

Giới thiệu Sáp Kiện Vô Địch

Bạn đang đọc truyện Sáp Kiện Vô Địch của tác giả Dã Bạch Thái trên trang đọc truyện online. Xem cơ thể con người như phần mềm, có thể gắn thêm plug-in vào, mỗi plug-in sẽ tăng thêm cho cái phần mềm ấy một sức mạnh mới, mỗi plug-in sẽ khiến cho người sở hữu có thêm sức mạnh vô địch. Nhân vật chính Du Dương chính là như vậy, cơ thể hắn giống như là cái phần mềm. "Người có ống nhòm có camera hồng ngoại ? Ta có plug-in hỗ trợ thị lực, nhìn xa ngàn dặm, nhìn xuyên vật chất. Ngắm gái thay đồ ? Thường thôi!!!" "Người bị chặt một ngón tay có mọc lại được không ? Ta chỉ cần một plug-in tự tái sinh, cho dù là băm nát ta ra thì ta cũng có thể ráp lại." "Người có IQ cao ? Giải toán nhanh ? Suy nghĩ nhanh ? Có nhanh bằng máy vi tính không ? Ta chỉ cần chuyển hoán một cái máy vi tính thành plug-in là sẽ có 1 bộ óc thứ 2. Nhắn tin ? Gọi điện thoại ? Internet ? Firewall trước niệm lực là một cái tường giấy." Cuộc đời Du Dương sẽ như thế nào ? Số đào hoa của hắn như thế nào ? Hãy theo dõi Sáp Kiện Vô Địch để biết tất cả.!

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Địch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Khoa Học Kỹ Thuật Võ Học, Tâm Huyết Thần Tốc

Mười lăm trăng tròn, ánh trăng chiếu trên mặt đất thành từng mảng bàng bạc! Du Dương ngơ ngác nhìn bầu trời đêm vô tận, hai mắt dừng ở vầng trăng tròn đang treo lơ lửng trên trời...

Một trận gió lạnh thổi qua, kéo về tâm tư của Du Dương, Du Dương nhìn trong tay thành tích khảo sát, "Haizz! Lẽ nào ta cả đời chỉ có thể sinh hoạt tại địa cầu sao?"

Văn khoa: ưu tú!

Khoa học tự nhiên: ưu tú!

Vũ kỹ lý luận: max điểm!

Nhưng cuối cùng "Tâm Huyết Thần Tốc" cái này lại viết bốn cái chữ to đùng: không đạt tiêu chuẩn!

Hay bốn chữ kia, khiến Du Dương vẫn dừng lại tại lớp sơ cấp của "Hoa Đô học viện", khiến bài vở và bài tập của hắn không có cách nào tiến thêm một bước, vô pháp truy đuổi mộng tưởng của chính mình!

Tính nguyên năm 913, nhân loại bay ra tầng khí quyển đã có hơn chín trăm năm lịch sử, hệ thống chính trị, kinh tế, văn hóa trung tâm đã bắt đầu từ mặt trăng hướng tới hoá tinh! Có thể di dân ra ngoài không gian, là mộng tưởng của mỗi người địa cầu người địa cầu.

Nhưng người tại địa cầu đi ra ngoài không gian, cũng không phải tất cả mọi người có thể thích ứng. Lúc ban đầu con người cường độ thân thể yếu, tại vài năm sống trên ngoài không gian, những người phát triển cuộc sống trên trên mặt trăng bắt đầu xuất hiện hiện tượng suy kiệt khí quan.

Mọi người bắt đầu nghiên cứu, suy nghĩ, áp dụng các loại biện pháp đều không có thể khống chế hiện tượng khí quan suy kiệt này, cuối cùng mọi người bắt đầu thử đề cao cường độ thân thể của nhân loại!

Lúc này, sự kết hợp của võ học cổ phương Đông cùng với khoa học kỹ thuật hiện đại ——《 Tâm Huyết Thần Tốc 》 sinh ra! Nó lấy khống chế nhịp làm mục tiêu, tăng tốc tuần hoàn máu, thúc đẩy tuyến thể trong cơ thể sản sinh ra một loại kích thích tố "X" thần bí, từ đó rèn luyện thân thể, bắt đầu cơ bản cải biến thể chất nhân loại, làm cho nhân loại có thể thích hợp cuộc sống trong vũ trụ.

Sau việc này, nhân loại bắt đầu nhận thức đến tầm quan trọng của cường độ thân thể. Sờ dĩ, mấy trăm năm trước nhân loại đã đem 《 Tâm Huyết Thần Tốc 》 xem thành một môn bắt buộc trong các trường cao đẳng. Kiểm tra 《 Tâm Huyết Thần Tốc 》 trình độ tu luyện cũng trở thành một yêu tố quan trọng nhất trong việc khảo hạch nhân tài. Nếu như không muốn trở thành giai tầng thấp nhất trong thế giới loài người: "con kiến", vậy người nhất định phải tu luyện 《 Tâm Huyết Thần Tốc 》， nhưng lại muốn tu luyện tới tầng thật cao!

Du Dương thành tích đều phi thường ưu tú, duy chỉ có 《 Tâm Huyết Thần Tốc 》 thủy chung vô pháp đột phá tốc độ trái tim bình thường, tiến nhập đến cảnh giới tốc độ trái tim gấp hai bình thường.

Điều không phải Du Dương tu luyện không nỗ lực, mà là trái tim của Du Dương tồn tại thiếu sót trời sinh, vách cơ tim mỏng hơn so với người bình thường, động lực trái tim không đủ, nhịp tim vô pháp vượt lên cực hạn của người bình thường, không thể kích thích tuyến thể phân bố ra kích thích tố "X".

"Ai! Lẽ nào thật muốn đem cái phòng lão tía lưu lại đem bán đi, mua trái tim nhân tạo có tốc độ gấp đôi bình thường? Khá dĩ có thể tăng cấp, trái tim có gấp ba tốc độ, bốn lần tốc độ, sau đó nhân tạo trái tim càng ngày càng quý, căn bản không phải ta có thể thừa nhận khỏi!" Nếu như 《 Tâm Huyết Thần Tốc 》 tu luyện không đạt tiêu chuẩn, cũng có thể bằng cách cấy ghép trái tim nhân tạo để từ từ cải thiện thể chất, nhưng trái tim nhân tạo cực kỳ sang

quý, cho dù cấp bậc thấp nhất là trái tim có tốc độ gấp đôi thì Du Dương cũng khó có thể chịu được!

"Ai . ."

Một tên luôn luôn lạc quan như Du Dương ngày hôm nay nhưng lại thờ dài rất nhiều, hai vai rũ xuống, bắt đi đi lết lết về hướng nhà mình!

Đột nhiên, một bóng hình xinh đẹp đi ngang qua, lưu lại mùi thơm nhàn nhạt!

Đây là một mỹ nữ! Thân hình, khuôn mặt đều có thể được xưng tụng là cực phẩm! Đáng tiếc, lúc này nàng nhưng không cách nào khiến cho Du Dương chú ý!

Du Dương tốc độ nhanh như rùa di động thân thể đi tới, toàn bộ dựa vào bản năng đi tới! Đi tới đi tới, Du Dương đột nhiên cảm giác trong không khí dị thường, tựa hồ ẩn hàm sát khí! "Àn?" Du Dương thu hồi tâm tư, quan sát bốn phía một chút, "Ách. ."

Du Dương phát hiện ở trước có một cực phẩm mỹ nữ đang lom lom nhìn mình, Du Dương lại trên dưới quan sát nàng, trừ khuôn mặt ở ngoài vóc người cũng xem là tốt, duy nhất khuyết điểm chính là bộ ngực tương đối bằng phẳng, so sân bay tốt hơn một chút!

"Mỹ nữ, trời cũng đã khuya lắm rồi, ngươi không trở về nhà gần ta làm gì? À? Lẽ nào ngươi là muốn cướp sắc!" Du Dương run nắm chặt cổ áo của mình, một lần nữa lại xem kỹ mỹ nữ trước mắt, nói: "Tuy rằng ngươi bộ ngực tương đối bằng phẳng, nhưng nếu như ngươi đáp ứng ta, động tác nhẹ nhàng một chút thì ta có thể lo lắng đem lần đầu tiên của ta lấy ra cho ngươi lấy!"

Trương Vũ Thiên chớp chớp mắt, cấp cho Du Dương một cái liếc ! Tuy rằng trước mắt cái tên mạng kính mắt này không phải đẹp trai, nhưng cũng không tới mức mình phải chặn đường "phản ăn thịt" a! Hơn nữa hắn cũng dám tại trước mặt mình nói mình bộ ngực tương đối bằng phẳng, đối lại là bình thường đã sớm một cước đá hắn bay lên trời rồi!

"Này, bốn mắt ngu ngốc, ngươi không phải là muốn làm xiếc anh hùng cứu mỹ nhân đi?" Đột nhiên một thanh âm phát ra từ phía sau Du Dương, Du Dương quay người lại nhìn, giờ mới hiểu được vì sao ánh mắt mỹ nữ như là đang nhìn một thằng ngốc, thì ra là xung quanh mình và mỹ nữ có 4 tên ăn vận quái dị, kiểu tóc quái dị, mỗi người trong tay đều cầm một cây gậy.

"Ta đâm, như thế nào lại chui vào vòng vây của người ta đây!" Du Dương thật muốn tát mình một cái, gặp đối phương sắc mặt bất thiện, Du Dương quay người lại bày ra một khuôn mặt với nụ cười rạng ngời, "Các vị đại ca là đang đi dạo a!"

"Con mẹ nó nói nhảm à, lẽ nào gia gia của ngươi là ở chỗ này ngắm phong cảnh a!" . Một tên tóc đỏ dẫn đầu mắng.

"Đánh cướp thật tốt!" Du Dương hai mắt tỏa ra ánh sao, chà chà tay nói: "Không biết các vị đại ca là muốn giết tiền hay là muốn cướp sắc?"

"Giết tiền, cướp sắc với ngươi có liên quan cái chim à!" Thằng tóc đỏ thâm nghĩ, lão tử đánh cướp ngươi hưng phấn cái rắm!

"Đương nhiên là có quan hệ, nếu như chỉ là giết tiền mà nói, ta đây sẽ không quấy rầy các vị!" Du Dương nói.

"Nếu như là cướp sắc thì sao? Ngươi muốn anh hùng cứu mỹ nhân?" Tên tóc đỏ nghĩ mãi cũng không hiểu Du Dương muốn làm gì, hướng đồng bạn nháy mắt, bốn người bày ra tư thế sẵn sàng nghênh chiến.

"Ha ha, nếu như cướp sắc thì ta đây sẽ không đi!" Du Dương hưng phấn xoa xoa tay, "Ta còn chưa xem qua cướp sắc bao giờ! Tuy rằng cô nàng này bộ ngực tương đối bằng phẳng, bất quá khuôn mặt nàng cũng coi như thanh tú, cái mông coi như đủ vênh, nếu như từ phía sau..." Du Dương ngoài miệng ba hoa, nhưng trong lòng thật có dự định "anh hùng cứu mỹ nhân", loại chuyện tốt này không có thể năm nào cũng có đều có, theo như bình thường kịch bản, anh hùng cứu mỹ nhân thì mỹ nữ đều phải lấy thân báo đáp, tuy rằng mỹ nữ trước mắt bộ ngực phẳng một chút nhưng mà nếu như mình bỏ sức xoa nắn, sân bay thì cũng có thể biến thành núi Everest.

Du Dương tuy rằng 《 Tâm Huyết Thần Tốc 》 tu luyện không cao, thể nhưng vũ kỹ lý thuyết của hắn nhưng max điểm, Du Dương chính muốn tiếp tục dùng lời nói của mình làm mê hoặc đối phương, sau đó xuất thủ đánh lén. Hắn nhìn ra được, mấy cái không học vẫn không nghề nghiệp trước mặt hắn là không được đi học, tu vi cũng không so với hắn cao bao nhiêu, lấy thành tính của hắn lại lớp vũ kỹ mà nói, đánh bại bốn người bọn họ vẫn có một ít khả năng! Ngay lúc Du Dương đang tính toán kế hoạch, đột nhiên một bàn chân đá tới trước ngực hắn, Du Dương giống như đạn pháo bay ra ngoài!

Trong lúc bay, Du Dương thấy cực phẩm mỹ nữ ngực phẳng kia vẫn duy trì tư thế đá chân đá cao chân, nàng mặc váy ngắn ngang gối, Du Dương góc độ đang bay thì vừa vận nhìn thấy "tiểu nội nội" của nàng, đồng thời mọi hồ thấy được cả dải đất thần bí kia! "PHỐC!" Hai tia máu tươi bắn ra, trước ngực Du Dương một mảnh nhuộm đỏ.

Ngay lúc Du Dương gần mất đi ý thức, bốn tên thanh niên kia cũng đồng thời bay ra ngoài! "Ta đâm! Cô nàng này thật mạnh, thật bạo lực!" Du Dương trong lòng thâm nghĩ.

Ngay khi Du Dương mất đi ý thức, một chuỗi tin tức truyền vào trong óc hắn...

"Phát hiện sinh mạng thể. . ."

"Đang phân tích số liệu. . ."

"Sinh mạng thể phù hợp sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ thấp nhất sử dụng yêu cầu, đang giải mã ADN. . ."

"Năng lượng không đủ. . . Tự động thu hoạch năng lượng . . . . . "

Hòn đá trước ngực Du Dương chợt loé ánh sáng nhàn nhạt...

Ha ha, chương đầu tiên nhá, nếu ai muốn dịch thì để mail ở comment rồi ghi số chương muốn dịch vào, mình sẽ gửi cho.

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Sinh Vật Plug-In Chuyển Hoán Khí Cụ

Trong năm người bị Trương Vũ Thiên đá bay ra ngoài, Du Dương tổn thương sự nặng nhất, bắn xịt máu mũi ra rồi bất tỉnh nhân sự luôn, mà bốn người kia thì ngã xuống đất, vẫn còn sức mà kêu "nha, nha" không ngừng.

Trương Vũ Thiên đi tới trước người Du Dương, thầm nghĩ chính mình dường như không có đá vào mũi hắn nha, thế nào lại bị chảy máu mũi! Nàng vươn ngọc thủ thăm dò một chút hơi thở của Du Dương, hô hấp đều đều, hẳn là không có trở ngại, "Hừ, sao này đừng cho bản tiểu thư thấy người, nếu không thấy một lần thì búp người một lần!"

Bỏ lại một câu nói ác độc, Trương Vũ Thiên bước nhanh rời khỏi chỗ này! Khi Du Dương tỉnh lại thì, ngực còn đang mơ hồ đau nhức, mà mỹ nữ kia cùng mấy tên bất lương thì không còn bóng dáng nữa

! "Sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ! Đó là eo gì?" Trước mắt đi ý thức là lúc, Du Dương nhớ kỹ có một loạt tin tức dừng mãnh vào trong óc hắn, trong đó nhắc tới cái gì sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ.

Chịu đựng đau đớn trong ngực, Du Dương từ trên mặt đất đứng lên, tìm trên người mình cả nửa ngày cũng không có tìm thấy cái gọi là "sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ".

"Không phải là bị bạo lực nữ kia đá một phát sinh ra ảo giác đi! Quang nghe nói qua plug-in của phần mềm máy vi tính, nào có cái gì sinh vật plug-in a!" Du Dương dùng sức lắc đầu, khiến tư duy của mình có thể càng rõ ràng hơn một ít.

Du Dương vốn định đi bệnh viện kiểm tra một chút, nhưng nghĩ đến phí kiểm tra nặng như hòn núi, Du Dương hay là bỏ ý niệm này đi, ngược lại chính là hiện tại cũng không có trở ngại, có lẽ ngủ một giấc là tốt rồi!

Nhà Du Dương tại một tiểu khu bình thường, phòng ở là 70 m² ngăn ra làm hai, căn phòng này là toàn bộ gia sản hiện tại của hắn, cũng là cái duy nhất mà lão tía sau khi qua đời thì để lại cho hắn.

Nhìn trong tay mình bảng khảo sát thành tích, Du Dương bắt đầu dĩ quyết định, "Cuối cùng cố gắng hai tháng nữa, nếu như trong hai tháng này trái tim vẫn không thể đột phát khỏi tốc độ bình thường, ta đây phải buông tha bài võ và bài tập, vì nửa đời sau của mình quyết định lại!"

Một đêm này, Du Dương làm một giấc mộng, mộng thấy quanh thân mình có một dòng nước ấm màu hồng chậm rãi chảy về phía cái nhẫn đá đang treo trước ngực mình, sau đó chậm rãi được nó hấp thu!

Sáng sớm, chính lúc Du Dương đang cùng con gái Chu Công làm 3P thì cảm giác trước ngực mình mát lạnh!

Du Dương giật mình ngồi dậy, hai mắt nhìn chăm chăm cái nhẫn đá trước ngực, trong trí nhớ của hắn, cái nhẫn đá này chưa bao giờ lạnh như thế, kết hợp với cảnh trong giấc mơ hôm qua, Du Dương thoáng cái nghĩ đến cái "sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ" ngày hôm qua. Du Dương đem cái nhẫn đá cầm trong tay, thầm nghĩ: "Lẽ nào đồ gia truyền của ta chính là một cái sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ?"

Du Dương tư duy vừa động, lập tức liền có một chuỗi tin tức truyền vào hắn trong đầu.

Sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ: gien đã khóa lại.

Đăng cấp: Thanh Thạch.

Năng lượng còn lại: 13 tinh.

Thăng cấp tới Huyền Thiết cấp cần năng lượng: 100 tinh.

"Ta đây, cái đồ gia truyền này thật đúng là bảo bối a, bắt quả cái sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ này lại có tác dụng gì?"

Du Dương đem cái nhẫn từ trước ngực tháo xuống, sau đó mang tại chính mình tay trái trên ngón vô danh.

Du Dương đem "Sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ" nghiên cứu nửa ngày, nhưng không thu hoạch được gì, không có nghiên cứu ra tác dụng của nó. Ngẩng đầu nhìn đồng hồ, dĩ nhiên là bảy giờ kém, Du Dương hấp cầm lấy kính mắt bên giường, nhảy xuống giường, tiến hành rửa mặt, nếu không là sẽ phải đi học muộn!

Đánh răng xong, Du Dương mang kính mắt, trước khi bước ra cửa còn quay lại nhìn cái gương tự sướng!

Nhìn chính mình trong gương, Du Dương tự kỷ nói "Àn! Quả nhiên là đẹp trai nhất! Nhưng nếu không có cái kính mắt vương bận này thì càng hoàn mỹ, ha ha....!"

Đột nhiên một chuỗi tin tức truyền vào trong đầu hắn.

"Thiết bị quang học hỗ trợ thị lực."

"Có thể chuyển hoá..."

"Chuyển hoá cần năng lượng: 10 tinh."

"Có hay không chuyển hoá?"

Trong đầu Du Dương liên tục nêu lên mấy chữ "Có hay không chuyển hoá!"

Du Dương tháo xuống kính mắt, sau khi tự hỏi một lát tại trong lòng lựa chọn: "Vâng, tiến hành chuyển hoá!"

Trong nháy mắt khi Du Dương lựa chọn chuyển hoá, kính mắt trong tay hắn thần kỳ biến mất, rồi cuộc bị cái nhẫn trên tay trái của hắn hút vào.

"Đang chuyển hoá sinh vật plug-in. . ."

Du Dương nhìn thấy cái nhẫn trên tay hắn có chút sợi bạch quan lưu động. Du Dương trong lòng vừa lo lắng vừa khẩn trương, tuy rằng chỉ qua vài giây đồng hồ, nhưng Du Dương cảm giác mình đã trải qua mấy thế kỷ.

"Đ-A-N-G...G! Sinh vật plug-in chuyển hoá hoàn thành. . . Plug-in hỗ trợ thị lực cấp Thanh Thạch. . . Có hiệu lực 24 tiếng đồng hồ. . . Có hay không tiến hành lắp đặt?" Du Dương tư duy rõ ràng thấy, tại trong ý thức của hắn xuất hiện một cái không gian hỗn hợp đặc biệt, hai cái đồ vật hơi mỏng, mềm mại như nước đang huyền phù trên không trung.

"Vâng! Tiếp thu lắp đặt!"

Du Dương mạo hiểm tánh mạng, hạ chỉ lệnh lắp đặt!

Du Dương cảm giác trước mắt bạch quang chợt lóe, plug-in ở trong chuyển hoá khí cụ biến mất, khi hắn lần thứ hai mở mắt thì trước mắt hắn hiện ra một cái thể giới hắn đã mất đi từ lâu, một thế giới thật rõ ràng.

"Ta đây, con mẹ nó thần kỳ! Ha ha, lần này có thể tiết kiệm đi chi phí giải phẫu thị lực!" Du Dương rất nhanh chạy đến phía trước cửa sổ, hưng phấn thưởng thức cái thế giới rõ ràng này. Xem phong cảnh bên ngoài một hồi, cái kính viễn vọng trên bệ cửa sổ khiến cho Du Dương hứng thú, "Không biết kính viễn vọng này có thể chuyển hoá hay không, nếu như cũng có thể chuyển hoá thành sinh vật plug-in lắp đặt trong thân thể, vậy sau này có thể thoải mái xem mỹ nữ! Nếu như có thể giống như kính viễn vọng của đặc công, có công năng thấu thị là tốt rồi!" Du Dương cầm lấy cái món đồ chơi từ thời ấu ấu mà ông già mua cho hắn hạ chỉ lệnh "Chuyển hoá!"

"Thiết bị quang học hỗ trợ thị lực. . ."

"Có thể chuyển hoá. . ."

"Chuyển hoá lần này cần năng lượng: 15 tinh!"

"Năng lượng không đủ. . . Không thể hoàn thành chuyển hoá. . . Vui lòng bổ sung năng lượng. . ."

Trong đầu Du Dương biểu hiện ra, "Năng lượng hiện tại: 3 tinh!"

"Bà mẹ nó, không có năng lượng! Cần bổ sung năng lượng! Nhưng 'tinh' lại là cái gì đây? Làm sao mà tìm được 'tinh'?"

Thành tích khoa học tự nhiên của Du Dương rất ưu tú, nhưng hắn chưa bao giờ nghe nói qua cái gì gọi là "tinh".

"Chẳng lẽ là ma pháp tinh thạch trong truyền thuyết? Ôi cái đệt, ta cũng không biết xuyên việt, ta đi đâu kiếm được cái thứ kia a!"

Du Dương sớm đã đem cái việc đi đến trường quên không còn một mảnh, liên tục từ hỏi xem ở trong cuộc sống có vật gì có khả năng là "tinh"!

"Chẳng lẽ là ngọc thạch hoặc hột xoàn? Trời ạ, ngàn vạn không nên a, nếu như là chúng nó là "Tinh " ta đây tình nguyện đi làm giải phẫu mắt!"

"Khoan? Đứng rồi!" Du Dương nhớ tới cái mộng kỳ quái tối hôm qua, "Cái sinh vật plug-in này dường như từ thân thể của mình hấp thu ra cái gì đó! Cái kia có phải là năng lượng hay không nhỉ?"

Du Dương kiểm tra một chút thân thể của mình, cũng không có phát hiện cái gì dị thường, cũng không còn xuất hiện cảm giác suy yếu, "Hắn không phải là hấp thu dương khí của ta, cũng không phải hấp thu sinh mệnh lực, vậy hắn là từ trong thân thể của ta hút lấy năng lượng gì đây? Năng lượng! Năng lượng! Cái gì là năng lượng vậy ta?"

"Đúng! Chẳng lẽ là. . ."

Để chứng minh ý nghĩ của mình, Du Dương lấy ra một cái chén, rót một chén nước nóng, sau đó lấy cái nhẫn trên tay tháo xuống, đem hán để vào trong chén nước.

Du Dương lẳng lặng nhìn chăm chăm chén nước, không buông tha bên trong một tia biến hóa nào!

Một giây. . .

Hai giây. . .

Một phút. . .

Hai phút. . .

Du Dương xoa xoa con mắt của mình, nước là nước, chén là chén, nhẫn vẫn là nhẫn, chúng nó không có phát sinh một tia biến hóa nào! Du Dương lấy nhẫn ra dùng tư duy tra một chút, năng lượng hiện tại vẫn là 3 tinh, cũng không có phát sinh biến hóa!

"Lẽ nào cách nghĩ của ta sai, hắn cũng không phải hấp thu nhiệt năng trong thân thể của ta?"

Du Dương nhìn cái nhẫn đá trong tay, lại nhìn chén nước, "Àn? Không đúng. . ."

//Tiểu Cường: Ngày mai sáng 1 bi, tối một bi nữa nếu rảnh, ai vô dịch phụ đi

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Bổ Sung Năng Lượng, Thăng Cấp Chuyển Hoán Khí Cụ

Du Dương tranh thủ thời gian đổi chén nước nóng, sau đó lại thử đem nhẫn đá đặt vào trong chén nước, hai giây sau Du Dương lấy tay thử một chút độ ấm của nước.

"Lạnh!" Du Dương cả kinh nói, trong lòng của hắn kích động không gì sánh được, dưới tình huống bình thường nước sẽ không lạnh nhanh như vậy, hiện tại nước không được hai giây đã lạnh, chỉ có thể nói rõ một nguyên nhân, đó chính là cùng cái nhẫn đá này có quan hệ, rất có thể nhiệt năng chính là năng lượng cần thiết của sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ này, mà "Tinh", chỉ là đơn vị năng lượng của hắn, cũng với những gì mình học được trong môn vật lý khác một chút mà thôi!

Bất quá khi Du Dương lấy nhẫn ra, lại năng lượng vẫn là 3 tinh, cũng không có tăng.

"Có lẽ là nó hấp thu năng lượng quá ít, vẫn chưa tới một đơn vị, vì vậy không có tăng!" Du Dương trong lòng thầm nghĩ.

"Đem trực tiếp đặt ở trên lửa đốt nó? Không được, vật này là làm bằng đá, vạn nhất cháy hỏng đi thì có mà ăn cám!"

Du Dương ngẫm lại, cuối cùng đem nhẫn đá đặt ở trong ấm nước nấu, như vậy sẽ không sợ bị lửa thiêu cháy!

Vừa nấu Du Dương vừa thử độ ấm của nước, độ ấm của nước vẫn ở vào trạng thái lạnh ngắt, không có tăng một độ C nào. Trong lúc mỗi cách 10 phút, Du Dương sẽ kiểm tra giá trị năng lượng của sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ một chút, mong mỗi giá trị năng lượng của nó có thể tăng trưởng.

Một giờ!

Hai giờ!

...

Đội mồi cả chim, cuối cùng 5 tiếng sau, kỳ tích rốt cục phát sinh, giá trị năng lượng của sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ rốt cục thay đổi, hẳn tăng một điểm, nguyên lai 3 tinh, biến thành 4 tinh!

"A!" Du Dương hưng phấn nhảy nhót xém tí bay đung trần nhà. Có thể không cần đi kiếm hột xoàn, điều này làm cho Du Dương thả lỏng tảng đá lớn trong lòng! Nhưng một chuyện khác lại làm cho Du Dương lo nghĩ, hơn năm giờ này nhưng tiêu hao lượng gas rất lớn a! Dùng cái phương thức này đi bổ sung năng lượng cho cái plug-in chuyển hoá khí cụ này, chỉ cần vài lần, chắc mình chỉ có nước cạp đất mà sống!

"Nhất định phải nghĩ ra những biện pháp khác mới được!"

"Năng lượng có rất nhiều loại hình thức, có nhiệt năng, cơ năng, hoá năng, quang năng... Nhiệt năng có thể hấp thu, nhưng cơ năng nhất định là không được, hoá năng... quang năng... Đúng, quang năng! Thử cho nó hấp thu quang năng một chút xem!"

Du Dương lại đem nhãn đá đặt ở bệ cửa sổ dưới ánh mặt trời, nếu như hẳn có thể hấp thu quang năng, vậy thì có thể tiết kiệm rất nhiều tiền!

Bốn giờ về sau, Du Dương lại một lần nữa được kinh hỉ, plug-in chuyển hoá khí cụ năng lượng giá trị lại tăng một đơn vị, biến thành 5 tinh, hơn nữa thời gian so dùng nước nấu còn rút ngắn một giờ. Hẳn là plug-in chuyển hoá khí cụ ngay khi hấp thu quang năng thì cũng hấp thu nhiệt năng của ánh mặt trời.

Ngày hôm nay, Du Dương không có đi đến trường, một mực bổ sung năng lượng cho sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ.

Lúc có mặt trời thì dùng mặt trời để bổ sung năng lượng, lúc không có ánh mặt trời thì dùng nước nấu!

Đến sáng sớm ngày thứ hai thì Du Dương từ trong ấm nước lấy ra nhãn đá, bên trong giá trị năng lượng đã biến thành 8 tinh!

"Ha ha, xem ra hai ngày nữa, là có thể lần thứ hai chuyển hoá plug-in! Lần sau chuyển hoá vật gì cho tốt đây? Đúng, ta hẳn là thử xem chuyển hoá một cái trái tim plug-in, chuẩn bị một cái trái tim thật mạnh, ta sẽ có thể tu luyện 《 Tâm Huyết Thần Tốc 》! Ha ha, ca ca thực sự là rất sáng tạo!"

Giữa lúc Du Dương tính toán dùng vật gì để chuyển hoá plug-in thì đột nhiên trong đầu hẳn vang lên thanh âm nhắc nhở của sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ: "Thị lực hỗ trợ plug-in đã hết hạn... Plug-in tự động tháo dỡ... Nguyên kiện không thể trả lại... Đang xử lý những thứ không cần thiết..."

Trước mắt Du Dương lại biến thành mờ mờ ảo ảo, không chỉ như thế, cái kiếng cận trước kia đã b5i sinh vật plug-in xử lý sạch sẽ!

"Ta đâm! Thì là năng lượng nạp đủ, chuyển đổi ra tới một trái tim plug-in cũng không được a! Hết thời hạn chẳng phải là ăn cám là gì! Cái này duy nhất plug-in hay cái yếu, bỏ thì lại tiếc, nhưng ăn vào vô vị! plug-in dùng một lần? Đúng, hẳn đã có plug-in dùng một lần, như vậy hẳn là có plug-in vĩnh cửu!" Du Dương chắc chắn là tại cấp bậc của chuyển hoá khí cụ chưa cao, bây giờ là Thanh Thạch, có lẽ đến Huyền Thiết cấp có thể chuyển đổi ra plug-in xài vĩnh viễn!"

Du Dương nhìn nhãn đá trong tay, khê cắn môi, "Mẹ nó, liều mạng, nhất định phải làm cho nó trong thời gian ngắn nhất thăng cấp đến Huyền Thiết cấp!"

Từ nay về sau vài ngày, Du Dương đem tâm tư đều đặt ở plug-in chuyển hoá khí cụ! Hẳn ban ngày đi học tận lực tìm nơi có ánh mặt trời để ngồi. Chỉ cần sau giờ học, sẽ bật người chạy đến thao trường nơi có ánh mặt trời gắt nhất, cho chuyển hoá khí cụ hấp thu năng lượng. Buổi tối, sẽ đem gas mở tối đèn, khiến nó tận khả năng hấp thu nhiệt năng.

Ông trời không phụ người có lòng! Hơn mười ngày về sau, năng lượng plug-in chuyển hoá khí cụ đã tăng đến 99 tinh!

"Haha, còn có 1 tinh, chỉ cần 1 tinh nữa có thể thăng cấp!" Du Dương trong lòng vô hạn chờ mong đi, chờ mong đi cái nhãn đá kia có thể mang cho mình kinh hỉ!"

Mới vừa sau giờ học, Du Dương liền hướng thao trường chạy đi, năng lượng của chuyển hoá khí cụ chỉ còn một chút nữa thôi là có thể thăng cấp, trong lòng Du Dương vạn phần chờ mong.

"Này? Du Dương, người đi làm cái gì? Mấy ngày nay người thế nào quái quái, tối hôm qua điện thoại cho người người cũng không tiếp, còn không trả lời điện thoại! Nói, người nhà rốt cuộc có ý gì, có đúng hay không có niềm vui mới, sẽ đem ta quên!" Du Dương mới vừa chạy ra cửa khẩu, đã bị một cánh tay cường tráng hữu lực đè vai lại

Du Dương vội vã cho plug-in chuyển hoá khí cụ bổ sung năng lượng, làm sao có thời giờ rảnh rỗi trả lời người khác, vừa định phát bừa, quay đầu lại nhìn kỹ, dĩ nhiên là thằng bạn nổi khố, Hoa Đô học viện lớp cao cấp Lâm Thiếu Vân.

Du Dương nghe được xung quanh đồng học xì xào bàn tán, đối với hai người bọn họ chỉ tỏ, lập tức thay nhất bộ dạng kinh ngạc nói: "Đồng học, người nhận lầm người đi! Ta không có cùng người có niềm vui cũ, người muốn thông @ss thì đến nơi khác đi thôi, nơi này không chào đón người!"

Nói xong, Du Dương bước nhanh rời khỏi phòng học, hẳn cũng không muốn để cho người khác hiểu lầm mình là Brokeback (GAY), như vậy sẽ ảnh

hường sau này mình tán gái!

"Bà mẹ nó, chạy nhanh như vậy, cái tên này không có lương tâm, xem ra là thật có niềm vui mới!" Nói, Lâm Thiếu Vân đuổi theo.

Du Dương cùng Lâm Thiếu Vân vừa đi, trong phòng học bắt đầu ồn ào.

"Không thể nào, cái kia siêu cấp lưu ban sinh là pede!" Một nam sinh ngồi trước bàn Du Dương sợ đến mức mồ hôi lạnh ứa ra như tắm.

Một nữ sinh thuộc về đẳng cấp "như hoa" bùng cục mũi shit, ngẩng đầu ưỡn ngực ra nói: "Hừ, ta nói nha, bản cô nương sinh xinh đẹp như hoa, hẳn dĩ nhiên không thêm đề ý ta, nguyên lai là một tên pede a!"

Nôn! Như hoa nhẹ nhàng phun một câu, nhất thời cả lớp nôn mửa thành đoàn!

Du Dương đi tới thao trường, lẳng lặng đứng dưới ánh mặt trời, cũng đưa cái nhẫn trên tay trái ra ánh mặt trời!

Lâm Thiếu Vân đi tới bên cạnh Du Dương, quan sát Du Dương nửa ngày, cuối cùng nói: "Bạn thân, người thế nào vậy? Là sinh bệnh, hay là thất tình? Mẹ nó, không phải là bị bệnh ngu đi!"

"Hừ, đừng lên tiếng!" Du Dương đưa một ngón tay lên miệng ý bảo Lâm Thiếu Vân im lặng!

Đột nhiên, Du Dương trên mặt lộ ra vẻ vui mừng.

Plug-in chuyển hoá khí cụ truyền đến tin tức, "Năng lượng đã đạt được hạn mức cao nhất của Thanh Thạch cấp, có hay không thăng cấp?"

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Nói Dối Bị Sét Đánh

Mấy ngày tâm huyết rốt cục đổi lấy thành quả, Du Dương hào phóng không do dự lựa chọn "Thăng cấp !".

Du Dương cảm giác cái nhẫn đá trên tay xuất hiện dị dạng, trở nên cực nóng, trong giây lát biến thành một cái Huyền Thiết nhẫn màu đen.

Du Dương dùng tư duy kiểm tra một chút Huyền Thiết nhẫn sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ đã biến thành màu đen.

Sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ: gien đã khóa lại.

Đẳng cấp: Huyền Thiết cấp.

Năng lượng còn lại: 0 tinh.

Thăng cấp tới cấp Bạch Ngân cần năng lượng: 1000 tinh.

"Ta đâm! Ta nạp năng lượng hơn mười ngày, một trăm tinh năng lượng thoág cái tiêu hao hết, dĩ nhiên 1 tinh cũng không thêm chừa cho ta!" Du Dương trong lòng khóc ròng nói.

Tuy rằng hiện tại plug-in chuyển hoá khí cụ đã thăng cấp, nhưng Du Dương nhưng bây giờ không có có dư thừa năng lượng tiến hành chuyển hoá plug-in.

Du Dương lẩm bẩm: "Lẽ nào ta còn muốn hơn mười ngày nữa?"

"Móa, huynh đệ! Nguyên lai người đang tương tư đơn phương a! Ta nói mấy ngày nay người thế nào là lạ, nguyên lai là phát hiện MM muốn hạ thủ! Nói, nàng tên là gì, ta điều tra cho người gốc gác của nàng!". Lâm Thiếu Vân vỗ Du Dương bả vai nói.

Du Dương trừng mắt Lâm Thiếu Vân một cái, "Con mắt nào của người thấy ta tương tư đơn phương? Gái có thể tùy tiện kua, nhưng nói cũng không thể tùy tiện nói! Cần thận bị sét đánh!"

Lâm Thiếu Vân nhìn bầu trời một chút, một mảng lớn mây đen đang phối hợp với lời nói của Du Dương hướng Hoa Đô học viện bay qua!

Lâm Thiếu Vân trong lòng không tin, nói: "Ta nào có nói loạn, người nếu như không coi trọng MM nào, thế nào lại chạy đến trên bãi tập đợi người ta hơn mười ngày liên tiếp!"

"Ách. . . Ta nào có?"

"Không vậy? Vậy người nói cho người biết, người bây giờ chạy đến trên bãi tập tới làm cái gì?"

"Àn. . . Nếu như. . . Ta nói. . . Ta là đang phơi nắng, người có thể hay không tin?" Du Dương nói.

"Ai!" Lâm Thiếu Vân ôm Du Dương vai, ý vị sâu xa nói rằng: "Huynh đệ, chúng ta là bạn nói khổ, nói cho ta biết nàng là con gái nhà ai, ta nhất định sẽ thay người bảo mật, tuyệt đối sẽ không hoành đao đoạt ái! Thế nào, người vẫn là chưa tin ta? Ta có thể thề với trời. . ."

Hai cái đi ngang qua học sinh vừa lúc nghe được Lâm Thiếu Vân là bề ngoài chân tình muốn thề với trời, một người chỉ vào Lâm Thiếu Vân cùng Du Dương nói: "Siêu cấp lưu ban sinh của lớp chúng ta mới vừa rồi còn nói mình không nhận ra hấn, nhưng bây giờ cùng người ta ôm nhau, điều không phải pede mới là lạ!"

"Đúng rồi! Đúng, lưu ban sinh kia buổi sáng hôm nay nhưng nhìn chăm chăm cái mông của người thật lâu, người phải cẩn thận a!" Tên còn lại mờ ám nói.

"A, má ơi! Cây hoa cúc của ta. . ."

Hai cái bạn học cùng lớp đối thoại, Du Dương đều nghe rõ rành rành tất cả, chưa đến vài phút, thân phận pede của Du Dương khẳng định trong ban người người đều biết.

Du Dương thờ dài nói: "Mỗi lần nhìn thấy người sẽ không có chuyện gì tốt! Nói đi, người vội vã tìm ta có chuyện gì?"

"Ha ha, mấy ngày nữa điều không phải sinh nhật của người sao! Huynh đệ của ta sinh nhật 18 tuổi, làm anh tất phải biểu thị một chút, đến lúc đó ta mang người đi 'Phượng đông đệ nhất thành' thoải mái một chút, đem cuộc đời xử nam của người kết thúc đi!"

"Thôi khỏi, ta sẽ chậm rãi tìm cơ hội giải quyết đi! Người nếu là thật muốn biểu thị, mời ta ăn bữa đại tiệc là OK !" Du Dương nói.

"Ăn đại tiệc đó là chắc chắn nha! Người đã muốn tiếp tục bảo lưu danh hiệu xử nam của người, anh cũng không ép chú, ta đây sẽ đưa người một cái lễ vật khác! Ân. . . Vật gì vậy thích hợp người đâu rồi, ta phải trở về suy nghĩ thật kỹ!"

Du Dương đem trên vai Lâm Thiếu Vân tay lấy ra, "Đúng đúng đúng, người mau đi trở về ngắm lại đi, ta phải đi về đi học!"

Plug-in chuyển hoá khí cụ vừa thăng cấp, tuy rằng hiện tại không có năng lượng không thể chuyển hoá, nhưng nhưng có thể tìm kiếm vật phẩm thử xem nó sau khi thăng cấp có cái chức năng gì mới!

"Đợi một chút, vài ngày không gặp, chúng ta cùng đi, cùng ôn chuyện!" Nói, Lâm Thiếu Vân còn muốn ôm vai Du Dương.

"Đừng, ta biết đường trở về!" Du Dương cũng không muốn làm sâu sắc cái danh pede của mình, hất bỏ cánh tay của Lâm Thiếu Vân rồi bỏ chạy!

Du Dương xoay người mới vừa bước một bước, thân thể đụng vào một cái thân thể mềm mại!

Đồng!

Du Dương bị đụng té trên mặt đất, còn đối với phương cũng bình yên vô sự!

Lâm Thiếu Vân gặp Du Dương bị người đụng té trên mặt đất, lập tức xắn tay áo lên xông lại, "Nha, dám khi dễ huynh đệ của ta. . . Ách. . . Trương Vũ Thiên. . ."

Nhìn rõ ràng người, đánh về hùng hù hỏ hỏ của Lâm Thiếu Vân thoáng cái biến mất!

"Là người?"

"Là người!"

Du Dương cùng Trương Vũ Thiên song song nhận ra đối phương!

Lâm Thiếu Vân gặp Du Dương cùng Trương Vũ Thiên hai người tựa hồ quen biết, đồng thời Du Dương thần sắc quái dị, trong lòng nghĩ đến một loại khả năng, hấn lập tức nhảy ra, nàng dậy Du Dương đang nằm trên mặt đất, đi tới trước người Trương Vũ Thiên, nói: "Để ta giới thiệu một chút, Du Dương, bạn nói khổ của ta, vị mỹ nữ kia là Trương Vũ Thiên, đồng học trong lớp cao cấp của ta!"

"Hừ, quả nhiên là cùng loại mặt hàng, lưu manh thêm sắc lang!" Trương Vũ Thiên hừ nói.

Nói hấn là sắc lang Du Dương còn có thể miễn cưỡng tiếp thu, nhưng nói hấn là lưu manh, Du Dương cũng không thể đáp ứng, "Vị bạn học này, có thể nói hấn là lưu manh, nhưng người không thể đem ta gom vào! Còn có, ta thế nào không nhớ rõ ta đã từng giờ trò lưu manh với người!"

"Ách! Vì sao có thể nói ta lưu manh!" Lâm Thiếu Vân phàn nàn, nhưng không ai để ý đến hắn!

"Hừ, đừng nói cho ta sự việc ngày đó ngươi đều quên!" Trương Vũ Thiển quát lên.

"Huynh đệ, ngươi thật mạnh mẽ! Chúng ta cao cấp tứ lớp nổi danh bạo lực nữ ngươi cũng dám đùa giỡn, anh quá sùng bái chú, ngươi sau này sẽ là thần tượng của ta!" Đáng tiếc Lâm Thiếu Vân nói bị hai người bỏ qua!

"Ngày đó ta là thấy ngươi bị người xấu đánh cướp, hảo tâm đi tới cứu ngươi, lại bị ngươi đánh trọng thương, hiện tại ngực ta còn đang đau nhức! Nhanh lên, đem tiền thuốc men này trả cho ta!" Du Dương nói.

"Cứu ta? Ta xem ngươi là tưởng chiếm tiện nghi của bản cô nương đi!" Trương Vũ Thiển nói, nàng vẫn còn nhớ kỹ tất cả những việc làm mà Du Dương làm ngày hôm đó.

"Ta muốn chiếm tiện nghi của ngươi?" Du Dương trên dưới tinh tế xem kỹ một chút Trương Vũ Thiển, nếu như nàng bộ ngực phát dục hoàn toàn một chút, thật đúng là một cực phẩm mỹ nữ!

Lúc này bốn phía đã vây quanh một đám học sinh ham náo nhiệt, Du Dương trên mặt có nặn ra mấy chữ ta là người thuần khiết, tay trái hai ngón chỉ trời, nói: "Ta Du Dương thề với trời, ta nếu như đối với vị nữ đồng học có bộ ngực phẳng trước mặt này có nửa điểm ta niệm, thiên lôi đánh xuống!"

Du Dương thanh âm chưa dứt, đột nhiên trên bầu trời tiếng sấm cuộn cuộn, Du Dương chợt dạ nói: "Lão thiên gia, ngươi không cần chăm chú như vậy đi!"

Trương Vũ Thiển hận nhất người khác nói nàng ngực phẳng, cá giận: "Hừ! Đánh chết ngươi!" Răng rắc! Một đạo lam sắc hồ quang từ trên không trung hạ xuống, tinh chuẩn bổ vào trên người Du Dương!

"Ta đâm, lời thề nguyên lai không thể nói loạn a!" Du Dương miệng phun ra khói xanh trắng tấp đập mặt xuống đất!

Một quần chúng đang xem kinh hãi kêu lên, "Bà mẹ nó, nguyên lai nói dối thật sẽ bị sét đánh a!"

Vây xem ắt nói: "Không đúng, siêu cấp lưu ban sinh là pede, hắn là sẽ không nổi tà niệm đối với vị mỹ nữ ngực phẳng kia, thế nào sẽ bị sét đánh đây?"

Đột nhiên một đạo sát khí bắn thẳng đến cái tên học sinh vừa nói, hắn vừa quay đầu nhìn, chính là Trương Vũ Thiển đang nhìn hắn, hắn thế nhưng vừa thấy tận mắt uy lực của cái câu "Đánh chết ngươi!" kia của Trương Vũ Thiển, hừ hắn sợ đến mức lùi như con chuột ra khỏi đoàn người.

Ngay lúc Du Dương đập mặt xuống đất, một chuỗi tin tức do sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ truyền tới trong đầu hắn:

Sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ: Huyền Thiết cấp.

Năng lượng còn lại: 897 tinh.

...

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Plug-In Tự Lành - Huyền Thiết Cấp Ba Sao

Khi Du Dương tỉnh lại, hắn đã nằm ở trên giường bệnh!

Phòng bệnh rất phổ thông, có hai cái giường, bất quá cái giường kia không có người, trong phòng cũng không có tiểu hộ sĩ xinh đẹp trong truyền thuyết.

Du Dương kiểm tra thân thể của mình một chút, tình huống coi như không tệ, trọng yếu khí quan không có thụ thương, chỉ là tóc, lông mi bị đốt trụi, bị phỏng cường độ thấp ở vài chỗ!

Du Dương nhớ kỹ lúc mình mất đi ý thức thì plug-in chuyển hoá khí cụ dường như xuất hiện biến hóa, hắn lập tức dùng tư duy tra nhìn plug-in chuyển hoá khí cụ một chút.

"Ta đâm! Thế nào tự nhiên lại nhiều năng lượng như vậy? Lần này thật giàu to!"

Du Dương hưng phấn thoáng cái từ trên giường nhảy dựng lên, vết thương trên người nhất thời bị rách ra hơn mười chỗ, đau nhức đến mức hân kêu gào như heo bị chọc tiết, bất quá rất nhanh đã bị hưng phấn thay thế.

"Thế nào lại đột nhiên có nhiều năng lượng như vậy? Chẳng lẽ là plug-in chuyển hoá khí cụ hấp thu năng lượng sét! Mẹ nó, tại sao trước đây ta không có nghĩ đến, điện cũng là một loại năng lượng a!"

Cũng may mà Huyền Thiết cấp plug-in chuyển hoá khí cụ có thể hấp thu điện năng, lúc Du Dương bị sét đánh nếu như điều không có chuyển hoá khí cụ hấp thu đại bộ phận lượng điện, Du Dương hẳn phải chết tới mức không thể chết lần nữa, đã sớm bị đốt thành tro!

Song song cũng là Du Dương vận khí tốt, plug-in chuyển hoá khí cụ vừa vận thăng cấp đến Huyền Thiết cấp, nếu như là Thanh Thạch cấp thì vẫn còn chưa có khả năng hấp thu điện năng đâu!

"Plug-in chuyển hoá khí cụ này có thể hấp thu hình thức năng lượng gì đây?" Du Dương tại trong lòng thầm nghĩ.

Du Dương tư duy vừa đề xuất ra vấn đề, plug-in chuyển hoá khí cụ lập tức trả lời: "Huyền Thiết cấp sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ có thể hấp thu các loại năng lượng: quang năng, nhiệt năng, điện năng!"

"Ha ha, nguyên lai là có chuyện như vậy a!" Du Dương phát hiện tân đại lục, lại hỏi: "Huyền Thiết cấp plug-in đều có công năng gì?"

Plug-in chuyển hoá khí cụ trả lời: "Huyền Thiết cấp sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ có công năng: một, chuyển hoá plug-in vĩnh cửu có thể tháo dỡ! Hai, đề cao plug-in tinh cấp!"

"Đề cao plug-in tinh cấp là có ý gì?"

"Huyền Thiết cấp sinh vật plug-in lại phân ra mười cấp bậc, một sao tới mười sao, tinh cấp càng cao, plug-in có càng nhiều công năng! Plug-in tinh cấp căn cứ vào vật phẩm cần chuyển hoá mà định ra, song song chuyển hoá khí cụ có thể lấy một số năng lượng để đề cao sinh vật plug-in tinh cấp. Mỗi khi tăng một sao, plug-in sẽ có thêm loại công năng!"

"Còn có loại công năng này a! Ân, không tệ không tệ!" Du Dương thầm nghĩ: "Hiện tại ta có 897 tinh, hẳn là có thể chuyển hoá rất nhiều plug-in, cầm vật gì vậy thử xem đây?"

Du Dương tại trong phòng bệnh tìm kiếm một vòng, phát triển phòng bệnh vắng vẻ dĩ nhiên không có vật gì có thể chuyển hoá, trừ một cái chậu nước, còn có cái bình nước thuốc đang truyền vào trong người mình! (đoạn này ẻo biết viết sao!!! ai biên được thì biên nhá)

"Ta đâm, phòng bệnh này tại sao giống y chang như phòng của ta!"

Không tìm được vật phẩm mình cần để tiến hành chuyển hoá, Du Dương dự định xuống giường đi gian phòng khác thử vận khí. Ngay hân xuống giường thì, Du Dương thấy chai nước thuốc, trong đầu hân linh quang chợt lóe, "Không biết chai nước thuốc này có thể chuyển hoá hay không?"

Du Dương tháo chai nước thuốc xuống, cầm trong tay, thử hướng sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ hạ mệnh lệnh chuyển hoá.

"Nước thuốc kháng sinh, có thể chuyển hoá! Chuyển hoá được Huyền Thiết cấp một sao plug-in!"

"Plug-in công năng: chống các loại bệnh thông thường!"

"Chuyển hoá cần thiết năng lượng: 100 tinh!"

"Có hay không tiến hành chuyển hoá?"

Sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ trả lời cho Du Dương biết rất nhiều tin tức.

"Ta đâm, phòng trị bách bệnh a! Quá trâu bò! Nhưng tiêu hao năng lượng hơi nhiều, trước đây chuyển hoá một cái plug-in chỉ cần 10 tinh, nhưng bây giờ cần 100 tinh, bất quá nếu như plug-in này có thể cầm đi bán là tốt rồi, có thể làm vắc-xin phòng bệnh!"

Du Dương lập tức hỏi: "Plug-in có hay không có thể lắp đặt tại trên thân người khác?"

"Huyền Thiết cấp plug-in không có công năng này!"

"Cấp bậc nào có thể lắp đặt tại trên thân người khác?"

"Hoàng kim cấp plug-in!"

"Hoàng kim cấp a! Ấn hiện tại tiêu chuẩn thăng cấp, thăng cấp thành hoàng kim cấp ít nhất phải 10000 tinh, cái này cũng chưa tính thăng cấp đến cấp Bạch Ngân là 1000 tinh! Ai, đường cách mạng vẫn còn rất xa xôi, đồng chí vẫn còn phải cố gắng a!" Du Dương than thở.

Hiện tại Du Dương có gần 900 tinh, hơn nữa trên người có thương tích, sở dĩ quyết định đem chai nước thuốc trong tay chuyển hoá, thử xem plug-in chuyển hoá khí cụ sau khi thăng cấp có công năng gì!

"Tiến hành chuyển hoá!" Du Dương hạ mệnh lệnh chuyển hoá.

Sau khi Du Dương hạ mệnh lệnh chuyển hoá, chai nước thuốc bị hút vào bên trong Huyền Thiết nhãn, song song cảnh báo: "Có hay không đề thăng plug-in tinh cấp? Mỗi 100 tinh tăng một sao!"

"Một sao: phòng trị bách bệnh!"

"Hai sao: giải bách độc!"

"Tam tinh: da tự lành!"

"Bốn sao: cơ thể tự tái sinh!"

"Năm sao: khí quan tự tái sinh!"

"Sáu sao: xương tự tái sinh!"

"Bảy sao: . . ."

"Tám sao: . . ."

"Chín sao: . . ."

Sau khi chuyển hoá nước thuốc, những công năng có được hù dọa Du Dương kêu to một tiếng, "Phù, không biết công năng tự tái sinh là thật hay giả, đứt tay đứt chân không biết có thể hay không tự mọc ra???"

Công năng rất cường đại, nhưng Du Dương cũng không dám đi nếm thử, hiện tại chỉ là Huyền Thiết cấp plug-in, cho dù có công năng tự tái sinh cũng chắc có lẽ không quá mạnh, hay là chờ thăng cấp đến Hoàng Kim cấp tìm người khác thử một chút rồi nói sau! Nhưng công năng da tự lành của nó rất không tồi, là hiện tại chính mình chính cần!

Du Dương đã bắt đầu chuyển hoá plug-in, sợ dĩ phải tiếp tục tiến hành, cắn răng một cái, Du Dương lựa chọn chuyển hoá là plug-in Huyền Thiết cấp ba sao, vừa lúc thử một chút hấn tự lành công năng.

300 tinh, Du Dương cảm giác một trận đau lòng! 300 tinh a, theo phương thức bổ sung năng lượng trước đây, phải cần bao nhiêu ngày a!

Quá trình chuyển hoá cùng lắp đặt plug-in cùng lần trước như nhau, khi plug-in được lắp đặt tốt, da Du Dương bắt đầu tự động lành.

Du Dương suy đoán rất chính xác, tuy rằng da của mình có công năng tự lành, nhưng tốc độ khôi phục của nó cũng rất thông thả, cũng không phải trong tưởng tượng kiểu như bị chặt đứt tay rồi tự động mọc lại.

Khoảng chừng dùng thời gian hai giờ, những vết bỏng bên ngoài thân của Du Dương tất cả đều tự động liền lại, mà ngay cả tóc cùng lông mi cũng đều dài ra, có lẽ ngày mai sẽ có thể khôi phục bình thường.

"Ân, công năng tự lành này không tệ, chờ sau đó năng lượng sung túc, nhất định phải chuyển hoá cái tái sinh plug-in Hoàng Kim cấp!"

Vết thương đã lành, chuyện đầu tiên Du Dương nghĩ là xuất viện!

Viện phí rất là đắt, tuyệt đối là bóc lột người! Lấy số tiền Du Dương, sợ rằng chỉ nằm thêm vài ngày là phải lột quần bò lại mà về!

Sau khi Du Dương sắp xếp lại cái giường, trong đầu liền có 2 ý muốn đấu tranh, "Có muốn chạy trốn hay không đây?"

Từ lúc Du Dương tỉnh tới bây giờ đã 3 giờ trôi qua, thời gian dài như vậy nhưng hấn không nhìn thấy một cái bác sĩ hay cái hộ sĩ nào, tuy rằng Du Dương rất muốn nhìn một chút tiểu hộ sĩ xinh đẹp trong truyền thuyết, nhưng Du Dương còn muốn tiết kiệm cái đồng tiền thuốc men kia a!

"Chạy hay là không chạy đây?"

Ngay lúc Du Dương đang kịch liệt đấu tranh tư tưởng thì ngoài phòng bệnh vang lên tiếng động, xuyên thấu qua cửa thủy tinh mờ, mơ hồ có thể thấy hình ảnh một người phụ nữ!

"A, chẳng lẽ là tiểu hộ sĩ xinh đẹp trong truyền thuyết đến!"

Mọi người nếu có đọc rồi thì bấm like cái đi, không đọc thì cũng bấm like một cái cho có tinh thần, chứ như thế này nhứt chí quá. Sao mình cảm giác mình giống mấy thằng cha tác giả cầu phiếu vé nhĩ :))

Chương 6: Trái Tim Nhân Tạo Bằng Hợp Kim Ti-Tan

Du Dương trong lòng mọc lên một tia chờ mong. . .

Phanh! Cửa phòng bệnh bị người thô bạo đẩy ra, một bác gái mặc đồ hộ sĩ hô: "Du Dương nằm ở phòng bệnh số 13, giường số 1 có tình hay chưa, nếu tình lập tức đi đóng 500 ECoin (Earth Coin) viện phí!"

"Ách. . . Vì sao điều không phải tiểu hộ sĩ xinh đẹp trong truyền thuyết. . ." Du Dương khóc ròng nói.

Lúc này Lâm Thiếu Vân từ phía sau bà di hộ sĩ chui vào, trong tay cầm một tờ hóa đơn lắc lắc nói: "Chúng ta đã đóng đủ!"

Bà di hộ sĩ tra kiểm một chút tờ hoá đơn trong tay Lâm Thiếu Vân, xác nhận không có gì sai xong xoay người rời khỏi phòng bệnh.

Lâm Thiếu Vân đi tới trước giường bệnh, nói: "Huynh đệ, khóc cái gì!"

"Mẹ nó, quá không công bình, vì sao không phải nữ hộ sĩ xinh đẹp trong truyền thuyết?" Du Dương cá giận.

"Ha ha, chúng ta ở là phòng bệnh phổ thông, tiểu hộ sĩ xinh đẹp đều đang ở phòng bệnh cao cấp phục vụ! Người nếu như chịu bỏ tiền, chúng ta hiện tại có thể đổi!" Lấy tài lực của Lâm Thiếu Vân, hẳn đưa Du Dương vào một cái phòng bệnh vào cấp là không thành vấn đề.

Nhưng hẳn biết tính cách của Du Dương là luôn luôn tự lực cánh sinh, sở dĩ sau khi xác định Du Dương không có có nguy hiểm tánh mạng thì lập tức đem hẳn chuyển tới phổ thông phòng bệnh.

"Vậy thì thôi đi! Cái phòng bệnh này nếu như ta ở thêm vài ngày thì có mà hốt S (sh!) mà ăn! Thiếu Vân, người bây giờ đi giúp ta xử lý thủ tục xuất viện đi!" Lâm Thiếu Vân đã giao 500 EC viện phí, hiện tại có ở lại cũng không có ý nghĩa, ngược lại là cho bệnh viện có cơ hội chém mình thêm một ít!

"Người bị sét đánh cũng chưa khỏi hẳn, ta xem hay là ở thêm hai ngày nữa, chờ tình huống ổn định rồi xuất viện!" Lâm Thiếu Vân khuyên nhủ.

"Không có việc gì, ta rất rõ ràng thân thể của mình! Chờ về nhà uống thuốc là được!" Kỳ thực Du Dương đã toàn bộ lãnh lặn, chỉ là không thể nói rõ ràng với người khác.

Hai người làm xong xuôi thủ tục xuất viện thì trở lại phòng ở cũ của Du Dương.

"Huynh đệ, mấy ngày nay có muốn hay không anh qua đây chăm sóc chứ?" Lâm Thiếu Vân giúp Du Dương thả thứ tốt hậu hời.

"Không cần, vết thương nhỏ mà thôi, ta có thể tự chăm sóc chính mình!" Du Dương cũng không dám để Lâm Thiếu Vân ở tại trong nhà mình, vạn nhất truyền đi, cái danh pede của mình cho dù là nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch, hẳn cũng không muốn sử dụng @ss của Lâm Thiếu Vân để kết thúc đời xử nam.

"Ha ha, ta biết người là thuộc tộc Tiểu Cường, mạng con gián, sét còn đánh không chết người!" Lâm Thiếu Vân đưa cho Du Dương một cái valy tinh xảo có mặt mã, thần bí nói rằng: "Đây, quà sinh nhật của anh cho chú, đừng cảm động đó!"

"Vật gì vậy, còn muốn dùng valy mặt mã để đựng? Đừng nói với ta bên trong là một tá áo mưa đi!" Du Dương tin tưởng Lâm Thiếu Vân có thể làm được loại chuyện này.

"Ha ha, người xem cũng biết, mặt mã là sinh nhật của người! Đúng, hôm nay là sinh nhật của người, đại tiệc chúng ta không ăn kịp, một hồi ta gọi cho nhà hàng đặt một ít món ăn!" Lâm Thiếu Vân nói.

"Sinh nhật của ta? Như vậy ta tại y viện hôn mê hơn một ngày!" Du Dương nói.

"Một ngày coi như nhiều a, không chết cũng đã quá tốt!" Lâm Thiếu Vân chỉ vào rương kim loại, "Mau mở ra, nhìn xem có thích không?"

Du Dương chính mặt mã sinh nhật của mình, sau đó ấn vào cái chốt mở, BA~ một tiếng, rương mở, Du Dương từ từ mở cái nắp rương lên, "Này. . . Đây là. . ."

Du Dương không thể tin được con mắt của mình!

"Ha ha, ta tại trên mạng tìm được, trái tim nhân tạo bằng ti tan second hand! Mặc dù là second hand, nhưng nó là bản có hạn do công ty Hoa Cường sản xuất, làm ta tốn một đồng tiền, hầu như dùng hết tiền mừng tuổi của ta mấy năm nay!" Lâm Thiếu Vân nói.

"Hộp kim ti tan, lại còn là bản số lượng có hạn do Hoa Cường sản xuất!" Công ty Hoa Cường là công ty lớn thứ nhất thứ hai trong Thái Dương hệ, gần năm trước làm hàng nhái lập nghiệp, hiện tại đã phát triển trở thành công ty dẫn đầu trong ngành công nghiệp khoa học kỹ thuật. Có người nói hiện tại đang nghiên cứu phi thuyền có khả năng đạt được một nửa tốc độ ánh sáng a!

Bản số lượng có hạn của Hoa Cường a! Trừ sử dụng, nó còn có giá trị sưu tầm, chờ Du Dương dùng xong, nếu như đem bán rồi đổi một trái tim nhân tạo có gấp 3 tốc độ đều dư dả.

"Ha ha, không cần cảm động, chỉ cần chú nghe theo anh, phí cây ghép anh đều bao hết!" Lâm Thiếu Vân đi tới cửa thì, quay đầu hướng Du Dương cười thầm nói.

"Đi chết đi! Cầu cho người đi xuống thang bị vấp chân té chết!" Du Dương mắng, nhưng trong lòng là vui vẻ, chỉ có Lâm Thiếu Vân rõ ràng hiện tại Du Dương cần cái gì nhất.

"A. . ." Lâm Thiếu Vân thật sự vấp chân, từ trên lầu lăn xuống.

"Ách. . . Gần đây sao nói cái gì cũng linh?" Du Dương nhanh chân chạy tới cửa, hô: "Này, người chết chưa vậy?"

A! Không có. . . Không có việc gì. . . Người ở đó chờ ta chúc mừng sinh nhật người!" Trong hành lang truyền đến tiếng rên của Lâm Thiếu Vân.

Du Dương âm thầm thở: "Thiếu Vân, những gì hôm nay người cho ta, sau này ta nhất định tra cho người gấp trăm ngàn lần!"

Buổi tối Lâm Thiếu Vân làm cho Du Dương ăn hai món sở trường của hắn, mặc dù sở trường, nhưng mùi vị không được tốt lắm! Bất quá Lâm đại thiếu gia không biết nấu ăn mà có thể làm như thế này đã là quá tốt rồi!

"Du Dương, người dự định lúc nào đi thay tim? Chi phí ta có thể cho người mượn, chỉ cần người có thể trả cho ta một chút tiền lời là được!" Lâm Thiếu Vân vừa ăn vừa nói.

"Không cần, ta có cái họ hàng xa, ngày mai ta đi tìm hắn, nhờ hắn giúp ta giải phẫu, chi phí chắc cũng không cao!" Du Dương nói sạo.

"Đó, có muốn ta cùng đi hay không?"

"Không cần, lúc rảnh rồi người giúp ta xin vài ngày nghỉ là được!"

Du Dương chờ Lâm Thiếu Vân về, lập tức nghiên cứu lập tức bắt đầu nghiên cứu quà tặng sinh nhật của hắn đưa cho mình - trái tim nhân tạo bằng ti tan.

Tu luyện 《 Tâm Huyết Thần Tốc 》, nhịp tim nhất định phải tăng gấp đôi, không thể tăng một lần duy lên cao, nếu như thay trái tim nhân tạo bội số lớn ngay từ đầu, thân thể chắc chắn không thể thừa nhận. Trước đây cũng có người thử qua, cuối cùng bị vỡ mạch máu mà chết. Đó là nguyên nhân khiến người ta phải thay trái tim nhân tạo có bội số cao dần.

Du Dương đem trái tim nhân tạo bằng hợp kim ti tan cầm trong tay, trong đầu lập tức nhận được tin tức do sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ truyền đến:

"Khí quan nhân tạo, chất liệu ti tan, có thể chuyển hoá!"

"Chuyển hoá cần năng lượng: 100 tinh!"

"Đăng cấp plug-in sau khi chuyển hoá: Huyền Thiết cấp ba sao!"

Du Dương cả kinh nói: "Huyền Thiết cấp ba sao? Xem ra sản phẩm bản có hạn của Hoa Cường đúng là không tệ!"

"Sau khi chuyển hoá thì trái tim này có công năng gì?"

"Plug-in trái tim Huyền Thiết cấp ba sao có công năng tự động điều chỉnh bội số tốc độ, có thể từ tốc độ đập bình thường tăng lên tới gấp 2, gấp 3!"

"Ta đâm, có thể điều tiết bội số tốc độ! Đây chính là bất cứ trái tim nhân tạo nào cũng không có a!" Mỗi một trái tim có các bội số tốc độ khác nhau thì có cấu tạo và nguyên lý khác nhau, do đó rất khó điều tiết tốc độ.

"Bất quá trái tim plug-in này chỉ có bội số gấp 3, nếu như tăng cao một chút là tốt rồi!"

Plug-in chuyển hoá khí cụ trả lời: "Có thể dùng năng lượng đề cao tinh cấp của plug-in, từ đó tăng cao bội số tốc độ!"

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Trái Tim Plug-In Huyền Thiết Cấp 6 Sao

"Ta đảm! Tăng năng lượng chuyển hoá có thể đề cao trái tim trái im bội số tốc độ? Ta hiện tại có 597 tinh, hẳn là đủ! Hiện tại chuyển hoá, lập tức chuyển hoá, lập tức đem trái tim nhân tạo này chuyển hoá thành plug-in gắn vào cho ta!" Du Dương hạ đạt chỉ lệnh.

Trái tim nhân tạo bị chuyển hoá khí cụ hút vào, trước khi tiến hành chuyển hoá thì nó lại hỏi: "Có hay không tăng plug-in tinh cấp, tăng một tinh cấp cần 100 tinh!"

"Bốn sao: bội số 4!"

"Năm sao: bội số 5!"

"Sáu sao: bội số 6!"

"Bảy sao: bội số 7!"

...

...

...

Du Dương tính một chút, "Nếu như chuyển hoá một cái plug-in 10 sao thì cần 800 tinh, hiện năng lượng trong tay ta còn thiếu rất nhiều. Hoa Đô học viện yêu cầu 《 Tâm Huyết Thần Tốc 》 đột phá gấp 3 lần tốc độ trái tim mới đạt yêu cầu, chính là phải tu luyện tới 4 lần tốc độ, trái tim nhân tạo bội số 4 cần 200 tinh, vậy mình còn thừa lại 397 tinh..."

Du Dương thời dài một hơi muốn chuyển hoá thành plug-in 7 sao, nhưng sau khi chuyển hoá chỉ còn lại 97 tinh, vấn đề thị lực vẫn còn chưa có giải quyết, sở dĩ hẳn còn phải đề dành năng lượng để chuyển hoá một cái plug-in hỗ trợ thị lực.

Cuối cùng Du Dương dùng 400 tinh, chuyển hoá một cái plug-in cấp Huyền Thiết 6 sao! Sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ còn dư năng lượng là 197 tinh.

Nhìn trái tim plug-in cấp Huyền Thiết trong chuyển hoá không gian, Du Dương trong lòng vạn phần kích động! Bởi vì nguyên nhân thân thể nên hẳn vẫn không thể tu luyện 《 Tâm Huyết Thần Tốc 》， nó giống như là một cái gông xiềng vây khốn Du Dương một thời gian dài! Ngày hôm nay, Du Dương rốt cục có cơ hội thoát khỏi số phận ràng buộc!

"Lắp đặt plug-in!" Du Dương hạ mệnh lệnh lắp đặt!

Du Dương cảm giác trái tim giống bị vật gì vậy hung hăng đâm một cái, sau đó ngừng đập, trái tim giống như là thân thể của hẳn, hoàn toàn không cảm giác tới sự tồn tại của nó.

Đồng!

Thùng thùng!

Đồng đồng đồng!

Vài giây đồng hồ sau, Du Dương trái tim lại khôi phục nhịp đập, hơn nữa cực kỳ hữu lực. Không chỉ như thế, trái tim nó còn liên kết trực tiếp tới tu duy của hẳn, khiến nó ngừng, thì nó ngừng, muốn chậm thì chậm, muốn nhanh thì nhanh!

"Tâm tùy ý động! Dĩ nhiên đạt được tâm tùy ý động, nghe nói chỉ có 《 Tâm Huyết Thần Tốc 》 tu luyện tới bội số 10 thì mọi người mới đạt tới cảnh giới tâm tùy ý động! Ta đảm, trái tim plug-in quá trâu bò! Nếu như cầm đi bán, tuyệt đối là một cái giá trên trời a!"

Bởi vì cuộc sống nghèo khổ đã lâu cho nên bất cứ vật gì Du Dương cũng liên hệ tới tiền.

Phương pháp tu luyện《 Tâm Huyết Thần Tốc 》 Du Dương phi thường quen thuộc, đầu tiên điều tiết tâm tình, thúc đẩy tuyến thượng thận phân bố andrenalin, sau đó andrenalin tiến vào máu, andrenalin sẽ kích thích trái tim, khiến tốc độ trái tim nhanh hơn, do đó đề cao tốc độ máu chảy, sau đó tác động trở lại, tốc độ tim đập cũng sẽ càng lúc càng nhanh. Làm tốc độ máu chảy đạt tới một mức nhất định, tuyến thể thần bí trong cơ thể sẽ phân bố ra hormone "X" hoà vào trong máu, theo máu đi ra toàn thân, do đó cải thiện thể chất kích phát tiềm năng thân thể, khiến thân thể có thể thừa nhận tốc độ tim càng cao, cũng khiến người tu luyện thu được lực lượng cường đại.

Muốn tu luyện thì phải điều chỉnh tâm tình, nhưng hiện tại Du Dương không cần, trái tim của hẳn có thể tùy tâm mà động, muốn nó đập nhanh thì nó sẽ đập nhanh!

"Gấp đôi tốc độ trái tim!" Du Dương trong lòng vừa nghĩ, trái tim của hắn lập tức lấy tốc độ gấp hai bình thường bắt đầu đập.

Người thường muốn đột phá tốc độ trái tim bình thường, đồng thời khiến tốc độ ổn định ở một mức độ, cho dù thiên tài cũng tốn mười ngày nửa tháng, mà Du Dương nhưng bây giờ chỉ dùng vài giây đồng hồ thì hoàn thành. Đây cũng là nguyên nhân một ít kẻ giàu vì sao thích lười biếng, đi cấy ghép trái tim nhân tạo.

Trái tim của Du Dương đập ở tốc độ gấp 2 bình thường, hormone "X" trong cơ thể hắn chậm rãi bị kích phát ra, hormone "X" sau khi hoà vào máu, chậm rãi chảy tới bên trong các tế bào trên toàn cơ thể, Du Dương cảm giác được thân thể sinh ra biến hóa, tuy rằng rất yếu ớt, nhưng là một loại hiệu khi thể chất đang dần trở nên mạnh mẽ.

Du Dương tu luyện hơn hai giờ với tốc độ trái tim gấp 2, thân thể được cải thiện một mức nhất định, lực lượng tăng một mức lớn, đã có lực lượng bảy tám thất (thất: vật lý học giữa 1 thất = 1 mã lực = 735 Watt, là đơn vị lực lượng trong cuốn sách này).

"Vô học kết hợp với kỹ thuật khoa học mới quả nhiên lợi hại! Tốc độ trái tim gấp 2 có thể đạt được lực lượng là 10 thất, sau đó tốc độ trái tim mỗi lần gia tăng gấp đôi, lực lượng sẽ thay đổi một lần, xem ra lúc trước Trương Vũ Thiên chỉ dùng mấy tầng lực lượng, học viên cao cấp ít nhất cũng sẽ có lực lượng 20 thất! Không được, ta muốn tiếp tục tu luyện!"

Lấy kỹ thuật hiện tại, người thường cấy ghép trái tim nhân tạo ít nhất phải tu dưỡng khoảng mười ngày, sau đó mới được tu luyện 《 Tâm Huyết Thần Tốc 》, mà cho dù tu luyện thành công, cũng phải sau ba tháng sau mới có thể tiến hành lần cấy ghép thứ hai. Tuy rằng sau mỗi lần cấy ghép trái tim, tu luyện 《 Tâm Huyết Thần Tốc 》 thì thể chất đều sẽ thay đổi, nhưng việc ghép tim ảnh hưởng tới cơ thể, thập phần tổn thương nguyên khí, không thể quá nhiều lần ghép, mỗi lần giải phẫu đều phải tu dưỡng một thời gian ngắn.

Một người nếu như đi qua phương thức cấy ghép trái tim để tu luyện 《 Tâm Huyết Thần Tốc 》, trên lý luận nhanh nhất cũng muốn 5 năm thời gian mới có thể tu luyện tới tốc độ trái tim gấp 10 lần bình thường, bất quá bình thường có rất ít người dùng loại phương pháp này đi tu luyện, bởi vì trái tim nhân tạo bội số càng cao lại càng quý, trên địa cầu không có có bao nhiêu người có thể đổi được! Nếu như mình có một trái tim tốt, ai nguyện ý đi đổi một cục kim loại!

Bất quá trái tim plug-in của Du Dương nhưng có thể tùy ý điều tiết tốc độ trái tim, tu luyện ở mức tốc độ trái tim gấp 2 gần 2 giờ, Du Dương quyết định thử một chút tốc độ trái tim gấp 3.

Bất quá Du Dương cũng không có một hơi tăng tốc độ trái tim lên gấp 4, mà là khống chế tốc độ đập của trái tim, bắt đầu từ gấp 2 lần, làm cho nhịp tim mỗi phút đồng hồ tăng một chút.

Du Dương biết tốc độ trái tim đột nhiên quá nhanh, thân thể thích ứng không được sẽ bạo huyết mà chết, sở dĩ Du Dương chọn dùng loại biện pháp này.

Du Dương thật không ngờ, hắn đánh bậy đánh bạ, dĩ nhiên sử dụng phương pháp tu luyện thuần chánh nhất của 《 Tâm Huyết Thần Tốc 》.

Lúc ban đầu người đương thời cũng biết cách tu luyện như vậy là nhanh nhất, hơn nữa hiệu quả tốt nhất, thế nhưng không ai có thể làm được "tâm tùy ý động", chờ tu luyện tới tốc độ trái tim gấp 10 lần, có cảnh giới "tâm tùy ý động", nhưng lúc này 《 Tâm Huyết Thần Tốc 》 đã đại thành, còn tu luyện như vậy cũng chẳng còn ý nghĩa nào, theo thời gian trôi qua, mọi người đã sớm đem phương pháp tu luyện thuần chánh nhất này quên không còn một mảnh.

Hiện tại Du Dương hoàn thành chìm đắm trong tu luyện...

Gấp đôi gấp đôi tốc độ trái tim..

Gấp ba tốc độ trái tim..

... ..

... ..

Thời gian từng phút từng phút trôi qua...

Hai mươi bốn tiếng đồng hồ, Du Dương kết thúc tu luyện, hắn tu luyện gặp phải một vấn đề lớn làm hắn phải dừng lại!

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Thoát Khỏi Thân Thể Phế Vật. Một Bước Lên Trời.

"Hiện tại: Nhịp tim đã được Huyền Thiết lực tinh plug-in tăng lên mức cao nhất!"

Du Dương nhớ lại sự việc vừa rồi lại cao hứng thích thú, nhưng lúc này trong lòng hắn vẫn không tin được mình đã đạt được trái tim plug-in cực hạn, "Vãi thật, ta thế nào thoáng cái đã tu luyện tới 6 lần tốc độ trái tim!"

Du Dương lập tức đình chỉ tu luyện, sau đó kiểm tra một lượt toàn bộ thân thể, sau khi xác nhận mình không có bạo huyết mà chết mới thực sự yên lòng.

"6 lần tốc độ trái tim a! Có nhiều người cả đời cũng không thể tu luyện tới cảnh giới này, ta hiện tại chỉ dùng một ngày thời gian đã hoàn thành! Điều là công lao của plug-in chuyển hoá khí cụ!" Nhìn Huyền Thiết nhăn trên tay, Du Dương thật không ngờ chính mình không những thoát khỏi số phận gong xiềng, hơn nữa còn một bước lên trời.

Có hai việc ta cần phải làm ngay là Bổ sung năng lượng và Thăng cấp! Hiện tại plug-in chuyển hoá khí cụ này chỉ là Huyền Thiết cấp, nhưng đã mang cho mình biết bao cái tốt, nếu thăng lên cấp Bạch Ngân sẽ như thế nào, Hoàng Kim cấp thì sao, giờ phải tìm năng lượng, khiến nó nhanh thăng tới cấp Bạch Ngân.

Tốc độ trái tim tạm thời đã không thể tăng thêm nữa, Du Dương lại tiếp tục tu luyện sáu lần tốc độ trái tim.

Gấp hai tốc độ trái tim cơ thể sẽ tồn tại 10 thất lực lượng, sau đó khi gia tăng gấp đôi sẽ thay đổi một cái;

Gấp ba tốc độ trái tim 20 thất;

Bốn lần tốc độ trái tim 40 thất,

Gấp năm lần tốc độ trái tim 80 thất,

sáu lần tốc độ trái tim 160 thất,

Gấp bảy tốc độ trái tim 320 thất,

Tám lần tốc độ trái tim 640 thất,

chín lần tốc độ trái tim lực lượng sẽ đạt tới ngàn thất.

Mười lần tốc độ trái tim, thì sẽ đạt tới tâm tùy ý động cảnh giới, sau đó có thể tìm kiếm một nguồn ngoại lực mạnh. Về phần sức mạnh lực lượng của ngoại lực là cái gì, với kiến thức phổ thông của Du Dương không tài nào nghĩ ra nổi.

Du Dương mới vừa tiến vào sáu lần tốc độ trái tim cảnh giới, lực lượng vẫn chưa tới 100 thất, hắn cần tu luyện một thời gian ngắn, tiếp tục tạo "X" kích thích tổ rèn luyện thân thể, làm cho sáu lần tốc độ trái tim đạt lực lượng cực đại, mới có 160 thất lực lượng. Nếu như trái tim plug-in có thể cung cấp gấp bảy lần tốc độ trái tim, vậy hắn rất nhanh có thể nâng cao lực lượng của mình, hiện tại hắn chỉ có thể chậm rãi tu luyện tới sáu lần tốc độ trái tim tới mức cao nhất ---160 thất lực lượng.

Du Dương tu luyện nửa ngày, lực lượng đã vững vàng đứng ở trên 100 thất và tăng về sau, hắn đình chỉ tu luyện, trước đó Du Dương đã điện cho Lâm Thiếu Vân, dặn Lâm Thiếu Vân xin phép nghỉ cho mình, lí do là mình đi cấy ghép trái tim, khiến hắn dừng đến làm phiền mình.

Sau đó Du Dương lại ngủ một giấc như cún con say sữa. ^^

Khi Du Dương tỉnh ngủ thì phát hiện đã buổi tối, lại tu luyện một hồi «Tâm Huyết Thần Tốc» sau đó Du Dương nhớ tới sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ cần bổ sung năng lượng.

"Hiện tại plug-in chuyển hoá khí cụ có thể hấp thu điện năng, hắn là thử xem điện dân dụng có cho hắn bổ sung năng lượng, không thể ngồi chờ sét đánh trong mưa được!" Du Dương trong lòng thầm nghĩ.

Du Dương từ ổ điện trên vách tường, lấy ra một sợi dây điện. Du Dương đem Huyền Thiết nhăn từ trên tay đặt lên trên bàn, sau đó dùng dây nóng chạm một chút vào chuyển hoá khí cụ, "Không có phản ứng? Chẳng lẽ muốn dùng 2 dây tạo thành một cái đường dẫn?"

Du Dương lại tách nguồn điện ra, sau đó đem 2 dây, dây nóng phân biệt thất ở Huyền Thiết nhăn hai bên. Sau đó lại đem bàn chuyển đến cạnh ổ điện, nếu như chuyển được nguồn điện xảy ra sự cố gì, có thể lập tức cắt nguồn điện. Sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ là "Thần khí" trong lòng Du Dương a, nhất định phải bảo vệ tốt!

Du Dương cẩn thận chuyển nguồn điện, nguồn điện trong nháy mắt đi vào plug-in, trong phòng ánh sáng lập tức tối hẳn, hơn nữa bắt đầu nhấp nháy, Du Dương tranh thủ thời gian dùng ngón tay sờ Huyền Thiết nhăn, kiểm tra hắn có biến hóa gì không

"Sinh vật plug-in chuyển hoá năng lượng bổ sung bắt đầu: 198 tinh... 199

tinh... 201 tinh... 205 tinh..."

Trong phòng ánh sáng liên tục nhấp nháy, không những thế còn khiến phượng viên 5 dậm xung quanh nhà Du Dương xuất hiện tình huống điện áp chập chờn.

Song song, nguồn điện liên tục chuyển hoá vào plug-in

"310 tình "

"313 tình "

"Ha ha, ta không ngờ nạp điện lại nhanh đến thế! Cứ tốc độ như vậy, rất nhanh có thể thắng cấp!" Trong hưng phấn Du Dương không có xem máy đo điện của mình, nếu như hắn thấy máy đo điện nhảy số thì chỉ biết cười ra nước mắt

Phanh!

Nguồn điện phát sinh một tiếng vang thật lớn, sau đó xuất hiện khói đặc!

Nhà Du Dương biến thành một mảnh u ám, sau đó toàn điện áp của khu dân cư khôi phục bình thường.

Du Dương trong lòng nghĩ tới plug-in chuyển hoá khí cụ thắng cấp đến cấp Bạch Ngân, Hoàng Kim cấp sẽ có rất nhiều công năng, ngay Du Dương đang chìm đắm trong dâm ý thì nhà hắn có người bấm chuông!

Du Dương ở trong phòng nhìn ra, thấy hai người mặc áo quần màu lam thì ra là thợ điện

"Là thợ điện sao?" Du Dương trong lòng tự hỏi, chẳng lẽ hắn vừa dùng điện vượt mức cho phép, ảnh hưởng tới khu vực, bị công ty điện lực tới thông báo, cho nên mới phải tìm tới cửa. hai phần ba giây sau Du Dương mở miệng nói: "Là các người à? Hừ! Nếu như các người chậm thêm vài phút ta sẽ gọi điện thoại tới tổng công ty!"

"Ân? Trách cứ chúng ta, tại sao lại trách cứ chúng ta?" Hai gã thợ điện vốn là muốn chất vấn Du Dương tại sao vượt quá định mức sử dụng điện cho phép, bây giờ lại bị Du Dương ngược lại trách cứ.

"Vì sao trách cứ các người! Các người tới..." thấy trong phòng ánh sáng yếu ớt, Du Dương thô bạo cầm lấy cổ hai người, đem hai người kéo vào nhà mình bên trong phòng chỗ máy đo điện, chỉ vào máy đo điện kêu lên: "Các người nhìn, muốn xem tí mỉ không, máy đo điện này là của công ty các người đúng không!"

Gã thợ điện dùng đèn pin chiếu vào, nhìn kỹ, nói: "Là của chúng ta!"

"Có vấn đề gì sao?" Hai người hiểu vì sao liền hỏi?

"Có vấn đề gì! Vừa nãy, ta đang ở trong phòng cùng một con em xinh đẹp nói chuyện phiếm thì nó đột nhiên dờ chừng, hơn nữa số trên mặt nhảy liên tục, ta đang muốn đến gần nhìn xem có vấn đề gì thì nó đột nhiên phát nổ! Nếu ta không nhanh chân, hiện tại mặt ta đã tiêu rồi! Hủy dung a! Ta phải dựa vào khuôn mặt này để kiếm ăn đây >"

"Ách..." Hai thợ điện thật không ngờ vấn đề sẽ biến thành như vậy!

"Nói đi, các người dự định bồi thường thế nào cho tổn thất kinh tế và tinh thần của ta?" Du Dương lời lí lẽ ra chém gió.

"Cái này... Cái này... Chúng ta gọi về hỏi ý kiến công ty một chút!" Hai gã không thể quyết định.

"Các người tốt nhất nhanh lên một chút, nếu để cho ta đợi lâu ta liền gọi cho tổng công ty trách cứ các người!" Du Dương làm bộ rất tức giận lớn tiếng nói.

"Ân! Ân! Ân! Hảo, chúng ta sẽ lập tức gọi về công ty xin ý kiến!" Hai gã thợ điện chạy đi gọi điện thoại cho thủ trưởng

Vài phút qua đi, hai người nói chuyện điện thoại xong, lại nhớ tới Du Dương, hai người lại tìm về tự tin, nói: "Du tiên sinh đúng không? Là như thế này, lần này sự cố cụ thể nguyên nhân bây giờ còn không rõ ràng lắm! Như vậy, chúng ta cho ngài một cái máy đo điện mới, cái này chúng ta lấy về kiểm tra đo lường một chút, nhìn đến tốt cùng là nguyên nhân gì dẫn đến sự cố lần này, nếu thật là lỗi chúng ta, chúng ta hội bồi thường ngài tất cả tổn thất!"

"Đổi máy đo mới là đúng, người không đổi, ta đây sau này dùng như thế nào! Bất quá cái cũ này người không thể lấy đi, đây chính là chứng cứ, các người lấy về gian lận làm sao bây giờ, đến lúc đó các người rũ bỏ sạch trách nhiệm, nói không chừng còn có thể trả đũa, nói là trách nhiệm của ta, sau đó có thể còn kiện ta! Nói cho các người biết, đừng nghĩ nhiều nữa, không bồi thường thoả mãn cho ta, ta nhất định đến tổng công ty trách cứ các người, nếu như tổng công ty mặc kệ, ta đây sẽ đem lần này sự cố phát lên đài truyền hình, khiến quần chúng cả nước đăm đăm hàng các người!"

"Tiểu tử này là ai mà lợi hại như vậy, lại đem ý tứ đoán rõ thế @@!"

Chương 9: Học Bổng Vũ Kỹ Đại Tái.

Công ty điện lực tiến hành toàn diện kiểm tra với tất cả các thiết bị trong nhà Du Dương nhưng không tìm ra cái gì bất thường. Song phương trải qua một trận cò kè mặc cả, đấu trí cùng so đũa khí, cuối cùng công ty điện lực cugn đồng ý tặng Du Dương 5k cân điện. còn cái bằng chứng công tơ điện cháy được Du Dương cùng hai nhân viên điện lực tiến hành thiêu hủy tại chỗ.

Năm nghìn cân điện cũng tương đương với 5k tiền địa cầu, đối vs Du Dương mà nói đó là một khoản thu nhập thêm lớn, nhưng đáng tiếc công ty điện lực như thế nào cũng không chịu đem 5k cân điện đó chuyển thành tiền cho hắn.

Tiền hai gã nhân viên công ty điện lực quốc gia đi, dd nhìn plug-in chuyển hoá khí cụ trong tay thầm nghĩ: "Dùng điện bổ sung năng lượng tốc độ quả là rất tốt, nhưng tạo tác dụng phụ cũng không kém a! Lần này lừa được người ta, nhưng lần tới chắc chắn sẽ không còn dễ dàng như vậy rồi! Làm sao bây giờ?" dd nghĩ tới nghĩ lui, "Xem ra ngày mai phải đi mua cái máy ớn áp! Năm nghìn cân điện không thể để không a!"

Hiện tại dd có 314 tinh năng lượng, ngân này còn đủ để chuyển hoá một plug-in. Du Dương tìm cái ống dòm của mình, hắn muốn đem ống dòm chuyển đổi thành một plug-in phụ trợ thị lực.

Cái ống dòm này làm bằng gỗ, chất liệu tương đối kém, bình thường sau khi chuyển hoá chỉ là plug-in phụ trợ thị lực Huyền Thiết Cấp nhất tinh, dd hi sinh 100 tinh năng lượng, cho cái plug-in này tăng thêm chức năng nhìn ban đêm. dd vốn định thêm thêm chức năng nhìn thấu nữa kia, nhưng lại phát hiện khi nó đạt đến ngũ tinh sẽ có thêm chức năng nhìn thấu nên thôi.

Chuyển hoá, cài đặt, cả quá trình không đến một phút đồng hồ (DG: ngoài phút đồng hồ còn có phút gì nữa không ta ^^). Năng lượng Plug-in chuyển hoá khí cụ lần nữa giảm xuống, còn dư có 114 tinh năng lượng. dd thầm nghĩ con số 114 này là điềm xấu, liền đem cái chuyển hoá khí cụ bỏ vào ấm đun nấu! Ma tước tuy nhỏ nhưng nói thế nào thì nó cũng có thật a!

Sau khi đem chuyển hoá khí cụ bỏ vào nước, dd leo lên sân thượng, hắn muốn thử mấy cái chức năng của plug-in phụ trợ thị lực.

dd trước tiên nhìn mấy tiểu khu ngoài đường phố, mặc dù trời đã tối, nhưng dd ngay cả mấy con kiến đang bò trên mặt đất có mấy chân hắn cũng có thể đếm.

"Ta kháo! nhìn xa lại thêm nhìn ban đêm, thật cường hãn!"

dd tiếp tục nhìn về nơi xa, hắn muốn thử một chút xem cực hạn của cái plug-in phụ trợ thị lực này là bao nhiêu, rốt cuộc là có thể nhìn đc bao xa.

Một trăm thước... 200m ... 1000m.. 2000m..

Nhìn, nhìn, cuối cùng tầm mắt của dd bị ngọn Đại Hạ cao chọc trời chặn lại, trên có mấy chur to do đèn neon tạo thành: "Thiên Thượng Nhân Gian! Đây không phải là tên một chỗ ăn chơi cao cấp sao?"

"Ân? Đây là..." Ánh mắt dd xuyên thấu qua thủy tinh của khác sạn, thấy một nữ tử đang cười trên một người đàn ông không ngừng chuyển động. "Ta sấp, thật sự rất xinh a! Cô nàng này vóc người thật không tệ, cũng không biết ba vòng của nàng là bao nhiêu?"

Dd vừa mới toát ra cái ý nghĩ này, trong tầm mắt hắn liền xuất hiện hàng loạt thống kê điện tử, đầu tiên là đem thân thể nữ nhân này từ trên xuống dưới quét qua một lần, sau đó cho ra một loạt thông tin:

Màu da: Người da trắng!

Thân cao: 1m75!

Thể trọng: 58 kí lô!

Ngực: 36D!

Vòng eo: 25!

Vòng mông: 36!

Không những thế, ba vòng của cô gái còn được kéo lại gần trong tầm mắt của hắn!

dd thân thể khỏe mạnh, phát dục hoàn toàn bình thường, hoàng hoa tiểu xử nam, không chịu được hình ảnh bất nhã này!

Phốc!

Máu mũi chọt phun!!!

dd che lỗ mũi nói: "Kháo, chức năng của plug-in phụ trợ thị lực này thật không tệ, bắt quá sau này cũng không thể nhìn loạn rùi, nếu không dễ mất máu mà chết a!

Rạng sáng ngày thứ hai, dd tốn không ít tiền mua một cái máy ổn áp.

Nhìn dòng điện ổn định trên mặt đất, dd mừng: "Con bà nó, tiền càng xài càng ít (DG: móa chẳng lẽ càng xài càng nhiều nư @@), nếu không nghĩ biện pháp kiếm ít tiền, thật muốn phá sản rồi! Nếu như có thể Nếu như có thể đem cái plug-in chuyển hoá khí cụ này thăng lên Hoàng Kim Cấp liền có thể thoả mái a, bán plug-in liền đủ cho mình ăn uống trong nhiều năm a!"

dd đem cắm máy ổn áp xong liền đem nó nối với plug-in chuyển hoá khí cụ hình chiếc nhẫn, lại bật đèn lên, cuối cùng mới chuyển dc nguồn điện.

dd nhìn chằm chằm đèn điện, thấy điện áp ổn định, đèn cũng sáng bình thường, không có xuất hiện tình trạng chập chòn hần mới yên tâm.

Nhưng khi Du Dương kiểm tra plug-in chuyển hoá lại phát hiện năng lượng tăng lên hết sức chậm chạp, ước chừng mười phút đồng hồ mới gia tăng một tinh năng lượng, không như hôm qua, cứ vài giây lại tăng một tinh.

"Ai, mặc dù chậm chút, nhưng so với đem đun và chiếu sáng thì vẫn nhanh chán!" dd nội tâm cugn x tương đối thỏa mãn.

Nhưng khi dd tới trước máy đo điện, xem xét tình huống tiêu hao điện thì chột giật mình, mới hơn 10 phút đồng hồ mà máy đo điện thể nhưng đã tăng thêm hơn 100 cân điện!

"Ta kháo, công ty điện lực tặng 5k cân điện cũng không đủ dùng một ngày, hơn nữa 5k cân điện mới bổ sung dc khoảng 50 tinh năng lượng! Tính toán, một tinh năng lượng là 100 tiền địa cầu a! Sớm như vậy, ta liền không mua cái máy ổn áp này rùi! kmn, phải nghĩ biện pháp kiếm thật nhiều tiền mới được!"

dd chỉ dùng máy ổn áp bổ sung cho plug-in chuyển hoá khí cụ 30 tinh năng lượng rồi dừng lại!

"Tiền a! Tiền của ta!!! "Du Dương khóc ròng. "Điện năng quá đắt, quang năng mặc dù không tốn tiền, nhưng tốc độ lại quá chậm!"

Nhiều ngày sau, plug-in chuyển hoá khí cụ được dd dùng quang năng bổ sung năng lượng lên đến 189 tinh! Mà gấp sáu lần Tâm Huyết Thần Tốc cũng được hần tu luyện tới đại thành, hiện tại lực lượng của hần đã vượt qua 150 thất (mã lực)!

Sáng hôm đó, dd trở lại Hoa Đô học viện, thời gian nghỉ bệ đã hết, hần phải trở về trường đi học!

dd đứng trước cổng Hoa Đô học viện, trong lòng hào tình vạn trượng!

Trước kia, Du Dương mỗi lần bước qua cổng Hoa Đô học viện đều cảm nhận được vô tận áp lực, cảm giác tiền đồ của mình hôn ám vô quan!

Hôm nay, dd đứng trước cửa học viện, nhưng hần cảm giác được phía trước là con đường ánh sáng của mình! dd thần thanh khí爽 bước hướng lớp học của mình đi tới.

dd đi đến chỗ ngồi của hần, thỉnh thoảng lại có người hướng hần chỉ trỏ.

Một hoa si nữ từ mắt lóe tinh quang nói: "Ai biết vị suất ca này ở ban nào? Ta muốn đem lần đầu của ta cấp cho hần!"

"Ha ha, chỉ sợ người không có cơ hội đó, nghe nói hần Bối Bối nam (chắc là gay _.), chỉ thicks hoa cúc!" Một nam sinh hướng hoa si đã kick.

"Mau nhìn bên kia! Có phải ta đang hoa mắt? Người kia dường như là siêu cấp lưu ban của ban chúng ta a!!!"

"Kháo, thật là hần! Hần thể mà sét đánh cũng không chết!"

"Thật là so với Tiểu Cường nhà mình còn muốn trâu bò a!!!"

"Di, hần hôm nay dường như trở nên đẹp trai hơn thì phải?"

"Quả thật so với trước kia như ánh mặt trời vậy! Chẳng lẽ là công lao của tia sét đó!"

"Không thể nào, sét lại còn có công năng này?"

"Cũng không phải không có khả năng, có lẽ lôi điện đã kick phát hết tiềm năng trong cơ thể hần! Uy, người chạy nhanh thể lạng gi?"

"Ta đi hỏi xem còn có ngày nào trời mưa, tranh thủ cho sét nó đánh phát!"

"Ách..."

đđ đi ngang qua bảng tin trường học, đột nhiên bị hấp dẫn bởi một thông báo, phí trên viết:

Hoa Đô học viện 'Học bổng vũ kỹ đại tái lần thứ 79' sắp tới bắt đầu thi đấu, nhiệt tình báo danh ở...

Báo danh hạn cuối: trước 11h trưa ngày 19 tháng 9.

Phần thưởng:

Đệ nhất danh: năm vạn tiền địa cầu !

Đệ nhị danh: ba vạn tiền địa cầu !

Đệ tam danh: một vạn tiền địa cầu !

"Đệ nhất danh có năm vạn tiền địa cầu a !" đđ hai mắt liền biến thành \$.\$. "A! 19 tháng 9, đó không phải là hôm nay sao!!!"

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Muốn Tán Gái, Da Mặt Phải Dày.

Hoa Đô học viện Học Bổng Vũ Kỹ Đại Tái mỗi năm đều được tổ chức một lần, chỉ cần là học sinh của Hoa Đô học viện đều có thể tham gia, mục đích chủ yếu của giải thi đấu này là tạo động lực kích thích các học sinh tu luyện! Bởi nếu thực lực yếu kém thì căn bản không thể nào tiến vào trận chung kết cuối cùng! Mặc dù quy mô của cuộc thi không cao, nhưng những người có thể tiến vào trận chung kết cơ bản đều là người của cao cấp ban.

Trước kia Du Dương cũng đã thử tham gia, nhưng lúc đó hắn không có tu luyện Tâm Huyết Thần Tốc nên bị loại ngay từ vòng gửi xe !

Hắn thấy thời gian còn sớm chưa đến giờ lên lớp liền theo địa chỉ trên thông báo chạy tới chỗ báo danh.

Vừa đến trước cửa, Du Dương liền gặp ngay một người quen!

"Tại sao lại là ngươi?" Trương Vũ Thiên vừa mới báo danh xong, từ bên trong đi ra liền nhìn thấy Du Dương đứng trước cửa.

"Hà hà, ngàn vạn lần đừng hiểu lầm, ta tới báo danh, không phải đang theo dõi ngươi a. Yên tâm đi, ta đối với thân thể ngươi không có nửa điểm ý tứ!" Du Dương dơ hai tay lên, nhường cho Trương Vũ Thiên một lối đi.

"Hừ, thiên lôi như thế nào không đánh chết ngươi đi!" Trương Vũ Thiên hung hăng liếc hung hăng liếc Du Dương một cái sau đó đi ra.

Du Dương nhìn bộ ngực Trương Vũ Thiên một chút, chu môi huyệt sáo một tiếng, tự nhủ: "31B? không đúng, hẳn là 31A!"

Vừa mới đi được mấy bước Trương Vũ Thiên nghe được Du Dương đem bộ ngực mình đá kicks như vậy liền quay đầu cắn răng hướng Du Dương hung hăng nói: "Ngàn vạn lần đừng gặp phải ta trong trận đấu, nếu không ngươi sẽ chết vô cùng thảm!"

"Ha ha, hảo hung ác, bất quá ta thích a! Tiếc là bộ ngực lại như sân bay vậy! Ai... thật đáng tiếc..." Du Dương mỉm cười thờ dài nói.

"Ngươi..." Trương Vũ Thiên có xúc động muốn xông lên hung hăng dẫn cho hắn một trận, nhưng phát hiện đây là ký túc xá của lão sư, cuối cùng đành nén xúc động muốn giết người lại, hừ lạnh đạo: "Ta ở bên ngoài chờ ngươi, là nam nhân thì đừng leo cửa sổ chạy trốn!"

"Ách, lại muốn cùng ta hội ước a! Vốn hôm nay ta cũng không có thời gian rảnh, bất quá ngươi thân là con gái cũng đã chủ động như vậy rồi, ta như thế nào nỡ làm tổn thương lòng tự ái của ngươi? Được rồi! Ta đây đành miêng cường đáp ứng ngươi vậy! Bất quá ta nói trước, nhiều nhất chỉ cso thể cầm tay, hôn miệng thôi, còn chuyện đẩy ngã thì không được, trừ khi ngươi đen giấy chứng nhận thân phận xử nữ ra cho ta xem như vậy có lẽ ta còn có thể suy xét một chút a!"

"Ngươi..."

Trương Vũ Thiên rốt cuộc không thể áp chế được nộ hỏa trong lòng nữa, lao lên một phát, nhưng phản ứng của Du Dương sợ với nàng còn nhanh hơn, vừa nói xong thân ảnh chợt lóe chạy vào chỗ ghi danh, sau đó thật nhanh đóng cửa lại, đem Trương Vũ Thiên đang bạo nộ chặn ngoài cửa.

Bên trong cso một cái bàn làm việc, một thiếu nữ điềm đạm ngồi bên cạnh, khi Du Dương bước vào nàng ta đang cúi đầu viết cái gì đó.

Tiếng đóng cửa hấp dẫn sự chú ý của thiếu nữ, lúc nàng ngẩng đầu lên, Du Dương bị hình dáng của nàng làm cho ngây ngốc!

Mái tóc đen dài xõa ngang vai, hai đôi mắt sáng trong suốt như ngọc bích, lại còn đôi môi ướn át kia nữa, Du Dương trông thấy liền hận không thể cắn lên một ngụm!

"Ngươi..." Thấy Du Dương sau khi vào chẳng những đóng cửa lại mà còn dùng lưng chặn cửa phòng lại, thần sắc thiếu nữ không khỏi có chút khẩn trương.

"Ách... Vừa nãy ta thấy trên mặt đất có một con "Tiểu Cường", ta sợ sẽ làm ngươi sợ hai nên đem nó nhốt ngoài cửa rồi!" Du Dương nói nhảm như thật.

"Ồ, vậy ngươi mở cửa phòng ra đi, ta sẽ không để ý đến nó đâu!" Thiếu nữ nói.

"Ách...Ta nghĩ vẫn là không nên đi! Được rồi, được rồi, quả thật là ta rất sợ "Tiểu Cường"! Bất quá tỷ tỷ người ngàn vạn lần không được đem chuyện này loan truyền lung tung nha, nếu không ta sau này sẽ không của được các em nữa đâu!" Du Dương lộ ra bộ dáng đáng thương.

"Khanh khách!" Thiếu nữ quả thật bị Du Dương chọc cười khúc khích!

"Trời ạ! Ta rốt cuộc cũng được chứng kiến nụ cười khuynh thành (trong khuynh quốc khuynh thành)!" Du Dương vừa sai bước đến trước bàn, hai mắt lóe lên thể hiện tâm trạng đang kích động, "Tỷ tỷ, tên của ngươi có phải là Tiểu Khuynh Thành?"

"Không, tên ta không phải là Tiểu Khuynh Thành, ta tên là Phan Trác Phi!" Thiếu nữ nói.

"Trác Phi học tỷ hảo!" Du Dương ra bộ biết điều.

"Ta cũng đã tốt nghiệp rồi, hiện tại ngươi hẳn nên gọi ta là đạo sư!" Phan Trác Phi nhận thức nói, mỗi ngày không biết có bao nhiêu người tự xưng học đệ đến, tìm đủ loại lý do thân cận nàng.

"Đạo sư a!" Du Dương vẻ mặt thật giống như bị đá kích vậy, nhưng lập tức lại kiên định nói: "Đạo sư cũng không sao, ta cũng không có dự tính thầy trò yêu nhau!"

"..." Phan Trác Phi vuốt vuốt huyết thái dương bất đắc dĩ hỏi: "Vị đồng học còn có chuyện gì khác không? Nếu khôngn có chuyện gì khác ta còn phải làm việc!"

"Án! Được rồi! Khuynh Thành lão sẽ ngươi làm việc sao? Yên tâm, ta sẽ không quấy rầy ngươi đâu!" Du Dương hai mắt từ trên xuống dưới đem số đo 3 vòng của Phan Trác Phi phân tích một lần: 35. 23. 34 mặc dù không phải là Cự*Nhũ trong truyền thuyết những là cân xứng cấp hoàng kim a.

"Ngươi..." Phan Trác Phi gặp qua không biết bao nhiêu người nhưng chưa từng thấy người nào da mặt dày như tên này, "Nơi này là nơi bao danh Học Bổng Vũ Kỹ Đại Tái, sẽ có rất nhiều người đến báo danh nếu như ngươi không có chuyện gì khác ta hi vọng ngươi có thể rời đi!"

Phan Trác Phi tận lực giữ cho ngư khí của mình thật bình thản!

"Có rất nhiều người đến báo danh! Vậy, Khuynh Thành tỷ tỷ ta giúp ngươi duy trì trật tự nha? vạn nhất có người thấy sắc nảy sinh lòng tham, thừa dịp nhiều người chiếm tiện nghi của ngươi sẽ không tốt!" Muốn tán gái da mặt phải dày, Du Dương lại đem lão sư sửa thành tỷ tỷ!

"Không cần! Ta là người giành được giải quán quân trong Vũ Kỹ Đại Tái trước, ta có năng lực bảo vệ mình!" Phan Trác Phi vô cùng dứt khoát nói.

"A! Khuynh Thành tỷ tỷ là người vô địch Vũ Kỹ Đại Tái ?"

"Xin gọi ta là Phan lão sư!" Phan Trác Phi đứng lên vẻ mặt nghiêm túc nói nghiêm túc nói, nhưng bị Du Dương bỏ qua.

"Nếu Khuynh Thành tỷ tỷ là người vô địch Vũ Kỹ Đại Tái, ta đây cũng muốn ghi danh tham gia, chuẩn bị lấy cái giải quán quân kia của tỷ tỷ!" Du Dương vẻ mặt thành thật nói.

Phan Trác Phi đứng là bị tinh thần vô si của Du Dương đánh bại, trở về ngồi trên ghế, tức giận nói: "Tên họ?"

"Hà hà, học đệ Du Dương, sau này còn muốn tỷ tỷ chiếu cố nhiều hơn!"

"Lớp học?" Phan Trác Phi mặc kệ Du Dương, nhanh chóng ghi chép các thông tin.

"Sơ cấp nhị ban!" Du Dương đáp.

"Sơ cấp ban?" Phan Trác Phi ngẩng đầu. Một lần nữa đánh giá lại Du Dương một chút rồi nói: "Ngươi có biết quy tắc của Học Bổng Vũ Kỹ Đại Tái không?"

"Không biết a, không phải là sơ cấp ban cũng được tham gia sao?" Du Dương nói.

"Không nói cái đó, Vũ Kỳ Đại Tái là thực chiến tranh tài, hơn nữa học viên có thể sử dụng Tâm Huyết Thần Tốc, người chỉ là sơ cấp ban học viên, ta sợ..." Phan Trác Phi không muốn dă kích lòng tự tôn của Du Dương, mặc dù Du Dương da mặt có chút hơi dày __!, bất quá cũng rất thú vị, hơn nữa bộ đánh cũng rất đẹp trai!

"Khuyh Thành tỷ tỷ đang lo lắng cho ta sao?" Du Dương hưng phấn hỏi.

"Nha... Ta... "Phan Trác Phi bị Du Dương không biết trả lời như thế nào.

"Ngô... Ngô... Ta cảm động quá!" Du Dương nắm chặt hai tay nói: "Khuyh Thành tỷ tỷ quan tâm ta như vậy! Vì Khuyh Thành tỷ tỷ, cho dù chết, ta cũng phải đem cái giải quán quân Vũ Kỳ Đại Tái lần này đoạt lấy!"

"Thằng nào, khẩu khí không nhỏ a, thế nhưng lại muốn cướp giải quán quân Vũ Kỳ Đại Tái của ta?"

Đột nhiên cửa phòng bị đẩy ra, một người từ bên ngoài đi vào.....

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Muốn Khiêu Chiến Ca, Phải Có Chi Phí Xuất Tràng.

Du Dương cùng Phan Trác Phi đồng thời hướng về phía cửa phòng, đập vào tầm mắt hai người là cái giày da bóng nhộn, sau đó chủ nhân của nó mới xuất hiện trong tầm mắt hai người Du Dương.

Người này mặc bộ tây trang màu lam, tướng mạo coi như mượt mà, bất quá trên người lại mang theo cái kiêu ngạo của bọn phú gia, ngoài cửa còn có hai tiểu đệ đi theo.

Vừa tiến vào hần liền hướng Du Dương miệt thị: "Người muốn đoạt giải quán quân của ta?"

"Người là quán quân? ta sao chưa bao giờ nghe nói qua quán quân nào như người nhĩ? Bất quá không sao, vì Khuyh Thành tỷ tỷ đối với ta một lòng ái mộ, cho dù là người ta cũng sẽ đoạt lấy!"

Du Dương mặt mỉm cười, bất ti bất kháng (không kiêu ngạo không siểm nịnh) nói, Phương Chính thấy hần có vẻ ghê gớm như thế cũng có chút lo lắng: "Tiểu tử này có vẻ ghê gớm, chẳng lẽ lại là cao thủ! Không đúng, cao thủ nổi danh Hoa Đô học viện ta đều biết hết cơ mà!"

Phương Chính liếc tầm phiếu trong tay Phan Trác Phi, trong lòng mừng rỡ, thì ra chỉ là sơ cấp sinh!

"Tiểu tử, người biết ta là ai không?" Phương Chính hướng Du Dương gào lên.

"Ha ha, không quan tâm, ta chỉ cảm thấy hứng thú với mỹ nữ như Khuyh Thành tỷ tỷ! về phần người muốn cho ta biết người là ai, vậy trước tiên qua thái lan làm phẫu thuật chuyển giới, rồi qua hàn phẫu thuật thẩm mỹ, sau khi thành công có lẽ ta còn có thể suy nghĩ một chút a! Bất quá người nhớ ký, ta chỉ nói là có lẽ thôi nha!" Du Dương nói.

"Người... "Phương Chính áp chế lửa giận nói: "Hảo... Người đủ cam đảm, có dũng khí cùng ta solo một trận không?"

"Solo? Không hứng thú!" Du Dương ra vẻ không quan tâm.

"Ta hướng người khiêu chiến, người không dám ứng chiến, người có phải là nam nhân hay không đó!" Du Dương không ứng chiến, điều này làm cho Phương Chính phát hỏa.

"Hà hà, muốn ta ứng chiến cũng được thôi, bất quá phí xuất tràng của ta rất cao a!" Du Dương nói.

"Người muốn đánh cuộc bao nhiêu?" Phương Chính hỏi.

"No! No! Không phải là ta muốn đánh cuộc bao nhiêu, mà là người có thể cho ta bao nhiêu tiền làm phí xuất tràng! Người phải hiểu một điều, là người hướng ta khiêu chiến chứ không phải là chúng ta đánh cuộc! Nếu như người không nộp phí xuất tràng thì... vậy coi như xong!"

"Không phải là tiền thi đấu sao? Được, người muốn bao nhiêu?" Phương Chính tài đại khí thô (chắc như kiểu lắm tiền to mồm???)

Du Dương quơ quơ năm ngón tay: "Như thế nào cũng phải có con số này!"

"Được! Ta có thể xuất ra 5k đồng, bất quá ngươi phải thắng mới có thể lấy tiền! Nếu ngươi thua, đừng nói muốn lấy 5k đồng này mà ngay cả tiền viện phí cũng tự chi luôn đi!" Phương Chính nói.

"Ách... Năm... "Du Dương vốn chỉ muốn 500 thôi, ai ngờ thắng ngốc kia vừa mở mồm thì đã 5k!

Thấy bộ dáng kích động của Du Dương, Phương Chính trầm nghĩ, biết ngay ngươi cũng chỉ là hồ giấy thôi mà: "Như thế nào? Nếu ngươi sợ, hiện tại có thể nhận thua rồi dập đầu xin lỗi, có lẽ ta sẽ suy nghĩ chuyện bỏ qua cho ngươi!"

Hiện tại trong đầu Du Dương toàn tiền là tiền, Phương Chính nói gì hắn căn bản nghe không rõ.

Khi Du Dương tỉnh lại, Phương Chính đã đi mất dạng!

Du Dương hướng Phan Trác Phi vội hỏi: "Khuyên Thành tỷ tỷ, tên vừa rồi đi đâu rồi?"

"Du Dương đồng học, mời gọi ta là lão sư!" Phan Trác Phi nghiêm túc nói.

"Ách... Tốt, Phan tỷ tỷ, tên vừa rồi đi đâu rồi!" Du Dương lại hỏi.

"Mời gọi ta là đạo sư!" Phan Trác Phi lần nữa nói.

"Dạ! Đạo tỷ tỷ! Ngài có thể cho ta biết tên vừa rồi đi đâu rồi không?"

"Ngươi có thể không gọi là tỷ tỷ không!" Phan Trác Phi rống lớn.

"Được rồi, được rồi, thật ra thì tỷ tỷ vốn xưng hô như thế ta cũng rất không thích! Ta có cảm giác, có lẽ nên gọi ngươi là Trác Phi đi, như vậy có vẻ thân thiết hơn!" Du Dương lần nữa làm rạng rỡ tinh thần vô lại.

Phan Trác Phi phát hiện mình chợt có cảm giác vô lực, người theo đuổi nàng rất nhiều nhưng chưa thấy tên nào da mặt dày như tên này, vừa dầy lại khó đối phó: "Chúng ta dường như mới lần đầu gặp mặt, thỉnh không gọi là Trác Phi!"

"Phải ... Phải ... Phải không?"

Du Dương biểu tình rất khó coi, thật giống như bị đá kích vô cùng lớn vậy, hai cánh tay rũ xuống, trông mắt rung rung, đôi môi run rẩy, gian nan lết ra khỏi chỗ báo danh!" (DG: 90% là khô nhọc kể =)))

Thấy Du Dương một bộ dáng khuất nhục, Phan Trác Phi trong lòng dâng lên một tia không đành lòng. "Có phải vừa rồi ta nói hơi lớn, ngữ khí quá nặng?"

Phan Trác Phi suy nghĩ một chút, quyết định đuổi theo an hấn một chút nhưng nàng vừa ra đến cửa, đột nhiên một bóng người nhảy ra trước mặt nàng.

"Trác Phi đạo sư, chúng ta lại gặp mặt!"

Phan Trác Phi vừa thấy dĩ nhiên là Du Dương, hắn đang mang một nụ cười tươi như mặt trời đang nhìn mình."

"Ngươi..."

"Hiện tại chúng ta đã gặp mặt hai lần rồi, như vậy hẳn là đủ quen thuộc rồi phải không! Nếu như ngươi cảm thấy chưa đủ quen thuộc, vậy chúng ta gặp thêm mấy lần nữa!" Vừa nói Du Dương vừa muốn rời đi. (DG: Ách, so vs khô nhọc kể còn ghê hơn a!)

"Tốt lắm, tốt lắm, không cần!" Phan Trác Phi không biết tại sao ngữ khí lần này của mình lại mềm đi: "Ngươi thích gọi thế nào thì như thế đi!"

"Hà hà, Trác Phi đạo sư, ngươi có thể hay không nói cho ta biết, tên vừa rồi đi đâu rồi không? Hắn không phải muốn cùng ta thi đấu ư, vừa rồi không cẩn thận thất thân, sau đó hắn nói gì ta cũng không nghe thấy!" Du Dương nói.

"Thất thân? Vừa rồi ta thấy ngươi ngu ngốc đứng ở kia, khoe miệng còn chảy nước miếng, ta tưởng ngươi đột nhiên phát bệnh nữa kia! Ngươi tại sao lại phân tâm như thế?" Phan Trác Phi nói.

"Ách... ha hà..." Du Dương lúng túng nói: "Cuối cùng hắn đi rồi?"

"Hắn hẹn ngươi xế chiều hôm nay 3h30, gặp mặt tại nhà thi đấu số 3!" Phan Trác Phi nói.

"Nga, thật tốt quá! Ta còn tưởng rằng hắn mặt dày ăn quýt của ta rồi chứ!" Vừa nghĩ đến đồng tiền lớn trước mặt, khoe miệng Du Dương không kìm được nước miếng lại chảy ra.

"Wey Wey Wey! Ngươi không phải lại muốn thất thân chứ?" Vừa thấy bộ dáng của Du Dương, Phan Trác Phi vội vàng dè dặt.

"Hà hà..." Du Dương lau nước miếng, cười khan hai tiếng che dấu sự lúng túng trong lòng.

Phan Trác Phi có chút lo lắng hỏi : "Ngươi sẽ không phải thật sự muốn đến nhà thi đấu gặp hắn chứ!"

"Đi, đương nhiên phải đi, ta sao có thể không đi!" Du Dương nói.

"Tên vừa rồi gọi là Phương Chính, là học viên ưu tú cao cấp ban, là một trong những người có năng lực cạnh tranh giải quán quân của Vũ Kỳ Đại Tái lần này, ngươi..." Phan Trác Phi muốn nói "Ngươi chỉ là sơ cấp học viên", nhưng sợ tổn thương lòng tự ái của hắn, cuối cùng vẫn không mở miệng.

"Trác Phi đạo sư đang lo lắng cho ta sao? Ta quả thật không nắm chắc thắng, nhưng ta sẽ đem dốc toàn lực, nếu như ngươi có thể đến cổ vũ cho ta mà nói... ta tin tưởng ta nhất định có thể vì ngươi mà sáng tạo kỳ tích!" Du Dương kiên định nói.

Đuổi Du Dương đi, trong lòng Phan Trác Phi xuất hiện sự hỗn loạn trước giờ chưa từng có. Thân ảnh Du Dương không nhảy nhót trong đầu nàng, có đuổi cũng không đi.

"Chiều nay có nên đi không đây... Đi hay không đi đây?" Phan Trác Phi không ngừng tự hỏi.

Phan Trác Phi nghĩ mãi không ra chủ ý nào hay ho, vừa hay lại thấy trên bệ cửa sổ cỏ bồn hoa cúc, nàng liền ngắt một bông hoa đang nở rộ, trong lòng mặt niệm nói: "Không đi... Đi... Không đi... Đi.... Không đi..."

"Không đi!"

Cánh hoa cuối cùng bị Phan Trác Phi bứt xuống.

*****

DG: Liệu Phan Trác Phi có đi hay không, trận đấu giữa Du Dương và Phương Chính sẽ như nào, mới đón xem tập sau ^^

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Vũ Kỳ Plug-In 1 Sao.

Lúc Du Dương ra cửa không thấy Trương Vũ Thiên trong lòng có chút thất vọng!

Du Dương trở lại lớp học của mình, trong lớp hắn được trao huân chương siêu cấp lưu ban sinh, kể từ hôm xảy ra event "Thệ Ngôn Lôi Phách" (lời thề sét đánh), danh vọng của Du Dương liên tục gia tăng!

Bất quá Du Dương lúc này đang suy nghĩ về cuộc cá cược chiều nay, liền đem những lời nghị luận xôn xao của các bạn học đối với hắn xem như không thấy luôn.

"Ta hiện tại lực lượng đã đạt đến 150 thất trở lên rồi, học viên học viện cao cấp mạnh nhất thì tốc độ trái tim cũng chỉ gấp 4 lần mà thôi, lực lượng 40 thất trở xuống, coi như là đạo sư trong học viện cũng không có mấy người vượt qua 100 thất, ta muốn thắng tên Phương Chính kia thì một tay là đủ rồi. Mặc dù nói sẽ dốc hết sức chắc chắn sẽ thắng nhưng vấn đề vũ kỹ cũng rất quan trọng, ta không thể đem tất cả lực lượng đều bộc lộ được!" Du Dương đương nhiên biết đạo lý thụ đại chiếu phong(cây to đón gió).

Du Dương mặc dù lý luận về vũ kỹ đạt max điểm nhưng trong cuộc thi với những sơ cấp học viên, còn với chương trình học của trung cấp, cao cấp ban Du Dương chưa từng học tập qua, hơn nữa những thứ hắn biết thuần túy là lý thuyết, cũng không phải là thực tế ứng dụng. Nói thật, Du Dương thật giống như không có kinh nghiệm thực chiến, à quên có một lần, nhưng lần đó hắn chưa kịp ra tay thì đã bị Trương Vũ Thiên một cước đá bay rồi!

"Ta phải học lấy một ít vũ kỹ mới được!" Du Dương trầm nghĩ.

Vũ kỹ chia làm bốn cấp bậc, bình dân cấp, siêu phàm cấp, kinh thế cấp cùng nghịch thiên cấp, trong đó siêu phàm cấp, kinh thế cấp cùng nghịch thiên cấp vũ kỹ lại được phân thêm hạ, trung, cao tam giai.

Bình dân cấp vũ kỹ được lưu truyền phổ biến nhất, hơn nữa trong sách giáo khoa của trường cũng có thể ghi chép một vài vũ kỹ.

Siêu phàm cấp vũ kỹ rất hiếm gặp trong xã hội, một ít được các bộ phận hành chính của chính phủ, quân đội hoặc một ít phú hào và các thế gia cất giữ, bất quá siêu phàm cấp vũ kỹ vẫn có thể mua, chỉ cần có tiền sẽ có cách mua được.

Kinh thế cấp vũ kỹ rất hiếm gặp, toàn bộ đều nằm trong tay những người đứng ở đỉnh cao của thế giới! Mà nghịch thiên cấp vũ kỹ thì chỉ tồn tại trong truyền thuyết, cụ thể có hay không thì không ai biết.

Nếu như Du Dương trong tay có thật nhiều tiền, vậy hẳn có thể đi mua siêu phẩm cấp vũ kỹ, nhưng hiện tại hẳn chưa có năng lực đó.

Du Dương đã đọc N lần ở lớp sơ cấp, chương trình học mà đạo sư giảng hẳn đã quen thuộc đến không thể hơn nữa, cho nên hẳn định qua Đồ Thư Quán đi dạo một vòng, xem có thể hay không tìm được vũ kỹ thích hợp với mình!

Trước kia Du Dương đem phần lớn thời gian đặt ở Tâm Huyết Thần Tốc, đối với vũ kỹ nghiên cứu hẳn buông thả từ hai ba năm trước rồi.

Bây giờ là buổi sáng, đang giờ lên lớp nên trong thư quán rất vắng vẻ!

Du Dương tìm một quyển Bình Dân Vũ Kỹ Đại Toàn (bình dân vũ kỹ bách khoa toàn thư), 80% bình dân vũ kỹ đều có thể tìm được trong quyển sách này. Như La Hán quyền, Quang Minh quyền, Thất Tinh quyền, Tả Hữu Xuyên Hoa Thủ (Tiểu Cường: bóp trái bóp phải xuyên hoa thủ), Đại Suất Bí Thủ, Liệt Tâm Chương vân vân và vân vân đều có đủ!

Hơn ngàn bản cơ sở vũ kỹ, Du Dương đều xem qua rồi!

Vũ kỹ cũng không phải ngắm thấy được là được, nếu như ngươi muốn học được vũ kỹ nào đó, cho dù ngươi là thiên tài, ngươi cũng phải liên tục luyện tập mới có thể hiểu thành thực thi triển ra.

Bất quá Du Dương không có quá nhiều thời gian, hẳn vốn định tìm hai cái vũ kỹ cơ bản học tập một chút, nhưng không nghĩ tới tu luyện mấy cái này không đơn giản như hẳn nghĩ.

"Làm sao bây giờ?" Du Dương cũng không muốn bại lộ lực lượng chân chính của mình.

"Đúng rồi, sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ có thể đem quyển sách này chuyển đổi thành plug-in không nhỉ?"

Ý nghĩ của hẳn lập tức được trả lời:

"Bình Dân Vũ Kỹ Đại Toàn, có thể chuyển đổi!"

"Cấp bậc sau khi chuyển đổi: Huyền thiết cấp một sao (không thể thăng cấp)."

"Chuyển đổi cần năng lượng: 100 tinh!"

"Có hay không chuyển đổi?"

"Con mẹ nó, thật sự có thể chuyển đổi!"

Bất quá Du Dương cũng có chút do dự, hiện tại hẳn chỉ còn 189 tinh năng lượng, nếu như đem Bình Dân Vũ Kỹ Đại Toàn chuyển đổi thành plug-in thì hẳn chỉ còn 89 tinh năng lượng nữa thôi, tạm thời không thể chuyển đổi plug-in khác nữa!"

"Năm ngàn Ecoin chỉ có thể đổi 50 tinh năng lượng, có chút thiếu a!" Du Dương trong lòng tính toán.

Bất quá đồng thời cũng có một suy nghĩ: "Quên đi, dù sao mấy ngày nữa cũng phải tham gia Học Bổng Vũ Kỹ Đại Tái không có vũ kỹ là không được!"

Đồ Thư Quán có đến ngàn vạn quyển sách, trong đó có mấy quyển giống như kiểu Bình Dân Vũ Kỹ Đại Toàn thì có đến mười mấy quyển. "Hà hà, thiếu một quyển chắc không ai phát hiện ra đâu!"

Du Dương cầm lấy lấy quyển Bình Dân Vũ Kỹ Đại Toàn dày gần nửa thước đi tới một góc bí mật, chỗ hẳn ngồi bây giờ đã là góc chết, cả nhân viên quản lý cùng các thiết bị cũng không thể nhìn thấy hẳn.

Du Dương hai tay đặt trên quyển sách dày gần nửa thước, sau đó hạ lệnh chuyển đổi.

Sưu! Bình Dân Vũ Kỹ Đại Toàn bị Du Dương thu được dưới dạng plug-in chuyển hoá khí cụ, sau đó huyền thiết bạch quang nhanh chóng chuyển hoá, sau 3s thì hoàn thành chuyển hoá.

"Cài đặt!"

Sau khi hạ lệnh cài đặt, Du Dương cảm giác một lượng lớn tin tức tràn vào trong thức hải của hẳn rồi tụ tập ở não phải tạo thành một điểm sáng như tinh hệ. Một bản Bình Dân Vũ Kỹ Đại Toàn bao gồm 80% bình dân cấp vũ kỹ, hiện tại nó thành một phần trong đại não của Du Dương, tất cả các vũ kỹ đều được khắc trong trí nhớ của hẳn, Du Dương có thể tùy thời sử dụng, từ tâm sở dục điều phối sử dụng.

Đem Bình Dân Vũ Kỹ Đại Toàn chuyển đổi thành plug-in có rất nhiều chỗ tốt, hiện tại Du Dương không cần đi tu luyện vũ kỹ nữa, tất cả các vũ kỹ trong Bách khoa Toàn Thư hẳn tùy tiện đều có thể sử dụng, uy lực còn tương đương với người khác luyện cả trăm ngàn lần.

Du Dương định thử nghiệm hiệu quả của Vũ Kỹ Đại Toàn một chút, nhưng điều kiện có hạn nên đành nhin ý niệm này lại, Du Dương len lén nhìn nhân viên

quản lý một chút, đối phương căn bản không để ý tới sự tồn tại của hắn, đang mãi mê ngồi uống trà lướt nét xem ảnh mỹ nhân chân dài!

Du Dương giả vờ giả vệt lại tiếp tục lục lợi trên giá sách một lần, sách nói về vũ kỹ có không ít, nhưng phần lớn là tập hợp các vũ kỹ nhỏ, trên cơ bản trong Bình Dân Vũ Kỹ Đại Toàn đều có, chẳng qua mấy quyển này viết câu chữ nhiều hơn mà thôi!

Không tìm được vũ kỹ nào mới mẻ, Du Dương đi ra khỏi Đồ Thư Quán. Lúc ra khỏi cửa hắn còn có chút thấp thỏm bất an nhưng thiết bị bảo vệ không chút phản ứng.

"Đi đâu thử nghiệm mấy cái vũ kỹ plug-in này đây? Hình như sau trường học có một rừng cây nhỏ? Không được, ở đó có quá nhiều đôi uyên ương đang làm việc, nếu lỡ dọa họ bị liệt dương thì thật không tốt! Hay là tới đối chiến thư quán đi, nghe nói ở đó có rất nhiều phong thu luyện."

Hiện tại ở học viện Vũ kỹ cùng Tâm Huyết Thần Tốc là hai nội dung chủ yếu trong các bài kiểm tra, bởi vậy các vũ kỹ trảng cho học sinh học tập mọc lên rất nhiều.

Du Dương đi tới vũ đối chiến quán số 3, dù sao chiều nay cũng phải solo cùng Phương Chính ở chỗ này, tiện đây đến xem hoàn cảnh chỗ đó như thế nào.

Đối chiến quán số 3 là trung cấp đối chiến quán của Hoa Đô học viện, nếu so với đệ nhất và đệ nhị đối chiến quán thì còn nhỏ hơn một chút. Người ở đây so với Đồ Thư Quán đông hơn rất nhiều, trên mười cái tiểu lôi đài đều có người đang đối luyện chiêu.

Ở giữa mười tiểu lôi đài còn có bốn lôi đài lớn, đó chính là nơi chính thức tranh tài, bây giờ còn đang trống không.

Tu luyện thất ở đối chiến quán đều là mỗi người một gian, bên trong có đầy đủ các thiết bị. Có điều muốn sử dụng những cái tu luyện thất này một giờ phải chi 10 Ecoin.

Du Dương nộp 100 Ecoin rồi cầm cái chìa khóa đi vào tu luyện thất...

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Kịch Chiến Lôi Đài

Nói một chút về "vũ kỹ". Vũ kỹ thật ra là chiêu thức võ công, cùng với phương pháp vận dụng lực lượng, cả hai tập kết hợp tạo thành vũ kỹ. Đối với vũ kỹ ở trong « Vũ Kỹ Bách Khoa Toàn Thư », Du Dương có thể tiện tay lấy ra bất cứ lúc nào, hắn theo thứ tự từng bước trong sách siêng năng luyện tập.

Du Dương thoáng cái đã đọc nhiều vũ kỹ như vậy, không khỏi có chút hưng phấn, La Hán quyền, Quang Minh quyền, Thất Tinh quyền, Tà Hữu Xuyên Hoa Thủ (xuyên "hoa"). Hầu quyền. Thuần khiết quyền (Dịch: chém gió quyền^^) , Phá Tâm Chưởng, Bát Quái Chưởng, Thái Cực vân thủ, trước kia Du Dương học được chẳng qua đó là lý luận, nhưng hiện tại hắn đã có lực lượng, hơn nữa còn có thể đem lực lượng vận dụng đến vũ kỹ cao cấp.

Dần dần, Du Dương tiến vào trạng thái vong ngã, hoàn toàn đem thời gian để lại phía sau.

3h28', Phương Chính mặt hướng lên trời, đứng ngơ ngác ở trên lôi đài.

"Chính ca, tiểu tử kia nhất định là sợ, không dám tới! " một tên tay sai nhỉnh bợ.

"Lúc ở ngoài cửa ta cũng thấy, sau khi Chính ca báo danh hiệu, tiểu tử kia tự nhiên trở nên đàn độn! Bây giờ nói không chừng trốn một nơi nào đó nằm run rẩy!"

Tên đàn em thứ 2 thấy vậy không thể cứ để tên kia vượt mong ngựa nhiều hơn, cũng nhỏ giọng nói: "Ta nghe ngóng, tiểu tử kia tên Du Dương, ở lớp sơ cấp có tiếng lưu ban sinh!" (dịch: có tiếng mà eo có miếng>.< Biên: chú chả biết gì chả, đây là thương thầy mến bạn)

"Chính ca, vẫn còn hơn nửa tiếng, chúng ta ở chỗ này chờ hắn chỉ làm lãng phí thời gian, không bằng chúng ta đi nhà tắm hơi làm phát cho hưng phấn! " Một tên nhỉnh bợ nói.

"Như vậy không được! Phe ta đang chiếm thượng phong, nếu mà chúng ta tới sau hắn thì khác gì cho hắn biết ta sợ hắn, mặt khác chúng ta như vậy là không giữ lời!"

"Đang ca nói rất đúng! " Tên đàn em nói.

Lúc này, mấy người trong võ quán thấy 3 người trên lôi đài cũng tò mò đi qua xem.

"Tên Phương Chính lại tỉ thí với ai vậy? " Một người hỏi.

"Ha ha, khẳng định không phải là cao thủ! " một người bên cạnh khinh bỉ nói.

"Hừ, hừ cũng chỉ khi dễ mấy tên lớp trung cấp. Nếu không phải ông già hừ có tiền để cho hừ đổi danh tiếng, hừ có dám kiêu ngạo như vậy không! "có người nói.

"Cao thủ chân chính trong học viện làm gì loại người như thế! Hơn nữa, người chân chính có thân phận cần gì phải tham gia « Học Bổng Đại Tái », cuộc thi kia là dành cho học sinh nghèo khó, có tiền có của tham gia làm đếch gì, chắc chắn là hừ muốn khoe khoang mà thôi!"(vì thắng ku)

"Nghe nói hừ lần này khiêu chiến với một học viên lớp sơ cấp!"

"Ta nhỏ vào, hừ quá vô si!"

"Ta còn nghe nói đối phương kiêu cấp lưu ban sinh của lớp sơ cấp!"(Dịch: ta chỉ thi lại thế mà.haz. Mất hình tượng lão Dương wa.=! -- Biên: đây là sự thể hiện của tấm lòng Dương ca, không nỡ lòng rời bỏ thầy cô)

"A! Hừ vô si đến thế là cùng!"

"Nghe nói vì để cho tên siêu cấp lưu ban sinh lên đài cùng hừ đối chiến, hừ đưa cho đối phương năm ngàn Ecoin tiền thi đấu!"

"Năm ngàn đồng! Thế là hừ có thể đối với ta vô si mấy lần cũng được!"

Bên ngoài đoàn người lan nhao cá độ định giá 2 đối thủ trên đài, lúc đó cái tên da mặt siêu dày(lão Dương kute), nghe mấy tên kia to mồm chém gió..., hừ làm như không có nghe thấy.

Du Dương mười giờ sáng đi vào phòng tu luyện, dùng hơn năm giờ Du Dương mới hoàn thành tu luyện hết «Vũ Kỹ Bách Khoa Toàn Thư». Ngay khi Du Dương kết thúc tu luyện, bụng hừ đã bắt đầu hét lên điệp khúc đói(pựt wa>.< -- Biên: mi dịch bữa thì có).

"Mồ hôi, tu luyện không cẩn thận quên thời gian, đói bụng quá a! " Du Dương vừa nhìn ra ngoài, "Ta đói, ba giờ rưỡi!"

Du Dương vội vàng ra khỏi gian phòng tu luyện. Mới vừa vừa ra khỏi phòng hừ đã thấy cảnh hai tên tiểu đệ đang khuyên lão đại Phương Chính đi massage.

Năm ngàn đồng a! Du Dương tại sao có thể bỏ qua cho món hời này chứ!

"Hey! Ta ở nơi này! " Du Dương hướng trên đài vẫy vẫy,hừ thấy mấy người đó giống như thấy được bó lớn tiền.(như bò thấy rom --Biên: như trai thấy gái cời đồ). Mọi người trong quán cũng đồng loạt dời ánh mắt về phía Du Dương, mà Du Dương lại cầm lấy y phục chạy về quầy ba.

"Chính ca, tiểu tử kia muốn chạy!" Một tên tiểu đệ kêu lên. Phương Chính vừa nhìn Du Dương muốn chạy thì gấp gấp muốn ngăn lại, phía dưới có nhiều người như vậy chờ xem mình biểu diễn, hơn nữa đang có MIM xinh đẹp đang đi vào cửa, cơ hội to về nguy hiểm này làm sao hừ có thể bỏ qua, "Ê ,tiểu tử, ngươi đừng chạy, tiền thi đấu ta cho ngươi thêm hai ngàn"

Lời này vừa nói ra, phía dưới một mảnh ồn ào!

"Không được! Phải thêm năm ngàn mới được! " Du Dương hô.

"Được! Năm ngàn thì năm ngàn ăn chơi không sợ mưa rơi! " Phương Chính sợ Du Dương chạy.

Trong lòng hừ, coi như là lại đưa thêm hai vạn cho Du Dương cũng đáng, hừ là học sinh lớp sơ cấp, nhiều lắm là « Tâm Huyết Thần Tốc » tu luyện tới tốc độ tim gấp 2, chỉ có khoảng 10 thất lực lượng, mà hừ đã cấy ghép trái tim nhân tạo bội số 4, hiện tại đã có lực lượng gần 40 thất.

"Chờ ta một chút, trở lại ngay!" Du Dương chạy đến bên quán bar hô to, "Bán cho cái bánh bao với chai Lavi" sau đó quay lại phòng tu luyện, nhâm nhi ổ bánh bao cùng chai Lavi.

Du Dương cái đem bánh bao nuốt vào bụng, sau đó cầm lấy nước khoáng, vừa uống vừa đi lên lôi đài!

Đám người thấy Du Dương liền nhường đường, Du Dương lên lôi đài cùng đối phương chào hỏi,"Tiền của ta đâu!"

Nghe được lời Du Dương nói..., người phía dưới dựng thẳng ngón tay giữa, "Các ngươi muốn diễn trò cũng chuẩn bị một ít chân thực chứ! Chưa đánh đã vội tiền. Đem giá tiền nói sau không được sao, giao dịch lại bày ra cho mọi người biết!"

"Được!"Trên đài hai người da mặt thuộc dạng siêu dày, có thể so với tường thành kể cả chiều cao, chiều dày và độ cứng, đem lời của mấy người ở dưới vút ra sau đầu! Phương Chính búng tay một cái, một tên tiểu đệ lập tức đưa tới một bó tiền mặt.

"Tiền ở nơi này, bất quá ngươi muốn thắng ta mới có thể lấy đi! Chúng ta nói trước, ngươi nếu bị thua, đừng có đòi số tiền này. Tiền thuộc thang của

ngươi cũng phải một mình ngươi chịu trách nhiệm!"

"Không thành vấn đề! " Du Dương sáng khoái đáp.

"A! Thật giống như chúng ta nghĩ! " có người nói.

"Khó nói, xem tiếp đi sẽ biết!"

Hiện tại trên đài chỉ còn lại có Du Dương cùng Phương Chính, Phương Chính nói: "Ta thanh toán cho ngươi một vạn đồng tiền thi đấu, nhưng ngươi nhưng không được vừa bắt đầu nhận thua, nhất định phải đánh trên mười phút mới được!"

Ngay ngấn sợ vạn nhất Du Dương vừa bắt đầu đã nhận thua, mình cũng chưa có cơ hội đùa bỡn thể hiện uy phong!

"Ha hã, ta tận lực! " Du Dương thâm nghĩ: "Ta tận lực từ từ giải quyết ngươi!"

"Hừ, chờ gục mặt trên đất rồi tìm bác sĩ!"

Phương Chính nói xong, liền nhảy lên thật cao, hướng Du Dương vò một cái!

"Tốc độ trái tim gấp 4, lực lượng gần 40 tấn, tên Phương Chính này cũng thật biết bắt nạt người! " một người đứng xem nói.

Phan Trác Phi suy nghĩ một ngày, cuối cùng đi tới đối chiến quán xem, nàng mới vừa vào cửa thì thấy được Phương Chính giống như sư tử hướng Du Dương đánh tới!

"Bình dân vũ kỹ --- Sư Tử Phu Thố! " Du Dương vừa nhìn là nhận ra vũ kỹ mà Phương Chính sử dụng.(DỊCH: hàng củ chuối - Biên: củ chuối nhưng mà không có thì làm éo gì có truyện mà dịch).

Sư Tử Phu Thố là một chiêu thức chủ yếu dùng sức mạnh(giống chiêu thịt dè người quá>.

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Hoan Hỉ Oan Gia

Rắc!

PHỐC! Bịch!

Khán giả dưới đài được xem một màn hài kịch, Phương Chính dồn lực lượng 40 tấn nhảy lên cao, từ không trung hướng phía Du Dương đánh xuống, bất quá nắm tay của hắn không có đánh tới Du Dương, mà là cầm của hắn đập vào bàn chân của Du Dương vốn đang chò ở đó.

Xương cầm của Phương Chính nát vụn, hôn mê nằm liệt trên lôi đài. Sau này có thâm niên nhân sĩ phân tích, một cước của Du Dương căn bản là không có bao nhiêu lực, Phương Chính bị thương nặng như vậy, hoàn toàn là do quán tính của hắn khi vận dụng lực lượng 40 tấn lao xuống!

Khán giả dưới đài, kể cả Phan Trác Phi vẫn lo lắng từ nãy đến giờ, đều bị cái kết quả như vậy làm cho đầu muốn to ra.

Kết quả như vậy quả thực không thể tin được! Mặc dù nói vũ kỹ đẳng cấp cao có thể bù vào sự chênh lệch lực lượng, thậm chí một số vũ kỹ đẳng cấp cao có thể chiến thắng đối thủ có 《 Tâm Huyết Thần Tốc 》 bộ số lớn, nhưng kết quả hiện tại thực quá khó tin!

Một người có tốc độ trái tim gấp 4 lần, có lực lượng đạt gần 40 tấn, thua dưới tay một siêu cấp lưu ban sinh, một cước lúc nãy cho dù có mạnh tới mức nào đi chăng nữa thì cũng không vượt qua 10 tấn, huống chi đó cũng chẳng phải cái vũ kỹ mẹ gì, chỉ là tùy tiện giơ chân lên mà thôi!

"Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng!" Tất cả mọi người ở đây đều có cùng một cái ý nghĩ, "Đây là may mắn, vừa khớp mà thôi!"

Du Dương thu chân, đi tới trước mặt đài em của Phương Chính, cầm lấy tiền trong tay hắn, cũng không để ý mọi người xung quanh, đi xuống lôi đài, đi thẳng tới trước mặt Phan Trác Phi.

Du Dương nói: "Ta thật không nghĩ ra lúc nãy ta có thể đá ra một cước như thần kia, thì ra là Trác Phi đạo sư đến châm lửa trợ uy cho ta !"

". . ." Phan Trác Phi không nói gì, tuy rằng nàng cũng là cao thủ võ kỹ, nhưng nàng cũng không rõ ràng lắm một cước kia của Du Dương là vận khí, hay là bản lĩnh thật sự của hắn!

"Đề cảm tạ Phan Trác Phi đạo sư quan tâm ủng hộ và giúp đỡ ta, ta mời ngài đi từ điểm muộn phòng. . . àh không. . . Phải đi từ điểm ăn cơm!" Du Dương nói.

"Àn. . . Không, ta chỉ là đi ngang qua đây, thuận tiện sang đây xem một chút, người không có việc gì là tốt rồi, ta còn có việc, ta đi trước!" Có lẽ là bị Du Dương nói trúng tim đen, hai gò má của Phan Trác Phi ửng đỏ, tìm một cái lý do xong nhanh chóng rời đi.

Nhìn bóng hình xinh đẹp của Phan Trác Phi đang dần đi xa, trên khoé miệng Du Dương hiện ra một nụ cười tà!

Thấy Phan Trác Phi đã đi, Du Dương quay đầu hướng đám người phía sau nói: "Học viện chúng ta có người nào giống như Phương Chính hay không?"

"Loại người nào?" Mọi người hỏi.

"Là cái loại đầu óc ngu sinh nhưng lại thích tỏ ra nguy hiểm ấy!" Du Dương nói.

"Ách. . . Hình như không có!"

"Ai! Vậy thì thật là quá tiếc nuối!" Du Dương than thở, nếu như có 10 người, 20 người như vậy là tốt rồi, cái Học Bổng Đại Tái kia cũng không cần tham gia!

Du Dương cầm một vạn ECoin, nghênh ngang rời khỏi đệ tam đối chiến tràng, đám quần chúng vây xem ánh mắt nhìn Du Dương tràn ngập đổ kỵ và!

Du Dương bình thường đều rất tiết kiệm, tiền ông già để lại cũng không còn bao nhiêu, đang lo đi tìm việc làm thêm thì có tên "muốn tỏ ra nguy hiểm" tới đưa tiền cho hắn!

Có tiền, chuyện đầu tiên Du Dương muốn làm là ăn một bữa thật no!

Phiêu Hương Cư, nhà hàng nổi danh nhất khu này!

Nổi danh không là vì nó sang trọng, mà bởi vì món ăn ở đó thực sự rất ngon, trước đây Du Dương là khách quen ở đây, nhưng từ lúc ông già bởi vì làm ăn thất bại mà chết, cuộc sống của Du Dương trở nên túng quẫn rất nhiều, tính ra đã có hơn nửa năm Du Dương chưa được ăn cơm ở Phiêu Hương Cư!

Vẫn chưa tới bốn giờ, còn chưa tới giờ ăn chính, trong tiệm vẫn còn vị trí trống, Du Dương tìm một chỗ ngay gần cửa ngồi xuống.

"Tiên sinh muốn chọn gì ạ?" Du Dương vừa mới ngồi xuống, lập tức có phục vụ viên qua đây hỏi.

A? Tiếng nói của ai mà quen quen! Du Dương ngẩng đầu nhìn, mờ mờ, khuôn mặt, bộ ngực, dĩ nhiên so với tiếng nói càng quen hơn!

"Ách! Trùng hợp như vậy a!" Du Dương nhìn Trương Vũ Thiên mặc một thân quần áo lao động nói.

"Là người!"

Vừa nhìn thấy Du Dương, Trương Vũ Thiên liền tức giận, nàng đang muốn dùng cái bảz thực đơn đập vào đầu Du Dương thì Du Dương kêu to lên: "Bà chủ, hôm nay có xương sườn muối không vậy?" (đếch biết xương là gì, chém đại)

"Có, đương nhiên là có, vừa mới ra lò đây!" Bà chủ vừa cười vừa trả lời.

"Ha ha, tiếp viên, lấy cho ta một phần lớn! A, không đúng, gọi sai, thấy bộ ngực người phẳng như vậy, ta hẳn là phải gọi người là nhân viên phục vụ mới đúng!" Du Dương cười hề hề nói.

"Người. . ." Trương Vũ Thiên uất ức đã sát mức giới hạn có thể chấp nhận!

"Vũ Thiên, người còn đang làm gì, còn không mau mang thức ăn lên cho khách!" Bà chủ quán nói.

"Bác, ta lập tức tới!" Trương Vũ Thiên hít sau hai cái, cuối cùng dùng ánh mắt hung hăng b"chém" Du Dương một cái rồi mới rời đi.

Chỉ chốc lát, Trương Vũ Thiên mang đến cho Du Dương một phần xương sườn muối thật lớn, nàng đem xương sườn muối đặt ở trên bàn, sau đó nhỏ giọng nói ở bên tai Du Dương: "Cẩn thận một chút, cẩn thận người bị ghen ghét chết!"

Du Dương đeo vào cái bao tay bằng nỉlon, cầm lấy miếng xương nói: "Cảm ơn nhắc nhở, ta sẽ cẩn thận!"

Trương Vũ Thiên không có đi, vừa nhìn Du Dương vừa cười.

Du Dương bị Trương Vũ Thiên nhìn như vậy khiến hắn có chút sợ hãi, "Người nhìn ta như thế làm gì, trong phòng rất nhiều người, mọi người đều đang nhìn, lẽ nào người muốn đẩy ngã ta!"

"Ha ha, ăn đi, người ăn một miếng rồi ta sẽ đi!" Trương Vũ Thiển vẫn chưa chịu đi.

"Ách. . . Người bỏ thuốc chuột vào trong?" Du Dương biết Trương Vũ Thiển thật có can đảm làm được cái loại chuyện như vậy.

"Không đâu, đây là tiệm của bác ta, ta muốn hạ độc chết người, cũng không làm ở chỗ này, người cứ yên tâm ăn đi!" Trương Vũ Thiển cười nói.

Du Dương tranh thủ thời gian lục lọi trong đĩa xương, nhưng không có tìm thấy "Tiểu Cường" trong truyền thuyết !

"Yên tâm đi, không có giã! Ta cũng không dám phá báng hiệu của bác ta!"

"Vậy người cho cái gì vào trong này?"

"Hừ hừ, sợ sao!" Trương Vũ Thiển đắc ý nói : "Bản cô nương chỉ là không cẩn thận nhỏ mấy ngụm nước bọt vào bên trong! Yên tâm, không màu không mùi, chắc chắn người sẽ không tìm được chứng cứ!"

"Người. . ."

"Hừ, ai bảo người bắt nạt bản cô nương, bây giờ biết bản cô nương lợi hại rồi chứ gì!" Trong mấy lần cũng Du Dương đầu vô miệng, lần đầu tiên Trương Vũ Thiển biết đến cảm giác thất bại.

"Xời, thì ra chỉ là nước bọt! Sao không nói sớm, xem chút nữa hủ linh hồn nhỏ bé của ta chạy mất!" Du Dương cầm lấy xương bắt đầu gặm (thằng này kinh quá, nhưng mà ta thích)

"Ách. . . Người người. . . Người cũng ăn!" Trương Vũ Thiển vẫn còn chưa hưởng thụ hoàn toàn cái cảm giác thất bại đã bị đã kích nặng nề.

"Ân! Ăn ngon. . . Hình như càng thơm hơn thì phải." Du Dương vừa ăn vừa chép miệng nói: "Xem ra lát nữa ta phải nói với bà chủ mấy tiếng, sau này khi nấu đồ ăn thì kêu người phun thêm vài cục nước bọt vào sẽ càng ngon hơn, càng đắt hàng hơn!"

"Người. . . Hừ. . ."

Du Dương ăn rất ngon, rất thoải mái, ăn đồ ăn ngon, lại có thể trêu chọc bạo lực nữ, thật là một chuyện vui!

Thành phố Hoa đô, Đệ Nhất Bệnh Viện, trong một gian phòng bệnh cao cấp!

Trên giường bệnh, Phương Chính vừa làm xong giải phẫu, trên cầm bị băng thạch cao!

Phụ thân của Phương Chính Phương Thanh Hoa mặt lộ vẻ dửng dưng, nói với tên tay sai: "Người nói cái tên đánh bị thương Chính nhi là học ở lớp sơ cấp?"

"Vâng. . . Phải. . . Còn là một siêu cấp lưu ban sinh!" Tên tay sai run run nói.

"Lưu ban sinh lớp sơ cấp có thể đá Chính nhi bị thương như vậy, thể nhưng Chính nhi đã cấy ghép trái tim nhân tạo bội số 4 a!" Phương Thanh Hoa nói.

"Tiểu tử kia là vận khí tốt, Chính ca là không cẩn thận đụng vào chân hần!" Cán Ban Giáp giải thích.

"Ta mặc kệ hần là cố ý hay là vô ý, hần tổn thương con ta, sẽ phải trả giá thật nhiều!" Phương Thanh Hoa nói với nam tử mặc áo xám bên người: "Lý Huy, người đi tra xuất thân của tiểu tử kia một chút, nếu như đối phương không có bối cảnh gì thì tốt, cần phải sửa chữa hần một chút. . ."

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Định* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Vũ Kỹ --- Dung Luyện Cùng Sáng Tạo

"Cầm! Đây là tiền boa cho người!" Trả xong hoá đơn, Du Dương vẫn không quên chọc giận Trương Vũ Thiển một chút.

"Hừ! Một chút tiền, người cũng đưa ra!" Trương Vũ Thiển chế nhạo.

"Ha ha, nếu như ngực của người có cỡ 36D mà nói, ta đây sẽ xem xét cho người thêm một ít" Du Dương nói.

"Người. . ." Trương Vũ Thiển liếc mắt nhìn bác mình, cố gắng đè lửa giận trong lòng ngực xuống, "Trước đây ta thật nên một cước đá chết người!"

"A, đúng! Người không nói ta còn thiếu chút nữa quên, sau đó tái đánh nhau thì ngàn vạn phải nhớ được không thể mặc váy, nếu không sẽ rất dễ lộ hàng! À, hình như người nào đó ngày đó mặc tiểu nội nội màu trắng"

Gặp Trương Vũ Thiên muốn phát hoả, Du Dương tranh thủ thời gian chạy ra Phiêu Hương Cư, vừa chạy vẫn còn vừa hô: "Ta không chỉ thấy tiểu nội nội màu trắng, ngay cả thảo nguyên xanh trong truyền thuyết cũng thấy!"

Gặp Du Dương chạy nhanh như chớp, Trương Vũ Thiên nhìn bóng lưng hắn hô to: "Du Dương, người chờ đó, người chết chắc!"

Du Dương sau khi về đến nhà, kiểm tra năng lượng của plug-in chuyển hoá khí cụ một chút, năng lượng hiện nay là 90 tinh, buổi sáng chuyển hoá 《Vũ Kỳ Đại Toàn》 thì chỉ còn lại có 89 tinh, nhưng ngày hôm nay nó hấp thu quang năng cùng nhiệt năng trên cơ thể Du Dương, cho nên năng lượng của nó lại tăng được 1 tinh.

"90 tinh! Thiếu một chút, thế nào cũng phải nạp sao cho đủ 100 tinh, vạn nhất nếu như xuất hiện tình huống bất thường có thể dễ ứng phó!"

Du Dương đem cái nhẫn gắn vào trong ổ cắm của ổ áp, hắn dự định nạp thêm 20 tinh cho plug-in chuyển hoá khí cụ, ít nhất phải giữ năng lượng nhiều hơn 100 tinh.

Plug-in chuyển hoá khí cụ bắt đầu bổ sung năng lượng, Du Dương ngồi ở bên cạnh bắt đầu trong đầu chỉnh kiến thức vũ kỹ ở trong đầu hắn!

Hiện tại trong đầu Du Dương tồn tại số lượng lớn bình dân cấp vũ kỹ, ngày hôm nay Du Dương đem những vũ kỹ này diễn luyện lại toàn bộ một lần, điều này làm cho hắn được lợi rất nhiều, tiếc nuối duy nhất chính là những vũ kỹ này đều là bình dân cấp, uy lực cùng phương thức vận dụng lực lượng đều kém hơn siêu phẩm cấp vũ kỹ rất nhiều.

"Có cơ hội nhất định phải học mấy cái siêu phẩm cấp vũ kỹ!" Du Dương thầm hạ quyết tâm.

"Siêu phẩm cấp vũ kỹ? Siêu phẩm cấp vũ kỹ làm thế nào mà có thể sáng tạo ra đây? Có phải là suy ra từ bình dân cấp vũ kỹ hay không đây?" Du Dương giật mình một cái, trong đầu hắn dường như hiện ra một cánh cửa mở ảo như có như không.

"Rất có khả năng này! Nhân loại đầu tiên chắc chắn không có vũ kỹ, họ cơ bản là sử dụng tay và chân khi đánh nhau, vũ kỹ là loài người từ trong thực chiến chậm rãi sáng tạo ra! Ấn bình thường diễn biến quá trình, nhất định là có bình dân vũ kỹ trước, sau mới có siêu phẩm cấp vũ kỹ, siêu phẩm cấp vũ kỹ hẳn là những võ giả thiên tài từ bình dân vũ kỹ chậm rãi sáng tạo ra!"

"Ta trong đầu có nhiều vũ kỹ như vậy, nếu như thử đem chúng nó kết hợp, cải tạo, có thể hay không sáng tạo ra siêu phẩm cấp vũ kỹ đây?"

Du Dương bắt đầu từ trong đầu tìm ra một ít vũ kỹ thích hợp bắt đầu diễn luyện thử kết hợp, cải tạo chúng.

Du Dương suy nghĩ rất chính xác, nhưng dung luyện vũ kỹ, sáng tạo vũ kỹ mới chắc chắn không thể dễ dàng như vậy!

Du Dương tìm rất nhiều vũ kỹ, ném thử vài lần đều thất bại!

Mấy giờ qua đi, đại não của Du Dương vẫn vận chuyển ở tốc độ cao, làm cho hắn đau nhức không gì sánh được!

"Ai! Xem ra dung luyện vũ kỹ cũng không phải một chuyện dễ dàng! Nếu như ta đầu có thể giải toán nhanh hơn một ít là tốt rồi! Đúng, chuẩn bị máy tính, đem chuyển hoá thành sinh vật plug-in là có thể! Ha ha, ta thật mẹ nó là một thiên tài!"

"Bất quá bây giờ năng lượng thì thiếu, mà cái máy tính hiện tại của ta đã già khủi rồi!" Du Dương lại bắt đầu do dự, "Thôi kệ, hiện tại vũ kỹ của ta tạm thời đủ dùng, chờ đến lúc lấy được giải quán quân của 《học bổng đại tái》 mua một cái laptop cấu hình cao nói sau. Có lẽ đến lúc đó chuyển hoá khí cụ đã thăng cấp đến cấp Bạch Ngân!"

"Kê, trước tiên không cần vũ kỹ! Đại sự hàng đầu bây giờ là làm cho plug-in chuyển hoá khí thăng cấp!"

Ngày thứ hai, bởi vì Du Dương không chế, chuyển hoá khí cụ chỉ nạp hơn 10 tinh, hiện tại plug-in chuyển hoá khí có năng lượng là 108 tinh, vừa vặn đủ chuyển hoá một cái Huyền Thiết cấp plug-in.

"Cứ như bổ sung năng lượng bằng cách này có ngày ăn cám, xem ra phải nghĩ biện pháp kiếm chỗ nào đó ăn trộm điện đi!" Du Dương trầm nghĩ.

Du Dương sau khi ăn xong điểm tâm thì đi tới trường học. 《học bổng đại tái》 còn phải chuẩn bị một chút, cho nên mấy ngày nữa mới có thể bắt đầu thi đấu.

Du Dương ngồi ở trong lớp, nghĩ xem mình có cần xin tấn cấp hay không.

Bởi vì thể chế giáo dục hiện tại so với ngàn năm trước đã có rất nhiều cải biến, không chỉ có cuộc thi tấn cấp hằng năm, bình thường học sinh cũng có thể xin thi tấn cấp, chỉ cần trình độ của người đủ thi có thể nhảy lớp.

Du Dương đã học N lần lớp sơ cấp, hiện tại 《Tâm Huyết Thần Tốc》của hắn đã tu luyện tới tốc độ trái tim gấp 6 lần, vượt qua cuộc thi trung cấp, hay cả cao cấp cũng không có vấn đề gì.

"Là nhảy lên lớp trung cấp, hay là một thời gian rồi trực tiếp xin thi vào lớp cao cấp đây?" Du Dương đang do dự thì đột nhiên có người vỗ bả vai của hắn, "Huynh đệ, trở về cũng không nói cho ta một tiếng, nếu không ta cho người đi đổi gió một chút!" Du Dương không cần nhìn, nghe tiếng nói cũng biết là Lâm Thiếu Vân đến!

"Buổi sáng hôm nay vừa trở về, còn không có điện thoại cho người thì người đã tới!" Du Dương nói.

"Đừng có giả vờ! Đừng cho là ta không biết người ngày hôm qua thắng Phuong đại thiếu gia một vạn Ecoin!" Lâm Thiếu Vân quyết miệng nói, tỏ ý bất mãn trước hành vi lừa gạt của Du Dương.

"Ai, muốn tiết kiệm một chút tiền đều không được! Được rồi, được rồi, buổi trưa ta mời đi tới tiệm ăn lớn!" Du Dương về mặt đau lòng nói.

"Ha ha, đây mới là hảo huynh đệ!" Lâm Thiếu Vân ôm Du Dương bả vai nói: "Buổi trưa chúng ta đi đâu ăn?"

"Đương nhiên là chúng ta đi tiệm ăn lớn nhất ở đây!" Du Dương hào sảng nói.

"Không phải đâu, Thiên Trạch thực phủ một bữa cơm ít nhất phải hơn 1 vạn Ecoin a!" Lâm Thiếu Vân nói.

"Thiên Trạch thực phủ mới là chỗ hơi lớn một chút thôi! Nơi chúng ta muốn đi so với nó còn lớn hơn nữa!" Du Dương nói.

"So Thiên Trạch thực phủ còn lớn hơn? Ta không nhớ là có chỗ nào như vậy a!"

"Ai nói? Chỗ ta muốn đi có thể chứa được hơn vạn người cùng nhau dùng cơm đó!"

"Trên vạn người?" Lâm Thiếu Vân tự hỏi nửa ngày, nửa phút đồng hồ sau bừng tỉnh đại ngộ, "Bà mẹ nó! Là căn tin trong trường học a!"

"Ha ha! Bị người đoán được!" Du Dương cười gian nói.

Buổi trưa, Du Dương mới Lâm Thiếu Vân ra nhà hàng ở ngoài trường ăn một bữa tiệc! Trước đây Du Dương bình thường hay ăn cơm của Lâm Thiếu Vân, sở dĩ Du Dương lúc này có điều kiện thì cũng muốn hồi báo một chút đó mà!

"Huynh đệ, người ngày hôm qua làm thế nào mà đánh bại được Phuong Chính! Tiểu tử kia tuy rằng vũ kỹ bình thường, nhưng hắn cấy ghép một trái tim có bội số 4 à!" Lâm Thiếu Vân hỏi.

"Đương nhiên là dựa vào trái tim mà người đưa cho ta!" Du Dương nói.

"Hừ, có quý mới tin người nói! Bất quá, chỉ cần huynh đệ người có thể có cuộc sống mới là tốt rồi! Được rồi, vì huynh đệ người có cuộc sống mới, chúng ta cạn một chén!" Lâm Thiếu Vân gơ lên chén rượu nói.

Du Dương cũng gơ chén lên, hai người một hơi uống sạch.

Chân chính huynh đệ, cái gì đều không cần, chỉ cần tín nhiệm đối phương là được!

Ăn xong bữa trưa, Lâm Thiếu Vân quay về trường học cura gái!

Du Dương chưa có trở về trường học, mà là đi tới một khu chợ ở trung tâm thành phố. Du Dương hiện tại rất cần tiền, hơn nữa càng nhiều càng tốt, phương thức kiếm tiền bình thường là không thoả mãn nhu cầu của hắn! Trải qua một hồi đắn đo, Du Dương nghĩ đến cái phương pháp thích hợp cho mình kiếm tiền . .

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Định* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Nói Chuyện Một Chút, Đi Dạo Một Chút, Hay Làm Một Cái Buổi Hẹn Hò Nhỉ?

Nếu như trở nên mạnh mẽ, vậy Du Dương phải nâng cấp plug-in chuyển hoá khí cụ, tìm được nhiều năng lượng, năng lượng là một số tiền lớn a.

Làm cái gì để kiếm tiền nhanh nhất đây ???????

Du Dương nhớ đến trước đây phụ thân hắn từng làm qua giao hàng theo kỳ hạn!

Giao hàng theo kỳ hạn là một công việc nguy hiểm cao, công việc này có thể làm cho 1 người trong 1 đêm trở lên giàu có song cũng có thể cho người trong nháy mắt bị phá sản

Cha Du Dương đã làm người giao hàng lâu dài, đã đạt đến trình độ cao cấp nhưng chỉ thất bại 1 lần đã làm cha hắn mất mạng!

Đối với Du Dương mà nói giao hàng theo kỳ hạn là cừu nhân, Du Dương muốn báo thù, muốn đánh bại nó điều khiển nó đem nó nắm trong bàn tay mình

Công ty giao hàng theo kỳ hạn Hoa Liên, là công ty giao hàng theo kỳ hạn lớn nhất thành phố

“Xin hỏi đang ký nhận việc ở đâu?” Du Dương hỏi nhân viên đại sảnh.

“Tiên sinh người khỏe! Nếu như ngài muốn đăng ký nhận việc, mời ngài đến máy tính lựa chọn hộ khách quản lý của ngài, xác nhận xong, quản lý hộ khách sẽ giúp ngài xử lý tất cả thủ tục công việc”(chỗ này hơi lung tung, Biên: dịch nhiều sẽ có kinh nghiệm) Truyện "Sáp Kien Vô Địch "

Trong công ty giao hàng theo kỳ hạn, quản lý hộ khách là nhân viên phục vụ công ty chuyên môn cung cấp, bọn họ hướng dẫn hộ khách các thao tác trong việc giao hàng theo kỳ hạn... cũng cho góp ý kiến cho hộ khách!

Mà phí thủ tục mỗi lần giao dịch thì quản lý hộ khách đều được chia một phần, hộ khách nếu như kiếm nhiều tiền, lượng giao dịch tăng thì quản lý hộ khách của hắn cũng kiếm nhiều hơn, sở dĩ 2 người trong là hợp tác cùng có lợi.

Du Dương đi tới trước mấy vi tính, bên trong liệt kê ra hàng trăm hộ khách quản lý, đồng thời còn có thông tin của từng người. Truyện "Sáp Kien Vô Địch "

“Tuyển ai đây?” Nhiều như vậy Du Dương cũng ko biết tuyển ai cho tốt, “hay là tuyển cấp bậc cao một chút đi!”

Hộ khách quản lý đăng cấp cùng thân phận chia làm 10 cấp, từ 1 sao đến 10 sao, nhưng mà. Nhưng từ 6 sao tới 10 sao đều là hộ khách cao cấp, sẽ ko thu nhận Du Dương, một hộ khách phổ thông.

Du Dương chọn một hộ khách quản lý cấp 5 sao.

Sau khi Du Dương chọn trên máy tính, đối phương lập tức nhận được thông báo, hai phút sau Du Dương được gặp người quản lý.

“Tiên sinh người khỏe. Thật là cao hứng khi phục vụ ngài, ta là quản lý số 250, có thể gọi ta là Lý Hiến Minh” Một gã mang kính nhả nhận nói.

“Ta nghĩ mở một cái tài khoản giao hàng theo kỳ hạn cần những thủ tục gì?” Du Dương hỏi.

“Xin hỏi ngài dự định gửi bao nhiêu ECoin?” Lý Hiến Minh tựa hồ đối với điểm này rất quan tâm.

"Àh... ta có một vạn Kim tệ !" Du Dương ăn ngay nói thật nói.

“ Bao nhiêu?” Lý Hiến Minh dường như ko tin vào lỗ tai mình.

“Một vạn ECoin” Du Dương lặp lại.

“Ha ha! Một vạn ECoin người cũng muốn làm kỳ hạn giao hàng! Anh bạn trẻ, tiền mừng tuổi của người hay là giữ lại mua vài món đồ chơi đi thôi”

Lý Hiến Minh cười nhạo Du Dương xong liền xoay người đi, vờ đi còn lẩm bẩm “Hiện giờ người nào cầm 1 vạn ECoin đi làm giao hàng theo kỳ hạn là ngu”

Lý Hiến Minh đã đi xa cuối cùng Du Dương một chữ cũng ko nghe rõ, Nhưng Du Dương dùng mũi nghĩ cũng biết hắn nói là cái gì!

Du Dương thật muốn bước qua đập vào mắt hắn 2 đập, nhưng Lý Hiến Minh đã đi vào thang máy.

“Mẹ, người là cái chim gì, không cho ta làm kỳ hạn giao hàng, ông nội người lại càng muốn làm cho người xem”

Du Dương bị lý Hiến Minh làm tức giận nghĩ bụng “Kệ mẹ nó, tùy tiện tìm được người có thể quản lý là được rồi”

Du Dương tại trong máy vi tính tìm những quản lý ko có cấp bậc. “Là nàng, ngược lại chính là ta sau này cũng phải dựa vào chính mình, kinh nghiệm, chỉ cần người lớn lên đẹp để cho ta ngắm đã mất là được”

“Tiên sinh ngài khỏe chứ, ta là quản lý số 1008, ta tên là Tiêu Nam, thật cao hứng khi phục vụ ngài”

Du Dương quan sát Tiêu nam 1 chút, bản thân nàng nếu so với trong ảnh chụp trong máy tính thì hấp dẫn hơn nhiều, da trắng sạch, hai mắt to mọng nước, miệng anh đào nhỏ, má lúm đồng tiền, vóc người ko cao nhưng tinh tế thon thả.

“Ta chỉ có 1 vạn ECoin, ko biết có thể mở được tài khoản hay không?” Du Dương hỏi

“Một vạn nguyên a!” Tiêu Nam lộ vẻ khó xử.

“Đúng, quá ít sao?” Du Dương hỏi

“Xin hỏi tiên sinh người hiểu rõ giao hàng theo kỳ hạn sao? Biết nó nguy hiểm như thế nào sao?” Tiêu Nam ko có trả lời Du Dương mà hỏi hần 2 vấn đề.

“Cha ta làm giao hàng kỳ hạn rất nhiều năm, các loại lý luận ta cũng từng xem qua một ít! Nguy hiểm sao? Cha ta cũng bởi vì giao hàng theo kỳ hạn thất bại mới chết” Du Dương nói

“Ah! Ta đây Hiểu!” Tiêu Nam chăm chú gật đầu suy tư một lúc rồi nói: “Chúng ta ở đây mở tài khoản ít nhất phải cần 5 vạn ECoin”

“Năm vạn!” Du Dương thật không ngờ mở tài khoản cần nhiều như thế, năm vạn a! Hiện tại hần ko có nhiều như vậy trừ khi chiếm được giải quán quân .

“Đừng vậy!” Tiêu Nam lại nói: “Nhưng nếu như người thật muốn làm kỳ hạn giao hàng thì về phần tài chính lúc mở tài khoản ta có thể giúp người giải quyết!”

“Thật! Vậy thì tốt quá!”

“Ta trước cho người mượn 4 vạn ECoin, chờ tới lúc tài khoản người lại lấy trả lại ta!” Tiêu Nam chăm chú nói.

“Đó, như vậy nói ta phải cảm ơn người!” Du Dương ko có nghĩ đến Tiêu Nam ko chỉ lớn lên đẹp gái, mà nhân phẩm cũng tốt như vậy. Ha ha, vận khí đúng là không tệ! Nếu như là đào hoa thì càng tốt”

“Nhưng có điều kiện người cũng nên biết, ta mở tài khoản cho người cũng là kiếm tiền của người” Tiêu Nam nói.

"Cái này ta biết !" Du Dương ư ơu thảng thẩn thành khăn.

“Vẫn còn một việc Hiện tại các loại thương phẩm giá đều cao một vạn nguyên hiện nay chỉ có thể làm một vài loại nông sản” Tiêu Nam lại nói

“Àn! Ko quan hệ!”

Tiêu Nam lộ ra 2 cái núm má đồng tiền nói: “Nếu như người lỗ tiền ko nên hận gì ta tốt rồi.”

“Ha ha, người xinh đẹp như vậy, ta muốn hận người cũng ko được a!”

Thủ tục mở tài khoản rất rườm rà, ký tên thì Du Dương ký đến mười mấy lần. Du Dương nhìn ra được Tiêu Nam là người mới cơ bản ko có mấy hộ khách nhưng mà năng phục vụ rất chu đáo

Sau khi giúp Du Dương mở tài khoản, nằng lại giảng cho Du Dương tình huống của công việc giao hàng theo kỳ hạn hiện nay.

Toàn bộ Thái Dương hệ có 3 nơi làm giao hàng theo kỳ hạn, đó là Địa Cầu, Mặt Trăng và Hỏa tinh.

Địa Cầu bây giờ chủ yếu là sản xuất thực phẩm, sở dĩ ở Địa Cầu chủ yếu là giao dịch sản phẩm nông sản.

Mặt Trăng bây giờ là trung tâm chính trị của nhân loại cho nên hiện tại chủ yếu giao dịch là cổ phiếu.

Hoả Tinh là trung tâm công nghiệp nặng của nhân loại, nên ở đây lấy việc giao dịch các kim loại và nguồn năng lượng là chính.

“Đây là tài khoản của ngài, sau khi ngài về nhà trực tiếp kết nối mạng là có thể tiến hành giao dịch! Đây là của ta ‘Tinh tẩn’ (giống tài khoản ola hay yahoo của mình đó mà) cùng điện thoại, có chuyện gì ko rõ người có thể tùy thời gặp ta! Sau đó mỗi ngày ta sẽ qua tinh tẩn cung cấp cho người một số ý kiến” Tiêu Nam nói.

Ta còn có một vấn đề ? Du Dương cất tài khoản cùng số điện thoại của Tiêu Nam rồi nói.

"Có vấn đề gì ? Người cứ hỏi đi !"

“Từ lúc làm kỳ hạn giao hàng, bình thường chúng ta có thể nói chuyện một chút, đi dạo một chút, hay làm một cái buổi hẹn hò được không nhi ?” Truyện "Sáp Kịen Vô Định "

“A!” Tiêu Nam ko nghĩ tới du dương sẽ đưa ra yêu cầu to gan như vậy.

“Ha ha, người nếu như xấu hổ chúng ta trước hết chỉ trò chuyện là được!”

“Ách...” Tiêu Nam lần đầu tiên gặp phải người to gan như vậy trấn trọng theo đuôi, mới vừa rồi còn ăn nói lưu loát, hiện tại nằng bắt đầu nói lắp bắp: “Trò chuyện...tâm sự gì đó...cũng là có thể!”

“Quá tốt, ta đây hiện tại trở về nhà lên mạng, tranh thủ sớm ngày phát triển đến trình độ hẹn hò! Người cần phải lên mạng nha!”

Nhìn Du Dương vội vàng trở về nhà, Tiêu Nam trong lòng vui thích! Đối với nữ hài tử mà nói, bị người theo đuổi cũng là một loại hạnh phúc.

Trung tâm chợ cách nhà Du Dương khá xa, vừa đi vừa hồi tưởng lại lúc sau khi mở tài khoản, khi Du Dương về đến nhà thì trời đã tối.

Du Dương đi tới chỗ con đường lần trước gặp Trương Vũ Thiển

“Đứng lại!”

Đột nhiên có người ở phía sau Du Dương hô to một tiếng...

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Định* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Đem Quyển Đầu Đổi Thành Đầu Lưỡi!

Thanh âm là từ phía sau Du Dương truyền tới, nhưng hắn lại phát hiện phía trước lại nhảy ra một người!

Du Dương vừa nghe đã biết phía sau là Trương Vũ Thiển, nhưng người trước mặt này Du Dương chưa từng gặp qua.

Du Dương xoay người hướng Trương Vũ Thiển hỏi: "Mĩ nhân quyền rũ, chúng ta dường như không có thâm cừ đại hận gì tại sao ngươi lại đi tìm người để đối phó ta?"

"Hắn không phải là ta tìm tới! Ta căn bản không nhận ra hắn là ai! Ai kêu ngươi bình thường làm nhiều chuyện xấu nên bây giờ cừu nhân mới tìm đến cửa sao!" Trương Vũ Thiển hừ lạnh nói.

Du Dương đi tới trước mặt Trương Vũ Thiển, cẩn thận nhìn gương mặt nàng, chăm chú hỏi: "Ta đã làm gì ngươi sao? Đến mức mà nửa đêm rồi ngươi còn chạy ra cản đường?"

"Chẳng lẽ ngươi đã quên chuyện mấy lần trước!" Trương Vũ Thiển oán hận nói.

"Mấy lần? Không thể nào a! mấy ngày gần đây ta đều là tự mình giải quyết cơ mà, không có làm cùng ngươi a!" Du Dương ra vẻ suy tư nói.

"Phi! Phi! Phi! Ai cùng ngươi làm cái chuyện đó!" Trương Vũ Thiển không nghĩ tới Du Dương lại đem lời của nàng liên tưởng đến "loại chuyện đó"!

"Vậy chúng ta đã làm chuyện gì?" Du Dương vẻ mặt tò mò hỏi.

". . ."

Lý Huy hôm nay đã điều tra toàn bộ lý lịch của Du Dương, thấy hắn không hề có bối cảnh gì, theo yêu cầu của Phương Thanh Hoa thì hôm nay Lý Huy phải đánh gãy hai chân của Du Dương. Con đường này hết sức yên tĩnh, rất thích hợp để làm những chuyện như thế này. Nhưng kể từ khi hắn xuất hiện đến giờ đều bị hai người này coi như không thấy vậy!

Lý Huy trên mặt hiện đầy hắc tuyến, {ngắn đầu lên trời hô: "Ta mặc dù là diễn viên phụ, nhưng cũng không thể bị làm lơ như vậy a!"} "Được rồi, hai người các ngươi tâm sự xong chưa?"

Du Dương xoay người hướng Lý Huy nói: "Ngươi anh em, chúng ta đều là nam nhân, ngươi cũng thấy đó, ta đang bận tán gái, ngươi giúp ta một chút, coi như mình chỉ là người qua đường, mà người qua đường thì lượn nhanh đi chút được không! Vạ nhất ở đây xuất hiện chút cảnh nóng lại khiến ngươi tới về mất ngủ thì không tốt!"

Trương Vũ Thiển coi như phục Du Dương rồi, chết đến nơi rồi mà còn lăm mồm như vậy!

"Ngươi đúng là ngu ngốc, hắn đặc biệt vì ngươi mà đến đó!" Trương Vũ Thiển chưa từng thấy ai ngu ngốc như vậy.

"Tìm ta?" Du Dương hỏi Lý Huy: "Tại sao?"

"Phương Chính!" Lý Huy Dứt khoát nói.

"Đã hiểu!"

Du Dương lùi về sau đến ven đường sau đó hướng Trương Vũ Thiên cùng Lý Huy nói: "Ta chỉ có một, hiện tại các ngươi cso hai người PK ta, nếu thắng rồi thì ai sẽ là người xử trí ta!" (ly gián kê ^^)

"Ngươi muốn xử lý hấn như thế nào?" Trương Vũ Thiên hướng Lý Huy hỏi.

"Ông chủ yêu cầu ta chặt hai chân của hấn!" Lý Huy nói.

"Tốt lắm, chúng ta không có xung đột gì, ngươi đánh chân hấn, ta đánh mặt hấn!" Trương Vũ Thiên hunh hăng nói.

"Ách... không nể mặt nhau chút gì sao?" Du Dương khóc ròng nói.

Trương Vũ Thiên bóp bóp các đốt ngón tay tiếng kết ket vang lên, từ từ tiến lại gần Du Dương. Một bên Lý Huy chặn lại đường lui của Du Dương.

Trương Vũ Thiên là học viên cao cấp ban của Hoa Đô học viện. Tâm Huyết Thần Tốc đã tu luyện đến tâm tốc gấp 3 lần đỉnh phong, chuẩn bị đột phá, trong học viện cũng được coi như là cao thủ, ngay cả Lâm Thiếu Vân cũng không phải là đối thủ của nàng.

Mà Lý Huy là hộ vệ kiêm đả thủ (tay đầm) của Phương Thanh Hoa, Tâm Huyết Thần Tốc đã tu luyện đến tâm tốc gấp 6 lần trung kỳ, lực lượng lên đến 120 thất, trong đám phạm nhân cũng được coi là cao thủ.

"Mỹ nhân xinh đẹp, ta hoàn toàn dựa vào bộ mặt này để kiếm ăn đó, chúng ta thương lượng chút, có thể hay không đừng đánh vào mặt!" Du Dương vừa lùi về sau vừa nói.

"Phải không, vậy thì tốt quá! Hôm nay ta phải đem gương mặt này của ngươi đánh thành đầu heo, để xem sau này ngươi còn dám khi dễ ta nữa không!"

Vừa nói, quyền đầu của Trương Vũ Thiên đã hướng thẳng mặt Du Dương đánh tới.

Du Dương lui về sau một tý tránh được quyền này, nhưng hình như hấn dẫm phải cái gì đó, liên tục trượt ra sau mấy bước, không thể nào đứng vững, móng tiếp đất an toàn. Lúc này Du Dương đã thối lui đến trước mặt Lý Huy.

Lý Huy khoanh tay đứng xem náo nhiệt. Theo hấn điều tra, Du Dương là một tên siêu cấp lưu ban, không có tu luyện được Tâm Huyết Thần Tốc, căn bản sẽ không có võ lực gì! Lúc trước mọi người đều nói hấn đã thương Phương Chính là nhờ vận khí! Bây giờ qua phản ứng của Du Dương, Lý Huy càng thêm xác thực kết quả điều tra của mình.

Hiện tại Du Dương đối với hấn mà nói chính là đồ ăn trong bát, hấn bây giờ đang nghĩ lát nữa nên cắt cái chân của Du Dương như thế nào đây! Cho nên hấn cũng không nóng lòng xuất thủ.

Du Dương đứng lên, phui phui bụi trên mông, hướng Trương Vũ Thiên nói: "Chúng ta là người đọc sách, cổ nhân nói: quân tử động khẩu không động thủ! Có bản lãnh đem quyền đầu của người đối thành đầu lưỡi, ta đảm bảo sẽ làm cho ngươi quăng mũ cỡi giáp, khoái cảm như Trường Giang, liên miên không dứt, xuân thủy (DG: 2 nghĩa ae tự suy luận ^^) giống như Tiền Đường sóng sau đề sóng trước. . ."

Trương Vũ Thiên đối với miệng lưỡi công phu của Du Dương đã thỉnh giáo nhiều lần, biết đâu không lại hấn, gior chân lên hướng ngực Du Dương đá tới: "Không động thủ, vậy ta động cước a!"

"A!" Du Dương phát ra một tiếng đau nhói.

Trương Vũ Thiên một cước đem Du Dương đá bay ra ngoài.

Lý Huy đang đứng xem náo nhiệt, lại thấy Du Dương đột nhiên bí đá bay tới, hấn định nghiêng người né tránh, nhưng hấn vừa định né tránh thì một quyền đầu chứa lực lượng khổng lồ liền đánh vào lồng ngực hấn, một giây sau, cùi chỏ của Du Dương lại trùng hợp chỉ lên mặt hấn. . .

Cả quá trình phát sinh quá nhanh, ngay cả Lý Huy cũng không biết rốt cuộc chuyện gì đang xảy ra thì đã mất đi ý thức!

"Di!" Du Dương ở trên người Lý Huy dựa một hồi: "Sao lại êm thế nhỉ?"

Một bên Trương Vũ Thiên xoa xoa hai mắt mình, thấy tình cảnh trước mắt thiếu chút nữa rơi mắt cảm. Một cước của mình không những không có đá bỏ Du Dương, ngược lại một chiến hữu lại bị trong quá trình bị đá bay va cho bất tỉnh! Trương Vũ Thiên trước giờ chưa bao giờ thấy chuyện gì trùng hợp như vậy! Du Dương này quả thật là vận *** chó? Vận khí cũng quá tốt đi a!"

Chờ Du Dương từ trên người Lý Huy đứng dậy, thì trên mặt đất Lý Huy hai mắt trợn ngược, miệng sùi bọt mép!

"Ta đã nói với ngươi rồi, lúc đánh nhau muốn xuất cước trước tiên phải đi thay quần dài đã! Nhìn xem, vừa rồi không phải phong quang lộ ra hết rồi sao! Hôm nay bên trong ngươi mặc chính là màu hồng phấn phải không?" Du Dương hướng Trương Vũ Thiên dạy bảo.

"Go four go! (đi chết đi) Ta không đem ngươi đánh thành đầu heo, ta thề không bỏ qua!" Trương Vũ Thiên hung hăng nói.

"Hà hà, vậy trước tiên ngươi phải đuổi kịp ta mới được!"

Nói xong Du Dương quay đầu bỏ chạy, Du Dương không phải đánh không lại Trương Vũ Thiển hẳn chẳng qua cảm thấy hằng ngày đều có một mỹ nhân duyên dáng nghĩ đến mình quả là một chuyện hạnh phúc!

Trương Vũ Thiển đương nhiên không có ý định bỏ qua cho Du Dương, lập tức đuổi theo!

Hai người, một đuổi một chạy, phố lớn, ngõ nhỏ lượn qua lượn lại như con thoi!

Du Dương luôn cách Trương Vũ Thiển một khoảng không xa, nhưng Trương Vũ Thiển chính là đuổi hoài không được. Sau hai mươi phút dằng co, cuối cùng Trương Vũ Thiển mất dấu vết của Du Dương.

Vì không thể để Trương Vũ Thiển phát hiện chỗ ở của mình nên Du Dương cố ý chạy lòng vòng một trận rồi mới về nhà.

"Chết! Chìa khóa đâu rồi!" Vừa rồi có lẽ do chạy quá nhanh, cái chìa khóa của Du Dương không biết đã lủi đi đường nào.

Du Dương lục lọi một hồi lâu trong túi quần của mình, rốt cuộc cũng tìm được cái chìa khóa, khi hắn đang định mở cửa thì phía cầu thang vang lên tiếng bước chân, hắn nghĩ là hàng xóm đi đâu về.

Du Dương xoay người lại nhìn "A! Người. . . Người. . . Là người. . ."

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Sinh Vật Kinh Khủng Nhất Trên Thế Giới.

Du Dương vừa xoay người, người hắn nhìn thấy chính là Trương Vũ Thiển người đã đuổi theo hắn cả đêm. Du Dương coi như không thấy cái gì, thật đúng là oan gia ngõ hẹp, về đến nhà rồi, vẫn bị nàng tìm được!

"Làm sao người tìm được nhà ta? " Du Dương nhớ rõ ràng là mình đã cắt đuôi Trương Vũ Thiển mà!

"Nga, nhà người ở đây hả! " trên khoé miệng Trương Vũ Thiển nở một nụ cười đắc ý, giả hoạt.(Angel: giống lão Tiểu Cường cười khi dìm hàng ta quá >")

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Bá Khí Tung Hoành.

"Tiểu tử, người là ai? Cùng Vũ Thiển có quan hệ gì? " Tên cơ bắp hung hãn hỏi Du Dương.

Du Dương nhìn thẳng cơ bắp trước mặt mình, lại nhìn sang phòng học của Trương Vũ Thiển! Trương Vũ Thiển thấy Du Dương nhìn vào mình, nháy mắt với ngụ ý: "Đắc tội với bốn cô nương, sẽ có kết quả không tốt đâu!"

Du Dương rốt cuộc cũng hiểu rõ nguyên nhân làm cho Trương Vũ Thiển trở nên khác thường như vậy, thì ra hôm nay muốn cho hắn vào rọ, dùng kế mượn đao giết người!

"Ê, đang hỏi người đấy! Người cùng có Trương Vũ Thiển quan hệ gì?" La Hoành Hành bức tức nói, cả Hoa Đô học viện cũng không ai dám làm như vậy trước mặt hắn.

Du Dương đem tất cả kinh nghiệm và thời gian đặt ở việc tu luyện, cho nên không nhận ra La Hoành Hành là ai, mà cho dù biết hắn là ai, Du Dương cũng sẽ không quan tâm!

Du Dương nói: "Nếu có thì sao? Thật là khó mà nói, ngày hôm qua chúng ta đúng là không có có quan hệ gì! Nhưng mà..."

"Nhưng cái gì? " La Hoành Hành rống lên. "Nhưng trải qua chuyện tối hôm qua! Hehe... quan hệ của chúng ta thật khó mà nói! Hơn nữa..."

"Hơn nữa cái gì? Người nói nhanh một chút đi. Đừng ở đó mà chém!"

"Hơn nữa chuyện riêng tư tại sao ta có thể tùy tiện công khai được, như vậy đối với nữ sinh sẽ mang tiếng không tốt, hay là người tự đi hỏi Thiên Thiên để nàng tự trả lời hay hơn!"

"A! " lúc này La Hoành Hành bức éo chịu được, hét một tiếng, đập nát cánh cửa lớp học thành nhiều mảnh nhỏ, hấn cấp tốc đến trước mặt Trương Vũ Thiên, nén hết lửa giận trong lòng, nhẹ nhàng hỏi Trương Vũ Thiên: " Trương Vũ Thiên, tiểu tử đó với người rốt cuộc có quan hệ như thế nào?"

Trương Vũ Thiên lạnh lùng đáp:"hiện tại ta không có quan hệ gì với hắn! Bất quá ta đã đồng ý cùng hắn ăn trưa cùng nhau, nếu như hắn buổi trưa còn có thể xuất hiện ở trước mặt ta... sau này sẽ phát sinh quan hệ gì thì rất khó nói! La Hoành Hành học trưởng, người hiểu được ý của ta chứ?"

"Ha ha! " La Hoành Hành mặc dù tính tình bốc lửa, nhưng hắn cũng không thuộc loại ngu lảo Tiểu Cường (Biên: chí ní chí ní không ^^), hiểu được ý Trương Vũ Thiên ý tứ , "Ta nhất định khiến hắn ở biến mất trước mặt nàng!"

"Ta sẽ xin cấp chân hắn có được hay không? " La Hoành Hành thử hỏi.

"Ta ưa khuôn mặt mặt của hằm lăm, ha ha! " Trương Vũ Thiên cười nói.

"Ok! Ta Bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ của nàng!" La Hoành Hành trong lòng rất vui, đây là lần đầu tiên Trương Vũ Thiên chủ động bảo hắn xuất thủ dọn dẹp người theo đuôi, mặc dù cách nói không rõ, nhưng ý tứ đã rất rõ ràng.

Nhưng khi La Hoành Hành trở lại, Du Dương biến đi đâu mất rồi. (DG: vì thằng ku chuồn nhanh thế. Chiều này ta phục) (Biên: đúng là phong cách của lão quái ^^)

Căn bản đối với hắn La Hoành Hành chẳng là cái S*** gì cả, trong khi thằng ngốc đó đang đi tìm thì Du Dương đã về lớp.

Hiện tại là 7h50 sáng. Chín giờ rưỡi bắt đầu phiên giao dịch kỳ, Du Dương đang tự hỏi làm sao có thể vừa đi học vừa làm kỳ hạn giao hàng

"Muốn vừa đi học vừa làm kỳ hạn giao hàng thì phải mua một cái điện thoại có nhiều chức năng a! Haizz! Tiền!!!! Du Dương trong lòng thở dài nói. (DG: iphon 3g S nhiều chức năng a!)(Biên: chém vừa thôi lão @@)

Du Dương đang tính toán một cái điện thoại có nhiều chức năng tốt thì tốn bao nhiêu tiền(Angel: tầm 20 chai lão ^^) Lâm thiếu gia hấp tấp xông vào lớp học của Du Dương, đứng ngẩn rất nhiều bàn học.

"đkm nó chứ, người còn có tâm tư mà ngồi ngẩn ở đây àh? " Lâm thiếu gia lôi Du Dương đứng dậy, kéo hắn chạy ra ngoài, "Mau, chạy nhanh, chậm sẽ không kịp!"

"Chuyện gì mà người làm như cha chết như vậy? Chẳng lẽ tình nhân trong mộng của người Maria vừa đồng ý cho người ném bười 36F ^^!" Du Dương nói.

Lâm thiếu gia kéo Du Dương trốn sau trường học, vừa chạy vừa nói: "Người gây họa rồi, người biết không?"

"Ha ha, có người chiếu cố rồi, ta sợ con chim kút gì!" Du Dương nói.

"Chuyện nhỏ ta có thể giải quyết dùm người, nhưng lần này cũng bó chim rồi! Ta muốn chiếu cố cũng không được a! " Lâm Thiếu Vân la lên.

"Nga, phải không đó? Nghiêm trọng lắm sao?"

"Trương đối nghiêm trọng! Hay Người xin nghỉ vài ngày, ở nhà trốn tạm vài ngày rồi tính sau! " Lâm Thiếu Vân nói.

Xin nghỉ a? Không tệ, Du Dương đắc ý! Ở nhà hắn có thể dùng máy vi tính làm kỳ hạn giao hàng rồi.

"Nhưng người phải cho ta nghĩ một lý do hợp lý đã! Hai ngày trước ta xin nghỉ ốm, không thể tiếp tục dùng chiêu cũ được nữa nếu không sẽ khấu trừ học phần! " Du Dương lo lắng, khấu trừ học phần chính là khấu trừ tiền a.

"Ha ha, muốn lý do ư, ta lập tức sẽ cho người một lý do đầy đủ nhất! " Du Dương cùng Lâm Thiếu Vân nhìn ra phía sau đột nhiên có người nói.

Nghe được giọng người nói, phản ứng đầu tiên của Lâm Thiếu Vân là kéo Du Dương ra sau lưng, thành khẩn hướng người đó nói: "La lão đại, Du Dương là huynh đệ của ta, người có thể hay không nể mặt mũi của ta tha hắn một lần!"

"Tiểu Lâm tử, nếu như là chuyện khác, ta có thể cho người một cái nhân tình, nhưng hôm nay, chuyện này không được! Bất quá, người chỉ cần chỉ bảo huynh đệ của người biết điều phối hợp ta một chút, ta sẽ hạ thủ gọn gàng thôi!" La Hoành Hành ngang ngược nói.

"La lão đại, chẳng lẽ ngươi không cho chúng ta một con đường sống sao? " Lâm Thiếu Vân cầu xin.

"Never! " La Thiên Hoành trả lời dứt khoát.

Du Dương từ phía sau Lâm Thiếu Vân, đi tới trước mặt La Thiên Hoành, quay mặt về Lâm Thiếu Vân nói:"Thiếu Vân, không có chuyện gì, ta sẽ phối hợp với hân một chút là được!"

"Không được! " Lâm Thiếu Vân mạnh mẽ kéo Du Dương ra phía sau, nhìn La Thiên Hoành kiên định nói:"La lão đại, ngươi muốn động tới huynh đệ của ta, ngươi phải đánh ngã ta rồi hãy nói!"

"Tốt! " La Thiên Hoành nhìn Lâm Thiếu Vân giờ ngón tay cái tán dương nói "Thế mới gọi huynh đệ!"

La Hoành Hành khích lệ. Lâm Thiếu Vân hoàn toàn không thêm đề ý, mà sẵn sàng F9 (Biên: F9 = bát pk), hân hết sức hiểu rõ tính cách La Thiên Hoành, tuy hân tán dương ngươi, nhưng cũng không có nghĩa là hân sẽ hạ thủ lưu tình. Lâm Thiếu Vân nói:"La lão đại, xuất chiêu đi! Hôm nay ta muốn thỉnh giáo một chút uy danh La lão đại!"

"Tốt! " La Thiên Hoành lần nữa tặng Lâm Thiếu Vân một chữ tốt "Ta đây sẽ không khách khí!"

Trong nháy mắt một cổ khí thể bá đạo từ trên người La Thiên Hoành bắn ra, nếu là lúc trước chỉ với cổ khí thể này cũng đủ dọa Du Dương ngã chổng mông.

Lâm Thiếu Vân thực lực ở Hoa Đô học viện cũng thuộc vào loại có chút nổi bật, mặc dù không phải là người nổi tiếng, nhưng cũng coi như là có tiếng, nhưng hân so với lão đại La Thiên Hoành thì còn kém rất nhiều. Hơn nữa La Thiên Hoành đánh nhau trước giờ chưa từng nương tay, cho dù đối phương là một phụ nữ, hân cũng sẽ không nương tay, đây cũng là nguyên nhân vì sao Lâm Thiếu Vân lại lo lắng như thế.

"Lâm Thiếu Vân, ta thích nhất loại người như ngươi, sẵn sàng hi sinh vì huynh đệ, nếu như ngươi có thể tiếp được ba quyền của ta, hôm nay ta sẽ bỏ qua cho hân! " La Thiên Hoành nói.

"Tốt, một lời đã định! " Lâm Thiếu Vân xoay người lại nói với Du Dương: "Huynh đệ, ngươi lui lại phía sau!"

"Thiếu Vân, ngươi yên tâm đi! Nếu sau này ta phát đạt rồi nhất định sẽ cho ngươi mấy em xinh tươi nóng bỏng!" Du Dương nói.

"Ân! huynh đệ tốt! " Lâm Thiếu Vân vỗ vai Du Dương, sau đó đứng trước La Thiên Hoành, "Đến đây đi!"

La Thiên Hoành bắt đầu xuất chiêu! Quyền đầu của hân mang theo một cổ bá khí hướng Lâm Thiếu Vân đánh tới!

"Quyền thứ nhất, tâm tốc gấp 3 lần, 20 thất lực lượng! " La Thiên Hoành nói.

La Thiên Hoành đúng là không một chút nương tay, vừa ra tay đã dùng hai mươi thất lực! Hoa học viện quy định, học sinh chỉ cần đột tâm tốc gấp 3 lần, đạt tới hai mươi thất lực lượng thì có thể tốt nghiệp, mà La Thiên Hoành vừa ra tay đã là hai mươi thất lực lượng, có thể thấy được hân rất hung mãnh.

Oanh! Hai quyền chạm nhau! La Thiên Hoành đứng bất động, còn Lâm Thiếu Vân lại ngã trượt ra bảy tám bước. Lâm Thiếu Vân vừa mới đứng vững thân hình, La Thiên Hoành đã đánh quyền thứ hai (angel: thẳng này P/k trâu thật)

"Quyền thứ hai, tâm tốc gấp bốn lần, ba mươi thất lực lượng! " với thực lực của La Thiên Hoành, sớm có thể tốt nghiệp, cho nên hân dùng tâm tốc gấp 4 lần, ba mươi thất lực lượng cũng không có gì kỳ quái!

Oanh! Hai quyền lần nữa chạm vào nhau! La Thiên Hoành vẫn bất động, nhưng Lâm Thiếu Vân lần này lại bay ra ngoài, santo trên không trung mấy vòng mới hoá giải được lực lượng trong quyền đầu của La Thiên Hoành, khi hân rơi xuống đất, khoe miệng đã chảy ra máu tươi.

Lâm Thiếu Vân lau máu tươi trên khoe miệng, quát:"Đến đây đi! Còn có con mẹ nó còn một quyền!"

Chiến đấu đã làm Lâm Thiếu Vân kích phát bản tính thú hoang của mình!

"Lâm Thiếu Vân, ngươi còn tốt chứ! Hôm nay nể mặt ngươi, tỳ nữa ta nhất định sẽ đối bằng hữu của ngươi thủ hạ lưu tình! " La Thiên Hoành nói.

Quyền thứ ba tới đi!

"Tâm tốc gấp 4 lần, bốn mươi thất lực lượng!"

Nhưng vào lúc này, một bóng người đã che chắn trước mặt Lâm Thiếu Vân, đón nhận quyền đầu của La Thiên Hoành...

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Thái Cực Vân Thủ.

Bóng người này không phải ai khác, chính là Du Dương này giờ vẫn im im sau lưng Lâm Thiếu Vân!

Du Dương biết quyền thứ ba này của La Hoành Hành nhất định Lâm Thiếu Vân không thể đỡ được, cho nên ở thời điểm máu chốt hân cũng xuất thủ.

Du Dương vọt qua Lâm Thiếu Vân đánh ra một chưởng, một chưởng này của hân lực lượng cũng không lớn, chỉ khoảng 10 thất lực lượng, nhưng khi thủ chưởng của hân vừa đụng phải quyền đầu của La Hoành Hành thủ chưởng của hân liền xoay ngang, tránh quyền đầu của La Hoành Hành sau đó trong nháy mắt nắm lấy cổ tay của hân, mượn lực trong quyền đầu của La Hoành Hành thân thể lùi về sau một chút, đồng thời một tay khác của hân cũng bắt được cánh tay của La Hoành Hành, thân hình khẽ chuyển liền đem La Hoành Hành cứng rắn vút lên không trung!

Ba! Bụi bay mù mịt!

La Hoành Hành bị Du Dương hung hăng ném ngã trên mặt đất!

"Ách..." Lâm Thiếu Vân vẫn đang duy trì tư thế xuất quyền, bị tình cảnh trước mắt làm cho kinh hãi, thiếu chút nữa thì rơi mất cảm!

Chuyện vừa rồi căn bản diễn ra trong tích tắc, Lâm Thiếu Vân căn bản chưa hiểu là chuyện gì đang xảy ra, Hoa Đô học viện lão đại đã bị Du Dương ném lăn quay trên mặt đất!

Đừng nói La Hoành Hành không rõ chuyện gì vừa xảy ra! Ngay cả người trong cuộc La Hoành Hành cũng không hiểu tại sao mình đột nhiên bay lên rồi rơi xuống...

La Hoành Hành bị Du Dương ném cho thất điên bát đảo, trên đầu các ông sao cứ quay vòng vòng, qua nửa phút hân mới lần nữa từ trên mặt đất bò dậy, nhưng Du Dương cùng Lâm Thiếu Vân đã đi mất dạng!

La Hoành Hành phui phui bụi trên người, rồi lắc lắc cái đầu, trong mắt hân bắn ra quang mang hưng phấn, "Tiểu tử này có chút ý tứ! Nha, đột nhiên lại đem ta đánh ngã!"

Du Dương dẫn Lâm Thiếu Vân chạy tới một chỗ an toàn.

"Ta kháo, huynh đệ, ngươi vừa rồi dùng chiêu gì vậy? Có vẻ như rất mạnh?" Lâm Thiếu Vân tò mò hỏi.

"Hà hà, chẳng qua là dĩ lực đả lực, lấy về một nhà ra 100 mà thôi!" Du Dương cười nói, hân đối với biểu hiện vừa rồi cũng rất hài lòng.

"Nói!" Lâm Thiếu Vân mắt lộ ra hung quang hướng Du Dương ép hỏi: "Ngươi tại sao có siêu phẩm cấp vũ kỹ?"

"Ách... Kái kia... làm gì có siêu phẩm cấp vũ kỹ @@, nó chẳng qua là bình dân cấp vũ kỹ: Thái Cực Vân Thủ! Ta vừa rồi chẳng qua là ngẫu nhiên thi triển trong đôi mắt thôi! Ngay cả ngươi cũng không có siêu phẩm cấp vũ kỹ, ngươi thấy bộ giảng ta thể này có thể có siêu phẩm cấp vũ kỹ sao? @@"

"Àn, nói cũng đúng! Bất quá ngươi học Thái Cực Vân Thủ này ở đâu? Lâm Thiếu Vân lại hỏi.

"Đồ Thư Quán a! Đồ Thư Quán trong quyền 'Bình Dân Vũ Kỹ Đại Toàn!' Uy, ngươi đi đâu đấy, ngươi không ở lại bảo vệ ta, lát tên La Hoành Hành mà tìm đến thì ta biết làm sao giờ?" Du Dương còn chưa nói hết lời Lâm Thiếu Vân đã hướng về Đồ Thư Quán chạy đi.

"Ngươi tìm nơi nào đó trốn đi đã, chờ ta học xong chiêu Thái Cực Vân Thủ rồi sẽ trở về bảo vệ ngươi!" Lâm Thiếu Vân vừa chạy vừa nói.

"Ách..."

Sau khi Lâm Thiếu Vân đi, Du Dương trở lại lớp của mình, "Ta sếp, như thế nào lại quên mượn cái mobile phone của Thiếu Vân! Điện thoại của hân hân là có thể dùng dài hạn a! Thời chờ Học Bổng Vũ Kỹ Đại Tái bắt đầu lấy được tiền thưởng phải đi mua một cái mới được!"

Du Dương ở trên lớp nên không biết Hoa Đô học viện đang xảy ra một đại sự!

Sau khi La Hoành Hành tỉnh lại đã bắt đầu cho quân bao vây bốn phía truy nã Du Dương, cơ hồ cả sân trường đều tìm qua một lần! La Hoành Hành đương nhiên không nghĩ tới Du Dương sau khi đánh hân vẫn dám trở lại lớp đi học, vẫn là nơi nguy hiểm nhất là nơi an toàn nhất a, nhưng cuối cùng hân cũng hỏi thăm được Du Dương sẽ tham gia Học Bổng Vũ Kỹ Đại Tái, hân lợi dụng quan hệ yêu cầu được tham gia thi đâu!

Những học sinh cao cấp ban như La Hoành Hành trong nhà vừa có tiền vừa có bối cảnh hơn nữa lại có thực lực cường hân đương nhiên sẽ không vì 5 vạn Ecoin mà tham gia Học Bổng Vũ Kỹ Đại Tái, từ khi là các cuộc tranh tài được vạn nhân chú ý tới như Bát Đại Học Viện Vũ Kỹ Liên Tái thì La Hoành Hành mới có hứng tham gia, nhưng lần này La Hoành Hành lại chủ động tham gia học viện Học Bổng Vũ Kỹ Đại Tái, tin tức vừa truyền ra, lập tức làm oanh động toàn trường, tất cả mọi người đều suy đoán, "Cái gì có thể khiến La Hoành Hành nổi hứng?"

Việc làm của La Hoành Hành làm các đạo sư rất là khó xử, hiện tại Vũ Kỳ Đại Tái đã hết hạn ghi danh, bình thường thì La Hoành Hành sẽ không được phép tham gia nữa, nhưng hắn lại nói nếu không cho hắn tham gia Vũ Kỳ Đại Tái thì Bát Đại Học Viện Vũ Kỳ Liên Tái năm nay hắn cũng không tham gia! Họ hiện giờ vẫn còn cần La Hoành Hành lấy thành tích về cho học viện nên chỉ có thể bắt đắc đi cho thêm cái tên La Hoành Hành vào bảng báo danh Học Bổng Vũ Kỳ Đại Tái.

Tin tức La Hoành Hành tham gia Vũ Kỳ Đại Tái rất nhanh truyền khắp học viện, đồng thời cũng truyền vào tai Hoa Đô học viện tứ đại tài tử.

Hoa đô tứ đại tài tử Đoàn Dịch, Lương Quá, Xích Vô Kỳ, Lệnh Hồ Tùng bọn họ mỗi người đều có thực lực cùng bối cảnh không thua gì La Hoành Hành.

"La Hoành Hành đầu óc có phải hay không chạm mạch rồi, không lo chuẩn bị cho Bát Đại Học Viện Vũ Kỳ Liên Tái lại chạy đi tham gia cái Học Bổng Vũ Kỳ Đại Tái kia làm gì không biết!" Đoàn Dịch một bộ dáng thư sinh hướng ba người kia nói.

"Nghe nói hắn tham gia trận đấu này vì một người!" Lương Quá nói tiếp.

"Hà hà, Trương Vũ Thiển đã cự tuyệt hắn cả trăm lần rồi, hắn còn chưa chịu từ bỏ hi vọng, đi tham gia tranh tài thì được cái rắm gì!" Xích Vô Kỳ tuần tú nói.

"Lần này hình như không phải vì Trương Vũ Thiển, nghe nói là một người tên là Du Dương sơ cấp ban lưu cấp sinh (học sinh ở lại)!" Lương Quá lại nói.

"Sơ cấp ban lưu cấp sinh? Cái tên lưu cấp sinh này có gì đặc biệt?" Xích Vô Kỳ hỏi.

"Nghe nói hắn một chiều liền đem tiểu tử Phương Chính đánh cho phải vào viện! Hơn nữa dường như còn không dùng hết bao nhiêu lực lượng!" Lương Quá giải thích.

"Vậy cũng không đáng để La Hoành Hành làm ra động tĩnh lớn như vậy a!" Đoàn Dịch nói.

"Tốt lắm, các đại gia đừng đoán mò!" Lệnh Hồ Tùng này giờ vẫn im lặng chợt lên tiếng: "Chúng ta hiện tại cũng đi báo danh chơi! Thuận tiện xem một La Hoành Hành rốt cuộc là đang làm cái gì, còn kết quả như thế nào đến lúc đó hằng tính!"

"Hào!" Mấy người đồng thanh nói.

Du Dương còn không biết, vì hắn mà Trường Học Kim Đại Tái lần này xuất hiện một đội hình xa hoa nhất từ trước đến nay, rất nhiều học sinh nghèo vượt khó muốn nhân cơ hội này kiếm chút tiền cũng bị ai khoc

cha khóc mẹ :Học viện lão đại, tứ đại tài tử cũng tham gia trận đấu, còn muốn cho bọn dân nghèo chúng ta sống nữa không! Chúng ta phản đối!"

Chỉ tiếc tiếng lòng của những người này trực tiếp bị học viện bỏ ngoài tai rồi!

Du Dương còn không biết một chiêu Thái Cực Vân Thủ của mình lại dẫn đến hỗn loạn lớn như vậy.

Buổi trưa, Du Dương đứng giờ xuất hiện tại cửa lớp học của Trương Vũ Thiển.

Trương Vũ Thiển thấy Du Dương cả kinh nói: "Người... người... người sao lại không có chuyện gì?"

"Ha ha, ta sẽ có chuyện gì?" Du Dương cười nói: "Ta là thanh niên 'thuần khiết'! Đã nói nhất định sẽ làm, coi như là núi đao biển lửa ta cũng nhất định sẽ mời Trương Vũ Thiển đi ăn trưa!"

"Hừ, La Hoành Hành sao lại vô dụng như vậy!" Trương Vũ Thiển nhỏ giọng nói.

"Thiến Thiến người nói gì vậy?" Du Dương đứng là không nghe rõ Trương Vũ Thiển nói cái gì.

"Ha hả, ta nói chúng ta trưa nay ăn gì?" Trương Vũ Thiển nói.

"Đương nhiên là nghe theo Thiến Thiến cô nương rồi!"

"Vậy chúng ta đến cửa hàng Phiêu Hương của bác ta đi!"

"Tại sao lại đến đó?" Nói cách trường học khá xa, Du Dương không hiểu tại sao lại phải đi xa như vậy chỉ để ăn cơm.

"Cái này gọi là nước phù sa không chảy ra ruộng ngoài!" Trương Vũ Thiển nói.

"Ách...nước phù sa?" Du Dương thầm nghĩ: "Tiêu rồi, hôm nay ta khẳng định bị hố rồi!"

"Nha! Thì ra tiểu tử người ở chỗ này!"

La Hoành Hành đứng ở chính giữa hành lang chắn đường đi của hai người..

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Định* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Siêu Phàm Cấp Vũ Kỹ?

"La học trưởng, Du Dương đồng học muốn mời ta đi ăn cơm trưa! Ngươi có chuyện gì không?" Trương Vũ Thiển cố ý đem cơm trưa mấy chữ nhấn mạnh.

"Vũ Thiển ta..." Hồi sáng La Hoành Hành trước mặt Trương Vũ Thiển khoa trương vậy mà giờ Du Dương lại đang ở trước mặt nàng làm hấn mắt hết mặt mũi.

"La học trưởng, ngươi tìm ta có chuyện gì? Nếu không có chuyện gì, ta đây cùng Thiển Thiển cần phải đi ăn trưa rồi!" Du Dương nói.

"Vừa rồi ta không để ý mới thua ngươi, bây giờ ta muốn cùng ngươi đường đường chính chính oánh lần nữa!" La Hoành Hành nhận thức nói.

La Hoành Hành vừa nói nhất thời tạo thành một làn sóng lớn!

La Hoành Hành là ai? Hoa Đô học viện lão đại a! Cho dù học viện tứ đại tài tử cũng công khai thừa nhận La Hoành Hành là lão đại cơ mà!

"Ngươi nói gì? Ngươi thua hấn rồi!" Trương Vũ Thiển không tin vào cái tai của mình nữa rồi!

La Hoành Hành đỏ mặt nói: "Đúng vậy, hồi nãy ta bị hấn đánh ngã!"

"A!" Các học viên vây quanh bao gồm cả Trương Vũ Thiển đều kinh hô!

Ánh mắt mọi người nhìn Du Dương đều phát sinh biến hóa! Đem lão đại của học viện đánh ngã!

"Không thể nào!" Có người nhỏ giọng nói.

"Không có gì là không thể! Ta nghe nói lúc trước hấn còn đem Phương Chính đánh cho vào viện!" Tên còn lại nói.

"Tiềm lực ưu tú như thế tại sao trước kia ta không phát hiện ra cơ chứ! Ai... thật đáng tiếc!" Một hoa si nói.

Những học viên xung quanh nghị luận rối rít, tất cả đề tài đều vây quanh Du Dương.

"Du Dương đúng không! Ta là La Hoành Hành hiện tại chính thức hướng ngươi phát ra khiêu chiến!" La Hoành Hành đối với Du Dương không còn là "Nha" (*) nữa.

"Hà hà, thật xin lỗi, ta không thể tiếp nhận lời khiêu chiến của ngươi!" Du Dương cười nói.

"Không chấp nhận? Tại sao?"

"Hà hà, ta không phải là người tùy tiện có thể tiếp nhận khiêu chiến của người khác, muốn ta tiếp nhận khiêu chiến của ngươi thì phải xuất ra 'phí xuất tràng' khiến ta hài lòng mới được!" Du Dương nói.

"Phí xuất tràng?" được La Hoành Hành ta khiêu chiến đó là cấp mặt mũi cho ngươi a! Thế nhưng lại còn đòi 'phí xuất tràng'! La Hoành Hành tức giận nói: "Ngươi muốn bao nhiêu?"

"Lần trước Phương Chính có đưa cho ta 1 vạn Ecoin! Nhưng thân phận của ngươi cao hơn Phương Chính rất là nhiều a, muốn ta tiếp nhận khiêu chiến của ngươi, ít nhất cũng phải có 2 vạn Ecoin mới được a!" Du Dương nói.

"Hai vạn? Hảo, ta cho ngươi!" Hai vạn với La Hoành Hành mà nói chẳng qua chỉ là chút tiền tiêu vặt mà thôi.

"Ta kháo, thống khoái như vậy, xem ra công phu sư tử ngọam của ta còn chưa đại thành a!" Du Dương trong lòng âm thầm hồi hận.

Du Dương lấy 2 vạn Ecoin đưa cho Trương Vũ Thiển: "Thiến Thiển ngươi làm chứng cho chúng ta!"

"Chúng ta tí tí ở đâu đây?" La Hoành Hành hướng Du Dương hỏi.

Du Dương nhìn 2 vạn Ecoin trong tay Trương Vũ Thiển, xoa xoa hai tay, hai mắt lấp lánh ánh sao vội la lên: "Ồ đây luôn đi càng nhanh càng tốt, nhanh, nhanh bắt đầu luôn đi!"

"Ồ đây?" La Hoành Hành thật sự lo lắng, lỡ mình sảy tay lại đem lớp học hủy đi.

"Không có chuyện gì đâu, đến đây đi!" Du Dương nhìn thấy tiền liền đem mọi chuyện bỏ ngoài tai.

"Được, vậy ta cũng không khách khi!" La Hoành Hành trầm nghĩ, cùng lắm bồi thường cho học viện ít tòa cao ốc là đc (DG: ách, phong phạm của đại gia a) "Tâm tốc gấp 5 lần, 50 thất lực lượng!"

La Hoành Hành rất tin Nhất Lực Hàng Thập Hội, hắn vừa tăng thêm 10 thất lực lượng, thế phải một quyền đánh bại Du Dương.

"Tâm tốc gấp 5 lần, dĩ nhiên đạt tâm tốc gấp 5 lần! Thật không hổ là học viện lão đại, quả là rất mạnh!"

"Năm mươi thất lực lượng, ta thấy chỉ có học viện tứ đại tài tử mới có thể đỡ được!"

"Tên siêu cấp lưu ban kia lần này chết chắc!"

Lần trước bởi Du Dương nhân lúc La Hoành Hành đánh cùng Lâm Thiểu Vân đối chiến đột nhiên xuất thủ đánh lén nên La Hoành Hành tuy bị ném bay nhưng lòng vô cùng buồn bực, lần này hắn chuẩn bị đầy đủ, vừa xuất quyền đã khóa chặt thân thể Du Dương, hắn không tin Du Dương còn có thể tiếp được quyền đầu chứa 50 thất lực lượng này, nếu như Du Dương lui thì hắn sẽ triển khai thế tấn công.

La Hoành Hành quả là rất mạnh, Tâm Huyết Thần Tốc đã luyện đến mức tâm tốc gấp 5 lần, trong mắt người bình thường, quyền đầu của hắn quả như đạn bắn vậy, nhưng trong mắt Du Dương nhà ta quyền đầu của hắn quả như con nít khoa tay múa chân vậy.

Du Dương khẽ nghiêng người, tránh quyền đầu của La Hoành Hành, sau đó tay phải lần nữa chế trụ cổ tay của hắn, tay trái bắt lấy cánh tay hắn, và kịch bản lại tái diễn....

Ầm! Tòa nhà chấn động!

La Hoành Hành lần nữa bị Du Dương ném bay trên mặt đất!

"Trời ạ!" Các học viên đang quan sát đồng thời thực hiện một động tác, phối hợp vô cùng ăn ý: Dụi Mắt. Nhất định phải đem chuyện này ghi tạc vào trong đại não a!

"Chẳng lẽ là siêu phẩm cấp vũ kỹ?"

"Này ... này... điều này sao có thể!" Trương Vũ Thiển cũng không tin vào con mắt của mình. (DG: ách, hồi này k tin vào tai, giờ k tin vào mắt, còn chỗ nào đáng tin nữa k a ^^)

Lần này Du Dương chẳng những dĩ lực đã lực, đồng thời còn tăng thêm lực lượng, trên mặt đất La Hoành Hành đang nằm bất tỉnh, không có vài ba phút đứng mơ tỉnh dậy được!

Du Dương lấy 2 vạn Ecoin trong tay Trương Vũ Thiển nói: "Ta đang lo không có tiền mời người ăn đây! Ha ha, giờ thì khỏe rồi! Không sợ bị người ăn chết rồi!"

"Ách..."

Trương Vũ Thiển vẫn đang ở chế độ mơ mơ màng màng, theo bản năng trả lời, mãi đến khi thức ăn được mang lên đầy đủ rồi nàng vẫn còn đang suy nghĩ về một màn hồi nãy.

"Mỹ nhân, ăn cơm đi thôi!" Du Dương cũng không đưa Trương Vũ Thiển đi Phiêu Hương Cư mà ở một quán ăn gần trường.

"Người vừa rồi dùng vũ kỹ gì vậy?" Trương Vũ Thiển rót cuộc nghĩ đến trọng tâm vấn đề.

"Muốn học a! Ta dạy cho người nha?" Du Dương ra vẻ không có chuyện gì nói.

"Dạy ta? Đó là siêu phẩm cấp vũ kỹ sao!" Giá trị của siêu phẩm cấp vũ kỹ đương nhiên Trương Vũ Thiển biết, đây là mơ ước của học viên bình thường.

"Hà hà, bình dân cấp vũ kỹ Thái Cực Vân Thủ, ở Đồ Thư Quán của trường học trong quyển Bình Dân Vũ Kỹ Đại Toàn!" Du Dương nói.

"Không thể nào! Người gạt ta, bình dân cấp vũ kỹ làm sao có thể có uy lực kinh người như vậy! Người Tâm Huyết Thần Tốc tuy luyện được mấy lần tâm tốc rồi?"

"Àn... gấp 3 đi!" Du Dương vừa rồi dùng đến 20 thất lực lượng, nằm trong phạm vi tâm tốc gấp 3 lần.

"Tâm tốc gấp 3 lần, cao nhất cũng chỉ được 20 thất lực lượng, người làm sao có thể tiếp được một quyền 50 thất lực lượng?" Trương Vũ Thiển hỏi.

"Không có gì là không thể! Chỉ là các ngươi quá coi trọng lực lượng, thật ra thì kỹ xảo vận dụng lực lượng cũng rất trọng yếu!" Du Dương giải thích.

"Kỹ xảo vận dụng lực lượng?"

"Ta cũng có chút tâm đắc, mặc dù vẫn chưa được thành thục lắm!" Du Dương nói.

"Ách!" Trương Vũ Thiên trong lòng linh hội ý tứ tứ trong câu nói của Du Dương.

Cơm nước xong, Du Dương nói: "Thiên Thiên, hôm nay ta đã mạo hiểm tính mạng tới mời ngươi ăn cơm! Ngươi nhận thành ý của ta rồi. Ngươi hãy đem những chuyện trước kia quên đi, để tình hữu nghị của chúng ta tại giây phút này lần nữa bắt đầu được không?"

"Ta biết, không phải là tại trước kia ta nói ngực ngươi bằng phẳng! Ta đảm bảo sau này không bao giờ nói ngực ngươi nhỏ nữa! Thật ra thì ngực bằng phẳng cũng không phải chuyện gì lớn. chỉ cần ăn nhiều đu đủ, xoa bóp nhiều hơn, nó vẫn có thể tiếp tục phát dục mà! Cho dù người ăn cây đu đủ không được, chúng ta vẫn có thể đi long nhũ a!" (long nhũ: chắc là sữa sau khi sinh con, ở đây ý thẳng Du Dương chắc là sau khi sinh con zú có thể lon hơn ^^)

"Ngươi..."

"Thiên Thiên, ngươi đừng nóng giận! Thật ra thì ngực của ngươi cũng không phải là thái bình (thái bình công chúa), nói chung thì so với cái bánh bao nhỏ vẫn lớn hơn nhiều! Cho nên bộ ngực của ngươi chỉ là không quá lớn thôi!"

"Ngươi... ngươi..."

"Nếu như ngươi cảm thấy ngực mình nhỏ, ta có thể giúp ngươi làm cho nó lớn ra!" Du Dương một bộ chân chân thực thực nói.

"Ngươi... Đi chết đi!"

Trương Vũ Thiên không thể nhịn được nữa, gợn chân lên, đôi chân dài hướng mặt Du Dương đá tới...

(*) Nha:phạm vật gì trên phân từng trạnh xòe ra gọi là nha 丫. Tục gọi bọn thư đồng, người hầu vì đầu bọn họ có hai đốm như trái đào vậy.

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Lão Thiên Phối Hợp.

Du Dương bắt được mắt cá chân của Trương Vũ Thiên: "Thiên Thiên, có gì chúng ta hảo hảo nói chuyện, tại sao cứ động chút là lại động chân động tay như vậy!"

"Buông!" Trương Vũ Thiên kêu lên.

"Ai nha! Thiên Thiên tại sao ngươi lại không mặc quần dài, ta đã nói với ngươi bao nhiêu lần rồi, mặc váy khi xuất cước sẽ làm lộ phong quang! Bất quá ngươi yên tâm, hiện tại không có ai nhìn thấy đâu, không ai biết là hôm nay ngươi mặc under màu gì đâu!" Du Dương nắm mắt cá chân Trương Vũ Thiên nói.

Nghe Du Dương nói thế Trương Vũ Thiên vội vàng che cái váy của mình lại.

Du Dương buông chân Trương Vũ Thiên ra: "Thiên Thiên hồi nãy ta nói thật đó, ta thật sự có biện pháp làm cho ngực của ngươi trở nên lớn hơn!"

"Ngươi còn nói!" Trương Vũ Thiên căm tức nhìn Du Dương, hận không thể ăn tươi nuốt sống hắn.

"Ta toàn nói thật! Nếu không, ta có thể thề!" Du Dương gơ tay trái nói.

"Ngươi thực dám thề?"

"Thật!" Du Dương trả lời chắc chắn.

"Hảo! ngươi theo ta ra ngoài!" Trương Vũ Thiên cho Du Dương cất sách vở sau đó hai người đi ra ngoài: "Ngươi dám đem lời nói vừa rồi nói lại một lần không?"

"Ách..." Du Dương trầm mặc.

"Ha ha, không dám sao!" Chuyện lần trước Du Dương nói dối bị sét đánh, Trương Vũ Thiên nhớ rất rõ.

Du Dương nhìn lên trời trầm nghĩ: "Hiện tại bầu trời trong xanh không gợn mây, ta lại không có nói láo, ta sợ cái chim này!"

"Được ta nói... Ách..." Du Dương đang muốn thề thì trời đột nhiên nổi cuồng phong, hình thành một đám mây lớn mưa phùn rơi xuống!

"Hừ, người nhất định nói dối nhiều quá, hiện tại lão thiên cũng đang giám thị người kia!" Trương Vũ Thiên nói.

"Không, không thế nào! Ta nói thật mà!" Đk m nó chứ, cũng quá trùng hợp đi, lần trước lời thề của Du Dương có chút nói láo, nhưng lần này hẳn không nói láo a, chỉ cần đem plug-in chuyển hoá khí cụ thăng lên Hoàng Kim Cấp thì muốn cài đặt cho Trương Vũ Thiên một bộ ngực cũng không thành vấn đề. (DG: không biết ngực này chất lượng ztr lão, có bằng đi bom k biết ^^)

"Ha ha, thật hay giả, xem lát nữa người có bị sét đánh hay không thì biết!" Trương Vũ Thiên nói.

"Bị sét đánh? Lần trước bị sét đánh đã bổ sung cho plug-in chuyển hoá khí cụ không ít năng lượng, nếu quả thật lại bị sét đánh cũng không phải chuyện xấu!" Du Dương trầm nghĩ. (DG: thăng này thử một lần giờ nghiệm rồi ;))

"Được, ta nói!" Du Dương giờ tay trái có đeo plug-in chuyển hoá khí cụ lên trời: "Ta Du Dương ở đây, xin thề với trời, ta thật có biện pháp làm cho bộ ngực của Trương Vũ Thiên trở nên lớn hơn, nếu ta có nửa lời nói dối, liền bị thiên lôi đánh xuống!"

Du Dương nói xong, hai người cùng nhau nhìn lên trời, đợi một hồi cũng không thấy thiên lôi xuống hỏi thăm, mà đám mây kéo theo mưa dầm cũng chậm tán đi!"

Du Dương xoa mồ hôi trên trán nói: "Lão thiên đã chứng minh, lời ta nói hoàn toàn là sự thật!"

Lão già thiên này quả thật có chút tà môn!

"Người thật sự có biện pháp đem của ta... của ta.... trở nên lớn hơn?"

Các nữ hài đều yêu thích cái đẹp, Trương Vũ Thiên cũng không ngoại lệ, nàng sở dĩ có xu hướng bạo lực cũng bởi trước kia luôn có người chê cười bộ ngực của nàng như sân bay, bộ ngực phẳng... đương nhiên nàng không nhịn được nên mới động thủ, lâu dần thành quen mới xuất hiện Trương Vũ Thiên bạo lực bây giờ. Nàng ta đương nhiên cũng hi vọng bộ ngực của mình không giống cái sân bay nữa, hi vọng mình sẽ có hình dạng đường cong chữ S.

"Ta cũng thề rồi, ta thật sự có biện pháp!" Du Dương nói.

"Không phải uống súp cây đu đủ sao?" Trương Vũ Thiên trước đó đã uống không ít súp đu đủ.

"Đương nhiên không phải!"

"Không phải sang hàn đắp thêm chứ?"

"Tuyệt đối không phải, đảm bảo không có gì đau đớn!" Du Dương vỗ ngực bảo đảm nói.

"Không uống súp, không sang hàn đắp ngực, vậy người làm thế nào? Nếu người nói với ta là dùng bay Bóp thì... người sẽ chết rất thê thảm!"

"Hà hà, thật ra thì ta cũng rất muốn..."

"Người dám!"

"Hà hà, phương pháp của ta vẫn chưa được hoàn thiện cho lắm, nhưng rất nhanh sẽ thành công! Người chờ ta thêm hai tháng là được! Đến lúc đó người muốn C, D gì cũng không có vấn đề!" Du Dương nói.

"Người nói thật! Người biết nếu dám lừa ta kết cục của người sẽ rất thảm!" Trương Vũ Thiên nói.

"Ta nào dám, ta dù không sợ người nhưng cũng sẽ sợ bị thiên lôi hỏi thăm a! Hơn nữa, hiện tại chúng ta là hàng xóm, ta muốn chạy cũng không được! Người nói ta dám lừa người sao?" Du Dương nói.

"Được, ta cho người hai tháng! Bất quá, nếu như người lừa gạt ta, đến lúc đó ta sẽ thiến người, cho người thành thái giám!"

"Ách, vậy người cũng nên cẩn thận! Nếu ta biến thành thái giám thì sẽ có mấy trăm mỹ nhân đến tìm người liễu mạng!"

"Mấy trăm? Hừ, xú mỹ thì có!"

Trương Vũ Thiên không để ý đến Du Dương, xoay người trở về trường học. Hai người ân oán tạm thời được gác lại một thời gian!

"Nếu vừa rồi nếu thật sự bị sét đánh thì tốt! Nếu làm tốt, có lẽ sẽ chuyển đổi được hơn ngàn tinh năng lượng a!" Du Dương đã đáp ứng Trương Vũ Thiên hai tháng sau sẽ nâng cấp ngực cho nàng, phải nhanh chóng nâng cấp chuyển hoá khí cụ mới được.

"Ta kháo!" Đột nhiên linh quang chợt lóe, Du Dương bỗng nghĩ ra một biện pháp bổ sung năng lượng rất tốt.

Xế chiều Du Dương trở lại lớp tiếp tục đi học, đồng thời trong đầu không ngừng lên kế hoạch bổ sung năng lượng cho plug-in chuyển hoá khí cụ.

Đồng thời Du Dương cũng có chút nhớ mong La Hoàn Hành, thật hi vọng hắn có thể đến khiêu chiến mình, mỗi lần khiêu chiến 2 vạn, Du Dương không ngại đánh bại hắn mười lần nữa. Bất quá đến khi ra về vẫn không thấy La Hoàn Hành xuất hiện, làm Du Dương vô cùng thất vọng.

Tan học, trên đường về nhà, Du Dương còn cố ý chạy đến Phiêu Hương cư dừng com, thuận tiện hướng Trương Vũ Thiên hỏi thăm chút tình huống của La Hoàn Hành, nhưng lấy đc kết quả là hắn chiều nay không có đi học.

Thái độ của Trương Vũ Thiên đối với Du Dương không lạnh không nóng, nhưng trong thời gian hai tháng tới chắc chắn sẽ không tìm hắn gây phiền toái, nhưng đương nhiên mệnh đề trên đi kèm điều kiện Du Dương không chọc tới nàng.

Sau khi trở về nhà Du Dương liền lên mạng tra một chút thông tin thời tiết mấy ngày tới, "Ta kháo! Trong bảy ngày tới thế nhưng không có một trận mưa đồng nào!"

Không có mưa giông thì kế hoạch bổ sung năng lượng của hắn không có biện pháp thực hiện rồi.

Du Dương lại tra một chút trong mấy thành thị gần đây, có nơi nào có mưa giông hay không, nhưng sau khi kiểm tra qua, Du Dương liền thất vọng, thành thị gần chỗ hắn ở nhất có mưa giông cũng cách hắn hơn 200km.

"Kháo, lúc cần thì không thấy, lúc không cần thì lại chạy ra làm bộ hung hăng dọa ta!"

Kiểm tra thời tiết xong, Du Dương lại search tìm tức về điện thoại và laptop.

Hiện tại trong tay Du Dương có 2 vạn Ecoin, hắn định dùng số tiền này để mua di động và laptop.

Du Dương lướt qua các web quảng cáo, cuối cùng nhìn trúng một cái Ipad của công ty Trung Hưng.

Sở dĩ hắn chọn nó chủ yếu vì nó có phần cứng phi thường cường hãn, cập nhật các chương trình mới nhất của một máy tính, đồng thời nó còn có chức năng video call, gọi điện, có thể nói là kết hợp của máy tính và điện thoại, chẳng qua nó so với chiếc điện thoại bình thường có lớn hơn một chút, nhưng so với laptop thì nhỏ hơn nhiều.

"Chính là nó!" Mặc dù giá tiền rất cao, tới 1 vạn 3,8k Ecoin, nhưng Du Dương cảm giác nó rất thích hợp với mình, mặc dù so với laptop nó đắt hơn 2000 nhưng Du Dương trước sau gì cũng phải đem nó chuyển đổi thành sinh vật plug-in, chuyển đổi một plug-in và chuyển đổi hai plug-in là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau, ngàn đó năng lượng so với 2k thì có lợi hơn nhiều.

Du Dương đặt mua Ipad xong lại đặt thêm một cái máy bay điều khiển từ xa. Mọi việc xong xuôi, giờ chỉ cần chờ hàng về rồi trả tiền là đc.

Du Dương tắt web đi, đang định tắt máy tính tu luyện Tâm Huyết Thần Tốc một chút thì Tinh Tấn (DG: tinh tấn: giống yahoo của bọn mình) của hắn truyền đến một tin tức, một tin nhắn.

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Hai Cái Nguyên Nhân.

Du Dương mở tin nhắn ra, nguyên lai là quản lý kỳ hạn giao hàng Tiêu Nam

Ngày hôm qua bởi vì Trương Vũ Thiên nên Du Dương về nhà hơi muộn, Tiêu Nam đã sớm logout rồi! Cho nên khi Du Dương thêm nàng vào danh sách bạn bè vẫn không thấy nàng trả lời.

Du Dương mở ra khung chat, đập vào mắt Du Dương là một cái đầu lâu đang bốc lửa!

"Tiểu tử chết tiệt, còn bảo ta lên mạng chờ người, ta chờ người cả ngày cũng không thấy bóng giáng người đâu!" tin nhắn của Tiêu Nam hiện lên trên khung chat.

Du Dương vội vàng gửi đi một emo bó hoa tươi: "Ta tới hôm qua trên đường về bị một nữ nhân quyền rũ chặn cướp, thiếu chút nữa đã mất đi cái thân xử nam rồi, nếu không phải phút cuối trong đầu hiện lên hình ảnh của ngươi, chỉ sợ ta đã bị nàng đẩy ngã!"

"Ha ha, có quý mới tin ngươi!"

Hai người trăm đồng, phá tây, hàn huyền một hồi lâu, cuối cùng Tiêu Nam nói với Du Dương gần đây châu Mỹ xuất hiện tình trạng hạn hán, đối với sản phẩm nông sản có ảnh hưởng nhất định, muốn Du Dương trọng điểm chú ý.

Sau khi hai người kết thúc cuộc trò chuyện, Du Dương lên mạng tra một chút tin tức về tình hình hạn hán ở Châu Mỹ. Tình trạng hạn hán cũng không quá nghiêm trọng, bất quá đối với sản phẩm nông sản cũng có ảnh hưởng nhất định.

Hiện tại cây nông nghiệp được trồng chủ yếu ở Châu Mỹ là ngô cùng đậu tương, Du Dương tìm biểu đồ giá cả cùng thời gian thu hoạch của ngô và đậu tương rồi bắt đầu phân tích.

Phương thức chủ yếu của kỳ hạn giao hàng có bốn loại: trường tuyến giao dịch (giao dịch đường dài), trung tuyến giao dịch (giao dịch khoảng cách vừa), đoàn tuyến giao dịch (giao dịch khoảng cách ngắn) và cực đoàn tuyến giao dịch trong đó cực đoàn tuyến giao dịch là thì hơi hiếm.

Vô luận là loại giao dịch nào, chỉ cần làm tốt đều mang về lợi nhuận kéké xù. Bởi vì vốn của Du Dương quá ít, Tiêu Nam đề nghị trước tiên cho hắn làm trường tuyến cây ngô.

Đối với kỳ hạn giao hàng Du Dương chỉ hiểu biết có hạn, căn bản không cần nói đến kinh nghiệm. Du Dương rất lý trí, không vội tham gia, mà bắt đầu từ từ học tập thêm kiến thức về kỳ hạn giao hàng, căn cứ vào tình hình thực tế của mình để nghiên cứu phương thức giao dịch thích hợp.

Ngày thứ hai, Du Dương đi học bình thường!

Hắn ngày đợi đêm mong, nhưng La Hoàn Hành vẫn không có xuất hiện, sau khi nghe ngóng biết được, La Hoàn Hành hôm nay xin phép nghỉ rồi. Chẳng những La Hoàn Hành xin nghỉ, ngay cả Lâm Thiếu Vân cũng không đến tìm hắn. (DG: Lâm Thiếu Vân chắc đang đi học siêu cấp vũ kỹ Thái Cực Vân Thủ =))

Xế chiều, Ipad và một cái trục thẳng điều khiển từ xa Du Dương đặt mua trên mạng đã được đưa đến, sau khi trả tiền (1 van Ecoin) thì hàng cũng tới tay.

Cái Ipad này so với bàn tay thì lớn hơn một chút (DG: giống iphon hơn hê), mặt trên bị màn hình chiếm hết, thao tác hoàn toàn bằng cảm ứng, đồng thời nó còn có đầy đủ chức năng gọi điện cùng lướt web.

Du Dương thử một chút, chức năng quả thật rất cường đại, tốc độ giải toán rất nhanh.

Nhìn cái Ipad trong tay, Du Dương lại tiếp tục gặp khó khăn, hiện tại plug-in chuyển hoá khí cụ còn hơn trăm tính năng lượng, đủ để chuyển đổi một plug-in, nhưng sau khi chuyển đổi thì năng lượng bên trong sẽ hết.

Hơn nữa cái Ipad tiêu tốn của Du Dương rất nhiều tiền, hắn thầm nghĩ nên chờ plug-in chuyển hoá khí cụ thẳng cấp lên Bạch Ngân Cấp rồi hãy chuyển đổi, như thế chức năng chắc sẽ cường hãn hơn.

Du Dương suy nghĩ đến buổi trưa mà vẫn chưa có quyết định! (DG: không dứt khoát tạo ạo nào =.)

"Tính toán cái con khi! Cứ đợi thêm chút vậy! Dù sao bây giờ chỉ cần cầm nó trong tay thì trên lớp cũng có thể tiến hành kỳ hạn giao hàng." Cuối cùng Du Dương vẫn chưa đem ipad chuyển hóa thành plug-in.

Lại một ngày nữa đã qua! Hoa Đô học viện Học Bổng Vũ Kỹ Đại Tái chính thức bắt đầu.

Hoa Đô học viện có hơn vạn thành viên, hơn nghìn người ghi danh thi đấu, chiếm 10% số học sinh cả học viện. Bởi số lượng thí sinh dự thi quá đông nên cuộc tranh tài phải tiến hành mấy ngày, dùng phương thức đấu loại trực tiếp.

Học Bổng Vũ Kỹ Đại Tái thực ra là cuộc tranh tài giữa các học viên nghèo khó, nó không phải là cuộc thi lớn nhất của Hoa Đô học viện, nhưng đại tái lần này thu hút được rất nhiều khán giả. Bởi vì lần này có rất nhiều nhân vật có tiếng trong trường tham gia tranh tài, trong đó nổi danh nhất là lão đại Hoa Đô học viện La Hoàn Hành, còn có tứ đại tài tử Đoạn Dịch, Lương Quá, Xích Vô Kỵ và Lệnh Hồ Tùng.

Trừ bọn họ còn có một người được chú ý, nghe nói nguyên nhân đại tái lần này có thể hấp dẫn nhiều nhân vật phong vân như vậy là vì một người, nghe nói người này liên tục đánh bại La Hoàn Hành hai lần, mà càng làm người ta không nghĩ tới là hắn chỉ là học sinh sơ cấp ban, hơn thế nữa lại còn là học sinh siêu cấp lưu ban.

Du Dương đương nhiên không ngờ tới danh tiếng của hắn lại lớn như vậy, thế mà có thể sánh cùng lão đại La Hoàn Hành cùng tứ đại tài tử.

"Nhìn người kìa, cười đến nổi cảm sắp rớt ra rồi!" Trương Vũ Thiển ở bên cạnh chế nhạo Du Dương.

"Hà hà, không tốt, không cần thận lại nổi danh rồi! Bất quá tại sao lại không có em xinh tươi nào gửi thơ tình cho ta nhỉ?" Du Dương rất là buồn bực.

Lâm Thiếu Vân đứng bên cạnh Du Dương nhỏ giọng nói: "Huynh đệ, đừng suy nghĩ, thư tình của ngươi sẽ không có cơ hội thu đâu!"

"Tại sao?" Du Dương có chút không giải thích được.

"Có hai nguyên nhân!"

"Nói!" Du Dương vội la lên.

"Thứ nhất, bên ngoài có lời đồn ngươi là Bối Bối nam, cho nên nhưng mỹ nhân không muốn bị chơi hoa cúc sẽ không viết thơ tình cho ngươi!" Lâm Thiêu Vân nói.

"Ta sắp, cái này không phải ngươi làm hại ta sao! Nguyên nhân thứ hai đâu?" Du Dương cả giận.

Lâm Thiêu Vân hướng Trương Vũ Thiển nhỏ giọng "Nàng ta!"

"Quan hệ gì đến nàng ta?" Du Dương khó hiểu.

"Hà hà, ngươi không biết sao! Hiện tại cả học viện đều biết ngươi là người của nàng! Nàng ta lại nổi tiếng là ma nữ bạo lực, ngươi nói xem các em xinh tươi kia có dám đến tranh đoạt nam nhân cùng nàng không!" Lâm Thiêu Vân giải thích.

"A! Ta. . . Ta. . . Ta trở thành người của nàng lúc nào!"

"Ha hả, bây giờ cả học viện ai ai cũng biết ngươi vì nàng ngay cả La Hoàn Hành cũng đánh hai lần, nói các ngươi không có quan hệ, ngươi nói nhân gia sẽ tin sao?" Lâm Thiêu Vân nói.

"Ách. . ." Du Dương hết chỗ nói rồi!

Cuộc so tài chính thức bắt đầu, mười đối chiến quán đồng thời bắt đầu tỷ thí.

Lâm Thiêu Vân không có ghi danh tham gia thi đấu nên đến trợ uy cho Du Dương. Mà Trương Vũ Thiển cùng Du Dương được phân đến cùng một đối chiến quán, là đối chiến quán số 3.

"Thứ 3 đối chiến quán, tổ B, trận hai, học viên cao cấp Trương Vũ Thiển đối chiến trung cấp học viên Lý Kim Hà!" Trên lời đài trọng tài ra sức gào thét.

"Thiến Thiến cố gắng lên!" Du Dương chủ động lấy lòng, giúp Trương Vũ Thiển trợ uy.

Trương Vũ Thiển nghe trọng tài gọi thì nhảy thẳng lên lời đài, đem ý tốt của Du Dương hoàn toàn bỏ qua!

Lý Kim Hà mặc dù là trung cấp ban học viên nhưng Tâm Huyết Thần Tốc đã tu luyện đến tâm tốc gấp 3 lần, chẳng qua hấn không xin lên cấp thôi.

Hung danh ma nữ Trương Vũ Thiển Lý Kim Hà đương nhiên đã nghe qua, hấn vừa lên đài đã chuẩn bị tư thế phòng thủ.

Quy tắc của cuộc tranh tài các học viên cũng rất rõ ràng, trọng tài cũng không lăm mồm nữa, khi tuyên thủ chuẩn bị xong liền hô "Bắt Đầu!"

Lý Kim Hà tiên hạ thủ vi cương lao lên trước, hấn bay lên sử dụng một binh dân cấp vũ kỹ Hồi Toàn Phích Lịch Thối, thân hình như một trận toàn phong hướng Trương Vũ Thiển quét tới.

"Vũ kỹ rất đẹp mắt! Đáng tiếc chỉ hoa mà không quả!" Trương Vũ Thiển đánh ta tuyệt học thành danh của nàng: "Liên Hoàn Cước!"

Ba! Ba! Ba! Ba! liên tục bốn cước!

Lý Kim Hà đã bị đá bay khỏi lời đài.

"Hu...hu..." Thấy Trương Vũ Thiển tranh tài xong, Du Dương khóc rống lên.

"Huynh đệ, sao lại khóc?" Lâm Thiêu Vân hỏi.

"Thiến Thiến hôm nay mặc quần dài, không thấy under của nàng rồi!" Du Dương khóc rống nói.

"Du Dương ngươi vừa nói gì!" Đột nhiên, Trương Vũ Thiển xuất hiện phía sau Du Dương.

"Thiến Thiến ngươi tại sao lại trở lại rồi! A! trọng tài đang gọi ta, ta phải đi tranh tài rồi!"

Nói xong, Du Dương vội chạy khỏi phạm vi công kích của Trương Vũ Thiển, phi thân nhảy lên lời đài.

Chương 24: Thông Qua Vòng Loại.

Lúc Du Dương nhảy lên lồi đài thì trước mặt hắn có một nữ học viên đang đứng!

"Hey! MM. . ."

Du Dương vừa định cùng nữ học sinh đối diện chào hỏi một chút, tăng cảm tình một chút thì phía sau có người vỗ bả vai hắn nói: "Bạn thân, hình như người lên lộn lồi đài rồi!"

Du Dương nhìn lại, đứng phía sau hắn là một nam học viên đang chuẩn bị thi đấu, Du Dương lại nhìn đám người Lâm Thiếu Vân đang đứng dưới lồi đài, lại quay qua nhìn nhìn trong tài đang nhìn hắn cảm tức, "Ha ha, xấu hổ, lên lộn lồi đài!"

Du Dương tìm được lồi đài của mình, ở trên đã có một nam học viên lớp cao cấp đã chờ hắn từ lâu.

"Ha ha, huynh đệ, xin lỗi a, khiến người chờ lâu như vậy!" Du Dương vừa lên lồi đài liền cười cười làm lành.

"Người chính là tên siêu cấp lưu ban sinh ở lớp sơ cấp ?" Đối phương hỏi.

"Là ta!" Du Dương đáp.

"Ta là bạn Phương Chính, ta là Lý Minh Cơ!" Lý Minh Cơ bày ra một bộ dạng ta sẽ thay bạn của ta trả thù.

"Ah, Phương Chính huynh cũng là bạn của ta, người nếu như có gặp hắn thì thay ta cảm tạ hắn, nếu như hắn vẫn còn muốn tìm ta tỷ thí thì ta cho hắn đánh 8 lần!" Du Dương nói. (đoạn này éo hiểu, chém đại)

"Hừ, một vạn ECoin lần trước tốt nhất là người vẫn còn chưa tiêu hết, nếu không một lát nữa lại chẳng có tiền trả tiền thuốc!" Lý Minh Cơ nói.

"Tuyển thủ chuẩn bị tốt chưa? Chuẩn bị tốt thì bắt đầu thi đấu!" Tài phán bình tĩnh hô.

"Bắt đầu!" Được hai người đồng ý, tài phán tuyên bố thi đấu chính thức bắt đầu.

Du Dương đứng tại nguyên chỗ, chờ đợi Lý Minh Cơ xuất thủ trước.

Lý Minh Cơ sớm đã thành nghe nói Du Dương đánh bại lão đại của học viện La Hoàn Hành, sờ dĩ tại trước mặt Du Dương phi thường cẩn thận, cũng không vội vã tiến công, mà là đang tìm kiếm kẽ hở của Du Dương, chờ cơ hội xuất kích.

"Ê, mỹ nữ kia!" Du Dương đột nhiên chỉ phía sau Lý Minh Cơ nói.

Nghe được Du Dương nói, Lý Minh Cơ chỉ là ôm cánh tay nhìn hắn, căn bản là không thèm nghe hắn nói.

"Trác Phi đạo sư, người tới xem à!" Du Dương lại nói.

"Chuyên tâm thi đấu!" Phan Trác Phi nhắc nhở Du Dương.

"Ha ha, không có việc gì! Chỉ cần vừa nhìn thấy Trác Phi đạo sư, cả người ta tự nhiên tràn ngập lực lượng, cứ như là được thần minh phù hộ, hiện tại ta muốn thua cũng khó khăn!" Du Dương lại nói.

Lý Minh Cơ không tin những lời Du Dương nói là thật, hơn nữa tên kia vẫn cùng người khác bắt đầu trò truyện, trong lúc thi đấu mà bị đối thủ bỏ qua, Lý Minh Cơ rất tức giận, bất quá hắn cũng không có xung động, mà là đem tức giận hóa thành động lực, Lý Minh Cơ trong nháy mắt nhắm ngay sơ hở Du Dương đánh tới.

"Xuyên Tâm Ứng Trảo Thủ!" Lý Minh Cơ tay phải thành trảo, hướng về phía ngực của Du Dương.

Lý Minh Cơ thân là học viên cao cấp, 《 Tâm Huyết Thần Tốc 》 đã tu luyện tới bốn lần tâm tốc, thực lực không thua kém cái tên Phương Chính cây ghép trái tim kia, nếu không phải đối mặt Du Dương thần bí khó lường, hắn cũng sẽ không thận trọng như thế.

Lý Minh Cơ đối với chính mình chiều thức, lực lượng cùng tốc độ đều rất có lòng tin, tay hắn đã tiếp cận ngực Du Dương, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, một giây sau, Du Dương chắc chắn thua.

Lý Minh Cơ khoe miệng lộ ra thắng lợi đáng tươi cười!

Răng rắc!

Phanh!

Trên lôi đài, một màn hài kịch lần thứ hai diễn ra, cảm Lý Minh Cơ cũng đung vào trên bàn chân của Du Dương

La Hoàn Hành đang đứng ở cửa đệ tam đối chiến quán, nhìn thấy kết quả như vậy liền xoay người đi.

"Tiểu tử này có chút ý tứ!" Trên khán đài, Đoạn Dịch nói với 3 vị tài tử khác.

"Đi!" Bọn họ lao đại Lệnh Hồ Tông đứng dậy, rời khỏi chỗ ngồi.

"Đại ca ngươi thấy thế nào?" Lương Quả đuổi theo hỏi một câu.

"Lực lượng của hắn vẫn còn không rõ ràng lắm, bất quá hắn nhất định là một cao thủ vũ kỹ!" Lệnh Hồ Tông đáp.

"Đại ca ngươi ý là hắn biết siêu phẩm cấp vũ kỹ?"

"Bây giờ còn khó nói! Ngày mai lại tiếp tục quan sát một chút!" Lệnh Hồ Tông nói.

"Đại ca, bây giờ chúng ta làm gì tiếp theo?" Xích không cố kỵ nói.

"Đi tham gia trận đấu, tất cả mọi người đi!" Lệnh Hồ Tông nói.

"A, đi thật à?"

Bốn người bọn họ chỉ là thông qua quan hệ quan hệ báo danh, cũng chưa quyết định nhất định phải tham gia thi đấu, nhưng sau khi nhìn thấy Du Dương biểu hiện, Lệnh Hồ Tông thay đổi chủ ý.

Nhân viên y tế đã đem Lý Minh Cơ khiêng xuống lôi đài.

Du Dương cũng nhảy xuống lôi đài, đi tới trước mặt Phan Trác Phi, nói: "Trác Phi đạo sư ngươi xem, ta nói không sai chứ, chỉ cần ngươi vừa xuất hiện, ta thì lập tức được thần minh phù hộ! Đúng, Trác Phi đạo sư, một cước hồi nãy của ta đá ra như thế nào? Ta còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra thì cái tên Lý Minh Cơ kia đã gục rồi!"

Phan Trác Phi thật phục Du Dương, lúc này chúng học viên, còn có đám đạo sư đều đưa ánh mắt dò đến nơi đây, làm cho Phan Trác Phi cũng không biết trả lời Du Dương như thế nào.

"À Trác Phi đạo sư, đem số điện thoại của ngươi cho ta, chờ lần sau ta thi đấu thì sớm nói cho ngươi biết! Nếu như không có ngươi cổ vũ, ta đây sẽ có khả năng thua trận đó!" Du Dương nói.

Vừa nói, Du Dương vừa lấy điện thoại di động ra, mạnh mẽ xin xỏ số điện thoại của Phan Trác Phi.

Phan Trác Phi dung mạo cùng Trương Vũ Thiên đẹp sần sần nhau, hơn nữa cũng không lớn tuổi hơn Du Dương bao nhiêu, quan trọng hơn là đường cong của nàng rất hoàn mỹ, người lại ngoan hiền, Du Dương đối với nàng có thể nói là vừa gặp đã thương, chỉ cần vừa nhìn thấy nàng, thì sẽ lập tức triển khai cầu ái mạnh mẽ.

Thấy Du Dương đối với Phan Trác Phi thân cận như vậy, Trương Vũ Thiên đứng một bên cong cái miệng nhỏ lên, hừ một tiếng rồi khỏi đệ tam đối chiến quán.

"Du Dương đồng học, bạn gái của ngươi hình như tức giận thì phải!" Phan Trác Phi đối với tình Du Dương nói.

"Ha ha, không có việc gì đâu! Hiện tại phải cho nàng ổn định một chút, nếu không sau này ta có ba vợ bốn nàng hầu thì nàng sẽ không chịu được!" Du Dương nói.

Lâm Thiếu Vân nghe được Du Dương nói thiếu chút nữa muốn đập mặt xuống đất! Có cái kiểu tán gái như hắn sao! Cho dù ngươi không phủ nhận Trương Vũ Thiên là bạn gái của ngươi, nhưng cũng không nên đem suy nghĩ chân thực ở trong lòng nói ra a!

"Cái kia. . . Du Dương đồng học, ta còn muốn đi thống kê kết quả thi đấu, ngươi tiếp tục xem thi đấu đi, ta đi!" Du Dương không có phủ nhận cùng Trương Vũ Thiên có quan hệ, điều này làm cho trong lòng Phan Trác Phi có chút dị dạng, sở dĩ tìm cái lý do ly khai đối chiến quán.

Phan Trác Phi đi rồi, Lâm Thiếu Vân cả giận: "Huynh đệ, có cách nói chuyện như người sao? Cho dù trong lòng ngươi thực sự nghĩ như vậy, nhưng cũng không thể nói ra a! Ta xem ngươi sau này làm thế nào kua người ta!"

"Ngươi không hiểu! Ta bây giờ là làm cho bọn họ có một cái căn cơ, như vậy sau đó cùng nhau 3P hoặc là NP thì các nàng mới dễ tiếp thu!" Du Dương nói.

"Bà mẹ nó! Ngươi thật là dũng cảm!" Lâm Thiếu Vân mắng.

"Không dũng cảm thì nhân loại có thể bay lên Nguyệt Cầu, di dân Hỏa Tinh sao? Nhân loại cũng là bởi vì có nhân tài dám nghĩ dám làm giống như ta, ngày hôm nay mới có thể bay ra khỏi Thái Dương Hệ mà! Chờ xem, xem bạn thân của ngươi làm thế nào mà có thể có ba vợ bốn nàng hầu nha!" Du Dương vụn phẩn tự tin nói.

Thi đấu vũ kỹ ngày đầu tiên trải quả hơn 500 trận thi đấu, loại bỏ một phần hai học viên tham gia.

Du Dương cùng Trương Vũ Thiên đều được thăng cấp vào vòng tiếp theo! Song song, tứ đại tài tử cùng lão đại La Hoàn Hành cũng không cần lo lắng gì cả, trực tiếp được thăng cấp vào vòng tiếp theo.

Du Dương cùng Lâm Thiếu Vân đang đi ra khỏi đối chiến quán, Du Dương nói với Lâm Thiếu Vân nói: "Bạn thân của ngươi hôm nay trận đầu thắng lợi, ngươi dự định mời ta đi nơi nào ăn cơm?"

"Bà mẹ nó, ai an bài lịch thi đấu, đối thủ ngày mai của ngươi như thế nào lại là hần!" Lâm Thiếu Vân nhìn mobile phone gào lên.

"Là ai à?"

Lâm Thiếu Vân đưa di động đồ lên Du Dương trước mắt, "Chính ngươi xem đi!"

Du Dương tiếp nhận Lâm Thiếu Vân mobile phone, làm Du Dương thấy hần trận tiếp theo thi đấu đối thủ thì, hần cũng rất là ngoài ý muốn!

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Nguy Hiểm Vô Cùng.

Thế nào lại là Trương Vũ Thiên? " Du Dương cũng giật mình, đối thủ của hần ngày mai là Trương Vũ Thiên.

"Ha ha! Cho ngươi hả dạ, cho ngươi tam thê tứ thiếp, nhất định là Phan đạo sư tức giận , có ý sắp xếp phân tổ cho hai người các ngươi đấu cùng nhau! " Lâm Thiếu Vân nhìn có chút hả hê nói.

"Ha hả, nếu quả thật là nói như vậy, vậy cũng là một chuyện tốt a! " Du Dương nói.

"Chuyện tốt? Tại sao?"

"Điều này nói rõ nàng lại ghen tị a! Ha ha! " Du Dương lạc quan để cho Lâm thiếu vân có chút chịu không được.

Du Dương cùng Lâm Thiếu Vân dùng bữa cơm sau đó về lại nhà của mình. Sau khi về đến nhà, Du Dương liền lên inte xác nhận một chút, không sai, đối thủ mà ngày mai hần tranh tài chính là Trương Vũ Thiên.

Du Dương trầm nghĩ: " Không biết có phải Phan Trác Phi có ý giờ trò quỷ không đây?"

Du Dương tu luyện một hồi, sau đó vừa lên inte kiểm tra một chút về thời tiết Hoa Đô thành.

"Ân? Khu duyên hải Đông Bắc Á có bão trên đất liền!"

Có bão, thời tiết sẽ xuất hiện biến hóa! Du Dương lập tức kiểm tra một chút thời tiết Hoa Đô thành, xem có thay đổi chút gì hay không.

Quả nhiên, so sánh với số liệu thời tiết ngày hôm qua rõ ràng có biến hóa! Mặc dù Hoa Đô thành là thành phố trong nội địa, nhưng nếu bão mạnh xuất hiện, cũng sẽ tạo thành những ảnh hưởng nhất định cho khu vực đất liền. Du Dương yêu cầu cũng không cao, chỉ cần có thể xuất hiện một chút xú mưa sét là tốt rồi!Du Dương nắm chặt quả đấm nói:

"Để cho bão tới mạnh hơn một chút xem sao!"

Ngày thứ hai, buổi sáng khí trời bắt đầu chuyển âm u, Du Dương tâm tình thật sự rất tốt! Có lẽ xế chiều là có sét đánh rồi! Du Dương cùng Trương Vũ Thiên tranh tài bị xếp vào buổi sáng, địa điểm tranh tài được hay là đối chiến quán thứ 3. Đối với đối thủ của mình, Trương Vũ Thiên thật rất bất ngờ, hơn hai trăm tràng tranh tài, năng thế nhưng cùng Du Dương phân đến cùng nhau.

Trương Vũ Thiến tiến lại sân thi đấu thứ ba, sau khi bước vào sân nâng tìm kiếm thân ảnh của Du Dương, lại thấy Du Dương đang ở khu vực tuyển thủ nói chuyện vui vẻ cùng Phan Trác Phi.

"Trận tranh tài thứ 7, tổ B, sân thứ 6, sơ cấp ban Du Dương đối chiến cao cấp ban Trương Vũ Thiến! " truyền thanh của giải so tài phát.

"Trác Phi đạo sư, ta đi tranh tài rồi, ngươi cần phải cho ta thêm động lực a! " Du Dương lên trước đài đối diện Phan Trác Phi nói.

"Đối thủ hôm nay hình như là người bạn gái nhỏ của ngươi a! " Phan Trác Phi nhắc nhở Du Dương.

"Ha ha, chỉ cần nâng không còi hết quần áo ra, ta sẽ không sợ nâng! " Du Dương cười nói.

"Hai người các ngươi mới vừa rồi chia vào người của ta nói cái gì? " Du Dương vừa lên võ đài, Trương Vũ Thiến liền chất vấn Du Dương.

"Phan đạo sư hỏi ta, đối mặt với bạn gái mình có thể xuất thủ được sao? " Du Dương đáp.

"À! " Trương Vũ Thiến suy nghĩ một chút hỏi:

"Nếu như đứng ở vị trí ta, thật là bạn gái của ngươi, ngươi sẽ làm sao?"

"Cái này sao? " Du Dương ngó chừng Trương Vũ Thiến, bốn mắt nhìn nhau một hồi lâu, cuối cùng Du Dương nói: "Rồi cô sẽ biết, nhanh thôi!"

Trọng tài hô lớn tuyên bố "Tranh tài bắt đầu"

Trương Vũ Thiến bắt đầu tấn công, mở màn bằng kỹ thuật nâng thông thạo nhất: liên hoàn cước. Liên hoàn 4 cước, Du Dương dễ dàng né được, nói:

"Như thế này mới đúng, lần sau có đá nhớ nên mặc quần dài như hôm nay nhé"

"Cái miệng của ngươi sao cứ luôn xấu xa như vậy chứ" Trương Vũ Thiến tay phải biến chuyển, hóa thành con dao hướng về Du Dương.

Du Dương ngửa người về phía sau né lưỡi dao của Vũ Thiến như ma trận, đồng thời lướt đến phía sau người nâng, tay phải nắm tay, tay trái ôm eo, ép sát người mình vào phía sau người nâng. (tư thế gì thế nhỉ???)

Ở phía sau Vũ Thiến, Du Dương hít lấy hít để phần sau gáy nâng "Oa, thật là thơm quá đi nha Thiến Thiến, đây là mùi của xử nữ sao?"

"Buông" >.

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Thu Thập Sám Sét.

"Bên kia phát sinh cái gì?" Du Dương hỏi.

"Đi, đi xem là biết ngay!"

Du Dương cùng Lâm Thiểu Vân hai người rời khỏi đoàn người, đi tới trước cái màn hình siêu lớn, trên danh sách thi đấu có một cái khiến người khác vô cùng để chú ý, "Du Dương vs Đoạn Dịch!"

Đoạn Dịch là một trong tứ đại tài tử, được rất nhiều người chú ý, mà Du Dương hiện tại cũng là người được xem trọng, hai người vừa tới vòng loại đã gặp nhau, điều này khiến mọi người bán tán không ngớt.

Lâm Thiểu Vân đưa cánh tay khoát lên vai Du Dương, nói: "Ta nói không sai đi! Ngươi bây giờ biết ngươi có bao nhiêu nguy hiểm sao?"

Du Dương mặt nhăn nhu, sự tình thật là có chút quỷ dị! Nếu như nói ngày hôm nay hắn phải đối mặt với Trương Vũ Thiến chỉ là ngẫu nhiên, tới trận tiếp theo hắn lại gặp phải một tên trong bốn đại tài tử, Đoạn Dịch, vậy thì có chút vấn đề! Nếu như không có người giò trò, vậy Du Dương có thể đi mua vé số làm giàu.

"Ai bảo ngươi đòi ba vợ bốn nàng hầu, hiện tại biết sức ghen của phụ nữ mạnh như thế nào đi!" Lâm Thiểu Vân nói.

"Người nói chuyện này là Phan đạo sư an bài?" Du Dương nói.

"Có 90% khả năng!" Lâm Thiếu Vân đáp, "Này, người muốn cái gì đây?"

"Ta đang suy nghĩ, nếu như nếu có thể đem tứ đại tài tử đều an bài cho ta, vậy thì tốt rồi, chính dễ dàng mà luyện một chút võ kỹ của ta!" Du Dương nói.

"Bà mẹ nó, người vẫn còn rảnh rồi sợ chưa đắc tội đủ à! Ca ta khuyên người một lời, ra đời phải hạ thấp mình, đừng gây thù nhiều! Cho dù ngày mai người có bán linh thánh Đoạn Dịch, cũng phải khiêm tốn một chút, nếu như người đắc tội tứ đại tài tử một lần nữa thì sau này ta thấy người ta sẽ đi đường vòng!" Lâm Thiếu Vân nói.

"Ha ha, không có việc gì! Trước đây đều là người chiều cô ta, sau đó đến phiên ca chiều cô người!" Du Dương cười nói.

Hai người ra khỏi đệ tam đối chiến quán, Lâm Thiếu Vân nói: "Có muốn hay không đi trà quán khác xem thi đấu?"

Nói xong hắn cầm điện thoại, bắt đầu lên mạng tra tìm lịch thi đấu của tứ đại tài tử cùng với La Hoàn Hành.

Du Dương nhìn trời, gặp trên bầu trời đã bị mây đen bao phủ, nhìn Lâm Thiếu Vân nói: "Ta không đi, trong nhà vẫn còn có một số việc phải xử lý, người đi giúp ta quan sát một chút võ kỹ của Đoạn Dịch là được, lát nữa gọi điện thoại cho ta!"

"Trong nhà có việc? A, ta nhớ hình như Trương Vũ Thiên đang ở trong nhà chờ người phải không? Ha ha, phải về nhà quỳ bàn chà quần áo có đúng hay không?" Lâm Thiếu Vân cười nói.

"Ách. . . Như vậy người cùng đoán ra được! Nếu như buổi chiều người không thấy ta tới, như vậy ta đã dừng cảm hi sinh, người nhớ giúp ta xin phép nghỉ!"

Du Dương cũng không giải thích, cáo biệt Lâm Thiếu Vân, trở lại nhà mình.

"Trời mưa đi! Sét đánh đi, đánh càng mạnh càng tốt!" Du Dương trong lòng mong mỏi nói.

Trên bầu trời mây đen càng ngày càng dày, trong tầng mây đã lộ ra mấy sợi điện quang.

Du Dương tranh thủ thời gian chạy về đến nhà, đem thiết bị đã chuẩn bị tốt lấy ra.

Du Dương mang theo thiết bị, bò lên trên mái nhà.

Du Dương đem phi cơ trực thăng đồ chơi lấy ra, sau đó lại gắn vào đuôi cái trục thẳng một cái cột thu lôi thật dài, phía dưới cột một đoạn dây dẫn kim loại tương đối mềm.

Du Dương khống chế phi cơ trực thăng bay lên bầu trời, khiến nó càng bay càng cao, cao hơn cả mấy cái nhà xung quanh.

Sau khi thấy được phi cơ trực thăng đã đạt được độ cao mong muốn, Du Dương buộc cái sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ vào đoạn dây dẫn

Bất quá lần này Du Dương không cầm trực tiếp (ngủ mà cầm), mà buộc thêm vào một sợi dây cách điện, rồi đem sợi dây cách điện quấn vào tay, để tránh việc sét đánh rồi làm mất chuyển hoá khí cụ.

Vạn sự sẵn sàng, chỉ thiếu sét nữa thôi!

Trên bầu trời, từ trong mấy đám mây đen đã vang ra từng tiếng sấm rền, nhưng không có sét đánh xuống.

Du Dương trong lòng cực kỳ lo lắng, nếu như phương pháp bổ sung năng lượng này có thể thành công, như vậy thẳng cấp plug-in chuyển hoá khí cụ dễ hơn nhiều!

Răng rắc! Một đạo lam sắc quang trụ đánh xuống, phẳng phất bầu trời bị xé nứt ra một đạo lỗ hổng lớn.

"Quá đáng tiếc! Nếu như này đạo thiểm điện có thể phách ở chỗ này là tốt rồi!"

Này đạo thiểm điện so sánh với thứ Du Dương nọ bị phách giữa chưa một chút muốn mạnh hơn mấy lần, trong đó ẩn chứa điện năng nhất định nhiều kinh người!

Du Dương khống chế phi cơ trực thăng, khiến nó bay cao hơn một chút.

Lúc này, trên bầu trời cuồng phong không ngừng, còn kèm theo mưa, tuy rằng cái máy bay tính năng không tệ, nhưng muốn tiếp tục bay trên trời cũng cực kỳ khó khăn. Nếu như mưa gió mạnh hơn một chút, cái phi cơ trực thăng có khả năng bị gió thổi rớt.

Đừng!

Đoàng!

Đoàng!

Liên tiếp vài tia sét bổ xuống.

Oanh một tiếng! Một tia sét bổ thẳng vào cái phi cơ trực thăng, trực tiếp bổ nó thành từng mảnh!

"Ta đâm! Máy bay của ta!"

Du Dương quên mất lực sét đánh, không nghĩ tới vừa đánh một cái đã làm cho cái phi cơ trực thăng nổ luôn!

Ngay lúc cái phi cơ trực thăng đồ chơi bị đánh rớt, Du Dương thấy một tia sét như một con rắn màu xanh lam chạy theo dây dẫn đánh vào chuyển hoá khí cụ. (bà mẹ thẳng này nó nhìn thấy được cả sét chạy theo sợi dây, khiếp)

Xèo xèo. . .

Plug-in chuyển hoá khí cụ bị tia sét đánh vào, chớp chớp mấy cái, đem tất cả năng lượng của tia sét hút vào.

Keng keng!

Plug-in chuyển hoá khí cụ rơi xuống mặt bê tông.

Du Dương không thèm để ý tới cái trực thăng đã bị đánh thành mảnh nhỏ, mà là bắt đầu tìm lại cái chuyển hoá khí cụ.

Du Dương nhặt cái chuyển hoá khí cụ đang nằm dưới đất lên, đầu tiên là phải kiểm tra năng lượng của nó.

Plug-in chuyển hoá khí cụ đem tin tức truyền vào trong đầu Du Dương, "Hiện tại năng lượng còn dư: 2213 tinh "

"Ta đâm! Thoảng cái nạp nhiều năng lượng như vậy! Mụ nội nó phát tài!" Du Dương vui sướng nhảy cẫng lên!

Lại một tia sét bổ xuống, xem chút nữa là bổ vào đầu Du Dương.

Hiện tại plug-in chuyển hoá đã có năng lượng hơn 3613 tinh (éo hiểu khúc này, ở trên là 2213 mà), sau khi thăng cấp vẫn còn dư! Nhưng Du Dương hiện tại không có thời gian nghĩ tới vấn đề thăng cấp, bởi vì trên bầu trời vẫn còn sét đánh, còn có cơ hội tiếp tục bổ sung năng lượng, Du Dương không muốn buông tha cái cơ hội tốt này.

"Làm sao bây giờ? Phi cơ trực thăng đã hỏng! Làm thế nào mới có thể đưa cột thu lôi lên thật vào đây, chẳng lẽ phải mua một cái trực thăng nữa?"

Đối với việc nạp năng lượng cho plug-in chuyển hoá khí cụ, một cái máy bay giá 1800 ECoin chả thấm vào đâu nhưng cứ mỗi lần lại mua một cái cũng tốn rất nhiều tiền! Hơn nữa hiện tại đi mua, cũng không có thời gian!

"Làm sao bây giờ đây?"

Du Dương vội tới mức quay mò mò, mắt thấy từng tia từng tia sét bổ xuống ầm ầm, nhưng lại không có biện pháp thu lại điện năng mới chết chứ.

Du Dương muốn làm cái điều, nhưng mưa lớn như vậy, điều căn bản là không bay được.

Dần dần mưa gió nhỏ đi, mấy tia sét trên bầu trời cũng không còn nữa.

"Aizzz, nếu như có thể thu thêm mấy tia sét thì thăng cấp đến Hoàng Kim cấp đều không là vấn đề a!"

Du Dương thu dọn đồ đạc rời khỏi mái nhà, sau đó xuống lầu trở lại trong nhà mình.

Mang theo tâm tình kích động, Du Dương lần thứ hai kiểm tra plug-in chuyển hoá khí cụ.

"Sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ: năng lượng hiện tại, 3613 tinh.

"Năng lượng đã vượt lên hạn mức thăng cấp, có thể thăng cấp!"

"Thăng cấp tới cấp Bạch Ngân cần năng lượng: 1000 tinh!"

"Có hay không thăng cấp?"

Plug-in chuyển hoá khí cụ liên tục nhắc nhở Du Dương!

"Thăng cấp!" Du Dương chỉ lệnh thăng cấp.

Chương 27: Độ Nhị Trí Não - Smartphone.

“Rốt cục cũng lên tới cấp bạch ngân rồi!” Trong lòng Du Dương thập phần kích động, “Không biết Plug-in chuyển hoá khí cụ cấp bạch ngân sẽ có chức năng mới nào!” Du Dương đã quá quen thuộc với quá trình thăng cấp của plug-in chuyển hoá khí cụ!

Rất nhanh, plug-in chuyển hoá khí cụ thăng cấp thành công! Nhẫn Huyền Thiết màu đen cũng biến thành màu bạc.

"Plug-in chuyển hoá khí cụ thăng cấp thành công!"

"Lần này thăng cấp tiêu hao năng lượng: 1000 tinh!"

“Hiện tại năng lượng còn thừa: 2613 tinh!”

“Plug-in Cấp bạch ngân chuyển hoá khí cụ có công năng gì?” Đây là vấn đề Du Dương quan tâm nhất.

“Cấp bạch ngân plug-in chuyển hoá khí cụ có thể thay đổi cấp bạch ngân plug-in sinh vật, cũng có chức năng giáng cấp plug-in sinh vật.”

“Giáng cấp thay đổi plug-in? Vậy là sao? Nếu như plug-in thăng cấp Du Dương còn có thể hiểu được, nhưng giáng cấp là ý gì?”

“Cấp bạch ngân plug-in chuyển hoá khí cụ có công năng đồng thời chuyển hoá thành cấp Thanh Thạch và Huyền Thiết” Chuyển hoá khí cụ trả lời Du Dương.

“A! Thì ra là vậy!” Du Dương đột nhiên hiểu ra, có thể chuyển hoá cấp Thanh Thạch và Huyền Thiết plug-in, chức năng này cũng không tệ nha! Sau này nếu như muốn dùng plug-in gì, chuyển hoá thành cấp Thanh Thạch hoặc Huyền Thiết là được, tốn không bao nhiêu tinh năng lượng.

“Không tệ, không tệ, chức năng này rất không tồi, rất hữu dụng nha! Là cái vừa tiết kiệm lại thực dụng, thật là tốt công năng!”

“Lần này thu hoạch coi như không tệ! Không những plug-in chuyển hoá khí cụ thăng cấp, còn thừa nhiều năng lượng như vậy, 2613 tinh a! Cấp bạch ngân plug-in có thể chuyển hoá hai dạng, nếu như chuyển hoá mười mấy tinh Thanh Thạch plug-in, trong thời gian ngắn có thể chuyển hoá trên trăm cái a!”

“Đứng rồi! Lần này sao bỗng dưng thu nhiều năng lượng vậy? Cùng loại tia chớp, nhưng so với lần trước thì bị chia ra gấp đôi!” Du Dương phân tích, lần đầu xử dụng năng lượng ít, hẳn là cùng việc thân thể hắn tiếp đất có liên quan.

Lúc thân thể hắn tiếp đất, điện năng bị thân thể hắn hấp thu một phần, vẫn còn chút ít truyền xuống mặt đất. Hôm nay, Du Dương áp dụng cách điện phương pháp, năng lượng tia chớp cơ bản là không có lãng phí, cho nên lúc này năng lượng đầy đủ so với lần thứ nhất thì nhiều hơn rất nhiều. Đây là lời giải thích tốt nhất Du Dương có thể nghĩ đến.

"Chuyển hoá khí cụ thăng đến cấp Bạch Ngân rồi, cũng có thể đem máy tính trí năng chuyển hoá thành sinh vật plug-in rồi!" Du Dương lấy ra chiếc Ipad hắn mua trên mạng.

Plug-in chuyển hoá khí cụ vừa tiếp xúc với Ipad, lập tức xuất hiện tin tức: “Dự đoán, thông tin phụ trợ thiết bị, có thể chuyển hoá!”

“Có thể chuyển hoá thành: Cấp Bạch Ngân năm sao plug-in, tiêu hao năng lượng 1000 tinh; Cấp Thanh Thạch năm sao plug-in, tiêu hao năng lượng 100 tinh; Cấp Huyền Thiết năm sao plug-in, tiêu hao năng lượng 10 tinh!”

“Xem ra máy tính trí năng đeo tay này bảo chế không tồi, cư nhiên có thể chuyển hoá thành năm sao plug-in!” Du Dương đưa ra chỉ lệnh: “Chuyển hoá cấp Bạch Ngân năm sao plug-in!”

Cấp Bạch Ngân năm sao plug-in, công năng hẳn là đã rất cường đại rồi! Cho nên Du Dương không cần tiêu hao nhiều Tinh cấp năng lượng của hắn. Sau khi Du Dương hạ lệnh, máy tính trí năng trên tay hắn bị nhẫn bạch ngân biến thành hình dáng plug-in chuyển hoá khí cụ, rồi thu vào trong không gian của chiếc nhẫn tiến hành chuyển hoá.

Bạch quang của chuyển hoá khí cụ chuyển động lấp lánh, ba phút sau sinh vật plug-in chuyển hoá hoàn thành.

“Lắp đặt!” Du Dương lại ra lệnh. Sau khi lắp đặt hoàn thành, Du Dương cảm giác mình dường như lại có thêm một cái đại não, cái đại não này giải toán tốc độ nhanh mười phần.

Du Dương làm một cái thực nghiệm, hán suy nghĩ một chút 111 chia cho 3333 bằng bao nhiêu, lập tức trong đầu hán sẽ xuất hiện kết quả, tương đương 0,003330333033303330333033303330333...H

Hiện tại khả năng tính toán của Du Dương mạnh đến biến thái. Mà giải toán chỉ là công năng cơ bản nhất của sinh vật plug-in này. Ngoại trừ tính toán, sau khi Du Dương lắp đặt plug-in này, hán có thể dung tư duy trực tiếp gọi điện thoại, lỗi tai của hán tương đương với ống nghe, cổ họng tương đương với microphone.

Màn hình máy tính trên tay trực tiếp xuất hiện trên mắt hoặc trong đầu. Đồng thời du dương còn có thể tùy ý kết nối inte, ngay cả lên mạng, toàn bộ mạng nhỏ liền kéo dài như thân thể hán.

Hán vừa nghĩ đến liền có thể tiến vào bên trong. Hiện tại máy tính trí năng trên tay đã thành một bộ phận trên cơ thể hán. Khiến thân thể Du Dương gia tăng rất nhiều bộ phận không thể tư duy công năng thành có thể.

“Ta chém, cái máy tính plug-in công năng này thật quá lợi hại!” Du Dương nghĩ đến năng lực mới của hán, dự định lên mạng, giúp Lâm Thiếu Vân thu thập vài đĩa Thuần khiết mới nhất, Du Dương vừa muốn thực thi hành động, Lâm Thiếu Vân gọi điện thoại qua.

Du Dương hiện tại cái gì cũng không cần làm liền có thể nhận điện thoại, nếu để cho người ngoài nhìn thấy, tuyệt đối sẽ nghĩ rằng hán đang làm bầm lâu bầu. “Thiếu Vân, gọi điện thoại tìm ta có việc gì!”

“Sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ thăng cấp thành công, hơn nữa Du Dương còn làm trí năng trên máy tính đeo tay chuyển hoá thành Bạch Ngân năm sao thân thể plug-in, vì vậy Du Dương tâm tình thật tốt.

Đầu bên kia điện thoại Lâm Thiếu Vân nói: “ta hiện tại đang ở đối chiến quán thứ hai, chiều nay Đoạn Dịch sẽ thi đấu ở đây, ngươi muốn hay không qua đây nhìn một tý, phân tích khả năng vũ kỹ của hán, so sánh thực lực của hán?”

“Không cần, ngươi giúp ta xem là được rồi! Chuyện của ta còn chưa hoàn thành đây!” Không đợi Lâm Thiếu Vân trả lời, Du Dương đã ngắt điện thoại trước. “Đệ nhị đối chiến quán sao?” Du Dương đột nhiên nghĩ, vừa lúc xài thử năng lực mới của máy tính trí năng plug-In vừa hoàn thành.

Du Dương dựa vào ghế sofa, sau đó nhắm mắt lại. Du Dương để suy nghĩ của hán thông qua phone, đi lên mặt đất bằng của inte rộng lớn.

Sau khi suy nghĩ của Du Dương tiến nhập inte, hán thấy như mình vừa vào một thế giới vô la, một ma trận thế giới được cư dân mạng tạo thành.

Tốc độ di động ở chỗ này của Du Dương tư duy có thể đạt đến tốc độ ánh sáng, chỉ có một vài công năng phòng hộ rất mạnh mới có thể ảnh hưởng đến Du Dương tư duy.

Bất quá, Du Dương cũng có thời gian mà suy nghĩ thông suốt. Hiện tại trái đất không có nhiều vệ tinh, Du Dương chọn một cái vệ tinh nằm trên Hoa Đô, sau đó đem suy nghĩ của hán theo thời gian dần dần thông qua.

Bề ngoài vệ tinh có phòng hộ mã hóa hệ thống, tuy nó có thể chống hacker tập kích, nhưng không thể ngăn cản Du Dương tư duy thông qua. Mấy phút đồng hồ sau, Du Dương tư duy thành công xâm nhập.

Sau khi Du Dương tư duy thông qua phòng hộ mã hóa hệ thống, tất cả đều biến thành đơn giản, Du Dương dễ dàng cướp đoạt quyền khống chế vệ tinh.

Bất quá Du Dương cũng không có thao tác lung tung, hán đem vệ tinh trong vũ trụ lạng lẹ di động đến phía trên Hoa Đô học viện, sau đó tư duy kết nối cùng vệ tinh trên trời, hình ảnh được chụp bởi vệ tinh đều hiện lên trong đầu Du Dương, viên vệ tinh này liền trở thành một con mắt khác của Du Dương.

Du Dương điều chỉnh vệ tinh tiêu cự, trong đầu hán, hình ảnh không ngừng phóng đại và tinh tế. Du Dương tìm được Hoa Đô học viện, tìm được đệ nhị đối chiến quán.

“Ta chém, đệ nhị đối chiến quán cư nhiên cùng đệ tam đối chiến quán không giống nhau, trần nhà thế nhưng không trong suốt! Bất quá không sao, cái này làm khó không được anh, anh đây còn biện pháp khác!”

“Vệ tinh nhìn không thấy tình cảnh bên trong quán, thế nhưng máy tính trí năng plug-in của Du Dương rất cường đại, hán còn biện pháp khác...”

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 28: Danh Dự Của Chuyện Tình Yêu.

Du Dương đem tư duy của hắn từ trên vệ tinh lui lại, mặc dù từ vệ tinh không thể nhìn rõ tình huống bên trong đối chiến quán nhưng Du Dương còn có biện pháp khác.

Du Dương đem tư duy của hắn lên vào hệ thống quản lý của Hoa Đô học viện, ở mỗi đối chiến quán đều có rất nhiều camera theo dõi, tư duy của Du Dương sau khi tiến vào hệ thống quản lý của hoa đô học viện lập tức có đến hàng trăm hình ảnh truyền về đại não của hắn, trước tiên Du Dương tìm kiếm hình ảnh của Đoạn Dịch, hắn trong học viện cũng là người nổi tiếng, cho nên trong diễn đàn của Hoa Đô học viện Du Dương rất dễ dàng tìm được hình của hắn. Sau đó Du Dương lợi dụng năng lực xử lý cường đại của trí năng máy tính, tiến hành sàng chọn trên hệ thống theo dõi, nửa phút sau, Du Dương tập trung vào vị trí của Đoạn Dịch.

Hiện tại Đoạn Dịch còn chưa lên lên lời đài, cái tên có bộ dáng thư sinh kia rất được nữ nhân hoan nghênh, chung quanh có mấy nữ nhon đang không ngừng hướng hắn quỳn rủ! Du Dương nhìn thấy trong mắt ánh lên vẻ cực hâm mộ nhưng cũng cực hận a!

Du Dương trong con tức giận lên cái biến thứ tự xuất tràng, Đoạn Dịch đang hưởng ty ôn hương lập tức bị gọi lên lời đài!

Đối thủ hôm nay của Đoạn Dịch là một nữ sinh trung cấp ban, là một tiểu nữ sinh thanh tú.

"Tranh tài bắt đầu!" Trọng tài rống.

"Học muội, người động thủ trước đi!" Đoạn Dịch rất phong độ nói.

Nữ học viên ngượng ngùng chà xát chéo áo nói: "Đoạn Dịch học trưởng, ta nhận thua! Ngài ký cho ta một chữ ha!"

Nghe đối phương nói Đoạn Dịch cũng không có gì ngoài ý muốn, chỉ hơi hơi cười nói: "Lát nữa lên khán đài tìm ta!"

"Ta kháo! Đẹp trai cũng có thể dùng làm vũ khí a!" Du Dương đương nhiên không nghĩ tới kết quả sẽ như vậy.

Đột nhiên một cỗ mặt mũi mãnh liệt kéo đến trong đầu óc Du Dương, đem tư duy của hắn từ trên mạng mạnh mẽ kéo về.

Tư duy lần vừa trở về với thân thể, Du Dương nhất thời cảm giác trời đất xoay chuyển, hắn loạn choạng đi tới bên giường, đến nơi thì nằm lăn ra bất tỉnh, ách, là đang ngủ!

Ngủ một giấc trời đất mù mịt, từ xế chiều ngủ tới ba giờ sáng ngày thứ ba, lúc này hắn mới tỉnh ngủ, sau khi tỉnh Du Dương vẫn cảm thấy đầu óc mình rất là mệt mỏi.

"Ta kháo, tư duy mới lên mạng một lát thể mà làm tinh thần lực vậy!"

Du Dương khoanh chân tu luyện Tâm Huyết Thần Tốc, tu luyện tâm tốc gấp sáu lần hơn nửa giờ, cảm giác mệt mỏi trong đầu mới dần dần biến mất, tư duy liền rõ ràng hơn nhiều.

Du Dương vẫn tu luyện tới sau giờ sáng, kết thúc tu luyện tinh thần hắn cực kỳ sáng khoái.

Du Dương lần nữa thông qua trí năng máy tính plug-in lên mạng, hắn muốn tra xem thời tiết hôm nay như thế nào, xem thử xem có mưa giông xuất hiện không.

Hôm qua Du Dương lần đầu dùng tư duy vào mạng, vẫn còn nhiều chỗ hắn chưa hiểu nên lãng phí rất nhiều thần lực, cho nên mới xuất hiện tình trạng mệt mỏi như vậy.

Hôm nay đã có kinh nghiệm, tinh thần tập trung không để tư duy tùy ý phiêu bạt giang hồ nữa. Du Dương trên mạng kiểm tra thời tiết của thành phố Hoa Đô: "Nhiều mây không mưa, thích hợp đi tán gái!"

"Ta kháo! Hôm nay lại không có mưa giông rồi!"

Đối với thời tiết kiểu này, Du Dương rất là thất vọng!

Du Dương lại nghĩ: "Nếu như xuất hiện mưa giông. . . thì nên dùng cái gì để thay thế cho máy bay điều khiển từ xa đây?"

Du Dương vừa đặt vấn đề, đại nạo thứ hai của hắn - Trí năng máy tính plug-in đã có biện pháp!

"Khí cầu!"

"Ta kháo! Đại não này suy nghĩ, đại não thứ hai kia lại cho đáp án! Cảm giác thật quý dị a! Bất quá dùng khinh khí cầu đưa cột thu lôi lên trời đúng là biện pháp tốt! Nếu thật sự bị sét đánh cũng không sợ, giá thành của nó cũng thấp, có thể chuẩn bị nhiều chút! (DG: móa khinh khí cầu rẻ hơn máy bay điều khiển @@)

"Ha ha, mới một thời gian nữa có thể đem plug-in chuyển hoá khí cụ thăng cấp lên Hoàng Kim Cấp rồi! Hà hà, đến lúc đó chuẩn bị cho Trương Vũ Thiển một bộ ngực plug-in!"

Vừa nghĩ đến Trương Vũ Thiển biến thành hình dạng đường cong chữ S, nước miếng của Du Dương liền chảy ròng ròng! (DG: Thật mắt mặt =.=)

"Ân, nếu bộ ngực của nàng trở nên lớn hơn, đầu tuyệt đối là siêu cấp mỹ nữ! Xem ra trước khi bộ ngực của nàng lớn lên phải đến nàng thu phục mới được!

Du Dương vừa đặt mua mười cái khinh khí cầu dùng để quảng cáo trên mạng, mỗi cái khí cầu đường kính đều hơn một thước, hơn nữa chất liệu cũng rất tốt, vừa dày vừa cách điện, sấm sét sẽ không thể phá nát nó.

Đồng thời Du Dương cũng đặt mua một cái dùng để thổi khinh khí cầu.

Xong việc Du Dương cảm thấy bụng mình vất đầu kêu ca! Giờ hẳn mới nhớ ra, mình từ hôm qua đến giờ chưa có ăn cơm a!

Ngày hôm qua lần đầu dùng tư duy lên mạng, tinh thần hao tổn quá độ nên ngủ mê man, căn bản chưa có cơ hội dùng cơm.

Sau khi rửa mặt, Du Dương ra khỏi nhà.

Vừa ra khỏi cổng đã thấy Trương Vũ Thiên khoanh tay đứng chờ ở cửa.

"Di! Thiên Thiên sớm như vậy a! Người ở đây chờ ta cùng đi học sao?" Du Dương nói.

"Ta còn tưởng người tối qua không về nhà cơ đấy! Nói, tối hôm qua ta gõ cửa hai lần tại sao người không mở cửa?" Trương Vũ Thiên nói.

"Ách. . ." Du Dương đại não thứ hai nhanh chóng vận chuyển, hai giây sau: "Thiên thiên hôm qua người gõ cửa khi nào?"

"Tám giờ!" Trương Vũ Thiên hừ hừ nói.

"Tám giờ a! Ta hôm qua tới thư viện trường ăn cơm, hơn nữa mười một giờ mới về!" Du Dương nói.

"Thật?" Trương Vũ Thiên nhìn chằm chằm hai mắt Du Dương hồi lâu, nhưng hai mắt hắn trong suốt, tìm đập bình thường, không thể nhận ra hắn rốt cuộc có nói láo không, Trương Vũ Thiên lại nói: "Ta không phải đã nói với người ở nhà chờ ta sao?"

"Ai nha! Ta như thế nào có thể quên chuyện quan trọng như vậy a! Đều là do cái gì từ đại tài tử Đoạn Dịch, nếu không phải tại hắn ta sao có thể đem cuộc ước hẹn trọng yếu như vậy quên đi!" Du Dương nói.

"Đoạn Dịch, chuyện này cùng Đoạn Dịch có họ hàng sao? Trương Vũ Thiên hỏi?

Du Dương ra vẻ tội nghiệp: "Cũng không biết ta đắc tội với ai, ngày hôm qua chẳng những đem ta và người an bài cùng nhau, hôm nay lại đem ta cùng Đoạn Dịch an bài cùng nhau! Ta nghe nói tứ đại tài tử kia thực lực đều không kém gì La Hoàn Hành, cho nên tối qua ta ở trong đồ thư quán khổ tâm học tập, nghiên cứu vũ kỹ, hôm nay mới có thể đánh bại Đoạn Dịch!"

"Đoạn Dịch. . ." Trương Vũ Thiên suy tư nói: "Đúng là rất khó đối phó, tứ đại tài tử trong học viện rất ít khi xuất thủ, nếu không phải năm nay có địa cầu bát đại học viện vũ kỹ liên tái, mấy người bọn họ đã sớm tốt nghiệp!"

"Đúng a, đúng a! Nếu không ta như thế nào có thể đem ước hẹn ngày hôm qua quên đi!" Du Dương nói.

"Ai muốn cùng người ước hẹn, ta muốn tìm người tính sổ! Nói, người ngày hôm qua ở trên lối đi đùa giỡn ta, người tính thế thế nào đây?" Trương Vũ Thiên bá đạo nói.

"Ách. . .Như vậy có phải là đùa giỡn đâu! Chúng ta nói chuyện yêu đương, chuyện này cả người và trọng tài đều đã thừa nhận mà!" Du Dương vô lại nói.

"Người. . ." Trương Vũ Thiên vừa đình bực phát, đột nhiên tâm niệm vừa chuyển, nghĩ tới điều gì, nàng ra vẻ ôn nhu nói: "Nếu chúng ta đúng là nói chuyện yêu đương, vậy người phải bày tỏ chút lòng thành chứ!"

"Bày tỏ?"

"Đúng, người dùng thủ đoạn không đáng hoàng đem ta từ trên lối đi ép xuống, làm hại ta không có cơ hội giành được tiền thưởng, dù cho ta không thể chiếm được đệ nhất danh, nhưng đệ nhị đệ tam cũng có không ít tiền thưởng! Cho nên ta lấy danh dự của chuyện yêu đương ra lên cho người, giúp ta đoạt vị trí đệ nhất của Vũ Kỹ Đại Tái lần này, đem tiền thưởng về cho ta!" Trương Vũ Thiên lớn tiếng tuyên bố (DG: Ưc! danh dự của chuyện yêu đương. . .!)

"Ách. . .cầm tiền tiền về thì không thành vấn đề, bất quá tiền thưởng phải là của ta chứ!" Du Dương nói.

"Thời buổi này tiền bạc đều do đàn bà con gái nắm giữ, cho nên ta cho người tối đa một thành tiền thưởng làm tiền tiêu vặt!" Trương Vũ Thiên hà khắc nói. (DG: thời đại nào đây, sao lăm bắt công aaa!)

"Một tầng? Không được, ta liều chết liều sống, ít nhất ta cũng được tám thành!"

"Không được, nhiều nhất là hai tầng!"

"Hai tầng quá ít, hôm nay đối thủ của ta là Đoạn Dịch một trong tứ đại tài tử a! Ta muốn bảy tầng!"

"Thôi được cho người ba tầng!" Trương Vũ Thiển nhân nhượng một bước.

"không được, vạn nhất ta lại gặp phải người nào đó trong tứ đại tài tử nữa thì sao? Sáu tầng!"

"Bốn tầng!" Trương Vũ Thiển giơ ra bốn ngón tay.

"Còn có La Hoàn Hành nữa, khả năng gặp hấn trong trận chung kết là vô cùng lớn, hấn biết quan hệ giữa hai chúng ta không liều mạng mới lạ a!"

"Được rồi, chia năm năm!" Trương Vũ Thiển nói.

"Năm năm, được thành giao, người ngồi đợi ta lấy tiền về! Năm - năm cũng được, bắt quá nếu người lấy danh dự của chuyện yêu đương ra để ra lện cho ta, vậy chúng ta cũng không thể nói suông a! Trước tiên cho ca nạp tỷ điện, để cho ca ca thơm một phát!"

Vừa nói con sói Du Dương liền hướng Trương Vũ Thiển hôn tới. . .

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Nhất Tâm Nhị Dụng.

Trương Vũ Thiển làm sao mà có thể để cái mỏ sói của Du Dương hôn vào tay mình.

Trương Vũ Thiển nghiêng đầu, tay trái chặn ở ngực Du Dương, tay phải che ở trước mặt, Du Dương hôn phải lòng bàn tay của con nhỏ ngực lép Trương vũ thiển (lép mà chảnh, ta ghét =.=), cùng lúc nhắm giữa hai chân Du Dương mà xúc, dùng hơn 10 thất lực lượng, nếu 2 hôn bi Du Dương lên đến cổ, rõ ràng là thành vị thái giám chưa cuối cùng (đọc mà ta ghét nhỏ này ghê, hạ thủ quá hiểm độc)

BA~!

Du Dương dùng bàn tay chặn Trương Vũ Thiển, bảo vệ tính mệnh “cậu em” của mình.

Du Dương toát mồ hôi lạnh, thâm nghĩ không ngờ cô nàng này hạ thủ dkm quá hung ác, hay là bảo trì tại khoảng cách tương đối cho nó an toàn, Du Dương buông Trương Vũ Thiển, rút người về, nói: "Chuyện yêu đương chúng ta hôm nay cứ bắt đầu từ tay đã, hôm sau sẽ lên 1 tầm cao mới!" (ô cái s... t tự tin thế)

Nói xong, Du Dương trốn đi xuống lầu"Hừ! Coi như người chạy nhanh!" Trương Vũ Thiển nhìn bóng lưng Du Dương là lớn! Tuy rằng nàng trên miệng hận, bắt quá trong nội tâm nàng cũng vui thích.

Gái xuân xanh, có người nào không muốn nói chuyện yêu đương đấy."Ân? Phi phi phi! Ta đang nghĩ vớ vẩn cái gì thế này! Thật là đáng giận, ta làm sao lại nghĩ cái kia! Thế nhưng. . .

Hấn lớn lên so với kia cái La Hoàn Hành mạnh hơn nhiều, tuy rằng miệng ba hoa đi một tí. . .

Ân. . . Cầm hấn đến luyện luyện tập, tăng chút kinh lịch cũng không tệ! Ân, ta chính là nghĩ như vậy!" Trương Vũ Thiển trong lòng suy nghĩ lung tung một mạch.Chờ Trương Vũ Thiển xuống lầu, Du Dương đã ở dưới lầu gọi bữa sáng kiểm điểm mối quan hệ"Thiên Thiên, ở đây!"

Du Dương vừa nhìn thấy bóng dáng xinh đẹp của Trương Vũ Thiển gọi Trương Vũ Thiển cũng không khách khí, nghĩ thầm "Ăn chùa thì ngu sao mà không ăn!"Du Dương gọi cháo, bánh bao, trứng mặn, còn có một cái đĩa dưa cải, những thứ này đều là lần trước Du Dương mời khách thì Trương Vũ Thiển đã từng gọi rồi!Không nghĩ là lòng dạ tên này khá tử tế đấy nhì, Trương Vũ Thiển, âm thầm gấp cho hấn 1 miếng,ác cảm cũng giảm đi 1 phần.

Hoa Đô học viện 《 học bổng vũ kỹ đại tài 》 lịch thi đấu mới được công bố, Du Dương được xếp thi đấu buổi chiều, nơi sân hay là đệ tam đối chiến quán.

Buổi sáng không thi đấu nhưng Du Dương vẫn đến đệ tam đối chiến quán, tìm mãi mà không thấy Lâm Thiếu Vân đâu, chẳng biết lặn đi đâu mất rồi!Trương Vũ Thiển tuy rằng đào thải Du Dương, nhưng vẫn rất quan tâm hấn thi đấu, hấn hi vọng mình có thể từ trong trận đấu thấy một ít những vũ kỹ mà chính mình chưa có tiếp xúc qua, đến tăng kinh nghiệm vũ kỹ của mình.

Bất quá nàng cũng không có cùng Du Dương cùng nhau xem thi đấu, hiện tại hai người miễn cưỡng có thể cũng coi là bằng hữu, cách biến thành tình lữ vẫn còn có rất lớn một đoạn khoảng cách.

Trương Vũ Thiên tự nhiên sẽ không cùng Du Dương cùng nhau xem thi đấu. Du Dương tìm một cái thập phần an tĩnh góc, ở đây ở vào tràng quán góc chết, chỉ có thể nhìn đến mấy cái đối chiến lôi đài, sợ dĩ cơ bản không ai tọa. Du Dương ngồi xuống trên ghế, hẳn không có xem thi đấu, mà là nhắm mắt lại, coi như tại đường thần.

Du Dương tuy rằng nhắm mắt lại, nhưng đầu óc của hắn nhưng không có nhàn rỗi, đầu óc của hắn cùng đệ nhị não đều đang làm việc. Du Dương đại não bình thường thao túng thân thể hắn, chính tiến hành 《 Tâm Huyết Thần Tốc 》 tu luyện.

Mà đệ nhị não của hắn --- trí năng máy vi tính plug-in, chính quản chế đi Hoa Đô học viện sở hữu tràng quán thi đấu, không chỉ sở lúc này, hắn vẫn còn ghi chép lại liễu mỗi vị thi đấu học viên vũ kỹ số liệu, sau đó tiến hành sàng chọn, nếu như là hắn 《 vũ kỹ bách khoa toàn thư 》 giữa không có vũ kỹ, đệ nhị não sẽ lập tức tiến hành phân tích bao quát tư liệu, cuối cùng bỏ vào 《 vũ kỹ bách khoa toàn thư 》 plug-in ở bên trong của hắn, làm phong phú vũ kỹ của mình.

Hiện tại Du Dương đã làm được việc nghĩ là làm! Song song quản chế mười ngọn tràng quán, đồng thời còn muốn tiến hành số liệu phân tích, này đối với tinh thần lực tiêu hao là rất lớn!

Nhưng Du Dương song song tu luyện 《 Tâm Huyết Thần Tốc 》, đối với tinh thần lực tiến hành rồi hữu hiệu khôi phục, khiến tinh thần lực cung cấp được với đệ nhị não tiêu hao.

Đến trưa, bách khoa vũ kỹ đã tăng 13, tuy so với hàng ngàn cái thì chẳng thấm vào đâu nhưng trong bọn họ lưu truyền không ít vũ kỹ, có những bình dân vũ kỹ có thể biến ra siêu phẩm cấp. Tại đây, Du Dương phát hiện một cái tên là 《 thốn kính quyền 》 bình dân vũ kỹ, Du Dương cảm giác cái này 《 thốn kính quyền 》 có phát thể triển không gian, nếu như mình hoa chút tâm tư, mới có thể đem tiến hóa thành là siêu phẩm cấp vũ kỹ.

Đúng Một giờ chiều, ngày hôm nay Hoa Đô học viện 《 học bổng vũ kỹ đại tài 》 buổi chiều thi đấu trình bắt đầu. Xế chiều hôm nay, trận thứ ba quán tiếng người ồn ào, thi đấu hấp thu rất nhiều người đến quan sát. Thi ra bởi vì tứ đại tài tử tài hoa Đoạn Dịch nổi tiếng cùng trong học viện đang thắng, Du Dương tiến tới đối chiến quán thứ 3.

Ngoài ra tứ đại tài tử còn ba người khác, Lương Quá, Xích Vô Kỳ, Lệnh Hồ Tùng đều cùng nhau qua đây quan chiến, không chỉ như thế, lão đại La Hoàn Hành cũng xuất hiện ở đệ tam đối chiến quán.

Học viện mấy đại nhân vật phong vân tề tụ đệ tam đối chiến quán, điều này làm cho đệ tam đối chiến quán nhân khí nhất tề sôi động tất cả đều tập trung tại đây. Sợ dĩ trận đấu này nhận được sự cổ vũ, quan sát gấp bội, bởi vì Du Dương cùng Đoạn Dịch thi đấu tự nhiên được an bài ở tại đệ tam đối chiến quán chủ trên lôi đài.

"Trận đầu, tổ B cuộc tranh tài 279, cao cấp lớp học viên Đoạn Dịch đối chiến sơ cấp lớp Du Dương, thỉnh dự thi tuyển thủ lên sân khấu!" Phát thanh giữa hô.

"Tiểu Dịch, chớ khinh thường, cái này tên nhóc Du Dương này không đơn giản đâu a!" Đoạn Dịch đứng trước tràng, lão đại của bọn hắn Lệnh Hồ Tùng nói. "Lão đại, yên tâm đi! Ta tuyệt đối chiến thắng hắn!"

Đoạn Dịch đối với vũ kỹ của mình phi thường tự tin. Lệnh Hồ Tùng muốn dặn dò lại Đoạn Dịch hai câu, nhưng cuối cùng vẫn là không có mở miệng. Đoạn Dịch vừa đi lên lôi đài, đám fans cuồng đã hét lên liên tiếp như song.

Đoạn Dịch mỉm cười hướng đám fans hâm mộ của hắn mà phát phát tay, giơ tay nhắc chân giữa phong độ vô hạn. Có một số fans kích động ngất đi.

Đoạn Dịch đứng 1 lúc lâu cũng không thấy tung tích Du Dương. "Xin mời sơ cấp đồng học Du Dương lên thượng đài!" Phát thanh lần thứ hai thông tri nói. "Siêu cấp lưu ban sinh kia nhất định là sợ rồi!"

A Dịch của chúng ta dùng một ngón tay là có thể đánh ngã hắn!" Fans của Đoạn Dịch bàn tán xôn xao. "Đúng đấy, hắn nhất định là sợ, không dám tới rồi!"

Lệnh hồ tùng khẽ nhủ mày, Du Dương không đến thi đấu, điều này làm cho hắn cũng rất thất vọng! Trương Vũ Thiên cũng đi tới đệ tam đối chiến quán, nàng cũng hết sức quan tâm Du Dương thi đấu, nếu như Du Dương thắng, tiền thưởng nàng cũng được phân nửa số đấy, đó cũng là lý do mà trông nàng có vẻ lo lắng hơn so với những người khác (đệt mẹ con ngựa) Trương Vũ Thiên chen đến bên người Lâm Thiểu Vân, vội la lên: "Huynh đệ của ngươi chết ở đâu rồi! Thi đấu cũng bắt đầu rồi, hắn làm sao còn chưa tới?"

"Ai biết hắn chết ở đâu rồi! Điện thoại cũng không liên lạc được!" (thuê bao quý khách đang liên lạc hiện tại đang đề lên 1 thuê bao khác) Lâm Thiểu Vân cũng rất lo lắng, "Được rồi, ngươi đến xem thử chỗ Phan đạo sư sao? Nói không chừng hai người bọn họ đang ở cạnh nhau!"

"Ngươi nói cái gì?"

Trương Vũ Thiên quát. "Ách. . . Ta chỉ nói là có khả năng!" tim, phổi, pèo... của Lâm Thiểu Vân bị Trương Vũ Thiên hù mà muốn rút ra ngoài.

"Mời Du Dương đồng học lập tức thượng cuộc tranh tài, nếu như một phút đồng hồ sau tái không lên đài, đại tài chủ ủy hội đem lấy bỏ quyền xử lý!"

Phát thanh lần thứ hai thông tri nói. Trên lôi đài tính theo thời gian đồng hồ điện tử liên tục nhúc nhích, sáu mươi giây. . .

Ba mươi giây. . .

Hai mươi giây. . .

10 giây. . .

9 giây. . .

7 giây. . .

5 giây. . .

Trương Vũ Thiên vội la lên: "Du Dương, nếu như ngươi dám thi đấu, vậy ngươi nhất định phải chết!" Ngay tất cả mọi người cho rằng Du Dương sẽ không xuất hiện thì chỗ góc tràng đài đột nhiên có người hô: "Đợi một chút, ta tại đây!"

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Tuý Tâm, Đoạn Tâm, Liệt Tâm

Mọi người ánh mắt đều hướng góc chỗ nhìn lại, khán đài góc chỗ một bóng người đứng lên, sau đó mấy cái lên xuống, nhảy qua cái ghế cùng đoàn người, rơi xuống trên lôi đài.

"Ha ha, thời gian vừa đúng!" Du Dương nhìn cái đồng hồ điện tử treo trên trần nhà nói.

Bởi vì buổi sáng thì tiến hành phân tích số lượng lớn số liệu của các vũ kỹ, tinh thần lực của Du Dương tiêu hao không ít. Bởi vì buổi chiều hắn còn muốn cùng Đoạn Dịch tiến hành thi đấu, Đoạn Dịch không có thể giống như học viên bình thường của lớp cao cấp, Du Dương muốn chính mình ở vào trạng thái tốt nhất, sở dĩ buổi trưa Du Dương cũng không có ngừng tu luyện.

Vốn có Du Dương dùng trí năng để nhị não làm đồng hồ báo thức, nhưng Du Dương sau khi tỉnh lại phát hiện tinh thần lực của mình đột nhiên đề cao rất nhiều, hiện tại tinh thần lực của hắn dĩ nhiên tương đương với tinh thần lực của người tu luyện《 Tâm Huyết Thần Tốc 》tới tâm tốc gấp 7 lần, sở dĩ Du Dương muốn biết được nguyên nhân việc này cho nên mới xem chút nữa bỏ thi.

"Tiểu tử, bộ mặt của ngươi thật lớn a! Dĩ nhiên để cho một mình ta tại trên đài chờ ngươi lâu như vậy!" Đoạn Dịch tức giận nói.

"Thực sự là xấu hổ a! Ta đối với trận đấu ngày hôm nay rất xem trọng, ngày hôm qua tu luyện một đêm, buổi trưa quá buồn ngủ cho nên mới không cẩn thận ngủ quên!" Du Dương giải thích nói.

"Ngươi ngủ quên?" Đoạn Dịch vừa nghe càng tức giận, đây không phải rõ ràng không quan tâm mặt mũi hắn sao?

"Ta phát thệ, ta. . ."

Trần nhà của đệ tam đối chiến quán là được làm bằng một khối thủy tinh trong suốt, Du Dương vừa muốn phát thệ, trên bầu trời mây đen cấp tốc bao phủ lại, hù dọa làm cho Du Dương không dám nói nữa xuống phía dưới.

"Ta đảm, ông trời chẳng lẽ mỗi ngày đều đang giám thị ta!" Du Dương trong lòng kinh hãi thầm nghĩ, hắn lập tức đổi giọng, "Ha ha, ta chỉ là không cẩn thận mới có thể ngủ quên, kỳ thực trong lòng ta là rất xem trọng trận đấu này, Đoạn đồng học ngươi yên tâm đi, ta tuyệt đối không có bỏ qua mặt mũi của ngươi! Bất quá. . ." Du Dương nhìn về phía dưới đài, bắt đầu tìm kiếm khắp nơi.

"Bất quá cái gì?" Đoạn Dịch hỏi.

"Bất quá ta không thấy được Phan Trác Phi đạo sư, hắn không đến trợ uy cho ta, ta phát huy không được tài nghệ thật sự a!" Du Dương hướng dưới đài hô: "Ai có thể giúp ta một việc, thay ta gọi điện thoại cho Phan Trác Phi đạo sư!"

Dưới đài nghe xong đều đối với Du Dương giờ ngón tay giữa lên, siêu cấp khinh bỉ hắn.

Nếu không bị Lâm Thiếu Vân ngăn, Trương Vũ Thiên nhất định phải nhảy lên đập cho Du Dương vài cái!

"Thi đấu bắt đầu!" Tài phán nhưng không tâm tình xem Du Dương đùa giỡn, lập tức tuyên bố thi đấu bắt đầu.

Trên đài Đoạn Dịch đã sớm không thể nhịn nữa, hắn lúc nào bị người khác không thèm nể mặt như vậy a! Tài phán vừa tuyên bố thi đấu bắt đầu, hắn lập

tức ra chiêu!

"Túy Tâm Chi!" Đoạn Dịch vừa ra chiêu thì Du Dương ngay lập tức nhận ra chiêu thức mà hắn sử dụng, không chỉ như thế, hai mắt Du Dương cùng đệ nhị trí não kết hợp, lập tức tính được lực lượng mà Đoạn Dịch ẩn trong chiêu thức, "Gấp ba tâm tốc, hai mươi thất lực lượng!"

Du Dương trong đầu lập tức xuất hiện hơn mười phương pháp đối phó. Bất quá hắn không có phản kích, mà là lựa chọn tránh né.

Du Dương tránh né nhìn cực kỳ ngu ngốc, trong mắt người khác, Du Dương rất nhanh sẽ thua trận.

"Hừ!" Đoạn Dịch lại tăng thêm chỉ lực, do gấp ba lần tâm tốc đề thăng tới gấp bốn lần tâm tốc, lực lượng đạt được ba mươi thất.

Phanh! Đoạn Dịch một chỉ điểm trúng ngực Du Dương, lực lượng 30 thất tất nhiên không phải nói giỡn, Du Dương bị chấn đến sát bờ lời dài, nhìn hình dạng cực kỳ chật vật.

"Người có chút thực lực như vậy sao? Nhanh lấy thực lực khi người đánh bại La Hoàn Hành lấy ra đi! Bằng không người sẽ thất bại rất thảm!" Đoạn Dịch cảnh cáo Du Dương.

Du Dương xoa xoa ngực, nói: "Đừng nóng vội! Rất nhanh người thì sẽ biết được thực lực chân thật của ta!"

Du Dương thông qua inte lần theo tín hiệu điện thoại di động của Phan Trác Phi, nàng đã đi gần tới cửa.

"Trác Phi đạo sư!" Phan Trác Phi vừa mới bước vào cửa, chợt nghe được Du Dương kêu tên nàng.

Trải qua một lần rồi một lần đấu tranh tư tưởng, Phan Trác Phi cuối cùng cũng quyết định đến!

"Hi hi, Trác Phi đạo sư đã đến à! Nếu như người nếu không đến, ta đây đã có thể thua chắc!" Du Dương hướng Phan Trác Phi ở dưới đài nói lớn.

Phan Trác Phi nghiêng răng tới mức muốn nát cả xương hàm, thật muốn lấy tóc che hết cả mặt lại, trong lòng phát giận, có cần phải nói cho mọi người biết ta đến xem người thi đấu sao?

"Chuyên tâm thi đấu!" Phan Trác Phi đứng ở đài phụ phiu, nghiêm túc nói rằng.

"Ha ha, chỉ cần Trác Phi đạo sư ở đây, ta muốn thua cũng khó khăn!" Du Dương tự tin đứng lên.

"Yêu cầu tuyên thủ chuyên tâm thi đấu!" Lần này người trong tài của Du Dương là một trong những người theo đuổi Phan Trác Phi, thấy Du Dương dùng ngôn ngữ đùa giỡn Phan Trác Phi, hắn đương nhiên không thể bỏ quá, lập tức sử dụng quyền lực của mình.

Phan Trác Phi vừa xuất hiện, Du Dương lập tức giống như biến thành người khác, cả người trở lóe sáng chói mắt, nổi bật hơn cả Đoạn Dịch, thậm chí còn sáng bóng hơn cả Sun Light Sáng Bóng mới.

"Túy Tâm Chi đúng không? Cái này ta cũng biết!"

Du Dương giơ tay lên, sử dụng chiêu thức giống như đúc với Đoạn Dịch --- Túy Tâm Chi.

Đồng dạng cũng là 30 thất, nhưng Du Dương điều khiển thoát nhìn thành thạo rất nhiều so với Đoạn Dịch, cứ như là bẩm sinh đã biết vậy.

Đồng dạng chiêu thức, đồng dạng lực lượng, dưới đài khán giả đều nhìn ra được, Đoạn Dịch hiện tại ở vào hạ phong.

"Làm sao có thể?"

Dưới đài, tất cả mọi người không thể tin được con mắt của mình, Du Dương dĩ nhiên sử dụng sử dụng chiêu thức giống như của Đoạn Dịch, vậy mà vẫn còn chiếm thượng phong.

"Đại ca, tiểu tử này có chút kỳ quái à!" Lương Quá nói với Lệnh Hồ Tùng đứng bên cạnh.

"Biết Túy Tâm Chi cũng không có gì kỳ quái, bình dân vũ kỹ, rất dễ là có thể học được, ta cũng biết đây!" Xích Vô Kỵ nói.

Lệnh Hồ Tùng không có bình luận, mà là ý bảo hai người tiếp tục xem thi đấu.

Túy Tâm Chi của mình rơi xuống hạ phong, Đoạn Dịch lập tức thay đổi chiêu thức, đổi một loại vũ kỹ khác —— Đoạn Tâm Chi.

Đoạn Tâm Chi là một loại vũ kỹ so với Túy Tâm Chi càng thêm cương mãnh.

Rầm rầm rầm!

Chỉ cùng chỉ đụng nhau, Đoạn Dịch đổi dùng Đoạn Tâm Chi, Du Dương cũng thay đổi chiêu thức, cũng đổi dùng Đoạn Tâm Chi. Cũng là lực lượng giống như Đoạn Dịch, nhưng mà hắn vẫn vững vàng áp chế Đoạn Dịch.

"Liệt Tâm Chi! Bốn mươi thất lực lượng!"

Đoạn Dịch nộ, chính mình dùng vũ kỹ gì, Du Dương cũng dùng vũ kỹ đó, đầu tiên là Tủy Tâm Chi, sau đó là Đoạn Tâm Chi, nếu như hiện tại "Liệt Tâm Chi" tiếp tục bại bởi đối phương, vậy hẳn thì quá thật mất mặt.

Đoạn Dịch luôn luôn lấy chỉ pháp nổi danh, ngày hôm nay cũng bị thua bởi chỉ pháp tới 2 lần, như nếu như đối phương sử dụng lực lượng mạnh hơn hẳn cũng không nói, nhưng đối phương hết lần này tới lần khác sử dụng lực lượng bằng hẳn, này rõ ràng cho thấy đối phương miệt thị cùng vũ nhục hẳn, vậy thì làm sao mà hẳn không giận cho được.

Những người vây xem càng xem càng kinh ngạc, Lệnh Hồ Tung mảy mềng càng nhứ càng chặt. Mà một người khác ở trong tràng quán, chính thị La Hoàn Hành, thì càng xem càng hưng phấn.

Rầm rầm rầm!

Liệt Tâm Chi của Đoạn Dịch lần thứ hai thua bởi Liệt Tâm Chi của Du Dương, Đoạn Dịch sắc mặt xấu xí tới cực điểm.

Du Dương sau khi bức lui Đoạn Dịch, hướng Phan Trác Phi phía dưới gờ hai ngón tay tạo thành hình chữ V, biểu hiện ra tư thế chiến thắng.

Oanh! Đột nhiên một cỗ cường đại kinh khí từ trên người Đoạn Dịch bạo phát!

"Trời ạ! Dĩ nhiên là gấp năm lần tâm tốc! Hình như đạt tới tám mươi thất lực lượng rồi!" Một khán giả ở dưới đài giật mình nói, bởi vì học viên lớp cao cấp bình thường chỉ có lực lượng khoảng 20 thất thôi.

"Tứ đại tài tử quả nhiên chính là tứ đại tài tử, quả thật lợi hại!" Có người khen.

Thấy lực lượng của Đoạn Dịch phát ra giống như là thuốc nổ bạo tạc, ở trên đài, Du Dương vẫn vững như núi Thái Sơn, "Gấp năm lần tâm tốc sao? Rất mạnh, bất quá có lúc lực lượng cũng không thể đại biểu tất cả!"

"Hừ, vậy ngươi thử xem xem!"

Hai người song song vọt tới trước, lại quần vào nhau!

Tình hình vẫn như trước, Đoạn Dịch dùng vũ kỹ gì, Du Dương cũng dùng vũ kỹ có 91, hơn nữa Du Dương sử dụng chiêu thức luôn luôn có lực lượng thấp hơn so với Du Dương, nhìn qua chỉ có 40,50 thất, bất quá tất cả vũ kỹ do Du Dương xuất ra đều tinh diệu hơn Đoạn Dịch rất nhiều.

"Tiểu Dịch, nhận thua đi!" Thấy tình hình chiến đấu trên đài, Lệnh Hồ Tung lắc đầu, hô lớn kêu Đoạn Dịch xuống đài.

"Không, ta còn không có thua!" Đoạn Dịch giận dữ hét.

"Ha ha, ngươi muốn thắng ta, trừ phi là Trác Phi đạo sư không có ở chỗ này!" Du Dương trong lúc thi đấu cũng không quên trêu chọc Phan Trác Phi một câu.

"Hừ! Ngươi luôn luôn sử dụng vũ kỹ giống như của ta, như vậy thì chiêu tiếp theo này xem ngươi có thể xuất ra hay không!" Trên mặt Đoạn Dịch lộ ra biểu tình cao ngạo nói.

"Ha ha, không thử sao biết!"

Đoạn Dịch chậm rãi giơ tay lên, hai tay tại hắn huy động trước ngực, hai tay của hắn biến thành vô số hư ảnh.

Đệ nhị não của Du Dương rất nhanh thu thập các số liệu về chiêu thức của Đoạn Dịch, sau đó phân tích, cũng trong nháy mắt cho ra kết quả, kết quả này khiến Du Dương kinh hãi.

Kết quả dĩ nhiên là, siêu phẩm cấp vũ kỹ không biết tên. . .

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Lục Đạo Luân Hồi Chi Địa Ngục Thập Bát Chỉ

"Siêu phẩm cấp vũ kỹ --- Lục Đạo Luân Hồi Chi Địa Ngục Thập Bát Chỉ!" Đoạn Dịch hét lên.

Đoạn Dịch lúc này tâm tốc đạt được gấp năm lần, chỉ pháp mang theo lực lượng 80 thất lao ào ào về phía Du Dương

Siêu phẩm cấp vũ kỹ a! Du Dương thân nhiệt, huyết xông xao, đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy một siêu phẩm cấp vũ kỹ, thân thể hưng phấn tới mức muốn "xuất" ra luôn.

Không chỉ là Du Dương, trong đối chiến quán, trừ một vài người ra, đều là lần đầu tiên tận mắt nhìn thấy phẩm cấp vũ kỹ trong truyền thuyết.

Gấp năm lần tâm tốc, tám mươi thất lực lượng, hơn nữa còn là siêu phẩm cấp vũ kỹ, cơ bản tại Hoa Đô học viện là một tồn tại vô địch. Phổ thông học viên, khi tốt nghiệp thì người mạnh nhất cũng mới chỉ có tâm tốc gấp 4 lần, lực lượng bình thường chỉ kháng 30, 40 thất. Nhưng bây giờ Đoạn Dịch đang sử dụng là siêu phẩm cấp vũ kỹ, gấp 5 lần tâm tốc cùng với lực lượng là 80 thất a!

Trong đệ tam đối chiến quán của Hoa Đô học viện, khắp nơi đều là đồ kị cùng ước ao.

"Bà mẹ nó, tên Đoạn Dịch cũng quá ác độc! Đây không phải i muốn lấy mạng huynh đệ ta sao?" Lâm Thiếu Vân hô.(B:để thế sao chú)

Lúc này Trương Vũ Thiên cũng rất khẩn trương, trong nội tâm nàng có một cảm giác rất khó tả, nàng hi vọng Du Dương có thể bị Đoạn Dịch đập cho một trận bẹp dí, nhưng lại không hy vọng hắn thua!

Bên kia, trên mặt Phan Trác Phi cũng hiện lên thần sắc lo lắng.

Mà trên khán đài Lương Quá thấy quyền vung lên, nói: "Haha, thắng! Tứ đệ thắng chắc!"

Xích Vô Kỳ cũng gật đầu, ở trong lòng hắn thắng bại đã rõ. Chỉ có Lệnh Hồ Tung thần sắc không thay đổi, hai mắt vẫn nhìn chăm chăm lối đi, không bỏ qua bất cứ chi tiết gì diễn ra trên đài.

Trên lối đi, Du Dương hoàn toàn bị Địa Ngục Thập Bát Chỉ của Đoạn Dịch áp chế gắt gao.

Đệ nhất chỉ, Bạt Thiết Địa Ngục.

Đệ nhị chỉ, Tiễn Dao Địa Ngục.

Đệ tam chỉ, Thiết Thụ Địa Ngục.

Đệ tứ chỉ, Nghiệt Kính Địa Ngục.

Đệ ngũ chỉ, Chung Lung Địa Ngục.

Đệ lục chỉ, Đồng Trụ Địa Ngục.

Đệ thất chỉ, Dao Sơn Địa Ngục.

Đệ bát chỉ, Băng Sơn Địa Ngục.

Đệ cửu chỉ, Du Oa Địa Ngục.

Đệ thập chỉ, Ngưu Khanh Địa Ngục.

Thập nhất chỉ, Thạch Áp Địa Ngục.

Thập nhị chỉ, Thung Cữu Địa Ngục.

Thập tam chỉ, Huyết Trì Địa Ngục.

Thập tứ chỉ, Uông Từ Địa Ngục.

Thập ngũ chỉ, Trách Hình Địa Ngục.

Thập lục chỉ, Hoả Sơn Địa Ngục.

Thập thất chỉ, Thạch Ma Địa Ngục.

Thập bát chỉ, Dao Cự Địa Ngục.

Mười tám địa ngục, mười tám bộ chỉ pháp, mỗi một bộ chỉ pháp đều tương đương với một tầng địa ngục, Du Dương phảng phát thật sự rơi vào trong địa ngục, bị cắt lưỡi, leo núi đao, trầm hỏa hải... muôn vàn nỗi khổ.

Sau khi mười tám bộ chỉ pháp kết thúc, Du Dương phảng phất như chui từ tầng địa ngục thứ 18 lên, y phục rách te tua như bị cường đâm, khoe miệng còn ứa ra một giọt máu đỏ.

"Siêu phẩm cấp vũ kỹ, quả nhiên lợi hại!" Du Dương lau máu tươi trên khoe miệng, trên mặt hoàn toàn là vẻ hưng phấn.

"Bà mẹ nó, hấn lại vẫn còn đứng được!" Tất cả khán giả đều kinh hô không ngừng. (traubof mà lại)

Không riêng gì khán giả bình thường, mà ngay cả trên khán đài, bọn người Lương Quá, Xích Vô Kỳ, Lệnh Hồ Tùng cũng thập phần kinh hãi!

"Này... Này... Điều này sao có thể!" Lâm Thiếu Vân cả kinh nói, hấn hiểu rõ Du Dương nhất, hấn biết hết chuyện của Du Dương, coi như là cây ghép trái tim, hấn cũng không thể có thể mạnh đến mức biến thái như vậy được. Du Dương chỉ cây ghép có một trái tim nhân tạo có bội số 2 thôi a, hấn sẽ không có khả năng ngăn cản được siêu phẩm cấp vũ kỹ có lực lượng 80 thất!

"Người..."

Trên đài, Đoạn Dịch càng thêm kinh hãi, hấn là người rõ ràng nhất về uy lực của Địa Ngục Thập Bát Chỉ. Muốn ngăn cản 18 chỉ này, đau đớn trên thân thể chỉ là bên ngoài, dân vật tinh thần mới là kinh khủng nhất. Mười tám tầng địa ngục a, cho dù là ma quỷ cũng phải sợ hãi, huống chi là con người.

Trong đầu Du Dương, đệ nhị trí não đang hoạt động cực nhanh, vừa rồi hấn đã đem mỗi một cái động tác, chi tiết toàn bộ đều ghi chép lại, có chỗ Du Dương không thấy bằng mắt, hấn cũng sử dụng camera trong tròng thi đấu thu lại. Hiện tại hấn đang đem mười tám chỉ kia diễn giải ra theo từng công thức, đồng thời đem những chỗ sơ hở sửa chữa lại một lần, sai khi cảm giác được là đã cực kỳ hoàn mỹ, đệ nhị não mới đem Địa Ngục Thập Bát Chỉ lưu vào trong Vũ Kỹ Đại Toàn Plug-in.

"Đ-A-N-G...G!" Du Dương nghe được một thanh âm nhắc nhở, "Vũ Kỹ Đại Toàn Plug-in thăng cấp tới Huyền Thiết cấp hai sao!"

"Ta đâm, plug-in sao có thể thăng cấp như vậy!" Du Dương không nghĩ tới, hấn chỉ cần thêm vào vài cái vũ kỹ thì đã làm cho plug-in thăng cấp!

Du Dương xé bỏ y phục đã rách nát trên người xuống, lộ ra cơ thể góc cạnh. Biểu hiện ngày hôm nay của Du Dương đã khiến cho mấy em gái mê muốn chết, hiện tại lại lộ ra cơ thể hùng tráng, nhất thời nhận được rất nhiều thét từ mấy MM dưới đài.

"Hừ! khóa thân ư!" Dưới đài Trương Vũ Thiên nhỏ giọng mắng một câu.

"Đoàn huynh, người còn có siêu phẩm cấp vũ kỹ hay không, nếu có nói thì đều xuất ra hết đi!" Du Dương bày ra tư thế sẵn sàng tiếp chiêu.

"Siêu phẩm cấp vũ kỹ ta chỉ biết một cái này, nếu như người còn có thể giống như lúc nãy sử dụng chiêu thức này thì ta chịu thua!" Đoạn Dịch nói.

"Ha ha, ta thử xem, chẳng qua nếu như dùng không tốt, Đoàn huynh cũng không nên chê cười ta!" Du Dương nói.

"Người... Lẽ nào người biết?"

"Phải thử mới biết!"

Tay Du Dương di động, đũng giống như Đoạn Dịch, biến ảo ra vô số thủ ảnh.

"Lục Đạo Luân Hồi Chi Địa Ngục Thập Bát Chỉ xuất hiện trong tay ta đi!" Du Dương cao giọng thét.

Song song, bộ chỉ pháp thứ nhất trong Địa Ngục Thập Bát Chỉ, Bạt Thiệt Địa Ngục xuất hiện trên hai tay của Du Dương.

Oanh! Trên đài khán giả muốn nổ tung!

Là may mắn? Hay là nói hấn có khả năng học tập siêu cường, bất cứ vũ kỹ gì chỉ cần nhìn một lần sẽ biết?

"Chuyện gì xảy ra? Hấn dĩ nhiên cũng biết Địa Ngục Thập Bát Chỉ của Tứ Đệ!" Xích Vô Kỳ cả kinh nói.

"Đại ca, đây là có chuyện gì!" Lương Quá hướng Lệnh Hồ Tùng hỏi.

Không có khả năng Đoạn Dịch biết cái gì, hấn Du Dương cũng biết cái đó, trên đời này làm sao có chuyện trùng hợp như vậy. Lẽ nào hấn biết tất cả vũ kỹ trên thiên hạ này, không có khả năng, cách giải thích này chỉ dù là mấy thằng thần kinh cũng không thể tin tưởng.

Lệnh Hồ Tùng lắc đầu, hấn cũng không hiểu được nguyên nhân trong đó.

Địa Ngục Thập Bát Chỉ là vũ kỹ cực mạnh của Đoạn Dịch, sau khi Du Dương sử ra đệ nhất chỉ, Đoạn Dịch không có cách nào đối phó, không thể làm gì khác hơn là cũng sử dụng đồng dạng chiêu thức, trong lòng của hấn cũng cố gắng tự thuyết phục mình, đồng dạng chiêu thức, hấn không tin mình cũng sẽ thua bởi đối phương.

Rầm rầm rầm..

Trên đài chỉ thấy gió cuốn ào ào, siêu phẩm cấp vũ kỹ vs siêu phẩm cấp vũ kỹ!

Đệ nhị chỉ, đệ tam chỉ, đệ tứ chỉ...

Đệ thất chỉ thì, ngón tay Du Dương lướt ngang qua cổ Đoạn Dịch.

Đệ thập nhất chỉ, Du Dương ngón tay tại Đoạn Dịch ngực nhẹ chút một chút.

Kỳ thực Du Dương sớm có thể kết thúc trận đấu này, bất quá Du Dương không có làm như vậy, hắn muốn đem tất cả 18 chỉ pháp trong Địa Ngục Thập Bát Chỉ đều sử dụng một lần, đối phương cũng dùng là đồng dạng vũ kỹ, loại này đối chiến cơ hội không phải lúc nào cũng có thể gặp, hơn nữa Du Dương cũng không muốn khiến Đoạn Dịch thua quá khó nhìn, dù sao thì cũng là mình học trộm của người ta, dù thế nào thì cũng phải có báo đáp chứ!

Thập bát chỉ, Đạo Cự Địa Ngục của Du Dương vs Đạo Cự Địa Ngục của Đoạn Dịch!

Rầm rầm rầm...

Hai người qua lại hơn mười chỉ, cuối cùng song phương lùi nhanh ra sau, mỗi người đều tự lùi lại đến một góc của lối đi.

Đoạn Dịch một tay ôm ngực, cất lực thở phì phò, nói: "Ta thua!"

Đoạn Dịch buồn bã xuống đài, bọn người Lệnh Hồ Tung lập tức bước tới, đem Đoạn Dịch rời khỏi đệ tam đối chiến quán.

Đoạn Dịch đi, Du Dương chưa kịp xuống đài thì có một người đột nhiên nhảy lên lối đi.

Người đó nói: "Du Dương, có hứng thú hay không cùng ta tái chiến một trận!"

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Hồng Môn Yến

Du Dương vừa nhìn, trước mắt không phải ai khác, mà chính là lão đại của Hoa Đô học viện La Hoành Hành

Du Dương cười nói: "Muốn ta đánh nhau với ngươi cũng được, bất quá ngươi phải xuất ra trăn phí mới được!"

"Ta có một chiêu rất lợi hại siêu cấp vũ kỹ, chẳng lẽ ngươi không muốn xem thử sao?" La Hoành Hành dụ dỗ nói

"Thật vậy sao?"

"Đương nhiên chỉ cần ngươi đáp ứng với ta, ngươi lập tức có thể kiến thức được uy lực của nó!" La Hoành Hành tiếp tục dụ dỗ Du Dương

"Ngươi cấp bao nhiêu tiền thi đấu?" Du Dương lần thứ hai hỏi.

"Này uy uy! Hai ngươi hai cái, còn người nào nữa không, mau đuổi xuống đây, tránh làm ảnh hưởng đến tiến trình thi đấu" Trọng tài phía dưới đài hô lên

"Chuẩn bị tốt trước khi thi đấu, ta lúc nào cũng có thể đánh cùng ngươi" nói xong, Du Dương nhảy lên lối đi

"Ngươi không thể coi như thế là xong được!" La Hoành Hành cũng nhảy lên lối đi, nói: "Ta chờ ngươi tại trận chung kết! Đừng làm cho ta thất vọng là được!"

Nói xong, La Hoành Hành ly khai khỏi đệ tam đối chiến quán

"Ta đâm, chưa gì đã đi rồi! Chúng ta đi đến rừng cây nhỏ ở phía sau trường học tỷ thí được không, ta có thể cho ngươi đánh cho tám hũ đi!" Du Dương đối với La Hoành Hành bóng lưng hô.

La Hoành Hành nghe xong xoay người, cười nói: "Chỗ kia không được, ta muốn tại trước mặt mọi người đánh bại ngươi! Chứng minh rằng ta mới là lão đại của học viện!"

Trọng tài không cho lên đài tỷ thí, La Hoành Hành cũng không ngừng lại, ly khai đệ tam đối chiến quán.

"Đam, ai nói rằng tứ chi phát triển thì đầu óc nhất định là ngu ngốc, người này rõ ràng là không ngu ngốc đó sao!" Du Dương trong lòng đáng tiếc, lần này không thể từ La Hoàn Hành kiếm được khoản thu nhập nào.

"Để ăn mừng huynh đệ của ta ngày hôm nay biểu hiện phi thường dũng mãnh, đêm nay ta mời khách! Trương Vũ Thiển đồng học, cho ta một chút mặt mũi, cùng đi chứ!" Lâm Thiếu Vân nhìn Du Dương cùng Trương Vũ Thiển nói.

"Có người trả tiền, ta đương nhiên không khách khí!" Du Dương thắng trận đấu này, Trương Vũ Thiển trong lòng cũng thật cao hứng.

Du Dương ngăn cản Phan Trác Phi đang muốn rời đi, nói: "Trác Phi đạo sư cũng cùng đi chứ!"

"Đúng vậy a, Phan đạo sư cũng cùng đi chứ! Ách..." Lâm Thiếu Vân vừa định tiến lên mời, nhưng thấy Trương Vũ Thiển nhìn mình với ánh mắt muốn giết người, lập tức dừng lại, không dám nói tiếp nữa.

Phan Trác Phi ánh mắt nhìn qua Du Dương ** trên thân bồi hồi một chút, sau đó lại nhìn một chút Trương Vũ Thiển, nói: "Không được, sau khi cuộc tranh tài kết thúc ta còn có việc muốn làm! Chờ người sau khi giành được quán quân ta sẽ mời các người!"

Phan Trác Phi cự tuyệt lời mời của Du Dương, nhanh chóng ly khai đệ tam đối chiến quán.

Du Dương nhất chiến thành danh, tự nhiên đưa tới không ít sự quan tâm của nữ nhân, bất quá tất cả mọi người đều sợ hãi hung danh Trương Vũ Thiển nên không ai dám tiếp cận Du Dương.

Du Dương than thở: "Ai, hiểu được sẽ có mất a!"

Tin tức Du Dương chiến thắng Đoạn Dịch, lập tức bị người khác cố tình truyền lên trên diễn đàn của Hoa Đô học viện. Tin tức này vừa ra, lập tức dẫn đến nhiều lời bình luận.

Xuất hiện trên hàng trăm cái thiệp, có "Siêu cấp lưu ban sinh đại bạo phát", có "Hoa Đô học viện tân đệ nhất lão đại" có rất nhiều lời bình luận Du Dương trên thiệp, đồng thời có người đem toàn bộ quá trình thi đấu của hắn cùng Đoạn Dịch nói trên diễn đàn. Du Dương trực tiếp thắng chức, đã vượt qua tứ đại tài tử cùng lão đại La Hoàn Hành.

Du Dương, Trương Vũ Thiển cùng Lâm Thiếu Vân ba người, biết gia đình Lâm Thiếu Vân có điều tốt, vì vậy hắn mời cơm, hai người cũng không khách khí.

"Chúng ta đi Thiên Trạch thực phủ như thế nào? Nghe nói ở chỗ bọn họ có món cá muối ăn rất ngon!" Trương Vũ Thiển đề nghị.

Lâm thiếu gia vừa đi vừa nghe, tranh thủ thời gian dừng lại, nói "Thiên tử, ta biết sai rồi! Lần tới nếu không có sự cho phép của tỷ ta tuyệt đối không mời loạn người khác nữa! Ta này tiểu gia tiểu nghiệp đây, hay là chúng ta đi tìm một nơi để ăn đi!"

"Hừ! Keo kiệt!" Trương Vũ Thiển chỉ là nói thôi, cũng thực sự muốn đi.

Ba người chọn một nhà hàng tại Hoa Đô tương đối tốt để dùng cơm trưa --- Vô Danh cư! Tên là vô danh, nhưng kì thực rất nổi danh!

Ba người chọn một cái bàn rộng ở vị trí tốt nhất.

Du Dương cùng Trương Vũ Thiển rất ít tới những loại nhà hàng thượng đẳng như thế này, hai người đều xấu hổ gọi món ăn, mà Lâm Thiếu Vân cũng sợ hai người tức giận làm thịt hắn, nên chủ động nhận nhiệm vụ gọi món ăn.

Khi rượu và thức ăn đã đầy đủ, Lâm Thiếu Vân giờ chén rượu đầu tiên lên, nói: "Để ăn mừng huynh đệ ngày hôm nay trên lời đại diện thần uy, đến, chúng ta cạn trước một chén."

Chén thứ nhất mới vừa buông xuống, Lâm Thiếu Vân lại nói: "Đến, chén thứ hai chúng ta cầu chúc huynh có thể dùng tài nghệ trấn áp quần hùng, đoạt được quán quân đại tài lần này!"

Lâm Thiếu Vân một hơi thờ uống năm sáu chén rượu, sau vài chén rượu nữa, Du Dương cùng Trương Vũ Thiển đứng lên, sắc mặt của hai người đều hồng nhuận.

Nhìn hai người uống không khác nhau lắm, Lâm Thiếu Vân đối với Du Dương nói: "Huynh đệ, có chuyện người phải thành thật khai báo!"

"Ha ha, ta cùng Vũ Thiển hai người hiện nay rất là thuần khiết đấy, người không cần hỏi á!" Du Dương nói.

Liên quan đến chủ đề của Trương Vũ Thiển, Lâm Thiếu Vân cũng không dám nhiều lời, "Ta không phải hỏi người chuyện này!"

"Đó là chuyện gì vậy?"

"Ta đưa cho người đúng là trái tim nhân tạo có tốc độ gấp hai lần, vì sao bây giờ lực lượng của người sau khi ăn ** lại cường hãn như vậy?" Lâm Thiếu Vân nghĩ mãi mà vẫn không rõ nguyên nhân bên trong

Du Dương đã sớm nghĩ đến việc Lâm thiếu gia tìm hắn để hỏi một vấn đề, hắn hướng Lâm Thiếu Vân cùng Trương Vũ Thiển vẫy vẫy tay, ý bảo hai người

tới gần một chút, sau đó nói: "Ta và các người nói chuyện, các người ngàn vạn lần phải giữ bí mật a! Họ hàng xa kia của ta bảo Thiếu Vân người đưa cho ta chính là trái tim nhân tạo đã tiến hành thăng cấp, hẳn hiện tại đang chuẩn bị điều chỉnh tần số công năng!"

"Cái gì!"

"Gì!"

Lâm Thiếu Vân cùng Trương Vũ Thiển đều giật mình hét toáng lên, có thể điều tiết tần suất nhân tạo tâm não a! Đây chính là nhân loại mấy trăm năm qua vẫn không có phá được. Nếu quả thật phát minh thành công, xã hội loài người sẽ xuất hiện một sự thay đổi lớn, đồng thời cũng sẽ người phát minh sẽ có một lượng tài phú rất lớn.

"Hừ, hai người các người nói nhỏ một chút! Hiện tại kỹ thuật này vẫn còn đang trong giai đoạn thực nghiệm, ta là người tình nguyện thực nghiệm, là người đầu tiên lắp đặt cái loại trái tim có thể điều chỉnh tần suất này đây, nhưng các người nhất định phải thay ta bảo mật chuyện này đó nha! Du Dương nói.

"Loại trái tim tối cao này có thể làm tốc độ trái tim đề thăng tới vài lần?" Trương Vũ Thiển hỏi.

"Hiện nay cao nhất là sáu lần, còn cao hơn thì chưa từng có nghiên cứu chế tạo thành công!" Du Dương đáp

"Đó! Sáu lần! Đã rất khủng bố rồi!" Trương Vũ Thiển nói.

"Ta còn có một vấn đề!" Lâm Thiếu Vân lại nói.

"Ta hâm, người như thế nào lại có nhiều vấn đề như vậy!" Du Dương bây giờ mới hiểu được vì sao ngày hôm nay Lâm Thiếu Vân hẳn muốn mời mình đi ăn cơm

"Ha ha, nói cho ta biết, người như thế nào đột nhiên có nhiều vũ kỹ như vậy? Đừng nói cho ta đều là người tại đồ thư quán học được đấy! Ta đã tra xét qua, Thái Cực vân thủ trong tiệm sách xác thực là có, nhưng ngày hôm nay Đoạn Dịch dùng chính là siêu phẩm cấp vũ kỹ Thập bát địa ngục chỉ, đồ thư quán hẳn là không có thứ đó?" Lâm Thiếu Vân nhìn kỹ vào hai mắt Du Dương hỏi.

"Ách..." Du Dương trầm nghĩ: "Nguyên lai bữa cơm này là Hồng Môn Yến do tiểu lâm tử an bài a!"

Kỳ thật vấn đề này Du Dương thật đúng là không để ý đến, đầu óc của hắn nhanh chóng suy nghĩ để tìm đáp án.

Đúng lúc này, Du Dương dời sự chú ý đến một nam một nữ ở bàn bên cạnh

"Lý Hiến minh, xin người tự trọng một chút!"

Du Dương theo thanh âm nhìn lại, hắn dĩ nhiên thấy được hai người quen...

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Muốn Tạo Lý Trí, Phải Bình Tĩnh!

"Lý Hiến Minh? Tiêu Nam?" Du Dương thấy hai người liền nhú mày.

Tiêu Nam là một tiểu mỹ nữ sexy, quyến rũ, Du Dương đối với nàng rất có hảo cảm. Còn Lý Hiến Minh, người này Du Dương đã ghét từ lâu(DỊCH: lão D thấy gái đẹp thì hảo, thấy trai đẹp thì ghét. Giống mình thế) . Thấy Tiêu Nam và hắn cùng nhau ăn cơm, Du Dương trong lòng rất không vui!

"Người đừng có mà xoắn với ta, nhanh thành thật khai báo!" Lâm Thiếu Vân thúc giục nói.

Trương Vũ Thiển thấy Du Dương không trả lời, nhìn theo ánh mắt của hắn hướng bàn bên kia.

Tiêu Nam căm tức nhìn Lý Hiến Minh, cắn chặt môi nói:

"Lý Hiến Minh, tất cả mọi người là đồng sự, nếu như người không tôn trọng một chút, đừng trách ta tỏ thái độ khó chịu với người!"

Tiêu Nam mới vừa vào làm tại công ti giao hàng kỳ hạn Hoa Liên không lâu, rất nhiều nghiệp vụ còn chưa thông thuộc, có mấy lần gặp phải vấn đề không hiểu, nên đã hỏi Lý Hiến Minh qua vài lần, do đó Lý Hiến Minh ngày hôm nay mượn cơ hội mời Tiêu Nam đi ăn cơm.

Lý Hiền Minh thân thể không tệ, có chút tài hoa, lại giúp đỡ Tiêu Nam, vì muốn cảm ơn nên Tiêu Nam đáp ứng đi ăn với hắn. Thật không nghĩ đến Lý Hiền Minh là cáo già giả danh trí thức, bề ngoài bóng mượt nhã nhặn, nhưng nhân phẩm thấp kém tới mức vô lại! Trong bữa tiệc có vài lần dùng ngôn ngữ ám chỉ muốn ăn thịt Tiêu Nam, và bắt đầu đối với nàng động chân động tay(Angel: miệng thì hát mà tay thì bắt ngát bao la).

"A, ngươi còn giả trang thanh cao làm gì nữa!" Lý Hiền Minh cười nhạo nói:

"Chúng ta cùng là đồng nghiệp cùng công ty, có nhiều người rất muốn được Tiền lão bản đề ý đến! Ta nhớ ngươi tới nơi này công tác cũng là vì cái mục tiêu này! Bất quá, ngươi muốn Tiền lão bản đề ý đến cũng không phải là khó, nếu như có ta nói tốt cho vài lời là được! Xem trình độ giao hàng kỳ hạn của ngươi bây giờ, chỉ sợ ngươi chờ đến khi đầu tóc bạc trắng chưa chắc đã có cơ hội lên tới lục tỉnh cấp cấp quản lý. Bất quá. . . Ngươi muốn nguyện chăm sóc tốt cho ta được thoải mái, ta sẽ giúp đỡ ngươi!"

"Hừ, không cần!" Tiêu Nam không nghĩ tới Lý Hiền Minh sẽ là người như thế, xem ra nàng đang hối hận vì ngày hôm nay đáp ứng đi ăn cơm, nàng đứng lên, cũng không quay đầu lại rời khỏi nhà hàng.

Đối thoại giữa hai người Du Dương đều nghe rõ ràng, Tiêu Nam đi rồi, vừa lúc còn lại Du Dương cùng Lý Hiền Minh mặt đối mặt. Du Dương tiến sang bàn Lý Hiền Minh chào hỏi:

"Lý quản, trùng hợp như vậy a!"

"Ngươi là. . ." Lý Hiền Minh không nhớ Du Dương là ai.

Du Dương cười nói:

"Lý quản đúng là người trên cao nên hay quên a! Ngươi là người đã từng chê cười ta là cầm một vạn mà dám nghĩ vào thương trường kị hóa, ngu như tiểu Cường, lẽ nào ngươi nhanh quên thế!"

Lý Hiền Minh nhớ một chút về Du Dương, nghe Du Dương trong giọng nói có chút xoắn nhau, liền nói:

"Vậy sao, ta đã nói ngươi là ngu Tiểu Cường, ngươi vẫn còn muốn nghe tiếp phải không!" Lý Hiền Minh ý định ngày hôm nay tìm cơ hội ép Tiêu Nam, hắn đã tính toán chuẩn bị tốt, thế nhưng không có thành công, trong lòng của hắn đang khó chịu, giọng nói rất bức xúc không dễ nghe.

"Ta Kháo, ai dám chê cười ta huynh đệ ngu lão Tiểu Cường!" Lâm Thiếu Vân ở bên cạnh không dám tin những điều mình vừa nghe, đứng dậy là muốn pk liền. Du Dương kéo Lâm Thiếu Vân lại gần, nói:

"Chúng ta là người có văn hóa(văn hoá thuần khiết ^^), sao có thể gây sự đánh nhau nơi công cộng! Không cần chấp nhặt gì hắn! Muốn không mất lý trí, phải bình tĩnh!"

"Hừ!" Lý Hiền Minh đứng dậy tính tiền, ngoài miệng theo thói quen nói nhỏ:

"Thật mất hứng, gặp gỡ mấy thằng không có văn hóa ngu Tiểu Cường!"

BA~, Trương Vũ Thiên bẻ gãy chiếc đũa thành hai đoạn!

"Ngươi nói cái gì? Có giỏi ngươi sửa lại lần nữa!" Bị người khác mắng ngu Tiểu Cường, Trương Vũ Thiên không thể nào nhịn được.

"A, sau này lớn lên không tệ, chỉ tiếc lại là cái sân bay(Angel: phẳng thật thế sao?) !" Lý Hiền Minh dán chặt cặp mắt vào bộ ngực của Trương Vũ Thiên nói.

"Ngươi. . ." Trương Vũ Thiên lửa bốc ngàn ngọn từ 2 đôi(hơi nhỏ) ước chừng sẽ phun trào. Du Dương vừa nhìn, vội vã đỡ nàng lại, nói:

"Thiên Thiên, đừng nóng giận, nóng giận đối với da không tốt!" Trương Vũ Thiên đang lúc định phun (phun gì không biết):

"Ta nhiệt mà không phát ra, đối với da lại càng không tốt!"

"Ha ha, nói tốt lắm! Thiếu Vân, vấn đề nhỏ này giao cho ngươi!" Du Dương nhìn sang Lâm Thiếu Vân nói.

"Ok! Ta đi kiểm cái bao tài!" Lâm Thiếu Vân đứng dậy rời khỏi bàn ăn.

"Kiểm bao tài làm gì?" Trương Vũ Thiên không giải thích được hỏi.

"Rất nhanh ngươi sẽ biết!" Du Dương thần bí cười nói với Trương Vũ Thiên. Du Dương lần trước đã nghĩ phải xử Lý Hiền Minh cho hắn hết tỏ vẻ nguy hiểm, đáng tiếc lúc đó không có cơ hội, địa điểm cũng không thích hợp, ngày hôm nay lần thứ hai gặp phải hắn, vừa hay nhìn thấy hắn khi để Tiêu Nam mĩ nữ, Du Dương đương nhiên không thể buông tha hắn. Trước hắn chủ động bắt chuyện, tiếp lời chính là tìm cơ hội cho Lâm Thiếu Vân cùng Trương Vũ Thiên tiến đến, để hai người giúp đỡ hắn.

Lý Hiền Minh tính tiền, sau đó đi vào toilet. Tạo thuận lợi cho kế hoạch của Du Dương. Tiếng nước gián đoạn, Lý Hiền Minh nhìn đệ đệ của, mắng:

"Tiên sư nhà nàng, Tiểu Nam là cái fuck gì, so sánh được với tiểu đệ ta sao, tội nghiệp tiểu đệ của ta ngày hôm nay không có hàng để hoạt động!"

Lý Hiển Minh kéo khóa lên, vừa định xoay người, đột nhiên trước mắt một mảnh đen kịt, trên đầu bị một cái bao tải vừa bắn vừa thổi trùm lên. Lý Hiển Minh đã tu luyện qua Tâm Huyết Thần Tốc, luyện tới bốn lần tốc độ trái tim. Bị người đánh lén, hắn lập tức phản ứng, nhưng đột nhiên dính một cước đá vào bụng hắn làm á khẩu, hắn dùng hết sức vận lực, nhưng vận không được.

Rầm rầm rầm! Một trận đồn giồng như voi dày ngựa xéo, khiến Lý Hiển Minh ngu người, tìm không được phương hướng.

"Hai người tránh ra, để cho ta cũng thoải mái vài cái!" Trương Vũ Thiển gạt Du Dương cùng Lâm Thiếu Vân ra, tiến lên một cước đá vào hàng của Lý Hiển Minh.(Angel: fuck thật. Nàng chơi ác wá)(SCTK: Ta thích mấy nàng thế này :>)

"AAaaaa. . ." chỗ chí mạng bị tập kích, Lý Hiển Minh ôm hàng gào thét kêu lên.

Thấy Lý Hiển Minh kêu thảm thiết, Du Dương cùng Lâm Thiếu Vân đồng loạt nuốt nước bọt, bản năng lấy tay bảo vệ huynh đệ mình.

"Hai người đang làm gì đó, muốn thử không! Còn không lại xả streest cho thoải mái!" Ba người bồi Lý Hiển Minh hung hăng một trận, sau đó nhét hắn vào bình nước tiểu ở bên trong, cuối cùng ba người nghênh ngang rời đi.

Trên đường về nhà, Lâm Thiếu Vân nghĩ tới lúc trước Du Dương vẫn chưa trả lời câu hỏi của mình:

"Người còn chưa nói cho ta biết, người học vũ kỹ ở đâu!"

Trương Vũ Thiển cũng rất muốn biết vấn đề này, nàng ánh mắt nhìn chăm chú vào Du Dương.

"Ai nha, Thiếu Vân lúc này người kiểm đầu được cái bao vừa bắn vừa thổi thế? người xem xem, trên người của ta dính mùi thối hết đây này! Thiển Thiển người cũng có mùi kìa!" Du Dương vội vã đánh trống lảng.

"Thân thể của ta có mùi sao?" Trương Vũ Thiển tranh thủ thời gian giơ cánh tay lên ngửi ngửi. Du Dương tiến lên phía trước, đứng trước ngực Trương Vũ Thiển cũng giả vờ ngửi ngửi.

"Ồ đây... Ở đây. . . Còn có ở đây, bắt quá đều không phải mùi thú, đều là hương vị của xử nữ! Ha ha!"

"Tốt! Người dám chiếm tiện nghi của bản cô nương, xem ta thu thập người!" Du Dương cùng Trương Vũ Thiển một chạy một đuổi, bỏ rơi Lâm Thiếu Vân phơi nắng tại nguyên chỗ. Lâm Thiếu Vân ngày hôm nay đúng là không ra gì, lại bắt đầu miệng ba hoa.

Trương Vũ Thiển đang muốn tiến lên thu thập Du Dương, đột nhiên trong hẻm nhỏ, hai người lái một chiếc MPV, ngăn ở hai đầu hẻm, xe dừng lại, từ bên trong xe đi ra mấy tên côn đồ hung hãn. . . (Angel: chết chú chưa. A dịch vô tội á)

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Siêu Phàm Cấp Vũ Kỹ - Kim Chung Tráo

Du Dương xem xét một chút, hai chiếc xe tổng cộng xuống mười một chú. Trong đó dẫn đầu là một tên áo đen tuổi tầm trung niên. Tên đứng đầu nhìn Du Dương nói:

"Người chính là học sinh của Hoa Đô học viện Du Dương!"

"Ha ha, nếu như ta nói không phải, các vị có không tin ta không nhỉ!" Du Dương nói.

"Hồ ca, thân phận đã xác định, hẳn chính là người chúng ta muốn tìm!" Triệu Hồ đứng phía sau, một tiểu đệ cầm smart phone N9 xem hình nói(Angel: xài dụng hàng@@). Triệu Hồ nhìn Du Dương, lại liếc một chút qua Trương Vũ Thiển, cuối cùng nói với thủ hạ:

"Nam đánh cho tàn phế, nữ các huynh đệ mang về thoải mái một chút!" Triệu Hồ nhẹ ra lệnh, mười người lưng hùm vai gấu cùng nhau hướng Du Dương cùng Trương Vũ Thiển vây đánh, bắt quá bọn hắn trên cơ bản đều nhìn chăm chăm trên người Trương Vũ Thiển, tất cả đều lộ ra dâm sắc!(Angel: Lão Khiết ra nhận ae họ hàng này.^^)

"Đội một chút!" Du Dương che trước người Trương Vũ Thiển, nói:

"Đại gia khoan động thủ, có thể hay không cho ta biết lý do!"

"Ha ha, lý do rất đơn giản, chúng ta chỉ là bắt người vì tiền! Đừng nghĩ sẽ từ chúng ta biết ai xuất tiền, chính người ngấm lại xem đã đắc tội với những người nào đi!" Triệu Hồ cười nói.

"Nếu đại gia vì tiền làm việc, ta đây cũng không thể trách các người! Bất quá, chúng ta có thể hay không thương lượng, chỉ cần các người thả bạn gái của ta ra, ta tùy người xử trí!" Du Dương nói.

"Xèo xèo... Cái này nghe cũng hay đấy... Nhưng Người nhìn thủ hạ của ta xem. Những huynh đệ này, cho dù hiện tại ta đáp ứng người, bọn họ cũng không đáp ứng người a!" Triệu Hồ nói.

"Thiên Thiên, tỷ nữa ta F9 bọn chúng, người nhân cơ hội chạy đi, bọn họ đều là đầu trâu mặt ngựa, Tâm Huyết Thần Tốc thấp nhất cũng không dưới bốn lần tốc độ trái tim, mà thằng kia gọi Hồ ca(Bạch hồ của nàng khiết^^)(Chém chết cha lão già, BH của ta mà thế á >"

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Thốn Kinh Bạo Phá Quyền

"Quái vật? Hay là dị nhân đấy!" Triệu Hồ bị biến hóa bất thành linh của Du Dương hù giật mình.

"Chịu chết đi! Mười Tám Tầng Địa Ngục – A Tì Địa Ngục Dao! (tên gốc: Dao Cự Địa Ngục [Dao và Cự]. Chế tý ^^!)" Du Dương bắt ngờ hướng phía Triệu Hồ phóng tới.

Triệu Hồ chưa bao giờ thấy qua chuyện tình quỷ dị như vậy, thấy Du Dương với hai bàn tay mọc ra mấy lưỡi đao như móng vuốt hướng hấn phóng tới, hấn lập tức vận hết khí lực, đem năng lực phòng ngự của Kim Chung Trảo đạt tới trạng thái đỉnh phong.

Du Dương đem khảm đao chuyển đổi thành plug-in sinh vật cùng Mười Tám Tầng Địa Ngục chi pháp kết hợp với nhau, tạo ra được chân chính A Tì địa ngục!

Đao ảnh chớp động! Triệu Hồ hoàn toàn bị Du Dương phát ra A Tì Địa Ngục Dao thôn phệ, chìm trong đao ảnh.

Đao và thân thể Triệu Hồ gặp nhau, bắn ra vô số tia lửa!

Đương đương đương..

Lưỡi đao trong tay Du Dương từng khúc văng tung tóe, từng đoạn rơi trên mặt đất! Mười sao Huyền Thiết cấp plug-in vẫn không thể phá vỡ Kim Chung Trảo của Triệu Hồ!

Du Dương lui về một khoảng cách an toàn, tháo bỏ lưỡi đao Plug-in đã đứt đoạn trên tay xuống.

Lúc này toàn thân Triệu Hồ dính đầy máu, da bị A Tì Địa Ngục Dao của Du Dương cắt ra mấy trăm lỗ nhỏ, máu tươi từ miệng vết thương rỉ ra, từng giọt rơi xuống mặt đất.

Những vết thương chỉ có ở bên ngoài da của Triệu Hồ, còn chưa có làm bị thương đến gân cốt và lục phủ ngũ tạng hấn.

"Hảo thủ đoạn, hảo đao pháp! Bất quá đáng tiếc, lực lượng của người vẫn còn là chưa đủ!" Thần hình đầy những vết đao Triệu Hồ, hình dạng trông rất dữ tợn, khủng bố.

Du Dương trong lòng nghĩ: "Con mẹ nó! Kim Chung Trảo này của hấn so với mẹ nó nó xác rùa đen còn cứng rắn hơn!"

Triệu Hồ lại hướng Du Dương đánh tới, tuy rằng lực lượng cùng tốc độ của hấn đều mạnh hơn Du Dương, nhưng hấn dù mỗi chiêu mỗi kiểu, Du Dương đều có thể suy tính chính xác ra lộ tuyến mỗi chiêu mỗi thức.

Du Dương không có biện pháp đánh ngã Triệu Hồ, Triệu Hồ tại trong khoảng thời gian ngắn cũng đánh không được Du Dương, hai người đánh qua đánh lại, giao đấu với nhau hơn mười hiệp. Nhưng trên cơ bản đều là Triệu Hồ công, Du Dương né.

Du Dương trong quá trình né tránh thì trí não thứ hai vẫn cấp tốc vận hành, suy tính ra phương pháp tấn công kẻ địch.

Kim Chung Tráo của Triệu Hồ quả thực quá biến thái, hắn đem đông phương võ kỹ cùng vũ kỹ công nghệ khoa học mới kết hợp lại, lực phòng ngự đề cao rất lớn, mặc dù Du Dương cắt được da của hắn, nhưng không thể gây thương tổn đến gân và các bộ phận bên trong.

"Chỉ có thể dùng vũ kỹ có uy lực lớn hơn nữa mới có thể phá được Kim Chung Tráo của hắn, thế nhưng mà tất cả những vũ kỹ ta biết đều là bình dân vũ kỹ, còn không có xuất ra được siêu phẩm cấp vũ kỹ! Làm sao bây giờ? Được rồi..." Du Dương đột nhiên nghĩ đến một cái vũ kỹ.

Du Dương tránh nắm đấm Triệu Hồ, bắt lấy cơ hội, một quyền đánh vào sườn trái Triệu Hồ.

"Thốn Kinh Quyền!"

Phanh! Triệu Hồ bị một chiêu Thốn Kinh Quyền của Du Dương đánh lui nửa bước.

Thốn Kinh Quyền này là vũ kỹ phương đông xa xưa, mỗi một quyền là ba lần va chạm, đầu tiên là đầu ngón tay điểm, sau đó là đốt ngón tay đánh, cuối cùng là nắm đấm nổ. Bởi vì phát toàn bộ sức mạnh trong gang tấc, nên nó còn được gọi là Thốn Kinh Tam Liên Kích. Tuy rằng phát lực trong một cự ly ngắn, nhưng tam kích hợp nhất, lực lượng tạo ra cộng hưởng nhau, cho nên tăng uy lực của lực quyền lên 1.5 lần.

Lực quyền 180 thối của Du Dương, được Thốn Kinh Quyền tăng thêm, lực quyền có thể đạt tới 270 thối!

Triệu Hồ bị Thốn Kinh Quyền đánh lui nửa bước, hắn phui qua bụi trên người, nói: "Một đấm này còn có chút lực lượng, bất quá muốn phá vỡ Kim Chung Tráo của tao còn phải mạnh hơn nữa! Thế lực của mày đã tiêu hao khá nhiều rồi, tao xem mày cũng chả kiên trì được lâu nữa đâu!"

"Hừ! Mày thử xem sẽ biết!"

Uy lực của một chiêu Thốn Kinh Quyền này, Du Dương phi thường hài lòng, đồng thời trong đầu cũng ngộ ra một cái gì đó, cánh cửa lớn chậm rãi mở ra.

"Thốn Kinh Quyền, Thốn Kinh Quyền, Thốn Kinh Quyền..." Du Dương liên tiếp đánh ra hơn mười chiêu Thốn Kinh Quyền, nắm đấm lưu lại khắp nơi trên thân thể Triệu Hồ

Triệu Hồ vận hết công lực, liên tiếp chịu đựng hơn mười chiêu Thốn Kinh Quyền, cuối cùng gầm lên một tiếng, đem Du Dương đẩy lui.

"Thốn Kinh Quyền này của người còn chưa tính là siêu phẩm cấp vũ kỹ, muốn phá Kim Chung Tráo của ta là chuyện không thể nào! Tao khuyên mày nên biết điều một chút thủ chịu thôi đi, như vậy tao còn có thể làm với bạn gái người ít đi mất lần!" Triệu Hồ cười dâm nói.

"Triệu Hồ, mày không nên lấy nữ nhân ra uy hiếp tao!" Du Dương lạnh lùng nói.

"A, tao liền uy hiếp đấy, mày có thể làm gì được tao! Hiện tại tao không đánh mày, mày không buông tay chịu thôi chứ gì! Được, hiện tại tao làm bạn gái mày trước mặt mày! Nếu như mày rảnh rồi không có việc gì làm, vậy thì cầm quả đấm của mày đến gần gũi cho tao đi! Ha ha..."

Nói xong, Triệu Hồ không thèm để ý tới Du Dương nữa, hắn hướng Trương Vũ Thiển trên mặt đất đi đến, ép Du Dương đi vào khuôn khổ.

"Triệu Hồ, là mày muốn chết!"

Du Dương nổi giận, người thân bên cạnh mình bị uy hiếp, hắn lúc này lại không có năng lực bảo vệ.

"Siêu phẩm cấp vũ kỹ, từ trên tay của ta sinh ra đi! Thốn Kinh Bạo Phá Quyền!"

Du Dương chặn Triệu Hồ lại, hắc phần nộ dồn hết sức lực hướng nắm đấm về phía bộ ngực của Triệu Hồ.

Oanh!

Máu tươi tung tóe!

Du Dương một quyền này không chỉ phá vỡ phòng ngực Kim Chung Tráo của Triệu Hồ, đồng thời còn làm bộ ngực hắn nổ bung ra thành cái lỗ to, tim gan phèo phổi bên trong nát như!

"Không! Làm sao... Làm sao... Làm sao có thể! Kim Chung Tráo của ta là vô địch..." Triệu Hồ nhìn cái hố to trên ngực mình, hắn không muốn tin vào sự thật trước mắt.

"Mày không nên đem nữ nhân tới uy hiếp tao! Cho nên, mày bây giờ đi chết đi!"

Du Dương lợi dụng năng lực tính toán siêu cấp của bộ não thức hai, suy luận ra thời điểm tam trọng liên kích phát sinh và thời gian chấn động tốt nhất, tại trên người Triệu Hồ liên tục thực hành, rốt cục đã sáng tạo ra siêu phẩm cấp vũ kỹ --- Thốn Kinh Bạo Phá Quyền!

Lợi dụng cộng hưởng, sản sinh nổ mạnh, sáng tạo ra một vũ kỹ như vậy, có thể nói Du Dương là một thiên tài vũ kỹ.

Đầu ngón tay của Du Dương đặt lên trên đầu Triệu Hồ, hướng về đầu hắn phát thêm một chiêu "Thốn Kinh Bạo Phá Quyền".

Phanh! Một trái dưa hấu nổ tung! Một thi thể không đầu chậm rãi đổ về phía sau.

Du Dương lần đầu tiên giết người, nhưng mà lại không có quá nhiều hối hận cùng sợ hãi! Du Dương tin tưởng, nếu như mình và Trương Vũ Thiển rơi vào trong tay bọn hắn, cũng không tốt đẹp gì. Đối với người nào uy hiếp tính mạng của mình, giết là giết!

Du Dương dùng tư duy xâm nhập vào bên trong mạng inte, kiểm tra xem bốn phía quanh mình có hay không có thiết bị theo dõi, sau đó xâm nhập tiếp vệ tinh vũ trụ, xóa bỏ hết những tư liệu về tình cảnh vừa nãy.

Khi quay lại nhìn mười tên đại hán đang nằm bất tỉnh trên mặt đất, Du Dương nhíu mày, "Nên giết tất không?"

Tất cả thù hạp của Triệu Hồ chỉ bị Du Dương điểm huyết, tạm thời mất đi năng lực hành động, quá trình Du Dương giết người vừa nãy tất cả bọn họ đều thấy rõ. Giờ thấy Du Dương đang nhìn về phía mình, người nào cũng tỏ ra sợ hãi, cầu xin Du Dương buông tha bọn họ.

Nhân chứng không thể lưu lại, nhưng Du Dương lại không muốn sát nghiệt của chính mình quá nặng!

Du Dương đi tới trước người bọn họ, cho đầu mỗi thằng một chiêu "Thốn Kinh Bạo Phá Quyền" !

Du Dương không có giết bọn chúng, chỉ dùng vài phần sức mạnh, bắt quả làm cho bọn chúng trở nên ngu ngốc! Chuyện ngày hôm nay bọn chúng muốn nhớ cũng không thể nhớ ra nổi.

Du Dương dọn dẹp tốt vệ tinh cùng dấu vết chung quanh, ôm lấy Trương Vũ Thiển rời đi. Lúc gần đi, Du Dương dùng bộ não thứ hai sao chép thông tin điện thoại của Triệu Hồ, lấy danh nghĩa của hắn gửi tin tức cầu cứu đến mấy tên đàn em còn lại.

Bởi vì Trương Vũ Thiển còn đang hôn mê, nên Du Dương đem nàng ôm về trong nhà mình, hai người ở hai nhà đối diện nhau, chờ nàng tỉnh dậy rồi trở về cùng tiện

Đem Trương Vũ Thiển vất lên giường xong, Du Dương sắp xếp lại thu hoạch của ngày hôm nay! Ngày hôm nay Du Dương không chỉ học xong Địa Ngục Thập Bát Chi của Đoạn Dịch, hơn nữa trong lúc đại chiến với Triệu Hồ, hắn còn tự sáng tạo ra "Thốn Kinh Bạo Phá Quyền", Du Dương nghĩ phương thức vận lực Thốn Kinh Bạo Phá Quyền vẫn chưa được thành thạo, cho nên hắn rèn sắt khi còn nóng, lập tức hướng về Thốn Kinh Bạo Phá Quyền luyện thêm nhiều lần nữa.

Du Dương luyện tập hằng xay quên thời gian, đem "Thốn Kinh Bạo Phá Quyền" sửa đổi đến mức hoàn mỹ mới đình chỉ tu luyện.

Lúc này Du Dương mới nhớ tới, trên giường của mình còn có một mỹ nữ xinh đẹp đang nằm đây!

"Cơ hội trộm sắc ngon như vậy mà bỏ lỡ, quả thật là việc hối hận nhất đời mình rồi a!"

Du Dương nhẹ nhàng tiêu sái bước lên giường, lang thủ hướng Trương Vũ Thiển trên giường thân tới...

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Tam Đại Liên Minh

Bàn tay sồi của Du Dương vươn lên xoa xoa mặt Trương Vũ Thiển, da nàng trắng nõn, cảm giác mềm mại, trơn tuột, làm cho Du Dương chảy cả nước dãi.

Du Dương lau lau nước bọt dính ở khoé miệng, tuy rằng xung quanh khẳng định không có ai, nhưng Du Dương vẫn quay quay đầu ngó xung quanh một chút, sau đó mới cúi đầu, miệng chu ra hướng tới phía mặt của Trương Vũ Thiển.

Du Dương lần đầu tiên cùng con gái tiếp xúc gần như vậy, trái tim của hắn nhảy lên bình bình không ngừng.

Chụt!

Du Dương đánh lén thành công! Hôn một cái lên mặt Trương Vũ Thiển.

Du Dương liếm liếm môi, bả trên môi hương khí tất cả đều nuốt vào trong bụng.

Du Dương lẳng lẳng nhìn một hồi, Trương Vũ Thiển nằm ở trên giường, vẫn chưa có dấu hiệu tỉnh lại!

"Kệ mẹ nó, nàg cũng đéch biết gì biết, mặt cũng đã hôn rồi, hôn thêm vào cái miệng thì cũng như nhau! Ha ha!"

Du Dương le cái lưỡi dâm ra liếm liếm môi, sau đó lại chu mỏ ra hướng phía miệng Trương Vũ Thiển tiến tới.

Năm mươi centimet. . . Bốn mươi centimet. . . Hai mươi centimet. . .

Ngay khi Du Dương sắp thành công, cướp đi nụ hôn đầu tiên của Trương Vũ Thiển thì đột nhiên Trương Vũ Thiển mở hai mắt ra!

"Ngươi tới gần ta như vậy làm gì?" Trương Vũ Thiển nói.

"À.à. . ." Bị bắt ngay tại trận, ngay cả đệ nhị trí não của Du Dương cũng không thể ngay lập tức giải quyết ngay vấn đề này.

Không đợi Du Dương trả lời, Trương Vũ Thiển ngay lập tức từ trên giường nhảy dựng lên!

Nàng có chút kinh hoảng hỏi: "Chúng ta đang ở đâu?"

Du Dương lau đi nước bọt trên khoé miệng cùng mồ hôi lạnh trên trán, trả lời: "Nơi này là nhà của ta!"

"Nhà ngươi?" Trương Vũ Thiển nhìn chung quanh một chút, xác nhận chính mình đang ở nơi an toàn thì vỗ vỗ bộ ngực phẳng rồi lại hỏi: "Đám người kia đâu rồi?"

"Thủ phạm chính bị ta giết, còn lại toàn bộ đánh cho tàn phế!" Du Dương nhẹ nhàng nói, làm như là vừa giết một con kiến.

"Ngươi giết người?" Trương Vũ Thiển cả kinh nói.

"Cho dù là thần ta cũng dám giết!" Du Dương nói.

Nghe Du Dương nói, làm cho trong lòng Trương Vũ Thiển cảm thấy ảm áp, những gì Du Dương nói lúc trước nàng hoàn toàn nhớ rõ, không biết vì sao, bây giờ nhìn Du Dương, dĩ nhiên càng xem càng thấy dễ nhìn.

Trương Vũ Thiển cũng không tin Du Dương đã giết người, nàng xem tất cả những lời Du Dương nói đều là lời nói đùa!

"Cái người hồi trưa rất lợi hại, ngươi có bị thương hay không?" Trương Vũ Thiển quan tâm hỏi.

"Bị thương? Đương nhiên là có á!"

Nói rồi Du Dương cúi đồ trên người ra, lộ ra cơ thể hần, cũng bày ra một cái POSS, nói: "Xem này, ở đây, ở đây, ở đây, còn có ở đây. . ."

Trương Vũ Thiển chăm chú tìm nửa ngày, nói: "Đâu có bị thương đâu!"

Du Dương cười hắc hắc, nói: "Vừa nãy có, nhưng bây giờ đều lành cả rồi!"

"Hừ! Đều đã lành, vậy thì ngươi vừa cho ta xem cái gì?" Trương Vũ Thiển xấu hổ nói lớn.

"Ha ha, xem cơ thể của ta, thể nào, thân thể của ta rất tốt đúng không? Ngươi xem cơ ngực của thể nào, khá lớn đi!" Du Dương chánh khoe.

Vừa nhắc tới cơ ngực, hai người đều không hẹn mà cùng nhìn bộ ngực của mình, rồi nhìn bộ ngực đối phương!

Du Dương đột nhiên ý thức được rằng mình vừa phạm phải một sai lầm rất lớn, vội la lên: "Thiến Thiến, ta không có nói bộ ngực ngươi nhỏ, ngươi đừng bao giờ hiểu lầm nha!"

"Ngươi đi chết đi!" Du Dương không nói thì thôi, vừa nói ra thì đã giấu đầu lòi đuôi, còn chưa kịp dứt lời thì bị Trương Vũ Thiển đấm một phát bay ra ngoài.

Sau khi Trương Vũ Thiển rời khỏi, Du Dương đứng trước cái gương, trầm nghĩ: "May mà ta có năng lực tự chữa trị nếu không thì chắc biến thành panda!"

Du Dương trở lại trên giường, một bên tu luyện Tâm Huyết Thần Tốc, một bên thông qua đệ nhị trí não đăng nhập vào Tinh Vong, thông qua các chi tiết liên lạc lưu lại trong điện thoại của Triệu Hồ tìm được kẻ chủ mưu đứng phía sau âm thầm hãm hại mình.

Giống như Du Dương nghĩ, chuyện này chính là cha của Phương Chính, Phương Thanh Hoa, âm thầm sai khiến!

"Mụ nội nó, vẫn còn dây dưa chưa dứt, cứ như là đập phải đồng shìt ấy, chà mãi không sạch!"

Du Dương thật muốn trực tiếp đi tìm hai cha con Phương Thanh Hoa, đập cho mỗi tên một cái cho chúng nó chết mẹ cho rồi! Nhưng mà hiện tại Du Dương vẫn chưa có khả năng đó, nếu như có thể, thì ngay cả cận bả của hai tên đó Du Dương cũng không chừa lại, tốt nhất là băm cho chó nhai như là thắng Hướgng Quỷ ấy.

Du Dương tra tìm một chút về tư liệu của Phương Thanh Hoa, vừa tra một chút thôi nhưng cũng đủ khiến Du Dương mở rộng tầm mắt.

Hiện nay, trên thế giới ngoại trừ các chính phủ lãnh đạo, phía trên còn có 3 liên minh lớn, theo thứ tự là Liên Minh Vũ Khí, Liên Minh Tiền Tệ cùng Liên Minh Mậu Dịch, chính phủ chẳng qua là người phát có ngôn cho mấy cái liên minh này mà thôi.

Nói cách khác, 3 liên minh này mới là người đứng đầu của thế giới này, bọn họ mới là chân chính là người quyết định vận mệnh của thế giới này.

Phương Thanh Hoa, cha của Phương Chính, là một thành viên vòng ngoài của Liên Minh Mậu Dịch. Mặc dù chỉ là thành viên vòng ngoài, nhưng ở thành phố Hoa Đô cũng khá được người khác nể mặt.

"Ta xxx cái con mẹ nó! Thế giới này thì ra là như vậy! Nếu không phải nhờ có đệ nhị trí não giúp ta đào được một ít thông tin cơ mật, ta còn tưởng rằng tổng thống là người trâu bò nhất nha! Chính trị thực sự là phức tạp đi!"

"Phương Thanh Hoa không ngờ lại là thành viên Liên Minh Mậu Dịch, tuy rằng hắn chỉ là con tôm nhỏ, nhưng bây giờ ta vẫn chưa đủ le vò để đủ với hắn nha! Ta phải nhanh chóng tăng lực lượng lên mới được!" Du Dương trầm nghĩ.

Hiện tại Du Dương muốn tăng lên lực lượng thì rất dễ, chỉ muốn đổi một cái trái tim plug-in là có xong.

"Xem ra phải nghĩ biện pháp kiếm tiền mới được! Sau khi có tiền rồi thì mua một trái tim nhân tạo khác xong rồi chuyển hoá thành một cái plug-in. Tốt nhất là đem plug-in chuyển hoá khi cụ thăng cấp lên Hoàng Kim cấp, trực tiếp chuyển hoá ra một cái trái tim plug-in Hoàng Kim cấp!"

Du Dương lợi dụng đệ nhị trí não hack vào trong điện thoại của Phương Thanh Hoa, sau đó gắn một con trojan vào trong điện thoại của hắn, đem cái điện thoại của hắn biến thành một cái máy nghe trộm cho mình, có thể giám sát bất cứ việc làm gì của Phương Thanh Hoa 24/7, nếu như Phương Thanh Hoa tiếp tục chơi chiêu với mình thì mình cũng có thể biết trước mà đối phó.

Sau khi xác định tạm thời không có gặp nguy hiểm, Du Dương bò lên giường ngủ!

***

Hoa Đô học viện vũ kỹ đại tái đã tiến vào vòng 1/32.

Ngày hôm nay Du Dương đối đầu với một học viên trong lớp cao cấp chả có tí tên tuổi nào, đối với loại đối thủ như thế này, Du Dương chả có hứng thú gì(dịch: mệt mỏi, mạnh rồi thì bây giờ coi kinh mấy thằng yếu), hắn cũng không muốn lãng phí thời gian, trong tài vừa mới hô bắt đầu thì tên kia đã bị Du Dương sút cho một phát bay xuống!

Cái lần gặp Triệu Hổ, khiến Du Dương nhận thức đến tầm quan trọng của lực lượng. Sở dĩ hiện tại hắn cần phải cố gắng liều mạng tăng thực lực của mình lên. Song song với việc copy vũ kỹ của người khác, hắn còn phải tập trung vào kiếm tiền để mua một trái tim nhân tạo khác mạnh hơn

Hiện tại tiền thưởng của 《 Học Bổng Vũ Kỹ Đại Tái 》 đã không thỏa mãn được nhu cầu của Du Dương, sở dĩ Du Dương nhất định phải nghĩ biện pháp khác để kiếm thật nhiều tiền.

"Huynh đệ, ngày hôm nay ở đệ nhất đối chiến quán, La Hoàn Hành đối đầu với Lương Quá, một trong tứ đại tài tử, cùng đi xem một chút đi!" sau khi Du Dương bước xuống đài, Lâm Thiếu Vân nói với Du Dương.

"Không, buổi tối ta lên mạng xem video!"

Du Dương tìm một cái cớ rồi đi về nhà.

Sau khi vào trong nhà, Du Dương vừa tu luyện, vừa dùng đệ nhị trí não lên mạng, một bên là quan sát tình hình chiến đấu của La Hoàn Hành và Lương Quá, một bên là xử lý những thông tin về kỳ hạn giao hàng.

Trận thi đấu ngày hôm nay khiến Du Dương rất thất vọng, chưa kịp đánh đắm gì thì Lương Quá đã bỏ quyền thi đấu.

Trừ trận đấu Lương Quá cùng La Hoàn Hành, ngày hôm nay cũng không có trận nào đáng chú ý, sở dĩ Du Dương đem toàn bộ suy nghĩ tập trung vào công việc xử lý những thông tin về kỳ hạn giao hàng.

Du Dương thu thập rất nhiều tin tức về nông sản, bởi vì hiện tại số tiền trong tài khoản của hắn chỉ có thể buôn bán đậu tương cùng với bắp, cho nên Du Dương chỉ tập trung vào hai loại nông sản này.

Du Dương so sánh hai loại nông sản này, bắp thì chỉ cần một ít tài chính là được, còn đậu tương thì cần gấp đôi, nhưng mà biểu đồ giá của đậu tương dao động rất mạnh, nói cách khác, buôn bán đậu tương cực kỳ nguy hiểm nhưng mà khi thành công thì đem lại lợi nhuận cực kỳ lớn.

Sau khi lo lắng hết tất cả mọi mặt, Du Dương đem hết tâm tư vào biểu đồ giá và thông tin các gian hàng đậu tương. . .

Chương 37: Plug-In Kỳ Hóa

Đậu tương tự nhiên “Cổ” là loại đứng đầu của kỳ hóa trong nông nghiệp, lượng giao dịch cùng sự biến động đều rất lớn, thích hợp với các loại phương thức thao tác. Bất luận là người xào lâu dài, hay là xào trung hạn, ngắn hạn người đều có thể chọn nó.

Bởi vì mấy ngày trước Bắc Mĩ xuất hiện tình hình hạn hán, đậu tương cùng cây ngô xuất hiện lên giá trên diện rộng, nếu như lúc đó nghe lời của Tiêu Nam..., làm nhiều cây ngô, hiện tại sẽ có thu nhập không nhỏ.

Suy tư hồi lâu, nhưng Du Dương vẫn chưa thể quyết định được là mua bình thường hay là mua nợ. Mua bình thường, chính là cứ thu mua nhiều vào, giá cả đậu tương tăng lên thì kiếm tiền. Mua nợ là sau khi mua nó hạ xuống, giá đậu tương giảm xuống mới kiếm tiền.

Nói trắng ra là hai phương hướng trái ngược nhau, có điều không biết là chọn làm hay không làm, đúng hay sai chỉ trong một quyết định.

Kỳ hóa nhìn như rất đơn giản nhưng có rất nhiều thứ, vô luận là không làm hay làm nhiều, bọn họ luôn luôn phải bồi thường tiền! Rất nhiều người làm kỳ hóa đều có cùng một cảm giác, coi như kỳ hóa này một mình hán đối đầu, người làm nhiều khai mở, chiếm giữ giá tiền sau khi hàng bắt đầu. lúc đầu người rất muốn chờ cho giá cả trở lại. Nhưng người không chờ được tới thời điểm đó, từ khi chiếm giữ bình điệu về sau, giá cả lập tức bắt đầu tăng vọt.

Nhìn như là một đồ vật đơn giản nhưng cũng rất khó nắm chắc. Cho nên Du Dương chần chừ không dám xuống tay, không dám mua vào!

“Bây giờ làm sao đây? Đánh cuộc một lần!”

Du Dương rất nhanh bỏ qua ý nghĩ này! Đánh cuộc không phải là không được, cũng không phải là không thể kiếm tiền! Nhưng thắng được một lần, hai lần nhưng không có khả năng thắng được cả đời! Loại kỳ hóa này thua một lần sẽ táng gia bại sản, cho người mắc nợ rất thảm.

Đột nhiên, Du Dương nhớ tới di vật của ông hán, ông đã từng được xem là một người rất say mê với công việc kỳ hóa này, đã lưu giữ rất nhiều sách về kỳ hóa, trước đây Du Dương đã từng học qua những điều cơ bản. Hiện tại Du Dương thật hối hận khi lúc trước không cùng ông hán học tập cho tốt, hiện tại cần dùng, nhưng lại không nghĩ ra gì.

Du Dương chạy đến trước giường của mình, sau đó từ dưới giường lôi ra một cái hòm gỗ lớn.

Rương gỗ đã rất lâu không ai đụng đến, trên bề mặt bám một lớp bụi dày.

Du Dương dùng khăn lau qua, sau đó mở cái rương ra.

Trong rương có khoảng hai mươi quyển sách, toàn bộ đều là sách về kỳ hóa.

Có kỹ thuật phân tích kỳ hóa, kỹ thuật giao dịch kỳ hóa, lý luận khái quát về thị trường, bí quyết giao dịch cung không đủ cầu, phương pháp tổ chức giao dịch, giao dịch viên thành công thực tiễn cùng mưu trí lịch trình, sách lược kỳ hóa, phép thao tác không theo trình tự, biểu đồ hình ngọn nến, lý luận lướt sóng Elliott, cách Murphy, thao bản cao thủ, trí tuệ sáng suốt, quy luật giao dịch hải quy, phía trên còn hơn hai mươi quyển kỳ hóa tính điển.

“Con mẹ nó! Liều mạng! Không bỏ được quần áo hài từ không bắt được sói đói!”

Du Dương đem hơn hai mươi quyển sách toàn bộ đều hút vào bên trong plug-in chuyển hoá khí cụ, Du Dương trong lòng hỏi: "Có thể đem toàn bộ sách xác nhập cùng một chỗ chuyển hoá thành một cái plug-in không nhỉ?"

Plug-in chuyển hoá khí cụ đáp lại, "Cùng một loại sách tra cứu, có thể xác nhập!"

"Ta kháo, có thể xác nhập thì thật tốt! Có thể tiết kiệm rất nhiều năng lượng! Không phải hơn hai mươi quyển sách sao, nếu chuyển hoá thành cấp Huyền Thiết, cũng phải tốn rất nhiều năng lượng a!"

Plug-in chuyển hoá đối với Du Dương gồm chuyển hoá tin tức, giao dịch kỳ hóa plug-in, nhưng chuyển hoá là:

"Bạch Ngân cấp bốn sao plug-in: tiêu hao năng lượng 1000 tinh!"

"Huyền Thiết cấp bốn sao plug-in: tiêu hao năng lượng 100 tinh!"

"Thanh Thạch cấp bốn sao plug-in: tiêu hao năng lượng 10 tinh, sử dụng thời hạn 24 tiếng đồng hồ!"

Du Dương lần trước dùng Lôi Điện bổ sung năng lượng, tổng cộng được 3613 tinh, thăng cấp đến cấp Bạch Ngân dùng hết 1000 tinh, chuyển hoá trí năng máy vi tính dùng hết 1000 tinh, cùng Triệu Hồ chiến đấu thì, chuyển hoá mười sao Thanh Thạch plug-in dùng 25 tinh. Bình thường lợi dụng

quang năng cùng nhiệt cũng có tăng lên chút điểm năng lượng, cho nên bây giờ còn còn lại 1612 tinh năng lượng.(tên này không biết làm toán trừ ae thông cảm nhá!)

"Sau đó cần dùng kỳ hóa để kiếm tiền, thì chuyển hoá thành Bạch Ngân cấp a! Như vậy plug-in công năng sẽ cường đại hơn một chút!"

Du Dương dùng 1000 tinh năng lượng, đem hai mươi quyền kỳ hóa xác nhập chuyển hoá thành một cái Bạch Ngân cấp bốn sao "Giao dịch kỳ hóa plug-in".

Chuyển hoá hết cái "Giao dịch kỳ hóa plug-in" này, về sau bên trong chuyển hoá khí cụ năng lượng chỉ còn lại có 612 tinh.

"Thiên Lôi a, ngài mà không xuất cho ta mấy đợt sét nữa..., năng lượng chuyển hoá khí cụ có thể không đủ dùng a!"

Du Dương tại trên mạng tra xem một chút thời tiết gần đây nhất, đông tố hẳn hy vọng còn chưa thấy xuất hiện. Bất đắc dĩ, Du Dương không thể làm gì khác hơn là phải bỏ sung năng lượng, nhưng chuyển năng lượng tạm thời bỏ qua, hiện nay kiếm tiền đại sự hàng đầu.

Lắp đặt hết "Giao dịch kỳ hóa plug-in" sau đó, Du Dương lập tức biến thành một kỳ hóa cao thủ.

Trước đây xem không hiểu giá cả xu thế tuyến đồ K, bây giờ hẳn ngay lập tức đã hiểu được ý nghĩa. Cái gì xu thế tuyến, trở lực tuyến, chống đỡ tuyến, hiện tại Du Dương chỉ cần liếc mắt nhìn vào biểu đồ là có thể tìm ra vĩ trí của chúng một cách chính xác.

Trong nháy mắt, Du Dương liền trở thành nhân vật kỹ thuật cấp đại sư.

Du Dương điều tra rõ giá cả, biểu đồ đậu tương, bắt đầu phân tích rất nghiêm túc.

Từ trên những mặt cơ bản mà thấy, bởi vì nguyên nhân xuất hiện tình hình hạn hán ở Bắc Mĩ, khả năng giá cả đậu tương tăng lên rất lớn! Nhưng sau khi Du Dương trải qua một loạt kỹ thuật công tác thống kê cùng phân tích, Du Dương nghĩ hiện tại giá cả tăng lên chính là một cái bẫy, do những kẻ đầu cơ tích trữ chủ lực bố trí.

Tư duy Du Dương tiến vào trong giữa mạng lưới Inte, sau đó lặng lẽ xâm nhập vào bên trong hệ thống giao dịch kỳ hóa thông qua Inte, Du Dương lén lút tra xét một chút những tài khoản khai mở đậu tương gần đây nhất.

Du Dương đầu tiên tìm được tài khoản khai mở kỳ phiếu nợ, cũng tra xét tất cả tài khoản của mọi người, sau đó điều tra một chút tư liệu về bối cảnh của từng người.

"Ta kháo, những thứ khai mở trống không này vậy mà đều là người trong mậu dịch liên minh!" Thậm chí trong đó còn có Phương Chính cha của Phương Thanh Hoa

"Xem ra liên minh mậu dịch muốn mượn tình hình hạn hán để tăng giá cả của đậu tương, sau đó trên thị trường kiếm một món lợi lớn a!"

Có người trong liên minh mậu dịch làm "Hậu thuẫn", Du Dương không hề do dự, toàn bộ khai mở chiếm giữ, một vạn nguyên tiền địa cầu toàn bộ đều mua kỳ phiếu đậu tương nợ. Nói cách khác, nếu như giá cả đậu tương giảm xuống, Du Dương có thể kiếm được tiền.

Du Dương vừa hoàn thành việc thao tác, không lâu sau thì chợt có tin nhắn hiện lên.

Du Dương mở ra xem, thì ra là từ quản lý kỳ hóa của hắn Tiêu Nam.

"Ngươi đã làm rồi hả?" Tiêu Nam hỏi.

"Đúng vậy, làm sao ngươi biết được!" Du Dương hỏi.

Tiêu Nam nói: "Ta là quản lý kỳ hóa của ngươi, ngươi có thao tác gì, ta đương nhiên cũng biết được rồi! Mà ngươi vừa làm cái gì thế?"

"Đậu tương, kỳ phiếu nợ, ta mua toàn bộ!" Du Dương đáp.

"Ngươi không muốn sống nữa à!" Tiêu Nam khẩn trương nói: "Hiện tại giá cả đậu tương đang tăng lên, giá cả trên chưa chắc đã ổn định, còn sẽ tiếp tục tăng lên thêm, ngươi làm như thế bây giờ không phải là quá nguy hiểm sao, ta có kiến ý này hay là ngươi mau nhanh chóng bán lại đi, sau đó mua nhiều kỳ phiếu vào!"

"Không!" Du Dương phủ định nói: "Giá cả sẽ không tăng lên nữa, ngày hôm nay trước lúc báo cáo cuối ngày giá cả nhất định sẽ hạ xuống, đồng thời trong 5 ngày liên tiếp sẽ rớt giá! Nếu như trong tay ngươi có đậu tương nhiều đơn lời mà nói..., ngươi sớm bán hết đi, không thì ngày mai nó hạ không còn cơ hội bán ra đâu!"

"A, vài ngày không gặp đã trở thành cao thủ, còn nói đạo lý rõ ràng nữa! Quên đi, ta chỉ có thể cho ngươi một ít kiến ý, bất quá bản thân ngươi phải cẩn thận, nếu như thấy tình huống không tốt, lập tức dừng lại để tránh bị tổn hại!" Tiêu Nam nói.

Tiêu Nam đợi cả nửa ngày, Du Dương mới nhắn qua một tin, viết: "Ta có 90% là nắm chắc, tin tưởng ta đi!"

Tiêu Nam không trả lời, Du Dương cũng không có hành động gì nữa, thế là hai người kết thúc cuộc nói chuyện lần này

Tiêu Nam nhìn vào khung đối thoại trên màn hình, mấy chữ cuối cùng của Du Dương "Tin tưởng ta đi" dị thường bắt mắt, tựa hồ có một loại ma lực khiến Tiêu Nam thay đổi theo cách nhìn của hắn.

Tiêu Nam trong tay đúng là có vài tấm đơn đậu tương. Tiêu Nam lo lắng cả nửa ngày, cuối cùng vào phần mềm giao dịch, sau thời gian do dự thật lâu, nàng đem số đơn đậu tương trong tay bình đi hơn một nửa.

Sau khi xem xong, Tiêu Nam đã bắt đầu đã hồi hận!

Nàng điều tra đậu tương giá cả cùng lúc tiến hành xử lý biểu đồ, dự định phân tích tỉ mỉ lại một chút, nàng mới vừa mở giá cả đậu tương lên, đã bị tình cảnh trước mắt làm cho sợ ngây người...

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Du Dương Vs Lệnh Hồ Tùng

Tiêu Nam vừa rồi xem giá tiền đậu tương thì vẫn như bình thường, nhưng vừa lúc nàng đang kiểm tra đồ thị giá tiền. trước sau chỉ có 5 giây đồng hồ, giá cả đậu tương đột nhiên xảy ra biến động cực lớn, tụt một phát hơn năm mươi điểm!

"Tại sao lại có thể như vậy!"

Tiêu Nam có một dự cảm không tốt, nàng tranh thủ thời gian kiểm tra lại tình hình các nông sản phẩm khác, cây ngô, tiểu mạch các loại nông sản phẩm cùng loại với đậu tương, dĩ nhiên là cùng nhảy cầu, giá cả hạ xuống trên quy mô lớn!

"Lẽ nào lại giống lời dự đoán kia của hắn?"

Mặc dù giá tiền tụt mất hạ xuống nhưng cũng không thể nói kỳ hóa xuất hiện hiện tượng bán tháo được. Nó có thể xem là giá tiền khi tăng đến một mức nhất định thì giá cả sẽ hạ xuống mức giá cũ, nhưng bởi vì lúc trước Du Dương báo trước một câu. Trong lòng Tiêu Nam suy nghĩ bắt đầu dao động mạnh!

Giá đậu tương làm một cú sốc bất ngờ được một thời gian, bắt đầu có dấu hiệu tăng điểm trở lại. Tiêu Nam suy tư một chút, sau đó nhanh chóng thực hiện ngay các giao dịch mạng, bán toàn bộ số nông sản phẩm trong tay mình ra!

Bán tất cả xong, Tiêu Nam liền báo cho hai vị khách hàng duy nhất của mình, nhắc nhở bọn họ đừng nên giữ lại kỳ phiếu nữa, tạm thời nên ở bên ngoài mà xem tình hình biến động của thị trường.

Làm xong tất cả mọi việc, Tiêu Nam thở dài một hơi!

Suy nghĩ một chút, Tiêu Nam cảm thấy hành động vừa nãy của mình là chính xác! Mặc dù có thể sẽ bỏ lỡ cơ hội kiếm tiền, nhưng tránh được nguy hiểm. Ở bên trong thị trường kì hóa, chỉ cần người vẫn còn "Sống", thì thời điểm nào người cũng có cơ hội kiếm tiền.

Tiêu Nam bán hết cổ trong tay, nhìn giá cả đang không ngừng biến động. Hiện giờ nàng rất ngứa tay, muốn mua vào toàn bộ kỳ phiếu đậu tương, đắn đo suy nghĩ thật lâu, nàng vẫn không thể nào quyết định nổi, cuối cùng đành yên lặng ngồi xem.

Suốt một ngày, Tiêu Nam đều chăm chú quan sát giá cả đậu tương. Buổi chiều khoảng 2.50', giá cả đậu tương lần thứ hai nhào cầu, một phát xuống tiếp năm mươi điểm.

3 giờ chiều, báo cáo thị trường kì hóa cuối ngày. Giá cả đậu tương so với phán đoán của Du Dương giống nhau như đúc.

Thấy kết quả như vậy, Tiêu Nam không khỏi hồi hận, nếu như lúc đó mình mua nhiều kỳ phiếu nợ..., này một ngày kiếm tiền, là bằng tổng số tiền mình kiếm được từ lúc đi làm đến giờ.

Tiêu Nam thầm nghĩ: "Tiểu tử kia như thế nào nói chuẩn như thần vậy!"

Tiêu Nam rất kinh ngạc, không hiểu một tiểu tử nghèo cầm một vạn nguyên đến xào kỳ hóa, làm thế nào mà có thể dự đoán giá cả chính xác đến như vậy.

Thị trường kỳ hóa ngày giao dịch thứ hai, Du Dương mang đến cho Tiêu Nam kinh ngạc còn lớn hơn nữa.

Bắt đầu phiên giao dịch của thị trường kỳ hóa, giá đậu tương vẫn liên tục giảm xuống, giá cây ngô cũng như vậy, đồng thời tụt giá!

Tiêu Nam nhìn màn hình máy vi tính sợ nói không ra lời, "Thế nào đều bị hấn nói trúng rồi!"

Hiện tại Tiêu Nam bắt đầu hối hận, cực kì hối hận, nếu như ngày hôm qua nghe lời Du Dương mà nói..., giờ nàng đã có một đồng tiền rồi!

Tiêu Nam lập tức ở trên inte gọi Du Dương, muốn hỏi một chút hấn là như thế nào dự đoán đúng như vậy! Bất quá nàng gọi cả nửa ngày, Du Dương một chút phản ứng cũng không có.

Lúc này Du Dương căn bản là không có trên mạng, bởi vì hiện giờ hấn đang ở trên lôi đài đối chiến. Hơn nữa đối thủ của hấn ngày hôm nay cũng hết sức đặc thù, không phải là ai khác, chính là học việc tứ đại tài tử lão đại —— Lệnh Hồ Tung!

Ngày hôm nay vốn có hai cuộc so tài nổi bật, một là Du Dương cùng Lệnh Hồ Tung đối chiến, một trận khác là La Hoàn Hành cùng Xích Vô Kỵ đối chiến.

Hai cuộc tranh tài này, đã được mọi người phán định là 2 trận bán kết sớm, bốn người này tuyệt đối là tứ cường của giải đấu, không hay một việc là bọn họ lại gặp nhau trước vòng bán kết!

Lúc đầu hai trận thi đấu này là đồng thời tiến hành, nhưng, không biết vì sao, tứ đại tài tử vừa gặp phải La Hoàn Hành liền nhận thua.

Hai trận đấu quan trọng chỉ còn lại một, cho nên tất cả mọi người đều chạy tới sân thi đấu Du Dương vs Lệnh Hồ Tung xem.

Du Dương sau khi lên đài, đưa mắt khắp sân đấu tìm kiếm, tìm kiếm lấy người mà chính mình đang muốn tìm kiếm!

"Người đang tìm ai? Là Phan đạo sư hả?" Lệnh Hồ Tung hướng Du Dương hỏi.

"Làm sao người biết!" Du Dương cười nói.

"Ha ha, không riêng gì mình ta biết, hiện giờ cả học việc này ai cũng biết! Bất quá người yên tâm, vì để cho người phát huy ra tài nghệ thật sự. Phan đạo sư ta đã giúp người mời rồi, hấn là sẽ đến ngay bây giờ!" Lệnh Hồ Tung nói.

"Lê nào người không sợ thần linh phụ thể ta, đánh bại người!" Du Dương hiếu kỳ nói.

"Thắng thua không quan trọng, ta chỉ là rất hiếu kỳ, người làm như thế nào học được Địa Ngục Thập Bát Chỉ của Tiểu Dịch! Tiểu Dịch lúc trước dùng Tủy Chỉ, Đoan Tâm Chỉ và Liệt Tâm Chỉ, theo ta thấy thì mấy chiêu đẩy người có khả năng biết từ trước! Mà Địa Ngục Thập Bát Chỉ người nhìn qua một lần mới có thể vận dụng! Nếu như người thật sự là liếc mắt nhìn là có thể đem siêu phẩm cấp vũ kỹ học xong mà nói..., ta đây không thể không thừa nhận, người là một thiên tài võ học!"

"Vậy không cần chứng minh rồi, người nhận thua đi! Ta chính là thiên tài võ học như lời người nói!" Du Dương rầm thí nói.

Khán giả dưới đài, nghe được lời tứ đại không biết xấu hổ của Du Dương, như là cùng nhau thống nhất, dựng ngón giữa lên.

Du Dương hướng phía về khán giả dưới đài nói: "Thế nào, mọi người không tin hả, ta lập tức có thể cho mọi người xem! Bất quá, các người người nào giúp gọi Phan đạo sư tới được không, ta phải có thần linh phụ thể mới làm được!"

Dưới đài Trương Vũ Thiên, trên mặt tối sầm lại, thật muốn xông lên đài hung hăng đập cho Du Dương một trận!

"Trác Phi đạo sư, người rốt cục tới rồi!" Thấy Phan Trác Phi đi vào đối chiến quán, Du Dương lập tức lớn tiếng hô lên, "Trác Phi đạo sư người thật tốt, trận đấu hôm nay ta thắng nhất định sẽ mời người ăn cơm!"

Phan Trác Phi mặt không đổi sắc nói: "Người đừng hiểu lầm, ngày hôm nay ta là nhân viên công tác! Nếu như người có chuyện gì cần giải quyết..., chờ kết thúc trận đấu rồi hãy nói!"

Phan Trác Phi tuy rằng vẻ mặt rất nghiêm túc, nhưng ai nghe cũng hiểu, nàng là khóe léo nhận lời mời của Du Dương.

Phan Trác Phi nói là nói với Du Dương, nhưng ánh mắt lại là nhìn Trương Vũ Thiên. Ánh mắt hai nàng gặp nhau, lập tức bắn ra tia lửa!

"Du Dương đồng học, hiện tại có thể bắt đầu tranh tài!"

Tài phán đã quen thuộc thói quen này của Du Dương, Phan Trác Phi không đến, hấn sẽ không thi đấu! Dưới tình huống bình thường thi sẽ không chấp nhận truyền vớ vẩn này, nhưng Du Dương bây giờ là nhân tuyển cho chức vô địch của giải, trận đấu này được rất nhiều người quan tâm, cho nên hấn cũng không còn quyền lực đem Du Dương đuổi xuống đài.

"Ta lúc nào cũng có thể thi đấu, chỉ cần đối diện ta Lệnh Hồ Tung huynh đồng ý là được!" Du Dương nói.

Du Dương trả lời làm trọng tài tức giận chết, thật muốn một cước đá chết hấn.

"Thi đấu bắt đầu!"

Tài phán ra lệnh một tiếng, trận đấu giữa Du Dương vs Lệnh Hồ Tùng chính thức bắt đầu.

Lệnh Hồ Tùng không có nóng lòng tấn công, mà là đứng yên hướng Du Dương nói: "Trên tay của ta cũng có một siêu phẩm cấp vũ kỹ, nếu như ta sử dụng xong ngươi có thể học ngay được, ta đây liền nhận thua!"

"Kia cũng không tốt! Một vũ kỹ vẫn chưa nói lên được cái gì, người đánh thêm mấy cái siêu phẩm cấp vũ kỹ nữa, ta nếu như đều có thể sử dụng được, đó mới có thể gọi ta là vũ kỹ thiên tài được chứ! Có một số việc cần phải nghiệm chứng vài lần mới được, ngươi nói có đúng hay không?" Du Dương nói.

"Hừ, ngươi ví siêu phẩm cấp vũ kỹ là con kiến trên đường à, khắp nơi đều có há!" Lệnh Hồ Tùng tức giận nói.

"Ha ha, ngươi là người đứng đầu tứ đại tài tử a, giàu có một chút cũng là chuyện bình thường đây!" Du Dương nói.

Kỳ thực trong tay Lệnh Hồ Tùng cũng không chỉ có một cái siêu phẩm cấp vũ kỹ, nhưng hắn không định lấy ra, nếu như Du Dương thực sự là thiên tài võ học, tuyệt học của mình không phải cũng bị hắn học lén hết, vậy không phải là hèn lố lạng rồi à!

Lệnh Hồ không muốn cùng Du Dương nói nhảm nữa, hắn nói: "Ngươi cẩn thận chút, vũ kỹ này của ta uy lực rất lớn đấy, ngươi bị thương ta cũng không chịu trách nhiệm đâu a!"

"Đến đây đi! Ca ta đang chờ!"

"Tốt! Vậy ngươi hãy xem siêu phẩm cấp vũ kỹ của ta đi --- Hình Ý Cứu Biến!"

Nói vừa dứt lời, Lệnh Hồ Tùng hai tay hóa thành hình dáng Hồ trảo, hướng Du Dương đánh tới...

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Hình Ý Cứu Biến

Các chiêu thức của Hình Ý Cứu Biến được phân biệt theo kiểu mô phỏng hình dạng, hoạt động và tính cách của các loài động vật như rồng, voi, hổ, rắn, hạc, bao gồm 9 loại, đây vừa là võ học cổ phương đông, vừa là kỹ thuật khoa học hiện đại kết hợp lại với nhau thành 1 vũ kỹ mới.

Lệnh Hồ Tùng làm cho Du Dương có cảm giác đối diện với hắn không phải là 1 con người bình thường nữa mà là 1 con mãnh hổ.

"Hảo, Hình Ý Hình Ý, giống như suy nghĩ! Quả nhiên là siêu phẩm cấp vũ kỹ!" Du Dương không khỏi mở miệng khen.

Lệnh Hồ Tùng đứng đầu tứ đại tài tử, Du Dương đương nhiên không dám chậm trễ, lập tức sử dụng siêu phẩm cấp vũ kỹ Địa Ngục Thập Bát chỉ Dao Cự Địa Ngục

Rầm rầm rầm! Hai người cùng lúc xông vào nhau!

Lần đầu tiên giao thủ, Lệnh Hồ Tùng Hình Ý Cứu Biến Hồ Hình Quyền chiếm thế thượng phong!

Hình Ý Cứu Biến của Lệnh Hồ Tùng chiếm thượng phong cũng là bình thường vì hắn là lão đại của tứ đại tài tử, nếu "Hình Ý Cứu Biến" của hắn không mạnh hơn Địa Ngục Thập Bát chỉ thì hắn cũng đã không thể là người đứng đầu tứ đại tài tử như bây giờ rồi.

"Nếu như ngươi lấy Địa Ngục Thập Bát chỉ của Tiểu Dịch đối phó với ta thì ừ ừ ngươi thắng ta là rất khó" Lệnh Hồ Tùng nói.

Lệnh Hồ Tùng thường xuyên cùng Đoạn Dịch luyện tập với nhau, đối với chiêu thức của Đoạn Dịch, hắn đã quá quen thuộc, hắn đã nắm rõ các chiêu thức này trong lòng bàn tay.

"Ha ha, ta có thể tin là ngươi thắng được chiêu này của Đoạn Dịch nhưng ta không tin là ngươi có thể thắng ta" Du Dương nói.

"Vậy ngươi cứ thử xem sao" Hồ Tùng nói.

"Ha Ha, muốn thử há, chúng ta thử chút khó khăn cao hơn đi!"

Nói, Du Dương vừa đánh ra một chiêu Hình Ý Cửu Biến Hồ Hình Quyền!

Hồ Hình Quyền đối chiến Hồ Hình Quyền!

Chiêu thức giống nhau như đúc, tứ đại tài tử tuyệt học, lại một lần tại Du Dương hiện ra trong tay!

Oanh! Dưới đài khán giả sôi trào!

Tất cả mọi người đang hỏi, vì sao mà siêu cấp học sinh lưu ban của học viện thoáng cái biến thành thiên tài vũ kỹ!

“Lẽ nào vũ kỹ khắp thiên hạ này hần đã học qua rồi sao?”

"Không có khả năng! Tuyệt đối không có khả năng!"

Biểu hiện của Du Dương khiến cho Vũ Thiên dưới đài thập phần hài lòng, có lẽ số tiền thưởng kia, một nửa đã nằm gọn trong túi của nàng rồi (con này chỉ biết có nhiều đó) (Biên: Giờ nàng ấy chỉ cần thế thôi. Sau này thiếu cái gì mới bik :))

Phan Trác Phi thấy Du Dương ngày càng bí hiểm, khó dò.

“Hần rốt cuộc là loại người gì đây”Phan Trác Phi đối với Du Dương càng ngày càng hiếu kỳ, nàng không biết rằng chính sự hiếu kỳ đó đối với hần đã khiến nàng như máy bay bà già nằm dưới tay lái của phi công trẻ, căn bản là nàng vẫn chưa nhận thức được mình sắp bị thịt.

Lâm Thiếu Vân kinh hoàng kêu lên:

"Bà mẹ nó, tiểu tử này càng ngày càng biến thái rồi, không được, so tài xong phải bắt tên tiểu tử này khai ra rõ ràng mới được."

Hình Ý Cửu Biến, Du Dương Hồ Hình Quyền đối chiến Lệnh Hồ Tùng Hồ Hình Quyền, kết quả lại là Du Dương hơi nhỉnh 1 chút!

"Không có khả năng! Tuyệt đối không có khả năng!"

Lệnh Hồ Tùng bây giờ đã hiểu được cảm giác của Đoạn Dịch, dùng cái mình tâm đắc nhất để hạ mình, đây có thể nói là đã kích lớn nhất trong cuộc đời, là 1 loại sỉ nhục, hơn nữa là loại vô cùng nhục nhã.

Loại sỉ nhục này khiến lý trí hần sụp đổ! Hần không tin Du Dương có loại học tập kinh khủng này, không thể tin được là có người chỉ cần nhìn người khác triển khai vũ kỹ là có thể học tập được, không những thế có sử dụng thành thạo hơn cả người khác.

Đàn ông thường không thể chịu nổi đã kích về tinh thần, huống chi là người được xưng là tài tử như Lệnh Hồ Tùng. Hần không phục, càng không thể chấp nhận, càng không dễ dàng chịu thua.

"Hình Ý Cửu Biến chỉ Hạc Hình quyền!"

Hồ Hình Quyền thua, Lệnh Hồ Tùng đối dùng Hạc Hình quyền!

Du Dương Hồ Hình Quyền đối với Lệnh Hồ Tùng hạc hình quyền! Kết quả cân sức ngang tài, thắng bại chưa phân!

Đối phó chiêu sau đó, Du Dương lại một lần phô bày ra năng lực võ học thiên tài của mình, Hạc Hình quyền xuất hiện lần nữa tại trên tay hần!(đúng là yêu quái)

Đầu tiên là Hồ Hình Quyền, Hạc Hình quyền, sau đó Tượng Hình quyền, Xà Hình quyền cho đến Long Hình quyền!

Hình Ý Cửu Biến, Lệnh Hồ Tùng đã thi triển mỗi chiêu 1 lần! Nhưng vô luận hần dùng cái gì quyền, đều áp chế không nổi Du Dương! Lệnh Hồ Tùng vẫn cho rằng chính mình có siêu cường vũ kỹ thiên phú, nhưng bây giờ có một loại bức tức như câu “ Ông trời đã sinh du sao còn sinh Lượng!”

"Một chiêu cuối cùng, nhất quyết thắng thua như thế nào?" Lệnh Hồ Tùng ngừng tay mở miệng nói.

Lệnh Hồ Tùng không muốn thua, sở dĩ hần muốn cùng Du Dương đồ chiến một chiêu cuối cùng! Nhất chiêu định thắng bại, thì là Du Dương có siêu phẩm học tập năng lực, hần cũng không tin Du Dương tài năng ở hần chưa ra chiêu trước liền thấu hiểu, học xong chiêu của hần! Lệnh Hồ Tùng biết nếu như tiếp tục đánh tiếp hần nhất định sẽ thua rất khó coi, sở dĩ quyết định cùng Du Dương nhất chiêu định thắng thua.

"Choi, 1 chiêu thì một chiêu, ngại thắng nào!" Du Dương ứng tiếng nói.

Lệnh Hồ Tùng nghĩ rằng Du Dương rất tự tin, không biết được mình đang đứng vị trí nào, nhưng xét thấy Du Dương rất có niềm tin vào bản thân.

"Tốt, ta thừa nhận ngươi là thiên tài võ học, nhưng chiêu cuối này ngươi đỡ không nổi đâu"(thêm 1 thắng tự tin)

"Hừ, ngươi lập tức sẽ biết!"Du Dương cảm giác được Lệnh Hồ Tùng còn có hậu chiêu, "Là cái gì đây?"

Bộ não thứ hai của Du Dương nhanh chóng tính toán đưa ra kết luận, "A! Ta biết rồi!"

Bộ não thứ hai đưa ra kết quả khiến Du Dương thập phần khiếp sợ, nhưng cũng mang đến cho hắn vô hạn kinh hi! "Thì ra là có thể như vậy! Khó trách Lệnh Hồ Tung được xưng là người đứng đầu tứ đại tài tử, Hình Ý Cửu Biến không hổ là siêu phẩm cấp cao giai vũ kỹ! Ha ha..."

Lúc này, phía đối diện Lệnh Hồ Tung đã vận đủ lực lượng!" Sáu lần tốc độ trái tim, 160 thất lực lượng, Hình Ý Cửu Biến chỉ Hổ Hạc Song Hình!" Trên lôi đài phảng phất xuất hiện một con hổ và một con hạc, hai con từ hai bên trái phải song song đâm thẳng về phía Du Dương.

Oanh! Sáu lần tốc độ trái tim a! 160 thất lực lượng! Dưới đài khán giả lại một lần nữa khiếp sợ!

"Lệnh Hồ Tung thật không hổ hội tứ đại tài tử đứng đầu, dĩ nhiên đã tu luyện đến sáu lần tốc độ trái tim, thực là quá kinh khủng!"

"Đúng vậy a! Lúc này xem Du Dương làm thế nào ứng phó!"

"Hình Ý Cửu Biến, chín loại quyền bất chước hình dáng động vật dĩ nhiên có thể kết hợp sử dụng! Khó trách Lệnh Hồ Tung tài nghệ trấn áp quần hùng trở thành người đứng đầu tứ đại tài tử! Chỉ cần nhất hình đã là siêu phẩm vũ kỹ, nếu như hai hình kết hợp, đây không phải là muốn đạt tới siêu phẩm cấp cao giai vũ kỹ trình độ a!" Lâm Thiếu Vân tại dưới đài cả kinh nói.

Vốn thấy Du Dương đã chiếm thượng phong, đã thấy thắng lợi trong tầm mắt, lại không nghĩ rằng Lệnh Hồ Tung còn có hậu chiêu! Dưới đài Trương Vũ Thiên cùng Phan Trác Phi hai nàng đều lo lắng cho Du Dương!

Hổ hình cùng hạc hình đem kết hợp, uy lực nhân lên gấp bội!

Du Dương sẽ phải làm như thế nào?

Mọi người đều cho rằng Du Dương không thể nào cho ra chiêu Hổ Hạc Song Hình như Lệnh Hồ Tung được, vì lúc trước Du Dương phải thấy Lệnh Hồ Tung xuất chiêu tiếp theo mới bắt đầu sử dụng được.

Hiện tại Lệnh Hồ Tung vừa mới ra chiêu, tất cả mọi người không tin Du Dương có thể xuất ra "Hổ hạc song hình"!

Du Dương không dùng được "Hổ Hạc Song Hình", vậy Du Dương muốn dùng cái gì tới đối chiến đây?

Thốn Kinh Bạo Phá quyền?

Không! Du Dương không có lựa chọn Thốn Kinh Bạo Phá quyền! Thốn Kinh Bạo Phá quyền là một chiêu tuyệt sát, nếu như không biết điều chỉnh lực lượng, rất dễ gây tai nạn chết người! Cho nên Du Dương cũng không muốn dùng tới Thốn Kinh Bạo Phá quyền!

Du Dương động! Hắn ra chiêu rồi!(thăng này nó dẫn truyện đọc thấy mệt quá)

Du Dương sử dụng vẫn là Hình Ý Cửu Biến! Bất quá cũng không phải bất kỳ chiêu thức nào lúc trước, cũng không phải chiêu Lệnh Hồ Tung hiện tại sử dụng "Hổ hạc song hình"!

Du Dương cao giọng hô to: "Hình Ý Cửu Biến chỉ Long Tượng Phục Ma!"

Một rồng một voi, Long Tượng kết hợp, voi xuất trước, rồng theo sau, hướng trái hổ phải hạc của Lệnh Hồ Tung giã đập mà tiến tới...

Lời biên tập: Hôm nay lập kế hoạch làm 1 phát 10 chương, đáng tiếc là không thực hiện được, ta sức cùng lực kiệt rồi. Xin chúc các bạn may mắn lần sau. ^_^

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Hoạn Thư Trong Truyền Thuyết

Oanh! Long Tượng Phục Ma cùng Hổ Hạc Song Hình đụng vào nhau!

Kinh khí bắn ra bốn phía! Lôi đài đồ nát, cả tràng quán cũng khẽ sáng ngời lên!

Hai người tách nhau ra, Du Dương thần thái tự nhiên đứng ở giữa lôi đài, mà Lệnh Hồ Tung lại bị chấn lui đến sát cạnh lôi đài, dưới chân hắn đồng thời xuất hiện một rãnh sâu xuất phát từ giữa lôi đài!

"Ngươi dùng là cái chiêu thức gì vậy? Thế nào mà giống Hình Ý Cửu Biến như vậy?" Lệnh Hồ Tông cả kinh nói.

"Đương nhiên là Hình Ý Cửu Biến rồi!" Du Dương nói.

"Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng! Trong Hình Ý Cửu Biến căn bản không có chiêu thức kia!" Lệnh Hồ Tông nói.

"Không, ngươi sai rồi! Ta không biết của ngươi Hình Ý Cửu Biến là ở nơi nào học được, song hình kết hợp, cũng không phải chỉ có mỗi một chiêu Hồ Hạc Song Hình!" Du Dương nói.

"Không có khả năng, Hình Ý Cửu Biến chỉ có song hình hồ hạc là có thể kết hợp được, căn bản là không thể có chiêu thức khác!" Lệnh Hồ Tông tu luyện vài chục năm Hình Ý Cửu Biến, luôn luôn cho rằng nó là độc môn tuyệt học của mình, ngày hôm nay phát sinh sự kiện, khiến hắn nhất thời không thể chấp nhận được!

"Ai, ta còn tưởng ngươi còn có tổ hợp những hình khác đây! Xem ra mấy chiêu khác của ta là không có cơ hội thi triển!" Du Dương than thở.

Lệnh Hồ Tông kinh hãi: "Ngươi... Ngươi còn có những tổ hợp song hình kỹ năng khác?"

"Ân! Còn có ba, bốn cái a!" Du Dương khẳng định đáp.

Lệnh Hồ Tông vừa nghe, choáng luôn!

Lệnh Hồ Tông nguyên lai cho rằng Du Dương chỉ có năng lực học tập kỹ năng của người khác siêu mạnh, nhưng biểu hiện bây giờ của Du Dương đã phá vỡ những suy nghĩ lúc trước của hắn, Du Dương chính là một người thần bí, ngươi càng muốn nhìn thấu hắn, lại càng thấy hắn thần bí hơn.

Không riêng gì Lệnh Hồ Tông có ý nghĩ như vậy, khác giả dưới đời, cùng với Phan Trác Phi mọi người cũng có đồng dạng suy nghĩ.

"Ta nhận thua!" Lệnh Hồ Tông có chút chán chường, ngày hôm nay Du Dương đem cho hắn một đả kích quá lớn, luôn luôn tự nhận mình là con người thập phần lí trí, mà nghe được lời này nhất thời cũng không thể chấp nhận nổi.

"Lệnh Hồ huynh, nếu có cơ hội chứng ta tái luận bàn nhiều hơn một chút, mọi người cùng nghiên cứu Hình Ý Cửu Biến một chút, ta cảm thấy không gian phát triển của Hình Ý Cửu Biến là rất lớn, có lẽ sẽ có một ngày, nó có thể tiến hóa thành 'Kinh thể cấp' vũ kỹ không chừng a!" Du Dương nói.

"Kinh thể cấp vũ kỹ, này... Có khả năng sao?" Lệnh Hồ Tông yên lặng lẩm bầm.

"Thế nào là không có khả năng, song hình kết hợp này cũng đã đạt đến siêu phẩm cấp cao giai vũ kỹ, nếu như đem ba hình kết hợp? Bốn hình? Chín hình thì sao? Không có gì là không có khả năng!" Du Dương nói.

"Tổ hợp 3 hình? Tổ hợp 9 hình?" Du Dương phán như sấm sét giữa trời quang, khiến Lệnh Hồ Tông đột nhiên tỉnh ngộ.

"Trời ơi! Ta tại sao trước nay không có nghĩ đến! F... , trước nay ta vẫn tự xưng mình là thiên tài, như thế nào mà chưa từng nghĩ đến đạo lý đến giản này đây!" Lệnh Hồ Tông đột nhiên tâm tình tốt hẳn lên, nhin không được văng tục một câu. (DG: cũng k tục lắm ^^)

Du Dương một câu đề tỉnh Lệnh Hồ Tông, "Du Dương, thật cảm ơn ngươi!"

Lệnh Hồ Tông hiểu, nếu như không phải Du Dương vừa nói câu kia, hắn có thể vì chính thất bại này mà chán chường, trầm luân về sau này. Du Dương không chỉ đánh thức hắn, mà còn mở ra thông đạo đi đến cánh cửa vũ kỹ cao cấp hơn sau này cho hắn. Lệnh Hồ Tông ở sâu trong nội tâm cảm tạ Du Dương.

Hai người xuống lời dài, Lệnh Hồ Tông kéo Du Dương lại.

"Du Dương, cho ta chút mặt mũi, cùng ta và mấy huynh đệ đi ăn một bữa cơm đi?" Lệnh Hồ Tông hướng Du Dương mời.

"Ách... Ăn cơm a!" Du Dương lộ vẻ do dự.

"Thế nào? Nếu như giờ ngươi không có phương tiện, lần sau cũng có thể!"

"Không phải, có người mời ăn cơm ta đương nhiên nguyện ý! Bất quá... Trước ta đã mời Trác Phi đạo sư, còn có Vũ Thiên đồng học, cùng huynh đệ của ta..." Du Dương nói.

"Vậy thì cùng nhau đi đi! Càng nhiều người càng vui a!" Lệnh Hồ Tông nói.

"Ha ha, vậy xấu hổ quá! Vốn là ta mời mọi người đi ăn cơm, nhưng bây giờ muốn cho ngươi tính tiền..."

"Tất cả mọi người đều là đồng học, ai tính tiền đều như nhau!" Lệnh Hồ Tông hào sảng nói, hắn còn muốn hướng Du Dương lãnh giáo chiêu Long Tượng Phục Ma song hình tổ hợp đây.

"Ta đây đi nói cho bọn họ một tiếng!"

Du Dương trong lòng đã nở hoa rồi, hóa đơn của mình nhưng có người thanh toán hộ, bảo sao hắn có thể mất hứng đây.

"Vũ Thiên, Trác Phi đạo sư, chúng ta đi ăn cơm cùng bọn họ, thế nào?" Du Dương thử tính hướng hai nàng hỏi, mà hảo huynh đệ của hắn Lâm Thiêu Vân, lão Du trực tiếp bỏ qua không thèm hỏi.

"Không được, ta còn có công tác còn chưa có hoàn thành! Mấy người các ngươi đi thôi!" Phan Trác Phi nói.

"Ách... Trác Phi đạo sư không đi, vậy rất đáng tiếc a!" Du Dương đại than thở.

"Lần sau đi! Lần sau ngươi đơn độc ước hẹn ta, ta nhất định cấp thẻ diện cho ngươi!" Phan Trác Phi mỉm cười nhìn về phía Trương Vũ Thiên, trong ánh mắt lộ ra chút ý tứ khiêu khích!

"Ha ha, vậy thì tốt quá, ta mong mỗi bữa ăn tiếp theo sẽ mau chóng đến!"

Phan Trác Phi li khai, Du Dương vẫn nhìn theo cho đến khi bóng hình biến mất mới thôi!

"Nhìn xem, có cái gì đẹp chứ, không phải có mỗi bộ ngực lớn một chút sao?" Trương Vũ Thiên tức giận ở dưới nách Du Dương hung hăng nhéo một cái. (DG: Chỉ cần mỗi cái đấy :>)

"Ai ôi!!!! Đánh là thương, mắng là yêu, nhưng cái vạ này là có ý gì a!" Du Dương xoa vết thương, lại nói: "A! Ta biết rồi, đây là ghen trong truyền thuyết a! Ha ha, Vũ Thiên ta nói không sai chứ!"

"Ghen, tự đi mà ghen đi!"

Trương Vũ Thiên đem khả năng bạo lực của mình phát huy đến tính hoàn mỹ, lại cho Du Dương một quyền, bất quá Du Dương phản ứng nhanh, một quyền này chẳng những chưa có đánh tới, ngược lại còn để cho Du Dương ở 2 đầu núm của nàng sờ loạn 1 cái. (DG: Có cái để sờ sao :F)

Trương Vũ Thiên biết mình không phải là đối thủ của Du Dương, tiếp tục nữa thì chính mình tổn thất càng nhiều, cuối cùng oán hận rồi khỏi đối chiến quán, bữa cơm của Du Dương bọn họ rốt cục nàng cũng không tham gia nữa!

"Du huynh, thật xấu hổ a! Quấy nhiễu bữa tiệc với mỹ nữ của huynh rồi!" Lệnh Hồ Tung áy náy nói.

"Không có việc gì, vừa lúc chúng ta cũng tiết kiệm chút tiền! Ha ha!" Du Dương nói.

Lệnh Hồ Tung, Lương Quá, Xích Vô Kỳ, Đoạn Dịch, bốn người bọn họ gia thế không tầm thường. Đều có những bối cảnh nhất định. Cho nên mời khách ăn cơm cũng không có keo kiệt gì, cuối cùng Lệnh Hồ Tung tại Thiên Trạch Thực Phủ đặt một bàn rượu, mở tiệc chiêu đãi Du Dương cùng Lâm Thiêu Vân.

"Có một vấn đề ta rất kỳ quái!" Trong bữa tiệc Du Dương nói.

"Vấn đề gì?" Lương Quá hỏi.

Du Dương tại mặt vũ kỹ đã thể hiện ra tài hoa kinh thế, khuất phục triệt để tứ đại công tử.

"Lương huynh cùng Vô Kỳ huynh ta không rõ ràng lắm, nhưng Lệnh Hồ huynh cùng Đoàn huynh hai người các ngươi thực lực mạnh hơn xa La Hoàn Hành, nhưng vì sao hắn lại là học viện lão đại đây? Hơn nữa Lương huynh cùng Vô Kỳ huynh vì sao trong trận đấu gặp phải hắn lại trực tiếp bỏ quyền vậy?" Du Dương nói.

"Không, nếu cho rằng là như thế thì huynh tự sai rồi! La Hoàn Hành thực lực tuyệt không thấp hơn bốn huynh đệ chúng ta!" Lệnh Hồ Tung nói.

"Không thể nào!" Du Dương hai lần đánh bại La Hoàn Hành, hắn cảm giác đều rất nhẹ nhàng a!

Lệnh Hồ Tung hiểu ý tứ trong lời nói Du Dương, "Huynh hai lần trước thắng nhẹ nhàng như vậy hắn là trùng hợp! La Hoàn Hành vũ kỹ lấy cương mãnh làm chủ, hơn nữa Thái Cực Vân Thủ của huynh vừa khéo lấy nhu chế cương, sở dĩ huynh thắng là như vậy! Còn có lúc trước La Hoàn Hành vô cùng khinh địch, mới có thể cho huynh có cơ hội lợi dụng!"

"La Hoàn Hành nói hắn cũng có một chiêu siêu phẩm cấp vũ kỹ, các huynh biết là chiêu gì không?" Du Dương hỏi.

"Vũ kỹ của hắn thập phần bá đạo, hơn nữa uy lực kinh khủng, Hồ Hạc Song Hình của ta căn bản không phải là đối thủ của hắn!" Lệnh Hồ đáp.

"Cái gì, vũ kỹ của hắn lại còn mạnh hơn Hồ Hạc Song Hình của huynh! Vũ kỹ của hắn tên là gì vậy?" Du Dương hiếu kỳ hỏi.

"Siêu phẩm cấp vũ kỹ của hắn tên là..."

Chương 41: Giải Thi Đấu Thao Tác Kỳ Hóa

"Siêu phẩm cấp vũ kỹ của hần gọi là « Bát Cực Chấn Thiện » ! " Lệnh Hồ Tùng nói.

"Bát Cực Chấn Thiện?" Du Dương nói lặp lại.

"Ừ! Bát Cực Chấn Thiện của hần có người nói là được chia thành tam thức, ta đã gặp qua Bát Cực Chấn Thiện thức thứ nhất -- Bát Cực Nhất Chấn Kinh Thiên Địa! Chỉ với thức thứ nhất này, uy lực đã ở trên Hồ Hạc Song Hình của ta!" Lệnh Hồ Tùng nói.

"Đúng không? Đệ nhất chấn tự lợi hại như vậy sao! Còn hai thức chưa gặp kia? Tên của nó là gì?" Du Dương hỏi.

"Hai thức khác ta cũng chưa được thấy qua, bởi vì chỉ với thức thứ nhất đã đánh bại ta, không có cơ hội thấy được thức thứ hai và thức thứ ba, cho nên cũng không biết tên là gì, bất quá uy lực khẳng định phải so thức thứ nhất lớn hơn!" Lệnh Hồ Tùng nói.

Du Dương vừa nghe, lập tức chờ mong ngày cùng La Hoàn Hành đối chiến.

Du Dương thầm nghĩ: "Bát Cực Chấn Thiện, nghe cái tên hần là một siêu phẩm cấp vũ kỹ không tệ!"

Cùng Lệnh Hồ Tùng mấy người ăn đến khi bầu trời tối đen như mực, sáu thanh niên, đặc biệt mấy người đều rất yêu thích vũ kỹ, trong bữa tiệc liên tục giao lưu những tâm đắc trong vũ kỹ của mình! Du Dương trên phương diện vũ kỹ kiến giải khiến năm người khác được lợi rất nhiều.

Du Dương lúc về đến nhà, đã mang theo vài phần men say!

Du Dương lau qua cái mặt, làm cho chính mình thanh tỉnh lên rất nhiều, sau đó hần lại tu luyện thêm một hồi!

Lúc Du Dương dùng suy nghĩ lên trên mạng thì, tình tấn của hần nhận được rất nhiều tin tức, Du Dương vừa nhìn, những tin tức này toàn bộ đến từ chính một người, đều là từ quán lý kỳ hóa của hần Tiêu Nam gửi tới đây.

"Ta Kháo, ngày hôm nay cùng Lệnh Hồ Tùng đánh nhau có chút cao hứng quá, dĩ nhiên quên má nó mất kỳ phiếu nợ trong tay rồi!"

Du Dương mặc dù đối với phán đoán của mình rất tin tưởng, nhưng lúc chưa thấy được kết quả, trong lòng của hần cũng thập phần lo lắng. Nhưng thao tác là do hần toàn bộ thực hiện, nếu như phán đoán sai rồi, chấy sán một phát! Tài chính biến thành con số âm là cũng có thể!

Du Dương thấp thỏm bất an mở phần mềm giao dịch kỳ hóa ra, nín thở, sau đó kiểm tra một chút thông tin lãi lỗ.

"Lợi nhuận: 12090!" Giữa phần mềm giao dịch hiện ra thông điệp.

Du Dương dụi dụi mắt mấy cái, một lần nữa cẩn thận xác nhận một chút, kết quả vẫn là "Lợi nhuận: 12090!"

"Ta Kháo! Tài chính dĩ nhiên tăng nhiều gấp đôi rồi! Phát đạt rồi, ha ha!" Du Dương kích động vui mừng muốn chết.

Du Dương hít sâu vài hơi, để cho tâm tình bình tĩnh thêm một chút, lại một lần nữa xác nhận số tiền lãi, không sai, vẫn là 12090 tiền địa cầu.

Món tiền đầu tiên kiếm được trong đời, Du Dương sao có thể không cao hứng chứ.

Du Dương mở ra thêm một phần mềm theo dõi thị trường kỳ hóa nữa, phân tích một chút xu thế giá cả đậu tương.

Phiên giao dịch ngày hôm nay giá đậu tương đã ngừng hạ xuống, buổi sáng bảng điểm vẫn không có hạ xuống. Lúc xế chiều 2h7' đến 2h20' có hạ xuống một chút, nhưng sau đó liền hạ hai lần, mãi cho đến lúc báo cáo cuối ngày, cuối cùng lấy giá cả cuối cùng để báo cáo.

Trên kỹ thuật phân tích, vẫn là kẻ đầu cơ chiếm ưu thế! Sau đó là kẻ ngồi xem!

Du Dương trong lòng lo lắng, "Hiện trong tay mình có một vạn đồng tiền lợi nhuận, có lên tiếp tục mua kỳ phiếu nợ nữa không đây?"

Du Dương chính đang suy nghĩ thì, tình tấn của hần nhận nhảy lên.

Du Dương nhìn qua, người nhắn vẫn là Tiêu Nam!

Tiêu Nam cho Du Dương một smile biểu đạt vẻ mặt rất tức giận, nói: "Người kiếm tiền, không để ý tới người khác à?"

Viết xong tin nhắn này, Tiêu Nam còn ở phía cuối để thêm 1 cái smile rơi lệ vô cùng thương tâm

Du Dương vừa nhìn, lập tức tặng hoa, trả lời: "Mỹ nữ đừng khóc, ca ca không để ý tới ai chứ riêng nàng ca ca rất quan tâm a!"

"Người quan tâm ta á! Gọi người cả một ngày, người đều không để ý ta!" Tiêu Nam giọng hơi làm nũng nói.

"Ách. . . Ngày hôm nay ta thi đấu vũ kỹ, không có rảnh lên mạng!"

"A! Người một ngày không có lên mạng?" Tiêu Nam cả kinh nói.

"Đúng vậy a, làm sao vậy?"

"Người vẫn còn giữ kỳ phiếu nợ ngày hôm qua đấy chứ?" Tiêu Nam vội hỏi nói.

"Vẫn còn a!" Du Dương đáp.

"Trời ạ! Thật là không có thiên lý!" Tiêu Nam chen một smile khóc rống lên (Nó đây :( ).

"Mỹ nữ đừng khóc a! Nói một chút ai khi dễ người, ta giúp người trị hấn!" Du Dương nói.

"Ai khi dễ ta! Chính là người khi dễ ta!"

"Ách. . ." Du Dương đỏ mặt hỏi nói, mỹ nữ thật tốt a, cái gì cũng không nói đạo lý được!

Tiêu Nam nói, "Cả ngày ta chăm chú xem giá cả kỳ hóa, cũng không kiếm được mấy tiền! Vậy mà người ngay cả nhìn cũng không nhìn, vẫn có thể kiếm được nhiều tiền như vậy! Người nói có hay không có thiên lý :(!"

"Ha ha, việc này a! Ta cũng không có kiếm được bao nhiêu, mới có hơn một vạn hai thôi!" Du Dương cười nói.

"A. . . Aaaa. . . còn ít a! Có hai ngày, tiền của người đã tăng lên gấp đôi, có lẽ ngày mai người càng kiếm được nhiều tiền! Ai, ban đầu ta nghe lời của người thì tốt rồi, nếu như cũng theo kỳ phiếu nợ, tiền kiếm được, ta tự mua đủ một chiếc xe con rồi!" Tiêu Nam tiếc nuối cảm khái nói.

"Được rồi, hiện tại ta theo kỳ phiếu nợ có được không!" Tiêu Nam lại hỏi.

"Ách. . . Cái này. . . Cái này. . ."

"Thế nào, không nói thì quên đi!" Tiêu Nam chuyển tới một smile tức giận. (DG: cái này XD, hay cái này :@)

"Đợi ngày mai xem một chút xu hướng đã, ta sẽ nói cho người biết! Đầu tư lâu dài cũng không thành vấn đề, nhưng nếu là đầu tư ngắn hạn thì có thể xác định được! Bởi vì ngày mai kẻ đầu cơ kia sẽ tiến hành điều chỉnh, sẽ đá những hộ đầu cơ lẻ tẻ văng hết ra ngay!" Du Dương nói.

"Ta cũng vậy đang lo lắng cái này, sợ nó sẽ bị đẩy qua đây lại!" Tiêu Nam nói.

"Ta nhưng chỉ là một tân thủ xảo kỳ hóa với một vạn đồng! Mỹ nữ thế nào quay sang xem trọng ta như vậy đây?" Du Dương hỏi.

"Bởi vì người đẹp trail! Cho nên ta coi trọng người!" Tiêu Nam nói. (DG: Đòi bắt công. Ta đẹp gấp mấy lần lão ấy :( )

"Ha ha, huynh đệ khác của ta so với ta còn cao hơn, đẹp trai hơn nữa a!" Du Dương nói.

"Người còn có huynh đệ sao? Lúc nào rảnh giới thiệu chút ta xem!" Tiêu Nam nói.

"Có thể, nhưng bây giờ còn chưa được!"

"Vì sao?" Tiêu Nam hỏi.

"Muốn xem hấn, phải chờ đến lúc cảm tình chúng ta phát triển đến một độ cao nhất định mới được ! Không thì ta sợ người lại mắng ta lưu manh! Ha ha!" Du Dương cấp cho Tiêu Nam một cái smile cười rừ rựi =)) !

Tiêu Nam máu lên não mất nửa ngày, mới hiểu rõ Du Dương ám chỉ huynh đệ là ý gì, cấp cho Du Dương một smile rất tức giận, và kèm thêm hai chữ: "Lưu manh!"

Du Dương đợi hồi lâu, không thấy Tiêu Nam nhắn lại, cho rằng Tiêu Nam giận thật sự rồi, đang muốn buzz nàng. Thì thấy nàng phát qua một cái tin tức, phía bên trên là một địa chỉ Inte, phía dưới địa chỉ Inte Tiêu Nam nói: "Nhìn! Nếu có hứng thú thì liên hệ ta!"

"Không phải là virus đấy chứ?" Du Dương hỏi.

"Là virus, bắt quá có mỹ nữ coi quần áo đó!" Tiêu Nam nói.

"Nha. . . Vậy để ta xem xem!"

Du Dương ấn vào bên trong địa chỉ Inte Tiêu Nam cho, bên trong căn bản không có nữ, mà là website kỳ hóa của công ty Hoa Liên.

"Giải thi đấu thao tác kỳ hóa Hoa Liên!"

"Tiền thưởng: 500 vạn tiền địa cầu!"

"Ta Kháo! Năm trăm vạn tiền địa cầu a! Gấp mười lần tiền thưởng vũ kỹ đại tái rồi!"

Du Dương tranh thủ thời gian nhìn qua một chút quy tắc tham gia.

Giải thi đấu thao tác kỳ hóa Hoa Liên do công ty Hoa Liên tổ chức, điều kiện thắng cuộc là so sánh tỉ lệ phần trăm tăng trưởng lúc tham gia cuộc thi của người dự thi, người nào cao nhất thì thắng cuộc.

"Năm trăm vạn tiền địa cầu a! Nếu như ta có thể dành được chức quán quân, đó mới là chân chính phát tài a! Ta muốn ghi danh, ta muốn tham gia!" Du Dương hô.

Mà khi Du Dương thấy điều kiện tham dự thi, hắn tự phát buồn rồi. . .

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Thật Xin Lỗi, Ta Đang Vội!

Để ghi danh Hoa Liên Kỳ Hóa Đại Tái (cuộc so tài kỳ hạn giao hàng của công ty hoa liên, kỳ hạn giao hàng (kỳ hóa) là một nghề giống kinh doanh cổ phiếu) cần có hai điều kiện: thứ nhất nhân viên muốn tham gia dự thi phải mở một tài khoản ở công ty kỳ hóa Hoa Liên, thứ hai nhân viên dự thi cần có ít nhất mười vạn trở lên, chính là mười vạn!

Điều kiện thứ nhất thì không cần phải nói Du Dương đương nhiên đã thỏa mãn. Nhưng điều kiện thứ hai, Du Dương phải kiếm được mười vạn mới được!

Bởi hiện tại trong tài khoản của hắn mới có hơn hai vạn, khoảng cách đến mười vạn vẫn còn rất xa a!

Du Dương vừa xem qua lịch thi đấu, bây giờ còn cách thời gian thi đấu một tuần nữa, trừ thứ bảy chủ nhật còn lại năm ngày để đăng ký.

"Năm ngày! Tám vạn! Coi như đậu tương cứ ngày ngày đều rớt giá cũng không được mười vạn a! Trừ phi là không ngừng tăng số lượng giao dịch, đem toàn bộ lợi nhuận thu được tiếp tục giao dịch! Bất quá, chuyện này cũng không thực tế, năm ngày giao dịch tới, đậu tương không thể ngày nào cũng rớt giá a! Nếu như đem tất cả tiền vốn đổ vào, chỉ cần xuất hiện một lần tăng giá thì toàn bộ lợi nhuận kia liền vẫy tay chào tạm biệt với mình ngay! Nếu có thể lấy thêm được 5 vạn tiền thưởng của Vũ Kỹ Đại Tái thì may ra còn có thể! Năm ngày giao dịch kiếm 3 vạn còn có hi vọng a!" Du Dương thầm nghĩ.

Hiện tại Hoa Đô học viện Học Bổng Vũ Kỹ Đại Tái đã đến giai đoạn cuối cùng, Du Dương hiện tại đã nằm trong số 32 người mạnh nhất, còn năm ngày tranh tài nữa sẽ là trận chung kết, nếu không có gì ngoài ý muốn thì 5 vạn tiền thưởng của Vũ Kỹ Đại Tái mình có thể nắm chắc rồi!"

Uy hiếp lớn nhất đến 5 vạn tiền thưởng này là La Hoành Hành, nhưng Du Dương cũng không lo lắng, hiện tại Du Dương lo lắng chính là làm sao kiếm được 3 vạn còn lại, không biết trong năm ngày giao dịch mình có kiếm được không nữa!

Tiêu Nam thấy hồi lâu mà Du Dương vẫn không trả lời, lại gửi đến một tin mới: "Có thấy không?"

"Thấy!" Du Dương đáp.

"Như thế nào? Có hứng thú không? Mặc dù phí thủ tục có hơi đắt so với các cuộc giao dịch bình thường chút nhưng tiền thưởng của cuộc so tài cũng rất cao! Ta cảm thấy người rất có hi vọng!" Tiêu Nam nói.

"Hà hà, mỹ nữ thật xem trọng ta a! Ta cũng rất muốn tham gia! Nhưng ta không đủ tiền! Còn thiếu nhiều quá!" Du Dương trả lời.

"Hà! Người không phải thật sự chỉ có một vạn đồng thôi đấy chứ?" Tiêu Nam hỏi.

"Xin chúc mừng! Người đã đoán đúng! Ta là một học sinh nghèo, để có thể lấy ra một vạn đó ta một ngày ba bữa đã nhịn mất hai bữa rồi!" Du Dương

nói.

Tiêu Nam trầm mặc hồi lâu lại nói: "Bây giờ cách ngày hết hạn báo danh còn mấy ngày, mấy ngày này người cố gắng kiếm nhiều tiền chút! Nếu vẫn không đủ lại nghĩ biện pháp khác! Nếu bỏ lỡ thì thật đáng tiếc!"

"Uhm, tốt, ta sẽ cố gắng!"

Hai người kết thúc cuộc trò chuyện!

Sáng ngày hôm sau, sau khi thời gian giao dịch bắt đầu, các loại nông sản như đậu tương ào ào giảm xuống, sau đó lại tăng lên! Gặp phải tình huống như vậy Du Dương không thể bán đi số kỳ phiếu nợ trên tay mình. Mặc dù Du Dương biết rõ hiện tại chẳng qua là quay về phân phối thời, nếu là đại hạn giao dịch (một loại hình giao dịch của kỳ hạn giao dịch) hẳn sẽ giữ lại kỳ phiếu nợ này, nhưng hiện tại Du Dương lại không có nhiều thời gian, nếu như đậu tương tiếp tục đứng giá như mấy ngày trước, Du Dương khẳng định không thể kiếm đủ tiền tham gia cuộc so tài.

Du Dương bán hết số kỳ phiếu nợ trên tay. Sau khi bán hết số kỳ phiếu ấy, tổng số tiền của Du Dương lên đến 2 vạn 3k đồng. (Soát: Vẫn chưa tìm thấy từ nào thích hợp hơn từ kỳ phiếu nợ. Bạn nào chơi chứng khoán biết thì pm mình cái nha. Thanks ^^)

"Làm sao bây giờ? Làm sao để trong thời gian ngắn nhất có thể kiếm được nhiều tiền đây?" Du Dương không ngừng tự hỏi chính mình.

"Xào đan!" đại não thứ hai của Du Dương xuất hiện hai chữ!

Cái gọi là xào đan thực ra chính là giao dịch trong thời gian cực ngắn. Kỳ hóa giao dịch bao gồm dài hạn, trung hạn, ngắn hạn, sau ngắn hạn còn có siêu ngắn hạn. Siêu ngắn hạn là bán ngay sau khi thu mua, thời gian thu mua bán cùng ngắn, ngắn nhất có thể chỉ đến 3, 4 giây đồng hồ, là một loại thao tác nhanh xuất nhanh nhập. Mỗi lần chỉ kiếm được mười mấy điểm (một điểm = 10 Ecoin), nhưng thao tác nhiều lần, nếu như làm tốt, lợi nhận quả là lớn kinh người!

Bất quá xào đan nhìn thì đơn giản nhưng thực tế muốn kiếm tiền từ nó thực vô cùng khó khăn, vạn người xào đan có một người kiếm được tiền đã là không tệ rồi!

Mặc dù nguy hiểm rất lớn, nhưng Du Dương lại muốn trong thời gian ngắn kiếm thật nhiều tiền, cuối cùng Du Dương quyết định thử một chút.

Du Dương nhìn biểu đồ biến động giá đậu tương, đậu tương giao động rất lớn, nhưng làm giao dịch ngắn hạn còn có thể chứ nếu như muốn xào đan thì . . loại ngay vòng gửi xe!

Du Dương ở các sở giao dịch trên địa cầu cân nhắc một chút, cuối cùng quyết định xào 'Thực diêm' (muối ăn).

Muối ăn là loại thực phẩm phải có trong sinh hoạt hằng ngày của con người, bởi nhân loại bắt đầu di dân ra ngoài không gian, mà trên mặt trăng cùng sao hỏa không có muối, cho nên muối ăn đang là mặt hàng bán rất chạy, giá của nó dao động đặc biệt lớn, hơn nữa lượng giao dịch lại lớn kinh người, rất thích hợp dùng để xào đan.

Du Dương mở phần mềm giao dịch chuẩn bị thử một chút!

Du Dương không dùng máy tính mà trực tiếp dùng đại não thứ hai tiến hành thao tác, như vậy phản ứng sẽ nhanh hơn, chính xác hơn.

Xào muối ăn một thủ (Thủ: đơn vị mua bán của kỳ hạn giao hàng, nhất thủ tương đương 10 tấn hoặc 5 tấn hàng hóa) cần một vạn tiền dẫn chân (tiền dẫn chân: giống như kiểu tiền đặt cọc vậy, cần đặt cọc 10%, >.< chú thích của tác giả khó hiểu quá, nó vậy chắc dễ hiểu hơn ^^)

Du Dương có hơn hai vạn, đủ để xào hai thủ, nhưng Du Dương quyết định trước thử xào một thủ trước đã!

Xào đan là phải quyết đoán, phải lý trí, lúc nào nên xuất liền xuất, lúc nào nên nhập liền nhập, tuyệt không thể do dự, có khi người chỉ do dự một s đồng hồ, thì cơ hội đã qua, lúc này người mới bán ra thì chỉ có một chữ: Lỡ!

Du Dương thử xào năm lần, hai lỗ ba lời, tổng cộng lời 13 điểm (13 điểm = 130 Ecoin).

130 Ecoin, Du Dương chỉ dùng khoảng hai phút!

Du Dương thờ dài nói: "Thứ này kiếm tiền thật nhanh a! Trước kia đi làm phụ hồ ở công trường một ngày đều một muốn chết mà kiếm được không đến 100Ecoin."

Tối trưa, Du Dương phân phối lại kỳ phiếu nợ của đậu tương rồi tiếp tục xào đan! Mặc dù có lời có lỗ nhưng Du Dương vẫn tiếp tục dùng đại não thứ hai không ngừng hoàn thiện kỹ thuật xào đan của mình!

Sau buổi trưa, tỉ lệ thắng của Du Dương đã ổn định ở 60%, cũng chính là thao tác 10 lần kiếm tiền 6 lần lỗ bốn lần!

Đến giờ Du Dương đã lời hơn 1k1 đồng.

Mặc dù so với hai ngày trước làm đậu tương ít hơn rất nhiều, nhưng đậu tương không phải lúc nào cũng có cơ hội như vậy, mà xào đan thì chẳng phân biệt được thời cơ, cơ hội mỗi s đồng hồ đều xuất hiện.

Xế chiều, Hoa Đô học viện Học Bổng Vũ Kỳ Đại Tái vòng thập lục cường bắt đầu thi đấu!

Hôm nay Du Dương xuất hiện trên lôi đài rất đúng giờ, bởi hôm nay hắn rất vội, phải nhanh chóng kết thúc tranh tài rồi còn về xào đan kiếm tiền.

Hôm nay đối thủ của Du Dương là một gã cao cấp ban học viên Vương Hoa Thạc.

"Tranh tài bắt đầu!" Sau khi hai người chuẩn bị xong, trọng tài tuyên bố tranh tài bắt đầu!

Du Dương vừa định động thủ, Vương Hoa Thạc lại bảo Du Dương dừng lại.

"Chờ một chút Du Dương đồng học, hôm nay ngươi không chờ Phan đạo sư hả?" Vương Hoa Thạc hỏi.

"Hôm nay không cần!" Du Dương nói.

Phan đạo sư không đến, ngươi sẽ không có thần linh tương trợ!" Vương Hoa Thạc nói.

"Không có chuyện gì! Ta cũng như ngày thường thôi!"

"Như vậy không tốt! Ta muốn đường đường chánh chánh thắng ngươi! Ta muốn thắng ngươi trong trạng thái tốt nhất! Ta muốn thắng ngươi lúc mạnh nhất! Ta muốn cho tất cả mọi người trong Hoa Đô học viện biết, ta! Vương Hoa Thạc mới là lão đại của học viện! Thời đại của tứ đại tài tử cùng La Hoàn Hành đã qua! Ta muốn làm nhân vật chính! Nghe cho kỹ, là nhân vật chính không phải là nhân vật phụ! (DG: mịa thằng này định chiến với tác giả a 0_0) Nhưng nếu như ngươi ở trạng thái không tốt, ta thắng ngươi sẽ không có ý nghĩa! Cho nên ta cảm thấy chúng ta nên chờ Phan đạo sư đến rồi hãy đánh! Không sao cả, ta có thể đợi! Nếu hôm nay Phan đạo sư không đến. . .ta có thể giúp ngươi gọi điện thoại, Ách, đúng rồi, số điện thoại của Phan đạo sư là bao nhiêu. . " Vương Hoa Thạc dài dòng nói.

"Thật xin lỗi! Ta đang vội!"

Du Dương sai bước tới trước mặt Vương Hoa Thạc, một quyền đem Vương Hoa Thạc đang gọi điện thoại đánh lên không trung. . . (DG: haizz yếu còn ra gió *lắc đầu*)

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Kỳ Thực Là Hôn Môi!

"Phạm quy! phạm quy!" Tên trọng tài hét toáng lên.

Tên này chính là người theo đuổi Phan Trắc Phi, hôm nay đến phiên hắn đến làm trọng tài trận của Du Dương, vì muốn Du Dương thua nên hắn không đợi Phan Trắc Phi tới trợ uy cho Du Dương đã hô bắt đầu. Hiện tại Du Dương đột nhiên xuất thủ đánh bay Vương Hoa Thạc hắn chợt vui mừng như điên, rốt cuộc tóm được gáy của Du Dương rồi!

"Xin hỏi ta phạm quy chỗ nào?" Du Dương nhìn tên trọng tài hỏi.

"Hắn còn chưa chuẩn bị xong ngươi đã động thủ! Không phải phạm quy thì là cái gì!" Người trọng tài lại kêu lên.

"Mới vừa rồi hình như có người đã tuyên bố tranh tài bắt đầu rồi a! Chính hắn không tập trung có thể trách người khác sao! Khán giả mắt sáng như tuyết đó, ngươi thử hỏi xem!" Du Dương nói.

"Ách. . ."

Tên trọng tài bị hỏi á khẩu không trả lời được. Du Dương cũng không có thời gian để ý đến hắn, dù sao mình cũng không phạm quy! Du Dương nhảy xuống lôi đài, vội vã rời khỏi chiến quán.

Cuối cùng người chủ trì tuyên bố Du Dương lọt vào top 16 người mạnh nhất, ngày mai tiến hành vòng bát cường chiến! Nhưng đấu với ai còn phải đợi kết quả những trận còn lại rồi mới rút thăm quyết định.

Du Dương trở về đến nhà, tiếp tục luyện tập xào đan kỳ hóa!

Du Dương luyện tập đến trưa, cuối cùng đem tỷ lệ thắng tăng lên 65%! Mặc dù chỉ tăng 5% nhưng đối với xào đan mà nói, đây quả là một con số rất lớn.

Đến trưa, số tiền thắng của hắn đã tăng thêm 2k!

"Ai nếu ta có năng lực đoán trước tương lai thì tốt! Cho dù chỉ mười s đồng hồ cũng được a, biết trước biến động của thương trường kỳ hóa 10s đồng hồ, tuyệt đối có thể kiếm được thật nhiều tiền a!

"Plug-in chuyển hoá khí cụ, có plug-in dự đoán tương lai không?" Du Dương hướng sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ dò hỏi.

"Có!" Plug-in chuyển hoá khí cụ trả lời.

"A!" Du Dương kinh hãi, hắn chẳng qua là tùy tiện hỏi thử thôi "Thật sự có Plug-in dự đoán tương lai sao?"

"Thật sự có, nhưng cần phải có tài liệu đặc thù!" Chuyển đổi khí lại nói.

"Tài liệu gì?" Du Dương tò mò hỏi.

"Cần phản vật chất!"

"Phản vật chất? Chỗ nào có phản vật chất? Mau nói cho ta biết!" Du Dương vội la lên.

"Trong lỗ đen vũ trụ có!" Plug-in chuyển hoá khí cụ lại nói.

"Ách. . ." Du Dương giống như bị sét đánh, lỗ đen a, hắn còn muốn sống thêm mấy năm nữa. Xem ra đường tắt không thể đi rồi, Du Dương rất biết điều, bắt đầu chuyên tâm nghiên cứu kỹ thật xào đan, không còn mộng tưởng nữa!

Du Dương đem tất các thao tác ngày hôm nay của mình ghi chép lại rồi thoát ra (logoff^^). Bắt đầu phân tích những chỗ thiếu sót, sau đó không ngừng hoàn thiện kỹ năng xào đan của mình.

Lúc này, chợt có tin nhắn, là của Tiêu Nam.

Tiêu Nam gửi cho Du Dương một emo về mặt nghi vấn hỏi: "Cậu đang làm gì đó?"

Du Dương đáp: "Đang nghiên cứu kỳ hóa!"

"Tôi đang hỏi cậu, hôm nay cậu làm mấy lần giao dịch là có ý gì? Cậu điên rồi sao?" Tiêu Nam vội la lên.

Du Dương cười nói: "Hà hà, tôi giao dịch có mấy lần để kiếm tiền a! Tôi là đang giúp chị kiếm tiền đó! Giao dịch càng nhiều lần thì phí thủ tục của chị càng nhiều mà :D!"

"Để tôi xem nhật ký giao dịch của cậu, xem lời hay dở!"

Tiêu Nam mặc dù biết Du Dương thực hiện giao dịch nhưng không thể tùy tiện xem xét chi tiết nội dung giao dịch!

"Hà hà, muốn nhìn cũng được, bất quá hôm nay tôi giúp chị lời nhiều tiền như vậy, chị có phải nên mời tôi một bữa cơm không?" Du Dương nói.

"Được, bất quá mấy cái nhà hàng 5, 6 sao tôi mời không nổi!" Tiêu Nam rất muốn biết Du Dương đang làm gì, thực ra hắn có bao nhiêu tiền. Thật ra quản lý kỳ hóa cũng hi vọng hộ khách của mình có thể kiếm tiền, cho nên Tiêu Nam không muốn trong số hộ khách ít ỏi của mình lại ít đi một người!

"Vài món bình dân thì được!"

"Được, vậy thì đến Bàn Thạch đường Phiêu Hương cư nha! Thế nào? Cậu cách chỗ này xa không?" Tiêu Nam nói.

"Ách. . . Phiêu Hương cư á!" Du Dương trầm nghĩ, sao lại trùng hợp vậy, đây không phải là nhà bác của Trương Vũ Thiên àh!

"Thế nào! Chê nhà hàng cấp thấp hả? Nơi tốt hơn tôi mời không nổi!" Tiêu Nam nói.

"Hà hà, được! Vậy nửa giờ sau gặp mặt, chị tới gọi món đi!" Du Dương nói.

"Tốt, nhớ đem nhật ký giao dịch của cậu đi cho tôi xem!" Tiêu Nam không quên nhắc nhở Du Dương.

Du Dương tới Phiêu Hương cư, Tiêu Nam đã ở sẵn đó đợi, hơn nữa thức ăn cũng đã được đưa lên.

Du Dương vừa vào cửa, Tiêu Nam đã thấy hắn, đang định gọi hắn nhưng đã có người nhanh hơn một bước.

Trương Vũ Thiên liếc mắt liền thấy được Du Dương, đứng ở cửa ngăn hắn lại nói: "Người tới nơi này làm gì? Chẳng lẽ nước miếng của ta người còn chưa ăn đủ?"

Trương Vũ Thiển vừa nói nhất thời dẫn tới sự chú ý của các khách nhân, nhỏ nước miếng vào thức ăn là việc làm thực khách chán ghét nhất.

Du Dương hướng các ánh mắt đang nhìn mình nói: "Mọi người đừng hiểu lầm, cô ấy nói nước miếng ờ đây thật ra là hôn môi, mọi người đừng hiểu lầm!"

"Không phải vậy. . ."

Trương Vũ Thiển vừa định phản bác, nhưng Du Dương đột nhiên ôm bả vai nàng, nhỏ giọng nói vào tai nàng:

"Chẳng lẽ ngươi định phá sinh ý của bác người?"

Trương Vũ Thiển bị Du Dương chiếm tiện nghi lớn nhưng không cách nào trả thù, nàng thờ hờn hển nói: "Ngươi hôm nay muốn ăn gì, ta sẽ bảo đầu bếp 'chăm sóc' ngươi chu đáo hơn một chút!"

Du Dương làm sao lại không hiểu ý tứ trong lời nói của nàng, cười nói: "Hôm nay ngươi không có cơ hội rồi!"

Vừa nói Du Dương hướng tới chỗ Tiêu Nam đi tới.

Tiêu Nam mặc dù không cao nhưng cũng là một mỹ nữ xinh xắn đáng yêu.

Thấy Du Dương thể mà dám trước mặt thái tử cùng nữ nhân khác ước hẹn, Trương Vũ Thiển liền đi tới trước quầy xem thực đơn của bọn Du Dương, xem có món ăn nào chưa được mang lên. Trương Vũ Thiển thăm nghĩ nhất định phải "chiếu cố" họ nhiều hơn mới được, bất quá món ăn của họ đã được đưa lên hết rồi.

Du Dương đi tới trước mặt Tiêu Nam kéo qua một cái ghế ngồi xuống nói: "Ý không tốt, tôi chậm một chút!"

"Không muộn, món ăn cũng vừa mới được mang lên, rất đúng lúc!" Tiêu Nam nói.

"Món ăn đã mang lên đủ! Tốt quá!" Du Dương nói.

"Mỹ nhân xinh đẹp kia là bạn gái của cậu sao? Tại sao không giới thiệu cho tôi một chút!" Tiêu Nam nói.

"Hà hà, hiện tại cách bạn gái còn một chút khoảng cách, bất quá tôi cũng đang cố gắng!" Du Dương nói.

"Ách. . .!" Tiêu Nam trầm mặc một lát sau đó lại nói: "Com tôi đã mời, hiện tại cậu có thể đem nhật ký giao dịch của cậu cho tôi xem được chưa!"

Du Dương đem bản nhật ký giao dịch đã in ra đưa cho Tiêu Nam, sau đó lấy một khối thịt heo vừa gặm vừa nói: "Thế nào, chị nói xem phí thủ tục có đủ trả bữa com hôm nay không!"

Tiêu Nam không có trả lời câu hỏi của Du Dương, mà phân tích các giao dịch của hắn, một lát sau hỏi: "Cậu trước kia đã học qua xào đan?"

"Hôm nay là lần thử nghiệm đầu tiên!" Du Dương vừa gặm vừa nói.

Tiêu Nam càng xem càng kinh hãi, từ thời gian cùng chu kỳ giao dịch của Du Dương, hắn giao dịch rất nhiều lần, thời gian nắm giữ rất ngắn, ngắn nhất là vài giây, nhều nhất cũng không quá một phút đồng hồ, chỉ khi gặp chuyện gì lớn mới gia tăng thời gian nắm giữ.

"Cậu làm như thế nào?" Tiêu Nam nhin không được hỏi.

"Hà hà, sau khi com nước xong, chúng ta làm thêm một buổi hẹn ước tôi sẽ nói cho chị biết!" Du Dương nói.

"Không được! Com nước xong liền phải đi ước hẹn là quá nhanh, bất quá đi dạo một chút thì tôi có thể suy nghĩ!" Tiêu Nam giả hoạt cười nói.

"Lão bản thêm món ăn!"

Ngay khi Du Dương cùng Tiêu Nam hai người đang nói chuyện nóng bỏng, "tình chàng ý thiếp" thì Trương Vũ Thiển về mặt ghen tức đem thu lại mấy món ăn đã nguội trên bàn. . .

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Định* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Cách Tán Gái!

Du Dương hướng Trương Vũ Thiến đang ăn dầm chua nói: "Thiến Thiến, thay ta cảm ơn bác gái lão bản!"

"Hừ! Ăn chết người!" Trương Vũ Thiến hung hăng trừng mắt nhìn Du Dương, sau đó tiếp tục mang thức ăn cho những người khác.

"Bạn gái nhỏ của cậu dường như rất tức giận! Cậu nên cẩn thận đấy!" Tiêu Nam cười xấu xa nói.

"Không có chuyện gì, tôi không phải đã có chị làm dự bị rồi sao! Lát nữa chúng ta đi dạo xong, tôi sẽ nỗ lực cố gắng tranh thủ một hơi đem chị bắt lại!" Du Dương khầu khí không che giấu nói.

"Thiệt hay giả vậy! Tôi rất sợ đó a!" Tiêu Nam cũng bị Du Dương trêu chọc cho cười lớn lên.

"Mỹ nhân không phải sợ! Thật ra thì "huynh đệ" của ca ca rất lớn! Yên tâm đi, ca ca sẽ rất ôn nhu!" Du Dương sắc sắc nói.

"Ngừng! ngừng! Tôi phục cậu rồi! Chẳng lẽ mỗi lần cậu tán gái đều trực tiếp như vậy sao?" Du Dương nói càng ngày càng rõ ràng, Tiêu Nam so với Du Dương còn lớn hơn 2, 3 tuổi, vốn định bắt hấn làm đệ đệ để trêu chọc, nhưng bây giờ có chút không đỡ được Du Dương chém bão, hai má đã đỏ bừng lên rồi.

"Tôi chỉ nói thật mà thôi! Nam nhân và con chó giống nhau, thích cùng nhiều chó mẹ giao phối! Tôi là nam nhân trong nam nhân, cho nên tôi cũng muốn ngủ với nhiều nữ nhân! Bất quá con người tôi là không thích dùng hoa ngôn xảo ngữ lừa gạt bé gái lên giường, tôi thích trực tiếp hướng các cô bé biểu đạt tâm ý của mình hơn!" Du Dương nói.

"Lão thiên! Đây là cái logic gì a! Chúng ta đổi đề tài đi nha!" Tiêu Nam thật chịu không được rồi.

"Vậy chị muốn nói chuyện gì? Nếu là về kỳ hóa thì phải đợi buổi hẹn của chúng ta kết thúc đã hãy nói!" Du Dương nói.

"Thôi, quên đi! Tôi không dám nói nữa! Nhìn bạn gái của cậu đang nhìn chúng ta chăm chăm kia, ta sợ lát nữa lại bước không qua nổi cánh cửa kia!" Tiêu Nam nói.

"Không sao đâu! Nếu chị sợ, lát nữa chúng ta gọi nàng cùng đi là được rồi! Chỉ cần chị không tính toán chuyện chúng mình 3P là được!" Du Dương nói.

Phụt! Tiêu Nam phun một ngụm nước vào mặt Du Dương!

Du Dương lau hết nước trên mặt nói: "Không cần kinh ngạc vậy chứ! Coi như 4P, 5P ca ca cũng đủ năng lực chơi mà!"

Tiêu Nam thật sự bị Du Dương đánh bại rồi, tìm lý do hoàn thành sổ sách, chạy trốn chệt!

"Chúng ta không đi dạo phố nữa à?" Du Dương đưa Tiêu Nam ra đến cửa hỏi.

"Không được, hôm nay ta đột nhiên có chút không tiện, lần sau đi!" Tiêu Nam nói.

"Nha . . ." Du Dương giống như bưng bình đại ngộ nói: "Tôi hiểu rồi! Chị nhất định là "cái kia" tới, uhm! quả thật có chút không tiện!"

Tiêu Nam leo lên xe liền đóng cửa sau đó mới hướng Du Dương hỏi: "Cách tán gái của cậu đã thành công lần nào chưa?"

"Ài! Nếu như không phải hôm nay chị "cái kia" tới, tôi nghĩ hôm nay đã có thể thành công rồi! Nhưng thật ra. . ." Du Dương đột nhiên không nói nữa.

"Thật ra thì sao?" Tiêu Nam hiếu kỳ hỏi.

"Thật ra thì chơi hoa cúc tôi cũng không đề ý!" Du Dương thật giống như xấu hổ nói.

Sầm! Cửa xe taxi bị Tiêu Nam đóng mạnh.

Tiêu Nam toàn thân nổi lên một tầng da gà, kêu lên: "Tài xế mau lái xe! Nhanh lên, lập tức, ngay lập tức! Đứng rồi, trước tiên khóa cửa xe lại đã, ngàn vạn đừng để người khác lên xe!"

Nhìn Tiêu Nam đi xa, Du Dương cười nói: "Hà hà, cô nàng này rất có ý tứ, ta thích!"

Du Dương đang yy tự sướng thì một cánh tay trắng khoác lên trên vai hắn.

"Vừa rồi nghe người nói đối với hoa cúc cũng có tình thú! Thiệt hay giả vậy?" Trương Vũ Thiến ôm bả vai Du Dương, mập mờ hỏi.

"Ách. . . Chẳng lẽ. . . Thiến Thiến, người cũng thích cái này? Vậy tối nay chúng ta phải cùng nhau nghiên cứu. . ."

"go four go! (đi chết đi!)"

Du Dương còn chưa nói hết đã bị Trương Vũ Thiến đá bay ra ngoài!

Buổi tối, trên diễn đàn Hoa Đô học viện đã công bố danh sách bát cường đối chiến! Hai người có hi vọng đoạt giải quán quân nhất là Du Dương và La Hoành Hành lại được gặp nhau sớm.

Kết quả này nằm ngoài dự tính của mọi người, những tưởng hai người họ sẽ gặp nhau ở trận chung kết, không nghĩ lại gặp nhau ở vòng bát cường rồi.

Thấy tin này, có người vui, có người buồn!

Thập lục cường trừ Du Dương và La Hoành Hành, mười bốn người khác sau khi thấy tin kia đều lập tức đi ăn mừng, Du Dương cùng La Hoành Hành mặc kệ thắng bại bọn họ đều có cơ hội đoạt được vị trí thứ hai cùng thứ ba rồi, đối với những học sinh nghèo vượt khó này mà nói vị trí thứ hai cùng thứ ba đã đạt được khoản tiền lớn rồi.

Bất quá Trương Vũ Thiên sau khi thấy tin kia lại rất lo lắng. Nàng ta sợ Du Dương thua, đến lúc đó tiền thưởng liền bị hẫng rồi!

Trương Vũ Thiên nghĩ tới nghĩ lui, cuối cùng vẫn không yên lòng, nàng đến đập cửa nhà Du Dương.

Du Dương vừa nghe đã biết là ai, ngoại trừ ma nữ Trương Vũ Thiên ra còn ai gõ cửa như vậy, hắn lập tức chạy đi mở cửa.

"Thiên Thiên, khuya thế này ngươi còn đến tìm ta, ngươi thật sự muốn cùng ta nghiên cứu. .."

Du Dương còn chưa nói xong đã bị Trương Vũ Thiên cắt đứt: "Ngươi nếu dám đem hai chữ kia nói ra, có tin ta lập tức thiên ngươi không!" (DG: con pé này tên có chữ Thiên nên toàn thích "Thiên" người khác, ai bảo tên không ảnh hưởng đến tính cách nà ^^)

"Ách. . ." Du Dương vội vàng đưa tay bảo hộ người huynh đệ của mình.

Du Dương mời Trương Vũ Thiên vào phòng thấy nàng sắc mặt bất thiện vội nói: "Thiên Thiên, ta nói thật, người đẹp hồi trưa là người quản lý kỳ hóa của ta, tôi để dạy ta làm kỳ hóa, ta cùng nàng một chút quan hệ cũng không có!"

Trương Vũ Thiên nghe vậy, hai mắt bắn ra tia sáng: "Thật không có quan hệ gì?"

"Thật, tay cũng chưa nắm qua!" Du Dương ngán đầu ưỡn ngực bảo đảm nói.

"Ngươi dám thề sao?" Trương Vũ Thiên biết Du Dương khi nói dối sợ nhất là phải thề.

"Đương nhiên dám!"

"Được!" Trương Vũ Thiên thấy Du Dương thật sự không sợ thề, nói: "Được rồi, chuyện này ta liền tin ngươi một lần!"

"Hà hà, Thiên Thiên khuya thế này ngươi còn đến tìm ta không phải vì chuyện này sao?" Ta thấy hôm nay trăng tròn, ngoài cửa sổ là một bức tranh thi tình, quả thật rất hợp để hôn môi a!"

"Lăn! Bỏ cô nương không có tâm tình cùng ngươi làm chuyện kia! Ta tới là để hỏi ngươi, cuộc tranh tài ngày mai ngươi chuẩn bị thế nào rồi? Đừng quên ngươi phải đưa một nửa tiền thưởng cho ta đó!"

"Ách. . . Hắn là không có vấn đề!"

"La Hoành Hành đã đặc biệt tìm người nghiên cứu Thái Cực Vân Thủ của ngươi rồi, chiêu đó của ngươi đối với hắn chưa chắc đã có tác dụng!" Trương Vũ Thiên nói.

"A! Đối thủ ngày mai của ta là La Hoành Hành àh!"

"Chẳng lẽ ngươi còn chưa biết?"

"Hà hà, giờ thì biết rồi!"

Trương Vũ Thiên tức giận nói: "Ngươi quá vô trách nhiệm rồi! Ta không quan tâm, bất kể ngươi thắng hay thua đều phải đem 2,5 vạn đồng tiền thưởng cho ta!"

"Ách. . . Ta thiếu ngươi 2,5 vạn khi nào vậy?" Du Dương trầm nghĩ, làm nữ nhân thật tốt, không thèm giảng đạo lý, trực tiếp đoạt tiền của nam nhân. (SCTK: Nằm ngửa, nằm nghiêng cũng có tiền :>)

"Lúc trước chúng ta đã nói rồi, ngươi không phải đã quên a!"

"Hà hà, Thiên Thiên ngươi vừa nói ta mới nhớ! Chúng ta lúc trước nói chuyện yêu đương nhưng cũng chưa có làm qua cái gì, ngươi xem chúng ta hôm nay có nên làm chút gì đó?"

Vừa hỏi Du Dương vừa hướng Trương Vũ Thiên đi tới!

"Làm cái đầu nguoi! Nếu nguoi còn dám tiến lên một bước nữa, cẩn thận ta sẽ thiên nguoi!" Trương Vũ Thiển hung hăng nói.

"Hức, , , Không công bằng! Không có thiên lý! Vì cuộc sống hạnh phúc của chúng ta, ngày mai ta phải ra chiến trường rồi, sống chết còn chưa biết. Nguoi thân là nữ nhân, một yêu cầu nhỏ nhỏ của nam nhân trước khi xuất chinh mà nguoi cũng không thể thỏa mãn sao?" Du Dương đáng thương nói (SCTK: ây da. Cảm động thể mà Thiển Thiển nàng cũng k động tình tỳ nào sao ;))

"Uhm! Cũng có chút đạo lý!" Trương Vũ Thiển hơi suy tư nói.

"Hà hà, Thiển Thiển tốt nhất! Ca ca yêu cầu cũng không cao, chỉ cần hôn cái miệng nhỏ nhắn chút là tốt rồi!" Du Dương xoa xoa tay cao hứng nói.

"Qua đây!" Trương Vũ Thiển hướng Du Dương ngoắc ngoắc tay.

Du Dương vừa thấy mỹ nhân chủ động gọi tới, lập tức chạy tới. . .

(DG: Được voi đòi tiên là bản chất của lưu manh, liệu chuyện gì sẽ xảy ra? xin mời đón xem tập sau he he)

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Ta Chịu Đựng Được

Du Dương công phu ngoài miệng mặc dù lợi hại, nhưng cũng chỉ giới hạn ở lời nói, nếu thật là làm, hần chỉ là một đứa con nít!

Trương Vũ Thiển khẽ ngẩng đầu lên, hai mắt mập mờ nhìn Du Dương. Du Dương trong lòng vô cùng kích động, đôi môi ướt át của Trương Vũ Thiển cách bờ môi của hần càng ngày càng gần, một giây sau, Du Dương có thể hoàn thành nụ hôn đầu tiên trong đời mình!

"Ngừng!" Ngay lúc lang hôn của Du Dương chỉ một chút xiu nữa thôi là đụng phải đôi môi Trương Vũ Thiển, Trương Vũ Thiển đột nhiên ngắt lời Du Dương, cùng sử dụng ngọc thủ của nàng ngăn lang hôn của Du Dương!

"Ách... Thiển Thiển nguoi làm sao có thể ngay thời khắc mấu chốt đột nhiên hô ngừng, như vậy sẽ đối với nguoi của ta cả nguoi tạo thành trước nay chưa có thương tổn! " Du Dương ai oán nói.

Trương Vũ Thiển đẩy Du Dương ra, nói: "Ta đột nhiên nhớ ra, buổi tối hôm nay ta ăn là củ hành tây cùng trứng trắng, sau khi trở về vẫn chưa có đánh răng!"

"Không sao cả! Ca ta không để ý đâu! " Du Dương vội la lên.

"Vậy sao có thể được! Nụ hôn đầu thế nhưng là nhân sinh đại sự của những tiểu cô nương như ta, không thể qua loa! Ngày mai đi, đợi ngày mai nguoi đánh bại La Hoàn Hành xong, ta hảo hảo chuẩn bị một chút chúng ta lại tiếp tục!"(Tội nghiệp nhi=]] thường thì hẹn dc 1 lần thì lần sau khả năng hẹn cũng vào khoảng 70-80%=]])

Nói xong, Trương Vũ Thiển thoát khỏi lang trảo của Du Dương, chạy trở về nhà nàng. Lúc tới cửa lại xoay người hướng Du Dương vung quyền, chọc tức nói: "Vì nụ hôn đầu của chúng ta, ngày mai nguoi nhất định phải cố gắng! "

Du Dương thật muốn đuổi theo, rồi đem Trương Vũ Thiển đè xuống đất mạnh mẽ ....! (tưởng tượng chút nào =]])

"Ta hận hành tây! " Du Dương quát.

Một đêm này, Du Dương làm một đêm xuân mộng, trong mộng hần đem Trương Vũ Thiển đẩy ngã nhiều lần, một lần lại một lần...

Ngày hôm sau, khi Du Dương tỉnh lại liền phát hiện giường của hần tất cả đều là dinh dính "Trương hồ "(Khiếp.....mộng tình lắm thế @@ !)

Lúc Du Dương ra cửa, đúng lúc đụng phải đem Trương Vũ Thiển, hình tượng của hần làm Trương Vũ Thiển giật mình.

Du Dương tinh thần uể oải, đầu tóc của hần bù xù hỗn loạn nhìn như ổ gà, vành mắt đen không khác gì gấu mèo, cả nguoi gầy đi hần 1 vòng to! (Thật không tin dc.....mộng mà làm tới mức này @@ !)

"A! Nguoi... Nguoi... Nguoi tối ngày hôm qua có phải hay không bị nữ quý chà đạp! Làm sao một đêm không thấy biến thành bộ dạng như vậy! " Trương Vũ Thiển hét lớn.

"Hừ! Ngươi không sai chính là nữ quỷ làm hại ! " Du Dương hừ mạnh nói.

"Cái này cùng ta có quan hệ gì! " Trương Vũ Thiển chu cái miệng nhỏ nhắn nói.

"Đợi xong hôm nay ta cùng La Hoàn Hành hoàn thành cuộc so tài, ta không đem miệng nhỏ của ngươi hôn cho đến sưng lên! " Du Dương cả giận.

"Ha ha, ai sợ ai chứ! Cẩn thận ta cắn rụng đầu lưỡi của ngươi! " Trương Vũ Thiển cười duyên nói.

"Ách... Lúc hôn môi ta còn có thể đem đầu lưỡi đưa tới sao? " Du Dương tò mò hỏi.(Hỏi nhầm thật đúng là gà mờ =)))

"Đi đi đi! Còn không mau đi ăn điểm tâm, không có thì đừng trách ta chán ghét!"

Bởi vì hôm nay Du Dương có cuộc tranh tài trọng yếu, Trương Vũ Thiển ít ra cũng mời Du Dương ăn một bữa ăn sáng.(Hơ hơ tốt nhĩ @@)

Nhưng mà lại bị Du Dương làm một màn đau da đau thịt, chỉ trong một hơi Du Dương ăn liền mười cái trứng gà, để cho Trương Vũ Thiển cực kỳ đau lòng! (Này thì không hôn, này thì xuân mộng nhiều vào =)))

Bổ sung năng lượng từ mười cái trứng gà , Du Dương về mặt hồng hào, sáng lạng trở lại.(10 cái quá nhiều + không thịt bỏ gì chài @@)

Sau khi ăn xong, Du Dương cùng Trương Vũ Thiển cùng đi đến trường học.

Du Dương nói: "Thiên Thiên, đem ngươi điện thoại cho ta mượn một chút, hôm nay tranh tài trọng yếu như vậy, ta phải đem Phan đạo sư mời tới!"(Một nước không tốt nhưng...)

"Chẳng lẽ có ta cho ngươi trợ uy còn chưa đủ sao? " Trương Vũ Thiển ăn vạ.

"Ha ha, nhiều người không phải là tăng thêm 1 phần lực lượng! Như vậy cho ta nhiều thêm một phần động lực, là nắm chắc thêm một phần thắng lợi, Thiên Thiên ngươi nói phải không? " Du Dương vô si cười nói. (...không đỡ được)

"Không cho mượn, máy của ta không còn tiền! Vẫn còn đang chờ lấy được phần thưởng của người để nạp! " Nghĩ cảm điện thoại di động của nàng gọi cho Phan Trác Phi, đó là ngàn vạn lần không có khả năng!

"Vậy được! Ta chỉ có thể tự mình đi mời Phan đạo sư ! Thiên Thiên ngươi cùng đi với ta không ?! " Du Dương hỏi.

"Đi... Ngươi đi chết đi!"

Trương Vũ Thiển thật muốn một quyền đánh chết Du Dương tên gia hỏa không hiểu phong tình này, nhưng lần này Du Dương lại không cho nàng cơ hội, nhanh như chớp chạy trốn!

Du Dương thông qua tín hiệu điện thoại của Phan trác phi đích, rất dễ dàng xác định được vị trí của Phan Trác Phi.

Du Dương đi tới ký túc xá dành cho giáo viên, tìm được phòng làm việc của Phan Trác Phi!

"Yên tâm đi! Cuộc tranh tài hôm nay của ngươi toàn trường cũng rất chú ý, ta nhất định sẽ đi xem ! " Phan Trác Phi sửa sang lại tài liệu trên tay nói

"Ha hã, ta biết Trác Phi ngươi đối với ta cũng tốt nhất! " Du Dương được voi đòi tiên, muốn tiến tới một bước, lần nữa gần hơn nữa khoảng cách giữa hai người.

"Ngừng, ngươi đứng ở kia đừng động! Nơi này là phòng làm việc giáo viên, cẩn thận lời đồn đại, chú ý một chút! " Phan Trác Phi sợ Du Dương làm ra chuyện quá đáng.

"Trác phi đạo sư, hôm nay ta tìm ngươi còn có một việc? " Du Dương nói.

"Chuyện gì?"

"Trác phi đạo sư ngươi có thể hay không đem tranh tài của ta sớm một chút, an bài trước chín giờ sáng trước được không ?!"

Phiên giao dịch kỳ hoá của thành phố bắt đầu lúc 9h, Du Dương mau chóng một chút kết thúc tranh tài sớm để về nhà luyện tập xảo riêng, tất cánh năm trăm vạn sức hấp dẫn là khổng lồ.(khúc này dịch nha....không wen mấy cái này ^^ !)

"Tại sao muốn tổ chức sớm! Thời gian tranh tài cùng thứ tự xuất trận đã sắp xếp xong xuôi, không thể tùy tiện sửa đổi ! " Phan Trác Phi nói.

"Ách... Không thể nói trước, kia kéo dài sau đâu! An bài ở ba điểm sau cũng có thể!"(Không bik nốt =='. ....cái này nếu dịch là 3h sau hay là 3h chiều ?? thế sao trên kia lại là kêu tổ chức sớm trước 9h...coi lại dùm nha)

Hiện tại thị trường kỳ hóa mỗi phút mỗi giây đối với Du Dương mà nói cũng rất trọng yếu, cho nên Du Dương không muốn lãng phí một chút thời gian nào.

"Kéo dài sau? " Phan Trác Phi suy tư.

"Nếu như Trác Phi đạo sư có thể giúp ta cái này, ta đây Du Dương bảo đảm, chỉ cần Trác Phi người cần, ta cũng có thể lên núi đao xuống chảo dầu, coi như là vì người tình tần nhân vong ánh mắt ta cũng sẽ không nháy mắt một chút nào! " Du Dương nói.

"Cút, nghĩ tình tần nhân vong thì tìm người khác đi! Ta sợ bạn gái nhỏ của người tới tìm ta liều mạng! " đối với lời nói của Du Dương..., làm cho Phan Trác Phi vừa tức vừa cười.

"Ha ha, thật ra thì ta không có kén ăn, coi như là hai người chúng ta cùng Vũ Thiên, ba người chúng ta cùng nhau 3P, ta có thể chịu được, tuyệt đối sẽ không tình tần nhân von! " Du Dương vỗ ngực bảo đảm nói.

"Cút! Lập tức rời đi, bằng không ta cho người một cái sâu đậm hồi hận! Còn không đi, ta đây lập tức lấy [kỳ ` sách ` lưới] huỷ bỏ tư cách tham gia cuộc so tài tranh tài vũ kỹ của người!"

Phan Trác Phi vô tình đem Du Dương đuổi đi ra ngoài.

Lúc Du Dương rời đi, Phan Trác Phi trong phòng làm việc không lâu sau, trận tranh tài của Du Dương cùng La Hoành Hành bị kéo dài, cuộc so tài lấy áp trực hí vì lý do, đem tranh tài của bọn họ đem xếp sau các cuộc tranh tài khác, đúng 3 giờ sau tiến hành.

Thấy kết quả như thế, Du Dương khoe miệng không khỏi lộ ra cười đậm đắng, thầm nghĩ: "Mỹ nữ đạo sư, ta nhất định sẽ hảo hảo báo đáp người!"

Lúc này Phan Trác Phi đang làm việc, đột nhiên đánh hắt xì, "Khí trời rất tốt, chẳng lẽ muốn cảm mạo!"

Phan Trác Phi còn không biết, nàng đã bị tên kia sắc lang liệt vào làm thành viên trong danh sách của hấn 3P, 4P, nP!

Từ chín giờ sáng bắt đầu mãi cho đến ba giờ chiều, Du Dương cũng trốn trong một góc không người, dùng đệ nhị trí não lên inte, luyện tập xảo riêng (chưa coi mấy chap dịch trước nên ko bik để xảo riêng thành gì ^^!)

Đến xế chiều báo cáo cuối ngày, tỷ số thắng của Du Dương vừa tăng lên năm điểm, tỷ số thắng đã đạt đến bảy mươi phần trăm. Một ngày tổng cộng doanh lợi hơn năm ngàn tiền địa cầu.(Ít thế sao @@!)

Đồng thời ở vào lúc kỳ hóa thành phố báo cáo cuối ngày, Hoa Đô học viện cuộc so tài vũ kỹ, Du Dương đối chiến La Hoành Hành tranh tài đã chuẩn bị sắp xếp, trận đấu mà mọi người đều quan tâm chính là trận này, trận được gọi là trận chung kết sớm sắp sửa mở màn.

La Hoành Hành từ sớm đã đứng ở trên đài, mà một vị dự thi tuyển thủ khác, Du Dương thì lại cau mày, khuôn mặt tâm sự, đứng ở trên đài, sau lộ ra một bộ dạng không yên lòng..

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Bát Cực Chấn Thiện

"Du huynh, nếu như người vẫn còn chuyện chưa xử lý xong, ta có thể đợi! Ta muốn cho người thua tâm phục khẩu phục!" Trên đài La Hoành Hành ôm song quyền đối với Du Dương nói.

Bởi vì trận tranh tài được diễn ra ở đệ tam đối chiến quán, Du Dương vừa lên đài thì đệ nhị trí não của hấn vừa kết thúc kỳ hạn giao hàng trong chợ thao tác (chỗ này thấy giống như chơi chứng khoán nhĩ ;) ko bik sửa sao để bạn sửa), thế nên trong mắt của người ngoài thì Du Dương lộ ra vẻ mặt tâm sự, cùng với một bộ dạng ko yên lòng.

Ý thức Du Dương tựa như lạc trong cõi thần tiên, theo mạng lưới Inte trở về, liền đối với La Hoành Hành nói: "Cảm ơn ý tốt của La Huynh, nhưng Trác Phi đạo sư đã tới, chúng ta có thể bắt đầu!"

"Tiểu tử, bất cá hai tay cũng không phải là thói quen tốt! Cho dù Thiên Thiên không có lựa chọn ta, nhưng nếu ta biết có người dám khi dễ nàng, ta nhất định đuổi giết hấn đến tận chân trời góc biển! " La Hoành Hành đem Du Dương xưng hô đổi thành tiểu tử.

"Ha ha, chuyện này La huynh người có lẽ không có cơ hội đó! Thiên Thiên là nữ nhân của ta, ta nhất định sẽ không để cho người khác khi dễ nàng! " Du Dương nói.

"Tiểu tử, người ta nói chính là ngươi! Ngươi nếu dám khi dễ nàng, ta nhất định không tha cho ngươi! " La Hoàn Hành quát.

"Ha ha, ta kia không gọi là khi dễ, mà phải nói là làm tình, yêu thương nhé! " Du Dương cố ý chọc giận đối phương nói.

Dưới đài Trương Vũ Thiên cau mày rồi đối với trên đài hai người quát: "Hai người các ngươi muốn đánh hãy mau đánh, nếu ai dám lại bàn về ta, ta liền đem hán biến thành thái giám!"

"La huynh, thật ngại quá! Vì sự an toàn của huynh đệ ta, ta muốn xuất thủ! " Du Dương nói.

"Đến đây đi! Chúng ta đường đường chính chính đấu một trận, trận chiến này ta mong đợi đã lâu rồi! Lần này ta sẽ không xem thường ngươi nữa, quyết sẽ không giống lần trước bởi vì khinh thường mà bại dưới tay ngươi! " La Hoàn Hành bày xong thế võ, chờ đợi Du Dương ra chiêu.

Du Dương biết chính mình Bình Dân Vũ Kỹ « Thái Cực Vân Thủ » đối với La Hoàn Hành đã không còn tác dụng, Du Dương ra tay liền đánh ra « Địa Ngục Thập Bát Chi — Dao Cự Địa Ngục » ! Ngay lúc đó, từ hai tay của Du Dương bỏ ra vô số dao ảnh, đem La Hoàn Hành bao vây ở trong lưới dao ảnh.

Thấy Du Dương vừa ra chiêu là siêu phẩm cấp vũ kỹ, La Hoàn Hành cũng không dám chậm trễ, liền đánh ra tuyệt kỹ của hán.

« Bát Cực Chấn Thiên —— Chấn! »

La Hoàn Hành chiêu Chấn vừa ra, trên người hán cuộn cuộn cơ bắp mãnh liệt chấn động, tạo ra một sóng lực lượng, đem vô số dao ảnh mà Du Dương tạo ra chấn nát. (chỗ này hơi khó.....nên sửa chút....xem xét sửa lại nha ^^ !)

"Tốt! " Du Dương tiến công không có kết quả, lui về một góc của lôi đài.

" « Địa Ngục Thập Bát Chi » vào tay của ngươi xuất chiêu thế mà uy lực lại tăng cao, ngươi thật sự là một thiên tài võ học! " La Hoàn Hành khen.

"Ha ha, một chiêu này không phải đã bị La huynh dễ dàng phá vỡ sao! " Du Dương nói."Chiêu thức của Tứ Đại Tài Tử , ta đều đã thử qua, dùng những chiêu thức này ngươi tuyệt đối không thắng được ta! Cho nên ngươi hay là xuất ra chiêu thức mới đi ! " La Hoàn Hành tự tin nói.

"Dĩ nhiên rồi, ta còn muốn một chút kiến thức thật tốt về La huynh « Bát Cực Chấn Thiên » đây!"

Du Dương không hề che dấu nữa, liền xuất ra một chiêu Siêu Phẩm cấp Vũ Kỹ.

“ « Hình Ý Cửu Biến — Long Tượng Phục Ma » ! " Từ thân hình của Du Dương huyền ra khỏi một con rồng một voi hai hư ảnh, voi đi trước, rồng theo phía sau, hướng La Hoàn Hành xung phong liều chết tới. (trùng sát liễu quá khứ = xung phong liều chết tới....sát = chết @@ cái này để bạn làm luôn ^^ !)(1 rồng 1 tượng hay 1 rồng 1 voi nghe hay ta ÷ 1 long 1 tượng....)

"Tối tốt lắm! " Một chiêu này của Du Dương « Long Tượng Phục Ma », La Hoàn Hành thấy Du Dương cùng Lệnh Hồ Tông lúc đối chiến dùng qua, nhưng không có đích thân thể nghiệm qua.

La Hoàn Hành chân phải bước tới trước, sau đó đồng thời đưa tay phải ra, hô:

« Bát Cực Chấn Thiên — Chấn thứ nhất — Chấn Kinh Thiên Địa! »

Oanh! Oanh! Một thoái một quyền, lưỡng kinh cộng hưởng nổ mạnh, thật sự là kinh thiên động địa!

La Hoàn Hành chân đạp mặt đất, cả vùng đất lập tức chấn động, đồng thời không khí trên trời cũng như vậy xảy ra chấn động dữ dội.

Du Dương một con rồng một voi bị chấn động phá hủy, đồng thời đem Du Dương chấn đến mép lôi đài, suýt nữa bị chấn ra khỏi lôi đài.

« Hình Ý Cửu Biến — Long Tượng Phục Ma » đối chiến « Bát Cực Chấn Thiên — Chấn thứ nhất — Chấn Kinh Thiên Địa », La Hoàn Hành « Chấn Kinh Thiên Địa », thắng.

"La huynh « Bát Cực Chấn Thiên » quả nhiên mạnh mẽ! Không biết La huynh tổng cộng có thể đánh ra mấy chấn? " Du Dương khen.

"Không dối gạt ngươi, ta tổng cộng có thể đánh ra hai chấn, « Chấn Kinh Thiên Địa » cùng với « Quý Thần Khóc », nhưng chấn thứ ba « Định Càn Khôn » ta còn chưa luyện thành! " La Hoàn Hành thẳng thắn nói. (quý khóc thần sầu nghe hay hơn nhi ^^)

La hoàn hành « Bát Cực Chấn Thiên » cùng Du Dương « Thôn Kinh Bạo Phá Quyền » giống và không giống nhau, « Thôn Kinh Bạo Phá Quyền » là lợi dụng liên hoàn quyền mà sinh ra chấn, mà « Bát Cực Chấn Thiên » lại là một loại ám kinh, là ám kinh chấn động. Ở cảnh giới cao nếu so với Du Dương chính mình sáng tạo « Thôn Kinh Bạo Phá Quyền » cao minh hơn một chút. Nhưng mà La Hoàn Hành « Bát Cực Chấn Thiên » chỉ luyện thành hai chấn, nếu như luyện đến chấn thứ ba mới có thể đạt tới « Thôn Kinh Bạo Phá Quyền » bạo phá uy lực, thậm chí uy lực vượt qua « Thôn Kinh Bạo Phá Quyền ».

Thông qua Du Dương đệ nhị trí não dùng thời gian rất ngắn, đã tính toán phân tích ra được ý nghĩa sâu xa của « Bát Cực Chấn Thiên », nếu như bây giờ Du Dương có thể đánh ra « Bát Cực Chấn Thiên » thì chấn thứ ba « Định Càn Khôn » cũng là khả năng.La Hoàn Hành lại nói, "Nghe nói ngươi liếc mắt nhìn có thể học xong người khác vũ kỹ, không biết của ta « Chấn Kinh Thiên Địa » ngươi học xong chưa ?!"

"Cái này à... Ha ha... Bí mật!"

"Phải không, vậy hãy để cho ta tự mình nghiệm chứng điều bí mật này đi!"

Vừa nói La Hoành Hành tung một quả đấm hướng Du Dương đánh tới.

Mỗi một quyền, mỗi một chân cũng mang theo Kinh Thiên động thủ uy lực!

Lần này, Du Dương cũng không có sử dụng cùng La Hoành Hành giống nhau vũ kỹ, không dùng « Bát Cực Chấn Thiên », mà là sử dụng « Hình Ý Cửu Biến ».

« Hình Ý Cửu Biến — Long Đằng Long Dực »

« Hình Ý Cửu Biến — Long Xà Cuồng Vũ »

« Hình Ý Cửu Biến — Mã Đạp Phi Hạc »

Du Dương một hơi đánh ra ba loại song hình ý tổ hợp biến hóa.

Ở dưới Lệnh Hồ Tung nhìn ánh mắt nhìn thẳng, ước mơ tha thiết của hắn, Du Dương thế nhưng có thể tiện tay lấy ra tùy ý sử dụng. Lệnh Hồ Tung tâm tình hết sức phức tạp, không biết là hâm mộ hay là ghen tỵ với, cũng có lẽ là hận, có lẽ tất cả đều có!

Du Dương cùng La Hoành Hành ở trên đài ngươì tới ta đi, đánh mấy hiệp! Du Dương dựa vào « Hình Ý Cửu Biến » nhiều loại biến hóa cùng La Hoành Hành « Bát Cực Chấn Thiên — Chấn Kinh Thiên Địa » bất phân thắng bại.

Oanh! Hai người hung hăng đối bính một cái, sau đó đồng thời tách ra, thối lui đến một góc lồi đài của riêng mình.

La Hoành Hành cả kinh nói: "Ngươi thế nhưng có thể đem « Hình Ý Cửu Biến » huyền hóa ra nhiều chiêu thức như vậy! Xem ra ta chỉ dùng « Bát Cực Chấn Thiên — Chấn thứ nhất » là không thắng được ngươi!"

"Chấn thứ hai của ngươi « Quý Thần Khóc », ta đã mong đợi đã lâu rồi! Ta hiện có điểm đợi không được! " Du Dương nói.

"Ha ha, chấn thứ hai của ta so sánh với chấn thứ nhất, uy lực muốn lớn hơn nhiều! Không biết ngươi có thể hay không tiếp được! " La Hoành Hành cười nói.

"Tiếp được là tuyệt đối không có vấn đề, ta chỉ là đang nghĩ nên dùng phương thức gì để cho La huynh thua tâm phục khẩu phục! " Du Dương nói.

"Hừ, khẩu khí không nhỏ! Hôm nay ta nhất định phải đem ngươi đánh vào bệnh viện!" Nói xong, La Hoành Hành Chấn thứ hai « Quý Thần Khóc » tới rồi!

Ông... Ngô...

Quyền kinh kéo không khí cao tần chấn động, thật giống thần quỷ đang khóc!

Du Dương cũng động, nhưng lúc này động tác của hắn làm cho mọi người khiếp sợ!

Du Dương cùng với La Hoành Hành xuất một chiêu giống nhau, cùng đánh ra

« Bát Cực Chấn Thiên — Chấn thứ hai — Quý Thần Khóc »

Dưới đài Đoạn Dịch nghi ngờ nói: "Hắn không phải là phải nhìn qua một lần sau mới có thể học xong đối phương vũ kỹ sao? Chẳng lẽ hắn cũng biết « Bát Cực Chấn Thiên »!"

Lệnh Hồ Tung lác đầu, hắn càng ngày càng xem không hiểu Du Dương.

Cùng một lực lượng, cùng một chiêu thức, hai người lần nữa bất phân thắng bại!

"Ngươi thật học xong « Bát Cực Chấn Thiên » của ta! " đối với Du Dương có thể đánh ra vũ kỹ của hắn, La Hoành Hành biểu hiện cũng không có quá mức giật mình.

"Ha ha, đây đâu có gì là kì quái đâu! " Du Dương nói.

"Hừ, ngươi học xong « Bát Cực Chấn Thiên » của ta thì thế nào! Ta còn có biện pháp thắng ngươi! " La Hoành Hành tự tin nói.

"Là biện pháp gì, mau mau thể hiện cho ta xem! " Du Dương nói.

"Ha ha! " La Hoành Hành lộ ra vẻ mặt cười gian, "Sau khi bị ngươi cho té hai lần, hai ngày trước trong lúc vô tình ta đã đột phá sáu lần tâm tốc bình

chứng, tiến vào đến gấp bảy tâm tốc cảnh giới! Ta hiện tại đã tu luyện đến 250 thất quyền lực, ta muốn nhìn làm sao người đón lấy ta 250 thất quyền lực « Bát Cực Chấn Thiên — Chấn thứ hai — Quỷ Thần Khóc » !"

Vừa nói, La Hoành Hành 250 thất quyền lực « Quỷ Thần Khóc » hướng Du Dương oanh tới đây...

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Thái Cực Hoá Nhất Khí

Gấp bảy Tâm Huyết Thần Tốc, cao nhất lực lượng sẽ đạt tới 320 thất, La Hoành Hành mặc dù chỉ mới vừa tiến vào gấp bảy tâm tốc cảnh giới, nhưng lực lượng lại đạt đến 250 thất.

Du Dương Tâm Huyết Thần Tốc, chỉ tu luyện đến sáu lần tâm tốc, cao nhất lực lượng chỉ có 160 thất, cùng La Hoành Hành xê xích 90 thất lực lượng, không còn như lúc trước 20 thất hay 40 thất nữa !

"Một quyền này làm sao đón? " Du Dương ở trong lòng tính toán, hẳn cũng không lo lắng mình sẽ thất bại, mà là đang suy nghĩ chính mình muốn làm sao thắng, "Nên dùng « Thôn Kính Bạo Phá Quyền », hay là dùng « Bát Cực Chấn Thiên — Chấn thứ ba — Định Càn Khôn » đây?"

Trong không khí lưu chấn động, quả đấm của La Hoành Hành đã càng ngày càng gần...

"Khí lưu?" Du Dương trong đầu đột nhiên có điều hiểu ra!

Lúc này, Du Dương động!

Tại hiện trường người xem, còn có những người theo dõi trực tiếp thông qua mạng Inte cũng đang phỏng đoán Du Dương sẽ dùng chiêu thức gì để tiếp một quyền mạnh mẽ này của La Hoành Hành .

« Thái Cực Vân Thủ! »

"Là « Thái Cực Vân Thủ »!"

« Thái Cực Vân Thủ » lại một lần nữa từ tay của Du Dương xuất hiện, bất quá lần này « Thái Cực Vân Thủ » cùng mấy lần trước vận dụng khác nhau rất lớn.

Du Dương hai tay nhìn như thông thả, mềm nhẹ huy vũ, nhưng trên thực tế hai tay của hắn biến hoá nhanh như tia chớp, mắt người nhìn qua chẳng qua là ảo ảnh của hai tay hắn.

"« Thái Cực Hoá Nhất Khí! »" Du Dương hô lên.

Du Dương dùng hai tay dẫn đạo trong không khí lưu, phảng phất không khí đã bị hắn luyện hóa, khổng chế.

Thái Cực ôn nhu đối Bát Cực cương mãnh!

Du Dương dùng Thái Cực tính chất niệm, liên, miên, hoá giải hết Bát Cực cương, mãnh, chấn! (Tà TC sao ấy nhỉ mình quên mất rồi... tác giả xài đối từ ko... chắc để nguyên hán việt wa >

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Tư Duy Mạch Động

Du Dương cảm thấy nguy hiểm, kể từ khi hắn nhận được sinh sấp vật chuyển đổi khí, đây là lần đầu tiên cảm giác được mãnh liệt nguy hiểm như vậy.

Lúc ban đầu Phương Thanh Hoa cũng chỉ muốn vì mặt mũi của nhi tử hắn mà thôi, nhưng sau hai lần phái người đi ‘giáo huấn’ Du Dương đều thất bại, hơn nữa lần thứ hai Triệu Hồ chẳng những bị giết, mà những người khác cùng đi đều biến thành ngu ngốc. Điều này làm cho Phương Thanh Hoa cảm thấy bất an!

Phương Thanh Hoa là ai?! Hắn lập tức ý thức được rằng nếu để cho Du Dương lưu lại trên đời này, thì đây tuyệt đối là hậu họa cực kỳ nguy hiểm về sau! Vì muốn tiêu diệt cái uy hiếp vừa mới nảy mầm này, cho nên lần này Phương Thanh Hoa mới mời tới một sát thủ. Hắn nhất định phải làm cho Du Dương từ trên cái thế giới này biến mất.

Đuổi đi Lâm Thiếu Vân, Du Dương liền đi dạo đến siêu cấp siêu thị!

Trong quá trình đi dạo siêu thị, Du Dương vẫn lợi dụng đệ nhị trí não để truy tìm tung tích tên sát thủ thông qua hệ thống các camera của siêu thị! Nhưng tìm thật lâu, vẫn không tìm được! Bất quá Du Dương vẫn có thể cảm giác được cặp mắt kia vẫn đang nhìn mình chằm chằm.

Du Dương không dám về nhà, hắn sợ sau khi về nhà sẽ đem nguy hiểm đến cho Trương Vũ Thiển.

Du Dương đi ngang qua một công viên vắng vẻ không một bóng người, sau đó dừng lại. Hiện tại đã là đêm khuya, xung quanh Du Dương 100 mét nhìn không thấy bóng dáng, nhưng đệ nhị trí não của Du Dương từ xung quanh 100 mét tìm thấy một điện thoại di động tín hiệu, nơi phát ra loại tín hiệu này đang ở phía sau Du Dương 50m.

"Đi theo ta cả đêm! Hiện tại đêm khuya yên tĩnh vắng người, chính là thời điểm giết người phóng hỏa tốt nhất, ngươi còn chờ cái gì nữa?" Du Dương xoay người, đối diện phía sau nói. Hắn với chức năng nhìn ban đêm của cặp mắt sấp vật đã phát hiện vị trí của sát thủ.

Một tên vận một bộ đồ đen từ trên xuống dưới, từ nơi tối của công viên vọt ra, người của hắn hoàn hảo ẩn thân trong bóng tối, nếu như hắn không chủ động đi ra thì tuyệt đối rất khó để dùng mắt thường để phát hiện ra hắn.

"Ta quan sát ngươi đã lâu rồi, ngươi chỉ là một tên nhãi tầm thường với gấp 6 lần tâm tốc. Ta rất lấy làm lạ, ngươi làm thế nào phát hiện được ta?!" áo đen sát thủ nói.

Du Dương thấy được tướng mạo của đối phương, tên sát thủ này có vẻ hơn ba mươi tuổi, đao điều kiển (dịch sao đây.....sẹo đây mặt? hay thế nào =)) , dưới cằm râu rậm rạp, theo Du Dương suy đoán hắn đã nguy trang từ lúc bắt đầu!

Đồng thời vào lúc sát thủ xuất hiện, Du Dương dùng hắn thị lực phụ trợ sấp vật lưu lại tướng mạo của tên sát thủ, sau đó từ trên mạng tìm tòi thân phận của hắn. Rất nhanh, Du Dương ở nội bộ Inte của Stars Cảnh Sát Hình Sự tìm tư liệu của hắn.

Người này tên là Long Cương, nghề nghiệp sát thủ, là đào phạm (để zầy hay ghi là tội phạm trốn tù) bị truy nã của Stars Cảnh Sát Hình Sự!

Du Dương không trả lời câu hỏi của đối phương, mà là hỏi ngược lại: "Ta muốn biết Phương Thanh Hoa đưa cho ngươi bao nhiêu tiền tới giết ta!"

"A, loại người như ngươi tiểu nhân vật không đáng bao tiền, chỉ 50 vạn mà thôi. Nếu không phải gần đây thất nghiệp, có chút ngứa tay, ta sẽ không nhận loại ám sát tiểu sinh ý còn con với tiểu tử ngươi đâu!" Long Cương đáp.

"Oh! Thật tệ a, nguyên lai là ta ủy khuất ngươi!" Du Dương nói.

"Tiểu tử, biết điều thức thời, ta liền cho ngươi một cái chết thống khoái!"

Long Cương thân thủ nhanh như thiểm điện, hắn phi thân nhảy đến trước người Du Dương, hướng về phía Du Dương chính là một trào!

"Fk! Có làm hay không!"

Thị lực phụ trợ sấp vật cùng đệ nhị trí não của Du Dương nhanh chóng tính toán ra Long Cương trào lực, thế nhưng gần 1000 tấn!

Du Dương không có thời gian đi nghiệm chứng thật giả, bởi vì Long Cương chiêu thức đã tập đến Du Dương trước ngực, nếu như trào này lực lượng thật đến 1000 tấn, thì chỉ một trào này là có thể đem Du Dương tan xương nát thịt.

« Bát Cực Chấn Thiên —— Chấn Chi Quyết » (theo chap 46 vs LHH chiêu này là chiêu đầu tiên LHH tung ra, chỉ 1 chữ Chấn phá tan DD « Địa Ngục Thập Bát Chi »)

Du Dương dùng thân thể dẫn khí lưu chấn động, lấy làm phòng ngự!

Phanh!

Một trào này của Long Cương, trào nát bức tường khí phòng ngự của Du Dương, Du Dương lập tức hai chân vận lực (điểm địa = vận lực nghe được mà fải ko), nhanh chóng lui về phía sau!

"Siêu Phàm cấp Vũ Kỳ? " Long Cương không nghĩ tới Du Dương tùy tiện vừa ra tay liền xuất ra một chiêu Siêu Phàm cấp Vũ Kỳ."Không nghĩ tới người còn có thể siêu phàm cấp vũ kỳ! Ha ha, nếu như người không muốn chịu hành hạ, mau biết điều một chút đem siêu phàm cấp vũ kỳ của người giao ra đây!"

"Muốn Siêu Phàm cấp Vũ Kỳ của ta cũng được, người đem Phương Thanh Hoa giết cho ta rồi, ta có thể cho người! " Du Dương nói.

"A, chỉ cần ta bắt được người, ta đồng dạng có thể đem vũ kỳ trong tay người ép hỏi ra!"Long Cương lần nữa hướng Du Dương bắt tới.

Mới vừa rồi một lần giao thủ, Du Dương cảm giác được lực lượng của Long Cương thật tới 1000 thất, hơn nữa có thể còn muốn cao hơn.

" « Tâm Huyết Thần Tốc » cường đại nhất lực lượng cũng đã là gấp 9 lần tâm tốc ngàn thất trái phải, chẳng lẽ tu luyện của hắn đạt đến gấp 10 lần tâm tốc, đã tiến vào đến một tầng cảnh giới khác?! " Du Dương trong lòng cả kinh nói.

Thấy Long Cương cường đại như vậy, Du Dương không tự cao nữa, thị lực phụ trợ sát vật cùng đệ nhị trí não kết hợp chặt chẽ.Đối với mỗi lần ra chiêu của Long Cương, cả hai cũng có thể nhanh chóng suy tính ra lộ tuyến chiêu thức của Long Cương, sau đó tiến hành tránh né.

Lúc này, Du Dương hoàn toàn thể nghiệm được chỗ tốt của sinh vật sát vật, trước kia cùng thực lực so với mình thấp hơn lúc đối chiến lại không có cảm giác, mà hiện tại cùng lực lượng so với mình cao hơn mấy lần Long Cương đối chiến, thị lực phụ trợ sát vật có năng lực bắt hình ảnh mà mắt thường còn lâu mới có khả năng làm được.

« Bát Cực Chấn Thiên — Chấn thứ hai — Quỷ Thần Khóc »

Du Dương thấy được sơ hở, lập tức sử một chiêu Siêu Phàm Vũ Kỳ hướng Long Cương oanh tới.

What! Du Dương một chiêu siêu phàm cấp vũ kỳ đánh vào người của Long Cương. Siêu phàm cấp vũ kỳ a, Long Cương lại dùng thân thể đón đỡ.

"Ha ha! Người chỉ có vài trăm thất lực lượng, đối với chúng ta tu luyện « Tư Duy Mạch Động » võ giả mà nói, cùng tiểu hài tử lực lượng không có gì khác nhau! " Long Cương miệt thị cười nói.

« Tư Duy Mạch Động »

Du Dương rốt cuộc biết lực lượng cấp cao hơn tên gì rồi, nhưng Du Dương bây giờ không có thời gian tìm hiểu rõ cái gì là « Tư Duy Mạch Động », hiện tại bảo vệ tánh mạng quan trọng hơn.

Long Cương đối Du Dương nói: "Ta đã tu luyện đến « Tư Duy Mạch Động » đệ nhị trọng Nội thị cảnh giới, lực lượng gần 2000 thất! Ta khuyên người hay là biết điều một chút thúc thủ chịu trời, ta có thể làm cho người ăn ít một chút đắng!"

Mặc dù Long Cương lực lượng cao hơn Du Dương rất nhiều, nhưng hắn phát hiện Du Dương trơn trượt vô cùng (tên này xài cheat =]] agi với intel cao wa), muốn bắt lại bắt không được hắn. Hiện tại nghĩ nhanh chóng chế phục Du Dương thật đúng là có chút khó khăn, nhưng Long Cương là sát thủ lão luyện, kinh nghiệm phong phú, hắn ở trong lòng trước tạo một ít áp lực cho Du Dương, khiến cho Du Dương làm lỗi, sau đó trúng chiêu!

"2000 thất? Lực lượng cao hơn ta không chỉ gấp mười! Mẹ kiếp, không có biện pháp rồi, chỉ có thể nhờ người ngoài! " Du Dương trong lòng tính toán nói.

« Bạo Phá Quyền »

Oanh! Ý chí của Du Dương không một chút bị lay động bởi lời nói của đối phương, theo phản ứng bắt được một sơ hở của Long Cương, bắt được một cái cơ hội, một quyền oanh ở Long Cương ngực. (Đây thì ở trên nhìn xuống kiểu ngạo =]])

Một quyền này, Du Dương đưa tự nghĩ ra « Thốn kính bạo phá quyền » cùng « Bát Cực Chấn Thiên — Chấn thứ ba — Định Càn Khôn » dung hợp đến giống nhau, đem ba kích liên tục đổi thành ba đạo ám kinh!

Du Dương một kích đắc thủ, lập tức phát lui! Long Cương lực lượng quá mạnh mẽ, nếu mà so chiêu với hắn, Du Dương chỉ có nước lãnh đủ.

"Đây là cái gì vũ kỳ? " Long Cương án lấy bộ ngực cả kinh nói.

Du Dương một quyền này để cho Long Cương thụ thương, mặc dù không có thể nổ tung hắn giữa ngực, nhưng là chấn ngay trái tim của hắn, Long Cương khoe miệng đã chảy ra máu tươi.

"Chiêu này tên là « Bạo Phá Quyền »! Như thế nào, tư vị cũng không tệ lắm phải không?! " Du Dương nói.

"« Bạo Phá Quyền »! Tốt! Ha ha! " Long Cương đột nhiên phá lên cười, nói: "Quyền này của người nhưng cũng gần đạt đến Kinh Thể cấp Vũ Kỳ! Tốt! Ha ha! Thật tốt quá! Ha ha..."

Long Cương mặt liền biến sắc, ánh mắt biến thành dữ tợn kinh khủng, cũng đột nhiên hướng Du Dương đánh tới, trong miệng nói: "Đem vũ kỳ của người toàn bộ giao cho ta sao!"

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Định* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Mỹ Nữ Cảnh Sát

"Muốn vũ kỹ của ta! Người phải có năng lực thì mới được! Vũ khí của ta... Ra đi!" sáu chuỗi nghịch lưỡi dao dao từ Du Dương hai tay giữa ngón tay dài đi ra!

Du Dương khi đi dạo siêu thị làm một chuyển đổi sáu chuỗi Thanh Thạch cấp vũ khí sấp vật, lúc ấy không có cài đặt, hiện tại cần Du Dương mới đưa chúng yên tĩnh rút vào trên người.

"Người tu luyện đến Tổ Cốt cảnh giới sao?" Long Cương thấy Du Dương biến hóa, đột nhiên ngưng công kích.

« Tư Duy Mạch Động » tu luyện chia làm Tâm Tùy Ý Động, Nội Thị, Tu Da, Luyện Nhục, Dời gân, Tổ Cốt, Nội Tráng, Tinh Não, Dưỡng Thần, Ý Biến mười cảnh giới. Du Dương trên tay đột nhiên dài ra sáu chuỗi nghịch lưỡi dao dao, Long Cương cho là Du Dương tu luyện đến « Tư Duy Mạch Động » Tổ Cốt cảnh giới! Tổ Cốt cảnh giới, có thể theo như ý nghĩ của người sử dụng, trong khoảng thời gian ngắn thay đổi thân thể con người xương cốt, Tổ Cốt cảnh giới nếu so với Long Cương Nội Thị cảnh giới cao hơn bốn cảnh giới, cho nên Long Cương sợ! Hẳn sợ Du Dương là đang giả trư ăn cợn.

"Tổ Cốt? Cái gì là Tổ Cốt?" Du Dương không rõ Long Cương vừa nói cái gì.

Đúng lúc này, từ nơi xa vang đến tiếng còi cảnh sát dồn dập! Chỉ vài giây sau, trên bầu trời xuất hiện ba xe hơi hình dáng từ huyền phù phi hành xe! Từ trên phi hành xe, ba chùm sáng lớn đồng thời chiếu xuống, vừa vận giao nhau chiếu vào trên người Du Dương cùng Long Cương.

"Con mẹ nó! Làm thế nào vừa trở về xuất đầu lộ diện lại xuất hiện nhiều cảnh sát như vậy?!" Long Cương mắng.

"Long Cương, người đã bị bao vây! Lập tức thúc thủ chịu trói, nếu không ta sẽ nổ súng!" trên bầu trời trong phi hành xe có người hướng Long Cương cảnh cáo nói.

"Để cho lão tử thúc thủ chịu trói? Nằm mơ!"

Long Cương cũng không thiết đi xác nhận Du Dương Tổ Cốt cảnh giới là thật hay giả, hắn liền quay đầu chạy!

Phanh! Từ trên không trung, một tiếng súng vang lên, đồng thời Du Dương thấy Long Cương vừa lên tiếng sau cánh tay phải của hắn liền đứt, rời xa thân thể hắn! Nếu như không phải Long Cương thân thủ mau lẹ, sợ rằng mới vừa rồi một phát này đã lấy đi tánh mạng của hắn!

"Súng mạch điện tử (chắc là súng lazer)! Khiếp, vũ khí này uy lực quá kinh khủng!" Du Dương lần đầu tiên thấy được uy lực của súng mạch điện tử, có thể thấy nó chỉ thiếu chút nữa là tiến một vũ giả với hai nghìn thất lực lượng đi gặp diêm vương.

Long Cương tuy bị súng mạch điện tử cắt đứt một cánh tay, nhưng không làm cho hắn ngừng lại được, cũng không biết hắn dùng thủ pháp gì, ngay chỗ cụt tay chỉ cần lau một cái liền ngừng chảy máu, tiếp sau đó hướng đêm tối chỗ sâu bỏ chạy.

Hai chiếc từ huyền phù phi hành xe hướng Long Cương đuổi tới, khác một chiếc từ trên bầu trời chậm rãi chậm lại.

Phi hành xe còn không có xuống đến mặt đất, nữ hình cảnh cầm trong tay một khẩu súng sniper mạch điện tử, từ trên phi hành xe nhảy xuống (tưởng tượng : cảnh này nếu có thật đảm bảo rất oai phong, đặc biệt nữa là nữ hình cảnh đẹp =]])

Nàng từ trên cao nhảy xuống, mái tóc dài với màu đen tự nhiên theo gió tung bay, nhảy múa, trên người vận một bộ da màu nâu (thâm = đậm ??), bộ đồ da buộc chặt thân thể nàng, làm nổi bật hơn nữa những đường cong kinh tâm, động phách của nàng (Máu... chết... mất...)! Bên mắt trái nàng đeo một mắt kính màu trà, bên trong không ngừng phát lại hình ảnh một cách nhanh chóng. Du Dương thấy đó chính là những chiếc phi hành xe đang đuổi bắt Long Cương lúc này đang truyền về hình ảnh. Thân hình, quần áo, hơn nữa tay phải cầm vào súng bắn tia (để vậy hay để sniper ^^), này hoàn mỹ là hình tượng của một siêu cấp mỹ nữ đặc công! (Nói không sai =]] thật muốn là Du Dương trong cảnh này)

Du Dương lặng lẽ tháo rời Thanh Thạch cấp tạm thời sấp vật, hắn cũng không muốn để cho người khác đem hắn làm quái vật bắt lại.

"Đem tay giờ lên, để ở sau ót!" nữ hình cảnh dùng súng chỉ vào Du Dương nói.

"Ách... Ta là người tốt!"

"Đừng có lời thôi dài dòng, đem tay giờ lên, nếu không ta 1 phát nát đầu của ngươi!" (Hung dữ thật == 'nhưng t thix)

Mới vừa rồi, Du Dương tận mắt thấy nàng một phát cắt đứt cánh tay Long Cương, cho nên Du Dương không dám hoài nghi lời nói của nữ hình cảnh này. Du Dương biết điều một chút đem tay đặt ở sau ót, sau đó bị nữ hình cảnh bắt lên chiếc phi hành xe của nàng, áp giải hướng cục cảnh sát!

Du Dương cho là bên trong phi hành xe còn có tài xế hoặc những người khác, nhưng sau khi hắn lên xe mới phát hiện, bên trong xe chỉ có nữ hình cảnh cùng hắn là hai người, Du Dương bị nữ hình cảnh dùng khoá điện từ khoá ở bên cửa xe. (Hơ hơ 2 người 1 xe mà 1 người bị khoá =))

Du Dương ngồi ở từ huyền phù phi hành bên trong xe, hắn thông qua hệ nhĩ trí não nhanh chóng tra tìm tư liệu của nữ hình cảnh. Rất nhanh, Du Dương từ bên trong kho hồ sơ của Stars hình cảnh tìm được thân phận của nàng.

Diệp Mộng Hàm: năm tính nguyên 890, ngày 10 tháng 10 ra đời!

Nơi sinh: mặt trăng, Thành Thiên Không!

Thân phận: Stars hình cảnh, đặc phái viên hành động tiểu tổ tổ trưởng tại Địa Cầu. Diệp Mộng Hàm bây giờ là bị phái đến Địa Cầu, nhiệm vụ là đuổi bắt mấy tên tội phạm bị truy nã đang lẩn trốn.

Đang lúc Du Dương dùng hệ nhĩ trí não xem xét tư liệu của Diệp Mộng Hàm, bên trong phi hành xe micro vang lên, Diệp Mộng Hàm hành động tổ trưởng viên nói: "Tổ trưởng, Long Cương đã chạy thoát, chúng ta không có bắt được hắn!"

"Một tên bị thương mà hai người các người lại bắt không được! Ngu ngốc! " Đang lái xe, Diệp Mộng Hàm khiển trách thuộc hạ hai câu.

Đối với thuộc hạ làm việc bất lợi, Diệp Mộng Hàm biểu hiện vô cùng nóng giận! Diệp Mộng Hàm thân phận đặc thù, nàng bị phái đến Địa Cầu chính là để rèn luyện, trong lòng vội vã muốn hoàn thành vài nhiệm vụ một cách tốt đẹp! Hôm nay đột nhiên có người thông qua internet truyền đến tin tức của tội phạm bị truy nã Long Cương, Diệp Mộng Hàm mừng rỡ trong lòng, vốn là cho là Long Cương sau khi bị thương có thể dễ dàng bắt được hắn, lại không được nghĩ được rằng hắn sẽ chạy thoát.

"Người muốn bắt Long Cương, ta có thể giúp người! " Du Dương nói.

"Người?"

Diệp Mộng Hàm đánh giá Du Dương một chút. Mới vừa rồi Diệp Mộng Hàm tâm tư đặt cả trên người Long Cương, cho nên không rảnh để ý đến người thừa ra Du Dương này. Diệp Mộng Hàm mở máy vi tính ra, sau đó ở cảnh phương trong kho tài liệu tra tìm đến Du Dương thân phận. Rất nhanh, lá mạo hàm tìm Du Dương thân phận tin tức.

"Người là Hoa Đô Học Viện học sinh? " Diệp Mộng Hàm nói.

"Đúng vậy! " Du Dương nói.

"Vậy người tại sao phải cùng Long Cương ở chung một chỗ! Các người là quan hệ như thế nào? " Diệp Mộng Hàm hỏi.

"Đại tỷ! Ta cùng hắn có thể có quan hệ gì! Ta căn bản là không nhận ra hắn, khuya hôm nay, hắn ở đường ta về nhà đột nhiên nhảy ra nói muốn giết ta, sau đó chúng ta liền đánh nhau, tiếp theo các người đã tới rồi! Nếu như các người nữa đến chậm một bước, có thể ta liền chết lênh bà lênh bênh! " Du Dương kêu oan nói.

"Long Cương là một sát thủ, hắn đi giết người, chẳng lẽ là người đắc tội người nào? " Diệp Mộng Hàm hỏi.

"Chắc vậy! Gần nhất ta tham gia giải so tài võ kỹ của trường, ở trong trận đấu đã thương người, đắc tội với người là bình thường! Ta chém, những người đó thật tìm sát thủ tới giết ta sao? " Du Dương nói.

Du Dương tư liệu thanh bạch, nhìn không ra có cái gì khả nghi, Diệp Mộng Hàm nói: "Người thật có thể tìm được Long Cương?"

"Vì chứng minh sự trong sạch của ta, ta hết sức thử một chút! " Du Dương nói.

"Tốt, mau nói cho ta biết, như thế nào mới có thể tìm được hắn? " Diệp Mộng Hàm vội la lên.

"Ách... Người có thể hay không trước tiên thả ta ra, ta cần dùng máy tính của người! " Du Dương nói.

"Thả người ra thì có thể, bắt quá ta cảnh cáo người, nếu như người dám làm loạn, hoặc ý đồ chạy trốn, ta sẽ một phát nát đầu người! " Diệp Mộng Hàm cảnh cáo nói.

"Ha ha, ta tin tưởng người làm được!"

Diệp Mộng Hàm mở khoá điện từ đang khoá hai tay Du Dương, sau đem hắn đến chỗ ngồi của tay lái phụ.

Du Dương nhận lấy cái máy tính, sau đó mười ngón tay tung tăng nhảy múa trên bàn phím, không ngừng gõ gõ.

Du Dương động tác rất nhanh, thấy vậy Diệp Mộng Hàm hoa cả mắt! Thật ra thì Du Dương một bên thao tác cũng chỉ để mê hoặc Diệp Mộng Hàm, trên thực tế Du Dương đang thông hệ nhĩ trí não dùng suy nghĩ ở phía sau đài không chế máy tính.

Một lát sau, Du Dương nói: "Ok ! Tìm được vị trí của hắc rồi!"

Du Dương đem máy tính đầy trở về cho Diệp Mộng Hàm, chỉ vào trên bản đồ một điểm sáng không ngừng chớp động và nói: "Hắc ở chỗ này!"

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Thấu Tâm Long Trảo Thủ

"Người xác định?" Diệp Mộng Hàm hỏi.

"Có lẽ không sai!" Du Dương nói.

"Người làm như thế nào? Chẳng lẽ người gắn vào trên người hắc một thiết bị truy tìm?" Diệp Mộng Hàm hỏi. "Không có! Ta mới vừa rồi chẳng qua là vận dụng hacker kỹ thuật, ta trước xâm lấn nơi này di động thông tin công ty, tra một chút vài phần chung tại trước nơi này điện thoại tín hiệu, bởi vì mới vừa rồi cái chỗ này chỉ có ta cùng hắc, trừ điện thoại di động của ta tín hiệu, một người khác tín hiệu nguyên nhất định là hắc, hiện tại chúng ta chỉ cần truy tung điện thoại tay của hắc tín hiệu thì có thể tìm được hắc!" Du Dương cho Diệp Mộng Hàm giải thích.

Diệp Mộng Hàm dùng bộ dáng giật mình nhìn Du Dương, "Người thật thông minh, ta mới vừa rồi tại sao không có nghĩ tới chứ! Người suy nghĩ một chút, chờ người sau khi tốt nghiệp gia nhập của ta cảnh đội như thế nào?"

"Ách..."

Du Dương nhìn vào cái rãnh thật sâu giữa hai vú Diệp Mộng Hàm, thật là có điểm động tâm! Bất quá Du Dương lập tức bỏ đi ý nghĩ này, hắc có lý tưởng của mình, cũng không muốn nhận được nhiều quy tắc cứng nhắc rập khuôn quân thức! Nhưng trước mắt cô nàng này lấy ra bọt khí đến phải không sai, nhất là cái này bộ ngực, thật là vĩ đại! (Câu cuối ko bik dịch sao....)

Diệp Mộng Hàm đang đem vị trí của Long Cương truyền cho tổ viên của nàng, không có chú ý tới Du Dương kia bị ỏi ánh mắt, nếu không đầu của Du Dương có thể gặp nguy hiểm!

Long Cương vốn là lợi dụng thân phận giả ở tại tinh cấp trong tửu điểm, nhưng hiện tại thân thể bị thương, bộ dáng hết sức chật vật, vì không muốn bị người khác chú ý, Long Cương chạy trốn tới ngoại ô thành phố, trốn được một xưởng hoang vắng đã bị vứt bỏ.

Diệp Mộng Hàm đem phi hành xe dừng ở bầu trời của nhà xưởng, sau đó mang theo nàng hai tổ viên lặng lẽ tiềm nhập nhà xưởng. Trước khi nàng nhảy xuống phi hành xe, không yên lòng Du Dương, lại đem Du Dương khóa lại.

Du Dương nhìn ra một chút, phi hành xe cách mặt đất có hơn 50m, Diệp Mộng Hàm cùng thuộc hạ nàng thế nhưng vô thanh vô tức nhảy xuống.

Du Dương suy đoán, Diệp Mộng Hàm cùng thuộc hạ nàng chỉ sợ cũng đã tu luyện qua loại kia theo Long Cương nói qua : « Tư Duy Mạch Động ».

Du Dương đang muốn tìm tòi một chút tin tức có liên quan đến « Tư Duy Mạch Động », bỗng phía dưới nhà xưởng vang lên tiếng súng, đồng thời xuất hiện tiếng vang đánh nhau.

Mặc dù Diệp Mộng Hàm bọn họ trên tay có vũ khí công nghệ cao, nhưng Long Cương cũng cũng có chính mình kinh nghiệm nhiều năm sát thủ phong phú! Hơn nữa tại cái nhà xưởng cũ nát này hắc còn có thêm địa lợi.

Diệp Mộng Hàm cùng thuộc hạ nàng mới vừa tiềm nhập nhà xưởng thì tức khắc thiết bị bảo vệ cảnh báo hình cảnh trang bị của Long Cương liền có tác dụng, Long Cương muốn đánh lên Diệp Mộng Hàm cùng hai thuộc hạ nàng, nhưng bị Diệp Mộng Hàm phát hiện tung tích.

Bởi vì trong loại địa hình này, súng Diệp Mộng Hàm không có thể đánh tới Long Cương, mấy phát đều bị Long Cương tránh được.

Long Cương mặc dù bị Diệp Mộng Hàm dùng súng bắn tia cắt đứt một cánh tay, nhưng không ảnh hưởng tới tốc độ chạy trốn của hắc.

Rầm rầm rầm!

Diệp Mộng Hàm hướng về phía đường né tránh dự tính của Long Cương bắn vài phát súng, nhưng Long Cương tốc độ quá nhanh, hơn nữa nhà xưởng bên trong kiến trúc lại nhiều, vậy nên tại mấy phát súng của Diệp Mộng Hàm đều bị cản trở, hơn nữa được Long Cương sử dụng để núp vào.

Diệp Mộ Dung cầm trong tay song thương, cẩn thận tìm kiếm bóng dáng Long Cương, lúc này hai thuộc hạ nàng đã bị thương, không thể giúp nàng một tay. (Song thương = Lara Croft =]] rút cuộc để thương hay súng nghe đc hơn ta @@)

Đồng! Phía trước một tiếng động lạ.

Diệp Mộ Dung cho đó là do Long Cương, nàng vừa muốn tiến hướng đó, đột nhiên một trào mang theo kinh phong hướng nàng bắt tới, Diệp Mộ Dung dùng tay phải vừa đỡ, Long Cương bắt được khẩu cát ung YX79 trên tay phải Diệp Mộ Dung, một khẩu Hạ Sa ung YX79 điện từ mạch liên bề tan tành.

Đồng thời, Long Cương giờ lên chân phải, đem luôn khẩu bên tay trái Diệp Mộ Dung đá bay ra ngoài.

"Gái điểm thú, muốn bắt ta! Ngươi trước chết đi!" Long Cương hướng Diệp Mộ Dung xuất ra một trào.

Không bị vũ khí khoa học kỹ thuật uy hiếp, Long Cương liền không muốn trốn nữa, mà xoay sang triển khai phản kích.

Lực lượng cảnh giới của Diệp Mộ Dung cùng Long Cương không sai biệt lắm, nhưng trong kinh nghiệm thực chiến thì nàng cùng Long Cương so sánh muốn xê xích rất xa, hơn nữa Long Cương vừa hay là sát thủ, nhiều chiêu lấy mạng, mặc dù hắn đã đứt một cánh tay, nhưng vẫn hơi chiếm thượng phong.

Long Cương cùng Diệp Mộ Dung hai người đều có gần hai ngàn thất lực lượng, cái nhà xưởng cũ rành dưới nắm tay của 2 người lập tức biến thành bãi đậu. Một chiếc cơ giới hoạt động mới có hai, ba trăm thất lực lượng, có thể tưởng tượng ra, hai nghìn thất lực lượng là kinh khủng bậc nào.

Trong chớp mắt, nhà xưởng đã bị Diệp Mộ Dung cùng Long Cương hai người tháo ra thất linh bát lạc!

Du Dương ở trên bầu trời sợ hãi than nói: "Đây mới thực sự là võ giả!"

Lúc trước Du Dương thấy lực lượng của mình đã rất cường đại! Hiện tại cùng bọn họ so sánh với, Du Dương biết rồi cái gì là ếch ngồi đáy giếng! Du Dương rất cục hiểu được, tại sao với người không tu luyện « Tâm Huyết Thần Túc » sẽ trở thành con kiến trong xã hội loài người, loài người đã bắt đầu hướng tới tầng tiến hoá cao hơn rồi, những loại người không thích ứng được hoàn cảnh thì tất nhiên sẽ loại bỏ!

Diệp Mộ Dung nóng lòng muốn lập công, có chút nóng lòng thì làm việc sẽ lỗ mãng chút ít, không có rõ ràng thực lực chân thật của Long Cương mà nóng lòng hành động! Hiện ở trên tay nàng không có vũ khí, chẳng những đang ở hạ phong, hơn nữa có hai lần suýt nữa bị một tay Long Cương bắt trúng.

"Siêu Phàm cấp Vũ Kỹ —— « Thất Tinh Liên Hoàn Cước »!" Diệp Mộ Dung đánh ra một chiêu Siêu Phàm cấp Vũ Kỹ, nàng chân đá Thất Tinh Bộ, huyền ra vô số chân ảnh.

"Hừ, Siêu Phàm cấp Vũ Kỹ, ta cũng có! « Thấu Tâm Long Trảo Thủ »!" Long Cương tay trảo biến ảo thành một con long trảo hướng Diệp Mộ Dung bộ ngực to lớn cao ngạo tập tới. (Đọc thấy trảo nào đa phần cũng hướng tới đó hết =]] đặc biệt trường hợp này thì...=]])

"Ta chém! Đây là cái gì vũ kỹ, quá hạ lưu! Dĩ nhiên mà nói chiêu này bất ngờ, bất quá dùng để đối phó nữ nhân thì thật là một vũ kỹ tốt! Ta cũng hảo hảo học một ít!" Du Dương ở trên bầu trời từ trong huyền phù xe kêu lên.

« Thất Tinh Liên Hoàn Cước » uy lực dưới tình huống bình thường hẳn là ở trên « Thấu Tâm Long Trảo Thủ », nhưng bộ ngực của nữ nhân đối nữ nhân mà nói so sánh với tánh mạng nàng lại trọng yếu, bởi vì Diệp Mộ Dung vô cùng lo lắng bộ ngực của mình, lo lắng Long Cương trảo bắt được, này khiến nàng ở giữa đối chiến ăn thiệt thòi nhỏ.

Long Cương là ai, nghề nghiệp sát thủ, thân kinh bách chiến, lập tức bắt được Diệp Mộ Dung sơ hở, liền đem Diệp Mộ Dung áp chế dưới chính mình chiêu thức.

"Ta chém, bộ ngực lớn của mỹ nữ sắp gặp nguy hiểm! Lớn như vậy bánh bao trắng, nếu như cứ vậy mà hỏng, vậy thì thật là đáng tiếc! Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ đây?" (Uổng lắm đó... nhanh nhanh giải cứu mỹ nhân để đc đền đáp =]])

Đột nhiên, Du Dương thấy bên trong phi hành xe súng bắn tia.

"Lớn như vậy, còn chưa có lần nào được chạm qua! Súng ngắm mạch điện từ đây!" nam nhân đều thích nghịch súng, hơn nữa có ít người đặc biệt đặc biệt thích súng ngắm, thích cái cảm giác được đánh lên bắn chết con mồi.

Du Dương nhìn một chút cái còng tay khoá điện từ, "Điện từ thiết bị, mới có thể khống chế!"

Du Dương trên người có máy tính cầm tay trí thông minh nhân tạo chuyển đổi thành sinh vật sáp vật, cái này sáp vật có mấy vi tính chức năng, đồng thời nó có thể tiếp thu cùng bắn ra tín hiệu sóng điện từ.

Du Dương liền thử nghiệm các loại tần số tín hiệu sóng điện từ liên tiếp với cái khoá điện từ.

Lúc này, trên mặt đất Diệp Mộ Dung đã bị Long Cương dồn đến tuyệt cảnh!

"Gái điểm thú! Chịu chết đi!"

Long Cương sát chiều lại một lần nữa hướng Diệp Mộng Hàm tập tót! Một giây sau, lồng ngực Diệp Mộng Hàm sẽ mở một cái lỗ thủng to, mỹ nữ nàng cũng sẽ tùy đó biến mất.(Nhanh nhanh...)

Phanh! Đột nhiên, trên bầu trời truyền đến một tiếng súng vang...(Chút nữa thì tìm đúng)

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Mỹ Nữ Hình Cảnh Uy Hiếp

Đạn đạo súng mạch điện từ rơi vào giữa Diệp Mộng Hàm cùng Long Cương, ngăn trở sát chiêu của Long Cương đối với Diệp Mộng Hàm!

Long Cương không giết được Diệp Mộng Hàm, phát hiện trên bầu trời từ trong huyền phù phi hành xe còn một tên bắn tia, hấn xoay người bỏ chạy!

Rầm rầm rầm! Trên bầu trời không ngừng vang lên tiếng súng, súng kỹ nhanh nhẹn mau lẹ đến trình độ làm người ta cảm tức! Liên tiếp những phát súng, mỗi một phát đều cơ hồ đều trúng vào da Long Cương, ngăn chặn đường tẩu thoát của Long Cương!

Long Cương bị tay súng bắn tia ở trên không hù dọa khiến bất động đứng nguyên tại chỗ!

Diệp Mộng Hàm kinh dị nhìn trên không từ huyền phù phi hành xe, "Là hấn? Súng Kỹ của hấn như thế nào lại khủng bố như vậy?!"

Trình độ như vậy, cảm nhận như vậy, hoàn toàn đoán trước được đường chạy trốn của Long Cương."Long Cương, nếu như ngươi còn dám động, ta liền bắn nát đầu ngươi!" Du Dương ở trên phi hành xe kêu ngạo hô.

Long Cương hai chân khê giật giật, hai chân đã vận đủ lực lượng, nhưng thử hai lần, cuối cùng là một khắc cũng không dám động, hấn cảm giác mình chỉ cần vừa động, như vậy nhất định chết là điều không tránh khỏi!

Diệp Mộng Hàm lại từ trên người cảm ra một điện từ khóa, đem hai chân Long Cương còng lại. Điện từ khóa cấu tạo đặc thù, chưa tới được vận thất thì dừng hồng nghi có thể mạnh mẽ phá vỡ nó, Long Cương như vậy muốn chạy cũng chạy không được!

Sau khi Diệp Mộng Hàm kiểm tra tốt Long Cương, nàng liền từ một cái đồng hồ đeo tay hình dáng máy kiểm soát trên cổ tay nhấn hai cái, nghi điều khiển phi hành xe, để cho phi hành xe bay xuống đón người!

Thao tác mấy lần, Diệp Mộng Hàm chợt phát hiện nàng đã mất đi quyền khống chế từ huyền phù phi hành xe!

Bất quá phi hành xe vừa hay bay xuống, nhưng không phải do Diệp Mộng Hàm điều khiển!

Phi hành xe bay xuống mặt đất, Du Dương cầm trong tay súng bắn tia đi ra, bộ dáng rất là uy phong!"Là ngươi khống chế phi hành xe của ta?" Diệp Mộng Hàm hỏi.

"Vừa rồi ta sợ hấn chạy, cho nên trước phá giải quyền hạn phi hành xe, vạn nhất hấn chạy, cũng có thể đuổi theo hấn!"Du Dương nói.

"Trước tiên đem súng trên tay ngươi giao cho ta!" Diệp Mộng Hàm nói.

"Ách..." Súng này Du Dương còn chưa có chơi đủ, nhưng lời nói của Diệp Mộng Hàm hấn cũng không dám không theo, vạn nhất cô nàng này giận dữ, vu cáo mình là đồng bọn Long Cương, thì chính mình gặp phiền toái lớn!

"Ngươi đi vào bên trong nhìn xem hai đồng nghiệp ta thế nào!" Diệp Mộng Hàm lại nói.

"Ách..." cô nàng này đem hấn làm tiểu nhị sai khiến!

"Đúng rồi, nếu như bọn họ không thể đi, thuận tiện vác bọn họ trở lại đây!" Diệp Mộng Hàm lần nữa nói."Ách..." Du Dương hết chỗ nói rồi!

Du Dương vận khí không tệ, mặc dù hai thuộc hạ của Diệp Mộng Hàm cũng bị thương, nhưng đỡ cho Du Dương một cái là hai người bọn hấn vẫn có thể đi lại được.

Du Dương đem bọn họ đỡ phi hành trên xe của họ, bởi vì phi hành xe có thể tự điều khiển, cho nên Diệp Mộng Hàm không lo lắng bọn họ không thể lái được!

Long Cương bị Diệp Mộng Hàm nhét vào trong đó một chiếc phi hành xe.

Sau đó đối Du Dương nói: "Lên xe!"

"Ách... Lại lên à...! Ta là người tốt! " Du Dương khóc ròng nói.

"Người có phải hay không người tốt, phải đợi trở về cục cảnh sát cho người lấy khẩu cung, sau điều tra hoàn tất mới có thể biết! " Diệp Mộng Hàm nói.

"Ách... Khẩu cung bình thường bao lâu mới lấy xong đây?! " vạn nhất thủ tục quá lâu, lỡ mất cuộc tranh tài ngày mai, thì Du Dương sẽ thua lỗ nặng!

"Không nhất định! Còn phải xem sự phối hợp của người là như thế nào! Bình thường thì trong vòng 48 giờ hẳn là xong! " Diệp Mộng Hàm nói.

"Ách..."

"Đúng rồi, Khoá điện tử của ta làm sao người lại có thể mở ra? " Diệp Mộng Hàm đột nhiên nói.

"Ách... Cái này... " cái vấn đề này thật đúng là không dễ trả lời, phi hành xe còn dễ nói, thông qua máy tính của xe có thể phá giải quyền không chế hạn, nhưng điện tử khoá thì lại không có, cái vấn đề này thật đúng là không dễ giải thích.

"Muốn đi, đem chuyện này khai báo rõ ràng rồi hãy nói! " Diệp Mộng Hàm nói.

Du Dương cuối cùng cũng biết điều một chút cùng Diệp Mộng Hàm đi tới Stars cảnh sát hình sự tổng bộ ở thành phố Hoa Đô .

Thành phố Hoa Đô, Stars cảnh sát hình sự tổng bộ, còn nói Stars cảnh sát hình sự Á Châu phân bộ, là tại Địa Cầu lớn nhất Stars cảnh sát hình sự phân bộ.

Cả kiến trúc vô cùng hùng vĩ, phân ra ở trên mặt đất cùng dưới đất hai bộ phận. Trên mặt đất là 108 tầng cao chọc trời Đại Hạ, bình thường làm việc ở nơi này, mà dưới đất là cơ mật yếu địa, cần đặc thù quyền hạn mới có thể tiến nhập.

Du Dương bị Diệp Mộng Hàm dẫn tới tầng 38 tầng của tổ hành động đặc biệt của nàng. Lúc này, Long Cương đã sớm bị Diệp Mộng Hàm phái người đem tạm giam rồi. Bởi vì Long Cương là công dân Mặt Trăng, cho nên hẳn sẽ bị giải đến Mặt Trăng tiến hành Thẩm Phán.

Long Cương lúc này trên căn bản đã không còn là mối uy hiếp đối Du nữa!

"Lục Tiểu Lục, dẫn hắn đi lấy một phần khẩu cung, cận kề một chút! " Diệp Mộng Hàm gọi tới một người thanh niên hình cảnh mang Du Dương đi lấy khẩu cung.

Tạm thời xử lý xong chuyện của Long Cương cùng Du Dương, Diệp Mộng Hàm đi đến bộ tin tức của Stars hình cảnh!

Diệp Mộng Hàm đối với kỹ thuật hacker không ấn tượng nhiều lắm, cho nên tính toán đi tới bộ tin tức hiểu rõ một chút, xem một chút Du Dương như vậy thuộc về tầng lớp nào trong giới hacker.

Du Dương bị lấy khẩu cung cận kề sau lại nhốt vào một phòng giam tạm thời.

Du Dương lần đầu tiên vào loại địa phương này, mặc dù mình không có làm việc gì trái với lương tâm, nhưng trong lòng vẫn có chút thấp thòm. Du Dương muốn dùng đệ nhị trí não dị năng đi tìm tung tích Diệp Mộng Hàm, xem một chút có phải hay không đem mình quên đi, nếu quả thật bị nàng giam lỏng ở chỗ này 48 giờ, vậy cuộc so tài vũ kỹ của hắn cùng tiền thưởng xem như đem đi ngâm nước nóng.

Du Dương vừa mới suy nghĩ định tiến vào bên trong mạng Inte, thì cửa phòng tạm giam liền mở ra, Diệp Mộng Hàm đứng ở ngay cửa: "Du Dương, đi ra ngoài lấy khẩu cung!"

"Diệp cảnh quan, ta đã được lấy khẩu cung rồi mà?! " Du Dương nói.

"Vừa rồi khẩu cung không hợp cách, giờ cần phải làm lại một lần nữa! " Diệp Mộng Hàm hết sức nghiêm túc nói.

Diệp Mộng Hàm đem Du Dương dẫn tới phòng thẩm vấn.

"Tên họ?"

"..."

"Giới tính?"

"..."

"Số tuổi?"

"Diệp cảnh quan, người hỏi những vấn đề này, ta lần trước đã trả lời qua rồi! Ngày mai ta còn có một trận tranh tài vũ kỹ hết sức trọng yếu, nếu như

không có chuyện gì đặc biệt, có phải hay không các người thả ta đi!"

Du Dương trong lòng có chút tức giận, "Nói như thế nào thì ta cũng là hiệp trợ các người phá án thật là một công dân tốt đấy, không như vậy mà đối đãi ta thế này đi!"

"Người có trận tranh tài trọng yếu sao! " trong mắt Diệp Mộng Hàm hiện lên một tia giả hoạt, trầm mặc một lát sau, nói: "Long Cương vừa rồi đã khai ra, hẳn nói người là đồng bọn hắn, cho nên chúng ta sẽ đối người tiến hành giam giữ lâu dài!"

"Này, không phải đâu! Làm sao ta có thể là đồng bọn của hắn được ! Đầu hắn không phải bị con lừa đá thành ngu ngốc đấy chứ ?! " Du Dương kêu lên.

"Không loại trừ trường hợp có thể hắn muốn hãm hại người! Nhưng chuyện này cho tới khi chưa được điều tra cho rõ ràng thì người chưa được phép rời đi! Trừ phi..."

"Trừ phi cái gì? " Du Dương vội la lên.

"Trừ phi người có thể hiệp trợ cảnh sát chúng ta phá án, đem mấy đồng bọn Long Cương bắt lại được! " Diệp Mộng Hàm nói.

Diệp Mộng Hàm lấy ra một chiếc Laptop, sau đó giao Du Dương đưa ra 5 tội phạm truy nã, nằng đối Du Dương nói: "Nếu như người có thể trợ giúp cảnh sát chúng ta tìm được mấy người này, ta có thể giúp người nói vài lời hữu ích, chứng minh sự trong sạch của người!"

"Ta chém! Cô nàng này vậy mà bắt lấy yếu điểm của ta, nghĩ đến uy hiếp ta! " Du Dương thế nào mà lại không hiểu rõ suy nghĩ của Diệp Mộng Hàm.

Diệp Mộng Hàm đi qua bộ tin tức điều tra một chút, kỹ thuật hacker của Du Dương tuyệt đối là trình độ cao, cho nên Diệp Mộng Hàm động tư tâm, muốn lợi dụng Du Dương giúp mình bắt tội phạm(Y như Thiết Uyển trong ĐCLM rồi =]])

Du Dương cân nhắc thiệt hơn rồi đối Diệp Mộng Hàm nói: "Diệp cảnh quan, chúng ta đều là người thông minh, người không cần đem chuyện của Long Cương ra hù dọa ta! Chỉ cần người có thể đáp ứng điều kiện của ta, ta có thể nghĩ biện pháp, giúp người tìm được năm người này!"(Điều kiện...=]])

"Ha ha, người thông minh? " Diệp Mộng Hàm tay trái nắm ngón tay gõ cái bàn, mỉm cười nhìn Du Dương một hồi lâu, phảng phất muốn nhìn thấu Du Dương, nhưng không có kết quả, cuối cùng nói: "Người muốn ta đáp ứng người điều kiện gì?"

Du Dương nói: "Hai điều kiện. Thứ nhất, điều tra dùm ta tên thuê mướn sát thủ tới giết ta, yêu cầu của ta không cao, chỉ cần để cho hắn tạm thời đừng nữa tới quấy rầy ta là được!"

"Oh! Cái này không khó! Thế thứ hai là gì? " Diệp Mộng Hàm hỏi.

Du Dương nhìn bộ ngực bự của Diệp Mộng Hàm, lau một chút khóe miệng muốn chảy ra nước miếng nói: "Này thứ hai sao..."(Tới rồi =]] *chảy nước miếng* có cái emo hình thế ko nhĩ =]])

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Ta Gọi huynh Đệ Thu Thập Người

"Này thứ hai sao, ta muốn biết cái gì là « Tư Duy Mạch Động », còn có phương pháp tu luyện của nó! " Du Dương đối Diệp Mộng Hàm nói.

"Người điều kiện thứ nhất không khó, có người muốn giết người ta tự nhiên sẽ quán! Cái này người không cần lo lắng! Bất quá... « Tư Duy Mạch Động » là Mật Trăng cùng Hoả Tinh công dân tu luyện công pháp, bởi vì ghen tiền hóa quan hệ, ngàn năm qua Mt Trăng cùng Hoả Tinh ghen trên người cũng đang không ngừng tăng lên, chúng ta thể chất so sánh với các người Địa Cầu công dân thật sự mạnh hơn rất nhiều! Địa Cầu công dân thể chất quá yếu, phải tu luyện « Tâm Huyết Thần Tốc » tới gấp mười lần Tâm tốc sau mới thừa nhận « Tư Duy Mạch Động » lực lượng! Người hiện tại đã tu luyện tới gấp mấy lần Tâm tốc ? " Diệp Mộng Hàm hỏi.

"Sáu lần! " Du Dương đáp.

"Sáu lần a! Vậy người bây giờ chưa tu luyện được! Như vậy đi, đưa địa chỉ hòm thư của người cho ta, một tí nữa ta đem « Tư Duy Mạch Động » tư liệu cùng một chút tu luyện tâm đắc của ta cùng nhau truyền cho người! Chờ người tu luyện tới gấp mười lần Tâm tốc, thể chất đạt yêu cầu sau đó người có thể tự hành tu luyện! " Diệp Mộng Hàm nói.

"Tốt! Đồng ý! " Du Dương đáp. Diệp Mộng Hàm đem máy tính giao cho Du Dương, " Máy tính này không tệ, hơn nữa có thể lên inte với tốc độ cao,

nếu như người có cái gì cần nói có thể trực tiếp nói với ta!"

"Ta cần an tĩnh! Tuyệt đối an tĩnh! " Du Dương nói.

"Được, nếu như người có việc gì thì ấn nút màu đỏ bên cạnh bàn là được! " nói xong, Diệp Mộng Hàm bỏ Du Dương một mình ở lại giữa phòng thẩm vấn!

"Ta đảm, xem ra ta không giúp nàng tìm được người, hẳn là sẽ không thả ta đi ra ngoài! " Du Dương cá giận: "Xem ta sau đó thế nào gọi ‘Huynh Đệ’ thu thập người!" Nhưng vì đề có thể sáng sớm mai được ra ngoài, không lỡ vũ kỹ đại tái thi đấu, Du Dương chỉ có thể trước nhìn xuống!

Diệp Mộng Hàm ra khỏi phòng thẩm vấn, đi tới sát vách phòng quan sát, Diệp Mộng nói: "Tiểu Lục, đem phòng thẩm vấn quản chế điều tra” Diệp Mộng Hàm muốn quan sát một chút Du Dương là như thế nào thao tác !

Trong máy quan sát chính là Du Dương đang nhanh chóng vũ động ngón tay của hắn, vài giây đồng hồ sau, Du Dương dừng thao tác lại, hắn quay đầu, hướng về phía máy camera lộ ra nụ cười tà, hơn nữa khoát tay áo.

"Lão Đại, hẳn đây là ý gì! " Lục Tiểu Lục hướng Diệp Mộng Hàm hỏi. BA~! Lục Tiểu Lục mới vừa nói xong, màn hình máy quan sát đột nhiên biến thành một màu đen!

"Chuyện gì xảy ra? Nhất định là hắn giờ trò quỷ! Mau, xem xem có biện pháp nào hay không sửa lại! " Diệp Mộng Hàm vội la lên.

Lục Tiểu Lục mày mò một hồi lâu, mồ hôi đầm đìa, cuối cùng quay đầu nói: "Lão Đại, không được! Đối phương mã hóa cấp bậc quá cao, một bức tường lửa ta cũng không thể phá giải!"

"Phế vật, lại tự xưng cao thủ máy tính! Người đi canh giữ ở cửaphòng thẩm vấn, nếu để cho hắn chạy, là người phải đi Hoá Tĩnh làm cảnh sát bảo vệ mỗ đó! " Diệp Mộng Hàm đại khí nói.

Du Dương giải quyết hết camera còn lại trong phòng thẩm vấn, hắn bắt đầu dùng suy nghĩ để thao tác máy tính. Diệp Mộng Hàm chỉ cung cấp cho Du Dương tin tức cơ bản của năm tên tội phạm truy nã, chỉ có hình ảnh và âm thanh tư liệu. Du Dương đem suy nghĩ của hắn phát tán đến inte ở bên trong, một trời một vực tìm tòi tới cùng tương xứng ảnh cùng giọng nói. Công việc này ngón dữ liệu hết sức lớn, máy tính bình thường không thể nào hoàn thành, chỉ có Du Dương thông qua suy nghĩ phối hợp với trí não thứ hai để làm loại chuyện này, nhưng chính vì vậy mà Du Dương phải phân chia ra rất nhiều khu vực, từng điểm từng điểm tiến hành tìm tòi, trong đó một vài khu không có quản chế, Du Dương còn muốn thông qua vệ tinh tìm kiếm.

Du Dương thao tác mười mấy phút đồng hồ sau cũng đã cảm thấy suy nghĩ xuất hiện sự mệt mỏi, hắn lập tức ngưng thao tác, thay vào đó là tu luyện « Tâm Huyết Thần Tốc », dùng « Tâm Huyết Thần Tốc » để khôi phục tinh thần lực. Đợi tinh thần lực khôi phục được một chút, Du Dương lại tiếp tục tìm tòi! Cứ thế này tìm tòi chẳng khác gì mò kim đáy biển , muốn tìm một người thật sự là không dễ chút nào, hơn nữa đối phương có ý trốn tránh nên tình huống tựa khó hơn.

Du Dương tìm hơn hai giờ cũng không phát hiện ra tung tích của mấy tên tội phạm truy nã! Khiến cho Du Dương có chút bức bối! Lúc này, email của Du Dương đột nhiên xuất hiện thông báo, "Người có bưu kiện mới, xin chú ý kiểm tra và nhận!" Du Dương mở ra và nhìn, đoán là Diệp Mộng Hàm bưu kiện đã tới, bên trong là « Tư Duy Mạch Động» tu luyện lý niệm, còn có tâm đắc tu luyện của Diệp Mộng Hàm!

« Tư Duy Mạch Động» cùng « Tâm Huyết Thần Tốc » giống nhau, cũng là một loại tu luyện lý niệm, nó chỉ cho người tu luyện một phương hướng, « Tư Duy Mạch Động» tu luyện nêu so với « Tâm Huyết Thần Tốc » khó khăn hơn nhiều, nó là cao hơn một cấp phương thức tu luyện. « Tâm Huyết Thần Tốc » chủ yếu là thông qua gia tăng Tâm tốc tới kích thích thân thể "X " kích thích tổ phân bố, do đó cải thiện thể chất, mà « Tư Duy Mạch Động» nó càng tinh tế hơn, nó dùng suy nghĩ không chế "X " kích thích tổ phân bố từng vị trí, từng bước tới cải thiện thể chất.

« Tư Duy Mạch Động» chung chia làm mười trình tự, theo thứ tự là:Tâm Tùy Ý Động, Nội Thị, Tu Bì, Luyện Nhục, Cải Căn, Tổ Cốt, Nội Tráng, Tinh Não, Dưỡng Thần, Ý Biến.

Tu luyện « Tâm Huyết Thần Tốc » tới gấp mười lần Tâm tốc, đạt tới "Tâm tùy ý động ", thật ra thì lúc này cũng đã tiến vào đến « Tư Duy Mạch Động» cảnh giới!

"Tâm tùy ý động? Ta hiện tại tựu đã đạt đến ‘tâm tùy ý động’ trình độ, nhưng của ta Tâm tốc cao nhất chỉ đạt tới sáu lần, không cách nào tu luyện « Tư Duy Mạch Động» ! Ai..." Du Dương thần chính mình có "Tâm tùy ý động " cảnh giới, vừa ý nhanh chóng lại quá thấp! "Xem ra phải kiếm tiền nhiều hơn nữa, mua một viên trái tim nhân tạo mới được!"

Bởi vì plug-in chuyển hoá khí cụ bây giờ còn chưa đủ chuẩn bị cho sinh vật plug-in thăng cấp chức năng, nếu như Du Dương muốn có trái tim plug-in đẳng cấp cao hơn, vậy hẳn nhất định phải một lần nữa nữa chuyển đổi một cái! Vì không làm trễ nãi vũ kỹ tranh tài, có thể đạt được năm vạn đồng tiền thưởng, Du Dương lần nữa đem suy nghĩ vũ đầu vào trong thế giới inte. Du Dương vận khí không tệ, hơn ba giờ sáng, tại vịnhk Á Châu Sanya hắn đã nghe được một cú điện thoại, trong điện thoại thanh âm phù hợp với một tên tội phạm truy nã tên là Khải Văn, là tội phạm kinh tế. Bởi vì chỗ ở của hắn không có thiết bị giám sát, cho nên Du Dương cũng không chắc người mình tìm được là đúng hay sai.

Du Dương ấn xuống nút đỏ bên cạnh bàn, kêu Diệp Mộng Hàm đang ngủ tới đây. Du Dương đem máy tính giao cho Diệp Mộng Hàm, "Tin hiệu của điện thoại đó ta đã khóa, 80% có thể là tội phạm kinh tế Khải Văn, bắt quá động tác của các người phải nhanh, nếu như hắn thay đổi điện thoại, ta đây cũng không có cách nào xác định chỗ của hắn!"

"Tiểu Lục, gọi hai người, lập tức chuẩn bị lên đường! " Diệp Mộng Hàm đối thuộc hạ phân phó nói.

"Diệp cảnh quan, ta có thể đi sao! " Du Dương nói.

"Bây giờ còn chưa được, lỡ người lừa gạt ta thì sao, cho nên phải chờ ta bắt được người xong rồi hẵng nói!" Diệp Mộng Hàm mạnh mẽ vang dội, mang lấy thù hận bắt người đi rồi!

"Ta đảm, cô nàng này thật vô sỉ! " Du Dương tưởng tượng đem Diệp Mộng Hàm hung hăng đẩy ra nằm trên mặt đất, sau đó...

Diệp Mộng Hàm đối Du Dương cũng không tệ lắm, cho hắn một gian phòng thoải mái hơn phòng thăm vấn một chút, Du Dương mệt muốn chết rồi, hắn ngã xuống giường liền ngủ mất ! Du Dương ngủ mơ, trong mộng đem thân thể Diệp Mộng Hàm phản phục đè lên mấy lần, rất rất "Trả thù " nàng. Bởi vì Du Dương tinh thần lực tiêu hao quá nhiều, cho nên hắn ngủ một giấc thật lâu, khi Du Dương tỉnh lại phát hiện, thời gian đã là xế chiều!

"Ta đảm! Đã là 2h50 chiều rồi ! Kỳ thành phố giao dịch cuối ngày không nói, ta hôm nay vũ kỹ tranh tài sắp bắt đầu..."

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Định* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: Người Nhanh Lên Một Chút Đi, Ta Rất Đói Bụng!

Hoa Đô học viện đang tiến hành « học bổng vũ kỹ đại tài » chức vô địch đã không có gì thay đổi, đã đến trà đầu cuối cùng của vòng bán kết, trừ Du Dương ra, bảy người khác thực lực cũng tương đối bình thường, chắc chắn sẽ không xuất hiện thêm bất ngờ nào nữa!

"Móa, thi đấu sắp bắt đầu rồi, tiểu tử này tại sao lại chơi ngông đột nhiên mất tích! " Lâm Thiếu Vân vội la lên.

Một bên Trương Vũ Thiên càng sốt ruột hơn, tiền thưởng sắp tới tay mình, nhưng Du Dương lại mất tích, tìm từ sáng đến trưa cũng không tìm được hắn, "Hắn ngày hôm qua không phải là cùng người đi ăn tiệc sao? Người nên biết hắn ở nơi đâu mới đúng a!"

"Tôi hôm qua ăn xong hắn nói hắn có việc, để cho ta về trước! làm sao tôi hôm qua hắn không có về nhà? " Lâm Thiếu Vân hỏi.

"Hắn không về nhà, ta làm sao biết được! " Trương Vũ Thiên nói.

"Ách... Ta tưởng hai người các người ở chung với nhau!"

"Ai nói ? " Trương Vũ Thiên cả giận nói.

"Ách... Các người không có ở chung sao? Nhưng cả trường ai cũng nói vậy a! " Lâm Thiếu Vân nói.

"Lẽ nào cả trường cho rằng hai chúng ta như vậy là phải ở chung sao?" Trương Vũ Thiên hỏa sơn bạo phát, Lâm Thiếu Vân vừa nhìn, chung quanh một người cũng không có, nếu như Trương Vũ Thiên núi lửa bộc phát, vậy còn không đốt chết hắn a!

Lâm Thiếu Vân vội vàng nói sang chuyện khác, "Sắp thi đấu rồi, tiểu tử này còn chưa đến, chẳng lẽ năm vạn đồng tiền thưởng hắn cũng không muốn! Vũ Thiên à, đợi tìm được hắn, người nhất định phải hảo hảo dạy dỗ hắn nha!"

"Hai người các người là bạn thân, người thật không biết tôi hôm qua đi đâu sao?" Trương Vũ Thiên ép hỏi.

"Ách... Ta thật không biết, hôm qua hắn có ý bỏ rơi ta, ta cũng không biết hắn thẳng đi đâu rồi! A! Chẳng lẽ là hắn có hẹn ước với Phan đạo sư? Không đúng, không đúng, Phan đạo sư đang đứng ở kia, nếu như bọn họ có ước hẹn, Phan đạo sư sẽ biết hắn ở đâu ! ĐCLM... " Lâm Thiếu Vân đột nhiên vỗ đùi nói: "Buổi sáng hôm nay xem thời sự nói rằng Kim quốc động đả bị phá * Nhiều người bị bắt để điều tra, chắc sẽ không phải là hắn à nha!" (SCTK: Bọn bè hiểu nhau =)))

"Người nói gì? " Trương Vũ Thiên căm tức Lâm Thiếu Vân. "Ách... coi... coi như ta chưa nói!"

Còn chưa đầy một phút đồng hồ nữa là bắt đầu thi đấu, mọi người cũng đang suy đoán Du Dương có thể hay không bỏ cuộc. Lúc này, trên đài một gã trong Top 8 tuyển thủ hết sức khẩn trương, vốn là ở Top 8 ngoại trừ Du Dương ra thì hắn có hi vọng đoạt giải quán quân nhất, nhưng hôm nay cùng Du Dương phân đến một tổ, vậy cơ hội để có được giải ba cũng không có, đối lần này tranh tài coi như đã tuyệt vọng!

Nhưng khi hắn lên đài sau, Du Dương nhưng vẫn cũng không có xuất hiện, điều này làm cho hắn lại dấy lên hi vọng, Thiên đường cùng Địa Ngục cảm giác đan xen lẫn nhau trong hắn.

"Mau nhìn, từ huyền phù phi hành xe! " đột nhiên có người hô. Chỗ ngồi đối chiến quán mái che cũng là pha lê trong suốt, mọi người có thể xuyên thấu qua pha lê nhìn đến bên ngoài. Từ huyền phù phi hành xe là do Nguyệt Cầu cùng Hoà Tinh nhà máy sản xuất chế tạo, ở trên địa cầu rất ít khi thấy, trừ số ít đại gia bên ngoài, chỉ có một chút đặc thù công vụ ngành mới có.

"Là phi hành xe của cảnh sát Star! " có người nhận ra trên xe Stars dấu hiệu.

"Nhìn, hạ xuống rồi!" "A! Sẽ không.. Sẽ không.. Là tôi bắt người a! " một đại thúc nam hơi sợ nói.

"A, người không cần sợ, Stars cảnh sát bình thường không phạm tội không bắt đâu! " bên cạnh có người cười nói.

"Ách... Phải không! " đại thúc nam yên tâm không ít. "Mặc dù không bắt , nhưng cũng không có nương tay đâu!"

"Ách..."

Từ huyền phù phi hành xe hạ xuống đối chiến quán trước cửa, lúc này nó đã hấp dẫn ánh mắt của mọi người. Phi hành của xe mở ra, Diệp Mộng Hàm từ chỗ lái đi ra! Nàng tóc dài theo gió tung bay, bộ ngực ngạo nghễ, vóc người tinh tế, ưu mỹ, cao gầy, lại phối hợp nàng kia áo da đen nhánh cảnh phục bó sát người, vẻ đẹp kinh tâm động phách, khí khái muốn bức người ta chết!

"Ta chửi ĐCLM, này nữ cảnh quan quá đúng giờ ! " trong đám người có người khen. (SCTK: Lão Bầu Khìn này chắc ức chế lão Tà lắm đây, chửi ĐCLM suốt ~)

"Nếu có thể bị nàng bắt thì tốt! Có thể cùng nàng tiếp xúc!"

"Mẹ kiếp , làm sao mà trước đây ta không phạm tội! Có thể bị nữ nhân xinh đẹp như vậy bắt, ngời bóc lịch cũng đáng nữa!"

Tất cả mọi người đang suy đoán nữ quan cảnh sát xinh đẹp này tại sao lại xuất hiện ở chỗ này thì phi hành xe tay lái phụ cửa bị mở ra, vừa từ trên xe bước xuống một người.

"A! Là Du Dương! " có người đầu tiên kinh hô lên.

"Hắn làm sao lại cùng nữ cảnh sát xinh đẹp này ở chung một chỗ!"

"Chẳng lẽ hắn bị bắt?"

"Nhất định là bị bắt! " có người đồ kỵ nói.

Lâm Thiệu Vân ngồi bên cạnh Trương Vũ Thiên nói: "F*ck, tiểu tử này thật là bị bắt a! Ta quả không nói ngoa rồi, đi Kim quốc động thoai mái cũng không báo ta, lại đem ta đuổi về! Hắn đáng đời bị người bắt!"

"Hắn trông không có vẻ gì là bị bắt! Hơn nữa còn ngồi ở vị trí cạnh tài xế? " Trực giác của nữ nhân nói cho Trương Vũ Thiên biết, Du Dương cùng vị nữ cảnh quan xinh đẹp kia có mối quan hệ không bình thường.

Diệp Mộng Hàm hướng Du Dương nói: "Biểu hiện của ngươi tối hôm qua làm ta rất hài lòng, nhớ khi nào rảnh rồi thì gọi điện thoại cho ta nhé! Đúng rồi, ngươi mà dám cố ý tránh né ta, ta nhất định phải xử đẹp ngươi!"

"Hừ!" Du Dương đối Diệp Mộng Hàm lạnh lùng hừ một tiếng, nàng tối hôm qua sớm đã bắt được phạm nhân, nhưng vẫn không có báo cho hắn, làm hại hắn lãng phí một ngày, ở thương trường kì hóa không kiếm được nhiều tiền.

"Đừng nóng giận nữa, là ta không tốt, lần sau nếu ngươi có ngủ nướng, ta nhất định sẽ đánh thức ngươi sớm một chút! " Diệp Mộng Hàm dụ dỗ nói. Hiện tại Du Dương là Diệp Mộng Hàm trong tay bảo bối, nàng phải trông cậy vào Du Dương giúp nàng bắt đào phạm!

‘Tối hôm qua biểu hiện’, ‘Ngủ nướng’! Hai cái từ ở cùng một chỗ khiến người ta liên tưởng đến rất nhiều thứ. Hết thấy nam nhân ánh mắt nhìn Du Dương đều thay đổi, tất cả đều thành hâm mộ, đồ kỵ và hận.

"Ta muốn thi đấu! Không tiền! " Du Dương nói xong, xoay người đi vào đối chiến quán.

"Ta chửi cmn chứ, hắn thế nhưng đôi xinh đẹp mỹ mỹ như vậy vô tình! " có người khí bất quá nói.

"Nam nhân đều như vậy, trải qua phía sau giường lập tức tự biến thành vô tình! " một nữ sinh bình luận nói.

"Xinh đẹp mỹ mỹ như vậy, chính là kiếp trước vậy cũng không có a! " có người thở dài nói. Ánh mắt sắc lang dõi theo, Diệp Mộng Hàm từ huyền phù phi hành xe bay lên bầu trời, bay khỏi Hoa Đô học viện !

Lâm Thiệu Vân đón nhận Du Dương, hướng về phía Du Dương bộ ngực đánh một quyền, "Móa, tiểu tử ngươi thế nhưng ăn một mình, đi Kim quốc động thoai mái cũng không rù ta! Bất quá ta thật bội phục ngươi, có thể cùng nữ cảnh sát xinh đẹp như vậy lên giường!"

"Ta làm gì có đi Kim quốc động? Còn có, ta cũng không đem nữ cảnh sát kia lên giường! " Du Dương nói.

"Ách... Có thể quen một em xinh đẹp quyền rũ như vậy cũng không tồi mà! " Lâm Thiếu Vân nói.

"Hai người các người dài dòng cái gì! Du Dương, thi đấu sắp bắt đầu, không cần ta đá người lên chứ? " Trương Vũ Thiển sầm mặt nói.

"Ách... Cọp cái của người phát uy! Ta chuẩn đây! " Lâm Thiếu Vân nhanh chóng vào trong đám người, không thấy bóng dáng.

Du Dương bước lên đài, trọng tài tuyên bố tranh tài bắt đầu. Trên đài vị này Top 8 tuyển thủ mới vừa rồi đã thấy được cửa vào Thiên đường, nhưng khi Du Dương xuất hiện, đã đem hân từ Thiên đường kéo về Địa Ngục!

Du Dương thấy đối thủ ngơ ngác đứng một chỗ, vội la lên: "Người nhanh lên một chút đi! Ta rất đói bụng!"

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Định* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Tiêu Tiền Của Nam Nhân, Cần Phải Xuất Chút Lực...

"Hắn rất đói bụng là ý gì? " dưới đài có người hỏi!

"F*ck, cùng mỹ nữ làm một đêm 'chuyện kia', lại ngủ đến bây giờ mới dậy, người nghĩ thử, người có đói bụng k? " một bên Lâm Thiếu Vân thay Du Dương giải thích. Nếu như ánh mắt có thể giết chết người, Lâm Thiếu Vân tuyệt đối sẽ bị Trương Vũ Thiển giết trăm ngàn lần.

Trên đài Du Dương đói đến mức hoa mắt, vội la lên: "Bạn học, người thật sự nếu không ra chiêu, ta đây cũng sẽ không khách khí, ta sẽ động thủ trước!"

"Ta... Ta... Ta... Ta bỏ cuộc!"

"ĐCLM nó! Làm sao hắn lại bỏ cuộc? Ta đứng ở chỗ này chờ lâu như vậy rồi mà! " có người ồn ào nói.(tính đối từ khác rồi mà tại lão Dịch Cốt quảng bom ác quá làm ta ức chế.=)

"Tứ đại tài tử cùng lão đại La Hoành Hành cũng không phải là đối thủ của siêu cấp lưu ban, người thử nghĩ xem! " có người đáp trở lại.

"Ách... Bỏ cuộc a! Sao không nói sớm? Ta đã không vội vã trở về rồi! " Du Dương vừa nói vừa bước xuống lôi đài. Các học viên thấy tranh tài kết thúc, cũng không có gì đẹp mắt xảy ra, đều từ từ tản đi.

Trương Vũ Thiển ngăn cản Du Dương, "Người không vội trở về đây, vậy người ở lại muốn làm gì?"

"Ăn cơm a, ta cũng đói bụng gần một ngày một đêm rồi! À, Thiển Thiển, người thấy đó! Ta đây cố gắng quay về sớm giúp người thắng tiền thưởng, người có nên hay không mời ta đi Phiêu Hương Các ăn một bữa a! Đúng rồi, hôm nay chúng ta tuyệt đối không thể ăn hành tây, chúng ta còn có ước định lúc trước đó nha! " Du Dương cười hắc hắc.

"Ước định? " Trương Vũ Thiển một quyền đem Du Dương đánh bay ra ngoài, "Hừ, người đi mà tìm mỹ nữ cảnh sát mà ước định đi!"

Mấy ngày vũ kỹ tranh tài tiếp theo, chẳng có tình tiết gay cấn nào xảy ra! Buổi sáng ngày tranh tài cuối cùng, Du Dương dễ dàng chiến thắng trận chung kết, chiếm được « học bổng vũ kỹ cuộc so tài » vô địch! Đáng tiếc là năm vạn đồng tiền thưởng Du Dương chưa kịp cầm nóng tay, đã bị Trương Vũ Thiển lấy đi một phần hai.

"Lão bà, cấp cho ta nhiều hơn một chút đi, ta đây là đại trượng phu, trong túi quần không có tiền, đi ra ngoài sẽ bị người khác chê cười !" Du Dương đem Trương Vũ Thiển gọi trực tiếp thăng cấp tới "Lão bà", nghĩ nam nhân kiếm tiền, cần phải xuất ra chút lực.

"Người gọi ta cái gì! " Trương Vũ Thiển trên mặt mỉm cười, nhưng dấu điểm phía dưới là sát khí nhìn Du Dương.

"Lão bà a! Ha ha! " Du Dương vô lại cười cười, đã chuẩn bị sẵn sàng bỏ chạy.

"Đem phân nửa tiền còn lại đưa cho ta! " Trương Vũ Thiển nói.

"Ách... Tại sao a! " Du Dương có chút không giải thích được, không rõ Trương Vũ Thiển ý đồ.

"Người gọi ta thân mật như vậy, ta không thể để cho người gọi xuống a! Tiền của người ta sẽ quản lý, sau này nếu cần thì xin ta! " Trương Vũ Thiển nói.

"Hà hà, muốn quản lý chi tiêu của ta không thành vấn đề, bất quá trước đó người có nên hay không đem tấm thân xử nam của ta thu vào! Ta vì người mà

bảo tồn nó rất cực khổ a! " Du Dương nói.

"Hôm trước không phải là người cùng kia nữ cảnh sát đã xxx ư? Còn muốn giả mạo xử nam sao? Người đã mất zin rồi! Ta đây không thèm! " Trương Vũ Thiên nguyệt miệng nói.

"Thiên Thiên, ta đã giải thích rồi mà, ngày đó ta là gặp chuyện bất bình, sau đó đi hiệp trợ cảnh phương đuổi bắt phạm nhân, tuyệt đối không có cùng nàng ta ngủ chung! Không tin tối nay người có thể tỉ mỉ nghiệm chứng! " Du Dương nói.

"Không có hứng thú! " nhìn Du Dương cất lực giải thích, Trương Vũ Thiên trong lòng vui thích không ngừng.

Lúc này Phan Trác Phi đi tới, nàng đối Du Dương nói: "Du Dương đồng học, chúc mừng người đã trở thành vô địch!"

"Ta có thể đoạt được chức vô địch, Trác Phi đạo sư có công lao lớn nhất a! Toàn là dựa vào Trác Phi đạo sư đến trợ uy cho ta, nếu không làm sao ta có thể biểu hiện xuất quỷ nhập thần như thế được! " Du Dương phát huy tối đa kỹ năng vượt mong ngựa của hân.

"Ha ha! Nói như vậy, người có phải hay không nên mời ta ăn cơm a! " Phan Trác Phi cười nói.

"Ăn cơm không thành vấn đề, bất quá ta nhớ được Trác Phi đạo sư dường như còn thiếu ta một bữa cơm chưa mời thì phải! " Du Dương mặt dày nói.

"Được rồi, ta đã nói chờ người cầm chức vô địch sẽ mời người ăn cơm, đáng tiếc ta được phát lương theo tháng, tháng này tiền lương đã sớm xài hết rồi, muốn ăn cơm của ta người chỉ có thể đợi tháng sau ! " Phan Trác Phi nói.

"Không việc gì, ta sẽ chờ..., vẫn đợi..., đợi qua ngàn tuế nguyệt cũng không có vấn đề gì! " Du Dương đưa cho Phan Trác Phi một cái mập mờ ánh mắt.

"Được, đến lúc đó ta sẽ gọi điện thoại báo cho người, nhớ đem bạn gái người cùng đi nha!" Nói xong, Phan Trác Phi đi trước!

"Ha ha! Thì ra là Phan đạo sư thật thích chơi ‘tay ba’ a!"

"3P, lão Thiên làm sao không đánh chết người! " một bên Trương Vũ Thiên nguyệt dài.

Thi đấu buổi sáng kết thúc, Du Dương lập tức chạy về nhà, bởi vì hôm nay là thứ sáu, là ngày giao dịch kỳ hóa cuối cùng trong tuần. Tiền thưởng vũ kỹ đại tái bị Trương Vũ Thiên lấy đi một nửa, mặc dù những ngày qua Du Dương xào đơn tiến hành hết sức thuận lợi, tỷ số thành công đã gia tăng đến 80%, buôn bán lời không ít tiền, nhưng trừ đi hai vạn năm ngàn đồng bị Trương Vũ Thiên lấy đi, khoảng cách mười vạn, Du Dương còn thiếu hơn một vạn. Hơn một vạn đồng, Du Dương có lòng tin đến trưa nay sẽ kiếm đủ. Nếu Du Dương lòng dạ hẹp hòi, hân sẽ không như vậy thoải mái chia cho Vũ Thiên một nửa tiền thưởng. Du Dương đã sớm đem Trương Vũ Thiên xem như nữ nhân của mình, cho nên đưa tiền cho nàng cũng không xót!

Hiện tại Du Dương tài khoản có gần sáu vạn, làm muối ăn đồng thời có thể làm năm tay! Đồng thời thao tác năm tay, như vậy so sánh với thao tác một tay kiếm tiền tốc độ phải nhanh hơn gấp năm lần, hơn nữa hiện tại Du Dương tỷ số thắng lại đề cao rất nhiều.

Một giờ chiều, kỳ hóa thành phố bắt đầu phiên giao dịch! Du Dương nhắm mắt dưỡng thần, suy nghĩ cùng thứ hai trí não kết hợp, mở ra phần mềm thị trường kỳ hóa , sau đó lại mở ra phần mềm giao dịch. Xào đơn, nếu biết trước tất cả, nếu siêu cường biết trước năng lực, thấy trước mặt giá tiền xu thế, là có thể đoán ra sau vài giây giá tiền biến hóa. Chỉ có làm được điều này thì mới có thể ở xào đơn kiếm tiền. Bất quá muốn làm điều này đòi hỏi kinh nghiệm cực kì lâu năm.

Du Dương ngoại trừ trí não thứ hai, còn có plug-in kỳ hóa giao dịch, hai thức này kết hợp lại vậy mà tỷ số thắng vẫn không đạt tới trăm phần trăm, có thể thấy được xào đơn là kỹ năng cực kỳ khó.

Du Dương thao tác hết sức nhanh, mỗi phút đồng hồ ít nhất tiến hành năm lần mua bán giao dịch, chia đều xuống tới căn bản mười giây một lần. Làm tay buôn muối cần một vạn tiền dần chân, mỗi lần giao dịch hội thu Du Dương sáu đồng tiền thủ tục, trong đó Địa Cầu sở giao dịch thu bốn đồng, hai đồng thì về Hoa Liên kỳ hóa công ty, ở công ty hai đồng còn có một đồng là đưa cho Du Dương kỳ hóa quản lý Tiêu Nam.

Nói cách khác, Du Dương mỗi lần buôn muối, Tiêu Nam trong đó lấy được một đồng tiền. Hiện tại Du Dương một lần giao dịch năm tay, một phút đồng hồ giao dịch sáu lần! Thử tính một chút, qua một giờ, Du Dương giao dịch ước chừng khoảng một ngàn tám trăm lần!

Nói cách khác, hiện tại một giờ, Tiêu Nam từ Du Dương giao dịch kiếm được khoảng một ngàn tám trăm. Dĩ nhiên, Du Dương kiếm tiền nhiều hơn, cho dù giảm đi hai mươi phần trăm tiền thao tác, Du Dương thu vào cũng gần hai vạn đồng.

Đến hơn hai giờ chiều, Du Dương tài khoản bên trong tổng cộng đã đạt đến tám vạn! Hơn nữa trong tay hai vạn năm ngàn đồng tiền thưởng, Du Dương đã đủ điều kiện tham gia « Hoa Liên Kỳ Hóa Đại Tái » .

Du Dương lòng tin tăng nhiều, vừa ngoan tâm, đem một lần năm tay giao dịch đổi thành một lần tám tay giao dịch, Du Dương tính toán vào hôm nay cuối cùng giao dịch trong 10' điên cuồng kiếm tiền.

Đừng đừng...

Du Dương mới vừa cùng nhau xuống tám tay xào đơn, còn chưa kịp hoàn thành giao dịch, bầu trời xa xám vang lên cuộn cuộn tiếng sấm, tiếng sấm làm ngưng thao tác của Du Dương!

Du Dương thấy ngoài cửa sổ tia chớp lóe lên, hưng phấn nói: "Sấm sét tới rồi! Rốt cục có thể cho plug-in chuyển đổi khí bổ xung năng lượng thăng cấp rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Định* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Lôi Điện Cô Nương, Đánh Ta Đi!

Du Dương chờ thật lâu mới chờ được tới ngày mưa đông! Đây là thời cơ để sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ thăng cấp làm sao có thể bỏ qua được chứ!

Du Dương lập tức định chỉ mọi thao tác kỳ hóa, lấy khinh khí cầu và cột thu lôi đã chuẩn bị từ trước, bò lên mái nhà. Du Dương dùng một khinh khí cầu cỡ lớn, đường kính khoảng một thước, hãm mạng cột thu lôi rất nhẹ nhàng. Buộc cột thu lôi nối với dây dẫn sau đó bơm căng khinh khí cầu rồi thả cho nó bay lên cao. Ban đầu khí cầu hoạt động bình thường, nhưng khi khí cầu lên cao khí quyển vận chuyển mãnh liệt, khí cầu bị chao đảo theo chiều gió.

Băng!

Dây dẫn kim loại nối với khí cầu trên tay Du Dương bị đứt đoạn, bởi vì Du Dương dùng dây dẫn kim loại mềm nên rất nhỏ, hơn nữa Du Dương dùng khí cầu loại lon nên không để ý đến lực căng của khí cầu.

"Móa, thời khắc mấu chốt thì hồng (giống như xe bị tuột xích!), Mụ nội nó, điên thật!"

Dây dẫn bị đứt trước khi sấm sét tụ lại, không chỉ thế một nửa đoạn dây còn bị mắc trên khinh khí cầu còn đang bay trên trời.

"Không có biện pháp, chỉ có thể tới tiệm kim loại mua cái mới rồi!"

Du Dương leo xuống lầu, chạy ù ra tiệm kim loại gần nhất rồi mua lại một cái dây dẫn. Lúc này, Du Dương đã thông minh hơn nhiều, hãm mua thêm một sợi dây thừng, đem dây thừng cùng dây dẫn buộc lại với nhau rồi nối với nửa đoạn dây còn lại trên khinh khí cầu.

Khoảng 20 phút trôi qua:

"Móa nó, trên bầu trời tiếng sấm đã nhỏ đi nhiều, ngàn vạn lần đợi ta nha! Đợi lát nữa nhất định phải cấp cho ta mấy đạo lôi điện đó"

Du Dương phi thường gấp gáp, hiện tại đã là mùa hạ nên mưa đông ngày càng ít, cơ hội như vậy mà bỏ qua thì thật là phí. Du Dương nối sợi dây dẫn mới mua với sợi dây đang buộc ở trên khinh khí cầu, sau đó cẩn thận đem thả khí cầu lần nữa. Du Dương kéo thử sợi dây, cảm thấy chắc chắn rồi hãm mới đem plug-in chuyển hóa khí cụ buộc ở phía dưới dây dẫn!

Tất cả đã xong chỉ chờ Lôi điện đánh tới.

Oanh long! Một đạo thiểm điện đánh xuống.

Đáng tiếc, thiểm điện ở quá xa khinh khí cầu nên Du Dương không thể thu thập được nó.

"Ta kháo, Ca đang đứng ở đây này, các ngươi không thể đánh trúng được sao?" Du Dương ngược mặt lên trời nói to (^_^ cái này làm ta nhớ tới về sau hận đời vô đối)

Du Dương trong lòng lo lắng nhưng không có biện pháp!

"Lôi điện cô nương, ca ca ở đây này mau mau đến đây với ca nào"

Du Dương hi vọng có thể thu thập nhiều điện năng để đem plug-in khí cụ thăng cấp thành hoàng kim cấp như vậy hãm có thể cấp cho Trương Vũ Thiên một bộ ngực plug-in

Du Dương dâm dăng thầm nghĩ: "Như vậy thì mình có thể danh chính ngôn thuận sờ soạng bộ ngực của nàng mà không cần lý do ha ha! Cái gì nộ hôn đầu tiên, ca nỗ lực liền đem đêm đầu tiên của nàng cũng lấy đi he he! Oanh long! Có lẽ lão Thiên cũng Trương Vũ Thiên có quan hệ đặc thù, ngay khi Du Dương có ý nghĩ xấu với Trương Vũ Thiên thì một đạo thiểm điện đánh xuống đầu Du Dương

Xèo xèo . . .

Lam sắc hồ quang theo dây dẫn truyền xuống khí cụ!

Nhìn lam sắc hồ quang, Du Dương trong lòng cảm thấy hưng phấn như uống xuân dược" Ha ha! Rốt cục lại có năng lượng rồi! Đến đây đi, đến đây đi, khiến bão tố tới mãnh liệt hơn chút đi!"

"Đạo lôi điện này không nhỏ, hẳn là có mấy nghìn năng lượng à nha!" Du Dương thầm nghĩ.

Một đạo thiểm điện qua đi, bầu trời trở nên yên tĩnh hơn.

"Ta kháo, không biết như thế nào lại xui xẻo như vậy, thật vất vả mới đợi được đến ngày mưa dông mà chỉ thu được một đạo thiểm điện! Lão thiên gia, van cầu người đánh ta thêm vài lần nữa đi!"

Du Dương đau khổ cầu xin, rốt cục cảm động lão thiên nên trước khi mây đen tan biến liền có một đạo thiểm điện nữa đánh tới.

Trời quang, mây tanh, ánh mặt trời lại xuất hiện, xa xa ở phía chân trời xuất hiện một đạo cầu vồng! Trước đây mỗi lần thấy cầu vồng tâm tình thật tốt, nhưng ngày hôm nay lại ngược lại.

Du Dương cá giận: " Vì sao không thể nhiều hơn 2 đạo thiểm điện?" (SCTK: Đúng kiểu được voi đòi Hai Bà Trưng nhá ~~)

Du Dương gỡ sợi dây buộc plug-in khí cụ xuống, cũng chả thèm thu khí cầu, đem sợi dây dẫn dẫm nát dưới chân, sau đó kiểm tra plug-in khí cụ.

Du Dương vội vã muốn biết lần này bổ sung được bao nhiêu tinh năng lượng!

Du Dương mang chiếc nhẫn bạc do plug-in khí cụ đeo vào tay, sau đó dùng tư duy tra xét lên plug-in khí cụ.

Plug-in khí cụ đăng cấp trước mặt: bạc

Chuyển hóa khí cụ năng lượng: 7909 tinh

"7909 tinh" Du Dương trong lòng có chút thất vọng, nhưng nguồn năng lượng này vô cùng hợp lý rồi.

7909 tinh, năng lượng dự trữ trong plug-in khí cụ trước khoảng mấy trăm tinh, lần này thu thập hai đạo thiểm điện bổ sung khoảng 7000 tinh năng lượng, cùng lần trước bị một đạo thiểm điện đánh không sai biệt lắm, mỗi đạo thiểm điện bổ sung khoảng 3000 tinh năng lượng.

"Ta kháo, nếu có thể nhiều hơn thêm một đạo thiểm điện nữa thì có thể lên hoàng kim cấp rồi!"

Vì sao lần đầu tiên không dùng dây thừng để buộc? Du Dương trong lòng rất ảo não! Nhưng hối hận cũng đã muộn, không có biện pháp gì rồi!

Plug-in chuyển hoá khí cụ có năng lượng, cái đầu tiên Du Dương nghĩ là dùng để tăng cường lực lượng của mình! Đề thăng lực lượng là trọng yếu nhất! Lần trước Du Dương kém điệu rơi vào tay Long cương, điều này làm cho Du Dương ham muốn lực lượng đến cỡ nào.

Trước đây Du Dương trong lòng chỉ có Tâm Huyết thần tốc. Cũng khó trách, Tâm huyết thần tốc khiến Du Dương bị lưu ban đến 2, 3 năm nên trong lòng Du Dương không quan tâm. Trước đây hẳn cho rằng chỉ luyện Tâm huyết thần tốc đến tầng thứ 10 là cũng khá trâu rồi, hiện tại mới bik được, nguyên lai mình là ếch ngồi đáy giếng, ếch ngồi đáy giếng a!

Tư duy nhịp đập, 1 khái niệm hoàn toàn mới, mở ra con đường tu luyện mới, đạt được lực lượng mạnh hơn! Du Dương trong lòng rất chò mong!~

"Huyền thiết cấp lục tinh có thể plug-in được trái tim gấp 6 lần rồi, nếu như chuyển hoá một cái Bạch ngân có thể đạt được gấp 10 lần tâm thất hẳn là không vấn đề gì, không nhất định phải chuyển hóa lên hoàng kim cấp!

"Đáng tiếc là plug-in không thể trực tiếp thăng cấp! Hiện tại chuyển hoá khí cụ thiếu đăng cấp, lão plug-in không có thăng cấp công năng, không phải thăng cấp đến huyền thiết 10 sao, có thập bội tốc độ trái tim là có thể tu luyện tư duy nhịp đập rồi!"

Du Dương có chút hối hận, nếu hẳn bik có Tư duy mạch đập, hẳn nhất định phải đem trái tim nhân tạo chuyển hoá thành huyền thiết cấp 10 sao.

Du Dương quát: " Kiểm tiền, phải mua lại được một trái tim nhân tạo !"

Du Dương đem khí cầu, dây dẫn, dây thừng thu lại chờ khi nào có sấm chớp mưa bão lại dùng tiếp.

Du Dương mang theo 1 bao lớn đồ vật trở lại nhà của mình. Mang thứ đó cất kỹ về sau, Du Dương nhìn lên đồng hồ treo tường một chút, 2h58' thì trường kì hóa lập tức sẽ báo cáo cuối ngày rồi!

"Ta kháo, dĩ nhiên đã quên trong tay còn có 8 đơn muối ăn chưa kịp xào"

Lúc đó, Du Dương vừa nhấn phím thao tác thì bị lôi điện trên bầu trời làm giật mình nên đem kỳ hóa này vứt sang một bên.

Bởi vì Du Dương là tùy thời thao tác, thao tác liên tục, nên chính mình làm bao nhiêu thao tác xào cũng không nhớ rõ nữa!

Hắn thấp thòm mở ra phần mềm giả cả thị trường cùng phần mềm giao dịch, vừa nhìn bản tin, Du Dương cảm thấy đầu óc có chút ngu ngốc ....

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Định* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Người Đẹp Bơm Tiền

Du Dương soát lại lịch sử giao dịch, trước khi rời đi hắn cầm tám tay buôn muối không hoàn thành xào đơn, hơn nữa lúc Du Dương đi cho sáp kiện chuyển hoá khí bổ sung năng lượng giả tiền muối đột nhiên tăng vọt! Lúc ấy Du Dương chỉ muốn cho sáp kiện chuyển hoá khí thêm năng lượng, đem đang giao dịch xào đơn để qua một bên, quên mất không dùng trí não thứ hai quản lý giao dịch.

"ĐCLM nó, tám vạn đồng thoáng cái đã mất hai vạn !" Thay đổi quá nhanh, Du Dương có chút ức chế! Du Dương ngờ ngác một phút đồng hồ nhìn giá thị trường tăng vọt lên, cuối cùng mới hạ quyết tâm, kết thúc giao dịch xào đơn trong tay!

"Xong, 'kỳ hóa thực bàn giao dịch' cuộc thi không có hy vọng rồi ! Hiện tại cho dù không bị Thiên Thiên lấy đi hai vạn năm ngàn thì cũng không đủ tiền để ghi danh rồi!" Du Dương chán nản tựa lưng vào ghế, trong lòng ngổn ngang ! Sáp kiện chuyển hoá khí năng lượng còn hơn bảy nghìn tỉnh, thắng cấp cũng không đủ! Không những thế, nó lại làm trễ nãi Du Dương kỳ hóa thao tác, nỗ lực cả một tuần lễ, vậy mà trễ 10 phút, Du Dương kỳ hóa tài khoản thoáng cái đã trở lại hoàn tiền vốn.

Hối hận, ảo não, Du Dương thật muốn đánh cho chính mình vài cái, lúc ấy tại sao vừa nghe đến tiếng sấm là chuyện gì cũng quên, phân ra chút ít suy nghĩ ngó chừng xào đơn cũng có thể a! Hiện tại Du Dương cần nhất là làm tăng lệ thực lực của mình, làm việc gì cũng cần có tiền, nhưng bởi vì nhất thời sai lầm, đã làm mất đi một cơ hội tốt để kiếm tiền. Hơn 1 giờ đồng hồ trôi qua, Du Dương mới dần dần điều chỉnh được tâm tình của hắn, mới từ thất bại vực sâu đi lên.

"Quên đi, sai lầm một lần cũng tốt, coi như dùng tiền mua kinh nghiệm, lần tới sẽ không phạm sai lầm này nữa! " Du Dương thở dài nói.

"Hiện tại kỹ năng xào đơn của ta rất tốt, cho dù không chiếm được 500 vạn tiền thưởng thì chính mình cũng có thể tự kiếm tiền! " Du Dương an ủi bản thân.

Không có biện pháp, chuyện đã xảy ra rồi! Nói gì cũng đã muộn, chỉ có thể điều chỉnh tốt tâm tình của mình! Nếu như vẫn đắm chìm trong sai lầm hối hận, vậy thì sẽ vĩnh viễn là người thất bại! "A! Ha ha! " Du Dương hưng hăng đứng dậy vươn vai một cái, "Xuống lầu, ra đường kiếm xinh đẹp mỹ mỹ để tán thoi!"

Du Dương đang muốn đi ra cửa bỗng có người gõ cửa phòng hắn. Du Dương mở cửa, xuất hiện mặt hắn hai người khiến cho Du Dương hết sức bất ngờ.

"Thiên Thiên! Tiêu Nam? Hai người các ngươi sao lại ở cùng một chỗ!" Du Dương nhớ rằng là Trương Vũ Thiên cùng Tiêu Nam dường như không có chút nào quan hệ, hai người chỉ gặp mặt nhau một lần, hiện tại làm sao cùng nhau đi tới đây?

"Gọi điện thoại cho ngươi, ngươi cũng không trả lời, gửi tin nhắn cũng không liên lạc được, không có cách nào khác, ta đành phải đi Phiêu Hương tìm bạn gái của ngươi ! " Tiêu Nam nói.

Du Dương liếc nhìn một chút về mặt Trương Vũ Thiên, xem ra nàng đối với hai chữ "Bạn gái " hết sức hài lòng, bằng không cũng sẽ không chủ động dẫn nàng tìm đến mình!

"Tìm ta! Tìm ta có việc sao? " Du Dương hướng Tiêu Nam hỏi.

"Ngươi không thể trước tiên mời khách vào trong nhà ư, nào có ai như ngươi đứng ở cửa tiếp đãi khách không ! Nam tử, chúng ta vào nhà trò chuyện! " Trương Vũ Thiên tràn đầy vẻ bà chủ, đem Tiêu Nam dẫn vào trong nhà.

Du Dương trong nhà chỉ còn có hai thảo quả, tùy tiện lấy ra mời Tiêu Nam cùng Trương Vũ Thiên. "Tiêu mỹ mỹ, chẳng lẽ là hôm nay ngươi đã chuyển qua 'Đèn Xanh' rồi, có ý tới tìm ta 'Cái kia' ? " nhìn thấy mỹ nữ đang đi vào, Du Dương tâm tình tốt hơn phần nửa, ngoài miệng hoa tâm nổi lên.

"Cái gì đèn xanh, cái kia, các ngươi đang nói cái gì? " Trương Vũ Thiên không hiểu Du Dương nói cái gì.

"Thiên Thiên ngươi đừng nghe hắn nói nhảm! " Tiêu Nam sợ Trương Vũ Thiên hiểu lầm, bèn vội giải thích: "Ta hôm nay tới đây là có ý hỏi hắn có hứng thú hay không tham gia công ty của chúng ta 'kỳ hóa thực bàn giao dịch' cuộc thi. Nếu như Du Dương đồng ý tham gia..., ta cảm giác cơ hội chiến thắng rất là lớn!"

Khách hàng của Tiêu Nam ít đến thương cảm, nếu như Du Dương ở 'kỳ hóa thực bàn giao dịch' cuộc thi có thể lấy được thành tích tốt, như vậy Tiêu

Nam cũng được thom lây, nói không chừng có thể lôi kéo một chút khách hàng lớn, cho nên Tiêu Nam cố gắng để cho Du Dương tham gia trận đấu.

"Có tiền thưởng sao? " Trương Vũ Thiên cùng Du Dương giống nhau, đều là con nhà nghèo, đều rất yêu tiền, cũng xem tiền cực kỳ quan trọng! (cái trắng cũng là người nghèo, cũng rất yêu tiền!)

"Đương nhiên là có, tiền thưởng là hơn năm trăm vạn a ! " Tiêu Nam nói.

"A! Năm... Năm... Năm trăm vạn! " mấy cái chữ này làm cho Trương Vũ Thiên đơ người hồi lâu mới tỉnh lại liền kêu lên: "Tham gia, tham gia, phải tham gia, chuyện này cứ quyết định như vậy đi!"

Trương Vũ Thiên chỉ vào Du Dương lại nói: "Bỏ tiểu thư ra lệnh cho người, phải tham gia trận đấu, đem giải thưởng cầm về cho ta!"

"Ta rất là muốn tham gia, nhưng tiền của ta chưa đủ! " Du Dương cười khổ nói.

"Thiếu bao nhiêu, trong tay ta có hơn ba vạn, trước tiên có thể cho người mượn! Chờ người cầm tiền thưởng về đưa lại cho ta phân nửa là được, ha ha! " Trương Vũ Thiên lập tức tính toán!

"Vốn là ta đã kiếm tiền đủ mười vạn, nhưng mà... haiz... Thôi, các người tự mình xem đi!" Du Dương chuyển lịch sử giao dịch hôm nay qua cái máy vi tính cũ trong phòng của hắn, để cho hai nàng chính mình xem!

Trương Vũ Thiên đối kỳ hóa rất lạ, xem không hiểu gì hết, bên cạnh Tiêu Nam một bên vừa nhìn, một bên vừa giảng giải cho Trương Vũ Thiên hiểu. Trương Vũ Thiên càng nghe càng kinh hãi, nàng không nghĩ tới Du Dương chẳng những vũ kỹ tốt, hơn nữa còn có thể kiếm tiền như vậy, một tuần lễ buôn bán lời năm, sáu vạn đồng! Nàng chạy bàn một tháng địa mới có thể kiếm được mấy trăm đồng, cũng không bằng Du Dương mấy phút đồng hồ kiếm tiền ! Trương Vũ Thiên nhìn Du Dương với ánh mắt khác hoàn toàn, khỏe miệng có nguy cơ chảy nước, đem Du Dương nhìn thành châu chấu báu.

"Tay cuối danh sách này là chuyện gì xảy ra? Trước đó xào đơn rất tốt ! Mỗi tay giữ tới đa cũng không quá một phút đồng hồ, giao dịch cũng rất dứt khoát, tại sao này xào đơn cuối cùng nhiều như vậy tay mà vẫn không dừng lại sớm? " Tiêu Nam hướng Du Dương hỏi.

"Ách... Lúc ấy ta đột nhiên có việc đi ra ngoài, lúc ta trở lại thì mọi việc đã như vậy rồi! " Du Dương nói.

"Àh, thì ra là vậy! Nếu không phải là giao dịch sai lầm là tốt rồi! " Tiêu Nam ngẫm nghĩ một lát, nhìn Du Dương chăm chú hỏi: "Lần này 'kỳ hóa thực bàn giao dịch' cuộc thi người còn dự tính tham gia không? Hạn chót ghi danh đã gần đến rồi!"

"Ta rất muốn tham gia, nhưng hiện ở trong tay ta không có đủ tiền a! " Du Dương nói.

Tiêu Nam suy nghĩ một chút nói: "Người hiện ở trong tay còn có bao nhiêu tiền?"

Du Dương tính toán một cái, "Kỳ hóa tài khoản còn dư lại hai vạn, trong tay ta có hai vạn năm, thêm vào cũng chưa tới năm vạn!"

"Ta có ba vạn, sẽ đem cho người mượn! " Trương Vũ Thiên cướp lời nói.

"Vậy mới hơn bảy vạn, muốn đăng ký tham gia phải có ít nhất mười vạn, còn kém hai, ba vạn nữa! Nhưng hạn chót sắp đến rồi, cho dù ta đi khủng bố cũng không kiếm ra được nhiều tiền như vậy ! " Du Dương nói.

"Còn kém hai, ba vạn! " Trương Vũ Thiên nghe cũng có chút ảo não, lấy ra ba vạn đã là tất cả năng lực của nàng, trong đó có hai vạn năm là từ Du Dương lấy được, trên thực tế nàng chỉ có năm ngàn đồng!

"Còn thiếu bao nhiêu, tao sẽ cho người mượn, coi như là của ta đầu tư, chờ người kiếm được tiền, thì chia cho ta một phần! " Tiêu Nam ngồi bên cạnh bên Trương Vũ Thiên cười nói: "Cũng không biết Vũ Thiên muội muội có chịu hay không cho ta gia nhập, có được hay không đem bạn trai người nhường một phần cho ta!" Sáp Kịch Vô Định(Plug-in Vô Định)Tác giả: Tác giả: Dã Bạch Thái-----00000----- Chương 56: Người đẹp bom tiền

Dịch: Bàu KhinNguồn: Siêu Cấp Thuần Khiết Hội

Du Dương soát lại lịch sử giao dịch, trước khi rời đi hắn cầm tám tay buôn muối không hoàn thành xào đơn, hơn nữa lúc Du Dương đi cho sáp kiện chuyển hoá khí bổ sung năng lượng giả tiền muối đột nhiên tăng vọt! Lúc ấy Du Dương chỉ muốn cho sáp kiện chuyển hoá khí thêm năng lượng, đem đang giao dịch xào đơn để qua một bên, quên mất không dùng trí não thứ hai quản lý giao dịch.

"ĐCLM nó, tám vạn đồng thoáng cái đã mất hai vạn !" Thay đổi quá nhanh, Du Dương có chút ức chế! Du Dương ngờ ngác một phút đồng hồ nhìn giá thị trường tăng vọt lên, cuối cùng mới hạ quyết tâm, kết thúc giao dịch xào đơn trong tay!

"Xong, 'kỳ hóa thực bàn giao dịch' cuộc thi không có hy vọng rồi ! Hiện tại cho dù không bị Thiên Thiên lấy đi hai vạn năm ngàn thì cũng không đủ tiền để ghi danh rồi!" Du Dương chán nản tựa lưng vào ghế, trong lòng ngổn ngang ! Sáp kiện chuyển hoá khí năng lượng còn hơn bảy nghìn tinh, thăng cấp cũng không đủ! Không những thế, nó lại làm trẻ nãi Du Dương kỳ hóa thao tác, nỗ lực cả một tuần lễ, vậy mà trễ 10 phút, Du Dương kỳ hóa tài khoản thoáng cái đã trở lại hoàn tiền vốn.

Hối hận, ảo não, Du Dương thật muốn đánh cho chính mình vài cái, lúc ấy tại sao vừa nghe đến tiếng sấm là chuyện gì cũng quên, phân ra chút ít suy nghĩ ngó chừng xào đơn cũng có thể a! Hiện tại Du Dương cần nhất là làm tăng lễ thực lực của mình, làm việc gì cũng cần có tiền, nhưng bởi vì nhất thời sai lầm, đã làm mất đi một cơ hội tốt để kiếm tiền. Hơn 1 giờ đồng hồ trôi qua, Du Dương mới dần dần điều chỉnh được tâm tình của hắn, mới từ thất bại vực

sâu đi lên.

"Quên đi, sai lầm một lần cũng tốt, coi như dùng tiền mua kinh nghiệm, lần tới sẽ không phạm sai lầm này nữa! " Du Dương thở dài nói.

"Hiện tại kỹ năng xào đơn của ta rất tốt, cho dù không chiếm được 500 vạn tiền thưởng thì chính mình cũng có thể tự kiếm tiền! " Du Dương an ủi bản thân.

Không có biện pháp, chuyện đã xảy ra rồi! Nói gì cũng đã muộn, chỉ có thể điều chỉnh tốt tâm tình của mình! Nếu như vẫn đắm chìm trong sai lầm hối hận, vậy thì sẽ vĩnh viễn là người thất bại! "A! Ha ha! " Du Dương hung hăng đứng dậy vờn vai một cái, "Xuống lầu, ra đường kiếm xinh đẹp mỹ mỹ để tán thôi!"

Du Dương đang muốn đi ra cửa bỗng có người gõ cửa phòng hắn. Du Dương mở cửa, xuất hiện mặt hai người khiến cho Du Dương hết sức bất ngờ.

"Thiên Thiên! Tiêu Nam? Hai người các ngươi sao lại ở cùng một chỗ!" Du Dương nhớ rằng là Trương Vũ Thiên cùng Tiêu Nam dường như không có chút nào quan hệ, hai người chỉ gặp mặt nhau một lần, hiện tại làm sao cùng nhau đi tới đây?

"Gọi điện thoại cho người, người cũng không trả lời, gửi tin nhắn cũng không liên lạc được, không có cách nào khác, ta đành phải đi Phiêu Hương tìm bạn gái của người! " Tiêu Nam nói.

Du Dương liếc nhìn một chút về mặt Trương Vũ Thiên, xem ra nàng đối với hai chữ "Bạn gái" hết sức hài lòng, bằng không cũng sẽ không chủ động dẫn nàng tìm đến mình!

"Tìm ta! Tìm ta có việc sao? " Du Dương hướng Tiêu Nam hỏi.

"Người không thể trước tiên mời khách vào trong nhà ư, nào có ai như người đứng ở cửa tiếp đãi khách không! Nam tử, chúng ta vào nhà trò chuyện! " Trương Vũ Thiên tràn đầy vẻ bà chủ, đem Tiêu Nam dẫn vào trong nhà.

Du Dương trong nhà chỉ còn có hai thảo quả, tùy tiện lấy ra mời Tiêu Nam cùng Trương Vũ Thiên. "Tiêu mỹ mỹ, chẳng lẽ là hôm nay người đã chuyển qua 'Đền Xanh' rồi, cố ý tới tìm ta 'Cái kia' ? " nhìn thấy mỹ nữ đang đi vào, Du Dương tâm tình tốt hơn phần nửa, ngoài miệng hoa tâm nổi lên.

"Cái gì đền xanh, cái kia, các ngươi đang nói cái gì? " Trương Vũ Thiên không hiểu Du Dương nói cái gì.

"Thiên Thiên người đừng nghe hắn nói nhảm! " Tiêu Nam sợ Trương Vũ Thiên hiểu lầm, bèn vội giải thích: "Ta hôm nay tới đây là cố ý hỏi hắn có hứng thú hay không tham gia công ty của chúng ta 'kỳ hóa thực bàn giao dịch' cuộc thi. Nếu như Du Dương đồng ý tham gia..., ta cảm giác cơ hội chiến thắng rất là lớn!"

Khách hàng của Tiêu Nam ít đến thương cảm, nếu như Du Dương ở 'kỳ hóa thực bàn giao dịch' cuộc thi có thể lấy được thành tích tốt, như vậy Tiêu Nam cũng được thơm lây, nói không chừng có thể lôi kéo một chút khách hàng lớn, cho nên Tiêu Nam cố gắng để cho Du Dương tham gia trận đấu.

"Có tiền thưởng sao? " Trương Vũ Thiên cùng Du Dương giống nhau, đều là con nhà nghèo, đều rất yêu tiền, cũng xem tiền cực kỳ quan trọng! (cái trắng cũng là người nghèo, cũng rất yêu tiền!)

"Đương nhiên là có, tiền thưởng là hơn năm trăm vạn a! " Tiêu Nam nói.

"A! Năm... Năm... Năm trăm vạn! " mấy cái chữ này làm cho Trương Vũ Thiên đơ người hồi lâu mới tỉnh lại liền kêu lên: "Tham gia, tham gia, phải tham gia, chuyện này cứ quyết định như vậy đi!"

Trương Vũ Thiên chỉ vào Du Dương lại nói: "Bỏ tiền ra lệnh cho người, phải tham gia trận đấu, đem giải thưởng cầm về cho ta!"

"Ta rất là muốn tham gia, nhưng tiền của ta chưa đủ! " Du Dương cười khổ nói.

"Thiếu bao nhiêu, trong tay ta có hơn ba vạn, trước tiên có thể cho người mượn! Chờ người cầm tiền thưởng về đưa lại cho ta phân nửa là được, ha ha! " Trương Vũ Thiên lập tức tính toán!

"Vốn là ta đã kiếm tiền đủ mười vạn, nhưng mà... haiz... Thôi, các ngươi tự mình xem đi!" Du Dương chuyển lịch sử giao dịch hôm nay qua cái máy vi tính cũ trong phòng của hắn, để cho hai nàng chính mình xem!

Trương Vũ Thiên đối kỳ hóa rất lạ, xem không hiểu gì hết, bên cạnh Tiêu Nam một bên vừa nhìn, một bên vừa giảng giải cho Trương Vũ Thiên hiểu. Trương Vũ Thiên càng nghe càng kinh hãi, nàng không nghĩ tới Du Dương chẳng những vũ kỹ tốt, hơn nữa còn có thể kiếm tiền như vậy, một tuần lễ buôn bán lời năm, sáu vạn đồng! Nàng chạy bàn một tháng địa mới có thể kiếm được mấy trăm đồng, cũng không bằng Du Dương mấy phút đồng hồ kiếm tiền! Trương Vũ Thiên nhìn Du Dương với ánh mắt khác hoàn toàn, khóe miệng có nguy cơ chảy nước, đem Du Dương nhìn thành chậu châu báu.

"Tay cuối danh sách này là chuyện gì xảy ra? Trước đó xào đơn rất tốt! Mỗi tay giữ tới đa cũng không quá một phút đồng hồ, giao dịch cũng rất dứt khoát, tại sao này xào đơn cuối cùng nhiều như vậy tay mà vẫn không dừng lại sớm? " Tiêu Nam hướng Du Dương hỏi.

"Ách... Lúc ấy ta đột nhiên có việc đi ra ngoài, lúc ta trở lại thì mọi việc đã như vậy rồi! " Du Dương nói.

"Àh, thì ra là vậy! Nếu không phải là giao dịch sai lầm là tốt rồi! " Tiêu Nam ngẫm nghĩ một lát, nhìn Du Dương chăm chú hỏi: "Lần này 'kỳ hóa thực bàn

giao dịch' cuộc thi người còn dự tính tham gia không? Hạn chót ghi danh đã gần đến rồi!"

"Ta rất muốn tham gia, nhưng hiện ở trong tay ta không có đủ tiền a! " Du Dương nói.

Tiêu Nam suy nghĩ một chút nói: "Người hiện ở trong tay còn có bao nhiêu tiền?"

Du Dương tính toán một cái, "Kỳ hóa tài khoản còn dư lại hai vạn, trong tay ta có hai vạn năm, thêm vào cũng chưa tới năm vạn!"

"Ta có ba vạn, sẽ đem cho người mượn! " Trương Vũ Thiển cướp lời nói.

"Vậy mới hơn bảy vạn, muốn đăng ký tham gia phải có ít nhất mười vạn, còn kém hai, ba vạn nữa! Nhưng hạn chót sắp đến rồi, cho dù ta đi khủng bố cũng không kiếm ra được nhiều tiền như vậy! " Du Dương nói.

"Còn kém hai, ba vạn! " Trương Vũ Thiển nghe cũng có chút ảo não, lấy ra ba vạn đã là tất cả năng lực của nàng, trong đó có hai vạn năm là từ Du Dương lấy được, trên thực tế nàng chỉ có năm ngàn đồng!

"Còn thiếu bao nhiêu, tao sẽ cho người mượn, coi như là của ta đầu tư, chờ người kiếm được tiền, thì chia cho ta một phần! " Tiêu Nam ngồi bên cạnh Trương Vũ Thiển cười nói: "Cũng không biết Vũ Thiển muội muội có chịu hay không cho ta gia nhập, có được hay không đem bạn trai người nhường một phần cho ta!"

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 57: Thời Thế Đổi Thay, Ngực Phẳng Năm Quyền.

"Hừ, ai mà thêm hân, chỉ cần tiền về tay ta, Nam tỷ muốn đem hân đi đâu cũng được! " Trong mắt Trương Vũ Thiển, tiền so sánh với Du Dương quan trọng hơn nhiều!

"Ha ha, người nói đầy nha, ta đem hân đi thiếp đó! " Tiêu Nam trêu chọc Trương Vũ Thiển.

Hai mỹ nữ xuất tiền ủng hộ Du Dương, Du Dương tâm tình thật tốt, chen vào giữa hai người Trương Vũ Thiển cùng Tiêu Nam nói: "Hai người đẹp yên tâm, để cho cuộc sống 3P của chúng ta hạnh phúc, ta nhất định sẽ cố gắng kiếm tiền!"

"Ba P? Ta đánh chết người! " Trương Vũ Thiển bỏ xuống người Du Dương một cước, làm hân té lăn trên mặt đất.

Trương Vũ Thiển hôm nay mặc váy ngắn, Du Dương vì muốn xem một chút quần nhỏ bên trong của Vũ Thiển, hân tình nguyện trụng chiếu. Bởi vì thời gian cấp bách, Tiêu Nam liền đem tiền của mình chuyển đến tài khoản của Du Dương, trước mắt cho Du Dương đăng ký, sau đó ba người hoàn thành thỏa thuận.

Du Dương nếu như ở công ty Hoa Liên 'kỳ hóa thực bàn giao dịch' cuộc thi giành được tiền thưởng, Du Dương chiếm năm phần, năm phần còn lại thì Trương Vũ Thiển chiếm ba, Tiêu Nam chiếm hai. Tại 'kỳ hóa thực bàn giao dịch' cuộc thi, tiền lời giao dịch thì Du Dương chiếm hết.

Phân chia như vậy hai nàng không có ý kiến gì hết, Du Dương cũng cảm giác thấy rất công bình, nếu như hai mỹ nữ không bơm tiền cho hân thì..., Du Dương đã không có cơ hội tham gia cuộc thi này rồi!

Thứ bảy, chủ nhật hai ngày, học viện cùng kỳ hóa thành phố đều nghỉ, Du Dương ở nhà toàn lực chuẩn bị cho 'kỳ hóa thực bàn giao dịch' cuộc thi. Du Dương hiện giờ muốn đổi một cái trái tim plug-in mới, nhưng trong tay lại không có tiền, chỉ có thể đem tất cả hi vọng gửi gắm tại kỳ hóa cuộc thi!

Hân muốn dùng thời gian ngắn nhất kiếm thật nhiều tiền, đồng thời kiếm cách làm cho Plug-in chuyển đổi hoán bổ sung năng lượng! Du Dương nghĩ phải nhanh chóng đem sinh vật plug-in chuyển hoá khi cụt thăng cấp lên Hoàng Kim, bởi vì plug-in chuyển hoá cấp Hoàng Kim có thể có đem plug-in cài đặt lên cơ thể của người khác, điều này làm cho Du Dương nghĩ ra một cách kiếm tiền cực kỳ nhanh chóng.

Du Dương đang lên inte bổ sung thêm kỳ hóa sách và kinh nghiệm thì Trương Vũ Thiển tới! Tay trái đang xách hộp cơm, tay phải thì đang bưng một chồng sách vở, Du Dương vừa nhìn, nói: "Thiên Thiên, người cầm sách qua đây làm gì, chẳng lẽ vì ta học thêm cách nấu món ăn sao?"

Trương Vũ Thiển đem hộp cơm để trên bàn, "Hộp cơm này là đồ ăn hôm nay ta cho người! Còn đồng sách này là mấy ngày sắp tới đồ ăn của người!"

Hiện tại hai người mặc dù chưa có làm rõ thân phận nhưng Du Dương đã mập mờ xem Trương Vũ Thiển là bạn gái hân, chẳng những Hoa Đô học viện tất cả học sinh cho rằng như vậy, ngay cả Phan Trắc Phi, Tiêu Nam, tất cả bọn họ cũng cho là như vậy! Hai người đã vô tình càng ngày càng gần gũi

nhau hơn!

Du Dương tò mò lấy ra một cuốn sách, phát hiện những cuốn sách này đều là Hoa Đô học viện trung cấp ban chương trình học!

"Thiên Thiên, người đem cho ta mấy cuốn trung cấp ban sách này làm gì?" Du Dương không giải thích được hỏi.

"Vì để cho người có thể chuyên tâm làm kỳ hóa kiếm tiền, để ta có thể luôn luôn ở bên cạnh thúc giục người, ta quyết định đem hai chúng ta cùng xếp vào một cái ban, nhưng ta bây giờ là cao cấp ban học viện, không thể xuống cấp, cho nên chỉ có thể là người phải nhảy lớp! Ta nghe Lâm Thiệu Văn nói người thành tích không có trở ngại gì, cộng thêm huấn luyện đặc biệt của ta, thứ hai này đi tham gia nhảy lớp khảo sát chắc chắn là không thành vấn đề!" Trương Vũ Thiên nói.

Du Dương suy nghĩ một chút, nếu như có thể cùng Trương Vũ Thiên ở chung ban quả là không tồi! Hơn nữa chính mình lưu ban nhiều năm như vậy, hiện tại cũng có thể đi xin lên cấp khảo sát!

Du Dương nói: "Cùng Thiên Thiên ở chung một lớp chính là lý tưởng của ta, bất quá... Hai ngày này đem trung cấp ban chương trình học học qua hết thì hơi quá khó khăn! Trừ phi..."

"Trừ phi cái gì..." Trương Vũ Thiên hỏi.

Du Dương nói: "Trừ phi Thiên Thiên người có thể ở trên tinh thần khích lệ ta, yêu cầu của ta không cao, có thể cùng Thiên Thiên hôn cái cái miệng nhỏ nhắn là tốt rồi!"

"Hi hi! Hôn môi a..." Trương Vũ Thiên cười vô cùng tinh nghịch, một chút cũng không giống trong truyền thuyết bạo lực nữ hoàng.

"Ngán vạn lần đừng nói với ta là hôm nay người vừa ăn hành tây nha! Lần trước người hứa hẹn vẫn còn chưa thực hiện đấy!" Du Dương kêu lên.

"Hôm nay người ta không ăn hành tây!" Trương Vũ Thiên xấu hổ thẹn thùng nói.

"A!" Du Dương hai mắt biến thành hình trái tim (♥•♥), nước miếng chảy dài, "Vậy thì quá tốt rồi..."

Trương Vũ Thiên cắt đứt Du Dương mộng đẹp, nói: "Mặc dù ta không có ăn hành tây, nhưng hôm nay ta ăn tỏi! Cho nên... Hay là lần sau đi, chờ người nhảy lớp lên cao cấp ban xong, ta nhất định sẽ thưởng người, còn có hết sức ngạc nhiên phần thưởng a!"

"A!" Du Dương ngửa mặt lên trời rồng to, "Ta ghét hành tây, ta hận tỏi!"

Hiện tại học tập đối với Du Dương rất dễ dàng, chỉ cần hần lật một lần sách, đem nội dung thông qua thị lực phụ trợ plug-in cùng trí não thứ hai plug-in ghi nhớ là Ok rồi, căn bản không cần phải đi học.

Thứ bảy, chủ nhật hai ngày lúc, Trương Vũ Thiên đều ở bên Du Dương bày hần học tập, nhưng mà đa số thời gian đều là Du Dương "Đùa giỡn" Trương Vũ Thiên, nhưng Trương Vũ Thiên giữ nghiêm phòng tuyến, cái miệng nhỏ nhắn của nàng Du Dương không có đụng đến được!

"Hừ! Chờ ta đem sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ thăng cấp đến Hoàng Kim xong, ta không tin không thu phục được người!" Du Dương âm thầm tính toán nói.

Thứ Hai, Du Dương cùng Trương Vũ Thiên cùng nhau đi tới trường học! Quan hệ của hai người ở trường học chẳng có gì hot! Chẳng qua là tất cả mọi người tò mò, muốn biết Du Dương như thế nào khiến cho Trương Vũ Thiên có thể tiếp nhận Phan Trác Phi!

Như La Hoành Hành phái nam cạnh tranh có thể dùng võ lực giải quyết, nhưng nữ phận thì lại khác, để đạt tới trình độ trái ôm phải ấp quả thật quá khó khăn! Đây cũng chính là ước mơ của tất cả đàn ông a! Hôm nay Du Dương lại như cũ hộ tống Vũ Thiên tới lớp học!

Du Dương thu phục tứ đại tài tử, cũng chiến thắng La Hoành Hành trở thành Hoa Đô học viện lão đại, Trương Vũ Thiên có như vậy bạn trai, hơn nữa lại còn chăm sóc hộ tống, điều này làm cho một mỹ nữ khác hâm mộ muốn chết!

"Như vậy không công bằng, lúc ta nổi tiếng thì hần lại không xuất hiện!" một mỹ nữ hỏi hận thờ dài nói.

"Haiz! Ai mà biết siêu cấp lưu ban lại bộc phát khủng bố đến vậy!" cũng không có ít người thờ dài hỏi hận!

"Trương Vũ Thiên bộ ngực còn phẳng hơn cả sân bay, vậy mà tại sao lại thu hút được nhiều zai vừa đẹp vừa tài như vậy, đầu tiên là La Hoành Hành, giờ thì Du Dương, chẳng lẽ thế giới đổi ngược, con trai đều thích con gái ngực lép hết sao!" một cái ngực lớn mỹ nữ cảm phẫn nói.

"A! Không thể nào!" bên cạnh một mỹ nữ ngực lớn khác kêu lên: "Hai ngày trước ta vừa mới vừa mới đi độn ngực a! Hix.. Hix..."

"Xuyt! Nhỏ tiếng lại, chán sống rồi àh, lờ như bạo lực nữ nhân kia nghe được thì sao?" một nữ nhân khác làm ra cái dấu im lặng nói.

Du Dương đưa Trương Vũ Thiên đến lớp xong cũng không trở về lớp hần mà là đi thẳng tới phòng lên cấp khảo sát!

"Ồ! Du Dương, người tới đây làm gì? Không phải là bám theo ta để chờ ta mời người ăn cơm chứ! Tiền lương tháng này của ta chưa có được phát đâu!" Bên trong phòng làm việc chính là Phan Trác Phi.

"Ách... Trác Phi đạo sư, tại sao ngươi lại ở chỗ này?" Du Dương bất ngờ.

"Học viện vũ kỹ cuộc thi đã kết thúc, ta tạm thời được điều tới đây làm việc! Đúng rồi, ngươi không phải là tới tìm ta bám theo, vậy ngươi tới nơi này làm gì? A, là muốn khảo sát xin lên cấp? Phan Trác Phi bình tĩnh đại ngộ.

"Ừ! Đúng vậy, ta là tới xin khảo sát!" Du Dương nói.

"Vậy ngươi điền vào bản đăng ký này trước! Ngươi là sơ cấp ban, lúc này là muốn xin lên trung cấp ban sao? Phan Trác Phi nói.

"Không, ta muốn xin lên cao cấp ban!" Du Dương nói.

"A! Xin khảo sát lên cao cấp ban? Ngươi... Ngươi... Ngươi muốn nhảy lớp?" Nếu như là ngày thườn học sinh ưu tú thì thôi! Nhưng hẳn là học viện có danh siêu cấp lưu ban, giờ lại đột nhiên muốn xin lên cao cấp ban, đây nghĩa là gì, thật là quá khoa trương!

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Uy Lực Của huynh Đệ

"Đúng vậy! Ta nghĩ nên tốt nghiệp sớm một chút, sau đó ở lại trường làm giáo sư, như vậy là có thể cùng Trác Phi như hình với bóng rồi!" Du Dương nói.

"Hừ! Không phải ngươi muốn nhảy lớp là để có thể cùng bạn gái ngươi thân mật hơn sao?" Phan Trác Phi nói.

"Ha ha, đây là thứ tự bắt buộc, ta trước tiên đem nạng bắt lại, sau đó là ngươi, vậy thì chúng ta mới có thể cùng nhau chơi đùa 3P a!" Du Dương nói.

"Ngừng! nếu còn nói kiểu đó với ta, ta sẽ trực tiếp hủy bỏ tư cách khảo sát của ngươi!" Phan Trác Phi vội vàng dừng hấn lại, sợ rằng Du Dương một hồi sẽ đem tăng lên 4P, 5P.

"Điền vào đơn này, sau đó ta dẫn ngươi đi khảo sát!" Phan Trác Phi đưa cho Du Dương một tờ đơn! Du Dương điền xong, Phan Trác Phi mang Du Dương đi tới phòng khảo sát.

"Đầu tiên là kiểm tra ‘Tâm Tốc’ của ngươi! Nếu như ‘Tâm Tốc’ của ngươi không đạt tiêu chuẩn, thì cho dù vượt qua những khảo nghiệm khác cũng vô dụng!" Phan Trác Phi đưa cho Du Dương một cái máy đo ‘Tâm tốc’ nhỏ hình tròn để gắn trên đầu ngón tay.

Du Dương gắn xong lại hỏi: "Rồi sao nữa? Ta phải làm gì?"

"Sau đó ngươi dùng tay kia vận lực đâm một cái! Nếu như ngươi đạt tới gấp ba ‘Tâm Tốc’ đồng thời lực lượng xuất ra hơn hai mươi thất, vậy là đạt tiêu chuẩn!" Phan Trác Phi nói.

Du Dương ở vũ kỹ cuộc thi đã chứng tỏ được thực lực cường đại của mình, cho nên khảo nghiệm này Phan Trác Phi tin tưởng Du Dương có thể dễ dàng vượt qua. Quả nhiên, Du Dương khẽ vung một quyền, kết quả là hơn bốn mươi thất!

Điều Phan Trác Phi lo lắng chính là kiến thức văn học, khoa học tự nhiên của hắn! Hoa Đô học viện ngoại trừ thi cuối năm học ra thì bình thường có rất nhiều học viên xin được vượt cấp khảo sát, cho nên học viện đã chuẩn bị mấy trăm bộ đề thi khác nhau, khi nào cần thì chỉ việc lấy ra là được. Bài thi đều có sẵn trong máy tính, Du Dương trực tiếp làm bài trên máy, sau đó hệ thống lập tức tiến hành chấm điểm, thành tích khảo sát sẽ có ngay lập tức.

Du Dương trí não plug-in cắm nhập vào bên trong máy tính, phát hiện một chuyện rất là thú vị, thì ra là trong lúc hạch sát, máy chủ của học viện đã có sẵn đáp án, Du Dương chỉ cần nhìn đáp án điền vào đề thi là xong. Để tránh gặp rắc rối, Du Dương không chép hết đáp án mà chỉ làm cao hơn tiêu chuẩn một tí!

"Chúc mừng ngươi, ngươi đã thông qua khảo sát lên cấp! Nhưng..." Phan Trác Phi làm khó nói: "Nên xếp ngươi vào lớp nào đây? Lớp A? Không được, La Hoàn Hành ở lớp A, đem hai người các ngươi ở chung, chắc đem cả cái trường này hủy đi quá! Lớp B? Cũng không được, lớp B quá nhiều mỹ nữ, vì sự an toàn của các học sinh nữ cần phải xem xét lại! Lớp C thì..."

"Ha ha! Trác Phi, ngươi không phải sợ nữ học sinh bị nguy hiểm, mà là ngươi không muốn ta bị dụ dỗ, muốn đem ta chiếm làm của riêng mới đúng chứ!" Du Dương nói.

"Hừ! Đồ háo sắc mặt dày, vậy ta liền đem ngươi phân vào lớp D, để cho Trương Vũ Thiển quản lý ngươi! Ok, vậy là xong!" Phan Trác Phi đưa cho Du Dương một phần kết quả khảo sát cùng với tờ thông báo chuyển lớp, sau đó đem Du Dương đuổi ra ngoài!

Du Dương đi tới cao cấp lớp D.

"Người anh em, ngươi tìm ai? Tìm ta hay là tìm Trương Vũ Thiển! " Lâm Thiểu Vân nhìn thấy Du Dương liền hỏi.

"Nơi này! " Trương Vũ Thiển hướng Du Dương vẫy vẫy tay, rồi lại chỉ vào chỗ trống bên cạnh nàng.

Du Dương đối Lâm Thiểu Vân cười cười, "Người anh em, thật là ngại quá! Mỹ nữ gọi ta, ta phải đi rồi!" Vừa nói, Du Dương vừa ngồi xuống bên cạnh Trương Vũ Thiển!

"ĐCLM, thấy sắc quên bạn, đồ háo sắc, dám coi thường ta! " Lâm Thiểu Vân ở Du Dương sau lưng thầm chửi.

Du Dương nhảy lớp lên cao cấp ban tin tức rất nhanh ở trong trường truyền đi.

"ĐCLM, siêu cấp lưu ban đại bộc phát, đánh bại tứ đại tài tử cùng La Hoàn Hành không nói, thế nhưng thoáng cái nhảy lên đến cao cấp ban!" một người ganh tị nói.

"Có gì đâu! Hắn có thể đánh bại tứ đại tài tử cùng La Hoàn Hành, nhảy cấp cũng là chuyện hiển nhiên mà? " có người nói.

"Hắn vũ kỹ có thể lợi hại, nhưng trung cấp ban văn hóa kiến thức hắn không thể nào thoáng cái học xong được!" người kia cãi.

"A! ngươi nói cũng có lý!" Hai người đồng thời rất nghi hoặc.

"Các ngươi không biết sao! Hôm nay ta nghe được là phòng vượt cấp khảo sát bây giờ là do Phan Trác Phi phụ trách a! Trong vũ kỹ cuộc thi mỗi lần Du Dương thi đấu thì Phan Trác Phi đều cổ vũ cho hắn, các ngươi thử nghĩ xem, quan hệ bọn họ có thể bình thường không! Muốn là liền có thể nhảy cấp, còn không phải bọn họ có quan hệ gì sao! " lại có một người xen vào nói.

"Ách... Nói có đạo lý!"

Trong vòng vài ngày, Du Dương cùng Phan Trác Phi có quan hệ cô trò yêu nhau được toàn bộ học sinh thống nhất đưa ra quyết định! Đồng thời tuyên bố Du Dương bắt cả hai tay, vừa cùng với Hoa Đô học viện bạo lực nữ hoàng Trương Vũ Thiển, vừa cùng mỹ nữ đạo sư Phan Trác Phi nhiệt tình hưởng ứng chơi 3P.

Còn có tin đồn, Du Dương "Huynh đệ" có thực lực rất cường hãn, mỗi ngày cùng Trương Vũ Thiển và Phan Trác Phi trải qua 3P cuộc sống cực kỳ hoan lạc.

Đồng thời, cao cấp lớp D học sinh còn phát hiện ra một sự việc rất kỳ quái, đó chính là bạo lực nữ hoàng Trương Vũ Thiển đổi tính ! Không, chuẩn xác mà nói là chỉ với Du Dương đổi tính, nàng đối Du Dương thái độ hoàn toàn trái ngược thái độ bình thường, luôn luôn ôn nhu quan tâm, buổi trưa lại gấp thêm món ăn cho Du Dương, hơn nữa chính nàng lại mua cho Du Dương một cái máy tính bảng, để cho hắn lên lớp chơi trò chơi, mặc dù là loại rẻ nhất..., nhưng giá cũng hơn ngàn đồng!

Lại có người than thở "Có 'Huynh đệ' lớn thật tốt a! Cho dù là nữ nhân bạo lực cũng có thể dễ dàng thu phục!"

Một ngày kia, trên giảng đường là một tiến sĩ gây mê đang thao thao bất tuyệt giảng giải, phía dưới Du Dương một bên đang chơi game trên máy tính bảng, bên kia Trương Vũ Thiển đưa từng múi cam vào miệng hắn! Trương Vũ Thiển vì ủng hộ Du Dương chiến thắng hóa kỳ thực bàn cuộc thi, liền dùng hai tháng tiền lương của nàng mua cho Du Dương mua một chiếc máy tính bảng.

Du Dương vốn là không cần dùng đến vật này, hắn có thể thông qua trí não plug-in, trực tiếp lên mạng tiến hành kỳ hóa giao dịch. Nhưng như vậy cũng không thể giải thích với Trương Vũ Thiển, đối với ý tốt của Trương Vũ Thiển, Du Dương chỉ còn cách nhiệt tình đón nhận.

Chiếc máy tính bảng này cũng không tệ lắm, Du Dương dự tính sau này có cơ hội sẽ đem chuyển đổi thành sinh vật plug-in, sau đó "Đền ơn" cho Trương Vũ Thiển.

"Như thế nào? Buôn bán lời bao nhiêu? " Trương Vũ Thiển vừa dứt cho Du Dương ăn, vừa nói.

"Ha ha, không nhiều lắm, trước mắt mới vừa kiếm được hai vạn! " Du Dương nói.

"Đây, phần thưởng cho ngươi! " Trương Vũ Thiển vừa dứt Du Dương một múi cam nữa.

"Thiên Thiên, nếu như có thể đem cái miệng nhỏ nhắn của ngươi thưởng cho ta, vậy thì trước khi hết giao dịch hàng ngày hôm nay ta kiếm về năm, sáu vạn tuyệt đối không thành vấn đề."

"Ha ha, chờ ngươi giành được năm trăm vạn tiền thưởng, ta liền đưa phần thưởng cho ngươi! " Trương Vũ Thiển cười duyên nói.

"Ta xin, lại hứa xuống nữa chứ gì! hôm nay cho phải dùng tới vũ lực, ta cũng phải đem miệng của ngươi bắt lại!" Nói xong, Du Dương buông tay đang sử dụng máy tính ra, cũng chẳng thêm đề ý trên bục giảng tiến sĩ gây mê đang tiến hành nghiệp vụ cùng với các học sinh khác, dùng sức mạnh đem Trương

Vũ Thiến đẩy ngã ra chuẩn bị hôn!

Đang chuẩn bị đóng phim Hàn, Phan Trác Phi đột nhiên xuất hiện tại trước cửa cao cấp ban lớp D, nâng gõ cửa, sau đó hướng Du Dương thông báo, "Du Dương đồng học, mời đi ra ngoài một chút, đi với ta lên phòng hiệu trưởng!"

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Lừa Gạt Hiệu Trưởng

Cả lớp ánh mắt đều đổ dồn về phía Du Dương. Lúc này, tay của hắn đang muốn đánh úp về phía eo thon nhỏ của Trương Vũ Thiến, lại bị Phan Trác Phi đột nhiên gọi ngừng lại, đặt ở nơi này tiến cũng không được, lùi cũng không xong!

"Chẳng lẽ là trong truyền thuyết 'Nhị nữ đoạt phu'?" Phan Trác Phi tới thời gian quá chuẩn, lại khiến cho những người khác trầm nghĩ.

Trương Vũ Thiến liền điều chỉnh lại dáng vẻ của chính mình, sau đó đem Du Dương đuổi ra khỏi phòng học!

"Trác Phi đạo sư, chúng ta đi đâu vậy! " Du Dương đi theo Phan Trác Phi phía sau hỏi.

"Dĩ nhiên đi phòng hiệu trưởng! " Phan Trác Phi nói.

"Haiz! Quả thật đi phòng hiệu trưởng a! Ta còn tưởng rằng ngươi gọi ta đi ra ngoài là muốn cùng ta hẹn riêng chứ! Vậy ta không đi, ta còn muốn trở về lại lớp học! " Du Dương một bộ mặt mác bộ dạng nói. Hiện tại Du Dương một giây đồng hồ kiếm được trên dưới mấy trăm đồng, hắn thật lòng không muốn đi gặp hiệu trưởng.

"Hừ, ta xem ngươi muốn quay về lớp là để cùng tiểu tình nhân của ngươi tiếp tục vuốt ve a! " Phan Trác Phi bĩu môi nói.

"Ha ha, nếu như Trác Phi đạo sư lời này là thật lòng ghen tị... vậy ta đây sẽ không trở về nữa, sẽ ở lại cùng ngươi a! " Du Dương nói.

"Bớt nói nhảm đi, cùng ta đi gặp hiệu trưởng! " Phan Trác Phi nghiêm nghị nói.

Phan Trác Phi đi ở phía trước, cảm giác cái mông của mình có chút khác thường, nàng quay đầu nhìn lại liền thấy Du Dương hai mắt như sói đói, một miệng nước miếng chảy dài nhìn chằm chằm vào cái mông của nàng!

"Ngươi... Ngươi... Ngươi đang làm gì đó? " Phan Trác Phi giật đến không biết phải mắng Du Dương như thế nào.

"Trác Phi đạo sư, có một con muỗi đang đậu trên mông của ngươi a! " Vừa nói, Du Dương vừa sai bước đến bên cạnh Phan Trác Phi, tay hắn liền vỗ một cái vào mông Phan Trác Phi, sau đó giờ lên trước mặt Phan Trác Phi, "Nhìn xem! Có con muỗi!"

Hai người ở trên bàn tay cẩn thận tìm một vòng, đến cả cọng lông cũng không tìm ra. Du Dương lúng túng nói: "Ây dà, đánh hụt mất rồi! Bất quá Trác Phi đạo sư ngươi yên tâm, lần tới ta nhất định sẽ đánh trúng, bảo đảm nó chạy không thoát đâu!"

Bị học sinh sờ sảng, Phan Trác Phi cảm giác thấy là lạ, hơn nữa thân thể lại xuất hiện một loại phản ứng khác thường, dường như rất thích cảm giác bàn tay Du Dương đánh mông mình!

Phan Trác Phi trong lòng cả kinh nói: "Trời ạ! Chẳng lẽ ta thật thích làm cô trò yêu nhau? Hay là nói ta có khuynh hướng thích S&M?"

"Trác Phi đạo sư, phòng hiệu trưởng chúng ta có đi hay không, nếu không hai chúng ta đi chỗ khác ước hẹn đi? " Du Dương đánh thức Phan Trác Phi đang mơ mộng.

"Phòng hiệu trưởng hướng phía trước quẹo trái rồi quẹo trái! Ngươi đi một mình trước đi! Ta còn có việc!" Nói xong, Phan Trác Phi liền chạy đi! Nàng cảm giác hạ thân của mình có điểm gì là lạ, tựa hồ có cái gì chảy ra, nàng muốn đi phòng vệ sinh kiểm chứng một chút!

"Ách... Trốn nhanh thật! Bộ ngực ta còn chưa có chạm tới mà! Haiz..." Du Dương một mình đi tới phòng hiệu trưởng! Hoa Đô học viện hiệu trưởng là một lão đầu bạc mũi to, trang phục gần giống nhà nghiên cứu khoa học!

"Phan đạo sư đâu?" Du Dương vừa bước vào phòng, hiệu trưởng mũi to liền hướng Du Dương hỏi.

"Phan đạo sư nói nàng có việc, kêu ta tới đây trước! " Du Dương nói.

"A, vậy thì thật là tốt! Có mấy lời nàng ở chỗ này lại khó mà nói được! " hiệu trưởng mỉm to làm ra một bộ thông cảm nói: "Gần nhất trong trường truyền rất nhiều tin đồn ngươì cùng Phan đạo sư, gây ảnh hưởng không tốt! Để đảm bảo tinh thần ‘Dạy Tốt - Học Tốt’, hiện tại ngươì và Phan đạo sư phải có ngươì chịu hy sinh một chút, tránh một chút đàm tiếu! Ta không biết ngươì cùng Phan đạo sư phát triển tới trình độ nào! Nhưng mà làm nam nhân, vì nữ nhân chịu chút hy sinh cũng là chuyện đương nhiên ! Như thế nào, ta nói như vậy ngươì đồng ý không?"

"Ta đồng ý! " Du Dương nghe xong không thêm suy nghĩ đáp.

"Ách... " hiệu trưởng mỉm to không nghĩ tới Du Dương trả lời như vậy dứt khoát, "Ngươi đồng ý cái gì?"

"Đúng! Ta đồng ý với lời nói của ngươì! Làm nam nhân, ta nhất định sẽ dùng cảm gánh lấy trách nhiệm ! Ngươi yên tâm, một hồi sau khi trở về ta lập tức sẽ cho toàn bộ học viên cảm miệng, bảo đảm ngươì sau này sẽ không nghe thấy bất cứ tin đồn gì nữa về Phan đạo sư! " Du Dương nói.

"Ách... " hiệu trưởng bị Du Dương nói hết chỗ nói rồi! Hiệu trưởng mỉm to vốn định dùng cái chuyện này uy hiếp, để cho Du Dương đi vào khuôn khổ, nhưng hiện tại thì không sử dụng được rồi ! Phòng hiệu trưởng yên tĩnh trở lại.

"Hiệu trưởng còn có chuyện khác sao? Nếu như không có chuyện gì khác, ta đây trở về liền giải quyết chuyện vừa mới nói! " Du Dương đứng dậy muốn đi.

"Chờ một chút! " hiệu trưởng mỉm to gọi lại Du Dương, nói: "Hôm nay tìm ngươì tới , ngoại trừ chuyện vừa rồi ra, còn có một việc phải báo cho ngươì biết!"

"Ồ! Hiệu trưởng còn có chuyện gì nữa! " Du Dương dừng bước.

"Ta là muốn chúc mừng ngươì! Ngươi đã trúng tuyển vào đội tuyển năm nay đi thi đấu « Địa Cầu bát đại học viện vũ kỹ » cuộc thi! Hiện tại chính thức báo cho ngươì, cuối tuần này ngươì cùng các học viên khác sẽ đi 'Thiên đường đảo' tham gia thi đấu! " Hiệu trưởng mỉm to hớn hờ nói.

"Thật xin lỗi, ta không có hứng thú tham gia cuộc thi kia! " Du Dương giội cho mỉm to giáo sư một chậu nước lạnh.

Hiện tại Du Dương rất cục đã hiểu được tính toán của hiệu trưởng rồi, thì ra là muốn cho hắn tham gia « Địa Cầu bát đại học viện vũ kỹ » cuộc thi! Tin đồn hắn cùng Phan Trác Phi vừa nói chính là vô nghĩa, hiệu trưởng mỉm to chỉ là muốn không chế Du Dương, sau đó để cho Du Dương tận tâm tận lực vì hắn mà tranh tài. Du Dương trong nháy mắt tự suy nghĩ cẩn thận hết thảy!

"« Địa Cầu bát đại học viện vũ kỹ » cuộc thi! Cho dù người khác muốn cũng muốn tham gia cuộc thi cũng không có vinh dự a! Ngươi cần phải hiểu rõ điều đó! " hiệu trưởng mỉm to nóng nảy!

Hoa Đô học viện từ trước tới giờ tham gia « Địa Cầu bát đại học viện vũ kỹ » cuộc thi lúc nào cũng ở vào kế cuối bảng xếp hạng , năm nay trông cậy vào một nhóm người mới. Hơn nữa còn có hạt giống tiềm ẩn Du Dương, nói không chừng sẽ có cơ hội đoạt giải quán quân!

"Danh vọng đều là phù vân, không có gì hứng thú! Ta nghĩ thông suốt rồi, không đi! " Du Dương khẳng định nói.

"Lần này vũ kỹ cuộc thi thành phần tham dự là tám đại học viện tinh anh, trong đó có rất nhiều xinh đẹp mỹ nữ ! " hiệu trưởng mỉm to không cam lòng dụ dỗ nói.

"Nga, phải không! Thật là có nhiều xinh đẹp mỹ nữ? Vậy thì đi xem một chút cũng thôi! " Du Dương nói.

"Nói như vậy ngươì đáp ứng tham gia? " hiệu trưởng vui vẻ nói.

"Không, ta tính toán tự mua vé đi xem! " Du Dương nói.

"Ngươi... " hiệu trưởng mỉm to chuẩn bị nổi giận, "Cuộc thi này tiền thưởng cũng rất nhiều đấy!

"Chỉ có tiền thưởng không được! Muốn ta tham gia, trừ phi ngươì có thể đáp ứng ta ba điều kiện! " Du Dương nói.

"Điều kiện gì? Ngươi nói ta nghe thử, chỉ cần trong phạm vi năng lực của ta, ta cũng có thể suy nghĩ một chút!" Vì muốn tại « Địa Cầu bát đại học viện vũ kỹ » cuộc thi lấy được thành tích tốt, hiệu trưởng không tiếc lời xuống nước.

"Thứ nhất, ta muốn Phan Trác Phi làm cô giáo của lớp ta!" Du Dương nói.

"Được! Việc này thì dễ! Thứ hai đâu? " đối với hiệu trưởng mà nói, chuyện này rất đơn giản!

"Thứ hai, nếu như muốn ta tham gia lần này « Địa Cầu bát đại học viện vũ kỹ » cuộc thi, ta hy vọng có thể để Phan đạo sư dẫn đội! " Du Dương lại nói.

"Được, cái này ta cũng có thể đáp ứng ngươì, bất quá ta phải nhắc nhở ngươì một tiếng! Từ xưa anh hùng khó qua ải mỹ nhân! Càng đào hoa, phiền phức càng nhiều! " hiệu trưởng mỉm to nhắc nhở Du Dương.

"Ha ha, cái này không cần lo lắng! Ta đây chính là ‘đào thụ’, tự nhiên có thể quản lý tốt ‘đào hoa’! " Du Dương nói.

"Kìa thứ ba đâu? " hiệu trưởng lại hỏi.

"Này thứ ba... " Du Dương ngừng một chút nói: "Hoa Đô học viện chúng ta là một trong Địa Cầu bát đại học viện, mặc dù cùng Nguyệt Cầu, Hoả Tinh học viện không cách nào so sánh được, nhưng ta nghĩ siêu phẩm cấp vũ kỹ cũng sẽ có cất dấu mấy cái, chỉ cần ngài miễn phí tài trợ ta tám, mười cái siêu phẩm cấp vũ kỹ, ta liền đáp ứng ngươi xuất chiến lần này « Địa Cầu bát đại học viện vũ kỹ » cuộc thi!"

Hiệu trưởng mũi to vừa nghe, giận dữ nói: "Tám, mười? Ngươi lấy siêu phẩm cấp vũ kỹ là rau cải trắng a! Ngươi biết một cái siêu phẩm cấp vũ kỹ trị giá bao nhiêu không? Lá gan của ngươi không nhỏ, dám lừa gạt hiệu trưởng ta ư!"

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Thiên Hạ Vô Song, Phong Thần Mê Tung, Bài Vân Di Hải!

“Nếu hiệu trưởng không đồng ý thì thôi vậy! Đẳng nào thì thi đấu với ta cũng chẳng liên quan!” Du Dương nhún nhún vai nói.

Nói xong, Du Dương đứng dậy muốn đi. Thấy vậy lão hiệu trưởng mũi to vội vàng gọi lại, “Ngươi chờ một chút, chuyện này chúng ta có thể xem xét lại một chút!”

“Ha ha, xem xét như thế nào, ngài nói cho ta nghe thử coi!” Du Dương nói.

“Cho ngươi tám hay mười cái siêu phẩm cấp vũ kỹ đó thật sự là không có khả năng! Nhiều nhất chỉ có thể cho ngươi ba cái không thể nhiều hơn được, ngộ nhờ sau khi ngươi học được vũ kỹ lại không vì học viện ra sức thì làm sao! Vậy nên nếu như ngươi muốn siêu phẩm cấp vũ kỹ thì chúng ta phải ký một bản hợp đồng!”

"Ký hợp đồng?"

“Đúng! Trước mắt học viện sẽ cho ngươi ba cái siêu phẩm cấp vũ kỹ, nhưng ít nhất ngươi phải giành giải ba! Nếu không đạt được ngươi phải bồi thường tương ứng cho học viện!” Hiệu trưởng nói.

“Không! Ta không ký! Ngươi đi tìm người khác đi! Với lại ba cái vũ kỹ quá ít!” Nghĩ Du Dương là ai, chắc chắn hắn sẽ không ký cái loại văn tự bán mình này!

“Ách...” Lão cáo già hiệu trưởng chưa từng thấy học viên nào khó đối phó như Du Dương. Từ từ đại tài tử đến La Hoàn Hành hắn chỉ nói vài ba câu là giải quyết xong nhưng đến phiên tiểu tử này lão lòi hết vốn liếng ra cũng không dụ được

Hiệu trưởng lại nói: “Hợp đồng không ký cũng được, nhưng thế thì học viện chỉ có thể cho ngươi một cái siêu phẩm cấp vũ kỹ!”

Du Dương nói: “Một cái không được, ít quá! Trừ phi ngươi đáp ứng thêm một điều kiện của ta!”

“Đệt!” Hiệu trưởng mũi to tức quá nói tục, “Ngươi lòi đâu ra lắm điều kiện như vậy! Nói!”

“Ha ha, một cái vũ kỹ cũng được, nhưng ngươi phải đem tất cả vũ kỹ của học viện ra cho ta tự mình chọn lấy! Còn nữa, ta muốn một trái tim nhân tạo bằng ti-tan!”

Hiện tại, tất cả tiền ở trong tài khoản kỳ hóa của Du Dương vừa đủ để mua một trái tim nhân tạo bình thường, nhưng chất lượng trái tim cũng sẽ không quá cao, hơn nữa sau khi mua trái tim xong hắn lại không có tiền làm kỳ hóa nữa! Nếu có thể lừa được một trái tim nhân tạo chất lượng cao từ lão hiệu trưởng thì Du Dương có thể tăng cường thực lực của mình một cách nhanh chóng rồi!

Hiệu trưởng ngồi trên ghế bắt đầu suy xét, cuối cùng nói: “Được, trái tim nhân tạo ta có thể đáp ứng ngươi nhưng siêu phẩm cấp vũ kỹ ngươi chỉ có thể từ ba chọn ra một!”

“Ok! Đã nhận!” Hôm nay Du Dương lần đầu sáng khoái. (R.A: vẫn được 3 cái lại thêm được quả tim không sáng khoái mới lạ)

"Ha ha!" "Ha ha!" Du Dương và hiệu trưởng mũi to cùng cười gian, cũng chẳng biết trong hai người ai là người chiếm tiện nghi, ai là kẻ chịu thiệt thòi!

Hiệu trưởng lại nói, “Vũ kỹ thì ngươi có thể theo ta đi lấy ngay, nhưng trái tim ti-tan thì hơi hiếm, phải đặt hàng trước mới mua được, chắc hai ngày nữa

mới có thể đem tới cho người!”

“Được!” Du Dương nhẹ nhàng nói: “Ngài mũi to... à không, ngài hiệu trưởng chúng ta đi chọn lấy vũ kỹ ngay thôi!”

Hiệu trưởng mũi to dẫn Du Dương tới nơi lưu trữ sách của học viện! Nơi lưu trữ sách này cùng với thư viện mà các học viên hay lui tới hoàn toàn không giống nhau, ở đây cất giấu đều là sách quý của học viện trong đó còn cất giữ một số quyền sách cổ nghìn năm có giá trị rất cao.

“Vl, cái nơi lưu trữ sách này lối thoát hiểm còn nhiều hơn cả kho báu nữa!” Du Dương nói trong lúc đi trong thông đạo thật dài

“Tiểu tử, ngươi thì biết cái tờ rym gì! Mấy cái đồ cất giấu ở đây giá trị so với kho báu còn lớn hơn nhiều! Trên thế giới này có rất nhiều thứ vô giá không thể lấy tiền ra mà so sánh được đâu!” Hiệu trưởng thừa dịp dạy dỗ Du Dương

Hiệu trưởng quay lại thấy ngay cặp mắt Du Dương lấp lánh kim quang lộ rõ vẻ tham lam vô độ thì ngay lập tức dừng lại đem Du Dương để ở bên ngoài

Sau một lúc lâu, hiệu trưởng mũi to lấy ra bản sao của ba quyển siêu phẩm cấp vũ kỹ nói với Du Dương: “Ngươi xem đi, sau đó chọn lấy một quyển”

Ba quyển sách đều làm bằng giấy, Du Dương sau khi nhận lấy mở ra nhìn một chút, ba quyển siêu phẩm cấp vũ kỹ theo thứ tự là: Thiên Hạ Vô Song Quyền, Phong Thần Mê Tung Bộ, Bài Văn Di Hải Chương (Thiên Sương Quyền, Phong Thần Thoái, Bài Văn Chương 0_o)

Du Dương tiếp nhận ba quyển vũ kỹ, nhìn lại cho kỹ. Cầm ba quyển vũ kỹ lật từ trang đầu đến trang cuối một lần, Du Dương lắc đầu nói: “Ba cái vũ kỹ này ta đều không thích, ngoài chúng ra ngài còn có vũ kỹ nào khác không lấy thêm hai quyển nữa ra cho ta chọn xem!”

“Ngươi nghĩ siêu phẩm cấp vũ kỹ là cái gì? Cái trắng ngoài chợ muốn bao nhiêu thì có bấy nhiêu chắc, ngươi chỉ có thể chọn ra một quyển trong ba quyển này thôi!” Hiệu trưởng nói với Du Dương

“Nếu như là vậy, ta không cần lấy siêu phẩm cấp vũ kỹ nữa, ngươi tìm giúp ta hai cái trái tim nhân tạo bằng hợp kim ti-tan đi!” Du Dương tính đi tính lại lấy thêm một trái tim nhân tạo làm đồ dự bị, giả sử mình không dùng thì chờ đến khi plug-in chuyển hoá khí cụ thăng lên cấp hoàng kim rồi đem chuyển hoá thành sinh vật plug-in sau đó bán ra với giá trên trời a! Du Dương hành động y như những gì hắn suy nghĩ

“Lại thêm hai cái trái tim bằng hợp kim ti-tan! Không được, nếu như là trái tim nhân tạo cao cấp thông thường thì còn có thể!” Hiệu trưởng cò kè mặc cả

“Vậy thì một cái trái tim nhân tạo bằng ti-tan, một cái trái tim nhân tạo cao cấp thông thường!” Du Dương chủ động hạ thấp yêu cầu

“Được, ta đồng ý!” Hiệu trưởng mũi to nở nụ cười gian, thầm nghĩ: “siêu phẩm cấp vũ kỹ là có tiền cũng khó mua được, nó là một trong số những thứ ngàn vàng khó cầu! Trái tim nhân tạo tuy có quý nhưng nhiều tiền cũng có thể mua được rất dễ dàng!”

Nhưng hiệu trưởng lại không biết Du Dương vừa rồi đã đem ba quyển siêu phẩm cấp vũ kỹ Thiên Hạ Vô Song Quyền, Phong Thần Mê Tung Bộ, Bài Văn Di Hải Chương lưu vào trong đệ nhị trí não thực tế là Du Dương chiếm đại tiện nghi chẳng những lấy được ba cái siêu phẩm cấp vũ kỹ mà còn có thêm hai cái trái tim nhân tạo.

Du Dương trở lại lớp đúng lúc hết tiết học, Trương Vũ Thiên kéo Du Dương sang một bên nói: “Vừa rồi thật sự là hiệu trưởng tìm ngươi?”

Trương Vũ Thiên sợ Phan Trác Phi lấy việc công làm việc tư, lấy danh nghĩa hiệu trưởng gọi Du Dương tới gặp!

“Ừa, hiệu trưởng gọi đi tham gia « Địa Cầu bát đại học viện vũ kỹ » cuộc thi!” Du Dương nói

“« Địa Cầu bát đại học viện vũ kỹ » cuộc thi!” Trương Vũ Thiên lộ ra vẻ chờ đợi “Nghe nói năm nay địa điểm thi đấu là “Thiên Đường Đảo” nơi đẹp nhất trên trái đất”

“Thiên Đường Đảo thật sự đẹp như vậy sao?” Trước đây Du Dương một lòng tu luyện căn bản không hỏi việc đời!

“Đương nhiên! Tới “Thiên Đường Đảo” du lịch là ước mơ của ta đó!” Nữ nhân đều thích những thứ đẹp đẽ Trương Vũ Thiên cũng không ngoại lệ.

“Ta có thể đề cử ngươi với hiệu trưởng, hẳn là không có vấn đề gì, chỉ cần Thiên Thiên ngươi cho ta hôn cái miệng nhỏ kia một chút...”

“Chụt! Trương Vũ Thiên rất nhanh hôn lên mặt Du Dương một cái, “Như vậy đã được chưa!”

“Ha ha, cái này chỉ có thể gọi là tiền đặt cọc, sau khi thành công ngươi phải đem nụ hôn đầu hiến cho ta nhé!” Du Dương nhìn chăm chăm vào cái miệng nhỏ của Trương Vũ Thiên, YY nôi

“Hi hi, chờ lên đảo thiên đường hãy nói!” Trương Vũ Thiên giao hoạt cười nói.

Trương Vũ Thiên hiện tại đã là thịt ngoài miệng Du Dương dù sao thì nàng chạy cũng không thoát! Hai người trở lại lớp, thì tiết học mới chuẩn bị bắt đầu! Hai người trở lại chỗ ngồi, Du Dương tiếp tục chơi game trên máy tính trong tay hắn còn Trương Vũ Thiên thì cắn hạt dưa!

“A! Phan Trác Phi đạo sư lại tới lớp chúng ta làm gì nhỉ!” Có người nhỏ giọng bàn

Trương Vũ Thiên dùng tay đẩy nhẹ Du Dương một cái, “Tình nhân của ngươi lại tới tìm ngươi kia!”

Trên bục giảng Phan Trác Phi nhìn về phía Du Dương, đúng lúc gặp ánh mắt của Trương Vũ Thiển, nàng nói: “Chào mọi người, ta là Phan Trác Phi, từ giờ trở đi ta sẽ là chủ nhiệm lớp của các người!”

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: Sự Kinh Khùng Của Hắc Quả Phụ

Du Dương vươn ra hai ngón tay, nhìn Phan Trác Phi ở trên đài làm kí hiệu chữ "V" ý chỉ chào hỏi thân mật!

Phan Trác Phi thấy Du Dương thủ thế, ánh mắt nhìn Du Dương cười nhạt, lấy bìa ra đáp lại!

"Hừ! " Trương Vũ Thiển sau khi thấy, giận đến nổi ánh mắt nàng nhìn chằm chằm Du Dương, khóe miệng nghiền nát hạt dưa!(nàng này ghen như gấu ta.haz)

Sau khi tan lớp, Lâm thiếu gia kéo Du Dương sang một bên, nhìn Du Dương nói: "Huynh đệ, truyền thuyết người hàng đêm ba P(má ơi, trâu bò, anh em vs lão Hưong), nhưng hôm nay ta xem Trương Vũ Thiển cùng Phan đạo sư quan hệ cũng không hòa bình a! Có phải hay không tiểu đệ của người không đủ nhiệt, có cần hay không ta chuẩn bị cho người thuốc tráng dương bổ thận, người mạnh khỏe mới đem các nàng tới bến một lúc chứ!"

"Biến đi, người nghĩ ta là cái loại như nàng Khiết sao!"

Trêu đùa Phan Trác Phi, chọc giận Trương Vũ Thiển, là niềm vui thú của Du Dương mỗi ngày!

Một tuần lễ trôi qua, Du Dương kỳ hóa trương mục trung tư chất Kim tăng thêm 200%, tùy thực cái khay tiền giao dịch, cuộc so tài bắt đầu mười vạn, đến nay đã tăng trưởng đến ba mươi mấy vạn!

Chỉ dùng một tuần lễ, Du Dương tư chất Kim đã tăng trưởng 200%, loại tăng trưởng với tốc độ hết sức kinh người này! Du Dương tư chất Kim tăng trưởng tỷ số đã xếp hạng thứ nhất trên các tuyến thủ. Xếp hạng thứ hai là tài chính tăng trưởng tỷ số chỉ có 110%.

Thấy kết quả như thế, Du Dương tâm tình thật tốt!

Ngày đầu tuần, Du Dương hẹn Trương Vũ Thiển cùng nhau đi dạo tìm chỗ vui chơi, Du Dương tính toán hôm nay tìm cơ hội hôn Trương Vũ Thiển!(thằng dâm dê bắt quả giống ta)

"Ta muốn chơi ngồi ngựa xoay tròn, ta muốn chơi gió lốc kỳ sị, ta muốn chơi đại lay động thuyền, ta còn muốn chơi đỉnh ốc trượt đi xe!(đệt cái đồ ham chơi)" Trương Vũ Thiển vào sân chơi không ngừng kêu lên.

"Ha ha, ca ca người thật tốt! " Trương Vũ Thiển cao hứng đang đưa cánh tay Du Dương, bộ dáng giống như một con tiểu Ma Tước hưng phấn!(ko biết hưng phấn kiểu gì)

"này để cho ca ca hôn cái cái miệng nhỏ nhắn xem như thế nào được không? " Du Dương nhân cơ hội yêu cầu.

"Hi hi! Không được! " Trương Vũ Thiển dứt khoát đem Du Dương toan tính chuốc lấy thất bại!

"Tốt, không thành vấn đề, hôm nay hết thấy cũng tùy ca bao, bảo đảm cho người chơi thống khoái("Tại sao! Thiển Thiển, ta là thật lòng thích người! chẳng lẽ người không cho ca ca hôn một phát cái miệng nhỏ sao! Chẳng lẽ người nghĩ đầu lười của ta không đưa tới! " Du Dương nói.sướng phê người)! " Du Dương nói.

"Không được, rất dễ dàng có được mong muốn, nam nhân là sẽ không biết quý trọng! " Trương Vũ Thiển nói.

"Ta sáp, những lời này là ai nói, ta sáp nàng..."

"Những lời này là mẹ ta trước lúc qua đời lúc nói cho ta, làm sao, có vấn đề gì ư?"

"Ách... " Du Dương vừa định phát nói tục, nhưng vừa nghe những lời này là hấn trương mẫu nương nói trước lúc die, không dám tiếp tục, cầm mặt xuống đi thẳng!

Hai người chơi một vòng lớn sau, ngồi vào bãi cỏ nghỉ ngơi!

Trương Vũ Thiển tựa vào bả vai Du Dương, ở Du Dương trên mặt nhẹ hôn một chút, thân mật nói: "Hôm nay bốn tiểu thư đùa rất vui vẻ, đây là phần thưởng cho ngươi!"

"Ngô... Ngô... ước gì lúc có thể đem miệng nhỏ của ngươi làm phần thưởng cho ta a! " Du Dương khóc ròng nói.

"Ha ha, gắng lên nữa, gắng lên nữa! Ngươi nỗ lực cố gắng có thể được! " Trương Vũ Thiển cười duyên nói.

"Không được, ca ca hôm nay coi như là dùng sức mạnh, cũng phải đem miệng nhỏ của ngươi bắt lại!"

Vừa nói Du Dương hướng Trương Vũ Thiển đánh tới.

Trương Vũ Thiển sao lại để cho Du Dương được như ý, lập tức thoát Du Dương ma chường!

"Dám trốn, xem ta bắt được nàng, rồi ca ca đánh cái mông ngươi thành hoa!"

Hai người một đuổi một chạy, ở vườn hoa công viên đùa náo loạn lên!

Ở một mảnh cỏ, Du Dương rốt cục bắt được Trương Vũ Thiển, đem nàng đè trên mặt đất, hướng về phía cái mông của nàng phải áp dụng gia pháp.

Lúc này, một cái thân ảnh vội vã đi qua cắt đứt Du Dương gia pháp!

Du Dương cảm thấy người này nhìn rất quen mắt!

"Người nào? " Trương Vũ Thiển tránh Du Dương ma trào đi ra ngoài, "Hừ, cũng biết nhìn mỹ nữ!"

Trương Vũ Thiển thấy Du Dương hai mắt đang liếc một cái người mới vừa đi tới là một da trắng nữ nhân, nàng cuộn sóng tóc dài màu vàng kim, trên người mang quần áo trang phục, hạ thân quần cụt, giày bó, một cái áo gió được nàng khoác lên tôn vóc người, trong tay lại đem theo một cái cặp sổ màu trắng!

"Hừ! Chớ lên tiếng! Nữ nhân này rất nguy hiểm! " Du Dương thì thầm Trương Vũ Thiển bên tai.

Du Dương ở Trương Vũ Thiển lấy điện thoại, nhanh chóng bấm một dãy số.

"Diệp cảnh quan, ta phát hiện một người đang tìm!"

"..."(ớo biết tên tác giả về làm gì)

"Là tổ lỗi!"

"Đúng, chính là nàng! Chỗ ngồi của ta ở Dương Dương sân chơi ‘ xanh thảo nguyên ’ phụ cận! Ủ, tốt!"

Du Dương cúp điện thoại,

Tổ lỗi, Diệp Mộng Hàm muốn bắt lâu rồi! Tước hiệu hắc quả phụ, là một nữ phản tử khủng bố !

Lần trước Diệp Mộng Hàm uy hiếp Du Dương, để cho Du Dương rất tức giận, cũng không tính hẳn sẽ giúp nàng tìm người! Máy ngày qua Diệp Mộng Hàm tổng quấy rầy Du Dương, làm cho Du Dương lão ẩn nấp nàng.

Không nghĩ tới hôm nay ở sân chơi sẽ đụng phải hắc quả phụ tổ lỗi, Du Dương cũng là làm cái chuyện thuận nước giong thuyền.

"Đi, chúng ta cùng đi lên xem một chút! " Du Dương ôm Trương Vũ Thiển lặng lẽ đi theo.

Trong sân chơi quản chế đi lại quá nhiều, Du Dương phải tự mình ra trận.

Du Dương cùng Trương Vũ Thiển đi theo tổ lỗi tới bên cạnh sân cỏ một chỗ chỗ hẻo lánh.

Lúc này, tại phía trước trong rừng cây đi ra một nam nhân cao ráo, nam nhân cùng tổ lỗi ôm nhau thân mật, hơn nữa ôm hôn thắm Khiết!

"trẻ con không nên xem! " Trương Vũ Thiển dùng tay chặn Du Dương tầm mắt.

Có cơ hội nhìn họ hôn nhau Du Dương tại sao có thể bỏ qua, bắt được Trương Vũ Thiển tay nhỏ bé, nói: "Chúng ta học tập một chút, xem nàng đánh đầu lưỡi là thế nào đánh nhau! "

Từ Du Dương cùng Trương Vũ Thiển góc độ, chỉ có thể nhìn thấy mặt nam nhân một chút xiu, không rõ lắm tướng mạo của nam nhân. Du Dương thị lực là người bình thường hơn mấy trăm lần, tổ lỗi hai người bị quốn vào nụ hôn nóng bỏng, thật ra thì khi hôn nhau, hai bên không ngừng trao đổi cái gì đó!

Đột nhiên, tổ lỗi ánh mắt nghiêng mắt nhìn Du Dương hai người!

"Nguy rồi, bị phát hiện ! " Du Dương thầm nghĩ, "Mỹ nữ cảnh quan hôm nay làm sao chậm như vậy, còn chưa tới!"

Tổ Lôi nhẹ nhàng vỗ vỗ nam nhân phía sau lưng, ý bảo đi trước, sau đó nàng hướng Du Dương cùng Trương Vũ Thiên hướng đi tới. Du Dương thấy, thần bí nam nhân trong chớp mắt đã biến mất ở bụi rậm phía sau, hơn nữa hắn cầm cặp số của tổ Lôi.

"Hai tiểu bằng hữu, các ngươi nhìn lâu như vậy , nghĩ nhìn cái gì đó nha! " tổ Lôi phong tình vạn chủng đối Du Dương vút một cái ánh mắt đưa tình.

Đổi lại là bình thời, Du Dương đã sớm tham ăn nước miếng chảy đầy! Nhưng hôm nay lại bất đồng, Du Dương giác quan thứ sáu xuất hiện lần nữa báo động, trước mắt nữ nhân cực độ nguy hiểm!

Trương Vũ Thiên đánh nhẹ Du Dương một chút, nói: "Cũng là ngươi nữa,, hôn môi có cái gì đẹp mắt mà nhìn miết !"

"Ngươi tổng nói đầu lưỡi của ta đàn, ta đây cũng không muốn học tập một chút! " Du Dương đối tổ Lôi đường, "Chúng ta lúc này đi, không quấy rầy các ngươi thân mật !"

Nói xong, Du Dương ôm Trương Vũ Thiên muốn đi!

"Đứng lại!"Du Dương cùng Trương Vũ Thiên đi vài bước sau, tổ Lôi đột nhiên gọi hai người!

"Tỷ tỷ ngươi còn có chuyện gì? " Du Dương xoay người hỏi.

"Ha hã! " tổ Lôi đối Du Dương lộ ra rục rờ mê người nụ cười, nói: "Đừng nóng vội đi a! Các ngươi không phải là muốn học hôn môi sao? Tỷ tỷ ta có thể chỉ giáo cho các ngươi!"

Vừa nói, tổ Lôi dùng năm ngón tay thành chộp, hướng Du Dương hai người bắt tới đây...

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Hung Thú

Thấy Tổ Lôi Nhĩ hướng mình và Trương Vũ Thiên đánh tới, Du Dương plug-in thị lực phụ trợ cùng plug-in trí não thứ hai nhanh chóng suy tính Tổ Lôi Nhĩ lực lượng!

"ĐCLM! Lực lượng hơn ngàn thất! Thì ra là một « Tư Duy Mạch Động » võ giả!" Du Dương kinh hãi.

Du Dương lắc mình tiến tới một bước, đem Trương Vũ Thiên bảo vệ ở phía sau, sau đó xuất ra « Thái Cực Vân Thủ » siêu phẩm cấp vũ kỹ do chính hắn sáng tạo - Thái Cực hóa nhất khí!

Tổ Lôi Nhĩ là « Tư Duy Mạch Động » võ giả, Du Dương là « Tâm Huyết Thần Tộc » võ giả so sánh với nàng chẳng xem ra gì! Bởi vì lực lượng xê xích quá nhiều, cho nên Du Dương không dám cùng Tổ Lôi Nhĩ liều mạng, trước mắt hắn dùng một chiêu "Thái cực hóa nhất khí" đánh tan trào lực của Tổ Lôi Nhĩ, sau đó lại là một chiêu « Bát Cực Chấn Thiên » đánh bật cổ tay của nàng ra.

Du Dương phải dùng 2 siêu phẩm cấp vũ kỹ phối hợp nhau mới phá giải được sát chiêu của á! Du Dương cùng Trương Vũ Thiên liền thối lui, kéo giãn khoảng cách với Tổ Lôi Nhĩ.

Tổ Lôi Nhĩ cũng không có nóng vội xuất thủ, "Siêu phẩm cấp vũ kỹ! Biết ngay hai người các ngươi không đơn giản là rình coi mà! Nói, các ngươi là ai? Lĩnh mới của Stars hình cảnh sao?"

"Tỷ tỷ, hai chúng ta chỉ là đi ngang qua đây thôi mà! " Du Dương plug-in trí não thứ hai đã xác định được vị trí của Diệp Mộng Hàm, nàng đang hướng nơi này chạy tới, nhưng mà phải hai, ba phút nữa mới có thể đến!

Lần trước Diệp Mộng Hàm xuất hiện kịp thời là bởi vì nàng đang đi thi hành nhiệm vụ, nhận được thông báo của Du Dương liền lập tức chạy tới, nhưng lần này khác, hôm nay là thứ bảy, Diệp Mộng Hàm đang nghỉ ngơi ở nhà, cho nên tốc độ so với lần trước chậm hơn rất nhiều! Hai, ba phút đồng hồ là đủ để một võ giả « Tư Duy Mạch Động » làm rất nhiều chuyện !

"Ta không cần biết các ngươi đang làm gì! Theo dõi ta thì đều phải chết!" Tổ Lôi Nhĩ từ trong tay áo rút ra một thanh đoản kiếm dài 1 thước, trực tiếp hướng Du Dương cùng Trương Vũ Thiên đâm tới!

Du Dương tuy có siêu phẩm cấp vũ kỹ mạnh, nhưng hắn chỉ có sáu lần « Tâm Túc », cao nhất chỉ có một trăm sáu mươi thất lực lượng, kết hợp với siêu phẩm cấp vũ kỹ thì tối đa cũng chỉ đạt tới hai, ba trăm thất lực lượng, so với hơn ngàn thất lực lượng của Tổ Lôi Nhĩ chênh lệch quá nhiều! Tổ Lôi Nhĩ không cần vũ kỹ, dựa hết vào lực lượng cũng đủ đánh bại Du Dương.

Nếu như là Du Dương một mình đối phó, plug-in thị lực phụ trợ cùng plug-in trí não thứ hai phối hợp cũng có thể suy tính ra lộ tuyến chiêu thức của Tổ Lôi Nhĩ, nhưng hiện tại Du Dương bên cạnh còn có Trương Vũ Thiển, song song chú ý hai người, Du Dương có hơi chút khó khăn! Du Dương nghĩ trước ngăn cản Tổ Lôi Nhĩ, để cho Trương Vũ Thiển trốn đi, như vậy có thể giảm bớt áp lực của hắn, nhưng Tổ Lôi Nhĩ dường như đã biết điều này, mỗi chiêu mỗi kiếm đều nhắm vào Trương Vũ Thiển.

"Du Dương, đừng lo cho ta, ngươi trốn trước đi!" Trương Vũ Thiển phát hiện ý đồ của Tổ Lôi Nhĩ, nàng cố ý dùng thân mình cản cho Du Dương.

"Không được! Miệng của ngươi ta còn chưa được hôn, muốn đuổi ta đi à, nằm mơ đi!" Du Dương dùng hết sức kéo Trương Vũ Thiển lại, làm cho nàng thoát khỏi sát chiêu của Tổ Lôi Nhĩ!

Thấy Trương Vũ Thiển tránh được một kiếm của mình, Tổ Lôi Nhĩ khoe miệng lộ ra quỷ dị mỉm cười, liền đổi tay cầm kiếm, đổi từ chém thành đâm, nhanh chóng quay ngược trở lại, hướng đến ngực Du Dương! Biến chiêu hết sức khéo léo, vốn là đánh úp về phía Trương Vũ Thiển, nhưng bây giờ đột nhiên biến hóa!

Du Dương plug-in trí não thứ hai lần đầu tiên không suy tính ra! Lúc này, Du Dương đã nghe thấy tiếng huyền phù phi hành xe sắp tới, đã thấy được bóng dáng phi hành xe!

Nhưng cho dù Diệp Mộng Hàm thấy được Du Dương bị nguy hiểm, cũng không thể tới cứu kịp! Du Dương trong thân thể có Huyền Thiết ba sao plug-in tự lãnh cùng Huyền Thiết sáu sao plug-in trái tim, chúng có thể tiếp nhận được một kiếm ngàn thất lực lượng của Tổ Lôi Nhĩ sao?

Xoẹt! Du Dương nghe được hình như có tiếng lưỡi kiếm sắc bén đâm xuyên vào da thịt, nhưng chỉ có âm thanh, lại không có cảm giác!

"Thiên Thiên..." Loáng cái, trước người Du Dương xuất hiện một bóng hình xinh đẹp, Trương Vũ Thiển chắn trước người Du Dương!

Du Dương thấy trước ngực Trương Vũ Thiển lộ ra lưỡi kiếm rộng hai ngón tay, cắm thật sâu, phía đầu còn dính máu tươi, rất là kinh khủng!

Phanh! Trên bầu trời một tiếng sấm vang, Tổ Lôi Nhĩ thân thể chậm rãi ngã xuống! Du Dương đã không tâm tình đi để ý tới Tổ Lôi Nhĩ, hắn ôm chặt lấy Trương Vũ Thiển.

"Tại sao? Làm sao ngươi ngốc vậy, tại sao lại đi chặn một kiếm kia thay ta!" lúc này, Du Dương lòng đau như cắt, kiếm kia nếu đâm vào tim hắn cũng không đau bằng!

Trương Vũ Thiển khoe miệng chảy máu tươi, một kiếm kia đã đâm xuyên qua phổi của nàng, nàng cố hết sức giơ cánh tay lên, nhẹ nhàng vuốt ve Du Dương gương mặt, "Có thể là bởi vì ta thật sự thích ngươi!"

Mới vừa rồi Trương Vũ Thiển phản ứng hoàn toàn là từ tiềm thức của nàng! Hết thấy tới quá nhanh, chính nàng cũng không rõ ràng tại sao lại đi thay Du Dương đỡ một kiếm kia!

Trương Vũ Thiển ho nhẹ hai tiếng, lại nói: "Ta cảm thấy... Ta có thể... không... không qua được! Ngươi không phải là vẫn muốn... muốn... muốn hôn miệng nhỏ của ta sao? Hiện tại ta... đã... không còn khí lực... để đánh ngươi ... Ngươi còn chờ cái gì!"

"Không! Hôn một chút làm sao đủ, muốn ta hôn cả đời!" Du Dương thanh âm đã bắt đầu nghẹn ngào!

"Ngươi sẽ... không phải... là muốn cho ta chết vẫn không biết... cảm giác... hôn môi sao!"

"Không, Thiên Thiên ngươi tuyệt đối sẽ không chết! Ta nhất định sẽ cứu sống ngươi!" Du Dương bốn phía tìm một vòng, hắn đem Trương Vũ Thiển nhẹ nhàng nằm trên mặt đất, sau đó hướng trạm biến áp cách đó không xa đi tới!

Nữ phản tử khủng bố Tổ Lôi Nhĩ đã bị đánh gục, Diệp Mộng Hàm từ huyền phù phi hành xe cũng đã hạ xuống trên mặt đất! Diệp Mộng Hàm ôm lấy Trương Vũ Thiển trên mặt đất, kiểm tra vết thương của nàng!

"Du Dương, nàng bị thương ở phổi, không lập tức cấp cứu sợ rằng sẽ mất mạng! A, ngươi đi làm cái gì vậy?"

Du Dương không có để ý tới Diệp Mộng Hàm, hơn nữa còn một cước đạp bay cửa trạm biến áp, sau đó đâm một quyền về phía máy biến áp!

"Tự... Tự... Tự sát!" Diệp Mộng Hàm cả kinh nói.

Diệp Mộng Hàm hăm mộ Vũ Thiển, thầm nghĩ: "Giá như có đàn ông nào vì yêu ta mà tự tử giống như hắn, ta chỉ cần vậy là đủ!"

Du Dương tay trái đánh một quyền vào máy biến áp, thân thể của hắn lập tức bị vô số tia lửa điện bao trùm, tóc của hắn bắt đầu dựng đứng lên, sau đó bị cháy xém, y phục cũng tỏa ra khói đen. Plug-in chuyển hoá khí cụ trên bàn tay trái hắn không ngừng hấp thu năng lượng từ điện cao thế!

"8120 tinh!"

"9785 tinh!"

"10240 tinh!"

"Chưa, chưa đủ, vẫn còn thiếu! " Du Dương điên cuồng!

Lúc này, toàn bộ trò chơi đều đã ngưng hoạt động, mặc dù khu vui chơi cũng dùng nguồn điện cao thế, nhưng chịu không nổi sức hút điên cuồng của Du Dương! Tất cả luồng điện đều hướng về trạm biến thế!

"16548 tinh "

"..."

"21970 tinh!"

"Vẫn chưa đủ!" Du Dương đã bắt đầu run rẩy, mặc dù plug-in chuyển hoá khí cụ hấp thu phần lớn điện năng, nhưng vẫn có một số nhỏ chảy đến người Du Dương, thân thể Du Dương cầm cự đến cực hạn, nhưng hắn vẫn ở kiên trì!

"Đến nhiều một chút, ta sẽ hấp thụ thêm nữa..."

"35318 tinh!"

Phanh! Du Dương cuối cùng bị dòng điện đánh bay ra ngoài! Thấy cảnh tượng đó, Diệp Mộng Hàm cũng không biết phải làm gì! Nàng ôm Trương Vũ Thiên, hướng Du Dương chạy tới! Vừa đến trước mặt, Du Dương đột nhiên đứng dậy, dọa Diệp Mộng Hàm kêu to một tiếng!

"Nàng thương thế sao rồi " Du Dương nhảy dựng lên sau, ánh mắt giống như một con thú dữ mới ra khỏi lồng!

"Tìm ... Tìm phổi bị tổn thương nghiêm trọng, nếu không chữa trị ngay sẽ rất nguy hiểm! " ánh mắt của Du Dương khiến cho Diệp Mộng Hàm cảm giác được hắn hiện giờ có thể giết chết mình.

"Bé nàng đi theo ta!" Diệp Mộng Hàm theo Du Dương đi tới một cái lồng sắt nhốt sói hoang trong vườn thú của khu vui chơi.

"Người tới đây làm gì?" Du Dương lấy tay đưa vào lồng sắt, sói hoang trong lồng thấy ánh mắt của Du Dương lập tức co rúm sợ sệt ở góc lồng. Du Dương với tay bắt lấy nó, hai tay cầm lấy hai chân sau, dùng sức xé toạt nó ra thành hai phần. Ngay lập tức xuất hiện một màn huyết vũ đầy trời!

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Plug-In Tự Lành Cấp Hoàng Kim

Trong màn huyết vũ Du Dương liền đưa tay ra bắt lấy trái tim còn đang đập của con vật xấu số!

"Thăng cấp Plug-in chuyển hoá khí cụ, thăng cấp tới Hoàng Kim!" Plug-in chuyển hoá khí cụ dùng một vụn tinh năng lượng để lên cấp Hoàng Kim, còn thừa lại 25138 tinh năng lượng!

"Chuyển đổi!" Du Dương cầm trong tay trái tim sói muốn chuyển đổi thành plug-in nội tạng, sau đó cài đặt lên người Trương Vũ Thiên, hắn nghĩ như vậy có thể chữa trị cho trái tim của Trương Vũ Thiên!

Thế nhưng lúc này sinh plug-in chuyển hoá khí cụ lại nói: "Cấp bậc không đủ, cần đạt tới cấp Kim Cương mới có thể chuyển đổi vật chất có sinh mệnh!"

"What the f*ck?!? " Du Dương nổi giận, liền bóp nát trái tim sói.

Plug-in chuyển hoá khí cụ cấp Hoàng Kim có thể đem plug-in cài đặt cho người khác, nhưng lại không thể chuyển đổi vật chất có sinh mạng, cần một lần nữa thăng cấp lên đến cao hơn một cấp Kim Cương thì mới được!

"Người... Người... Người đang làm gì đó? Nếu không cứu nàng sẽ không kịp nữa!" Diệp Mộng Hàm hiện tại nhìn ra Du Dương nộ hỏa xung thiên, nhưng không rõ tại sao hắn lại muốn hành hạ thú hoang.

"Trên người của người có thuốc sao? Tốt nhất là loại thuốc kháng sinh ? " Du Dương đột nhiên xoay người, hướng Diệp Mộng Hàm hỏi.

"Thuốc? " thấy ánh mắt Du Dương như mãnh thú, Diệp Mộng Hàm liền sợ hãi, lỡ Du Dương mất hứng, liền đem nàng xé thành hai thì sao!

"Có không? " Du Dương vội la lên.

"A! " Diệp Mộng Hàm thức tỉnh, kịp phản ứng, "Trên người của ta có cấp cứu dịch T13!"

Cấp cứu dịch T13 là Stars hình cánh sử dụng một loại dịch chữa trị tế bào, có tác dụng làm đông máu nhanh chóng cùng chữa trị tế bào bị thương tổn, đối với vết thương bên ngoài có tác dụng cầm máu rất tốt cùng tác dụng phục hồi. Nhưng hiện tại Trương Vũ Thiên là tim phổi bị hao tổn, loại thuốc bôi này tác dụng không lớn.

"Lấy ra!" Du Dương giống như là trấn lột, từ trên người Diệp Mộng Hàm lấy đi cấp cứu dịch T13!

"Chuyển đổi, chuyển đổi thành plug-in tự lành cấp Hoàng Kim!" Du Dương trực tiếp hạ lệnh chuyển đổi, cũng không quan tâm cấp cứu dịch T13 có thể chuyển đổi thành plug-in mấy sao, liền trực tiếp chuyển đổi thành plug-in cấp Hoàng Kim!

Du Dương từ Diệp Mộng Hàm trong tay đón lấy Trương Vũ Thiên, hướng Diệp Mộng Hàm nói: "Đi, lên phi hành xe của người!"

Trong toàn bộ quá trình, Diệp Mộng Hàm đều ở vào thế bị động. Diệp Mộng Hàm ra lệnh cho thuốc hạ giải quyết tốt hậu quả, sau đó cùng Du Dương lên phi hành xe!

"Tiến hành cấy ghép lấp đặt!" Cấp cứu dịch T13 chuyển thành plug-in, Du Dương lập tức cấy ghép lấp đặt lên người Trương Vũ Thiên.

Plug-in tự lành cấp Hoàng Kim, nếu so với plug-in tự lành cấp Huyền Thiết của Du Dương còn cường hãn gấp mấy lần! Plug-in tự lành cấp Hoàng Kim cài đặt vừa cài đặt lên người Trương Vũ Thiên xong, vết thương trước ngực nàng bắt đầu khép lại với tốc độ mắt thường có thể thấy được!

Mặc dù thấy vết thương của Trương Vũ Thiên có chuyển tốt, nhưng Du Dương vẫn không yên lòng, hắn không biết tim của Trương Vũ Thiên có thể hay không cũng được chữa trị. Du Dương lập tức dùng plug-in trí não thứ hai điện thoại tới hiệu trưởng Hoa Đô học viện. Lúc này hiệu trưởng mũi to đang cùng lão bà của hắn tám chuyện trên điện thoại, thảo luận về các thể trên giường tối nay sẽ làm!

"Hiệu trưởng mũi to, trái tim nhân tạo bằng hợp kim titan của ta người đã chuẩn bị xong chưa?"

Hiệu trưởng mũi to cùng lão bà hắn đang khẩu đàm, đột nhiên trong điện thoại của hắn có tiếng một người đàn ông chen vào, dọa hắn kêu to một tiếng, "Người là ai, người... Người... Người muốn đem lão bà của ta làm gì?"

"Ta là học viên của người Du Dương, ta đối với lão bà của người không có hứng thú, ta bây giờ đang trên đường tới chỗ người, người đem trái tim nhân tạo bằng hợp kim titan của ta chuẩn bị đi!"

"Ê... Ê... " hiệu trưởng mũi to còn chưa có hiểu rõ chuyện gì xảy ra, Du Dương đã cúp điện thoại. D

Điện thoại Du Dương mới vừa ngắt, trong điện thoại hiệu trưởng lại truyền tới thanh âm của lão bà, "Lão công, mới vừa rồi là chuyện gì xảy ra, làm sao đột nhiên mất kết nối vậy!"

"Disconnect? Trái tim nhân tạo titan? Du Dương!" Mũi to hiệu trưởng suy tư.

"Người mới vừa rồi nói chuyện với ai vậy? " Diệp Mộng Hàm không rõ Du Dương mới vừa rồi làm bầm lều bầu cái gì đó!

Diệp Mộng Hàm đang lái phi hành xe bay tới đệ nhất bệnh viện ở Hoa Đô, nhưng phi hành xe lại đột nhiên mất khống chế, thay đổi phương hướng, hướng Hoa Đô học viện bay đi! Diệp Mộng Hàm mồ mả cả buổi cũng không đoạt lại được quyền điều khiển, đang muốn hướng Du Dương xin trợ giúp, lại thấy Du Dương hai mắt đang chăm chú nhìn phía trước.

Diệp Mộng Hàm cả kinh nói: "Thì ra là tại hắn khống chế phi hành xe!" Diệp Mộng Hàm rất nhanh biết được đáp án, phi hành xe đúng là bị Du Dương khống chế!

Bởi vì phi hành xe bay đến cửa sổ phòng hiệu trưởng Hoa Đô học viện. Du Dương làm thế nào khống chế, nàng không làm sao rõ được! Trong mắt của nàng Du Dương càng thêm thần bí! Phi hành xe mở cửa sau, Du Dương ôm Trương Vũ Thiên trực tiếp phá vỡ cửa sổ phòng hiệu trưởng, nhảy vào bên trong.

"Trái tim nhân tạo titan của ta đâu? " Du Dương nhảy vào trong phòng sau đó trực tiếp hướng hiệu trưởng mũi to hỏi.

"Ách... Làm sao người nhanh như vậy! " hiệu trưởng vừa cúp điện thoại xong, chưa hiểu rõ ràng là chuyện gì xảy ra, hắn lấy ra ba trái tim nhân tạo trong tủ bảo hiểm, Du Dương liền tới!

"Ta cần một cái phòng yên tĩnh!" Du Dương nói.

"Nàng bị làm sao? Có cần ta gọi thầy thuốc không? " hiệu trưởng thấy Du Dương toàn thân cháy đen thui, mà trong ngực hắn Trương Vũ Thiên lại hôn mê bất tỉnh, cho nên quan tâm hỏi.

"Tạm thời không cần, tìm cho ta một gian phòng yên tĩnh là được! " lúc này Trương Vũ Thiển sắc mặt đã chuyển tốt, điều này làm cho Du Dương tâm tình buông lỏng không ít!

"Bên này, phòng tiếp khách đang nhàn rồi!" Du Dương đem Diệp Mộng Hàm cùng hiệu trưởng ngăn ở ngoài cửa, sau đó một mình đem Trương Vũ Thiển ôm vào trong phòng!

"Có chuyện gì xảy ra vậy? " hiệu trưởng mũi to hướng mặt cảnh phục Diệp Mộng Hàm dò hỏi.

Du Dương tiến vào đến phòng tiếp khách xong, hắn đem Trương Vũ Thiển đặt trên ghế sa lon, sau đó kiểm tra một chút thân thể của nàng. Sau khi cài đặt plug-in tự lạnh cấp Hoàng Kim xong, vết thương của Trương Vũ Thiển đã bắt đầu nhanh chóng phục hồi như cũ, hiện tại đã phục hồi được bảy tám phần, chẳng qua là vẫn chưa thức tỉnh mà thôi!

Du Dương vẫn có chút không yên lòng, sợ trái tim Trương Vũ Thiển không thể hoàn toàn tự lạnh, Du Dương quyết định cho Trương Vũ Thiển cấy ghép lắp đặt một cái plug-in trái tim! Ba trái tim nhân tạo, hai trái tim hợp kim ti-tan, một trái tim cao cấp! Cho Trương Vũ Thiển sử dụng, Du Dương dĩ nhiên không keo kiệt, liền dùng cái tốt nhất!

"Chuyển đổi, chuyển đổi thành plug-in trái tim cấp Bạch Ngân! " Du Dương đem một trái tim nhân tạo titan hút vào trong plug-in chuyển hoá khí cụ. Bởi vì plug-in trái tim cấp Bạch Ngân cũng đã có đạt được gấp mười lần tâm tốc, cho nên không có cần thiết chuyển đổi thành cấp Hoàng Kim.

Bởi vì trái tim nhân tạo bằng hợp kim titan phẩm chất rất tốt, Du Dương chỉ cần dùng một ngàn tinh năng lượng liền có thể đem nó chuyển đổi thành "plug-in ba sao trái tim cấp Bạch Ngân". Chuyển đổi xong, plug-in chuyển hoá khí cụ năng lượng còn thừa lại biến thành 14138 tinh.

Thăng cấp dùng đi một vạn tinh, chuyển đổi một cái plug-in cấp hoàng kim dùng một vạn tinh, chuyển đổi một cái plug-in cấp Bạch Ngân dùng một ngàn tinh, hiện tại còn dư 14138 tinh năng lượng. Du Dương nhìn một chút plug-in ba sao trái tim cấp Bạch Ngân, ngoài việc có thể đạt đến mười lần tâm tốc, đồng thời cũng có chức năng tâm tùy ý động, những chức năng khác, đã vô ý nghĩa!

Du Dương đem tay trái đặt tại Trương Vũ Thiển bộ ngực, hạ lệnh: "Cấy ghép lắp đặt!" Trương Vũ Thiển sau khi bị thương, tim của hắn đập hết sức yếu ớt , nhưng khi nàng cấy ghép lắp đặt plug-in trái tim cấp Bạch Ngân, trái tim của nàng lập tức đập mạnh mẽ.

"Thiến Thiến! " Du Dương vui mừng phát hiện, Trương Vũ Thiển sau khi cài đặt plug-in trái tim cấp Bạch Ngân, ánh mắt của nàng chậm rãi mở ra.

"Người đang làm gì đó? A! Sắc lang, muốn chết à!" Trương Vũ Thiển sau khi tỉnh lại vừa lúc nhìn Du Dương tay trái đang đặt tại ngực của nàng, nàng bản năng đem Du Dương đánh bay ra ngoài!

"Chuyện gì xảy ra! " Diệp Mộng Hàm cùng hiệu trưởng mũi to đứng ngoài nghe được bên trong nhà có động, lập tức vọt vào.

Trương Vũ Thiển nắm chặt cổ áo của mình, chỉ trên mặt đất Du Dương, nói: "Hắn... Hắn... Hắn mới vừa rồi sàm sỡ ta!"

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 64: Mười Lần Tâm Tốc.

"Người còn có nhân tính hay không, nàng ta đang bị thương nặng như vậy mà người còn muốn... người... người... người quả thực là cảm thú!" Diệp Mộng Hàm giận dữ, tiến lên tính giết Du Dương

"Thiến Thiến, người không sao rồi!" Du Dương trên mặt đất nhảy dựng lên sung sướng

"A! Người... người... người là Du Dương?"

Du Dương đầu tóc cháy xém, quần áo rách bươm như xơ mướp, quả thật với bộ dạng bây giờ có là mẹ hắn cũng chưa chắc đã nhận ra ngay, cũng khó trách Trương Vũ Thiển tưởng hắn là sắc lang đánh bay ra ngoài

"Người làm sao lại biến thành như vậy?" Thấy bộ dạng Du Dương thảm hại như vậy trong lòng Trương Vũ Thiển không nhịn được dâng lên cảm giác xót xa

Bên cạnh, Diệp Mộng Hàm chen miệng nói, "Hắn nghĩ người không cứu được nữa nên vì người mà tự sát nên mới thành ra như vậy đó! À, người... vết thương của người đâu rồi, làm sao mà khôi phục nhanh như vậy?"

Diệp Mộ Dung quay sang Du Dương nói: “Ngươi đã làm cái gì với nàng vậy?”

Ánh mắt mọi người đều nhìn về phía Du Dương. Đưa hai tay lên làm bộ dạng đầu hàng Du Dương nói:

“Ta vừa rồi thực sự là cái gì cũng chưa từng làm, ta đang muốn làm thì Thiên Thiên tỉnh lại, ta thề ta hứa ta đảm bảo là không có nói dối ngươi!”

Dù là ai hỏi, Du Dương cũng đùa cợt, vòng vo không chịu nói thật, cho dù hắn nói thật thì cũng chẳng có ai tin!

Bởi vì Trương Vũ Thiên thương thế mới lành, Du Dương nhờ Diệp Mộ Dung dùng phi hành xa đưa hai người về nhà

“Này, ngươi cứ như vậy mà đi sao, còn cái cửa sổ thì ai tới đèn cho ta!”

Hiệu trưởng mũi to xông đến phi hành xa hướng Du Dương hô to, nhưng Du Dương căn bản không để ý tới lão, phi hành xa trong nháy mắt đã tới chân trời sau đó dần biến mất...

Trương Vũ Thiên lần đầu ngồi trên huyền phù phi hành xa cực kì hưng phấn, “Diệp cảnh quan, xe này của người rất quý a!” Diệp Mộ Dung vừa rồi vì Trương Vũ Thiên mà muốn đánh Du Dương bởi vậy cách nhìn của Trương Vũ Thiên đối với Diệp Mộ Dung cũng có chút chuyển biến!”

“Coi như vậy đi, ở địa cầu giá trị hắn là ngàn vạn (10 triệu) E-coin, ở mặt trăng thì rẻ hơn nhiều! Chúng ta là star hình cảnh được tổng bộ cấp nên không mất tiền!” Diệp Mộ Dung nói.

“A! Phi hành xa đắt như vậy mà cũng được cấp, muốn khóc quá! Ta quyết định, sau khi tốt nghiệp nhất định cũng thi vào star hình cảnh!” Trương Vũ Thiên nói

“Được a, đặc biệt hoan nghênh, nhưng công dân địa cầu thì phải tu luyện 《 Tâm Huyết Thần Tốc 》 đến mười lần tâm tốc mới có tư cách tham gia thi vào star hình cảnh!” Diệp Mộ Dung nói.

“Mười lần tâm tốc à? Khó quá a, với khả năng của ta luyện đến mười lần tâm tốc chắc thành lão thái bà rồi!” Trương Vũ Thiên uể oải nói.

Sau nghìn năm tiến hóa, gen di truyền của công dân địa cầu so với công dân mặt trăng và người sao hỏa kém hơn rất nhiều, muốn tu luyện đến mười lần tâm tốc, đạt được thể chất giống như người mặt trăng và sao hỏa nếu không phải là thiên tài thì phải cần rất rất nhiều thời gian mới được!

“Tới rồi! Nhà của chúng ta ở trước mặt!” Du Dương cắt đứt cuộc nói chuyện của hai người, hắn không muốn nữ nhân của mình làm cái nghề nguy hiểm là hình cảnh. Cảm giác tan nát cõi lòng như ngày hôm nay trải qua một lần là đủ rồi, nếu xảy ra thêm lần nữa Du Dương sợ rằng hắn sẽ điên mất!

Du Dương cùng Trương Vũ Thiên xuống phi hành xa, Diệp Mộ Dung gọi Du Dương lại nói: “Du Dương hôm nay ngươi phá hư của công , lại còn giết chết động vật trong công viên! Mặc dù ngươi giúp cảnh sát phá án, nhưng lúc đó có rất nhiều du khách nhìn thấy! Việc này thật sự gây cho ta một chút khó khăn!”

“Ngươi nói ít một chút, loại việc này đối với các ngươi thì chỉ cần nói một vài câu là xong! Muốn bắt chẹt ta thì cứ nói thẳng!” Du Dương nói.

“Ha ha, nói chuyện với người thông minh đúng là sáng khoái! Vẫn là chuyện lần trước ngươi đáp ứng ta còn chưa làm xong đó!” Diệp Mộ Dung nói.

“Hôm nay không phải ta đã làm sao? Ngươi còn dám nói, thiếu chút nữa hai người chúng ta đã bị giết rồi! Star hình cảnh các ngươi hẳn là phải bồi thường cho ta chứ đúng không!” Du Dương ngược lại hướng Diệp Mộ Dung đưa ra yêu cầu.

“Được, thành phố sẽ có khen thưởng cho ngươi!” Diệp Mộ Dung nói

“Thôi đi..., cái loại khen thưởng đó không đáng tiền! Ta cần lợi ích thực tế ấy!” Du Dương nói

Diệp Mộ Dung thỏa hiệp nói: “Chuyện ngày hôm nay không truy cứu trách nhiệm của ngươi, như vậy đã được chưa?”

“Không được! Chuyện giữa hai chúng ta đã thanh toán xong, Ngươi sau này đừng có đến làm phiền ta!” Du Dương nói xong, cùng Trương Vũ Thiên đi lên lầu về nhà.

“Diệp cảnh quan con người không tệ, hơn nữa còn rất xinh đẹp! Lẽ nào với vẻ đẹp của nàng ngươi lại không chút động tâm?” Trương Vũ Thiên nói.

“Không động! Có lão bà đại nhân bên người, nữ nhân xinh đẹp đến đâu ta cũng không động! Ha ha, hơn nữa ta chính là muốn động cũng không dám động a!” Du Dương nói.

“Ý ngươi là lúc không có ta ở đó là ngươi thoải mái động!” Trương Vũ Thiên nói.

“Ha ha, cũng gần như thế đó! Nếu như ngươi lo ta làm loạn thì Thiên Thiên ngươi từng giờ từng phút phải luôn ở bên cạnh trông chừng ta a!” Du Dương nói.

“Hừ! Ngươi là đồ chết bầm!”

Hai người dừng bước trước cửa nhà mình, Du Dương phá tan sự yên tĩnh, hấn nói: “Ngày hôm nay hình như có người nào đó khóc nói muốn đem nụ hôn đầu hiến cho ta, không biết bây giờ còn tính nữa không a!”

“Hừ ta nhớ lúc ấy người nào đó dường như không muốn điều đó a! Bây giờ đổi ý đã muộn!” Trương Vũ Thiển cũng bắt chước kiểu nói

“ax! Được rồi, lần sau ta nhất định nắm lấy cơ hội!”

Du Dương lần này thái độ khác thường, không có dây dưa nữa! Trương Vũ Thiển đang muốn đóng cửa thì Du Dương lại nói: “Thiến Thiến buổi tối ngươi tu luyện 《 Tâm Huyết Thần Tốc 》 một chút, ta cho ngươi một cái tin nhắn, ngươi cứ theo đó tu luyện sẽ có kinh hi chờ ngươi!”

“ax!” Trương Vũ Thiển trong lòng có chút suy nghĩ nhưng cũng không quá để ý lời Du Dương nói.

Du Dương lại nói: “Thiến Thiến!”

“Ân? Chuyện gì!”

“Ta thích ngươi!” Du Dương ánh mắt chân thành nhìn Trương Vũ Thiển từng chữ nói ra.

Nghe Du Dương thổ lộ, Trương Vũ Thiển trong lòng vui thích, trên mặt nở nụ cười hạnh phúc, qua một thời gian liền khép cửa phòng lại!

Du Dương thờ sâu hai lần, đẹp đi ý nghĩ muốn “đẩy ngã” Trương Vũ Thiển **! Du Dương tự nói với chính mình: “Đẩy ngã nhất định phải đẩy, nhưng quá trình yêu đương cũng rất là tốt đẹp a!

Sau khi vào trong nhà, Du Dương lấy ra trái tim nhân tạo bằng ti-tan còn lại! Ngày hôm nay Trương Vũ Thiển bị thương, chút nữa mất mạng làm cho Du Dương lần thứ hai nhận thấy lực lượng của chính mình không đủ! Cho nên chuyện quan trọng hàng đầu của hắn bây giờ là tăng cường thực lực. Hơn nữa trong lòng Du Dương còn một nỗi lo, chính là cái tên nam nhân đã trốn thoát Du Dương không rõ tên nam nhân cao ráo đó với Tổ Lôi có quan hệ như thế nào nhưng hôm nay ả chết với hắn có quan hệ trực tiếp, nếu xem xét kĩ lưỡng rất dễ tra ra Du Dương. Do vậy, Du Dương phải tăng cường thực lực của mình lấy đó ứng phó với nguy cơ!

Plug-in chuyển hoá khí cụ bây giờ còn dư 14138 tinh năng lượng, Du Dương lại bỏ ra một nghìn tinh năng lượng trong số đó chuyển đổi trái tim hợp kim ti-tan nhân tạo thành trái tim plug-in!

Sau khi chuyển hoá, plug-in chuyển hoá khí cụ còn lại 13138 tinh năng lượng!

Tháo bỏ trái tim plug-in cũ, lắp đặt trái tim plug-in mới!

Sau khi lắp đặt trái tim plug-in cấp Bạch Ngân, Du Dương lập tức cảm thấy động lực dâng trào!

“Tâm tùy ý động! Sáu lần tâm tốc!”

Sau khi lắp đặt trái tim plug-in mới, Du Dương ngay lập tức bắt đầu tu luyện! Du Dương muốn trước tiên tu luyện tới mười lần tâm tốc sau đó tu luyện thứ cao hơn là 《 tư duy mạch động 》.

Du Dương tuân tự tiến hành, từng bước từng bước nâng cao tỉ lệ! Có kinh nghiệm tu luyện từ trước Du Dương nhanh chóng luyện từ sáu lần tâm tốc đạt tới mười lần tâm tốc...

(Cuối cùng cũng luyện tới mười lần tâm tốc rồi! Sẽ lập tức khởi đầu sức mạnh mới! Huynh đệ tới thôi)

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Tư Duy Mạch Động Độ Nhất Tầng - ý Động

-“Gấp 10 lần tâm tốc rồi! Rốt cuộc cũng thành công!” Du Dương thập phần hưng phấn.

"Tâm Huyết Thần Tốc" tu luyện tới 9 lần tốc độ thì sức mạnh đạt tới ngàn thất, gấp 10 lần sẽ tiến vào cảnh giới “tâm tùy ý động”. Từ nay về sau tâm tốc dù có tăng thế nào đi nữa, cũng không thể đề cao hoóc-môn “X” giới hạn có thể kích phát và sử dụng. Vì thế chỉ có tu luyện đến tầng cao hơn, "tư duy mạch động" mới có thể tăng thêm lực lượng 1 lần nữa.

Du Dương đã sớm đạt được năng lực tâm tùy ý động, nhưng hắn muốn tu luyện lên cảnh giới cao hơn “tư duy mạch động” nhất định thân thể phải đạt đến cường độ nhất định. Hiện tại Du Dương đã đạt tới 10 lần tâm tốc, thân thể đã đủ điều kiện tu luyện “tư duy mạch động”. Du Dương cũng đệ nhị trí não đã nghiên cứu tài liệu tóm tắt cách tu luyện “Tư Duy Mạch Động” Diệp Mộng Hàm gửi cho hắn, còn có 1 số tâm đắc tu luyện của nàng nữa.

-“Ra là thế! “Tư Duy Mạch Động” tâm tùy ý động chủ yếu là chỉ ý động. Trước kia dùng tâm tốc bội số lần đã kích thích thân thể tạo ra hoóc-môn X, bây giờ dùng tư duy để kiểm soát việc tạo ra hoóc-môn X. ” Du Dương nghiên cứu kỹ càng những tâm đắc tu luyện của Diệp Mộng Hàm cuối cùng cũng minh bạch.

“Tư Duy Mạch Động” thực sự là 1 cảnh giới mới, học cách dùng tư duy để khống chế cơ thể tạo ra hoóc-môn X, nếu đạt đến trình độ này thì mới xem như tu luyện thành công. Nhìn thì dễ, làm mới khó! Du Dương tu luyện cả đêm mới chạm tới bề ngoài của cảnh giới “Ý Động”.

Sáng hôm sau, tiếng Trương Vũ Thiên đập cửa đã cắt ngang việc tu luyện của Du Dương. Hắn mở cửa nhìn ra, thấy nàng đã mang bữa sang cho hắn. Cảm bữa sang trên tay, Trương Vũ Thiên nói: “Ta tự làm, cảm chê!” Du Dương đưa Trương Vũ Thiên vào phòng, trước tiên ném 1 muỗng cháo.

-“Ăn, ngon! thiên thiên, chúng ta ở chung đi, ta muốn mỗi ngày được ăn sáng do em làm a!” Du Dương trực tiếp đề xuất yêu cầu ở chung!

Trương Vũ Thiên cười mỉm: “Muốn sống chung vs ta? Không được đâu sói ah! Bất quá, nếu muốn ta làm bữa sang cho ngươi cũng được, ngươi đóng tiền ăn liền có thể a!”

-“hehe, thiên thiên, đem ta làm tiền ăn cho ngươi được không?” Du Dương cười gian manh.

-“hihi, ta không thêm!”

Trải qua sự việc hum qua, quan hệ giữa 2 người đã phá bỏ bức tường ngăn cách, chẳng qua Trương Vũ Thiên vẫn giữ nghiêm trận địa, không cho Du Dương dễ dàng đắc thủ.

-“Thiên thiên, hum qua ngươi tu luyện như thế nào rồi?” Du Dương vừa ăn vừa hỏi.

-“Tối qua ta đã muốn tìm ngươi, nhưng lúc đó muộn quá, ta muốn. . .”

Trương Vũ Thiên còn chưa nói xong, Du Dương đã cướp lời: “Không sao, càng muộn càng tốt ah, nếu ngươi có thể ngủ lại ta càng cao hứng”

-Hừ!ta đang nói chuyện nghiêm túc nha”Trương Vũ Thiên nằng.

-“Ta cũng đang nói chuyện nghiêm túc mà” Du Dương nghiêm túc nói.

-“Còn nói nữa ta không thêm để ý ngươi!”Trương Vũ Thiên bực bội.

-Hôm qua ta tu luyện thoáng cái đã đạt tới 7 lần tâm tốc, lúc đó thiếu chút nữa hù chết ta! Có phải cơ thể ta xảy ra vấn đề gì không?

-Không sao, hum qua ta đã dùng tâm pháp gia truyền để chữa thương cho ngươi, tu luyện “Tâm Huyết Thần Tốc” như thế là bình thường. Chờ ngươi tu luyện đến 10 lần tâm tốc, ta sẽ dạy ngươi tâm pháp mạnh hơn nữa!

Du Dương hơi do dự, có nên nói thật cho nàng không? Hay là thôi đi, tạm thời cứ giữ kín bí mật này đã.

Trương Vũ Thiên nghi ngờ: “Thực sự là tâm pháp gia truyền nhà ngươi?”

-Hehe, mật pháp gia truyền nhà ta rất nhiều, chẳng phải ta đã nói giúp ngươi làm tăng size vòng1 ah, nay ta đã tu luyện có chút thành tựu, chẳng qua dùng phương pháp đặc biệt này rất tổn hại thân thể, hum qua chữa thương cho ngươi đã tiêu hao rất nhiều nội lực, chờ ta hồi phục sức mạnh trước đây mới có thể giúp ngươi được!

Lời Du Dương nói, Trương Vũ Thiên vẫn bán tính bán nghi: nghi chính là Du Dương luôn chém gió, không tin được; nhưng hôm qua Du Dương đã chữa thương cho nàng 1 cách thần kỳ, khi đỡ đao cho Du Dương, Trương Vũ Thiên cảm thấy mình sắp die rồi, nhưng sau đó không chỉ bình phục nhanh chóng mà đến 1 vết sẹo cũng không có, làm nàng không thể không tin lời hắn.

Hôm nay Trương Vũ Thiên muốn đi “Phiêu Hương Cư” giúp bác nàng, Du Dương lấy lý do ở nhà làm kỳ hóa, thực sự là muốn tiếp tục tu luyện “Tư Duy Mạch Động” đến cảnh giới “Ý Động”.

Người địa cầu vì vấn đề gen nên không những cơ thể yếu ớt hơn mà tư duy cũng không thể so với người mặt trăng, hỏa tinh được. vì vậy muốn tu luyện “Tư Duy Mạch Động” phải tu luyện “Tâm Huyết Thần Tốc” “tới mức viên mãn mới được.

Người bình thường sau khi đạt 10 lần tâm tốc, muốn bước vào cảnh giới “Tư Duy Mạch Động”, ít thì 2 3 tháng, nhiều thì vài năm. Nhưng Du Dương bất đồng với người bình thường, vì hắn có đệ nhị trí não, hàng ngày đều dùng ý nghĩ lướt nên tư duy của hắn so với người bình thường đạt được 10 lần tâm tốc thì mạnh hơn không chỉ vài lần, thậm chí so với người mặt trăng, người hỏa tinh cường độ còn cao hơn rất nhiều.

Du Dương tu luyện trọn 1 ngày, rốt cuộc cũng chân chính nắm giữ cảnh giới “Ý Động”, coi như tu luyện “Tư Duy Mạch Động” có chút thành tựu. Lúc này Du Dương đã bước đi trên con đường vô giả chân chính. Chẳng qua lực lượng của hắn vẫn đang ở tầng thấp nhất, nếu muốn trở thành cường giả thì phải không ngừng tu luyện mới được.

Không đến vài ngày, lực lượng của Du Dương đã tăng gấp 5-6 lần, từ năng lượng 160 thất lên ngàn thất. Nhưng muốn tăng lên 2 ngàn thất, Du Dương nhất định phải lĩnh hội tầng 2 của “Tur Duy Mạch Động”, cảnh giới “Nội Thị” mới được.

Rạng sáng, Du Dương kết thúc tu luyện. tu luyện không chỉ cần nỗ lực mà cần có kĩ năng, không phải một sớm một chiều là được. Du Dương muốn cấp tốc gia tăng thực lực nhất định phải tìm biện pháp chuyển hoá plug-in khí cụ cao cấp hơn.

Hiện tại plug-in chuyển hoá khí cụ đã đạt cấp hoàng kim, có thể hấp thu càng nhiều hình thức năng lượng. Ngoại trừ điện, quang, nhiệt còn có thể hấp thu năng lượng vật chất. Plug-in chuyển hoá khí cụ có thể trực tiếp hấp thu vật liệu gỗ, than đá, sau đó chuyển hoá thành năng lượng. Nhưng muốn tăng lên 1 tinh phải tốn cả tấn than đá. vì vậy, muốn plug-in chuyển hoá khí cụ bổ sung năng lượng bằng cách hấp thu năng lượng vật chất phải tìm vật chất có năng lượng phóng xạ, vì chúng sở hữu năng lượng cao đến mức kinh người. Hiện tại Du Dương muốn kiểm bọn này phải có tiền hoặc thể lực mới được. Mà tình hình kinh tế hiện giờ của Du Dương có chút khó khăn, nên hẳn phải từ từ nâng cao võ thuật của mình.

Plug-in đã lên cấp hoàng kim, có thêm khả năng cấy ghép công năng plug-in rồi. Có chức năng này, hẳn đã nghĩ ra phương pháp kiếm tiền rất tốt. Du Dương lên đặt hàng rất nhiều chất kháng sinh, thuốc men, sau đó lại đăng rất nhiều quảng cáo với nội dung:

”Tẩy sọc thâm mĩ, đảm bảo hiệu quả sau 10 phút, không thành công không lấy tiền. ”

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Cùng Mỹ Nữ Đạo Sư Mướn Phòng (1+2)

Du Dương trên dòng quảng cáo để lại số tình tấn của hắn, đồng thời sử dụng bộ não thứ 2 bảo trì tình tấn online 24/24h.

Trong thân thể Du Dương có Huyền Thiết plug-in tam tinh tự lạnh. Buổi sáng khi hắn đến trường thì tóc của hắn cùng da đã khôi phục như cũ. Nếu như không phải năng lượng không còn nhiều lắm, Du Dương thật muốn lắp đặt cho mình một cái hoàng kim cấp plug-in tự lạnh, như vậy người khác muốn giết hắn cũng khó.

Buổi trưa, đơn hàng thuốc kháng sinh của Du Dương đã đến. Nhưng qua buổi trưa vẫn không có một người nào, một khách nào tới cửa!

***! Cầm nhiều quảng cáo như vậy thế mà một chút hiệu quả cũng không thấy đâu!

Du Dương xem chỗ đăng quảng cáo của mình một chút... “Ách”

Du Dương thấy quảng cáo của mình nội dung không nhiều lắm, lèo tèo mấy cái văn tự. Tại mấy websites phần quảng cáo lại ở mấy chỗ nhỏ nên có cảm giác gạt người! Khó trách không có khách nào tới!

Bởi vì buổi chiều Du Dương còn muốn làm kỳ hóa, cho lên cũng không dành quá nhiều tinh lực ở chuyện này! Kháng sinh là loại thuốc phổ biến, tổng cộng xài hơn 100 đồng tiền. Du Dương cũng không quá để ý, nếu như vẫn không có khách hàng nào tới, vậy phải tìm biện pháp khác mới được.

Buổi chiều, Hoa Đô học viện đang tiến hành lên danh sách thành viên tham gia thi đấu vũ kĩ giữa tám đại học viện.

Hoa Đô học viện tham gia liên kết lần này có tám người: tứ đại tài tử Đoàn Dịch, Lương Quá, Xích Vô Kỵ, Lệnh Hồ Tùng tất cả được liệt vào, La Hoàn Hành cùng Du Dương cũng là thành viên không thể thiếu. Bất quá hai học viện khác dự thi lại làm cho rất nhiều người ngoài ý muốn. Một người là Lâm Thiếu Vân, vũ kĩ của hắn thực lực tại Hoa Đô học viện tuy rằng thuộc loại khá, nhưng giống như thế ở học viện cũng có không ít. Thế nên lúc mọi người thấy Trương Vũ Thiên cũng xuất hiện trong danh sách thi, tựa hồ đã hiểu rõ nguyên nhân.

Lâm Thiếu Vân cùng Trương Vũ Thiên có mặt trong danh sách, mọi người mơ hồ cảm giác, đây cùng Du Dương có quan hệ. Hai người bọn họ một người bạn thân từ nhỏ tới lớn của Du Dương, người khác là bạn gái Du Dương, hai người bọn họ có tư cách tham gia thi đấu lần này, có thể là điều kiện tham gia trận đấu Du Dương mang vào, cho nên học viện mới có thể hai người đặc thù này!

Đồng thời Phan Trác Phi cũng được nhậm mệnh làm dẫn dắt đạo sư Hoa Đô học viện dự thi, bởi vì Phan Trác Phi cùng Du Dương cùng Trương Vũ Thiên ba người quan hệ phi thường mập mờ, điều này làm cho mọi người càng khẳng định suy nghĩ trước, Lâm Thiếu Vân, Trương Vũ Thiên, Phan Trác Phi ba người cùng có trên danh sách tham gia tuyệt đối cùng Du Dương có quan hệ.

Thời gian bắt đầu giả liên đấu giữa tám đại học viện sẽ định vào ngày thứ Hai. Ngày Chủ Nhật, đám Du Dương sẽ được đưa đến khu thánh địa du lịch của Địa Cầu – Thiên Đường Đảo!

Buổi chiều lúc tan học, tinh thần của Du Dương nhận được một tin nhắn!

“Thiên Thiên, em đi trước tới tiệm bác em đi, anh có việc muốn đi ra ngoài một chút, chờ anh trở lại sẽ đi đón em nhé!” Du Dương đối với Trương Vũ Thiên nói.

"Hừ! Nhất định lại là cùng người nợ gặp mặt thân mật riêng tư rồi!"

Trương Vũ Thiên ngoài miệng nói như vậy, nhưng không có hỏi đến Du Dương rốt cuộc muốn đi đâu, làm gì! (SCTK: Ghen mà vẫn tâm lý thể, thik em này rồi đây :X)

Trương Vũ Thiên càng là không can thiệp vào sinh hoạt cá nhân của Du Dương, Du Dương lại càng có tư tưởng đi làm những chuyện bất hảo!

Du Dương cùng đối phương hẹn gặp tại cổng Hoa Đô học viện.

Du Dương đợi vài phút, bệnh nhân xuất hiện, là một người phụ nữ trung niên mang theo hài tử!

"Ngươi là bác sĩ?" Đối phương thấy Du Dương có dáng dấp học sinh, tuyệt đối không giống đại phu chữa bệnh!

Du Dương vừa nhìn liền nhận ra những nghi ngờ trong lòng đối phương, nói: "Ta không phải là bác sĩ, chỉ là trong tay ta một phương thuốc tẩy sẹo bí truyền mà thôi!"

Đối phương càng nhìn Du Dương càng nghĩ hán là một tên lường gạt, hướng xung quanh cảnh giác nhìn một chút quay lại hỏi: “Thuốc của ngươi thực sự sau 10 phút thấy hiệu quả?”

"Ừ!"

"Thuốc của ngươi mua bao nhiêu tiền?"

"Ách... Cái này..." Du Dương vốn định là làm thịt kẻ có tiền đây, nhưng mắt thấy vị này ôm hài tử này, từ quần áo cùng trang điểm thấy thế nào cũng không giống người có tiền. Du Dương suy nghĩ một chút nói: "Chữa cho tốt rồi nói sau đi!"

"Uhm!" Đối phương suy tư một chút, sau đó nói: "Chúng ta về nhà suy nghĩ một chút đã!"

Nói xong, nữ nhân liền ôm lấy hài tử định rồi đi!

Du Dương vừa nhìn, "Xong, vừa mới mở hàng đã thất bại, thật sự là ra ngô gặp gái a!"

“Mẹ, Tiểu Tuyết muốn cho ca ca chữa bệnh! Vết sẹo trên mặt Tiểu Tuyết rất khó coi, để ca ca chữa cho con đi!” Tiểu hài tử trong lòng nữ nhân khê kêu lên.

Du Dương lúc này mới phát hiện, là Tuyết Nhi tiểu cô nương lớn lên rất đẹp, là một tiểu loli rất khả ái, đáng buồn là trên khuôn mặt nhỏ nhắn ấy lại có một vết sẹo dài nửa ngón tay!

Du Dương vốn định buông tha, nhưng sau khi thấy đến tiểu loli trên mặt có sẹo, Du Dương trong lòng không đành, hán gọi đối phương lại: "A di, người chờ chút đã...!"

"Ngươi muốn làm gì?" Bà mẹ chăm chú đem tiểu loli ôm vào trong ngực, rất sợ Du Dương có hành vi gây rối gì.

"Nơi này là đường cái, nếu như ta thật là người xấu cũng không dám xằng bậy a! Di yên tâm, ta không có ác ý, chỉ muốn giúp tiểu muội muội có khuôn mặt hoàn hảo!" Du Dương lại nói, "Người chỉ cần chờ thêm 10 phút là được, lẽ nào không thể chờ 10 phút, thử một lần thôi sao?"

Du Dương nói khiến mẹ Tuyết Nhi lần thứ hai do dự, "Được rồi! Cho ngươi chữa cũng được, nhưng ngươi phải nói cho ta, nếu quả thật trị được, ngươi muốn lấy bao nhiêu tiền!"

“Đi tại sao lại như thế?” Du Dương hỏi.

"Ta đã từng qua mấy bệnh viện lớn, bọn họ nói làm giải phẫu thẩm mỹ cũng có thể chữa cho tốt, nhưng giá giải phẫu quá đắt, điều kiện nhà chúng ta chịu không nổi! Ngươi nói trước giá cả đi, vạn nhất..." mẹ Tuyết Nhi sợ sau khi Du Dương thực sự chữa cho tốt, liền sử dụng công phu sư tử ngọam cắn nạng.

"Một tháng tiền lương của di là bao nhiêu tiền?" Du Dương hỏi.

"850 đồng! Sao?"

"Ah, vậy thì 850 đồng đi!" Du Dương nói.

Du Dương từ trong bụng lấy ra một túi thuốc, một cái hút vào trong plug-in chuyển hoá khí cụ, một cái khác Du Dương cầm ở trong tay.

Du Dương mở nắp bình, đổ thuốc lên trên tay, nhẹ nhàng xoa xoa lên vết sẹo trên mặt Tuyết Nhi! Đồng thời, Du Dương đem một ống thuốc khác chuyển hoá thành Thanh Thạch plug-in một lần. Du Dương đem plug-in thời hạn thiết định là 10 phút, sau đó thiết lập cấp độ tối cao là mười sao. Tuy rằng plug-in cấp độ rất cao, nhưng thời hạn plug-in lại phi thường ngắn, cho nên tiêu hao năng lượng phi thường ít, cực kỳ ít.

Du Dương thời điểm dung thuốc lau mặt cho Tuyết Nhi, len lén đem plug-in mười sao lắp đặt phía sau nàng.

Mặc dù nhưng cái plug-in này chỉ là Thanh Thạch cấp, nhưng cấp độ của nó rất cao, công hiệu cũng rất rõ ràng!

Sau khi Du Dương đem plug-in lắp đặt lên người Tuyết Nhi, trên khuôn mặt nhỏ nhắn dễ thương ấy dung mắt thường cũng có thể thấy được tốc độ hồi phục.

"A!" mẹ Tuyết Nhi thấy tình cảnh như vậy sợ nói không ra lời.

Tác dụng đủ 10 phút, vết sẹo trên mặt Tuyết Nhi thần kỳ biến mất rồi! Ngoại trừ làn da mới, trắng mịn nõn nà hơn, nhìn không ra một dấu vết tổn thương nào!

Mẹ Tuyết Nhi kích động ôm tiểu loli khóc to, đem toàn bộ số tiền trên người nàng có cho Du Dương.

Du Dương từ đó rút ra một khối tiền, sau đó đem số còn lại trả lại cho mẹ Tuyết Nhi, "Đây là sinh ý đầu tiên của ta, ta thu một ít tiền tài, còn lại cho Tuyết Nhi mua quần áo đi, coi như là anh tặng em!"

Nếu như mẹ Tuyết Nhi là kẻ có tiền, Du Dương tự nhiên sẽ không khách khí, nhưng Du Dương nhìn ra được, gia đình nàng điều kiện cũng không tốt, Du Dương cũng cùng cảnh ngộ nghèo khó, biết cuộc sống gian nan của người nghèo! Nhưng mẹ Tuyết Nhi nói cái gì cũng đồng ý, nên một lần nữa cho Du Dương một ít tiền không thể!

"Du Dương, các người ở đây đang làm cái gì?" Đột nhiên có người hỏi.

Du Dương nhìn lại, người nói chuyện dĩ nhiên là Phan Trác Phi, "A, Trác Phi đạo sư!"

Mẹ Tuyết Nhi vừa nghe người Du Dương nói là đạo sư, lập tức đi qua nói lời cảm tạ!

"Người nói là sự thật?" Phan Trác Phi lần đầu tiên nghe nói Du Dương còn có thể xem bệnh!

"Phan lão sư không tin, chính người xem đi!"

Mẹ Tuyết Nhi ôm Tuyết Nhi qua, để Phan Trác Phi kiểm tra khuôn mặt khả ái nhỏ nhắn của Tuyết Nhi!

Phan Trác Phi vừa nhìn, chỗ da mới cùng những chỗ khác quả thật bất đồng. Phan Trác Phi len lén nhìn một chút Du Dương, trong mắt nàng Du Dương trở nên càng thêm bí ẩn rồi!

Du Dương sau khi về nhà cân nhắc nhiều lần, rồi đem những quảng cáo trên inte đều rút lại!

Qua chuyện ngày hôm nay, Du Dương phát hiện những thứ quảng cáo này tác dụng không lớn, hơn nữa có độ tin cậy thấp, kẻ có tiền sẽ không tin vào loại quảng cáo như vậy.

Hơn nữa Du Dương cuối tuần còn muốn đi Thiên Đường Đảo tham gia giải liên đấu giữa tám đại học viện, cho nên Du Dương quyết định tạm thời dừng chuyện này lại, chờ hần thi đấu xong trở về lại lần nữa lên kế hoạch mới.

Buổi tối thì Diệp Mộng Hàm gọi điện thoại cho Du Dương, bắt Du Dương giúp nàng truy tìm tội phạm truy nã, nhưng bị Du Dương cự tuyệt! Du Dương hiện tại gấp rút tu luyện «tư duy mạch động», cho nên không trả lời nàng!

Du Dương tiến độ tu luyện tương đối thông thả, nhưng Trương Vũ Thiên tốc độ tu luyện hết sức kinh người, hai ngày qua, nàng đã tu luyện đến mười lần tốc độ trái tim, có thể cùng Du Dương như nhau tu luyện «tư duy mạch động» rồi!

Liên tục vài ngày, cuộc sống trôi qua vô cùng bình thản!

Duy nhất một chỗ khiến Du Dương nghĩ có chút không thích hợp chính là Phan Trác Phi, Du Dương nghĩ Phan Trác Phi dường như đang có tâm sự gì đó!

Rất cực, vào lúc tan học ngày thứ Sáu, Phan Trác Phi đã tới tìm Du Dương!

Ngày hôm nay bác Trương Vũ Thiên có việc, Trương Vũ Thiên đã xin nghỉ giúp bác nàng trông tiệm rồi! (SCTK: Chỗ mấu chốt ^^!)

Thấy Du Dương đi một mình, Phan Trác Phi bấp kịp Du Dương, nói: "Du Dương, sau khi tan học không bận việc gì chứ? Ta mời người ăn cơm! Cô đơn lắm cơ à nha!" (ơ thể là chuẩn bị xin chết à)

Trong ánh mắt Phan Trác Phi, trong lúc lơ đãng toát ra một loại khiêu khích!

"Cô đơn à!" Du Dương xoa xoa đôi bàn tay, lại nói: "Ngày hôm nay Thiên Thiên không có ở nhà, đây có tính là yêu đương vụng trộm không vậy?" ^,.,.,.^

"Ha ha, người cứ nói đi!" Phan Trác Phi cùng học Du Dương, chơi trò mập mờ!

"Cùng mỹ nữ đạo sư yêu đương vụng trộm! Rất kích thích, ha ha, ta thích!"

Trương Vũ Thiên không bên người, Du Dương lại khôi phục bản tính nam nhân của hán "Sắc" !

Phan Trác Phi chọn một nhà hàng đẹp mắt!

Du Dương vừa ăn vừa nói, "Trác Phi đạo sư, hai ngày này ta xem người có tâm sự, người có phải hay không yêu mến ta rồi!"

"Tự tác đa tình!" Phan Trác Phi cười mắng.

Du Dương dùng công tác ngoài miệng lại, chăm chú nhìn kỹ Phan Trác Phi, "Ta xem có khả năng này!"

"Không thể nào!" Phan Trác Phi lại phủ nhận nói: "Người quá nhỏ, còn chưa đủ thành thực!" (dịch: ơ thể bạn ý thích dày dặn kinh nghiệm... bác nào vào kìa)

"Ai nói, ta đã chín, hơn nữa rất thành thực rất thành thực, không tin Trác Phi đạo sư người thử chút xem!" Du Dương nói.(SCTK: cái câu thử một chút này ta áp dụng mãi k được >"<)

"Ngừng ngừng ngừng, trở về trọng tâm câu chuyện đi!" Phan Trác Phi là phục Du Dương rồi, mới nói hai ba câu đã có thể chuyển sang chuyện khác được. Phan Trác Phi lại nói:

"Có chuyện ta muốn hỏi người, người thật sự có thể xóa vết sẹo bằng mật được được sao?"

"Ách... Lẽ nào... Trác Phi đạo sư trên người của nàng có sẹo?" Du Dương dùng ánh mắt nhìn từ trên xuống dưới Phan Trác Phi, muốn tìm vị trí có vết sẹo.

"Nhìn cái gì vậy, người rốt cuộc có chữa được hay không?" Phan Trác Phi bị Du Dương ** trắng trợn ánh mắt, hai gò má chợt ửng hồng.

"Có, Trác Phi đạo sư thương thể của người ở đâu, ta xoa cho người mật được, bảo chứng thuốc đến bệnh hết!" Du Dương nói.

"Này..." Phan Trác Phi nhìn một chút hoàn cảnh chung quanh, hơi khó nói ra!

Du Dương lập tức hiểu ý, nói: "Nếu như ở đây không dễ dàng, vậy chúng ta một hồi đi trên lầu thuê một cái phòng ngắn hạn đi!"

Phan Trác Phi lo lắng một lúc, liền gật đầu.

"Ta kháo! Cùng mỹ nữ đạo sư mướn phòng! Tính phúc tới quá đột ngột, có chút khó tiếp thụ a!" Du Dương trong lòng mừng rỡ, lại nói: "Trác Phi đạo sư, chúng ta dung loại áo mưa nào đây? Muốn loại có thêm viên bi, hay là loại bóng? Còn muốn có hương táo hay là hoa hồng?" (SCTK: Thô quá, ra nói nhỏ thôi, cẩn thận lại có người nghe thấy bây giờ ~~)

Mấy bàn xung quanh nghe được lời Du Dương nói..., ánh mắt đều nhìn về phía Phan Trác Phi, tựa hồ cũng đang đợi đáp án của nàng!

Phan Trác Phi trên mặt tràn đầy vẻ mắc cỡ, muốn dùng tóc ngăn che đi mặt mình, nhưng thể nào cũng không che được, thật muốn tìm một cái lỗ chui vào.

Phan Trác Phi bị mọi người thấy mặt đang nóng như lửa, cuối cùng kéo Du Dương, "Được rồi, đừng ăn nữa, đi nhanh đi!"

Du Dương bị Phan Trác Phi mạnh mẽ kéo ra khỏi chỗ ngồi, khi đi ngang qua bàn bên thì Du Dương nói với khách bàn bên cạnh: "Xấu hổ, bạn gái của ta tương đối gấp, khiến các vị chê cười!"

Phan Trác Phi thiếu chút nữa bị lời Du Dương nói làm cho to đầu, lời kéo Du Dương bỏ chạy, nếu như tiếp tục dừng lại một giây đồng hồ, Phan Trác Phi sợ rằng chính mình sẽ mắc cỡ chết mất!

Phan Trác Phi ở lầu thuê trên lầu thuê một phòng ngắn hạn trong hai giờ!

"Trác Phi, hai giờ quá ít, căn bản là không đủ thời gian để ta phát huy a! Nhiều hơn nữa thêm mấy giờ đi!" Du Dương vừa đi vừa nói.

"Hai giờ còn chưa đủ sao? Đối với mẹ con Tuyết Nhi kia không phải người nói 10 phút là đủ sao?" Phan Trác Phi nói.

Nhân viên phục vụ dẫn đường cho hai người quay đầu lại nhìn Du Dương một chút: "Một đôi mẹ con, 10 phút đã xong! Anh chàng đẹp trai này năng lực rất cường hãn a!"

Phan Trác Phi vừa nhìn ánh mắt người nhân viên, thầm nghĩ: "Xong, lại bị hiểu lầm rồi!"

Gian phòng rất rộng, lắp đặt thiết bị cũng không tệ, ánh sáng vừa phải, đặc biệt có một cái giường trắng lớn, khiến Du Dương miên man bất định! (dịch: xong đời cô rồi cô ơi :P)

"Trác Phi, vết thương của ngươi ở đâu, trước cho ta xem xem!" Du Dương nói.

Du Dương vừa nói như vậy, Phan Trác Phi lại lộ vẻ do dự, cuối cùng nói: "Ngươi trước xoay qua chỗ khác!"

Du Dương vừa nghe, trong lòng mừng rỡ, thầm nghĩ: "Trác Phi đạo sư tôn trọng khẳng định không ở ngoài sáng, ha ha, ngày hôm nay lại bỏ mất rồi!"

Du Dương xoay người, một lúc sau, Phan Trác Phi nói: "Được rồi!"

Du Dương quay người lại, hần thấy Phan Trác Phi lưng thom lóa lóa nằm lý ở trên giường. Thấy tình cảnh như vậy, tiểu đệ của Du Dương thiếu chút nữa bị nổ!

Du Dương mạnh mẽ không chế được "Huynh đệ" của chính mình! Nhịn xuống **, không cho hần từ phía sau đi xâm phạm Phan Trác Phi.

Du Dương liếm liếm môi, nói: "Trác Phi, vết thương kéo dài đến đâu, bị quần của ngươi đè lên, ta nhìn không thấy!"

Phan Trác Phi cá giận: "Sau khi ngươi xem rồi, ta làm sao biết có thể chữa được hay không!?"

"Ha ha! Đương nhiên có thể, bất quá lúc bôi thuốc ta cần mật pháp hành công, giúp ngươi hấp thu được lực mới có thể triệt để khôi hần! Cho nên ngươi muốn đem vết thương hoàn toàn lộ ra mới được!" Du Dương nói.

Nghe được Du Dương lời mà nói..., Phan Trác Phi kéo quần xuống phía dưới, lộ ra toàn bộ vết sẹo!!!! (dịch: sắp bị thịt rồi... thương nhẹ)

Phía sau cái lưng trơn tuột, vòng eo mảnh khảnh, hơn nữa lại che đầy một nửa cái bàn tọa, thân thể Du Dương bắt đầu xôn xao.

Du Dương tranh thủ thời gian dò đi suy nghĩ của mình, hỏi: "Trác Phi đạo sư, sẹo của người là bị vật gì cào vậy, chính giữa vết sẹo này đặc biệt sâu, hai bên hơi nhẹ, hẳn là loài động vật nào đó?"

"Là ta khi còn bé theo ông nội lên núi săn thú, bị con báo vồ và làm bị thương đấy! Trông rất khó coi phải không?" Phan Trác Phi nói.

"Là rất khó nhìn, bất quá Trác Phi đạo sư ngươi yên tâm, ta lập tức chữa cho ngươi!"

Quá trình trị liệu Du Dương đã quen việc dễ làm, bất quá Du Dương lúc này cố ý thật lãng phí đi một tí "Pháp lực", tại chiếc lưng thom Phan Trác Phi cũng chỗ giữa hai đùi liên tục hành công nhiều lần, phía sau lưng sờ soạng cho sướng tay thì thôi! :-F

"Được rồi!" Du Dương thu công, đối với Phan Trác Phi đang nằm lý ở trên giường nói.

Phan Trác Phi dùng y phục che đi bộ ngực của mình, đi tới chiếc gương lớn trong phòng, sau đó xoay người vào gương. Lúc này, phía sau lưng của nàng đã biến thành một địa phương trơn tuột bằng phẳng, nhìn không ra một điểm tổn thương nào!

"Thực sự được rồi!" Phan Trác Phi có chút không tin vào hai mắt của mình.

Vì ba đường sẹo này quá nhiều nàng nhiều năm, cho nên hai mươi mấy tuổi, nàng vẫn không có mặc y phục hở eo lộ lưng.

Ba đường sẹo này là tâm bệnh lớn nhất của nàng! Nữ nhân, người nào lại không yêu cái đẹp chứ! Đây cũng là lý do nàng chậm chạp không chịu tìm bạn trai!

"Du Dương, cảm tạ ngươi!" Phan Trác Phi tâm tình thập phần kích động!

Nàng hưng phấn ôm Du Dương, hôn một cái lên khuôn mặt Du Dương, dùng chính mình đối với Du Dương cảm tạ! (SCTK: lấy thân báo đáp rồi :X)

Nhưng vào lúc này, cửa phòng nghi đột nhiên bị người đá văng!

Tạch tach tach...

Đèn flash lóa liên không ngừng, Du Dương cùng Phan Trác Phi "Yêu đương vụng trộm" trong nháy mắt, bị người kia dùng mobile phone quay lại toàn bộ!

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67: Tư Duy Mạnh Động Tầng Thứ Hai - Nội Thị

Ha ha! Cùng mỹ nữ đạo sư yêu đương vụng trộm trong khách sạn! Nhân chứng vật chứng đều có, ta xem ngươi làm sao giải thích với bạn gái ngươi đây!" Diệp Mộng Hàm hướng Du Dương quơ quơ điện thoại trong tay nói.

Du Dương vừa nhìn, đập cửa chụp ảnh dĩ nhiên là cảnh sát hình sự STARS Diệp Mộng Hàm. Lúc này Phan Trác Phi đã trốn phía sau Du Dương, đang luống cuống tay chân sửa sang lại y phục!

"Là ngươi! Ngươi tự tiện xông vào phòng riêng, cẩn thận ta tố cáo ngươi!"

Mỹ nữ đạo sư vừa dâng đôi môi thom lên, kịch hay vừa mới bắt đầu, lại bị Diệp Mộng Hàm phá rối, Du Dương sao có thể không tức giận được cơ chứ!

"Ai nói ta tự tiện xông vào phòng riêng của người khác? Ngươi đừng có quên, ta có giấy phép đây, ta đang đuổi bắt tội phạm truy nã, ai ngờ đá văng cửa phía sau vậy mà lại là ngươi!" Diệp Mộng Hàm giảo biện.

Diệp Mộng Hàm là cảnh sát hình sự STARS, miệng lớn che trời, nếu như Du Dương thật muốn cùng nhân gia lý luận, thật đúng là bắt không được nhọc điểm!

Diệp Mộng Hàm thấy Du Dương im lặng, lại nói: "Mỹ nữ đạo sư cùng học sinh tại khách sạn gặp nhau, chuyện xấu này nếu như truyền đi! Hừ hừ! Ta nghĩ các ngươi ngay lập tức sẽ trở thành người nổi tiếng trên inte đây! Du Dương, nếu như ngươi không muốn chuyện này truyền đi..., ngoan ngoãn nghe ta, giúp ta tìm được mấy tội phạm truy nã còn lại!"

"Chuyện xấu? Cái gì chuyện xấu, ngươi vừa chụp ảnh sao? Là ngươi ảo giác à!" Du Dương nhếch miệng, cười tà.

"Ảnh chụp đều ở đây! Không tin ta cho ngươi xem xem! Ân? Ta vừa chụp đây mà?"

Diệp Mộng Hàm muốn từ trong điện thoại di động lấy ra chứng cứ cho Du Dương xem, nhưng tìm hồi lâu, lại phát hiện ảnh mình vừa chụp đã biến mất rồi!

"Hình của ta đâu? Có đúng hay không ngươi giờ trò quỷ?" Diệp Mộng Hàm vội la lên.

"Hừ! Nhờ vả người khác giúp đỡ phải khách khí một chút, thành tâm mới được! Ngươi dùng loại thủ đoạn hạ lưu này uy hiếp ta, lão Thiên sẽ không đồng ý! Nhìn xem, hiện tại ảnh chụp tìm không thấy nữa rồi!" Du Dương nói.

Du Dương đệ nhị trí não vừa mới xâm lấn vào điện thoại di động của Diệp Mộng Hàm, đem ảnh vừa chụp đều xóa sạch!

"Ai bảo ta tìm ngươi nhiều lần như vậy, ngươi cũng không thèm trả lời điện thoại! Hừ, nếu như ngày hôm nay ngươi không giúp ta tìm người! Thì dù là không có chứng cứ, ta cũng muốn đem chuyện này tố cáo cho bạn gái của ngươi!" Diệp Mộng Hàm cá giận.

Phan Trác Phi phía sau dùng tay nhéo nhẹ Du Dương, tuy rằng nàng cùng Du Dương chưa làm qua việc kia, nhưng nàng xác thực là vừa hôn hít Du Dương. Nàng không muốn sự tình này truyền tới tai Trương Vũ Thiên.

Du Dương thấy Phan Trác Phi nhéo mình, lập tức minh bạch ý tứ của nàng, Du Dương hướng Diệp Mộng Hàm nói: "Muốn cho ta giúp ngươi tìm người đúng không?"

"Đúng!"

"Việc này cũng có thể, ngươi đi ngoài cửa chờ một giờ! Ta cùng Trác Phi đạo sư giờ mới bắt đầu, chuyện của ngươi chờ chúng ta làm xong việc rồi nói tiếp!" Du Dương nói.

Diệp Mộng Hàm mặc dù không muốn, nhưng vẫn là bị Du Dương đuổi ra ngoài!

"Ngươi thật để nàng ở bên ngoài chờ một tiếng sao!" Phan Trác Phi nói.

"Có một cảnh sát hình sự STARS canh cửa cho chúng ta, lúc này không sợ có người xông tới chụp ảnh nữa rồi!" Du Dương nâng cằm Phan Trác Phi, nói: "Chúng ta hẳn là tiếp tục làm cái chuyện đó cho xong a!"

"Phi phi phi! Chúng ta nào có muốn làm cái sự tình gì!" Bên ngoài tình tế cảnh sát hình sự đang đứng đấy, Phan Trác Phi dù cho muốn làm, cũng không có cái kia tâm tình, "Chuyện ngày hôm nay ngày khác ta mới hảo hảo cảm tạ ngươi! Ngươi nhanh đi giúp nàng tìm người!"

"Hôm khác à? Hôm khác cũng được, bắt quá Trác Phi ngươi thích loại áo mưa nào, ta hảo hảo sớm chuẩn bị! Ngươi là muốn viên bi, hay là tron tuột? Còn có, là hương quả táo, hay là muốn hương hoa hồng hương?" Du Dương lần thứ hai hỏi.

"A! Ngươi tại sao lại thế rồi!"

Phan Trác Phi thực sự là chịu không nổi Du Dương!

Ngoài cửa Diệp Mộng Hàm dựng thẳng lỗ tai nghe trộm, nàng đối với Du Dương mắng: "Nam nhân, không có một cái tốt!"

Diệp Mộng Hàm cũng không biết vì sao, nghe được âm thanh bên trong phòng Du Dương cùng Phan Trác Phi vui đùa ầm ĩ lại sinh khí, nàng tìm cho mình một cái lý do: "Àn! Ta là tại thay Trương Vũ Thiển muội muội sinh khí!"

Hơn mười phút đồng hồ sau, Du Dương cùng Phan Trác Phi rời khỏi phòng!

"Diệp cảnh quan, người giúp ta đưa Trác Phi đạo sư về nhà!" Du Dương ra lệnh.

"Hừ!"

Diệp Mộng Hàm bắt mẫn hừ lạnh một tiếng, nhưng nàng vẫn là dùng huyền phù phi hành của nàng đưa Phan Trác Phi trở về nhà!

Đưa xong Phan Trác Phi về, Du Dương theo Diệp Mộng Hàm đi tới tổng bộ STARS cảnh sát hình sự!

"Cần gì người cứ việc nói!" Diệp Mộng Hàm nói.

"Gian phòng yên tĩnh, thoải mái, còn có bàn máy vi tính cao cấp hiện đại!" Du Dương dùng ánh mắt dăm đặng xem kỹ liễu Diệp Mộng Hàm một lần, lại nói: "Nếu như người có thể thay tất chân màu đen cùng giày cao gót màu hồng đến gian phòng làm phục vụ đặc biệt cho ta mà nói..., vậy thì càng tốt hơn!"

"Luu manh! Vô si!" Diệp Mộng Hàm nắng Du Dương hai câu, sau đó đi chuẩn bị gian phòng cấp cho Du Dương.

Diệp Mộng Hàm cấp cho Du Dương gian phòng rất thoải mái, cũng rất an tĩnh, đồng thời còn có máy vi tính hiện đại, nhưng không có mỹ nữ cảnh sát mang tất chân!

Lúc này đây Diệp Mộng Hàm cũng không còn giám thị Du Dương, chỉ cần Du Dương giúp đỡ nàng tìm người là được!

Du Dương khoanh chân ngồi xuống trên giường, sau đó tu luyện “tư duy mạch động”. Du Dương đã tu luyện xong tầng thứ nhất -- "Ý động", hiện tại bắt đầu tu luyện tầng thứ hai "Nội thị".

Nhưng đối với "Nội thị", Du Dương vẫn còn sờ không tới pháp môn, hẳn chỉ có thể dùng thời gian tìm hiểu!

Du Dương một bên tu luyện “tư duy mạch động”, một bên dùng trí não thứ hai lùng sục phạm vi toàn thể giới giúp Diệp Mộng Hàm tìm tòi tội phạm truy nã!

Nhưng trong phạm vi toàn cầu tìm được một người, đây không phải là chuyện dễ dàng! Chỉ có thể từ từ, xem kỳ ngộ!

Tư duy Du Dương tiến nhập đến giữa biển inte mệnh mông, toàn bộ inte giống như là thân thể của hắn kéo dài, Du Dương có thể thấy rõ ràng hẳn khắp nơi trên thân thể!

"A! Ta trước đây tại sao không có nghĩ đến!" Du Dương, trong lòng đột nhiên lóe lên một tia cảm ngộ.

Du Dương thâm nghĩ: "Nếu như ví như toàn bộ inte thành thân thể của ta mà nói..., ta đây bây giờ làm những chuyện như vậy không phải là nội thị cơ thể của ta sao?"

"Trời! Nội thị nội thị, nguyên lai là như vậy!" (Nội thị: bên trong)

Du Dương lập tức thu hồi tư duy phát tán bên trong inte, hướng toàn bộ đều kéo về thân thể.

Du Dương một lần nữa điều chỉnh một chút suy nghĩ của mình, sau đó án lấy chính mình dùng tư duy kinh nghiệm du lịch inte, hẳn phát tán suy nghĩ của mình tới bên trong thân thể.

Nhất thời, một cái bản đồ kết cấu thân thể rõ nét xuất hiện ở trong đầu Du Dương, mà thân thể này chính là Du Dương.

Du Dương có thể thấy rõ ràng trái tim của mình đang đập, lá phổi không ngừng co rút, gân nơ, dạ dày ngo ngoáy không ngừng, huyết dịch chảy xuôi, ngay cả bên trong tế bào làm sao có thể đem chất hữu cơ chuyển hoá thành năng lượng, Du Dương đều có thể xem rõ ràng!

"Nội thị! Đây là nội thị cảnh giới sao?"

Tuy rằng Du Dương bây giờ có thể dùng tư duy nhìn rõ ràng các nơi trong thân thể của chính mình, từ vĩ mô đến vi mô, từ bộ phận lớn, đến bên trong tiểu tế bào, đều có thể nhìn rõ ràng, nhưng Du Dương nhưng không có cảm giác lực lượng của chính mình gia tăng! Đây là chuyện gì?

Quan sát thân thể của mình hơn nửa ngày, Du Dương rốt cục phát hiện nguyên nhân, "Ah! Ta hiểu được rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Định* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Nhóc Mặt Trắng Dũng Mãnh

Qua quá trình thử nghiệm, cuối cùng Du Dương cũng thật sự đạt đến cảnh giới "Nội Thị"! Giờ hắn không những muốn Nội Thị mà còn muốn Ý Động cùng phối hợp một lúc với nhau qua đó điều khiển hormone X phân bố một cách tinh tế đồng thời lợi dụng nó cải thiện thể chất của mình!

Trong thời gian vài ngày ngắn ngủi, Du Dương từ cảnh giới sáu lần tâm tốc của 《 Tâm Huyết Thần Tốc 》, tu luyện đến cảnh giới 《 Tư Duy Mạch Động 》 Nội Thị, thật là nhanh đến mức kinh thế hãi tục!

Hiện tại Du Dương có thể tu luyện tới cảnh giới “Nội Thị” cũng phải cảm tạ Diệp Mộng Hàm, nếu không phải nàng ta nhờ Du Dương hỗ trợ thì hắn cũng sẽ không lãng phí sức lực tinh thần đem suy nghĩ phát tán vào mọi ngóc ngách của inte mà nếu không làm vậy Du Dương cũng chẳng lĩnh ngộ được chân lý Nội Thị

Sau khi lĩnh ngộ được “Nội Thị”, Du Dương chìm trong tu luyện!

Đạt được 《 Tư Duy Mạch Động 》 tầng thứ nhất "Tâm tùy ý động" sẽ có khoảng hơn nghìn thất lực lượng!

Mà tu luyện tầng thứ hai “Nội Thị” thì sẽ có hơn hai nghìn thất lực lượng nhưng lại không thể có ba nghìn thất lực lượng, chỉ sau khi tiến vào tầng thứ ba “Tu đa” lực lượng mới có thể tiếp tục tăng thêm

Bất quá từng cảnh giới lực lượng tăng đều phải tiến hành theo tuần tự, qua thời gian tu luyện dần dần tích lũy chẳng ai có thể thoát cái bạo tăng. Như Du Dương, hiện tại hắn tu luyện tới tầng thứ hai “Nội Thị” cảnh giới, lực lượng sẽ đạt hơn hai nghìn thất nhưng cũng không thể trong phút chốc đạt đỉnh của “Nội Thị” là hai nghìn chín trăm thất lực lượng được

Du Dương tu luyện một đêm, cũng cố “Nội Thị” cảnh giới lực lượng tăng tới hai nghìn một trăm thất! Trong một đêm tăng hai, ba trăm thất lực lượng thật sự rất là kinh khủng! Cũng bởi lần này Du Dương cảnh giới được nâng cao nên lực lượng mới tăng nhiều như thế, chứ các lần tu luyện sau chắc chắn không thể lại tăng nhiều như vậy, chỉ có thể từ từ tích lũy theo thời gian!

Đến khi lực lượng tích lũy đến đỉnh của “Nội Thị” thì Du Dương mới có thể tiến vào cảnh giới tiếp theo!

Tu luyện một đêm, Du Dương quên sạch chuyện tìm tội phạm bị truy nã

Thấy Diệp Mộng Hàm, Du Dương trong lòng có chút lo lắng bịa đại một câu: “Hết cách! Ta đã làm hết sức nhưng cũng không tìm được người!”

“Nhìn người tinh thần sáng khoái, không phải ở chỗ này ngủ một giấc đấy chứ?” Diệp Mộng Hàm đánh giá Du Dương.

“Ta thề với trời, đêm qua một phút đồng hồ ta cũng không ngủ!” Quả thật Du Dương không ngủ nhưng hắn cũng không giúp Diệp Mộng Hàm tìm người.

Là một cảnh sát hình sự lành nghề Diệp Mộng Hàm thấy Du Dương trên mặt không có bộ dạng của kẻ nói dối

“Được rồi, lần này bỏ qua cho ngươi, bất quá sau này ngươi chú ý giúp ta nhiều hơn một chút! Nghe nói ngày mai ngươi đi Thiên Đường Đảo tham gia thi đấu, ta không làm khó dễ ngươi nữa, bây giờ cho ngươi về nhà nghỉ ngơi nhưng mà sau này ngươi có thời gian thì phải giúp ta ngay đó!” Diệp Mộng Hàm nói.

“Tạ Diệp cảnh quan khai ân! Du Dương ta nhất định vì người cúc cung tận tụy đến chết mới thôi!” Du Dương nói.

(R.A: để thế này chắc ai cũng hiểu mấy câu này, viết hết ra thấy mất đi ý nghĩa của tiểu Du ^^!)

“Muốn đến chết mới thôi thì đi tìm bạn gái của ngươi đi! Đối với trẻ con chưa phát dục hoàn toàn như ngươi ta thật sự không có hứng thú!” Diệp Mộng Hàm đã tận mắt thấy tình cảm giữa Du Dương và Trương Vũ Thiên bởi vậy trong lòng nàng bất giác tạo ra một khoảng cách với hắn!

Du Dương đang muốn trêu Diệp Mộng Hàm thêm vài câu thì bị tiếng đánh nhau ở một gian phòng khác thu hút!

“Đó là nơi cảnh sát chúng ta luyện công!” Diệp Mộng Hàm giải thích thích cho Du Dương.

Theo âm thanh Du Dương tìm đến phòng luyện công của tổng bộ STARS cảnh sát hình sự thành phố Hoa Đô

Phòng luyện công này cực kỳ rộng rãi, xem ra còn lớn hơn cả đấu chiến quán của Hoa Đô học viện! Đặc biệt là thiết bị luyện công bên trong so với đối

chiến quán của Hoa Đô học viện thì tốt hơn nhiều!

“VL, đúng là chỗ tốt thiết bị thật quá xa hoa!”

(R.A: ta chịu chỗ này làm đại =.=)

“Sao, muốn đến xem STARS cảnh sát hình sự chúng ta hả! Ta có thể giúp ngươi đi cửa sau!” Diệp Mộng Hàm nói.

“Ha ha, Diệp cảnh sát muốn đi cửa sau? Chi chi...” Du Dương nghiêng người liếc nhìn vòng ba đầy đặn của Diệp Mộng Hàm nói: “Ta chỉ sợ, chỉ sợ...”

Thấy ánh mắt Du Dương, Diệp Mộng Hàm làm gì chẳng biết ý hân, cả giận: “Tốt! Đậu hũ của ai ngươi cũng dám ăn! Xem ra ta phải nói cho Vũ Thiên muội muội để nàng dạy dỗ ngươi!”

Nói xong, Diệp Mộng Hàm hai tay thủ thế tính véo Du Dương!

Hai người trêu chọc nhau, lập tức lọt vào ánh mắt của người trong phòng luyện công!

“Đây không phải là Diệp tổ trưởng sao? Bảo sao bình thường không để ý tới chúng ta hóa ra là trâu già muốn gặm cỏ non, thích nhóc mặt trắng này!”
Thấy Du Dương cùng Diệp Mộng Hàm bộ dạng “Thân mật” trên lời đài một kẻ lực lưỡng cảm thấy cực kỳ khó chịu bèn chủ động khiêu khích.

“Hình như ngươi với người kia có chuyện không hay!” Du Dương nói.

“Kẻ đó ngày trước theo đuôi ta không được nên sinh ra bất mãn!” Diệp Mộng Hàm nói.

“Ah, đã hiểu! Ra là không hái được nho nên chê nho chua!”

(R.A: truyện con sói và chùm nho thì phải ^^!)

Du Dương hươu tên tóc ngắn trên đài nói: “Bạn thân, ngươi đang ghen tị với nhóc mặt trắng ta đây có thể bị Diệp cảnh sát ăn phải không! Cũng đúng, xem bộ dạng ngươi đầu óc ngu si tứ chi phát triển muốn làm nhóc mặt trắng cũng khó lắm a!”

“Tiểu tử, ngươi nói cái gì? Ta thấy ngươi chán sống rồi!” Tên tóc ngắn sắc mặt tím lại, lập tức từ lời đài nhảy xuống đến trước mặt Du Dương.

“Thái Khắc, ngươi định làm loạn?” Diệp Mộng Hàm chặn trước Du Dương

Du Dương dù sao cũng là do nàng mời tới nếu như xảy ra điều gì ngoài ý muốn thì với nàng chẳng tốt chút nào!

“Tiểu tử, núp sau đàn bà có đáng là đàn ông nữa không? Có bản lĩnh thì theo ta lên lời đài luyện vài chiêu!” Thái Khắc nhìn Du Dương cười nhạo.

Du Dương công lực đại tăng, đúng lúc muốn tìm người thử giằng gân cốt, liền nói: “Có thể! Bất quá không có phần thưởng thì ta lười lắm!”

“Ngươi muốn cược gì?” Thái Khắc hỏi.

“Thắng làm anh thua làm em!” Du Dương nói một câu hai nghĩa

(R.A: tiểu Du khôn vãi ^^!)

“Được, cmn ai thua người đó làm lão nhị!” Thái Khắc quát.

(R.A: có qua ngu không anh oi =.=)

Diệp Mộng Hàm muốn ngăn Du Dương lên đài vội la lên: “Ngươi điên rồi, Thái Khắc là võ giả cảnh giới ‘Nội Thệ’ ngươi không phải đối thủ của hắn, ngươi tới đó không phải tự tìm đau đớn sao?”

“Diệp cảnh sát ngươi yên tâm, chưa biết được ai sẽ làm ai đau đớn đâu!”

Thái Khắc đứng trên lời đài của hắn hướng Du Dương nói: “Nhóc mặt trắng, đừng nói ta ý lớn bắt nạt ngươi, để ngươi thua tâm phục khẩu phục ta chấp ngươi ba chiêu!”

“Chấp ta ba chiêu a! Còn nói không bắt nạt ta, ba chiêu quá ít, thêm đi!” Du Dương nói.

“Ha ha! Ta thấy ngươi cũng thẳng thắn nhận thua, thôi đi! Nếu giờ ngươi chủ động nhận mình làm tiểu đệ đệ, ta sẽ tạm tha cho ngươi!” Thái Khắc cười nói.

“Để ta nhận thua! Không được đâu sói ả!”

Du Dương vùng vẫy hướng Thái Khắc đánh tới!

Du Dương tốc độ không nhanh, hơn nữa nắm tay mềm nhũn!

Phanh! Bị tay Du Dương đụng vào ngực, Thái Khắc không nhúc nhích chút nào!

“Ha ha, sức mạnh của nhóc mặt trắng thật lớn, cmn ta thật nghi ngờ ngươi là đàn bà!”

Phanh! Du Dương lại đánh một quyền, Thái Khắc lại không nhúc nhích!

Dưới đài Diệp Mộ Hâm lắc đầu, cũng không dám xem tiếp!

Lúc này, rất nhiều nhân viên cảnh sát nghe nói Thái Khắc đang cùng “nhóc mặt trắng” của Diệp Mộ Hâm đơn đấu đều chạy tới xem náo nhiệt!

Thái Khắc nói với Du Dương: “Ngươi bây giờ chịu thua còn kịp!”

“Chưa hết ba chiêu ngươi gấp cái gì!” Du Dương vùng nắm tay lên hướng Thái Khắc tung ra quyền thứ ba!

Nhìn Thái Khắc lỗ mãng nhưng thực chất rất trầm ổn, tuyệt không sợ hãi, khi Du Dương tung ra quyền thứ ba thì hắn đã chuẩn bị kỹ càng, vận đủ lực lượng chống lại.

Phanh! Nắm tay Du Dương đánh vào bụng Thái Khắc!

“Sao quả đấm của ngươi chẳng khác gì vài bông vậy!” Thái Khắc khoe miệng lộ ra nụ cười khinh miệt, cùng lúc đó ngoài Diệp Mộ Hâm thì bên dưới đài mọi người cũng đều nở nụ cười.

“Thật ư? Vậy cho ngươi ném thử lợi hại của nắm đấm bông!”

Đột nhiên, một cổ ám kinh từ nắm tay Du Dương phát ra, hấn dùng 《 bát cực chấn thiên 》 chấn!

Oanh! Thân thể Thái Khắc đụng gãy rào chắn bay ra ngoài!

Tình hình trận chiến trong nháy mắt xảy ra đột biến khiến tất cả mọi người không kịp phản ứng!

“Chuyện gì đã xảy ra?”

“Không biết! Không thấy rõ”

“Tên nhóc mặt trắng này sao lại mạnh như vậy?”

Đây là lần đầu Du Dương ra tay sau khi luyện 《 tư duy mạch động 》 hắn cũng không nghĩ rằng thực lực của mình lại tăng nhiều như vậy! Khí phách lẫm liệt Du Dương hướng xuống phía dưới nói: “Anh hôm nay đến làm trùm ở đây! Bên dưới còn ai là đàn ông thì lên đây chứng minh một chút!”

Lời này của Du Dương vừa nói ra mấy người bên dưới nghe xong lập tức có mười mấy người vọt lên đài...

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Quân Quyền Đạo - Nhất Quyền An Thiên Hạ!

Ha ha! Boi hết vào đây, một mình anh chấp hết chúng mày! Thua thì là cái này!” Du Dương vờn ngón tay nhỏ lần thứ hai đối với mọi người khiêu khích nói!

Du Dương vừa chuẩn bị xong tư thế chiến đấu thì có bốn người cùng lúc hướng hấn tấn công!

Tòa hầu, đào tâm, tập bối, tảo thối, (khóa cổ, chưởng vào tim, tập kích lưng, quét chân) bốn người cùng ra tay hơn nữa phối hợp rất ăn ý!

Du Dương vừa nhìn chiêu thức của bốn người lập tức khẳng định bọn họ thường cùng phối hợp với nhau, bốn hướng xung quanh Du Dương đã bị chiêu thức của bốn người này bịt kín!

Mỗi người trong bọn họ đều có trên dưới 1500 thất lực lượng, cộng lại tuyệt đối vượt qua 6000 thất lực lượng! Du Dương vừa tu luyện 《 tư duy mạch

động 》, tới tầng thứ hai là cảnh giới “Nội Thị”, chưa tu luyện qua tu bị, luyện nhục, cải cân, tổ cốt, nội tráng thân thể vẫn còn rất yếu nếu như bị 6000 thất lực lượng đánh lên thật sự hẳn không chết cũng thành tật!

Bốn người trao, chưởng, quyền, cước cách thân thể Du Dương ngày một gần, một giây sau là đánh trúng hấn!

“Phong Thần Mê Tung bộ!”

Du Dương vận lực hai chân, chân đạp mê tung, thân thể tạo ra ảo ảnh, lách ra qua khe hở khi bốn người tấn công!

"Bài Văn Di Hải chương!"

[Chương mới nhất được cập nhật tại: scapthuankhiet.com]

Hai tay Du Dương sử dụng chính là siêu phẩm cấp vũ kỹ do hấn xảo trá lừa được từ lão hiệu trưởng mũi to - Bài Văn Di Hải chương!

Phanh phanh phanh phanh! Bịch bịch bịch bịch!

Hợp công của bốn người không những bị Du Dương phá vỡ mà ngay lúc đó còn bị Du Dương dùng "Bài Văn Di Hải chương" đánh bay ra ngoài!

Bốn STARS hình cảnh lượt đầu tiên vừa lên đài xong như thể nào lại bay xuống!

Trong phòng có tổng cộng gần 30 STARS hình cảnh, hơn nửa người đến không ngừng tăng thêm. Bọn họ từng đợt nối tiếp nhau lên đài. Mục tiêu là một tên nhóc mặt trắng ở giữa đài!

Du Dương chân đạp "Phong Thần Mê Tung bộ", hai tay đánh ra "Bài Văn Di Hải chương" và "Thiên Hạ Vô Song quyền", lúc đó chỉ thấy từ thân thể hấn tạo ra vô số ảo ảnh liên tục xuyên qua mọi người. Cùng với đó là những bóng người liên tục bị hấn đánh bay ra!

Trong phòng, người ngày một nhiều, trên đài dường như đã không còn chỗ đặt chân nhưng những STARS hình cảnh này do bị Du Dương khiêu khích vẫn không ngừng lên đài. Vũ kỹ của Du Dương có thể nói là hoàn mỹ nhưng lực lượng của hấn cũng chỉ có hơn 2100 thất. Tuy rằng đám đông bị hấn đánh rớt đài nhưng bọn họ bị thương cũng không nặng, vì thế người bị đánh rớt đài rất nhanh sau đó lại có thể đứng lên tiếp tục lên đài chiến đấu! Thấy cảnh này Diệp Mông Hàm cũng hoảng! Tình hình hiện tại đã vượt qua sự tưởng tượng của nàng nghiêm trọng đến mức không thể không chế được!

(R.A: Mọi thứ đã vượt quá xa bên ngoài tầm kiểm soát – trích “Im lặng”)

Nàng càng không nghĩ tới thực lực của Du Dương tăng nhanh như vậy! Mấy ngày trước hấn chỉ một học sinh có sáu lần tâm tốc lực lượng hơn 100 thất. Vậy mà chỉ qua vài ngày, bây giờ lực lượng của hấn tuyệt đối hơn 2000 thất!

“Lẽ nào trong vài ngày ngắn ngủi có thể tu luyện tới cảnh giới “Nội Thị”? Không thể nào? Khả năng này tuyệt đối không thể xảy ra!”

Lúc này Du Dương đã tiến vào cảnh giới “Vong ngã” (quên mình) hoàn toàn chìm vào việc tập luyện vũ kỹ, hấn biến đây thành nơi luyện tập vũ kỹ, biến những STARS hình cảnh này thành vật giúp hấn luyện tập! Mười mấy STARS hình cảnh mỗi người ít nhất đã hai lần bị Du Dương đánh bay! Một lần thì không sao, hai lần cũng vẫn chịu được nhưng đến lần thứ ba thì bắt đầu xuất hiện đau đớn! Bị đánh bay nhiều lần cho dù làm bằng sắt cũng chẳng chịu nổi huống chi là xương thịt bình thường. Thêm nữa nhìn sức chiến đấu của Du Dương như là vô cùng vô tận, không thấy hấn có chút gì là mỏi mệt! Những người bị thương nặng hoặc là tương đối thông minh lúc này nằm trên mặt đất mà không hề đứng lên!

[Chương mới nhất được cập nhật tại: scapthuankhiet.com]

“Dừng tay! Dừng tay cho ta!”

Mười mấy STARS hình cảnh còn có thể đứng đang muốn tiếp tục lên đài liều mạng thì đột nhiên có tiếng hét ngăn bọn họ lại! Một tiếng hét này có sức chấn nhiếp phi thường! Không chỉ khiến các kìa STARS hình cảnh cùng dừng lại mà ngay cả đại tiểu thư Diệp Mông Hàm cũng như chuột gặp mèo, cúi đầu nép sang một bên! Du Dương theo tiếng hô nhìn lại! Người kia cũng là một người tóc ngắn giống Thái Khắc bất quá nhìn người này không giống kẻ bất chúc mà như là Thái Khắc học theo dáng vẻ của người này vậy!

Mày kiếm, mắt ung, trên mặt còn có một vết sẹo dài phối hợp với khuôn mặt chữ quốc khiến cho hấn vốn đã có sát khí khiếp người lại càng thêm đáng sợ!

“Sĩ quan huấn luyện!”

Thấy người này xuất hiện ngay cả những STARS hình cảnh nằm dài trên mặt đất cũng đều có hết sức đứng lên, đồng thời xếp thành hàng như là đội huấn luyện viên răn dạy!

“Ai có thể nói cho ta biết ở đây xảy ra chuyện gì?” Sĩ quan huấn luyện quét ánh mắt ung lên từng người!

“Báo cáo huấn luyện viên!” Thái Khắc tiến lên đầu tiên, hấn đứng thẳng người chịu đựng cơn đau ở bụng truyền tới cao giọng trả lời: “Ta cùng với nhóc mặt trắng này solo... Thua, sau đó hấn khiêu khích mọi người, tiếp theo thì như huấn luyện viên người đang thấy!”

Sĩ quan huấn luyện thao hướng Thái Khắc chỉ nhìn về phái Du Dương trên đài! Thấy Du Dương trẻ như vậy, không khỏi nhủ mảy. Sĩ quan huấn luyện

phóng người nhảy lên lôi đài, hắn nói với Du Dương: “Nơi này là tổng bộ STARS hình cảnh địa cầu, người là ai? Tại sao xuất hiện ở đây?”

“Ách... cái này...” Du Dương nhìn về phía Diệp Mộng Hàm!

Diệp Mộng Hàm vội vàng đứng dậy, nhanh chóng đến dưới lôi đài, nói: “Báo cáo huấn luyện viên, hắn gọi là Du Dương chuyên gia máy tính và truy tìm do ta mời tới hỗ trợ điều tra!”

Diệp Mộng Hàm tăng tốc Du Dương như vậy có để giúp sự việc dễ giải quyết hơn một chút!

“Chuyên gia máy tính và chuyên gia truy tìm?”

Vũ kỹ của Du Dương đã khiến cho vị sĩ quan huấn luyện này không ít kinh ngạc mà thân phận Du Dương lại để cho hắn giật mình không ít! Vũ kỹ như vậy đã là nổi bật rồi nếu như còn có hai danh hiệu chuyên gia thì quá là ghê gớm rồi!

Ta là Hình Khải, hiện tại là sĩ quan huấn luyện cho STARS hình cảnh địa cầu!” Hình Khải tự mình giới thiệu trước!

“Du Dương, học viên lớp cao cấp tại Hoa Đô học viện!” Du Dương nói.

“Ngươi là học sinh của Hoa Đô học viện?” Hình Khải lần thứ hai giật mình!

“Thế nào? Có chuyện sao?” Du Dương hỏi.

Xem vũ kỹ của Du Dương, Hình Khải vốn tưởng rằng Du Dương là người từ mặt trăng được Diệp Mộng Hàm mời tới. Không ngờ Du Dương là người địa cầu, hơn nữa còn là học viên của Hoa Đô học viện!

Hình Khải biết học viên của Hoa Đô học viện chỉ cần tu luyện《 Tâm Huyết Thần Tốc 》 đạt bốn lần tâm tốc là có thể tốt nghiệp! Mà hắn và các nhân viên cảnh sát đều là tinh anh được trường cảnh sát Hòa Tinh và Mặt Trăng bồi dưỡng, đều đã tu luyện 《 Tư Duy Mạch Động 》vô giả, Người tên Du Dương này có thể đem bọn họ đánh thành như vậy tức là thực lực tuyệt đối không thấp!

[Chương mới nhất được cập nhật tại: scapthuankhiet.com]

Cư dân địa cầu bình thường muốn luyện từ 《 Tâm Huyết Thần Tốc 》 tu luyện tới 《 Tư Duy Mạch Động 》 phải mất rất nhiều thời gian, có người tu luyện cả đời cũng không đạt được chứ đừng nói là tu luyện 《 Tư Duy Mạch Động 》 rồi! Hơn nữa nhìn Du Dương bây giờ tuổi tác lại nhỏ!

“Ngươi là cư dân địa cầu?” Hình Khải hỏi.

“Đương nhiên, Nhà ta từ thời tổ tiên đến giờ tất cả đều sống ở đây, là cư dân địa cầu!” Du Dương đáp.

“Tốt! Kỳ tài! Ta thấy ngươi đã tu luyện《 Tư Duy Mạch Động 》, coi như là một võ giả. Hôm nay, ngươi đánh các học sinh của ta thành như vậy nếu ta không đòi lại cho chúng chút công bằng thì Hình Khải ta cũng khó có thể tiếp tục lăn lộn kiếm con ở đây nữa rồi! ừm... đánh với ta hai chiêu đi!” Hình Khải nói với Du Dương.

“Được, lúc này ta đánh còn chưa đã đâu!” Du Dương vui vẻ đồng ý.

“Tốt, sáng khoái! Ta cũng không bắt nạt ngươi, ta thấy lực lượng của ngươi cũng trên dưới 2000 tấn, ta cũng dùng lực lượng tương đương cùng ngươi so chiêu, nếu như ta không tuân the quy định, sử dụng lực lượng lớn hơn 2500 tấn thì coi như ta thua!” Hình Khải nói.

“Ha ha, được, bắt qua nếu ngươi thua cũng phải tuân theo quy củ!” Du Dương nói.

“Quy củ gì?” Hình Khải không rõ Du Dương nói là có ý gì!

“Ha ha, thắng là đại ca, thua chính là tiểu đệ đệ!” Du Dương cười nói

“Ah! Được, không thành vấn đề!” Hình Khải khoanh tay đứng tràn đầy tự tin!

“Ngươi lớn tuổi, có nhường ta mấy chiêu không?” Du Dương cười hỏi.

“Không nhường! Chiến đấu là không phân biệt lớn bé, chỉ phân định thắng thua!” Hình Khải nghiêm túc nói!

Du Dương nhìn không ra thực lực của Hình Khải, cảnh giới của hắn so với Du Dương chắc là cao hơn rất nhiều! Lúc này Du Dương không dám làm bừa, chân đạp "Phong Thân Mê Tung bộ", hai tay đánh ra "Thiên Hạ Vô Song quyền" hướng về phía Hình Khải tấn công.

[Chương mới nhất được cập nhật tại: scapthuankhiet.com]

“Siêu phẩm cấp vũ kỹ! Tốt”

Hình Khải thấy Du Dương vừa ra tay đã dùng hai siêu phẩm cấp vũ kỹ, không khỏi trầm trồ khen ngợi! Cùng lúc Hình Khải hạ thấp cước bộ, tay phải hướng về phía trước một cách tự nhiên, tay trái nắm chặt đặt ở dưới xương sườn.

Thấy “Thiên Hạ Vô Song quyền” của Du Dương tiến đến trước mắt, Hình Khải không hề tránh né, nhắm chuẩn nắm tay của Du Dương tung ra một quyền!

“Quân quyền đạo - nhất quyền an thiên hạ!”

Oanh! Nắm tay của Hình Khải mang theo một luồng khí mà mắt thường có thể thấy được hướng Du Dương đánh tới...

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 70: Bát Bộ Định Càn Khôn

nhất quyền bình thiên hạ “Nhất quyền bình thiên hạ” này của Hình Khải nhìn như bình thường không có gì lạ, nhưng quyền này mang xu thế Phản Phác Quy Chân, bên trong ẩn chứa rất nhiều huyền cơ, có nhất chiêu tất sát chi uy, có thể dời núi lấp biển, có dẹp loạn bốn phương tám hướng, bình thiên hạ!

Oanh! Du Dương “Thiên Hạ Vô Song Quyền” bị “Nhất Quyền Bình Thiên Hạ” của Hình Khải đánh tan! Du Dương trên không trung lộn về phía sau mấy vòng, cuối cùng hết lực mới rơi xuống mép lồi đài!

“Hảo!”

“Hảo!”

Du Dương cùng mọi người dưới lồi đài đồng thời khen hay!

Một quyền | Quân Quyền Đạo | của Hình Khải này thực sự rất mạnh, mơ hồ có thể tiến nhập “Kinh thể cấp vũ kỹ”! Mà ngay cả đệ nhị trí não của Du Dương phải trải qua nhiều lần tính toán mới hiểu rõ được ý nghĩa sâu sắc của nó!

“Quân Quyền Đạo? Hảo quyền pháp!” Du Dương khen ngợi.

“Người có thể ở một khắc cuối cùng thu chiêu, tiến hành tránh né, làm cho ta rất bất ngờ! Nhất quyền bình thiên hạ của ta là tuyệt kỹ tất sát, lực lượng ngang nhau, rất ít người có thể tránh được! Xem ra ta nghĩ một chiêu KO người là không được rồi!” Hình Khải nói.

Du Dương vừa rồi suýt nữa trúng chiêu, nếu như “Thiên Hạ Vô Song Quyền” của hắn thực sự cùng “Nhất Quyền Bình Thiên Hạ” liều mạng chọi cứng, vậy Du Dương nhất định sẽ bại!

“Muốn thắng ta, chỉ dựa vào một chiêu này của người thì chưa đủ! Chiêu này của người thuộc về phòng thủ phản kích, đem chiêu thức tấn công của người lấy ra đi!” Du Dương nói.

“Hảo! Như người mong muốn! Bát Bộ Định Càn Khôn!”

Hình Khải tiếng nói vừa dứt, chân hắn nhanh chóng bước ngang ra, “Một định nhân, hai định quỷ, ba định yêu, bốn định ma, năm định quái, sáu định thiên, bảy định địa, tám định càn khôn!”

Tám bước, bước sau so với bước trước càng huyền ảo, hắn đem không gian hoạt động của Du Dương khóa lại, đồng thời mỗi một bước đều tiến hành công kích Du Dương rất quý dị.

“Phong Thần Mê Tung Bộ!”

Du Dương dùng đệ nhị trí não suy tính bộ pháp lộ tuyến của “Bát Bộ Định Càn Khôn”, đồng thời kết hợp “Phong Thần Mê Tung Bộ”, hai mặt kết hợp, Du Dương mạo hiểm tránh thoát Hình Khải công kích!

Du Dương tránh thoát khỏi đòn tấn công của Khải Hình liền bắt đầu phản công!

“Hình Ý Cứu Biến Vạn Mã Bôn Đằng!”

Du Dương thân huyền ảo thành chiến mã, hướng Hình Khải xung phong liều chết lao tới!

“Nộ Tảo Thiên Quân”

Hình Khải chân quét ngang qua, lập tức đánh tan vạn mã bồn đăng của Du Dương. Đồng thời, Hình Khải lại hướng Du Dương xuất chiêu “Lang Yên Tứ Khởi”, Du Dương liền dùng Long Tượng Phục Ma chống lại!

Hai người chiêu thức đều là siêu phẩm cấp vũ kỹ, khiến mọi người xem hoa cả mắt!

Rầm rầm rầm! Tuy rằng phòng luyện công dùng tài liệu đặc thù để xây dựng, nhưng dưới công kích của hai người, cũng bắt đầu rung động!

Hai người chiến đấu quấn lấy nhau rất khó tách ra!

Tại Hình Khải sử dụng một chiêu “Phong Hỏa Liên Thiên” nhào tới trước người Du Dương thì Du Dương chớp đúng thời cơ, chân bước tấn bộ, tay trái tự nhiên phía trước, tay phải nắm chặt đặt dưới sườn, đồng thời khước miệng lộ ra nụ cười đều! Trong mắt Hình Khải thấy nụ cười đều đích thị là một loại coi thường!

Hình Khải giận dữ, nhưng khi hắn thấy tư thế của Du Dương, trong lòng cả kinh, kinh nghiệm chiến đấu của hắn lập tức cảm thấy một loại nguy hiểm, thầm nghĩ: “Này... Là thật sao?”

Hình Khải không tin Du Dương có thể học được chiêu thức của hắn.

Du Dương trong miệng nói: “|Quân Quyền Đạo| Nhất Quyền Bình Thiên Hạ!”

Oanh! Du Dương nắm tay mang theo một tầng khí phong hướng Hình Khải đánh tới!

“Không tốt!”

Lúc này Hình Khải chiêu thức đã xuất ra, muốn thu lại cũng không được mà muốn biến chiêu cũng không xong!

Phanh!

Nắm tay Du Dương đánh nát “Phong Hỏa Liên Thiên” của Hình Khải, không chỉ có thể nắm tay vẫn còn nặng nề đánh vào người Hình Khải!

Thấy như vậy một màn, tất cả mọi người đều cho rằng Hình Khải sẽ bị một quyền này đánh bay ra ngoài!

Nhưng kết quả lại ngoài dự đoán của mọi người, nắm tay Du Dương đánh lên người Hình Khải, nhưng Hình Khải vẫn không nhúc nhích!

Du Dương thu hồi nắm tay, đứng thẳng, cười nói: “Người phạm quy rồi! Lực lượng của người bây giờ đã vượt quá 3000 thất rồi! Người thua, nhớ kỹ, sau này người sẽ là tiểu đệ của ta! Còn có tất cả các người nữa!”

Du Dương chỉ hướng mọi người phía sau nói.

Hình Khải mắt sáng như đuốc, nhưng đại ra, không thể tin được gặp phải kết quả chiến đấu như vậy!

“Các tiểu đệ, ta còn phải đi ăn điểm tâm, không thể nói chuyện cùng các người rồi!”

Du Dương nhảy xuống lôi đài, hướng ngoài cửa đi đồng thời hướng Diệp Mộng Hàm nháy mắt, ý tứ muốn nàng đuổi theo mình!

Diệp Mộng Hàm đã sớm bị Du Dương làm chấn kinh, đầu nàng hoàn toàn phát mộng rồi!

Du Dương cho nàng kinh ngạc càng ngày càng nhiều, ngay cả Hình Khải được xưng là “Hung thần huấn luyện viên” của cảnh sát hình sự STARS đều có thể đánh bại, lẽ nào hắn là Vũ Thần Chuyển thế?

“Đợi một chút!” Hình Khải gọi lại Du Dương đang muốn đi ra khỏi cửa.

“Thế nào! Không phải là người không muốn nhận thua?” Du Dương nói.

“Ha ha!” Hình Khải biểu tình đột ngột biến đổi, biến thành khuôn mặt tươi cười, bất quá hiện ra trên khuôn mặt của hắn biến thành hết sức khó coi, Hình Khải nói: “Đại ca muốn đi ăn điểm tâm, làm tiểu đệ đương nhiên muốn đi theo trả hóa đơn rồi!”

“Ách...” Nghe được Hình Khải nói như vậy, tất cả cảnh sát hình sự STARS, bao gồm cả Diệp Mộng Hàm, đều kinh hãi nuốt nước bọt!

“Có người tính tiền, ca ca tất nhiên không khi!” Du Dương nói.

Hình Khải nhìn mọi người trong phòng, nói: “Ta hôm nay không mang nhiều tiền, các người cùng đến góp đi!”

Diệp Mộng Hàm muốn đi cùng Du Dương, nhưng nhìn thấy bộ dạng hung thần của Hình Khải, liền ngừng cước bộ!

“Tiểu ca, sau khi tốt nghiệp dự định làm cái gì?” Trong bữa tiệc, Hình Khải hướng Du Dương hỏi.

“Dự định sau khi tốt nghiệp hả?” Du Dương suy nghĩ một chút rồi nói: “Ta dự định kiếm đủ tiền di dân lên mặt trăng, thử nghiệm cuộc sống trên vũ trụ!”

“Ha ha!” Hình Khải lại cười, bắt quá nụ cười của hắn vẫn hết sức khó coi!

Thấy nụ cười của hắn, Du Dương vội nói: “Huynh đệ, ta nói ngươi đừng có nở nụ cười! Cười xấu xí không phải lỗi của ngươi, nhưng ngươi làm như thế đi dọa người sẽ là người không đúng!”

Du Dương vừa nói như vậy, Hình Khải liền cười cẩn thận hơn.

“Được rồi, ta nói thật, ngoại trừ muốn di dân, ta còn muốn đánh khắp thiên hạ, quét ngang Thái Dương Hệ, thành lập một cái đế quốc!” Du Dương mạnh mẽ nói.

“Ta xem ngươi rất có tiềm lực, nếu như ngươi tham gia quân đội, kiếm cái chức nguyên soái STARS, có lẽ nguyện vọng của ngươi thật có thể thực hiện!” Hình Khải nói.

“Ách... Ta chỉ là tùy tiện nói thôi! Tham gia quân đội? Ngươi không phải là cảnh sát hình sự sao? Phải cho ta làm cảnh sát hình sự mới đúng a!” Du Dương đột nhiên nghĩ đến.

“Ta không phải là cảnh sát hình sự, ta chỉ là huấn luyện viên bọn hắn mời tới, mấy ngày nữa ta sẽ quay về quân đội!” Hình Khải giải thích.

“Khó trách của ngươi sát khí ngưng trọng, thì ra ngươi là quân nhân a!”

“bác đại tinh thâm, hiện tại ta tu vi quá thấp, chỉ có thể vận dụng siêu phạm cấp vũ kỹ trong đó, bắt quá lấy tiềm lực của ngươi, ta nghĩ ngươi có cơ hội rất lớn học được kinh thế cấp vũ kỹ bên trong!” Hình Khải hướng Du Dương dụ dỗ nói.

“Để ta suy nghĩ đã!”

Kinh thế cấp vũ kỹ xác thực đối với Du Dương có mê hoặc rất lớn, nhưng Du Dương lại không muốn chịu những quy định ràng buộc trong quân đội!

Hình Khải thấy Du Dương do dự, đối với Du Dương nói: “Đây là số điện thoại tinh tế, thư từ giữa các hành tinh qua lại nhiều hạn chế lắm, dùng tinh tấn nói chuyện lại bất tiện, nếu như ngươi nghĩ kỹ thì gọi vào số điện thoại này, ta có thể làm người giới thiệu của ngươi!”

Hai người hàn huyên một hồi về những tâm đắc của vũ kỹ, Du Dương ly khai tổng bộ cảnh sát hình sự STARS!

Du Dương về đến nhà, đã thấy Trương Vũ Thiên chờ ở cửa chính!

“Nói mau, đêm hôm qua ngươi không về ngủ, ngươi đi làm chuyện xấu gì rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71: Thiên Đường Đảo

"Ách... Ngày hôm qua ta..."

"Ngươi không phải đi gặp Diệp cảnh quan chứ!" Trương Vũ Thiên lại nói.

".. Ách... Kỳ thực ta chỉ là.... "

Ngươi chỉ cần trả lời ta là đúng hoặc sai!" Trương Vũ Thiên khôi phục bản tính ác nữ.

"Đúng!" Du Dương kiên trì nói.

"Hừ, coi như ngươi thành thật!" Trương Vũ Thiên trên mặt lộ ra nụ cười hài lòng, khoát cánh tay Du Dương.

"Ngày hôm qua bác ta mới cho ta chút tiền, biết ta muốn đi Thiên Đường Đảo, ngày hôm nay ngươi theo ta đi ra ngoài dạo phố, ta muốn mua mấy bộ y phục.

"Ách, ngươi không tức giận nữa hả?" Du Dương kỳ quái hỏi.

"Hi hi, vừa rồi Diệp cảnh quan có gọi điện thoại cho ta rồi!" Trương Vũ Thiển nói.

"A, Diệp cảnh quan nàng... Nàng... Nàng đã nói gì với người?"

Du Dương sợ Diệp Mộ Dung đem chuyện hấn "Yêu đương vụng trộm" cùng Phan Trác Phi nói ra.

"Ân?" Trương Vũ Thiển xem xét tỉ mỉ nét mặt Du Dương, nói:

"Lê nào ngày hôm qua người lại làm ra chuyện gì xấu xa hả?"

"Ha ha, không có, đương nhiên không có, chỉ là buổi sáng hôm nay ta cùng huấn luyện viên của bọn hấn đánh một trận, ta chỉ sợ người lo lắng ta mà thôi!" Du Dương vội vàng nói lảng sang chuyện khác.

"Hừ, nghĩ hay nhỉ, ta chẳng dỗi hơi lo lắng cho người đâu." Trương Vũ Thiển nói.

Thứ bảy, Du Dương tiếp Trương Vũ Thiển đi dạo phố! Trương Vũ Thiển đi ngắm là chủ yếu, mua cho mình rất ít, chủ yếu là mua đồ cho Du Dương.

Du Dương trong lòng rất cảm động, nhưng tiền của hấn đều để trong kỳ hóa hết rồi, hơn nữa thứ bảy thị trường kỳ hóa đóng cửa, không thể rút tiền ra được, hấn hướng phía Trương Vũ Thiển nói:

"Thiên Thiên, chờ tới rồi Thiên Đường Đảo ca ca sẽ mua cho người y phục xinh đẹp, mọi chi phí ca ca đều bao hết!"

"Đây là người nói đó, không được đổi ý!" Trương Vũ Thiển nói.

"Ca sẽ giữ lời! Xem, ca đối với người tốt như vậy, Thiên Thiên người có phải hay không thực hiện lời hứa của người, đem nọ hôn đầu tiên hiến cho ca ca ta đi!" Du Dương nói.

"Được, bắt quá phải đợi đi đến Thiên Đường Đảo đã!" Trương Vũ Thiển lần thứ hai từ chối.

"Hức, lại hứa suông a!" Du Dương khóc ròng rọc nói.

"Hi hi, người bây giờ cũng chỉ là nói một chút, chờ lời của người trở thành hiện thực đã."

Một đêm không có chuyện gì xảy ra!

Ngày thứ hai buổi sáng, học viện Hoa Đô học viện tham dự giả liên đấu Bát đại học viện cùng đạo sư đi máy bay đến thánh địa du ngoạn của Địa cầu-- Thiên Đường Đảo.

Hoa Đô học viện thành viên dự thi bao gồm tứ đại tài tử Lệnh Hồ Tung, Đoạn Dịch, Lương Quá, Xích Vô Kỵ, tiền nhiệm lão đại La Hoàn Hành, còn có ba người Du Dương, Trương Vũ Thiển, Lâm Thiếu Vân.

Tám người dự thi do Phan Trác Phi dẫn đội, trừ chín người này ra, đi theo còn có nhân viên phục vụ cùng hậu cần!

Bích Hải Lam Thiên, mây trắng từng cụm!

Kinh qua hơn một giờ phi hành, Du Dương bọn họ đã đạt được mục đích của chuyến đi này là tới -- Thiên Đường Đảo!

Oa! Thật đẹp, quá đồ sộ rồi, đúng là lạc giữa tiên cảnh!" Trương Vũ Thiển nhìn ngoài cửa sổ sợ hãi nói.

Du Dương cũng nhìn xuyên qua cửa sổ thủy tinh của máy bay ra ngoài. Lúc trước khi đến đây, Du Dương đã từ trên mạng tra một ít tư liệu về Thiên Đường Đảo, nhưng chính mình tận mắt thấy thì đã bị vẻ đẹp và sự đồ sộ của nó làm giật mình.

Thiên Đường Đảo nó là một hòn đảo lơ lửng vĩ đại! Nó phiêu phù ở trên bầu trời, lẫn vào giữa những tầng mây, làm cho mọi người cảm giác như đang lạc trong Thần Cảnh!

Truyền thuyết nói là mấy trăm năm trước, nó được một vị "Vô Thần" đắp nặn mà ra!

"Hòn đảo này từ trước đến nay vẫn phiêu phù trong không trung à?" Lâm Thiếu Vân nhin không được hỏi.

"Đương nhiên là vì nghịch thiên cấp vũ kỹ!" Đồng hành La Hoàn Hành nói.

"Nghịch thiên cấp vũ kỹ! Thật đúng là nghịch thiên! Khó trách họ được tôn xưng là Vô Thần, cũng chỉ có thần mới có thể có lực lượng như vậy!" Du Dương trong lòng cảm thán, song song cũng hướng lực lượng của vô thần sinh ra khát vọng!

"Lúc nào ta mới có thể có lực lượng mạnh mẽ như thế đây?" Du Dương trầm nghĩ trong lòng.

"Đây vẫn chưa tính là gì? Đối với cường giả Vô Thần mà nói đây chỉ là thủ đoạn nhỏ!" Kiếm lời Xích Vô Kỵ nói: "Truyền thuyết chân chính Vô Thần có

thể dùng lực lượng của mình cải biến hoàn cảnh sinh thái cầu cả một hành tinh! Còn có thể hư không tạo vật, sáng tạo sinh linh!

"A!" Lâm Thiếu Vân cả kinh nói: "Không phải chứ, thiệt hay giả vậy?"

"Truyền thuyết, không có ai biết thật hay giả, bắt quá có người nói hệ sinh thái ở mặt trăng cùng Hỏa Tinh hiện tại là do Vô Thần cấp cường giả dùng bọn họ dùng lực lượng nghịch thiên cải tạo mà thành!"

Từ động lực máy bay chậm rãi rớt xuống đến trên đảo. Thiên Đường Đảo diện tích rộng mênh mông, mặt trên có núi xanh, sông trắng, hồ bạc, rừng rậm cái gì cũng có, có thể nói nó đúng nhân gian tiên cảnh, bằng không cũng sẽ không được xưng là thánh địa du ngoạn của Địa cầu! Đám Du Dương đồng thời xuống phi cơ, mặt khác đội ngũ của bảy đội dự thi cũng lục tục đến đông đủ.

Khu Châu Âu có England học viện cùng Đức Bảo học viện.

Châu Mỹ khu có Mỹ Phát học viện, Yale học viện cùng Ryton học viện

Châu Úc có Úc Luân học viện.

Khu Á Châu ngoại trừ bọn Du Dương đại biểu cho Hoa Đô học viện còn có một tòa học viện khác -- Anh Hoa Nữ Tử học viện.

Không thể nghi ngờ, trong tám đội tuyển dự thi thì đội học viện Anh Hoa Nữ Tử là hấp dẫn ánh mắt mọi người nhất, bởi vì bọn họ học viên dự thi thuần là những nữ tử thanh xuân mỹ lệ động lòng người.

Những cô gái này học viên mỗi người quần áo tiên diễm, phơi bày hình dạng phong tao không gì sánh được! Đối với ánh mắt thèm thuồng của đám sắc lang kia ai đến cũng không có cự tuyệt, tận tình thu vào, còn bắt chọt nháy mắt đáp lời với mọi người nữa.

Nhìn những thứ này nữ học viên, ngoại trừ Trương Vũ Thiên cùng Phan Trác Phi ngoại, còn lại đều lộ ra bộ dạng của Trư Bát Giới...rớt nước bọt...

Trương Vũ Thiên gặp Du Dương cũng lộ ra nam nhân bản sắc, tức giận mắng, "Hừ! Có cái gì đẹp chứ, một đám sắc lang!"

"Các nàng xác thực tương đối đẹp đấy chứ!" Du Dương chỉ vào kỳ một mỹ nữ trong đó nói: "Người xem, nàng trước ngực căng tròn, đều nhanh muốn bạo đi ra! Hả là cỡ E trong truyền thuyết rồi!"

"Hừ! Nhìn nữa đi, vậy nguyện vọng kia của người vĩnh viễn cũng đừng nghĩ tới nữa!" Trương Vũ Thiên cả giận Du Dương hai mắt tiếp tục nhìn chăm chăm cây anh đào học viện mỹ nữ môn, nói:

"Người toàn hứa suông, không cho ta hôn, vậy còn không cho ta xem qua cho đã nghiệm nữa a!"

"Người..." Trương Vũ Thiên cắn cắn môi, nói: "Nếu như người bây giờ tự cải tà quy chính, vậy... vậy bản cô nương có thể lo lo lắng lắng cho người một cơ hội!"

"A! Thực sự a!" Du Dương nhảy dựng lên nói: "Hạnh phúc tới quá đột nhiên! Đến đây đi, Thiên Thiên, ta ngày ngày đều nhai kẹo cao su, đều là vì giờ khắc này chuẩn bị! Little girl, đem cái môi nhỏ xinh của em dâng lên đi, hiện tại để ca ca thân thân!"

Du Dương tiến lên nâng cằm Trương Vũ Thiên lên, muốn hoàn thành nụ hôn đầu tiên của cuộc đời hắn!

"Mau nhìn, là phi thuyền vũ trụ!" Đột nhiên có người kêu lên.

Trương Vũ Thiên đẩy Du Dương đang chu môi tới ra, đi theo ánh mắt của mọi người xem!

"ĐCLM, phi thuyền vũ trụ!" Du Dương thật muốn cho nổ phi thuyền vũ trụ chiến kia!

Này phi thuyền vũ trụ chiến, cùng Du Dương bọn họ máy bay đang ngồi bất đồng, thân thuyền tinh tế, hình con thoi, có thể tại ngoài không gian phi hành! Mà Du Dương bọn họ máy bay đang ngồi không thể ra ngoài không gian được!

"Là nữ khách tới từ mặt trăng!" Có người nói.

"Không phải, lũ khách cũng sẽ không cười phi thuyền vũ trụ xa hoa như thế, người trên thuyền khẳng định có địa vị!"

Tại thời điểm mọi người suy đoán, cửa khoang phi thuyền hạ xuống, từ trên thuyền bước xuống mấy người, dẫn đầu chính là một nam một nữ, nam thân hình cao lớn, khí độ bất phàm, nữ cao quý trang nhã, anh khí bức người!

"Hai người kia thấy thế nào đi có chút nhìn quen mắt!" Lâm Thiếu Vân nói Không chỉ Lâm Thiếu Vân cho rằng như vậy, mà ngay cả Du Dương bọn người cũng có đồng dạng suy nghĩ!

"A! Cô gái này cùng Thiên Thiên có chút giống nhau, còn người con trai..." Du Dương liếc về phía bên cạnh Xích Vô Kỳ!

Chương 72: Kiêu Ngạo Hắc Tinh Tinh

Tất cả mọi người đồng thời nhìn về phía Xích Vô Kỳ!

Nữ nhân từ phi thuyền xuống cùng Trương Vũ Thiên có vài phần rất giống nhau, mà Xích Vô Kỳ cùng nam nhân kia có thể nói là giống nhau như đúc, điểm duy nhất khác nhau không phải tướng mạo, mà là hai người thần thái khác nhau hoàn toàn!

Xích Vô Kỳ thần thái trầm lặng, ít nói, mà nam nhân mới xuống kia thần thái cao ngạo, tràn đầy tự tin!

Xích Vô Kỳ cau khi nhìn người từ phi thuyền bước xuống kia, sắc mặt của hắn trở nên dị thường khó coi!

Trong lòng mọi người đều nghi hoặc, nếu như là trùng hợp mà nói thì như thế nào mà lại ở trước mặt mọi người lại trùng hợp hai lần vậy???

Du Dương nhìn Trương Vũ Thiên nói: "Thiên Thiên, nữ nhân kia có hay không phải là cùng em có quan hệ? Nếu mà bộ ngực của em lớn thêm một tý, vậy em với nàng giống nhau như đúc rồi!"

"Hừ, người tại sao lại không nói ngực của nàng nếu mà nhỏ đi một tý, sau đó nói lớn lên giống ta quá đi!" Trương Vũ Thiên cả giận.

"Thật hay không phải là nhà em có thân thích ở xa?" Du Dương lại nói.

"Không biết, từ trước đến nay em cùng cha sinh hoạt ở nông thôn, ngoại trừ bác ra, chưa nghe nói qua nhà em có người thân thích nào ở xa cả!" Trương Vũ Thiên cũng có chút nghi hoặc, nhìn thấy một người khác cùng chính mình tướng mạo giống nhau, dù cho là ai thì cũng phải hiếu kỳ!

Du Dương lại nhìn về phía Xích Vô Kỳ, nếu như nói Xích Vô Kỳ cùng nam nhân trên vũ trụ phi thuyền xuống không có quan hệ, đánh chết hắn, hắn cũng sẽ không tin!

Hơn nữa từ trong mắt Xích Vô Kỳ hiện ra thần thái cũng có thể thấy được, nhất định có quan hệ nào đó!

Nhưng Xích Vô Kỳ bản thân không nói, mọi người cũng không chủ động đi hỏi!

Đội Du Dương cùng các đội khác tham gia dự thi cùng đi tới chỗ quản lý Phương an bài ở trong một khách sạn!

Nói là khách sạn, nhưng cùng các khách sạn ở thành phố lớn khác nhau, phòng ở của bọn họ có thể thấy sân bay bên ngoài, những thứ khác kiến trúc đa số có kết cấu mộc mạc, hơn nữa tòa nhà cũng không cao quá lâu ba.

Tuyển thủ dự thi đều là hai người một phòng, hoàn toàn không để cho Du Dương cùng mỹ nữ có cơ hội ở riêng. Hơn nữa Hoa Đô học viện lần này tới tham gia trận đấu tất cả thành viên chỉ có Trương Vũ Thiên cùng Phan Trác Phi hai là nữ tính, tự nhiên hai người bọn họ bị phân tới cùng một phòng, cái này lại làm khổ Du Dương, hai nữ nhân cùng tồn tại trong một gian phòng, Du Dương đơn độc tiếp cận ai cũng không có cơ hội.

Hơn nữa Trương Vũ Thiên có ý định nhìn Phan Trác Phi, sợ nàng cùng Du Dương tìm cơ hội hẹn hò riêng tư!

Mọi người buổi sáng tới Thiên Đường Đảo, buổi chiều tự do hoạt động, buổi tối quản lý Phương tiến hành một cuộc liên hoan nho nhỏ, giúp các đội viên trong các học viện dự thi gặp mặt một chút!

Bởi vì đại tái sắp tới, buổi chiều thi học viên dự thi đều đang lo lắng chuẩn bị. Du Dương muốn đi ước hẹn cùng Trương Vũ Thiên dạo chơi Thiên Đường Đảo 1 chút, nhưng lại sợ lạnh nhạt với Phan Trác Phi, hắn suy nghĩ cuối cùng thì cũng không đi.

Trong phòng thi Lâm Thiểu Vân đang luyện vũ kỹ!

Tám đại học viện vũ kỹ liên kết là đoàn thể thi đấu, quy định từng học viện có thể mang tám tuyển thủ, nhưng mỗi trận đối chiến học viện tối đa chỉ được phép cho năm học viên lên đài thi đấu, áp dụng quy định đánh năm thắng ba, nhưng không hạn chế số lần học viên lên đài. Nếu như thực lực người cường hãn, liên tiếp lên đài chiến cũng có thể!

Hoa Đô học viện có tám người dự thi, học viên dự bị vốn là Lâm Thiểu Vân cùng Trương Vũ Thiên vì thực lực yếu nhất, nhưng Trương Vũ Thiên sau khi được lắp đặt trái tim cấp Bạch Ngân plug-in, lực lượng của nàng đã rất gần với Du Dương, chỉ là vũ kỹ kém hơn mà thôi. Hiện tại trong mọi người thực lực Lâm Thiểu Vân là kém cõi nhất, Du Dương dự định khi điều kiện thích hợp thì cũng cho hắn lắp đặt một cái trái tim plug-in!

Du Dương truyền thụ ba cái siêu phẩm cấp vũ kỹ cho Lâm Thiểu Vân từ lão mẫu to ở trường học mà hắn nhờ xáo trá mà học được. "Thiên Hạ Vô Song

quyền", "Phong Thần Mê Tung bộ" cùng "Bãi Văn Di Hải chương".

Mà kỳ thực vũ kỹ của hắn như "Hình Ý Cửu Biến" cùng "Bát cực chấn thiên" các loại..., đều là Du Dương từ La Hoành Hành cùng Lệnh Hồ Tung mà học trộm được, nếu như truyền thụ cho Lâm Thiểu Vân, Du Dương sợ ảnh hưởng hoà khí của mọi người!

Du Dương chỉ dạy qua qua cho Lâm Thiểu Vân, rồi dùng vũ kỹ chuyển hoá thành sinh vật plug-in lắp đặt lên trên người hắn, một chút buổi trưa, Lâm Thiểu Vân đối với ba cái vũ kỹ cũng chỉ là vừa mới nhập môn, muốn dùng chúng để đối chiến còn cần nhiều thời gian luyện thì mới được.

Trước Bữa cơm, tám đội dự thi ngũ văn tiến hành rồi phân tổ rút thăm, Phan Trác Phi đại biểu Hoa Đô học viện tiến hành rút thăm.

Thi đấu chung phân thành hai tổ, tiến hành tiểu tổ thi đấu trước, tiểu tổ thi đấu có hai người đối chiến, đấu loại trực tiếp đến trận chung kết!

Tại bữa cơm tụ hội, đại hội công bố lần này thi đấu phân tổ tình huống.

Tổ A: England học viện, Đức Bảo học viện, Yale học viện, Anh Hoa nữ tử học viện.

B tổ: Hoa Đô học viện, Mỹ Phát học viện, Úc Luân học viện, Ryton học viện.

Hoa Đô học viện trận đầu tiên đối thủ là đến từ châu Mỹ - Mỹ Phát học viện

Lấy ngẫu nhiên kết quả như vậy, Phan Trác Phi thần sắc trở nên ngưng trọng.

Mỹ Phát học viện có thể nói là 1 đội mạnh nhất trong tám đại học viện, đã từng nhiều lần đoạt được vũ kỹ liên kết quán quân! Mà Hoa Đô học viện thì đứng cuối bảng tương đối nhiều.

Vốn lần này Hoa Đô học viện xuất hiện không ít vũ kỹ thiên tài, có tứ đại tài tử, còn có La Hoành Hành, hiện tại hơn còn có Du Dương, đối với trận đấu cũng tin tưởng đạt được thứ tự tốt hơn một chút.

Phan Trác Phi vốn là rất có lòng tin, nhưng không nghĩ tới trận đầu tiên lại gặp Mỹ Phát học viện, nếu như trận đầu thất bại, sẽ ảnh hưởng đến tinh thần, thì các trận sau rất bất lợi. Mà coi như là may mắn thắng trận này, sợ là Du Dương bọn họ sẽ có người bị thương, rồi cứ tiếp tục tham gia thi đấu thì...

"Trác Phi đạo sư, người dường như rất lo lắng trận đấu gặp Mỹ Phát học viện hả!" Du Dương xem Phan Trác Phi sắc mặt ngưng trọng, thì quan tâm mà hỏi.

"Không riêng gì ta, người xem bọn hắn cũng đang lo lắng!" Phan Trác Phi chỉ chỉ bọn La Hoành Hành mấy người.

Du Dương thấy La Hoành Hành cùng mấy người đang thất thần mà nói: "Thế nào? La Hoành Hành với thực lực của người, còn lo lắng sao?"

"Đương nhiên lo lắng, sợ rằng Mỹ Phát học viện từng tham gia các tuyển thủ đều có thực lực không kém gì La Hoành Hành!" Phan Trác Phi lại nói: "Thua thì không có gì, nhưng chỉ sợ ảnh hưởng đến bản thân các người! Thi đấu thì nên cẩn thận, nếu như thực sự không được, chúng ta lựa chọn bỏ cuộc, bảo tồn thực lực!"

"Bỏ cuộc? Người nghĩ như thế là tốt sao, như vậy càng ảnh hưởng tinh thần! Nếu như Trác Phi người tin tưởng lời của ta, vậy chúng ta khi thi đấu thì như thế này...." Du Dương nhỏ giọng nói với Phan Trác Phi chủ ý của mình.

Mỹ Phát học viện bên kia cũng đang thảo luận phương thức đối chiến.

"Ha ha ha, trận đầu đối thủ dĩ nhiên là Hoa Đô học viện, trận đấu này các người đều không cần lên sân khấu rồi, ta một người là có thể giải quyết năm đội viên bọn họ!" 1 học viên Mỹ Phát nói! Người này có một cái thân hình cao lớn, cánh tay thô, thắt lưng tròn, da đen.

"Thái Sơn, nếu như Hoa Đô học viện đem nữ học viên phái lên đài làm sao bây giờ, người không biết xấu hổ bắt nạt nữ giới sao?" học viên Mỹ Phát học viện cười nói.

"Ha ha, nếu như là Anh Tinh học viện cái kia** muội muội, vậy ta còn thật không nỡ hạ thủ, bất quá đối mặt với cái sân bay này, ta sẽ không nương tay!" Thái Sơn da đen kịt trên mặt lộ ra miệng đầy nanh trắng cười nói, hình dạng dường như một cái kiêu ngạo hắc tinh tinh.

"DCLM... Dám chê cười bản cô nương..." Trương Vũ Thiên phát nổ nói tục 1 kâu.

Du Dương tranh thủ thời gian ôm lấy Trương Vũ Thiên, an ủi: "Thiên Thiên đừng nóng vội, ngày mai lên lời đài ca ca ta giúp người sửa chữa hân!"

"Hừ!" Trương Vũ Thiên buồn vì bộ ngực của mình nhỏ, luôn luôn bị người khác pha trò, nhưng Du Dương đã hứa hẹn giúp nàng bộ ngực lớn.

Du Dương trong lòng thầm nghĩ: "Hiện tại chuyển hoá khí cụ đã thăng cấp đến hoàng kim cấp rồi, là thời gian cấp cho Thiên Thiên lắp đặt cái bộ ngực lớn plug-in rồi!"

Chương 73: Trang Giáp Thản Khắc Quyền

Sau khi ăn xong mọi người đều về nơi ở của mình. Du Dương nằm trên giường trầm nghĩ:

“Dùng cái gì cho Thiển Thiển để chuyển hoá thành plug-in ngực bự đây? Dùng áp lực? Không được, quá cứng rắn vuốt không có xúc cảm!”

“Dùng bánh màn thầu? Cũng không được, vụn nát để lâu mốc meo làm sao giờ?”

“Dùng khí cầu? Ân, cái này không tệ, muốn lớn có thể thổi lớn! Ha ha, ca thực sự là quá tài mà!”

Du Dương đang cao hứng vì ý nghĩ của mình thì, hần đột nhiên lại nghĩ đến một vấn đề: "Nếu như cái khí cầu này thổi quá lớn nổ chết làm sao giờ! Không được, vẫn chưa được!”

Du Dương nghĩ nên tìm trên mạng thử xem. Hần phủ định suy nghĩ dùng đồ vật cấp cho Trương Vũ Thiển bộ ngực bự, bộ ngực sau đó đều là hần dùng đẩy nếu như bên trong có cái gì, cảm giác này nhất định là khó mà nói được!

Du Dương ở trên mạng tìm sản phẩm làm ngực lớn. Hiện tại sản phẩm làm ngực lớn có rất nhiều chủng loại khác nhau, Trương Vũ Thiển chỉ là bởi vì điều kiện kinh tế nên không có dùng thử, nếu như mà đem những được phẩm này chuyển hoá thành Plug-in, hiệu quả kia nhất định sẽ rất tốt! Du Dương vẫn cảm thấy cảm giác bộ ngực tự nhiên vẫn tương đối tốt hơn, áp lực, bánh màn thầu, khí cầu mấy thứ này cho người khác dung coi cũng tạm, nhưng dùng trên người nữ nhân của chính mình, vậy thì đồ thật vẫn là tốt hơn!

Du Dương trên mạng đặt mua một loại được phẩm danh tiếng tương đối tốt, nguyên loại này phải dùng 3 đợt trị liệu, trong thời gian 3 tháng, nhưng Du Dương chỉ mua 1 hộp bởi hần chuyển hoá thành plug-in, chỉ cần dùng một bộ phận được phẩm là được rồi! Ban đêm, Du Dương mơ tới ngực Trương Vũ Thiển biến thành size E, hần nhìn không được hướng Trương Vũ Thiển thân mật đến N lần!

Ngày thứ hai Hoa Đô học viện mọi người vừa tới sân thi đấu thì, thấy Du Dương hai mắt như gấu mèo mà sợ hãi kêu lên một tiếng!

“Du huynh, ngươi nên tiết chế thôi, mỗi ngày đều chơi 3P thật sự rất tổn thương thân thể đó!” Cùng Du Dương tương đối thân Lệnh Hồ Tung nói.

“3P? Ai, vậy đúng giấc mộng của ta a!”

Giải liên đấu vòng tròn lần này thiết lập trên Thiên Đường Đảo đấu trường lộ thiên lớn nhất – Thiên Không kỹ trảng!

Lôi đài là do một khối huyền phù thạch đặt cách mặt đất 10 thước cấu thành, hình thức phi thường lớn, sản hình vuông tương đương tiêu chuẩn diện tích một sân bóng đá, hơn nữa chất liệu gỗ đặc thù, trừ phi là Võ Thần nếu không bình thường võ giả đừng mong may mắn hư hao gì, tại bốn góc có bốn sợi xích so với chén ăn cơm còn to hơn, đem lôi đài cố định tại trên đảo để phòng ngừa nó trôi đi! Hơn nữa, ở bốn phía lôi đài còn dùng cây cối xây dựng khán đài.

“Bà mẹ nó! Sân thi đấu không trung này cũng quá con mẹ nó đồ sộ rồi.” Lâm Thiếu Văn bật phát nói tục.

“Cái này huyền phù lôi đài cũng là Võ Thần kiệt tác? Không phải là tự huyền phù a?” Trương Vũ Thiển nhìn không được hỏi

“Hần là không phải! Trên người chúng ta căn bản không cảm giác được hấp lực.” Du Dương giải thích nói.

“Võ Thần thực sự quá trâu bò rồi, ta lúc nào mới có thể trở thành Võ Thần a!” Lâm Thiếu Văn khát vọng nói.

“Võ Thần, ta nhất định cũng muốn đạt được cảnh giới này!” Du dương trầm nghĩ trong lòng. Du Dương giờ khắc này đột nhiên có một loại cảm giác mọi thứ tiền tài, chỉ là rác rưởi, chỉ có lực lượng của Võ Thần mới là chân lý!

Lúc này giải thi đấu đã bắt đầu đếm ngược! Người chủ trì tuyên đọc lời mở đầu, tiếp đến lại là một số chính khách khách quý phát biểu! Du Dương trong thính phòng đột nhiên thấy một nam một nữ trên tàu vũ trụ bước xuống! Hai người bọn họ chiếm vị trí tốt nhất cả sân thi đấu, tám đại học viện viện trưởng đều chỉ có thể ngồi dưới bọn họ, mà chính khách cùng khách quý đều đối với hai người bọn họ thái độ thập phần khách khí. Hơn nữa, Du Dương còn phát hiện trong sân thi đấu mấy người tinh tế cảnh sát hình sự quen mặt, không chỉ như thế, Du Dương còn thấy thân ảnh Diệp Mộng Hàm!

“Diệp cảnh quan” Trương Vũ Thiển cũng phát hiện Diệp Mộng Hàm.

Diệp Mộng Hàm thấy Du Dương cùng Trương Vũ Thiển hai người, chủ động đi tới!

"Diệp cảnh quan, người thế nào cũng tới chỗ này!" Trương Vũ Thiển hỏi trước.

"Kia!" Diệp Mộng Hàm chỉ lên trên khán đài hướng một nam một nữ, nói: "Còn không phải đến bảo hộ bọn họ!"

"Bảo hộ bọn họ?" Du Dương ngạc nhiên nói: "Bọn họ rất có địa vị?"

"Có lai lịch lớn, hai người bọn họ đều là đệ nhất thiếu niên thiên tài trong mấy đại gia tộc. Người nữ gọi là Lam Hải Nguyệt, hòn ngọc quý trên tay Lam gia gia chủ, người nam gọi Xích Kinh Thế là người nối nghiệp tương lai Xích gia!" Diệp Mộng Hàm nói.

"Xích Kinh Thế? Hắn cũng họ Xích?"

Tất cả mọi người nhìn về phía Xích Vô Kỳ, đều họ Xích, hơn nữa lớn lên giống như, đây tuyệt đối không phải điều trùng hợp!

"Di! Người..." Diệp Mộng Hàm lúc này mới phát hiện Xích Vô Kỳ ở giữa bọn người Du Dương, nàng xem xem xa xa trên đài Xích Kinh Thế, lại nhìn một chút trước mặt Xích Vô Kỳ, "Người cũng họ Xích, không lẽ truyền thuyết kia là thật!"

"Cái gì truyền thuyết!" Mọi người cùng nói.

Diệp Mộng Hàm thấy Xích Vô Kỳ sắc mặt khó khăn tới cực điểm, tự giấu, tự ti, phần nộ vân vân biểu tình ngũ vị đều có đủ. Diệp Mộng Hàm đang há to miệng, sau cùng nhịn xuống nói: "Các người vẫn là tự mình hỏi người trong cuộc đi!"

Mọi người sớm cũng biết việc này có ẩn tình, nhưng ai cũng không tiện mở miệng hỏi Xích Vô Kỳ!

Diệp Mộng Hàm tiếp tục trở về làm công tác bảo an của nàng!

Diệp Mộng Hàm đi rồi, Phan Trác Phi mới len lén từ mọi người phía sau đi ra, nàng không dám cho Diệp Mộng Hàm thấy mình, nàng sợ Diệp Mộng Hàm thấy mình lộ ra miệng chuyện ngày đó cùng Du Dương "Yêu đương vụng trộm".

Lúc này, đã kết thúc phần chính khách, khách quý phát biểu, thi đấu chính thức bắt đầu. Trong ngày hôm nay tiến hành bốn tràng học viện đối chiến:

Trận đầu, tổ A - England học viện đối chiến Đức Bảo học viện!

Trận thứ hai, tổ A Hoa Đô học viện đối chiến Mỹ Phát học viện!

Trận thứ ba, tổ B Yale học viện đối chiến Anh Hoa Nữ Tử học viện!

Trận thứ tư, tổ B Úc Luân học viện đối chiến Ryton học viện!

Bởi vì Hoa Đô học viện thi đấu tại trận thứ hai, Du Dương một bên dùng đệ nhị trí não bắt đầu tiến hành thao tác kỳ hóa, một bên xem thi đấu!

England học viện cùng Đức Bảo học viện đều có lịch sử hơn trăm năm! Bởi vì bây giờ là tiểu tổ thi đấu vòng tròn, cả hai học viện có ý định bảo tồn thực lực, đều tự phái lên năm người lên sân khấu, mỗi người chỉ so đấu một trận, vô luận thắng thua sau một trận đều đổi thành một người khác. England học viện cùng Đức Bảo học viện đánh đủ 5 tràng, 4 tràng trước, mức độ khốc liệt tương đương chiến tranh thế giới thứ 2, trận thứ 5 England học viện học viên lấy ưu thế nhỏ nhoi thắng hiểm Đức Bảo học viện học viên. England học viện có được trận đấu thứ nhất thắng lợi. Bất quá hai đội vô luận là người thua hay là người thắng, bọn họ đều rất bình tĩnh, đối với kết quả như vậy xem ra đều có thể tiếp thu, đều trong dự liệu của bọn họ.

Buổi sáng, trận thứ hai thi đấu, Hoa Đô học viện đối chiến Mỹ Phát học viện bắt đầu! Mỹ Phát học viện - Hắc Kim Cương Thái Sơn dẫn đầu nhảy lên đài! Hắn với bọn người Du Dương khiêu khích nói: "Ta một người có thể đem các người toàn bộ giải quyết hết!"

"Choáng nha, hắc tinh tinh này rất con mẹ nó khoa trương! Ta tới chinh hắn!" La Hoàn Hành tính khí nóng nảy là người thứ nhất nhịn không được, muốn nhảy lên lôi đài!

"La huynh!" Du Dương gọi lại La Hoàn Hành, nói: "Đề ta đánh đi! Nếu như ta không hảo hảo chinh hắn, Thiên Thiên sẽ bắt ta quỳ giặt quần áo đấy!"

"Hắc hắc!" La Hoàn Hành, cười nói: "Hắn dám chê cười Vũ Thiên, người giúp ta nhiều đánh hắn hai quyền!"

"Ha ha, tận lực!" Nói xong, Du Dương nhảy lên lôi đài.

"Tiểu hầu tử, người quá yếu, ta đập vào còn chưa đủ nghiền, hay là tên to con lên đây đi!" Hắc tinh tinh Thái Sơn đối với Du Dương miệt thị nói.

"Tinh tinh huynh, người có tin ta hay không một chiêu là ta có thể giải quyết người!" Du Dương khóe môi nhếch lên cười tà nói.

"Ha ha, là ta một chiêu giải quyết người!"

Song phương lên đài, là không thể tiếp tục tiến hành thay đổi! Hắc tinh tinh Thái Sơn vì lập uy cũng không nói lời vô ích, vừa ra quyền đối với Du Dương nói: "Cho người ném thử 《Trang Giáp Thân Khắc Quyền》!" của ta. Thái Sơn thân thể phảng phất như biến thành một chiếc xe tăng bọc thép hướng đến Du Dương nghiền áp. Du Dương không chút hoang mang, hắn dưới chân bước tới, tay trái tự nhiên hướng phía trước, hữu quyền nắm chặt đặt ở dưới xương sườn, ""Quân Quyền Đạo" chỉ Quyền An Thiên Hạ!"

"Oanh!" Một tiếng vang thật lớn!

Du Dương mang bao tay cùng xe tăng bọc thép Hắc tinh tinh đụng vào nhau! Nhất thời, hắc tinh tinh Thái Sơn như điều đứt dây bay ngược ra ngoài! Nhưng Du Dương vẫn còn chưa đủ, hai chân chia xuống đất, thân lướt đuổi theo hắc tinh tinh Thái Sơn vừa bị hất đánh bay ra ngoài, hung hăng đánh vào trên mặt, Thái Sơn miệng đầy răng bắn ra bốn phía!

"Oanh!" Lại là một tiếng vang thật lớn, bụi bặm vô số dần dần nổi lên! Hắc tinh tinh Thái Sơn bị Du Dương hung hăng đập trên mặt đất!

Du Dương đi tới chỗ Mỹ Phát học viện đối với người tham gia thi đấu bọn họ nói: "Ca ca ta muốn đem các người đều giải quyết hết!"

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Định* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 74: Tật Phong Phích Lịch Thối

Tuy rằng thi đấu vòng tròn mỗi tiểu tổ sẽ loại ra hai đội, nhưng dù sao từng đội ngũ đều phải tiến hành ba cuộc tranh tài, thực lực muốn phân phối đồng đều. Sở dĩ thi đấu vòng tròn thoát nhìn là tương đối bình tĩnh đây, trận đấu gay cấn bình thường đều là xuất hiện ở các trận thi đấu giữa!

Nhưng hiện tại Hoa Đô học viện cùng Mỹ Phát học viện, cuộc tranh tài này đã không còn bình tĩnh được nữa!

Đầu tiên là Mỹ Phát học viện hắc tinh tinh khiêu khích thành viên của Hoa Đô học viện, hiện tại Du Dương lại có ý chọc tức Mỹ Phát học viện!

Hắc tinh tinh Thái Sơn thực lực tại Mỹ Phát học viện cùng các đội viên khác cũng thuộc hạng trung - thượng đẳng, nhưng bị Du Dương một quyền đá bay, với thực lực của Du Dương, cả Mỹ Phát học viện này không ai giám khinh thường!

Dẫn đội Mỹ Phát học viện dự thi lần này là đạo sư Phil, trước kia hắn đã dẫn dắt Mỹ Phát học viện đạt được 3 lần liên tiếp thành tích tốt nhất, nếu như lần này lần nữa đến quán quân, đó chính là 4 lần liên tiếp quán quân rồi!

Phil xuất thân từ Mỹ Phát học viện, thân hình cao lớn, ngũ quan đoan chính, tuy rằng chính trực trung niên, nhưng trên mặt hắn đeo thêm cặp kính mắt làm hắn tăng thêm vài phần nguy hiểm, dữ tợn!

Thấy Du Dương một quyền đánh bay hình thể lực lưỡng Thái Sơn, Phil nhíu mày, đối với bên người tóc hồng học viện nói: "Frank, người đi!"

Tóc đỏ Frank nhận lệnh nhảy lên lôi đài!

Tại Mỹ Phát học viện, Frank vóc người tương đối nhỏ gầy, so sánh với nữ nhân học viện còn muốn "Thon thả" chút, hai cái chân mảnh khảnh, tuyệt đối là trong truyền thuyết "Hỏa sài côn" chán!

Du Dương thấy hắn lùi về sau, nói: "Ngày hôm qua người cũng có phần tham dự cười nhạo bạn gái của ta?!"

"Ta tham dự người có thể làm gì ta?" Frank cười nói.

"Không có biện pháp, ta tương đối sợ lão bà của ta, nếu như hôm nay không đánh cho người rằng rơi đầy đất, ta buổi tối trở về khả năng phải quỳ dưới giường rồi! Người hãy chuẩn bị tốt kính lúp, mà đi tìm từng mảnh nhỏ của hàm răng người đi!"

Lúc này đây, Du Dương chủ động tấn công, sử dụng 《Hình Ý Cửu Biến》 nhất chiêu "Long Tượng Phục Ma", một con rồng và con voi nhất thời hướng tóc hồng Frank mà lao tới.

"Tật Phong Thối!"

Frank hai cái chân Hỏa sài côn giẫm tại chỗ, sau đó thân thể hắn tự nhiên bay vọt lao ra ngoài, kết hợp cái kia hồng sắc tóc, cả người hắn giống như bắn ra hỏa tiễn, trên lôi đài nhảy trái, nhảy phải liên tục xuất chiêu!

"Ách... Đây là chiêu thức kì quái gì vậy?" học viên Hoa Đô học viện là lần đầu tiên thấy người có thể chạy nhanh như thế.

Du Dương Long Tượng Phục Ma xuất vào 1 khoảng không, không đụng tới được vạt áo của Frank!

Thấy kết quả như vậy, dưới đài đạo sư Phil thở phào một cái, lộ ra sự cao ngạo rồi mỉm cười, cũng đối với bên cạnh các đội viên đặc ý giáo dục nói: "Thấy không, thi đấu chỉ cậy mạnh là không được, còn phải dùng đầu óc nữa!"

Đạo sư Phil tại Mỹ Phát học viện rất có uy vọng, rất được những học viên này kính trọng, thành viên bị đánh xuống đài, Thái Sơn đồng ý gật đầu.

Du Dương lực lượng phi thường mạnh nhưng cũng có chừng mực, chỉ là khiến Thái Sơn mất đi khả năng lên đài, cũng không trọng thương.

Frank "Tật Phong Hòa Sài thối" liên tục đi vòng vèo quanh người Du Dương, hắn đang tìm kiếm cơ hội, dự định một kích không chế địch! Vừa rồi Du Dương cấp cho Mỹ Phát học viện một cái tát vang, sở dĩ Frank có sứ mệnh không chỉ muốn đánh thắng Du Dương, mà đồng thời còn muốn đem về mặt mũi cho Mỹ Phát học viện!

Thấy Du Dương bắt không được thân ảnh Frank, Phan Trác Phi nóng lòng đứng lên, Phan Trác Phi khát vọng Du Dương chiến quả có thể tiếp tục khuếch trương hơn nữa!

"Tiếp tục như vậy thì không phải biện pháp tốt!" Phan Trác Phi nóng ruột nói.

Một bên Lâm Thiệu Vân nói: "Phan đạo sư người yên tâm đi! Chỉ cần Mỹ Phát học viện nữ học viên không lên lôi đài, bạn thân của ta nhất định có thể liên tiếp đánh lui năm người bọn họ!"

Lâm Thiệu Vân đối với Du Dương tràn đầy lòng tin.

Phan Trác Phi ngạc nhiên nói: "Thế nào, nữ nhân Mỹ Phát học viện kia rất lợi hại sao?"

"Ách... Cái này... Cái này... Ta cũng không rõ lắm!" Lâm Thiệu Vân nhìn sang một chút bên người Trương Vũ Thiển, không có nói tiếp nữa!

Du Dương nhìn trên đài Frank đang tránh trái phải nhảy cười nói: "Người thuộc loại hầu tử đó à? Người như thế, chẳng lẽ không mệt không?"

"Hừ! Cho người ném thử siêu phẩm cấp vũ kỹ 《Tật Phong Phích Lịch Thối》!"

Frank chân trái giơ lên, chân phải điểm, hai chân hợp thành một góc chín mươi độ, thân thể vây quanh Du Dương liên tục xoay tròn, tạo thành gió xoáy, thân thể hắn khi thì bay lên không, khi thì chân phải chạm xuống đất, chân trái giống như con quay bên ngoài lộ về lưỡi dao, liên tục hướng Du Dương kích tới.

Thấy tình cảnh như vậy, Mỹ Phát đạo sư Phil nắm chặt tẩy một chút, mà nói: "Thắng!"

Phil đối với đệ tử phi thường của mình tràn đầy lòng tin, hắn tin tưởng vừa rồi Du Dương thắng chỉ là một loại trùng hợp may mắn, có thể là Thái Sơn lực lượng hơn Du Dương nhưng khinh địch nên bại trận!

Cũng không trách Phil tự đại như vậy, Hoa Đô học viện tại quá khứ mấy năm chiến tích đều không có có chút lý tưởng nào, xem bảng kết quả tương đối nhiều lần bọn họ đứng đầu!

Du Dương liên tục né tránh, cũng khen: "Người có vũ kỹ tốt! Có chút thực lực!"

Frank vừa đá vừa nói: "Hừ, muốn cho ta răng rơi đầy đất, kiếp sau đi!"

"Ha ha, đúng không?" Du Dương Tà ác cười 1 lần nữa!

Sau một khắc, Du Dương thân ảnh biến mất, mọi người tại trên lôi đài chỉ có thể nhìn thấy thân thể của hắn hư hư ảo ảo!

Ba ba ba...

A a a...

Trên lôi đài liên tục truyền ra những âm thanh cùng những tiếng kêu khiếp sợ!

Trên khán đài mũi to hiệu trưởng nhíu nhíu hai mắt của mình, cả kinh nói: "Thiên Hạ Vô Song quyền, Phong Thần Mê Tung bộ? Ta kháo, ta bị tiểu tử này đùa bỡn rồi!"

Trên đài Frank không những bị Du Dương "Phong Thần Mê Tung bộ" dán lên thân thể, mà sau đó "Thiên Hạ Vô Song quyền" liên tục bắt chuyện trên mặt của hắn, đem hắn cuốn theo gió phiêu diêu, hàm răng bay loạn đầy trời!

"Ha ha, một chiêu cuối cùng《Bài Văn Di Hải chương》!"

Du Dương lại sử dụng chiêu "Bài Văn Di Hải chương", đem Frank đập bay ra khỏi lôi đài, cả người Frank bị đánh bay về sau, Du Dương thu chương, lại ngông nghênh nói: "Kết thúc công việc, đánh xong!"

"Ta kháo, ta kháo, Cái con mẹ nó!" Trên khán đài mũi to hiệu trưởng dùng quyền hung hăng đập vào bàn, "Này con thô nhỏ chết tiệt, con mẹ nó lừa ta ba cái siêu phẩm cấp vũ kỹ!"

Mũi to hiệu trưởng bên cạnh Anh Tinh học viện nữ hiệu trưởng phong tao ôm cái mũi to của lão mà nói: "Hoa Vân Long hiệu trưởng tính tình hay nóng

này, có muốn hay không Vũ Đăng muội muội cho người đi trừ hoả a!"

Anh Tinh nữ tử học viện hiệu trưởng là Lan Vũ Đăng, bề ngoài nhìn mới hơn ba mươi tuổi, kì thực đã bốn mươi có đuôi rồi. Bờ môi hình trái tim, đôi mắt quyến rũ, phong tao không gì sánh được, cùng mũi to hiệu trưởng Hoa Vân Long là tình nhân cũ!

"Ha ha, lâu không nghe được Vũ Đăng muội muội “á mĩ cha” rồi, ta thật có điểm suy nghĩ!" Mũi to Hoa Vân Long lộ ra cười thâm đẳng.

"Hừ, xấu lắm!" Phong tao mỹ phụ đối với Hoa Vân Long đưa mắt liếc qua một cái, sau đó hai người lặng lẽ rời khỏi trường đấu, đi tìm địa phương phong lưu khoái hoạt rồi!

Hoa Đô học viện hiệu trưởng Hoa Vân Long cùng Anh Tinh nữ tử học viện hiệu trưởng Lan Vũ Đăng đi tìm địa phương khoái hoạt, Mỹ Phát học viện hiệu trưởng lúc này cũng ngồi không yên, thua liền hai trận, thật là thảm bại, trên mặt hân đã nóng muốn chết!

Mà dưới lôi đài Mỹ Phát học viện đạo sư Phil sắc mặt cũng đồng dạng khó coi! Đã thua liên tiếp hai trận, nếu như thua một trận nữa vậy bọn họ sẽ thua trận đấu luân phiên này rồi! Tuy rằng phía sau còn có cơ hội, nhưng bọn hắn sợ Mỹ Phát học viện cùng Đức Bảo cái loại này cùng trường học bình thường bất đồng, bọn họ đã ba năm đôi vương miện rồi, thực sự gánh không nổi chuyện như vậy!

Phil mặt sắc mặt ngưng trọng mà nói: "Victoria, trận thứ ba, người đi!"

Thấy Mỹ Phát học viện cử nữ nhân Victoria nhảy lên lôi đài, Lâm Thiếu Vân kêu lên: "Xong, bạn thân của ta trận này thua!"

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Latin Độc Bộ

Victoria có mái tóc nâu đỏ dài, mắt xanh thăm thẳm, môi hồng, răng trắng, ngực cao zông nở. Thân thể nàng hiện lên hình chữ S tuyệt đẹp!

Thân hình nàng tuyệt đối là kíp nổ đối với thú tính của bất kì nam nhân nào, tốt hơn hỏa dược gấp trăm ngàn lần!

Du Dương thấy Mỹ Phát học viện phái nữ học viên lên đài, hơn nữa còn là 1 mỹ nữ đầy cá tính.

Du Dương nhíu mày, nói: "Lẽ nào Mỹ Phát học viện các người không còn đàn ông sao?"

Victoria cười quyến rũ nói: "Ha ha, người nếu như không đánh lòng ra chiêu ..., vậy người bỏ cuộc chịu thua đi, hay là thay đổi người đối chiến là được rồi!"

"Bỏ cuộc? Thay đổi người? Như vậy sao được, ha ha, ca ca ta không phải không nhẫn tâm ra chiêu, là ta sợ chính mình phạm sai lầm, lão bà của ta vẫn còn ngồi ở phía dưới kia, ta sợ ta sau khi về nhà phải quỳ gối giặt đồ a!" Du Dương nói.

"Phạm sai lầm là có ý gì?" Victoria không hiểu Du Dương trong lời nói có ý gì.

"Ha ha!" Du Dương liếm liếm môi rồi nói: "Người rất nhanh sẽ biết thôi!"

Dưới đài Phan Trắc Phi hướng Lâm Thiếu Vân hỏi: "Người cho là Du Dương sẽ thất bại?"

"Ách..." Thấy biểu tình của sắc lang Du Dương kia, Lâm Thiếu Vân sửa lời nói: "Ha ha, phán đoán sai lầm, là phán đoán sai lầm, tiểu tử này tuy rằng không biết đánh nữ nhân, nhưng mà đùa giỡn nữ nhân một chút thì rất được, ta chân truyền mà, Phan đạo sư người yên tâm đi, chúng ta trận này nhất định thắng rồi!"

Lâm Thiếu Vân lúc đầu thấy Du Dương đối với Mỹ Phát học viện nữ nhân không hạ thủ, nhưng bây giờ nhìn Du Dương lộ ra bản chất sắc lang, Lâm Thiếu Vân liền yên lòng.

Victoria vốn là vũ khí bí mật của Phil, vốn định trận chung kết mới cho nàng tham gia để gây tiếng vang lớn trong trận chung kết, nhưng hiện tại muốn lấy lại mặt mũi cho Mỹ Phát học viện, Phil không thể không cho nàng lên sân đấu!

Trên đài Du Dương xoa xoa đôi bàn tay, nóng ruột nói: "Mỹ nữ, người cẩn thận, ca ca ta muốn xuất chiêu rồi!"

Du Dương nói xong chân đạp "Phong Thần Mê Tung bộ" hướng Victoria đánh tới, mà Victoria thân pháp cũng rất quỷ dị, cũng là một loại siêu phẩm cấp

vũ kỹ, là《 Latin độc bộ 》!

《 Latin độc bộ 》nguồn gốc từ dân gian cổ đại, là một loại vũ đạo, ngoài bước nhảy tùy ý ra, còn có thêm chút lãng mạn mà giàu sức sống, đồng thời rất sống động, sau này có người đem bước nhảy cùng vũ kỹ kết hợp lại với nhau mà thành loại vũ kỹ như bây giờ.

Victoria《 Latin độc bộ 》động tác không chút trì hoãn, triền miên quyến rũ, thần thái lãng mạn, đáng người ưu nhã, nếu như tái phối hợp âm nhạc triền miên uyển chuyển, thì tuyệt đối tràn đầy mùi vị lãng mạn, làm cho mọi người thấy lúc thật lúc ảo, cảm giác hư hư thật thật!

《 Latin độc bộ 》cùng Du Dương《 Thần Phong Mê Tung Bộ 》thật như là đang liều mạng.

"Ha ha, hảo thân pháp! Ngươi quá mê người mỹ nữ à. Đây chính là người chủ động mê hoặc ta, cũng không nên nói ca ca ta đùa giỡn, lưu manh a!"

"Thấu tâm long trào thủ!"

Vừa nói, Du Dương mới từ sát thủ Long Cương Na Lý học được siêu phẩm cấp vũ kỹ《 thấu tâm Long Trào Thủ 》，nói là thấu tâm, kỳ thực là vài chiêu trào ngực, mỗi trào mục tiêu đều là bộ ngực của Victoria!

"Lưu manh!" Không đợi Victoria mắng, dưới đài Trương Vũ Thiên đã đánh giá Du Dương trước!

Mà một bên Phan Trác Phi cười nói: "Ha ha, chiêu này không tệ, ta thích!"

Cũng không biết Phan Trác Phi là ưa thích Du Dương dùng chiêu này đánh bại Victoria, hay là nàng nghĩ khiến Du Dương dùng chiêu này《 thấu tâm Long Trào Thủ 》để đối phó chính mình! Ai cũng đoán không ra Phan Trác Phi suy nghĩ trong lòng, cũng chỉ có chính nàng mới biết nàng đang suy nghĩ gì!

Victoria là nữ nhân, tuy rằng ở châu Mỹ, quan hệ nam nữ rất cởi mở, nhưng cũng không thể để cho người đang trên lời đài công nhiên tập kích ngực được a!

Du Dương《 thấu tâm Long Trào Thủ 》làm rối loạn nàng dưới chân《 Latin độc bộ 》，rất cực trong mấy lần hiểm cảnh nàng cũng bị Du Dương bắt được hai đỉnh vu son trước ngực!

"Ngươi... Vô sỉ!" Victoria tức giận nhìn Du Dương mà mắng to.

Du Dương lại vô sỉ cười nói: "Ha ha, đây không phải lỗi của ta, muốn trách thì trách vũ kỹ của ngươi quá câu dẫn người, ca ca ta đây đều là tự nhiên phản ứng, thuận tay là phản ứng tự nhiên nhé!"

"Phạm quy! Phạm quy! Ta muốn khiếu nại. Phil đạo sư chạy đến bên cạnh ghế trọng tài gào lên.

Trọng tài ngồi giữa là một người Châu Á, ông có chút mất hứng đối với Phil mà nói: "Ngươi muốn trách cứ cái gì?"

"Học viên Hoa Đô học viện giờ trò đùa giỡn, lưu manh, với nữ học viên chúng ta!" Phil kêu lên.

"Con mắt nào của ngươi thấy nam nhân kia đùa giỡn nữ học viên các ngươi?" trọng tài lại hỏi.

"Ngươi xem hấn xuất chiêu đối với học viên chúng ta nhằm thẳng bộ ngực mà dùng sức, đây không phải là đùa giỡn, lưu manh thì là cái gì!" Phil kêu lên.

"Ngươi thật ngu ngốc a! Không nghe thấy tên vũ kỹ là《 thấu tâm Long Trào Thủ 》sao? Không trào ngực, thì đi đâu thấu tâm(xuyên tim) đây? Nếu không, ngươi bảo nữ học viên của các ngươi quay lưng lại mà đánh, khiến hấn từ phía sau lưng mà thấu!" Á Châu tài phán mất hứng nhìn Phil.

Phil bị trọng tài nói không nói lại được gì, chỉ có thể quay trở lại đội ngũ của mình.

Victoria vốn là rất có thực lực, nhưng lại gặp phải Du Dương, Du Dương hiện tại không còn như trước đây 6 lần tốc độ trái tim, hấn hiện tại tu luyện《 tư duy nhịp đập 》，lực lượng đã vượt lên trên 2000 thất, hơn nữa trên người còn mang mấy siêu phẩm cấp vũ kỹ nữa.

Victoria cùng hấn mà so sánh, thì còn kém nhiều lắm.

Hiện tại Du Dương vẫn đang dùng chiêu trào ngực, làm rối loạn Victoria bước đi, Victoria đã hoàn toàn ở vào trong lòng bàn tay của Du Dương. Du Dương không có vội vã đem nàng đánh rơi khỏi lời đài, chủ yếu là Du Dương còn muốn chiếm ít tiện nghi, hấn còn chưa có sở soạn đủ mà!

Trương Vũ Thiên "nhìn thấy thế" cả giận, xoay người muốn ly khai đội ngũ.

"Vũ Thiên đồng học, ngươi muốn làm gì!" Lâm Thiếu Vân hỏi.

"Hừ, ta muốn hấn đi giặt quần áo bẩn!" Trương Vũ Thiên hừ nói.

"Ách..." Lâm Thiếu Vân nhìn lên Du Dương lo lắng nói: "Ai, bạn thân của ta buổi tối hôm nay ngươi phải mệt rồi!"

Trên đài chiến đấu đã tiếp cận được nữ, Du Dương đã chiếm tiện nghi, trên cơ bản hấn đang sở soạn cái đỉnh vu son cho thấu triệt~~, hấn sử dụng một cái bộ pháp huyền ảo đến phía sau Victoria, hai tay chộp vào thắt lưng, đầu gối gáy Victoria mà hít một hơi thật sâu!

"Ah, rất thơm, bắt quá bên trong có chút lắng lơ! Mỹ nữ, ngươi không còn là xử nữ à nha!"

Bị Du Dương đùa giỡn, Victoria chỉ muốn lập tức giết chết Du Dương!

Hai môn bị tập kích, nàng bình tĩnh lại, mặc cho Du Dương khi dễ, lặng lẽ đưa ngũ chi thành trào, sau đó hướng hạ thân Du Dương chộp tới.

Nếu như một trào này đánh lên, Du Dương sẽ lập tức biến thành thái giám!

Du Dương phản ứng rất nhanh. Lập tức buông ra, cầm lấy eo nhỏ dùng lực mạnh ở hai tay, sau đó hai cánh tay tự nhiên mở ra, hóp bụng, gập lưng, làm ra bộ dáng thập phần hướng thụ!

"Hắn đang làm gì đó?" Phan Trác Phi kỳ quái nói.

"Không biết! Lẽ nào? Lẽ nào tiểu tử này định đem con cháu của hắn bắn ra ngoài!" Lâm Thiếu Vân thầm suy đoán trong lòng.

Chỉ thấy Du Dương nắm chặt song quyền, song chưởng cùng thất lưng đồng thời ra sức, đem hạ thân của hắn đâm thẳng về phía trước! Hắn trước người Victoria còn không có bắt được Du Dương, lại đột nhiên bị Du Dương đâm bay ra ngoài, đem nàng tổng xuống lôi đài!

Du Dương nhìn Victoria bị đâm bay xuống lôi đài xin lỗi nói: "Xấu hổ, tự nhiên phản ứng, hoàn toàn là phản ứng tự nhiên!"

Phil lại chạy đến ghé trọng tài kêu to khiêu nại, "Tiểu tử này giờ trò lưu manh, hắn lúc này dùng vốn không phải là vũ kỹ gì cả!"

"Ách... Cái này..." trọng tài Châu Á cũng không biết giúp Du Dương giải thích thế nào!!!

"Ai nói đây không phải là vũ kỹ!" Du Dương nhìn Phil cùng trọng tài mà nói: "Chiêu này là vũ kỹ ta tự nghĩ ra, tên là 《 nhất trụ kinh thiên đỉnh 》! Ta đã luyện đến cảnh giới cao nhất, cho dù là đá phiến dày một thước, ca ca ta đều có thể một phát đem nó đâm nát!"

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Thân Thể Dị Biến

"Ngươi có nghe thấy không, vũ kỹ đó được gọi là 《 Nhất trụ kinh thiên đỉnh 》 !" trọng tài người Châu Á không nhịn được lại nói: "Lần sau ngươi nên đem sự tình làm rõ ràng rồi mới trách cứ có được không, hãy chú ý thân phận của mình, gặp chuyện phải biết giữ bình tĩnh chứ!"

"Cái kia căn bản không phải là vũ kỹ gì cả, rõ ràng toàn là động tác lưu manh! Nếu như hắn thật có thể đâm đá nát vụn ta sẽ tin tưởng lời của hắn!" Phil vẫn không chịu từ bỏ ý định.

"Ngươi..." trọng tài Châu Á thật muốn mắng cho Phil một trận, nhưng vì thân phận mình, chỉ có thể trấn tĩnh lại mà hạ hỏa trong lòng.

Lúc này, một vị trọng tài châu Mỹ đứng dậy, nói: "Vị học viên Hoa Đô học viện này quả thực động tác có chút hèn mọn đối với nữ học viên. Chiêu đó của hắn để nhận xét có đúng hay không là vũ kỹ, thì..."

Vị trọng tài châu Mỹ ngừng một chút rồi nói: "Thì trên đài vị học viên Hoa Đô học viện này thật sự có thể dùng hạ thân đâm đá nát vụn, chúng ta sẽ thừa nhận thứ ngươi sử dụng chính là vũ kỹ!"

"Ách! Bản thân của ta lúc này nổ quá rồi! Nói là vũ kỹ không thì xong rồi! Lại còn nói có thể đâm đá nát vụn a! Đây chính là ôm rom nặng bụng a !, cái đây cùng phiến đá mà đụng vào nhau, còn không lập tức biến thành thái giám sao!" Lâm Thiếu Vân thay Du Dương vội la lên.

Trọng tài châu Mỹ hướng về Mỹ Phát học viện mà nhìn!

Phil vừa nghe, cũng phụ họa nói: "Đúng, nếu như hắn có thể đâm đá nát vụn, chúng ta cũng thừa nhận chiêu hắn sử dụng chính là vũ kỹ!"

"Mau mang một phiến đá đến!" Phil kêu lên.

Mỹ Phát học viện lập tức hội ý, còn hai người thì đang chạy đi tìm phiến đá !

Trọng tài Châu Á muốn giúp Du Dương, nhưng Du Dương lại nói ra thế rồi, hiện tại muốn giúp hắn thu lại lời nói cũng không được nữa!

Lo lắng suông cũng không có cách nào!

Mà các trọng tài khác bảo trì trung lập, không nói gì, chờ xem náo nhiệt!

"Du Dương hẳn thật có thể đâm đá nát vụn sao?" Phan Trác Phi có chút khản trương, lại có chút tò mò hỏi.

"Cái này Phan đạo sư người hẳn là so với chúng ta rõ ràng hơn a!" Lâm Thiếu Vân nói.

"Àn? Người nói cái gì?" Phan Trác Phi nói.

"Ách... Ha ha, nói sai rồi, Trương Vũ Thiên đồng học có thể hiểu rõ hơn một chút!" Lâm Thiếu Vân lập tức đổi giọng.

Lúc này, Mỹ Phát học viện học viên đã tìm tới một khối đá lớn!

"Ta kháo, thật tìm một khối đá dày thế này sao, không thể mỏng hơn chút à?" Du Dương mắng thầm trong lòng.

Phil nhìn trên đài Du Dương nói: "Nếu như người thật có thể dùng chiêu《 Nhất trụ kinh thiên đỉnh 》đó đem khối đá đâm vỡ, ta đây sẽ tin tưởng người vừa rồi động tác không phải là hành vi lưu manh!"

Du Dương cũng không đáp lời, mà kềm lấy phiến đá, hẳn ở trong lòng thầm mắng: "ĐCLM, nếu để cho ta dùng đầu đụng nát hẳn là còn có thể, nhưng dùng xuống cái đầu kia, đúng là con mẹ nó to đầu a!"

"Hoa Đô học viện, tuyển thủ, mời người nhanh lên một chút, không nên làm lỡ tiến trình thi đấu!" trọng tài Châu Mỹ giục Du Dương.

Du Dương đã nói mạnh miệng mà không nghĩ đến hậu quả, trong lòng thật muốn cho chính mình hai cái tát, nhưng hiện tại đã cười lên lưng hổ, không thể xuống rồi!

Du Dương hai tay cầm một phiến đá dày chừng một thước, đem đặt ở trước người, sau đó bắt đầu nhắm mắt điều tức!

"Này, người có thể đâm nổi không? Có thể đâm cũng nhanh lên một chút, không thể đâm thì chịu thua đi, xuống đài, xin lỗi chúng ta!" Mỹ Phát học viện học viên gọi đi giục Du Dương nói.

"F*ck, để cho ta chịu thua, để cho ta xin lỗi! Nằm mơ đi!"

Du Dương hít sâu một hơi, sau đó tư duy cao độ tập trung, đem toàn bộ tư duy để dùng nội thị thân thể! Mục tiêu, dưới háng nọ căn long đầu **!

Du Dương dùng tư duy khống chế thân thể, khiến thân thể phân bố ra rất nhiều kích tố "X" sau đó lại thông qua máu tuần hoàn, đem những kích tố "X" chuyển vận khí đến chỗ thân long đầu còn!

Du Dương muốn thông qua kích tố "X" giúp hẳn tăng độ cứng rắn, để có thể đạt được đâm đá nát vụn trình độ!

Hạ thân của Du Dương, long đầu còn đã hiện đầy kích tố "X", tuy rằng kích tố "X" giúp gia tăng một chút cường độ, nhưng không thể đạt được trình độ đâm đá nát vụn.

"Má nó, sớm biết thì trước khi lên đài làm cái plug-in, Thiết Bồng và vân vân rồi!" Du Dương trong lòng hối hận.

"Không được, cường độ thiếu, phải cứng rắn như Thiết Bồng mới được!" Du Dương trong lòng liên tục suy nghĩ, hẳn đem trên người sở hữu lực lượng, sở hữu "X" kích thích tố đều dời đi tới hạ thể, tưởng tượng thấy đem hạ thân biến thành Thiết Bồng!

Du Dương tập trung tư duy, đem kích tố "X" toàn bộ đều tập trung ở "Hạ thân" thì, kỳ tích sinh ra rồi!

"Hạ thân" hẳn tế bào da cùng huyết nhục bắt đầu chậm rãi phát sinh biến hóa, bắt đầu do huyết nhục hướng xuống chuyển biến thành kim loại! Mấy phút đồng hồ sau, "Hạ thân" trở nên giống y như Thiết Bồng, rất rắn!

Lúc này Du Dương không có tâm tư lo lắng nhiều lắm, thầm nghĩ: "Con mẹ nó, không phải là đá phiến sao! Dù là thép tấm, lão tử cũng có thể đâm nát!"

Du Dương trước hấp khí, hóp bụng, gập người, sau đó dùng thân mãnh liệt hướng phiến đá đâm tới!

Phanh! Bị hẳn đâm một cái 《 Nhất trụ kinh thiên đỉnh 》đâm nát bấy!

Đâm đá nát vụn xong, Du Dương tranh thủ thời gian cởi áo ra, đem buộc quanh ở bên hông! Vừa nãy hẳn dùng sức quá mạnh, không cẩn thận đem quần của mình đâm thủng, cho nên phải dùng y phục che lại.

Dưới đài khán giả, còn có dự thi học viên cùng đạo sư, tài phán các loại..., đều bị chiêu này của Du Dương làm cho đầu như hóa đá! Cầm như muốn rơi xuống đất.

Dùng xx đâm nát một phiến đá! Thật là quá biến thái! Người bình thường dùng quyền, đầu đều làm không được chuyện này, người lại dùng chỗ xx ấy

làm được, nếu như đâm ở trên người, còn không bị đâm xuyên nữa sao!

Mỹ Phát học viện Victoria sắc mặt trở nên dị thường, trong lòng nghĩ lại mà thấy sợ, nàng nhìn không được lấy tay ôm cái mông của mình, trong lòng may mắn vừa không có bị Du Dương đâm xuyên lỗ đít của nàng!

"Kế tiếp đến phiên ai thế! Nhanh lên một chút, ca ca ta rất gấp!" Du Dương đứng ở trên đài đối với phía dưới Mỹ Phát học viện mà hô.

Mỹ Phát học viện học viên đều đem ánh mắt nhìn chăm chăm vào trên người đạo sư của bọn hắn, đều đang đợi quyết định của hắn!

"Chúng ta... Chúng ta... Chúng ta bỏ cuộc! Còn lại hai trận chúng ta không thể so rồi!" Phil gian nan nói.

Mỹ Phát học viện bị Hoa Đô học viện bức bỏ cuộc, đây tuyệt đối là tin shock! Và Du Dương dùng xx đâm nát phiên đá 2 tin này như nhau khiến người ta khiếp sợ!

Có thể nói đây là một cái lưu ý lớn nhất trong giải đấu bát đại học viện này rồi, một mình chiến thắng đội ngũ vương giả, mà thua 3 trận liên tiếp rồi lại bị một đả kích khiến cho phải bỏ cuộc hai trận, coi như là hai cuộc tranh tài không thể thắng, nhưng để vinh dự cũng có thể so thêm 2 trận cuối! Nhưng Du Dương vừa nãy 《nhất trụ kinh thiên đình》 đã phá hủy ý chí chiến đấu của Mỹ Phát học viện, so tiếp kết quả cũng là thua, cho nên chỉ có thể lựa chọn bỏ quyền!

Lại nói tiếp, Phil rất rõ ràng, kinh nghiệm lãnh đạo nói cho hắn biết, hiện tại là phải đi về hảo hảo điều chỉnh một chút tâm tính các học viên, thì những trận đấu phía sau vẫn còn cơ hội!

Nếu như hiện tại lên đài, sau đó lại thua liền hai trận, vậy thì học viên lại càng thêm tuyệt vọng, 1 chút cơ hội cũng không có!

Nghe được Mỹ Phát học viện chủ động chịu thua, Du Dương tranh thủ thời gian nhảy xuống khỏi đài, nhanh như chớp chạy mất!

Du Dương đang bị 1 điểm chí mạng (mệnh căn tử) vì phát sinh dị biến, phải nghĩ biện pháp khiến loại dị biến này khôi phục bình thường mới được! Hơn nữa Du Dương cũng biết rõ ràng nguyên nhân trong đó!

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Lợi Dụng Kỹ Hở Tăng Tốc Tu Luyện

Du Dương chạy trở về phòng, sau đó đóng chặt cửa phòng lại!

Du Dương phải nghĩ biện pháp đem hạ thân khôi phục lại hình dạng cũ, nếu không sau này phía dưới ngày ngày đều nổi lên “cái lều”, cho dù da mặt Du Dương có dày như thế nào đi nữa, hắn cũng cảm thấy xấu hổ khi đi ra ngoài gặp người a! (Ngày thì Nhất Trụ Kinh Thiên =]])

Du Dương dùng suy nghĩ Nội Thị thân thể, gấp rút đem suy nghĩ toàn bộ tập trung ở hạ thân, Du Dương suy nghĩ theo vĩ mô tỉ mỉ xem xét, từ bộ phận đến hệ thống tổ chức, rồi từ hệ thống tổ chức đến tế bào, mãi cho đến nội tế bào vật chất, cuối cùng là phân tử!

Du Dương phát hiện dưới tác dụng của kích thích tố X, nơi hạ thân của hắn vùng da cùng huyết nhục bên trong vật chất phát sinh biến hóa, kết cấu tương tự vật chất kim loại, hơn nữa độ cứng còn muốn vượt trội hơn cả kim loại!

Du Dương nhớ lại tình hình lúc ấy ở trên võ đài, từ từ đem quá trình ngay lúc đó đảo ngược trình tự lại, thử khôi phục lại hình dạng vốn có của hạ thân!

Du Dương thử một chút, "Không được! Chẳng lẽ là suy nghĩ không đủ tập trung?"

Thử lại! Thử lại! Thử lại!

Du Dương trải qua nhiều lần thí nghiệm, dốc sức liều mạng thử nghiệm.

Sau nhiều lần thất bại, hạ thể Du Dương rốt cục bắt đầu phát sinh chuyển biến, vào lúc Du Dương tập trung suy nghĩ cao độ, hạ thân của hắn bắt đầu dần dần khôi phục bình thường!

"Một v! cái này nếu mà khôi phục không được! Ta đây đời này phúc không có để mà hưởng nữa rồi!"

Thấy hạ thân bắt đầu từ từ khôi phục bình thường, Du Dương thở phào nhẹ nhõm!

"Tại sao lại xuất hiện loại hiện tượng này?" Du Dương suy nghĩ tìm tòi nguyên nhân trong đó!

Trong đầu Du Dương linh quang chợt lóe, đang nhớ lại lời nói lúc trước của sát thủ Long Cương..., ban đầu Du Dương ở hai tay cài đặt lưỡi đao sáp vật, Long Cương cho là hắn tu luyện đến « Tư Duy Mạch Động » Tổ Cốt cảnh giới, Tổ Cốt cảnh giới có thể trong khoảng thời gian ngắn, có thể đối với xương cốt thân thể cải biến, còn cảnh giới khác như Tu Da cùng Luyện Nhục có phải hay không chính là thay đổi da cùng huyết nhục ?

"Ta kháo, có khả năng này a!" nhưng Du Dương lại nói: "Không đúng, hiện tại ta mới vừa tiến vào cảnh giới Nội Thị, còn cách cảnh giới Tu Da một đoạn, đây là chuyện gì xảy ra?!"

Du Dương trăm mối vẫn không có cách giải!

"Con mẹ nó, thử một lần nữa không phải sẽ biết sao!"

Du Dương định thần một lần nữa tập trung suy nghĩ, sau đó không chế kích thích tổ X đi thay đổi hạ thân, suy nghĩ lại, làm như vậy quá nguy hiểm, vạn nhất lần này không biến trở về nguyên dạng thì làm sao bây giờ, "Hay là thử bộ phận khác xem sao đã!"

Du Dương không chế kích thích tổ X, đem bốn chúng tập trung đến ngón giữa và ngón áp út tay phải, sau đó trong đầu không ngừng nghĩ tới, đem chúng biến thành một loại kim loại cứng rắn!

Có được kinh nghiệm lúc trước, mặc dù mất rất nhiều lực, nhưng Du Dương vẫn thành công chót lọt, tay phải hắn hai ngón tay đã trở thành một chủng loại tựa như kim khí vật chất!

Du Dương vận lực, huy động hai ngón!

Rầm rầm rầm!

Du Dương thế nhưng dễ dàng đem vách tường như một miếng gỗ mà đục ra ba cái lỗ thủng!

"Ta kháo, nếu như đem cả quả đấm cũng biến thành dạng như vậy, tựa như trong lúc đánh nhau cầm thiết chùy a!"

Du Dương muốn đem cả quả đấm đều biến thành chủng loại kim khí này, nhưng nỗ lực nhiều lần vẫn thất bại!

Du Dương phát hiện ra rằng cường độ suy nghĩ hiện tại của hắn, chỉ có thể đem hai nửa ngón tay biến thành chủng loại kim khí này, nhiều hơn nữa thì cũng không được!

Thì ra là, Du Dương hiện ở tình hình như thế tựa thuộc về một loại trạng thái ở cảnh giới Tu Da. Du Dương hiện tại chẳng qua là Nội Thị Kỳ, xuất hiện tình huống vượt cấp như thế, chủ yếu là vì cường độ suy nghĩ của hắn xa xa cao hơn so với người bình thường, mặc dù hắn chẳng qua là Nội Thị sơ kỳ, nhưng hắn thường xuyên thông qua trí não thứ hai du lịch Inte, vô hình trung rèn luyện cường độ suy nghĩ! Hắn là Nội Thị sơ kỳ tu vi, nhưng lại có cả Tu Da kỳ suy nghĩ cường độ, hơn nữa Du Dương ý chí cường hãn cộng thêm áp lực thi đấu trên lời đài, vì nhiều loại nhân tố quan trọng như vậy, mới thúc đẩy Du Dương trở thành một dạng dị biến quái thai đầu tiên trong lịch sử.

Hiện tại Du Dương cảm thấy tình trạng này thật giống với lúc trước lắp đặt trái tim plug-in có thể điều chỉnh tần suất nhịp đập như nhau, từ trong việc tu luyện « Tư Duy Mạch Động » cũng tìm được một chỗ hở, thông qua sự kiện lần này, trước mắt Du Dương ở « Tư Duy Mạch Động » tu luyện sẽ là vùng đất bằng phẳng, ít nhất là ở Tu Da, Luyện Nhục, Đồi Gân, Tổ Cốt, Nội Tráng mấy cảnh giới này sẽ gặp tiến bộ thần tốc, tu luyện tới cảnh giới Tinh Não chẳng qua là vấn đề thời gian không xa mà thôi!

Ý thức được hôm nay từ một trận đấu trên lời đài song lại mạng đến chỗ tốt cho chính mình, Du Dương tâm tình trở nên rất tốt!

Buổi chiều Du Dương một người một chỗ, một mặt vừa dùng đệ nhị trí não làm kỳ hóa xảo phiêu, mặt khác tu luyện « Tư Duy Mạch Động » ! Bởi vì mới vừa có điều tâm đắc, Du Dương muốn rèn sắt khi còn nóng, mang tu vi nâng cao thêm một bước!

Các trận thi đấu vũ kỹ giữa tám đại học viện vẫn còn tiếp tục!

Buổi sáng Du Dương với biểu hiện « siêu nhân » đã mang đến cho trận tranh tài một cái ý vị nho nhỏ, đặc biệt là cái phát âm cuối cùng kia (là gì ai bik ko =]]), đã đánh động xuân tâm của không biết bao nhiêu thiếu nữ tử! (Ồ...thể ra thích cường bạo a @@)

So sánh với trận tranh tài buổi sáng, trận tranh tài buổi chiều lộ ra vẻ bình thản hơn rất nhiều, trận tranh tài trọng điểm duy nhất là của các nữ đệ tử Anh Hoa Nữ Tử Học Viện!

Các nàng ai cũng thanh xuân tươi đẹp, hơn nữa quần áo tiên diễm, nửa hở nửa lộ, đặc biệt hơn là một la lệ trong số đó muội Aoi Sakura, nàng chính là đệ nhất con mồi trong sắc lang hội!

Anh Hoa Học Viện tranh tài kết quả hoàn toàn như sắc lang hội đã đoán trước, các nàng lấy thành tích năm trận toàn thắng lấy được thắng lợi của trận đấu luân phiên tranh tài!

Ngày tranh tài thứ nhất, tổ A : Anh Hoa Học Viện cùng Hoa Đô Học Viện chiến thắng, tổ B Anh Hoa Nữ Tử Học Viện cùng Ryton Học Viện chiến thắng.

Buổi tối, học viên tám đại học viện cùng đám đạo sư tập trung cùng nhau dùng cơm!

Biến mất từ trưa Du Dương, ở vào bữa tối của tám đại học viện mới lần nữa hiện ra trong tầm mắt mọi người!

Bởi vì Du Dương đã nắm giữ chân lý tu luyện của cảnh giới Tu Đà và Luyện Nhục, cho nên tốc độ tu luyện Du Dương hiện tại rất nhanh, một chút buổi trưa, Du Dương lực lượng gia tăng hơn một trăm thất, hẳn hiện tại đã có hai ngàn ba trăm thất lực lượng!

"Nhìn, đây không phải là Hoa Đô học viện dùng hạ thân chọc nát tảng đá to đấy chứ?" Đức Bảo Học Viện một học viên chỉ vào Du Dương nói.

"Từ trưa đến giờ mới thấy hắn, không phải là chỗ đó của hắn bị thương rồi chứ?!" một gã Đức Bảo Học Viện khác nói.

"Nhìn bước đi cùng bộ dạng không giống lắm! Mẹ kiếp, ta nếu như có được sự mạnh mẽ của hắn như vậy thì quá tốt a, nhất định phải làm chết đám đi nhò Anh Hoa Học Viện rồi!" (x tội này mà bik thẳng đó cứng nhưng ko cảm giác thì còn muốn ko nhj =]])

"Mau nhìn, mĩ nữ la lệ chủ động tìm tiểu tử kia đáp lời rồi! Uy, người đi đâu đấy?"

Hai người nói chuyện đang vui mừng, tên còn lại lại thả ra thức ăn trong tay, nhanh chóng đi ra ngoài!

"Ta trở về luyện một chút, tranh thủ ngày mai lên đài đâm nát viên đá phiến kia, rồi chờ một tiểu muội muội chủ động đến tìm ta a!" (Luyện thế nào nhĩ... giống như Châu Tinh Trì luyện lưỡi trong Quan Âm Cốc chẳng =]])

"Ách..."

Du Dương bởi vì tập trung tu luyện, buổi trưa cơm còn chưa có ăn! Đang lúc hắn ngầu ngẩn như hổ đói, tay đang gấp thức ăn, một cái rãnh sâu giữa hai khe núi chặn ánh mắt Du Dương lại!

Cái rãnh này, độ sâu cùng rãnh biển Mariana không khác gì nhau, mà hai bên ngọn núi cũng có thể sánh với Everest, thấy vậy Du Dương đang ăn liền bị một ngụm cơm tắc ngay giữa họng, nghẹn đỏ mặt tía tai, cuối cùng hắn nắm chặt hai đấm, dùng miệng nước cứng rắn đem cơm kẹt ở cổ họng đè ép đi xuống!

"Ngài là Du Dương quân sao? Ta là Aoi Sakura đến từ Anh Hoa Học Viện, rất hân hạnh được biết huynh!" vừa nói, Aoi Sakura hướng Du Dương cúi ra bàn tay trắng ngọc ngà nhỏ bé!

"Aha ha ha!" mỹ nữ chủ động tới cửa, Du Dương trong lòng mừng rỡ bay tận lên trời, hắn vội vàng bắt lấy tay nhỏ bé của Aoi Sakura, ánh mắt nhìn chăm chăm vào cái rãnh sâu giữa hai ngọn núi của nàng, nói: "Aoi tiểu thư người tốt, meo meo của nàng ghê gớm thật a! Có thể hay không giáo giáo cho ta biết nàng là như thế nào đem nó nuôi lớn như vậy được không!"

Du Dương lời nói trên chọc Aoi khanh khách cười, "Du Dương quân nếu như muốn học mà nói..., muội có thể tự mình chỉ đạo huynh a! Vừa lúc muội cũng muốn lĩnh giáo một chút vũ kỹ của huynh, đặc biệt là huynh chiêu đó « Thấu Tâm Long Trảo Thủ » cùng « Nhất Trụ Kinh Thiên Đỉnh »! Hôm nay ánh trăng sáng toả, nếu như Du Dương quân có rãnh rồi thì..., hai chúng ta tìm địa phương tĩnh lặng, để cho muội lĩnh giáo một chút « Nhất Trụ Kinh Thiên Đỉnh » uy lực ha!"

Vừa nói, Aoi lại hướng Du Dương khiêu khích vút một cái mị nhãn!

Du Dương trong lòng thét gào nói: "Ta đâm! Câu dẫn a! Trắng trợn câu dẫn a!"

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Định* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 78: Luận Bàn Vũ Kỹ

Aoi Sakurai hướng Du Dương công khai câu dẫn, những người bên cạnh đều nhìn rõ hết thấy!

Phái nam thì hâm mộ Du Dương điểm phúc, mà phái nữ thì lại ghen tỵ với bộ ngực của Aoi Sakurai! (Ai ghen nhất nhĩ =]])

Nhưng không có biện pháp a, ai bảo người ta có thứ đáng hâm mộ cùng ghen ghét như vậy, nam thì "Bảo bối" cuồng hân, có thể đâm nát đá phiến, mà nữ thì bộ ngực không lồ, có thể chứa được cả thiên hạ! Hâm mộ, ghen tỵ, hẳn là không có ích lợi gì a, nếu như người có vốn liếng như vậy, người cũng có thể theo người ta đồng dạng tán gái hoặc là câu dẫn kẻ ngốc a!

Du Dương nhìn cái rãnh giữa hai ngực Aoi Sakurai, trong đầu hiện lên tình cảnh, ở dưới ánh trăng trên đồng cỏ hoa, đem bộ dáng la lệ Aoi Sakurai thô bạo phát đẩy ngã ở giữa bãi cỏ, sau đó bản thân xuất ra « Thấu Tâm Long Trảo Thủ » cùng « Nhất Trụ Kinh Thiên Đỉnh » ...

"Ha ha ha... " nghĩ tới đây, Du Dương cười đậm đắng vui mừng thành tiếng!

Đang lúc Du Dương muốn cùng Aoi Sakurai tính toán đi dã ngoại "Đổi chiến " một cuộc thì, một thân ảnh phong tao, mỹ người khác xuất hiện trước mặt Du Dương và Aoi.

"Du Dương đồng học, Aoi đồng học, các ngươi muốn đi ‘luận bàn’ vũ kỹ sao? Có thể hay không tính thêm cả ta a!"

Du Dương vừa nhìn, thân ảnh khiêu khích lòng người trước mắt này dĩ nhiên là Mỹ Quốc Học Viện nữ học viên Victoria!

"Á! Ba người cùng nhau PK(đồ sát) vũ kỹ, đây không phải là điều trong truyền thuyết, ta tha thiết ước mơ ba P sao? " Du Dương trong lòng mừng rỡ nghĩ đến nói.

Victoria tới muốn nhúng tay vào ước hẹn của mình và Du Dương, Aoi Sakurai cũng không phản đối, ngữ điệu ôn nhu tế nhị nói: "Vừa lúc Du Dương quân kia « Nhất Trụ Kinh Thiên Đỉnh » uy lực kinh người, ta chỉ một người ứng phó không được, nếu như Victoria học tỷ có thể gia nhập mà nói thì..., kia không thể tốt hơn, nhưng... Không biết Du Dương quân có ý gì!"

Aoi Sakurai cùng Victoria hai nàng cùng đem mị nhãn hướng Du Dương, đang đợi Du Dương quyết định!

"Dựa vào! Thật muốn cùng ta chơi 3P a!" Nếu như chỉ nói suông thôi thì..., Du Dương là một tay lão luyện, nhưng cho đến cùng thì, Du Dương chỉ dừng lại ở giai đoạn lý luận, chưa từng nếm qua thực tế, hấn vẫn là thuần khiết hoàng hoa tiêu hoa nhi a! (Hoàng hoa như hoàng hoa khuê nữ a ~ tiêu hoa nhi : chưa wa lửa lớn ?) Nếu như là dùng để đối phó Trương Vũ Thiển, ngây thơ nữ sinh, hấn còn có thể lừa dối vượt qua kiểm tra, nhưng nếu là dùng để đối phó trước mắt hai nữ nhân phong tao này, Du Dương trong lòng có chút lo lắng, chột dạ rồi!

Nhưng Du Dương vẫn lập tức quyết định chắc chắn, thầm nghĩ: "Nữ nhân đưa tới cửa cho ngươi đây, tiện nghi này không chiếm, vậy thì còn gì là nam nhân nữa! Mẹ kiếp , liều mạng, làm!"

Du Dương nhìn trước mắt hai người một Đông, một Tây số một số hai mỹ nữ, cười nói: "Nếu hai vị mỹ nữ có hăng hái như vậy, vậy ta chính là đánh đến tình tận nhân vong, cũng muốn thỏa mãn hai người ham học hỏi các ngươi a!"

Nghe được Du Dương nói như vậy, Aoi Sakurai cùng Victoria hai người nhìn nhau hiểu ý cười một tiếng, lập tức một tả một hữu khoác ở Du Dương khuỷu tay, cũng đồng thời dùng các nàng kia sâu không thấy đáy rãnh ngực kẹp lấy Du Dương cánh tay!

Du Dương trong lòng gào ầm lên: "À Huá, hạnh phúc này tới quá đột ngột! Sớm biết như vậy ban đầu cũng không đá phiến nữa, nếu như đâm thép tám mà nói, có lẽ khuya hôm nay còn có thể làm cái 4P, 5P a, hahahaha!"

"Các người đây là muốn là đi đâu vậy ?!"

Ba người đang muốn rời đi khỏi phòng ăn, Trương Vũ Thiển lại đột nhiên xuất hiện, sắc mặt bất thiện, vẻ mặt hắc tuyến che ở trước Du Dương ba người!

"Ách... Không có gì... Bọn anh chỉ là muốn tìm cái địa phương trao đổi, luận bàn một chút vũ kỹ!" Du Dương thấp thỏm đáp.

"Á, phải không? Vậy cũng tính cả ta một người nữa đi!" Trương Vũ Thiển dùng ánh mắt giết người ngó chừng hai nàng Aoi Sakurai cùng Victoria. (Xong rồi tạm biệt mộng đẹp :d)

Aoi Sakurai cùng Victoria hai nàng cũng không phải thông minh bình thường, nếu không các nàng cũng sẽ không trở thành hai học viên chủ lực của hai đại học viện, thấy Du Dương và vẻ mặt Trương Vũ Thiển, lập tức biết quan hệ của hai người không tầm thường.

"A, ta đột nhiên nhớ tới ta còn có việc! Du Dương quân chúng ta hôm nào khác tìm cơ hội luận bàn nha! " Aoi Sakurai tìm lý do trốn thoát!

Còn dư lại Victoria cũng nói: "Ai da! Cái mộng của ta đột nhiên đau gay gắt, có thể là ngươi hôm nay đâm người ta quá nặng, ta phải trở về tìm bác sĩ kiểm tra một chút!"

Nói xong, Victoria cũng chạy nốt!

"Ách! " Du Dương cảm thán, "Này tính phúc đến nhanh, đi cũng nhanh ha!" (Tính phúc....lạ lạ @@!)

Trương Vũ Thiển buổi sáng không có xem qua Du Dương tranh tài, nhưng đã sớm nghe nói hấn hôm nay ở trên đài biểu hiện "Dũng mãnh phi thường", nóng giận đối Du Dương nói: "Ngươi muốn tìm người luận bàn vũ kỹ đúng không? Đi! Tìm một chỗ không người, ta theo ngươi hảo hảo ‘luận bàn’ một chút!"

Nói xong, Trương Vũ Thiển lôi kéo Du Dương bước đi!

Trương Vũ Thiển núi lửa sắp phun trào rồi!

Du Dương vừa đi vừa đến, "Thiên Thiên, người « Tâm Huyết Thần Tốc » tu luyện tới gấp mấy lần tâm tốc rồi?!"

Trương Vũ Thiên vẫn như cũ kéo Du Dương đi, nói: "Gấp mười lần! Sửa chữa anh vậy là đủ rồi!"

"A! Gấp mười lần!" Du Dương cố ý giật mình nói: "Vậy làm sao em không sớm nói cho ta biết! Mau, mau, mau, chúng ta tìm một chỗ an tĩnh, anh đem phương pháp tu luyện tăng tiếp theo truyền thụ cho em!"

"Phương pháp tu luyện tăng tiếp theo, chẳng lẽ anh có?" Trương Vũ Thiên giật mình nói.

Trương Vũ Thiên cũng biết ở trên « Tâm Huyết Thần Tốc » còn có phương thức tu luyện cao hơn, nhưng nàng lại không biết là cái gì cả?

"Ha hã, lão công tương lai của em dĩ nhiên biết! Đi, tìm một chỗ an tĩnh, anh đem nó dạy cho em, hơn nữa trên tay của anh còn có một vũ kỹ phi thường thích hợp với em Siêu Phẩm cấp Vũ Kỹ a, nếu như em học nó xong, bảo đảm em sẽ ở trong giải đấu lần này trở nên nổi tiếng!" Vì muốn đòi suy nghĩ của Trương Vũ Thiên đi, Du Dương lại nói: "Anh nghe nói so tài vũ kỹ lần này nếu như có thể đoạt giải quán quân..., tiền thưởng là cực kỳ hậu hĩnh đấy!"

Phương thức tu luyện cao tăng, siêu phẩm cấp vũ kỹ, hơn nữa tiền thưởng hậu hĩnh, Du Dương rốt cục thành công chuyển đổi Trương Vũ Thiên suy nghĩ!

Du Dương đem « Tư Duy Mạch Động » phương thức tu luyện, còn có chính mình đối với tu luyện « Tư Duy Mạch Động » tâm đắc, cũng truyền thụ cho Trương Vũ Thiên, đối với một nữ nhân có thể vì mình hy sinh tánh mạng, Du Dương còn có cái gì để keo kiệt sao!

Đồng thời, Du Dương lại đem Diệp Mộng Hàm vũ kỹ « Thất Tinh Liên Hoàn Cước » truyền thụ cho Trương Vũ Thiên! Trương Vũ Thiên am hiểu cước pháp, vũ kỹ này « Thất Tinh Liên Hoàn Cước » đối với nàng mà nói thì thích hợp quá rồi!

Mà Victoria « Latin Độc Bộ », Du Dương suy nghĩ một chút nhưng không có đem truyền thụ cho Trương Vũ Thiên, hẳn cảm thấy bộ pháp này quá câu dẫn người, Du Dương không hi vọng Trương Vũ Thiên đối nam nhân khác đánh ra như vậy vũ kỹ!

Ngày thứ hai, Hoa Đô học viện tranh tài được an bài ở trận đầu buổi sáng! Đối thủ của bọn họ là Đức Bảo Học Viện hiện đã thua một trận!

Du Dương đã đứng sẵn ở trên đài chiến lôi đài!

Thầy Hoa Đô học viện trận này phái lên đài chính là Du Dương, Đức Bảo Học Viện khẩn trương lên hẳn!

Ngày hôm qua Du Dương biểu hiện quá mức dũng mãnh phi thường, làm để lại ấn tượng sâu đậm trong lòng mọi người, tạo ra một loại áp lực vô hình đối với các học viện học viên khác!

Đức bảo Học Viện đã thua một trận, nếu như trận hôm nay tiếp tục thua, vậy thì tiểu tổ bọn họ đối với trận tiếp theo không còn hi vọng gì nữa rồi!

Cho nên, hôm nay cuộc tranh tài này bọn họ nhất định phải thắng!

Nhưng làm sao có thể đem Du Dương đang đứng trên đài đánh bại đây, uyến thủ số một Mỹ Quốc Học Viện t cũng làm không được, Đức Bảo Học Viện bọn họ thì càng khó có thể làm được! Dẫn đội Đức Bảo Học Viện là đạo sư Gorete rất bối rối!

"Phái người nào ra sân đây? " Gorete không ngừng suy tư.

"Mời Đức Bảo Học Viện phái tuyển thủ lên đài tranh tài!" Trọng tài cuộc đấu thúc giục phía Đức Bảo Học Viện.

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Định* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Di Quân Đột Khởi

Gorete mặc dù đã hơn năm mươi tuổi, nhưng vóc người cân xứng, không có một chút dấu hiệu phát phì nào, hơn nữa quần áo của hắn đặc biệt gọn gàng sạch sẽ, đầu tóc chải chuốt nhìn rất ra dáng thân sĩ!

Bất quá lúc này hắn liên tục dùng hai tay cầm mái tóc của mình, đem mái tóc sáng ngời của hắn vò thành hình dạng ổ gà!

"Gorete đạo sư, nếu không thì hãy phái ta lên lôi đài!" Thành viên nòng cốt trong đội Đức Bảo học viện Bồ Lý Mặc thấy Gorete chưa quyết định được, hắn chủ động xin chiến đấu.

Gorete nhìn Bồ Lý Mặc một chút, lắc đầu, nói: “Không được, nếu như ngươi thua, vậy thì chúng ta thì đấu thật không có hi vọng rồi!”

Đột nhiên, Gorete hai mắt tỏa sáng, hẳn nhìn thấy thành viên Martin trong đội của mình, Gorete đột nhiên có chủ ý.

Gorete gọi Martin lên, nói nhỏ vào tai của hắn vài câu, sau đó cho phép hắn lên đài!

Martin vóc người không cao, tướng mạo bình thường không có gì nổi trội, nếu như là trong phim ảnh thì cho hắn diễn vai người qua đường là lựa chọn tốt nhất, hay cho hắn thay đổi mấy bộ quần áo đi lại trước màn ảnh mười lần hai mươi lần, người khác cũng không nhớ được hắn.

Martin sau khi lên đài, đặc biệt đối với Du Dương giới thiệu bản thân: “Xin chào, Du Dương đồng học! Ta là Martin, rất vinh hạnh được thi đấu với ngươi!”

“Ách... Ngươi cũng vậy!” Đối phương nho nhã lễ độ, Du Dương rất không thích ứng, Du Dương hi vọng đối phương có thể giống hắc tinh tinh Thái Sơn của Mỹ Phát học viện kiều ngạo như vậy, như thế hẳn đánh cũng thoải mái hơn!

Nhưng Martin như vậy có lẽ phép, dáng vẻ giống như người hiền lành, Du Dương cũng thấy xấu hổ nếu ra tay trước rồi!

“Martin đồng học, ngươi xuất chiêu trước đi!” Du Dương nói.

“Hay là Du Dương đồng học ngươi ra chiêu đi!” Martin đứng trên đài, lại không chịu xuất chiêu trước.

Martin càng khách khí, Du Dương lại càng xấu hổ ra chiêu!

Hai người đứng trên đài khách khí năm sáu phút, vẫn như cũ không ai chịu động thủ!

“Hai người các ngươi lè mè cái gì, nếu không động thủ, ta liền hủy bỏ tư cách thi đấu của các ngươi!” Trọng tài đối với hai người Du Dương trên đài hét lên.

Du Dương dùng ánh mắt còn lại thấy được đạo sư Gorete của Đức Bảo học viện, lúc này về mặt của hắn gian trá nhìn Du Dương!

Lôi đài và khán đài khoảng cách khá xa, Gorete cho rằng Du Dương thấy không rõ về mặt của hắn, cho nên không có quá để ý, nhưng lại không biết Du Dương có thị lực phụ trợ plug-in, ngay cả xa gấp trăm lần, Du Dương cũng thấy được về mặt thỏa mãn của hắn!

“Đkm, thiếu chút nữa bị tên âm hiểm này chơi!”-Phát hiện mục đích của đối phương, Du Dương cũng không khách khí nữa, từng bước hướng đến gần Martin, nhưng trên đài Martin vẫn đang thờ ơ, bộ dạng không định xuất thủ!

Du Dương thầm nghĩ: “cmn, cho dù ngươi không ra chiêu, lão tử cũng sẽ không khách khí nữa rồi!”

“Đợi một chút!” -Du Dương đang muốn vùng vẫy, Martin lại nói: “ Du Dương đồng học, ta biết rõ chính mình không phải đối thủ của ngươi, ván này ta nhận thua!”

Nói xong, Martin không đợi Du Dương gật đầu đồng ý, đã chủ động nhảy xuống lôi đài!

“Đkm! đây là ý gì!”

Martin sau khi xuống đài, Gorete lại phái lên một nữ tuyển thủ!

Nữ tuyển thủ này tóc đen mắt đen, hóa ra là con lai, hơn nữa rất nhỏ nhắn, sau khi lên đài nàng đối với Du Dương thập phần khách khí, nói: “Du Dương đồng học, ngươi khỏe a, ta là Marianna, hi vọng Du Dương đồng học có thể chiếu cố nhiều hơn, hạ thủ lưu tình chút!”

“Ách... Ta Kháo!” Du Dương nhìn về phía Đức Bảo hướng Gorete, thầm nghĩ: “ Lão gia hỏa này lại khảo nghiệm nhân phẩm của ta sao !”

Đối với Marianna như thế nhỏ nhắn và đáng yêu, Du Dương đứng là rất xấu hổ xuất thủ!

Du Dương nói: “Marianna đồng học, ngươi đã biết không phải là đối thủ của ta, vậy ngươi nên nhận thua xuống đài a!”

“Không!” Marianna bướng bỉnh nói: “Ta không nhận thua đây, muốn cho ta xuống đài, Du Dương đồng học ngươi phải đánh bại ta mới được!”

Du Dương biết đây cũng là kế sách của lão hồ ly Gorete kia, Du Dương sẽ không bị lừa! Hắn vùng vẫy hướng về phía Marianna đánh qua! Du Dương nắm tay mạng theo kinh phong, đánh úp về phía gương mặt Marianna!

Marianna gặp Du Dương xuất chiêu, nhưng vẫn không có động, mà là cắn chặt răng, nhắm mắt lại đứng đó chịu đựng!

Nếu như một quyền này đánh trúng mặt Marianna, vậy thì nhất định Marianna ngũ quan lệch vị trí, răng bay đầy trời! (D: răng môi lẫn lộn trộn vào nhau)

Gorete đang đánh cuộc, hẳn đánh cuộc vào nhân phẩm hoặc trình độ vô sỉ của Du Dương.

Marianna cũng quyết định đánh cuộc, nàng đánh cuộc hành động của mình có thể làm Du Dương rung động hay không!

Mà Du Dương cũng đánh cuộc, hẳn đánh cuộc Marianna có tại một khắc cuối cùng tránh né không!

Nắm tay Du Dương đánh tới trước mặt Marianna, nhưng phút chót lại thu chiêu, quyền phong làm mái tóc đen của Marianna thổi vũ động dựng lên

Du Dương thấy được Marianna chảy mồ hôi hột dưới mái tóc!

Kỳ thực Du Dương có nhiều loại phương pháp khiến cho Marianna xuống đài, nhưng Du Dương lại thấy được Gorete dưới đài ngay khi mình thu chiêu, lộ ra vẻ mặt thực hiện được gian kế, Du Dương đột nhiên thay đổi chủ ý.

Du Dương thu hồi nắm tay, đối với Marianna khách khí nói: “Marianna đồng học, dừng khí của nàng làm cho ta rất ngưỡng mộ, chi bằng ván này chúng ta đánh hòa có được hay không?”

Nếu như đánh hòa, tự nhiên hai người đều phải xuống đài! Đối với kết quả như vậy Đức Bảo học viện tất nhiên là hết sức vui vẻ tiếp thu!

Du Dương trong lòng cười nói: “Ta cũng có thể xuống đài, để cho những người khác thể hiện rồi!”

Hai trận thi đấu, Hoa Đô học viện một thắng một hòa, tạm thời vượt lên đầu!

Du Dương cùng Marianna xuống đài, Đức Bảo học viện không có vội vã phái học viên lên đài, mà là đang chờ phía Hoa Đô học viện, vạn nhất bọn họ phái ra học viên nam, Du Dương lại nhảy lên đài, thì những nỗ lực trước đều uổng phí rồi!

“Hắc hắc, tiếp theo giao cho ta đi!” La Hoàn Hành thấy Du Dương chủ động xuống đài, hẳn rất cực có cơ hội lên đài.

Hoa Đô học viện do Phan Trác Phi dẫn đội, nàng kinh nghiệm không nhiều lắm, cũng để Du Dương mấy người tự do phát triển đi lên, cho tới bây giờ, nàng đối với biểu hiện của Du Dương hết sức hài lòng, chỉ cần có Du Dương trong đội, nàng nghĩ giành được thắng lợi thi đấu đúng là không có vấn đề gì!

Trước khi Du Dương hoành không xuất thế, La Hoàn Hành vẫn là Hoa Đô học viện lão đại, vốn là chủ lực của Hoa Đô học viện tại kì thi đấu vũ kỹ, tuy là hiện tại Du Dương chiếm vị trí trước kia của hắn, nhưng từ khi Du Dương xuất hiện, thực lực La Hoàn Hành dĩ nhiên tăng mạnh, có thể nói Du Dương xuất hiện, La Hoàn Hành đúng là được lợi lớn nhất! Du Dương cho hắn áp lực, song song cũng cho hắn động lực đề thăng thực lực!

Gặp Hoa Đô học viện phái ra một cao thủ, Gorete nhanh chóng phái đội viên trung tâm của bọn họ là Bồ Lý Mặc.

Hai người vừa lên đài, liền lao vào chiến đấu, hai người bọn họ làm không khí thi đấu rất cực xuất hiện điểm đặc sắc!

Tại Hoa Đô học viện lúc thi đấu vũ kỹ đại tái thì La Hoàn hành đã đạt đến gấp bảy tốc độ trái tim! Mà trước khi thi đấu hôm nay, La Hoàn Hành lần thứ hai đột phá, đã tu luyện đến tám lần tốc độ trái tim!

Tuy rằng Bồ Lý Tĩnh cũng tu luyện đến tám lần tốc độ trái tim, nhưng vũ kỹ của hắn không bằng La Hoàn Hành 《Bát Cực Chấn Thiên》, tại La Hoàn Hành sử dụng 《Bát Cực Nhất Chấn Kinh Thiên Địa》, Bồ Lý Mặc liền bại trận!

Sau Du Dương là La Hoàn Hành, lần thứ hai khiến tất cả học viện dự thi đều thất kinh, tuy rằng La Hoàn Hành không có “Hạ thân” bạo phiên đá, nhưng hăng vẫn liên tiếp loại ba người. Hoa Đô học viện có được thành tích bốn thắng một hòa, đại thắng Đức Bảo học viện!

Hoa Đô học viện xuất hiện lực lượng mới, trước có Du Dương “Hạ thân” đâm nát đá, sau có La Hoàn Hành liên tiếp loại ba người! Hoa Đô học viện thoáng cái trở thành hạt giống số một của giải.

Thấy kết quả như vậy, hiệu trưởng Hoa Vân Long đem cái mũi to của hắn cười đến méo đi!

Bởi vì ngày thứ hai diễn ra các trận đấu vòng 2 của mỗi đội, các đội đã thắng tự nhiên sẽ phần đầu thi đấu, tranh thủ sớm vào vòng kế tiếp, mà đội thua tất nhiên là sẽ liều mạng đánh cuộc một lần, muốn giành được hi vọng cuối cùng. Do đó ngày thứ hai thi đấu so với ngày đầu tiên đặc sắc rất nhiều! (B: đây là lẽ dĩ nhiên lấy Hy Lạp làm tấm gương :))

Buổi sáng trận thi đấu thứ hai, England học viện đối đầu Mỹ Phát học viện, có thể là bởi vì Du Dương đối với Mỹ Phát học viện gây đã kích quá lớn, Mỹ Phát học viện đã thua bởi England học viện.

Đến buổi trưa, tổ B thi đấu, Yale học viện chiến thắng Ryton học viện, Anh Hoa Nữ Tử học viện chiến thắng Úc Luân học viện.

Ngày thi đấu thứ hai kết thúc, Hoa Đô học viện, England học viện, Anh Hoa Nữ Tử học viện, ba trường học đều là hai trận chiến toàn thắng, sớm tiến vào bán kết, mà còn một đội, sẽ là Yale học viện cùng Ryton học viện sau khi thi đấu chọn ra, hai học viện đó đều là một thắng một thua, học viện nào có thể chiến thắng một lần nữa là có thể tiếp tục thi đấu vòng kế tiếp.

Đến bữa cơm, Diệp Mộng Hàm hẹn Trương Vũ Thiên, hai người đi dạo phố mua sắm! Khó có cơ hội tự do, Du Dương đương nhiên hai tay tán thành!

“Du Dương, có rảnh không? Cùng ta đi dạo chơi Thiên Đường Đảo ”

Trương Vũ Thiên đi vắng, Phan Trác Phi chủ động tới tìm Du Dương!

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Định* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Khủng Bố Tái Hiện

Phải chăng yêu đương vụng trộm có thể gây nghiện. Phan Trác Phi cảm thấy dường như mình đặc biệt thích hẹn hò lén lút như thế này. Nàng nhiều lần tự hỏi bản thân, "Chẳng lẽ tâm lý ta thật sự có chút biến thái? Thích cùng học trò chơi trò mập mờ, yêu đương vụng trộm?".

Khi bình thường có Trương Vũ Thiển tại bên cạnh, Du Dương muốn tấn công Phan Trác Phi còn phải e dè, nhưng hiện tại Trương Vũ Thiển không ở đây, Du Dương liền lập tức khôi phục "Bản sắc nam nhân" của hần! [Bản sắc = bản chất háo sắc]

Mỹ nữ đạo sư chủ động ước hẹn, Du Dương nào có khả năng từ chối!

Nhìn Du Dương cùng Phan Trác Phi kẻ vai rời khỏi nhà ăn, Thương Tinh Anh Hoa và Victoria đều cực kỳ thất vọng chỉ biết tự trách mình chậm chạp mà thôi!

Du Dương đâu có biết hần vừa bỏ lỡ cơ hội tốt chơi 3P! (ta còn thấy tiếc)

Thiên Đường Đảo được xưng là thánh địa du lịch của địa cầu, có rất nhiều nơi du ngoạn đặc sắc. Có khu buôn bán cực kỳ phồn hoa, cũng có công viên rừng cây yên tĩnh, có di tích cổ nổi tiếng, cũng có triển lãm công nghệ cao liên hành tinh, còn có cả một vài điểm biểu diễn nghệ thuật!

Trương Vũ Thiển cùng Diệp Mộng Hàm đi dạo phố mua sắm, nên Du Dương chẳng dại gì mà đi đến khu buôn bán! Hần tính toán cùng Phan Trác Phi đi dạo trong rừng sau đó tìm nơi nào vắng vẻ tìm cách đem mỹ nữ đạo sư đây ngủ!

Nhưng khi hai người đi ngang qua khu biểu diễn nghệ thuật thì bị chặn lại bởi đám đông cực kỳ náo nhiệt đứng kín đặc đường đi!

Hai người cũng tò mò nên ở lại xem biểu diễn, lang trảo của Du Dương cực kỳ tự nhiên cầm lấy bàn tay nhỏ bé của Phan Trác Phi, mà Phan Trác Phi cũng làm như không phát hiện, tùy ý Du Dương khinh bạc!

Du Dương thấy Phan Trác Phi không phản đối, bắt đầu được một tác lại muốn tiến một thước, lang thủ chậm rãi dịch về phía eo thon của Phan Trác Phi!

"Ách. . . còn không cự tuyệt!" Du Dương lang thủ đặt luôn lên kiêu đồn của Phan Trác Phi!

Đột nhiên, Du Dương cảm thấy nhói đau bên cạnh sườn hóa ra là Phan Trác Phi véo hần! Cầu Du Dương xong, Phan Trác Phi lại còn quay sang nở một nụ cười quỷ mị!

"Ha hả, nguyên lai là khiêu khích ca ca ta a!" Du Dương cười thâm trong lòng, lang trảo nhắm đồn bộ Phan Trác Phi bấu mạnh một cái!

Nhất thời, Phan Trác Phi cảm thấy như có một dòng điện truyền qua người nàng! Xuân tâm, xuân thủy, lập tức đều nhộn nhạo hết cả lên! (uầy nhanh thế, mới có 1 cái mà đã thế)

"Xong rồi!" Phan Trác Phi kêu khổ trong lòng: "Chẳng lẽ ta thật sự thích loại tình yêu biến thái này!"

Chung quanh có rất nhiều người đang xem biểu diễn, nhưng động tác của hai người lại không bị ai phát hiện! Du Dương thấy Phan Trác Phi nhắm hai mắt lại, nét mặt hiện dáng vẻ cực kỳ hưởng thụ lại càng kích thích thú tính của hần, lang trảo không ngừng nhẹ nhàng ma sát giữa song đồn của Phan Trác Phi, thỉnh thoảng lại bấu nhẹ một cái. Du Dương mới vuốt vài cái, Phan Trác Phi đã đầu hàng, người mềm oặt tựa hần vào người hần.

Du Dương thầm nghĩ "Hic, mẫn cảm như vậy sao mới sờ hai cái đã xụi lơ rồi!" Du Dương khe khẽ vô si thì thầm vào tai Phan Trác Phi: "Trác Phi, chúng ta đi tìm nơi nào không có người luận bàn một chút về vũ kỹ của ta nhé, Thấu Tâm Long Trảo Thủ và Nhất Trụ Kinh Thiên Đỉnh rất lợi hại đây nàng muốn thử không!"

Phan Trác Phi vừa nghe, lập tức tưởng tượng ra hình ảnh Du Dương dùng hạ thân phá đá, xuân thủy lại càng thêm nhộn nhạo!

"Àn!" Phan Trác Phi theo bản năng kêu khẽ một tiếng, cũng không biết là nàng đáp ứng đề nghị của Du Dương hay là phản ứng tự nhiên của thân thể! Nhưng hần cũng mặc kệ, có mỹ nhân trong ngực nào ai còn tâm tư xem biểu diễn, Du Dương ôm Phan Trác Phi chen ra ngoài!

Vừa đi, Du Dương vừa lên mạng cấp tốc tìm kiếm tri thức trên giường, nào là "Kết cấu thân thể nữ nhân" đến "Một trăm lẻ tám tư thế", v.v.. hần chỉ hận không thể đem tất cả chuyển hoá thành plug-in, trực tiếp trang bị trong đầu! Tưởng tượng thân thể mềm mại của Phan Trác Phi khi cởi bỏ quần áo, thủ huyết trong người hần bắt đầu sôi trào! Du Dương ôm Phan Trác Phi gát trái chen phải trong đám người, hần suy tính tìm một cái khách sạn cao cấp

một chút, lần đầu tiên thế nào cũng phải tìm nơi nào thoải mái một chút! Tuy rằng làm chuyện đó tại nơi hoang dã thực kích thích nhưng ban đêm nhiều muỗi chẳng may đúng thời điểm mấu chốt bị chích cho một cái thì ảnh hưởng đến tâm tình lắm lắm!

Du Dương ôm Phan Trác Phi đi tới khách sạn sang trọng nhất nhì Thiên Đường Đảo. Tuy rằng khách sạn chỉ dùng vật liệu gỗ nhưng kiến trúc lại cực kỳ hoành tráng hơn nửa trang trí rất có phong cách. Chắc chắn loại gỗ được sử dụng cũng phi thường đặc biệt, từ rất xa đã có thể ngửi được thoang thoang mùi gỗ mộc hương. Bước đến trước cửa Du Dương lùi lại một bước nhỏ, ngẩng đầu nhìn tấm biển gỗ, hẳn phải nhớ kỹ nơi này, nhớ kỹ nơi hẳn biến thành nam nhân chân chính.

"Ân?" Du Dương đang muốn phóng vào khách sạn, tìm phòng đem Phan Trác Phi đẩy ngã, nhưng từ trong khách sạn một người áo đen cao cao đi ra, khi hắn đi ngang qua người Du Dương khi, Du Dương bất chợt ngăn ra "Người này nhìn thế nào mà quen vậy?"

Du Dương trí não thứ hai không ngừng tìm tòi tìm tòi trong trí nhớ của chính mình, nửa giây sau hắn đã nhớ ra người này.

"Chính hắn!" Du Dương kinh hãi trong lòng!

Gã cao cao mặc áo đen kia chính là người lần trước khi Du Dương theo dõi nữ phản tử khủng bố Tổ Lôi [hay Tổ Lôi Nhĩ] đã thấy cô ta gặp hắn!

Du Dương cũng nhớ rõ lúc ấy Tổ Lôi giao cho hắn một cái cặp mặt nạ bằng kim loại, Du Dương nhìn xuống tay hắn thấy chính cái cặp đấy bên tay phải hắn.

"Trong đấy đựng cái gì đấy nhỉ?" Du Dương thăm hỏi.

Du Dương cảm thấy người này chính là một cái một cái tai hoạ ngầm đối với mình, rất có thể vì Tổ Lôi hắn có thể tới tìm mình báo thù.

Thấy người này vội vàng bước qua mình, Du Dương cảm giác hắn không giống tới đối phó với mình, nhưng Du Dương cũng không dám thả lỏng!

Đột nhiên, Du Dương cả kinh chẳng lẽ hắn muốn xuống tay với Trương Vũ Thiến!

"Không được, ta phải đi theo hắn nhìn xem!" Hắn không cho phép bất cứ chuyện gì xảy ra với Trương Vũ Thiến! Nếu người này thật là đi tìm Trương Vũ Thiến trả thù, mà mình lại ở trong này cùng Phan Trác Phi yêu đương, tuy rằng Trương Vũ Thiến đi cùng Diệp Mộng Hàm, nhưng nếu xảy ra chuyện gì thì mình không còn mặt mũi nào mà sống tiếp!

Du Dương nói với Phan Trác Phi trong lòng mình: "Trác Phi, nàng có thấy người vừa đi qua chúng ta không?"

"Làm sao vậy! Người biết hắn à?" Phan Trác Phi ngạc nhiên hỏi lại.

"Người này rất nguy hiểm, hắn chính là phản tử khủng bố, nữ nhân của hắn bởi vì ta và Vũ Thiến mà bị cảnh sát hạ gục, ta sợ hắn gây khó dễ cho Vũ Thiến, ta phải đi theo hắn!" Du Dương nói.

Phan Trác Phi rất nhanh hiểu rõ, việc này quan hệ đến an nguy của Trương Vũ Thiến, nàng đương nhiên sẽ không ngăn cản, Phan Trác Phi nói: "Ta cùng đi với người!"

"Không được! Rất nguy hiểm! Vũ Thiến lần trước thiếu chút nữa là mất cả mạng, ta không thể để nàng cũng gặp chuyện không may như thế nữa! Nàng về khách sạn chúng ta ở trước đi, nơi đấy hẳn là an toàn!" Du Dương nói.

"Vậy người phải cẩn thận!" Phan Trác Phi vốn định đi theo, nhưng lại sợ mình làm liên lụy đến hắn, cuối cùng đành phải nghe lời Du Dương!

Vừa tiến bước Phan Trác Phi xong Du Dương liền gọi điện cho Diệp Mộng Hàm, đem sự tình kể lại ngắn gọn!

"Nếu ý đồ của hắn đúng như vậy thì người tốt nhất là cho Thiến Thiến tạm tránh trong chi nhánh cảnh sát Thiên Đường Đảo !" Du Dương yêu cầu Diệp Mộng Hàm.

"Cái này không thành vấn đề, có cần ta trợ giúp người không?" Diệp Mộng Hàm hỏi.

"Bây giờ chưa cần, người cứ ở đó bảo vệ tốt Thiến Thiến là được rồi!"

Du Dương ngắt điện thoại, tiếp tục lặng bám sát người áo đen!

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 81: Thiên Hạ Vô Song Quyền + Bạo Phá Quyền

Trí não thứ hai của Du Dương có thể thông qua vệ tinh định vị vị trí Trương Vũ Thiến. Mà hiện tại hướng đi của tên áo đen cũng không phải về phía Vũ Thiến làm cho Du Dương yên tâm hơn rất nhiều.

"Xem ra hần không phải đi báo thù ta và Thiến Thiến!" Du Dương âm thầm suy đoán.

Nhưng Du Dương vẫn theo sát sau đối phương, hần muốn nhìn xem trong cái cặp kim loại là cái gì? Hơn nữa Du Dương không muốn để lại bất cứ mầm mống nguy hiểm nào có thể gây hại cho mình và Vũ Thiến. Sát ý lóe lên trong đầu hần hạ quyết tâm giết người cướp của.

Du Dương đâu phải chưa từng giết người, hơn nữa đối với nguy hiểm tiềm tàng đe dọa đến an toàn người thân và chính mình Du Dương quyết không chịu bị động. Nhưng kỳ thật hần muốn đối phó với tên áo đen bởi vì hần muốn có cái cặp kim loại trong tay tên kia, hần chỉ tự cấp cho mình một lý do hợp lý để giết người sau đó cướp đồ mà thôi.

"Hắc hắc!" Đối với lý do vô si như vậy, Du Dương còn phải tự giễu bản thân.

"Xem ra tên áo đen là đang đi gặp người khác!"

Nếu chờ đến khi hần gặp được người khác thì rất khó hạ thủ! Hơn nữa nếu hần muốn gặp lại là vài người hay lại có mấy tên có thực lực cao thì tuyệt đối không còn cơ hội hạ thủ nữa rồi.

"Không thể để cho hần đạt được mục đích, phải đem hần giải quyết giữa đường, ít nhất cũng phải cướp được đồ!" Du Dương thầm nghĩ, bắt đầu tìm kiếm địa điểm và thời cơ!

Theo dõi hơn mười phút, tên áo đen đi đến một đoạn đường vắng vẻ không người qua lại!

"Cơ hội đã tới!"

Đi theo lâu như vậy, rốt cục cũng có cơ hội!

Sớm đã hạ sát tâm, Du Dương không chần chừ một chút nào nữa, hần quyết đoán ra tay, hơn nữa vừa ra tay đã dùng lực lượng lớn nhất, chiêu thức mạnh nhất!

Bạo Phá Quyền! Hai nghìn bốn trăm năm mươi thất!

Tên áo đen đang đi chợt cảm giác kinh phong sau lưng, lập tức biết là có người đánh lên mình. Hần là người dày dặn kinh nghiệm, nhanh như chớp quay người lại, tay trái ra ngay một quyền.

Oanh! Hai nắm tay va chạm với nhau!

"A!" Tên áo đen đau đớn kêu lên!

Nắm tay hần vỡ nát mà còn tiếp tục lan đến cánh tay.

Du Dương cũng có cảm giác không chịu nổi nắm tay đối phương phải có lực lượng hơn ba nghìn thất, tên áo đen luyện Tư Duy Mạch Động đã đến cảnh giới Luyện Nhục rồi.

Cảnh giới Luyện Nhục tức là hơn hần Du Dương một bậc, lực lượng phải hơn hần cả ngàn thất! Nhưng tên áo đen vội vàng ra chiêu chưa tập trung đủ lực lượng bị Du Dương chiếm tiên cơ, hơn nữa Bạo Phá Quyền của Du Dương phương thức vận lực độc đáo, chẳng những đem quyền lực phóng đại hơn một lần rưỡi mà có gây nổ, chiêu này của hần đã có chút đáng đáp của Kinh thế cấp vũ kỹ rồi.

Du Dương đánh lên thành công chẳng những làm tên áo đen thương nặng, mà mình lại vẫn hoàn hảo!

Không dừng tay Du Dương lập tức đánh ra quyền thứ hai, quyền thứ ba, thứ bốn . . .

"Thiên Hạ Vô Song Quyền + Bạo Phá Quyền!"

Du Dương thỏa sức ra quyền, hần lại còn đem Thiên Hạ Vô Song Quyền cùng Bạo Phá Quyền nhập lại thành một! Hần dùng chiêu thức của "Thiên Hạ Vô Song Quyền" nhưng mỗi một quyền lại có thêm sức nổ mạnh của Bạo Phá Quyền.

Chỉ đáng thương cho tên áo đen! Luận lực lượng hần đã ba nghìn thất, luận cảnh giới Tư Duy Mạch Động hần đã luyện tới Luyện Nhục rồi, kể cả cho dù vũ kỹ có kém một chút nhưng bình thường làm sao lại thua kẻ yếu hơn cơ chứ!

Tiếc là hôm nay hần quá đen đui, gặp đúng tên quái thai Du Dương. Chẳng những vũ kỹ biến thái quý dị, hơn nữa lại còn có trí não thứ hai hoàn toàn tỉnh ra từng chiêu từng thức tiếp theo của hần. Đã nhìn thấu từng cử động của tên áo đen nên từng quyền của Du Dương đều căn cứ mật mật thăm hỏi lên

người tên áo đen.

Đến lúc Du Dương dùng tay lại nhìn xuống đất thì tên áo đen đã hít vào thì nhiều thở ra thì ít, miệng hộc đầy máu chắc chẳng còn sống được lâu nữa.

Tên áo đen dùng ánh mắt oán hận nhìn Du Dương, nếu ánh mắt có thể giết người thì Du Dương tuyệt đối không phải là đối thủ của hắn.

"T. . ti. . . bị, v. . vô. . . si!" Đối với Du Dương đánh lén, Hắc y nhân trong lòng rất là không phục, cũng không phản!

Du Dương đi đến trước mặt tên áo đen, cường ngạnh giật cái cặp mắt mã kim loại trong tay hắn, nhìn nhìn cái cặp trong tay một chút rồi nói: Làm công việc này thì phải sớm chuẩn bị tâm lý rồi chứ, sớm muộn gì cũng có ngày bị người lấy mạng!"

Nói xong Du Dương lại ra một quyền kết thúc sinh mệnh tên áo đen. (thằng này càng ngày càng mang đáng đáp anh Hưởng)

Nhìn cái cặp mắt mã trong tay cùng với thi thể trên mặt đất, Du Dương có chút khó khăn.

Cái cặp mắt mã thì cũng chưa cần để ý, mặc kệ nó là cái gì vậy, Du Dương cũng đã lấy được rồi! Nhưng cái thi thể này thì làm sao bây giờ?

Du Dương đến trước thi thể tên áo đen, cẩn thận nhìn kỹ mặt hắn, sau đó dùng trí não thứ hai tra tìm thân phận của hắn. Lúc trước đánh lén Du Dương vốn không có thời gian suy nghĩ vấn đề này, nên giờ vẫn không biết hắn là ai.

Một lát sau, Du Dương đã tìm được tin tức về thân phận thân phận của hắn trong cơ sở dữ liệu cơ sở dữ liệu của cảnh sát. Hắn tên Tiểu Xuyên Nhất Châu chuyên buôn lậu vũ khí. Hắn cũng có tên trong danh sách truy nã, chỉ là không phải mục tiêu mà Diệp Mộng Hàm muốn bắt.

"Ha ha, là người xấu, thế là tốt rồi!"

Du Dương liền gọi điện cho Diệp Mộng Hàm, báo tin để nàng phái người đến giải quyết hậu quả!

Du Dương kể Diệp Mộng Hàm rằng mình theo dõi Tiểu Xuyên Nhất Châu thì bị hắn phát hiện, sau đó hai người đối chiến kết quả là mình lỡ tay giết chết hắn.

Du Dương lại nói với Diệp Mộng Hàm: "Ta đây lại vừa giúp người lập đại công, người xem cần phải cảm tạ ta thế nào? Bất quá cũng không cần lấy thân báo đáp dù gì chúng mình cũng đều là người quen cũ người tùy tiện để ta hôn cái miệng nhỏ nhắn của người một cái là được!"

"Nói vớ vẩn! Vũ Thiển muội muội còn bên cạnh ta đây này!"

Diệp Mộng Hàm thực lòng hâm mộ tình cảm Du Dương cùng với Trương Vũ Thiển vì đôi phương có thể hy sinh cả bản thân mình, cho nên đối với khiêu khích của Du Dương nàng không đáp lại, trực tiếp coi không có.

Thấy đối phương không hưởng ứng, hắn cũng không muốn mất mặt bèn ngắt điện thoại!

Sau khi thuộc hạ Diệp Mộng Hàm tới hiện trường, Du Dương trao đổi vài câu liền rời đi! Hắn định trở về ngay khách sạn học viện mà an bài nhưng nhìn cặp mắt mã kim loại trong tay lại thay đổi chủ ý.

Du Dương đến khách sạn khác thuê một phòng, hắn muốn xem bên trong cái cặp mắt mã rốt cục là cái gì?

Tiến vào trong phòng, Du Dương trước tiên khóa cửa cẩn thận, sau đó mới nghiên cứu mở mặt mã. Cái cặp này lại dùng khóa điện tử, phải nhập đúng mặt mã thì mới có thể mở ra được, nếu nhập sai mặt mã quá số lần hạn chế thì vật bên trong sẽ bị hủy đi.

"Ha ha, khóa điện tử là dễ rồi!" Du Dương cười nói.

Nếu là loại khóa bình thường thì hắn còn phải tốn chút sức lực nhưng khóa điện tử lại quá đơn giản đối với hắn! Khóa của Stars hình cảnh còn không làm khó được hắn huống chi một cái khóa điện tử nho nhỏ.

Du Dương dùng trí não thứ hai tốn hơn mười giây thì phá giải được mặt mã. Hắn cẩn thận mở ra, vật phẩm bên trong đã hiện ra trước mắt hắn!

"Đây là cái gì? Bao tay?"

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Định* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 82: Âm Dương Lưỡng Cực Thủ Sáo

Sau khi mở được Valy mật mã, Du Dương thấy được một bộ găng tay được đặt ngay ngắn chỉnh tề!

Chính xác thì găng tay được đặt ngay ngắn theo hình một nắm tay, trong đó bốn ngón tay co lại nằm khít vào nhau, ngón cái được duỗi thẳng hướng ra bên ngoài. Nhặt cái găng tay từ valy lên, hắn nhận thấy găng tay cấu tạo giống như mấy cái găng tay bán bên ngoài, có điều 5 ngón tay hoạt động bình thường, thoải mái hơn, hơn nữa găng tay này khá dày, nhưng đồng thời còn rất mềm mại. Nói chung, đôi găng tay này khá là thoải mái, mềm mại, linh hoạt!

"Một tên buôn lậu tầm quốc tế, lẽ nào lại mang một bộ găng tay tầm thường như vậy?" Du Dương tuyệt đối sẽ không tin tưởng điều này

Du Dương cẩn thận đưa đôi găng tay này lên, xem xét một lượt

Đôi găng tay này được làm từ một loại chất liệu màu đen, nhưng cụ thể là chất liệu gì thì hắn không rõ, chỉ biết là loại chất liệu này không phổ biến. Du Dương suy nghĩ một chút, tự an ủi: "Cái găng tay này chắc không phải vật tầm thường!"

Tiếp tục nghiên cứu, Du Dương tìm thấy hai cái dấu hiệu nằm ở mặt sau hai cái găng tay, cái găng đeo bên phải có một chữ "Nhất", mà cái găng bên trái lại ghi một chữ "Thập".

"Àn, đây là ý gì? Nhất? Thập? Quên đi, cứ mang thử xem!"

"Ế?"

Sau khi mang đôi găng tay này, Du Dương có cảm giác huyết mạch tương liên với nó,

"Đây là?" Một loại cảm giác nói không nên lời, phảng phất giống như hắn và đôi găng tay này cùng một thể.

Du Dương tập trung suy nghĩ thử hướng tới đôi găng tay dò xét.

"Ồi mẹ ơi! Có thể dùng suy nghĩ điều khiển nó"

Suy nghĩ của Du Dương tiến nhập vào đôi găng tay, cảm nhận được sự tồn tại của rất nhiều loại vật chất không biết tên, những thứ này có vẻ như giống như vật chất trong thế giới tinh thần, thu hút lẫn nhau, đồng thời loại bỏ lẫn nhau, tư duy Du Dương khẽ động, thứ vật chất này lập tức phản ứng kịch liệt, sau đó cọ xát với nhau, sản sinh ra một luồng năng lượng khá lớn.

Xèo xèo...

Cùng lúc đó 2 cánh tay được một cỗ quang mang quán quanh, "Mẹ nó chứ, nguyên lai cái này chính là tạo hai điện cực"

Xẹt... Hai cỗ quang mang chạm vào nhau, trước người Du Dương liền xuất hiện một đạo thiểm điện.

"VL, bảo bối a. Thứ này dĩ nhiên có thể đem ý nghĩ của mình chuyển thành hai cực âm dương của điện cực"

Du Dương tư duy lần thứ hai khẽ động. Âm... Một ánh chớp từ giữa hai tay Du Dương bắn thẳng ra, biến cái bàn trước mặt thành đồng gổ vụn.

"Dùng ý nghĩ khuấy động vật chất trong bao tay, sau đó phóng xuất điện năng, tạo một tia sét nhỏ giết địch. Vũ khí này không biết ai phát minh, con mẹ nó thiên tài vãi" Du Dương thầm nghĩ

Du Dương nhưng lại không biết, thứ này căn bản không phải ai phát minh đấy, mà là cường giả cấp Vũ Thần dùng năng lực của mình sáng tạo ra.

"Không biết có thể dùng để cung cấp năng lượng cho plug-in chuyển hoá không nhỉ?." Du Dương thầm nghĩ.

Du Dương nghĩ một lúc, sau đó mười ngón tay giao nhau, đặt công cụ chuyển hoá plug-in ở giữa, bắt đầu thử nghiệm.

Lần trước Du Dương chuyển hoá sang cấp Bạch Ngân, còn dư 13138 tinh, muốn chuyển hoá Thanh Thạch cho Phan Trác Phi còn không đủ, Mấy hôm nay cũng dùng nhiệt năng, quang năng, đủ loại năng lượng bên ngoài hấp thụ, cuối cùng cũng lên 13140.

Du Dương dùng Âm Dương lưỡng cực thủ sáo nạp năng lượng cho plug-in chuyển hoá khí cụ, sau 3 phút thời gian nhảy lên 13141 tinh.

"Ha, thực sự có thể a, oa ha ha..." Du Dương hưng phấn cười dài.

"Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, có nó, sau này lúc nào cũng có thể cung cấp năng lượng cho công cụ chuyển hoá plug-in rồi"

Du Dương đem toàn bộ tinh thần tập trung vào Âm Dương lưỡng cực thủ sáo, dùng suy nghĩ của mình chuyển thành điện năng, bổ sung toàn bộ cho plug-in chuyển hoá.

Du Dương nạp một hơi khoảng 1 tiếng đồng hồ, được 21 tinh, tính toán một hồi, nếu cả ngày ngồi nạp thì sẽ được khoảng 400 tinh, sau này thoải mái hơn rồi.

Mà khi Du Dương vẫn còn muốn tiếp tục nạp năng lượng cho công cụ chuyển hoá plug-in, Du Dương cảm giác đầu của mình một trận mê muội, "Móa, thời gian dài tiêu hao tư duy, đại não có chút ăn không tiêu."

Du Dương tranh thủ thời gian tu luyện Tư Duy mạch động

Mất hai giờ đồng hồ tu luyện tư duy mạch động mới khiến cho bản thân khôi phục bình thường

"Xem ra, tư duy có hạn, không phải cứ liên lu bất tận mãi được. Nhưng may mà ta tu luyện "Tư Duy mạch động" mới khôi phục nhanh như vậy. Sau này vừa tu luyện vừa nạp năng lượng, mỗi ngày nạp 200 tinh chắc không thành vấn đề." Du Dương thầm tính toán.

"Bất quá, đôi gang tay này lúc nào cũng đeo thì không tiện, hơn nữa còn dễ để người khác nhìn thấy. Vạn nhất bị người khác trộm đi rồi, vậy thì cái được không bù đắp đủ cái mất." Du Dương thầm nghĩ.

"Làm sao bây giờ, phải nghĩ kế sách vẹn toàn mới được. Thôi, cứ đem nó chuyển hoá thành plug-in, gắn trên người mình, đồ thằng nào trộm được"

Du Dương dùng tư duy hướng công cụ chuyển hoá plug-in dò hỏi: "có thể chuyển hoá Âm Dương lưỡng cực thủ sáo không?"

"có thể chuyển hoá. Khả năng chuyển hoá thành thất tinh plug-in." công cụ chuyển hoá plug-in nói

"Mẹ nó, thất tinh cơ à, cái Âm Dương lưỡng cực thủ sáo này quả là thứ tốt"

Trải qua hơn một giờ bổ sung năng lượng, bên trong công cụ chuyển hoá plug-in tăng lên 13162 tinh năng lượng.

Du Dương lập tức bỏ 10000 tinh, nâng cấp công cụ chuyển hoá plug-in lên cấp hoàng kim, còn dư lại 3162 tinh.

Tuy nhiên Du Dương cũng được lợi lớn, sau khi Âm Dương lưỡng cực thủ sáo bị chuyển hoá thành plug-in, uy lực tăng gấp 3 lần, tốc độ bổ sung năng lượng gần 60 tinh một giờ, trung bình cứ 1 phút một tinh, nếu một ngày chỉ cần 5 giờ đồng hồ nạp năng lượng, đó là 300 tinh a.

"Ha ha, chí ít sau này không sợ thiếu năng lượng rồi" tuy rằng tốc độ bổ sung năng lượng hiện giờ tương đối chậm, tuy nhiên nếu thực lực của hắn còn tăng, tư duy ngày một khủng, đến lúc đó năng lượng hắn chuyển đổi ra sẽ ngày một nhiều.

"Rốt cục có thể đến thời kỳ tự cung tự cấp rồi" Du Dương trong lòng cảm thán nói

Một đêm này, Du Dương chưa trở về khách sạn ngay, mà là đang ở đây tu luyện, hắn phải tìm sự cân đối giữa việc tu luyện Tư Duy Mạch Động cùng việc nạp năng lượng, như vậy hắn có thể một bên tu luyện một bên bổ sung năng lượng cho công cụ chuyển hoá plug-in, lần này cũng không còn cảm giác mê muội nữa.

Du Dương tiến nhập trạng thái vong ngã, bên ngoài cùng hắn không dường như không liên hệ.

Một đêm đi qua, một ngày mới lại bắt đầu, hội liên đấu tám đại học viện đã bắt đầu, nhưng Du Dương vẫn chìm trong tu luyện.

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 83: Xích Vô Kỵ Vs Xích Kinh Thế

Ngày thi đấu thứ ba của hội liên đấu 8 đại học viện đã bắt đầu, ngày hôm nay trận đấu giữa Hoa Đô học viện cùng England học viện được an bài vào trận thứ hai của buổi sáng.

"Tại sao không nhìn thấy Du Dương, hắn đi đâu rồi?" La Hoành Hành hướng tới mọi người hỏi.

Trương Vũ Thiên tối hôm qua vẫn ở cùng Diệp Mộng Hàm, nàng quay ra hỏi Lâm Thiếu Vân: "Đêm qua Du Dương chưa có trở về sao?"

"Ách... Cái này..." Lâm Thiếu Vân không biết chuyện phát sinh ngày hôm qua, còn tưởng rằng Du Dương cùng Phan Trác Phi muốn phòng đi rồi. Lâm Thiếu Vân nhìn Phan Trác Phi, muốn Phan Trác Phi giải thích một chút hành tung của Du Dương.

Trương Vũ Thiên lập tức đoán được cái gì, nàng ánh mắt bất thiện nhìn về phía Phan Trác Phi, thầm nghĩ: "Thì ra là người, là đạo sư mà cũng muốn đoạt bạn trai của ta."

Phan Trác Phi đối với ánh mắt đầy lửa của Trương Vũ Thiến, vờ như không thấy, nói: "Đừng nhìn ta, ta cũng không biết hán chuẩn đi đâu rồi."

Nói xong, Phan Trác Phi lập tức chuyển hoá trọng tâm câu chuyện, nói: "Phía trước thi đấu đã thắng hai tràng, chúng ta đã sớm có suất vào vòng tiếp theo, ngày hôm nay thi đấu có thể thoải mái một chút cũng được, phát huy ra trình độ bình thường là được, thắng thua đều không trọng yếu, tận lực là tốt rồi." (B: giải chia ra vòng, mỗi vòng chia thành 3 tràng, mỗi tràng đấu 5 trận)

Lâm Thiểu Vân nói: "Mọi người yên tâm đi, chờ tới thời khắc mấu chốt, bản thân của ta tự nhiên sẽ xuất hiện thôi."

Buổi sáng, trận đấu thứ nhất là Mỹ phát học viện đối chiến Đức bảo học viện, hai đội dự thi này cũng đã thua liền hai tràng, nắm chắc là đều bị loại, nhưng cuối cùng ai cũng không muốn thua, đều muốn thắng được đối thủ cuối cùng để tự an ủi.

Hai đội từ chiến một hồi, cuối cùng Mỹ Phát học viện thắng 2 trong 3 trận với Đức Bảo học viện, vẫn hồi được một chút tôn nghiêm cho bản thân, hơn nữa Đức Bảo học viện lại tam chiến tam bại, chảy nước mắt dừng bước tại vòng loại. (B: ở đây tác giả lại chỉ cho chúng ta ánh 3 trận, chả hiểu làm này)

Trận đấu thứ nhất kết thúc, đến phiên trận thứ hai Hoa Đô học viện cùng England học viện thi đấu, nhưng lúc này Du Dương vẫn không có xuất hiện

Đến chúng ta thi đấu rồi, ai muốn lên đầu tiên?" Phan Trác Phi nói. Hiện tại tình thế vô cùng tốt, các thành viên có tâm lý vô cùng thoải mái, thích hợp để phát hiện nhân tài.

"Hắc hắc, ngày hôm qua ta đã phát uy. Ngày hôm nay ta sẽ nhường sân đấu cho các ngươi, mấy người các ngươi tự xử đi." La Hoàn Hành nói.

Còn lại mấy người tự thương lượng, cuối cùng quyết định Lâm Thiểu Vân cùng Lệnh Hồ Tung bốn người mỗi người một trận, mà Trương Vũ Thiến là nữ sinh, chiều cổ năng, làm cho nàng luân không (D: không bị gặp đối thủ).

Tràng thi đấu này, Hoa Đô học viện đã bắt đầu rồi. Mà trong tửu điểm Du Dương vẫn không có đỉnh chỉ tu luyện của hắn.

Du Dương tu luyện một hơi mười lần tiếng đồng hồ, lực lượng của hắn dần dần tăng trưởng, đã đạt đến hai nghìn năm trăm lực lượng. Du Dương vừa tu luyện, đồng thời còn dùng Âm Dương thủ sáo cấp thất tinh tạo dòng điện bổ sung năng lượng cho sinh vật chuyển hoá khí cụ plug-in.

Âm Dương Lưỡng Cực Thủ Sáo sau khi bị chuyển hoá thành plug-in hoàng kim cấp thất tinh, công năng của nó gia tăng rất nhiều, chuyển hoá năng lượng tốc độ tăng gấp ba, hiện tại một giờ hắn có thể đem năng lượng tư duy chuyển đổi ra hơn 60 tinh năng lượng, trong hơn 16 giờ đồng hồ, Du Dương tổng cộng cung cấp hơn một ngàn tinh năng lượng cho sinh vật chuyển hoá khí cụ plug-in.

Hiện tại chuyển hoá khí cụ plug-in năng lượng là: 4277 tinh.

"Ta Kháo, một đêm tự hơn một ngàn tinh, tiếp tục như vậy tiếp qua mấy tháng có thể lần thứ hai thăng cấp rồi. Chờ thăng cấp đến kim cương cấp về sau, chuyển hoá khí cụ plug-in có thể chuyển hoá sinh mệnh vật chất rồi, đến lúc đó, chuyện thứ nhất là sẽ lắp đặt một đôi cánh." Du Dương trầm nghĩ.

Bay lượn, là mộng tưởng của mỗi người.

Du Dương kết thúc tu luyện Tư Duy Mạch Động, nhưng Du Dương nhưng không có vội vã rời khách sạn, hắn trước tiên ăn một bữa sáng. Tuy rằng đã là mười giờ rồi, nhưng Du Dương vẫn phải ăn sáng, lý do ư, hắn đói chết mẹ rồi.

Du Dương vừa ăn điểm tâm, một bên nghiên cứu Âm Dương Lưỡng Cực Thủ Sáo lắp đặt ở trên tay hắn.

"Cái bao tay này chắc không phải do dân chuyên nghiệp làm chứ!"

Cái bao tay này dùng chuyển hoá khí cụ plug-in quả là tuyệt. Nhưng cái Du Dương thích nhất không phải công năng vũ khí của nó mà là tác dụng sạc năng lượng vô cùng hữu dụng.

Du Dương hai tay giơ lên, sau đó tư duy khẽ nhúc nhích, hồ quang giữa hai tay lập tức vờn quanh, Du Dương thử đi không chế hồ quang trong tay, nhưng chúng nó lại không nghe chỉ huy của mình.

"Không có khả năng a. Nhất định có biện pháp chứ."

Du Dương đệ nhị trí não bắt đầu giúp Du Dương suy tính phương pháp không chế những điện lưu này.

"Đứng, không chế tay trái cùng tay phải dùng âm dương hai cực phát ra điện lưu, sau đó chài vuốt sợi dẫn cho chúng nó."

Du Dương trong đầu linh quang chợt lóe, trong phòng diễn luyện Thái Cực vân thủ. Hắn hai tay đẩy, miết, cảm, nhu, phảng phất giống như đang vân vẽ một quả cầu vô hình.

Xèo xèo... Hai tay trong lúc đó thỉnh thoảng còn có thể phóng xạ ra nhẹ nhẹ hồ quang.

Dần dần, giữa hai tay Du Dương hồ quang càng ngày càng nhiều, bắt đầu càng ngày càng dày đặc, chợt lóe chợt tắt. Thời gian dần qua, thời gian tồn tại của thứ hồ quang này càng ngày càng dài, hơn nữa cũng biến thành trắng kiện, Du Dương đem hồ quang giữa hai tay vuốt ve dệt thành một cái hồ quang cầu, vừa mới bắt đầu hắn chỉ có thể tạo ra quả cầu cỡ viên bi, sau đó theo Du Dương hai tay phóng xạ ra hồ quang càng ngày càng nhiều, tiểu cầu lớn lên

một chút, từ viên bi biến thành to như quả trứng chim.

Du Dương còn muốn khiến nó tiếp tục biến lớn, nhưng đột nhiên phịch một tiếng, Du Dương không khống chế tốt, tiểu cầu do hồ quang hình thành chợt nổ tung, đem Du Dương quật ngã xuống. Y phục bị tác phá, mặt cũng thành mặt mèo.

"Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, vẫn may ta phản ứng nhanh, bằng không lần này khuôn mặt kiếm com của ta bị hủy rồi. Không nghĩ tới sức nổ của quang cầu không tồi, uy lực không nhỏ nha. "Ân, không tệ, Âm Dương thủ sáo plug-in rất có tiền đồ."

Du Dương vẫn còn muốn tiếp tục làm thí nghiệm, nhưng nhớ tới ngày hôm nay học viện mình còn phải thi đấu, một đêm không có nhận điện, Du Dương cũng sợ Trương Vũ Thiên cùng Diệp Lâm Hàm các nàng lo lắng cho mình, Du Dương vội vã vén màn, ly khai khách sạn, thẳng đến chỗ thi đấu của hội liên đấu 8 đại học viện.

Hoa Đô học viện cùng England học viện thi đấu đã đến hồi cuối, còn lại cuối cùng một trận thi đấu.

Ván đầu tiên Lâm Thiếu Vân lên sân khấu, hẳn bây giờ là tuyển thủ Hoa Đô học viện có thực lực thấp nhất, ngày hôm nay hẳn gặp thành viên chủ lực của England học viện, kết quả Lâm Thiếu Vân thảm bại, trên người vẫn còn chảy máu, may mắn chính là thương thế của hắn cũng không lớn lắm, đường thương vài ngày ngon ngay.

Ván thứ hai cùng ván thứ ba Lệnh Hồ Tùng cùng Lương Quá đều chiến thắng đối thủ, nhưng ván thứ tư Đoạn Dịch bị đối phương bật cho tan tác.

Ván thứ năm, ván quyết định thắng thua. Người cuối cùng lên đài là Xích Vô Kỵ, đối phương có vũ kỹ ngang ngang Xích Vô Kỵ, nhưng lại tu luyện tới tầng thứ 7, nên Xích Vô Kỵ yếu hơn về lực lượng. Qua vài chiêu, Xích Vô Kỵ dường như bị thương không nhẹ.

Thấy tình hình như vậy, Phan Trác Phi hướng Xích Vô Kỵ trên đài hô: "Không cần cố quá, quá cố giờ, nhận thua đi. Thắng thua đã sao, chúng ta có vé vào trong rồi."

"Không, ta sẽ không thua đâu." Xích Vô Kỵ ngẩng đầu đón nhận những ánh mắt miệt thị trên khán đài hướng về phía mình.

Ở trên võ đài thì đối phương lại liên tục ép mình, Xích Vô Kỵ cả giận hét lớn: "Âm thanh của Xích Long: Xích Long Chi Hồng."

Oanh!!! quyền thủ Xích Vô Kỵ hóa thành một con cự long màu đỏ, dương nanh múa vuốt hướng đối phương cắn nuốt.

Trận thứ năm, Xích Vô Kỵ thắng.

Buổi sáng hai cuộc tranh tài cũng đã kết thúc, Hoa Đô học viện tam chiến tam thắng. Chiến tích lẫy lừng tiến thẳng đến trận chung kết.

"Giấu nghề kỹ quá đấy, đây là lần đầu tiên thấy người sử dụng siêu phẩm cấp vũ kỹ." sau khi xuống dưới đài Xích Vô Kỵ nghe thấy Lệnh Hồ Tùng nói.

"Đúng vậy a. Chiêu này rất cường hãn, ít nhất cũng là siêu phẩm trung cấp vũ kỹ." Đoạn Dịch bình luận.

Mọi người ồn ã một trận bình luận về vũ kỹ của Xích Vô Kỵ

Xích Vô Kỵ sử dụng chiêu "Xích Long Chi Hồng" này xác thực rất lợi hại, dĩ nhiên có thể vượt cấp chiến thắng đối thủ gấp bảy tốc độ trái tim.

Ngay khi Xích Vô Kỵ thắng lợi cảm thấy vui vẻ, đột nhiên có người nói: "Gia truyền tuyệt học bị người dùng thành cái dạng này, người không cảm thấy mất mặt sao?"

Mọi người vừa nhìn, nói lời này dĩ nhiên là khách quý từ mặt trắng Xích Kinh Thế, bên cạnh của hắn vẫn là nữ tử có vài phần rất giống Trương Vũ Thiên-Lam Hải Nguyệt.

Nghe được lời nói Xích Kinh Thế..., Xích Vô Kỵ sắc mặt trở nên khó coi.

"Nghe nói người muốn tham gia lần thi đấu này, ta cố ý từ mặt trắng chạy tới, nhưng là biểu hiện của người để cho ta thất vọng rồi, trình độ người bây giờ, vẫn còn muốn khiêu chiến ta. Hừ, ta xem người đời này quên đi." Xích Kinh Thế chế ngạo Xích Vô Kỵ không kiêng kỵ.

"Người.." Xích Vô Kỵ phụng mang trợn má, nhưng lại không tìm ra được từ nào phản bác.

"Hừ hừ, phần nộ sao? Người phần nộ đã bao nhiêu năm, nhưng vẫn là tên phế vật. Ta xem người ở địa cầu đi mà ngóc ngách đi. Ở chỗ này người còn có thể làm một tài tử. Nếu như người quay về mặt trắng, người chính là tên phế vật." Xích Kinh Thế lại nói.

Mọi người không biết Xích Kinh Thế cùng Xích Vô Kỵ rốt cuộc là quan hệ như thế nào, nhưng Xích Kinh Thế chế ngạo Xích Vô Kỵ như vậy, tất cả mọi người đều không nhịn nổi, La Hoàn Hành cùng Trương Vũ Thiên đều có tính tình bạo lực, hai người bọn họ đang muốn bạo phát.

Đột nhiên, một thanh âm nói: "Ta Kháo. Là ai? Dĩ nhiên thừa dịp lúc ta không có ở đây để khi phụ bằng hữu của ta."

Chương 84: Song Sinh

Mọi người nhìn về phía phát ra âm thanh, đầu tóc rũ rượi, áo quần xộc xệch, Du Dương nhà ta xuất hiện với dáng vẻ “một đêm cuồng loạn”.

“Ha ha, xem đi! Ha ha, xem đi! Ta đã nói rồi mà, tới thời khắc mấu chốt, huynh đệ của ta khẳng định sẽ trở lại!” Lâm Thiếu Vân ở một bên nhỏ giọng thầm nói.

Xích Kinh Thế cũng nhìn về phía Du Dương, hần đồng dạng dùng ngữ điệu khinh miệt nói: "Ta tưởng là ai, nguyên lai là tên thích đóng vai hề a!"

Tuy rằng Xích Kinh Thế cùng Xích Vô Kỵ hai người tướng mạo thập phần giống nhau, hầu như giống nhau như đúc, nhưng Xích Kinh Thế vẻ mặt cao ngạo, khiến bọn người Du Dương phi thường chán ghét. Xem ra, sau này gặp lại Xích Vô Kỵ lại có vài trận đấu rồi.

“Người may mắn à nha, ta giới tính rất bình thường, nếu người là nữ, hôm nay ta chộc cho nở cây hoa cúc nhà người!” Du Dương nói

"Lớn mật! Dám vô lễ đối với Thiếu chủ nhà ta, muốn chết." một tên tùy tùng mang theo kính râm đi phía sau Xích Kinh Thế nói.

Lời còn chưa dứt, người khác đã vọt đến trước người Du Dương, không thêm phân trần, bắt đầu hướng Du Dương đánh một quyền, hơn nữa quyền này lực lượng cực đại, chừng hai nghìn lực lượng.

Hai nghìn lực lượng! Nếu như đối với người tu luyện Tâm Huyết Thần Tốc mà nói là đỉnh cao của lực lượng, mà bây giờ bên người Xích Kinh Thế tùy tiện chọn một tên tùy tùng đã đạt được sức mạnh hai nghìn mã lực, từ đó có thể thấy người địa cầu cùng người mặt trăng có khoảng chênh lệch lớn, cũng khó trách Xích Kinh Thế coi trận đấu của Du Dương chỉ là thi đấu biểu diễn!

"Hừ!" Du Dương gặp đối phương một quyền có sức mạnh đạt hai nghìn mã lực hướng chính mình đánh qua, hần căn bản không có để vào mắt! Nếu là lúc trước, Du Dương có thể sẽ hơi lo một tí, nhưng Du Dương tu luyện là Tư Duy Mạch Động trung tầng, lực lượng này với hần mà nói cũng không tính là cái gì!

Tuy rằng người mặt trăng thể chất vượt xa người địa cầu, phương thức tu luyện cũng cao cấp hơn so với người địa cầu, nhưng vũ kỹ cũng như nhau, tại tình huống lực lượng tương đương chạp mặt, tuyệt kỹ của Du Dương tuyệt đối là nhân trung chi vương.

Đối mặt với một quyền đạt sức mạnh hai nghìn lực của đối phương, Du Dương nhìn cũng không nhìn, tùy tiện nhấc chân một cước, dĩ nhiên lấy tình chế động, một cước đá vào trên bụng tùy tùng Xích Kinh Thế.

Tùy tùng Xích Kinh Thế bị Du Dương đá trúng lùi về sau, hần đưa tay ra phía sau, muốn tìm một thứ gì đó chống đỡ ở thân thể của chính mình, nhưng bên cạnh hần đều là không khí, không có cái gì có thể cho hần mượn lực!

Một tiếng trầm muộn vang lên, hần ngã trên mặt đất, muốn há mồm nói gì đó, nhưng lại đau đớn khiến cái gì cũng nói không nên lời.

Du Dương dễ dàng giải quyết tùy tùng Xích Kinh Thế, Xích Kinh Thế nhú mảy, ánh mắt lộ ra một tia kinh dị! Tuy rằng loại chuyện này hần cũng có thể dễ dàng làm được, nhưng loại sự tình này phát sinh ở một địa phương như thế này thì thật lạ, tình huống thân thể người địa cầu như thế nào hần biết rõ, làm hần kinh ngạc không thôi.

"Không có giáo dưỡng gì cả, đúng là chủ nào chó nấy, giống hệt nhau!" Du Dương quay về phía tên tùy tùng, chỉ dẫu mắng hờn nói

"Tiểu tử, ngươi muốn chết phải không?" Xích Kinh Thế nổi giận, bị một tên địa cầu hèn mọn vũ nhục lần nữa, một kẻ luôn luôn cao cao tại thượng như hần sao có thể nhẫn nhịn, đây đặc sát khí từ cơ thể phát ra, hướng thẳng đến Du Dương.

“Muốn giết ta, ngươi có bản lĩnh đó không!” Du Dương nói.

"Hừ!" Xích Kinh Thế nắm tay đã nắm lại, một tia khí lưu như có như không vờn quanh trên quả đấm của hần.

Du Dương cũng không thể yếu, vút mẹ nó tứ đại gia tộc gì đó đi, người là thiếu chủ đã sao, hồ báo trước mặt anh à, vậy trước tiên đánh cho cha mẹ khó nhận ra đã. Du Dương cũng thăm vậ lực lượng, chuẩn bị nghênh chiến Xích Kinh Thế.

"Được rồi!" Đột nhiên, từ này giờ không nói gì, Xích Vô Kỵ bỗng rống lên.

Xích Vô Kỵ nói: "Xích Kinh Thế, thời gian ước định giữa chúng ta còn ba năm, mời dựa theo ước định chúng ta, trong ba năm này không nên quấy rối cuộc sống của ta, cũng bao gồm bằng hữu của ta!"

Đổi mặt Xích Vô Kỵ, Xích Kinh Thế lại khôi phục cái vẻ cao ngạo luôn luôn hiện hữu trên mặt, nói: "Ta cảm thấy được đối với ngươi mà nói, ba năm thời gian quá ngắn, dù qua ba mươi năm, ngươi ở trước mặt ta, vẫn là một tên phế vật!"

"Ta Kháo!"

"Choáng nha!"

Đổi mặt tên khinh người quá đáng như Xích Kinh Thế, Du Dương cùng La Hoàn Hành cũng không kiêng nể gì nữa, song song xắn ống tay áo, chuẩn bị làm lớn một trận, phía sau bọn họ Lệnh Hồ Tung mấy người âm thầm đưa Lâm Thiếu Vân cùng Trương Vũ Thiển ở bên trong, đều đã làm tốt công tác chuẩn bị khai chiến.

"Ba năm sau, mặt trăng, Thiên Không thành, ta nhất định sẽ quay về lấy lại toàn bộ thứ thuộc về ta " Xích Vô Kỵ hướng Xích Kinh Thế nói, rồi hướng Du Dương: "Đi thôi! chuyện của mình, ta sẽ tự mình giải quyết!"

Nói xong, Xích Vô Kỵ ly khai sân thi đấu đầu tiên! Sự việc đã hết, diễn viên đều bỏ đi, những người khác lưu lại cũng không có ý nghĩa gì, Lệnh Hồ Tung, Đoạn Dịch, Lương Quá lập tức đuổi theo Xích Vô Kỵ.

Du Dương đi tới trước người Xích Kinh Thế, nhỏ giọng nói: "Buổi tối hôm nay, ta ở chỗ này chờ ngươi, không đến chính là tên đàn bà!"

Nói xong, Du Dương cũng tùy mọi người đang ly khai sân thi đấu!

Cả bọn Du Dương sau khi rời đi, Trương Vũ Thiển đi tới bên người của Xích Kinh Thế cùng Lam Hải Nguyệt – người có mẫu tử rất giống nàng, nói: "Nào có ca ca giống ngươi như vậy, bất nạt đệ đệ của mình!"

Xích Kinh Thế nhìn bóng lưng Xích Vô Kỵ rời đi, vẻ cao ngạo trên mặt biến mất không thấy gì nữa, đứng một hồi lâu hần mới mặt không chút thay đổi rời sân thi đấu!

Lam Hải Nguyệt nhún vai, cảm thấy không thú vị cũng bỏ đi.

Du Dương bọn người về tới nơi nghỉ ngơi do Hoa Đô học viện chuẩn bị, ánh mắt mọi người giao nhau đầy câu hỏi, Xích Vô Kỵ rốt cục cũng giải khai nghi hoặc trong lòng mọi người!

Hóa ra, Xích Vô Kỵ cùng Xích Kinh Thế là hai anh em song sinh! Tuy rằng hai người là hai anh em song sinh, nhưng hai người lại có thiên phú bất đồng. Xích Kinh Thế thể chất trên mặt trăng thuộc về loại ưu, còn lại Xích Vô Kỵ xuất hiện ghen lại hiếm có, nhưng là ghen thoái hóa, thể chất Xích Vô Kỵ tất nhiên cùng người địa cầu hiện tại như nhau.

Tại năm mười lăm tuổi, Xích Kinh Thế cùng Xích Vô Kỵ hai anh em tình cảm phi thường tốt! Tuy rằng thể chất Xích Vô Kỵ so sánh với Xích Kinh Thế rất yếu, nhưng Xích Kinh Thế luôn luôn kiên trì giúp em mình học tập võ kỹ.

Nhưng kể từ sau đó, Xích Kinh Thế tính tình đột nhiên chuyển biến, biến thành cao ngạo, đối với đệ đệ từ cẩn thận tỉ mỉ giáo dục, biến thành châm chọc khiêu khích, hơn nữa chỉ cần là đệ đệ Xích Vô Kỵ thích gì đó, Xích Kinh Thế nhất định sẽ trăm phương nghìn kế cướp lấy! Trong đó việc Xích Vô Kỵ vẫn thầm mến Lam Hải Nguyệt, để Xích Kinh Thế biết được, liền yêu cầu Xích gia đối với Lam gia cầu hôn, cùng Lam Hải Nguyệt trước định hôn ước!

Từ nay về sau hai huynh đệ trở mặt thành thù, cũng định ra năm năm ước hẹn, năm năm sau quyết chiến trên mặt trăng tại Thiên Không Thành, người nào thắng, người đó là Xích gia gia chủ tương lai, song song là hôn ước cùng Lam Hải Nguyệt!

Nghe xong Xích Vô Kỵ giải thích, tất cả mọi người trầm mặc không nói. Loại sự tình này, người khác cho dù muốn giúp, nhưng cũng giúp không được, chỉ có thể dựa vào Xích Vô Kỵ tự mình đi nỗ lực mới được!

Nghe xong có sự của Xích Vô Kỵ, Du Dương trong lòng lộ vẻ do dự, thầm nghĩ: "Trong tay còn có một viên tâm não nhân tạo, hay ta giúp Xích Vô Kỵ một lần?"

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Nhược Điểm Của Trương Vũ Thiển

Ý định trợ giúp Xích Vô Kỵ lóe lên trong suy nghĩ của Du Dương, nhưng rất nhanh đã bị Du Dương vứt bỏ. Nếu như nói là lắp đặt một cái trái tim plug-in cho Lâm Thiếu Vân, Du Dương không lo lắng gì cả, vì hai người thân nhau từ nhỏ, còn hơn cả huynh đệ. Nhưng Xích Vô Kỵ lại không như vậy, không

xét đến thời gian quen biết đã dành, hẳn còn không biết được nông sâu thiếu gia này, không thể không phòng.

Coi như là thực sự giúp hắn, cũng phải quan sát một thời gian đã.

Buổi chiều, trận đấu thứ nhất là Anh Hoa Nữ Tử học viện đối chiến Úc Luân học viện. Anh Hoa Nữ Tử học viện có lẽ chuẩn bị rất tốt, mấy cuộc tranh tài này, chủ lực của các nàng Mazia Ozawa cũng không có lên sân khấu, nhưng luôn thắng 3 trên 5 trận, cùng Hoa Đô học viện, lấy thành tích tam chiến toàn thắng vào chung kết.

Buổi chiều trận thi đấu thứ hai là Yale học viện đối chiến Ryton học viện, hai sở học viện để tranh thủ suất cuối cùng vào trận chung kết, hai đội huyết chiến đến thời khắc cuối cùng! Trận đấu này là hồi chiến đấu thảm thiết nhất từ khi đại hội liên đấu thường niên khai mạc đến giờ, trọng thương mấy người, tuy rằng cuối cùng Ryton học viện thắng được, nhưng đội viên chủ lực trọng thương, ai nấy đều thấy được bọn họ đã không có cơ may giành chức vô địch rồi!

Trước bữa tối, ban tổ chức đã tiến hành hoạt động rút thăm cho trận chung kết.

England học viện cùng Ryton học viện cùng một bảng.

Hoa Đô học viện cùng Anh Hoa Nữ Tử học viện đối chiến.

Đối với kết quả như vậy, England học viện tự nhiên rất cao hứng, Ryton học viện đã không còn sức chiến đấu rồi, việc bọn họ tiến tới trận chung kết cuối cùng đã được xác định vững chắc.

Mà Anh Hoa Nữ Tử học viện lại có số phận không được may mắn lắm, bọn họ bốc ngay phải sát thủ của đại hội lần này – Hoa Đô học viện

Sau bữa cơm, viện trưởng Anh Hoa Nữ Tử học viện Lan Vũ Đằng (sora aoi) lại chủ động tìm đến viện trưởng mũi to của Hoa Đô học viện Hoa Vân Long.

Lan Vũ Đằng vô cùng thân thiết kéo cánh tay Hoa Vân Long, nói: "Vân Long quân, ngày mai thi đấu các người cần phải nhường chúng ta chút a!"

"Ách... Cái này... Việc này đều là do đạo sư dẫn đội chúng ta phụ trách, ta cũng không động vào được!" Hoa Vân Long nói.

"Nếu như ngày mai đội viên các người có thể tha cho học viện chúng ta, đêm nay muối muối sẽ cùng người tìm hiểu mấy tư thế mới nghe không!" Lan Vũ Đằng dùng ánh mắt mỉa mai nhìn Hoa Vân Long nói.

Hoa Vân Long sắc sắc nói, "Hay buổi tối hôm nay ta và em tìm hiểu trước mấy tư thế, ta sẽ có gắng đối đãi người, sau đó ngày mai thi đấu Hoa Đô đội viên chúng ta sẽ nhường được không!"

"Hừ, lão gia người, xấu lắm, cũng biết chiếm tiện nghi nhân gia a !" Lan Vũ Đằng phong tao nói.

"Ha ha, chúng ta ai chiếm tiện nghi ai vẫn còn chưa biết được đâu!"

Lan Vũ Đằng tuy rằng giao hoạt, nhưng Hoa Vân Long càng gian trá hơn!

Lúc Hoa Vân Long cùng Lan Vũ Đằng hai hiệu trưởng của hai học viện cùng một chỗ chơi trò mập mờ thì đội viên chủ lực Học viện thánh nữ Sakura Mazia Ozawa đồng thời cũng tìm tới Du Dương.

Mazia Ozawa cũng vô cùng thân thiết kéo cánh tay Du Dương, hai mắt thương cảm nhìn Du Dương nói: "Du Dương quân, ngày mai thi đấu, người phải nhẹ nhàng chút nha!"

Quả thực là có hiệu trưởng giỏi sẽ có học viên hiền.

"Ách... Cái này... Hạ thủ nhẹ một chút là có thể, ta bảo chúng sẽ không để cho người thua quá khó nhìn là được!" đôi tay lang sói của Du Dương len lén vuốt ve cái mông đẹp của Mazia Ozawa. Tuy rằng trên tay chiếm tiện nghi, nhưng hắn vẫn không thể nhường được, muốn cho hắn thua, là chuyện không thể nào xảy ra.

"Ta không cầu chiếm thắng đầu Du Dương quân, chỉ cần bình thủ là tốt rồi! Nếu như Du Dương quân có thể đáp ứng lời mà nói..., buổi tối hôm nay Du Dương quân người có thể dùng tuyệt chiêu Nhất Trụ Kinh Thiên Đỉnh của người tùy tiện khi dễ người ta, Maria ta sẽ không phản đối đâu!" Mazia Ozawa tại Du Dương bên tai không ngừng thổi nhiệt khí nói, đầu lưỡi còn không ngừng treu đùa trên tai Du Dương

"Mẹ ơi, công phu đầu lưỡi của nàng lợi hại quá! Nếu như hướng tiểu huynh đệ của ta phục vụ, còn hơn lên tiên mấy lần ấy chứ!" Du Dương trong lòng tưởng tượng tiểu la lỵ này ngồi chồm hổm tại dưới háng chính mình, vì chính mình đặc biệt mặc trang phục y tá, giáo viên phục vụ tiểu huynh đệ, long đầu nhin không được đứng thẳng lên.

Mazia Ozawa đối với mị lực chính mình rất có lòng tin, đã sớm dự đoán thân thể sẽ có Du Dương phản ứng, phi thường tự nhiên quay lưng lại, dùng khe mông nàng cạ cạ vào tiểu huynh đệ của Du, vẫn còn như có như không ấn vào một chút!

"Móa, cô nàng này thực hiện là quả con mẹ nó phong tao rồi!" Du Dương trong lòng sôi tru nói.

Mazia Ozawa còn chưa sử hết chiêu thức, tay nhẹ miết dần xuống dưới (Y) Du Dương, muốn nghiền cứu một chút long đầu côn của Du Dương!

Ầm ! Một tiếng giòn vang!

Mazia Ozawa đang ngả ngón bị đánh bật ra!

"Maria tiểu thư, mời tự trọng chút, hãy đi tìm nam nhân khác đi!"

Mazia Ozawa xoay quay người, Trương Vũ Thiên đi tới bên người Du Dương, đã thấy việc Mazia Ozawa câu dẫn Du Dương thu hết trong tầm mắt

"Ah, là Trương đồng học a!" Bị bất gặp câu dẫn nam nhân người ta, nhưng Mazia Ozawa một chút cũng không xấu hổ, thần sắc tự nhiên cùng Trương Vũ Thiên bắt chuyện.

"Maria tiểu thư, ở đây không chào đón người!" Trương Vũ Thiên lạnh lùng nói.

"Đó, nếu theo ta sớm đã không bị quấy rầy rồi!" Mazia Ozawa lưu luyến nhìn hạ thân Du Dương một chút, long đầu côn đang dựng đứng lên, ánh mắt phi thường tiếc hận hướng về khách sạn của học viện.

"Ai!" Nhìn bóng lưng Mazia Ozawa rời đi, đường cong mềm mại, mông vênh lên, bộ ngực ngạo nghễ, Du Dương nhìn không được thờ dãi.

"Ca thán cái gì? Có đúng hay không ta quấy rầy chuyện tốt của người, người cảm thấy tiếc a!"

Nói, Trương Vũ Thiên đột nhiên nắm lấy long đầu côn của Du Dương, lực đạo to lớn, làm Du Dương đau đớn nhũn mảy.

Tuy rằng đau nhức, cũng cách lớp y phục, nhưng long đầu côn lại là lần đầu tiên bị nữ sinh nắm trong tay, còn là nữ nhân của mình, Du Dương dục hỏa bốc cháy cuộn cuộn.

Du Dương đột ngột ôm chầm Trương Vũ Thiên, đem long đầu côn dưới hạ thân chạm vào trên bụng mềm mại Trương Vũ Thiên!

"Làm... Làm... Làm gì? Mau buông!" Bị "cái ấy" nam nhân dán ở trên người, Trương Vũ Thiên tâm thần lập tức loạn cả lên.

Vừa rồi Trương Vũ Thiên phá hủy chuyện tốt của Du Dương, Du Dương làm sao có thể đơn giản buông tha nàng, Du Dương hung hăng chộp ngọc thổ (@)(@) Trương Vũ Thiên, đồng thời một dòng điện lưu yếu ớt từ Du Dương trên tay thoát ra, thẳng đến thánh địa dưới hạ thân thiếu nữ Trương Vũ Thiên truyền tới!

"A!" Trương Vũ Thiên khẽ rên một tiếng.

Trương Vũ Thiên là một thiếu nữ còn nguyên "tem", thánh địa mẫn cảm nhất bị điện giật, trong cơ thể nàng xuân triều lập tức bắt đầu tuôn ra!

Điện lưu trong tay Du Dương, không chế tinh chuẩn không gì sánh được, tổn thương không có, nhưng lại có thể kích thích thân thể Trương Vũ Thiên lên đến mức cao nhất!

Dòng điện đi qua Trương Vũ Thiên hai lần, Trương Vũ Thiên cũng đã xui xẻo dựa vào trong lòng Du Dương, xuân thủy như vỡ đê hồng thủy chảy ra.

Du Dương không nghĩ tới Trương Vũ Thiên bình thường có bộ dạng nữ bạo long, thân thể lại quá mẫn cảm! Du Dương ôm Trương Vũ Thiên, làm cho nàng dựa vào trên người mình nghỉ ngơi chỉ chốc lát. Tuy rằng Du Dương trên tay đỉnh chỉ điện lưu tập kích, nhưng hạ thân hân cây thương vẫn còn cuồng nộ chỉ vào Trương Vũ Thiên, làm Trương Vũ Thiên sợ đến mức một cử động cũng không dám.

Một lúc sau, Trương Vũ Thiên cuối cùng từ trong mê say tỉnh lại, thanh âm nhỏ như muỗi ở bên tai Du Dương nói: "Bại hoại, người xấu lắm!"

Trương Vũ Thiên nghĩ rằng mắng Du Dương hai câu vẫn còn chưa đủ nghiền, lại hướng đầu vai Du Dương hung hăng cắn một cái, nói: "Lần tới lại khi dễ ta, ta sẽ cắn chết người!"

"Ha ha, tốt thôi, bất quá người cứ cắn phía dưới là được!" Du Dương vô sỉ nói.

"Người... Lưu manh!" Trương Vũ Thiên liếc xéo Du Dương một phát, sau đó đẩy ra Du Dương chạy mất!

Du Dương vốn có dã thủ thế, nhưng Trương Vũ Thiên lần này dĩ nhiên đổi tính rồi, không có đập Du Dương!

"Ha ha, rốt cục để cho ta bắt được nhược điểm của người à nha! Hừ hừ, ta không đem người tiểu ny tử này huấn luyện thành mèo ngoan, ta cũng không phải là Du Dương!" Du Dương chỉ khí hào hùng nói.

Du Dương muốn bắt Trương Vũ Thiên lại, đến thừa dịp thắng truy kích, đánh hạ mấy tòa thành trì, nhưng thấy sắc trời lấy muộn, mặt trăng sáng lạng lẽ lên tới đỉnh, "Ta Kháo! Ta thế nào đã quên, buổi tối hôm nay cùng Xích Kinh Thế ước định đập nhau!"

Chương 86: Phiêu Miểu Long Du Bộ

Lúc Du Dương đi tới sân thi đấu đã thấy Xích Kinh Thế đứng trên huyền phù lơ lửng giữa đài thi đấu. Hắn vòng tay ra sau, thân hình trầm ổn, ánh trắng tròn chiếu vào phía sau hắn làm người khác cảm giác khí thế của một đại tông sư khai tông lập phái.

"Ồ~..~ Du Dương ơ một cái thật to, phá hư phong cảnh, hần hướng Xích Kinh Thế trên đài nói: "Xấu hổ, ngày hôm nay tương đối đối, ăn một lúc quá nhiều, làm người đời lâu!"

"Lẽ nào người không biết ước hội phải đứng giờ sao?" Xích Kinh Thế có chút không nhịn được, nếu như không phải là vì hai chữ "Đàn bà" nọ, Xích Kinh Thế căn bản không cần để ý Du Dương.

"Ha ha, ta nói là buổi tối hôm nay, lại không có nói giờ mà, là do chính người đến tương đối sớm mà thôi, ta nói này, người vẫn còn ngây thơ thật!" Du Dương nói.

"Người..." công phu miệng lưỡi Xích Kinh Thế nào có thể sánh cùng Du Dương, không phản bác được Du Dương, hắn nói: "Muốn động thủ thì nhanh lên, bản thiếu gia không có thì giờ!"

"Oạch! Lời này thế nào nghe quen tai như thế, hình như người ta vẫn dùng trong phim thì phải!" Du Dương nói.

"Hừ!"

Xích Kinh Thế phát hiện, nếu như lại cùng Du Dương đấu khẩu, hắn có nói rằng mép cũng chả hơn nổi, hắn đơn giản cứ đứng ở nơi đó, không để ý tới Du Dương nữa.

Xích Kinh Thế im lặng, Du Dương cũng thấy không thú vị, bèn nhảy lên lôi đài.

Du Dương mới vừa lên đài, Xích Kinh Thế thân thể liền động! Hai tay của hắn vẫn như cũ để ở sau người, nhưng dưới chân ẩn ước một bộ pháp, thân thể dường như lung lay vài cái, liền đi tới trước người Du Dương.

"WTF? Hào bộ pháp!" Du Dương là người biết hàng, liếc phát thấy ngay bộ pháp Xích Kinh Thế đang dùng là hàng khủng, tuyệt không dưới "Phong Thần Mê Tung bộ" của hắn, Phong Thần Mê Tung bộ chỉ là siêu phẩm hạ cấp vũ kỹ, còn bộ pháp của Xích Kinh Thế hẳn không dưới siêu phẩm trung cấp vũ kỹ.

"Nghĩ không ra nhân lực của người cũng không tệ lắm!" Xích Kinh Thế nói.

"Đó là đương nhiên, mặt của ta là Thiên Lý Nhãn, được tôi luyện giống Hóa Nhân Kim Tinh, đừng nói là vũ kỹ của người, ta còn có thể nhìn xuyên quần áo của các cô nàng, cái gì chữ "đồi nử" hay "sông suối", "thanh long" hay "bạch hổ", chỉ cần ta muốn là thấy!" Du Dương cười đậm nói.(B: đem An đệ chúng ta cho Du kiểm chứng)

Nghe được lời Du Dương nói, Xích Kinh Thế sắc mặt biến hóa, không tự giác kéo kéo vạt áo của hắn.

Thấy phản ứng Xích Kinh Thế, Du Dương nghĩ buồn cười, nói: "Ha ha, người đừng sợ, ta đây giới tính bình thường, tuy rằng ta thích chơi cây hoa cúc, nhưng việc này cũng chỉ giới hạn ở nữ, ta đối với nam nhân thân thể không có bất cứ hứng thú nào!"

"Người lời thôi dài dòng nhiều lắm!" Xích Kinh Thế ra chân như thêm điện, đá hướng về phía hạ thân Du Dương, "Người không phải có công phu dùng tiêu đề đệ làm "nát ngọc tan vàng" sao, ta muốn xem cái của người cứng rắn hay chân của ta bá đạo" (hóa ra thằng này khi chơi gái toàn dùng chân)

"Mẹ kiếp, muốn cho ta đoạn tử tuyệt tôn a! Không dễ dàng như vậy đâu! Phong Thần Mê Tung bộ!"

Du Dương sử dụng Phong Thần Mê Tung bộ, tránh qua, né lại, thoát một cước chí mạng của Xích Kinh Thế.

"Muốn chạy! Người cho là người chạy trốn được sao? Phiêu Miểu Long Du Bộ!" Xích Kinh Thế thấy Du Dương dùng siêu phẩm cấp bộ pháp, tránh được một cước của hắn, hắn cũng không chậm trễ, sử dụng siêu phẩm cấp bộ pháp của mình,

Phiêu Miểu Long Du Bộ thuộc về siêu phẩm trung cấp bộ pháp, dưới chân mờ ảo, thân như du long, so với Phong Thần Mê Tung bộ của Du Dương thì cao hơn một cấp bậc.

Xích Kinh Thế đuổi theo Du Dương, chân nhả hạ thế Du Dương đá tới!

"Mẹ kiếp, một cước này phải hơn 3500 mã lực! Tiểu tử này tu vi thấp nhất cũng đã luyện tới “Luyện nhục”” cảnh giới!" Du Dương đệ nhị trí não tính toán ra lực chân của Xích Kinh Thế.

Tùy từng Xích Kinh Thế đều lực lượng đều đạt trên 2000, sức mạnh của hắn tuyệt sẽ không thấp!

Mặc dù biết sức mạnh Xích Kinh Thế so với chính mình cao hơn, nhưng Du Dương đểch quan tâm!

Xích Kinh Thế phát hiện ra một chuyện vô cùng quái dị, Phiêu Miểu Long Du Bộ của mình rõ ràng so với Phong Thần Mê Tung bộ của đối phương đẳng cấp cao hơn, sử dụng lực lượng lớn hơn, nhưng thể nào cũng đá trượt.

Lúc này Du Dương tâm tư căn bản là không có đặt ở trên trận đấu, mà là chuyên tâm nghiên cứu cách di chuyển của Phiêu Miểu Long Du Bộ mà Xích Kinh Thế dùng. Loại này là bảo mệnh vũ kỹ, Du Dương sao có thể buông tha!

Càng về sau, Du Dương càng hiểu thấu Phiêu Miểu Long Du Bộ, càng làm “vũ kỹ plug-in” của hắn thêm phong phú.

Du Dương sở dĩ chuyển hóa vũ kỹ plug-in, bởi vì bên trong đó đều là vũ kỹ, cho dù không đủ lực lượng để sử dụng, thì hắn cũng có thể dựa vào sự hiểu biết của mình đối với vũ kỹ để nâng cao cấp bậc của mình.

Hiện tại vũ kỹ plug-in đã gia tăng đến mấy siêu phẩm cấp vũ kỹ, có vũ kỹ do Du Dương nghĩ như Bạo Phá Quyền, Thái Cấp Hóa Nhất Khí, học lóm của Đoạn Dịch như Địa Ngục Thập Bát Chỉ, của Lệnh Hồ Tung như Hình Ý Cửu Biến, của La Hoàn Hành như Bát Cực Chấn Thiên, của Diệp Mộng Hàm như Thất Tinh Liên Hoàn Cước, hoặc ăn cắp của hiệu trưởng mũi to Hoa Vân Long như Thiên Hạ Vô Song quyền, Phong Thần Mê Tung bộ, Bài Vân Di Hải chương, thậm chí lấy của cả tên sát thủ Thấu tâm Long Trảo Thủ, hiện tại lại tăng thêm một vũ kỹ nữa Phiêu Miểu Long Du Bộ!

Từ đầu chỉ là Vũ kỹ plug-in Huyền Thiết một sao, hiện tại đã thăng cấp đến tận Huyền Thiết chín sao, biến thành “Vũ Kỹ Sáp Kị Huyền Thiết Cửu Tinh”.

"Đem siêu phẩm cấp vũ kỹ lợi hại hơn của người lấy ra đi, bộ pháp này mặc dù không tệ, nhưng chỉ dựa vào nó, người dường như không thắng được ta!" Du Dương nói.

"Chắc chắn chứ?" Xích Kinh Thế nói xong, lực lượng dưới chân hắn đột nhiên tăng mạnh, tốc độ tăng nhanh.

"Mẹ kiếp, hắn dĩ nhiên đã tu luyện đến cảnh giới "Cải cân"(đổi gân) !" sau khi thấy tốc độ Xích Kinh Thế tăng lên, Du Dương cả kinh nói.

Cảnh giới “Tu da”, có thể cải biến kết cấu tổ chức bên ngoài của da, tăng cường lực phòng ngự thân thể.

Cảnh giới “Luyện nhục”, tu luyện cơ thể, tăng cường độ cơ thể, tăng khả năng kháng đòn đồng thời cũng sẽ tăng lực lượng của thân thể.

Cảnh giới “Cải cân”, luyện thay đổi vị trí của gân, tăng sự mềm dẻo thân thể đến mức không tưởng, còn tăng cả tốc độ của thân thể.

Rất hiển nhiên, Tư Duy Mạch Động của Xích Kinh Thế đã tu luyện đến cảnh giới “Cải cân”, lực lượng đã hơn 5000 mã lực, lớn gấp đôi Du Dương!

Trước sức mạnh tuyệt đối, âm mưu quỷ kế đều vô dụng, quả thật quá chuẩn. Có nhiều vũ kỹ hơn nữa mà gặp phải tên mạnh như vậy thì cũng chịu chết.

Xích Kinh Thế cũng không có ý định tại nơi này sử dụng hết tuyệt chiêu của mình, mà là dự định lấy lực lượng thủ thắng.

Bản thân Phiêu Miểu Long Du Bộ của Xích Kinh Thế có thể áp chế tốt Phong Thần Mê Tung bộ của Du Dương, mà Xích Kinh Thế càng lúc tăng lực lượng càng nhiều, Du Dương ứng phó càng thêm vất vả.

"Vũ kỹ cùng thực lực của người ở địa cầu này cũng thuộc hàng cao thủ! Bất quá người muốn chiến thắng ta, mơ đi em ạ!"

"Ah, vậy cũng không nhất định! Có chuyện đã quên nói cho người biết, Phiêu Miểu Long Du Bộ của người ta cũng biết!" Nói xong Du Dương cải biến bộ pháp, cũng sử dụng Phiêu Miểu Long Du Bộ.

"Người thể nào biết sử dụng xích gia vũ kỹ của chúng ta?" Xích Kinh Thế giật mình nói, "Chẳng lẽ là Xích Vô Kỵ dạy người?"

"Ha ha, ông nội người đây còn biết nhiều vũ kỹ khác, một Phiêu Miểu Long Du Bộ còn con có cái gì kỳ quái!" Du Dương nói.

Cùng một bộ pháp, nhưng Du Dương sử dụng lại càng thêm huyền ảo, không những thế lại còn hoàn thiện nó.

Du Dương nói: "Kỳ thực Phiêu Miểu Long Du Bộ của ta mới là chính tông, xích gia các người học phải hàng lậu rồi."

"DKM người!" Trộm vũ kỹ nhà người khác, sau đó còn nói là chính tông, Du Dương vô sỉ như vậy, Xích Kinh Thế không giận mới là lạ.

Xích Kinh Thế không hề lưu thủ, hắn đâu còn dằn dấp tông sư, tay vung một cái, một quyền oanh tạc hướng về phía ngực Du Dương.

Một quyền này lực lượng không dưới 5000 mã lực, Du Dương dùng song chưởng ngăn trở nắm tay Xích Kinh Thế, nếu chỉ thế không thì chắc chắn Du Dương sẽ bại dưới tay của Xích Kinh Thế

Du Dương khoe miệng hiện ra nụ cười quý dị, thầm nghĩ: "Ca ta đợi đúng là cơ hội này!"

Du Dương đột nhiên hai tay đưa trước ngực bắt được nắm tay Xích Kinh Thế, đồng thời có vài lam sắc điện xà từ giữa hai tay Du Dương phóng xuất ra ngoài!

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Địch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Kinh Biến Giữa Trận Đấu

Du Dương muốn đùa giỡn Trương Vũ Thiên thì hẳn chỉ dùng một chút điện lưu yếu ớt. Nhưng hiện tại hắn đang choáng nhau với Xích Kinh Thế, một địch nhân có thực lực cao gấp đôi bản thân, Du Dương không dám hạ thủ lưu tình, hắn đem điện lưu phát ra thẳng đến cực hạn!

Du Dương hai tay hai cực âm dương song song, điện lưu trong tay hắn xuyên thấu qua thân thể Xích Kinh Thế, trực tiếp tác động lên trái tim Xích Kinh Thế, đánh phải dòng điện như vậy, Xích Kinh Thế liền bất tỉnh nhân sự.

Xèo xèo... Oanh...

Xích Kinh Thế ngã trên mặt đất.

"Hừ! Đây là kết cục khi giương oai trước mặt ta!" Du Dương hung hăng đá một cước trên thân Xích Kinh Thế, tuy rằng Xích Kinh Thế hơi kiêu, nhưng hai người cũng không có thâm cừ đại hận, Du Dương đập hắn vài cái, cũng đỡ tức!

Đá Xích Kinh Thế xong, Du Dương xoay người muốn chạy.

"Àn?" Có thể là do điện lưu đốt cháy y phục Xích Kinh Thế, Du Dương từ trên người Xích Kinh Thế ngửi thấy được thoang thoang mùi thơm nhàn nhạt của nữ nhân!

Du Dương có chút không tin vào mũi mình, cúi đầu xuống sát người Xích Kinh Thế nghe nghe, "Mẹ nó chứ, thật là có mùi hương con gái, so với mùi hương trên người Trương Vũ Thiên thì y chang, chẳng lẽ là xử nữ hương trong truyền thuyết?"

Phản ứng đầu tiên Du Dương là sờ sờ ngực Xích Kinh Thế, bộ ngực rắn chắc, thường thì không phải là nữ nhân, nhưng Du Dương sợ lại sợ lại có thêm một trường hợp đặc biệt giống Trương Vũ Thiên, nên Du Dương lo lắng vạch y phục trước ngực, "Ách... Là nam nhân không sai!"

Trương Vũ Thiên bộ ngực mặc dù nhỏ, nhưng vẫn có chút nở nang, nhưng bộ ngực Xích Kinh Thế hoàn toàn là cơ ngực của nam nhân.

Bộ ngực nam nhân hay nữ nhân Du Dương vẫn có thể phân rõ, Xích Kinh Thế tuyệt đối là giống đực, Du Dương không đi sờ soạng hạ thân của hắn để chứng minh nữa, "nói giỡn à, ca không biến thái đến mức ấy"

"Mùi nữ nhân trên người hắn hẳn là từ nữ nhân khác dây lên! Mẹ nó, diễm phúc không cạn!"

Du Dương sinh lòng đổ kị, không khỏi đá trên người Xích Kinh Thế vài cước nữa, sau đó nhảy xuống lôi đài trở về phòng đi ngủ.

Sau khi Du Dương đi không lâu, một thân ảnh có vài phần rất giống Trương Vũ Thiên xuất hiện ở sân thi đấu.

Lam Hải Nguyệt tìm không được Xích Kinh Thế, sờ đi tìm đến nơi này, thấy Xích Kinh Thế gục trên đài, nàng vội vàng nhảy đến trên đài, mà khi nàng xem đến khuôn mặt cùng bộ ngực bị lộ ra của hắn thì sợ đến ngây người, trắng cảnh trước mắt làm nàng sợ ngây người.

Ngày thứ hai, hội liên đấu vũ kỹ tám đại học viện, vòng bán kết bắt đầu.

Buổi sáng, England học viện đánh với Ryton học viện.

Bởi vì Ryton học viện trong trận đấu hôm qua đã trả giá quá lớn, tuy rằng tiến nhập vòng bán kết, nhưng không cách nào chống lại England học viện, bọn họ đã chiến bại, cũng nằm trong dự liệu của nhiều người.

England học viện khá lo lắng về trận chung kết cuối cùng. Hiện tại England học viện hy vọng nhất là ở trận bán kết thứ hai, Hoa Đô học viện cùng học viện thánh nữ Sakura (Anh Hoa nữ tử học viện) có thể đập nhau toi bởi chút, tốt nhất là lưỡng bại câu thương, như vậy bọn họ có thể ngư ông đắc lợi.

Buổi chiều, Hoa Đô học viện tiến vào trận bán kết với tâm thế hừng hực, ngày hôm nay đội viên toàn bộ trình diện. Bởi vì đối thủ ngày hôm nay là học

viện thánh nữ Sakura (Anh Hoa nữ tử học viện), Du Dương cũng không dám vắng mặt.

Thi đấu còn chưa có bắt đầu, hiệu trưởng học viện thánh nữ Sakura (Anh Hoa nữ tử học viện) Lan Vũ Đằng cùng mấy đội viên chủ lực như Maria Ozawa (Thương Tinh Anh Hoa_Aoi Sakura) chạy đến bên Hoa Đô học viện.

Lan Vũ Đằng vẫn nhắm vào nhân vật chính yếu nhất, hiệu trưởng mũi to của Hoa Đô học viện Hoa Vân Long, mà Maria Ozawa lại hướng Du Dương liếc mắt đưa tình.

"Du Dương quân, một hồi lên đài, người nhớ thủ hạ lưu tình a!"

Thi đấu giữa hai học viện còn chưa bắt đầu, hiệu trưởng hai đội cùng đội viên chủ lực đã đánh mắt với nhau.

Xem ra tài phán đoàn (trọng tài) cũng bắt đầu ước ao, đồ kị, hận Hoa Đô học viện điểm phúc quá lớn rồi!

"Thi đấu bắt đầu, mời tuyển thủ hai bên chuẩn bị!"

Tài phán đoàn thật sự là nhìn không được rồi, vội vã tuyên bố thi đấu bắt đầu.

"Du Dương quân, người ngàn vạn đừng nặng tay với ta à nha!" Maria Ozawa cắn cắn bờ môi của mình, cuối cùng dù lưu luyến Du Dương không rời, cũng phải nhảy lên trên đài.

Du Dương đã bị Maria Ozawa hớp hồn hoàn toàn, hấn vô thức theo Maria Ozawa hướng lối đài đi đến.

"Đợi một chút!" Trương Vũ Thiên đột nhiên cản lại muốn lên lối đài Du Dương, nàng nói: "Người sang bên ở lại đó đi, ngày hôm nay ta muốn thi đấu!"

Nói xong, Trương Vũ Thiên nhảy lên lối đài, huyền phù trên không trung

"Nữ học viên này là ai?" Trương Vũ Thiên lần đầu tiên xuất hiện, nên ai cũng không nhận ra nàng.

"Hoa Đô học viện thế nào lại không phái Du Dương lên lối đài đây?" người của England học viện ngạc nhiên nói.

"A, cái này người không hiểu rồi! Nam nhân kia dù có cứng rắn mấy, nhưng gặp phải nơi ấy nữ nhân, cuối cùng không phải đều xui sao!" một tên sắc lang cao thâm nói.

"Ách... Tựa hồ có chút đạo lý!" Bên cạnh tất cả mọi người gật đầu đồng ý.

Ở bên khán đài khách quý, Xích Kinh Thế hai mắt nhìn chăm chăm về phương hướng của Du Dương, ngày hôm nay Lam Hải Nguyệt cùng ngày xưa bắt đồng, cùng Xích Kinh Thế thân mật rất nhiều! Nàng kéo cánh tay Xích Kinh Thế, cũng tựa ở đầu vai hắn, nhỏ giọng nói với Xích Kinh Thế gì đó!

"Thế nào lại là người, Du Dương quân đâu?" Thấy Trương Vũ Thiên lên đài, Maria Ozawa lấy làm kinh hãi, trong lòng nàng nghĩ trận đấu này Du Dương lên đầu mới đúng.

Không chỉ Maria Ozawa nghĩ như vậy, mọi người của tám đại học viện bên trong cùng với khán giả hiện tại cũng đều nghĩ như vậy!

"Hừ, người đã tính toán sai rồi con hồ ly. Nhớ kỹ, lần sau đừng có tùy tiện câu dẫn người, nơi đâu cũng phát điện, giống như hồ ly tinh, bà đây phang chết" Trương Vũ Thiên nói.

"Hừ, ta cứ làm thì sao, ta có vốn liếng câu dẫn người thì ta làm, còn người ‘nào đó’ muốn đi câu dẫn, còn không đủ trình, nhé!"

Nói xong, Maria Ozawa còn cố ý liếc nhìn bộ ngực Trương Vũ Thiên.

Trương Vũ Thiên đã sớm xem Maria Ozawa không vừa mắt rồi, hơn nữa bây giờ còn vạch trần khiếm khuyết của nàng, Trương Vũ Thiên hỏa son lập tức bạo phát!

Maria Ozawa là chủ lực của học viện thánh nữ Sakura, thực lực tự nhiên không kém, nhưng hiện tại Trương Vũ Thiên không chỉ tu luyện đến thập bội tốc độ trái tim, mà còn bắt đầu tu luyện Tứ Duy Mạch Động.

Trương Vũ Thiên trên lối đài biểu hiện ra nguyên vẹn danh tiếng của bạo lực nữ hoàng, không chỉ Maria Ozawa bị nàng hành hạ, mà ngay cả bốn tuyển thủ khác của học viện thánh nữ Sakura đều bị Trương Vũ Thiên bạo lực đá xuống lối đài.

Thấy tình huống như vậy, học viên cùng đạo sư của England học viện đều dần mất ra! Năm nay Hoa Đô học viện thế nào lắm quái vật vậy! Thế này vẫn còn để cho người khác sống hay không! Lúc England học viện tiến nhập trận chung kết thì vẫn còn bảo lưu lấy tám tầng sức chiến đấu, nhưng ngày hôm nay thấy biểu hiện Trương Vũ Thiên, bọn họ biết hi vọng triệt để tan biến rồi!

"Học sinh nữ này tại sao cùng người có vài phần giống nhau?" Ở chỗ ngồi của khách quý Xích Kinh Thế hướng Lam Hải Nguyệt nói.

Nếu không phải ngày hôm nay Trương Vũ Thiên thi đấu, Xích Kinh Thế cùng Lam Hải Nguyệt căn bản không chú ý tới tồn tại của Trương Vũ Thiên. Lam Hải Nguyệt cũng rất kỳ quái, nàng hướng tùy tùng phía sau nói: "Người đi tra một chút tư liệu về cô bé này!"

"Vâng, tiểu thư!" Tùy tùng lĩnh mệnh, ly khai khán đài.

"Cái kia tiểu tử họ Du, người dự định xử lý như thế nào?" Lam Hải Nguyệt hướng Xích Kinh Thế hỏi.

"Ta mặc kệ hắn biết bao nhiêu, hắn phải chết!" Xích Kinh Thế trong ánh mắt hiện lên một đạo hàn quang, hướng tùy tùng từng từng bị Du Dương đập nói, "A Đại, liên hệ bên phía Xích Long bảo, lập tức điều hai võ giả cấp 'Nội tráng' đến, trước khi bọn ta ly khai Thiên Đường Đảo, nhất định phải giết hắn cho ta!"

Lam Hải Nguyệt đang âm thầm điều tra thân phận Trương Vũ Thiển, mà Xích Kinh Thế đã đối với Du Dương hạ ý quyết giết!

Hội liên đấu tám đại học viện đã đến ngày thi đấu cuối cùng.

Trận đầu tiên tiến hành chính là tranh giải ba đoạt huy chương đồng, do học viện thánh nữ Sakura đối chiến Rytan học viện. Trận đấu này xuất hiện tình hình nghiêng về một phía, Rytan học viện vốn đã yếu lại bị mấy em xinh tươi câu dẫn, toàn bộ nhận thua.

Trên khán đài, A Đại tại phía sau Xích Kinh Thế nhỏ giọng nói, "Thiếu chủ, người của chúng ta đã đến"

"Uhm, ta đã biết, sau khi cuộc tranh tài kết thúc, tìm một cơ hội đem tiểu tử kia làm thịt! Nhớ kỹ, làm gọn gọn chút" Xích Kinh Thế nói. (cho anh một xuất bánh bao nhân thịt lun nhak)

Trận chung kết hoàn toàn không có phần kịch như trong tưởng tượng, Hoa Đô học viện quá mạnh mẽ, đã sớm khiến England học viện mất đi lòng tin đoạt giải quán quân.

Ngày hôm nay Du Dương cũng không có vội vã lên đài thi đấu, mà là để La Hoành Hành cùng Lệnh Hồ Tùng mấy người bọn hắn tự do phát huy, trừ phi là gặp đối thủ không thể giải quyết, Du Dương mới lên.

Du Dương ngồi lệch trên ghế, bên trái Trương Vũ Thiển, bên phải là Phan Trác Phi. Trương Vũ Thiển ôm đầu Du Dương vào trong vòng tay mình, đồng thời từng chút từng chút cho ăn, hình dạng rất là thân mật, phảng phất tuyên cáo với mọi người, người nam nhân này là của ta, các người ai cũng không cho đoạt.

Thấy tình cảnh này, bên kia Phan Trác Phi từ giữa mâm đựng trái cây cắt một quả nho, nhẹ nhàng tách sạch vỏ, sau đó đưa đến bên mép Du Dương, "Ăn nè, ta mới bóc cho ngươi đó!"

Du Dương cũng không khách khí, một ngụm nuốt xuống. "Ăn, ăn ngon, Trác Phi đạo sư bóc thì cả cây nho ăn cũng ngon!"

Nói, Du Dương sắc sắc nhìn Phan Trác Phi một chút, trên hai vú nõn như ẩn như hiện "hai quả nho".

Khiêu khích thành công, Phan Trác Phi đối với Trương Vũ Thiển khiêu khích cười cười.

"Hừ, có bản lĩnh chúng ta lên đài đấu thử!" Trương Vũ Thiển đối với Phan Trác Phi phát sinh khiêu chiến nói.

Phan Trác Phi quay đầu nhìn về phía Du Dương, "Muốn khiêu chiến đạo sư, vậy phải đánh cuộc mới được!"

"Ngươi muốn đánh cuộc gì?" Trương Vũ Thiển nói.

"Nam nhân!" Phan Trác Phi nói thẳng.

"Hảo!" Trương Vũ Thiển trả lời thẳng thắn, nàng tự tin chính mình sẽ không thua cấp Phan Trác Phi.

"Cái gì mà hảo thế!" Du Dương mở song chương ôm hai người, "Chúng ta hòa bình ở chung, cùng nhau chơi đùa 3P không phải rất tốt sao!"

"Chánh chơi!"

"Nằm mơ!"

Phan Trác Phi cùng Trương Vũ Thiển song song mắng.

"Nói ta chánh chơi, nói ta nằm mơ! Xem ta như thế nào thu thập hai người các ngươi!" Du Dương lang thủ len lén lườn vào thắt lưng hai nàng, Du Dương muốn dùng hắn "điện lưu nư nữ công" hàng phục hai người, để đạt được mục đích 3P.

Đột nhiên, trên bầu trời bay tới hàng chục thân ảnh, đông nghịt một mảnh, như mây ngày giông giữa bầu trời.

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Ngự Phong Thoa

Hầu như tất cả mọi người đều bị thu hút, ngay cả La Hoành Hoành đang thi đấu trên lôi đài cũng phải dừng lại. Tất cả dường như đồng thời ngẩng lên nhìn về phía bầu trời.

Trên bầu trời, một đám người lập tam giác trận hình hướng sân thi đấu bên này bay tới, sau lưng của bọn họ đều mang theo một phi hành khí hình dáng giống ba lô, mà trong đó người dẫn đầu thì lại không mang bất cứ thứ gì, giống như đang ngự không phi hành!

"Ngự không phi hành? Không phải nói chỉ có Võ Thần mới có thể làm được ư, lẽ nào hần là Võ Thần!" Lam Hải Nguyệt cả kinh nói.

"Không, hần tuyệt không thể là Võ Thần, hần nhất định là mang một cái gì đó phụ trợ, có thể là "Võ Thần khí cụ. !" Xích Kinh Thế nói.

Đám người kia từ trên bầu trời rất nhanh bay xuống, bọn chúng tiến thẳng lên trên khán đài, mục tiêu rõ ràng là Xích Kinh Thế cùng Lam Hải Nguyệt.

Diệp Mộng Hàm cùng hình cảnh liên hành tinh, thấy có kẻ định nhiễu loạn đại hội, lập tức lấy súng điện từ ra, vây những "vị khách không mời" này lại.

"Mở bộ nhiễu từ trường!" Thủ lĩnh của đám "khách không mời" hướng thuộc hạ của hần ra lệnh. Thuộc hạ của hần lấy ra một công cụ gây nhiễu từ trường hình dáng giống cái gương, khi hần khởi động xong, súng điện từ trong tay hình cảnh liên hành tinh trở nên vô dụng, không thể nào tạo được xung động song nữa.

Khán giả vừa nhìn vũ khí của hình cảnh liên hành tinh đều mất đi tác dụng, lập tức loạn cả lên, nên chạy thì chạy, nên trốn thì trốn, tràng diện hoàn toàn mất kiểm soát. Diệp Mộng Hàm gặp cảnh không khống chế được, lập tức phân ra một nhóm người đi duy trì trật tự.

"Bộ nhiễu song từ trường. Các người là ai?" Đã thấy rõ mục tiêu của đối phương là chính mình cùng Lam Hải Nguyệt, Xích Kinh Thế cứ "hỏi phủ đầu" tạo lợi thế.

"Ta là La Sát, bất quá ta trong mắt thiếu chủ Xích gia cùng Lam đại tiểu thư chỉ là một tên vô danh tiểu tốt mà thôi". La Sát là một tên trung niên nam tử khoảng hơn ba mươi tuổi, sắc mặt âm trầm.

"La Sát? Người là Phó đoàn trưởng Hắc Nhật dong binh đoàn?" . Xích Kinh Thế nói.

"Haha, không nghĩ tới Xích thiếu gia chủ vẫn còn nghe qua tiện danh của ta, thực sự là để cho La Sát ta vinh hạnh quá rồi!" La Sát sắc mặt âm trầm, cười rất đắc ý, hần đối với thuộc hạ nói: "Vị này chính là Xích gia thiếu chủ, nếu hần không phản kháng, các người đều phải cung kính chút cho ta!"

La Sát đối với Xích Kinh Thế lại nói: "Nếu xích thiếu chủ biết thân phận của chúng ta, vậy thì mời nhị vị hợp tác một chút, chúng ta cũng chỉ là lấy tiền làm việc!"

"Là ai sai sử các người hay sao?" Xích Kinh Thế nói.

"Giang hồ quy củ, không thể nói, bất quá hai người các người theo chúng ta đi là sẽ biết ngay!" La Sát nói.

"Hừ, muốn bắt ta? Các người còn chưa đủ tư cách!"

Xích Kinh Thế cùng Lam Hải Nguyệt đều dẫn theo vài tùy tùng, thêm cả bọn họ là có mười một, mười hai người. Bọn họ không sợ, thích thì chiều, mà liều thì chạy.

Những người này, mỗi người đều đạt lực lượng hai nghìn tới ba nghìn mã lực, nhất thời là chỗ dựa lớn nhất bây giờ..

"Mẹ nó chứ! Tiền thưởng của ta a!" lại bị đám này Hắc Nhật dong binh đoàn đại náo, đại hội liên đấu bát đại học viện không thể tiếp tục rồi, mất thấy tiền thưởng sẽ tới tay, nhưng bây giờ tự nhiên có vài tên phá đám, quá uất.

La Sát suất lĩnh ba mươi tám người của hắc nhật dong binh đoàn, bên Xích Kinh Thế cùng Lam Hải Nguyệt một phương chỉ có mười mấy người, nhân số quá chênh lệch, ưu thế nghiêng về phía ai có lẽ đã rõ.

"Xích thiếu gia, thúc thủ chịu trói đi!" La Sát đối với Xích Kinh Thế nói.

"Hừ, ai thua ai thắng vẫn còn không nhất định đâu!"

Nói xong, hai tên thuộc hạ phía sau Xích Kinh Thế từ nãy tới giờ không có hành động gì chột xuất thủ.

"Hừ vô giá cấp 'Nội tráng'?" Nhờ kinh nghiệm chiến trường, La Sát nhìn một là nhận ra thực lực hai người, "Con mẹ nó,, không phải nói lúc này tới đều

là kẻ có cảnh giới luyện nhục sao? Thế nào gặp phải hai tên cấp nội trắng thế này!"

La Sát cũng là võ giả cấp nội trắng, đương nhiên biết thuộc hạ của mình cùng hai người này chênh lệch như thế nào.

Có hai gã võ giả cảnh giới nội trắng nhảy vào cuộc chiến, ưu thế lập tức đảo bên, nghiêng về phía bọn Xích Kinh Thế! Hai võ giả cấp nội trắng, trong nháy mắt cải biến chiến cuộc, một lát sau quay về phía sau Xích Kinh Thế.

"Nếu như ngươi nói ra ai là kẻ thuê các ngươi, ta có thể thả ngươi, cũng bao quát thuộc hạ của ngươi". Giọng nói Xích Kinh Thế vang lên hùng hồn giống như khí thế của một vị tướng.

Bởi vì hai tên võ giả cấp nội trắng xuất hiện, tình thế đột nhiên đại nghịch chuyển. Thợ săn thành con mồi.

"Con mẹ nó,". Đột nhiên xuất hiện yếu tố bất ngờ không có trong tình báo, khiến kế hoạch của La Sát thất bại trong gang tấc, La Sát nói: "Tuy rằng kẻ thuê chúng ta cung cấp tình báo có sai, nhưng chúng ta là làm công ăn tiền, có đạo đức nghề nghiệp của mình, ta sẽ không nói thân phận của người đó, tuy nhiên nếu Xích thiếu gia tự mình đến, ta có thể xem xét!"

"Bất hủ, nhất định phải buộc hắn nói ra kẻ đứng sau màn!" Xích Kinh Thế ra lệnh.

"Vâng!" Hai cái võ giả cấp Nội trắng đồng loạt hướng La Sát đánh móc sau gáy.

Nội trắng cảnh giới, là thân thể trải qua việc tu da, luyện nhục, sửa gân, tổ cốt sau đó, bắt đầu tu luyện nội tạng trong cơ thể, đề cao cơ năng khí quan cả người, đem kích thích lực lượng đề thăng đạt tới cực hạn.

"Ha, bắt ta ư!"

Hai võ giả cấp nội trắng mới đến trước người La Sát, La Sát đột nhiên dưới chân phát lực, thân thể lùi về phía sau nhẹ nhàng bay ra ngoài. Hắn thân tựa cành liễu, theo gió phát phơ, thế như thiểm điện.

Xích Kinh Thế kêu lên: "Chân hắn đeo Võ Thần khí cụ, cẩn thận đừng làm cho hắn chạy!"

"Hừ, dưới chân ta là "Ngự phong thoa", ta muốn đi, ở đây không ai có thể ngăn được ta! Nếu không phải ta mua Âm Dương Lưỡng Cực Thủ Sáo không được giao hàng đúng hạn, ngày hôm nay kẻ thua chính là các ngươi". La Sát nói.

"A! Cái Âm Dương Lưỡng Cực Thủ Sáo nguyên lai là hàng của hắn!" Du Dương nghe xong cả kinh nói. Nếu như La Sát này tay mang cho Âm Dương Lưỡng Cực Thủ Sáo, dưới chân có ngự phong giày, vậy hắn ngày hôm nay thật đúng là vô địch rồi!

Du Dương nhìn giày dưới chân La Sát, chảy cả nước miếng, thầm nghĩ: "Ta Kháo, này giày có thể làm cho người bình thường ngự không phi hành, nhất định phải nghĩ biện pháp đem tới tay".

Du Dương đánh giá chiến trường, bởi vì hai võ giả cấp nội trắng xuất hiện, chiến lực dường như xuất phát từ quân đội, hiện tại hai võ giả cấp nội trắng hợp lực bắt La Sát. Mà La Sát lại lợi dụng ngự phong giày né tránh, hắn cũng không vội chạy trốn, mà là đang tìm một cơ hội. Ở đây, những người này, chỉ có hai võ giả cấp nội trắng võ đồ đối với hắn có uy hiếp, nếu như có thể tìm ra điểm yếu của họ, trước làm bị thương một người, vậy nhiệm vụ hôm nay tự còn có cơ hội hoàn thành. Bảo sao lại có cảnh ba võ giả cấp nội trắng tại đại hội thi đấu thể thao vòn bắt nhau.

La Sát dùng lối đánh du kích, mà hai võ giả cấp nội trắng lại một đường cường công.

La Sát đồng trốn tây trốn, trốn đến đội ngũ Hoa Đô bên này.

"Ân? Ở đây thế nào còn có một Xích Kinh Thế!" La Sát đột nhiên thấy được Xích Vô Kỵ trong đội ngũ Hoa Đô học viện.

"Bất hảo!" Xích Kinh Thế trong lòng thầm kêu, lập tức hướng phía Xích Vô Kỵ lao đến.

La Sát tuy rằng không rõ ràng lắm tại sao phải xuất hiện hai tên Xích Kinh Thế, nhưng hai người lớn lên giống như tạc. Bọn họ không có vấn đề gì mới là lạ. La Sát vọt tới trước người Xích Vô Kỵ, thân thủ hướng Xích Vô Kỵ vọt tới.

"Buông tay!"

BA~ một tiếng, không khí vang lên một tiếng giòn vang! Một đạo quang ảnh hướng về phía La Sát chụp vào người Xích Vô Kỵ.

BA~! Quang ảnh đánh tới trên tay La Sát, lại vang thêm một cái âm thanh!

La Sát bạo thối, tay phải máu tươi chảy ròng. Lộ ra cả xương trắng hếu, bất quá vết thương này chọt lóe lên rồi biến mất, vết thương trên tay La Sát mặc dù không có hoàn toàn phục hồi như cũ, nhưng máu đã không hề chảy ra ngoài, da thịt cũng bắt đầu liền lại cùng một chỗ.

Đây là chỗ tốt sau khi đạt đến tu da, luyện nhục cảnh giới, có thể không chế huyết nhục thân thể!

Ngươi cũng có Võ Thần khí cụ!" La Sát nhìn quang ảnh hình thành do trường tiên trong tay Xích Kinh Thế nói

Nhất phẩm Võ Thần “Đã Thần Tiên”!” Xích Kinh Thế che ở trước người Xích Vô Kỵ nói

Hừ, chỉ là nhất phẩm, sao bằng Tam phẩm Võ Thần “Ngự Phong Thoa” của ta!” La Sát nói.

Mặc dù chỉ là nhất phẩm, nhưng đối phó với người là đủ rồi!” Xích Kinh Thế nói

Du Dương đối với vật trong tay Xích Kinh Thế hứng thú không lớn, cảm giác vật kia có chút giống đồ dùng của nữ nhân, tại trong ấn tượng Du Dương, cái này là đồ của nữ vương dùng hoặc dùng trong trò chơi SM. Nghĩ đi nghĩ lại, Du Dương càng ưa thích cặp ngự phong giày của La Sát

Du Dương hai ánh mắt vẫn không nhúc nhích nhìn chăm chăm giày. dưới chân La Sát, La Sát đánh lên Xích Vô Kỵ phải không, hẳn lại đưa ánh mắt chuyển hướng về phía Trương Vũ Thiên, hẳn phát hiện Trương Vũ Thiên cùng Lam Hải Nguyệt lớn lên có vài phần rất giống, hơn nữa vừa Trương Vũ Thiên vừa lúc cùng Xích Vô Kỵ đứng chung một chỗ, điều này làm cho hẳn cho rằng Trương Vũ Thiên cùng Lam gia cũng có quan hệ gì, La Sát đem mục tiêu lại chuyển hướng về phía Trương Vũ Thiên.

Xích Kinh Thế vừa nghĩ cách cứu viện liễu Xích Vô Kỵ, nhưng đối với việc La Sát tập kích Trương Vũ Thiên, hẳn thờ ơ.

La Sát là võ giả cấp nội tráng, hơn nữa dưới chân hẳn vẫn còn đi ngự phong giày, tốc độ ngang gió, đệ nhị não Du Dương đã đoán được ý đồ của hẳn, nhưng lại căn không nổi tốc độ của hẳn

La Sát một trào bắt được vai Trương Vũ Thiên, Trương Vũ Thiên bứt ra dễ trốn, Trương Vũ Thiên cũng đã tu luyện đến Tư Duy Mạch Động, liền tránh qua, thoát được đánh lên của La Sát, nhưng bờ vai của nàng lại bị thủ trào La Sát xé ra 5 vết máu đỏ tươi, chảy ra mấy giọt.

Ta Kháo! Thân thể nữ nhân ta người cũng dám trào

BA~! Một đạo thiểm điện thô to cách không hướng La Sát bắn tới.

Du Dương thương xúc tích chờ xuất thủ, nhưng lại dẻo chính xác, đạo thiểm điện sát da đầu La Sát bay sượt qua, để lại đằng sau hẳn một cái hố to

Àn, trên người của người cũng có Võ Thần khí cụ?” La Sát kinh hãi nói

Hai võ giả cấp nội tráng La Sát hẳn còn có thể chu toàn, nhưng bây giờ Xích Kinh Thế có Võ Thần khí cụ không nói làm gì, bai ngờ còn một tên nữa cũng có một kiện thần võ khí cụ, vậy hẳn chỉ có chạy tóe phở rồi!

La Sát biết nhiệm vụ hôm nay đã không có cơ hội hoàn thành. Hẳn lập tức sinh ra thoái ý, thân thể bay lên trời, tút thẳng.

Đánh xong nữ nhân của ta đã nghĩ chạy, trừ phi người đem giày lưu lại làm tiền thuốc men!” Du Dương nói.

Trương Vũ Thiên trong thân thể có plug-in hoàng kim cấp: tự lành, dù vết thương có nặng nữa cũng chỉ ngang muỗi chích, qua hai cái hô hấp, vết thương trên vai nàng đã phục hồi như cũ! Chỉ có mấy giọt máu tươi rơi trên mặt đất, người khác không nhìn nàng bị đập chắc sẽ không tin nổi nàng thụ quá tổn thương.

Du Dương biết vết thương Trương Vũ Thiên không có việc gì, nên hẳn mới dám bay theo La Sát để “xin giày”!

Ngu ngốc, hẳn bay trên trời, người bò dưới đất, đòi đuôi ta, ngu dử vậy?”

Xích Kinh Thế mừng Du Dương xong, từ trên mặt đất nhật lên một cái huyền phù phi hành khí hình dáng ba lô, hẳn muốn dùng huyền phù phi hành của Hắc Nhật dong binh đoàn đuổi theo La Sát, nhưng nãi không bay nổi.

Mãi mới ra nguyên nhân, do bộ nhiều từ chưa tắt, nên đương nhiên không bay được, chờ đến lúc tắt xong, đã chả còn thấy bóng dáng của Du Dương cùng La Sát.

Xích Kinh Thế đuổi không được, liền kêu lên hai tên võ giả cấp nội tráng, "Hai người các người đuổi theo La Sát, tùy tiện đem tên tiểu tử Du Dương xử luôn đi!"

"Vâng!"

Đội một chút! Hai người các người không thể đi! Hôm nay tới chỉ là Hắc Nhật dong binh đoàn Phó đoàn trưởng, đội trưởng bọn họ Tu La còn chưa có xuất hiện, vạn nhất hẳn mai phục xung quanh thì làm sao bây giờ! Muốn giết tiểu tử kia còn nhiều cơ hội!" Lam Hải Nguyệt nói.

Du Dương đuổi theo ra liễu sân thi đấu, đột nhiên cảm giác từ trường nhiễu loạn bị tiêu thất!

Du Dương nói: "Người cho là người có thể bay, ta đuổi không kịp người sao? Huyền phù phi hành xa, qua đây cho ta!"

La Sát ngự phong giày có thể không bị nhiễu, nhưng đệ nhị não của Du Dương phát sinh sóng điện từ lại không được, nhưng bộ nhiều từ bị tắt, Du Dương lại khôi phục "Thần thông"

Cái huyền phù phi hành xa Cách Du Dương gần nhất hướng Du Dương bay tới.

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Định* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89: Âm Dương Lưỡng Nghi Đạo

Từ huyền phù phi hành xa, thấy hình cảnh đều đang duy trì trật tự, Du Dương thừa dịp thoát đi dễ dàng.

Du Dương vội vã đuổi kịp La Sát, nhưng thấy không thể trực tiếp đi vào bên trong xe, đành nhảy lên phía trên phi hành xa.

Du Dương đứng ở trên chiếc phi hành xa đầu tiên, sau đó đem theo bốn chiếc khác tại trái phải bảo vệ mà đi, Du Dương mang theo năm chiếc phi hành xa, bay xuyên qua mây, hướng lên bầu trời hướng theo La Sát đuổi tới.

Lúc này bên trong sân thi đấu đã một mảnh bừa bãi. Ngoại trừ huyền phù lõi đài do Vô Thần dùng đại năng chế tác còn nguyên vẹn, những vật khác đã mất đi về ngoài vốn có.

"Người tại sao phải cứu ta?" Xích Vô Kỵ hướng Xích Kinh Thế hỏi.

"Hừ, nếu như không phải sợ người bị người chop tới, làm mất mặt Xích gia chúng ta, ta cũng chẳng cứu tên phế vật như người!" Xích Kinh Thế nói.

Xích Vô Kỵ bị Xích Kinh Thế nói sắc mặt sậm lại, "Sau này cho dù ta phải chết, cũng không cần người cứu!"

Nói xong, Xích Vô Kỵ cắn giận rồi đi sân thi đấu! Xích Vô Kỵ đi, Lệnh Hồ Tung bọn người tự nhiên muốn đi theo an ủi một chút! Mà Du Dương đã truy theo La Sát, hiện tại trận đấu cũng không có thể tiếp tục rồi, Hoa Đô học viện những người khác lưu lại cũng không có gì ý nghĩa, cũng đều ly khai sân thi đấu!

Mọi người đi rồi, Lam Hải Nguyệt từ trên mặt đất thu thập được một giọt máu của Trương Vũ Thiên, nàng nói với tùy tùng bên người nói, "Cầm xét nghiệm một chút, xem thử cùng "người kia" có ăn khớp hay không!"

"Vâng!"

Tùy tùng đi rồi, Lam Hải Nguyệt khoát tay Xích Kinh Thế, nói: "Được rồi, chúng ta đi thôi, sau này ở trước mặt ta cũng đừng có diễn cái vẻ mặt cao ngạo này nữa. Người có biết hay không, biểu tình này thoát nhìn thực sự rất làm cho người ta chán ghét

"Ta vẫn còn muốn biết là ai muốn đối phó chúng ta!" Xích Kinh Thế nói.

"Ta cảm thấy đối phương muốn đối phó không phải "chúng ta", mà là người, đem ta tính vào có thể là để che dấu tai mắt người, ta mặc dù là người Lam gia, nhưng thân phận lại không sánh kịp người-Xích gia đại thiếu gia!" Lam Hải Nguyệt nói.

"Được rồi, chớ nói với ta hai chữ thiếu gia ấy!" Xích Kinh Thế nói sang chuyện khác: "Thế nào, người hoài nghi Trương Vũ Thiên nữ học viên là hậu nhân của người kia.

"Nàng lớn lên xác thực rất giống cô của ta-Lam Vũ đình!" Lam Hải Nguyệt nói.

La Sát ngự phong thoa tuy rằng có thể ngự không phi hành, nhưng tốc độ của nó lại thua xa huyền phù phi hành xa, không bao lâu, Du Dương đuổi kịp theo ngự phong thoa của La Sát.

"Đứng lại, đem giày lưu lại cho ta!" Du Dương trực tiếp kêu lên.

La Sát nhìn lại, phát hiện truy đuổi mình chính là tiểu tử có "Vô Thần khí cụ" của chính hắn, tên ấy từ huyền phù phi hành xa hướng hắn truy theo tới đây!

"Ha ha, lão tử không đi đoạt Vô Thần khí cụ của người, tiểu tử người đảo lại đã có chủ ý với "hàng" của ta rồi! Người đã tự mình đưa tới cửa, ta đây sao có thể khách khí!" La Sát nghĩ thầm, nếu như đem tiểu tử này giết chết, sau đó đoạt "Vô Thần khí cụ" trên người của hắn, vậy hắn có thể lại đuổi giết bằng được Xích Kinh Thế, cho dù Xích Kinh Thế trong tay cũng có Vô Thần khí cụ cũng không phải là đối thủ.

La Sát nhìn Du Dương xông tới. Trên mặt lộ ra cười gian.

"Móa nó, người đã thương nữ nhân của ta chưa gì đã nghĩ đường chạy à, mau đưa giày trên chân người bồi thường cho ta làm tiền thuốc men!" Năm chiếc huyền phù phi hành xa xếp thành một hàng, Du Dương đứng ở trên chiếc chính giữa, thoát nhìn có chút khí thế.

"Hừ, muốn giày của ta, trước tiên đem 'Võ Thần khí cụ' trên người của ngươi giao cho đi!" La Sát phi thân hướng Du Dương xung phong liều chết quay lại, "Ngươi ngoan ngoãn giao ra Võ Thần khí cụ, ta tha cho ngươi khỏi chết!"

"Muốn lão tử chịu thua, nằm mơ!"

Du Dương hướng La Sát vung tay lên chỉ, bên trái hắn một chiếc huyền phù phi hành xa trên không trung xoay lại hai vòng, nghiêng sang bên, giống như miếng bánh mì loại lớn hướng La Sát đánh tới.

"Biến mẹ mày đi...!"

La Sát trong miệng nói, một quyền đánh thẳng tới chiếc xe!

Oanh một tiếng! Xe, người chạm nhau, linh kiện của xe bay đầy trời!

"Ách" Du Dương không nghĩ tới La Sát đã vậy còn quá cường hãn, một quyền tự đánh bại huyền phù phi hành xa.

"Ha ha!" La Sát lẳng không giẫm chân, hướng Du Dương đi một bước đã đi tới, hai tay hắn ngón tay bị niết ken kết vang lên, vẻ mặt cười gian đối với Du Dương nói: "Tiểu tử, muốn cùng ta chơi đùa, ngươi tuổi gì???"

"A, ha ha" Du Dương cười nói, "việc này..., ta vừa chỉ là tình cờ, đứng dịp đi ngang qua, nhận lầm người! Ta đây sẽ không đi cùng ngươi! Ngươi uống công công vô ích rồi!"

Nói xong, Du Dương xoay người muốn trốn.

"Muốn chạy trốn?"

La Sát nào dễ dàng để cho miếng thịt ngon tới miệng lại rơi mất, lập tức ngăn cản Du Dương.

Giày không đoạt được, Du Dương làm sao lại trốn được. Hắn chỉ là mê hoặc La Sát, thấy La Sát chủ động hướng thân thể đưa đến trước người hắn, Du Dương quay lại hướng La Sát đánh ra một quyền cực mạnh.

"Hai nghìn sáu trăm lực lượng! Siêu phạm vũ kỹ Bạo Phá Quyền!"

Du Dương một quyền này đánh cho La Sát trở tay không kịp, La Sát chỉ có thể vội vã ra chiêu, cùng Du Dương đấu quyền!

Du Dương hiện tại lực lượng mạnh nhất là hai nghìn sáu trăm thất, dùng Bạo Phá Quyền tăng thêm, hắn có thể đạt được ba nghìn chín trăm thất, tiếp cận bốn ngàn thất.

Mà La Sát đã là "Nội cường tráng" kỳ võ giả, lực lượng của hắn đã vượt qua bảy ngàn thất. Tuy rằng hắn chỉ là nhất thời ra quyền, nhưng cú đấm cũng đạt được hơn bốn nghìn thất. (lão ta ghi là 40 thất)

Rầm!!

Quyền kinh bắn ra bốn phía, La Sát bay ra sau hơn 10m, hơn nữa Du Dương bị La Sát quyền kinh phản chấn ra hơn hai mươi thước.

Du Dương bị quyền kinh đánh bay về sau, một chiếc phi hành xa lập tức bay đi, đỡ được Du Dương. Tránh khỏi hắn từ không trung ngã xuống chết.

Thăng nhox, lực lượng của ngươi vẫn còn quá yếu.

La Sát tưởng chế ngự được Du Dương vài câu, nhưng cánh tay hắn đột nhiên xuất hiện dị động, một cổ cường đại quyền kinh ở bên trong bạo tạc ra!

Rầm rầm rầm..

Trên cánh tay La Sát liền tuôn ra mấy cái huyết hoa.

"Ta Kháo, cánh tay hắn vậy mà không có nỗ lực ta long ak!"

Du Dương Bạo Phá Quyền trăm phát trăm trúng, lần đầu tiên không có thu được hiệu quả mong muốn!

La Sát đã là "Nội tráng"

Cả người, da thịt gân cốt luyện như sắt thép, nếu như hai người lực lượng tương mẫn, Bạo Phá Quyền mới có thể nỗ lực rút cánh tay hắn, nhưng La Sát lực lượng cao hơn Du Dương nhiều lắm, sở dĩ Du Dương Bạo Phá Quyền chỉ ở trên cánh tay La Sát làm tuôn ra mấy cái huyết hoa, huyết nhục là do La Sát không chế, rất nhanh tự khép kín vết thương, không chảy máu nữa, nhưng vết thương cần nghỉ dưỡng một thời gian mới phục hồi hoàn toàn.

"Tiểu tử, ngoại trừ trên người của ngươi có Võ Thần khí cụ, vũ kỹ này cũng quá cao siêu, chiêu này đã vượt qua kinh thể cấp vũ kỹ uy lực! Xem ra hôm nay ta là nhặt được hàng tốt rồi!" Ánh mắt La Sát bây giờ nhìn Du Dương giống sói đói thấy thịt béo.

"Hừ, Vũ kỹ của lão tử đây không có ít đâu, có đều muốn lấy ngươi phải có bản lĩnh mới được! “Sấm chớp và tốc độ!” (chiêu này ta đặt tên ấy)

Nói xong, Du Dương đem bốn chiếc huyền phù phi hành xa vây quanh La Sát xoay tròn với tốc độ cao, Du Dương cũng dẫn thân vào trong trận, dưới chân đạp thân xe, sử dụng “Phiêu Miểu Long Du Bộ” cùng “Phong Thần Mê Tung bộ” bộ pháp. Hắn liên tục tại bên người La Sát bay qua bay lại, nhất có cơ hội tựa đánh lên La Sát hai cái, voi to dù cường tráng, nhưng cũng phải dè con kiến ăn hôi. (ý là sợ nó quánh xong chạy ấy)

Tuy rằng La Sát có thể cho cầm máu khép kín vết thương, nhưng lại không thể khôi phục, Du Dương tin tưởng chỉ cần mình kiên trì đánh tiếp, nhất định có thể đem La Sát đánh ngã, hơn nữa Du Dương trong tay còn có con át chủ bài chưa dung tới.

"Chút tài mọn! Phá cho ta".

La Sát căn bản không bị động tác võ thuật đẹp mắt mê hoặc, tam quyền lưỡng cước, đánh bại huyền phù phi hành xa đang vây quanh thân.

"Ha ha, hiện tại ngươi chỉ còn lại một chiếc phi hành xa, ta xem ngươi còn có thể dùng động tác võ thuật đẹp mắt hay không" . La Sát vừa đánh bại ba chiếc phi hành xa nói.

Du Dương không ngờ chiêu thức của mình bị "Nội tráng" cao thủ trước mặt dùng vài ba chiêu đã phá được!

Du Dương chân đạp phi hành xa, cùng La Sát tạo ra khoảng cách, hơi có chút hao tổn tinh thần nói: "Đã như vậy, ta đây không biến thân thì không được rồi!"

"Biến thân?"

"Nói thật cho ngươi biết đi! Kỳ thực ta là "siêu" cấp"

Du Dương gần từng chữ một, nhưng La Sát cười xen lời hắn: "Ha ha, ngươi đừng nói với ta, ngươi là cái gì Siêu Xayda, đây chính là lời kịch ngàn năm trước rồi, hiện tại đã sớm hết Date rồi" .

"Móa, ta cho ngươi một bất ngờ!" Du Dương mắng.

"Vậy ngươi cứ biến, ta cho ngươi một cái cơ hội cuối cùng " .

Du Dương đã là cùng đường mạt lộ, hơn nữa phần đuôi phi hành xa dưới chân Du Dương mới vừa rồi bị La Sát đánh một quyền, đã bị hao tổn, chỉ cần La Sát bổ khuyết thêm một cước, đảm bảo Du Dương sẽ ngã chết.

"Hảo, nói cho ngươi biết đi, kỳ thực ta là "Siêu nhân gao"! " Du Dương nói xong, xoay người bỏ chạy!

"Hừ, phi hành xa của ngươi đã bị hỏng. Ngươi chạy trốn được sao?"

Bởi vì dưới chân Du Dương còn duy nhất một chiếc phi hành xa mà hệ thống động lực đã bị hỏng, tốc độ chậm rất nhiều, vì vậy La Sát mới không lo sợ.

Lúc bắt đầu Du Dương truy La Sát, nhưng bây giờ lại biến thành La Sát truy Du Dương.

Hai người khoảng cách càng ngày càng gần, Du Dương rất nhanh cũng sẽ bị La Sát bắt kịp.

Du Dương thuộc dạng càng đấu càng cho thấy khí chất anh hùng, càng là nguy hiểm, hắn lại càng lãnh tĩnh, Du Dương một bên trốn, một bên xoa nắn lấy một đoàn hồ quang Cầu băng hai tay. (giống Bộ Kinh Vân ak)

Du Dương trong đầu dùng Tinh Trung Nguyệt, liên tục suy nghĩ, "Thái Cực hóa nhất khí, một mạch phân Lưỡng Nghi, phân Lưỡng Nghi" (Sắc tức thị không, không tức thị sắc)

Du Dương trong lòng mặc niệm, trong đầu có điều cảm ngộ, động tác trong tay cũng xuất hiện biến hóa. Hai tay Âm Dương hai cực biến thành Thái Cực Lưỡng Nghi, thời gian dần qua, trong tay Du Dương hồ quang Cầu biến ra hết lần này tới lần khác Thái Cực Âm Dương đồ, bên trong âm dương Lưỡng Nghi tương sinh tương khắc, sinh sôi không ngừng, cho dù Du Dương đình chỉ điện lưu phát ra, Thái Cực Âm Dương đồ trong khoảng thời gian ngắn cũng sẽ không tiêu thất!

"La Sát, ngày hôm nay cho ngươi ném thử đầu tiên, thử xem vũ kỹ ta mới sáng tạo “Âm Dương Lưỡng Nghi đao”!"

Chiêu này của Du Dương do âm dương hai cực điện lưu hình thành hình dáng Thái Cực Âm Dương đồ, đặt tên là Âm Dương Lưỡng Nghi đao. Du Dương thấy La Sát đuổi tới phía sau mình, xoay người đem “Âm Dương Lưỡng Nghi đao” trong tay bắn ra ngoài!

La Sát mắt thấy đã đuổi kịp Du Dương, trong lòng đang vui vẻ, lại đột nhiên gặp một đạo lam quang hướng chính mình bay vụt qua tới, La Sát tuy rằng không biết là vật gì, nhưng hắn tranh thủ thời gian tránh né.

"Âm Dương Lưỡng Nghi đao" cùng bay qua sát bên người La Sát, trên đùi La Sát vạch xuống một vết thương thật dài, trên vết thương vẫn còn quần quanh bởi lam sắc hồ quang, không chỉ khiến La Sát nửa người bị tê liệt, đạo vết thương này cũng không có cách nào khép kín, huyết nhục đã bị đốt trụi rồi

"Người dùng Võ Thần khí cụ gì vậy, thật không ngờ rá lợi hại". La Sát cả kinh nói.

"Hừ hừ, sợ rồi sao! Đem ngự phong thoa giao ra đây, ta sẽ bỏ qua cho ngươi!"

Du Dương ngoài miệng nói buông tha La Sát, nhưng trên tay lại vô si bắn ra một cái "Âm Dương Lưỡng Nghi đao"

La Sát đã chuẩn bị, hơn nữa hấn dưới chân còn có ngự phong thoa, một cái "Âm Dương Lưỡng Nghi đao" của Du Dương bị La Sát dễ dàng tránh khỏi

"Võ Thần khí cụ không tồi, chỉ tiếc kẻ sử dụng quá yếu, ta hiện tại đã có chuẩn bị, ngươi không thể nào đánh lên ta nữa đâu!"

"Võ Thần khí cụ" của Du Dương đem đến cho La Sát nhiều vui mừng, đối với cái "Võ Thần khí cụ" này La Sát phải lấy bằng được.

"Hừ, quang minh chính đại ta đây cũng có thể đánh bại ngươi!"

Nói xong, Du Dương lại bắn ra một cái "Âm Dương Lưỡng Nghi đao" Nhưng La Sát có ngự phong thoa, chiêu này lại hụt lần nữa.

Thấy La Sát tránh thoát "Âm Dương Lưỡng Nghi đao" khoe miệng phía bên phải Du Dương nhếch lên, lộ ra một tia cười tà, cùng lúc ấy ngón tay của hắn khẽ nhúc nhích, chỉ thấy chiêu "Âm Dương Lưỡng Nghi đao" vừa rồi bị La Sát tránh khỏi lại bay trở về, hơn nữa đánh thẳng đến giữa lưng La Sát

"Thêm một chiêu nữa này"!!!

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Địch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 90: Kinh Thế Vũ Kỹ

Ngay tại lúc bắn ra "Âm Dương Lưỡng Nghi đao" Du Dương đồng thời năm bắn sợi hồ quang nhỏ như sợi tóc từ đầu ngón tay. Du Dương có thể thông qua mấy sợi hồ quang điện này để không chế lộ tuyến phi hành của "Âm Dương Lưỡng Nghi Đao"

La Sát thân là Phó đoàn trưởng của hắc nhật đoàn, thân kinh bách chiến, khi hắn thấy Du Dương khoe miệng nhếch mép cười tà, hắn cảm thấy một loại nguy hiểm. Giác quan thứ sáu của võ giả nói cho hắn biết, có đánh lên !

La Sát cơ hồ là bản năng lắc mình một cái!

PHỐC! Lam quang lóe lên, cánh tay La Sát đứt lìa bay ra ngoài!

‘A !’ La Sát đau đớn kêu lên một tiếng ! Nhìn lại vai của hắn, chỗ cụt tay đã bị dòng điện cường đại đốt cháy sém, đồng thời một cổ cảm giác tê dại truyền khắp bản thân của hắn.

Du Dương ngón tay vung khẽ, trên không trung « Âm Dương Lưỡng Nghi Đao » dừng lại trước người Du Dương, mà đồ trong Thái Cực Âm Dương vẫn không ngừng du động xoay tròn.

"Kinh thế cấp vũ kỹ! Vũ kỹ khí cụ trong tay ngươi dĩ nhiên lại có thể đánh ra kinh thế cấp vũ kỹ". La Sát cả kinh nói.

Kinh thế cấp vũ kỹ cùng siêu phẩm cấp vũ kỹ khác biệt rất lớn.

Siêu phẩm cấp vũ kỹ, chỉ dừng lại ở phạm trù động tác chiêu thức, mà kinh thế cấp vũ kỹ không giống thế, nó có thể hô phong hoán vũ, kinh thiên động địa, tựa như là thần thông giống nhau!

Bạo Phá Quyền của Du Dương tuy rằng rất mạnh. Đã tiếp cận kinh thế cấp vũ kỹ, nhưng nó cũng chỉ là quyền kinh vận dụng kỹ xảo, vẫn thuộc về phạm trù siêu phẩm vũ kỹ.

Dưới tình huống bình thường, dù "Tư Duy Mạch Động" tu luyện tới cảnh giới cao nhất "Ý Biến" thì cũng vô pháp đánh ra kinh thế cấp vũ kỹ, chỉ có tu luyện tăng lực lượng cao hơn nữa, mới có thể đánh ra kinh thế cấp vũ kỹ.

Nhưng có một loại tình huống đặc biệt, đó chính là mượn đặc thù Võ Thần khí cụ, giống Du Dương lúc này, thông qua Âm Dương Lưỡng Cực Thủ Sáo hoàn toàn có thể sử dụng kinh thế cấp vũ kỹ.

Thực ra dưới tình huống bình thường, với thực lực của hắn, cho dù Du Dương có mang Âm Dương Lưỡng Cực Thủ Sáo, hắn cũng không có thể sử dụng

được kinh thế cấp vũ kỹ mạnh mẽ như vậy, Du Dương có thể sáng tạo “Âm Dương Lưỡng Nghi Đao” chủ yếu là bởi vì hắn đem Âm Dương Lưỡng Cực Thủ Sáo chuyển hoá thành sinh vật plug-in, không chỉ gia tăng công hiệu gấp ba, lại còn cùng thân thể Du Dương thân thể hợp nhất với nhau, cho nên mới vận dụng được như cá gặp nước.

Du Dương khoái chí đứng trên huyền phù phi hành xe, đối với La Sát nói: “Biết sự lợi hại của ta chưa con trai? Biết điều thì giao ra Ngự Phong Giày cho ta, ta còn có thể bỏ qua cho ngươi!”

“Thôi lắm! Ta đường đường là phó đoàn trưởng hắc nhật đoàn. Cho dù chết ta cũng sẽ kéo ngươi theo!”

Nói xong, La Sát điên cuồng hướng Du Dương lao đến, muốn cùng Du Dương đồng quy vu tận.

“Ta kháo, muốn cùng chết sao, nằm mơ, đi chết đi con!”

Du Dương ngón tay trên không huy vũ hai cái, “Âm Dương Lưỡng Nghi Đao” liền hướng La Sát chém cái thập tự giao nhau trăm.

Phập! Đệ nhất đao, “Âm Dương Lưỡng Nghi Đao” đem La Sát chém thành hai nửa!

Phập! Đệ nhị đao, “Âm Dương Lưỡng Nghi Đao” lại đem nửa người trên chém thành hai nửa.

Nhưng La Sát còn không có lập tức chết, nửa người trên mang theo cánh tay cuối cùng nương theo quán tính, hướng Du Dương mà đến, muốn cùng Du Dương đồng quy vu tận!

Du Dương sao có thể khiến hắn toại nguyện, hai chân điểm lên phi hành xe. Thân thể nhảy lên trên cao!

Chỉ còn lại bốn phần thân thể, La Sát thấy Du Dương né tránh về sau, không giận mà lại còn cười, một quyền oanh tại huyền phù phi hành xe, hắn nói: “Ha ha, ta chết cũng phải kéo ngươi theo cùng”.

Bùm! Chiếc huyền phù phi hành xe cuối cùng bị La Sát phá hủy, Du Dương trên không trung mất chỗ đặt chân, thân thể nhanh chóng rơi xuống!

“Ta kháo, ngươi cũng rất ngoan độc đi!” Du Dương tức giận muốn đem La Sát chém thành một trăm lẻ tám khối.

Nhưng hiện tại hận cũng vô ích rồi, vừa rồi Du Dương chỉ lo bản thân né tránh, không để ý đến huyền phù phi hành xe! “Cmm, làm sao bây giờ? Lẽ nào cứ như vậy ngã chết. Lão tử vẫn còn là xử nam đây, trọng vũ trụ vẫn còn nhiều hoa thơm cỏ lạ chờ ta đi hái đấy!” Du Dương nhìn một chút mặt đất, trầm nghĩ: “Khoảng cách cao như vậy, có lẽ trước khi rơi xuống đất có thể dùng tay phải tự lực một chút. nếu mình chuyên tâm chút, tốc độ nhanh chút, khả năng còn được an ủi!”

“Ai, hôm nay ngay cả mẫu điều cũng không có!” Du Dương đang mở đai lưng thì cảm khái than thở.

“Ân?” Du Dương đột nhiên thấy nửa người dưới La Sát đang rơi xuống, trên chân hắn vẫn còn đôi Ngự Phong Giày.

“Ha ha, thực là trời không tuyệt đường ta, thế nào ta lại quên mất chứ!”

Du Dương tứ chi khép lại, giảm nhờ sức gió cản, rất nhanh hướng La Sát lao đến.

La Sát là “Nội Tráng” võ giả, tuy rằng bị Du Dương chém thành bốn mảnh, nhưng hắn còn không có lập tức chết đi.

Du Dương đuổi theo La Sát, hô to : “Hey, bạn thân, phỏng vẫn chút, hiện tại giây phút cuối cùng đòi ngươi, chuyện ngươi muốn làm nhất là gì đây?”

La Sát thấy Du Dương vào lúc này vẫn còn vui cười, cả giận nói: “Ta XXX cmm, chuyện muốn làm nhất chính là từng miếng từng miếng cắn chết ngươi!”

“Ách, nguyện vọng này ta sợ rằng không thể thỏa mãn ngươi! Không thể làm gì khác là chào tạm biệt hẹn gặp lại ngươi! Ấy, không đúng, là vĩnh biệt!” Du Dương nói.

“Hừ, ta tuy không sống nổi, nhưng ngươi cũng không tốt hơn, trên đường tới hoàng tuyền, ta nhất định sẽ cắn chết ngươi!” Chỉ còn lại ¼ thân thể La Sát vẫn hung hăng nói.

“Ha ha, rất xin lỗi, ta còn chưa muốn chết!”

Nói xong, Du Dương hai chân đạp tại ngực La Sát, mượn lực hướng hạ thân La Sát bay đi

“Không”

Thấy động tác của Du Dương, La Sát lập tức minh bạch ý đồ của Du Dương, hắn không muốn chịu thua, nếu là đồng quy vu tận hắn còn có thể tiếp thu, nhưng khiến hắn chết một mình, hắn không cam lòng!

Thấy Du Dương đã bắt được hai chân của mình, La Sát tức giận nói “Ta sẽ không bỏ qua cho ngươi! Ta nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

La Sát đưa ngón tay, hung hăng đâm vào lòng ngực của mình”

Lúc này Du Dương thân thể cách mặt đất càng ngày càng gần, khoảng cách 1800m, chẳng mấy chốc là rơi xuống!

Du Dương rất nhanh còi lấy Ngự Phong Giày của La Sát, sau đó xé toạc giày của chính mình, nhanh chóng đeo Ngự Phong Giày vào chân.

Bởi vì Du Dương đã từng có kinh nghiệm sử dụng Vô Thần khí cụ, sau khi mặc vào Ngự Phong Giày, hắn lập tức đem tư duy hướng về phía hai chân của mình!

Nhất thời, Ngự Phong Giày dưới chân Du Dương sinh ra một cỗ lực trường mạnh, lực lượng này trong nháy mắt trung hòa với lực hấp dẫn đối với thân thể hắn. Du Dương thân thể đình chỉ rơi xuống, di động tại giữa không trung.

Du Dương vừa nhìn xuống phía dưới, thiếu chút nữa hồn phi phách tán, hoảng sợ vô mật, lúc này thân thể hắn cách mặt đất chỉ có hơn mười thước, nếu như chỉ chậm thêm một giây đồng hồ nữa, có lẽ Du Dương cũng sẽ giống với La Sát, biến thành bánh thịt!

Hiện tại, vị trí Du Dương đã không còn là phía trên Thiên Đường Đảo, mà là chân chính mặt đất. Bất quá nơi này là khu hoang dã không có người, không ai thấy Du Dương bay giữa không trung.

Thi thể La Sát chỉ có nửa người dưới cách Du Dương tương đối gần, mấy bộ phận còn lại khác không biết rơi đi nơi nào, dù thế nào cũng không sống nổi.

Du Dương toàn bộ tinh lực đều đặt ở Ngự Phong Giày, làm gì có tâm tư đi quản thi thể của La Sát.

Du Dương trên không trung lượn đi lượn lại hơn nửa canh giờ, Du Dương rút cuộc sơ sơ nắm giữ phương pháp ngự không phi hành.

Du Dương mặc Ngự Không Giày, lặng lẽ bay trở về Thiên Đường Đảo, tại chỗ không có người, Du Dương tháo bỏ Ngự Phong Giày.

“Đôi giày này xử lý làm sao bây giờ?”

Du Dương muốn đem nó chuyển hoá thành sinh vật plug-in, sau đó lắp đặt vào trong thân thể mình, nhưng hiện tại plug-in chuyển hoá khí cụ chỉ còn mấy nghìn tinh năng lượng. Nếu như bây giờ mà chuyển hoá, chỉ có thể chuyển hoá thành Bạch Ngân cấp plug-in.

Đôi Ngự Phong Giày này chính là tam phẩm Vô Thần khí cụ a, nếu như đem chuyển hoá thành Bạch Ngân cấp plug-in thì thật đáng tiếc, ít nhất cũng muốn chuyển hoá thành Hoàng Kim cấp mới được, như vậy công hiệu sẽ tăng mấy lần, đối với chính mình chỗ tốt càng lớn.

“Thiếu mấy nghìn tinh năng lượng, ta khổ cực chút, vài ngày là có thể đem bổ sung được rồi!”

Du Dương không có đem Ngự Phong Giày chuyển hoá thành sinh vật plug-in. Nhưng đem nó lưu trữ vào trong plug-in chuyển hoá khí cụ. Chỉ cần Du Dương không đem nó chuyển hoá thành plug-in, khi plug-in chuyển hoá khí cụ hỏi thì lựa chọn “Không”, thì đôi Ngự Phong Giày sẽ bị plug-in chuyển hoá khí cụ tự động trả về không gian hiện thực. Plug-in chuyển hoá khí cụ cũng có thể sử dụng làm không gian chứa đồ. Chỉ là hiện tại nó chỉ có thể chứa đựng được những vật không có sinh mệnh, nếu như muốn chứa được sinh mạng thể thì phải thăng cấp đến Kim Cương cấp mới có thể làm được!

Du Dương trở lại vừa dùng chân tại khách sạn thì mặt trời đã hạ xuống Tây Sơn.

Rất xa, Du Dương thấy một nửa nhân lo lắng đang đứng chờ ở cửa khách sạn.

Du Dương vừa nhìn, người này dĩ nhiên là đạo sư Phan Trác Phi.

Phan Trác Phi thấy Du Dương, hướng hắn chạy vội tới, đi tới trước người Du Dương vòng ra sau, trước đánh giá hắn một chút, nói: “Người đuổi theo tên La Sát kia làm gì! Chúng ta cũng không phải là cảnh sát hình sự, hắn bỏ chạy rồi! Thế nào, không có bị thương chứ?”

Du Dương cười hắc hắc, nói: “Trác Phi là đang quan tâm ta sao?”

“Hừ, người cứ nói đi!” Đối với Du Dương biết rõ còn cố hỏi, Phan Trác Phi giả bộ tức giận.

“Ai!” Du Dương thờ dãi một hơi, bộ dáng rất đáng thương.

“Làm sao vậy, có chỗ nào không tốt ak?” Phan Trác Phi khó hiểu hỏi.

“Ta còn tưởng Trác Phi đạo sư ở chỗ này chờ ta là muốn cùng ta đi mượn phòng, vụng trộm tình yêu, trên giường, làm làm cái việc gì đâu! Nguyên lai chỉ là quan tâm lo lắng a” Du Dương vỗ si nói.

“Phi, được voi còn đòi hai bà trung!”

Du Dương ôm chặt lấy Phan Trác Phi, cười dâm nói: “Lần trước nếu không phải gặp tên áo đen kia làm trễ việc tốt của chúng ta, thì chúng ta đã sớm thành vợ chồng, một đã thành thuyền rồi! Hôm nay ánh trăng cũng không tệ, rất thích hợp mượn phòng làm chuyện đó, chúng ta nên đi ngay bây giờ đem việc hôm đó còn đang dở làm cho xong!”

Vừa nghe Du Dương nói vậy, Phan Trác Phi lập tức đẩy Du Dương ra, e thẹn nói: “Lần trước là người dùng thủ đoạn không nhận ra người khi dễ ta, hôm

nay còn lâu ta mới để cho người thực hiện được đâu! Được rồi, cái kia cũng không gọi là mộc đã thành thuyền, mà là ván đã đóng thuyền!”

Du Dương cũng thế, muốn cùng nữ nhân khai phòng thể nào phải nói hàm súc kín đáo a, người nói thẳng ra muốn cùng người ta như thế thì dù là nữ hài tử da mặt dày cũng không có thể trực tiếp đáp ứng! Trừ phi là nữ nhân đã bị người thật xong, hoặc là Thương Tinh Anh Hoa cùng Victoria như vậy phong tao song nữ, mà Phan Trác Phi là nữ chưa thông sự đời, ít nhất cũng muốn lời ngon tiếng ngọt vài câu mới được a.

Hoặc là, người dứt khoát cái gì cũng không nói, trước tiên đem nàng vô phòng xong muốn nói gì cũng dễ dàng a.

Nhưng Du Dương, hần tiến lên một bước, lần thứ hai đem Phan Trác Phi ôm vào trong lòng, cười dâm nói: “Hôm nay ta sẽ cho mộc đã thành thuyền!”

Nói xong, một cỗ điện lưu từ trong tay Du Dương phát ra, đánh úp về phía Phan Trác Phi vào sâu trong vùng Đào Nguyên! (her her)

Phan Trác Phi thể chất vốn nhạy cảm khác thường, chống lại thủ đoạn kích thích này, lập tức xụi lơ trong lòng Du Dương.

Du Dương ha ha cười, “Lúc này có thể đu mụn phòng ak nha!”

Thấy Phan Trác Phi không nói gì, Du Dương liền ôm nàng thẳng tiến khách sạn.

Đi được nửa đường, Du Dương chợt nhớ tới Trương Vũ Thiến, liền hỏi Phan Trác Phi: “Đúng rồi, Vũ Thiến đâu! Nếu như nàng đồng ý, ta đem nàng đến đây, chúng ta cùng nhau chơi đùa 3P,rất kích thích nha!”

Phan Trác Phi lúc này vẫn còn trong ý loạn tình mê, theo bản năng đáp: “Vũ Thiến bị Lam gia tiểu thư đến từ Nguyệt Cầu kia mời đi rồi!”

“Cái gì?” Du Dương trong lòng đột nhiên có một loại dự cảm bất thường!

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Định* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Giết Cường Giả Nội Tráng Kỳ

"Lam gia đại tiểu thư đi tìm Vũ Thiến làm cái gì?"

Du Dương lập tức dùng đệ nhị trí não bắt đầu tìm tòi tín hiệu di động của Trương Vũ Thiến, "Ừa? Tín hiệu điện thoại biến mất!"

"Thế nào?" Phan Trác Phi cảm giác Du Dương có chút khác lạ.

"Tình huống có điều không đúng, sợ rằng bọn Lam gia có âm mưu gì đó!" Du Dương nói.

Tìm không được tín hiệu di động của Trương Vũ Thiến, Du Dương tranh thủ thời gian xem thử xem những camera quản chế trên Đảo Thiên Đường có ghi lại hình ảnh của Trương Vũ Thiến và Lam gia đại tiểu thư hay không.

Du Dương đầu tiên là dò tìm những khách sạn lớn nhất trên Đảo Thiên Đường, nhưng sau khi tìm hết một lần nhưng cũng không có tìm Trương Vũ Thiến cùng tiểu thư Lam gia kia. Trong khách sạn không có, Du Dương lại tìm ở các khu ngắm cảnh khác, nhưng cũng không thấy.

Đột nhiên, Du Dương nhớ tới Xích Kinh Thế bọn họ lúc đến là ngồi trên một chiếc phi thuyền vũ trụ.

Du Dương tranh thủ thời gian tìm vị trí của phi thuyền ở phi trường, chỉ muốn phi thuyền còn đây. Du Dương cũng không sợ tìm không được Trương Vũ Thiến.

Qua camera giám sát ở phi trường, Du Dương nhìn thấy chiếc phi thuyền kia vẫn còn đó, chưa có bay đi. Nhưng Du Dương thấy đoàn người Xích Kinh Thế. Trong đó có tiểu thư Lam gia kia, còn có Trương Vũ Thiến.

Lúc này Trương Vũ Thiến đang bị mạnh mẽ ép lên phi thuyền.

Phan Trác Phi thấy thân thể Du Dương đột nhiên rung lên, đồng thời sắc mặt trở nên khấn trương, vội hỏi: "Xảy ra chuyện gì?"

"Vũ Thiến gặp chuyện không may, tiểu thư Lam gia kia dường như muốn mang nàng đi khỏi địa cầu!" Du Dương nói.

"Người nói cái gì, người làm sao biết những chuyện này? . Phan Trác Phi nói.

"Trác Phi, ta phải đi cứu Vũ Thiên trở về, chờ ta trở lại sẽ giải thích với ngươi!"

Du Dương nói xong, lập tức từ trong sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ lấy ra Ngự Phong Ngoa, cũng xỏ vào chân.

"Ta cùng đi với ngươi!" Phan Trác Phi lo lắng nói.

"Không cần, Trác Phi ngươi trước hết quay về học viện đi, ở lại khách sạn chờ ta! Đứng, trước tắm rửa, đem thân thể tắm rửa sạch sẽ rồi lên giường chờ ta! Một hồi ta đem Vũ Thiên mang về đến, chúng ta sẽ chơi 3P!" Du Dương không muốn làm cho Phan Trác Phi quá lo lắng, sở dĩ nói vài câu vui đùa.

"Đi, ngươi mới thích chơi 3P" . Phan Trác Phi mắng.

Thấy dung mạo khuynh thành của Phan Trác Phi, như hoa lan giữa trời đầy nắng ấm, Du Dương tranh thủ thời gian áp chế dục hoả trong thân thể của mình, xoay người hướng sân bay bay đi.

Du Dương sợ chính mình nếu như không đi kịp, dục hoả của mình chiến thắng lý trí.

Du Dương một đường chạy vội, bởi vì Ngự Phong Ngoa tăng cường cho nên hần chạy nhanh như con gió. Bởi vì chỗ Du Dương không phải quá xa sân bay, Du Dương dùng hai ba phút đồng hồ thì chạy tới nơi.

Bảo vệ sân bay nhìn thấy một bóng người chạy nhanh như gió tới, kêu to một tiếng, đang muốn đi ngăn lại, đã thấy bóng người bay lên trời, trực tiếp bay qua đầu bọn họ.

"Ô cái đệt, siêu nhân!"

Du Dương không có thời gian quan tâm mấy tên bảo vệ này, gia tăng tốc độ hướng chỗ phi thuyền của Xích Kinh Thế bay đi.

Lúc này, Xích Kinh Thế đã lên phi thuyền, mà Trương Vũ Thiên mới vừa đi tới cửa khoang thuyền, ở sau lưng nàng là tiểu thư Lam gia, Lam Hải nguyệt.

"Vũ Thiên!" Du Dương vừa thấy Trương Vũ Thiên, liền cao giọng hô. Một tiếng này, Du Dương dùng toàn bộ lực lượng, toàn bộ sân bay đều nghe rõ ràng.

"Du Dương!"

Trương Vũ Thiên nghe tiếng kêu quay nhìn lại, thấy là Du Dương đang đuổi qua đây, liền muốn nhảy xuống đất, lại bị Lam Hải nguyệt nắm lấy cánh tay của nàng, kéo Trương Vũ Thiên đẩy mạnh vào phi thuyền, Trương Vũ Thiên muốn phản kháng, nhưng không phải đối thủ của Lam Hải Nguyệt.

Lúc này, Xích Kinh Thế quay lại cửa khoang, hần nói với hai võ giả "Nội Tráng" vẫn còn chưa lên phi thuyền, "Hai người các ngươi ở lại. Giết bỏ tiểu tử kia đi!"

"Du Dương!" Trương Vũ Thiên nghe được Xích Kinh Thế nói, liều mạng xông tới cửa, hô lớn: "Du Dương, đi mau, bọn họ muốn giết ngươi!"

Không đợi Trương Vũ Thiên nói xong, thì lại bị Lam Hải Nguyệt kéo về khoang thuyền.

Lam Hải Nguyệt cười nói với Trương Vũ Thiên: "Biểu muội, tiểu tử nghèo này có cái gì tốt, chờ đến Sky City đi rồi tỷ tỷ giới thiệu cho ngươi mấy công tử có gia thế!"

"Hừ, các ngươi bắt ta rốt cuộc làm cái gì?" Trương Vũ Thiên cả giận nói.

"Biểu muội ngươi muốn nghĩ cho rõ ràng, ta chỉ là mời ngươi đi mặt trăng nhận thân, sao có thể nói là bắt đây!" . Lam Hải Nguyệt nói.

Trương Vũ Thiên không tâm tình cùng Lam Hải nguyệt cãi cọ, nàng lo lắng an nguy của Du Dương, nhưng cũng bị bọn người Lam Hải Nguyệt trong coi gắt gao. Trương Vũ Thiên vừa tu luyện 《 tư duy nhịp đập 》 không lâu, cùng Lam Hải nguyệt so sánh, thực lực kém quá xa! Nàng không giống Du Dương, toàn thân đều có sinh vật plug-in tăng cường, nàng thử phản kháng nhiều lần, nhưng đều bị đám người Lam Hải Nguyệt chế phục.

Du Dương nghe được Trương Vũ Thiên nhắc nhở, cũng thấy hai "Nội Tráng" kỳ võ giả đang hướng về phía mình xông lại.

Tuy rằng như vậy, nhưng thể xông tới vẫn không giảm, hai tay của hần đan xen qua lại, cùng nhau cọ xát một chút, sau đó trên dưới phân ra, hai lòng bàn tay xuất hiện một cái "Lưỡng Nghi Âm Dương Đạo" to cỡ một cái bàn nhỏ.

Du Dương nghe được Trương Vũ Thiên nói, hần là tuyệt đối tin tưởng Trương Vũ Thiên, hơn nữa nhìn vào ánh mắt của hai võ giả kia, Du Dương cũng thấy trong con mắt của bọn họ có sát ý.

"Người nào ngăn ta chết!"

Cảnh giới của hai võ giả kia nếu so với Du Dương cao hơn rất nhiều, bọn họ cũng không có đem Du Dương để vào trong mắt, thậm chí: "Một tiểu tử còn chưa ráo máu đầu, cho dù có lợi hại thì cũng đến thế là cùng." Bọn họ nhưng lại không biết, tại trên người Du Dương có hai cái khí cụ Vũ Thần! Hơn nữa Du Dương còn có thể sử dụng được vũ kỹ kinh thế cấp.

Vèo! Vèo!

Hai cái "Lưỡng Nghi âm dương đao" hướng hai võ giả bay vút tới.

Hai tên võ giả kia còn chưa biết đây là vũ kỹ kinh thế cấp . Đưa tay lên, xoè mấy ngón tay ra muốn bắt Lưỡng Nghi Âm Dương Đao lại. Hai người bọn họ cho là thân thể của mình đã cứng như kim cương, mặc kệ cái ám khí nào, cũng có thể bóp một phát nát con mẹ nó bấy a!

A!

A!

Chờ hai người bọn họ kịp phản ứng thì hai cái "Lưỡng Nghi âm dương đao" đã chặt đứt ngón tay cùng nắm tay của bọn họ, cũng trực tiếp xuyên thấu qua thân thể bọn họ.

Du Dương bay qua giữa hai người, cũng không thèm nhìn bọn hắn một cái, trở tay một cái, hai thanh "Lưỡng Nghi âm dương đao" trên không trung quay vòng về, xoẹt một tiếng chặt đầu bọn họ xuống.

Hai cái đầu người lăn lông lốc dưới đất, đến giờ phút này, bọn họ vẫn còn là không thể tin sự thực trước mắt, chết cũng con mẹ nó không nhắm mắt.

Lúc này cửa khoang thuyền đã đóng, thân tàu cũng đã bay lên bầu trời. Nhưng bọn người Xích Kinh Thế cùng Trương Vũ Thiên trong thuyền cũng thấy một màn kia.

"Du Dương!" Thấy Du Dương bình an không có việc gì, nhưng lại miếu sát hai cái võ giả nội tráng kỳ, Trương Vũ Thiên trong lòng vừa cao hứng vừa đắc ý.

"Làm sao có thể? Thực lực của hắn làm thế nào mà tăng nhanh như vậy!" Xích Kinh Thế trong lòng cả kinh nói: "Lúc đó chính mình nhất thời sơ suất, tiếp xúc tiểu tử này một lần, nhưng thì là thực lực hắn có mạnh hơn nữa, cũng không thể có thể thoáng cái miếu sát hai cái võ giả nội tráng kỳ a! Hơn nữa, hơn nữa, hắn sử dụng dường như là kinh thế cấp vũ kỹ!"

"Không có khả năng, đây tuyệt đối không có khả năng! Nhất định là trên người hắn có một Vũ Thần khí cụ!" Lam Hải Nguyệt nói.

Du Dương miếu sát hai võ giả nội tráng kỳ, làm cho tất cả mọi người trên phi thuyền kinh ngạc đến ngây người!

Lúc này, một tên thuộc hạ nhắc nhở Xích Kinh Thế: "Thiếu chủ, tiểu tử kia đuổi theo".

Mọi người quay đầu nhìn về phía cửa sổ, chỉ thấy Du Dương đang ngự không phi hành, đuổi theo phi thuyền vũ trụ.

Vũ trụ phi thuyền có thân tàu vừa to vừa nặng, khi chưa có bay ra tầng khí quyển thì vận tốc kỳ chậm chạp. Hơn nữa hiện tại vừa khởi động, so sánh với Du Dương đang liêu mạng bay lên. Tốc độ hơi có vẻ chậm hơn một chút.

"Dùng pháo cao năng lượng, giết hắn cho ta!" Xích Kinh Thế nghiêng răng nghiêng lợi nói, tựa hồ đối với Du Dương hận thấu xương.

"Thiếu...thiếu...thiếu gia, chúng ta đang đi là tàu chở khách. Không phải tàu chiến, không có pháo cao năng lượng". Tên thuộc hạ có chút sợ hãi nói rằng.

"Không có pháp cao năng lượng, lẽ nào sẽ không có vũ khí khác sao?" Xích Kinh Thế chưa từ bỏ ý định hỏi.

"Không có, không có!"

"Hừ, đồ vô dụng!" Xích Kinh Thế lại nói: "Vậy thì đâm chết hắn cho ta!"

"Ặc, " Tên thuộc hạ này thật muốn ngất, bảo hắn cầm vũ khí cũng không tính, nhưng cái phi thuyền này cũng không phải xe hơi, cái thân tàu to như thế này, di chuyển còn khó, nói đâm là đâm sao ?

"Thiếu gia, có người xâm lấn hệ thống máy tính của phi thuyền chúng ta. Ý đồ khống chế phi thuyền!" Người điều khiển đột nhiên hô.

"Đối phương nhất định là lợi dụng sóng điện từ tiến hành vô tuyến công kích, mở màn từ trường che giấu tín hiệu ngoại lai!" Xích Kinh Thế quả quyết ra lệnh.

Màn từ trường là một vòng bảo hộ từ trường, chẳng những có thể để bảo vệ thân tàu, song song cũng có thể chặn tín hiệu từ bên ngoài.

"Vâng".

Du Dương đang ở nỗ lực khống chế cái phi thuyền kia, vừa đột phá cái firewall thứ nhất, cái thân tàu đột nhiên hiện lên một tầng bảo hộ, đem tất cả tín hiệu Du Dương phát ra đều chặn lại.

Vũ trụ phi thuyền tốc độ càng lúc càng nhanh, nhưng còn không có thoát khỏi Du Dương!

"Là vật gì? Muốn ngăn cản ta không chế phi thuyền, xem ta bỏ người ra!"

Du Dương hai tay ngưng tụ ra một cái "Lưỡng Nghi âm dương đao" đường kính tầm một thước, sau đó chém về phía màn bảo hộ của phi thuyền.

C-K-I-T..T...T.,

"Lưỡng Nghi âm dương đao" chém vào màn từ trường, làm cho màn từ trường rung động kịch liệt, có phần nửa thân đao tiến vào màn bảo hộ nhưng lại không tiến thêm một chút nào nữa.

Lực lượng của Du Dương so sánh với cái phi thuyền này, vẫn còn kém quá xa, Du Dương muốn phá màn bảo hộ của phi thuyền, còn phải tăng thực lực lên vài lần mới được.

Xích Kinh Thế trên mặt đầy màu đen, hẳn thật không ngờ Du Dương sẽ biến thái như thế, dĩ nhiên tại lấy lực lượng thân thể muốn phá vỡ màn bảo hộ của phi thuyền. Xích Kinh Thế nhìn ra, nếu như lực lượng của Du Dương mạnh hơn một chút, có lẽ hẳn thật sự có thể phá vỡ màn bảo hộ của phi thuyền.

"Tăng tốc, vút bỏ hần!" Xích Kinh Thế nói.

Tốc độ phi thuyền đã vượt qua cực hạn của Nhự Phong Nga, nhưng Du Dương nhưng còn không có buông tha, hơn nữa tốc độ hần cũng tăng cùng với tốc độ của phi thuyền

"Chuyện gì xảy ra?"

Xích Kinh Thế bọn người hướng ra phía ngoài nhìn một cái, thì ra "Lưỡng Nghi Âm Dương Đao" còn dính vào màn bảo hộ, Du Dương đang bám vào một sợi hồ quang nổi với nó

"Xem hần vẫn còn có thể kiên trì bao lâu! Lại tăng tốc!" Xích Kinh Thế lại ra lệnh.

Kỳ thực tốc độ đã là cực hạn, nhưng người điều khiển không dám nói.

Vũ trụ phi thuyền đã bay rất cao, không khí bắt đầu trở nên càng ngày càng loãng, song song nhiệt độ không khí cũng càng ngày càng thấp, trên thân thể Du Dương đã bắt đầu kết sương trắng.

"Du Dương!" Trương Vũ Thiên quả thực muốn khóc.

Tuy rằng Du Dương bình thường thích chọc tức chính mình, lại còn háo sắc. Thấy mỹ nữ thì giống như con ruồi bay qua, nhưng Trương Vũ Thiên lại có thể rõ ràng cảm giác được tình ý của hần đối với mình!

Du Dương thân thể đã bắt đầu đóng băng!

Thiếu dưỡng khí, nhiệt độ thấp, thân thể Du Dương đã đạt đến cực hạn, não hần bắt đầu xuất hiện dấu hiệu mê muội! Ngày hôm nay hần đã tiêu hao rất nhiều sức lực, bây giờ hần chỉ dựa vào một chút ý chí còn lại để duy trì.

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 92: Ý Biến Cảnh Giới.

Nhìn Du Dương ngoài cửa sổ, trong lòng Lam Hải Nguyệt không khỏi nổi nên đố kỵ. Kẻ như thế còn có tình yêu của chính mình, mà nàng phong quang vô hạn nhưng cũng không có cái quyền tự do yêu đương. Bên trong gia tộc thì nữ nhân vĩnh viễn chỉ là vật hi sinh cho ích lợi của họ, mà Lam Hải Nguyệt nàng là một ví dụ tốt nhất.

Thấy Du Dương đối với Trương Vũ Thiên quyết tâm không rời, Xích Kinh Thế trong mắt cũng xuất hiện một tia dị dạng!

Du Dương, buông tay đi! Ta đáp ứng người cho dù ta có đi qua toàn bộ hệ ngân hà, ta cũng nhất định sẽ quay về tới tìm người!" Trương Vũ Thiên hai mắt rung rung, trên mặt hạnh phúc yên lặng nói.

Du Dương dường như nghe được Trương Vũ Thiên hứa hẹn, rốt cục tư duy quá độ, hôn mê bất tỉnh, cả người từ trên không trung rớt xuống, biến thành bóng đen, cuối cùng biến mất trong trời đêm!

Rốt cục thoát khỏi Du Dương, Xích Kinh Thế thở phào một cái, đối với thuộc hạ lập tức nói: "Tắt đi lớp chắn từ trường, lập tức thông tri cho hình cảnh liên hành tinh, báo cáo có kẻ giết người, còn có ý đồ ám sát ta! Và từ trong nhà điều cao thủ tới đây, là cao thủ chân chính! Ta sống phải thấy người. Chết phải thấy sắc! Còn có, trên người hắn còn có trang bị Vô Thần khí cụ ngự phong thoa.

Xích Kinh Thế muốn ép Du Dương vào con đường chết,

Thần chí mê man Du Dương cảm giác được bên tai vù vù tiếng gió thổi. Hắn đột nhiên giật mình tỉnh giấc, trong đầu trong nháy mắt nhớ lại những gì vừa phát sinh, nhớ tới chính mình đang ở từ trên không rơi xuống, hắn lập tức khu động tư duy, đi không chế ngự phong thoa.

Cũng may Du Dương từ trên không rơi xuống thời gian tương đối dài, nên trước khi rơi xuống đất cũng kịp thời tỉnh lại.

Vũ Thiên!

Nhìn nữ nhân mình yêu thích bị người bắt đi, Du Dương cảm giác mình rất vô dụng, rất giận, rất phẫn nộ! chỉ hận lực lượng của chính mình không đủ mạnh. Nữ nhân của mình cũng không bảo hộ được.

Bọn họ tại sao phải mang Vũ Thiên đi? Vũ Thiên cùng Lam gia có quan hệ như thế nào!"

Du Dương cảm thấy Trương Vũ Thiên tạm thời còn sẽ không có nguy hiểm gì. Hắn qua inte tìm hiểu một chút tin tức của Lam Gia ở mặt trăng, nhưng mạng Inte trên địa cầu tư liệu về Lam gia rất ít, chỉ biết là một tam đại thế gia trong liên minh.

Du Dương tiến vào mạng Inte của mặt trăng, nhưng mặt trăng cùng địa cầu thư từ qua lại hạn chế nhiều lắm, hơn nữa khoảng cách lại xa, tuy rằng Du Dương nêu phí chút lực, có thể đột phá hạn chế. Nhưng hắn hiện tại tư duy độ còn chưa đủ mạnh, vô pháp đến mặt trăng vì khoảng cách xa.

Du Dương nhớ tới Diệp Mộng Hàm, nàng là người mặt trăng, có thể biết một ít sự tình về Lam gia.

Du Dương gọi cho Diệp Mộng Hàm

Diệp cảnh quan ta là Du Dương.

Du Dương, ngươi ở đâu, ngươi có biết hay không người đã bị phát lệnh truy nã rồi hả?" Diệp Mộng Hàm vừa nghe là Du Dương, lập tức vội la lên.

Không biết? Vì sao?" Du Dương cảm thấy khó hiểu.

Xích Kinh Thế nói người muốn ám sát hắn, rồi lại giết hai thủ hạ của hắn!"

Mẹ kiếp, cái này. Xích Kinh Thế rat ay cũng nhanh đấy, trước sau cũng chỉ hơn 10' . Hắn đã có thể làm cho hình cảnh liên hành tinh truy nã ta! Ta làm sao tổ hắn bắt Vũ Thiên giờ!"

Du Dương đem chuyện đã trải qua nói một lần.

Diệp Mộng Hàm bắt đầu dĩ nói: "Du Dương. Thật xin lỗi, người giết người đều bị ghi lại. Hơn nữa nhìn bộ dạng lúc đó của người. Người xác thực có hiềm nghi muốn ám sát Xích Kinh Thế! Năng lực của ta có hạn. chuyện này ngoài khả năng của ta. ta không giúp được người!"

Ha ha, ta hiểu, người không có bắt ta. Ta cũng đã rất cảm kích rồi!" Du Dương lại nói, "Người biết Lam gia sao? Ta hoài nghi Vũ Thiên cùng Lam gia có quan hệ gì!"

Vũ Thiên? Lam gia?" Diệp Mộng Hàm là làm cảnh sát hình sự đấy, khứu giác rất linh mẫn, suy tư một hồi đến, nói: "A, ta nhớ ra rồi! Lam gia đương đại gia chủ có một người muội muội là Lam Vũ Đình, đã từng cùng một cường giả địa cầu là Trương Thúy Tiên xảy ra vài chuyện, về sau biến mất cùng Lam Vũ đình!

Chuyện này đã qua gần hai mươi năm rồi! Vũ Thiên họ Trương, hơn nữa lớn lên có vài phần giống người Lam gia, ta đoán Vũ Thiên có thể là nữ nhi của Lam Vũ đình cùng Trương Thúy Tiên .

- Trương Thúy Tiên !

Trương Thúy Tiên là thiên tài nổi danh địa cầu. Hai mươi năm trước cũng đã được liệt kê trong danh sách cường giả!" Diệp Mộng Hàm nói.

"Vũ Thiên làm sao có thân phận phức tạp như vậy!" không nghĩ Trương Vũ Thiên có thân thế phức tạp như thế.

Những thứ này cũng chỉ là ta suy đoán! Muốn biết sự tình có thật hay không, người phải sớm tìm được phụ thân Vũ Thiên mới được!" Diệp Mộng Hàm nói.

Phụ mẫu Vũ Thiên là ai ta mặc kệ, hiện tại chuyện trọng yếu nhất. Là ta muốn đem Vũ Thiên từ mặt trăng cứu trở về, ta muốn biết, ta hiện tại có biện pháp nào có thể đi mặt trăng?" Du Dương vội la lên

Đi mặt trăng! Khó đấy, người địa cầu bình thường muốn đi mặt trăng đều rất khó, huống hồ người bây giờ đang bị truy nã! Ta khuyên người hay là trước trốn một hồi , chờ chuyện lắng xuống rồi lại nghĩ biện pháp đi! Vũ Thiên cũng là bằng hữu của ta, ta ngày mai ta trở về mặt trăng giúp người hỏi thăm một

chút tin tức của Vũ Thiến, , trời tối ngày mai ngui một lần nữa cho gọi điện thoại cho ta!"

Du Dương cảm ơn Diệp Mộng Hàm, sau đó tắt điện thoại.

Thiên Đường Đào Du Dương đương nhiên không thể trở về được. Hình cảnh liên hành tinh đang truy nã hấn.

Du Dương gọi điện thoại cho Phan Trác Phi, báo cáo bình an, đem sự tình trước sau cùng Phan Trác Phi nói một chút.

Trác Phi" Du Dương muốn hướng Phan Trác Phi biểu lộ tâm ý, nhưng nói đến cửa miệng lại nuốt trở vào, tình hình của hấn hiện tại không thể hứa hẹn gì với nữ nhân được.

"Sớm một chút đem Vũ Thiến mang về, ta chờ các ngui!" Phan Trác Phi nhẹ nhàng nói qua điện thoại.

Du Dương cúp điện thoại, tâm tình trầm trọng không gì sánh được

Ngày nay xảy ra quá nhiều chuyện, trong nháy mắt nữ nhân mình yêu thích đã bị ngui mang tới mặt trăng. Mà bây giờ chính mình lại trở thành tội phạm bị truy nã. Du Dương đang tìm một chỗ trú đêm nay, hấn muốn tu luyện Tư Duy Mạch Động và bổ sung năng lượng cho plug-in chuyển hoá khí cụ.

Dùng hai ngày thời gian, Du Dương lạng lẽ chạy về thành phố Hoa Đô

Du Dương gọi điện thoại cho Diệp Mộng Hàm gọi điện thoại, hỏi thăm chút tin tức về Trương Vũ Thiến.

Diệp Mộng Hàm đang nỗ lực giúp Du Dương tìm hiểu tin tức, chỉ là nhất thời còn không có kết quả.

Buổi sáng, khi Phiêu Hương cư còn chưa mở hàng, Du Dương tìm đến ông chủ của Phiêu Hương cư . - bác của Trương Vũ Thiến.

Bác Trương Vũ Thiến vốn cũng biết Du Dương, đương nhiên cũng biết hấn cùng với Trương Vũ Thiến đang yêu nhau.

Du Dương đem sự tình cùng Trương Vũ Thiến nói với bác một lần.

Lam gia? Lam gia là ai? Bọn họ tại sao phải mang Thiến Thiến nhà ta đi!" bác Trương Vũ Thiến vội la lên.

Du Dương vừa nghe. Lại giải thích cho bác một lần

Không có khả năng, Thiến Thiến phụ thân căn bản không gọi Trương Thúy Tiên , phụ thân nàng gọi Trương Căn Hữu" . bác Trương Vũ Thiến nói.

Ách, " bác ngui xác định?" Du Dương lại hỏi

Đương nhiên, ta ca ca của mình tên gì lẽ nào ta lại không biết, nhà của chúng ta đều có xuất thân nông dân điển hình.

Vậy phụ thân Vũ Thiến hiện tại ở địa phương nào? Ta cảm thấy được chuyện này, tốt nhất nói với hấn một tiếng!" Du Dương lại nói.

Ta cũng không biết nữa. Ca ca ta thua bạc, ruộng đồng được thừa hưởng đều gán hết rồi. Năm ngoái đem Thiến Thiến giao phó cho ta sau đó không nói một tiếng đã đi, đã thật lâu không có theo ta liên hệ qua!"

Du Dương có chút không tin lời bác Trương Vũ Thiến lắm, hấn qua inte tra xét một chút tư liệu hộ tịch trong chính phủ, phát hiện phụ thân Trương Vũ Thiến thật đúng là nông dân, thực sự là Trương Căn Hữu. Làm Du Dương sắp to đầu ra rồi.

Nếu như nói Trương Vũ Thiến có phụ thân như Diệp Mộng Hàm nói là Trương Thúy Tiên , Lam Hải Nguyệt mang đi Trương Vũ Thiến còn nói quá khứ gì đó! Du Dương cảm giác, cảm thấy chỗ nào không đúng!

Được rồi, Mẫu thân Vũ Thiến đâu? . Du Dương chưa từ bỏ ý định lại hỏi.

Mẫu thân Vũ Thiến lúc sinh ra Vũ Thiến thì bị khó sinh nên đã chết! Được rồi, ngui đang bị truy nã. Ta nơi này có ít tiền, ngui trước trốn một hồi. Chờ sự tình biết rõ ràng rồi trở về" .

Du Dương từ nơi này tìm hiểu không ra cái gì, cự tuyệt ý tốt của bác Trương Vũ Thiến rồi Phiêu Hương cư .

Xác định Du Dương đi rồi, bác Trương Vũ Thiến liền gọi điện thoại, "

Sau khi ly khai Phiêu Hương cư, Du Dương đem toàn bộ tiền trong tài khoản của mình lạng lẽ chuyển tới tài khoản của Tiêu Nam nhờ nàng rút hộ.

Bởi vì Du Dương hiện tại không có tiền lộ diện. Du Dương gọi điện cho Lâm Thiếu Vân, nhờ cậu bạn thân này lấy tiền hộ. Lấy tình huống hiện tại của Du Dương, kỳ hạn giao hàng khẳng định không làm được nữa rồi.

Buổi tối, Du Dương hóa trang cho mình một chút , sau đó lại mua một cái kính mắt cùng mũ, nghĩ ai cũng không nhận ra bản thân , Du Dương đi tới chỗ ước định cùng Lâm Thiếu Vân là một nhà hàng nhỏ.

Du Dương vừa vào nhà, chợt nghe Lâm Thiếu Vân hô: "Bạn thân. Ở chỗ này đây!"

Du Dương ót dưng lên hắc tuyến, hấn đi tới chỗ bàn Lâm Thiếu Vân ngồi xuống

Ta Kháo, quá thất bại! Ta hóa trang thành như vậy, người dĩ nhiên cũng có thể nhận ra được ". Du Dương cả giận.

Bà mẹ nó, ta là ai, ta liếc mắt phát thì người có hóa đàn bà ta cũng có thể nhận ra. . Lâm Thiếu Vân tự hào nói

Người mới biến thành đàn bà đó!" Du Dương cho Lâm Thiếu Vân một quyền.

Ai ôi!!!, người nhẹ chút, muốn giết người a!" Du Dương xoa xoa bờ vai của mình lại nói: "Bạn thân. Người quá suy nghĩ rồi".

Làm sao vậy? Ta thế nào không thể không có suy nghĩ đây!" Du Dương hỏi

Người ở phi trường đánh nhau bị ghi hình, chúng ta đều thấy được! Người dùng vũ kỹ gì đó, quá phong cách rồi! Mau mau, dạy ta". Lâm Thiếu Vân vội la lên.

Đại ca, người nhỏ giọng một chút, ta hiện tại đang chạy trốn đó". Du Dương cả giận.

Ách" quên mất chánh sự!" Lâm Thiếu Vân từ trong lòng lấy ra một cái bọc giấy to, nói: "Tiền của người ta đã lấy ra hết, ta lại cho người thêm một tí, tổng cộng là hai mươi vạn, đây chính là tiền sang năm tán gái cùng nhiều năm tích góp từng tí một tiền mừng tuổi đều cho người rồi, người phải baaor trọng nha.

Lâm Thiếu Vân trước đưa cho liễu Du Dương một trái tim nhân tạo, sở dĩ hiện tại hấn cũng không giàu có.

Nghĩ vậy, Du Dương nhớ lại trong tay mình còn có một viên trái tim nhân tạo vô ích. Du Dương dùng một nghìn tinh năng lượng, đem này khóa trái tim nhân tạo cấp Lâm Thiếu Vân chuyển hoá thành cấp Bạch Ngân trái tim plug-in. Sau đó Du Dương lại đem phương pháp tu luyện Tư Duy Mạch Động dạy cho Lâm Thiếu Vân, cũng coi như chính mình trả nợ nhân tình của hấn.

Du Dương ra nhà hàng, sau khi đi một đoạn đường, giác quan thứ sáu đột nhiên phát sinh cảnh báo, cảm giác có người ở theo dõi chính mình.

Du Dương thầm nghĩ: "Bị phát hiện rồi hả? Xem ra đối phương vẫn đang ngó chừng người bên cạnh ta.

Du Dương cho rằng theo dõi hấn chính là hình cảnh liên hành tinh, nếu như là hình cảnh liên hành tinh.

Du Dương cũng không sợ. Hấn tin tưởng thực lực chính mình bây giờ, hơn nữa có ngự phong thoa, chạy trốn là không có vấn đề đấy, nhưng chỉ sợ đối phương là võ giả do Xích Kinh Thể cùng Lam Hải Nguyệt phái tới.

Tiểu tử, ta tìm người đã lâu rồi". Một cái lão đầu gầy thấp cản đường Du Dương .

Du Dương dùng thị lực phụ trợ plug-in cùng đệ nhị trí não tính toán thực lực của hấn, lấy được kết quả khiến Du Dương trong lòng cả kinh, : "Ta Kháo, thực lực của người này sợ rằng đã đến Tư Duy Mạch Động cảnh giới cao nhất nhất ý biến cảnh giới!"

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Võ Thần

Hù dọa a. Nghe nói trên người người có Võ Thần khí cụ. Lão già thấp lùn nói.

Người là ai? Người của Xích gia?" Du Dương đánh giá cẩn thận hấn một chút, lão nhân này vóc người gầy thấp, đáng như U Linh, khuôn mặt ác quỷ, làm cho cảm giác kinh khủng đến cực điểm!

Ta không phải người của xích gia, chỉ là người làm công cho xích gia, kiếm miếng cơm ăn mà thôi

Lão không phải người của xích gia thì dễ rồi, chúng ta thương lượng, làm giao dịch, ta đem Võ Thần khí cụ trên người của ta giao cho người, sau đó người thả ta.

Thế nào?, ta đảm bảo biến mất sạch sẽ, sau đó quyết sẽ không tái xuất hiện trước mặt người nhà người! Lão xem chủ ý này thế nào?" Du Dương nói.

A tiểu tử còn rất thức thời đấy, không tệ, ta thích! Ngươi trước đem Vô Thần khí cụ trên người của ngươi giao ra đây đi, giao ra đây ngươi có thể đi!"
Gầy thấp lão đầu nói

Vậy thì cảm tạ ngươi lão tiếp lấy nè!"

Nói, một đạo lam quang từ trên tay Du Dương bắn ra, bay về phía kia gầy thấp lão đầu! đồng thời. Du Dương xoay người bỏ chạy

Lam quang bắn ra ngoài đó là "Âm Dương Lưỡng Nghi đao" nhưng gầy thấp lão đầu thân pháp quỷ dị, giống như U Linh, Du Dương "Âm Dương Lưỡng Nghi đao" chém phải hư ảnh của hắn, nhưng không có làm bị thương hắn.

Một thanh âm u ám vang lên: tiểu tử, nói về thủ đoạn, số lần lão tử chơi xấu còn nhiều hơn người đi trên đường.

Rồi như cái bong hươu Du Dương đuổi tới."

Du Dương mặc dù có Ngự Phong thoa, nhưng gầy thấp lão đầu đã tu luyện đến Tư Duy Mạch Động cảnh giới cao nhất, sức bật đạt được gần vạn thất, tốc độ cực nhanh, hình như quỷ mỵ, ảnh tựa U Linh.

Tiểu tử, ném thử U Linh Quỷ Trảo của ta.

Ta Khảo, lão nhân này thật giống U Linh! Âm hồn bất tán a

Du Dương dùng ánh mắt còn lại quét một chút trảo trên tay hắn, không nhìn còn khá, lần này thiếu chút nữa thì bị trảo của lão nhân này bắt đc.

Tay hắn đã không thể gọi là tay, mà là biến thành một cái chân gà lớn. Mà lão đầu gầy thấp tên hiệu là Bảo Thành Quỷ Trảo

Má ơi, này U Linh Quỷ Trảo thực sự là hình như kỳ danh a!" Du Dương tranh thủ thời gian ngay tại chỗ lẩn một vòng, tránh qua, tránh né một trảo chí mạng kia..

Du Dương cảnh giới quá thấp, lực lượng cùng đối phương kém quá nhiều, thì là hắn đi Ngự Phong thoa, tốc độ của hắn cũng không hơn được đối phương.

Quỷ Trảo tựa như là u linh, đem Du Dương dồn đến góc, nói: "Ngươi nên bỏ tay chịu trời đi, ta có thể cho ngươi chịu khổ ít một chút"

Hừ, muốn giết ta, nhưng không dễ dàng như vậy đâu.

Du Dương hai tay khê động, trong lòng bàn tay hắn xuất hiện hai thanh "Âm Dương Lưỡng Nghi đao".

Hai thanh "Âm Dương Lưỡng Nghi đao" trước người Du Dương bay lượn có quy luật giao nhau, tạo thành một cái lá chắn phòng hộ.

Có bản lĩnh đem bộ móng gà của người qua đây. Du Dương nói. (chắc bác này định làm món chân gà nướng đây)

Quỷ Trảo đã xem video Du Dương giết hai gã võ giả kỳ "Nội Tráng". nên từ đầu đã vô cùng cẩn thận với Âm Dương Lưỡng Nghi đao " của du dương

Quỷ Trảo xoay người, một trảo bẻ gãy cây đèn đường từ phía sau hắn. động tác dễ dàng tựa như vụn bánh quai chèo vậy.

Dường như trong tay hắn không có cái gì gọi là sắt thép, mà toàn là bột mì.

Đem cây đèn đường hướng Du Dương ném tới

Xèo.....xèo.....

. Lam quang cùng Hỏa Tinh bắn ra bốn phía, cột đèn đường bằng kim loại dài hơn 10 thước bị Du Dương dùng "Âm Dương Lưỡng Nghi đao" cắt thành hơn mười đoạn, cũng đều rơi xuống đất.

Ân! Dĩ nhiên thật là kinh thế cấp vũ kỹ! Bất quá cảnh giới của ngươi quá thấp, sử dụng Vô Thần khí cụ miễn cưỡng sử dụng ra kinh thế cấp vũ kỹ, nhưng cũng không chống đỡ được bao lâu nữa đâu! Xem vũ kỹ của ngươi có thể kiên trì bao lâu, cứ như vậy hao tổn cũng có thể hao tổn chết ngươi! Ha ha, đồ làm ta phiền toái!"

Quỷ Trảo là "Ý biến" cảnh giới võ giả, kinh nghiệm phong phú không gì sánh được, câu nói đầu tiên điểm trúng tử huyệt của Du Dương.

Những vấn đề Quỷ Trảo nói, Du Dương rõ ràng hơn bất cứ ai, hắn cho rằng có thể giấu diếm được Quỷ Trảo, khiến cho hắn buông tha đối với chính mình truy sát, không nghĩ tới hắn nhưng xem như thế đã biết được.

Du Dương đệ nhị trí não rất nhanh suy tư về kế sách ứng đối.

Con mẹ nó, là ai tắt đèn đường của lão tử, không biết lão tử không có ánh sáng không ngủ được sao?" hai người Du Dương cùng Quỷ Trảo đang ở thế giằng co, đột nhiên bên cạnh một thanh âm lười biếng pha chút tức giận từ trong đồng rác truyền ra.

Du Dương cùng Quý Trảo quay lại, thanh âm là từ đồng giấy lộn ven đường, từ túp lều làm bằng những miếng plastic xếp thành truyền đến Một tay cầm bình rượu, đầu tóc rối bời, một tên tưu quý lỏi thoi từ bên trong bò lên đi ra, một đánh người sáng ngời tiêu sái đến trước người Quý Trảo.

Chính là người tắt đèn đường của ta. Quý tưu có chút mơ hồ hướng Quý Trảo hỏi.

Quý Trảo hơi đánh giá, người đến là một tên thối tưu quý lang thang, xoay tay lại cho hắn một chào, định kết liễu lão.

Du Dương định tiến lên ngăn cản nhưng tốc độ của Quý Trảo quá nhanh. "Âm Dương Lưỡng Nghi đao" của Du Dương bắn ra nhưng Quý Trảo đã bắt được ngực của quý tưu rồi.

Ân.....

Quý Trảo tưởng như tay mình vừa bắt phải một tấm thép. Muốn vào cũng không được mà rút ra cũng không xong. Đúng lúc này, "Âm Dương Lưỡng Nghi đao" của Du Dương đã phi tới. Một đao chặt đứt cánh tay của Quý Trảo.

A!" Quý Trảo đau nhức kêu một tiếng! Hắn không thể tin được sự thật trước mắt.

Hắn là một võ giả đã luyện Tư Duy Mạch Động đến cảnh giới cao nhất ý biến, tuyệt học thành danh của hắn "U Linh Quý Trảo" thậm chí ngay cả một tên tưu quý lỏi thoi giết cũng không chết, lại còn bị đánh lén, bị chém đứt một tay.

Mẹ nó! Ảnh hưởng tới lão tử ngũ, bây giờ còn ở nơi này quý kêu, cảm miệng cho lão tử.

Lôi thoi tưu quý trở tay đánh một vào ngực Quý Trảo Phanh! Khấp bầu trời máu loãng, nửa người trên của Quý Trảo rốt cuộc bị lôi thoi tưu quý một quyền đánh bại!,

Tư Duy Mạch Động cảnh giới cao nhất "Ý biến" kỳ võ giả lại bị lôi thoi tưu quý một quyền đánh bại.

Quý Trảo đáng về không cam lòng, nửa người dưới thẳng tấp ngã xuống đất.

Ta... Ta... Ta... Kháo

Du Dương hiện tại đều không biết mình hắn là ai nữa, tên tưu quý này cũng quá biến thái đi à nha! 《 Tư Duy Mạch Động cảnh giới cao nhất a! Bị đánh bại như thế sao !.

“Năm mơ à!” Du Dương hung hăng bấm vào mình một cái "Kháo, thực sự đau nhức, thật sự, điều không phải năm mơ!”

Lôi thoi tưu quý nhìn lại trên nửa người mặt đất, mắng: "Móa nó, thực con mẹ nó xui! Lại phải dọn nhà

Nói xong, lôi thoi tưu quý về tới đồng phế phẩm, tìm kiếm

Chỉ chốc lát, lôi thoi tưu quý cầm từ bên trong ra tới một bao tải, bên trong phình đầy, không biết bên trong có cái gì đó, sau đó hắn vác cái túi, một bước hai bước nhoáng lên, biến mất vào ngõ sâu.

Du Dương vốn có cho rằng Tư Duy Mạch Động tu luyện đến cảnh giới cao nhất là hoành tráng rồi, không nghĩ tới chỉ là cặn bã. Đến một lôi thoi quý từ cũng không bằng

Lẽ nào này lôi thoi tưu quý là Võ Thần?" Ý nghĩ này đột nhiên từ Du Dương trong đầu đột nhiên xông ra.

Lòng hiếu kì dâng nên, Du Dương lặng lẽ đi theo.

Lôi thoi quý từ đi một đoạn rồi quay lại hỏi: "tiểu tử ngươi đi theo ta làm gì. Cần thận làm ta mất hứng ta đánh cho ngươi nổ tung đó”

Ách, cái kia gì!" Du Dương tư duy vừa chuyển, nói: "Ngày hôm nay ánh trăng không tẻ, vừa lúc thích hợp bật rượu nói hí, chúng ta đi uống hai phần, sau đó lại kết bài cái gì mà huynh đệ?"

A!" Lôi thoi tưu quý bị Du Dương nói làm vui vẻ, "không có nghĩ tới có người muốn kết huynh đệ với họ Lý ta, kết huynh đệ ư, hai người chúng ta không thích hợp!"

Lôi thoi tưu quý dừng một chút lại nói: "Bất quá ngươi mời ta uống vài chén rượu suy nghĩ cũng không tẻ lắm ta miễn cưỡng có thể tiếp thu!"

Tiền bối hân diện, văn bối thập phần vinh hạnh!" Du Dương hào hùng nói: "Ngài nói, ngài tưởng đi đâu ăn! Chúng ta tới nhà hàng cao cấp, hay tới quán cơm bình dân, hoặc đi ăn bụi a?

Nhưng Du Dương nói phong vừa chuyển, lại nói: "Bất quá, chúng ta hiện tại không thể đi!" Du Dương nửa câu đầu nói lôi thoi tưu quý tâm hoa nộ hoa, nhưng phần sau nghe chính hắn đem trong miệng sái đều phun tới.

Móa, vẫn còn nhà hàng cao cấp, hay tới quán cơm bình dân, hoặc đi ăn bụi đều không đi được! Ngươi cảm ta làm trò cười có phải không?" Lôi thoi tưu

quý ra về tức giận nói.

Ách, ta là muốn mời ngài đi nhà hàng cao cấp đấy, bắt quá ta hiện tại đang ở bị tình tế cảnh sát hình sự phát lệnh truy nã, hơn nữa lại bị người đuổi giết, không tiện xuất hiện nơi công cộng!" Du Dương giải thích nói."

"Ha ha, không thể đi nơi công cộng cũng không có vấn đề gì, đưa tiền ta tự sướng cũng được!" Lôi thôi từ quý nói.

"Ách, vậy à" Du Dương rất cục gặp một người so với mình còn vô sỉ hơn, nhân gia khách khí hai câu "Nói mời hần ăn cơm" hần lại vẫn muốn trấn mình

Thế nào? Không có tiền?" Từ quý nói

Ách" có"

Không có biện pháp, bị lão nhân bức bách rồi, có thể một quyền có thể đánh nhau giết một võ giả cảnh giới "Ý biến" a.

Du Dương bỏ ra khoảng hơn trăm, đưa cho từ quý, thầm nghĩ: "Trước đây đều là ta xảo trá người khác, ngày hôm nay gió lại đổi chiều.

Được rồi, người bây giờ đang bị truy nã, đang phải chạy trốn, khẳng định không có chỗ ở á! Như vậy, đi với ta nhà của ta, tiền phòng ta giảm cho người 80% , trước hết giao ba trăm đi!"

Lão già lấy trong tay Du Dương ba trăm nguyên. Trong nháy mắt năm trăm đại dương không còn. Trong mắt Du Dương hiện nên một tia đau đớn.

Nhớ mặt đây, ta nhất định phải từ trên người của người đòi lại gấp đôi. Du Dương thầm nghĩ

Hừ, muốn từ trên người của ta đòi lại gấp đôi! Nếu như người tin tưởng chính mình có bản sự, vậy người cứ cho ta thêm năm trăm, đòi lại phải được hai nghìn đấy nhé!" Từ quý đột nhiên nói.

A! Người" Du Dương trong lòng kinh hãi! Hần chỉ suy nghĩ một nát đã đoán được suy nghĩ của hần., "Lẽ nào người này thực sự là Vô Thần!"

Vô Thần? Hừ, Vô Thần thì phải làm thế nào đây, cũng không có gì không dậy nổi!" Từ quý dường như lại nghe được Du Dương nói

Từ quý này cũng không phải người thường! Ở trước mặt hần, Du Dương dường như không có một tia bí mật, Du Dương cũng không cần dám miên man suy nghĩ, đặc biệt chính mình plug-in chuyển hoá khí cụ bí mật, Du Dương khiến đệ nhị trí não cho mình tiến hành rồi chiều sâu thôi miên, khiến chính mình tạm thời quên hết sự tồn tại của plug-in chuyển hoá khí cụ, nếu muốn tu luyện thì nạp điện cho cái nhả trên tay, về chuyện plug-in chuyển hoá khí cụ, đều giấu sâu trong lòng.

Từ quý xảo trá lấy của Du Dương năm trăm nguyên, sau đó đặt mua một chút rượu và thức ăn.

Lôi thôi từ quý thân thể tiêu vẹo, nhìn như đi thông thả, chậm chạp, nhưng có thể súc địa thành thốn, Du Dương đi phía sau hần cùng đi có chút cật lực, trong lúc bất tri bất giác, Du Dương theo hần ra khỏi thành khu.

Từ quý dẫn Du Dương tới một tòa núi hoang, đi trên một đường nhỏ trong rừng cuối cùng cũng tới một tòa miếu đồ nát.

Ta Kháo, cái địa phương đồ nát này, người lại vẫn thu ta mỗi tháng ba trăm nguyên tiền thuê nhà!" Du Dương tức giận mắng

Ai nói ba trăm nguyên một tháng, ta nói là ba trăm nguyên một ngày!" Từ quý nói.

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 94: Ngũ Hành Cùng Tu

Ta Kháo, ở một ngày ba trăm nguyên, sao người không đi cướp tiệm vàng đi!" Du Dương bốc hỏa,

A. vậy người cứ coi như ta cướp đoạt của người đi. Có bản lĩnh thì người hãy cướp lại. Từ quý nói

"Ách" thay đổi là bình thường Du Dương đã sớm đi tới đập hần một trận (từ ngày có sức mạnh thăng này kinh người kinh dị), nhưng ngày hôm nay Du Dương không dám phát hỏa, võ giả tới cảnh giới "Ý biến" còn một phát chết luôn, mình còn chưa đủ trình. Quên đi, đành cứ cho qua vậy.

Du Dương theo túr quý vào miếu đồ nát, miếu thờ không lớn, nhưng mọi thứ cũng coi như đầy đủ hết, chỉ là rách nát thôi, sợ rằng đã hoang phế trăm năm. Bất quá hai người dừng lại tại gian phòng coi như không tệ, nơi sạch sẽ nhất. Ít nhất trời mưa không bị dột.

Trong phòng có cái bàn bị mất một chân, nhờ tựa ở góc tường mà nó vẫn còn được tiếp tục sứ mạng của nó. Bàn chỉ một, ghế cũng không hai, đã thế túr quy còn chả nề nang gì mà ngồi xuống ăn ngon lành, hại hấn phải đứng lên.

Sau khi thấy thực lực kinh khủng của túr quý, Du Dương phát hiện thực lực của chính mình thật là quá nhỏ bé! Vốn Du Dương là dự định tìm cách nhập cư trái phép đến mặt trăng đi cứu Trương Vũ Thiên, nhưng hiện tại nhìn lại, thực lực của chính mình còn thiếu xa xa.

Du Dương đưa ánh mắt lên trên người túr quý.

Du Dương suy tư một hồi, đối với kẻ đang ăn uống như quý đối kia nói: "Tiền bối, ta có một bằng hữu bị người ta bắt tới Thiên Không Chi Thành trên mặt trăng, nếu như ngài có thể giúp ta đem nạng cứu trở lại, ta nguyện ý tạ ơn hậu hĩnh..

"Hậu hĩnh? Ngươi có thể có bao nhiêu tiền?" Nhị quý vừa uống vừa nói

Du Dương suy nghĩ một chút, nói: "Một vạn"

Một vạn! Hừ" túr quý thử cười nói: "Trên người của ngươi có hai mươi vạn, xuất ra một vạn vẫn còn nói với ta là hậu hĩnh! Hơn nữa, hai mươi vạn thì một vé lên tàu vũ trụ phi thuyền cũng không đủ!"

Ách, " Du Dương ngượng muốn chết!

Túr quý dùng ngón tay chỉ trên mặt đất một phiến đá nhăm mắt lại nói: "Ngươi ngủ đó!"

Kia đá phiến đen kịt, nhưng mặt ngoài trơn trượt, hay quá nếu như là ngồi ở phía trên còn có thể, nhưng nếu như ngủ ở phía trên, kia chỉ có thể là nằm mơ rồi!

Kháo! Ba trăm nguyên mà một giường lớn cũng không có!"

Trong phòng có duy nhất một bộ chăn đệm nằm dưới đất thì đã bị túr quý chiếm, Du Dương cũng không muốn cùng một lão quý hời lách xú mù vào ngủ chung một chỗ, nói giỡn, ca ca không có thích chơi cửa hậu. Cùng tên túr quý lười thôi này càng không thể!

Du Dương rời gian phòng, đi dạo một vòng quanh miếu, nhìn xem có thể hay không tìm được chỗ ngủ. Du Dương mặc dù có năng lực nhìn trong bóng tối. Nhưng là không thể tìm được một địa phương sạch sẽ hơn.

Bất đắc dĩ, Du Dương lại nhớ tới gian phòng của túr quý

Quên đi, mình cũng muốn tu luyện chút, nằm ngồi cũng thể!" Du Dương an ủi một chính mình chút.

Du Dương khoanh chân ngồi này trên đá phiến đen kịt, lập tức một cổ thanh lương hiểu rõ cảm giác truyền đến trong thân thể Du Dương, "Ta Kháo, đá phiến này lạnh như vậy. ngồi ở phía trên không biết có bị trĩ không!"

Tuy rằng đá phiến lạnh lẽo, nhưng tọa ở phía trên. Du Dương cảm giác suy nghĩ của mình rõ ràng rất nhiều, Du Dương cũng không còn phân tâm nữa, ngồi ở phía trên tu luyện Tư Duy Mạch Động

Đi qua mấy ngày nay đều chiến đấu, còn có ngày hôm trước sau khi sử dụng Võ Thần khí cụ Ngự Phong thoa, Du Dương phát hiện suy nghĩ của mình có độ tăng cường rất nhiều, tu luyện Tư Duy Mạch Động nhanh hơn nhiều

Du Dương tu luyện Tư Duy Mạch Động, phương thức cùng người khác bất đồng, người bình thường đều là sau khi đạt được nội thị cảnh giới, rồi tu da, luyện thịt, tiếp là sửa gân, cuối cùng là tổ cốt, từng bước một tiến. Mà Du Dương sau lần dùng tiểu JJ phá thạch, Du Dương thấy được suy nghĩ của hấn cường độ xa xa cao hơn người thường nhân nhiều, hấn bây giờ đang ở "Tu da" đồng thời còn tiến hành tu luyện luyện nhục, sửa gân, tổ cốt, nội tráng. Về phần "Khai tri" Du Dương không dám thử, đại não lại bất ổn, vạn nhất tu luyện sai, thì có thể biến thành ngu ngốc. (bác này quá trâu bò húc...chơi phát mấy cái liền)

Du Dương cảm thấy mình ngày hôm nay tư duy dị thường sinh động, dường như là ăn "Vigara", khiến tốc độ hấn tu luyện lần thứ hai đề thăng.

Tại sao có thể như vậy? Hai ngày trước không có loại tình huống này a!"

Hai ngày này Du Dương tu luyện phi thường chăm chỉ, tuy rằng tốc độ so bình thường lớn, nhưng không có xuất hiện tượng ngày hôm nay như "Ăn Vigara vậy

Chẳng lẽ là có quan hệ với phiến đá ta đang ngồi?"

Du Dương hoài nghi phiến đá đen kịt dưới thân này ảnh hưởng tới tu luyện của mình.

Du Dương từ hắc thạch đi xuống, sau đó lại tu luyện một chút. Quả nhiên, tư duy sinh động độ lại khôi phục lại bình thường

Ta Kháo, phiến đá này là một bảo bối a!"

Du Dương tranh thủ thời gian lại ngồi trở lại nền phiến đá, rất sợ tửu quỷ sau khi tỉnh mình không có cơ hội dùng.

Lôi thôi tửu quỷ mở mắt nhìn Du Dương một chút sau đó lại nhắm mắt như đã ngủ

Một đêm này, Du Dương thực lực đột nhiên tăng mạnh, dĩ nhiên đột phá ba nghìn thất!

Sáng sớm ngày thứ hai, Du Dương kết thúc tu luyện. Thấy tửu quỷ còn đang nằm ngáy o...o..., Du Dương nhẹ nhàng đem liễu khiêng đá bản, đối với lực lượng ba nghìn thất của chính mình không đáng nói, với đá phiến cũng không tính là lớn.

Du Dương lo lắng chính là, có nên tìm cơ hội đem này đá phiến trộm đi không?

Lý trí cùng tham niệm chiến đấu hồi lâu, nhưng cuối cùng lý trí chiến thắng tham niệm, tửu quỷ này mạnh biến thái, hơn nữa dường như còn có thể đọc được suy nghĩ của người khác, đặc tội hấn đối với mình chỉ có hại chứ không có lợi.

Suy nghĩ một chút, Du Dương bỏ đi ý niệm trộm đá trong đầu.

Tiền bối, đây là tiền thuê nhà mấy ngày sắp tới, ngài trước nhận lấy!" Du Dương đem ba nghìn đồng tiền đưa tới tửu quỷ.

Tửu quỷ nhìn Du Dương liếc mắt, nói: "Thế nào, chỗ ở của ta tốt chứ!"

“ Ân, cũng tạm được!" Du Dương nói.

Đã như vậy, ta đây tuyên bố, từ hôm nay trở đi. Tiền thuê nhà tăng giá cả, mỗi ngày ba nghìn nguyên!" Nói, tửu quỷ đoạt lấy liễu ba nghìn nguyên trong tay Du Dương, lại nói: "Ngày hôm nay tiền thuê nhà ta trước hết nhận!"

Ta Kháo, nào có tăng giá như vậy a, so với ngồi hòa tiền còn nhanh hơn!" Du Dương cả giận nói.

Tửu quỷ không để ý tới Du Dương, lại nói: "Tu luyện muốn tiến hành theo chất lượng, không thể nóng lòng cầu thành! Ngươi buổi tối tu luyện, ban ngày không có việc gì thì đi ra núi tập thể dục tí đi!"

Du Dương là người thông minh, lập tức hiểu tửu quỷ đang chỉ điểm chính mình, vui vẻ nói: "Cảm ơn tiền bối chỉ điểm! Được rồi, tiền bối ngài có thể hay không nói cho ta biết, Tư Duy Mạch Động tu luyện tới cảnh giới cao nhất ý biến sau đó, phải như thế nào để tiếp tục tu luyện lên đây!"

Ngươi trước hết cứ tu luyện tới ý biến cảnh giới đã! Ha ha, nếu như đến lúc đó ngươi còn có tiền thuê nhà mà nói, ta đây sẽ nói cho ngươi biết!" Tửu quỷ giả dỗi cười nói

Ta Kháo, một ngày ba nghìn nguyên, mười ngày ba vạn nguyên, trong tay hai mươi vạn cũng tụt đủ hai tháng đấy! Hai tháng từ tu da cảnh giới tu luyện tới ý biến cảnh giới! Đây, đây, điều này có thể sao?"

Tuy rằng nghĩ thời gian quá ngắn, nhưng Du Dương nghĩ hay là khắc khổ tu luyện.

Ngày thứ hai buổi tối, Du Dương cuối cùng từ Diệp Mộng Hàm nhận được tin tức Trương Vũ Thiển. Từ trong lời nói Diệp Mộng Hàm, Du Dương biết được, Lam gia xác nhận thân phận Trương Vũ Thiển Trắc, nói mẫu thân của Trương Vũ Thiển là muội muội của Lam gia đương đại gia chủ, bị mất tích nhiều năm, Lam Vũ đình!

Mẫu thân của nàng làm sao lại là Lam Vũ đình đây? Kể cả thế cũng không thể đem Vũ Thiển nhốt lại a!" Du Dương cả giận

Diệp Mộng Hàm nói: "Ta từ nội bộ Lam gia nghe được. Lam gia tựa hồ muốn dùng Vũ Thiển muội muội dụ phụ thân của hấn Trương Thúy Tiên đi ra! Bọn họ tựa hồ có cái gì đó gút mắt!"

Du Dương hỏi qua bác của Trương Vũ Thiển, nói phụ thân của nàng gọi Trương Căn Hữu, không gọi Trương Thúy Tiên nhưng hiện tại Lam gia xác thực khẳng định thân phận Trương Vũ Thiển như vậy, xem ra nhất định có ẩn tình.

Diệp cảnh quan, nếu như ngươi có thể nhìn thấy Vũ Thiển, ngươi giúp ta nói với nàng, nói cho nàng biết, ta nhất định sẽ đi tìm nàng!" Du Dương nói

Hai người cúp điện thoại

Đã biết Trương Vũ Thiển cũng không có gì nguy hiểm, Du Dương yên tâm rất nhiều. Để có thực lực đi tìm Trương Vũ Thiển, buổi tối tu luyện càng thêm chăm chỉ. Du Dương buổi tối ngồi trên phiến đá tu luyện Tư Duy Mạch Động, ban ngày đi vào trong rừng tập luyện.

Ban ngày, Du Dương đa số đều tu luyện "Âm Dương Lưỡng Nghi đạo" hấn tận khả năng nhiều sử dụng "Âm Dương Lưỡng Nghi đạo" như vậy có thể rất nhanh tiêu hao suy nghĩ của hấn, làm tư duy hấn hết sạch sẽ, sau đó Du Dương sẽ trở về phiến đá để tu luyện Tư Duy Mạch Động. Du Dương tu luyện như vậy có thể tăng suy nghĩ của mình qua thời gian, tư duy độ cường đại rồi, hấn tu luyện dĩ nhiên là sướng.

Lúc tửu quỷ xuống núi mua rượu và thức ăn, Du Dương còn có thể lên lên bổ sung năng lượng cho sắp kiện chuyển hoá khí cụ, như vậy cũng có thể tiêu hao tư duy rất nhanh. Nhưng sau khi tửu quỷ trở về, Du Dương lại lần nữa thôi miên chính mình, khiến chính mình quên mất sắp kiện chuyển hoá khí cụ.

Từ quý mỗi ngày làm gì cũng uống rượu, uống liên tục!

Hắn ngày đầu tiên cùng Du Dương nói mấy câu, sau đó cũng rất ít, chỉ có một lần thấy Du Dương "Ngũ cảnh cùng tu", hắn liền phán Du Dương một câu nghĩ tới loại phương thức tu luyện này, khá tốt! Có chút tiền đồ!

Ngày thứ năm, Du Dương lực lượng tu luyện đến bốn ngàn thất, vài ngày thời gian tự tăng trưởng một nghìn thất lực lượng, trước đây Du Dương nghĩ cũng không dám nghĩ. Người khác cần hồi lâu thời gian, hắn chỉ dùng vài ngày tự hoàn thành, này chủ yếu được nhờ sự giúp đỡ của phiến đá đen kịt, song song cũng cùng Du Dương nỗ lực phân không ra.

Ngày thứ mười, Du Dương lực lượng tu luyện đến năm nghìn thất!

Ngày thứ mười lăm, Du Dương lực lượng tu luyện đến sáu nghìn thất!

Ngày thứ hai mươi, Du Dương lực lượng tu luyện đến bảy ngàn thất!

Hai mươi ngày thời gian, Du Dương lực lượng tăng trưởng gấp hai song song trên người hắn tiền cũng ít rất nhiều.

Hai mươi ngày thời gian, Du Dương bị từ quý xảo trá lấy đi chục vạn nguyên,

Du Dương rất đau lòng, nếu không phải ở chỗ này thực lực được đề cao nhanh chóng thì hắn cũng sớm bỏ nơi này mà đi,

Lúc tu luyện, từ quý rất ít chỉ điểm Du Dương, nhưng thỉnh thoảng một câu làm Du Dương được lợi rất nhiều, dù hắn hoang mang không biết làm gì thì cũng có thể nhờ đó mà tìm được con đường tu luyện.

U Linh quý trào!" Du Dương đứng ở thủy đàm vừa bức tường đổ trước nói

Ở nơi này du dương đã sửa chữa và chế tạo ra một cái sông nhỏ. Trước ở đây không có nhưng do Du Dương dùng quyền đánh ra. Hơn nữa bức tường đổ nát là Du Dương dùng Âm Dương Lưỡng Nghi đao" bỏ ngon núi ra.

Du Dương trong miệng a la nên một câu, "U Linh quý trào!"

Song song, bàn tay của hắn bắt đầu biến hóa, hai tay ngón út cùng ngón áp út hợp hai làm một, thì chỉ cùng ngón giữa hợp hai làm một, ngón cái độc lập, cùng tiến ngón tay biến thô biến trường, bàn tay cũng bắt đầu biến thành thật lớn, mấy phút đồng hồ sau, Du Dương hai tay biến thành tam chi đại "Quý trào".

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Con Đường Thành Cường Giả

PHỐC! Trên tảng đá thạch bích bị Du Dương dùng "Quý trào" chém một khối lớn, quá trình giống như cắt đậu hũ dễ dàng như nhau.

"Nguyên lai tu luyện tới cảnh giới Tổ Cổ, thực sự có thể cải biến xương cốt! Bất quá loại biến hóa này lại không thể duy trì liên tục thời gian quá dài, nếu như cốt cách biến hình trong thời gian dài, rất khó phục hồi như cũ!"

Chẳng những là tổ cốt cảnh giới, mà da, thịt, gân cũng là như thế, thân thể khí quan tổ chức cũng không thể cải biến trong thời gian dài, như lần trước Du Dương dùng hàng tạc thạch lần trước (cái lần nó dùng tiểu JJ của nó chọc thủng đá ý). Nếu như hắn không nhanh chút đem hạ thể khôi phục nguyên trạng, để lâu còn muốn phục hồi như cũ rất khó khăn.

"Ngũ cảnh cùng tu, ta trên cơ bản đã hoàn thành, kế tiếp nên tiến vào cảnh giới "Khai Trí" để tu luyện rồi!" Du Dương thầm nghĩ.

Đại não cùng các khí quan khác trên thân thể bất động, bên trong kết cấu phức tạp, nếu như một khi tu luyện không đúng, sẽ biến thành ngu ngốc chứ chẳng chơi. Khai Trí cảnh giới, chủ yếu là dùng kích thích nhẹ nhàng lên đại não, khiến người đại não minh mẫn hơn, tư duy cường độ cũng sẽ dễ thăng!

Dưỡng thần cảnh giới, chính là từ cảnh giới Khai Trí, tiến thêm một bước dùng kích thích tổ tác động nhẹ nhàng lên đại não, cuối cùng đạt được mục đích mở rộng não vực, đề cao đại não, đạt được mục đích!

Ý biến cảnh giới, là làm não vực khai phá tới trình độ nhất định, tư duy sẽ có thay đổi về chất, trở thành một loại thực chất lực lượng.

Thân thể tại đạt được ý biến cảnh giới, công hiệu kích thích tổ trong cơ thể cũng đạt cực hạn của nó, thân thể lực lượng cũng đạt tới cực hạn 9999 thất.

Du Dương biết đây không phải lực lượng lớn nhất, từ quỹ một hit chết Quỷ Trảo, Du Dương đệ nhị trí não tính ra lực lượng phải đến mấy vạn thất, sở dĩ có mốc 9999 chính là một cánh cửa của võ giả, nếu như vượt qua. Vậy hẳn sẽ trên con đường trở thành cường giả, có tư cách xưng bá một phương.

Trong thời gian hơn hai mươi ngày này, Du Dương bổ sung rất nhiều năng lượng cho plug-in chuyển hoá khí cụ, đem Ngự Phong thoa chuyển hoá thành sinh vật plug-in, ngự phong giấy là Tam phẩm Võ Thân khí cụ, chuyển hoá hậu trở thành hoàng kim ngũ cấp plug-in. Sau khi chuyển hoá còn dư hơn 7000 tinh.

Tuy rằng Du Dương còn không có tu luyện tới "Ý biến" cảnh giới. Nhưng trên người hắn lắp đặt hai Võ Thân khí chuyển đổi thành plug-in, nếu như hiện tại gặp lại "Quỷ trảo" Du Dương cũng tự tin có thể giết hắn.

Du Dương khôi phục nguyên trạng, sau đó trở về cái miếu đồ nát, Du Dương dự định từ hôm nay trở đi trùng kích một chút cảnh giới "Khai Trí".

Vào gian phòng, Du Dương đi thẳng đến phiến đá đen kịt kia. Nhưng Du Dương vào nhà tìm mãi mà không thấy phiến đá ấy đâu.

Du Dương lật tung cả lên, nhưng cũng không có tìm được phiến đá đen kịt kia đâu cả.

"Bỏ tổ, đi đâu rồi?" Du Dương lòng nóng như lửa đốt.

Nếu có phiến đá kia, Du Dương không mất bao lâu là có thể tu luyện tới "Ý biến" cảnh giới, nhưng hiện tại đá đã không có, với tốc độ tu luyện của hiện giờ phải mất thời gian đến 3-4 lần.

"Tiền bối, cái phiến đá đen kịt kia đâu?!" Du Dương đợi từ quỹ trở về vội hỏi.

"Người nói cái phiến đá kia a! Bị ta ném đi rồi!" Từ quỹ nói rằng.

"Ném đi? Tại sao phải ném đi!" Nếu không phải tên từ quỹ này mạnh biến thái, Du Dương thật muốn một quyền đem mũi hắn đập vỡ. Chính mình còn muốn dựa vào tảng đá ấy tu luyện, hắn nhưng không nói một tiếng liền vứt đi.

"Ta sợ người ngồi lâu mắc bệnh trĩ!" Từ quỹ cười gian nói: "Hơn nữa tu luyện cũng cần phải vững chắc. Người tiến quá nhanh, dễ bị tẩu hỏa nhập ma. Ta đây cũng là vì muốn tốt cho người!"

"Tốt với ta, người nhất định là sợ ta sau khi tu luyện tới ý biến cảnh giới thì khai nơi này, người không thu được tiền phòng của ta!" Du Dương cá giận.

"Ha ha, này đều có thể bị người đoán đến a!" Từ quỹ cười vô cùng vô si.

"Người" Du Dương muốn phát tác, nhưng vừa nghĩ tới thủ đoạn kinh khủng của hắn, cuối cùng vẫn là nhịn, nói: "Hừ, ta sợ à, ta còn sợ người sao! Ta đi ra ngoài!"

Du Dương trở lại trung tâm thành phố dạo qua một vòng, cuối cùng lại quay về miếu.

Từ quỹ thấy Du Dương lại đã trở về, cười nói: "Ta tưởng người đi luôn rồi? Tại sao lại đã trở về!"

"Trong khoảng thời gian này tiền bối ngài chỉ điểm cho ta rất nhiều trong tu luyện, ta sao có thể nói đi là đi đâu! Ta mới vừa rồi là trở về trung tâm mua rượu và thức ăn cho ngài thôi!"

Nói, Du Dương xuất ra một con gà nướng cùng một con cá còn nóng hổi, sau đó lại lấy ra một lọ rượu ngon trăm năm!

"Tiền bối, rượu này ta tốn không ít nha, ngài nếm thử coi!" Du Dương vặn mở nắp bình, lập tức một cỗ hương thuần mùi rượu nhẹ nhàng đi ra.

Rượu này là của cha Lâm Thiếu Vân giấu kỹ cất kỹ, do Du Dương xúi giục, Lâm Thiếu Vân chôm đem cho Du Dương.

"Àn?" Từ quỹ lập tức bị mùi rượu nồng nặc hấp dẫn.

Hắn cũng không khách khí, trực tiếp đoạt lấy chai rượu trong tay Du Dương, lập tức hướng trong miệng của mình đổ hai phần, một lúc sau, hắn khen: "Hảo tử, rượu này cất vào hầm thời gian tuyệt đối vượt qua hai trăm năm, là có tiền cùng mua không được thật là rượu tốt!"

"Tiền bối người uống thấy thoải mái chứ?" Du Dương một bộ quyền rũ cười nói.

Từ quỹ uống rượu của Du Dương, sáng khoái vô cùng, nói: "Nói đi, người có chuyện gì cầu ta!"

"Cái này" Du Dương xoa xoa đôi bàn tay lại nói: "Tiền bối, người có thể hay không đem kia phiến đá kia lấy ra để cho ta dùng một lát!"

"Kia đá phiến là một khối đại ngoại kỳ thạch, là ta rất nhiều năm trước một lần vô tình lấy được, hắn có thể hình thành một cái tiểu hình lực trường, ngồi ở thượng tu luyện 《 Tư Duy Mạch Động 》 xác thực có rất nhiều chỗ tốt, nhưng là chỉ giới hạn ở Khai Trí kỳ trước, nếu như tại Khai Trí kỳ thì tiếp tục sử dụng hắn, nhất "Nhị nhị dễ dàng, phản diện tai hại. Cá biệt tri bất hảo, tựu dễ chuyên hóa nhập ma, thành ngu ngốc". Uống Du Dương rượu, từ quỹ kiên

trì cấp Du Dương giải thích một chút.

"Phiến đá kia là một phiến kỳ thạch mà ta vô tình lấy được ở nhiều năm trước, có thể hình thành một tầng từ trường nhỏ, nếu ngồi tu luyện "Tư Duy Mạch Động" có rất nhiều chỗ tốt, nhưng chỉ giới hạn trước cảnh giới Khai Trí, Nếu tiếp tục sử dụng, trăm hại không lợi, dễ tu luyện sai đường. Thậm chí, nếu cố chấp tu luyện sẽ bị tẩu hỏa nhập ma, biến thành ngu ngốc". Vừa uống rượu của Du Dương, tửu quý vừa giảng giải.

"Ah, vậy thì thật là thật là đáng tiếc" . Du Dương thất vọng mà nói.

Ông trời đền bù cho người tính cần cù, chỉ cần người nỗ lực, nhất định sẽ có thu hoạch lớn, tu luyện cần từng bước từng bước mà tiến, không thể nóng lòng" . Tửu quý giáo dục Du Dương nói.

"Tiền bối, ta cũng muốn tuân tự từng bước! Nhưng bạn gái của ta hiện tại thân hãm tại Thiên Không Chi Thành trên Mặt Trăng, ta phải có đủ thực lực và tài năng đi cứu nàng!" Du Dương nói.

"Ah, nữ nhân a! Lại là do một chữ tình" . Tửu quý ánh mắt hiện lên một tia sầu não, chợt lóe lên rồi biến mất, hần lại tưới hai phần say rượu nói: "Muốn rất nhanh tăng thực lực , vậy thì hãy ma luyện chính mình, ta nghĩ người trước cứ đến hoá tinh thử xem, nơi đó là nơi ma luyện cho người cực tốt!"

Hỏa Tinh?

"Đúng, Hoá Tinh! Địa cầu cùng Mặt Trăng giao thông trắc trở, hơn nữa hạn chế còn nhiều, lấy thân phận của người bây giờ muốn trực tiếp đi Mặt Trăng thực quá khó khăn, người ngay cửa kiểm tra an ninh đã không qua được! Bất quá Hỏa Tinh không giống, nơi ấy đất rộng của nhiều, hơn nữa khoáng sản phong phú, chỉ cần Tâm Huyết Thân Tộc tu luyện tới trình độ nhất định, thể chất đạt tiêu chuẩn là có thể đi. Sau khi tới Hỏa Tinh, người muốn đến Mặt Trăng vậy thì dễ hơn rồi, ta có người bằng hữu đứng lúc là phụ trách tuyển người đi Hỏa Tinh làm thợ mỏ, ta đây có thể giúp người trà trộn vào đi!" Tửu quý nói rằng.

Du Dương suy nghĩ một chút, tửu quý này nói tựa hồ có vài phần đạo lý, lấy tư cách hần hiện tại muốn trực tiếp đi Mặt Trăng kia thực rất là khó khăn.

Du Dương lại nói: "Tiền bối, ta đối với phương pháp tu luyện phía sau của Tư Duy Mạch Động không rõ lắm, ngài có thể hay không chỉ điểm một chút a!"

"Haha, đây chính là cường giả chỉ đạo, tùy tiện một tiếng tiền bối là có thể nói cho người biết sao?" Tửu quý lại uống một ngụm rượu rồi nói: "Nếu như người có thể một lần nữa đem cho ta mấy bình rượu như vậy đến, ta có thể suy nghĩ lại!"

"Ngài cũng nói rồi, rượu này là có tiền cũng mua không được. Ta làm gì kiếm đâu ra những mấy bình" . Du Dương khổ nói.

"Ha ha, cái này sẽ xem năng lực của người rồi!" Tửu quý nói xong, phối hợp uống lên.

Du Dương rời đi, về tới khu thành thị, hướng Lâm Thiếu Vân gọi điện thoại.

"Thiếu Vân, trước người cho ta một bình rượu, người có thể hay không một lần nữa cho bạn thân ta thêm một lọ" . Du Dương vô liêm sỉ nói.

"Bà mẹ nó, huynh đệ, người cho là vật kia là nước sôi a, nói chuẩn bị là chuẩn bị! Đây chính là thứ tốt nhất cha ta cất dấu rồi, hiện tại cũng đã bị ta đổi thành hàng lớn rồi, hay ta đem cái bình rượu rôm kia cho người!" Lâm Thiếu Vân nói.

Rượu này Lâm Thiếu Vân là khẳng định không có được rồi, còn có ai có thể có loại hảo tửu này đây? Du Dương trong lòng tính toán.

"Được rồi, người giúp ta hỏi một chút La Hoàn Hành cùng Lệnh Hồ Tung nhà bọn họ có hay không có rượu ngon trăm năm? . Du Dương nói.

Cúp điện thoại, sau một phút đồng hồ, Lâm Thiếu Vân gọi lại cho Du Dương : "La Hoàn Hành cùng tứ đại tài tử nhà bọn họ cũng không có cất dấu rượu, bất quá ta nói là có một người, trong nhà hần có rượu, hơn nữa đều là rượu ủ trên trăm năm " .

"Là ai, ta có quen hay không?" Du Dương vội la lên.

"Ha ha, người này người hần là không xa lạ gì, hần là học viên trường học chúng ta Phương Chính!" Lâm Thiếu Vân nói.

"Phương Chính? Không phải tên thích ra oai sao?!"

"Đúng, chính là hần! Nghe nói cha hần Phương Thanh Hoa là một kẻ phi thường yêu rượu!"

"Đó, vậy thì tốt quá, vừa lúc ta cùng hần còn có chút nợ cũ cần giải quyết!" Du Dương thầm nghĩ: "Phương Thanh Hoa hai lần tìm người tới giết ta, hiện tại cũng nên tìm hần thu chút lợi tức!"

Du Dương cúp điện thoại, bắt đầu dùng đệ nhị trí não tìm kiếm nhà Phương Thanh Hoa .

Du Dương muốn tìm nhà của Phương Thanh Hoa, quá dễ dàng!

Nhà Phương Thanh Hoa ở tại khu biệt thự xa hoa trong thành phố Hoa Đô. Phương Thanh Hoa mặc dù là thành viên bên ngoài của liên minh mậu dịch, nhưng ở Hoa Đô thành phố cũng coi như có chút thế lực.

Trước đây, Du Dương biết rõ là có người tìm người giết chính mình, nhưng không có năng lực tính toán nợ nần. Bất quá lúc này không giống ngày xưa, Du Dương hiện tại thực lực tăng tiến, ngay cả một trong ba thế gia như gia tộc Xích Kinh Thế hần còn không sợ, một tên thành viên vòng ngoài, Du Dương càng không để vào mắt rồi.

Khu biệt thự, phòng khách của Phương Thanh Hoa.

Lúc này Phương Thanh Hoa đang ở chiều dài một vị khách quý.

"Phạm Hòa tiên sinh, tối hôm qua ta an bài cho ngài cặp ti muội song sanh ngài thấy tốt chứ?" . Phương Thanh Hoa đối diện trước một người đại hán trung niên hỏi.

Vị đại hán gọi là Phạm Hòa này cao lớn vạm vỡ, hình dạng như một tòa tháp sắt, nhưng hần khí tức đều đều, nhịp tim bình ổn, người sáng suốt vừa nhìn là có thể nhận ra hần là một cái cao thủ.

Phạm lúa tựa ở trên ghế sa lon, nói: "Đối với tỷ muội họ Hoa thật không sai, buổi tối hôm nay cho các nàng theo ta đi, ta còn chơi chưa đã nghiền" .

"Vâng! Hai người bọn họ hiện tại đang ở bên phòng Phương Chính con ta, hay ta kêu các nàng qua đây" . Phương Thanh Hoa lập tức nói.

"Được rồi, chuyện tình thiếu gia của chúng ta cho các người tra thế nào? Sao còn không có tin tức tên họ Du kia!" Phạm Hòa trong giọng nói lộ ra một tia không hài lòng nói.

"Ta mới vừa mới vừa nhận được tin tức, ngày hôm nay tiểu tử họ Du kia liên hệ với bạn tốt của hần Lâm Thiếu Vân, nếu như chúng ta đem Lâm Thiếu Vân chớp tới, ta nghĩ nhất định có thể dẫn hần hiện thân!" Phương Thanh Hoa trong mắt lộ ra một loại độc ác nói.

"Các người muốn tìm ta mà thôi, không cần phải đi quấy rối bằng hữu của ta!" Đột nhiên một thanh âm vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 96: Tử Quỷ, Con Ma Bài Bạc

Nhị Thanh Hoa cùng Phạm Hòa hai người đang thảo luận chuyện của Du Dương, lại đột nhiên bị một thanh âm quen thuộc làm kinh động, ngoài cửa sổ phòng khách . Một bóng người ôm song chương ngự không mà đứng.

“Du Dương”

Phương Thanh Hoa cùng Phạm Hòa hai người đều nhận ra Du Dương, phản ứng đầu tiên của Phương Thanh Hoa là nhấn còi báo động trong biệt thự, muốn bảo vệ tập trung lại chỗ này.

Phương Thanh Hoa trong lòng phi thường hối hận, hần hối hận là, nếu bỏ thêm nhiều tiền chút, đem Du Dương giết chết ngay lúc ấy, sẽ không có chuyện như bây giờ. Hiện tại Du Dương thực lực kinh thiên, cao thủ kỳ “nội tráng” của Xích đều bị hần một phát chết luôn rồi, Phương Thanh Hoa thế nào lại không sợ, do vậy hần mới bỏ nhiều tiền cùng mỹ nhân kế để giữ chân Phạm Hòa lại nhà mình, đây là cao thủ Xích gia phái ra truy sát Du Dương,

Du Dương một quyền đánh vỡ kính phòng khách, sau đó nhảy vào.

Du Dương trước tiên đánh giá Phạm Hòa một chút, Phạm Hòa mặc dù là một võ giả, nhưng Du Dương cũng không có để vào mắt.

Du Dương nhìn Phương Thanh Hoa liếc mắt, nói: "Phương Thanh Hoa, ta chỉ là trong chiến đấu lỡ tay đã thương con của người, người lại tìm sát thủ giết ta. Ngày hôm nay lại muốn bắt bằng hữu của ta, người sợ mình sống lâu quá à?" .

"Phạm Hòa tiên sinh. Cứu ta" . Thấy Du Dương tới gần. Phương Thanh Hoa vội vàng hướng Phạm Hòa cầu cứu nói. Đúng lúc này, trong phòng xông tới hơn hai mươi tên bảo tiêu mà Phương Thanh Hoa thuê , một nhóm đem Phương Thanh Hoa bảo hộ ở chính giữa, một nhóm khác vây lấy Du Dương.

"Sát! Sát! Giết hần cho ta" . Phương Thanh Hoa chỉ vào Du Dương kêu gào nói.

Xích gia võ giả Phạm Hòa lạnh lùng nhìn Du Dương, không có nóng lòng động thủ.

Du Dương nhìn một chút bảo tiêu mà Phương Thanh Hoa thuê. Bọn họ đa số là người tu luyện Tâm Huyết Thần Tốc tầng cuối hoặc gần cuối. may ra

được mấy người mới bước qua cánh cửa tu luyện Tư Duy Mạch Động. Đối với mấy tên này. Du Dương căn bản không để vào mắt.

Du Dương như một làn gió xuyên qua đám người, lấy tốc độ của hắn, mỗi người hắn chỉ cho một hít. Chỉ trong vòng ba giây, hai mươi mấy người đều gục, chiến đấu kết thúc.

"Hảo thân pháp, hảo vũ kỹ!" Một bên võ giả Phạm Hòa thấy thủ đoạn của Du Dương vỗ tay khen.

Du Dương dừng bước lại, xoay người nhìn về phía võ giả Phạm Hòa, ngạc nhiên nói: "Ngươi chẳng lẽ không định cứu hắn".

Võ giả Phạm Hòa nhún nhún vai nói: "Hắn chẳng qua là con tép trong liên minh, sinh tử không quan trọng gì. Ngươi thích cứ giết!"

Phương Thanh Hoa vừa nghe. Lập tức kêu khóc nói: "Phạm Hòa tiên sinh, mấy ngày nay ta đối đãi ngươi cũng không tệ a, ngươi phải cứu ta à! Ta cho ngài tiền, ngài muốn bao nhiêu đều! Năm trăm vạn! Không không 1000 vạn!"

"Ta muốn hai nghìn vạn, hơn nữa là muốn tiền mặt trắng!" Phạm Hòa nói.

Một tiền mặt trắng bằng năm tiền địa cầu, hai nghìn vạn tiền mặt trắng tương đương một trăm triệu tiền địa cầu a.

Phương Thanh Hoa cắn răng đau lòng nói: "Hảo! Chỉ cần tiên sinh ngài có thể cứu ta, ta cho ngài một trăm triệu tiền địa cầu.

"Ha ha, ngươi còn nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của cơ à!" Du Dương đối với võ giả Phạm Hòa quay về khen.

"Truy sát ngươi là yêu cầu đầu tiên, bất quá có thể thuận tiện kiếm thêm thì càng tốt". Phạm Hòa cười nói.

"Ngươi tính không sai, bất quá ngày hôm nay không thể để cho ngươi toại nguyện rồi!" Nói xong, Du Dương chủ động xuất thủ. Dùng "Địa Ngục Thập Bát Chỉ" Đánh úp về phía liễu Phạm Hòa.

"Ấn? Nội Tráng kỳ! Tiểu tử ngươi tiến bộ rất nhanh a! Khó trách thiếu gia chúng ta muốn giết ngươi!"

Phạm Hòa là võ giả kỳ "Dưỡng thần", thực lực không bằng "Quý thảo" sở dĩ Du Dương không sử dụng hai đại Võ Thần khí cụ plug-in trên người là do hắn muốn nhìn một chút, nếu như bằng vào thực lực bản thân chính mình, có thể hay không thắng tên Phạm Hòa này.

Vũ giả Phạm Hòa này mặc dù là "Dưỡng thần" Kỳ võ giả, nhưng vũ kỹ thường thường, hắn nghĩ có thể dùng cảnh giới của mình để thu thập Du Dương, lại không ngờ đến ngay cả Địa Ngục Thập Bát Chỉ Du Dương hắn đều ứng phó vô cùng cật lực.

"Bảy ngàn chín trăm thất lực lượng, siêu phẩm Bạo Phá Quyền!"

Du Dương phát hiện Phạm Hòa thực lực tầm thường, khiến chính mình thất vọng, quyết định không dây dưa tiếp nữa cho hắn gục luôn.

Oanh! Du Dương đệ nhị trí não suy tính ra vũ kỹ của đối phương, sau đó một quyền đánh đúng trọng tâm.

PHỐC! Phạm Hòa đã tu luyện đến "Dưỡng thần" kỳ, thân thể như sắt, quyền này của Du Dương không thể làm lòng ngực của hắn nổ tung, nhưng hắn cũng thụ thương không nhẹ. Trước ngực hắn huyết trộn lẫn nhục, mơ hồ không rõ, hơn nữa nội tạng bị hao tổn nghiêm trọng, trong miệng máu tươi phun tia lia.

Phạm Hòa ngã vào góc tường, dùng ánh mắt không thể tin tưởng nhìn Du Dương, rõ ràng cảnh giới của mình cao hơn hắn. Thế nào thất bại rồi, lại còn thua thảm như vậy!

Du Dương thấy Phạm Hòa còn chưa chết, đối với hắn nói: "Trở về nói cho Xích Kinh Thế, ta sẽ đi mặt trăng tìm hắn, bảo hắn chuẩn bị sẵn sàng chờ ta".

Du Dương lại xoay người nhìn về phía Phương Thanh Hoa, cười nói: "Ngươi xem xem, ta giúp ngươi tiết kiệm một trăm triệu tiền địa cầu! Nói một chút, ngươi dự định thế nào cảm tạ ta!"

Phương Thanh Hoa đã từng thấy được Du Dương kinh khủng, trong lòng hối hận, lập tức đưa ra quyết định, hắn quỳ trên mặt đất khóc lóc, cầu xin: "Du thiếu gia, cầu ngươi bỏ qua cho ta đi, chỉ cần ngươi buông tha ta, ta có thể đem tiền đều cho ngươi. Một trăm triệu nếu thiếu nói ta, ta có thể cho ngươi 200 triệu!"

"200 triệu?"

Du Dương nghe thật là có điểm động tâm, nhưng tiền này hắn cảm cũng chẳng tiêu nổi, Du Dương nói: "Tiền đợi lát nữa hãy nói, ta nghe nói ngươi cất dấu rất nhiều rượu ngon. Không biết là thật hay giả?"

"Rượu? Có, có, có". Phương Thanh Hoa vội cuộc tìm được cụng cỏ cứu mạng.

Phương Thanh Hoa trong nhà có một cái hầm chuyên môn dùng để giấu rượu. Bên trong cất dấu vô vàn rượu ngon.

Du Dương nhìn đầy hầm rượu ngon nói: "Trước ta muốn mười bình, mười bình tốt nhất".

Phuong Thanh Hoa nào dám không từ, trái lại còn chọn mười bình hai trăm năm đến năm trăm năm. Du Dương đối với rượu không hiểu lắm đi nhưng nhìn biểu tình Phuong Thanh Hoa thấy Cam quân gia cảm chúng nó đi so với việc mất 200 triệu còn đau long hơn, Du Dương đoán những thứ này nhất định toàn hàng xịn.

Thu rượu, Du Dương lại nói: "Hiện tại chúng ta nói chuyện tiền nong."

"Du thiếu gia, người muốn bấy nhiêu đây, ngài cứ nói giá! Trong phạm vi ta có thể. Ta đều đáp ứng ngài!" Phuong Thanh Hoa đau lòng nói.

"Vừa người điều không phải cấp cho hai ta ước sao? Ta cũng không làm khó người, vậy thì 2 ước đi đi! Bất quá ta hiện tại không có phương tiện giữ tiền, vừa lúc người làm ăn buôn bán. Ta đem tiền này trước đặt ở chỗ người, coi như ta đầu tư đi. Du Dương làm bộ suy nghĩ, nói: "Người nghĩ ta đầu tư bằng này một năm có thể lãi nhiều không!"

"Nhiều? Ách!" Phuong Thanh Hoa xoa xoa mồ hôi trên trán, trong lòng rất nhanh tính toán, cuối cùng cắn răng đau lòng nói: "Ta bảo đảm những thứ này tài chính hàng năm có thể tăng trưởng 20% lợi nhuận".

"Án? Mới 20%? . Du Dương nhú mày, có chút mất hứng.

"20% tuy rằng ít hơn, nhưng đây năng lực lớn nhất của ta". Phuong Thanh Hoa nói.

"Ha ha". Du Dương vỗ vỗ cánh tay Phuong Thanh Hoa. Cười nói: "Người không cần sợ. Ta là khảo nghiệm người thôi, người nói 20%, ta thấy hợp tình lý mà! Nếu như người nói có thể tăng gấp hai gấp ba lần, đó chính là lừa gạt, ta sẽ lập tức giết người! Xem người hôm nay biểu hiện không tệ, ta tạm tha mạng người".

"Cảm ơn du thiếu gia, cảm tạ du thiếu gia!" Phuong Thanh Hoa nước mắt giàn giụa.

"Bất quá nói đi thì nói lại. Người nếu còn chưa bỏ ý định, hướng bằng hữu ta động thủ, ta đây tuyệt không tha cho người! Ta giết người giản đơn như giết chết một con kiến không hơn". Nói xong, "Âm Dương Lương Nghi đao" từ trong tay Du Dương bắn ra, đem hòn giả sơn cao hơn 10m ngoài cửa gọt thành đỉnh bằng.

Hù dọa Phuong Thanh Hoa một cái, Du Dương lại nói: "Được rồi, trong nhà người có tiền mặt không, cho ta cầm ít!"

"Có, có. Du thiếu gia ngài muốn bao nhiêu? . Phuong Thanh Hoa vội hỏi.

"Trước cầm năm mươi vạn đi. Nhiều hơn ta không giữ nổi! Được rồi, số tiền này trừ vào lợi nhuận nhé!" Du Dương lại không có hồ thẹn nói.

Du Dương đem tiền cùng mười bình rượu rót vào một cái túi lớn ở giữa. Sau đó rời khỏi Phuong gia.

Du Dương vốn định là giết Phuong Thanh Hoa, nhưng phát hiện hắn còn có chút giá trị lợi dụng, nên trước hết lưu lại cho hắn một mạng. Nếu như hắn vẫn còn không từ bỏ ý định, Du Dương cũng không nương tay nữa! Trở lại ngôi miếu đồ nát, Du Dương đem tiền mặt nhận được chuyển hoá vào bên trong khí cụ plug-in, trong tay chỉ còn lại có mười bình rượu ngon.

"Đã về rồi!" Từ quý đang chớp mắt, nghe được tiếng chân Du Dương liền nói.

Du Dương cũng không nói gì cả, mà là chọn một bình rượu, mở nắp bình, khiến mùi rượu tản ra khắp nơi.

“Án”

Mùi rượu mới vừa tiến vào đến trong không khí, từ quý như ngửi được thuốc tiên, hắn lập tức tinh thần tỉnh táo. Du Dương chỉ cảm thấy trước mắt chà xát một trận gió nhẹ, chai rượu trong tay đã không thấy tăm hơi.

Từ quý lại đã trở về góc tường, bất quá hắn không còn là ngủ, hơn nữa là đang uống rượu.

"A! Hảo tửu! Thực sự là hảo tửu". Từ quý tán thưởng vài câu.

"Thế nào tiền bối, rượu này tốt chứ?"

"Ta ở đây còn có rất nhiều nhé!" Du Dương liền giơ mấy bình rượu trong tay hắn ra.

Từ quý trong mắt toát ra ít có tinh quang, hắn nuốt từng ngụm nước bọt nói: "Nói đi, người muốn biết cái gì?"

"Ta muốn biết cách tu luyện sau cảnh giới ý biến của Tư Duy Mạch Động". Du Dương hỏi.

Từ quý một lọ bình tiếp nhận Du Dương rượu trong tay. Trong mắt thường thức rượu ngon nói: "Kỳ thực không có gì, tại xã hội loài người, phương thức tu luyện cũng không phải cái gì đại bí mật, chỉ là một bộ lý luận mà thôi. Nhưng biết là một chuyện, người có thể tu luyện thành công hay một chuyện khác rồi!"

Từ quý vừa uống rượu ngon, một bên cấp Du Dương giảng giải phương pháp tu luyện tăng cao hơn, còn thêm một ít hắn tâm đắc của mình, Du Dương nghe được sợ hãi than không ngớt.

"Quá tuyệt rồi" . Du Dương cả kinh nói.

"Hừ! Này tính không được cái gì! Tiểu tử, nếu như tiếp tục tu luyện tiếp, ngươi sẽ phát hiện càng càng nhiều chuyện khó tưởng tượng!" Tử Quỷ nói.

Ngày thứ hai, tử quỷ lại lừa của liễu Du Dương mười vạn nguyên, nói là giúp hắn liên hệ chuyện đi Hỏa tinh. Du Dương trong lòng có chút hoài nghi, hắn một tên tử quỷ liệu có thể giúp được mình hay không đây.

Lúc chạng vạng tối, thật đúng là có kết quả, tử quỷ mang theo Du Dương đi tới bên ngoài khu đô thị Hoa Đô , tới một trang viên khá hẻo lánh.

Tử quỷ dẫn Du Dương tới chủ nhân trang viên, là một tên đầu trọc bị chốt. nhìn vô cùng hung dữ.

"Đây là lão đại Xà Đầu, hắn sẽ an bài ngươi đi Hỏa Tinh" . Nói xong tử quỷ lại ném cho Du Dương một cái thẻ màu đen, "Xem ngươi cho ta nhiều hảo tử như vậy, ta đem tặng cho ngươi! Nếu như ngươi tại Hỏa Tinh xảy ra chuyện gì, ngươi cầm nó đến sông bạc hoàng gia Bồ Kinh tìm tên của con ma bài bạc ghi trên thẻ. Ngươi nói là bằng hữu của ta, hắn sẽ giúp cho ngươi!"

Tử quỷ ăn nói xong, cùng tên Xà đầu nói chuyện, Du Dương thấy Xà đầu đưa cho tử quỷ một chồng tiền mặt, sau đó hai người cười gian đi vẫy tay từ biệt. Tử quỷ không cùng Du Dương chào hỏi. Bỏ đi rồi!

Nhớ lại bộ dạng tử quỷ kia lấy tiền, Du Dương thầm nghĩ: "Ta Kháo, không phải là kia tử quỷ đem ta bán đi chứ!"

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Hỏa Tinh

"Đầu xà lão đại, chúng ta lúc nào đi hỏa tinh đây?" DU Dương đi đằng sau hỏi.

"Rất nhanh!" Đầu Xà dẫn đường ở phía trước nói.

"Đầu xà lão đại, ngài cùng tử quỷ kia quen thân đúng không?" Du Dương lại hỏi

"Coi như cũng được, có mối làm ăn thì lui tới mà thôi!" Đầu Xà nói.

Du Dương thầm nghĩ: "Việc buôn bán! Tử quỷ này thì có thể làm ăn gì được, chắc là buôn người roài?"

Trong trang viên có một mặt thất ở dưới, rộng ngang với sân bóng nhỏ. Đây giống như là một nhà xưởng, có một con thuyền vũ trụ nằm im lìm giữa lối vào.

Du Dương đánh giá một chút cái phi thuyền vũ trụ này, chiếc phi thuyền này dài khoảng ba mươi lăm thước, cao trên dưới 7m, hình dạng giống tàu ngầm, bề ngoài coi như hoàn hảo, chính là nhìn qua có vẻ để ở đây đã lâu.

Du Dương có chút hoài nghi mà hỏi: "Thứ này còn có thể bay sao? Liệu vào vũ trụ xong có tan ra từng mảnh không?"

"Yên tâm đi, nó còn ngon lắm, từ đời ông ta nó đã bắt đầu bay rồi, nhiều năm đã qua, mà chưa thấy dờ chứng phát nào cả" . Đầu Xà nói.

"Từ đời ông? Bao nhiêu năm rồi vậy?" Du Dương trong lòng xuất hiện dự cảm không hay.

Nhưng tiền thì cũng mất rồi, người cũng đã giao, chịu vậy.

Hành khách trong phi thuyền không chỉ có mình Du Dương, có tổng cộng hai mươi mấy người, mỗi tội toàn đàn ông, đặc điểm chung là thân thể nhìn rất cường tráng, Tâm Huyết Thần Tốc đều đạt khoảng ba đến bốn lần tốc độ trái tim.

Du Dương tìm một cái ghế trống ngồi xuống, hắn quay sang người bên cạnh hỏi, "Anh bạn, lên thuyền này ngươi phải tốn nhiều tiền? .

"Tiền hoa hồng, tiền đại lý, tiền quan hệ, tổng cộng khoảng hơn hai mươi vạn!" Người bên cạnh tính toán một lúc rồi nói.

"Đều phải tốn bằng này tiền sao? . Du Dương lại hỏi.

Người nọ hơi có tự hào nói: "đây là ta với Đầu Xà còn có chút quan hệ nên mới rề thế, những người khác muốn đi phải hơn ba mươi vạn trở lên!"

"Ah". Du Dương vừa nghe, xem ra chính mình tốn ít nhất, đối với việc bị lấy mất mười vạn nguyên, trong lòng bình ổn không ít.

Lại qua hồi lâu, độc nhãn đầu trọc Đầu Xà mới đi lên phi thuyền. Lúc này đã là đêm khuya, trần nhà phía trên mặt thất chậm rãi mờ, lộ ra vô tận tinh không.

Phi thuyền khởi động, dần dần bay vào vũ trụ. Du Dương đến phòng quan sát bầu trời đêm vô tận.

Du Dương trong lòng cảm thán không thôi, mong ước bay vào vũ trụ cuối cùng cũng thực hiện được, bất quá là dưới hình thức xuất cảnh trái phép.(quá buồn)

“Vũ Trụ mênh mông, ta đến đây.”

Hành trình vô cùng dài và chán.

Đến lúc phi thuyền tiến nhập khí quyển sao Hỏa, Du Dương mới hứng khởi hơn được một ít.

Du Dương đối với phi thuyền khen: "Tuy rằng phi thuyền này nhìn qua rất rách nát, nhưng quả thật có thể từ địa cầu bay đến Hỏa Tinh.

Đám người Du Dương bắt đầu thưởng thức phong cảnh.

Nhân loại khai phá Hỏa Tinh so với Mặt Trăng thì chậm hơn hai trăm năm, nhưng cũng đã có mấy trăm năm lịch sử, Hỏa Tinh đã không còn là tinh cầu hoang vắng như ngàn năm trước kia. Mà giống địa cầu, cũng có tầng khí quyển, cũng có thảm thực vật bao phủ, cũng có núi, sông, hồ nước, hải dương, thành thị như nhau, chả thiếu cái gì."Có thể đem một tinh cầu vốn không có sinh vật sống cải tạo thành như vậy, con người quả thực là đỉnh cao của vũ trụ a". Du Dương cảm thán nói.

Hỏa Tinh cảnh sắc tuy đẹp, nhưng Du Dương bọn họ lại phải đáp xuống địa phương rất hoang vắng.

Du Dương phát hiện địa phương phi thuyền đáp xuống là một quảng mỏ cỡ trung của Hỏa Tinh!

"Được rồi, hành trình kết thúc, chúng ta tới nơi rồi, tất cả cảm hành lý, bất kể là ai, dứt hết xuống phi thuyền cho ta!" Đầu Xà hô.

“Đầu Xà lão đại, hình như nơi này không có lỗ điểm?” Du Dương quay sang hỏi.

"Ha ha, ở đây chỗ ở không cần tiền!" Đầu Xà cười gian nói.

Sau khi Du Dương ra khỏi phi thuyền, thấy hơn hai mươi người khác đứng thành hai hàng, quanh phi thuyền có hơn hai mươi tên võ giả, cảnh giới cũng không thấp, Tư Duy Mạch Động đều đang ở Luyện nhục kỳ, hơn nữa trong tay mỗi người bọn họ còn cầm một cây súng điện từ, nòng súng hướng về đám Du Dương.

Du Dương cũng bị đẩy vào bên trong hàng.

Lúc này, một tên võ giả kỳ "Dưỡng thần" giả đi ra, hần đánh giá đám Du Dương một chút, sau đó hướng Đầu Xà hỏi: "Chất lượng thế nào cao thấp không đều a. Có mấy tên thể trạng hơi yếu, liệu sống được không đây?"

Đầu Xà lập tức cười ruồi, ghé tai nhỏ giọng nói: "An tổng quản, những tên thể trạng kém, ta giảm giá cho ngài 80%, thế nào!"

An tổng quản tên An Liên Anh, là một trong những người phụ trách chủ yếu ở đây.

An tổng quản An Liên Anh hơi gật đầu, sau đó trấn an mọi người trong hàng: "Mọi người không cần lo lắng, cũng không phải sợ, chúng ta là thương nhân, không phải hắc mô "

Từ lời nói của An Liên Anh, Du Dương rốt cục biết rõ ràng chân tướng sự tình.

Du Dương hần không phải là bị sai quý bán, mà là bị Đầu Xà bán đi! Giống như nhập cư trái phép ngàn năm trước, nữ thì bị bán làm nô lệ, kỹ nữ, nam thì thành thợ mỏ, nô tài.

An Liên Anh nói: "Tất cả mọi người đều là tự nguyện tới nơi này, Đầu Xà cũng đã nói rõ, các người ở chỗ này của ta công tác ba năm, cuối kỳ nhận hộ chiếu của Hỏa Tinh, đến lúc đó các người đi ở tự do, nếu như nguyện ý lưu lại, chúng ta sẽ trả lương cao! Nếu như các người không tin tưởng lời của ta, các người có thể hỏi những người đã làm việc ở đây. Còn nữa, với những kẻ chạy trốn chúng ta vô cùng không thích, hừ hừ.” An Liên Anh lộ biểu tình vô cùng hung ác.

Du Dương nói: "An tổng quản, ta chỉ là dân nhập cư trái phép, không phải làm thợ mỏ, nếu như không có chuyện gì khác, ta đi được rồi chứ?"

"Người không tới đây này làm thợ mỏ, lẽ nào người không muốn làm hộ chiếu của Hỏa Tinh sao?" An Liên Anh nói.

" hộ chiếu của Hỏa Tinh?" Du Dương không biết hộ chiếu này có chỗ lợi gì, bất quá hần cũng không muốn ở lại chỗ này, nói: "Hộ chiếu, ta tự mình có

biện pháp!"

"Vậy người cũng không thể đi! Đầu Xà đã thu tiền của ta rồi! Thì dù người cần hộ chiếu. Cũng phải ở chỗ này làm cho ta hai năm, trả hết số tiền kia đã!" An Liên Anh nói.

Du Dương rất cục hiểu rõ, mắng: "Ta Kháo, tên Đầu Xà này quá gian trá rồi, hai đầu đều kiếm tiền".

Kỳ thực Du Dương không chỉ mình Đầu Xà hai đầu kiếm tiền, bản Du Dương còn có phần tham dự của từ quý nữa.

Du Dương muốn tìm Đầu Xà đi lý luận, nhưng Đầu Xà thu tiền xong, sớm đã chuẩn rồi!

Du Dương nhìn một chút xung quanh. Nhìn vòng vây, lại thẩm tính toán thực lực của mình, nếu như trong tay đối phương không có súng, vậy bọn họ hẳn là không ai có thể ngăn được mình, nhưng ở đây hơn hai mươi người trong tay đều cầm súng điện từ, vậy thì lại khác.

"Quên đi, chưa quen cuộc sống nơi đây. Trước cứ thăm dò, nhẫn hai ngày!" Du Dương tính toán một chút, dự định sau này tìm cơ hội chuồn sau.

Du Dương cùng mọi người đi tới mỏ, nghe được những lão thành ở đây nói chuyện, Du Dương chỗ này có chút hiểu.

Nơi này là một mỏ "Xích tinh", chỉ Hỏa Tinh mới có loại đá này, năng lượng bên trong vô cùng lớn, một viên "Xích tinh" phóng xuất năng lượng gấp trăm lần tám năng lượng hay dùng nhất bây giờ.

"Mẹ nó, thứ tốt a" Du Dương sau khi nghe được, phản ứng đầu tiên là muốn hấp thu năng lượng của Xích tinh này, nơi này chính là Xích tinh quáng a, nhất định sẽ có rất nhiều Xích tinh, nếu như có thể dùng những thứ này Xích tinh cấp cho plug-in chuyển hoá khí cụ bổ sung năng lượng, vậy thì sướng rồi.

Từ miệng lão thợ mỏ từ địa cầu tới này, mọi người hiểu được đây thật sự cũng không phải hắc mỏ, ngoại trừ phải làm việc ở đây 3 năm, những thứ khác đãi ngộ coi như hơn người bình thường, hơn nữa sau ba năm còn được cấp hộ chiếu của Hỏa Tinh, được tạm trú ở đây mãi mãi.

"Trách không được những người đó đều muốn dùng tiền nhờ vả Đầu Xà, nguyên lai là để có được CMND của Hỏa Tinh, có thể làm công dân Hỏa Tinh chính thức a! Nếu có thể làm một công dân Hỏa Tinh cũng không tệ!" Du Dương thầm nghĩ.

Tại mỏ này, đa số thợ mỏ đều đến từ địa cầu, hơn nữa là đa chủng tộc. Tại Hỏa Tinh vô cùng thiếu nhân công, hơn nữa thợ mỏ địa cầu vô cùng rẻ mạt, nên các ông chủ đều rất thích thuê.

Du Dương được bố trí tại căn phòng bốn người, hai cái giường tầng. Du Dương đến đầu tiên liền chọn một tầng bên dưới của một cái giường.

Nằm trên Du Dương là một tên con trai khá thanh tú nhưng hơi bạc nhược, tuổi so với Du Dương lớn hơn một chút, An Liên Anh tổng quan cho rằng thể trạng của hắn tương đối kém, bị Đầu Xà tính vào số 80% giảm giá.

Hai người cùng phòng khác đều là những thằng trông như Rambo, một tên da đen, một tên da trắng, bọn họ vào sau nhìn Du Dương một chút, sau đó tên da đen mình đầy cơ bắp hướng Du Dương nói: "Người, không được ở đây, cái giường này ta muốn!"

Du Dương nhìn tên Rambo này một chút, muốn đập hắn một trận, nhưng vừa nghĩ mình ở ở đây cũng không lâu, để không làm cho người khác chú ý, hay là trước cứ hạ thấp mình thì tốt hơn.

Du Dương liền lặng lẽ đi tới giường khác.

Tên Rambo này thấy Du Dương nhượng bộ, trên mặt thập phần đắc ý, trên mặt viết rõ sáu chữ "ta giờ là là lão đại".

Chú ý nghe hai thằng cơ bắp này nói chuyện, Du Dương biết tên thằng Da trắng là Hank, mà tên đoạt giường tên là A Thái Tư, người nam sinh bạc nhược là Trương Tùng.

Ngày thứ hai, mọi người ăn xong điểm tâm liền chính thức đi nhận việc.

Du Dương cùng ba người cùng phòng đều được phân vào việc đào quặng mỏ.

Du Dương rất hài lòng, nếu như được đào mỏ, nghĩa là có thể tiếp xúc với mạch khoáng, nếu như Xích tinh thực sự đối với chính mình hữu dụng, vậy thì thật là tốt.

Người da đen A Thái tư ôm chầm lấy thanh tú nam sinh Trương Tùng, nói: "sau này đi theo ta, ta sẽ là bảo kê của ngươi"

Du Dương nhìn ra Trương Tùng cũng không thích hành động của A Thái Tư, nhưng cũng không dám phản kháng hắn.

Cái nhà máy mỏ này có rất nhiều đầu mạch khoáng, đám Du Dương cũng chỉ là một cái. Nhiệm vụ của bọn họ chỉ là dùng mũi khoan khoan lấy Xích tinh thạch xuống.

Xích tinh thạch là một loại tinh thạch đỏ thẫm, màu giống ru-bi, nhưng độ cứng không cao, bất quá mật độ rất lớn. Du Dương từ mạch khoáng tách ra được cả khối to bằng quả trứng gà.

“Tốt, cái đầu tiên không lớn, có thể biến thủ” Du Dương nhìn quanh thấy không ai chú ý liền dùng plug-in chuyển hoá khí cụ kiểm tra, đồng thời cất nó vào bên trong. Chuyển hoá khí cụ hiện thông tin: “phát hiện năng lượng vật chất mật độ cao, có thể hấp thụ”

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 98: Nhà Kho.

Du Dương tâm tình kích động chờ đợi kết quả.

Chuyển hoá Ngự Phong Thoa mất gần vạn tinh năng lượng, nhưng qua mấy ngày bổ sung, năng lượng bên trong còn một ít, thế nhưng sau khi hấp thụ năng lượng của xích tinh thạch, số năng lượng tinh trong chuyển hoá khí cụ thoát cái tăng gấp 4 lần, số tinh tăng đột biến.

“Vãi! Xích tinh ẩn chứa năng lượng quá cường đại a, một cục nho nhỏ đã có gần 100 tinh, quả này trúng lớn rồi” Du Dương trong lòng mừng như điên

Khi thợ mỏ làm việc, cũng có người giám sát, nhưng nhiệm vụ chỉ là không cho thợ mỏ lười biếng, cũng không lo lắng có người lấy trộm xích tinh thạch, bởi vì thợ mỏ cũng không thể tùy ý ly khai quặng mỏ, không ai vì mấy khối khoáng thạch mà mạo hiểm cả tánh mạng chạy trốn.

Du Dương vốn định làm quen hoàn cảnh xung quanh rồi tìm cơ hội ly khai quặng mỏ, nhưng hiện tại hắn phát hiện xích tinh thạch này có giá trị với hắn, Du Dương thậm chí không nghĩ sẽ bỏ được nơi này.

Du Dương đào khoáng thạch, chỉ cần nhân viên giám sát không chú ý, Du Dương liền len lén đem xích tinh thạch hút vào trong plug-in chuyển hoá khí cụ để bổ sung năng lượng.

"Nếu như mình được làm ở nhà kho có phải tốt hơn không"

Du Dương dù có ý tưởng này, nhưng lại không dễ thực hiện, nhà kho là nơi quan trọng trong mỏ, không phải một công nhân bình thường như Du Dương có thể tiếp xúc.

Công tác một ngày, Du Dương dùng xích tinh bổ sung hơn một vạn tinh năng lượng. Thấy kết quả như vậy, Du Dương mừng thầm không ngớt, thậm chí có điểm cảm tạ từ quỳ đem mình bán tới đây.

Buổi tối, khi những người khác ngủ, Du Dương len lén tu luyện Tư Duy Mạch Động, Du Dương hiện tại đã tiến nhập cảnh giới "khai não" thực lực đang vững bước đề thăng.

Cuộc sống thợ mỏ tương đối đơn điệu, mỗi ngày ngoại trừ làm việc thì chỉ có ngủ. Qua mấy ngày quan sát, Du Dương phát hiện quan hệ giữa ba người cùng không bình thường, không ngờ hai tên cơ bắp là một đôi vợ chồng gay, Trương Tùng cùng giường với hắn đã bị “mất trinh lỗ hậu” bởi hai tên này.

Ngoài ra, Du Dương còn biết sự tình như thế này tại thợ mỏ vô cùng bình thường, nam nhân luôn cần phát tiết, ở đây lại không có nữ nhân, vậy nên có nhiều tên gay cũng rất bình thường.

Du Dương tưởng mạo tuy rằng không bằng tên nhu nhược Trương Tùng, nhưng cũng đẹp trai, hai tên gay nhìn Du Dương ánh mắt đều lộ ra dâm quang.

"Ta Kháo, trước đây nghe qua nam tử trong ngục giam mới bị gay nhiều, không nghĩ tới tại nơi này cũng được gặp phải chuyện này! Ha ha, ta mà biết các ngươi nhìn không được, dám đến chọc lão tử, ta cho các ngươi lên niết bàn đàm đạo cùng phật tổ luôn". Du Dương thâm nghĩ.

Hôm nay, buổi trưa, bình thường giờ này công nhân có một giờ nghỉ ngơi, Du Dương đang muốn đi dạo cho tiêu com, thuận tiện tìm hiểu địa hình một chút, chuẩn bị trước đề sau này có thể rời đi.

Du Dương đang muốn đi, lại nghe có người kêu lên: "Du Dương, ta có thể cùng ngươi nói chuyện không?"

Du Dương vừa nhìn, hóa ra là tên cùng phòng Trương Tùng. Du Dương cũng thấy hắn thật đáng thương, sống dưới dâm uy của hai tên gay, cũng không dễ dàng. Du Dương vốn cũng muốn giúp hắn giáo huấn lũ gay kia, nhưng vừa nghĩ lại mình ở đây thời gian không dài, nếu như giúp hắn, khác nào hại hắn, tôn nghiêm là chính mình tự lấy, điều này không phải người khác cho là được.

"Chuyện gì? . Du Dương nói.

"Người đi theo ta một chút, ta có chuyện muốn nói với người". Trương Tùng thần sắc không yên nói.

Trương Tùng đem Du Dương dẫn tới một góc tương đối bí mật trong mỏ.

Du Dương cho rằng Trương Tùng muốn cầu cứu hắn, hoặc là dự định lôi kéo mình cùng hắn phản kháng lại mấy tên gay kia. Lại không nghĩ rằng bị Trương Tùng dẫn tới nơi bọn Hank đợi sẵn.

"Du Dương, xin lỗi, bọn họ đáp ứng ta, chỉ cần ta lừa người đến đây, sau đó sẽ tha cho ta". Trương Tùng vẻ mặt hồ thẹn nói.

Du Dương không có để ý Trương Tùng, hắn nhìn một chút xung quanh, ngoại trừ đôi gay cùng phòng, còn có hơn mười tên khác, mà trong đó có vẻ tên da đen cầm đầu.

"Hãy da! Xem ra ca ca mị lực của ta không nhỏ a, nữ theo hàng đàn không nói, người ái mộ còn đông đảo hơn a". Du Dương thầm nghĩ.

"Du Dương, ta không nói nhiều! Người nếu muốn y phục nguyên vẹn, thì tự động thoát y đi!" A Thái tư cười dâm nói.

Thấy bọn này cười dâm đãng, Du Dương trên người nổi hết cả da gà.

"Móa nó, cho người cười!"

Du Dương cũng không muốn đám Gay này sau này cứ nhìn mình chằm chằm, hắn giơ lên một cước đã đem A Thái tư đá bay ra ngoài, trong miệng mắng: "Lão tử muốn làm một thợ mỏ bình thường cũng không cho là sao!"

Mọi người vừa nhìn Du Dương phản kháng, lập tức cùng nhau tiến tới, muốn đem Du Dương đè xuống. (Du Dương bị hiệp dâm, sướng chưa)

“Tật phong phích lịch cước”

Đối với mấy tên có ý nghĩ tà ác với mình, Du Dương xuống tay độc ác, toàn bộ đều sử dụng siêu phẩm cấp vũ kỹ, trong chớp mắt sẽ đem đám người này đá bay hết ra ngoài. Du Dương vẫn còn cảm giác khó chịu, tìm một cây thiết côn, đem thủ phạm chính A Thái tư "Hậu thân, tiểu cấp phát nổ". (tạm dịch: thông ass liên hoàn côn ☐)

"Sướng này, cho người ném thử bị thông ass”

Du Dương xoay người nhìn về phía Trương Tùng, lúc này sắc mặt trắng bệch, gấp Du Dương nhìn về phía hắn, liền co giò bỏ chạy.

"Giết người rồi! Giết người rồi!" Trương Tùng vừa chạy vừa la.

Trương Tùng vừa gọi, lập tức đưa tới mấy bảo vệ, bọn họ cầm súng điện từ trong tay, từ bốn phương tám hướng lao đến, không để cho Du Dương cơ hội chạy trốn. Du Dương đếm một chút, tổng cộng có mười hai họng súng đang hướng về phía mình

"Chuyện gì xảy ra?" Kỳ một người trong tiểu đầu mục dẫn theo Trương Tùng, hướng hắn hỏi.

"Hắn, "hắn,,hắn giết người". Trương Tùng chỉ vào Du Dương nói.

Du Dương vừa nghe bọn hắn nói chuyện với nhau, vừa dùng để nhị trí não, suy tính cách đối phó mười hai họng súng kia, đồng thời tính toán một chút đường thoát thân.

"Đi, hay là không đi đây, !" Du Dương hoido dự.

Đi, thì mất cơ hội tiếp tục bổ sung năng lượng cho plug-in! Không đi, Du Dương lại bị lộ thực lực, chưa kể không biết sẽ phải chịu xử lý ra sao.

"thằng kia, giơ lên, quỳ xuống! Dám tụ tập đánh nhau, người ngại sống qua lâu rồi hả?" Tiểu đầu mục dùng súng chỉ vào Du Dương nói

"Để cho ta quỳ? Nằm mơ!"

Quét! Du Dương hai tay bắn ra sáu đạo lam quang, mười mấy tên bảo vệ chỉ thấy lam quang chọi lóe, súng điện từ trong tay bọn họ đều bị chia thành hai đoạn. Nếu như không phải ở khoảng cách gần, thì súng điện từ trong tay bọn họ rất khó đối phó.

Du Dương hai tay không chế sáu chuôi "Âm Dương Lưỡng Nghi đao." Đây đã là cực hạn, nhiều hơn một cây, hắn cũng không chế không được. Tuy nhiên sáu lưỡi đao này đủ để xử lý tốt toàn bộ mười hai khẩu súng.

Du Dương nhắm chuẩn cơ hội, chân sử dụng Phong Thần Mê Tung bộ, nhờ hoàng kim plug-in ngự phong tỏa hỗ trợ, Du Dương thân ảnh như lá liễu bị gió cuốn, sau vài chiêu, Du Dương đem tất cả đo đất.

Giải quyết xong lũ lâu la, Du Dương đang định chuẩn, tổng quản An Liên Anh lại dẫn rất nhiều người lao đến, trong tay bọn họ vẫn còn cầm súng điện từ. Nếu như lúc này Du Dương bay lên trời, sẽ trở thành bia sống.

Du Dương đột nhiên nghĩ đến La Sát từng dùng “Mấy nghìn từ”. Nếu có nó thì giờ đã không phải lo rồi, hay nhất đem chuyển hoá thành plug-in lắp đặt

ở trên người, dù các người cầm mấy trăm cây đến, vậy lão tử cũng sẽ không sợ các người.

Du Dương thấy, phía sau tổng quản An Liên Anh còn có một thiếu phụ xinh đẹp, nàng chừng ba mươi tuổi, thân khoác áo da thú, chân đi đôi giày thủy tinh màu hồng, hai ngọn núi trước ngực ngạo nghễ thách thức đời, tướng mạo xinh đẹp câu hồn đoạt phách anh hùng.

Du Dương tính toán, thiếu phụ xinh đẹp thực lực kinh người, cảnh giới đã qua "Ý biến", có thể hình dung là cường giả trong miệng tửu quỷ. Nàng đi như cười mà đi, đi sau mà đến trước, sau vài bước đã vượt An Liên Anh tiếp cận Du Dương.

Du Dương tự nhận thân pháp của thiếu phụ xinh đẹp này, dù hấn có Ngự Phong Thoa hỗ trợ thì cũng chỉ hơn được một chút.

An Liên Anh thấy thuộc hạ của mình đều nằm trên mặt đất, sắc mặt sầm xuống, không cần phân trần, tiến lên định sẽ bắt giữ Du Dương.

"Chậm đã!" Thiếu phụ xinh đẹp ngăn An Liên Anh lại.

Nàng hướng Du Dương nói: "Người là ai? Ta xem người thân thù bất phàm, thế nào lại chạy đến nơi này của ta làm thợ mỏ, hay người là nội gián của ai?"

"Ta Kháo, quá oan uổng đi! Ta chỉ là nhập cư trái phép, là các người bắt ta lưu lại làm thợ mỏ đấy chứ! Người làm rõ ràng chân tướng có được hay không". Du Dương nói.

Du Dương vừa nói như vậy, An Liên Anh đột nhiên nhớ lại lời ngày đó Du Dương nói, hấn vội vàng nói bên tai mỹ phụ.

Mỹ phụ nghe xong An Liên Anh nói, nàng đánh giá Du Dương một chút, nói: "Đối với người, chúng ta đã nói trước rồi, người phải ở chỗ này công tác đủ kỳ mới được"

"Ta cũng không nói không làm việc a, ta đây không phải mỗi ngày đều đang làm việc cho các người sao?" Du Dương nói.

"Thế hôm nay vì sao không làm việc, lại còn ở chỗ này nháo sự!" An Liên Anh nói.

"Ha ha, người hỏi hấn được rồi!" Du Dương chỉ chỉ hạ thân toe toét bới thiết côn A Thái tư.

An Liên Anh thấy Trương Tùng run run trên mặt đất, cũng không có bị thương, hấn hướng Trương Tùng, tàn bạo mà nói: "Nói, vừa rồi chuyện gì xảy ra!"

Trương Tùng bị hù dọa ra máu, liền đem mọi chuyện nhất nhất phun ra.

Xinh đẹp thiếu phụ nghe xong Trương Tùng nói, hướng An Liên Anh quát lên: "Xuất hiện loại chuyện này, các người sao không hạn chế một chút!"

"Ách, Lãng tổng, những người này ở chỗ này khoảng hai ba năm, luôn luôn phải nghĩ biện pháp giải quyết! Ở đây lại không có nữ nhân, nên..."

"Vậy cũng không thể làm loạn như vậy". Mỹ phụ cả giận nói, sau đó nàng suy nghĩ một chút nói: "Người đi vào trong thành liên hệ với Lam Quế Phưởng một chút, định kỳ mời mấy em qua đây tiếp khách!"

"A! Chúng ta có nhiều thợ mỏ như vậy, khoản chi này cũng không nhỏ a!" An Liên Anh kêu lên.

"Cái này không là vấn đề, người ban bố quy định mới, ngoài thời gian bình thường, thợ mỏ có thể tiến hành xin tăng ca, mỗi giờ tính tiền phần trăm, đây 100% có thể xin một lần được phục vụ, bất quá cứ ước định trước với La Quế Phưởng, sau đó tiến hành!" Mỹ phụ nói.

An Liên Anh vừa nghe, nhãn tình sáng lên, đây thật là một biện pháp tốt, giải quyết được vấn đề, còn gia tăng tính tích cực của thợ mỏ, quan trọng nhất là làm mờ gia tăng sản lượng.

Du Dương cũng rất bội phục suy nghĩ của thiếu phụ xinh đẹp này.

"Được rồi, đem bọn họ đều dẫn đi đi, bị thương nặng đấy, tìm bác sĩ giỏi một chút!" Xinh đẹp thiếu phụ lại nhìn về phía Du Dương, "Tu vi của người không tệ, nếu để cho người làm thợ mỏ có chút đáng tiếc! An tổng quản, còn có công tác nào thích hợp hơn không?"

"Cái này, cái này An Liên Anh suy nghĩ một chút, nói: "Hấn có thể tùy ý đánh ngã nhiều người như vậy, ta cảm nên cho hấn đi trong coi nhà kho!"(câu được ước thấy, vì anh ấy)

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Định* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 99: Tưởng Thưởng

Ta khao, để cho ta trông nhà kho! Thế không phải là ta trúng lớn rồi à, Du Dương... Kích động thầm nghĩ, có phải hay không nên cảm tạ mấy tên này một chút. Không phải bọn hán chủ động tới tìm chết, ta không biết bao giờ mới có cơ hội này đây.

Thiếu phụ xinh đẹp đối với Du Dương lại nói: "Bởi vì chúng ta đã tốn tiền trên người của ngươi, cho nên không thể cho ngươi thêm tiền công, nhưng có thể cho ngươi một chút phần thưởng. Ngoài công việc hàng ngày ra, thì cũng dư thời gian. Nếu như ngươi làm thêm giờ vào lúc đó, thì sẽ thưởng gấp hai. Ngươi thấy thế nào?"

"Ách, cảm ơn Lãng tổng!" Du Dương vội vàng nói.

"Ừ, làm rất tốt, nếu như ngươi biểu hiện tốt, ta có thể nói trước cho ngươi về việc cấp hộ chiếu Hoà Tĩnh, sau đó chính thức thuê ngươi." Thiếu phụ xinh đẹp lại nói.

Du Dương bị quản lý an mang đi theo sau, Lãng Yêu Nhiều từ trên mặt đất nhặt lên 1 khẩu súng bị Du Dương dùng "Lưỡng Nghi âm dương đao" chặt đứt, rồi hỏi mấy tên bảo vệ bị Du Dương đánh ngã nói:

"Súng này cũng là hán chặt đứt đấy sao?"

"Đúng vậy, thưa Lãng tổng. "Mấy tên bảo vệ vội đáp.

"Hán dùng vũ khí gì?" Xinh đẹp thiếu phụ lại nói.

"Không có... không có... không thấy rõ, chỉ thấy lam quang chọi lóe, súng trong tay chúng tôi đều bị chặt đứt!" tên nhỏ con vội đáp.

Xinh đẹp thiếu phụ nhìn súng mạch xung điện từ bị vỡ rồi đứng lên suy tư, "Là Võ thần khí. Hay là kinh thế cấp vũ kỹ đây?"

Du Dương bị quản lý mở yên tĩnh liên anh dẫn đến kho chứa xích tinh thạch!

Kho này là một cái động. Có thể coi là pháo đài vững trãi, bên trong kho thì không giống như Du Dương tưởng tượng, cũng không chỉ là gấp đôi số xích tinh thạch, mà là rất nhiều thùng đựng hàng. Mà Xích tinh thạch lại được lưu giữ trong thùng đựng hàng. Hơn nữa là nhiều người cùng chịu trách nhiệm hàng hoá chuyên chở cùng thống kê số lượng.

"An tổng quản, trách nhiệm của ta là làm cái gì?" Du Dương hỏi.

"Đương nhiên là bảo vệ nhà kho an toàn. Nội bộ mở chúng ta bình thường sẽ không xảy ra vấn đề gì. Chủ yếu là phòng ngừa phía ngoài. Xích tinh thạch của chúng ta, có rất nhiều người có ý đồ không tốt với nó." An Liên Anh nói.

"Phía ngoài?" Du Dương liền hỏi.

"Ngươi mới tới Hoà Tĩnh, không biết tình huống của nơi này, ở Hoà Tĩnh, thượng tầng chính phủ chỉ là cái rắm, cũng không tính là gì cả. Người nào lực lượng mạnh, cũng chính là lão Đại! Ngươi từ từ thì sẽ minh bạch!" An Liên Anh giải thích cho Du Dương.

"Chính phủ tại sao lại như vậy? Bọn họ không phải là có quân đội sao?" Du Dương nói.

"Ha ha, hù dọa, quân đội bảo vệ quảng mỗ của bọn họ cũng không xong rồi, vậy có sức đâu mà đi duy trì trật tự an ninh! Cho nên muốn thoát ra, với nhân tài như ngươi, cứ chăm chỉ thì Lãng tổng chắc là

không bạc đãi ngươi đâu". An Liên Anh nói.

Du Dương từ miệng An Liên Anh biết được. Lãng tổng nguyên danh tên là Lãng Yêu Nhiều, là người rất có thủ đoạn. Mấy mỗ này là nàng đoạt lấy từ tay người khác có được.

Du Dương là vừa mới bị phân đến kho chứa. Cho nên công việc thời gian này là đứng canh gác hàng đến buổi tối, đêm đến Du Dương bị phân đến 1 phòng tổng cộng có hai mươi mấy người lặn, chẳng qua là địa vị bất đồng. Nhưng cùng một cái kho ít nhất cũng có hai người trông chừng.

Du Dương phát hiện, trông chừng kho hàng cũng không phải là một mình mình trong tưởng tượng, xích tinh thạch bị mang đến kho hàng cũng đã bị bỏ vào thùng đựng hàng. Chuẩn bị tùy lúc chờ đi.

hán bây giờ còn không phải là thiên hạ đệ nhất trộm, nên cũng không dễ dàng lấy được!

Nhìn từng rương xích tinh thạch, nước miếng Du Dương chảy ròng ròng.

Du Dương trong lòng thầm tính toán sức nặng mỗi cái thùng đựng hàng xích tinh thạch, "Nếu như mình hung hăng lấy ra một thùng. Có thể cho sập vật chuyển đổi khí sung bao nhiêu năng lượng đâu?"

"Ngươi ngó chừng 1 chút, ta đi tiểu". Trần Chấn nói.

"Được, người đi đi! " Du Dương đang suy nghĩ làm sao có cơ hội thì như trời xanh thấu hiểu.

Du Dương đợi trần chín sau khi đi, nhìn một chút mấy người xung quanh, thấy bọn họ cũng không có chú ý mình. Du Dương đi tới thùng đựng hàng trước, hẩn nhẹ nhàng mở thùng đựng hàng ra, thấy bề mặt 1 màu đỏ thẫm của xích tinh thạch tràn đầy.

Du Dương lấy tay sờ đóng xích tinh thạch một cái, tinh thạch lập tức xuất hiện một cái lỗ hổng.

"Ta kháo, thoải mái a! Lần này thì bổ sung hơn năm ngàn tinh năng lượng!"

Du Dương đang muốn tiến đến cái thứ hai. Lại nghe tiếng tiểu Trần Chín "A " một tiếng.

Du Dương cảnh giác đóng thùng đựng hàng lại. Đang muốn đi thăm dò xem chuyện gì, thì một cái bóng đen bay tới phía sau Du Dương. Hướng về phía Du Dương đánh xuống một chưởng!

"Ta kháo, lực lượng thật cường đại, mạnh đến gần vạn thất ". Du Dương theo bản năng xoay người xuất ra một quyền, "Bạo phá quyền ".

Oanh! Quyền cùng chưởng chạm nhau!

Du Dương bị đẩy lùi hơn 10m, hai chân trượt trên mặt đất tạo ra một cái rãnh sâu, mà cái người mặc bộ quần áo đen kia bay lên không trung rồi rơi xuống xít ngã, lúc ở trên không trung thân thể hẩn vang lên một âm thanh kì quái. Hóa ra lúc Du Dương đánh vào đối phương trong thân thể đó có lực lượng mạnh mẽ ép quyền kinh đi ra ngoài.

"Ta kháo! Khó trách từ xưa nói Hoà Tinh có thể mài luyện người, liên tiếp thấy có cường giả ".

Du Dương vừa thử Bách Linh bạo phá quyền lần đầu tiên nhưng không công kích đối phương được là bao nhiêu?

Người áo đen trong mắt hiện lên một tia kinh sợ. Nhưng không có lên tiếng, Hai chân chĩa xuống đất, hướng Du Dương lao đến.

Du Dương liền sử dụng "Phong Thần mê tung bộ!"

ta cũng không muốn cùng đối phương tử đấu, nói giỡn, ta là bị người bán tới đây làm công,

mở này cũng không phải là của nhà ta , vậy cần gì vì đồ của người khác mà đi liều mạng,

Du Dương chỉ là muốn giữ tính mạng của mình. Sau đó chờ những người khác tới trợ giúp.

Du Dương vừa mới tham gia công tác bảo an. Hẩn bảo vệ cấp bậc quá thấp, còn không có súng, những người khác đều có súng, giờ chỉ chờ bọn họ cầm súng chạy tới đây, cho dù là cường giả thì cũng có một chút phiền toái.

Du Dương vừa đánh với người che mặt, vừa tạo ra những tiếng động lớn, nhưng chờ mãi mà không có viện binh nào!

Thật là tác trách. Không thể nào, hai mươi mấy động mà Bảo vệ chỉ còn lại mình ta sao!

Du Dương trong lòng có chút kỳ quái, liền dùng thị lực phụ trợ của mình dò xét đối phương!,

"Aaa, đáng người cùng với Lăng tống có chút tương tự! Ta kháo, định thử dò xét ta!"

Du Dương khoe miệng hiện ra một tia cười. "ám long du bộ!"

Du Dương dưới chân bộ pháp đột biến, tốc độ cộng thêm ngự phong thoa nên rất nhanh , thoáng cái đã nhanh hơn đối phương.

Trong chớp mắt Du Dương đã chạy đến phía sau người áo đen, hẩn dùng một tay ôm bụng và cái eo nhỏ của đối phương, một tay khác từ phía sau đưa đến trước ngực sờ soạng.

đồng thời đầu còn nôi lên mạnh mẽ chĩa thẳng vào cặp mông của nàng.

Du Dương cười dâm nói: "Bộ ngực đã vậy còn quá không lồ, nguyên lai là nữ tặc a! Lá gan lớn đấy, dám tới trộm xích tinh thạch! Biết điều một chút , thức thời chịu trời, nếu không ta bạo lỗ đất của người!"

Vừa nói, Du Dương còn dùng đầu còn hướng cái mông của đối phương ra sức 1 tí Lăng Yêu Nhiều hoài nghi trên người Du Dương có Võ thần khí, muốn thử hẩn xem. Lại không nghĩ nhất thời khinh thường, chẳng những bị hẩn chế trụ, hơn nữa còn bị hẩn chiếm tiện nghi.

"Buông tay!" chỗ riêng tư bị tập kích, Lăng Yêu Nhiều hét lớn, một cổ lực lượng cường đại từ cơ thể nàng bộc phát, trần bay Du Dương ra xa.

Oanh! Bên trong kho cách Lăng Yêu Nhiều 5 thước mọi thùng hàng nổ tung. Màu đỏ thẫm của xích tinh rơi là tả đầy đất.

Mà Du Dương chẳng những nhận lấy đòn nghiêm trọng, mà còn bị bay va thẳng vào vách tường, người bị thương nặng, bất tỉnh ngã xuống đất.

Du Dương khi tỉnh lại, hắn phát hiện mình đã nằm trên đường bệnh tại một phòng màu trắng.

Du Dương nhìn hoàn cảnh xung quanh. Bên trong gian phòng bài biện, nơi này hẳn là phòng cứu thương của mô.

"Người tỉnh rồi! " Du Dương nghe thấy một giọng nói uyng nghiêm còn lộ ra âm thanh quỵến rũ.

"Lăng tổng! " Du Dương đáp.

Nàng mặc một chiếc áo khoác gia bằng lông, hai chân mang tất chân, chân mang 1 đôi cao gót bằng thủy tinh màu đỏ nhìn rất chi là đẹp.

"Ta tại sao lại ở chỗ này? " Du Dương cố tình tỏ ra bối rối hỏi.

"Tôi hôm qua có người xông vào kho hàng, người đã quên sao? " Lăng Yêu Nhiều nói.

"A! Ta nhớ ra rồi! Lăng tổng. Chúng ta có mất thứ gì không! " Du Dương vội la lên.

"Không có, toàn dựa vào người lúc ấy trì hoãn nàng, ta cùng An tổng quản mới có thể chạy tới, cho nên không có gì tổn thất!"

"Á. Ta đây yên tâm rồi! " Du Dương quan sát Lăng Yêu Nhiều rồi lại nói, "Đúng rồi, Lăng tổng, ngày hôm qua người tự tiện xông vào kho hàng là nữ, ngực nàng rất lớn, hơn nữa hết sức mềm mại. Cái mông cũng rất ngao nghể ưỡn lên, thắt lưng rất nhỏ, da hẳn là cũng rất trơn "

"Ừ, chuyện này ta sẽ tra rõ ràng, người cứ yên tâm dưỡng bệnh đi! " Lăng Yêu Nhiều cắt đứt lời Du Dương..., rồi xoay người muốn rời đi ra đến cửa lại nói: "Lần này người biểu hiện vô cùng tốt, chờ

người hết bệnh. Ta sẽ cho người chút phần thưởng!"

Du Dương nhìn theo bóng lưng nàng, cặp mông đầy đặn lại vô cù đầy đặn, đem nó mà đánh thì...(ta chém@.@), trong lòng cười thầm, không khỏi đang nhớ lại đêm qua chính mình dùng đầu côn đỉnh ở trên gò cao đó, cảm giác thật thoải mái.

"Ha ha. ta phải chơi bộ này! Aaaaa! Nàng ngày hôm qua bộc phát ra lực lượng mạnh mẽ như vậy, không đem huynh đệ của ta bắn nát ra chứ!"

Du Dương vội vàng vén lên chăn, "Ta kháo. sao hạ thân ta lại trần như nhộng, không biết là người nào cỡi phục của lão tử, nhưng ngàn vạn lần đừng chỗ đó vẫn yên ổn!"

Du Dương nhìn một chút dưới háng của mình, "PHỤ, hoàn hảo, vẫn là như vậy vẫn uy vũ!"

Du Dương yên lòng, sau đó tra nhìn một chút thương tích của mình.

"Hoàn hảo, coi như là bị chút ít chấn động! Bất quá nàng này lực lượng thật đúng là kinh khủng, tay cũng không cần động, mà đem ta trấn bay! Xem ra ta còn phải cố gắng gấp bội. Sớm ngày đột phá tinh biến cảnh giới mới được a!"

Du Dương thụ thương không nặng, liền ở trên giường tu luyện «tư duy nhịp đập ».

Lăng Yêu Nhiều ra khỏi phòng Du Dương. Liền đi tới một cái phòng khác.

"thế nào rồi?, ở trên người hắn có phát hiện đồ gì đặc biệt không! " Lăng Yêu Nhiều nói.

"Không có, cũng không có cái gì là võ thần khí như Lăng tổng nói! " An Liên Anh đáp.

"Không có? Cái này kỳ quái, chẳng lẽ thứ hắn dùng thật là kinh thế cấp vũ kỹ? " Lăng Yêu Nhiều cau mày.

"Có muốn hay không ta điều tra thêm hắn đây? " An Liên Anh cẩn thận hỏi.

"Nói nhảm, cái này còn phải hỏi sao? " Lăng Yêu Nhiều có chút hơi giận.

"Lăng tổng, ta lập tức đi làm ngay!"

Du Dương ở trên giường nghỉ ngơi hai ngày. Qua hai ngày thoải mái quần và cơm nước đều có người phục vụ.

Tiểu duy nhất chính là trong chỗ này không có hộ sĩ xinh đẹp mỹ nữ, ở chỗ này toàn là bác gái cấp lão hộ sĩ.

"F*ck, tại sao mạng của ta như vậy, lại không thể gặp phải một hộ sĩ mỹ nữ như trong truyền thuyết! "

Du Dương suy nghĩ thì tổng quản An Liên Anh đẩy cửa đi đến, hắn về mặt cười dâm dăng đối Du Dương nói: "Du Dương a, thế nào rồi, thân thể khôi phục rồi ha"

"An tổng quản. Thân thể của ta đã tốt, tôi nay đã có thể làm việc! " Du Dương nói.

"Ha hả, người đừng vội! Lần này biểu hiện của người làm cho Lăng tổng rất hài lòng, hôm nay là ta thay mặt Lăng tổng tới đưa thưởng!"

Vừa nói, An Liên Anh từ ngoài cửa kéo vào một cô gái rất đẹp!

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Cao Áp Lực Trường

Ách... An... An tổng quản, người là có ý gì đây, Du Dương hỏi.

"Ha hả... Đây là ý của Lăng tổng, biết người ghen, nên cố ý để cho ta từ lam quế phường tìm tới cho người phát hỏa!"

An Liên Anh lại nói, "Cô nàng này sung vô cùng, ta thử qua rồi, ta thiếu chút nữa là cả người không cử động được!"

"Người cứ từ từ mà hưởng thụ đi! " An Liên Anh vừa nói vừa vỗ vai Du Dương, rồi đi ra khỏi phòng bệnh.

"Ta kháo! Lão tử vẫn còn là xử nam a, tìm cái kỹ nữ này cho ta còn chưa tính, mẹ kiếp, lại còn là hàng của hần vừa dùng xong! " Du Dương trong lòng sinh ra bức tức.

"Nếu như là Lăng tổng xinh đẹp kia tới, ta đây còn có thể suy nghĩ một chút, bất quá nàng kia cũng có thể dùng chiếc miệng nhỏ nhắn đó giúp ta đỡ chán, còn cái chuyện kia thì không thể nào!"

Du Dương đang có tà ý dâm với thiếu phụ Lăng Yêu Nhiều, thì ở cửa cô gái đã bắt đầu thoát y.

"Ngừng! " Du Dương vội vàng hô dừng động tác của nàng lại.

Du Dương cũng không muốn nhìn nữa, hần sợ chính mình nhất thời thú tính bộc phát, lại đem thân nàng ra mà đánh thì hỏng.

Du Dương nói: "Thương thể trên người ta còn chưa khỏe, không thích hợp làm ra những động tác kịch liệt ở trên giường, y phục của người cũng không cần cởi ra, người đến xoa bóp cho ta là được!"

Trong một cái phòng khác, Lăng Yêu Nhiều ngồi ở trên ghế, còn An Liên Anh đứng ở trước bàn làm việc, trong tay cầm tài liệu của Địa Cầu truyền tới.

Lăng Yêu Nhiều nhìn qua màn hình Computer, bên trong Du Dương đang nằm lý ở trên giường, đang hưởng thụ sự xoa bóp của cô gái kia.

"Đã điều tra xong chưa?" Lăng Yêu Nhiều nhìn màn hình lớn bên trong là hình ảnh Du Dương.

"Đã điều tra xong, hần quả thật tên là Du Dương, cũng không có dùng tên giả, trước lúc tới Hoả Tinh là người Địa Cầu học viên của Hoa Đô học viện, bởi vì ở Thiên đường đảo tham gia tám đại học viện vũ kỹ liên kết đã đắc tội với người của Xích gia, Xích Kinh Thế. sau lại giết chết hai cường giả nội trướng của xích gia, cho nên bị xích gia đuổi giết, Xích gia liên hệ với Stars cảnh sát hình sự truy nã hần, cho nên hần mới lén trốn đến Hoả Tinh! "

An Liên Anh đem thông tin từ tập tài liệu có được nói cho Lăng Yêu Nhiều nghe.

"Chỉ có những thứ này sao?" Lăng Yêu Nhiều lại nói.

"Còn có vũ kỹ của hần rất lợi hại, coi như là vượt cấp đối chiến, hần cơ hồ cũng chưa từng có bại." An Liên Anh lại nói.

"Biết hần theo học vũ kỹ của ai không?"

"Cái này... Không có tra đến!" An Liên Anh cúi đầu nói.

"Thôi, cái này cũng không quan trọng, chỉ cần hần đối với chúng ta không có uy hiếp là được! Trong khoảng thời gian này bọn cướp xich tinh hoạt động tương đối ngang ngược, bảo thủ hạ của người chú ý một chút. Ngày mai người đi thuê thêm một số lính đánh thuê có thực lực 1 chút!"

Lăng Yêu Nhiều đuổi An Liên Anh ra, sau đó chuyên tâm nhìn lên quân chế binh.

Du Dương cũng biết có người đang giám thị mình, cho nên càng không có ở trước mặt người khác biểu diễn cảnh xuân. Không chỉ như thế, Du Dương trí não thứ hai xâm lấn hệ thống quản lý của mô, rồi nghe được Lăng Yêu Nhiều cùng An Liên Anh trò chuyện.

Du Dương trong lòng tính toán, "Nếu như có thể lấy được tín nhiệm của Lăng Yêu Nhiều, có lẽ có thể thông qua thực lực của nàng giúp ta tới được mặt trăng!"

Đợi cô gái kia đi xong, Lăng Yêu Nhiều liền đi tới phòng Du Dương.

"Làm sao, đối với tướng thường ta đưa cho ngươi lại không hài lòng!" Lăng Yêu Nhiều ôm hai cánh tay, đứng trước mặt Du Dương nói.

"Lăng tổng tướng thường, ta dĩ nhiên hài lòng, chỉ là cái đồ của ta không thích người đàn bà kia mà thôi!" Du Dương cười nói.

"A? Vậy ngươi thích nữ nhân kiểu gì! " Lăng Yêu Nhiều gạt gạt mí mắt, có chút hăng hái hỏi.

"Ha ha, ta thích cô gái đêm đó, đêm khuya xông vào nhà kho chúng ta, có bộ ngực lớn, cái mông kiểu đồn, thắt lưng mảnh mai, da lại trơn, Lăng tổng! Ta nói thật, lúc ta vừa mới tiếp xúc đến nàng, tiểu đệ đệ của ta đã không tự chủ mà phản ứng! Làm cho ta hôm nay cho dù nhìn thấy cái này cô gái này còi hết y phục cũng không có phản ứng!" Du Dương vừa nói vừa quan sát sắc mặt của Lăng Yêu Nhiều.

"Ha, phải không? Bất quá đêm đó nữ tặc kia cũng không tầm thường, ta cùng nàng đã giao thủ qua, lực lượng rất cường đại, đã đột phá « suy nghĩ nhịp đập » , tiến vào hàng ngũ cường giả!"

"Ha ha, điều đó càng khiến ta hứng thú, thực lực mạnh, ở trên giường hành hạ thì mới thoải mái!" Du Dương lộ ra một bộ mặt sắc lang mà nói.

Nghe được lời Du Dương nói..., lại nghĩ tới đêm đó Du Dương ở phía sau ngạo ngễ dùng thiết côn đẩy mạnh vào mình, thân thể Lăng Yêu Nhiều xuất hiện một tia khác thường, hơn nữa gương mặt bắt đầu nóng lên.

"Ngươi hảo hảo dưỡng thương, khi nào thì đi tiếp tục công việc của ngươi!" Lăng Yêu Nhiều cố gắng làm cho mình vẫn duy trì uy nghiêm, không biểu lộ sự khác thường nào, ra khỏi phòng bệnh.

Lăng Yêu Nhiều thân thể biến hóa rất nhỏ nhưng cũng không qua được mắt Du Dương, "Ai, nàng nếu là xử nữ thì tốt rồi, có thể đẩy ngã rồi hảo hảo ở trên giường nhẹ nhàng yêu thương.hahaha." Du Dương nghĩ mà cao hứng.

Ở trên giường nhàn rỗi không có chuyện gì, Du Dương liền vào mạng inte của Hoả Tinh để hiểu rõ một chút về tình trạng ở đây.

Nhưng lại Lâm Du Dương thất vọng, vì thông tin ở đây rất ít, inte cũng rất thiếu thốn, hơn nữa quản lí các hệ thống trên, tất cả đều là độc lập, không hề giống Địa Cầu,work ở chung một chỗ.

Bởi vì trên Hoả Tinh, các thế lực vì tranh đoạt tài nguyên mà các trận chiến xảy ra không ngừng nên mạng ở đây phải độc lập.

Thật ra thì chính phủ trên mặt trăng cách mấy trăm năm trước cũng muốn thống trị Hoả Tinh, nhưng Hoả Tinh địa hình hiểm trở, mà quân đội mặt trăng lại có hạn, bọn họ quản lý địa cầu cũng đã không đủ rồi. Mà inte lạc hậu cũng giúp 1 phần nào cho Hoả Tinh đứng vững.

Lại qua hai ngày, Du Dương đạ bình phục và trở lại làm việc.

Nhưng công việc của hắn đã từ buổi tối, đổi thành ban ngày, hắn hợp tác với Trần Chính.

Trở lại công việc bảo vệ, Du Dương không có vội vã đi trộm xích tinh thạch, bởi vì Du Dương cảm thấy

luôn có người âm thầm giám thị hắn.

Du Dương cũng đã quen dần với cái phòng bảo vệ.

Buổi tối lúc nghỉ ngơi, Du Dương như cũ cố gắng tu luyện.

Ở chỗ này tu luyện cũng không cần lén lút lút lút, bởi vì tất cả mọi người đều tu luyện, nơi này là một thế giới lực lượng , là dựa vào thực lực để kiếm cơm, cho nên tất cả mọi người đều bận rộn tu luyện, chỉ có trở thành cường giả mới có thể xưng bá một phương, trở thành nhân thượng chi nhân.

Từ lần Du Dương bị Lăng Yêu Nhiều dùng lực lượng chấn bay ra xa,càng ngày Du Dương tu luyện càng khắc khổ, hơn nữa suy nghĩ của hắn vốn là mạnh hơn người thường cho nên thực lực của hắn tăng lên so sánh với người thường khác cũng khác nhau, hiện tại hắn đã tiến vào phần cuối của cảnh giới ‘Tinh não’ , rất nhanh sẽ phải tiến sâu vào ‘Đường thân’ cảnh giới.

"Nếu có đồ vật gì đó có thể gia tăng tốc độ tu luyện thì tốt biết bao!"

Nghĩ tới đây, Du Dương quyết định đi thỉnh giáo Lăng Yêu Nhiều một chút, nơi này nàng là người có lực lượng cường đại nhất, cho nên biết đâu nàng có cách nào đó chăng.

Du Dương ở mô bây giờ cũng coi như có chút danh tiếng, ngày đó hắn đánh ngã mười hai bảo vệ , tất cả mọi người biết hắn là một người như thế, hắn hiện tại ngoài việc không thể rời đi khỏi mô , còn ở bên trong mô coi như tự do.

"Ta có việc, muốn gặp Lăng tổng một chút! " Du Dương đến bên ngoài phòng làm việc thì bị hai bảo vệ ngăn lại.

"Để cho hần vào đi! " hai thủ vệ còn chưa kịp thông báo, thì bên ngoài phòng máy biến điện năng thành âm thanh của Lãng Yêu Nhiều vang lên vừa uy nghiêm mà lại mang theo một tia thanh âm quyến rũ.

Du Dương vào phòng làm việc của Lãng Yêu Nhiều.

Lúc này bên trong phòng làm việc cũng không có người, cánh cửa vừa mở ra, bên trong thấy một người trên đầu còn hơi nước, đi ra ngoài.

Du Dương đang tò mò , thì bên trong phòng làm việc Lãng Yêu Nhiều mặc trên mình một cái áo tắm rộng thùng thình từ bên trong đi ra!

Thì ra là phòng làm việc này lại có một gian phòng ngủ.

Du Dương lại một lần nữa đánh giá sắc đẹp của Lãng Yêu Nhiều.

Tóc dài đen nhánh mang theo tự nhiên: khéo, mới vừa xuất dục hay sao mà gương mặt rất quyến rũ, lại nhiều hơn hai phần thuần khiết, cả người lồi lõm hình chữ s, tất cả đều bị dấu trong quần áo tắm mờ ảo kia.

Nhớ tới hôm đó đem đôi bông đào đỏ nắm trong tay cảm giác thật là lâng lâng, Du Dương nhìn mãi không chịu mở miệng.

Lãng Yêu Nhiều ho nhẹ một tiếng, nói: "Du Dương, ngươi tìm ta có chuyện gì?"

"A! " Du Dương đột nhiên thức tỉnh, thu hồi tâm ý, nói:"Ta vốn tìm Lãng tổng là có chuyện, nhưng mới vừa rồi thấy Lãng tổng xinh đẹp như Tiên, tao nhớ muốn đời chính là thiên hạ đệ nhất tuyệt sắc, chuyện ta muốn nói thoáng cái cũng quên mất!"

Nghe được Du Dương ca ngợi, mặc dù biết là khoa trương, nhưng trong lòng Lãng Yêu Nhiều cũng cảm thấy rất vui, nàng nói: "Ta nhớ là ngươi nói kái kia của ngươi chỉ động với nữ tặc trộm xích tinh kia a!"

"Nữ tặc kia là tói trộm xích tinh, nhưng Lãng tổng ngươi cũng là trộm tâm! Ngươi xem một chút, ta hiện tại ngay cả mình muốn nói gì cũng đã quên! " Du Dương lại vô sỉ nói.

"Hừ, xem ngươi tuổi không lớn lắm, mà đã hoa tâm như vậy, trước kia nhất định đã lừa không ít trái tim các cô bé ha!" Lãng Yêu Nhiều cũng không phải là tiểu cô nương, liền nói khoé Du Dương.

"Aii, trái tim thì chưa, nhưng ta miệng nhỏ của các nàng còn chưa có được thử qua, thân mật nhất cũng chỉ là dùng tay nghịch mà thôi!" Du Dương tỏ ra bộ dạng thất bại nói.

"Không nói những thứ này nữa! ngươi tìm đến ta có chuyện gì không!" Lãng Yêu Nhiều vội vàng đem đề tài trở về chuyện chính, nàng phát hiện mình luôn luôn tỏ ra uy nghiêm, nhưng ở trước mặt Du Dương

lại chẳng còn gì nữa.

"Ta nhớ ra rồi, ta hôm nay tìm đến Lãng tổng là muốn hỏi một chút, có cái phương thức nào có thể tăng nhanh tốc độ tu luyện không!" Du Dương nói.

"Ừ? Ngươi rất gấp phải tăng thực lực lên sao? " Lãng Yêu Nhiều hỏi.

"Dĩ nhiên, mấy ngày qua ta nghe nói ở nơi này chúng ta không thể nào có hai chữ Thái Bình, một tên cướp mà thực lực đã mạnh mẽ như vậy rồi, cho nên ta muốn tăng thực lực của mình, như thế vì Lãng tổng mà cũng có thể giúp sức nhiều hơn!" Du Dương khẳng khái nói.

"Nói thật là dễ nghe, cũng không biết ngươi nói là thật hay giả!"

"Thật có thể biến thành giả, giả cũng có thể biến thành thật! Cái này muốn xem Lãng tổng cô có thể hay không hỗ trợ!" Du Dương hơi có thâm ý nói.

Lãng Yêu Nhiều nhìn Du Dương, nhìn chăm chăm vào hai mắt hắn một hồi lâu, muốn từ đó xem tìm được thứ gì không, nhưng chẳng thu hoạch được gì cả, cuối cùng cũng nói: " phương pháp làm nhanh chóng tăng thực lực lên không phải là không có, nhưng loại phương pháp này lại tồn tại rất nhiều nguy hiểm!"

"Thật sự có biện pháp? " Du Dương căn bản không có để ý chuyện nguy hiểm.

"Ừ! " Lãng Yêu Nhiều khẳng định gật đầu.

"Là biện pháp gì? Là ăn tiên đan, hay là đánh quái thú luyện lv? " Du Dương lại hỏi.

Lãng Yêu Nhiều lắc đầu, nói: "Không phải là ăn tiên đan, cũng không phải là đánh quái thú , mà là cao áp lực trường!"

Chương 101: Diên Cường Tu Luyện

Cao áp lực trường. “Cao áp lực trường là gì.” Du Dương tò mò hỏi

“Cao áp lực trường là một cường lực trường không gian, trong không gian trọng lực, áp suất không khí lực, các loại lực ở giữa vật thể hỗ trợ lẫn nhau đều là gấp mấy lần trong tự nhiên, tại cao áp trọng lực tu luyện, có thể kích phát cơ thể tiềm năng rất tốt, giúp cho tốc độ tu luyện tăng gấp đôi.” Lăng Yêu Nhiều giải thích.

“Thật tốt như vậy!”

“Bất quá có lợi thì cũng có hại, tại cao áp trọng trường tu luyện, cũng tồn tại nguy hiểm rất lớn, nếu như nắm chắc không tốt, dễ dàng đối với thân thể tạo thành thương tổn ko thể đo lường, đặc biệt là võ giả tu luyện | Tư duy nhịp đập | như người. Nếu như tín niệm không kiên cường, tư duy cường độ quá yếu, ở trong đó tu luyện rất dễ dàng thương tổn đại não, biến thành ngu cmm ngốc!” Lăng Yêu Nhiều cảnh cáo Du Dương.

“Ko có con đường tu luyện nào thuận buồm xuôi gió, mặc dù ko tu luyện tại cao áp trọng trường cũng có thể tẩu hỏa nhập ma, muốn cường đại thì nhất định phải trong nguy hiểm không ngừng tôi luyện chính mình, nếu như sợ cái này sợ cái kia, không bằng nghỉ cmnd, không tu luyện nữa!” Du Dương nói.

“Àn, nói rất hay! Muốn trở thành cường giả, nhất định phải có cường giả chí tâm! Người có thể nghĩ như vậy, xem ra người tiền đồ vô lượng ah!”

“Ha ha! Lăng tổng, không biết nơi này của chúng ta có hay không cái cao áp trọng trường kia a?” Du Dương khát vọng nhìn Lăng Yêu Nhiều.

“Tại đây chính xác là có một cái cỡ nhỏ cao áp trọng trường bội số nhỏ, đó là cái ta dùng tu luyện đấy! Đúng rồi, người còn chuyện jh nữa không? Nếu như không có chuyện gì khác, ta đây muốn đi tu luyện rồi!” Lăng Yêu Nhiều chém gió một hồi, lại không nhắc đến cao áp trọng trường nữa.

Du Dương thầm nghĩ: “Cô nàng này rất xảo trá ah! Câu dẫn ta một hồi, sau đó đuổi ta đi! Nếu có cơ hội, ta nhất định phải hảo hảo trả thù người một phát ! ” (Bạo hoa cúc=]])

Du Dương vội nói: “Lăng tổng, người cao áp trọng trường có thể cho ta mượn sử dụng một lúc được không, ta phát hiện sắp sửa đột phá, nếu có ngoại lực kích thích, thực lực của ta có thể tăng lên nhanh hơn chút ít!”

“Ah, vậy sao? Bất quá người chỉ là công nhân của ta, ta dường như không có nghĩa vụ giúp người a!” Lăng Yêu Nhiều giao hoạt nói.

“Như thế nào lại không có nghĩa vụ chứ, ta là công nhân của Lăng tổng người, thực lực của ta tăng lên đối với nhà máy mở có lợi thật lớn đấy. Ta tăng thêm một phần lực lượng, nhà máy mở của chúng ta sẽ tăng thêm một phần an toàn! Hơn nữa nhà máy mở cũng là của ngài, ta tăng thêm thực lực toàn bộ cũng là vì ngài ah!” Du Dương nói

“Tựa hồ có chút đạo lý, người nói tiếp, xem còn có thể thuyết phục được ta hay không!” Lăng Yêu Nhiều có chút hăng hái nhìn xem Du Dương

Du Dương lại nói: “Lần trước Lăng tổng không phải nói đem giờ công của ta tính toán thành điểm tích lũy sao? Cô gái lam quế phường kia ta không cần, có thể cho ta đổi điểm tích lũy thành thời gian tu luyện tại cao áp trọng trường ak. Ta cũng không tham lam, hai giờ điểm tích lũy đổi một giờ cao áp lực trường thời gian tu luyện là được mà!” Du Dương nói.

“Haha, cái này còn nói không tham lam, lần đầu ta nhìn thấy người da mặt dày như người đấy!” Lăng Yêu Nhiều nói.

“Lăng tổng đây là đồng ý sao!”

“Ai nói ta đồng ý! Yêu cầu của người hơi quá phận rồi, hơn nữa người cảnh giới bây giờ cũng không thích hợp tại cao áp lực trường tu luyện quá lâu, như vậy đi, về sau mỗi ngày cho người sử dụng một giờ, bất quá phải là lúc ta không sử dụng mới được!” Lăng Yêu Nhiều có ý lôi kéo Du Dương, cho nên đồng ý yêu cầu của hắn, ban cho Du Dương một cái nhân tình.

“Ah! Lăng tổng vĩ đại!”

Nói xong, Du Dương vội tới định ôm Lăng Yêu Nhiều ăn đậu hũ.

“Này, người muốn làm gì”

Lăng Yêu Nhiều đối với lang thủ của Du Dương vẫn còn khắc sâu trong trí nhớ, không dám để cho hắn lại gần chính mình, vội vàng dùng tay ngăn cản thân thể Du Dương.

“Ah!” Lăng Yêu Nhiều bàn tay tiếp xúc đến thân thể Du Dương, đột nhiên có dòng điện yếu ớt theo trên người Du Dương chạy vào thân thể của nàng,

Lăng Yêu Nhiều nội tâm run lên “Làm sao vậy, tại sao ta lại cùng một tên tiểu nam sinh có cảm giác điện giật!”

Du Dương gian kế thực hiện được, thu cánh tay, giả bộ xấu hổ: “Haha, thật không có ý tứ, vừa rồi ta nhất thời cao hứng, tự nhiên phản ứng quá khích, Lăng tổng nguoi ngàn vạn lần không nên tức giận!”

Lăng Yêu Nhiều cố trấn định “Được rồi, không so đo với tiểu tử nguoi, buổi tối kết thúc công việc xong lại tới nơi này tìm ta, ta mang nguoi đến phòng tu luyện cao áp lực trường!”

Du Dương đi rồi, Lăng Yêu Nhiều nhìn ngón tay của mình vừa bị Du Dương điện giật, nhớ lại chuyện xưa, trên mặt nàng hiện lên vẻ ưu thương, nhìn lên bầu trời bên ngoài, yên lặng lầm bầm: “Thật không ngờ, ngoại trừ nguoi, lại vẫn còn có nam nhân cho ta cảm giác điện giật”

Lăng Yêu Nhiều tu luyện cao áp lực trường ngay tại bên cạnh phòng của nàng. Cùng phòng làm việc và phòng ngủ của nàng là hợp nhất một thể, ngoại trừ nàng thì không còn có người khác sử dụng qua phòng tu luyện cao áp lực trường này.

Nàng để cho Du Dương sử dụng, thực ra là nổi lên ý muốn lôi kéo Du Dương.

Du Dương buổi tối kết thúc công việc xong, lại đi tìm Lăng Yêu Nhiều, Lăng Yêu Nhiều mang Du Dương đi tới phòng tu luyện cao áp lực trường.

Nói là phòng tu luyện, kỳ thực chính là một cái dụng cụ lớn, giống như một cái hình hộp lập phương lớn dài ba thước.

Lăng Yêu Nhiều nói với Du Dương: “Cao áp lực trường giá trị chế tạo rất cao, hiện tại năng lực của ta cũng chỉ có thể chế tạo một cái phòng tu luyện cao áp lực trường lớn thế này thôi, hơn nữa bên trong lực trường tối đa cũng chỉ có thể tăng áp gấp ba, nhiều hơn nữa thì chịu!”

“Trước mắt tăng áp tối đa cao nhất có thể gia tăng bao nhiêu lần?” Du Dương hỏi.

“Ta chỉ thấy tăng áp tối đa gấp 10 lần, nhiều hơn nữa thì chưa thấy bao giờ, có thể hay không tăng áp thêm nữa...bội số cao áp lực trường, ta đây cũng không biết!” Lăng Yêu Nhiều nói.

Du Dương trầm nghĩ: “Vậy trước tiên cứ thử gấp 3 cao áp lực trường xem!”

Du Dương nói: “Lăng tổng, ta hiện tại có thể tiến vào sao?”

“Nguoi nên biết, nếu đã đột phá ý biến cảnh giới, vậy nguoi tại cao áp lực trường tu luyện sẽ không có nguy hiểm quá lớn, nhưng là nguoi bây giờ tu luyện chính là | Tư duy nhịp đập |, nếu như không cẩn thận, rất dễ dàng gặp chuyện không may!” Lăng Yêu Nhiều nói.

“Cảm ơn Lăng tổng quan tâm, nhưng vì Lăng tổng, ta chính là lên núi đao, xuống vạc dầu cũng muốn thử một lần!” Du Dương đối trả nói.

“Hừ, nói thật dễ nghe, nói không chừng là vì ai đó!” Lăng Yêu Nhiều là người trải qua sóng gió, không có bị Du Dương lừa đi.

“Haha, ít nhất trước mắt là vì Lăng tổng nguoi!” Du Dương vô sỉ nói.

“Nguoi những lời này ta sẽ nhớ kỹ a! Tốt rồi, nguoi vào đi thôi. Ở bên trong áp lực điều tiết khí, ta vừa dùng xong vẫn điều tiết thành gấp 3, nguoi nhớ điều tiết thành gấp đôi, trước bắt đầu từ bội số thấp nhất!”

Lăng Yêu Nhiều nói thêm mấy cái chú ý sử dụng cao áp lực trường, xong Du Dương tiến vào trong phòng tu luyện cao áp lực trường.

Du Dương theo lời Lăng yêu Nhiều, trước tiên đem cao áp lực trường hạ xuống gấp đôi, sau đó hít một hơi, Du Dương mở chốt mở phòng tu luyện cao áp lực trường.

Vừa mở chốt mở, áp lực cực lớn theo bốn phương tám hướng ập vào Du Dương, không chỉ như thế, Du Dương cảm giác bên trong thân thể mình cũng có một cỗ lực lượng bành trướng, dường như muốn đem thân thể bạo phá.

“Đều mọ nó!” Du Dương tranh thủ thời gian vận lực chống lại các loại lực lượng trên người mình.

Du Dương vốn tưởng cao áp lực trường này cùng cái khối Hắc thạch của tử quỷ kia hình thành lực trường không sai biệt lắm. Ai ngờ hai cái kém cách xa vạn dặm, hơn nữa thuộc tính hoàn toàn trái ngược.

Khối Hắc thạch lực lượng rất là nhu hòa, người ngồi tu luyện bên trên ngoại trừ bên ngoài ý nghĩ thanh minh, cơ bản không cảm giác đến cái gì của nó.

Mà hiện tại cao áp lực trường lại thập phần cuồng bạo, người bên trong chẳng những muốn cứng rắn chịu đủ loại lực trường đè ép, hơn nữa nó còn ảnh hưởng đến tâm trí tư duy.

“Áp lực càng lớn, thân thể có khả năng kích thích tiềm năng càng lớn, tu luyện thành quả cũng lớn hơn”.

Du Dương cắn chặt hàm răng, khoanh chân ngồi xuống, hẳn trước muốn vận công để cho thân thể triệt tiêu ngoại lực cùng với các lực lượng trong cơ thể đè ép, sau đó làm cho tinh thần mình yên tĩnh, nếu tâm không tĩnh, căn bản không thể tiến hành tu luyện | Tư duy nhịp đập |, hơn nữa Du Dương hiện tại đang muốn trùng kích cảnh giới “Đưỡng Thần”, chỉ một sơ suất nhỏ, không nói mất hết công lực, còn có thể biến thành ngu ngốc.

Phòng tu luyện cao áp lực trường là một cái phong kín không gian, bên ngoài căn bản nhìn không tới tình huống bên trong. Lăng Yêu Nhiều ở bên ngoài đợi một hồi, nhưng không cách nào biết rõ tình huống bên trong, trước hết liền đi ra.

Đối với du dương tu luyện, nàng căn bản không quá quan tâm, nàng chỉ xem du dương như là một nước cờ, một kẻ tiểu tốt, nếu như thành công còn có thể coi trọng, nếu như đã thất bại, vứt bỏ cũng không có gì đáng tiếc.

Du dương tự nhiên biết rõ Lăng Yêu Nhiều cũng là muốn lôi kéo lợi dụng chính mình, kỳ thật giữa hai người đều đồng dạng, đều là lẫn nhau lợi dụng đối phương.

Du dương đối với lực lượng thập phần khát vọng, hắn cần lực lượng, hắn muốn trở thành cường giả, trở thành Vũ Thần tồn tại, hắn muốn đi mặt trắng cứu Trương Vũ Thiên ra. Mang theo tín niệm kiên định trở thành cường giả cùng trong tâm muốn trở thành nghịch thiên Vũ Thần, Du Dương trong phòng tu luyện cao áp lực trường đã bắt đầu tu luyện | Tư duy nhịp đập |.

Từ quý đã từng nói lợi dụng khối Hắc thạch lực trường kia để tu luyện | Tư duy nhịp đập | rất nguy hiểm, mà bây giờ so với Du Dương dễ dàng tu luyện trên phiến đá lực trường lại càng nguy hiểm

Loại tu luyện này cùng làm kỳ hạn giao hàng (chơi cổ phiếu) không sai biệt lắm, phong hiểm càng lớn song song lợi nhuận lại càng lớn, chỉ cần Du Dương có thể thích ứng tu luyện ở cao áp lực trường, thực lực Du Dương sẽ phi tốc tăng lên.

Nửa giờ đi qua, bên trong phòng tu luyện cao áp lực trường không một động tĩnh.

Lăng Yêu Nhiều tới nhìn thoáng qua, thấy không có động tĩnh, lại đi trở về.

Một giờ thời gian rất nhanh trôi qua, nhưng Du Dương cũng không có đi ra.

Lăng Yêu Nhiều lại đến nhìn một lần, trong nội tâm bay lên một tia không hiểu bức bối.

“Ta lo lắng hắn làm gì? Phi phi phi, ta chính là không lo lắng cho hắn, ta tới để xem hắn đã chết hay chưa, nếu như hắn ra, ta liền vào tu luyện rất tốt! Đúng, là ta đang vội vã tu luyện!” Lăng Yêu Nhiều cố gắng không chế tư tưởng của mình.

Hai giờ đi qua, trong phòng tu luyện cao áp lực trường vẫn không có động tĩnh gì!

Lăng Yêu Nhiều có chút nóng lòng, “Hắn không phải xảy ra chuyện đi à nha!”

Nàng muốn mở phòng tu luyện cao áp lực trường nhìn xem, nhưng nếu có người đang tu luyện bên trong, mà nàng cưỡng ép mở cửa phòng..., lực trường bên trong sẽ trở thành không ổn định, người bên trong tu luyện sẽ xảy ra nguy hiểm, không chết cũng sẽ trọng thương.

Lăng Yêu Nhiều do dự thật lâu, cuối cùng vẫn là quyết định chờ đợi.

Ba giờ.

Năm giờ.

Mười giờ.

Du Dương bên trong ngáy người tròn vện mười giờ!

"Nếu như hắn còn sống, vậy hắn nhất định là cái tên điên! Lần đầu sử dụng phòng tu luyện cao áp lực trường liền vượt qua mười giờ, ta thích ứng lâu như vậy, giới nhất là dám ở bên trong tu luyện năm giờ! Đợi một lát nữa, nếu như tiếp qua một giờ hắn còn chưa có đi ra, vậy cho dù không chết cũng là ngu ngốc rồi".

Lăng Yêu Nhiều một đêm không ngủ, lúc mới đầu là qua một thời gian ngắn sẽ đến phòng tu luyện nhìn xem, nhưng đến mấy tiếng đồng hồ cuối cùng, nàng hoàn toàn là canh giữ ở ngoài cửa.

Lại qua một giờ!

"Đợi tiếp một giờ, nếu như tiếp qua một giờ hắn còn không ra, ta đây cũng chỉ có thể cưỡng ép mở ra phòng tu luyện rồi!" Lăng Yêu Nhiều lại tự nói chính mình đợi lâu thêm một giờ.

Du dương tiến vào cao áp lực trường hơn mười một giờ, vẫn đang không có đi ra.

"Đợi thêm một giờ, cuối cùng một giờ!" Lăng Yêu Nhiều lần nữa thuyết phục chính mình.

Mười hai giờ!

Lăng Yêu Nhiều rốt cục đã mất đi tin tưởng, trong lòng nàng, nàng triệt để cho rằng du dương đã chết! Tại trong cao áp lực trường lần đầu tiên liền ngáy người mười hai tiếng đồng hồ, cho dù không chết, cũng sẽ biến thành người sống đời sống thực vật. Hơn nữa nếu không dùng sức lượng sức chống cự lại được lực trường đè ép..., thân thể cũng có thể sẽ bị áp lực trong cơ thể bạo phá.

"Tốt nhất biến thành ngu ngốc, thân thể ngàn vạn đừng có bạo chết, nếu như đem phòng tu luyện của ta làm ô uế, về sau ta như thế nào tu luyện ah!"

Lăng Yêu Nhiều đang muốn mạnh mẽ mở cửa phòng tu luyện, đột nhiên, phòng tu luyện bị người từ bên trong mở ra, Du Dương mở hô hấp đầy người từ bên trong đi ra.

"Người.. người.. người không chết? Ở bên trong ngủ người mười hai giờ vậy mà không chết" . Lăng Yêu Nhiều hoảng sợ nhìn Du Dương.

"Ách, Lăng tổng, thực thực xin lỗi, ta không cẩn thận ở bên trong ngủ quên, cho nên quên thời gian! Chậm trễ ngài tu luyện, thật sự là xin lỗi ah" . Du Dương áy náy cười nói.

"Ngủ...ngủ quên!" Lăng Yêu Nhiều sắc mặt từ hoảng sợ biến thành phẫn nộ, nàng đối với Du Dương quát: "Tiểu tử người lại ngủ quên đi, người có biết ta... ta rất cần tu luyện không? Người vậy mà ở bên trong ngủ quên! Buồn ngủ cũng về giường của người mà ngủ ah, lãng phí của ta cao áp lực trường, tức chết ta rồi" .

"Ha ha, Lăng tổng, người là đang lo lắng cho ta ah!" Du Dương một bên cười gian nhìn Lăng Yêu Nhiều hai gò má ửng hồng, nói: "Người lo lắng cho ta cứ việc nói thẳng ấy ư, cái này không có gì cả! Lo lắng ta liền can đảm nói ra nha, tuy nhiên hai ta hai người niên kỷ kém khá lớn, nhưng ta cảm thấy tuổi không phải khoảng cách, nếu như hai người là thật tâm yêu nhau..., cái kia cũng không phải chênh lệch! Đừng có sợ, ta sẽ không chê cười người lão Ngu ngậm cỏ non mà! Bất quá dù sao chúng ta vừa mới quen, còn không biết gì về nhau, ngài nếu đối với ta có không có ý kiến gì..., thì cũng phải cho ta hãy suy nghĩ cân nhắc một chút ah".

"Cân nhắc cái shít nhà người, người đi chết đi!"

Lăng Yêu Nhiều hoàn toàn bị du dương chọc giận, đôi bàn tay trắng như phấn mang theo hơn một vạn thất lực, hung hăng hướng Du Dương oanh tới.

"Ah! Đến giờ ta trực ban rồi, ta sẽ không quấy rầy Lăng tổng người tu luyện nữa, đợi buổi tối ta lại tới tìm người!"

Du Dương nhẹ nhàng linh hoạt tránh thoát Lăng Yêu Nhiều một quyền, sau đó chạy thoát rồi!

"Ân? Không có đánh trúng hần!" Vừa rồi một kích này, Lăng Yêu Nhiều phẫn nộ ra quyền, tuy nhiên không phải toàn lực, nhưng lấy Du Dương thực lực, cũng không thể nhẹ nhõm tránh thoát đi ah!

Lăng Yêu Nhiều tiến vào phòng tu luyện cao áp lực trường vào phòng. Nàng đầu tiên đi điều tiết lực trường bội số điều tiết khí, Du Dương ở bên trong ngủ quên, vậy hần nhất định không có tăng thêm cao áp lực trường. Nhưng là lúc nàng đi điều tiết lực trường bội số , con số trên đó lại làm cho nàng lập bắp kinh hãi, "Ba, gấp ba lực trường!"

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 102: La Sát, Tu La

"Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng. Nếu nói hần tại gấp đôi lực trường cao áp tu luyện 12 giờ, miễn cưỡng còn có thể chấp nhận được, nhưng ngay lần đầu tiên tiếp xúc cao áp lực trường, liền thích ứng gấp ba lực trường, vậy hần không phải là tên điên mà là một thiên tài."

Lăng Yêu Nhiều nội tâm xuất hiện cực kỳ nghi vấn(???)!

Ban ngày Lăng Yêu Nhiều liền âm thầm quan sát Du Dương, nhưng thấy hần vẫn tinh thần sung mãn bộ dáng long sinh hồ hoạt, "Chẳng lẽ hần thật sự ngủ quên trong phòng tu luyện cao áp lực trường".

Buổi tối, Du Dương lại mặt dày mày dạn đến tìm Lăng Yêu Nhiều "Lăng tổng, hôm nay lại cho ta mượn dùng phòng tu luyện cao áp lực trường được không? Ta cam đoan hôm nay sẽ không ngủ quên bên trong ah"

Lăng Yêu Nhiều cũng không có trả lời, ngầm đồng ý cho Du Dương vào, nàng muốn biết rõ xem Du Dương tại phòng tu luyện cao áp lực trường làm cái jh?

Du Dương thấy Lăng Yêu Nhiều không có ngăn cản, liền không khách khí, chính mình đi tới phòng tu luyện cao áp lực trường. Du Dương sau khi vào liền đóng kỹ cửa phòng tu luyện, hần nhìn điều tiết khí bội số lực trường một chút, thấy hiện lên là gấp ba, xác định không có chuyện jh, Du Dương liền mở chốt mở cao áp lực trường.

Gấp ba! Đúng, là gấp ba!

Lúc này Du Dương đang tu luyện [Tư duy nhịp đập] tại gấp ba cao áp lực trường, Du Dương ý chí kiên định cùng với cường giả chi tâm, mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng, thành công chiến thắng gấp ba cao áp lực trường.

Du Dương dường như đã thích ứng với việc tu luyện tại gấp ba cao áp lực trường, lúc này, hắn đã tiến nhập vào cảnh giới lưỡng thông vong ngã, tất cả tư duy toàn bộ đều tập trung ở việc tu luyện [Tư duy nhịp đập], tạo thành tuần hoàn tự nhiên, vô pháp vô niệm tự hành vận chuyển cơ năng thân thể.

Cảnh giới lưỡng thông vong ngã vô pháp vô niệm, người bình thường muốn gặp phải cần phi thường đại kỳ ngộ cùng với vận khí, nhưng mà Du Dương có trí não thứ hai có thể điều tiết khống chế, thân thể rất dễ dàng tiến vào cảnh giới lưỡng thông vong ngã vô pháp vô niệm. Tuy Du Dương không phải người đầu tiên có thể tiến vào cảnh giới vong ngã này, nhưng ở trong cao áp lực trường dụng trạng thái vô pháp vô niệm để tu luyện lại là người thứ nhất.

Người bình thường tại cao áp lực trường mà tiến vào trạng thái vô pháp vô niệm, tư duy sẽ không chống cự lại cao áp lực trường, thân thể rất có thể sẽ bị cao áp lực trường bạo chết.

Nhưng Du Dương có thứ hai trí não, ngay sau khi Du Dương tiến vào vô pháp vô niệm trạng thái, nó có thể tiếp nhận quyền khống chế thân thể Du Dương, cho nên Du Dương sẽ không xuất hiện bất luận nguy hiểm gì cả. (câu chữ quá)

Ngày hôm qua Du Dương tu luyện mười hai giờ trong cao áp lực trường, hơn nữa còn là trong trạng thái vong ngã vô pháp vô niệm, khiến cho Du Dương chẳng những đã tiến nhập “Đường thân” kỳ, hơn nữa đã là đến đỉnh kỳ.

Chỉ cần đạt đến “Ý biến” cảnh giới, cho dù tu luyện [Tư duy nhịp đập] viên mãn, về sau có hay không thể tiến thêm vào tầng tu luyện cao hơn, vậy thì phải xem tạo hóa của cá nhân rồi. Có người, giống như Quý Trảo đã từng đuổi giết Du Dương, hắn dừng lại ở cảnh giới “Ý biến” hơn mười năm vẫn không cách nào đột phá được. Mà giống như Lăng Yêu Nhiều, tuy nàng chỉ có chừng ba mươi tuổi, nhưng mấy năm trước nàng đã là cường giả độc chiếm một phương!

Hôm sau, Du Dương lại tu luyện phòng cao áp lực trường mười hai giờ, nếu như không phải sợ hù dọa đến Lăng Yêu Nhiều, Du Dương còn muốn tu luyện tiếp thêm một hồi mới ra.

Nhìn Du Dương quần áo bị mồ hôi ướt, Lăng Yêu Nhiều đôi mày nhíu lại, lúc nàng chứng kiến cao áp lực trường bội số vẫn là gấp ba thì Lăng Yêu Nhiều liền bắt đầu hoài nghi Du Dương.

“Du Dương!” Lăng Yêu Nhiều gọi lại Du Dương đang tiêu sái rồi đi, nói: “Có hứng thú luận bàn vũ kỹ với ta một lúc không?”

“Ah! Cùng Lăng tổng luận bàn?” Du Dương suy tư, có chút động tâm, có thể cùng cường giả độc bá một phương, đối với vũ kỹ của mình nhất định sẽ có lợi lớn, nhưng hiện lực lượng của mình còn không có đột phá [Tư duy nhịp đập], nếu như đột phá rồi, thì còn có thể cùng Lăng Yêu Nhiều đánh liều, nhưng hiện tại mà đi tìm nàng luận bàn vũ kỹ, chính là đi ăn hành a!

Du Dương nói: “Giờ trực ban của ta đến rồi, nếu như mà không đi, mọi người sẽ cho là ta đêm nay bị Lăng tổng làm thịt rồi, một mối đến không dậy nổi giường! Sự tình làm hao tổn thanh danh của Lăng tổng, ta làm sao có thể làm được a! Nếu như Lăng tổng muốn luận bàn vũ kỹ, ta xem hay là tuyển một cái ngày hoàng đạo nào đó, người chuẩn bị một cái giường thật to, chúng ta ở trên đó luận bàn ba trăm hiệp nha”.

Du Dương sắc tâm lại bắt đầu bành trướng

“Làm càn!” Mấy hôm trước còn là tiểu tử thợ mỏ, không ngờ mới hai ngày thời gian không có quản lý Lăng Yêu Nhiều làm sao có thể để hắn phát triển dưới chân được, thân thể như lưu tinh bắn về phía Du Dương, đồng thời một đám đánh úp về phía mặt Du Dương.

Một quyền này mang theo lực lượng hơn một vạn thất!

Chứng kiến Lăng Yêu Nhiều ra tay đối với mình, Du Dương cũng không hề kinh hoảng, thân thể hắn lui về ngay trong quá nhìn tiếp nhận một quyền của nàng, sau đó mượn lực của quyền, lại nhanh chóng chạy thoát!

“Ân? Lực lượng của hắn lại tăng lên! Chẳng lẽ hắn thật sự tại trong gấp ba cao áp lực trường tu luyện mười hai giờ!”

Ban ngày du dương bình thường trực ban, bất quá lại không có cơ hội đi trộm xích tinh thạch. Ban ngày nhân viên công tác rất nhiều, thỉnh thoảng mới có xích tinh được vận chuyển đến trong phòng kho, đồng thời cũng có rất nhiều xích tinh bị chờ đi bán đi. Du Dương là chỉ có tiếng không có miếng.

Ngay khi Du Dương thò mắt nhìn xích tinh thạch, Du Dương liền thấy tổng quản An Liên Anh dẫn đầu một đám người lạ từ nhà máy mỏ đi ra. Những người này thân đều mặc hắc y, bước đi đồng đều giống như là có trải qua huấn luyện. Cầm đầu là một người mặt chữ quốc khoảng trên dưới bốn mươi tuổi, hai người, theo An Liên Anh dẫn đi xuống, hai người bọn họ hướng về phía văn phòng của Lăng Yêu Nhiều.

Qua hơn 1 phút đồng hồ, An Liên Anh đi ra văn phòng của Lăng Yêu Nhiều, sau đó những hắc y nhân được An Liên Anh an bài làm công tác bảo vệ nhà máy mỏ.

“Cửu ca!” Du Dương hương Trần Cửu phía trước gọi, hỏi: “Cửu ca, đám kia là bọn người nào? Bọn hắn tới nơi này làm gì?”

“Bọn hắn ah, là lính đánh thuê! Nhưng có thể gần đây bên ngoài không yên ổn, Lăng tổng sợ có người có ý xấu với nhà máy mỏ của chúng ta, thuê về đám đương bảo an tạm thời a!” Trần Cửu ra dáng người từng trải giải thích cho du dương.

“Bên ngoài như thế nào mà không yên ổn vậy?” Du Dương hiếu kỳ hỏi

“Ha ha, thực ra không yên ổn là có quan hệ trực tiếp với thực lực, nếu Lăng tổng của chúng ta mà là Phong cấp cường giả, cơ bản là không ai dám có ý động tới nhà máy mỏ của chúng ta!” Trần Cửu nói.

“Vậy Lăng tổng bây giờ thực lực là cái dạng gì rồi?” Du Dương lại hỏi

“Cái này ta cũng không rõ lắm, chỉ biết cái nhà máy mỏ này là do Lăng tổng chơi bài thắng cuộc, nhưng thứ khác thì bọn tiểu đệ chúng ta làm sao biết! Bất quá” Trần Cửu trên mặt lộ ra âm sắc, giọng điệu nhỉnh bợ, nói: “Ta nghe nói hai ngày nay người hay ra vào phòng của Lăng tổng, tiểu tử người nếu trào cao rồi, cũng không nên quên huynh đệ ta a!”

“Ha ha, nhất định, nhất định!” Du Dương cũng không thêm giải thích.

Hai người người một câu ta một câu rảnh rồi hàn huyên!

Đối với Du Dương mỗi ngày tại trong phòng tu luyện cao áp lực trường tu luyện hơn mười cái giờ đồng hồ, Lăng Yêu Nhiều dần dần thành thói quen, chỉ là Du Dương đoạt thời gian tu luyện của nàng, trong nội tâm nàng rất không thoải mái.

Một ngày đẹp trời, Du Dương đã tu luyện xong một đêm, lơ đãng đi ra phòng tu luyện cao áp lực trường. Liền chứng kiến một cặp giò tuyệt đẹp với đôi tất chân gọi cảm Lăng Yêu Nhiều đang ôm hai tay chờ ở cửa ra vào.

“Lăng tổng, buổi sang vui vẻ a!” Du Dương ha ha cười nói.

“Sớm cái gì mà sớm, ta chờ người cả đêm rồi!” Lăng Yêu Nhiều sắc mặt giận dữ nói.

“Đợi ta? Ha ha, Lăng tổng người về sau cũng không cần đợi ta mà, người cứ đi ngủ trước đi!” Du Dương vẻ mặt mập mờ nói.

Thông qua mấy ngày tiếp xúc, Lăng Yêu Nhiều đối với Du Dương miệng ba hoa đã thành thói quen, nàng nói: “Người dùng phòng tu luyện cao áp lực trường của ta tu luyện liên một mạch hơn mười giờ đồng hồ, ngay thời gian của ta cũng đều chiếm dụng rồi, người có biết mỗi giờ đồng hồ cao áp lực trường tốn bao nhiêu xích tinh thạch không? Nếu ngày mai mà không đứng giờ đi ra, về sau cũng đừng nghĩ có thể sử dụng nữa!” Lăng Yêu Nhiều nói.

“Lăng tổng, người nói vậy ta mới nghĩ đến, không gian trong phòng tu luyện cũng rất rộng, luân phiên nhau sử dụng thật là lãng phí, không bằng hai chúng ta cùng nhau tu luyện a! Tu luyện cũng giống như làm việc, nam nữ mà phối hợp với nhau, có thể sẽ sinh ra được phi thường hiệu quả nha? Bà mẹ nó, ta quá thiên tài rồi, đây chính là nam nữ song tu trong truyền thuyết a! Lăng tổng, không bằng về sau hai chúng ta song tu nha!” Du Dương nói.

“Cút! Về sau không cho phép người xuất hiện ở chỗ này!” Lăng Yêu Nhiều rất vô tình đem Du Dương đá ra ngoài.

Du Dương lách qua bên người Lăng Yêu Nhiều liền ngửi được một mùi thơm nhàn nhạt của cơ thể, “Ân! Mùi vị này như thế nào lại giống như mùi trên người của Trác Phi cùng Vũ Thiên, chẳng lẽ là mùi thơm của xử nữ!”

Du Dương rất nhanh loại bỏ ý nghĩ này “Ảo giác, nhất định là ảo giác, ai nhìn nàng cũng đều cho là một thiếu phụ xinh đẹp, lại còn ăn mặc tất chân dâm dăng như thế, sao có thể là xử nữ được! Hơn 30 tuổi dâm dăng lão xử nữ? Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng!”

Du Dương trở về ký túc xá nhà máy mỏ, hắn muốn trước tiên đi tắm rửa, ăn qua điểm tâm sau đó mới đi trực ban.

Lúc này, đối diện với Du Dương có một cái trung niên nam nhân mặt chữ quốc đi tới, hắn đúng là người thủ lĩnh dong binh (tiểu đoàn, tiểu đội) mà An Liên Anh mời đến. Du Dương liếc mắt đánh giá hắn một phát, một thân hắc y, bộ pháp trầm ổn, trong mắt ẩn chứa sát khí nặng nề.

“Cường giả đột phá [Tư duy nhịp đập]” Qua sát bên người, Du Dương cảm thấy khí tức trên người hắn không giống như võ giả bình thường, đó là loại khí tức chỉ cường giả mới có, Du Dương đã từng cảm giác được trên người Lăng Yêu Nhiều.

Bất quá Du Dương nội tâm cảm thấy rất kỳ quái, tửu quý là người cường đại nhất mà hắn từng gặp, nhưng trên người của hắn Du Dương lại không cảm giác được loại khí tức này “Chẳng lẽ tửu quý đã tu luyện đến cảnh giới khí tức nội liễm?”

“Đứng lại!” Du Dương cùng thủ lĩnh dong binh đi qua ngay sát bên người, đi qua được hai bước, thủ lĩnh dong binh kia liền đột nhiên quay người gọi lại Du Dương.

“Đang bảo ta sao?” Du Dương dừng bước chân, quay người hỏi.

Thủ lĩnh dong binh cẩn thận xem kỹ du dương một lần, sau hỏi: “Người là Du Dương”.

“Haha, không nghĩ tới ca ca ta nổi danh như vậy, đến Hỏa Tinh còn có người nhận thức ta!” Du Dương vô sỉ đáp.

“Thật là người! Người để cho ta đi tìm thực vật và ah, hôm nay người hãy chết đi!” Thủ lĩnh dong binh đột nhiên sắc mặt thay đổi, biến thành dữ tợn, đồng thời hướng Du Dương ra tay.

“Này, người làm gì? Ta với người hình như không phải rất quen thuộc a!” Du Dương trầm nghĩ, tên này có phải bị bệnh không! Tên của lão tử có lực hấp

dẫn lớn như vậy ư, nghe xong tên của ta liền muốn giết ta!

“Không quen? Cái tên La Sát nghe nói qua a? Ta gọi là Tu La, là đại ca của La Sát !”

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 103: Niệm Lực Thôi Động

“Ồi mẹ ơi! Đại ca của La Sát. Tụi Hắc Nhật dong binh đoàn này với mình có duyên tiền định hay sao chứ” Du Dương lúc trước tự tay đem pho đoàn trưởng La Sát của Hắc Nhật dong binh đoàn chia làm bốn khối, làm sao lại có thể quên được.

Tuy nhiên Du Dương sắc mặt không thay đổi, nói: “nguyên lai là Tu La đại ca, ta cùng với La Sát huynh đã từng gặp mặt qua, ở giữa biển người mệnh mong gặp nhau cũng là một loại duyên phận, hôm nay lại có thể cùng Tu La đại ca ngời tại Hỏa Tinh gặp mặt, cái này chính là đại duyên phận. Đi, huynh đệ chúng ta cùng tìm nơi nào uống rượu, cùng nhau đến Lam Quế Phường kiếm mấy em xinh đẹp bồi tiếp. Bất quá ta chỉ là một tên thợ mỏ nhỏ nhoi, tiền không có, tật thì nhiều, lúc tính tiền hi vọng Tu La đại ca chiếu cố ứng trước nhé”

“Móa, ai có duyên phận với cm ngời, ngời giết đệ đệ ta, hôm nay ta phải đem cái tên sát nhân trộm đồ như ngời tán thành trăm mảnh” Tu La giận dữ nói.

“Ah! Ta, ta giết La Sát huynh sao? Điều này sao có thể! Là tên đéo nào tình tròng thượng não hại ta, ta muốn thiên hần, cho hần cả đời chỉ có thể ngắm nữ nhân!” Du Dương làm bộ giận dữ quát.

“Ta không muốn nhiều lời với ngời nữa, đệ đệ ta có mang theo một đôi Ngự Phong Thoa, mà Xích gia lại nói Ngự Phong Thoa ngời đang nắm giữ, hơn nữa đệ đệ ta lưu lại manh mối trên người, có chỉ ra kẻ nào đang giữ Ngự Phong Thoa chính là hung thủ” Tu La quát

“Móa nó!” Du Dương tức giận mắng một câu, đem Tu La làm giật mình, sau đó hất cánh tay nói: “Xích Kinh Thế tên hỗn đản này, La Sát huynh bị hần sát hại, lại đoạt lấy Ngự Phong Thoa, bây giờ lại giả họa lên ta. Hần quả thực quá xảo trá rồi, quá vô liêm sỉ.”

Du Dương lại nói: “ta chẳng qua là không quen nhìn hần khi nam hiệp nữ, đánh cho hần một trận, giáo dục hần một lần, đem hai tên võ giả thiếp thân cạnh hần giết đi, ai ngờ hần giờ trò hăm hại ta. Tu La mọi người yên tâm, chuyện tình này ta chắc chắn sẽ lên mặt trắng đòi lại công đạo từ Xích Kinh Thế, ta cùng La Sát huynh có chung một mối thù cần báo”

Du Dương nói một phen, Tu La có chút giao động, lại có chút không xác định lại phán đoán của mình.

Du Dương thấy Tu La bắt đầu do dự, nhận thấy rên sát phải khi còn nóng, nói tiếp: “Tu La đại ca, Xích Kinh Thế nói trên người ta có Ngự Phong Thoa, vậy ngời thử kiểm xem ta có vật kia không?”

Du Dương lộ ra bàn chân trần, lại để cho Tu La nhìn cho rõ.

“Nghe nói Ngự Phong Thoa là một vũ thần khí, nếu ta thực sự nắm giữ một vật quan trọng như vậy, ngời nghĩ xem, ta phải luôn mang theo mình mới đúng chứ? Hơn nữa nghe nói nó còn có thể ngự không phi hành, nếu thật sự giết La Sát huynh, gặp ngời ta chả bay đi luôn rồi, còn đứng đây nói chuyện với ngời chắc.”

Tu La nhìn thoáng qua hai chân Du Dương, xác thực không phải Ngự Phong Thoa

“Nói đùa, Ngự Phong Thoa đã bị lão tử chuyển thành plug-in, ngời thấy được mới lạ” Du Dương trong lòng cười trộm.

Tu La do dự ngẩng lên nói: “Ngời nói đệ đệ ngời bị Xích Kinh Thế giết, có chứng cứ không?”

“Ách” cái này thì không có. Bất quá lúc ta thấy La Sát huynh cùng Xích Kinh Thế giao phong, La Sát huynh chân đeo Ngự Phong Thoa muốn bắt Xích Kinh Thế, mà Xích Kinh Thế cũng cầm một vật gọi là Đà Thần Tiên, cũng là một vũ thần vũ khí. Xích Kinh Thế vốn cũng không phải đối thủ của La Sát huynh, nhưng hần có hai nội tạng kỳ cao thủ trợ giúp, ba tên cùng quần âu La Sát huynh. Ai! Lúc ấy thật thảm a.” Du Dương giả bộ đau lòng than: “màn huyết tình như thế ta cũng không dám xem, nên về sau thế nào cũng không rõ lắm”

Du Dương vỗ vỗ bả vai Tu La nói: “Tu La huynh, hãy nén bi thương a.”

Nói xong, Du Dương liền đi thẳng, lưu lại Tu La rơi vào trầm tư.

“VC!” Du Dương đi đến một nơi không người, sau khi khuất tầm nhìn của Tu La, xoa xoa cái trán than: “đọa chết ta rồi, may mà ta đây cơ trí hơn người, tức trí đa mưu, mới trốn được kiếp nạn này”

“Không được, ta phải mau chóng đột phát Tư Duy Mạch Động, bên cạnh tên Tu La này quá nguy hiểm, nói không chừng đến lúc nào đó hắn ngộ ra, lúc ấy không có sức liều mạng thì nguy”.

Du Dương vừa rồi chỉ là cưỡng từ đoạt lý, chỉ cần Tu La hắn điều tra một chút, chân tướng sẽ lập tức phơi bày, nhưng hắn cũng không nở ròi mở Xích tinh này, càng không nở ròi phòng cao áp từ trường của Lăng Yêu Nhiều. Bởi hắn cảm thấy mình sắp đột phá rồi.

Ban ngày Du Dương chờ đợi trong lo lắng, vừa chạng vạng tối liền lập tức chạy đến chỗ Lăng yêu Nhiều

“Ngươi sao đến đây?” Lăng Yêu Nhiều mắt hứng nhìn hắn hỏi.

“Ha Ha, Lăng tổng, đêm nay ta tới muốn cùng ngươi song tu, bất quá ta nói trước, ta dù sao vẫn còn là trai tân chưa từng ném qua quả ngọt, chúng ta chỉ đơn thuần tu luyện, không thể phát sinh chuyện khác nhé” Du Dương phàng phất như chịu ủy khuất nói ra.

Lăng Yêu Nhiều muốn đem tên vô sĩ không biết xấu hổ này đá đi, bất quyas lại nghĩ hắn có thể ở trong phòng cao áp tu luyện hơn mười giờ, nên cải biến chủ ý.

Lăng Yêu Nhiều đứng lên, từng bước mỉ hoặc hướng tới Du Dương, một bàn tay trắng như ngọc khoát lên người Du Dương, sau đó trượt xuống phía hạ thân hắn, ghé bên tai hắn phun hương khí: “Ngươi muốn cùng ta song tu, cũng phải xem vốn liếng của ngươi thế nào đã”

Tiếp đó Lăng Yêu Nhiều lướt ngón tay qua bộ ngực cứng rắn của hắn, vuốt nhẹ tám khối mai rùa ở bụng, rồi tiến thẳng đến như ý côn của hắn.

“Ôi mẹ ơi, có mùi thơm xừ nữ tử diễm phụ” ngửi thấy chính là mùi xừ nữ. Nhưng xem tư thái của Lăng Yêu Nhiều phải là một dâm phụ duyệt nam vô số mới đúng. Du Dương trong lòng nổi lên hiếu kỳ, cho nên cũng không ngăn cản bàn tay của Lăng Yêu Nhiều (thằng nào ngăn thì rõ là gay cmnr)

Lăng Yêu Nhiều ngón tay một đường thông suốt, tận đến khi gặp hạ thân Du Dương.

Hai người không hẹn mà cùng đưa ánh mắt khiêu khích nhìn đối phương, xem ai phải dừng trước. Như ý côn của Du Dương đột nhiên ngồng lên, độn quần hắn thành một cái lều vải.

“Ah!” Một cục tròn tròn rắn như cục sắt đâm thẳng vào ngón tay Lăng yêu Nhiều. Kiên cường, tràn đầy lực lượng + thừa mứa đạn dược làm tâm hồn thiếu nữ như run lên. (dâm thấy mẹ, thế sao mà chưa mất trinh nhỉ?)

Gian kế Du Dương như được thực hiện, đột nhiên nắm lấy bàn tay cùng eo Lăng Yêu Nhiều, lang thủ di chuyển lên mông, đẩy nàng vào lòng ngực mình, thúc như ý côn dưới hạ thân nàng.

Lập tức có hai dòng điện yếu ớt như đồng thời chui vào thân thể Lăng yêu Nhiều, một dòng thì lướt qua trái tim nàng, dòng còn lại thì đánh thẳng tới vùng đảo nguyên thâm kín, tàn sát một hồi.

“Á” Lăng Yêu Nhiều kêu lên một tiếng, bất quá âm điệu so với lần trước bất đồng, lần trước là mạnh mẽ kháng cự, mà lần này lại là yếu ớt vô lực (ổi dkm, chết mất)

Du Dương thâm nghĩ: “ha ha, biết sự lợi hại của ta chưa”

“Thế nào Lăng Tổng, hàng của ta có xịn không”

Nội tâm Du Dương thập phần đắc ý với thủ đoạn “Ngự nữ” của mình.

Tuy Lăng Yêu Nhiều bị Du Dương làm xuân thủy rộn rạo, nhưng định lực của nàng khá lớn, rất nhanh điều chỉnh trạng thái của mình, đẩy Du Dương ra, tránh xa ma chướng của hắn.

Lăng yêu Nhiều ổn định xong, nhưng xuân tâm vẫn rục rịch, nàng dù cố gắng bình tĩnh nhưng hai gò má ửng đỏ, nàng bày ra mặt thể nói với Du Dương: “Có chút tiền vốn, được rồi, hôm nay ta sẽ hi sinh một chút cùng ngươi song tu, ngươi tốt nhất nên nắm chắc cơ hội nhé!”

Lăng Yêu Nhiều hai má tự nhiên ửng đỏ, nội tâm nàng xuất hiện một tia ngượng ngùng. Lúc này Du Dương đã đem đến cho nàng một sự hấp dẫn vô cùng, cơ hồ làm nàng muốn nổ tung.

“Ta khoái! Nếu thật sự là một xừ nữ, cộng thêm cặp giò giết người kia, chính là một cục phẩm Ngự tỷ a”

Nhưng làm thế nào chứng minh cô nàng là xừ nữ a. Bề ngoài tuyệt đối không giống, trừ phi là đẩy lên giường, hi sinh bản thân để thử nghiệm. Bất quá bản thân mình chưa đủ trình để đánh bại cô nàng, tạm thời không dùng được.

Hai người đều rất ngại, nhưng đã đến phòng luyện tập cao áp lực trường, công tắc đã mở, ai cũng không dám nói giỡn nữa.

Tuy Lăng Yêu Nhiều trong lòng có chút chuẩn bị, nhưng thấy Du Dương đem áp lực tăng gấp ba, vẫn thấy giật mình.

“Ta tối đa chỉ có thể chịu được gấp ba lần áp lực, lại chỉ có thể chịu được trong vòng năm giờ, mà hần lại có thể chịu hơn mười giờ, hơn nữa lại còn là vòng nguyệt cao áp lực, không có khả năng. Hừ! ta muốn xem người có thể chịu được bao lâu.” Lăng Yêu Nhiều thầm nghĩ trong lòng

Du Dương hiện tại vội vã đột phá, không có tâm tư quan tâm nhiều thứ, nội tâm loại bỏ hoàn toàn tạp niệm, chuyên tâm tu luyện.

Lăng yêu Nhiều thấy Du Dương tu luyện, cũng chuyên tâm bắt đầu tu luyện.

Ba giờ sau, Lăng Yêu Nhiều thấy Du Dương tu luyện không nhúc nhích, vẫn đang tiếp tục tu luyện, chỉ có điều thân thể xay ra chút biến hóa, trên trán xuất ít mồ hôi.

Lại qua hai giờ, Lăng yêu Nhiều kết thúc tu luyện theo thói quen, nhưng sau khi đứng dậy, lại phát hiện Du Dương vẫn không nhúc nhích, dường như mọi thứ với hần đều không liên quan.

“Vô niệm, vô pháp, vô tâm. Không, không có khả năng, không ai dám ở trong cao áp lực trường rơi vào trạng thái vô ngã để tu luyện!” Loại tu luyện này yêu cầu bản thân cực cao, người bình thường không thể nào làm được, huống chi là tại phòng cao áp này.

Mỗi lần tu luyện tầm năm giờ, đây đã là thói quen của Lăng Yêu Nhiều rồi, nàng muốn đi ra ngoài, nhưng Du Dương còn ở bên trong, nếu như mình làm gián đoạn, sẽ có thể làm hần bị tẩu hỏa nhập ma.

Lăng yêu Nhiều nghĩ nghĩ: “cảnh giới của ta cao hơn hần nhiều, hần có thể tu luyện mười hai giờ, ta chắc chắn cũng có thể làm được.

Nói thì dễ, làm mới khó. Lăng Yêu Nhiều không có đệ nhị trí não, vô pháp tiến vào vô ngã cảnh giới, càng không có tín niệm kiên định cùng cái tâm của cường giả, cho nên sau đó năm giờ, cơ hồ nàng đã tới cực hạn có thể thừa nhận, có thể gây nguy hiểm tới nàng.

Hiện tại trên người hai người đều ướt đầm mồ hôi, quần áo như lột nước.

“tiểu tử này sao biến thái kinh dị?”

Lăng Yêu Nhiều cắn chặt hàm răng, tâm không chịu thua cố chịu đựng.

Lăng Yêu Nhiều giữ vững được hai giờ nữa.

“đã mười hai tiếng đồng hồ rồi, người cũng nên nghỉ đi chứ” đây là kỉ lục mà Lăng yêu Nhiều có thể đạt được từ trước đến giờ. Nhưng Du Dương vẫn y nguyên không động, không có ý định dừng tu luyện. “móa nó, lão nương liều mạng với người. Cảnh giới của ta cao như vậy, lại có thể bại bởi người sao!”

Lăng Yêu Nhiều thấy Du Dương vẫn không động, tâm tính nổi khùng, đem toàn bộ cơ thể đã đạt đến cực hạn điều chỉnh lần nữa, vùi đầu vào trong tu luyện.

Lại qua một giờ, Lăng yêu Nhiều kinh hi tỉnh lại, vẻ mặt kích động: “đột phá, ta đã đột phá, ta gặp bình cảnh đã lâu, vậy mà tại cực hạn cơ thể lại đột phá”

Ngay khi Lăng Yêu Nhiều vui mừng, Du Dương bên cạnh cũng xuất hiện dị động!

Gân cốt, da thịt, nội tạng trong cơ thể Du Dương có chút chấn động, một cỗ khí kinh cường đại bành trướng ra ngoài.

Lăng Yêu Nhiều cả kinh nói: “Niệm lực thôi động! hần tu luyện đến niệm lực thôi động”

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 104: Hắc Nhật Diệt Thế Quyền

Niệm lực thôi động, chính là tăng cao hơn sau Tư duy mạch động

Khi tu luyện tư duy mạch động đến trình độ nhất định, có khả năng sẽ tiếp cận đến cực hạn của lực lượng, chính là vạn thất lực lượng (10000 thất), không thể nào tiến thêm được nữa. Nhưng sau khi tu luyện tư duy mạch động đến sau cảnh giới ý biến, tư duy sẽ phát sinh biến hóa, từ trạng thái vô hình chuyển sang trạng thái hữu hình, và được gọi là niệm lực.

Tuy nhiên loại lực lượng này không mạnh mẽ cho lắm, càng không thể đem ra ngoài cơ thể, chỉ có thể tác động bên trong cơ thể. Nhìn thì có vẻ tác dụng

không lớn, tuy nhiên có một số cường giả sau khi bỏ vô số tâm huyết đã tạo ra được một phương pháp tu luyện, mà nhờ phương pháp tu luyện này mà nhân loại có thể lợi dụng lực lượng của niệm lực để sinh ra một sức mạnh to lớn, cái này chính là “Niệm Lực Thôi Động”.

Niệm lực thôi động nguyên lý chẳng mấy phức tạp, chỉ là thông qua niệm lực tác động lên các tế bào cơ thể tương tác với nhau sinh ra một cỗ năng lượng, sau đó năng lượng này được chuyển đổi trở thành lực lượng vượt qua vạn vật, đạt tới lực lượng lên tới vài vạn thất.

Nguyên lý nghe thì có vẻ đơn giản, nhưng lúc tu luyện lại thập phần khó khăn. Có những người tu luyện tư duy mạch động đến niệm biến cảnh giới, nhưng cả đời họ cũng không thể lĩnh ngộ được cách vận động của tế bào cũng tức là không thể sử dụng được sức mạnh của niệm lực.

Niệm lực thôi động được chia thành mười giai đoạn, đến mỗi giai đoạn lại làm cho lực lượng tăng thêm một vạn thất. Hiện tại Du Dương vừa đột phá, ở giai đoạn đầu tiên, đạt được trên một vạn thất lực lượng. Nếu như tăng lực lượng lên đến được hai vạn thất, chính là đã đạt được giai đoạn thứ hai.

Du Dương đình chỉ tu luyện. Hắn từ từ mở đôi mắt, chứng kiến được Lăng Yêu Nhiều nhìn mình một cách kỳ quái. Du Dương tắt đi cao áp lực trường, sau đó quay sang Lăng yêu Nhiều: “Lăng tổng, người sao nhìn ta đắm đuối vậy, không phải long nể sắc tâm đây chứ?”

“ngươi thật sự vừa mới đột phá Tư duy mạch động?” Cho dù sự thực đang bày ra trước mắt, nhưng Lăng Yêu Nhiều vẫn muốn Du Dương chính miệng thừa nhận.

“À! Vừa rồi giác quan thứ sáu của ta cảm thấy có người nổi lên sắc tâm, vì bảo trụ sự “trong sạch” của mình, ta không thể không đột phá” Du Dương thừa nhận.

“Ngươi” Du Dương rõ ràng là đang nói năng, vốn định nổi giận, nhưng tâm niệm xoay chuyển, nói: “ngươi bây giờ đã đạt đến “niệm lực thôi động” của cường giả, ngươi dùng phòng tu luyện cao áp lực trường của ta nhiều ngày như vậy, ngươi nói xem ngươi phải trả ơn ta thế nào đây ah?”

“ha ha, đến rồi, đến rồi, mục đích chính đây rồi” Du Dương thầm nghĩ

Lăng Yêu Nhiều nội tâm cũng vô cùng cao hứng, thầm khen chính mình đi một nước cờ vô cùng chuẩn. Du Dương có thể ở trong phòng tu luyện của mình đột phá, cũng chính là hẳn nợ mình một cái nhân tình, với tiềm lực phát triển của Du Dương bây giờ, đối với mình sẽ có sự trợ giúp rất lớn.

“Lăng tí tí cho ta cơ hội tu luyện trong phòng cao áp lực trường, giúp tat u luyện thành niệm lực thôi động, ta đương nhiên muốn hảo hảo cảm tạ tỷ tỷ rồi” Du Dương hiện tại tuy mới vừa nắm giữ phương thức tu luyện niệm lực thôi động, nhưng dù sao cũng đã chạm tới cánh cửa của cường giả, hẳn vô cùng tin tưởng lực lượng mình sau này, vì thế âm thầm thay đổi xưng hô thành Lăng tỷ tỷ.

“Nói nói, ngươi muốn cảm tạ ta như thế nào?” Lăng Yêu Nhiều hai tay ôm ngực, tạo thành bộ dáng mê người nói.

“Ta đây một thân một mình, tài sản chẳng có, người thân cũng không, chỉ có tấm thân trần trụi này để báo đáp cho Lăng tỷ thôi” vừa nói Du Dương vừa tiến đến gần Lăng Yêu Nhiều

Lăng Yêu Nhiều sợ bị Du Dương dùng thủ pháp “chích điện” khiến nàng mê muội, nên lập tức nhảy ra nói: “ah! Hơn 8h rồi, hôm nay ta có hẹn làm ăn, việc ngươi lấy thân báo đáp để bàn sau đi”

Nói xong Lăng Yêu Nhiều bước một bước rời khỏi phòng tu luyện.

“Ha ha, cùng ta đấu, còn non lắm. Bất quá cô nàng này có điểm cổ quái, không phải thật sự là một damsang xử nữ thiếu phụ chứ, nếu là vậy thật thì ta có thể lấy thân báo đáp rồi. Nếu mà thu được lên giường thì ...cạc cạc”

Đột phá được tư duy mạch động, tâm tình Du Dương rất thoải mái

Lăng Yêu Nhiều đã về tới phòng của nàng, Du Dương cũng đã tu luyện hơn 12h không thể tiếp tục ở lại, bèn rời văn phòng của Lăng yêu Nhiều.

Du Dương về ký túc xá của nhà máy, dự định đi tắm rửa ăn uống, lại thấy một đám hắc y nhân đứng chờ mình.

Hắc Nhật đông binh đoàn tổng thể hơn mười người đang đứng ở phòng làm việc của nhà máy, toàn thân bọn hắn vận một thân hắc y, xếp thành một hàng, đứng đầu tiên là đoàn trưởng Tu La.

An tổng quản của khu mỏ đang đứng bên cạnh Tu La không ngừng nói gì đó, nhưng Tu La ánh mắt kiên định, làm ra bộ dạng “mỉ nói mặc mi, ta đứng việc ta”

Chứng kiến Tu La, Du Dương lập tức minh bạch: “xem ra Tu La đã biết hết thầy sự tình, hiệu suất thật cao a”

“Du Dương, ta chờ ngươi đã lâu” Tu La thấy Du Dương đến oán hận nói

“ha ha, Tu La đại ca đây là muốn mời ta đi đâu sao?” du Dương bộ dạng bất cần đời nói.

“Hừ, hôm nay không cùng ngươi nói nhảm nữa, ta đã tra rất rõ ràng, ngày đó rõ ràng là ngươi truy sát La Sát, hôm nay ta nhất định cho ngươi gặp Diêm Vương, ngươi xuống địa phủ đi.”

Nói xong, Tu La cũng không giải thích lằng nhằng nữa, trực tiếp hướng Du Dương bắn skill.

“một vạn thất lực lượng, siêu phàm cấp vũ kỹ, Hắc Nhật già thiên chương” Tu La đánh ra một mảng đông nghị toàn tay là tay, hướng Du Dương quét tới.

“Cái tên rất kêu, rất vang, nhưng vũ kỹ thường quá, dám đem bình dân võ kỹ giả dạng siêu phàm cấp vũ kỹ”

Du Dương tay trái để sau lưng, tay phải vươn hai ngón tay ra điểm, vài cái đã hóa giải Già thiên chương của Tu La. Du Dương hiện tại đã nắm giữ Niệm lực thôi động, cho dù Tu La thực lực có cao hơn cũng phải “nằm xuống”.

Tuyệt kỹ sở trường của mình bị nhẹ nhàng hóa giải, Tu La sắc mặt phi thường tệ, nhất là mấy tên tiểu đệ đang nhìn chăm chăm, hẳn quyết định lấy lại mặt mũi.

“Hừ, xem ra ta xem nhẹ ngươi rồi, mới một ngày không thấy, thực lực của ngươi tăng không ít, bất quá ngươi chó đực ý, hôm nay ta nhất định sẽ giết ngươi, báo thù cho La Sát đệ” Tu La nhìn Du Dương nói.

“Tu La đại ca, xem điều bộ ngươi hôm nay thì ta nói thế nào ngươi cũng không để lọt vào tai rồi, ta đành dùng nắm đấm để chứng minh vậy.” Du Dương nói

Chân tướng đã rất rõ ràng, Du Dương chính là kẻ đã giết La Sát

“Hai vạn thất lực lượng, siêu phàm cấp vũ kỹ, Hắc Nhật xúc địa cước

Du Dương nhìn loạn ánh đầy trời, nhếch miệng nói: “Cái loại thanh tú hoa quyền này mà cũng là siêu phàm vũ kỹ sao?”

Du Dương chân đạp Phong Thần Mê tung bộ, nhẹ nhàng tránh qua Hắc nhật xúc địa cước, đồng thời xuất một chiêu Bạo phá quyền nhằm bàn chân Tu La đánh tới.

SKVD

Hiện tại Du Dương không còn là Du Dương của mấy ngày trước nữa rồi, hiện tại Du Dương đã luyện đến cảnh giới Niệm lực thôi động, lực lượng đã xảy ra biến hóa về chất, nếu như nói trước kia Du Dương chỉ có thể coi lực lượng như một loại chất khí, thì bây giờ lực lượng trong thân thể hẳn như một dòng nước lỏng, dễ dàng điều khiển.

Oanh!

Bắp chân Tu La bị Du Dương đâm trúng tuôn ra một đám huyết hoa

Tu La có được địa vị như hôm nay, có thể tu luyện đến Niệm lực thôi động, có thể trở thành cường giả cũng là do đã trải qua trăm ngàn trận chiến, cửu tử nhất sinh bao nhiêu lần mới có được. Nhờ kinh nghiệm chiến đấu phong phú hẳn mới có ngày hôm nay, bằng không thì cũng không có khả năng trở thành thủ lĩnh của dong binh đoàn hơn một trăm người này.

Cho dù bắp chân bị Du Dương đá thương, hẳn liền dùng niệm lực thôi động khống chế huyết nhục không cho chảy ra tiếp, máu tươi tạm thời ngừng chảy, vết thương cũng đỡ hơn.

Hai lần sử ra siêu phàm cấp vũ kỹ bị Du Dương đùa giỡn, Tu La lần này không hô to gọi nhỏ nữa, một cỗ khí kinh thôn thiên phệ địa gào thét hướng Du Dương đánh tới.

“Àn, một quyền này còn có chút hương vị của vũ kỹ cấp siêu phàm”

Đối diện với lực lượng cường đại hơn so với mình, Du Dương cũng không hề nao núng: “Thái Cực Hóa Nhất Khí”

Du Dương tự nghĩ ra vũ kỹ Thái cực hóa nhất khí, là một chiêu thức dĩ nhu khắc cương, khắc tinh của những chiêu thức mang tính dương cương, lại càng dễ dàng hóa giải một chiêu Hắc nhật diệt thế quyền này.

Ba~!

Tu La bị thương bắn mạnh xuống đất

Sì nhục! Siêu cấp sì nhục (J ta chế)

Đương trường dong binh đoàn trưởng Hắc Nhật dong binh đoàn, thân kinh bách chiến, bị một mao đầu tiểu tử đánh ngã trên mặt đất, lại ngay trước mặt thuộc hạ, cái mặt của Tu La biết đâu vào đâu, nếu không phải kẻ thù giết đệ đệ hẳn trước mặt, hẳn thật sự muốn vĩnh viễn nằm im.

Tu La gian nan chống đất bò dậy, hiện giờ diện mạo của hắn vô cùng dữ tợn, trên người hỗn độn máu thịt. “ Du Dương, thật lâu rồi chưa có ai có thể làm ta bị thương. Ngươi hãy chuẩn bị chịu đựng vô tận tra tấn đi!!!”

“Xuy!” Du Dương đứng trước mặt Tu La, ngênh ngang nhìn.

“Cầm Tu La đao đến cho ta” Tu La ra mệnh lệnh cho thuộc hạ

“ta khinh, đánh không lại là rút vũ khí” Du Dương nói

“Hừ, ngươi cũng có thể cầm binh khí” Tu La tiếp nhận từ thuộc hạ một thanh trường đao màu đen tuyền

“Ha Ha, hay cứ để nguyên đi, không nếu như ta lấy binh khí, lại có người nói ta khi dễ ngươi”.

“Nói khoác không biết ngượng, nếu không có vũ khí, ta có thể cho ngươi mượn, không lại có người nói ta khi dễ ngươi” Tu la muốn tìm về một chút mặt mũi

“Ta không quen mấy chủng binh khí đó, nếu ngươi tha thiết yêu cầu như vậy, ta chỉ có thể dùng binh khí của chính mình thôi vậy” Du Dương hai tay giao thoa, sau đó chậm chạp tách ra, hướng hai bên trái phải di động, miệng hô to: “xuất hiện đi, Âm dương lưỡng nghi đao”

Một thanh đao ánh sáng màu xanh dự án trời do hồ quang hình thành Thái Cực Âm Dương xuất hiện trên hai tay Du Dương. Lúc này đây Lưỡng nghi âm dương đao so với mọi khi còn lớn hơn một chút, đường kính so với cái chậu rửa mặt cũng không sai biệt mấy.

“Đi”

Du Dương ngón tay vung lên không trung, Lưỡng nghi đao chém về phía một thùng hàng bên cạnh hắn.

Sau vài giây, mọi người chỉ thấy Du Dương ngón tay huy động cái mâm hồ quang tròn tròn trên tay chém thùng hàng thành vài khối

Lực phá hoại kinh người như thế, mọi người đương trường đều bị hù chết khiếp.

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Có Cướp

“Kinh thể cấp vũ kỹ! không có khả năng, với trình độ ngươi bây giờ, không thể sử dụng được kinh thể cấp vũ kỹ, nhất định ngươi có võ thần khí cụ” Tu La cả kinh nói.

“ha ha, cái này với ngươi không quan hệ.” Du Dương thực lực tăng nhiều, đối với Âm Dương lưỡng nghi đao thao tác ngày càng thuần thục, uy lực càng thêm khủng bố, tư duy chuyển hóa thành niệm lực nên thời gian sử dụng cũng kéo dài lên nhiều. Cho nên đối mặt với Tu La, Du Dương tuyệt không cảm thấy sợ hãi.

“Siêu phạm cấp vũ kỹ, Tu La luyện ngục trảm”

Dù thấy Du Dương thi triển kinh thể cấp vũ kỹ, nhưng Tu La sao có khả năng dễ dàng buông tha như vậy. Tu La hẳn am hiểu cũng không phải là quyền cước mà chính là đao pháp.

Tu La vừa ra chiêu, xung quanh thân thể Du Dương xuất hiện một mảng như luyện ngục, dường như muốn đem DU Dương luyện hóa.

“không tệ, không tệ, chiêu này của ngươi Tu La Luyện ngục trảm còn có chút hàm lượng kỹ thuật đó.

Du Dương chân đạp Phong thần mê tung bộ, tránh thoát khỏi phạm vi đao thế của Tu La, hẳn không vội ra tay mà đang nghiên cứu, quan sát chiêu này.

“Muốn chạy! Dem mệnh lưu lại.” Tu La dù sao cũng là một cường giả có thể thôi động niệm lực, bản thân lực lượng cùng tốc độ so ra với Du Dương cũng phải gấp đôi, hai chân phát lực, rất nhanh sau đó đã đuổi kịp Du Dương.

Du Dương không có Ngự phong thoa buff cho, tốc độ so ra kém Tu La một chút, nhưng bộ pháp quý dị, Tu La luyện ngục trảm nhất thời muốn cắn nuốt Du Dương là không có khả năng.

An Liên Anh đứng một bên thấy hai bên chiến đấu như tử thù, tình thế hung hiểm, muốn ngăn cũng không được, bèn chạy đến văn phòng Lăng Yêu Nhiêu, hầu muốn Lăng Yêu Nhiêu có thể áp chế hai người.

Đệ nhị trí não Du Dương điên cuồng vận chuyển, không ngừng phân tích Tu La luyện ngục trảm

Đồng thời, tay Du Dương không ngừng xuất động, một đám có lớn có nhỏ toàn Lưỡng nghi đao không ngừng xuất hiện trên tay Du Dương, sau đó chúng kết hợp lẫn nhau, hòa cùng một thể, cuối cùng tạo thành một cây Tu La đao do hồ quang tạo thành.

“Hiệp một đã xong, đến phiên ngươi thử Luyện Ngục Trảm của ta nhé” Du Dương dùng cây đao do Âm Dương lưỡng nghi đao tạo thành, đồng dạng thi triển Tu La Luyện Ngục Trảm, bất quá Du Dương lại không thêm tên giống Tu La, bởi Du Dương luyện ngục trảm quá khó nghe, nên hắn đặt tên là Luyện ngục trảm.

Xèo xèo...

Hai chiêu thức đồng dạng Luyện Ngục Trảm va chạm vào nhau, Tu La có ưu thế về lực lượng, tốc độ, còn lợi thế của Du Dương là chiêu thức tinh diệu.

Hai người đối chiến, vũ khí của Du Dương biến mất, thanh đao của Tu La cũng vỡ tan. Bất quá Tu La có bộ dạng so với Du Dương thâm hơn nhiều, Du Dương quần áo gần như nguyên vẹn không tổn hao, mà Tu La áo rách quần thủng, làn da thì bị cắt mấy phát, trông như thằn lằn máu.

Nhìn vết thương trên người, Tu La hận không thể tiến lên ăn, cắn, xé, hiếp Du Dương: “vết thương này và vết thương trên người La Sát giống nhau, ngươi còn gì để nói?”

Du Dương đứng trước mặt Tu La, tay khoanh trước ngực: “Cho dù là ta giết đệ đệ ngươi, bây giờ ngươi có thể làm gì ta?”

“Hừ, ngươi thực sự nghĩ rằng ta không giết được ngươi sao? Các huynh đệ! Động thủ, vì La Sát báo thù” Tu La âm hiểm nói

Tu La vừa nói xong, toàn bộ Hắc Nhật dong binh đoàn đều móc súng ngắn súng nhỏ ra, toàn bộ hướng về phía Du Dương.

“Fuck you! So lo không lại, định quần áo hả cưng? Ngươi cho ta thấy chút tôn nghiêm của cường giả được không?” Du Dương chính khí凛冽 nói

“Ngươi hành hạ La Sát huynh đệ đến chết, ta cần gì phải có tôn nghiêm với kẻ như ngươi? Lão từ nhiều người, muốn quần áo đó, ngươi làm gì được nào?” Tu La trừng mắt nói.

Hơn mười cây súng điện từ hướng hắn, Du Dương cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Hiện giờ lúc này Du Dương thật sự muốn một cái Nhiều từ khí cụ, như vậy có thể đem đám dong binh này đánh không còn manh giáp.

“Mẹ kiếp, có cơ hội ông đây phải làm một cái Nhiều từ khí cụ, như vậy về sau không còn sợ súng điện từ nữa.” Du Dương thầm nghĩ

“Ngươi đem huynh đệ của ta chém thành bốn khối, hôm nay ta nhất định đem ngươi băm thây vạn đoạn” Tu La hướng Du Dương nói.

“Vậy sao, có vốn liếng gì thì đem hết ra xem nào” Du Dương hai tay hơi động, Âm dương lưỡng nghi đao lại xuất hiện trên tay.

“Hừ, trên người của ngươi có Vũ thần khí cụ, có thể dùng ra kinh thế cấp vũ kỹ, ta trước dùng súng điện từ, bắn cho ngươi thành tổ ong, sau đó lại chém thành vạn đoạn, cạc cạc” Tu La vẻ mặt âm hiểm nói.

Đệ nhị trí não Du Dương cấp tốc tính toán, cố gắng tìm phương pháp xử lý tốt nhất, rồi tính toán xem dưới hơn mười thanh súng điện từ, tỷ lệ trốn thoát là bao nhiêu.

“Các huynh đệ, động thủ, đem tên này thành tổ ong nhanh”

“Dừng tay”

Tu La muốn hạ mệnh lệnh bắn chết Du Dương, đột nhiên trên bầu trời xuất hiện một âm thanh yêu kiều. Đồng thời một thân ảnh xinh đẹp ở phía sau Du Dương, từ phía ký túc xá nhà máy đi tới.

Mọi người nhìn ra chính là chủ nhân của khu mỏ này, Lăng Yêu Nhiều. Theo sát lưng nàng là tổng quản An Liên Anh, thực lực so với Lăng Yêu Nhiều chỉ kém vài bậc, hẳn chỉ có thể ở trên mặt đất dốc toàn lực chạy đến chỗ của Du Dương cùng Lăng Yêu Nhiều.

“Đều dừng tay, các ngươi đây là làm gì, ta dùng tiền mời các ngươi tới là để bảo hộ khu mỏ, chứ không phải để đến đây gây náo loạn” Lăng Yêu Nhiều phát hỏa.

“Hắn đã giết huynh đệ của ta, ta vì huynh đệ của mình báo thù có gì sai?” Lăng Yêu Nhiều là cường giả đạt đến cấp năm của Niệm lực thôi động, Tu La cũng không dám làm gì quá trước mặt nàng.

Lăng Yêu Nhiều nghe xong nhủ mầy, nàng hướng về phía Du Dương: “Tu La đoàn trưởng có phải nói sự thật?”

Du Dương nhún vai nói: “Ta hiện tại cho dù có phủ nhận, chỉ sợ Tu La đoàn trưởng cũng sẽ không tin”

Lăng Yêu Nhiều oán hận nhìn Du Dương thầm nghĩ: “Ngươi trực tiếp phủ nhận có phải xong rồi không?”

Nhưng Du Dương lại không thừa nhận, chẳng phủ nhận, điều này làm Lăng Yêu Nhiều có chút khó xử lý.

“Lăng tổng, người cũng đã nghe được, hần không có phủ nhận. Hôm nay là chuyện riêng của ta cùng hần, ta nghĩ người không muốn nhúng tay vào.” Tu La trong giọng hơi có chút cầu khẩn.

Du Dương nói: “Người nói là việc tư của hai chúng ta. Nhưng người còn tìm cả mười mấy kẻ đến giúp. Tu La đoàn trưởng, người không cảm thấy người làm thế quá vô si sao?”

“Người” Tu La đơn đầu đương nhiên không ăn được Du Dương, miệng lưỡi cũng chịu thua thiệt, tức giận đến mức không biết làm gì cho tốt.

“Tu La đoàn trưởng, nơi này là đại bản của ta, các người có ân oán gì cũng không thể ở chỗ này gây loạn, nếu như là bên ngoài nhà máy, các người có đánh nhau đến thiên hôn địa ám ta cũng mặc kệ. Nhưng nếu như còn ở nhà máy, hần vẫn là người của khu mỏ, người không thể ở chỗ này làm càn, càng không được động đến người của ta.” Lăng Yêu Nhiều thập phần mạnh miệng phán.

Lăng Yêu Nhiều vừa nói ra, lập tức xuất hiện hơn mười bảo vệ, tất cả đều cầm trong tay súng điện từ, hướng về phía Hắc Nhật đông binh đoàn.

Tu La ghen hờn, mặt mũi đỏ bừng, hôm nay coi như mặt mũi của hần trôi sông hết rồi, đầu tiên là chịu thiệt trong tay Du Dương, bây giờ lại bị Lăng Yêu Nhiều bức bách, ở vào thế tiến thoái lưỡng nan.

“Tốt, tốt, rất tốt, họ Du kia, người có bản lĩnh thì cả đời cứ ở đây cả đời, núp vấy đàn bà cả đời đi, mãi mãi hãy cứ làm con rùa đen rút đầu.” Tu La hướng Du Dương mắng to

“Ta khinh, người nếu thật có bản lĩnh thì solo với ta” Du Dương khiêu khích nói

“Hừ!” Tu La hung hăng trợn mắt nhìn Du Dương, quay người đi thẳng.

An Liên Anh đi đến bên cạnh Lăng Yêu Nhiều nói: “Lăng tổng, Tu La hôm nay mất hết mặt mũi, hần chắc chắn sẽ gây bất lợi với mỏ chúng ta, chuyện này sẽ không tốt đâu.”

“Người cho người giám sát chúng, nếu có gì không ổn, báo ngay cho ta.” Lăng Yêu Nhiều hạ lệnh

“Vâng, ta lập tức đi xử lý!”

Lúc gần đi, An Liên Anh còn cố liếc Du Dương một cái.

“Tốt rồi, mọi người giải tán” Lăng Yêu Nhiều hướng về phía đám thợ mỏ thích náo nhiệt cùng mấy tên bảo vệ hô lớn.

Sau khi tất cả rời đi, Lăng Yêu Nhiều quay người trở về phòng làm việc, lại không nghĩ tới Du Dương cứ một mực theo sát nằng.

“Người đi theo ta làm cái gì?” Lăng Yêu Nhiều tò mò hỏi

“Lăng tỷ tỷ vừa rồi giữa đông người như vậy nói ta là người của người, hiện tại ta muốn đi theo người hoàn thành nghĩa vụ của mình” Du Dương sắc sắc nói.

“Ý của ta nói là tại đây người là một tên bảo vệ, cũng là một trong những thành viên của mỏ, không phải cái ý tứ kia, người tự tiện lý giải, tự mình hiểu sai thôi. Đứng rồi, giờ trực ban đến rồi, người tốt nhất nên quay lại vị trí đi.” Lăng Yêu Nhiều hướng Du Dương nói.

“Ta cũng không muốn làm một nam nhân luồn trốn sau nữ nhân như tên Tu La kia nói, ta muốn gia tăng thực lực, vì thế tỷ tỷ xinh đẹp có thể cho ta mượn cao áp lực trường cho ta sử dụng được không?” Du Dương nói

“Còn muốn tu luyện nữa, người không phải vừa dùng hơn mười giờ sao, chẳng lẽ người không muốn ăn cơm sao?” Lăng Yêu Nhiều nói

“Ách, tỷ tỷ xinh đẹp, ta quả thật hơi đói bụng, ở đây có bữa sáng không.

“Biến” Lăng Yêu Nhiều sử dụng tiếng rồng của sư tử, đem Du Dương tổng ra ngoài.

Sau khi Du Dương ném qua điểm tâm, chẳng những bỏ việc, còn cố gắng mò đến phòng tu luyện của Lăng Yêu Nhiều.

Du Dương dự định nằm dài ở đây vài ngày, sau đó tu luyện niệm lực thôi động cho thành thực, rồi ly khai nơi này. Dù sao tư vị có một người luôn “thương nhớ” đến mình cũng chẳng phải dễ chịu gì.

Du Dương bắt đầu điên cuồng tu luyện, trừ ăn với uống, hần một bước cũng không ly khai phòng cao áp lực trường, vô luận Lăng Yêu Nhiều dùng phương pháp gì, hần cũng nhất quyết không chịu rời đi.

Đối với hành vi vô lại của Du Dương, Lăng Yêu Nhiều cũng ngầm đồng ý. Ngày đó Du Dương cùng Tu La đối chiến, nàng đã xem từ đầu đến cuối, không hề có ý định ngăn cản từ đầu, muốn nhìn rõ thực lực Du Dương. Nếu như không phải Du Dương thể hiện ra lực lượng cường đại, đánh thắng vượt cấp, Lăng Yêu Nhiều cũng không vì Du Dương mà đắc tội Tu La. Lăng Yêu Nhiều nhận ra tiềm lực của Du Dương nên mới che chở hần.

Gió êm sóng lặng vài ngày!

Mấy ngày ngày Lăng Yêu Nhiều luôn lo lắng, đến tận hôm nay mới thả lỏng thì đột nhiên An Liên Anh kinh hoàng chạy tới.

An Liên Anh la lên: “Lăng, Lăng tổng, không tốt rồi, có kẻ muốn cướp tinh thạch”

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 106: Vô Cùng Tự Tin

“Có biết là nhân mã của ai không?” Lăng Yêu Nhiều hỏi

“Là nhân mã Cuồng Sa Thành” An Liên Anh đáp

“Lũ cướp Cuồng Sa thành ư, thành chủ Cuồng Sa thành Phong Cuồng Sa đến rồi sao?”

“Lăng Yêu Nhiều hỏi tiếp?”

“Đến, đến rồi!” An Liên Anh lắp bắp đáp

Nghe được tin Cuồng Sa thành chủ Phong Cuồng Sa cũng tới, Lăng Yêu Nhiều lông mày nhíu chặt, lộ nét ưu tư.

Cuồng Sa thành tại Hòa tinh bài danh thứ bảy, bất quá thực lực chủ nhân của bọn chúng, thành chủ Phong Cuồng Sa lại có thực lực thuộc top năm

Phong Cuồng Sa đã tu luyện “niệm lực thôi động” đến cùng cảnh giới với Lăng Yêu Nhiều, cũng đã đến giai đoạn thứ năm, đạt được trên năm vạn thất lực lượng. Nhưng Phong Cuồng Sa lại có gần ngàn thủ hạ. Hiện giờ hắn dẫn nhân mã tới đây cướp bóc, chắc chắn đã chuẩn bị vô cùng kỹ càng.

So ra, ở mỏ nhà máy chỉ có khoảng hơn trăm người trong đội ngũ bảo vệ, không thể nào cùng hơn ngàn người bên Cuồng Sa thành đối chiến, bây giờ Lăng Yêu Nhiều chỉ có thể hi vọng dựa vào thực lực của mình đánh bại Phong Cuồng Sa, như thế may ra có thể ngăn chặn. Nhưng Phong Cuồng Sa thực lực thuộc top5, hơn nữa hắn có thể trở thành người đứng đầu một thành, thực lực tuyệt không chỉ đơn giản như thế. Lăng Yêu Nhiều tiến đến cửa vào phòng tu luyện cao áp lực trường, Du Dương vẫn mê mải tu luyện ở bên trong. Tình thế trước mắt vô cùng nghiêm trọng, Lăng Yêu Nhiều muốn Du Dương trợ giúp mình. Du Dương có thể dùng giai đoạn đầu tiên của Niệm Lực thôi động đã bại kẻ đã tiến tới giai đoạn thứ hai như Tu La, thực lực không thể khinh thường. Có hai cường giả, cộng với thực lực của Hắc Nhật đông binh đoàn, ngăn cản được đội quân thổ phỉ của Cuồng Sa thành là hoàn toàn có thể

Nhưng hiện tại Du Dương còn đang ở trong trạng thái tu luyện, không biết bao lâu mới xong. Lăng Yêu Nhiều dù nội tâm lo lắng nhưng lại không có biện pháp.

Lăng Yêu Nhiều gọi thủ hạ tới, phân phó sát lệnh: “ngươi đứng tại đây, nếu hắn ta đi ra, lập tức báo hắn đi tìm ta.!”

Lăng Yêu Nhiều theo chân An Liên Anh đi ra phía ngoài khu mỏ, tiếp tục xử lý công việc.

Lúc này bên ngoài hai phe hiện đang kịch chiến, bảo vệ khu mỏ cùng Hắc Nhật đông binh đoàn đang cùng người của Cuồng Sa thành giao chiến. Cuồng Sa thành hiện mang tới hơn năm trăm người, bọn chúng từ bốn phương tám hướng vây khu mỏ ở giữa, xong phương đang kịch chiến với nhau bằng súng điện tử. Cuồng Sa thành nhân số tuy nhiều, nhưng bên khu mỏ lại có lợi thế về địa hình, nhất thời vẫn có thể thủ được.

Lăng Yêu Nhiều phân tích tình thế trước mắt một chút, phía khu mỏ tuy có thể tạm thời thủ vững, nhưng không thể quá lâu.

Đang trong lúc Lăng Yêu Nhiều suy tư làm sao đối địch, đột nhiên có người từ bên trên không trung thả dù xuống bốn cái máy bằng kim loại, phân biệt đặt ở bốn phương bị của khu mỏ.

“Không tốt, là Máy nhiễu từ”

Lăng Yêu Nhiều đã từng thấy máy nhiễu từ, đương nhiên biết rõ tác động của nó, chính là bốn cái máy này hoàn toàn có thể đem toàn bộ những người trong phạm vi khu mỏ không thể sử dụng súng điện tử. Chính mình quân số lại ít hơn đối phương, tình huống không chút lạc quan.

Lăng Yêu Nhiều đương nhiên không để cái lũ ăn cướp này như ý nguyện, nằng tiến tới cái máy nhiễu từ gần nhất, muốn một đao đem nó biến thành vô dụng.

Lăng Yêu Nhiều phi thân nhảy về phía máy nhiễu từ, đang chuẩn bị phá hủy nó. Đột nhiên một thân thể to như quả núi án ngữ trước cái máy, chắn giữa

nàng cùng cái máy. Chân đối phương đi một đôi giày quân dụng màu vàng, mặc một cái quần dài màu xám bạc, trên người lại mặc một chiếc áo choàng làm bằng vải bố. Từ đối phương, một cỗ khí thế như Thái Sơn áp đỉnh hướng nàng rơi xuống.

“Phong Cuồng Sa?” Lăng Yêu Nhiều cả kinh nói. Đồng thời thân thể nhanh chóng thối lui, cùng đối phương kéo ra một đoạn khoảng cách an toàn.

Ngay khi Lăng Yêu Nhiều thối lui. Súng điện từ đã mất đi tác dụng, hơn năm trăm tên cướp từ Cuồng Sa thành phóng qua lưới phòng hộ của khu mỏ tiến vào trong.

Mấy tên cướp này đem bảo vệ khu mỏ cùng Hắc Nhật đông binh đoàn vây lại, hơn nữa không ngừng siết chặt vòng vây. Hai phe cũng không hề động thủ mà chỉ giăng co lẫn nhau.

Khu mỏ vốn cũng không phải sản nghiệp của Lăng Yêu Nhiều, mà là do nàng thắng bạc mà có được. Do đó bảo vệ của khi mỏ cũng chẳng phải do một tay nàng bồi dưỡng, nên chẳng có tên gốc nào đi liều mình vì nàng. Nếu như Lăng Yêu Nhiều hiện tại có cách để thay đổi căn khôn, vậy bọn họ còn có chút ý nghĩ cộng tác cùng nàng, còn nếu không có năng lực kia, vậy bọn chúng chỉ có thể như chim khôn chọn cành khác mà đậu thôi.

Lăng Yêu Nhiều đương nhiên rất minh bạch cái đạo lý này, nàng hướng Phong Cuồng Sa nói: “Phong Cuồng Sa, ngươi thật to gan, lại dám có chủ ý tới mỏ này.”

“Ha Ha!” Phong Cuồng Sa ngửa mặt lên trời cuồng tiếu. Sau khi cười xong, hần hướng ngược lại về phía Lăng Yêu Nhiều so với hần nhỏ nhắn hơn rất nhiều nói: “Lúc này không giống lúc xưa, trước kia ngươi có nghĩa huynh bảo kê, ở Hóa tỉnh không có mấy ai dám đối kháng. Nhưng hiện tại lại bất đồng, hai vị nghĩa huynh kia của ngươi biến mất nhiều năm như vậy, lâu nay không hề lộ diện, nói không chừng ở nơi khi ho cò gậy nào đó mà nằm xuống rồi. Nói thật, tại Hóa tỉnh này sắc đẹp của ngươi cũng thuộc hàng top, hai vị nghĩa huynh đã không còn có thể bảo vệ ngươi nữa, vậy hãy để Phong Cuồng Sa này bảo hộ ngươi.

“Hừ, ngươi mà cũng có bản lĩnh đó sao? Tu La đoàn trưởng!”

Nghe được Lăng Yêu Nhiều gọi, Tu La từ trong đám người đi ra.

Lăng Yêu Nhiều đối với Phong Cuồng Sa nói: “Hai bọn ta đều đã đạt đến niệm lực thôi động, ngươi nghĩ rằng có thể thắng nổi bọn ta sao?”

“Ha Ha, lời này hình như là ta phải nói mới đúng, đúng không Tu La đoàn trưởng?”

Tu La đi đến sau lưng Phong Cuồng Sa rồi bất động ở đó, thái độ rất rõ ràng, hần về phe Phong Cuồng Sa.

Đồng thời, Hắc Nhật đông binh đoàn cũng thoát ly bảo vệ khu mỏ, cùng lũ cướp bên kia hợp kích.

“Tu La, ngươi!” Lăng Yêu Nhiều không nghĩ tới Tu La lâm trận đào ngũ, cùng Phong Cuồng Sa đứng chung một chỗ. “Tu La, ngươi chó quên, Hắc Nhật đông binh đoàn của ngươi là do ta thuê, ngươi bây giờ thông đồng với Phong Cuồng Sa đoạt mỏ của ta, chuyện này truyền ra ngoài ta xem ngươi tại đông binh giới sẽ làm sao làm ăn.”

“Hừ, xú nữ nhân, đây là do ngươi bức ta. Ngươi che chở cho tên tiểu bạch kiểm kia, không cho ta giết hần, hôm nay ta muốn cho người trả giá thật đắt, với lại chuyện về đông binh đoàn ngươi không phải lo lắng, Cuồng Sa thành chủ đã hứa cho ta 30% cổ phần, có 30% này, ta cần đến gì phải đi làm đông binh nữa?” Tu La âm hiểm vừa cười vừa nói.

“Lăng Yêu Nhiều, ta hiện tại cho ngươi cơ hội cuối cùng, ngươi tốt nhất nên giao nhà máy cho ta, sau đó làm nữ nhân của ta, về sau ta còn có thể đem khu mỏ này cho người quản lý” Phong Cuồng Sa hướng Lăng Yêu Nhiều nói.

“Phi, mơ đi cưng!” tuy tình cảnh mười phần bất lợi, nhưng Lăng Yêu Nhiều lại không cam chịu như vậy.

“Ai! Nữ nhân ah. Ngoan ngoan lên giường làm ấm ổ cho nam nhân chúng ta, việc gì phải đi làm nữ cường nhân, lấy ít thông minh vật của các ngươi làm sao đủ để đấu với nam nhân chúng ta, còn đòi thay chúng ta kiếm tiền sao đây?” Phong Cuồng Sa miệt thị nhìn Lăng Yêu Nhiều nói.

“Ngươi xem thường nữ nhân chúng ta, tốt, vậy hôm nay ta sẽ giáo huấn ngươi để cho ngươi thấy thế nào gọi là nữ cường nhân.”

Xùy~

Lăng Yêu Nhiều quyết định động thủ.

Đột nhiên một thanh trường đao màu đen từ phía sau lưng nàng đâm xuyên qua bụng.

Lăng Yêu Nhiều không dám tin vào mắt mình, bằng vào niệm lực thôi động của nàng, vậy mà một chút cảm giác về nguy hiểm cũng không có, nhìn về phía sau đã thấy an liên anh âm hiểm cười cười, đồng thời dần dần lui về phía sau.

“Nguowi-, ta đối đãi với ngươi không tệ, sao phải phản ta?” Lăng Yêu Nhiều cả giận nói với an liên anh sau lưng nàng, khó trách sao nàng không phát giác được.

“Ha Ha, đương nhiên vì đạt lợi ích lớn hơn” an liên anh vượt qua Lăng Yêu Nhiều, đi tới bên Phong Cuồng Sa, đặt mình dưới sự bảo vệ của Phong Cuồng Sa tiếp tục nói: “Chúng ta đợi cơ hội này đã lâu lắm rồi, Xích tinh quảng lợi nhuận cực lớn, mỗi tí lợi nhuận ngươi cho ta đã là cái gì, nếu như

không phải người say mê tên tiểu bạch kiểm Du Dương, mỗi ngày cùng hắn một chỗ chắc ta cũng không có cơ hội tuyệt vời như thế này.

“Nguyên lai hết thầy đều do người làm sao?” Lăng Yêu Nhiều nhìn an liên anh nói.

“Hừ, thế mới nói nữ nhân các người quá ngu xuẩn, bị bán đi lúc nào cũng không biết”

Lăng Yêu Nhiều sau một thời gian cũng đã rút được thanh trường đao, đồng thời cũng đã khổng chế huyết nhục cho máu ngừng chảy, sau đó đem đao hướng phía Tu La: “Tu La, người ruộng bỏ phép tắc của dong binh, liên minh dong binh sẽ không bỏ qua cho người.”

“Hừ, chỉ cần có thể vì đệ đệ báo thù, lão tử còn quản khi gió gì liên minh dong binh, hơn nữa lại có lợi ích lớn như vậy, có ngu mới không làm”

Lăng Yêu Nhiều hiện tại chẳng những tứ bề thọ địch, hơn nữa thân trúng một đao, tuy có thể tạm thời cầm máu, nhưng muốn đoạt lại khu mỏ là vô vọng rồi.

“Cuồng Sa thành chủ, người còn chờ gì nữa, nàng đang bị thương, bất quá không hề thương tổn nặng, đêm nay động phòng hoa chúc, chắc chắn không có vấn đề.” An liên anh dâm dăng nói

“an liên anh, người là tên tạp chủng, ta nhất định sẽ băm thầy người thành vạn đoạn” Lăng Yêu Nhiều oán hận nói.

“Cái này không cần tiểu thư ra tay, Phong mỗ ta mặc dù là ăn cướp, nhưng ghét nhất những tên bội tín phản chủ như thế này.” Nói xong Phong Cuồng Sa nắm lấy an liên anh ném xuống đất

“Phong thành chủ, người, người làm gì vậy. Chúng ta là đối tác a, nếu ngài chê 30% là quá ít, ta nguyện tăng thêm. “AH”

An liên anh còn chưa kịp báo cái giá mới, đầu của hắn đã bị Phong Cuồng Sa bóp nát bét như quả dưa, óc bắn tứ phía, sau đó hắn dẫm lên thi thể, đập thành vài mảnh.

“Tiểu thư xinh đẹp, 30% cổ phần của họ An này đã là của người, nếu nguyện ý là phu nhân của ta, ta có thể đem nốt 40% của ta dâng cho nàng.”

“hừ, thích chiến thì chiến, đừng nhiều lời.” Lăng Yêu Nhiều cười lạnh.

“Tiểu thư không chịu cúi đầu, ta đành dùng biện pháp mạnh rồi.” nói xong bước tới gần Lăng Yêu Nhiều.

Hai người đều đã đạt lực lượng trên năm vạn thất, khi chiến đấu lực phá hoại không nhỏ. Thấy hai người chuẩn bị giao chiến, tất cả mọi người đều lui về phía sau.

“Đợi một chút.” Đột nhiên một âm thanh cao giọng hô: “nhiều người như thế để bắt nạt một nữ nhân, có còn là đàn ông không, muốn khi dễ nữ nhân, trước hỏi qua ta đã”

Mọi người nhìn về phía âm thanh phát ra, nguyên lai là Du Dương từ khu ký túc xá của khu mỏ đi tới. Du Dương mặc dù không có cái khí thế thái sơn áp đỉnh như Phong Cuồng Sa, nhưng lại có một lực uy hiếp vô hình, làm người khác không thấy rõ thực lực của hắn.

Nhân mã từ Cuồng Sa thành, hắc Nhật dong binh đoàn, bảo vệ khu mỏ đều tự động nhường lối đi cho Du Dương. Du Dương đi đến bên Lăng Yêu Nhiều, quan tâm một chút đến vết thương trên người nàng. Vết thương của nàng chỉ còn chút huyết tích, cùng vết sẹo dài nửa đốt ngón tay, Du Dương hỏi: “thế nào, chịu được không?”

“Người sẽ không từ phía sau chọc cho ta một đao chứ?” Lăng Yêu Nhiều trong ánh mắt lộ vẻ thương cảm nói. Dù sao thì bị bán đứng thì chẳng ai có cảm giác dễ chịu được cả.

“Ha Ha, ta không bao giờ ở sau lưng nữ nhân mà dùng đao, cái ta dùng toàn là thương không à!” nói xong Du Dương còn sắc sắc xem xét hai hông Lăng Yêu Nhiều.

Nhìn thấy ánh mắt dâm dăng của Du Dương hướng hông mình, lúc này mới suy nghĩ cẩn thận lời nói của hắn, lại tưởng tượng đến cây nhục côn dưới háng hắn, Lăng Yêu Nhiều tự nhiên chảy ra chút xuân thủy. (Mẹ, dâm thấy mồ)

“Ah, ta đang suy nghĩ linh tinh gì thế này, tại thời điểm này còn nhớ tới cái sự tình này a” Lăng Yêu Nhiều hai má hồng đỏ hồng.

“Người chuẩn bây giờ còn kịp đấy, nhưng tỷ tỷ xinh đẹp đối với ta có ân, ta như thế nào cũng phải lấy thân báo đáp mới đi được.” tình thế trước mắt cực kì nghiêm trọng, nhưng Du Dương vẫn ba hoa.

“Du Dương, hiện tại xứ nữ nhân này không bảo vệ được người rồi, ta sẽ vì huynh đệ mà báo thù.” Tu La bên cạnh Phong Cuồng Sa đi ra nói.

“ah, vậy sao, ta hiện tại đang đứng đây, người có bản lĩnh đến đây báo thù đi.” Du Dương chấp tay sau lưng mà đứng, con mắt không thèm nhìn Tu La, bộ dạng xem hắn như không khí, ánh mắt hắn còn đang ở trên mấy cái máy nhiễu từ đằng xa.

Hiện tại có mấy nghìn từ, súng điện từ coi như vô dụng, Du Dương đã không còn bắn khoả, hiện tại bây giờ dù có phải trốn, cũng chẳng có kẻ nào ngăn dc hắn.

Tu La trở mặt nhìn Du Dương khiêu chiến cũng không dám bước ra.

Du Dương không thèm nhìn sắc mặt tái nhợt của Tu La mà hướng Lăng Yêu Nhiêu nói: “tỷ tỷ xinh đẹp ời, nếu như ngươi muốn chuồn, ta có thể chắc chắn đem ngươi đi, nhưng nếu ngươi muốn đoạt lại nhà máy, thì ta sẽ tận lực, bất quá chỉ có năm phần năm chắc mà thôi.”

“Năm phần?” Lăng Yêu Nhiêu không biết Du Dương tại sao lại có thể có tự tin lớn thế, nàng nói: “đoạt lại mở chắc không có khả năng, nhưng ta không muốn chúng lại dễ dàng mà đạt được mục đích như thế.” Lăng Yêu Nhiêu lại nói: “Nếu hôm nay ngươi giúp ta đoạt lại mở, ta cho ngươi 50% cổ phần”

“Woa! 50% cổ phần, vậy sau này plug-in không bao giờ thiếu năng lượng rồi”

Du Dương vốn định giúp Lăng Yêu Nhiêu chạy trốn, trả cho nàng một nhân tình, nhưng nếu Lăng Yêu Nhiêu đột nhiên nói vậy, Du Dương lại hơi do dự.

“Móa nó, liều mạng, dù không thành công, đến lúc đó chạy cũng không muộn.”

Du Dương trong lòng đã hạ quyết tâm, hấn đến trước người Lăng Yêu Nhiêu, đem Lăng Yêu Nhiêu chắn sau lưng, hướng Phong Cuồng Sa nói: “đến đây đi, solo hay quần ầu, ta hôm nay chấp tất.”

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 107: Giết Tu La

“Cuồng Sa thành chủ, tiểu tử này quý kẻ đa đoan, hơn nữa trên người có vũ thần khí cụ, nên cẩn thận chút !” Tu La hướng Phong Cuồng Sa nói

“Tu La đoàn trưởng, tiểu tử này không phải giết đệ đệ La Sát của ngươi sao? Cơ hội báo thù hiếm có như thế này ngươi không nên bỏ qua chứ?” Tu La muốn dựa vào thực lực Phong Cuồng Sa để đối phó Du Dương đầu ngơ Phong Cuồng Sa lại muốn dùng Tu La để đánh giả thực lực Du Dương.

Phong Cuồng Sa cùng Tu La đều không muốn ra tay, Du Dương lại không có chút nào gọi là kiên nhẫn, tiến về phía trước nói: “Nếu như các ngươi không ai dám ra thì rút hết đệ, không ta xử tất bây giờ”

Phong Cuồng Sa đoán không nổi thực lực Du Dương, hấn rất muốn biết thực sự Du Dương đang ở đẳng cấp nào, cho nên hấn lùi về sau một chút, đem Tu La lên làm pháo hôi.

Tu La mặc dù hận Du Dương vô cùng, nhưng lại không phải đối thủ của Du Dương, hấn hướng Du Dương cười nói: “solo, quần ầu ngươi chấp tất đúng không? Tốt, hôm nay Hắc Nhật dong binh đoàn chúng ta muốn hội đồng ngươi!”

Tu La quay về phía các huynh đệ trong Hắc Nhật dong binh đoàn hô lớn: “Các huynh đệ, trước mắt mọi người là tên tiểu tử đã giết chết La Sát huynh đệ của chúng ta, là phó đoàn trưởng của mọi người, hôm nay, mọi người hãy cùng xông lên tru sát hấn!”

Không thể không nói Tu La cùng đệ đệ của hấn trong Hắc Nhật dong binh đoàn vẫn còn rất có uy tín, Tu La vừa hô, toàn bộ người của Hắc Nhật dong binh đoàn đều hưởng ứng, ánh mắt nhìn Du Dương như nhìn kẻ cướp vợ giết mẹ của chính mình. Lập tức có hơn mười người cùng lao về phía Du Dương.

Hắc Nhật dong binh đoàn tuy thực lực chỉ tầm trung nếu chỉ xét về mỗi cá nhân, nhưng nếu tính về tổ hợp đoàn đội tác chiến, hơn mười người trong đoàn cùng vây công một người, cho dù người đó có đạt tới cảnh giới Niệm lực thôi động thì cũng gặp khó khăn khá lớn.

Bất quá Du Dương cường giả bình thường bất đồng, cho dù hấn chưa đạt tới cảnh giới Niệm lực thôi động, hấn cũng chẳng sợ mấy tên lính đánh thuê này vây công. Dù sao Du Dương cũng có Plug-in buff thị lực cùng trí não thứ hai, hấn hoàn toàn có thể tìm ra điểm yếu của mười người, sau đó tìm ra phương pháp hữu hiệu nhất để phản kích.

Hai tay Du Dương chấp sau lưng, hai chân tựa nước chảy mây trôi, tiêu sái vô cùng. Điểm, đập, đề, chỉ thấy người của dong binh đoàn không ngừng bị Du Dương đá bay ra ngoài.

Hơn mười người vây công, Du Dương lại ứng phó nhẹ nhàng như không, hơn nữa động tác tiêu sái phiêu dật, làm vị nữ khan giả duy nhất tại hiện trường không khỏi động xuân tâm. Cái này cũng vì Lăng Yêu Nhiêu là một nữ nhân khá là mạnh mẽ, chứ gặp phải mấy em “yêu Suju, chết cùng các ù pa” thì có khi đã bị Du Dương nhà ta làm cho chết đi sống lại chục lần.

Tu La ẩn trong đám người, chọn lúc Du Dương quay lưng về phía hấn, hấn rút thanh Tu La đao trên người, xuyên qua khe hở đâm tới Du Dương.

“Hừ, anh chờ chú lâu lắm rồi. Tật phong phích lịch thôi!”

Du Dương sử ra một chiêu siêu phẩm cấp vũ kỹ đem tất cả dòng binh bên người đá bay hết ra ngoài, sau đó thân thể tựa lá liễu từ từ hạ cánh trên sông đào của Tu La, chấp tay đằng sau mà đứng.

Boong~! Chỉ thấy Du Dương điểm nhẹ một chút, một cổ kinh lực từ Bát cực chấn thiên đem Tu La đao chấn thành vài đoạn.

“Tu La, người thân là đoàn trưởng mà hành động vô sỉ, lấy huynh đệ làm lá chắn, sau đó núp ở đằng sau lưng đánh lên người ta” Du Dương trong chiến đấu cũng không quên ly gián quan hệ đối phương.

“Người nói láo, đánh rầm, thôi! ta đòi nào dùng an hem huynh đệ làm bia đỡ đạn, đó gọi là chiến thuật.” Tu La cãi chày cãi cối.

“Tu La, người không phải đối thủ của ta, đem võ thần khí cụ trên người người lấy ra đi, nếu người xuất ra thì may ra còn cơ hội.” Du Dương nghĩ La Sát thân là phó đoàn trưởng còn có võ thần khí cụ, tên Tu La này là đoàn trưởng chẳng lẽ không có.

Tu La nội tâm kêu khổ, hẳn nếu có võ thần vũ khí mà nói, đã sớm lấy ra, đâu phải bỏ đồng tiền ra mua ngư phong thoa, lại còn bị Du Dương đoạt đi. Bây giờ trên người hẳn lấy đâu ra võ thần khí cụ bây giờ.

“Hừ, không cần võ thần khí cụ ta cũng có thể tru sát người. Các huynh đệ, tất mấy nhiều từ đi, chúng ta dùng súng điện từ bắn chết hắn.” Tu La hô

“từ từ đã, Tu La đoàn trưởng, người trước đứng sang một bên, để ta chiếu cố hắn đã” Phong Cuồng Sa bỗng nhiên ngăn trở Tu La

Lăng Yêu Nhiều tuy niệm lực thôi động đã đạt giai đoạn thứ năm, nhưng năng đang bị thương, thực lực phát huy không nổi sáu thành, do vậy Phong Cuồng Sa cũng chẳng thêm lo lắng tới năng. Hiện giờ hắn võ cùng tự tin có thể nắm chắc chiến thắng Lăng Yêu Nhiều. Phong Cuồng Sa lại càng không muốn tắt đi mấy nhiều từ, dù sao thì hắn đang chiếm toàn bộ ưu thế, mỏ nhà máy vốn đã nằm trong tầm khống chế, hiện tại chỉ còn phiền toái duy nhất là Du Dương cùng Lăng Yêu Nhiều hai người, nếu lúc này được sử dụng vũ khí nóng sẽ tạo thành thương tổn không đáng có. Còn nếu như đánh bại Du Dương, là hắn có thể chiếm được hoàn toàn khu mỏ. Ban đầu thì hắn muốn dùng Tu La thử thực lực Du Dương, nhưng Tu La đã không hoàn thành nhiệm vụ, hắn chỉ có cách tự thân xuất mã.

“Phong Cuồng Sa” Phong Cuồng Sa tiến về phía trước, hướng Du Dương giới thiệu tên của mình, ra vẻ tư thái của một cường giả.

“Du Dương” Du Dương cũng giới thiệu thoáng qua tên mình một chút. Du Dương lại nói: “Ta xem Cuồng Sa thành chủ làm việc quang minh lỗi lạc, cũng không phải Tu La, An Liên Anh mấy tên tiểu nhân có thể so sánh được, chuyện hôm nay nhất định là Cuồng Sa thành chủ bị kẻ tiểu nhân mê hoặc, nếu như Cuồng Sa thành chủ chịu thôi lui, chúng ta đây sẽ chấp nhận tặng cho ngài chút xích tinh thạch coi như là lễ vật.”

“Ha ha! Du huynh đệ, người tăng bốc làm ta cũng cảm thấy mình khá là sượng, nhưng thịt đã đến miệng, nếu là Du huynh đệ liệu có nhỏ đi không ăn không? Thôi, nói nhiều lại thành vô vị, chúng ta dùng nắm đấm giải quyết cho nhanh.” Phong Cuồng Sa tỏ vẻ tư thế của kẻ đứng đầu một phương nói với Du Dương vài câu.

“Ồ, vậy được rồi, chỉ có thể nhìn xem trong chúng ta nắm tay ai to hơn vậy”

Đã muốn chiến thì ông đây cũng không khách khí, Du Dương hô to một tiếng: “Một vạn năm nghìn thất lực lượng, Thiên mã lưu tinh quyền”

“Mẹ, Thiên mã lưu tinh quyền cái đêch gì, cứ nói là đấm thẳng cho nhanh!” Du Dương gọi tên thì rõ hay, nhưng một quyền này của Du Dương lại bị Phong Cuồng Sa chẳng coi vào đâu

Phong Cuồng Sa tùy ý chém ra một chiêu, khoảng tầm ba vạn thất lực lượng.

Oanh! Hai quyền vừa đụng nhau, Phong Cuồng Sa bị Du Dương đánh lui vài bước, đồng thời cánh tay phun huyết hoa.

“Người lừa gạt ta?” Phong Cuồng Sa cả giận nói

“Ha ha! Gia gia người nói là 15000 thất, người cũng tin sao? Ta nói Thiên mã lưu tinh quyền, người cũng không nghi ngờ gì à? Ta thực hơi hoài nghi người làm sao mà leo lên chức thành chủ cơ đấy.” Du Dương cố ý chọc cho Phong Cuồng Sa tức điên lên.

Phong Cuồng Sa thân kinh bách chiến, vừa rồi một quyền kia của Du Dương cũng chỉ nhìn ra một vạn năm nghìn thất lực lượng, thế mà khi hai quyền chạm nhau, lực lượng bỗng đột tăng bốn vạn thất.

Du Dương hiện tại đột phá Niệm lực thôi động giai đoạn thứ hai, có thể đạt tới hai vạn chín ngàn thất, vừa rồi hắn lại dùng bạo phá quyền buff cho nắm đấm, nên uy lực tăng lên hơn bốn vạn thất, vượt xa lực lượng mà Phong Cuồng Sa vừa đánh ra. Cho nên Phong Cuồng Sa phải nói là quá đen, bị lừa ngọt.

“tiểu tử, người rất xảo trá, bất quá ta thích” dù Phong Cuồng Sa bị đánh lên, nhưng hắn lại bị tổn thương không nặng, hắn làm vết thương ngừng máu rồi nói với Du Dương: “Lăng Yêu Nhiều cho người chỗ tốt gì mà người có thể giúp năng”

“Ách, cái này” Du Dương xoa mũi nhìn nhìn Lăng Yêu Nhiều

Lăng Yêu Nhiều thấy cặp mắt Du Dương nhìn về phía mình, năng cảm cảm bờ môi, muốn tăng thêm điều kiện, nhưng cuối cùng lại thôi.

Phong Cuồng Sa nhìn biểu hiện của Du Dương cùng Lăng Yêu Nhiều liền cười nói: “Du tiểu huynh đệ, ta nhìn ra ngươi là một nhân tài, nếu như ngươi không chê, có thể đến Cuồng Sa thành, về sau, ở Cuồng Sa thành người đứng thứ hai chính là ngươi, nếu ngươi yêu thích Lăng Yêu Nhiều kia, ta có thể đem nàng tặng cho ngươi.”

“Thật ư?” Du Dương bộ dạng thể hiện vô cùng động tâm

“Đương nhiên, Phong Cuồng Sa ta không bao giờ nói láo!” Phong Cuồng Sa cam đoan nói.

“Cuồng Sa thành chủ, điều kiện rất tốt, rất cao, nhưng...”

“Nhưng cái gì?”

“Nhưng ta có chút lo lắng, hay Cuồng Sa thành chủ người cứ về trước đi, ba ngày sau ta sẽ trả lời ngươi!” Du Dương nói

“không được!” Tu La đột nhiên ở một bên chen vào “Hắn đây là kẻ hoãn binh, Cuồng Sa thành chủ người không thể đáp ứng.

“Trì hoãn cái đầu ngươi” Du Dương đột nhiên vọt tới bên Tu La “Cuồng Sa thành chủ, nghe nói tên này muốn 30% cổ phần, ta hiện tại giúp ngươi giải quyết hẳn, không cần cảm ơn ta nhé.”

Du Dương hai tay phóng ra Âm dương lưỡng nghi đao hướng Tu La quét tới

Tu La biết rõ lợi hại của Âm dương lưỡng nghi đao, nên hắn vội kêu lên: “anh em, liệu mạng!”

Hắc Nhật dong binh đoàn xác thực vẫn còn nghe lời Tu La, hắn vừa hô, những thành viên còn có sức chiến đấu đều xông lên liều mạng, mà hắn thì lại hướng phía khác bỏ chạy.

“HỦ, chính là các ngươi thẹn mình sống lâu quá nhé, đừng trách ta” Du Dương vốn chỉ có hai lưỡi Âm Dương lưỡng nghi đao, nhưng thấy nhiều người cùng tới như vậy, đành huyển ra tám thanh. Hiện tại Du Dương tu luyện niệm lực thôi động đã có tiến bộ, khả năng điều khiển của hắn bây giờ đã tăng lên hơn bốn thanh, hơn nữa thời gian cũng dài hơn rất nhiều.

Suru suru~~ Bầu trời lam sắc đầy đặc bay múa trong không trung, nơi Du Dương đi qua, chỉ thấy từng khối thi thể từ không trung rơi xuống.

“Âm dương tuyệt sát trận!!!” các thanh đao thoáng cái đã đem Tu La vây chết ở chính giữa, bắt đầu xoắn lại.

“DỪNG tay!”

Phong Cuồng Sa muốn ngăn cản, nhưng tiếc rằng đã muộn, từng tảng thịt của Tu La đang rơi trên mặt đất. Cường giả giai đoạn hai của Niệm lực thôi động cứ như vậy mà ô hô ai hai trên tay Du Dương. Chứng kiến sự việc, Phong Cuồng Sa thập phần khiếp sợ, cũng hối hận mình bị Du Dương khơi gợi, nổi lên tham niệm, không kịp thời ngăn cản hắn giết người, hiện tại Tu La bị giết, tính đi tính lại chỉ còn mình hắn là cường giả đến cảnh giới Niệm lực thôi động, muốn áp chế Lăng Yêu Nhiều cùng Du Dương thì khó khăn lắm sao.

“Ngươi giết Tu La, việc này sớm nằm trong dự mưu của ngươi đúng không? Thật sự là mưu hay, ta hiện tại càng coi trọng ngươi hơn rồi. Bất quá hôm nay các người dù thế nào vẫn thua mà thôi. Tắt máy nhiều từ, dùng súng điện từ.” Phong Cuồng Sa hướng bọn thuộc hạ ra lệnh “Hiện tại dù sao cũng không muộn”

Du Dương chân đạp Phiêu miểu long du bộ, đột nhiên xuất hiện ở máy nhiều từ gần nhất.

Oanh~ Mặt đất bị Du Dương đánh ra một cái lỗ lớn.

“Hừ, còn non lắm con ọ, ta cố ý dẫn dụ ngươi cắn câu đấy”

Đột nhiên Phong Cuồng Sa bắt ngờ xuất hiện bên cạnh Du Dương, một quyền đem Du Dương đánh bay. Du Dương trực tiếp phá tường nhà kho, bay vào thùng chuyên chở xích tinh thạch.

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 108: Từ Trường Lĩnh Vực

Du Dương!

Thấy Du Dương trúng chiêu, Lăng Yêu Nhiều lo lắng kinh hô, muốn phóng qua, lại sợ Phong Cuồng Sa ngăn lại.

“Tiểu thư xinh đẹp, ta cùng hấn còn chưa kết thúc chiến đấu, nếu ngươi muốn dùng 2 vs 1, ta Phong Cuồng Sa cũng nguyện ý.”

Phong Cuồng Sa đem Du Dương đánh bay ra ngoài, cũng không hề xuất hiện ánh mắt vui mừng, mà là nhủ mày, đồng thời ngăn Lăng Yêu Nhiều lại, ánh mắt Phong Cuồng Sa đăm đăm nhìn về phía nhà kho.

“Phong cuồng sa, hôm nay ta sẽ không để cho khu mỏ dễ dàng bị đoạt đi như vậy” Lăng Yêu Nhiều đang muốn cùng Phong Cuồng Sa đối chiến, đột nhiên một thanh âm từ nhà kho truyền tới.

Du Dương nói: “Lăng tỷ không cần lo, để ta xử lý cho”

Du Dương thân thể lơ lửng trong không trung, thân ảnh từ nhà kho dần trôi ra ngoài, một tay của hấn hướng về phía tất cả mọi người, từ bảo vệ khu mỏ cho đến thành viên của Cuồng Sa thành, tay trên hư không đánh ra một trào, toàn bộ súng điện từ trên tay của mọi người lập tức bị kéo căng vỡ ra, cuối cùng hấn khoa tay còn lại, tất cả súng ống tụ lại một chỗ, biến thành một quả cầu kim loại lớn.

“Lực trường lĩnh vực! Hấn làm sao đã biến thành vũ thần rồi” Lăng Yêu Nhiều cùng Phong Cuồng Sa kinh ngạc nói

Đem Niệm lực thôi động tu luyện tới giai đoạn cuối cùng, sẽ có thể đạt tới “Lĩnh vực” chính là cảnh giới vũ thần trong truyền thuyết, trong lĩnh vực, niệm lực của vũ thần có thể điều khiển được tất cả những thứ mình muốn.

Tất cả đều bị Du Dương dọa sợ đến ngây người.

Vũ Thần a, đây là cảnh giới mà tất cả cường giả đều mơ tới, một vũ thần trẻ tuổi như thế này, chỉ sợ ngàn năm nay mới có một.

“Điều này sao có thể? Lực lượng của hấn rõ ràng chỉ ở phía dưới của ta, như thế nào đột nhiên trở thành vũ thần?”

Phong Cuồng Sa giờ phút này thập phần khiếp sợ, dù hấn là một cường giả giai đoạn năm của Niệm lực thôi động, dù hấn tại Hóa tinh bài danh thứ bảy, chỉ sợ khi đối mặt với Vũ thần sử dụng lực trường lĩnh vực, hấn chỉ là con sâu cáu kiến cho người ta giết. Vũ thần nếu muốn giết hấn, giống như giết một con kiến, Lăng Yêu Nhiều kinh ngạc, hấn thì còn sợ hãi nữa.

Kỳ thực Du Dương cũng chẳng đột phá cái nỗi gì, thực lực của hấn thì vẫn thế, chẳng qua cái Lực trường lĩnh vực này là giả, xuất hiện tình huống này toàn bộ là công lao của Plug-in chuyển hoá khí cụ.

Du Dương biết với thực lực hiện giờ, cho dù có đánh đến mỏi tay, cho dù có thắng được phong cuồng sa, cũng chẳng thể nào càn quét được hơn năm trăm người tay cầm súng điện từ, cho nên Du Dương mới bày ra cái kế nhỏ này.

Du Dương cũng chẳng phải muốn phá cái máy nhiễu từ kia, mà hấn đã có chủ ý từ rất lâu rồi, hôm nay vất vả lắm mới có cơ hội tiếp cận, làm sao có thể buông tha.

Phong Cuồng Sa dùng máy nhiễu từ dụ dỗ Du Dương rơi vào bẫy, Du Dương tương kế tựu kế, vọt tới bên máy nhiễu từ, trước khi nắm đấm tới nơi, Du Dương đã đem cái máy thu vào làm plug-in, hấn tạo cái rãnh to trên mặt đất hoàn toàn là để đánh lạc hướng, che dấu không để người khác biết mục đích của mình.

Mà Phong Cuồng Sa đánh lên cũng là trong dự liệu của Du Dương, Du Dương hoàn toàn mượn sức hấn bay thẳng vào trong nhà kho, hấp thu toàn bộ năng lượng từ xích tinh thạch, cung cấp năng lượng cho plug-in.

Bởi vì tình thế cực kỳ nghiêm trọng, Du Dương chỉ dám hấp thu một thùng, nhưng cũng đủ cho hấn bổ sung năng lượng rồi.

Du Dương trước dùng mười vạn tinh năng lượng đem Plug-in chuyển thành cấp kim cương, sau đó lại biến máy nhiễu từ thành Plug-in lắp đặt trên cơ thể.

Nếu như Du Dương có thể đánh lui lũ cướp từ Cuồng Sa thành này, hấn sẽ là chủ nhân của một nửa nhà máy, năng lượng từ này về sau sẽ không còn lo nữa rồi.

Cho nên Du Dương quyết tâm đem máy nhiễu từ chuyển thành Plug-in từ trường không chế cấp hai sao.

Một sao có thể làm nhiễu từ trường, hai sao có thể tạo lĩnh vực.

Bởi vì quan hệ đến phẩm chất, máy nhiễu từ chỉ có thể biến đổi cao nhất là hai sao.

Bạch ngân cấp có thể khống chế trong một mét, Hoàng kim cấp tăng gấp mười, mà kim cương cấp thì có thể trong vòng trăm mét nắm trong tay.

Cho nên Du Dương mới không ngần ngại dùng hai mươi vạn tinh năng lượng để chuyển đổi, Hiện giờ, hấn đồng thời có thể làm nhiễu từ trường và có “Từ trường lĩnh vực” phạm vi 100m.

Bất quá chỉ là Tử trường lĩnh vực mà thôi, cũng chẳng phải Lực trường lĩnh vực. Lực trường lĩnh vực có thể khống chế bất cứ thứ gì, mà Tử trường lĩnh vực lại chỉ có thể khống chế kim loại. Chỉ là Lăng Yêu Nhiều cùng Phong Cuồng Sa không có chú ý tới điểm này nghĩ là Du Dương có Lực trường lĩnh vực.

Du Dương ngưng không phi hành lên hơn hai mét, quả cầu kim loại bị nâng lên, súng tử trường rất nhanh bị phá hủy, phân hủy thành các phân tử kim loại, sau đó bay ngược về phía Du Dương, tạo thành một bộ giáp hoàn hảo cho hắn.

Du Dương tựa vô thần bay lơ lửng giữa trời cao, hắn hướng Phong Cuồng Sa nói: “Cuồng Sa thành chủ, ta thường thức ngươi là một cường giả quang minh lỗi lạc, một người đàn ông chân chính, hôm nay ta biết rõ ngươi bị An Liên Anh cùng Tu La lừa dối mê hoặc, nếu như bây giờ ngươi mang người đi, ta còn có thể xem xét chỉ bắt ngươi bồi thường chút ít về tinh thần cho Lăng tỷ, chuyện còn lại ta sẽ không nói tới nữa.”

“không, không, không có khả năng, ngươi không phải Vũ thần, ta không tin” Phong Cuồng Sa nhìn chằm chằm Du Dương như muốn biết rõ sự việc

“Ha Ha!” Du Dương không thừa nhận, cũng không phủ nhận, nói: “không lui sao, vậy ngươi chắc rất muốn thử năng lực mà ta mới nắm giữ rồi!”

Du Dương nâng tay phải lên cao, giống như trong hư không cầm.

Tay phải du dương nâng cao, giống như từ trong hư không lấy ra một vật gì đó, sau đó giữa không khí các hạt kim loại hội tụ lại trên tay hắn, ban đầu chỉ là một nhúm nhỏ, sau đó càng lúc càng lớn, cuối cùng to lên gần ba mét, rộng nửa mét, hình dáng giống như một con dao bầu.

“Trảm!” du dương hô to một tiếng, cự đao trong tay hướng phong cuồng sa bổ xuống.

Du dương đu đưa người trên không trung, đao mượn thế người, người tạo lực cho đao, khiến cho một đao này thể hiện một sức mạnh to lớn vượt qua bốn vạn thất.

Đối với du dương thì bốn vạn thất đã vượt xa sự mong đợi, nhưng so sánh với phong cuồng sa thì chỉ là một cỡ sức mạnh bình thường, phong cuồng sa cũng không rõ vì sao du dương có năng lực của Vô thần nhưng lại không có lực lượng cường đại tương đương. Tuy nhiên hắn cũng không dám coi thường, thập phần cẩn thận dùng toàn lực nghênh tiếp, dùng song chưởng kẹp lấy thân cự đao của du dương.

“Ha, đao của ta mà ngươi nghĩ rằng có thể đón dễ dàng vậy sao?”

Du dương trùng âm thanh xuống, cự đao trong tay bắt đầu phân giải thành mây mù chứa các hạt kim loại, sau đó hướng phong cuồng sa vẩy lại.

“Thành chủ” thủ hạ phong cuồng sa thấy hắn gặp nguy hiểm lên tiếng cảnh báo.

“CHết đi!”

“Nguy hiểm, dừng tới đây!”

Thủ hạ tâm phúc của phong cuồng sa mặc dù đều đã cường giả cảnh giới Tư duy mạch động, nhưng muốn chen vào trận chiến của du dương cùng phong cuồng sa, đó chính là chịu chết.

Tay trái du dương vung lên, vô số hạt kim loại hướng phong cuồng sa bắn tới, bất quá đều không có đánh trúng hắn mà đánh trúng vào đám thành viên còn lại của Hắc Nhật đông binh đoàn, đồng thời một phần bay ra xung quanh kết thúc nốt sinh mạng của những tên thuộc Hắc Nhật đông binh đoàn còn thoi thóp. Đám mây kim loại sau khi tiếp cận những người này, liền xoáy thành một trận gió lốc nhỏ, sau đó tan đi. Mỗi khi gió lốc tan đi là hiện ra những thân thể... không, phải gọi là những đồng thịt nát mới đúng.

Vài giây trước còn là những con người khỏe mạnh, thậm chí còn là cường giả so với người thường, vài giây sau đã ô hô ai tai trở thành phân bón cho cây. Nhân chứng ở hiện trường ai nấy đều buồn nôn.

Du dương giết đoàn trưởng cùng phó đoàn trưởng của Hắc Nhật đông binh đoàn, hai bên đã kết thành tử thù, du dương hiện tại muốn trảm thảo trừ căn, đồng thời trước cuồng sa thành chủ tạo uy.

Không riêng gì những tên cướp thuộc cuồng sa thành, ngay cả bảo vệ bên lăng yêu nhiều cũng cảm thấy thủ đoạn của du dương thật tàn nhẫn, chỉ sợ dù bọn chúng có mạnh hơn du dương thì cũng không có thủ đoạn vừa đáng sợ vừa quỷ dị như vậy.

“Đa tạ huynh đệ ngươi hạ thủ lưu tình, buông tha cho ta một mạng” phong cuồng sa chấp hai tay kẹp lấy cự đao của du dương, nói: “Xem ra hôm nay không thể nào đoạt được mô Xích tinh rồi, bất quá ta không thể chịu thua như vậy.”

“Ha ha, là một tên đàn ông, ngươi mà nhận thua khéo còn làm ta mất hứng đấy.” du dương rất nhanh khống chế mây kim loại kéo xuống dưới chân của phong cuồng sa, đồng thời bao phủ nó.

“Khai” phong cuồng sa thân thể đột nhiên vận lực, muốn dùng khí kinh đem số kim loại này làm tan biến.

Phong cuồng sa kẻ ra thì cũng khá là khôn, đám mây kim loại cũng nhất thời tan biến, mỗi tội bây giờ du dương còn đang dùng tử trường lĩnh vực, các hạt kim loại vừa mới biến mất, lại hội tụ lại lần nữa, khôi phục rất nhanh, phong cuồng sa còn chưa kịp phản ứng đã lại bị vẩy vào bên trong. Một khối cầu bằng kim loại cao gần hai mét đang bọc phong cuồng sa ở giữa.

Đồng đông đông ~ phong cuồng sa sao có thể chịu chết, hấn dùng sức mạnh phá thiết cầu từ bên trong, muốn tạo một lỗ hổng đủ lớn để chui ra. Với quả cầu bằng sắt bình thường có khi hấn chỉ dùng ngón út cũng đủ để rạch đôi, tiếc rằng đây là quả cầu do du dương tạo thành thông qua Từ trường lĩnh vực, cho dù bên trong có bị tàn phá thế nào cũng sẽ hồi phục sau vài giây. Chỉ khổ phong cuồng sa mà thôi.

“cuồng sa thành chủ, đừng nóng vội, ngươi cứ thoải mái ở bên trong chơi đi, chán rồi ta cho ra” du dương vung ngón tay lên, thiết cầu bay lên hơn trăm mét, sau đó từ từ rơi xuống.

Oanh! Thiết cầu đập mạnh xuống đất. phong cuồng sa đầu óc choáng váng, nhưng vận hạn của hấn còn chưa hết.

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 109: Tự Nhiên Lực Trường

Thiết cầu dưới sự khống chế của Du Dương không ngừng quay cuồng, xoay đến tốc độ ánh sáng, tạo thành một viên hỏa cầu.

Du Dương vừa mới nắm giữ từ trường lĩnh vực nên khống chế còn chưa đủ thuần thục, hiện tại hấn lấy luôn quả hỏa cầu này luyện tập cho tiện.

Du Dương thì thích rồi, nhưng kẻ bị nhốt bên trong là Phong Cuồng Sa thì chẳng dễ chịu chút nào. Phong Cuồng Sa một thân võ kỹ cao cấp, sức mạnh cường đại lại bị Du Dương vãn vò, nhốt trong thiết cầu cho quay đi quay lại, hơn nữa càng ngày đường khí bên trong càng ít, đã bắt đầu xuất hiện tình trạng thiếu dưỡng khí.

“Mau thả thành chủ của chúng ta a!” mấy tên thuộc hạ trung thành của Phong Cuồng Sa bắt đầu hướng Du Dương lao đến. Có đám đầu tiên xông lên, toàn bộ người của Cuồng Sa thành phía sau đồng loạt xông tới.

“Muốn thành chủ của các ngươi sao? OK, anh trả cho các chú nè!”

Trong vòng trăm mét đều thuộc phạm vi khống chế của Từ trường lĩnh vực, Du Dương khẽ động, quả cầu to hơn hai mét nhắm thẳng đám người Cuồng Sa thành lao tới.

Những tên thuộc Cuồng Sa thành này dù kẻ nào kẻ nấy cũng đều trên ngàn thất lực lượng, nhưng dùng để so sánh với Du Dương bây giờ thì quá chênh lệch, quả cầu kia bắn tới, hậu quả thế nào dùng mõng cũng nghĩ được. Và tất nhiên những thằng đưng phải quả cầu này không ngoại lệ đều bắn hết ra xa, cảnh tượng bây giờ giống như Du Dương đang chơi bowling vậy.

Hơn 500 người trong chốc lát gục gằn hết, Du Dương sử dụng từ trường lĩnh vực đã nhanh chóng thay đổi kết quả trận đấu.

Lăng Yêu Nhiều xem mà kinh hãi vô cùng, không ngờ mình chẳng may vót chó lại được hổ trả ơn, Lăng Yêu Nhiều đang thầm tính toán xem mình phải bỏ ra bao nhiêu để có thể dụ thằng này làm đầu nhà mình. Chứ không với thực lực của Du Dương bây giờ mà ép nàng giao khu mỏ ra thì nàng cũng chịu chết chứ chả biết làm gì hơn.

“Kinh thế cấp vũ kỹ! Phiên vân phúc vũ kiếm!” (tạm dịch: mưa kiếm nhảy múa) Du Dương hô to.

Du Dương lại vung ngón tay (ngón tay nhỏ), trong vòng trăm mét bất cứ thứ gì có kim loại đều tan ra thành hạt, kể cả khối cầu nhốt Phong Cuồng Sa cũng thế. Vô số hạt kim loại sau khi phân rã bay theo Du Dương trôi nổi giữa không trung, bắt đầu xoay vòng tạo thành một đám mây đen chuyển động điên cuồng, sau đó trong đám mây ấy bắt đầu ngưng kết thành các hạt nhỏ, rồi thành hạt gạo, rồi to hơn chút, cứ vậy dần dần tạo thành những thanh trường kiếm dài năm thước, rộng bốn chỉ. Có khoảng ngàn cái.

Suu, suu ~

Hơn ngàn thanh trường kiếm phá không bay tới năm trăm người.

“cái này, cái này” Lăng Yêu Nhiều mặc dù đã gặp kinh thế cấp vũ kỹ, nhưng chưa thấy cái nào nó khoa trương như thế này.

Đám người kia thấy trên bầu trời lúc nhúc những kiếm là kiếm, hướng bọn hấn mà bay thẳng tới, ngay cả cơ hội trốn đều không có. Toàn bộ bị dọa cho tay chân run lẩy bẩy, có thằng còn tiểu cả ra quần.

Phong Cuồng Sa bị Du Dương dày vò quá sức, lại còn xuất hiện tình trạng thiếu dưỡng khí, ý chí của hấn đã bắt đầu mơ hồ. Một cơn gió nhẹ thổi qua làm hấn chột bùng tỉnh, nhưng cái đầu tiên hấn nhìn thấy khi tỉnh lại là vài thanh cự kiếm từ trên không trung lao thẳng đến, còn chưa kịp phản ứng mấy thanh cự kiếm này đã đến trước người hấn.

“thôi xong, vĩnh biệt cuộc đời, ba nàng thiếp bảy nàng hầu không còn được sung sướng nữa rồi, bye bye” (đoạn này chém tí)

Phong Cuồng Sa đương nhiên nhận ra Du Dương rất chiều cổ hán, số kiếm hướng về phía hán là lớn nhất, mà cũng nhiều nhất.

Rầm rầm rầm

Ngay cả thời gian phản ứng cũng không có, mấy ngàn thanh trường kiếm đều bắn lên mặt đất. Tuy nhiên mấy thanh kiếm này đều không hề đâm xuyên người mà chỉ đâm qua lớp y phục, dán chặt thân thể bọn hán xuống mặt đất. Du Dương dùng một chiêu kinh thể cấp vũ kỹ phiến vân phúc vũ kiếm này đem hơn năm trăm người, trong đó có cả Phong Cuồng Sa đem cô định trên mặt đất.

Lúc này Phong Cuồng Sa sắc mặt tái nhợt, hán không phải chưa từng bại, nhưng chưa bao giờ hán lại thảm như vậy (không chết là may lắm rồi, còn được voi đòi hai bà trung). Tổng cộng dẫn hơn năm trăm an hem a, mà một chiêu là bị dẹp.

Du Dương bay đến gần Phong Cuồng Sa, bên cạnh cự kiếm nói: “Cuồng Sa thành chủ, hiện tại ngươi chịu thua chưa?”

“Ta thua, tùy ngươi xử lý, bất quá ngươi hãy tha cho 500 huynh đệ của ta không?” Phong Cuồng Sa nói.

“Ha ha, ta giết người không bao giờ nương tay, bất quá Cuồng Sa thành chủ đã mở miệng, ta đây đành cho ngươi một nhân tình, tuy nhiên phí bồi thường tổn thất tinh thần, ngươi nên cho thêm chứ?” Du Dương cười gian nói.

“chỉ cần ngươi buông tha huynh đệ chúng ta, ta nguyện ý theo ngươi làm nô tài, an phận làm thân tùy tùng của ngươi!” Phong Cuồng Sa lại nói tiếp

“Thôi ta xin, ông anh là nữ nữ xinh đẹp may ra em còn suy nghĩ, đây một thằng đàn ông lớn xác, xấu trai, đem ông anh làm nô bộc thì làm được cái khi gì. Thôi, hôm nay ta tâm tình tốt, mang người của ông anh biến đi.”

“bất quá, nhớ rõ, nhớ cho người mang phí bồi thường tổn thất đến, bằng không ta đến tận Cuồng Sa thành truy sát.” Du Dương khí phách nói.

Phong Cuồng Sa đem hơn năm trăm thuộc hạ xám xịt rồi đi.

“Ngươi thả Phong Cuồng Sa, chẳng lẽ không sợ về sau hán tới tìm ngươi gây phiền toái sao?” Lăng Yêu Nhiều vội la lên.

“Phong Cuồng Sa tuy rằng là một đầu lĩnh của lũ cướp, nhưng dù sao hán cũng có khí phách của nam tử hán, có lẽ sẽ không làm ra chuyện tiểu nhân đầu Yên tâm đi, nếu hán còn dám đến khu mỏ quấy rối, ta sẽ không lưu tình.” Du Dương tự tin nói.

“Ngươi thật sự đột phá trở thành võ thần rồi chăng?” Lăng Yêu Nhiều tò mò hỏi

“Cái này à, bí mật nhé. Tuy nhiên nếu Lăng tỷ lấy thân báo đáp, ta đây sẽ không ngại nói cho biết”

“Thôi, nín, không nói cũng được”

“Lăng tỷ, vết thương của ngươi sao rồi a?” Du Dương quan tâm hỏi

“Không dính chỗ hiểm, không đáng ngại, ta đã dùng niệm lực khống chế, tĩnh dưỡng vài ngày là khỏi ngay thôi.”

Niệm lực thôi động cảnh giới so với Tư duy mạch động khống chế thân thể càng thêm tự nhiên, chỉ cần trái tim cùng đại não không thể tổn thương, vết thương kiểu gì cũng không đáng ngại.

Nhờ Du Dương giúp đỡ, chiến trường rất nhanh được thu dọn, các công trình kiến trúc bị Du Dương “tháo dỡ” cũng được Du Dương dùng Từ trường lĩnh vực tận lực khôi phục, cái nào không sửa được cuối cùng vẫn phải nhờ thợ đến sửa.

Thợ mỏ cùng bảo vệ trước kia quen biết Du Dương đều không nghĩ tới hán đạt trình độ khủng bố như vậy, đặc biệt là hai thằng gay cùng phòng hồi trước, luôn luôn nom nớp lo sợ Du Dương sẽ giết chúng, ai ngờ Du Dương chẳng để trong lòng, quên bống hai thằng ngu ấy rồi.

Sau khi quét dọn chiến trường, ổn định thợ mỏ, Du Dương lại mò tới phòng lăng yêu nhiều.

Lăng Yêu Nhiều từ trong máy in ra một bản hợp đồng, đưa cho Du Dương nói: “Đây là 50% cổ phần ta hứa cho ngươi, ngươi ký đi, về sau nhà máy một nửa của ngươi.” Du Dương tiếp nhận bản hợp đồng, nhìn nhìn một lát, sau đó bỏ vào ngăn kéo của lăng yêu nhiều, tiếp đến dùng ánh mắt sắc lang ngắm lăng yêu nhiều: “Khu mỏ này một nửa là của ta thì không cần đâu, chỉ cần Lăng tỷ tỷ thật lòng cảm ơn ta, cứ lấy thân báo đáp là đủ rồi!”

Du Dương sau một thời gian tiếp xúc cũng đã phát hiện Lăng Yêu Nhiều cũng không giống vẻ bề ngoài. Bên ngoài thì tỏ ra là một thiếu phụ xinh đẹp, nhưng theo như Du Dương quan sát, đích thị nàng còn chưa có ai, lâu như vậy còn chưa thấy nàng cùng nam nhân nào mập mờ quan hệ, chưa kể mỗi khi Du Dương dùng như ý côn chọc ghẹo, lần nào cô nàng cũng né tránh, rõ ràng không phải là một phản ứng của một thiếu phụ nên có. Du Dương tự thấy mình cũng có ít mị lực, thế mà câu dẫn thế nào cũng không được (trai bao cmnr), chắc chắn có bí mật, hôm nay hán lại một lần nữa thăm dò.

“Hừ, khẩu vị của ngươi ghê gớm thật, ta lấy thân báo đáp rồi, chả phải toàn bộ khu mỏ thành của ngươi rồi sao, tính toán cũng hay à nha” Lăng Yêu Nhiều vạch trần mục đích của Du Dương.

“Sợ quá, Lăng tỷ tỷ, ta tuy thế nhưng vẫn là một thân trong trắng à nha, ngươi lấy thân báo đáp có mười lợi không có một hại à nha.” Du Dương tiếp tục khiêu khích

“Hợp đồng đã cho ngươi, ngươi nếu không ký thì sau này đừng hối hận.” Lăng Yêu Nhiều không hề đề cập đến chuyện tình lấy thân báo đáp.

“Ai vậy được rồi, ta ký. Về phần lấy thân báo đáp, sau này tính tiếp nhé!”

Du Dương cầm hợp đồng ký tên của hắn.

Thật ra thì với cường giả như hắn thì hợp đồng chỉ là một sự ước thúc tâm lý mà thôi, tại Hóa tinh này thì cũng chẳng có cái gì gọi là hiệu lực hợp đồng cả.

“Hợp đồng ngươi đã ký, sau này khu mỏ ngươi cũng có phần, ngươi nên bỏ chút sức đi, AN Liên Anh đã chết, sau này ngươi làm quản lý, cứ thế mà tính.” Lăng Yêu Nhiều nói

“À, quản lý khu mỏ, hay thôi đi, loại sự tình này tìm người khác là tốt nhất, ta không làm được, hơn nữa cũng không có thời gian.” Du Dương không muốn đem thời gian lãng phí lên truyện này, hắn muốn tu luyện cất lực, đủ rồi còn muốn lên mặt trắng tìm Vũ Thiên.

“không nói nhiều, kệ ngươi, sau này làm ăn không tốt, ít doanh thu, đừng kêu ta.” Lăng Yêu Nhiều hù dọa

Du Dương không quan tâm lời lăng yêu nhiều, nghĩ thầm “dù sao nếu đưa ngươi lên giường xong thì mỏ sẽ là của ta, ngươi cũng là của ta, để ngươi quản.”

Theo lời Lăng Yêu Nhiều hắn mới biết, khu mỏ này chỉ thuộc dạng nhỏ, các mỏ nhà máy khác rất nhiều, nhưng đều thuộc các thế lực lớn, chẳng có tên cướp nào dám đụng tới.

“Lăng tỷ tỷ, ta có ba sự kiện muốn thương lượng với ngươi” sau khi xử lý xong tất cả, Du Dương mới nhớ ra hai chuyện quan trọng.

“chuyện gì? Tỷ tỷ ta gần đây muốn đi tu, ngươi muốn ta lấy thân báo đáp thì cứ miễn đi” Lăng Yêu Nhiều bị Du Dương khiêu khích vài lần, bây giờ không dám cùng Du Dương chơi trò mập mờ nữa.

“Ah, vậy cái kia từ từ nói, trước nói hai chuyện này đã. Đầu tiên là ta muốn đi mặt trắng một chuyến, thứ hai là ta muốn đổi một phòng tu luyện khác có áp lực lớn hơn.” Du Dương nói ra.

“Đi mặt trắng không khó, dưới tình huống bình thường chỉ cần có hộ chiếu Hóa Tinh thì có thể đi mặt trắng! Việc làm hộ chiếu của ngươi cứ giao cho ta, bất quá cần một chút thời gian!” Lăng Yêu Nhiều nói.

“Còn cái việc đổi cao áp lực trường để tu luyện cấp cao hơn tựa hồ có chút khó khăn!” Lăng Yêu Nhiều lộ vẻ mặt khó khăn tiếp tục nói.

“Vậy à, thứ này rất quý sao?” Du Dương tò mò hỏi.

“Thứ này không phải quý, mà là cực kỳ quý! Hơn nữa bội số lực trường càng cao thì cần năng lượng càng nhiều. Ngươi biết mấy ngày nay ngươi tu luyện đã tốn mất bao nhiêu tiền nhiên liệu rồi không?” Lăng Yêu Nhiều nhìn Du Dương nói.

“Ách, tốn bao nhiêu? Mười vạn tám liệu có đủ không?” Du Dương đã tương nghe Lăng Yêu Nhiều nói qua việc này nhưng lại không biết cụ thể là bao nhiêu.

“Mười vạn tám, ngươi đùa à, Tuy chúng ta là chủ của cái mỏ Xích tinh thạch này nhưng một kg Xích tinh thạch chúng ta xuất xưởng với giá si cũng chỉ được 100 tiền Hóa Tinh, một tấn Xích tinh thạch tính ra là được mười vạn tiền Hóa Tinh, mà để duy trì cao áp lực trường cấp ba thì mỗi tiếng tiêu hao gần một tấn Xích tinh thạch, mấy ngày nay ngươi dung một lần là hơn mười hai tiếng đồng hồ, ngươi thử tính xem phải bỏ ra bao nhiêu tiền?”

“Ta chọc vào, một ngày hơn 100 vạn tiền Hóa Tinh cơ à! F*ck, so với plug-in còn tốn hơn” Du Dương thầm nghĩ.

“Mỗi ngày chúng ta có thể sản xuất khoảng 50 tấn Xích tinh thạch, bỏ ra 200 vạn tiền chi phí sản xuất, chúng ta còn khoảng 300 vạn. Nghe thì rất nhiều nhưng nếu muốn mua phòng cao áp lực trường bội số lớn hơn thì còn lâu lắm mới mua được, chúng ta bây giờ cũng đang rất khó khăn.” Lăng Yêu Nhiều nhả nãi giải thích.

Du Dương vốn muốn mua nhanh nhanh cái phòng cao áp lực trường bội số cao hơn để tăng cường thực lực của mình. Nhưng nghe Lăng Yêu Nhiều phân tích khiến Du Dương vô cùng thất vọng.

“Ta cũng muốn một cái phòng cao áp lực trường tốt hơn, nhưng cái phòng tu luyện gấp ba cao áp lực trường này đã tốn 5000 vạn tiền Hóa Tinh rồi, chúng ta bây giờ chỉ có khoảng 2000 vạn, nếu muốn mua bây giờ thì tại lực không đủ, chỉ có thể đợi thêm một thời gian nữa, tích góp từng tí một mới đủ.”

Du Dương thầm tính toán, nếu mưa thuận gió hòa thì mỗi ngày có thể sản xuất 50 tấn Xích tinh thạch, trừ đi chi phí cùng với phí tu luyện thì mỗi tháng chỉ có thể góp được 600 ngàn, muốn mua cái phòng gấp bốn lần cao áp lực trường thì còn lâu lắm.

“Chẳng lẽ không có biện pháp nào khác sao? Trả tiền công nhân theo kỳ được không?” Du Dương nóng vội hỏi.

“Ngươi cho rằng nơi này là địa cầu à? Hóa Tinh không có cái quan điểm như ngươi nói.” Lăng Yêu Nhiều liếc Du Dương mà nói.

“Đồ mờ hôi a, chẳng lẽ không còn biện pháp nào khác sao?” Du Dương lại hỏi.

Lăng Yêu Nhiều suy nghĩ một hồi, cuối cùng cũng nói: “Kỳ thật có một biện pháp, nhưng nó rất nguy hiểm!” Lăng Yêu Nhiều nói.

“Biện pháp gì vậy, mau nói ra xem nào.” Du Dương vội la lên.

“Kỳ thật tại Hòa Tinh có vài chỗ tồn tại cao áp lực trường tự nhiên!” Lăng Yêu Nhiều nói.

“Cao áp lực trường tự nhiên?”

“Đúng vậy, có truyền thuyết nói là đó là nơi mà những Võ Thần dung làm địa điểm chiến đấu, bởi vì Võ Thần đều có “Lực trường linh vực” trong người, khi đánh nhau tạo ra, đó cũng là nguyên nhân tạo ra cao áp lực trường tự nhiên. Cái thứ cao áp lực trường mà chúng ta đang sử dụng là hàng nhái đấy.” Lăng Yêu Nhiều cười nói.

“Ta chọc vào, Lăng tỷ tỷ mau nói đi, loại cao áp lực trường tự nhiên này có ở đâu?” Du Dương liền cắt đứt lời nói của Lăng Yêu Nhiều.

“Có đế quốc thì đương nhiên phải có hoàng đế rồi, cái này lại vô cùng quý hiếm! Tại Hòa Tinh, nếu như ngươi có thực lực thì ngươi cũng có thể tự thành lập đế quốc của riêng mình, giống như Phong Cuồng Sa, nếu như hần muốn, cũng có thể đem Cuồng Sa bang đổi thành Cuồng Sa đế quốc! Bất quá hiện tại Xích Long đế quốc là đế quốc lớn mạnh nhất tại Hòa Tinh, bọn chúng đã tồn tại ở Hòa Tinh này hơn 300 năm rồi, đế quốc này diện tích rộng lớn, hơn nữa Cường giả như mây, Võ Thần cũng có, nói nó là đế quốc mạnh nhất Hòa Tinh cũng không có sai!” Lăng Yêu Nhiều giải thích cho Du Dương.

“Xích Long đế quốc, Xích Long đế quốc.” Du Dương mặc niệm cái tên này mấy lần. “Nhớ đến Xích Vô Kỵ có võ kỹ gọi là ‘Xích Long chi rồng’, bọn Xích gia này cùng với Xích Long đế quốc sẽ không có quan hệ gì chứ?”

Du Dương hỏi: “Mặt Trăng có một Xích gia, bọn chúng cùng với Xích Long

đế quốc này có quan hệ gì không?”

“Xích Long đế quốc chỉ là chi nhánh của Xích gia ở Mặt Trăng, tổ tiên

của Xích gia đã đến Hòa Tinh, phát hiện ra cao áp lực trường tự nhiên

liền ở bên trong tu luyện thành Võ Thần, sau đó lập nên Xích Long đế

quốc!” Lăng Yêu Nhiều nói.

“Ta lại chọc vào, một cái cao áp lực trường tự nhiên mà lợi hại như vậy sao, có được nó thì có thể thành lập một cường quốc!” Du Dương cảm thán nói.

“Đó là đương nhiên, cao áp lực trường tự nhiên so với cao áp lực trường nhân tạo có nhiều chỗ không giống nhau, ở trong cao áp lực trường tự nhiên, bội số không chỉ gấp 10 lần, mà nghe nói nếu ở trong đó tu luyện thì sẽ có thêm nhiều chỗ tốt khác. Bất quá cao áp lực trường tự nhiên ở trong Xích Long đế quốc thì ngươi cũng đừng có nghĩ đến, nếu không phải là thành viên của gia tộc Xích Gia thì không có tư cách nào vào được!” Lăng Yêu Nhiều nói.

“Vậy còn cái thứ hai, thứ ba thì ở chỗ nào?” Du Dương nghe được công hiệu của cao áp lực trường tự nhiên thì hận không thể bay ngay đến mà tu luyện.

“Cái thứ hai ở một nơi gọi là ‘Địa ngục rừng rậm’ ở phía Nam của Hòa Tinh, nơi đó là một địa phương vô cùng khủng bố, nghe nói có trăm người đi vào mà không có người nào đi ra, mấy trăm năm nay số người vào cũng không ít, nhưng số người còn sống mà đi ra thì chỉ đếm trên đầu ngón tay.” Lăng Yêu Nhiều nói.

“Mấy trăm năm nay cũng không có người nào đến nơi mà còn sống đi ra hay sao?” Du Dương hiếu kỳ hỏi.

“Có, ước chừng hai mươi năm trước có người đến nơi và còn sống đi ra.” Nói đến đây trên mặt Lăng Yêu Nhiều hiện lên vẻ thương cảm, phảng phất gọi lên chuyện cũ thương tâm nào đó của nàng.

“Vậy người này bây giờ sao rồi? Cũng đã trở thành Võ Thần sao?” Du Dương hỏi.

“Điều đó là đương nhiên rồi!”

“Ta lại chọc tiếp vào, mau nói xem cái gì gì rừng rậm đó ở nơi nào, ta đến đó ngay bây giờ!” Du Dương vội la lên.

“Không được, Địa ngục rừng rậm quá nguy hiểm, nếu như ngươi muốn đi, còn có nơi thứ ba mà, tuy cũng nguy hiểm nhưng chỉ tương đối thôi, an toàn và dễ dàng hơn một chút.” Lăng Yêu Nhiều vứt bỏ bộ mặt bi thương rồi nói.

“Vậy nơi thứ ba kia là ở đâu?”

“Nơi thứ ba có cao áp lực trường tự nhiên là ở đại dương phía Tây của Hòa Tinh, là một hòn đảo có tên là Mạo Hiểm đảo địa đạo (tên này ta chém đấy). Chỗ đó tuy cũng rất nguy hiểm nhưng so với Địa ngục rừng rậm mà nói thì an toàn hơn rất nhiều. Tuy nhiên cũng không phải ai cũng tìm được cao

áp lực trường tự nhiên trong truyền thuyết, nhưng ít ra cũng có nhiều người còn sống mà đi ra!” Lăng Yêu Nhiều nói.

“Như vậy là cao áp lực trường tự nhiên ở đảo này không xác định được vị trí cụ thể sao?”

Lăng Yêu Nhiều nói: “Đó là một hòn đảo vô cùng huyền bí, đương nhiên có rất nhiều kỳ trân dị thú, hơn nữa cao áp lực trường tự nhiên cũng có nhiều chỗ. Nhưng có thể tìm được hay không thì chỉ có thể xem vào vận số của người thôi!”

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 110: Bảo Vật Của Võ Thần

Du Dương đã tu luyện niệm lực thôi động đến giai đoạn thứ hai, lại còn có lĩnh vực nhân tạo (đoạn này ta thấy lĩnh vực của nó do máy tạo ra nên ta dùng chữ nhân tạo), ngoài ra còn hai kiện Võ thần khí cụ cùng sự trợ giúp của đệ nhị trí não cộng với vài cái phụ trợ plug-in. Hẳn với sự trợ giúp của từng ấy thứ, nếu không đụng phải võ thần, tuy không thể nói là thiên hạ đệ nhất thì cũng chẳng thể nào bại được. Gặp phải mấy cường giả cảnh giới thuộc hàng top, thì hẳn cũng có thể chạy. Tuy nhiên Du Dương chưa hài lòng lắm với thực lực của mình, hẳn còn phải bảo hộ người thân xung quanh, thực lực như vậy sợ chưa đủ. Thế nhưng nếu hắn đạt đến một cảnh giới cường đại, kẻ khác nghe tên hắn cũng sẽ thấy sợ, sẽ không ai dám đụng đến thân nhân của hắn nữa.

Đối với những bãi lực trường tự nhiên, Du Dương vô cùng động tâm, đó chính là nơi có thể nhanh chóng tăng thực lực tốt nhất.

“Vậy cái Mạo hiểm đảo này nó ở chỗ nào?” Du Dương vội hỏi

“Ta chỉ biết là Mạo hiểm đảo ở một đại lục phía tây trên hải dương, nhưng cụ thể vị trí thì không ai biết, vì nó là một hòn đảo trôi nổi, không có vị trí cố định.” Lăng Yêu Nhiều nói

“Mịa nó, không có vị trí cố định thì làm sao mà tìm được?”

“Nếu dễ tìm thì Hóa tinh không xuất hiện trăm Võ thần thì cũng xuất hiện hàng ngàn, hàng vạn cường giả rồi” Lăng Yêu Nhiều lại nói

Nói cũng đúng, khó trách Xích Long đế quốc cường đại như vậy, nguyên lai là vì bọn họ có hẳn một bãi lực trường tự nhiên riêng, không trở thành lão đại trên Hòa tinh này mới là kì quái.”

Lăng Yêu Nhiều lại nói: “Mấy cái lực trường tự nhiên như thế này đối với võ giả có lực hấp dẫn vô cùng lớn, nhưng song song với nó luôn là nguy hiểm, ta thấy hay là người cứ tại gặp ba lần áp lực chỗ chúng ta mà luyện tập cũng tốt mà?”

Lăng Yêu Nhiều không muốn Du Dương đi, gần đây bên ngoài khá loạn, nàng hi vọng Du Dương có thể giúp nàng bảo vệ chỗ này.

Gặp ba áp lực tuy tốt, nhưng đối với Du Dương thì vẫn chưa đủ.

Hai ngày sau, vết thương của Lăng Yêu Nhiều đã hoàn toàn hồi phục.

Buổi tối, Du Dương tu luyện hơn năm giờ thì đình chỉ, hắn cảm thấy tu luyện ở áp lực này chậm đi nhiều, có vẻ cơ thể hắn đã làm quen dần với áp lực này rồi.

“Xem ra muốn thực lực tăng nhanh thì chỉ có thể tìm nơi nào có bội số áp lực cao hơn mới được, ta có nên đi tìm một nơi nào đó có lực trường tự nhiên không nhỉ?” Du Dương ngừng tu luyện

Hắn nhìn về phía lăng yêu nhiều. Do phòng tập cao áp này tiêu hao năng lượng tương đối nhiều, nên hắn cùng Lăng Yêu Nhiều mấy ngày nay đều cùng tu luyện một chỗ.

Du Dương nhìn về phía Lăng Yêu Nhiều thấy nàng đang nhìn về phía mình.

Bốn mắt nhìn nhau, Lăng Yêu Nhiều tránh né ánh mắt du dương. Du Dương tắt máy, ngồi xuống bên người lăng yêu nhiều.

“Người ngồi gần như vậy làm gì?” Lăng Yêu Nhiều tranh thủ thời gian, thân thể hơi khẽ nhích ra tạo khoảng cách an toàn.

“Ta đột nhiên nhớ tới một việc, muốn hỏi tỷ tỷ người!” Du Dương nhìn Lăng Yêu Nhiều sắc sắc nói.

“chuyện gì?”

“Lãng tử tỷ là xử nữ đúng không?” Du Dương trực tiếp đi vào vấn đề

“Ngươi” Lãng Yêu Nhiêuvừa thẹn vừa giận. Có nữ nhân nào bị nam nhân hỏi trực tiếp như vậy không : “Ai cần ngươi lo?”

“Ha ha” trong lúc Du Dương cười to, Lãng Yêu Nhiêulên ra khỏi căn phòng.

Ngày hôm sau, tại văn phòng của Lãng Yêu Nhiêu

“Ngươi thật sự muốn đi?” Lãng Yêu Nhiêukinh ngạc hướng Du Dương hỏi

“Ài, chúng ta ở cùng nhau nhiều ngày như vậy, ta tưởng rằng sẽ được cũng Lãng tử tỷ nên duyên, ai dè ta tự tác đa tình rồi” Du Dương làm bộ dạng thất tình nói

“Lúc nào trở về?” Lãng Yêu Nhiêuđã bản không nghe Du Dương nói, trực tiếp hỏi

“không rõ lắm, nếu không tìm được cái đảo kia, ba tháng sau ta về” Du Dương suy nghĩ một chút rồi nói

“Sau đó thì sao?” Lãng Yêu Nhiêulại hỏi

“Sau đó đi mặt trăng”

“Tiếp?”

“Tiếp nữa hả?” Du Dương suy nghĩ một chút: “nếu như Lãng tử tỷ vẫn còn là xử nữ, ta sẽ quay lại nguyện hiến thân mình!”

“Hừ, ngươi mới là xử nữ” Lãng Yêu Nhiêuethen nói

“Chẳng lẽ Lãng tử tỷ không phải xử nữ?”

“Không cần ngươi quản”

“Ờ” Du Dương đột nhiên vọt đến trước người lãng yêu nhiều, đem Lãng Yêu Nhiêuôm vào trong lồng ngực, sau đó đặt nàng lên bàn làm việc, cười đậm: “Vi chứng minh việc này, đồng thời loại bỏ lòng hiếu kì của ta, cho ta kiểm nghiệm chút”

“Ngươi làm gì, mau buông ta ra” Lãng Yêu Nhiêumuốn đẩy du dương, bất quá hương vị nam nhân làm nàng cảm thấy vô lực.

Du Dương cũng không có chính thức “ăn” nàng, nhưng lại giở thủ đoạn khiêu khích, hấn ghé bên tai Lãng Yêu Nhiêunói: “Nhưng tiểu huynh đệ của ta muốn kiểm hàng một chút”

Trắng trợn khiêu khích làm Lãng Yêu Nhiêunhanh chóng nóng hết người, nàng cắn môi chính mình, muốn thanh tỉnh một chút.

Du Dương sao có thể dễ yên, hấn liếm nhẹ vành tai nàng, đồng thời tay phải xuất “bóp zú Long trào thủ”, chộp thẳng lên khu đồi núi nhô cao nhất.

“Đừng!”

Lãng Yêu Nhiêuthò tay ngăn cản du dương, nhưng Du Dương sao dễ bỏ qua, hai dòng điện theo hai tay hấn truyền lên hai đỉnh cao trước ngực nàng, còn thêm một đạo chạy xuống vùng đào nguyên xanh mượt.

“AH”

Mấy bộ vị mẫn cảm nhất trên người đều bị điện giật, Lãng Yêu Nhiêulập tức “phê”, cô nàng mất phương hướng, mười ngón tay bám chặt lấy lưng du dương, thân thể hơi run rẩy, đồng thời má áp lên bờ vai du dương, miệng cắn một phát làm đau.

Du Dương bị nàng cắn một phát khá đau, hai tay trả thù thay chủ, luôn hấn vào trong áo nàng, động tác cũng thêm mạnh bạo, cường độ dòng điện cũng tăng, đạt đến độ kích thích lớn nhất.

"Ân Lãng Yêu Nhiêugâm khê, phần eo không ngừng vặn vẹo, đồng thời hai tay gắt gao ôm du dương.

Chứng kiến Lãng Yêu Nhiêudộng tình. Dục hỏa cũng bắt đầu thiêu đốt Du Dương "

Phanh!

"Như ý côn" dưới háng “Chi thiên”, trực chỉ hạ thân Lãng Yêu Nhiêu, nếu như không phải còn có một lớp tất chân, có thể nó đã đâm thẳng vào trận địa vô cùng ẩm ướt. Cảm nhận được lửa nóng từ như ý côn, Lãng Yêu Nhiêuxuân thủy thoát cái tiết ra"

Du Dương cảm thấy thân thể Lãng Yêu Nhiêubiến hóa. Nhưng giờ phút này hấn trong dục hỏa thiêu đốt, thò tay muốn xé quần áo Lãng Yêu Nhiêu.

Nhưng lúc này hắn lại nghe được Lăng Yêu Nhiêu khẽ nói.

Du Dương dục hỏa giảm hẳn, hắn bối rối: “Lăng tỷ tỷ, ngươi làm sao thế, có phải ta thô bạo quá không?”

Lăng Yêu Nhiêu khóc hồi lâu, mới dần nín.

Dục hỏa Du Dương bị Lăng Yêu Nhiêu dập tắt, Du Dương lại hỏi: “Lăng tỷ tỷ, ngươi làm sao thế?”

Lăng Yêu Nhiêu lắc cổ: “Người ta lần đầu tiên cảm nhận được cái sướng của phụ nữ, nên cao hứng”

Lăng Yêu Nhiêu ôm thanh kiếm về sau càng nhỏ như muỗi

“AH” Du Dương nghe xong vừa mừng vừa sợ, càng minh bạch ý tứ này, dục hỏa lại bốc cao, nói: “tỷ tỷ thì sướng rồi, nhưng huynh đệ ta lại phải ném mặt nắm gai trên chảo lửa nè”

Nói xong Du Dương đưa tay Lăng Yêu Nhiêu xuống hạ thân mình

“Đừng!” Lăng Yêu Nhiêu ngăn trở du dương, nàng khôi phục chút ý chí: “Hiện tại trong lòng ta còn một hình ảnh của nam nhân khác, chò ta triệt để quên mất hắn, ta sẽ cùng ngươi ở một chỗ.”

Nhìn thấy nét ghen tuông trên mặt du dương, Lăng Yêu Nhiêu nở nụ cười: “Yên tâm đi, thân thể ta tới giờ chỉ có mình ngươi được sờ mó”

“Ha ha!” Du Dương ngây ngốc nở nụ cười

Nếu Du Dương cứ nhất quyết, lại dùng ít thủ đoạn, hắn tin rằng Lăng Yêu Nhiêu sẽ ngã vào lòng hắn. nhưng cuối cùng hắn cũng không có làm như vậy, hắn sợ ăn xong nàng sẽ không nở rời đi.

Du Dương khi đi còn hướng Lăng Yêu Nhiêu lấy xích tinh thạch, hắn cho vào plug-in chuyển đổi bổ sung hơn ba trăm vạn năng lượng phòng thân.

Tuy hiện tại có thể thăng cấp cho plug-in, nhưng hắn không muốn. Sắp tới có thể gặp nguy hiểm, hắn muốn một chút năng lượng phòng thân.

Du Dương chọn đích đến là Tây phương - Mạo hiểm đảo, vì thế hắn chỉ đi về phía tây, bất quá trước khi đi hắn còn muốn tới một chỗ.

Khi Du Dương đi Lăng Yêu Nhiêu có cho hắn một thứ làm phương tiện đi lại, là một cái mô tô bay, khi đi chuyển cách mặt đất tầm 2m

Lăng Yêu Nhiêu chuẩn bị cho Du Dương rất nhiều đồ, trong đó quan trọng nhất là hai cái áo vàng và một cái kính râm, nguyên do là khu mỏ ở nơi hoang vu, muốn tới thành thị phải đi qua sa mạc, nên Lăng Yêu Nhiêu mới chuẩn bị hai thứ này cho hắn.

Cưỡi moto bay cùng đi ô tô cảm giác hoàn toàn khác nhau, giống như bánh bao nhân thịt cùng bánh bao nhân bột có cảm giác bất đồng, khi đi xe giữa nơi hoang dã như thế này, người lái moto chỉ muốn phóng với vận tốc cực hạn

Du Dương điều khiển xe moto, tốc độ càng lúc càng nhanh, đến cuối còn vượt cả tốc độ âm thanh, xe đi đến đâu lưu lại đó một cơn bão cát nhỏ trải dài sa mạc.

Du Dương trước khi đi tìm mạo hiểm đảo hắn muốn đến Cuồng Sathành. Phong Cuồng Sa còn chưa đưa hắn tiền bồi thường, nhờ hắn đi rồi phong Cuồng Sa lại quyết thì sao.

Du Dương trong hoang vu sa mạc đi hơn ba giờ, đang buồn bức đến cả quỷ sứ cũng không có chứ nói chi con người, đột nhiên phía xa có bụi cát mù mịt, vài người đang chiến đấu. Du Dương dùng thị lực phụ trợ nhìn, ở đó có tổng cộng bốn người, trong đó ba là niệm lực thôi động giai đoạn thứ tư, thứ năm đang vây công một người tu luyện niệm lực thôi động giai đoạn thứ sáu. Bọn họ đang tranh đoạt một cái đồ vật bằng kim loại chừng nửa xích.

“Nhiều cường giả tranh đoạt như vậy, phải chăng là bảo vật của Vô thần?”

Hai cây số với tốc độ siêu âm chỉ là vài giây đồng hồ, Du Dương không có giảm tốc độ, lướt qua bốn người, đồng thời năm ngón tay vung một phát, cái đồ vật kia rơi vào tay hắn.

“vô thần, lại vô thần”

Bốn cường giả chứng kiến Du Dương hư không cướp lấy đồ vật, bọn hắn nghĩ Du Dương thuộc đẳng cấp vô thần, muốn đuổi theo nhưng không dám.

Trong lúc còn do dự thì Du Dương đã chạy xa, Du Dương để đệ nhị trí não điều khiển xe, còn mình tìm cách mở cái đồ vật bằng kim loại này

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 111: Kim Canh Thái Tuế

Hai bên giành giật cuối cùng trở thành vô ích, bốn vị cường giả đành ngưng chiến.

Cường giả có《 niệm lực thôi động 》 tăng thứ sáu cả giận nói với 3 kẻ tranh đoạt với mình:

-Lãnh Huyết, Vô Tình, Tác Mệnh! Kim Canh Thái Tuế này là do ta ngàn gian vạn khổ, mạo hiểm cả tính mạng ở cực bắc mới lấy được. Hôm nay ba người các ngươi chặn đánh muốn cướp lấy bảo vật của ta, ngày sau Liệt Cô Thành này nhất định sẽ tìm các ngươi tính sổ!

Nói xong Liệt Cô Thành hướng theo dấu cát dài do Du Dương để lại mà đuổi theo.

- Đại ca! Giờ sao? Chúng ta có nên đuổi theo hay không?

Tác Mệnh hướng kẻ cầm đầu 3 người là Lãnh Huyết hỏi. Bọn họ đều có phi hành khí của mình muốn đuổi kịp Du Dương hẳn không thành vấn đề.

- Nếu như đối phương thật sự là vô thần thì đó là kẻ mà chúng ta không thể chọc vào được! Chúng ta cứ đi theo tên họ Liệt xem tình hình thế nào đã rồi tính sau. Nếu có cơ hội lập tức giết hẵn diệt trừ hậu họa!

Lãnh Huyết lạnh lùng nói.

Du Dương mở chiếc hộp bằng kim loại ra thì thấy bên trong là một cục mềm nhũn như cao su có ánh kim. Màu của nó giống hệt với màu của vách hộp.

- Đây là thứ mà mấy cường giả tranh đoạt?

Du Dương dùng tay thử một chút kéo dài nó ra. Kim khí này đàn hồi như cao su, một phần bị Du Dương kéo ra khỏi hộp lập tức biến đổi hình dạng trong suốt như không khí, phần trên tay Du Dương thì biến thành màu da.

Du Dương lần đầu tiên thấy loại vật chất mới mẻ thế này. Trông thì giống cục cao su kim loại nhưng lại có thể căn cứ hoàn cảnh mà thay đổi màu sắc! Mà khi ngón tay đụng vào vật kia Du Dương lại có cảm giác như đụng vào Vô Thần khí.

Truyền suy nghĩ của mình vào bên trong khối vật chất, tâm niệm của Du Dương vừa động vật kia liền theo suy nghĩ của hắn thay đổi hình dạng. Đầu tiên là biến thành một khuôn mặt giống hắc như đúc, hơn nữa khi hắn nhớ đến Trương Vũ Thiên nó lập tức biến thành nàng. Vật chất này theo suy nghĩ của Du Dương mà biến hóa cuối cùng biến thành một thanh đao dài.

Tung hộp kim loại lên không sau đó dùng đao chém vào.

Xoạt

Một đao đứt đôi, đúng là chém sắt như chém bùn.

- Đồ chơi này rồi cuộc là thứ gì vậy?

Du Dương dùng suy nghĩ hút vật chất kì lạ kia vào trong sinh vật plugin chuyển đổi khí cụ.

- Phát hiện ấu trùng kim loại có sinh mệnh. Có thể chuyển đổi thành kim cương cấp một sao plugin!

Vật chất có sinh mệnh chỉ có thể chuyển đổi thành plugin cấp kim cương lại không thể dùng năng lượng để tăng sao cho thứ kim loại có sinh mệnh này mà chỉ có thể để cho nó tự tiến hóa thăng cấp.

Lúc rời khỏi mỏ Du Dương đã cho plugin chuyển đổi khí cụ bổ sung hơn ba trăm vạn năng lượng, không ngờ đã có chỗ dùng. Mặc dù không biết thứ kim loại có tính mệnh này là cái gì nhưng vẫn dùng mười vạn năng lượng biến nó thành kim cương cấp một sao plugin biến hình.

Sau khi biến đổi và cài đặt xong kim cương cấp một sao plugin biến hình, trên người Du Dương đã có 10 sinh vật plugin theo thứ tự là:

Plugin tự lành cấp Huyền Thiết 3 sao!

Plugin thị lực cấp Huyền Thiết 2 sao!

Plugin vũ kỹ cấp Huyền Thiết 1 sao, do không ngừng bổ sung vũ kỹ nó đã lên tới plugin vũ kỹ cấp Huyền Thiết 9 sao!

Plugin trái tim cấp Bạch Ngân 1 sao!

Plugin trí não cấp Bạch Ngân 5 sao!

Plugin kỳ hóa giao dịch cấp Bạch Ngân 4 sao!

Plugin lưỡng cực thủ sáo cấp Hoàng Kim 7 sao!

Plugin ngự phong thoa cấp Hoàng Kim 5 sao!

Plugin từ trường cấp Kim Cương 2 sao!

Plugin kim loại biến hình cấp kim cương 1 sao!

Du Dương cảm nhận được chức năng của plugin kim loại biến hình. Hắn vừa suy nghĩ, vật chất lập tức từ đầu sợi tóc của hắn chảy ra. Sau đó ngưng tụ, biến hình cuối cùng biến thành một cái mũ bảo hiểm.

Du Dương lại suy nghĩ tiếp mũ bảo hiểm bị hắn hấp thu vào trong thân thể một lúc lâu sau tạo thành một bộ áo giáp uy vũ bên ngoài cơ thể.

- Há Há! Nhặt được bảo vật rồi! Thứ này biến thành đao kiếm chém sắt như chém bùn, biến thành áo giáp thì cứng rắn vô cùng!

Du Dương lại tiếp tục, áo giáp của hắn từ phía sau lưng hắn đột nhiên phồng lên tạo thành đôi cánh thiên sứ màu trắng với tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được. Trên bề mặt đôi cánh lông vũ sống động, gió nhẹ thổi qua từng chiếc, từng chiếc theo gió nhẹ nhàng di động.

- Cánh màu trắng hình như là hợp với nữ nhân hơn!

Du Dương suy nghĩ biến đôi cánh thành trong suốt nhưng hắn vẫn chưa hài lòng nên cuối cùng biến nó kim loại màu xám bạc.

Hai chân Du Dương đạp nhẹ lên moto bay 1 cái, phối hợp với Ngự Phong thoa lập tức bay lên không trung sau khi có cánh tốc độ bay của Ngự Phong Ngoa tăng gấp 3 lần.

Liệt Cô Thành lái phi hành khí so với moto bay của Du Dương thì tiến tiến hơn rất nhiều, đương nhiên tốc độ cũng nhanh hơn. Hắn đuổi một lúc đã thấy bóng Du Dương, đang lo lắng làm sao để lấy lại đồ vật trong tay vị ‘Vô Thần’ này thì lại thấy từ sau lưng Du Dương đột nhiên mọc ra một đôi cánh kim loại rồi cùng vị ‘Vô Thần’ cả hai đều bay lên trời.

Liệt Cô Thành cả kinh nói:

- Thật sự là Vô Thần, trong thời gian ngắn như vậy đã đem ‘Kim Canh Thái Tuế’ luyện thành Vô Thần khí. Xem ra ‘Kim Canh Thái Tuế’ mà ta gian gian khổ khổ mới có được không có hi vọng lấy về rồi!

Kim Canh Thái Tuế là một thứ kim loại mang sinh mệnh, có thể biến đổi hình dạng. Là nguyên liệu vô cùng tốt để chế Vô Thần khí bất quá bình thường chỉ có Vô Thần mới có thể dùng nó để chế ra Vô Thần khí.

Liệt Cô Thành thống hận nói:

- Cũng tại 3 tên Lãnh Huyết, Vô Tình, Tác Mệnh làm hỏng chuyện tốt của ta, nếu không Kim Canh Thái Tuế đã không bị Vô Thần kia cướp đi!

Liệt Cô Thành thấy không có hi vọng đoạt lại Kim Canh Thái Tuế hắn liền thay đổi phương hướng, theo hướng tây bay đi.

Hóa tinh cũng như địa cầu bị đại dương chia làm mấy mảnh, Du Dương giờ đang ở trên đại lục tên là Đông Thắng thần châu. Trước bị một Vô Thần tên là Đông Thắng đế thống trị. Xích Long đế quốc 300 năm trước mới quật khởi. Đông Thắng thần châu phía đông bị Xích Long đế quốc chiếm cứ, phía nam là Địa Ngục sâm lâm, phía bắc là bị thế lực của tam đại liên minh mặt trăng không chế tuy địa hạt không lớn nhưng bên trong có rất nhiều mỏ quặng hiếm là ‘Vô Dạ Minh’.

Liệt Cô Thành chính là nhằm trung tâm của Vô Dạ Minh – Vô Dạ Thành.

Bay trên không một hồi Du Dương cũng thu hồi Kim Canh Thái Tuế hạ xuống ngồi trên moto bay. Dùng đệ nhị trí não điều khiển moto bay trên tay hắn xuất ra một cục vật chất giống như cao su dẻo không ngừng dần dần dài ra tạo thành hình người, tứ chi và đầu từ từ rõ ràng cuối cùng biến thành một tiểu Du Dương bất quá tiểu Du Dương này lại là tiểu Du Dương cười tròng.

- Ha ha! Có ý tứ.

Du Dương suy nghĩ tiếp, trên da của tiểu Du Dương lưu động, lát sau y phục nó mặc cũng giống hệt Du Dương, cũng áo gió vàng với kính râm đen.

Du Dương phát hiện chỉ cần tiểu phân thân của hắn ở trong ‘Từ trường lĩnh vực’ của mình thì hắn có thể khống chế nó thông qua sóng điện từ, đồng thời cũng có thể thông qua tiểu phân thân quan sát thế giới bên ngoài hơn nữa lực lượng của nó cũng không yếu đạt hai phần lực lượng của Du Dương.

- Ta đảm, vật này nếu to hơn tí nữa thì ta đây không phải có phân thân rồi à! Ha ha. Khi đó cho dù không có Vũ Thiên tham gia cũng vẫn có thể cùng Trác Phi 3some hơn nữa còn là nhị long hí phụng a! Ha ha Du Dương dâm dâm nghĩ.

Nếu như người bình thường có năng lực phân thân nhất định sẽ nghĩ tới làm sao để lợi dụng nó đi chiến đấu, bất quá Du Dương không phải là người bình thường, lại nghĩ dùng nó làm chuyện đó!

Du Dương cùng với tiểu phân thân của mình đùa vui quên trời đất ngay cả việc chính cũng quên luôn!

Liệt Cô Thành đi Vô Dạ thành, không đuổi theo Du Dương nữa nhưng bọn Lãnh Huyết, Vô Tình, Tác Mệnh vẫn chưa từ bỏ ý định vẫn lặng lẽ bám đuôi Du Dương.

- Đại ca, bên trái không phải là hướng Cuồng Sa thành sao? Tác Mệnh hướng Lãnh Huyết nói

Du Dương vốn muốn đi Cuồng Sa thành nhưng mãi vui chơi với tiểu phân thân mà đi nhầm đường.

Vô Tình lạnh lạnh nói:

- Chúng ta đuổi theo Vô Thần kia cũng không có ý nghĩa chi bằng đến Cuồng Sa thành dạo một chút.

Tác Mệnh lại nói:

- Đúng vậy đại ca, Kim Canh Thái Tuế kia chúng ta khó có thể cướp được, thà đi Cuồng Sa thành xem một chút còn hơn! Ba huynh đệ chúng ta dù thực lực xếp hạng thứ 2 nhưng vẫn không có lãnh địa của mình còn không bằng tên Phong Cuồng Sa kia mới xếp thứ 7 đã cầm trịch một thành. Ta nghĩ chúng ta cứ giết rồi chiếm luôn Cuồng Sa thành của hắn đi!

Vô Tình nói:

- Đem Cuồng Sa thành đổi thành Lãnh Huyết thành!

- Đại ca, có lãnh địa chúng ta có thể thử mùi vị thổ hoàng đế một chút a.

Tác Mệnh không ngừng cổ động Lãnh Huyết.

Lãnh Huyết lạnh lùng nói:

- Phong Cuồng Sa kia có thể cầm trịch một thành cũng không phải là kẻ đơn giản. Hơn nữa dưới tay hắn có hơn ngàn nhân mã, bản thân hắn còn là cường giả « niệm lực thôi động » tầng thứ năm chúng ta muốn giết hắn chỉ sợ không dễ.

Tác Mệnh nói:

- Cả ngàn nhân mã không đáng sợ, trong tay chúng ta có mấy nghìn từ, chỉ cần mở nó ra súng điện từ sẽ mất đi tác dụng hơn một ngàn người kia không khác gì phế vật, hơn nữa người cùng nhị ca đều là cường giả « niệm lực thôi động » tầng thứ năm thực lực không dưới Phong Cuồng Sa. Chúng ta 3 người liên thủ nhất định có thể chiếm được Cuồng Sa thành của hắn!

Lãnh Huyết nghe Tác Mệnh cùng Vô Tình cổ động, sau khi suy tư hồi lâu nói:

- Hai người các ngươi cùng coi trọng Cuồng Sa thành, vậy chúng ta đi thử một chút. Bất quá thành này đoạt như thế nào các ngươi phải theo cách của ta mà làm.

oOo

Sắc trời dần tối, Du Dương cuối cùng cũng ý thức được là mình đi lố vộì vàng quay đầu moto bay hướng Cuồng Sa thành bay tới. Cuồng Sa thành là một thành thị nhỏ ở sa mạc, nhân khẩu không nhiều lắm trên dưới có khoảng vạn người, mà Phong Cuồng Sa chính là thổ hoàng đế ở đây.

Du Dương giấu moto bay bên ngoài thành, sau đó dùng Ngự Phong Ngoạ lặng lẽ bay vào bên trong. Hướng khối kiến trúc to nhất ở trung tâm thành bay đến, Du Dương đoán đó hẳn là nhà của Phong Cuồng Sa.

Nhà Phong Cuồng Sa có chút giống cung điện của hoàng đế ngày xưa. Ngay giữa đại sảnh rộng dài có một ghế tựa trải da thú đặt ở vị trí cao nhất.

Lúc này Phong Cuồng Sa cũng không ngồi trên ghế mà là khoé miệng nhỏ máu tươi, một chân quỳ trên mặt đất. Thuộc hạ của hắn người chết, kẻ bị thương nằm la liệt bên cạnh. Trước mặt hắn có ba kẻ đang đứng.

- Đây chẳng phải là ba người ban ngày tranh đoạt kim loại biến hình mang sinh mệnh sao?

Du Dương từ xa nhìn nói.

Trên mặt đất, Phong Cuồng Sa dùng hai tay cố gắng chống đỡ thân thể, bất lực nổi giận mắg:

- Lãnh Huyết. Các ngươi thật hèn hạ! Ta thịnh tình khoan đãi mấy người các ngươi vậy mà các ngươi lại hạ độc ám hại ta!

Tác Mệnh cười nói:

- Cái gì là hèn hạ ? Cái gì là vô sỉ ? Từ xưa đến nay thắng làm vua, thua làm giặc. Cái quan trọng không phải là thủ đoạn hay quá trình mà là kết quả cuối cùng!

- Nói nhiều với một kẻ đã chết như vậy làm gì?

Tay phải Vô Tình hóa thành trảo hướng chỗ yếu hại nơi cổ họng Phong Cuồng Sa đánh tới.

- Dừng tay!

Du Dương nhanh như điện bay đến chắn trước Phong Cuồng Sa. Ba tên bị dọa đến lạnh người cùng lùi về phía sau nửa bước.

- Ngươi? Ngươi là gì của hắn?

Lãnh Huyết nhận ra Du Dương chính là ‘Võ Thần’ đã cướp đi Kim Canh Thái Tuế.

- A a, ta là chủ nợ của hắn. Hắn nợ ta rất nhiều tiền, các ngươi giết hắn rồi thì tìm ai đòi tiền đây?

Du Dương khẽ cười, nhìn ba tên nói.

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Võ Thần

Hai người Tiểu Huyết đều là cảnh giới « niệm lực thôi động », lúc ấy Du Dương đột nhiên lướt qua, nhưng bọn hắn vẫn nhận ra Du Dương, biết chính hắn là Võ Thần đoạt ‘Canh Kim Thái Tuế’.

Ba người Lãnh Huyết không nghĩ tới Du Dương tuổi còn trẻ như vậy, Võ Thần còn trẻ như vậy, bọn hắn là lần đầu nhìn thấy, mà cũng chưa từng nghe nói trên Hỏa Tinh có Võ Thần trẻ tuổi như vậy tồn tại, không khỏi đối với thân phận Võ Thần của Du Dương sinh ra hoài nghi.

Thấy Du Dương xuất hiện, Phong Cuồng Sa xuất hiện tia tuyệt vọng, bất quá chết trong tay Du Dương so với chết trong tay ba tên tiểu nhân hèn hạ Lãnh Huyết này còn tốt hơn.

- Du Dương, ngươi giết ta đi! Bất quá hi vọng ngươi có thể bỏ qua cho các huynh đệ của ta, bỏ qua cho dân chúng trong thành!

Phong Cuồng Sa vô lực nói.

Du Dương không trả lời Phong Cuồng Sa, mà hướng ba người Lãnh Huyết nói:

- Hắn trúng độc gì?

Lãnh Huyết thật sự không đoán ra lai lịch của Du Dương, biết điều đáp:

- Huyền Thần Tán!

Huyền Thần Tán là loại độc làm cho người trúng không cách nào ngưng tụ Tư Duy Niệm Lực, làm võ giả hoặc cường giả mất đi võ lực. Có thể nói là một loại độc vô cùng nham hiểm.

- Đem giải dược ra đây!

Du Dương hai tay bắt sau lưng, giả bộ cao nhân, dùng khẩu khí uy nghiêm nói.

- Ngươi nói cho ngươi liền cho ngươi sao, ngươi cho rằng mình là siêu nhân a!

Tác Mệnh tiến lên một bước, thử dò xét một chút thực lực Du Dương.

- Hừ!

Du Dương hất tay, thiết khí bên người lập tức phân giải thành kim khí hạt, sau đó ở trên không trung ngưng tụ thành một thanh cự đao, nhanh như chớp hướng Tác Mệnh bổ xuống. (Tác Mệnh = Truy Mệnh)

Tác Mệnh vội vàng giơ hai tay lên che trên đỉnh đầu. Quá trình diễn ra rất nhanh, hai người Lãnh Huyết cùng Vô Tình cũng không kịp phản ứng.

Oanh!

Cự đao không có bổ vào người Tác Mệnh mà là chém xuống mặt đất trước người Tác Mệnh. Đem cả vùng đất bổ ra một đạo vết rách thật sâu, nếu như một đao này tiến thêm một chút, Tác Mệnh có thể đã bị phanh thây thành hai nửa.

Tác Mệnh sợ hãi đổ mồ hôi lạnh! Lãnh Huyết cùng Vô Tình thấy vậy cũng hết sức kinh hãi!

Vô Thần đều là có lực trường lĩnh vực, ở bên trong lĩnh vực có thể cách không không vật, nhưng có thể làm được trình độ như này, không phải là Vô Thần bình thường có thể làm được.

Ba người Lãnh Huyết thần nghị:

- Nếu như không phải đối phương hạ thủ lưu tình, vừa rồi nhất định là Tác Mệnh sẽ bị kim khí cự đao kia lấy đi tính mạng.

- Để giải được lại, lập tức rút cho ta!

Du Dương lạnh lùng nói.

Du Dương càng cường thế, ba người Lãnh Huyết càng tin chắc hẳn là Vô Thần.

Lãnh Huyết sắc mặt xanh mét, thân là tinh phi xếp hạng thứ hai trên Hỏa Tinh, bọn họ chưa lúc nào bị người mắng quá như vậy, bắt quá bây giờ bọn họ không dám phản kháng, Lãnh Huyết từ trong ngực móc ra giải được, cẩn thận đưa tới trước người Du Dương.

Du Dương không dùng tay lấy, sợ thân phận Vô Thần bị lộ, một cổ kim khí gió lốc thổi qua, đem thuốc trong tay Lãnh Huyết thổi tới trước người Phong Cuồng Sa.

Phong Cuồng Sa uống giải được, sau đó đem chia cho đám thuộc hạ bị thương.

Ba người Lãnh Huyết thấy hôm nay cướp đoạt Cuồng Sa thành không còn khả năng rồi, trong lòng hết sức thống hận Du Dương! Hôm nay Du Dương liên tiếp hai lần làm hỏng chuyện tốt của bọn họ. Trong lòng ba người tức giận, nhưng không dám nói ra, không thể làm gì khác là biết điều chuẩn đi.

- Chờ chút!

Ba người Lãnh Huyết xoay người muốn rời đi, Du Dương đột nhiên gọi lại.

Lãnh Huyết cung kính nói:

- Vô Thần đại nhân còn điều gì phân phó!

- Vật này các ngươi còn nữa không?

Du Dương hướng ba người Lãnh Huyết hỏi.

Đồng thời, trong tay Du Dương toát ra một đoàn kim khí vật chất giống cao su, vật chất này một lúc biến thành màu xám, một lúc biến thành màu da, một lúc lại biến trong suốt, cuối cùng biến thành một tiểu Du Dương cao nửa thước, bởi vì hẳn có kim khí tính chất, nên nó ở trong từ trường lĩnh vực có thể tự do bay lượn.

Nó bay đến trước người Lãnh Huyết, làm ra vẻ mặt cố chấp giống như Du Dương, chỉ chỉ vào chính mình. Giương cái miệng nhỏ nhắn nói:

- Để lại vật chất này rồi rút.

Du Dương vốn muốn hỏi ‘Canh Kim Thái Tuế’ này là vật gì, nhưng mình đang giả mạo Vô Thần, nếu ngay cả vật này cũng không biết thì quá kém rồi, hơn nữa còn làm ba người Lãnh Huyết hoài nghi thân phận Vô Thần của hắn.

- A!

Tiểu phân thân Du Dương mở miệng nói chuyện, dọa ba người Lãnh Huyết kêu to một tiếng, ‘Canh Kim Thái Tuế’ có thể luyện chế Vô Thần khí cụ bọn họ cũng biết, nhưng có thể luyện chế thành phân thân, đây là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy, phải là Vô Thần cấp bậc gì mới có thể luyện thành a!

Lãnh Huyết lắp bắp nói:

- Thần Vũ đại, đại, đại nhân, Canh Kim Thái Tuế này hết sức hi hữu, giá trị liên thành, trên người chúng ta thật sự không còn nữa!

- À, thì ra vật này gọi là Canh kim Thái Tuế a! Là cùng với Thái Tuế trên địa cầu tính chất giống nhau, bất quá nó cũng là kim thuộc tính!

Du Dương biết trên người ba tên không còn ‘Canh kim Thái Tuế’ nữa, nhưng hắn vẫn làm ra vẻ dùng ánh mắt dò xét một lần trên thân ba người, Du Dương mới nói:

- Coi như các ngươi thành thật! Cút đi!

Ba người Lãnh Huyết như được đại xá. Lập tức xoay người rời đi!

- Đứng lại! Ba tên vô si tiểu nhân hèn hạ các ngươi không thể đi!

Phong Cuồng Sa đột nhiên hét lên.

Phong Cuồng Sa đã ăn giải được, công lực đã khôi phục chín tầng, hôm nay ba người Lãnh Huyết chẳng những đã thương hắn, hơn nữa còn giết chết rất nhiều huynh đệ. Phong Cuồng Sa đâu chịu để cho mấy người nhẹ nhàng rời đi.

Ba người Lãnh Huyết không biết quan hệ của Phong Cuồng Sa và Du Dương là thế nào, mặc dù bọn hắn không ngại Phong Cuồng Sa, nhưng cũng không dám làm cản trước mặt Du Dương. Bọn họ đồng loạt nhìn về phía Du Dương.

Du Dương trong lòng thầm mắng tên Phong Cuồng Sa này ngu xuẩn, mình vất vả lừa ba tên này rời đi, hắn lại còn đem bọn họ kêu trở lại.

Phong Cuồng Sa quay lại nói với mấy thuộc hạ may mắn sống sót:

- Hôm nay nếu như ta chết, Cuồng Sa thành tân chủ nhân chính là Võ Thần đại nhân, các ngươi nghe rõ chưa!

Phong Cuồng Sa hướng Du Dương hết sức cung kính nói:

- Bọn hắn sát hại nhiều huynh đệ của ta, ta là lão đại của bọn họ, ta phải có nghĩa vụ vì bọn họ báo thù, hôm nay cho dù ta chết cũng tuyệt không để cho ba người bọn chúng thoát. Hi vọng Võ Thần đại nhân ngài không nên nhúng tay vào! Sau hôm nay, vô luận ta sống hay chết, Cuồng Sa thành cũng là của ngài!

Du Dương cá giận:

- Tòa thành mục nát này ai cần!

- Tòa thành nhỏ này tất nhiên là Võ Thần đại nhân ngài không để vào mắt rồi, bất quá nơi này ta có không ít tiền tài, số tiền này đều quy về đại nhân chi cần sau này ngài có thể chiếu cố một chút huynh đệ của ta ở đây là được!

Phong Cuồng Sa hướng Du Dương cầu khẩn.

Du Dương trong lòng hơi bức tức! Phong Cuồng Sa này làm người không tề, đối huynh đệ trọng tình nghĩa, nếu không cũng sẽ không có nhiều người ủng hộ hắn như vậy. Có điều cũng thật ngu ngốc, không biết thời thế, muốn giết ba người Lãnh Huyết này lúc nào chả được, cần phải làm ngay bây giờ sao? Đối thương thế tốt lên, gọi mấy trăm đàn em đàn cháu theo, mang theo súng điện tử, còn không diệt được bọn hắn a!

Phong Cuồng Sa thấy Du Dương không nói lời nào, coi như Du Dương ngầm đồng ý rồi, hắn trực tiếp đi đến trước mặt ba người Lãnh Huyết.

Phong Cuồng Sa nói:

- Máu của huynh đệ ta không thể chảy vô ích như vậy, hôm nay ta muốn nợ máu phải trả bằng máu!

Bọn Lãnh Huyết thấy Du Dương không nói gì, lá gan cũng lớn lên, Tác Mệnh âm hiểm cười nói:

- Muốn chúng ta nợ máu trả bằng máu, ngươi cảm thấy một mình ngươi là đối thủ của ba người chúng ta sao?

Ba người Lãnh Huyết giết rất nhiều huynh đệ của Phong Cuồng Sa, Phong Cuồng Sa hận không thể moi tim uống máu ba người bọn chúng! Trực tiếp lao tới Tác Mệnh chém giết.

- Năm vạn bốn ngàn thất lực lượng! Siêu phẩm cấp võ kỹ, Cuồng Sa Bạo Phong quyền!

Năm đám Phong Cuồng Sa như bão cát bay đầy trời hướng Tác Mệnh nhào tới. Bởi vì Phong Cuồng Sa có thương tích trong người, hơn nữa còn trúng độc Huyền thần tán, cho nên chỉ có thể phát huy được chín thành lực lượng, ước chừng trên dưới năm vạn bốn ngàn thất.

Tác Mệnh là cường giả «Niệm Lực Thất Khử» tứ trọng thiên, mặc dù cảnh giới không cao bằng Phong Cuồng Sa, nhưng ko đến nỗi ko đỡ được một chiêu, hắn lập tức đánh ra tuyệt học của mình ‘Siêu phẩm cấp võ kỹ, Tác Mệnh Đoạt Phách Thủ!’

Phanh, phanh, phanh. . .

Oanh!

Hai người qua lại mấy chiêu, Tác Mệnh cuối cùng ko địch lại Phong Cuồng Sa, bị trúng mấy quyền ở vai, nếu như quyền này của Phong Cuồng Sa chính xác một chút đánh trúng tim và đầu Tác Mệnh, coi như không bị thương nặng thì Tác Mệnh cũng bị mất đi năng lực chiến đấu. Thấy Tác Mệnh không địch lại Phong Cuồng Sa, Vô Tình bên cạnh hần lập tức gia nhập chiến đấu, Vô Tình là cường giả « Niệm lực thôi động » ngũ trọng thiên, lực lượng đã gần đạt tới sáu vạn thất lực lượng, chỉ thiếu chút nữa là đột phá cảnh giới « Niệm lực thôi động » lục trọng thiên.

- Siêu phàm cấp võ kỹ, vô tình đoạn hồn chuông!

Tác Mệnh, Vô Tình cùng Lãnh Huyết có thể trở thành tinh phi (cướp trên các vì sao) có tên tuổi trên Hỏa Tinh, hơn nữa có thể đứng thứ hai trên bảng xếp hạng tinh phi, tất nhiên sẽ có bản lĩnh bất phàm, võ kỹ siêu phàm.

Tác Mệnh “Tác mệnh đoạt phách thủ” cùng Vô Tình “Vô tình đoạn hồn chuông” là hai siêu phàm cấp võ kỹ có thể hỗ trợ, phối hợp lẫn nhau, đoạn hồn đoạt phách, tru thể lúc trước của Phong Cuồng Sa lập tức bị đè ép xuống, dù sao lưỡng quyền khó địch tứ thủ. Hơn nữa “tứ thủ” này phối hợp vô cùng hoàn mỹ, Cuồng sa bạo phong quyền mãnh liệt vô cùng của Phong Cuồng Sa cũng không phải là đối thủ của hai người bọn họ.

Tác Mệnh cùng Vô Tình hai người liên thủ, Phong Cuồng Sa liền trở lên chật vật, bị trúng mấy chiêu, áo choàng vải thô của hần bị Tác Mệnh ‘Tác Mệnh Đoạt Phách Thủ’ làm thủng mấy lỗ to, máu tươi thấm ra ngoài.

- A!

Phog Cuồng Sa rống giận một tiếng, lửa giận thù hận đem lực lượng của hần lên đỉnh.

- Năm vạn chín ngàn thất lực lượng, long quyền phong sa quyền!

Phong Cuồng Sa hai quyền xuất ra hai đạo cuồng bạo long quyền phong, hơn nữa long quyền phong còn kèm theo bão cát cuồng bạo hướng Tác Mệnh cùng Vô Tình cán nuốt.

- Hảo!

Một bên quan sát, Du Dương thấy Phong Cuồng Sa đánh ra ‘Long quyền phong sa quyền’, trong lòng không khỏi khen ngợi một tiếng.

- Phong Cuồng Sa quả nhiên rất có tiềm năng, chỉ dùng lực quyền mà có thể tạo ra hai sa long quyền lực sát thương kinh người, nếu như hần có thể trở thành Vô Thân. Có lực trường lĩnh vực thì chiêu long quyền phong so quyền này nhất định có thể tiến hóa thành kinh thể cấp võ kỹ!

Du Dương trầm nghĩ.

Dưới sự phản nộ, Phong Cuồng Sa xuất ra cực hạn của hần, lực lượng cùng chiêu thức mạnh nhất, đánh bay Tác Mệnh ra ngoài.

- Không tốt!

Lãnh Huyết thấy Vô Tình cùng Tác Mệnh không địch lại Phog Cuồng Sa đang liều mạng, hần rất cực cũng xuất thủ!

Lãnh Huyết vẫn không có xuất thủ, hần là đang quan sát phản ứng của Du Dương, trong lòng bọn họ Du Dương là một tồn tại có cảnh giới Vô Thân, nếu Du Dương giúp Phong Cuồng Sa, vậy hần sẽ lựa chọn thoái lui. Nếu như là Du Dương muốn Cuồng sa thành, vậy hần sẽ cùng Tác Mệnh, Vô Tình cùng nhau giết Phong Cuồng Sa, sau đó đem Cuồng sa thành dâng lên, lấy lòng Du Dương.

Nhưng Lãnh Huyết quan sát hồi lâu, vẫn không thể biết trong lòng Du Dương rốt cuộc đang suy nghĩ gì, thấy Vô Tình cùng Tác Mệnh hai người đánh không lại Phong Cuồng Sa, hần không xuất thủ không được.

- Siêu phàm cấp võ kỹ, lãnh huyết thập tam kiếm!

Lãnh Huyết từ bên hông rút ra một thanh nhuyễn kiếm, huyền ra vô số bong kiếm đâm tới các nơi yếu hại trên người Phong Cuồng Sa.

- Hừ Hừ ! Ca chờ đợi chính là cơ hội này ! Âm dương tuyệt sát trận!

Du Dương đột nhiên xuất thủ, mười ngón tay búng búng Lưỡng Nghi âm dương đao bay ra, đem Lãnh Huyết bao phủ bên trong Âm dương tuyệt sát trận.

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Địch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 113: Vô Giới Vũ Thần

Đang cùng Phong Cuồng Sa đối chiến, Vô Tình chợt thấy Du Dương đột nhiên xuất thủ đánh lên, lập tức nhắc nhở Lãnh Huyết, Lãnh Huyết cũng cảm thấy nguy hiểm, nhưng chờ hấn có phản ứng, thì đã ở giữa "Âm dương tuyệt sát trận" của Du Dương

Du Dương mười ngón tay huy động, mười chuỗi Âm Dương Lưỡng Nghi đao lập tức thôi động, Lãnh Huyết dùng ánh mắt hoảng sợ nhìn Du Dương, hấn làm sao cũng không nghĩ ra đường đường là một Vô Thần lại xuất thủ đánh lên hấn, cho đến khi đầu của hấn rơi xuống trên mặt đất, hấn còn không dám tin tưởng sự thật trước mắt.

Phong Cuồng Sa từng gặp Du Dương tuyệt sát trận âm hiểm này, kinh ngạc so sánh với mấy người khác nhỏ hơn nhiều, hấn nắm bắt được sự phân tâm trong nháy mắt của Vô Tình, hai tay sử ra "Long quyền phong sa quyền", hai quyền đồng thời đánh vào huyết thái dương của Vô Tình.

Oanh! Máu óc tung tóe lẫn lộn, Vô Tình sau khi trúng quyền lập tức khí tuyệt than vong!

Lãnh Huyết cùng Vô Tình, một tên bị Du Dương phân thân, một kẻ bị Phong Cuồng Sa đánh nát đầu, bây giờ chỉ còn lại một tên.

Du Dương điều khiển một đạo Âm Dương Lưỡng Nghi đao hướng Tác Mệnh bay đi.

Tác Mệnh bây giờ đã mất đi chạy trốn năng lực. Hấn vội kêu lên: "Vô Thần đại nhân, van cầu ngươi đừng có giết ta! Ta, ta, trên người của ta có tiền, ta tất cả đều cho ngài"

Du Dương vừa nghe, hấn dùng Âm Dương Lưỡng Nghi đao lại, để cho Âm Dương Lưỡng Nghi đao ở trước mắt không ngừng bay múa, Du Dương nói: "Tiền? Ngươi một cướp nhỏ nhỏ có thể có bao nhiêu tiền?"

"Không, không, ba huynh đệ chúng ta có rất nhiều tiền."

Tác Mệnh tài khoản ngân hàng ở tỉnh cầu này giao cho Du Dương, là một thứ dùng nước tinh chế luyện mà thành, giống như thẻ tiết kiệm. Sau khi lấy mặt mã, Du Dương lập tức để cho Phong Cuồng Sa đi thăm dò tài khoản này một chút.

Một lát sau Phong Cuồng Sa đã tra xong tài khoản, hấn hướng Du Dương gật đầu, Du Dương nói với Tác Mệnh trên mặt đất nói: "Ngươi đi đi! Ta không giết ngươi!"

"Cảm ơn Vô Thần đại nhân!" mặc dù tổn thất phần lớn tài sản, nhưng có thể nhặt về cái mạng. Tác Mệnh đã rất thỏa mãn.

Tác Mệnh giãy dụa đứng dậy, cũng không quản thi thể Lãnh Huyết cùng Vô Tình hai người, liền đi ra ngoài!

Thấy Tác Mệnh muốn chạy, Du Dương đánh mắt cho Phong Cuồng Sa, Phong Cuồng Sa lập tức hội ý, thân thể của hấn như một trận gió cát thổi tới trước người Tác Mệnh, nói: "Muốn đi? Đem mạng lưu lại!"

"Phong Cuồng Sa. Ngươi lại muốn làm gì, Vô Thần đại nhân đã đáp ứng thả ta đi!" Tác Mệnh vội la lên, hấn hướng Du Dương phát ra ánh mắt cầu cứu.

Du Dương nhìn một chút Tác Mệnh, đối với hấn nói: "Ngươi không cần nhìn ta, ta đã đáp ứng ngươi, ta nói không giết ngươi tự tuyệt sẽ không giết ngươi! Ngươi cùng Cuồng Sa thành chủ ân oán là chuyện giữa hai người các ngươi, cùng ta không liên quan, ngươi tự mình giải quyết tốt đi."

"Ha ha!" nghe được Du Dương vừa nói như thế, Phong Cuồng Sa cười lạnh hướng Tác Mệnh tiến tới gần.

"Vô Thần đại nhân, cứu cứu ta!"

Vô luận Tác Mệnh cầu cứu ra sao, Du Dương cũng làm như không nghe thấy.

"Phong Cuồng Sa, ta liều mạng với ngươi!". Thấy cầu cứu Du Dương vô vọng, Tác Mệnh ôm tâm trí đồng quy vu tận trong lòng, hướng Phong Cuồng Sa nhào tới.

Tác Mệnh ở trạng thái tốt nhất lúc cũng không phải là đối thủ của Phong Cuồng Sa, bây giờ thì càng không được, Phong Cuồng Sa dùng hai quyền đã kết thúc tánh mạng của hấn!

Giết người đền mạng, Phong Cuồng Sa coi như là đối với huynh đệ thuộc hạ của hấn có cái mà nói. Phong Cuồng Sa sai người thu thập thi thể trên đất một chút, sau đó hấn lấy ra một cái thẻ tiết kiệm như thủy tinh, hấn nói: "Du huynh, Vô Thần đại nhân, đây là bồi thường phí sự kiện lần trước! Hơn nữa sau này tất cả Cuồng Sa Thành đều là của Vô Thần đại nhân ngươi!"

Du Dương nhìn Phong Cuồng Sa cung kính vô cùng trước mặt một chút, Du Dương ha hả cười nói: "Phong lão ca, ngươi hiểu lầm! Ta hôm nay tới nơi này, không phải là tới thu sổ sách."

"Ngài cũng đừng gọi ta lão ca, ngài là Vô Thần. Ta cũng đảm đương không nổi!" Phong Cuồng Sa lập tức nói.

Nghe Phong Cuồng Sa gọi mình là Võ Thần, Du Dương cười lớn lên, hần thấy Phong Cuồng Sa nhân phẩm chính trực, cũng không dấu diếm hần nữa, nói: "Ta còn không có chân chính tu luyện thành Võ Thần, ta chỉ là nắm giữ chút ít năng lực đặc thù, cách Võ Thần còn có một đoạn khoảng cách!"

"Không phải là Võ Thần! " Phong Cuồng Sa kinh hãi, "Kìa, làm sao có thể!"

Du Dương cũng không nhiều lời giải thích, hần nói: "Mặc dù ta bây giờ còn không phải là Võ Thần, bất quá dưới Võ Thần. Không có mấy người là đối thủ của ta!"

Phong Cuồng Sa đối với Võ Thần thực lực của Du Dương, có nhiều nghi ngờ, nhưng không dám đi tra cứu.

Phong Cuồng Sa: "Du huynh đệ người nói người hôm nay không phải vì bồi thường phí mà đến, vậy vì cái gì?"

Du Dương nói: "Ta tạm thời có việc, muốn rời đi một thời gian ngắn, ta nghĩ mời người giúp ta bảo vệ xích tinh quảng một chút!"

"Để cho ta bảo vệ xích tinh quảng của ngài? " Phong Cuồng Sa nhú mày, hần nói: "Ta nhưng là tinh cướp a, mấy ngày hôm trước còn muốn đoạt xích tinh quảng của các người. Bây giờ người lại làm cho ta đi bảo vệ, chẳng lẽ không sợ ta nhân cơ hội hạ thủ đoạt nó sao? , "Ha hả! " Du Dương cao thâm tự tin nói, "Nếu như ta sợ, ta liền sẽ không tới tìm người ! Hơn nữa ta cảm thấy được Phong lão ca người cũng không phải là cái loại hay dùng thủ đoạn tiểu nhân!"

"Tốt! Du huynh đệ để mắt tới Phong Cuồng Sa ta như vậy, chuyện xích tinh quảng này cứ giao cho ta, chỉ cần ta còn hơi thở, ta bảo đảm xích tinh quảng của ngài bình an vô sự! Hơn nữa sau này này Cuồng Sa thành cùng Phong Cuồng Sa ta tất cả đều là huynh đệ người. Người lúc nào muốn, có thể tùy thời tới lấy ".

Du Dương vốn còn muốn dùng chút ít thủ đoạn, dùng ân uy bức lợi dụ Phong Cuồng Sa đi giúp hần bảo vệ xích tinh quảng, nhưng hôm nay đúng lúc cứu tánh mạng Phong Cuồng Sa, lấy Phong Cuồng Sa kia ân oán rõ ràng, Du Dương không cần lo lắng vấn đề về an toàn xích tinh quảng nữa.

Hai người hàn huyên một hồi, Du Dương đem chuyện mình muốn đi mạo hiểm đảo cùng Phong Cuồng Sa nói một chút.

"Du huynh đệ người muốn đi mạo hiểm đảo? " Phong Cuồng Sa cả kinh nói.

"Đúng vậy a, ta muốn tăng tu vi của mình lên. Cho nên ta nghĩ đi đại lục phía tây trong hải dương thử thời vận! " Du Dương lại nói: "Phong lão người chắc cũng đã được nghe nói mạo hiểm đảo này.

"Mạo hiểm đảo ta làm sao sẽ biết nó ở địa phương nào! nhưng " Phong Cuồng Sa nói : " ta lại biết phương pháp tiến vào mạo hiểm đảo?"

"Cái gì? Phong lão ca người biết phương pháp tiến vào mạo hiểm đảo? Nói mau đến cho ta nghe một chút! " Du Dương vội la lên.

"Ách, chuyện này người sao hoá nào cũng biết ! Làm sao? Lãng xinh đẹp không có nói cho người biết ". Phong Cuồng Sa kỳ quái hỏi."Nàng chỉ nói cho mạo hiểm đảo ở phía tây trong hải dương, rất khó tìm, hơn nữa cũng rất nguy hiểm ". Du Dương nói.

"Ha ha " ta biết rồi, nàng là không hi vọng người đi mạo hiểm đảo, sợ người gặp phải nguy hiểm mới cố ý giấu diếm người, làm người bỏ qua cơ hội lên đảo lần này ". Phong Cuồng Sa cười nói.

"Lời này là có ý gì? " Du Dương không rõ ý tứ trong lời nói Phong Cuồng Sa.

Phong Cuồng Sa giới thiệu một chút cho Du Dương tình huống mạo hiểm đảo.

Mạo hiểm đảo là một cái đảo thần bí. Nhưng đảo này không dễ tìm thấy, nó quanh năm núp trong mây mù rất khó tìm kiếm, nhưng cách mỗi mười năm mây mù bên ngoài mạo hiểm đảo sẽ tự động tản đi, sau đó mạo hiểm đảo sẽ phái người ra dùng thuyền tới các đại lục trên Hỏa Tinh, chọn lựa một nhóm võ giả trẻ tuổi lên mạo hiểm đảo. Mặc dù người còn sống trở về không có mấy. Nhưng phạm là người từ mạo hiểm đảo trở lại, đều có thành tựu bất phàm. Mạo hiểm đảo mặc dù nguy hiểm, nhưng hấp dẫn rất nhiều người đi mạo hiểm

"Năm nay vừa lúc lại là kỳ hạn mười năm, ta nghe nói bây giờ mạo hiểm đảo sứ giả đang ở khu vực trung tâm thành thị chọn lựa thanh niên võ giả lần này lên đảo tham gia mạo hiểm. Du huynh đệ tuổi của người hần là không có vượt qua hai mươi lăm tuổi. Dù tư cách đi tham gia mạo hiểm đảo! " Phong Cuồng Sa hướng Du Dương giải thích.

Du Dương vừa hỏi thăm Phong Cuồng Sa một chút chi tiết về cách chọn lựa võ giả mạo hiểm tham gia mạo hiểm đảo, sau đó lại hỏi: "Phong lão ca, đều nói có người còn sống trở về từ mạo hiểm đảo , người biết những người còn sống này là người nào không?"

"Nghe nói một trăm năm gần đây không có mấy người có thể trở về, nhưng mấy người còn sống trở về bây giờ, căn bản cũng đã là tồn tại Thần Võ, mà kia Vô Dạ Thành thành chủ chính là một trong số đó! " Phong Cuồng Sa nói.

"Nga, nói như vậy kia Vô Dạ Thành thành chủ là một vị Võ Thần ? " Du Dương hỏi.

"Đó là đương nhiên rồi, Vô Dạ Thành thành chủ tên là vô giới Võ Thần, đồng thời hần cũng là Vô Dạ Minh minh chủ! Vô Dạ Minh mặc dù chỉ là một khối liên minh, nhưng tổng thể thực lực cùng Xích Long đế quốc không kém là bao nhiêu "

"Vô giới Vô Thân! " đây là tên Vô Thân đầu tiên Du Dương nghe được.

"Vô giới Vô Thân từ mạo hiểm đảo trở lại không lâu sau đột phá cường giả cực hạn, trở thành Vô Thân tồn tại, sau đó thành lập Dạ Thành, cuối cùng trở thành Vô Dạ Minh minh chủ! Quyền khuyển thiên hạ a! Có người như vậy làm mẫu, có ai không muốn đi mạo hiểm đảo thử thời vận! " Phong Cuồng Sa cười nói.

"Ha ha, kia Phong lão ca ngươi tái sao không đi thử một chút? " Du Dương cười nói.

Phong Cuồng Sa xấu hổ thờ dài nói: "Ai, ngươi cho rằng ta không muốn đi a, ta mười năm trước đã tham gia tuyển chọn rồi, đáng tiếc khi đó thực lực của ta quá yếu, bị loại bỏ ! Bây giờ tuổi của ta qua ba mươi rồi, đã vượt qua số tuổi hạn chế, bây giờ đã không có tư cách tham gia chọn lựa. ".

"A, đúng rồi! " Phong Cuồng Sa đột nhiên lại nói."Ta nhớ thời hạn cuối cùng ghi danh là hai ngày sau. Chỗ này của ta mặc dù gần tới phạm vi thế lực Vô Dạ Minh. Nhưng cách trung tâm thành thị Vô Dạ Thành còn cách một đoạn, nếu như Du huynh đệ ngươi muốn đi mạo hiểm đảo, vậy ngươi nhất định phải nắm chặt thời gian mới được! Huynh đệ ngươi có công cụ giao thông thích hợp không ? Nếu như không có ta đây đưa ngươi một cái!"

"Ta có một cái xe máy huyền phù! " Du Dương đáp.

"xe máy huyền phù? Ha ha, nhất định cũng là nữ nhân họ Lăng xinh đẹp kia đưa cho ngươi rồi? " Phong Cuồng Sa cười nói.

"Ha hả, thật đúng là bị gió lão ca ngươi nói đúng rồi!"

"Xem ra nàng là thật không hi vọng ngươi đi mạo hiểm đảo a ".

"Lời này nói như thế nào?"

"Xích tinh quá mức dù không phải là mỏ lớn cho cam. Nhưng mua mấy cái phi hành khí không có vấn đề ! Đây huyền phù xe gắn máy không cao, cho nên chỉ thích hợp sử dụng tại khu hoang dã, nếu như đi ngang qua thành thị lớn, vật kiến trúc trong thành thị quá nhiều, tốc độ tự phát huy không lớn . Cho nên ngươi dùng nó kết quả chỉ có hai khả năng: thứ nhất, ngươi đi khu hoang dã phía tây đại dương. Vậy ngươi chắc chắn sẽ không nghe nói tới cuộc tuyển chọn; thứ hai, ngươi đi thành thị, cho dù ngươi nghe được, sợ rằng chờ ngươi đến Vô Dạ Thành đã qua thời gian ghi danh." Phong Cuồng Sa nói

"Ta kháo, nữ nhân này tâm kế thật đúng là nhiều! Chờ ta sau khi trở lại nhất định sửa chữa nàng thật tốt. Không để cho nàng xuống giường trong bảy ngày." Du Dương trong lòng cá giận.

Bất quá hần vừa vừa nghĩ, Lăng tổng xinh đẹp làm như vậy cũng là không muốn làm cho chính mình đi mạo hiểm.

Phong Cuồng Sa nghiêm túc hướng Du Dương nói: "Du huynh đệ, ngươi cần phải suy nghĩ kỹ càng, đây mạo hiểm đảo hành trình hết sức hung hiểm, nếu như ngươi quyết định muốn đi . Ta đây sẽ đưa ngươi một đoàn phi hành khí, bảo đảm ngươi trước hừng đông sáng mai chạy tới Vô Dạ Thành."

"Phong lão ca, nghe ý tứ ngươi nói, dường như ta nên tham gia! " Du Dương cười nói.

"Đó là đương nhiên rồi, lấy thực lực của huynh đệ ngươi nếu như không dám đi, vậy ai cũng đừng nghĩ có thể đi nổi mạo hiểm đảo !"

Thấy Du Dương kiên quyết, Phong Cuồng Sa đem cái phi hành khí hần yêu mến nhất đưa cho Du Dương.

Du Dương thấy Phong Cuồng Sa từ huyền phù phi hành khí, vui vẻ nói: "Ta kháo, nó thật là xinh đẹp, Phong lão ca ngươi không phải là luôn mang phi hành khí này theo sao"

(Bất Đán Âm: ta đã trở lại, bại hoại hơn xưa)

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 114: Tứ Đại Gia Tộc

Tại trung tâm, trước mắt Du Dương là chiếc phi thuyền carbon màu bạc trắng! Mồm hần há hốc ra, nước sơn ở ngoài ánh lên giống như chiếc gương bạc, bề

ngoài có tạo hình thon thon dài, khung máy nhìn không có bất kì góc cạnh nào.

“Phi hành khí tốt nhất giải ngân hà vừa mới được chế tạo đây, phiên bản ti-tan hạn chế!” Phong Cuồng Sa vuốt ve thân chiếc phi hành khí tựa như vuốt ve da thịt mỹ nữ, về mặt say mê y hết lúc sờ lão bà của mình!

Ngày trước, khi còn ở trên địa cầu Du Dương phải tự đạp xe, Lăng Yêu Nhiêu tặng cho hắn chiếc moto bay đã làm cho hắn cao hứng hơn nửa ngày giờ, đây thấy chiếc phi hành khí bạc trắng trên quý của Phong Cuồng Sa, ánh mắt Du Dương trở nên tham lam giống như nhìn thấy thân thể mỹ nữ!

“Phong lão ca, cái này tặng cho ta thật chứ?” Du Dương hỏi mà nước dãi chảy dài.

Gái đẹp xe sang luôn là thứ mà nam nhân thích nhất!

Phong Cuồng Sa thẳng thắn nói: “Mạng của ta là của Du huynh đệ, cái xe này đương nhiên cũng là của đệ rồi!”

Nếu là những vật khác Du Dương còn có thể khách khí với Phong Cuồng Sa nhưng chiếc phi hành khí bạch kim chân quý này hắn thật sự rất thích chỉ sợ khách khí một cái mà Phong Cuồng Sa lại đổi ý thì...

Du Dương cười nói: “Phong lão ca! Vậy thì ta cũng không khách khí đâu!”

Phong Cuồng Sa cho Du Dương 2 cái chìa khóa vân tay. Nói: “Đây là hai cái chìa khóa, đầu tiên ngươi phải đặt ra mã vân tay, hai cái chìa khóa này một cái là chìa khóa phi hành khí, cái còn lại... là chìa khóa biệt thự tại Vô Dạ thành của ta! Ngươi đi Vô Dạ thành có thể đến biệt thự của ta ở tạm. Ngươi đi Mạo Hiểm đảo thì cứ để phi hành khí ở đó cũng được!”

Vừa nghe Phong Cuồng Sa nói như vậy Du Dương liền cười nói: “Ha ha, Phong Lão ca, có phải là mong ta đi Mạo Hiểm đảo không thể về được để người có thể lấy lại bạch ngân phi hành khí này không!”

“Ha ha” Phong Cuồng Sa xấu hổ cười hai tiếng nói: “Ta đúng là có loại ý nghĩ này!”

Du Dương vỗ vỗ vai hắn cười nói: “Yên tâm đi Phong lão ca, chiếc phi hành khí này người tuyệt đối không có cơ hội lấy lại!”

Du Dương để cho Phong Cuồng Sa sai người đem moto bay của hắn vào trong Cuồng Sa thành, sau đó vào trong phi hành khí mà Phong Cuồng Sa vừa tặng theo hướng Vô Dạ thành bay đi.

Phi hành khí của Du Dương mặc dù không phải là vũ khí chiến đấu nhưng tốc độ cũng nhanh gấp ba lần tốc độ âm thanh. Du Dương lái nó hết tốc độ, tự thể nghiệm tốc độ bay xem thế nào.

Chỉ hơn hai mươi phút Du Dương đã bay ra khỏi sa mạc tiến vào khu vực Vô Dạ minh, cảm giác như từ viễn cổ trở lại xã hội văn minh, từng mảng kiến trúc bằng sắt thép bê tông dần hiện ra trước mắt hắn. Những mảng kiến trúc này chìm trong ánh đèn phố thị không khác gì ban ngày đúng như cái tên của nó “thành thị không có màn đêm”.

Bởi khoảng cách tới trung tâm Vô Dạ Minh là Vô Dạ thành vẫn còn một đoạn đường, Du Dương để cho đệ nhị trí não của hắn điều khiển phi hành khí sau đó nhắm mắt dưỡng thần tu luyện.

Cùng ngày, khi mặt trời vừa ló rạng, đệ nhị trí não của Du Dương báo hiệu là đã tới Vô Dạ thành, hắn liền ngừng tu luyện.

Biệt thự của Phong Cuồng Sa ở Vô Dạ thành là một cái tiểu biệt thự ba tầng, là chỗ mà Phong Cuồng Sa ở mỗi khi đến Vô Dạ thành.

Trong biệt thự định kỳ có người quét dọn nên trong phòng hết sức sạch sẽ, Du Dương tắm nước nóng sau đó ra phòng khách ngủ một giấc.

Tám giờ sáng, được đệ nhị trí não đánh thức Du Dương tỉnh lại. Trong tủ lạnh ở phòng bếp có chút đồ ăn nhanh, Du Dương ăn vài thứ đơn giản. Sau đó vào phi hành khí bay đến chỗ ghi danh của cuộc thi chọn người lên Mạo Hiểm đảo.

Điểm ghi danh của cuộc thi chọn người lên Mạo Hiểm đảo là ở đối chiến quán trung tâm của Vô Dạ thành “Thiên Khung đối chiến quán”!

Vòm trời đối chiến quán là kiến trúc kết cấu bằng giá thép lộ thiên, ở ngay cạnh quảng trường trung tâm Vô Dạ thành.

Hôm nay là ngày ghi danh cuối cùng của cuộc thi chọn người lên Mạo Hiểm đảo, thời gian ghi danh cuối cùng là cuối buổi sáng, bên ngoài Thiên Khung đối chiến quán tuy không thể nói là biến người nhưng đám người cũng là tập lập không thôi.

Du Dương từ phi hành khí trên trời hạ xuống ngoài cửa Thiên Khung đối chiến quán.

“Mau nhìn, đây không phải là chiếc Lamborghini Platinum hàng hạn chế mới vừa được sản xuất hay sao?” Du Dương vừa từ phi hành khí xuất hiện đã thu hút rất nhiều ánh mắt. (phi hành khí= oto bay)

Du Dương biết chiếc phi hành khí mới này của hắn rất quý, nhưng cũng không rõ ràng là nó cuối cùng đáng giá bao nhiêu tiền!

“Mẹ nó, lại một thằng nhị thế tổ!” Một tên con trai gato nói, trong lòng hận cái thế giới này không công bằng.

“Oa, một chiếc siêu phi hành khí a, hi vọng ngồi trong sẽ là một soái ca oa oa!” Một nữ hoa si bên đường hai tay nắm chặt, miệng chảy nước dãi cầu

khẩn.

“Có thật là một bạch mã hoàng tử thì cũng chẳng đến lượt chúng ta!” Nữ bằng hữu của bông hoa si kia ở bên cạnh thực tế nói.

Người mặc áo gió vàng, mắt đeo kính râm, Du Dương từ phi hành khí bước ra.

“Dựa vào trang phục quê mùa như vậy ta đoán còn không phải là từ địa cầu tới sao!”

“Có chút thô lậu nhưng mà rất có cá tính. Hơn nữa trông cũng rất anh tuấn.” Vẫn là bông hoa si kia lên tiếng.

Quần áo của Du Dương đang mặc đứng cạnh chiếc phi hành khí của hắn quả thật có chút không tương xứng! Quần áo Du Dương mặc không phù hợp với đồ vật xung quanh. Không thì còn khiến cho Du Dương đề cao thêm mấy điểm nữa.

Người báo danh rất nhiều, Du Dương đứng xếp hàng rất lâu mới gần tới lượt. Trước mặt chỉ còn lại 2 người đột nhiên có người chen đến bên người Du Dương

“Người anh em, nhường ta lên trước được không?”

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 115: Thiên Thượng Nhân Gian

(đoạn bị mất đại khái là thằng Nam Cung mập mạp trong tứ đại gia tộc chen lấn, nhưng bị Du Dương hù lại, cuối cùng phải nhường, nhưng được Nam Cung mập mạp mời một bữa com. Đoạn này bị mất nhưng lão Khiết không thấy đâu)

(Khiết: mất từ bên Khựa, các lão xem tạm vậy ~)

"Tinh phi?" Nam Cung mập mạp vừa nghe hai chữ a, hắn lập tức nhảy về phía sau một bước, một lần nữa đánh giá lại Du Dương, thấy hắn một thân trang phục và đồ đạc thật là có chút mùi vị của thổ phỉ, Nam Cung mập mạp hơi sợ nói, "Ca, ông anh sẽ không phải là tinh phi đấy chứ? Thân ta không đáng giá mấy đồng tiền, Ngươi ngàn vạn không nên có chủ ý lên ta à nha!"

"Cạc cạc!" Du Dương tà ác cười nói: "Nếu như bữa com buổi trưa, ngươi để cho ta hài lòng, ta đây tự suy nghĩ một chút, có lẽ sẽ bỏ qua cho ngươi"

"Ngô, ngô, sớm biết ngươi là tinh phi, ta đây cũng không đến phía sau ngươi rồi, ban đầu trực tiếp đến cạnh phía sau người nữ võ giả kia thì thật tốt a! " Nam Cung mập mạp khò khè nói.

Nam Cung mập mạp dẫn đường ở phía trước, xe xịn của hắn tà theo sau, dọc theo đường đi, xe xịn của Du Dương rước lấy vô số ánh mắt nhìn chăm chú.

"Thiên Thượng Nhân Gian, là chuỗi khách sạn cao cấp trên hành tinh này. Có ăn uống, mướn phòng, vui chơi các loại hạng mục cấp chỗ ăn chơi cho dân lăm tiền, hơn nữa trên địa cầu, mặt trăng, Hỏa Tinh đều có nhiều chi nhánh! "Thiên Thượng Nhân Gian " Trên địa cầu Du Dương gặp qua, bất quá "Thiên Thượng Nhân Gian " trên Hỏa Tinh này nếu so với trên mặt đất xa hoa gấp trăm lần.

Thiên Thượng Nhân Gian Địa cầu là một khu ăn chơi đồ sộ, Thiên Thượng Nhân Gian Hỏa Tinh càng không hổ danh bốn chữ "Thiên Thượng Nhân Gian ".

Kiến trúc của nó hình chùy, có chín tầng, tầng trên lại nặng hơn tầng trước, cả tòa nhà được cài đặt một hệ thống trọng lực, cao cả trăm thước.

Khách nhân có hai loại phương thức tiến vào đến bên trong. Một là mở phi hành khí trực tiếp bay lên tầng thứ nhất, một loại phương thức khác là thông qua dây kéo thang máy đưa lên.

Từ huyền phù xe gắn máy Nam Cung mập mạp cao nhất chỉ có thể cách mặt đất hai thước, không cách nào bay đến Thiên Thượng Nhân Gian tầng thứ nhất, hai người không thể làm gì khác hơn là đi thang máy.

Du Dương theo Nam Cung mập mạp đi tới Thiên Thượng Nhân Gian tầng thứ nhất. Tầng thứ nhất là tiêu phí thấp nhất trong cả Thiên Thượng Nhân Gian, tầng thứ càng cao, tiêu phí trình độ càng cao, bên trong bày trí càng xa hoa! Nhưng dù là tầng thấp nhất, cũng xa hoa rất nhiều so với khách sạn bình thường.

Nam Cung mập mạp mang theo Du Dương tìm một chỗ trống trải ngồi xuống.

"Như thế nào, người anh em, ta không có lừa người nhé! Nơi này chính là nơi tiêu phí hào hoa nhất vô dạn thành! " Nam Cung mập mạp đắc ý nói.

"Ừ, phải không sai! Không phải nói tổng cộng có chín tầng sao! Đi, theo ta đi tầng thứ chín đi dạo một chút! " du Dương nói xong liền đi lên.

Choảng! Nam Cung mập mạp té ghế! Tầng thứ nhất này tiêu phí trình độ mặc dù so sánh với khách sạn bình thường cao một chút, vốn dĩ Nam Cung mập mạp còn chẳng để tâm mấy, nhưng lại lên nữa thì hẳn chịu sao thấu!

Nam Cung mập mạp từ trên mặt đất bò dậy, vội vàng kéo Du Dương, nói: "Cái kia , ta hôm nay ra cửa lúc đi bận rộn, ví tiền quên đeo! Hôm nay chúng ta ở nơi này ăn cơm trưa, hôm nào nữa ta mời người lên trên tầng ba xả láng!"

Du Dương không nghe lời mập mạp nói..., tiếp tục đi lên, Nam Cung mập mạp nhào tới dưới chân Du Dương. Ôm lấy hai chân Du Dương nói: "người anh em. Nơi này không thể ăn cơm chùa được a! Nếu như là nữ thì hoàn hảo, đi làm kỹ nữ là cái chắc, nhưng nếu như là nam, sẽ bị cắt thẳng nhỏ đấy a".

"Không có chuyện gì, ta không có tiểu JJ! " Du Dương hướng Nam Cung mập mạp nói.

"A! " Nam Cung mập mạp thoáng cái từ trên mặt đất nhảy lên, hấn chỉ vào Du Dương nói: "Người không có tiểu JJ , chẳng lẽ, chẳng lẽ người là nữ?"

"Mẹ người mới là nữ! phía dưới cửa ca ca ta không gọi tiểu , nó gọi cự pháo!"

Phanh! Theo lời Du Dương mà nói, hạ thân của hấn nổi lên một cục to đùng! Nhìn qua số đo, quả thật rất thô rất dài!

Nam Cung mập mạp thấy hạ thân Du Dương dựng lên. Nuốt một ngụm nước miếng, sau đó vừa ngấm hạ hạ thân của mình, trên mặt lộ ra vẻ mặt hâm mộ cực độ !

"Tiểu tử của người lớn như vậy, đoán chừng không ăn mười lần tám lần cơm chùa thì cắt không xong! " Nam Cung mập mạp hâm mộ nói."Nơi này có thể quét thẻ không? " Du Dương hỏi.

"Có thể, dĩ nhiên có thể, nơi này như vậy, dùng thẻ cũng có thể a!"

Du Dương nói: "Vậy người không cần lo lắng, đi thôi, hôm nay ta mời!"

"Kháo, ta làm sao đã quên, các người tính phí cũng là thổ tài chủ, người có con xe hàng tuyến thế kia, hẳn là so với ta còn nhiều tiền hơn". Vừa nghe Du Dương mời khách, Nam Cung mập mạp lập tức tính thần tỉnh táo.

Hai người vừa đi vừa nói!

"Còn không có thỉnh giáo đại danh huynh đệ! Nam Cung mập mạp nói.

"Du Dương! " Du Dương vừa đi vừa đáp.

"A! Người là Du Dương?"

"Sao thế? Chẳng lẽ ta rất nổi danh sao? " Du Dương nói: "Mình ở Hòa Tĩnh nổi danh như vậy sao?"

"Ha hả, không phải! người anh em, ta gọi Nam Cung Du Long, mà người kêu Du Dương, hai tên này rất gần a! " Nam Cung mập mạp nói.

"Nam Cung Du Long? " Du Dương đánh giá mập mạp một cái, người này vóc người ngang bễ cá, có nơi nào giống Du Long a, Du Dương thật bội phục cha hấn, sinh con chưa ra hình dáng gì, nhưng tên lại rất phong cách!

"Người anh em, hai chúng ta cái vừa lúc cũng phải đi mạo hiểm đảo, không bằng chúng ta kết bạn, như thế nào? Ta gọi Du Long. Người kêu Du Dương, hai chúng ta cái đúng lúc là Long Dương tổ!"

"Gi? Cái gì, Được không tổ?"

"Long Dương tổ hai người a! " Nam Cung mập mạp nói.

"Ta phi, Long Dương tổ hai người, thế mà hấn cũng nghĩ ra được ". Du Dương trong lòng mắng: "Lão tử cũng không bị gay, cho dù ta có là một cô nàng nào đó cũng không kết cặp với người, tìm con heo như người quá mất hình tượng! ""

Du Dương nói: "Đi chung thì có thể! Bất quá Long Dương tổ hai người thì bỏ, Ta cũng không muốn để cho người khác hiểu lầm!"

Ở Hoa Đô học viện lúc Du Dương đã bị người hiểu lầm hấn cùng với Lâm Thiệu Văn hai người là đồng tính nam, bây giờ chạy trốn tới Hòa tĩnh, hẳn có thể không hi vọng chính mình lại bị hiểu lầm vì cái tên “Long Dương quân”.

Du Dương cùng Nam Cung mập mạp lên lầu hai, vừa lên lầu hai. Bên trong bố trí làm cho người ta cảm giác nhất thời cao nhã hơn rất nhiều, Nam Cung

mập mạp nói: "Thiên Thượng Nhân Gian tầng thứ hai còn gọi là “Nhị trọng ngày”? Càng đi lên càng xa hoa, nghe nói “Cửu trọng thiên” so với tiên cảnh giống nhau! Chúng ta lại đi lên tiếp sao?”

"Nhân gian tiên cảnh? Chẳng lẽ cửu trọng thiên ngươi không có được trải qua?"

"Ai! " mập mạp thở dài nói: "Không đối gạt huynh đệ ngươi nói, cửu trọng thiên ta còn thật không có đi qua. Cao nhất ta chỉ đã đến tầng thứ ba!"

"Ngươi không phải là tứ đại gia tộc ở vô dạ thành Nam Cung gia tam thế chủ sao? Làm sao chỉ tới tầng ba? " Du Dương nói.

" Nam Cung gia Chúng ta ở trăm năm này vốn là gia tộc đứng đầu tứ đại gia tộc, nhưng mấy thập niên gần đây gia tộc đi xuống, hơn nữa nhà chúng ta đàn ông ít ỏi, đến đời ta nhóm Nam Cung gia chỉ còn lại ta và lão ca! Ai, sinh không gặp thời a, nhà ta không còn như trước, nếu không, Người anh em ta nhất định mời ngươi thượng cửu trọng thiên tiêu sái một lần!"

Đang khi nói chuyện hai người đã đến tầng thứ ba. tầng thứ ba này quả nhiên cùng Nam Cung mập mạp nói giống nhau. So sánh với tầng thứ hai còn muốn xa hoa, xa xỉ!

Đang muốn tiếp tục lên tầng bốn , đột nhiên có người gọi Nam Cung mập mạp lại.

"Ồ, đây không phải là Nam Cung mập mạp sao? Còn muốn đi lên, chẳng lẽ không sợ bị cắt tiểu JJ?"

Du Dương tìm thanh âm vừa nhìn, là bốn tên đệ tử nhà giàu, ba nam một nữ, ba thanh niên khí vũ hiên ngang, có thể coi là nhất biểu nhân tài, còn nữ kia cũng là bộ dáng đại gia khuê tú.

Bị kia ba thanh niên chế ngạo, Nam Cung mập mạp sắc mặt xanh mét, khi hắn thấy cô gái kia đang quay đầu nhìn về phía hắn , Nam Cung mập mạp đột nhiên bộc phát. Hắn đổi ba tên thanh niên quát: "Của lão tử không gọi tiểu JJ. Lão tử gọi là cự pháo!"

"Ách " ba tên thanh niên bị Nam Cung mập mạp rống liên sừng sốt, cả cô gái kia cũng giật mình!

"Đi, hôm nay ta tiêu phí, Người anh em ta mời ngươi lên tầng chín! " Nam Cung mập mạp dắt Du Dương cứ tiếp tục hướng trên lầu đi!

Đi tới thang lầu , Du Dương nói: "Những người kia là ai, dường như cùng ngươi quan hệ không tầm thường a!"

Vừa lên một tầng, Nam Cung mập mạp đã trút giận, nói: "Kia ba nam chính là Bắc Minh Thần Tinh, Đông Phương Vô Địch, cùng Tây Môn Xuy Tuyết (đệ, toàn tên trong võ hiệp), bọn họ đều là người tứ đại gia tộc . Mà cái kia nữ là muội muội Đông Phương Vô Địch Đông Phương Vô Song!"

"Á! " Du Dương lập tức đoán được chuyện gì.

Nhất định là Nam Cung mập mạp sa sút, thường xuyên bị tam đại gia tộc chèn ép, mà nhìn ánh mắt mập mạp kia, hắn dường như lại thích muội muội Đông Phương Vô Địch Đông Phương Vô Song.

"Hừ, chờ ta từ mạo hiểm đảo trở lại, ta nhất định phải làm cho bọn họ đẹp mắt, ta muốn sửa chữa thật tốt ba người bọn hắn! " Nam Cung mập mạp nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Du Dương cười nói: "Thuận tiện kéo về tay muội muội Đông Phương Vô Địch Đông Phương Vô Song có phải hay không?"

"Ách, " bị Du Dương nói trúng tâm sự, Nam Cung mập mạp cười nói: "Làm thì là nhất định phải làm, bất quá cần ôn nhu!"

"Đcmm! " Du Dương thầm nghĩ: "Hắn đòi ôn nhu cái nỗi gì, đồng thịt mập mạp này nếu là đặt ở trên người Đông Phương Vô Song, lại không đem người ta đè ép !"

Du Dương thật sự hơi lo lắng Đông Phương Vô Song.

"Đúng rồi, mới vừa rồi ngươi nói muốn mời ta lên tầng chín , lúc này mới tầng thứ tư, chúng ta còn phải đi! " Du Dương nói.

"Ha hã, lúc trước không phải là đã nói xong ngươi mời ta sao? Như vậy, lần sau ta mời, đợi chúng ta từ mạo hiểm đảo trở về, ta mời ngươi lên tầng chín tiêu sái một lần”

Thấy Nam Cung mập mạp cùng Du Dương lên lầu, Bắc Minh thần tinh nói: "Đây Nam Cung mập mạp, phát tài như thế nào. Lại vẫn dám đi lên thế?!"

"Nhà bọn họ bây giờ sao có tiền để cho hắn đi tầng chín tiêu xài, ta xem ra là tiểu tử bên cạnh hắn kia mời hắn không sai! " Tây Môn Xuy Tuyết nói.

"Không thể nào, tiểu tử ăn mặc quê mùa, đầu giống một tiền chủ! Đi, chúng ta cùng đi lên xem một chút, nói không chừng bọn họ bây giờ đang núp ở chỗ nào đó tầng bốn! " Đông Phương Vô Địch nói.

Đông Phương Vô Địch lôi kéo ba người khác liền lên Thiên Thượng Nhân Gian tầng thứ tư, nhưng lên tầng bốn. Bọn họ lại không nhìn thấy bóng dáng Du Dương cùng Nam Cung mập mạp.

"Không có!"

"Thật?!"

Bốn người lại tới đến tầng thứ năm, nhưng hay là lại không có!

Khi đi đến tầng thứ bảy, Bắc Minh thần tình kéo lại mọi người, hấn nói: "Không thể lên rồi, trở lên nữa thì chúng ta tháng này đều được uống gió Tây Bắc!"

Mặc dù tầng tám chín bọn họ chịu được, nhưng là tổng tiền tiêu cả tháng của bọn họ, bốn người bọn họ mặc dù là tứ đại gia tộc công tử ca, nhưng không phải là dòng chính, cho nên tài lực có hạn.

"Không được, chúng ta lên một lượt đến tầng thứ bảy. Bản thân ta muốn nhìn mập mạp này đùa bốn hoa chiêu gì!" Đông Phương Vô Địch nói.

Nam Cung mập mạp từng theo đuổi muội muội Đông Phương Vô Địch Đông Phương Vô Song, mặc dù không có thành công, nhưng Đông Phương Vô Địch lại hết sức muốn cho Nam Cung mập mạp bêu xấu trước mặt muội muội của mình, để cho muội muội thấy rõ ràng chân thực diện mục mập mạp, đem ý nghĩ kết đôi diệt trong trứng nước

Đông Phương Vô Địch bốn người tới tầng thứ tám, nhưng vẫn không thể tìm ra.

Đông Phương Vô Địch cắn răng nói: "Đi, lên tầng chín!"

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: Liệt Nguyệt Yêu Điệp

Tầng lầu này được bài trí đậm chất cổ điển, phối hợp với mây mù phía ngoài cửa sổ, đem lại cảm giác như trên tiên cảnh~

Bốn người Đông Phương vô địch theo sau Nam Cung mập mạp tới tầng thứ chín.

"Này! Còn tưởng Nam Cung mập mạp trốn đi chỗ nào rồi, không nghĩ tới hấn thật sự bỏ tiền ở chỗ này ăn cơm!" Bắc Minh thần tình cả kinh nói.

"Chúng ta đi xuống đi, nơi này cảnh sắc mặc dù tốt. Nhưng tiêu phí quá cao!" Tây Môn tuyết nói.

Đông Phương vô địch nhìn Nam Cung mập mạp cùng Du Dương một chút, nói: "Không được! mập mạp chết bầm kia đã thấy chúng ta, nếu như bây giờ đi xuống, thật mất thể diện! Hôm nay chúng ta xem một chút mập mạp chết bầm này rút cuộc lấy tài trợ từ đâu!"

Bắc Minh thần tình cùng Tây Môn tuyết khuyên Đông Phương vô địch không được. Cuối cùng không thể làm gì khác hơn là lấy ra một tháng sinh hoạt phí, theo huynh muội bọn họ hai người ngồi ăn.

Đông Phương vô địch bốn người cố ý ngồi xuống bên cạnh Du Dương cùng Nam Cung mập mạp, sau đó tìm cách tiêu phí thấp nhất.

Du Dương thấy Đông Phương vô địch mấy người thế nhưng đuổi theo tới tầng thứ chín, thầm nghĩ: "Xem ra này mấy người là thật muốn nhìn mập mạp bẽ mặt!"

Du Dương cao giọng hướng mập mạp nói: "Du Long huynh. Hôm nay ngời mời khách, ta đây cũng sẽ không khách khí!"

Đông Phương vô địch mấy người đưa lưng về phía Nam Cung mập mạp. Không thấy vẻ mặt của hấn, nếu như bây giờ nhìn thấy, vậy nhất định sẽ phát hiện ra bây giờ Nam Cung mập mạp về mặt so với khóc còn khó coi hơn.

Nhìn thấy vẻ mặt Nam Cung mập mạp, Du Dương trong lòng buồn cười, hấn dùng thanh âm rất nhỏ hướng Nam Cung mập mạp nói: "Bữa này ta mời!"

Này nghe những lời này, Nam Cung mập mạp cảm động khóc ròng, nước mắt lưng tròng, chỉ hận không được thấy vẻ mặt mấy người Đông Phương vô địch.

Du Dương lấy mạng tình cướp Huyết Lãnh, Vô Tình, lấy không ít tiền, mặc dù Du Dương còn không biết tổng cộng có bao nhiêu, nhưng ba người bọn hấn là tình cướp xếp hạng thứ hai trên bảng thống kê tình cướp, ba tên đó ở Thiên Thượng Nhân Gian cứu trọng thiên này ăn uống hấn là không thành vấn đề.

Du Dương gọi một bàn món ăn vô cùng xa hoa , tám món ăn một súp, cộng thêm bốn dạng ngọt phẩm, tổng giá trị 108 vạn tinh tệ!

Tinh tệ cũng không phải là Hỏa Tinh tiền, mà là hóa tệ thông dụng trong Thái Dương Hệ, hối suất so sánh với mặt trăng với cao hơn ra rất nhiều, nếu như tương đương thành tiền địa cầu, vậy thì muốn lên ngàn vạn !

Đồng Phương vô địch bốn người mới là mười vạn tám trăm, chẳng qua là bốn món ăn một súp! Cùng Du Dương bọn họ so sánh với nhau, keo kiệt hơn mấy lần.

Nam Cung mập mạp lớn như vậy là lần đầu đến này Thiên Thượng Nhân Gian cửu trọng thiên, đây là lần đầu tiên hưởng mỹ vị, hẳn cũng không khách khí ở trên bàn ăn thể hiện khí phách của mình, hơn nữa mập mạp này tuyệt đối sức ăn như gió cuốn mây bay.

Đồng Phương vô địch thấy Nam Cung mập mạp ăn sáng khoái vô cùng. Cả giận: "Hừ, ta xem ngươi tí nữa lấy cái gì trả tiền!"

Nam Cung mập mạp tựa hồ nghe lời nói Đồng Phương vô địch, hẳn vuron tay, gọi phục vụ, "Tới đây , cho ta hai chai rượu đỏ, năm không cần quá lâu, chỉ cần không thua kém năm trăm năm là được!"

Du Dương thầm nghĩ: "mẹ kiếp, khẩu khí cũng lớn quá ha!"

Bất quá Du Dương cũng không có nói gì, chỉ chờ tàn cuộc cùng hắn tính sổ!

Đồng Phương vô địch bốn người nghe được Nam Cung mập mạp nói những lời này thiếu chút nữa té lăn trên đất! Hai chai 500 năm trở lên rượu đỏ a, mỗi một bình cũng muốn trăm vạn tinh tiền trở lên! Chẳng lẽ Nam Cung mập mạp này điên rồi!

"Ta phi, mập mạp này không phải là hưởng thụ bữa tối cuối cùng sao! " Bắc Minh thần tinh nói.

"Nghe nói Nam Cung mập mạp đang ghi danh tham gia cuộc thi chọn lựa đi mạo hiểm đảo, đoán chừng tiểu tử này thật không muốn sống! " Tây Môn xuy tuyết nói.

Hừ, cho dù hắn muốn đi mạo hiểm đảo, vậy cũng phải có bản sự kia mới được! Năm nay Vô Dạ thành tổng cộng mới nhận được hai mươi lăm suất., hắn muốn vào danh sách hai mươi lăm tên, mơ à! " Đồng Phương vô địch hừ nói.

"Vậy cũng không nhất định, Nam Cung gia là gia tộc trong tứ đại gia tộc đi mạo hiểm đảo nhân số nhiều nhất gia tộc. Nếu không nhà bọn họ cũng sẽ không thừa thớt đàn ông. Làm cho đời sau không bằng đời trước! " Tây Môn xuy tuyết nói.

"Ài, lão gia tử nhà bọn họ thật là độc ác. Chính mình bắt ba con cũng đi mạo hiểm đảo không nói. Bây giờ đời thứ ba còn lại một tên Nam Cung mập mạp, nếu như hắn đi mạo hiểm cũng không về được, vậy Nam Cung gia bọn họ coi như là xong! " Bắc Minh thần tinh thờ dài nói."Thật ra thì, thật ra thì, nhà Nam Cung đại ca bọn họ thật đáng thương ! Ca ca các ngươi cũng đừng có luôn khi dễ Nam Cung đại ca ! " đồng phương Vô Song nhỏ giọng yếu ớt nói.

"Vô Song muội muội, ngươi không phải là thật sự nhìn trúng Nam Cung Du Long đi? " Tây Môn xuy tuyết nói.

"Thúi lắm, muội muội của ta sao có thể coi trọng mập mạp chết bầm kia. Ngươi nói lại lần nữa xem, cẩn thận ta liều mạng với ngươi! " Đồng Phương vô địch có chút hơi giận nói.

"Ai, vô địch ngươi cũng là, không phải chỉ là khi còn bé mập mạp tụt quần ngươi giữa đông người sao? Ngươi không cần phải ghi hận hắn cả đời chứ! Hơn nữa khi đó chúng ta đều là trẻ con, cũng coi như không có đại sự gì! " Bắc Minh thần tinh nói.

Nam Cung mập mạp cùng Đồng Phương vô địch vốn là bốn người bằng hữu nối khó, cũng bởi vì Nam Cung mập mạp từng tại trước mặt một cô bé tên là Liệt Nguyệt Điện tụt quần Đồng Phương vô địch, Đồng Phương vô địch cảm giác bị hắn lấy mất tôn nghiêm, cho nên cùng Nam Cung mập mạp tranh đấu khắp nơi, lâu dần thành cái bộ dáng bây giờ.

"Ai dám nhắc lại sự kiện kia, cẩn thận ta cùng hắn trở mặt! " Đồng Phương vô địch mặt đỏ lên cả giận nói.

"Thật tốt tốt, chúng ta không nói! " Bắc Minh thần tinh bất đắc dĩ lắc đầu.

Đồng Phương vô địch bốn người không lòng dạ nào ăn cơm, chỉ lo nhìn chăm chú vào Nam Cung mập mạp cùng Du Dương hai người bọn họ!

Nam Cung mập mạp lấy hai chai rượu đỏ. Chính hắn uống hơn một nửa, Du Dương ném non nửa bình! Mặc dù uống nửa chai rượu đỏ, nhưng mập mạp từ lượng kinh người, một chút men say cũng không có, hắn la lớn: "thanh toán"

Sau đó Nam Cung mập mạp lại nói nhỏ với Du Dương : "Huynh đệ, ta mượn thẻ một chút!"

"Ha ha! " Du Dương lúc này lộ ra một tiếng giống ác ma cười nói: "Cho ngươi mượn có thể, bất quá tiền này ngươi tính toán làm sao còn trả ta!"

"Ách " Nam Cung mập mạp không muốn Du Dương sẽ trở mặt như vậy .

Bây giờ người phục vụ đã sắp đi tới, hơn nữa lại ngồi gần Đồng Phương vô địch bốn người, đặc biệt là còn có đồng phương Vô Song xinh đẹp tiểu mỹ nữ. Nếu như bây giờ mập mạp không có tiền , vậy hẳn phải từ Thiên Thượng Nhân Gian cửu trọng thiên nhảy xuống mất!

"Người anh em, có thể không chơi nhau như vậy chứ! " Nam Cung mập mập khóc ròng nói.

"Ta nói mời ta ăn cơm, cũng không đã nói muốn mời người uống rượu a! Tiền cơm ta có thể bỏ, nhưng tiền thưởng muốn một mình người trả mới được! " Du Dương tà ác cười nói.

"Ách, " Nam Cung mập mập khóc ròng nói: "Huynh đệ, ta sai lầm rồi, tiền ta có thể chính mình trả, nhưng người có thể cho ta mượn trước, sau này trả có lãi được không?"

Du Dương tà đạo: "Được, bất quá lợi tức ta rất cao a!"

Nam Cung mập mập vội la lên: "Được, được, cao bao nhiêu đều được!"

Du Dương cười len lén đem từ ba người Huyết Lãnh lấy được thủy tinh ngân hàng, từ dưới bàn đưa cho Nam Cung mập mập!

Nhận được chi phiếu Du Dương đưa, Nam Cung mập mập lập tức như thay đổi con người khác, hẩn giả vợ đem thẻ thủy tinh rút ra, đưa cho người phục vụ trước mắt, bá đạo nói: "Cà thẻ!"

Nam Cung mập mập thấy thủy tinh chi phiếu trong tay mình, thiếu chút nữa chết sặc .

Đông Phương vô địch thấy thủy tinh chi phiếu trong tay Nam Cung mập mập cũng cả kinh!

Bắc Minh thần tình nói: ", là thẻ thủy tinh a! Đây cũng là thẻ cao cấp của tinh tế ngân hàng, gói ngân hàng phải hơn ức mới có tư cách có nó !"

"Giả dối, nhất định là giả dối! Bọn họ Nam Cung bây giờ sở hữu tư sản cộng dồn lại cũng bất quá ngàn vạn. Mập mập chết bầm này làm sao có thể có thủy tinh chi phiếu giá trị hơn một tỷ! " Đông Phương vô địch nói.

Đông Phương vô địch bốn người cũng nhìn chăm chú vào Nam Cung mập mập trong tay thủy tinh chi phiếu, chờ hẩn quét thẻ

.

"Tiên sinh, đã có người giúp các người thanh toán! " em phục vụ xinh đẹp lễ phép nói.

"A!"

Không riêng gì Nam Cung mập mập, ngay Du Dương cũng rất giật mình. Bữa cơm này cần phải ba bốn trăm vạn tinh tiền a! Người nào tay lớn thế, giúp bọn họ tính tiền?

Đông Phương vô địch chờ nhìn Nam Cung mập mập bị bêu xấu, ăn cơm chùa không nói, lại cầm giả thẻ đi lừa gạt! Nhưng đến cuối cùng lại không nghĩ rằng có người giúp hẩn đem tiền thanh toán !

"Ai giúp chúng ta trả thẻ? " mập mập đã đứng hình, hẩn hỏi theo bản năng

"Là vị tiên sinh bàn số tám kia giúp các người trả! " người phục vụ đáp.

Du Dương theo phương hướng người phục vụ chỉ nhìn sang, ở khúc quanh bàn số tám ngồi một vị trung niên nhân hơn 40 tuổi, ở bên cạnh hẩn còn có một cô gái trẻ tuổi. Trung niên nhân kia Du Dương đã gặp qua. Là cường giả cùng đám người Huyết Lãnh tranh đoạt "Đạm kim Thái Tuế ", mà cô gái kia cùng hẩn có bảy phần tương tự. Là một cô nương vô cùng tịnh lệ!

"Liệt Cô Thành! " Nam Cung mập mập nhận ra người thay hẩn trả tiền!

Du Dương nói: "Người biết hẩn?"

"Ừ, hẩn gọi Liệt Cô Thành, là thành viên trọng yếu Vô Dạ Minh, hẩn bây giờ là người tâm phúc bên cạnh Vô Giới thành chủ, tứ đại gia tộc chúng ta cộng dồn lại cũng không đấu nổi một mình hẩn! Không đúng, Liệt Cô Thành ta biết hẩn, nhưng hẩn cũng không biết ta a! " Nam Cung mập mập nói.

"Là Liệt Nguyệt Điệp! " Bắc Minh thần tình nhìn Đông Phương vô địch một chút nói.

Lúc này Liệt Cô Thành đang nhìn về phía Du Dương. Thấy Du Dương đang nhìn về phía hẩn, Liệt Cô Thành đứng dậy rời chỗ ngồi của mình, hướng Du Dương cùng Nam Cung mập mập đi tới.

Nam Cung mập mập cung kính nghênh đón, cũng hướng Liệt Cô Thành chào hỏi: "Liệt thúc thúc khỏe a! Để cho ngài trả tiền thay ta, Du Long ta đảm đương không được, phải là ta cho trả tiền thay ngài mới đúng a!"

Này Nam Cung mập mập khiêm nhường đứng lên một chút! Liệt Cô Thành nhìn Nam Cung mập mập một chút, "Nam Cung hiền chất đúng không! Vị tiểu ca này là bằng hữu của người sao?"

Liệt Cô Thành ở trước khi đến đã từ nữ nhi của hẩn hỏi thăm ra thân phận Nam Cung mập mập.

Nam Cung mập mạp mặc dù mập, nhưng hấn vẫn không ngu ngốc. Lập tức hiểu nguyên nhân Liệt Cô Thành giúp hấn trả tiền. Nguyên lai là hướng về phía Du Dương mà đến!

Nam Cung mập mạp lập tức cho Liệt Cô Thành giới thiệu nói: "Vị này là huynh đệ của ta Du Dương!"

"Huynh đệ người? " Liệt Cô Thành nhú mày, mặc dù hấn không nhận ra Nam Cung mập mạp, nhưng chuyện Nam Cung gia, hấn lại biết , chưa từng nghe qua nhà hấn còn có người tên là Nam Cung Du Dương! Hơn nữa này Nam Cung Du Dương hay là tồn tại Vô Thần. Vậy thì càng không nghe nói Nam Cung gia có nhân vật như thế !

"Hấn là bà con sao? " Liệt Cô Thành lại hỏi.

"Chúng ta không phải là bà con, hấn và ta so với thân huynh đệ còn thân hơn, như sinh tử chi giao! " Nam Cung mập mạp cố ý hàm hồ.

"Nga! " Liệt Cô Thành như có điều suy nghĩ, sau đó đem con gái của lão lồi tới giới thiệu cho Du Dương nói: "Đây là tiểu nữ Nguyệt Diệp, mọi người đều là người trẻ tuổi, sau này nên thân cận hơn một chút!"

Một bên Đông Phương vô địch bốn người, thấy Liệt Cô Thành đem nữ nhi chủ động giới thiệu cho Du Dương cùng Nam Cung mập mạp, bộ dáng kia giống như dất mồi cho của hấn, con người thiếu chút nữa rụng xuống.

Du Dương nhìn Liệt Nguyệt Diệp, đánh giá cô nàng xinh đẹp tựa yêu tinh này.

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 117: Một Chồng Một Vợ E Nờ Thiếp

Đây là một thiếu nữ điện nước đầy đủ, mi thanh mục tú. Đôi mắt sáng lên ló một tia giao hoạt, vóc người cao gầy, song nhũ to thẳng, vòng eo mảnh khảnh, hai mông mướt mà, tỷ lệ đường cong trên cơ thể đạt đến tỉ lệ vàng hoàn mỹ! Nếu như muốn hình dung chính xác về mỹ lệ của cô nàng này, chỉ có một chữ : “yêu”! là Yêu nữ!

Nếu như trên thế giới có thần tiên quý quái, không cần tiên khí để phân biệt, chỉ dùng ánh mắt cũng có thể thấy được nàng là yêu nữ trời sinh!

Liệt Nguyệt Diệp nhìn Du Dương, giao hoạt cười nói: "quần áo của người hình như là hàng hiếm ở thành phố a! Bất quá , mặc ở trên người của người cũng không tệ !"

"Nguyệt Diệp tiểu thư, huynh đệ của ta mới từ nông thôn lên , thân trang phục quả thật hơi chất! Ta đang định mang hấn đi mua sắm ít đồ mới! Bất quá Nam Cung mập mạp làm bộ nhấp nhồm cười hắc hắc nói: "Người nhìn người ta sẽ biết, con người của ta không có gì giỏi đoán chừng mua y phục so với hấn cũng sẽ không tốt hơn chỗ nào! Đã sớm nghe nói Nguyệt Diệp tiểu thư là người dẫn đầu giới thời trang, nếu như Nguyệt Diệp tiểu thư có thể đi được, giúp huynh đệ ta chọn thân y phục, huynh đệ ta đây nhất định có thể làm mê đảo ngàn vạn thiếu nữ!"

Nam Cung mập mạp nói xong, còn dùng tay cánh tay đụng đụng Du Dương, sau đó ánh mắt đánh về Du Dương. Ý tứ nói: "Người anh em, ta đây cấp cho người cơ hội tán gái! hai chai rượu đỏ lúc trước, một bút tiền ấy xóa bỏ đi!"

Du Dương phát hiện Nam Cung Du Long mập mạp này còn có chút ưu điểm. Cùng hấn ở chung một chỗ chẳng những có thể hiện ra sự anh tuấn của mình, hơn nữa mập mạp này lại hết sức thông minh, cơ trí! yêu nữ Liệt Nguyệt Diệp này quả thật rất có mùi vị, Du Dương lại nổi long hươu vượn, bất quá yêu nữ này thoát nhìn lại không dễ đối phó, muốn đẩy ngã nàng phải dùng chút ít thủ đoạn mới được!

"Hiền chất người và huynh đệ người mua quần áo a? Ta ở Vô Dạ thành vừa lúc có vài shop, tí nữa để cho Nguyệt Diệp theo hai người các người chọn vài bộ. Tiêu phí bao nhiêu cứ tính cho ta! " Liệt Cô Thành nói. Du Dương trong lòng cười thầm, " Liệt Cô Thành này nhất định cùng bọn Huyết Lãnh giống nhau, khẳng định ta là thành Vũ Thần rồi, nên không tiếc dùng nữ nhi của hấn lôi kéo ta!"

Liệt Cô Thành biết một chút tình huống của Du Dương nhưng không quá rõ ràng, cho nên cho nữ nhi đi tìm hiểu hư thật.

Liệt Cô Thành cùng Du Dương bốn người cũng đã ăn cơm xong, cùng đứng lên, Nam Cung mập mạp và Liệt Nguyệt Diệp cùng đi theo Du Dương mua quần áo. Có cơ hội leo lên cây to Liệt Cô Thành này, Nam Cung mập mạp tự nhiên muốn bắt được cơ hội.

Thấy Nam Cung mập mạp cùng Liệt Nguyệt Diệp, Du Dương cùng nhau rời khỏi Thiên Thượng Nhân Gian cửu trọng thiên, sắc mặt đám người Đông Phương vô địch cũng hết sức khó coi! Liệt Nguyệt Diệp bây giờ là Đệ nhất tài nữ kiếm mỹ nữ trong số thanh niên ở Vô Dạ thành, người theo đuổi đông

đảo, trong đó tự nhiên bao gồm Đông Phương vô địch, Bắc Minh thần tinh cùng Tây Môn xuy tuyết ba người, bây giờ nhìn Du Dương, Liệt Nguyệt Điệp và Nam Cung mập mạp hèn mọn cùng nhau rời đi, bọn họ trong lòng vô cùng không thoải mái!

Ba người giống gà trống đấu thua giống nhau, ủ rũ đứng lên, đi xuống lầu!

Liệt Nguyệt Điệp theo Du Dương cùng Nam Cung mập mạp cùng đi đến tầng thứ nhất.

Liệt Nguyệt Điệp đứng ở bên cạnh một cái phi hành khí màu đỏ hình giọt nước nói: "Hai người các ngươi làm sao đi? phi hành khí của ta không tải được hai người các ngươi!"

"Tự chúng ta có phi hành khí! " Du Dương nói chuyện, đồng thời từ huyền phù phi hành khí cũng đã tự động bay đến.

Từ huyền phù phi hành khí có chức năng điều khiển cũng không lý kỳ, nhưng trang phục của Du Dương quá mùa khiến Liệt Nguyệt Điệp kinh ngạc, nàng không hiểu Du Dương một thân trang phục như thổ phi, lại có xe xịn như thế.

Đông phương vô địch bốn người xuống lầu vừa hay nhìn thấy một màn này, Tây Môn xuy tuyết nói: "Thì ra là thổ bao tử kia là một đại tài chủ, khó trách Nam Cung mập mạp dám lên cửu trọng thiên tiêu phi!"

"Bạch kim hạn chế trần quý a! Mau mau mau, cho ta mượn phóng một vòng! " Liệt Nguyệt Điệp cũng là dân ghê phi hành khí, vừa thấy Du Dương lấy tới, lập tức tới hăng hái, mạnh mẽ chiếm cứ chỗ ngồi chủ lái.

Phi hành khí của Du Dương chỉ có thể ngồi hai, Nam Cung mập mạp thức thời lên tiếng hỏi địa chỉ shop của Liệt Nguyệt Điệp, sau đó hẩn dụng huyền phù xe gắn máy đi!

Du Dương ngồi xuống ghế phó lái, lại thấy Liệt Nguyệt Điệp tắt Hệ thống auto, sau đó chọn dùng thao tác tắt cả bằng tay!

"Ngươi làm cái gì vậy? " Du Dương hỏi.

Liệt Nguyệt Điệp hướng Du Dương yêu mị cười nói: "Như vậy mới đủ phiêu!"

"Như vậy không an toàn lắm! " Du Dương nói.

Liệt Nguyệt Điệp quý dị hướng Du Dương cười một tiếng, nàng đột nhiên hung hăng dí chân ga, ngân bạch sắc thoáng cái cự bắn đi như chớp, mắt thấy sẽ phải đụng vào tòa nhà phía trước, Liệt Nguyệt Điệp lại đột nhiên quẹo thật nhanh, nếu không có pha lê ngăn lại, lần này nhất định Du Dương bắn ra ngoài.

Du Dương dùng phi hành khí này thời gian không lâu. Hơn nữa còn cũng là bay ở trên không trung không người, giống Liệt Nguyệt Điệp điên cuồng lao trong thành phố, Du Dương lại là lần đầu tiên thử nghiệm!

Phi hành khí như một đạo tia chớp ngân bạch sắc đang không ngừng xuyên qua rừng rậm!

Ba phút đồng hồ sau, Du Dương dừng ở "Tĩnh thời đại thương trường " trong Vô Dạ thành

Liệt Nguyệt Điệp lưu luyến xuống , vuốt ve ở thân phi cơ thượng một hồi, một chút sau nói: "Du Dương, đem cái này cho ta, thế nào!

Du Dương cười nói: "Đem lần đầu tiên của xử nữ ngươi đưa cho ta thế nào?"

"Hừ! Ngươi làm sao không thú vị như vậy!"

Liệt Nguyệt Điệp hai gò má ửng đỏ vào trước shop! Du Dương mỉm cười đi theo, lại nói: "Nếu như ngươi đã suy nghĩ kỹ tự nói cho ta biết một tiếng, bất quá phải nhanh, mấy ngày nữa ta muốn đi mạo hiểm đảo rồi, vạn nhất ta không về được, vậy ngươi muốn cùng ta đi cũng không có cơ hội!"

"Ngươi muốn đi mạo hiểm đảo? " Liệt Nguyệt Điệp giật mình nói. Liệt Cô Thành nói Du Dương đã có Vũ Thần thực lực, căn bản không cần phải đi mạo hiểm đảo mạo hiểm.

Du Dương thần bí cao thâm nói: "Ngươi đi không? Nếu như ngươi đi lời mà nói..., ta có thể bảo vệ ngươi!"

"Cảm ơn, đáng tiếc thời gian báo danh đã kết thúc, nếu không, có ngươi bảo vệ lời mà nói..., ta còn thật muốn đi mạo hiểm đảo xem một chút!"

Liệt Nguyệt Điệp lại nói: "Ngươi tại sao muốn đi mạo hiểm đảo? Là vì trợ giúp Nam Cung gia sao? .

"Ha ha ". Du Dương sắc sắc cười nói: "Ngươi hôn ta , ta sẽ nói cho ngươi biết ".

Du Dương thầm nghĩ: "A, có thể, nhưng ngươi phải trả giá tương ứng mới được!"

Liệt Nguyệt Điệp yêu mị cười nói: "Đề cho ta hôn ngươi một cái! Ta thì không sao cả, nhưng ta sợ ta hôn ngươi rồi, toàn bộ thanh niên tài tử trong Vô Dạ thành cũng sẽ cùng nhau đuổi giết ngươi!"

"Ha ha, ta còn sợ không giữ được mỹ nhân sao! Ca hôm nay thật đúng là muốn nhìn Nguyệt Điệp tiểu thư có bao nhiêu mị lực!"

Vừa nói, Du Dương vừa vươn tay, đem Liệt Nguyệt Điệp kéo vào trong ngực, vẻ mặt cười xấu xa nhìn nàng. Định thí nghiệm một chút lòng tự tin của nàng, nếu như nàng kiên trì, Du Dương hôn cái miệng anh đào nhỏ nhắn của nàng!

Liệt Nguyệt Điệp trong mắt hiện lên một tia kinh hoàng. Nhưng rất nhanh đã bị nàng dùng ánh mắt giảo hoạt cho che dấu, Liệt Nguyệt Điệp nói: "Nếu như ta hôn ngươi, vậy ngươi sau này là người của ta! Con người của ta đối nam nhân yêu cầu không cao, nhưng một chồng một vợ là phải có "

Du Dương trầm nghĩ: "Một chồng một vợ có thể. Nhưng mà số lượng thiếp nhiều ít vậy cũng không nhất định rồi, hơn nữa làm vợ ta ư, ha ha, dù sao cũng sẽ không đến phiên của ngươi."

Du Dương cắt đứt lời nói Liệt Nguyệt Điệp. Hắn nói: "Ngươi nói những chuyện này không vội, có thể đợi ta từ mạo hiểm đảo trở lại từ từ nghiên cứu, chúng ta hay là trước đem chuyện trước mắt làm tốt! Ngươi không phải là muốn biết ta tại sao muốn đi mạo hiểm đảo sao? Chỉ cần ngươi hôn ca ca ta một chút, ta đây sẽ nói cho ngươi biết!"

", "

"Ha ha, tại sao không dám?" Du Dương khiêu khích nói.

"Hôn thì hôn, sợ ngươi phải không". Liệt Nguyệt Điệp nhanh chóng ở trên mặt Du Dương nhẹ hôn một chút. Sau đó đẩy ra, , trốn khỏi ma chướng Du Dương.

Mặc dù Liệt Nguyệt Điệp tốc độ hôn rất nhanh, nhưng vẫn là bị nhiều người trong trung tâm mua sắm thấy được, đoán chừng ngày mai sẽ có thể truyền khắp phố lớn ngõ nhỏ Vô Dạ thành.

"Bây giờ ngươi hẳn là có thể nói cho ta biết chứ?" Liệt Nguyệt Điệp nói. "Không được, ta muốn hôn miệng mới có thể định đoạt!" Du Dương nói.

"Ngươi chỉ nói hôn một chút, lại không bảo vào đâu! người đàn ông như ngươi sẽ không bội tín đấy chứ!" Liệt Nguyệt Điệp cười đắc ý nói.

Du Dương nói: "Lời nói của ta dĩ nhiên nhất ngôn cửu đỉnh. Được rồi. Ta đây sẽ nói cho ngươi biết, ta đi mạo hiểm mục đích đúng là vì đi mạo hiểm!"

"Ngươi, ngươi đây là đáp án gì, nói cùng chưa nói giống nhau!" Liệt Nguyệt Điệp cả giận.

"Ha ha, ngươi hôn vậy cùng không hôn giống nhau a! Nếu như ngươi cẩn thận hôn ta một lần nữa, ta đây sẽ cẩn thận nói một chút cho ngươi mục đích ta đi mạo hiểm đảo mạo hiểm!"

Du Dương trầm nghĩ: "Theo ta chơi trò chơi văn tự. Vậy ngươi phải trang bị hai cái trí não mới được!"

"Ai da! Ta cuối cùng tìm được hai người các ngươi rồi!"

Lúc này Nam Cung mập mập thờ hồn hèn chạy tới, nhìn dáng vẻ của hắn giống ở trong khu mua sắm tìm hai người Du Dương đã lâu!

Liệt Nguyệt Điệp thấy từ bộ dáng Du Dương không điều tra ra gì, nàng đưa ánh mắt ném lên người Nam Cung mập mập, trong quá trình mua đồ, Liệt Nguyệt Điệp không ngừng hỏi cái này hỏi cái kia, muốn từ Nam Cung trong miệng mập mập moi ra lai lịch Du Dương.

Bất quá Nam Cung mập mập sớm ý thức được điểm này, không cần Du Dương phải nhắc, Nam Cung mập mập cũng không dám nói ra lai lịch Du Dương cùng đi mục đích mạo hiểm đảo! Thật ra thì Nam Cung mập mập đối Du Dương hiểu rõ cũng không nhiều, nhưng hắn vẫn kiên quyết sống chết đem Du Dương nói thành huynh đệ của hắn, hắn thấy Du Dương cũng không phản bác, lại càng nói càng say, chỉ thiếu chưa nói thành hai người là cùng một mẹ sinh!

Liệt Nguyệt Điệp cuối cùng phát hiện, "Long Dương tổ hai người" này không phải khó gỡ bình thường, muốn từ hai người bọn họ trong miệng moi thông tin, kia quả thực so sánh với lên trời còn khó hơn, hơn nữa nếu như không cẩn thận, lại dễ dàng đem nàng biếu không!

Liệt Nguyệt Điệp bất đắc dĩ, cuối cùng chỉ có thể đem câu chuyện kéo về hành trình mua sắm, tuyển vài bộ quần áo cho Du Dương, sau đó cùng Nam Cung mập mập chờ ở phòng thử quần áo.

Sau tắm hoành, Du Dương từ trong phòng thử áo đi ra, hắn từ một thân trang phục miền núi trở thành toàn hang hiệu

Thấy Du Dương từ bên trong phòng thử đồ đi ra, Liệt Nguyệt Điệp luôn luôn hết sức bình tĩnh không khỏi hai mắt lóe lên, cẩn thận ngắm nhìn!

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 118: Cuộc Thi Chọn Lựa Đi Mạo Hiểm Đảo

Du Dương mặc một cái quần dài bằng da màu xám tro, chiếc áo làm cơ ngực như ẩn như hiện, lại thêm làn da đen thu hút, ánh mắt thâm thúy, còn có nụ cười mê người luôn thường trực trên mặt, tuyệt đối là sát thủ với thiếu nữ!

"Nguyệt Diệp tiểu thư, người đang c

hảy nước miếng! " Nam Cung mập mạp nhắc nhở Liệt Nguyệt Diệp.

"A! " Liệt Nguyệt Diệp vội vàng lau nước miếng ở khóe miệng. Che dấu tâm tư của mình nói: "Ừ, thân y phục này không tệ, lấy nó!"

"Y phục này là Liệt thúc thúc tính tiền sao? " Nam Cung mập mạp cười gian nói: " ta cùng với huynh đệ mặc giống nhau như đúc !"

Nghe được lời nói Nam Cung mập mạp, Liệt Nguyệt Diệp nhăn mày! Thiếu chút nữa nôn mửa! Mập mạp này vóc người rõ ràng không phải để mặc quần áo này, mà là phá hoại nó!

Mua xong y phục, Du Dương kiên quyết cả thẻ trả tiền chính mình, một bộ y phục chính hắn lại không mua nổi! Hắn không muốn bởi vì chuyện nhỏ này mà thiếu người khác nhân tình! Mặc dù lúc trước bữa cơm kia Liệt Cô Thành là thay Du Dương cùng Nam Cung mập mạp trả tiền cơm, nhưng Du Dương cũng không phải hân mồi, người phải trả nhân tình kia, chỉ có thể là Nam Cung mập mạp.

Thấy Du Dương muốn cả thẻ, Liệt Nguyệt Diệp khách khí hai lần cuối cùng là đồng ý, nàng nghĩ qua thẻ ngân hàng, tra lai lịch Du Dương một chút!

Mua y phục, Liệt Nguyệt Diệp tìm cái lấy có rồi đi, nàng muốn đi tìm người tra xem Du Dương làm thẻ ở đâu!

Du Dương cùng Nam Cung mập mạp rời khỏi khu mua sắm, Nam cung mập mạp nói "Người anh em, người mới đến Vô Dạ thành nhất định chưa có chỗ ở, đi đến nhà ta được không. Mặc dù Nam Cung gia chúng ta bây giờ sa sút, nhưng bất động sản vẫn còn một ít!"

Du Dương suy nghĩ một chút nói: "Nhà người có hay không phòng tu luyện cao áp lực trường?"

"phòng tu luyện Cao áp lực trường! " Nam Cung mập mạp mặt đỏ lên, "Vốn là nhà chúng ta cũng có, hơn nữa còn là phòng tu luyện cao áp lực trường gấp năm lần! Bất quá dùng nó quá đắt tiền, nhà chúng lâu lắm rồi không sử dụng nổi. Cho nên không còn nữa!"

Du Dương trong dâng lên một trận đáng tiếc, cuối cùng cự tuyệt Nam Cung mập mạp, trở lại trong biệt thự của Phong Cuồng Sa an tâm tu luyện, đợi đảo cuộc thi chọn lựa đi mạo hiểm bắt đầu!

Du Dương đem tu luyện trọng điểm đặt ở trên canh kim Thái Tuế, Du Dương phát hiện nếu như sử dụng tốt canh kim Thái Tuế này, tuyệt đối không kém gì kinh thế cấp vũ kỹ!

Ngày thứ ba, cuộc thi chọn lựa đi mạo hiểm đảo chính thức bắt đầu!

Sáng sớm Nam Cung mập mạp gọi cho Du Dương, thúc giục hắn tới thiên khung đối chiến quán. Hai người hẹn ước không gặp không về!

Mỗi mười năm một lần lại có cuộc thi chọn lựa đi mạo hiểm đảo, là việc lớn của Vô Dạ thành, thành chủ vô giới Vũ Thần đối với cuộc thi này cũng là hết sức coi trọng, hơn nữa thường đến tại nơi này quan sát.

Du Dương đi tới thiên khung đối chiến quán, Bên ngoài đối chiến quán đã tụ tập trên vạn người! Có tham gia trận đấu. Có người nhà tới trợ uy, còn có một chút đại nhân vật là tới quan sát tranh tài.

Du Dương tìm được Nam Cung mập mạp, cùng hắn đợi cuộc thi bắt đầu! Ở trong đám người, Du Dương còn chứng kiến ba người Đông Phương vô địch, Bắc Minh thần tinh cùng Tây Môn xuy tuyết.

Mạo hiểm đảo hành trình mặc dù hết sức nguy hiểm, đi nhiều, trở lại không có mấy, nhưng lại thu hút rất nhiều thanh niên có chí tham gia. Đặc biệt là một số thanh niên ở trong gia tộc tương lai u ám, bọn họ càng muốn mượn hành trình đi mạo hiểm đảo đạt được kỳ ngộ, trở thành tồn tại cùng vô giới Vũ Thần giống nhau!

Du Dương từ Nam Cung mập mạp biết được Đông Phương vô địch cùng Bắc Minh thần tinh cùng Tây Môn xuy tuyết đều là trường hợp này, bọn họ ở trong gia tộc cũng không đặc chí, chỉ có dựa vào mạo hành trình đi hiểm đảo để thay đổi.

Buổi sáng tám giờ, cuộc thi chính thức bắt đầu!

Bất quá này cuộc thi cũng không phải là vũ kỹ đối chiến, mà là chia thành ba vòng.

Cửa thứ nhất, trắc cốt linh! Mục đích là phòng ngừa người tham gia lão hóa!

Cửa ải này vô cùng đơn giản, chính là đứng thẳng tại một cái cửa cốt linh để kiểm tra đo lường, sau đó thí sinh dự thi từ bên trong đi tiếp!

Đội ngũ gần vạn người, có hai mươi cửa kiểm tra đo lường, mỗi cái cửa kiểm tra đo lường năm trăm người, dùng hơn nửa canh giờ mới đưa mọi người kiểm tra một lần, trong đó thật đúng là có mấy người nói dối số tuổi !

Cửa thứ hai, trắc tu vi! Cửa ải này yêu cầu tụ đề cao rất nhiều, lực lượng nhất định phải đạt đủ thất mới coi là vượt qua kiểm tra!

Cửa ải này khảo nghiệm thiết bị là một máy đo sức mạnh! người tham gia chọn lựa sẽ hướng máy này đánh lên mười quyền, quyền lực phải vượt qua tám ngàn thất mới coi là hợp cách! Quyền lực muốn vượt qua tám ngàn thất, tu vi nhất định phải đạt tới « Tư duy mạch động» khai nào cảnh giới mới được!

Cửa ải này giống như trước cũng cần hai mươi máy, gần vạn người đội ngũ khảo nghiệm cho tới trưa mới coi là kết thúc! Cửa ải này sau khi kết thúc, thí sinh giảm bớt chín tầng, chỉ còn lại có hơn một ngàn người!

Cửa thứ hai đối Du Dương mà nói trôi qua hết sức dễ dàng. Hắn chỉ dùng ba tầng lực lượng tụ đề dễ dàng vượt qua kiểm tra! Nam Cung mập mập vậy mà vượt qua kiểm tra rồi, hơn nửa quyền lực của hắn thế nhưng đạt đến một vạn năm ngàn thất, như vậy đủ để cho Du Dương tròn mắt nhìn hắn, không nghĩ tới mập mập này lực lượng không kém, cũng là tu luyện cường giả « niệm lực thôi động ».

Nam Cung mập mập đắc ý nói: "Như thế nào, Người anh em, ta lợi hại không! Vì hôm nay, ta đã khổ luyện mười mấy năm ! Sau này ngươi hãy theo ta, ta bảo đảm đến mạo hiểm đảo sau không ai dám động tới ngươi!"

Chẳng những Nam Cung mập mập quyền lực đạt đến một vạn năm ngàn thất, Đông Phương vô địch cùng Bắc Minh thần tinh, Tây Môn xuy tuyết ba người quyền lực tất cả cũng đạt đến một vạn năm ngàn thất trở lên! quyền lực giống bọn họ như vậy, ở trong những người tham gia chọn lựa, cũng coi là người nổi bật !

Bị Đông Phương vô địch đề đầu cười cợt, Nam Cung mập mập có chút buồn bực, cắn răng nói: "Cửa thứ ba ta nhất định phải áp chế các ngươi!"

Buổi sáng kết thúc, buổi trưa nghỉ ngơi một canh giờ, sau đó xế chiều tiếp tục, khoảng giữa trưa lúc nghỉ ngơi, Du Dương cùng Nam Cung mập mập gặp được ba người Đông Phương vô địch!

Song phương gặp thoáng qua lúc Đông Phương vô địch đi, "Nam Cung mập mập, thực lực ngươi giấu diếm vô cùng sâu a! Xem ra trước kia là ta xem thường ngươi!"

"các ngươi cũng giống thế chúng ta mọi người cũng vậy! Bất quá xế chiều tranh tài ta nhất định sẽ trên cơ ngươi! " Nam Cung mập mập nói.

"Hãy đợi đấy! " Đông Phương vô địch nói.

Sau khi Đông Phương vô địch đi, Du Dương hướng Nam Cung mập mập nói: "Ngươi không phải là coi trọng muội muội Đông Phương vô địch đồng phương Vô Song sao? ngươi đắc tội Đông Phương vô địch vậy như. Vậy sau này là tuyệt đối không có cơ hội!"

Đông phương Vô Song mặc dù là một tiểu mỹ nhân, nhưng cùng Trương Vũ Thiển, Phan Trác Phi đám người so sánh với nhau, còn có một đoạn khoảng cách rất lớn, Du Dương để ý nữ nhân, làm sao cũng phải là cấp độ yêu nữ như Liệt Nguyệt Điện mới được! Dùng Du Dương lời mà nói, ca muốn đẩy ngã nữ nhân, đều phải là tinh phàm!

"Có cơ hội hay không cũng không sao cả! Nếu là lúc trước gặp ta còn tranh thủ nhường nhịn, nhưng bây giờ ta muốn đi mạo hiểm đảo, sau này có thể hay không còn sống trở về nói sau! Nếu như ta có thể còn sống trở về, Đông Phương gia chủ bọn họ còn phải đem nữ nhi gả cho ta, đến lúc đó đồng phương Vô Song cũng phản đối vô hiệu! " Nam Cung mập mập mình an ủi nói.

Du Dương nghĩ thầm: "Mập mập này còn rất rộng rãi!"

Chuyển về cửa thứ ba, cao áp lực trường!

Hình tròn giữa thiên khung đối chiến quán được dọn dẹp một khối đất trống rộng rãi, một ngàn tuyển thủ còn lại cùng ngồi ở trên đó, lúc này Vô Dạ thành thành chủ cùng người mạo hiểm đảo thần mật sử xuất hiện. Hai người bọn họ cùng lúc xuất hiện ở trên khán đài, bên cạnh bọn họ lại có mấy người đi theo, trong đó có Liệt Cô Thành!

Đây là lần đầu tiên Du Dương nhìn thấy tồn tại Vũ Thần!

Vô giới Vũ Thần mặc trên người một bộ giáp móng màu đen, giáp đeo ngực, vai, bụng, bắp chân, trên người lại mặc một áo đen áo choàng, tóc dài màu đen đến vai, con mắt trái có một đạo vết sẹo màu đỏ do đao, sẹo đao này làm cho ánh mắt của hắn càng thêm bén nhọn, làm cho người ta không dám cùng hắn nhìn thẳng. Quanh thân ba thước thường có một tầng khí tường như có như không. Đó chính là thân thể tự nhiên thả ra lực trường lĩnh vực! Nếu như dùng một chữ để hình dung vô giới Vũ Thần, đó chính là mạnh!

Nhưng Du Dương có cảm giác kỳ quái, vô giới Vũ Thần này tuy mạnh, nhưng hắn cảm thấy mạnh bất quá không hơn tửu quỷ thần bí kia.

Cùng vô giới Vũ Thần so sánh, mạo hiểm đảo sứ giả bên cạnh hắn lại có vẻ vô cùng thần mật, bộ dáng của hắn ai cũng nhìn không thấy rõ, chỉ có thể nhìn thấy sau áo choàng có thân ảnh nhỏ gầy.

"Bắt đầu đi! " vô giới Vũ Thần hướng người phía dưới nói.

Nghe được vô giới Vũ Thần ra lệnh, nhân viên làm việc mang ra một cái rương lớn năm thước vuông, đem cái rương lớn đặt ở trung tâm!

Mở cái thùng ra, có một cơ quan yên tĩnh, thiết bị bắt đầu tự động biến hình, biến thành một cái tháp nghi khí hình dáng cao mười thước.

Nghi khí biến đổi xong. Nhân viên làm việc tuyên phurong thức tranh tài cùng quy định.

Cái này là đại hình lực tràng điều tần cơ, nó sẽ đem tất cả thí sinh vào trong cao áp lực trường, lực trường mới bắt đầu bội số chỉ một lần, sau đó mỗi cách một giờ lực trường áp lực gia tăng gấp đôi. Trong trận đấu mất đi thần chí hoặc rời khỏi phạm vi lực trường là thất bại, tranh tài cho đến còn dư lại hai mươi lăm người cuối cùng mới coi là kết thúc!

Sau khi thí sinh chuẩn bị xong, nhân viên làm việc mở ra lực tràng điều tần cơ! Cái này lực tràng điều tần cơ so sánh với phòng tu luyện cao áp lực trường bình thường rất nhiều, chẳng những phạm vi lớn, hơn nữa nhân viên cũng có thể tự do xuất nhập, nếu có người không thừa nhận nổi, nhân viên làm việc sẽ lập tức đem bọn họ mang ra.

Du Dương tuyển một chỗ gần thiết bị nhất ngồi xuống, bởi vì khoảng cách cơ khí càng gần, lực lượng của hân thể hiện càng lớn, áp lực cũng mạnh hơn một chút xíu.

Người khác là cố gắng ra rìa, mà Du Dương là hướng trung tâm ngồi xuống, cử chỉ khác thường này lập tức đưa tới chú ý vô giới Vũ Thần.

Vô giới Vũ Thần chỉ vào Du Dương nói: "Cái kia người tuổi trẻ là ai?"

"Thành chủ, hân chính là người ta nói với ngài! " Liệt Cô Thành bên cạnh vô giới Vũ Thần đáp.

"Tra rõ ràng mục đích hân tới chưa?"

"Còn không có! Bất quá tiểu nữ tra được thể ngân hàng của hân, là huyết lãnh, vô tình, đoạt mệnh ba tính cướp thành danh, ba tên khốn kiếp từng muốn cướp canh kim Thái Tuế của ta, nhưng khi chúng ta đánh nhau lại bị hân đoạt đi! Huyết Lãnh bọn họ chỉ phiêu sẽ ở trên người hân, ta đoán ba người Huyết lãnh bọn họ nhất định là theo đuôi hân, sau đó bị giết ! " Liệt Cô Thành phân tích nói. Liệt Cô Thành lại nói: "Thành chủ, người xem hân là Vũ Thần sao?"

Vô giới Vũ Thần trong mắt lóe một đạo kim quang. Ở trên người Du Dương quét một chút, sau đó nói: "Không phải, Tu vi của hân còn không có đột phá « niệm lực thôi động » tầng thứ ba!"

"A! Không phải là Vũ thần kia làm sao có thể! Tu vi của hân còn không có đột phá « niệm lực thôi động » tầng thứ ba, vậy hân làm sao có thể chiến thắng Huyết Lãnh ba người, hơn nữa hân cũng không thể cách không thủ vật a. Càng không khả năng trong nháy mắt đã biến canh kim Thái Tuế luyện hóa trở thành thần khí! Không thể nào, tuyệt đối không thể nào! Thành chủ, ta là tuyệt đối không có nhìn lầm! " Liệt Cô Thành nói.

Vô giới Vũ Thần nhìn dưới đài Du Dương, hân nhú mày nói: "Ta cũng vậy, không thể nào nhìn lầm. Tu vi của hân quả thật không có đột phá « niệm lực thôi động » tầng thứ ba/!"

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 119: Cơ Bấp Kinh Khủng

Vô Giới Vũ Thần nói thêm: “Hơn nữa ta cũng không cảm thấy trên người hân có võ thần khí cụ tồn tại!”

“Lẽ nào thật sự là ta nhìn nhầm !” Liệt Cô Thành lắc đầu, không tin gãi gãi đầu mình, Vô Giới nói tuyệt đối không có sai, nhưng mà hân cũng không tin ánh mắt của mình sẽ nhìn lầm.

Du Dương lúc này ngồi trong gấp đôi cao áp lực trường. Tuy rằng gấp đôi cao áp lực trường đối với hân tu luyện có tác dụng không lớn, bất quá có cơ hội miễn phí không cần trả tiền như này, cũng không nên tùy tiện lãng phí a!

Người khác thì liều mạng chống cự lại áp lực cao áp lực trường, mà Du Dương lại nhân cơ hội để tu luyện.

Có thể ở trong cao áp lực trường tu luyện, bình thường đều là cường giả ‘niệm lực thôi động’, hoặc là đẳng cấp cao như Vũ Thần, còn giống như võ giả ‘Tư duy mạch động’ bình thường thì không thể tu luyện tại cao áp lực trường. Du Dương trước đây cũng mà liều ăn nhiều nguy hiểm tính mạng mới thành công thích ứng cao áp lực trường, ở bên trong tu luyện ‘Tư duy mạch động’.

Ngày hôm nay, mấy thanh niên tham gia tuyển chọn đi mạo hiểm đảo, có rất nhiều người là chưa từng tiếp xúc qua cao áp lực trường, bọn họ căn bản là không giám ở giữa cao áp lực trường tu luyện, chỉ có thể cố gắng vận dụng lực lượng bản thân để ngăn cản cao áp trong và ngoài cơ thể.

30' sau, một ít bạn trẻ lần đầu tiếp xúc cao áp lực trường, thêm vào tu vi tương đối thấp đã bắt đầu nảy sinh tình trạng không tốt, có người tự mình bỏ cuộc, có người thì hôn mê bất tỉnh, còn có người thất khiếu chảy máu. Những người té xỉu thụ thương được các nhân viên mặc đồ kháng áp nhanh chóng mang ra ngoài cao áp lực trường.

Lần lượt, liên tục có người được nhân viên công tác mang ra ngoài cao áp lực trường, hầu như mỗi giây đều có một người được các nhân viên mang ra ngoài.

Đến khi kết thúc một giờ, cao áp lực trường giảm thiểu hơn bốn trăm người! Hầu như vô giá ‘Tư duy mạch động’ khai não kỳ cùng dưỡng thần kỳ đều bị loại bỏ!

Sang giờ thứ hai thì ngay từ đầu áp lực cao áp lực trường đột ngột tăng lên, nhất thời lại có mấy người không duy trì được, thổ huyết ngã xuống đất!

Hai giờ đi qua, lại có hơn hai trăm người bị loại bỏ.

Những thanh niên này, đều là người chưa từng tiếp xúc với cao áp lực trường, hoàn toàn không thể thích ứng được sự đè ép của cao áp lực trường, lấy thực lực của bọn họ, có thể kiên trì đến hiện tại đã là rất khó!

Bắt đầu sang giờ thứ ba, trong cao áp lực trường chỉ còn lại hơn năm người người. Còn lại mấy người, đều là cường giả tu luyện ‘Niệm lực thôi động’, có thể ở trước hai mươi lăm tuổi tu luyện đến ‘Niệm lực thôi động’, bọn họ đã được coi là rất có tiềm lực rồi!

Hơn năm mươi người này cơ bản là đều đang tu luyện giữa cao áp lực trường, từ lúc bắt đầu vào lực trường, bọn họ đã ở vào trạng thái tu luyện, vì thế mới có thể kiên trì hơn những người khác rất nhiều.

Tuy rằng như vậy, nhưng lúc cao áp lực trường đề cao áp lực đến gấp ba thì cơ bản những người này đều đình chỉ tu luyện, lấy thực lực của bọn họ bây giờ, tu luyện tại gấp ba cao áp lực trường, nếu như một hồi còn có thể, chứ trong thời gian dài thì bọn họ cũng không thừa nhận nổi.

Ngoại trừ Du Dương, tất cả mọi người đã đình chỉ tu luyện, hơn nữa đã bắt đầu vận lực lượng chống lại áp lực cao áp lực trường!

Gấp ba lực trường đã tiến hành được nửa giờ, mỗi một phút đồng hồ qua đi cơ hồ đều có người bị loại, bên trong chỉ còn lại gần ba mươi người kiên trì.

Lần này mạo hiểm đảo chỉ chọn ra hai mươi lăm suất. Đến lúc còn lại hai mươi tám người tham gia mạo hiểm thì tình thế diễn ra bắt đầu căng thẳng. Mất thấy thành công ngay trước mắt, có mấy người đã đến cực hạn, nhưng còn cố dùng ý chí gắng gượng, hi vọng người khác sẽ ngã xuống trước mình!

Phút thứ bốn mươi tám gấp ba lực trường, rốt cục lại có thêm một người ngã xuống, nhân viên công tác lập tức đi vào mang hân ra ngoài.

Phút thứ năm mươi lăm gấp ba lực trường, vẫn còn hai mươi bảy người trong cao áp lực trường. Chỉ cần thêm hai người nữa ngã xuống, thì đấu sẽ kết thúc, có thể kiên trì đến phút này, ai cũng không muốn là người bị ngã xuống vào lúc này, càng không có người sẽ lựa chọn rời cuộc chơi.

Hai mươi bảy người, tất cả đều đang đợi, đợi hai người sẽ ngã xuống kia xuất hiện!

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, đến lúc gấp ba lực trường kết thúc 60', vẫn không có ai bị loại!

Bốn lần lực trường!

Bốn lần lực trường tới rồi!

Du Dương cũng là lần đầu tiên tiếp xúc bốn lần cao áp lực trường!

Hiện tại Du Dương đang tiến nhập cảnh giới vong ngã (vong ngã hay vô ngã nhĩ) vô pháp vô niệm (tâm như bồ đề, lòng không tạp niệm), đột nhiên tăng lên bốn lần lực trường, đề nghị trí não của hân lập tức điều tiết cơ năng thân thể, khiến cơ thể hân rất nhanh thích ứng với bốn lần áp lực lực trường.

PHỐC, PHỐC, PHỐC. . .

Bốn lần lực trường vừa bắt đầu, liền có bảy người lần lượt thổ huyết ngã trên đất! Nhân viên công tác nhanh chóng thực hiện công việc của mình mang bảy thanh niên ra ngoài!

Tuy rằng bảy người đều thổ huyết lăn ra đất, nhưng chủ ủy hội sẽ căn cứ trình tự trước sau công bằng, ai lăn ra đất trước sẽ loại trước.

Cuộc thi tuyển chọn đi mạo hiểm đảo kết thúc, hai mươi lăm cường giả tham gia hành trình đi mạo hiểm đảo đã sinh ra!

Ban tổ chức tuyên bố, thi đấu kết thúc, tuyển thủ rời khỏi cao áp lực trường, sau đó đóng cao áp lực trường lại.

Còn lại hai mươi người lực tục rời khỏi cao áp lực trường, nhưng có năm người vẫn ngồi bên trong đó không có di chuyển.

Du Dương vẫn đang ngồi nhắm mắt tu luyện trong cao áp lực trường.

Nam Cung mập mạp cũng ngồi bên trong cao áp lực trường, hần nhe răng cười đều nhìn Đông Phương Vô Dịch, hần nói: “Đông Phương Vô Dịch, hôm nay ta với ngươi một lần phân cao thấp! Nếu ta thua, sau này nhìn thấy ngươi ta sẽ đi đường vòng, còn nếu ngươi thua, ngươi sau này không được khinh thường Nam Cung thế gia chúng ta! Còn có Bắc Minh Thần Tinh cùng Tây Môn Xuy Tuyết, các ngươi sau này không được gọi ta là mập mạp chết bầm!

Nam Cung gia mấy đời có hơn mười người đi vào mạo hiểm đảo, nhưng mà không có người sống trở về, Nam Cung Du Long là nam đỉnh cuối cùng của Nam Cung gia, hần đi mạo hiểm đảo, có thể nói là cử tử nhất sinh. Chết hần còn không sợ, thì hần còn sợ cỉ h, nhưng trước khi chết hần cũng phải lấy lại tôn nghiêm của Nam Cung gia!

“Tốt, mập mạp chết bầm, lẽ nào chúng ta lại sợ ngươi!” Bọn người Đông Phương Vô Dịch cắn răng nói.

“Hừ, đây là lần cuối cùng các ngươi có thể gọi mập mạp chết bầm”

Trên khán đài.

“Thành chủ, thi đấu đã kết thúc, nhưng năm bạn trẻ này lại không chịu đi ra!” Nhân viên công tác hướng Vô Giới Vô Thần xin chỉ thị.

“Tuyên bố thi đấu kết thúc, công bố danh sách người trúng tuyển tham gia đi mạo hiểm đảo!” Vô Giới Vô Thần liếc nhìn năm người trong cao áp lực trường: “Cao áp lực trường không cần đóng lại!”

“Thành chủ, ngài muốn làm gì sao” Liệt Cô Thành nói.

“Ukml” Vô Giới Vô Thần xoay người nhìn về phía đặc sứ mạo hiểm đảo ẩn thân trong áo choàng, nói: “Đặc sứ, ngươi thấy thế nào!”

“Thành chủ đang thử thăm dò tu vi của ta sao ?” Một giọng nữ nhân thanh thúy từ trong áo choàng truyền ra.

“Ta cũng biết quy củ mạo hiểm đảo, chỉ có thể trở thành sơ cấp Vô Thần mới có tư cách làm đặc sứ, đặc sứ trẻ tuổi như vậy, thực sự làm cho ta rất kinh ngạc!” Vô Giới Vô Thần nói.

“Ta chỉ là một tiểu nhân, sơ cấp Vô Thần mà thôi, không có gì là tài giỏi!”

“Đặc sứ nói đùa rồi, nếu như đặc sứ sinh sống tại đây, vậy thì thành tựu của đặc sứ tuyệt sẽ không thua kém Vô Giới!”

Tuy thi đấu tuyển chọn đã kết thúc, nhưng Vô Giới Vô Thần cùng đặc sứ mạo hiểm đảo cũng không có rời khỏi, bọn họ vẫn tiếp tục quan sát bọn người Du Dương cùng Nam Cung mập mạp.

Kết quả thi đấu đã tuyên bố, trừ nhân viên công tác thi trong thiên khung đối chiến quán chỉ còn lại vài người!

Nam Cung mập mạp ngồi đối diện ba người Đông Phương Vô Dịch trong cao áp lực trường, hần cùng ba người Đông Phương Vô Dịch đều là ‘Niệm lực thôi động’ nhất trọng thiên đỉnh kỳ. Bất quá trong cao áp lực trường này ba người Đông Phương Vô Dịch so với Nam Cung mập mạp rõ ràng là thích ứng hơn. Tuy rằng ba người Đông Phương Vô Dịch không phải là dòng chính hệ trong gia tộc, nhưng dù sao cũng là đệ tử đại gia tộc, bình thường vẫn có cơ hội tiếp xúc cao áp lực trường, mà gia tộc của Nam Cung mập mạp đã sớm bán cao áp lực trường lấy tiền, tuy rằng Nam Cung gia cũng có phương pháp tu luyện đặc biệt của chính mình, nhưng xem ra thì sức thừa nhận của Nam Cung mập mạp so với ba người Đông Phương Vô Dịch vẫn yếu hơn một ít.

Tập áp lực bốn lần lực trường, Nam Cung mập mạp thân thể đã bắt đầu run run, áo khoác của hần đã bị mồ hôi thấm ướt!

“Mập mạp, ngươi thật sự là làm cho ta ngoài ý muốn, ta không nghĩ tới ngươi dĩ nhiên lại có thể kiên trì đến bây giờ!” Bắc Minh Thần Tinh trong lòng đã đối với Nam Cung mập mạp sản sinh một tia kính ý.

“Đúng vậy a. mập mạp, biểu hiện của ngươi hôm nay cũng để cho ta rất giật mình!” Tây Môn Xuy Tuyết cùng Bắc Minh Thần Tinh đối với Nam Cung mập mạp xưng hô đã đổi từ ‘mập mạp chết bầm’ thành ‘mập mạp’.

Bắc Minh Thần Tinh cùng Tây Môn Xuy Tuyết cũng đã đến cực hạn, chỉ là trong lòng bọn hần vẫn rất kiêu ngạo, không thể chịu thua!

Bốn lần cao áp lực trường, trông mắt của bốn người đã hiện lên đỏ bừng!

Đông Phương Vô Dịch cùng Nam Cung mập mạp oán hận chất chứa quá sâu. Đông Phương Vô Dịch cắn răng hận nói: “Mập mạp chết bầm, hôm nay ta muốn cho ngươi thua tâm phục khẩu phục. ngươi sau này nhìn thấy ta chỉ có thể đi đường vòng mà đi, ngươi nhìn thấy muội muội ta cũng phải cút xa cho ta!”

‘Nha ! Ta thích muội muội của ngươi, cũng không phải ngươi ! Ta béo thì sao, tuy rằng ta béo, Nhưng béo có tôn nghiêm !’ Đông Phương Vô Dịch nói đã triệt để chọc giận Nam Cung Du Long.

Nam Cung mập mạp chợt đứng lên, giận dữ hét lớn: “Ta Nam Cung Du Long tại đây lập thệ, sau này tuyệt không để bất luận kẻ nào coi rẻ ta cùng Nam Cung gia tộc!”

Oanh! Cơ thể Nam Cung mập mạp đột nhiên bành trướng đem y phục xé nát.

“Móa nó, mập mập này béo như vậy, thịt trên người hẳn dĩ nhiên không phải là thịt mỡ, mà tất cả đều là cơ bắp!” Các nhân viên công tác cả kinh nói.

Nam Cung mập mập thoáng cái trở thành kẻ cơ bắp kinh khủng!

Thân thể Nam Cung mập mập đột nhiên bộc phát ra một cỗ cường liệt kinh khí, trong nháy mắt căng ra cao áp lực trường bên cạnh hắn.

“Um? Tiểu tử béo kia thể mà lại đột phá! Có ý tứ!” Vô Giới Vô Thần trên khán đài nói.

Trong nháy mắt khi Nam Cung mập mập căng ra cao áp lực trường. Ba người Đổng Phưong Vô Địch ngay gần hắn bởi vì đột nhiên không có áp lực, lực lượng đột nhiên hỗn loạn. PHỐC PHỐC PHỐC, đồng loạt phun một ngụm máu tươi, đều té trên mặt đất.

Nam Cung mập mập tuy rằng lâm trận đột phá, nhưng hắn cũng không cố được nữa, lực lượng đã hao hết, hắn cũng bị cao áp lực trường phản phệ, hắn xoay người nói với Du Dương đang nhắm mắt: “Bạn thân, anh em đi trước đội người”.

PHỐC! Nam Cung mập mập cũng phun một ngụm máu tươi. Ngã xuống!

Nhân viên công tác lập tức ào ào chạy vào, đem bốn người Nam Cung mập mập ra cao áp lực trường, sau đó đi trị liệu tạm thời.

“Tiểu tử béo kia là ai?” Vô Giới Vô Thần quay sang Liệt Cô Thành hỏi.

“Mập mập kia tên Nam Cung Du Long, là cháu Nam Cung Bình, cũng là nam đinh cuối cùng của Nam Cung gia!” Liệt Cô Thành nói.

“Nam đinh cuối cùng của Nam Cung gia sao! Nam Cung Ngạo Thiên chỉ còn lại một cái hậu nhân! Lẽ nào còn muốn hắn đi mạo hiểm? Cô Thành, chớ thương thể của hắn tốt, dẫn hắn tới gặp ta!” Vô Giới Vô Thần phản phò.

Sau bốn người Nam Cung mập mập bị khiêng đi, trong cao áp lực trường chỉ còn lại có Du Dương!

Du Dương vẫn như cũ nhắm nghiền hai mắt, vẫn đang ở trạng thái tu luyện.

Vô Giới nhìn chăm chăm vào vùng cao áp lực trường chỗ Du Dương nửa ngày, đột nhiên Vô Giới Vô Thần cả kinh nói: “Không đúng!”

“Hử?” Đặc sứ mạo hiểm đạo đang nghiên cứu Du Dương, nhưng không có phát hiện cái gì không đúng.

“Đây, đây, đây là tiến nhập vong ngã cảnh giới!” Vô Giới Vô Thần hoảng sợ nói.

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 120: Tân Kim Âm Thái Tuế

“Vô pháp vô niệm! Điều này sao có thể!” Đặc sứ mạo hiểm đạo cũng kinh ngạc nói.

Khi tu luyện có thể đi vào cảnh giới vô pháp vô niệm thì đã được coi thiên tài tu luyện, nếu như ngay tại trong cao áp lực trường mà tu luyện tiến nhập vô pháp vô niệm, vậy thì đã vượt quá phạm trù thiên tài chỉ có dùng hai chữ kinh khủng để hình dung!

“Không sai, là vô pháp vô niệm” Vô Giới Vô Thần xác nhận lại lần nữa.

Du Dương tại cao áp lực trường tiến nhập trạng thái vô pháp vô niệm, gây ngạc nhiên cho Vô Giới Vô Thần cùng người của mạo hiểm đạo! Nhưng lúc này Du Dương lại không hề biết, hắn đang tu luyện quên mình, lại còn tu luyện rất thoải mái!

Du Dương lâu nay toàn tu luyện tại gấp ba lực trường, thân thể của hắn đã hoàn toàn thích ứng gấp ba lực trường, hôm nay lực trường áp lực tăng lên gấp bốn lần, Du Dương lại tìm được cảm giác tu luyện, hắn cảm giác được lực lượng của hắn đang nhanh chóng tăng lên, hơn nữa một chân đã vào bình cảnh đột phá, mơ hồ có cảm giác đột phá!

Từng giây từng phút vẫn lặng lẽ trôi qua, Vô Giới Vô Thần cùng đặc sứ mạo hiểm đạo vẫn đang quan sát Du Dương!

“Ủa? Đột phá!”

Du Dương trong cao áp lực trường tu luyện được bốn mươi phút đồng hồ. Vô Giới Vô Thần cùng đặc sứ mạo hiểm đảo đồng thời phát hiện ra Du Dương đột phá, tiến nhập ‘Niệm lực thôi động’ tam trọng thiên!

Nam Cung mập mạp đột phá tại cao áp lực trường, đã khiến Vô Giới Vô Thần bất ngờ, hiện tại Du Dương cũng đột phá trong cao áp lực trường, tuy là Du Dương ở trạng thái vô pháp vô niệm, việc này phát sinh trên người hắn cũng là hợp tình hợp lý, nhưng vẫn là khiến Vô Giới Vô Thần giật mình không nhỏ! Càng khiến Vô Giới Vô Thần giật mình hơn là lực lượng của Du Dương vẫn còn đang tiếp tục gia tăng.

Lại qua hơn mười phút, cao áp lực trường lần nữa đề cao, đã là gấp năm lực trường! Nhưng Du Dương vẫn như cũ bất vi sở động, an tĩnh nhắm mắt tu luyện.

“Vô Giới thành chủ, ngài xem hắn có thể kiên trì đến mấy lần áp lực?” Đặc sứ mạo hiểm đảo quay sang hỏi Vô Giới Vô Thần.

“Vội thực lực ‘Niệm lực thôi động’ tam trọng thiên, có thể gắng gượng qua gấp năm lần áp lực đã là cực hạn!” Vô Giới Vô Thần bình thản nói: “Bất quá người này khẳng định không phải là vật trong ao, cao áp lực trường chính là chất xúc tác để hắn hóa rồng! Hắn có thể kiên trì đến mấy lần áp lực, nói thật, ta cũng không thể biết được!”

Nghe được Vô Giới Vô Thần nói, đặc sứ mạo hiểm đảo cũng không nói gì, mà lâm vào trầm mặc!

Vô Giới Vô Thần nói với Liệt Cô Thành bên cạnh: “Cho cao áp lực trường tiếp tục vận hành, chờ sau khi hắn tỉnh lại, người dẫn hắn đến gặp ta!”

Nói xong, Vô Giới Vô Thần cùng đặc sứ mạo hiểm đảo cùng nhau rời khỏi thiên khung đối chiến quán.

Du Dương vẫn tiếp tục việc tu luyện của hắn.

Lại thêm một giờ trôi qua, cao áp lực trường tiến vào gấp sáu lần áp lực, nhưng Du Dương vẫn không có kết thúc tu luyện, hơn nữa cũng không có dấu hiệu sẽ kết thúc.

Gấp bảy lực trường!

Gấp tám lực trường!

Gấp chín...

Gấp mười lực trường!

Cao áp lực trường đã lên gấp mười lần áp lực, nhưng Du Dương vẫn đang tu luyện, hắn vẫn là đang vong ngã tu luyện. (anh Du nhiệt tình quá, đúng là của chùa có khác ~!)

Cái cao áp lực trường này bội số cao nhất là gấp mười lần, áp lực tăng đến gấp mười lần thì nó sẽ không tiếp tục tăng thêm nữa. Mà Du Dương đã tu luyện trong cao áp lực trường được mười giờ!

Loại cơ hội tu luyện miễn phí như này phi thường khó gặp, Du Dương thực sự không nỡ đi ra khỏi cao áp lực trường.

Vô Giới Vô Thần đi rồi, nhưng Liệt Cô Thành chưa có đi, hắn vẫn còn trong thiên khung đối chiến quán. Hắn phải đợi Du Dương kết thúc tu luyện. Hắn tuy rằng không biết tại sao Du Dương lại có được năng lực Vô Thần, nhưng hiện tại hắn đã khẳng định chính là lúc trước Du Dương đã cướp đi Canh Kim Thái Tuế của mình, cũng xác định Canh Kim Thái Tuế đã bị hắn luyện hóa thành vô thần khí cụ! Không phải Vô Thần, lại có thể luyện chế vô thần khí cụ, điều này làm cho Liệt Cô Thành thập phần khó hiểu! (khi nào có đệ nhị trí não thì thím sẽ hiểu).

Du Dương một mực tu luyện trong cao áp lực trường tới sáng sớm ngày thứ hai, lúc này hắn mới kết thúc tu luyện theo thói quen. Nếu không phải cái bụng của hắn đói quá, hắn thật vẫn muốn tu luyện tiếp, hành trình mạo hiểm đảo sắp tới, hắn cần phải có lực lượng càng cường đại hơn mới được!

“Tiểu ca, ngươi tu luyện xong rồi sao?” Thấy Du Dương kết thúc tu luyện, Liệt Cô Thành đã chờ một đêm lập tức nghênh đón!

« Uhm, những người khác đâu ? » Du Dương hỏi.

“Những người khác đêm qua đã đi” Liệt Cô Thành nói.

“Ách, thật xấu hổ, thói quen, ta vừa vào cao áp lực trường liền yêu thích không muốn đi ra!” Du Dương xấu hổ cười nói.

“Đừng rồi, huynh đệ kia của ta đâu?”

Du Dương mặc dù lúc tu luyện tiến nhập trạng thái vong ngã vô pháp vô niệm, nhưng đệ nhị trí não vẫn luôn hoạt động bình thường, hắn đem toàn bộ quá trình thi đấu đều ghi chép lại, thông qua Du Dương kiểm tra lại, tất cả sự việc phát sinh, hắn đều nhất thanh nhị sở rõ ràng.

“Tiểu ca ngươi nói là Nam Cung Du Long sao, hắn trong thi đấu lâm trận đột phá, không khống chế tốt lực lượng, bị một chút vết thương nhỏ, bất quá không có gì đáng ngại! Đi, bây giờ ta mang ngươi đi gặp hắn” Liệt Cô Thành nói.

“Ách, trước không vội, ta nghĩ là trước hãy đi ăn một bữa cơm rồi mới đi tìm hắn!” Du Dương không ăn một bữa, hơn nữa lúc tu luyện thân thể lại tiêu

hao không ít năng lượng, cho nên khá là đối.

Sau khi ăn cơm xong, Du Dương liền đi gặp Nam Cung mập mập.

Đem Du Dương đến chỗ Nam Cung mập mập xong, Liệt Cô Thành đi tới Vô Dạ Thành Vô Giới Cung, mang tình huống Du Dương tu luyện ngày hôm qua nhất nhất đều bẩm báo lên Vô Giới Võ Thần.

“Hắn trong gấp mười áp lực lực trường tu luyện cả đêm?” Nếu như Du Dương kiên trì đến gấp mười áp lực, hắn còn có thể tiếp thu được, nhưng nói hắn tại gấp mười lực trường tu luyện một đêm, điều này thật sự làm cho người ta khó có thể tin!

“Thành chủ, là ta tận mắt nhìn thấy!” Liệt Cô Thành nói.

Vô Giới Võ Thần nghe xong trầm mặc một lúc lâu, cuối cùng nói: “An bài một cái thời gian, dẫn hắn đến Vô Giới cung, đúng, thuận tiện mang cả tiểu tử Nam Cung gia kia theo”...

“Vâng, thành chủ” Liệt Cô Thành đi rồi, Vô Giới Võ Thần lâm vào trầm tư.

Du Dương đi tới phòng bệnh của Nam Cung mập mập.

Du Dương cho rằng Nam Cung mập mập còn đang nằm giường không dậy nổi, không nghĩ rằng mập mập này cảm tình con gái, tinh thần hắn rất tốt!

“Bạn thân, ngươi có thể tới thăm ta, khiến ta thật cảm động quá” Vì Nam Cung mập mập chiến thắng Đông Phương Vô Dịch, còn đột phá bình cảnh tại trong cao áp lực trường, cho nên tâm tình hắn rất tốt, vừa thấy Du Dương đến liền mở miệng vui đùa.

“Ha ha, ta nghe nói nơi này có nữ y tá xinh đẹp, cho nên mới đến xem!” Du Dương tại trong cao áp lực trường thu hoạch không ít, cho nên tâm tình cũng hết sức cao hứng.

Buổi chiều, Nam Cung mập mập xuất viện xong, Du Dương cùng Nam Cung mập mập liền nhận được lời mời của Vô Giới Võ Thần!

“Vô Giới Võ Thần mời hai người chúng ta đi Vô Giới cung?” Nam Cung mập mập cả kinh nói.

Du Dương kinh hãi: “Không cần phải giật mình như vậy đi! Tuy hắn là Võ Thần, nhưng hắn cũng sẽ không ăn thịt chúng ta đâu mà sợ!”

“Ta đây không phải là giật mình, ta đây là đang cao hứng! Được Vô Giới Võ Thần mời đi Vô Giới cung, ngươi không biết là vinh dự rất cao sao?” Nam Cung mập mập kích động nói.

Vô Giới Võ Thần tại khu vực vô dạ mình, hắn chính là trời, là thần! Nam Cung mập mập có thể kết giao với Liệt Cô Thành đã là rất không dễ dàng, hiện tại Vô Giới Võ Thần chủ động mời hắn đi Vô Giới cung, Nam Cung mập mập hắn không kích động mới là lạ, mà ngay cả gia gia của hắn Nam Cung Bình cũng chưa từng có được đãi ngộ như vậy.

Vô Giới Võ Thần tuy rằng rất mạnh, nhưng Du Dương không có cảm giác hắn mạnh mẽ như cái tên tửu quỷ thần bí kia, cho nên sau khi Du Dương nhìn thấy Vô Giới Võ Thần, hắn cũng không có xem là tồn tại cao cao tại thượng! Du Dương cho rằng, thực lực Vô Thần này, hắn sớm muộn gì cũng sẽ có được!

Dưới sự dẫn dắt của Liệt Cô Thành, Du Dương cùng Nam Cung mập mập đi đến Vô Giới cung!

Vô Giới cung không có như Du Dương tưởng tượng như vậy lộng lẫy, kiến trúc bên trong đều lấy màu đen là chính, đồ trang sức rất ít, chỉ có một vài tác phẩm điêu khắc bằng đá.

Liệt Cô Thành mang Du Dương cùng Nam Cung mập mập đi tới đại điện Vô Giới cung, lúc này Vô Giới Võ Thần đang ngồi tề tắp trên ghế đá hoa ngọc, một cánh tay đặt ở trên lan can, lộ sắc mặt đang nghiêng đầu như tự hỏi cái gì đó!

“Thành chủ, bọn họ đến rồi!” Liệt Cô Thành khẽ nhắc Vô Giới Võ Thần.

Vô Giới Võ Thần phát phát tay với Liệt Cô Thành: “Ngươi đi xuống trước đi!”

Liệt Cô Thành cũng không chần chờ, lập tức xoay người rời khỏi đại điện.

Vô Giới Võ Thần trước hướng Nam Cung mập mập hỏi: “Nam Cung Du Long, Nam Cung Ngạo thiên là gì của ngươi?”

“Thưa thành chủ, Nam Cung Ngạo Thiên là tổ phụ của ta!” Nam Cung mập mập cung kính đáp.

“Nam Cung gia các ngươi ngoại trừ gia gia của ngươi Nam Cung Bình, chỉ còn ngươi độc nhất nam đinh, ta khuyên ngươi không nên đi vào mạo hiểm đảo. Ta với tổ phụ của ngươi coi như là bằng hữu, ta không hy vọng Nam Cung gia các ngươi sẽ tuyệt hậu!” Vô Giới Võ Thần buồn bã ai oán nói.

Không, mạo hiểm đảo ta nhất định phải đi. Hơn nữa ta cũng sẽ còn sống trở về!” Nam Cung mập mập kiên định nói rằng.

Vô Giới Võ Thần trầm mặc chốc lát, hắn lại nói: “Ta rất hiểu tính cách người Nam Cung gia các ngươi, ngươi đã hạ quyết tâm, ta cũng không khuyên bảo

ngươi nữa, cái này ngươi cầm đi đi. Hi vọng ngươi có thể còn sống từ mạo hiểm đảo trở về”.

Nói xong, Vô Giới Vô Thần niệm lực khẽ động, một tấm chắn hắc sắc (màu đen) lực giác cách không đưa đến trước mặt mập mạp.

“Vô thần khí cụ” Du Dương liếc mắt liền nhận ra giá trị của tấm chắn lực giác này.

Đem lực giác lá chắn cho Nam Cung mập mạp xong, Vô Giới Vô Thần dời ánh mắt về phía Du Dương.

“ ‘Niệm lực thôi động’ tứ trọng thiên! Một đêm ngươi thăng liền hai cấp, ngươi thật sự là một kỳ tài! Thật ra người không đi mạo hiểm đảo, ta cũng sẽ bảo đảm trong ba năm ngươi sẽ tu luyện thành Vô Thần, thế nào, lưu lại thay ta quản lý Vô Dạ Minh này sao?” Vô Giới Vô Thần trực tiếp hướng Du Dương tung cánh ô-liu.

Ba năm?...Du Dương suy ngẫm rồi nói: “Ồ đây ngươi có bội số lớn cao áp lực trường sao?”

“Không có, hiện tại nhân loại chỉ có thể tạo ra cao áp lực trường cao nhất là gấp mười lần!” Vô Giới Vô Thần lời ngay nói thật nói.

“Ah, vậy ta vẫn là nên đi mạo hiểm đảo thử xem sao” Du Dương thẳng thắn nói.

Thấy Du Dương không đồng ý chiều hang, Vô Giới Vô Thần nói sang chuyện khác: “Ta nghe nói ngươi có được một cái Canh Kim Thái Tuế, trong tay ta vừa lúc có một cái Tân Kim Thái Tuế, ta sẽ đem nó cho ngươi a.”

“Tân Kim Thái Tuế?”

“Canh Kim Thái Tuế thuần dương, Tân Kim Thái Tuế thuần âm, nếu như đem luyện chế thành vô thần khí cụ, đem hai thứ hòa cùng nhau sẽ nhận được hiệu quả rất tốt”.

Nói xong, một thứ kim loại bay vào trong tay Du Dương.

“Tốt rồi, hai người các ngươi đi thôi! Hi vọng hai người sẽ có thể từ mạo hiểm đảo còn sống trở về”.

Vô Giới Vô Thần hạ lệnh trực khách, Du Dương cùng Nam Cung mập mạp không thể làm gì khác hơn là ngoan ngoãn rời khỏi.

Hai người thật không ngờ Vô Giới Vô Thần tìm bọn họ dĩ nhiên là tặng đồ cho mình, hơn nữa còn xuất thủ xa hoa khiến kẻ khác lú lẫm! Bất quá hai người đều là người thông minh, biết Vô Giới Vô Thần là nhìn trúng tiềm lực của hai người, tặng bọn họ đồ vật là muốn đầu tư trên hai người bọn họ mà thôi!

Ra Vô Giới cung, Du Dương một người quay về biệt thự của Phong Cường Sa, bởi vì hành trình mạo hiểm đảo hai ngày sau sẽ xuất phát, Du Dương không chỉ muốn ổn định lực lượng cảnh giới vừa mới đột phá, mà hắn còn muốn nghiên cứu một chút Tân Kim Âm Thái Tuế mà Vô Giới Vô Thần đưa cho hắn!

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 121: Chuyển Hoán Khí Cụ Thăng Cấp.

Du Dương đặt Tân Kim Âm Thái Tuế mà Vô Giới Vô Thần đưa cho hắn lên trên bàn.

Tân Kim Âm Thái Tuế này cùng cái Kim Dương Thái Tuế kia hình dáng bên ngoài cũng không khác nhau là mấy, chỉ là chúng thuộc tính bất đồng, một âm một dương, một cương một nhu. Nhìn Tân Kim Âm Thái Tuế này, Du Dương cảm thấy phân vân!

“Nên xử lý cái Tân Kim Âm Thái Tuế này như thế nào đây?”

Một đoàn kim loại lưu động chảy ra từ tay của Du Dương, hắn đem Kim Cang Thái Tuế trên người mình cùng thân thể tách ra, sau đó cũng đặt trên bàn, xong Du Dương thử khiến Kim Dương Thái Tuế cùng tân Kim Âm Thái Tuế dung hợp lẫn nhau!

Du Dương có thể dụng tư duy niệm lực cách không khống chế Kim Dương Thái Tuế, Du Dương trước hết để cho Kim Dương Thái Tuế tiếp cận gần tân Kim Âm Thái Tuế, sau khi Kim Dương Thái Tuế tiếp cận tân Kim Âm Thái Tuế, Du Dương phát hiện mặc cho Kim Dương Thái Tuế vô luận khiêu khích như thế nào, cái Tân Kim Âm Thái Tuế kia đều thờ ơ, mặc ngươi anh tuấn tiêu sái, ngọc thụ lâm phong ra sao, người ta chính là không thêm đếm xỉa gì tới ngươi!

Du Dương lại dùng ngón tay tiếp xúc Tân Kim Âm Thái Tuế, không chế nó cùng với Kim Dương Thái Tuế dung hợp lẫn nhau. Lúc tư duy niệm lực của Du Dương không chế thì bọn chúng dung hợp lại với nhau, nhưng khi Du Dương vừa rút niệm lực đi, hai cái liền từ từ rời xa nhau.

“Đeck, không phải là khác phái sẽ hút nhau sao? Không có phản ứng là sao chứ? Chẳng lẽ là tại vì Kim Dương Thái Tuế đã bị chuyển hoá thành plug-in trên thân thể?”

Du Dương do dự, hẳn cho rằng Kim Dương Thái Tuế này có thể tự dung hợp cùng Tân Kim Âm Thái Tuế. Nhưng mà hai cái bọn chúng lại không ưa lẫn nhau! Đặc biệt là cái Tân Kim Âm Thái Tuế kia, hoàn toàn là một cái bộ đáng lạnh nhạt!

“Rốt cuộc có lên đem nó chuyển hoá thành plug-in thân thể không đây?” Du Dương tự hỏi một hồi, cuối cùng nói: “Được, mười vạn tinh mà thôi, dù gì bây giờ ca cũng là có một cái mỏ xích tinh quang, mười vạn tinh là cái quái jh?”

“Du Dương quyết định, dùng mười vạn tinh đem Tân Kim Âm Thái Tuế chuyển hoá thành plug-in thân thể.

Bất quá trong quá trình lắp đặt plug-in thân thể, Du Dương lại gặp phải trắc trở.

Trên người Du Dương toàn bộ đã lắp đặt mười bộ plug-in:

Huyền Thiết cấp ba sao tự lạnh plug-in!

Huyền Thiết cấp hai sao thị lực plug-in!

Huyền Thiết cấp một sao vũ kỹ plug-in, bởi vì không ngừng học tập thêm vũ kỹ phong phú, hẳn đã thăng cấp lên tới Huyền Thiết cấp chín sao plug-in!

Bạch Ngân cấp một sao trái tim plug-in!

Bạch Ngân cấp năm sao trí não plug-in!

Bạch Ngân cấp bốn saokỳ hạn giao hàng giao dịch plug-in!

Hoàng Kim cấp bảy sao Âm Dương Lưỡng Cực Thủ Sáo!

Hoàng Kim cấp năm sao Ngự Phong Giày!

Kim Cương cấp hai sao từ trường plug-in!

Kim Cương cấp một sao kim loại biến hình plug-in!

Bây giờ lại chuyển hoá một cái Kim Cương cấp Tân Kim Âm Thái Tuế, số plug-in đạt tới mười một cái! Sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ nhắc nhở, số lượng plug-in trong thân thể hẳn đã đạt đến hạn mức cao nhất có khả năng lắp đặt được, không cách nào tiến hành lắp đặt thêm nữa.

“Đeck, xài mười vạn tinh, vậy mà không thể lắp đặt!”

Nếu như muốn tiếp tục lắp đặt plug-in, có hai cái biện pháp:

Cách thứ nhất là đem toàn bộ plug-in thân thể triệt để dung hợp cùng thân thể, đối với thân thể tiến hành cải tạo tiến hóa, đem những năng lực plug-in này triệt để dung nhập vào trong gien thân thể, như vậy sau đó lại có thể lần nữa tiến hành lắp đặt plug-in thân thể.

Nhưng muốn triệt để dung hợp plug-in trong thân thể, cái sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ nhất định phải thăng cấp đến Lam Ngọc cấp mới có thể làm được, bất quá trước Lam Ngọc vẫn còn có Hồng Ngọc cùng Hoàng Ngọc.

Một trăm vạn tinh có thể làm sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ từ Kim Cương cấp tăng lên Hồng Ngọc cấp, tiếp một nghìn vạn tinh mới có thể thăng cấp đến Hoàng Ngọc cấp, nếu như muốn đem sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ thăng cấp đến Lam Ngọc cấp, thì cần phải có một trăm triệu tinh. Du Dương lúc này mới phát hiện, cái mỏ xích tinh quang nho nhỏ kia của mình còn xa xa chưa đủ a!

Còn phương pháp thứ hai, chính là giảm bớt số lượng plug-in trong thân thể, khiến số lượng plug-in trong thân thể luôn thấp hơn mười. Có thể lựa chọn tháo dỡ plug-in không cần thiết, cũng có thể đem plug-in có công năng gần giống nhau dung hợp lẫn nhau. Nhưng mà muốn dung hợp plug-in thì cũng phải đem sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ thăng cấp đến Hồng Ngọc cấp mới được.

Hiện tại trong người Du Dương có Bạch Ngân cấp bốn sao kỳ hạn giao hàng giao dịch cơ bản là không dùng đến, nhưng Du Dương không có tháo dỡ nó ra, mà là quyết định đem plug-in chuyển hoá khí cụ thăng cấp đến Hồng Ngọc cấp. Bởi vì sau khi plug-in chuyển hoá khí cụ thăng cấp đến Hồng Ngọc cấp, hẳn không chỉ có công năng dung hợp plug-in, mà hẳn còn được thêm một cái năng lực sao chép. Ví như Du Dương nhìn thấy cá trong nước có thể tự do hô hấp, lúc này hẳn có thể thông qua sinh vật chuyển hoá khí cụ sao chép công năng, trước từ trên người cá sao chép năng lực hô hấp dưới nước, sau đó đem loại năng lực này chuyển hoá thành plug-in, cuối cùng thuận lợi đến trên thân thể của mình!

Đây là một cái công năng thập phần cường đại, cho nên Du Dương quyết định đem chuyển hoá khí cụ thăng cấp đến Hồng Ngọc cấp.

Du Dương rời khỏi mô nhà máy thì bổ sung cho chuyển hoá khí cụ hơn ba trăm vạn tinh, hiện tại Du Dương dùng một trăm vạn tinh đem sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ thăng cấp đến Hồng Ngọc cấp.

Đem sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ thăng đến Hồng Ngọc cấp xong, plug-in chuyển hoá khí cụ có biến hóa to lớn, trước đây nó có hình dạng chiếc nhẫn đeo trên ngón tay Du Dương, sau khi thăng cấp đến Hồng Ngọc cấp, nó không còn là hình chiếc nhẫn, mà là biến thành một đạo hồng sắc quang hoàn (vòng sáng màu đỏ), nếu như lúc không sử dụng đến nó, thì hồng sắc quang hoàn này hoàn toàn ẩn giấu vào trong ngón tay của Du Dương, cho dù là có cắt da của Du Dương thì cũng không thể phát hiện được nó tồn tại.

Sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ thăng cấp đến Hồng Ngọc cấp xong, Du Dương lại lần nữa đem Kim Dương Thái Tuế cùng Tân Kim Âm Thái Tuế đặt trên bàn, sau đó đồng thời hút cả vào trong chuyển hoá khí cụ.

“Hãy a! Dung hợp plug-in!”

Ngắn ngủi vài phút đồng hồ, Du Dương dùng mất hai trăm vạn kim!

“Hồng Ngọc cấp bách biến plug-in chuyển hoá thành công! Có lắp đặt hay không? Chuyển hoá khí cụ nhắc nhở.

Hồng Ngọc đẳng cấp plug-in, công năng thập phần cường đại, đã không còn phân biệt mấy sao, đều thống nhất là hồng.

“Lắp đặt!”

Đem Hồng Ngọc cấp bách biến plug-in lắp đặt vào trong thân thể, Du Dương cảm giác được hần gia tăng thêm nhiều chức năng cho phép.

Phân thân Du Dương trước đây chỉ cao nửa thước, nhưng bây giờ đã cao được một thước.

Phân thân Du Dương xuất hiện tại trong biệt thự, tiếp đó quay bốn phía mở cái miệng nhỏ mảnh liệt hút vào.

Nhất thời, trong biệt thự toàn bộ đồ vật bằng kim loại bắt đầu phân tử hóa, bao gồm thiết bị điện, đồ làm bếp, mà ngay cả khung thép bên trong tường cũng bị hần hút vào. Mà ngay cả tấm bạch kim của Phong Cuồng Sa đưa cho Du Dương cũng đều bị biến thành phân tử hạt kim loại.

“Đcim, muốn phá nhà sao?”

Du Dương chỉ là muốn thử một chút, không nghĩ tới là cái bách biến Thái Tuế này quá khủng bố. Hần tranh thủ thời gian khống chế nó, vật gì cũng có thể hấp thụ nhưng mà không thể đem phòng ở phá hủy được.

Toàn bộ kim loại trong biệt thự, trừ khung thép ở trong vách tường ra, đều bị bách biến Thái Tuế này phân giải biến thành phân tử hạt kim loại hết.

Bách biến Thái Tuế từ bên trong tinh luyện ra một cái kim tinh cỡ hạt gạo, sau đó liền nuốt vào trong cơ thể. Du Dương phát hiện sau khi ăn cái hạt gạo kim tinh kia, cái đầu của nó hình như có hơi lớn ra một chút.

“Đeck, thì ra nó có thể cắn nuốt tinh hoa kim loại để tiến hành sinh trưởng! Đây không phải là nếu chờ hần sau khi cắn nuốt đủ kim loại, ta không phải là có được phân thân chính mình sao? Ha ha, ta muốn cho hần cắn nuốt nhiều hơn kim tinh, sau đó thì ta muốn chơi mấy P thì sẽ chơi mấy P....cạc cạc

Du Dương trong biệt thự tu luyện thêm hai ngày, cũng có lại cảnh giới, sau đó lại làm quen một chút công năng của ‘Bách biến Thái Tuế’.

Ngày thứ ba, Du Dương cùng Nam Cung mập mạp, còn có Đông Phương Vô Dịch, Bắc Minh Thần Tinh, Tây Môn Xuy Tuyết tổng cộng hai mươi năm người cùng ngồi phi hành khí đi tới phía tây hải cảng Đông Thắng Thần Châu.

Bọn họ hai mươi lăm người, cùng với những thanh niên hào kiệt ở địa phương khác được tuyển chọn đến đang ngồi trước thuyền đi mạo hiểm đảo!

Mạo hiểm đảo trên Đông Thắng Thần Châu đại lục tổng cộng tuyển chọn năm mươi người tham gia hành trình đi mạo hiểm đảo, khu vực Vô Dạ Minh chiếm danh ngạch lớn nhất, tổng nhân số chếm phân nửa. Xích Long đế quốc mặc dù có cao áp lực trường thiên nhiên của chính bọn họ, nhưng bọn họ cũng phái ra mười người tham gia hành trình mạo hiểm đảo, còn lại mười lăm cái danh ngạch dành cho phái bắc diện quân hỏa, mậu dịch, tiền tệ tam đại liên minh.

Mạo hiểm đảo là một cái địa phương phi thường thần bí. Các thế lực lớn Hóa Tinh đều muốn vạch trần cái khăn che mặt thần bí đó, cho nên mỗi một lần hành trình mạo hiểm đảo các thế lực lớn đều phái người của bọn họ tới tham gia!

Thuyền đi mạo hiểm đảo là một con thuyền kim loại bạch sắc cự hạm, thần hạm hẹp dài, giống như một cây cự đao nằm tại trong nước biển, chém phong trăm sóng!

Đoàn người Du Dương tới hải cảng sớm nhất. Bọn họ trước hết lên thuyền, cũng chọn nơi ở cho mình xong, gian phòng là phòng ở hai người, Du Dương dĩ nhiên cùng Nam Cung mập mạp phân đến một cái phòng.

Du Dương cho rằng trên thuyền sẽ có rất nhiều thuyền viên, nhưng sau khi hần lên thuyền mới phát hiện trên thuyền một cái nhân viên công tác cũng không có, các nhân viên công tác dưới thuyền là Vô Giới Vô Thần phái tới, bọn họ không có tư cách để lên thuyền.

Toàn bộ trên thuyền chỉ có một người của mạo hiểm đảo, chính là người đặc sứ mặc áo choàng

Lần lượt, tam đại liên minh đội ngũ mười lăm người cùng mười người Xích Long để quốc đều đi tới hải cảng.

Bọn người Du Dương tại mép thuyền quan sát người tham gia của các thế lực khác, Vô Dạ Minh hai mươi lăm người tất cả đều là nam nhân, nhưng trong đội ngũ Xích Long để quốc, trong mười người lại có một nữ nhân, là mỹ nữ, nàg tư sắc thiên nhiên, răng trắng môi hồng, đôi mắt sáng thiện, nghi tính thể nhân. !

“Haha, đường đi sẽ không tịch mịch!” Ánh mắt Du Dương dăm đặng roi xuống trên người mỹ nhân kia.

Cảm thụ được ánh mắt sắc lang của Du Dương, Mỹ nữ ngẩng đầu đón nhận ánh mắt Du Dương.

Khi thấy hình dạng Du Dương, mỹ nữ kia đầu tiên là cả kính, sau đó rất nhanh thì trấn định lại!

Mọi người đều đã đến đông đủ, toàn bộ nhân viên công tác đều rút khỏi hải cảng.

Lúc này, đặc sứ mạo hiểm đảo xuất hiện ở trước mắt mọi người, vẫn là áo choàng che thân, nàg thấp giọng nói: “Lần hành trình này cần hai ngày thời gian, nói vậy hẳn mọi người đều rõ ràng, phòng hai người một cái, thức ăn chính mình đi tìm!”

Vừa nghe hai người một phòng, ánh mắt của tất cả nam nhân đều nhìn vào vị mỹ nữ kia.

Sứ giả mạo hiểm đảo chứng kiến thấy ánh mắt lóe lên, lại nói: “Xích Luyến, ngươi đi theo ta! Ta an bài cho ngươi một cái phòng đơn!”

Một câu nói của sứ giả, liền bỏ đi tà niệm trong lòng tất cả nam nhân, cũng bao gồm cả Du Dương ở trong đó.

Sau khi sứ giả mạo hiểm đảo mang mỹ nữ Xích Luyến kia đi, bạch sắc kim loại cự hạm chậm rãi rời cảng, chạy nhanh hướng ra biển rộng, hướng về cái mạo hiểm đảo trong truyền thuyết kia hướng mục tiêu phá sóng mà đi.

Tại trong một cái phòng đơn trên cự hạm, là mỹ nữ Xích Luyến hai mắt lộ hàn quang, hừ lạnh nói: “Du Dương, không ngờ chỗ này lại gặp được ngươi, lần này ta nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi, ta muốn cho ngươi sẽ chết mất xác trên mạo hiểm đảo!”

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 122: Nhìn Trộm Mỹ Nữ Vô Thân

Trong hải dương rộng lớn, chiếc cự hạm kim loại đang chém phong trăm sóng, lướt đi sâu trong một mảnh hải vực thần bí không biết tên.

Đây là lần đi thuyền đầu tiên của Du Dương từ lúc chào đời tới nay, trong lòng có cảm giác hoàn toàn mới lạ, đồng thời cũng có một chút khản trương, bởi vì Du Dương chính là một con vịt cạn. Lúc này hắn mới bị kịch phát hiện, căn bản là hắn không có biết bơi! Tuy hắn có Ngự Phong Giày, có thể bay lên trời, nhưng hắn lại không thể xuống biển, vạn nhất thuyền bị đắm thật, thì đúng là một thân bản lĩnh của hắn cũng phải đi gặp long vương rồi.

Du Dương nhìn về phía Nam Cung Du Long cùng phòng, mập này này cũng hết sức chu đáo đi, đang hưng phấn nỗ lực vát và tiêu diệt bao đồ ăn vặt của hắn mang theo từ trên đất liền.

“Mập mập, ngươi ăn nhiều như vậy, nếu mà bị say tàu, ta nhất định sẽ đá văng ngươi ra ngoài!” Du Dương nói.

Nam Cung vội bảo vệ thức ăn của hắn, nói: “Đây có thể là phần thức ăn vặt cuối đời của ta, ngươi ngàn vạn lần không nên cướp của ta a!”

Du Dương còn chưa có tâm đi tranh đoạt đồ ăn với hắn.

Du Dương nói: “Mập mập, nhà các ngươi tổng cộng có bao nhiêu người đi vào mạo hiểm đảo?”

“Cụ thể không rõ lắm...” Nam Cung mập mập nhét vào miệng một cái đồ ăn vặt, vừa nhai vừa nói: “Chắc khoảng hai ba người!”

“Hai ba mươi người! Nhiều người như vậy, chẳng lẽ chưa có một người nào trở về sao?” Du Dương cả kinh.

“Không có, nếu có người trở về, Nam Cung gia chúng ta cũng đã không xuống dốc như thế này!” Nam Cung mập mập nói lại.

“Mạo hiểm đảo này rốt cuộc là một cái địa phương jh đây?” Du Dương trầm nghĩ trong lòng. Từ mạo hiểm đảo người còn sống trở về không phải là

không có, nhưng bọn hắn cũng cự tuyệt không đề cập gì đến những việc xảy ra trên mạo hiểm đảo.

“Bà mẹ nó, ăn chưa đã. Ta phải đi ra ngoài tìm chút gì đó để ăn!” Nam Cung mập mạp chiến đấu hết chỗ thức ăn hắn mang theo, nhưng vẫn còn chưa đã nghiền. “Bạn thân, người đói không, đi ra ngoài kiếm chút gì đó ăn đi!”

“Người đi đi. Ta muốn nghỉ ngơi một chút đã!” Du Dương sử dụng đệ nhị trí não đang điều tiết cơ năng thân thể của hắn, làm cho hắn mau chóng thích ứng với cảm giác trên thuyền, trước khi hắn điều chỉnh cho tốt, hắn sẽ không đi ra ngoài.

“Ah, vậy được rồi, nếu ta tìm được cái gì ngon, ta sẽ mang cho người một phần” Nam Cung mập mạp đứng dậy rời khỏi phòng nhỏ hai người của bọn họ, đi tìm thức ăn.

Trong thân thể Du Dương đệ nhị trí não liên tục điều tiết cơ năng thân thể của hắn. Tuy rằng hắn hành động bất tiện, nhưng tiểu phân thân của hắn có thể tự do hành động, chỉ cần không xa hơn phạm vi 100m, hắn có thể thoải mái điều khiển tiểu phân thân.

Cự hạm mặc dù dài vượt quá 100m, nhưng mà chiều rộng lại chưa đến 20m.

Du Dương vươn tay phải chỉ chỉ, một giọt vật chất hình giọt nước theo da hắn chảy ra. Giọt nước liên tục nhúc nhích, chỉ chốc lát, một con muỗi nhỏ từ trong giọt nước bay ra.

“Haha, tiểu gia hỏa, mau đi tìm xem mỹ nữ Xích Long để quốc kia, xem nàng đang ở phòng nào” Du Dương dám đang nghĩ, tìm được phòng ở của nàng, sau đó chờ đêm khuya yên tĩnh, ta đi thâu hương trộm ngọc!

Gia tộc của Nam Cung mập mạp đi mạo hiểm đảo không dưới hai mươi người, nhưng không ai sống sót, có thể thấy được mạo hiểm đảo rất đáng sợ, tuy Du Dương tự nhận là đệ nhất nhân dưới Vô Thần, nhưng hắn cũng không dám chắc trăm phần trăm chính mình không bị uy hiếp, cho nên đi tìm một vài em xinh xắn nữ xinh đẹp bắn vài phát pháo, vạn nhất có vui mạng trên mạo hiểm đảo thì cũng là đàn ông chân chính a!

Con muỗi do ‘Bách biến Thái Tuế’ biến thành bay ra khỏi gian phòng của Du Dương, lặng lẽ đi kiểm tra tình huống các phòng ở trên thuyền.

Khoang thuyền trên tàu phân làm ba tầng thượng trung hạ, chỗ ở của bọn Du Dương là ở trung tầng, mà ở phía dưới một tầng là nhà hàng. Con tàu hoàn toàn là tự động điều khiển, không cần làm bất cứ một hành động thủ công nào!

Du Dương tại trung tầng lượn một vòng, nhưng không có phát hiện ra mỹ nữ Xích Luyến kia.

“Hay là không có ở trung tầng?” Du Dương nhớ là gian phòng của Xích Luyến được đặc sứ mạo hiểm đảo an bài. Du Dương không chế con muỗi tiểu phân thân bay về phía tầng trên.

Trong phân thân tồn tại tư duy của Du Dương, nó có thể nhìn thấy tất cả, thì tương đương với Du Dương tận mắt nhìn thấy tất cả, chẳng những là thị giác, mà còn có thính giác cùng vị giác, Du Dương cùng nó đều duy trì đồng bộ.

Muỗi phân thân Du Dương bay đến thượng tầng.

Lúc này, Du Dương ngửi được một mùi hương thơm ngát nhàn nhạt.

‘Ha ha, là mùi của nữ nhân, xem ra thật sự là ở tầng này rồi!’

Thượng tầng cùng trung tầng bất đồng, bởi vì là đỉnh thuyền, cho nên diện tích nhỏ hơn trung tầng rất nhiều, bên trong cũng chỉ có bảy tám gian phòng.

Tuy mấy gian phòng đều là khóa cửa, nhưng cũng không làm khó được Du Dương phân thân. Đừng quên, phân thân của hắn có thể biến hình, chỉ cần một cái khe nhỏ là hắn có thể chui đi qua. (Du nghĩ không)

Gian phòng có mùi hương tổng cộng có hai gian, Du Dương muỗi phân thân tùy ý chọn một phòng chui qua khe cửa đi vào.

Phòng này bố trí rất giản dị, nhưng so với phòng bọn Du Dương ở cũng xịn hơn rất nhiều. Phòng bọn Du Dương chỉ có hai cái giường cùng một cái phòng vệ sinh. Mà phòng này lại rất rộng, có phòng khách, có phòng ngủ, còn có cả tủ bếp kiểu vách tường.

Du Dương muỗi phân thân trong phòng bay lượn một vòng, nhưng không thấy có bóng người.

“Lẽ nào ở một cái phòng khác?”

Du Dương ý nghĩ không chế muỗi phân thân bay đi, bỗng nghe từ buồng vệ sinh có tiếng nước chảy vang lên!

“Ủây? Có tiếng nước, chẳng lẽ là đang tắm!” Ưc...Ưc...

Mang theo ý niệm tà ác trong đầu, muỗi phân thân bay về phía buồng vệ sinh.

Cửa buồng vệ sinh bên dưới đất có một cái khe nhỏ nhỏ, muỗi phân thân dễ dàng từ dưới bò đi qua!

Tiến nhập đến buồng vệ sinh, Du Dương tìm phía phát ra tiếng nước, nhìn sang.

“Oa oa! Mỹ nữ thật sự đang tắm a!”

Một mảnh da thịt nõn nà xuất hiện trước mắt Du Dương, trắng nõn như ngọc! (liệu bạch hổ không nhĩ) Ừc, Du Dương tranh thủ không chế muối phân thân bay lên cao, để cho mình có thể xem càng tỉ mỉ chi tiết hơn.

Kéo lại khoảng cách, Du Dương thấy được toàn cảnh Lư Sơn, mái tóc đen nhánh trên đỉnh đầu, vai, eo nhỏ nhắn, lại hướng lên cái đồ khiến người ta phún huyết cấp mông đầy đặn!

“** , ** , **” (xịt máu mũi)

Mặc dù chỉ là cái bóng lưng, nhưng cũng khiến Du Dương dục huyết sôi trào!

Muối phân thân lại bay vòng ra trước người mỹ nữ trần truồng. Du Dương muốn quan sát một chút tiểu meo meo cùng điểm cơ bản của nàng.

“Àn?”

Ngay khi Du Dương không chế muối phân thân muốn nhìn chính diện mỹ nữ đang tắm này thì, mỹ nữ đang bận tắm rửa tựa hồ cảm giác được có người đang nhìn trộm, nâng một tay vỗ lấy cái khăn tắm bên cạnh, sau đó nhanh chóng che đi những bộ vị nhạy cảm trên thân thể, đồng thời ánh mắt bắn về phía Du Dương muối phân thân!

Phanh!

Mặc dù chỉ là một ánh mắt, nhưng trong ánh mắt này lại ẩn chứa mấy vạn thất lực lượng, Du Dương phân thân lập tức hóa thành tro tàn, đồng thời chặt đứt liên hệ của phân thân và tinh thần Du Dương.

Du Dương cảm giác não bộ mình hình như bị thiết chùy nặng nề đập một cái!

Nhưng vẫn chưa hết, trên người mỹ nữ kia trong nháy mắt bộc phát ra một cỗ lực trường mạnh mẽ, theo sóng điện từ niệm lực của Du Dương truy đuổi trở về!

“Đcim! Là lực trường linh vực! Cô nàng này là Võ Thần”.

Du Dương hoảng sợ chảy mồ hôi lạnh, rình trộm Võ Thần tắm, nếu như bị bắt lại, có khi tiểu JJ bị cắt mất cũng nên!

Du Dương vội vàng rút sóng điện từ niệm lực về. Nhưng mà nữ Võ Thần này lực trường linh vực có tốc độ nhanh hơn, theo đúng phương hướng sóng điện từ niệm lực của Du Dương đuổi theo.

“Xong rồi! Cái này quá nguy hiểm !”

Du Dương cho rằng sẽ chết chắc, nhưng nữ Võ Thần lực trường linh vực đuổi theo được hơn mười thước, rồi không đuổi tiếp nữa. Du Dương tranh thủ thời gian nhanh chóng đem sóng điện từ niệm lực thu hồi vào trong cơ thể

Àm

Một thân hắc sắc áo choàng, sứ giả mạo hiểm đảo phá nát bức tường, từ trong phòng lao ra, nàng chân trần đứng ở hành lang thượng tầng con tàu, khuôn mặt giấu trong áo choàng liên tục hướng bốn phía đánh giá, như là đang tìm kiếm cái jh đó, từng giọt nước mưa liên tục từ trên thân thể nàng chảy xuống mặt đất.

“Sứ giả, phát sinh chuyện jh vậy?” Xích Luyện nghe được âm thanh, từ một cái phòng khác chạy ra.

Sứ giả mạo hiểm đảo nhìn Xích Luyện, nói: “Không có việc jh. Ngươi trở về phòng đi!”

Nói xong, nàng quay người đi xuống dưới lầu, trong lúc nàng đi qua đoạn tường nát vụn kia thì vách tường rất thần kỳ bắt đầu tự động khôi phục, giống y hệt như trong phim điện ảnh vậy, chỉ có điều là vẫn còn vết tích bị đập nát nhưng nhìn chung là đã khôi phục lại nguyên trạng.

Du Dương tại trong khoang thuyền vỗ vỗ ngực mình, nói: “Nguy hiểm thật a, may mà phạm vi lực trường linh vực của nàng chỉ có mười thước, nếu như lớn hơn một chút thì có thể ca sẽ bị nữ Võ Thần kia thiến cũng không phải là không thể xảy ra !”

Thật ra sứ giả mạo hiểm đảo là có cơ hội bắt được Du Dương, nhưng vì nàng phải mặc quần áo, cho nên sóng điện từ niệm lực của Du Dương mới có thể chạy mất, nếu không dùng tốc độ của Võ Thần, nàng có đầy đủ thời gian tìm được Du Dương.

Du Dương bị giật mình như thế, đã quên mất cảm giác say tàu, hấn đứng lên, dự định đi ra ngoài hoạt động một chút, mục đích quan trọng cũng là thoát đi hiện trường phạm tội, đi tới địa phương có nhiều người, tìm cho mình một nhân chứng mình không có ở trong phòng.

Dù không bị nữ Võ Thần kia bắt được, nhưng mà nếu bị liệt vào danh sách bị tình nghi, vậy cũng rất nguy hiểm a!

Nghĩ vậy, Du Dương lập tức rời phòng, thân thể hắn đã điều chỉnh rất tốt, hiện tại đã thích ứng với cuộc sống trên thuyền.

Du Dương rời phòng, hắn đi xuống nhà hàng ở tầng phía dưới, DU Dương biết nhà hàng ở hạ tầng hắn là nơi có nhiều người nhất.

Nhà hàng hạ tầng rất lớn, nhưng mà ko có đầu bếp cùng phục vụ viên, nhưng thức ăn lại có rất nhiều. Người có thể tự mình làm, hoặc có thể lựa chọn một ít thực phẩm ăn sẵn. Những phần này đều là Vô Giới Vô Thần sai người chuẩn bị trước khi thuyền rời cảng.

Du Dương đi tới nhà hàng, dự định tìm xem Nam Cung mập mập đang làm cái jh.

Hắn vừa bước vào cửa thì thấy trong nhà ẩn có hai nhóm người đang choảng nhau.

Một nhóm trong đó đúng là Nam Cung mập mập, Đông Phương Vô Dịch, Bắc Minh Thần Tinh cùng Tây Môn Xuy Tuyết bốn người. Đối thủ của bọn hắn chính là đám người hóa nhân Du Dương cũng đã gặp – tam đại liên minh.

Nam Cung mập mập cùng Đông Phương Vô Dịch bốn người mặc dù là cường giả tu luyện ‘Niệm lực thời động’, nhưng thực lực đối phương cũng không yếu, hơn nữa nhân số lại chiếm thượng phong.

Có lẽ nhìn Nam Cung mập mập khá lớn, nên trở thành mục tiêu công kích chính của mọi người, có bốn người đang vây quanh hắn quần áo.

Tuy rằng Nam Cung mập mập bị bốn người quần áo, nhưng dưới người hắn lại gắt gao đè nặng một thanh niên có vóc dáng nhỏ bé. Hắn đang dùng cái nắm tay to lớn, trái phải tấn công, đem bạn trẻ phía dưới đánh cho thành đầu heo.

“Thác Bạt Vũ Thành, Người còn dám gọi mập mập chết bầm, ta sẽ đem ngươi đánh thành đầu heo!” Nam Cung mập mập vừa đánh vừa quát.

Du Dương thầm nghĩ: “Móa, không phải đã đánh thành đầu heo rồi sao?”

Du Dương thấy Nam Cung mập mập chịu đòn rất tốt, nên hắn cũng không vội vàng xuất thủ, Du Dương trong lòng kỳ quái “Thế nào mà Nam Cung mập mập cùng ba người Đông Phương Vô Dịch biến thành cùng một phe vậy?”

"Dừng tay!"

Đột nhiên một tiếng nói từ bên ngoài nhà hàng truyền tới. Mọi người đồng loạt nhìn lại, thấy sứ giả mạo hiểm đảo mặc áo choàng cùng Xích Luyến đang đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Đi Ngắm Cảnh

Mạo hiểm đảo sứ giả nói trên thuyền cầm tranh đấu, có ân oán lớn nhỏ gì thì lấy phương thức khiêu chiến để giải quyết.

Một tên mạo hiểm giả người da đen đi tới trước mặt nàng, trong ánh mắt lộ ra vẻ dâm tà nói: “Chúng ta có một đám người, người chỉ có một người, hơn nữa lại còn là một nữ nhân a”

"Hừ! Muốn chết!" Phanh!

Chỉ thấy cô nàng chớp mắt một cái, hắc nhân kia giống như bị một lực đạo vô hình mạnh mẽ đánh bay ra ngoài ko có dự tính trước. cuối cùng cả người hắn bị in trong vách tường kim loại trên thân tàu, cho dù hắn ko chết thì cũng tàn phế.

Đám người trên tàu ko phải ai cũng ngu, lập tức đoán cô nàng đám đương chức trách sứ giả đảo này có thực lực tương đương Vô thần. Mới vừa rồi có hơn mười người muốn lên, lập tức đều dừng lại hành động của mình. tự động trở lại phòng. đây chính là vô thần a, một ngón tay út mà tùy tiện có thể giết chết mọi người

Hơn nữa nghe thanh âm của vị nữ vô thần này, tuổi ko lớn, ở đông thặng thần châu ko phải ko có vô thần. nhưng còn trẻ như vậy thì còn chưa gặp qua

Mọi người suy đoán thực lực vô thần này nhất định liên quan đến mạo hiểm đảo.

Mọi người đối vs hành trình phiêu lưu đảo càng thêm mong đợi

Người nào tái đấu .kết cục sẽ như hắn.

Nói xong ánh mắt nữ võ thần giấu trong áo choàng một lần quét lên trên thân mọi người, một người lại đến một người, đến trên người Du Dương thì nàng dừng lại một chút, nhưng cuối cùng vẫn rời đi.

"Xích Luyến, người đi lấy thức ăn". Nữ Võ Thần hướng Xích Luyến nói.

Du Dương nghĩ thầm" xem ra nàng đối với Xích Luyến còn rất chiều chuộng. nghĩ đến buổi tối muốn đi thâu hương mức độ khó khăn sẽ lại rất lớn

Xích Luyến trong nhà ăn lấy thức ăn ra

Lúc này, một thanh niên anh tuấn đi tới bên Xích Luyến, vẻ mặt cao ngạo, hắn dùng một giọng điệu ra lệnh nói:"sau bữa cơm chiều người đến bong thuyền chờ ta"

Du Dương biết người thanh niên có vài phần anh tuấn là người Xích Long đế quốc.xem thái độ người khác đối với hắn , dường như thân phận ko tầm thường.

Xích Luyến chọn xong thức ăn thì đi theo nữ võ thần

Hai người kia đi rồi, bọn mấy người nam tử mập mạp lại cùng đối phương giằng co.nhưng ko ai dám động thủ

Tên thanh niên bị Nam Cung mập mạp đánh thành cái đầu heo chỉ vào Nam Cung mập mạp nói:"mập mạp chết tiết.chờ sau khi lên đảo ta là người thứ nhất sẽ hưởng người khôi sủng việc khiêu chiến tử vong

"Thác Bạt Vũ thành, người ko cần hướng ta khiêu chiến. chỉ cần nói 'mập mạp chết tiết' thì người nhất định sẽ chết"Nam Cung mập mạp nghe cười nói.

"hừ, đợi đấy"

Thác Bạt Vũ thành cùng mấy người tam đại liên minh khác đi ra khỏi nhà hàng, nhưng đem tên bị cô nàng võ thần dán lên tường đi.

Tam đại liên minh mấy người vừa rời khỏi nhà hàng, Nam Cung mập mạp đối với ba người Đông Phương vô địch cười hắc hắc:"đa tạ mới vừa rời mấy người trợ giúp"

Đông Phương vô địch hừ lạnh nói:" chúng ta chẳng qua là ko muốn thấy người ném danh dự tứ đại gia tộc chúng ta đi".

Bắc Minh thần tình nói: " Tứ đại gia chúng ta hiện tại trên một chiếc thuyền ,sau khi lên đảo cần phải hỗ trợ nhau nhiều hơn a"

"Đúng vậy a". Nam Cung mập mạp rộng lượng nói vs mấy người Đông Phương vô địch: "ân oán hai chúng ta chờ khi về Vô Dạ thành sẽ tính, nhưng khi ra ngoài chúng ta lại là thân huynh đệ"

Nam Cung mập mạp kéo Du Dương qua nói: "đúng, giới thiệu với các người một chút,đây là huynh đệ của ta ,Du Dương đại gia. Sau này là người một nhà"

Đông Phương vô địch ba người đều đã gặp Du Dương, bọn họ đều đem Du Dương trở thành họ hàng với Nam Cung mập mạp

Du Dương cũng không giải thích,mà hỏi bọn họ nguyên nhân đánh nhau

Nguyên lai là bởi vì Nam Cung mập mạp cùng với Thác Bạt Vũ thành giành đồ ăn, Thác Bạt Vũ thành mắng Nam Cung mập mạp một câu "Mập mạp chết tiết" đó là nguyên nhân hai người đánh nhau

Thác Bạt Vũ thành đánh không lại Nam Cung mập mạp, liền tìm người hỗ trợ, hơn nữa bọn người Đông Phương vô địch không thích xem nhiều người khi dễ người khác, cho nên mới trượng nghĩa tương trợ.

Tuy rằng Nam Cung mập mạp cùng Đông Phương vô địch có chút quá tiết. nhưng khi lên thuyền rời khỏi Vô Dạ thành. trong mọi người, tứ đại thế gia bọn họ là thân thiết nhất, cũng giống như là ở ngoài ngàn dặm gặp đồng hương, Đông Phương vô địch ba người ra tay giúp trợ Nam Cung mập mạp, cũng là hợp tình hợp lý

Trải qua trận chiến, Du Dương phát hiện trên thuyền này tổng cộng có 4 cỗ thế lực. Xích Long đế quốc có mười người, đội ngũ thấy rõ là một đoàn thể, Quân Hóa liên minh, Hóa Tệ liên minh, Mậu Dịch liên minh bọn họ mười lăm người cũng là một nhóm, tuy rằng trong bọn họ phân ra ba cái đoàn thể.nhưng tam đại liên minh vẫn có quan hệ nhất định.

Thế lực thứ ba là Du Dương cùng Nam Cung mập mạp, Đông Phương vô địch, Bắc Minh thần tình, Tây Môn Xuy Tuyết năm người, bọn họ năm người hình thành một nhóm nhỏ.

Thế lực thứ tư chính là của Vô Dạ thành, bọn họ 20 người tuy rằng nhân số nhiều. đến lúc tổ hợp tuy rằng cường đại nhưng cũng rất ko ổn định.

Ăn xong bữa cơm chiều, Du Dương cảm tay Nam Cung mập mạp chạy tới phòng của tên Đông Phương vô địch, cốt là để cho hai tên ấy.tự ôn chuyện xưa, khai thông một chút cảm tình. mặt khác là thuận tiện cho hắn đi ra ngoài tán gái.

Du Dương nhớ kỹ ước hẹn của Xích Luyến với thanh niên anh tuấn người Xích Long đế quốc buổi tối tại bong thuyền. Du Dương thầm nghĩ: "Trên thế giới này gái đẹp toàn bộ là của lão tử ai cũng ko đc đoạt cùng lão tử. ai dám lão tử cắt chym

Du Dương qua Đông Phương vô địch ba người thăm dò được. tên kia là Xích Long đế quốc hoàng tử thứ 7, tên là Xích Vô Tà (vãi tên anh ấy) (vãi cái gì, Vô Tà lão lại dễ ngây thơ)

Du Dương đi tới boong tàu thì, Xích Vô Tà đã sớm chờ ở nơi đó! Du Dương chọn một góc bí mật ẩn núp.

Khoảng chừng quá một phút đồng hồ, Xích Luyến mới xuất hiện tại bong thuyền!

Xích Vô Tà chờ Xích Luyến lâu vậy thì sắc mặt giận dữ: "ngươi thế nào giờ mới đến, ta ko phải nói sau bữa cơm chiều tối gặp ta sao, nhưng bây giờ ngươi bắt ta chờ lâu vậy."

Xích Luyến vẻ mặt bình tĩnh, bước tới trước Xích Vô Tà mùi thơm thì dừng lại nói: "Thất hoàng tử ngươi tìm ta có việc sao?"

Xích Vô Tà cười lạnh nói: "Biết phụ hoàng ta vì sao đồng ý cho ngươi theo ta đi mạo hiểm đảo ko? ? Đừng tưởng rằng là vì nhà các ngươi nói ra vật kia, kỳ thực là sợ ta buồn nên cho ngươi đến an ủi ta"

Vừa nói, Xích Vô Tà trên mặt lộ ra cười dâm dăng

Xích Luyến nghe được lời Xích Vô Tà, trên mặt vẫn như cũ ko chút hoang mang, chỉ là lạnh lùng nhìn Xích Vô Tà

"Ngươi cũng là người thông minh! chỉ cần ngươi đáp ứng yêu cầu của ta. đồng thời làm ta vui vẻ ta có thể bảo đảm ngươi an toàn! Nếu như ngươi không thực thời, vậy thì đừng trách ta dùng sức mạnh, đến lúc đó ngươi muốn an ủi thì ko chỉ mình ta". Xích Vô Tà nói.

"Ngươi nói hết chưa? Nếu như nói xong. Ta đây sẽ ko ở cùng ngươi, ngươi ở chỗ này nằm mơ đi!" Xích Luyến xoay người hướng đi vào bong thuyền

"Đứng lại, ngươi đừng tưởng rằng có nữ vô thần bảo vệ mà ngươi có thể làm càn"

Xích Vô Tà thấy Xích Luyến vứt bỏ hấn. lập tức hơi giận, hấn cho rằng mình uy hiếp rồi về. thì nhất định sau đó Xích Luyến sẽ chủ động ấy ấy với hấn, ko ngờ hấn chuẩn bị một đồng thuốc trắng dương, định ăn xong rồi làm một lần quên trời quên đất, lại ko ngờ rằng Xích Luyến căn bản ko ngó ngang đến hấn, đùa giỡn hấn một hồi làm hấn ko biết làm sao, Xích Luyến đi vậy hấn lấy ai nã pháo, cũng ko thể ngồi ngắm biển xuống.

Gặp Xích Vô Tà muốn làm thịt mình, trong mắt Xích Luyến hiện lên đạo hàn quang, ko biết bao giờ trên tay nàng đã hiện lên một cây dao găm đen sẫm

Mỹ nữ đừng sợ, ai khi dễ ngươi, ca ca giúp ngươi đánh hấn!" Du Dương đột nhiên nhảy ra che cho Xích Luyến

Du Dương vốn định chờ một chút, chờ đến thời khắc mấu chốt lại nhảy ra làm anh hùng cứu mỹ nhân, nhưng hấn phát hiện Xích Luyến mỹ nữ một điểm cũng không sợ Xích Vô Tà, hơn nữa thái độ rất khinh thường, và Du Dương cũng đã thấy dao găm trong tay nàng

Thấy vậy, Du Dương phải nhảy ra. Hấn sợ chính mình nhảy ra muộn, vạn nhất cô nàng ghê gớm này đập chết Xích Vô Tà, thì chính mình ko có cơ hội để biểu diễn.

Đột nhiên nhảy ra một người quấy rối chuyện tốt của Xích Vô Tà làm hấn giật mình, Xích Vô Tà cả giận nói: "Ngươi là ai!"

"Ta à! Ha ha, ta đi ngắm cảnh đi ngang qua mà". Du Dương cười nói.

Đi ngắm cảnh! Mẹ, đùa giỡn lão tử là không được! Ta giết ngươi!" Xích Vô Tà vốn có tức giận. bị Du Dương làm vậy thì bốc hỏa

"Ngừng!" Thấy Xích Vô Tà muốn động thủ với mình, Du Dương lập tức kêu lên: "Sứ giả nói qua. Ở trên thuyền không cho phép tư đấu

"Hừ, ở đây không có có người khác, ta giết ngươi, có ai sẽ biết là ta làm!" Xích Vô Tà nhe răng cười đi tới gần Du Dương Du Dương xoay người đối với Xích Luyến nói: "Dạ Hắc Phong Cao (ban đêm gió lớn), ở đây thực sự là nơi dễ giết người bỏ xác tốt, lúc trước có phải ngươi ủng hộ như vậy?"

Xích Luyến liếc mắt với Du Dương nói: "giúp ta giết hấn, đêm nay ta chính là cho ngươi".

"có thật không?"

"Tuyệt không nuốt lời!" Xích Luyến khẳng định đáp.

Du Dương sẵn tay áo nói với Xích Vô Tà nói: "lúc này chính ngươi muốn giết ta, ta giết ngươi hoàn toàn là phòng vệ chính đáng! Cái này Xích Luyến tiểu thư có thể vì ta làm chứng, đúng không, Xích Luyến tiểu thư? .

"Ân!" Xích Luyến đáp.

"Xích Luyến!" Xích Vô Tà giận dữ nói: "Ngươi là một tiểu tiện nhân, cơ nhiên lại liên hợp với người ngoài giết ta, ta mà tại tại Xích Long đế quốc thì sẽ đem ngươi đi làm điểm"

"Hừ, chịu chết đi!" Xích Luyến sát phạt quả quyết, trước mặt Du Dương đặt được quan hệ đồng minh, sau đó lập tức hướng tới Xích Vô Tà mà đánh

"Mẹ, chỉ bằng người một tiểu tiên nhân cũng muốn giết bản hoàng tử?"

Xích Long để quốc không có vô dụng hoàng tử, Xích Vô Tà thực lực tại đó cũng là ở top 3. Hẳn nhẹ tránh thoát Xích Luyến đâm về ngực một đao, bắt lấy trào của Xích Luyến. Mắt thấy sắp bắt được Xích Luyến.

"Còn có ta đây! Ném thử Bạo Phá Quyền đi!"

Đột nhiên, Du Dương lại từ phía sau Xích Luyến đánh tới

Xích Vô Tà tránh thoát một kích Xích Luyến, lại không nghĩ rằng Du Dương theo sát phía sau Xích Luyến. Xích Luyến nghiêng đi, thân nhường chỗ cho Du Dương, nắm tay Du Dương lập tức oanh một cái tại ngực Xích Vô Tà. Du Dương cùng Xích Luyến chiến thuật phối hợp thập phần hoàn mỹ, tựa như trước luyện qua trăm ngàn lần với nhau

Oanh một tiếng, Xích Vô Tà bị quyền của Du Dương đánh bay ra ngoài rớt xuống biển

Du Dương cùng Xích Luyến hai người nằm sắp cuống cán thuyền nhìn, Xích Luyến nói: "chết sao?"

"Thì là không có đánh chết, cũng có thể bị chết đuối ha!" Du Dương nói.

Mênh mông nước biển sóng cao ba xích. Đã ko tìm được cái bóng Xích Vô Tà.

Này chó má hoàng tử ta đã giúp người giết. Người đáp ứng chuyện ta có phải là thực hiện đi". Du Dương xoa xoa tay nói.

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Địch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124: Đây Là Đảo???

"Chưa có xác định hẳn chết hay chưa đâu! Người phải xác thực hẳn đã chết, thì ta mới có thể thực hiện lời hứa vừa rồi". Xích Luyến nói.

"A, người định chạy làng sao?" Du Dương vội la lên.

"Người muốn ta cũng không phải là không được, nhưng người phải có năng lực bảo hộ cho ta mới được, ở đây mỗi một nam nhân đều có khả năng là địch nhân của ta, hơn nữa mạo hiểm đảo lại nổi danh hung hiểm, nếu như thực lực người có thể làm cho ta cảm thấy an toàn, ta đây có thể đáp ứng yêu cầu". Xích Luyến trên mặt không có một tia biểu tình nói.

"A, cách này rất hay, ca đây cái gì cũng không có, nhưng không thiếu nhất chính là thực lực, hơn nữa thực lực của ta cũng rất mạnh mẽ nhá!" Du Dương vô sỉ nói.

."Có thực lực hay không không phải dùng miệng nói, phải thử qua mới biết được".

Xích Luyến mắt hiện lên hàn quang, trong tay nàng dao găm đột nhiên hướng yết hầu Du Dương lướt qua!

"Đệt, cô nàng này như thế nào lại vậy! Ai cũng đều muốn giết!"

Thấy Xích Luyến đâm mình, Du Dương cũng không có tránh né. Thấy Du Dương phản ứng như vậy, Xích Luyến trong lòng thầm vui, "Hừ, ngày hôm nay ta sẽ mạng người!"

"Muốn giết ta, thực lực nàng còn kém xa!"

Xích Luyến huy dao găm đâm tới yết hầu Du Dương, cách cổ Du Dương chỉ vài milimet, nhưng vô luận Xích Luyến có cố gắng tới đâu thanh dao găm kia đều không chịu tiến thêm một bước!

Du Dương khước miệng lộ ra nụ cười tà ác âm thầm!

Xích Luyến kinh ngạc khi thấy dao găm trong tay nàng như tro tàn bị gió trên biển thổi bay tán loạn! "Người.... người.... người tu luyện thành Vô Thần!"

Xích Luyến cả kinh nói.

Du Dương nói: "Thế nào, hiện tại ta có tư cách bảo hộ ngươi?"

Nói dứt, Du Dương ôm thân hình mảnh mai của Xích Luyến vào lồng ngực, sau đó hướng trong khoang thuyền đi đến.

Đang trong lúc khiếp sợ, Xích Luyến lại bị Du Dương ôm như vậy, đột nhiên giật mình tỉnh giấc, vội la lên: "Mau.. mau bỏ tay ngươi ra!"

"Ha ha. Tốt!"

Du Dương cười dâm đãng buông hai tay ra, Xích Luyến đột nhiên phát hiện mình dĩ nhiên ngồi trúng một cái "Thiết côn" thô cứng, Du Dương bước đi, cây gậy ấy cũng theo thân thể của hắn mà chuyển động!

Liên tục bị chơi xấu hai lần hiện tại Xích Luyến cũng không biết nên ứng phó thế nào!

Thấy Du Dương muốn đi đến trung tầng, loại khó xử tư thế này nếu để cho người khác thấy, nàng không mắc cỡ chết mới là lạ. Xích Luyến lập tức nói: "Thả ta xuống, ta phải về phòng của mình!"

Du Dương vừa nghĩ, Xích Luyến nói cũng đúng. Nếu như quay về phòng của hắn làm chuyện này, vạn nhất tại thời khắc mấu chốt Nam Cung Du Long tên mập mạp chết bầm kia xông tới sẽ không tốt!

Du Dương ôm Xích Luyến đi tới phòng của nàng, tuy rằng phòng không giống như nữ Võ Thần được trang bị đầy đủ, nhưng so với phòng Du Dương bọn họ lại rộng hơn rất nhiều, hơn nữa giường cũng là giường đôi, không phải giường đơn.

"Gian phòng kia không tệ, so với phòng bọn ta thì rộng hơn nhiều. Thích hợp cho hai chúng ta "làm việc đại sự" !" Du Dương đem Xích Luyến đặt lên giường sau đó nói.

Xích Luyến thân thể vừa rơi lên trên giường, lập tức lăn một vòng. Chạy trốn tới bên kia giường, nhưng lại không ngờ rằng Du Dương tốc độ so vs nàng còn nhanh hơn, đã nhảy đến bên kia giường, đem nàng mạnh mẽ ôm vào trong ngực.

"Không được, ngày hôm nay quá đột ngột, tâm tình của ta còn chưa có chuẩn bị tốt!" Xích Luyến muốn đẩy Du Dương ra.

Du Dương đương nhiên biết đây là nàng cố ý thoái thác: "Không sao, ta sẽ cho nàng thời gian chuẩn bị!"

Nói xong, Du Dương ngón giữa bắn ra mấy đạo dòng điện yếu ớt, những dòng điện này song song đánh úp vào những bộ vị mẫn cảm nhất của Xích Luyến.

"Ừm~~~~~!" Xích Luyến chưa từng trải qua loại khiêu khích như vậy, lập tức bị dòng điện khiến phải ngân khê một tiếng.

Du Dương sợ âm thanh mập mờ này của Xích Luyến truyền tới tai Nữ Võ Thần, lập tức hôn lấy đôi môi Xích Luyến.

"Hừ, đối phó với nữ nhân này dùng sức mạnh tương đối hữu hiệu". Du Dương trong lòng thầm nghĩ.

Du Dương đang trong lúc đắc ý, lại đột nhiên cảm giác một trận đau trên môi, "A!"

"Này, ngươi sao lại cắn ta?" Du Dương đối với Xích Luyến cả giận nói.

Cũng dám cắn lão tử, ta hôm nay nhất định phải lột hết y phục ngươi ra. Sau đó để cho "Huỳnh đệ" của ta đánh cái mông của ngươi mới hả.

Du Dương muốn hảo hảo giáo dục cô nàng hung hăng này, hai tay chộp lấy ngực nàng, muốn đem y phục xé ra, sau đó trực tiếp đẩy ngã.

Du Dương đang muốn thực thi nhiệm vụ, nhưng khi cúi đầu xuống thấy Xích Luyến hai mắt rung rung, đôi môi cắn chặt. Ánh mắt cùng Du Dương ánh mắt giao nhau, hai dòng nước mắt ào ào chảy xuống!

"Ách". Du Dương cái gì cũng không sợ nhưng sợ nhất là nước mắt nữ nhân.

"Đừng.. đừng khóc a! Vừa nãy là ngươi cắn ta, phải là ta khóc mới đúng chứ". Du Dương chân tay luống cuống.

Xích Luyến vẫn trừng mắt với Du Dương, lại thêm một giọt nước mắt rơi xuống!

"Không phải là hôn cái miệng nhỏ xinh xắn này một chút thôi sao? Vừa nãy cũng là nụ hôn đầu tiên của ta, tính ra cũng không thiệt thòi!" Du Dương gấp rút dụ dỗ nàng.

Du Dương dụ dỗ Xích Luyến cả nửa ngày, nhưng không làm nên cơm cháo gì, cuối cùng Du Dương đầu hàng nói: "Được rồi, được rồi. Là ta sai! Chúng ta đợi nàng ngày mai chuẩn bị cho tốt rồi "màn" tiếp nhì!"

(gặp ta là ko chờ đợi)

Cũng chỉ vì nước mắt thiên hạ vô địch của Xích Luyến, Du Dương đàn độn bị nàng đuổi ra khỏi phòng!

"Ax, vì sao ta không thể đề tiện thêm chút nữa, không bị ối thêm chút. Tại sao vừa nhìn thấy nước mắt thì lùi bước! Ta hận. . .". Du Dương bị nhốt tại ngoài cửa phòng, nhưng lúc sau thì lại không hối tiếc nữa.

Du Dương nghĩ như vậy liền đi. Buổi tối hôm nay nhất định là không thể ngủ ngon, "Không được, nếu không thể đẩy ngã, vậy cũng phải hôn thêm phát nữa, kiểm tra nào!"

Du Dương xoay người lại đi tới gõ cửa phòng Xích Luyến. "Người đẹp của ta, mở cửa ra một chút, ta đột nhiên nhớ tới một chuyện tối quan trọng muốn nói cho người."

"Chuyện gì, chờ ngày mai rồi nói sau!" Xích Luyến trong phòng nhẹ nhàng nói.

"Chuyện này rất trọng yếu, là về mạo hiểm đảo! Là lúc ta mới tới, Vô Dạ thành thành chủ- vô giới Vũ Thần nói cho ta biết, chuyện này có thể quan hệ đến việc chúng ta có thể hay không từ mạo hiểm đảo còn sống trở về!" Du Dương nói.

Xích Luyến do dự một hồi, cuối cùng đem cửa phòng nhẹ nhàng hé ra một khe nhỏ, Du Dương thấy cửa mở, lập tức dùng mũi chân của hắn lập tức chặn tại khe cửa, không cho Xích Luyến có cơ hội đóng cửa nữa.

"ngươi ở nơi này làm gì?"

Du Dương đang muốn mạnh mẽ chạy ào vào trong phòng thì đột nhiên Nữ Võ Thần nghe được hai người nói chuyện, hướng tới căn phòng bước lại.

"Ách" Du Dương trông mắt đảo không ngừng, nhưng lại không nghĩ ra lời gì hay để nói!

"Trên thuyền không được làm loạn quan hệ nam nữ. Các người muốn làm gì, chờ rời thuyền thì không ai can thiệp chuyện các người!" Nữ Võ Thần hừ lạnh nói.

"Oái, ha ha" Du Dương nhấp nhô cười cười, "Hai người chúng ta không có làm loạn, hai chúng ta là người tình ta nguyện!"

"Người"

Nữ Võ Thần không nghĩ tới Du Dương dám chống đối nàng, ánh mắt chợt lóe, lực trường lĩnh vực trong nháy mắt bạo phát, hướng Du Dương bọc lấy.

Tại bên trong lĩnh vực, nàng chính là thần! lực trường lĩnh vực của nàng tuy rằng phạm vi chỉ có mười thước, nhưng nếu so với Du Dương từ trường lĩnh vực cường đại hơn nhiều. Du Dương chỉ có mấy vạn thất lực lượng. Còn Vũ Thần đã có hơn mười vạn thất lực lượng.

Du Dương tự nhiên không dám liều mạng với nàng. Thân ảnh lui nhanh, lách mình mấy cái chạy tới khoang thuyền. Thoát ra lực trường lĩnh vực.

"Hừ, không tới người giã đạp! Vũ Thần có cái gì hay ho chứ, một ngày nào đó lão tử cũng sẽ đem người đẩy ngã xuống giường!" Du Dương đang đứng trên bậc thang hươ hươ ngón giữa.

Thâu hương không thành, Du Dương không thể làm gì khác hơn là trở lại gian phòng của mình tĩnh tâm tu luyện, là chuẩn bị cho thời gian mạo hiểm tới.

Trong khi Du Dương tại phòng tĩnh tâm tu luyện, một bóng đen từ trong nước biển vọt lên, rơi xuống boong thuyền. Người này quỳ tại boong thuyền. Tay phải ôm ngực. Máu tươi liên tục theo khóe miệng của hắn rơi xuống.

Nếu để cho Du Dương cùng Xích Luyến thấy, nhất định sẽ nhận ra hắn, hắn chính là bị hai người hợp lực đánh, bị Du Dương một quyền đánh rớt xuống biển Xích Long đế quốc Thất hoàng tử- Xích Vô Tà!

Xích Vô Tà cắn răng ho nhẹ hai cái, hắn học nói: "Xích Luyến. Người là con tiện nhân, ta nhất định khiến người sống không bằng chết! Còn có tên tiểu hồn đản ta nhất định làm cho người phải trả giá đắt cho một quyền ngày hôm nay!"

Ngày thứ hai.

Lúc Du Dương đi phòng ăn, lúc ăn cơm hắn nhìn thấy Xích Long đế quốc nhân lại cùng tam đại liên minh tụ tập cùng nhau.

"Bọn họ không đi tìm hoàng tử mất tích, nhưng lại cùng bọn người tam đại liên minh ở cùng nhau, nhất định có âm mưu!"

Du Dương từ trong ngón tay bắn ra một con ruồi, khiến nó bay thấp đến Thác Bạt Vũ Thành sau đó đậu trên vai, nghe lén bọn hắn đối thoại.

"cách hành sự này, chúng ta hoàn toàn đồng ý! Để chút nữa về, chúng ta hợp lực thu thập mấy tên khốn kiếp kia!" Thác Bạt Vũ Thành nói, hắn cùng với bọn người Xích Long đế quốc đã đạt được thỏa thuận chung.

Hai bên sau khi tách ra. Du Dương tiếp tục khiến con ruồi do hắn phân thân theo dõi tên đội trưởng bảo vệ của Xích Vô Tà, thấy hắn cảm rất nhiều thức ăn, tiến một căn phòng.

"Hừm, thằng gà này dĩ nhiên không chết!"

Con ruồi phân thân thấy Xích Vô Tà khoanh chân ngồi ở trên giường điều tức, một lát sau thì thương thể của hắn đã hồi phục quá nửa. Xích Long đế quốc Thất hoàng tử, trên người dĩ nhiên sẽ mang theo không ít thuốc chữa thương hảo hạng.

"Không chết, cũng không có đến báo thù ta cùng Xích Luyện! Không ngờ, hắn còn có thể nhìn đến vậy!"

Du Dương đoán rằng hắn nhất định là lúc trước cùng tam đại liên minh kết minh, dự định sau khi lên mạo hiểm đảo sẽ lại tìm chính mình gây phiền phức.

"Mạo hiểm đảo, mạo hiểm đảo, rốt cuộc là cái dạng gì chứ!"

Sáng sớm ngày thứ ba. Con tàu kim loại lướt qua một đám mây sương lượn lờ trên, rốt cục cũng thấy đất liền.

"Đây là đảo hay là lục địa?" Có nhân thốt lên.

Tất cả mọi người cho rằng mạo hiểm đảo là một cái đảo nhỏ. Nhưng hiện ra tại trước mắt bọn hắn là một mảnh lục địa nhìn không thấy giới hạn.

Mạo hiểm đảo sứ giả rời thuyền đầu tiên, đứng ở trên đất bằng đối với mọi người nói: "Hoan nghênh các ngươi đến mạo hiểm đảo! Hiện tại mọi người rời thuyền, trước tiên nhập đảo sau đó ta có vài điều muốn nói rõ một chút!"

Du Dương bọn người rời thuyền, bốn mươi chín người tự động phân 4 đội, Xích Long đế quốc chín người đứng chung một chỗ, tam đại liên minh mười lăm người đứng chung một chỗ, Du Dương cùng Nam Cung mập mạp, Đông Phương Vô Dịch, Bắc Minh Thần Tinh, Tây thành Xuy Tuyết, còn có Xích Luyện, bọn họ sáu người đứng chung một chỗ, Vô Dạ thành còn lại hai mươi người, bọn họ tạm thời đứng chung một chỗ.

Lúc này, theo trên thuyền lại xuống thêm một người, chính là kẻ đã bình phục thương thể Xích Vô Tà!

Xích Vô Tà ánh mắt nhìn chằm chằm vào Du Dương cùng Xích Luyện, trên mặt cười ác, bộ dạng như muốn nuốt sống ăn tươi Du Dương cùng Xích Luyện.

"Hắn đúng là không chết!" Xích Luyện cả kinh nói.

"Ha ha, đây nguyên nhân là bởi vì ngươi không có thực hiện lời hứa, nếu như ngày đó ngươi cùng ta lên giường, thì hắn đã sớm chết! Bất quá ngươi không cần sợ, ta lát nữa cũng có thể đi giết hắn, chỉ cần ngươi có thể hết lòng tuân thủ lời hứa của ngươi là được!" Du Dương nói.

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125: Quy Tắc Mạo Hiểm

Xích luyện cau mày, trong lúc đang không biết suy nghĩ cái gì! Lúc này mạo hiểm đảo sứ giả đã đi đến, Nữ Võ thần mang ra rất nhiều đồng hồ kim loại, nàng nói: "mỗi người một cái, mang trên cổ tay trái!"

Đồng hồ kim loại ánh lên màu trắng bạc, mặt đồng hồ này bề ngoài hơn hẳn mặt đồng hồ bình thường, từ dây đeo được làm toàn bộ từ kim loại cho đến hai mảnh móc khóa, một khi đã đeo vào cổ tay và cài khóa, sẽ không thể mở ra nữa. Đồng thời cái đồng hồ kim loại này có một loại cường đại lực trường bảo hộ lấy, dù cho《 niệm lực thôi động 》thập trọng thiên cường giả cũng không có thể làm tổn hại nó.

"Đây là vật gì?" Có mấy người thích đùa giỡn nên không đeo đồng hồ lên cổ tay.

"Các ngươi thích thì có thể không cần đeo, nhưng ta có thể cam đoan nếu như các ngươi không mang theo nó thì nhất định sẽ chết nhanh hơn người khác!" Nữ võ thần cũng không để ý tới bọn người ấy mà tiếp tục nói: "Chắc hẳn mọi người đều biết mạo hiểm đảo này thần bí, mọi người cũng đều là vì nó mà đến! Đảo này rốt cuộc có bao nhiêu bí mật to lớn, những thứ này phụ thuộc hoàn toàn vào các ngươi có thể sống bao lâu! Sống càng lâu thì ngươi cũng biết càng nhiều!"

Nam cung mập mạp chen vào nói: "Sứ giả đại nhân, ta muốn hỏi một chút, chúng ta như thế nào mới có thể rời khỏi cái mạo hiểm đảo này đây?"

Nữ võ thần liếc mắt về phía Nam cung mập mạp, nhìn một lượt rồi đi về phía hắn, đây là lần đầu tiên nàng nhìn thấy người này. Nữ võ thần nói: "Chỉ cần các ngươi kiếm đủ mạo hiểm tệ. Các ngươi có thể mua vé tàu để trở về, bất quá vé tàu giá cả có thể không rẻ!"

"Mạo hiểm tệ?" Mọi người ở đây đều là lần đầu tiên nghe được loại tiền này.

(B: giống như ra nước ngoài kêu VNĐ vậy)

Nữ vô thần nói: “Mạo hiểm đảo cũng không phải là hoang đảo như trong tưởng tượng của các ngươi, các ngươi sẽ từ từ hiểu về nó! Bây giờ ta sẽ nói về tác dụng của cái đồng hồ trên tay các ngươi”

Nữ vô thần nhẹ nhàng nhấn một cái trên mặt đồng hồ, lập tức bắn ra một quang màn hình có hình ảnh nổi. Trông không khác mấy màn hình vi tính. Nữ vô thần nói: “Cái đồng hồ này sẽ tự động thu thập gien thông tin về các ngươi,sau đó tiến hành khóa gien lại! Đồng hồ này có rất nhiều công năng,ta trước tiên giới thiệu cho các ngươi mấy kiến thức cơ bản có thể dùng!”

Nữ vô thần vừa thao tác vừa nói: “Bên trên mạo hiểm đảo này có rất nhiều quái thú, khoáng thạch hiếm thấy, thảo thảo Linh Dược... , bọn chúng đều có giá cố định, các ngươi có thể dùng đồng hồ như ra-đa để quét hình về chúng, sau đó đồng hồ sẽ nhắc nhở giá trị của chúng cho các ngươi biết, từ cổ tay các ngươi trong vòng bán kính 10met sẽ có không gian nén ép,có thể gửi vật phẩm, ngoài ra nó còn có công năng truyền tống không gian.Về sau khi mà các ngươi có được vật phẩm giá trị cao, ngươi có thể thông qua đồng hồ bắt nó truyền tống đến mạo hiểm đảo Thương thành, dùng các vật phẩm đó để đổi lấy mạo hiểm tệ! Trừ cách đó ra mạo hiểm đảo theo kỳ hạn cũng sẽ phát ra một ít nhiệm vụ. Cũng có thể dùng nhiệm vụ để đổi lấy khen thưởng cùng điểm tích lũy!”

Sau đó Nữ vô thần lại mở ra một hình ảnh khác. Nàng nói:”Đây là mạo hiểm đảo Thương thành,các ngươi có thể dùng mạo hiểm tệ vào bên trong rồi mua vật phẩm, thức ăn, trang bị, vũ kỹ...chỉ cần ngươi có tiền,cái gì cũng có thể mua! Các ngươi có thể trả tiền sau cũng được, vật phẩm các ngươi mua sẽ tự động truyền tống đến không gian nén ép trong đồng hồ.”

“A!Có không gian nén ép!” Mọi người cả kinh nói.

Không gian nén ép giá thành thật sự cao.Một mét vuông không gian nén ép đã là 1000 vạn từ tính tệ. 10 mét vuông không gian nén ép,đây chính là 100 triệu từ tính tệ a! Vừa ra tay đã 50 cái đồng hồ. Kiệt tác a,đây tuyệt đối là món quà lớn nhất, dù cho là Xích Long đế quốc cũng sẽ không nhiều như vậy.

“Mạo hiểm đảo trong Thương thành còn có thể mua vũ kỹ?” Du Dương nói, hần chưa bao giờ dùng qua không gian nén ép, nhưng hần vẫn biết vũ kỹ rất là trân quý.

Nữ vô thần cười nói: “Phương diện này chẳng những có siêu phẩm cấp vũ kỹ, kinh thế vũ kỹ cũng có rất nhiều!”

“A!”lời nói của Nữ vô thần lần thứ hai làm mọi người ngơ ngàng.

“Nếu như các ngươi cấp bậc đủ như trong truyền thuyết thì nghịch thiên cấp vũ kỹ cũng có thể mua!” Nữ vô thần lại bỏ xuống một quả bom nặng.

Lần này ngay cả đến Du Dương cũng bị chấn động!

“Nghịch thiên cấp vũ kỹ a! Đây chính là thứ chỉ có trong truyền thuyết, không nghĩ tới mạo hiểm đảo lại có thứ này, lại còn có thể lấy ra bán đấu giá nữa!” Du Dương trong lòng cả kinh nói.

Nữ vô thần lại giới thiệu cho bọn Du Dương một chút về đẳng cấp của mạo hiểm giả, cái đồng hồ màu trắng bạc kia chính là huy chương mạo hiểm giả, mạo hiểm giả được phân phát vật phẩm như nhau, mặc kệ ngươi mua hay không mua đều phải nhận điểm tích lũy tương ứng, điểm tích lũy dùng để đánh giá đẳng cấp mạo hiểm giả.

Mạo hiểm giả được phân làm 3 cấp, theo thứ tự là mạo hiểm giả, mạo hiểm gia cùng mạo hiểm vương. Mỗi cấp lại phân thành nhiều tinh cấp. Nếu đẳng cấp phát sinh biến hóa thì đồng hồ huy chương cũng biến hóa theo đẳng cấp mạo hiểm giả đó.

Mạo hiểm giả có đồng hồ huy chương là màu trắng bạc. Mỗi một vạn điểm tích lũy thì có thể trao đổi một ngôi sao, tăng thêm số huy chương trên mặt.

Khi đến Cửu tinh nếu như được thêm một sao nữa thì sẽ tấn cấp lên mạo hiểm gia.

Mạo hiểm gia có đồng hồ huy chương là màu vàng kim. Mỗi mười vạn điểm tích lũy có thể trao đổi một ngôi sao tăng thêm số huy chương trên mặt. Khi đến Cửu Tinh nếu như lại được thêm một ngôi sao sẽ thăng cấp lên làm mạo hiểm vương.

Mạo hiểm vương có đồng hồ huy chương là màu đen. Mỗi một trăm vạn điểm tích lũy có thể đổi lấy một ngôi sao, mạo hiểm vương huy chương tổng cộng có thể tăng thêm 10 ngôi sao.

Nữ vô thần lại nói:”Mạo hiểm đảo Thương Thành có một ít cao cấp vật phẩm đều cần phải có cấp bậc tương ứng mới có thể mua, cho nên nếu muốn có thứ tốt đến tay vậy các ngươi phải tận lực hết mình để kiếm lấy nhiều mạo hiểm tệ, đừng quên điểm tích lũy cũng rất quan trọng!”

“Tốt,ta báo cho các ngươi như thế này là đủ rồi! các ngươi có thể bắt đầu hành trình mạo hiểm đảo. Ta lặp lại một chút, huy chương đối với các ngươi rất trọng yếu, tới bốn sao sẽ nhận thấy có sự phân biệt, không có huy chương sẽ không hưởng thụ mạo hiểm giả quyền lợi. Đồng dạng không hộ khẩu, mạo hiểm giả có thể không được giao bất cứ nhiệm vụ nào. Nhưng nếu như ngươi muốn giết kẻ nào có huy chương mạo hiểm giả, vậy ngươi phải hướng hần khởi xướng tử vong khiêu chiến! Chiến thắng, ngươi có thể có được tài sản của hần cùng điểm tích lũy, nhưng bị người khiêu chiến cũng có thể lựa chọn không ứng chiến, bất quá không ứng chiến ngươi phải giao ra phân nửa tài sản bản thân cùng điểm tích lũy, cùng với đó người khiêu chiến trong vòng mười ngày không thể lặp lại khiêu chiến với cùng một người!” Nữ Vô Thần cuối cùng lại nói: "Không tuân theo quy định giết lung tung mạo hiểm giả. Huy chương sẽ tự động kiểm tra đo lường công năng, và sẽ khởi động trình tự tự hủy! Cho dù là ngươi là Vô Thần, vậy ngươi cũng sống không nổi!"

Tất cả mọi người nhìn đồng hồ trên tay mình,có chút không tin vật này nhỏ thế mà có thể nổ chết Vô Thần,nhưng không có người đi thử, mấy cái thứ này

tốt nhất không nên thử, nghe được Nữ vô thần nói lập tức mọi người đem đồng hồ huy chương đeo trên cổ tay.

Nữ vô thần trước khi đi lại nói: "Vẫn còn một việc muốn nói cho các ngươi biết, rên đảo này không chỉ có các ngươi người Đông Thắng thần châu mà còn có Tây Phương thiên đường, Bắc Cực băng hà, am Lăng hải cực có rất nhiều đại lục có người! Không chỉ như vậy, còn có một nhóm người tại trên cái đảo này sống mấy chục năm, trong đó cũng có thể có mạo hiểm vương cấp tồn tại, cho nên các ngươi phải cẩn thận"

"A! Tại trên đảo mà lại có mấy lão gia hỏa mấy chục năm! Nói như vậy trước đây trên đảo người cũng không có chết hết". Nam Cung mập mạp ánh mắt lộ ra thần sắc kích động vui mừng.

"Được rồi, nhiệm vụ của ta đã hoàn thành rồi" Nữ vô thần như tháo xuống được trọng trách to lớn, thoải mái nói năng.

Đột nhiên, bọn người Du Dương gặp phải chuyện lạ trên cổ tay nhấp nháy kim quang, lúc này mọi người mới chú ý tới cái vòng tay của cô nàng đeo. Nó là một loại bạch ngọc bên trên là đồng hồ huy chương màu vàng kim, mặt trên đã có 4 viên kim cương trắng ngôi sao năm cánh. Bọn Du Dương nhìn vào soi mới thì thấy màu vàng tại mặt trên đồng hồ huy chương ngưng tụ thành một gốc cây kim cương ngôi sao năm cánh.

Mọi người hiểu đây là nàng hoàn thành nhiệm vụ được giao. Được khen thưởng là thăng cấp.

CẤP

Bất quá chỉ là một cái Vô Thần. Chỉ là cấp bốn sao mạo hiểm gia, cái này khiến mọi người không khỏi nhũn mỳ. Vô Thần mới là bốn sao mạo hiểm gia, có thể thấy được để kiểm được mạo hiểm tệ cùng điểm tích lũy trắc trở đến cỡ nào!

Nữ Vô Thần hoàn thành nhiệm vụ, xoay người rời đi. Lưu lại mọi người.

Mọi người nhìn xem, ta chờ xem bọn người cuối cùng 20 người vô dạ thành sẽ ra sao! Những người này tuy rằng nhân số rất nhiều nhưng không bao lâu sau sẽ bắt đầu chia tiểu đoàn đội, thậm chí một ít người có thể sẽ đơn độc đi mạo hiểm đảo.

Xích Vô Tà từ trong đám người đi tới, hần nhìn Xích Luyến nói: "tiểu tiện nhân, ta hiện tại cho ngươi một cơ hội cuối cùng, nếu như hiện tại ngoan ngoãn trở lại bên cạnh ta, chỉ cần ngươi hầu hạ ta thỏa mãn ta đây có thể rộng lượng mà bỏ qua cho ngươi! nhưng nếu như ngươi kiên trì đứng ở bên tiểu tử kia thì đừng trách bốn hoàng tử cho ngươi sống không bằng chết!"

Xích Vô Tà hộ vệ đã đem Du Dương cùng Xích Luyến bọn người bao vây lại, mà người của tam đại liên minh cũng có ý gia nhập vào trong đó, đặc biệt là cái tên chết bầm Thác Bạt Vũ Thành, hần nhìn chăm chăm vào nam Cung mập mạp, nghĩ báo thù lại chuyện trên thuyền hần bị đánh thành đầu heo.

Xích Luyến đối với Du Dương nói: "Ngươi không phải bảo tùy thời cũng có thể giết hần sao?"

"Ta giết hần không thành vấn đề, bất quá ta sợ ngươi không tuân thủ hứa hẹn, chờ ta giết xong ngươi lại kiếm cớ từ chối ta!" Du Dương nói.

"Nếu như ngươi có thể giết hần, sau đó bảo vệ an toàn cho ta, ta có thể đáp ứng yêu cầu của ngươi!" Xích Luyến nói.

"không được! Ta không tin ngươi" Du Dương không phải người ngu, Xích Luyến dùng kế mượn đao giết người Du Dương nhìn không thấu. Bất quá Du Dương lại không nhìn ra, Xích Luyến là mượn mượn thế lực Xích Vô Tà giết hần.

"Muốn thế nào ngươi mới có thể tin tưởng, cũng không thể bắt ta và ngươi tại trước mặt mọi người làm cái sự tình tán hợp này chứ!" Xích Luyến cả giận nói.

"Haha, ta cũng không có sở thích tại trước mặt người khác diễn trò, bất quá tại nơi công cộng hôn thì lại khác, cái miệng nhỏ nhắn của ngươi tính sao đây, ta đây nói đúng không?" Du Dương nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của nói.

"Ngươi" Xích Luyến không nghĩ tới Du Dương sẽ đưa ra yêu cầu vô sỉ như thế, hai gò má nàng đỏ bừng.

Xích Luyến cắn cắn môi, thầm nghĩ: "dù sao mình cũng đã bị hần hôn qua, nếu có thể khơi mào hần cùng với Xích Vô Tà choảng nhau, hôn thì cũng sẽ không có nhiều tổn thất lớn!"

Xích Luyến trong lòng phi thường chán ghét Du Dương, chịu đựng cảm giác buồn nôn trong lòng, nhưng vẫn đứng dậy quyết đi hôn Du Dương.

"Đợi một chút!" Xích Luyến cắn môi đưa đến trước mặt Du Dương, Du Dương lại đột nhiên lấy tay chặn ở môi nàng, Du Dương nói: "Lúc này chính là ngươi tự nguyện, nhớ là không được cắn ta"

Xích Luyến thật muốn bóp chết Du Dương, nàng hạ mình nên mới quyết tâm lấy hết dũng khí trước mặt mọi người đi hôn hần thể mà vào thời điểm mấu chốt lại bị hần cự tuyệt, điều này làm nàng rất xấu hổ không biết chui vào đâu.

"Ngươi hôn hay không, nếu không hôn ta sẽ cắn ngươi" Xích Luyến cả giận.

"Haha" Du Dương cười đậm nói, "Vậy ta không khách khí, mọi người làm chứng, đây là nàng muốn ta hôn, nếu như nàng lại muốn cắn ta, hy vọng các người chủ trì lấy công đạo cho ta.

Nói xong, Du Dương hôn ngay trên môi Xích Luyến!

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Định* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 126: Khiêu Chiến Sinh Tử

Xích Luyện thật sự là vừa giận vừa xấu hổ. Đang lúc muốn cắn đôi môi Du Dương cho bỏ tức, đột nhiên hạ thân có cảm giác “một cổ điện lưu nhẹ lọt vào, loại điện lưu này mới giạt một chút đã làm nàng tiết ra xuân thủy. Xích Luyện chưa bao giờ lĩnh hội qua loại cảm giác sung sướng này nên không tự chủ được rên khẽ một tiếng, Du Dương thấy gian kế thực hiện thành công lập tức đưa lưỡi đột phá vào trong quần lấy cái lưỡi thom tho của Xích Luyện.

Oanh! Đầu Xích Luyện như có bom nổ. Một trận khoan khoái truyền đến khiến cho nàng ngã nhẹ vào trong lòng ngực Du Dương.

Du Dương tuyệt không khách khí, thấy Xích Luyện mất đi năng lực phản ứng, hắn bắt đầu thực hiện âm mưu đen tối của mình!

“Xích Luyện, người cmn thật là cái đồ đê tiện! Tại Xích Long đế quốc thì giả vờ thanh cao với ta, bỗng hoàng tử khi đó thật nên đẩy ngã người?”. Xích Vô Tà trong lòng rất hối hận, nhưng bây giờ đã quá muộn.

Du Dương nhẹ nhàng đẩy Xích Luyện còn đang say sưa nằm trong lòng ngực ra, Du Dương hướng tới Xích Vô Tà nói: “Nàng bây giờ là nữ nhân của ta, nàng đối với ta đê tiện là đúng, ca thích nhất là cái này! Hơn nữa những thứ này không cần người chờ mồm vào đánh giá, ca bây giờ đưa ra khiêu chiến sinh tử với người, người dám chấp nhận không?”

Nói xong Du Dương làm thao tác khiêu chiến trên đồng hồ huy chương, chính thức đưa ra khiêu chiến sinh tử với Xích Vô Tà. Du Dương đưa ra khiêu chiến tử vong thì đồng hồ huy chương của Xích Vô Tà lập tức xuất hiện nhắc nhở có người hướng hắn khiêu chiến.

Thấy Du Dương khiêu chiến sinh tử, Xích Vô Tà cười cười. Hắn cũng không có chấp nhận mà là trực tiếp cự tuyệt, Xích Vô Tà nói: “Hiện tại ta trên người không có điểm tích lũy cũng không có mạo hiểm tệ, ta cự tuyệt người khiêu chiến, người cái gì cũng không chiếm được từ ta. haha”

Thực tế thì đúng như những gì Xích Vô Tà nói, hắn cự tuyệt Du Dương khiêu chiến thì hắn cũng không có tổn thất cái gì, Xích Vô Tà nhìn Xích Luyện nói: “Mạo hiểm đảo tuy rằng không cho phép tùy tiện giết người nhưng cường bạo nữ nhân thì chắc hắn là không có bị xử phạt nhì, hắc”

“Xích Vô Tà, người vô sỉ!” Xích Luyện mắng Xích Vô Tà.

“Đối với loại tiểu tiện nhân như người, ta cũng không tính là vô sỉ lắm!”

Xích Vô Tà còn chưa nói hết lời, Du Dương đột nhiên hiện ra trước mặt hắn, sau đó cho một quyền trời đánh vào trên mặt hắn, Xích Vô Tà răng rơi đầy đất, thân thể cũng theo đó bay ra ngoài! (thằng tác giả viết nhay vãi)

Du Dương nói: “Ta đã nói rồi người nếu dám nói ra câu sỉ nhục nữ nhân của ta thì ta sẽ đánh cho người răng rơi đầy đất!”

Du Dương xông vào bên trong trận doanh của Xích Long đế quốc cùng tam đại liên minh đem một quyền đánh bay Xích Vô Tà, mọi người đứng xem cả kinh, loại tốc độ này thật sự quá kinh khủng! Mọi người tại đây đều không có kịp phản ứng!

Du Dương đem Ngự phong thoa tăng tốc độ của mình, tốc độ không kém cùng với cùng 《niệm lực thôi động》 thập trọng thiên cường giả, bọn họ có thể nhìn rõ ràng mới lạ. Du Dương đứng ở giữa trận doanh Xích Long đế quốc cùng tam đại liên minh khiến không khí bên trong thập phần khẩn trương, không một người nào dám cử động dù một tí ti.”

Lúc này đồng hồ huy chương đeo trên tay Du Dương vang lên âm thanh nhắc nhở: “không tuân theo quy định tập kích của mạo hiểm giả, phạt 100 mạo hiểm tệ, giảm điểm tích lũy 100%! Mạo hiểm giả Du Dương hiện nay trong tài khoản chính âm một trăm mạo hiểm tệ, tài khoản điểm tích lũy thiếu 100%!”

“A! Ta kháo! Đánh nhau như thế này mà cũng bị trừ điểm á! Cmn, việc này mạo hiểm đảo sứ giả trước đây thế nào mà không có nói cho ta biết”. Du Dương cá giận nói.

“Người... người... người dám đánh ta!” Xích Vô Tà từ mặt đất lồm cồm bò lên chỉ vào Du Dương kêu lên: “Xích hiếu, bỗng hoàng tử cho phép người giết chết hắn!”

Xích hiếu là một trong những người bảo vệ của Xích Vô Tà. Xích Vô Tà đi chuyến này ngoài mang Xích Luyện theo còn có tám gã hộ vệ đi cùng, tám gã hộ vệ này còn gọi là bát đức hộ vệ, phân biệt bằng cách lấy biệt danh của từng người trong bát đức hộ vệ lần lượt là: Xích Hiếu, Xích Duyệt, Xích Trung, Xích Tín, Xích Lễ, Xích Nghĩa, Xích Liêm, Xích Sĩ, trong đó Xích Hiếu là người đứng đầu trong tám người cũng là người có thực lực mạnh nhất trong bát đức hộ vệ, 《niệm lực thôi động》 đã tu luyện tới đệ lục trọng thiên. So với Xích Vô Tà tu vi cao hơn 3 cấp độ, Xích Vô Tà cũng chỉ là 《niệm

lực thôi động 》 tam trọng thiên cường giả. (vãi dịch giả xích duyệt là “xích vui mừng”)

Tuy rằng Xích Vô Tà tại Xích Long đế quốc trong các hoàng tử cũng không có quyền có thể nhưng để giữ cho mặt mũi của hoàng thất không bị hấn làm cho nhục nhã nên Xích long đế quốc đặc biệt phái ra bát đức hộ vệ để bảo vệ hấn.

Tám người này vút ở bất kì địa phương nào bọn họ cũng đều có thể trở thành anh hùng một phương!

Xích Hiếu đứng ra, hấn vừa rồi cũng không phải là không muốn bảo vệ Xích Vô Tà chỉ là Du Dương động tác thực hiện quá nhanh hấn căn bản không có cơ hội ra tay.

Xích hiếu mở đồng hồ hướng Du Dương khỏi xưởng khiêu chiến sinh tử.

Du Dương nhìn Xích hiếu, Xích Hiếu là một nam tử anh tuấn tiêu sái, vẻ mặt hiện lên vẻ kiên quyết, chưa đến 25 tuổi mà đã tu luyện đến 《 niệm lực thôi động 》 lục trọng thiên. Đặt tại địa phương khác hấn tuyệt đối là nhân tài hiếm có. Du Dương nói: “Ngươi muốn khiêu chiến ta?”

“Đúng, hoàng tử đã ra lệnh chúng ta phải tuân theo!” Xích hiếu kiên định nói.

“Chớ má mệnh lệnh, nơi này là mao hiểm đảo chứ không phải là Xích Long đế quốc ngươi sợ hấn cái chim à, ở chỗ này mọi người bình đẳng như nhau! cái này sẽ nói sau, mà ngươi nghĩ ngươi có thể thắng ta được sao?” Du Dương dự định chia rẽ quan hệ chủ tớ giữa hấn và Xích Vô Tà.

“Ta sẽ tận lực,hấn là có hai phần chiến thắng!” Xích hiếu nghiêm túc đáp.

“Ah!hai phần!” Du Dương trong miệng hiếu được một chút lời nói của Xích Hiếu, “Hai phần sao?”

Du Dương tay phải đột nhiên hướng không trung vung một cái một thanh tuyệt thế bảo đao thô bạo xuất hiện trên bầu trời.sau đó ngón tay Du Dương vung lên,lập tức thanh bảo đao này bay theo phương hướng Du Dương chỉ, hướng một tảng đá bên bờ biển chém một phát.

Oanh! tảng đá bị chém lập tức chia năm sẻ bảy nổ tan tành!

Thanh bảo đao chém vỡ tảng đá sau đó trên không bay đi bay lại tỏa ra vô số ánh đao chói mắt mọi người ở đây,cuối cùng rơi xuống trước người Xích Hiếu.

“Cách không thù vật! Vô..vô..vô thần!”Mọi người ở đây đồng dạng cả kinh nói.

“ngươi nghĩ bây giờ ngươi còn có mấy phần thắng?” Du Dương đối mặt với Xích Hiếu hỏi.

Xích hiếu tuy rằng trên mặt luôn kiên quyết nhưng thái dương hấn đã chảy ra mồ hôi lạnh,hấn đáp: “Không có phần thắng!”

Du Dương tại đồng hồ huy chương cự tuyệt khiêu chiến sinh tử của Xích Hiếu, hấn đi tới chỗ Xích Hiếu nói: “Ta là Du Dương. Ta rất kính nể ngươi về lòng trung thành! nhưng đáng tiếc là ngươi lựa chọn chủ nhân đối với ngươi không tốt chút nào”

Nói xong Du Dương vẫn còn thờ dài, trở lại bên cạnh Xích Luyện!

Xích Vô Tà thấy Du Dương từ chối khiêu chiến sinh tử của Xích Hiếu lại tưởng là Xích Hiếu làm phản hấn, sắc mặt Xích Vô Tà xám ngắt,hấn lạnh lùng bảo: “Xích Liêm, Xích Si. Giết hấn cho ta!”

Du Dương hướng về phía Xích Liêm, Xích Si cười nhạt: “các ngươi không nên tự làm khó mình, khiêu chiến sinh tử phát qua đây đi! Yên tâm. Ta sẽ không nhận!”

Xích Liêm, Xích Si cùng nhìn về phía Xích Vô Tà, Du Dương không tiếp bọn họ khiêu chiến, bọn họ cũng không có cách nào để tham chiến.

Xích Vô Tà rất tức giận nhưng cũng không có cách nào khác! Đánh thì hấn đánh không lại Du Dương, mà Du Dương lại không chấp nhận khiêu chiến từ người khác.

“Hừ, cầm một cái Vô Thần khí cụ giả mạo Vô Thần. Có bản lĩnh ngươi không cần Vô Thần khí cụ để tiếp chiến với bọn ta!” trong tam đại liên minh có một tiểu tử người da trắng dùng mũi hừ nói.

Du Dương quan sát một chút cái tên tiểu tử da trắng này, người này gọi là Cách Lạp Tư, là nhân vật số hai trong tổ quân hòa liên minh.

Du Dương xem hấn,cười nói: “Nếu như ngươi cho rằng ngươi có bản lĩnh với lời nói của mình, ngươi có thể khiêu chiến ta thử xem. Ta bảo chứng không cần Vô Thần khí cụ!”

"Chà lẽ ta lại sợ ngươi!"

Cách Lạp Tư cũng là kẻ có tâm kế, tuy rằng hấn thấy Du Dương có tốc độ nhanh nhưng hấn tin tưởng vào tốc độ của mình cũng không chậm hơn Du Dương là bao, hơn nữa hấn cho rằng Du Dương vừa rồi chỉ huy thanh bảo đao nhất định là do có vô thần khí cụ trợ giúp. Sở dĩ hấn kích Du Dương bằng lời nói để khiến Du Dương bỏ đi vô thần khí cụ để cùng mình đối chiến, tuy rằng hiện tại trên người bọn hấn không có mao hiểm tặc cùng điểm tích lũy nhưng nếu như có thể đánh bại vô thần cường đại, đó cũng là cái thu hoạch to lớn a!

Cách Lạp Tư hướng Du Dương phát sinh khiêu chiến sinh tử thách thức. Lại không nghĩ rằng Du Dương lập tức chấp nhận khiêu chiến từ hắn!

Ngay tại lúc Du Dương chấp nhận khiêu chiến từ cách Lạp Tư, đồng hồ của Du Dương cùng với đồng hồ của cách Lạp Tư song song phát ra một cỗ lực trường hấp dẫn lẫn nhau, cuối cùng hình thành một lực trường không gian hình bán cầu đem 2 người bao ở trong đó.

Lực trường này cũng không phải là cao áp lực trường, trông giống như kết giới, đem Du Dương cùng cách Lạp Tư ngăn cách với mọi người bên ngoài qua lực trường không gian, cái thể loại này thì mạo hiểm giả sẽ không thể vào được, hai người bọn họ có thể nào đi nữa cũng không được. cho đến khi nào một trong hai người mất mạng sau đó lực trường mạnh mẽ này mới dần dần tan biến.

Khi lực trường không gian vừa hình thành trong nháy mắt, Cách Lạp Tư đột nhiên hướng Du Dương xông tới “Tật Tốc Tử Đạn Quyền!”

Cách Lạp Tư song quyền giống như một tay Gatling Gun cầm súng máy lao về phía Du Dương trong một giây đồng hồ đánh ra hơn 10 quyền! Xem quyền Cách Lạp Tư hắn tu vi hẳn là khoảng 《niệm lực thôi động》 tam trọng gì đó.

"Tật Tốc Tử Đạn Quyền? ngươi tiểu tử như thế nào cùng ta solo đối quyền, ca ca ta dùng quyền là chỉ có bạo phá thân thể ngươi thôi! Ném thử “tật tốc pháo đạn” của ca đi”

Du Dương cùng cách Lạp Tư liều mạng sở quyền, Du Dương đã tu luyện tới 《niệm lực thôi động》 tứ trọng thiên. Lực lượng tiếp cận năm vạn thất, liều mạng mấy quyền đánh vào cách Lạp Tư, trên người bị Du Dương bắn trúng hơn mười quyền!

"Bạo cho ta đi!" Du Dương nói. “Rầm rầm rầm”,

Du Dương đang nói thì thân thể đã trùm xuống thân thể Cách Lạp Tư mà bạo tạc, từng khúc trên cơ thể gãy ra!

Du Dương cùng Cách Lạp Tư đối chọi hơn 10 quyền, nhưng cũng chỉ là tốc độ ánh sáng, trong lúc đánh nhau tạo thành chữ đánh nhau thì chỉ trong một thời gian rất ngắn.

Chờ hai người sau khi tách ra, Cách Lạp Tư đã không còn cái hình dạng gì nữa, huyết nhục lẫn lộn!

Lực trường không gian dần dần tiêu thất, Du Dương đi ra. Cách Lạp Tư sinh mệnh đã không còn, hắn đã chầu ông bà ông vải. (B:ta chém cho thêm sống động)

"Còn có ai? Còn có ai muốn khiêu chiến ta!" Du Dương kiêu ngạo kêu gào lên.

Quần hỏa liên minh liên minh bốn người đều rất hận Du Dương, nhưng không có ai dám đứng ra khiêu chiến nữa.

“không nghĩ tái khiêu chiến ta sao? nếu như không có, tất cả mọi người nên rời đi thì hơn”. Du Dương nói với bộ dạng vô si.

“Hừ! Đi!” Xích Vô Tà hung hăng trừng mắt nhìn Du Dương, sau đó mang theo bát đức hộ vệ xoay người bỏ đi.

“haha! Thật nhiều người mới a! Đột nhiên một âm thanh từ trong rừng cây truyền tới.

Du Dương mọi người theo âm thanh hướng cây cối trong rừng nhìn lại thì thấy người trung niên nam tử mang trên tay một cái đồng hồ huy chương màu vàng kim đang hướng bên này đi tới. Trung niên nam nhân nói: “Bản thân là người của Thiên tinh bang chuyên đi tuyển nhận người mới. Miễn phí nhập bang, đối đãi tốt nhất, có ngày nghỉ lễ, lễ mừng năm mới còn có quà cáp! ai có ý định thì nhanh gia nhập!”

“Huy chương màu vàng a, là mạo hiểm giả”

“Có 4 ngôi sao”

“Trước mạo hiểm đảo sứ giả cũng là 4 sao mạo hiểm giả! Người này có thể hay không cũng là võ thần?” Mọi người ở đây nhỏ giọng bàn luận.

"Tur Không thiên tinh! Ngươi lại tới lừa dối người mới tới à! ta nhớ những người mới vào Thiên Tinh bang dường như không có sống quá hai năm!" Đột nhiên lại có âm thanh vang lên, cùng lúc đó một nữ tử xinh đẹp dễ thương từ trên trời rơi xuống giữa Tur Không thiên tinh cùng bọn người Du Dương.

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 127: Tham Ăn Gây Họa

Nữ tử xinh đẹp vừa xuất hiện đã khiến tất cả mọi người ở đây kinh ngạc không thôi, mỗi một động tác đều toát lên mỹ lực chúng sinh, khiến dục hòa của nam nhân ở đây bùng cháy, chỉ một ánh mắt nhìn qua có thể làm cho nam nhân tự mình lạc bước!

Từ Không Thiên Tinh đối với nữ tử xinh đẹp nói: "Hoa Mị Ảnh, ta với ngươi không thù không oán, ngươi vì sao cứ thích đối đầu với ta! Đừng tưởng rằng ngươi là lục tinh mạo hiểm gia mà ta phải sợ ngươi! Đừng quên ta là tứ tinh mạo hiểm gia, cùng ngươi chỉ kém hai sao đẳng cấp mà thôi!"

Tại trên cổ tay trái Hoa Mị Ảnh có một cái đồng hồ huy chương màu vàng kim, mặt trên có đính sáu ngôi sao năm cánh!

Nghe được lời nói từ Từ Không Thiên Tinh, Hoa Mị Ảnh xinh đẹp cười khanh khách đứng lên, nàng nói: "Từ Không Thiên Tinh, người khác không biết, lẽ nào ta Hoa Mị Ảnh còn không biết, ngươi có được mấy viên tinh kia đều không phải dựa vào năng lực của chính mình mà là lừa gạt người mới đến, từ trên người bọn họ mà có được".

Hoa Mị Ảnh xoay người lại đối mặt với bọn người Du Dương rồi nói: "Các ngươi đừng vì lời ngon tiếng ngọt của hắn dụ dỗ, hãy suy nghĩ kỹ càng trước khi quyết định"

"Hoa tỷ tỷ! " Du Dương từ trong đám người đi ra. Hai mắt lóe lên tia sáng nhìn Hoa Mị Ảnh nói: "Tổ chức hay bang hội của ngươi tên là gì, để cho ta gia nhập có được hay không! "

Hoa Mị Ảnh quan sát một chút Du Dương, Du Dương tướng mạo giữa đám người là nổi trội hơn cả, hơn nữa Du Dương khí chất bất phàm, đứng ở trong một đám người, xem những người xung quanh thì Du Dương chắc chắn là giỏi nhất!

Hoa Mị Ảnh uyển chuyển đi tới, mỗi bước đi đều động lòng người tới trước mặt Du Dương, nàng dùng ngón tay trắng nhỏ và thon dài như ngọc chạm vào cơ ngực của Du Dương rồi vuốt ve từ trên xuống dưới nói: "Tiểu suất ca, cơ thể ngươi đúng là rất đẹp khiến tỷ tỷ ta thấy mà chảy cả nước miếng! Bất quá đáng tiếc, chúng ta Hoa Điệp cốc cũng không thu nhận nam nhân! "

Hoa Mị Ảnh dùng ánh mắt đánh giá Xích Luyến một lượt. Lại nói: "Ngươi tên là gì! "

"Ta là Xích Luyến! " Xích Luyến đáp.

"Ta tới đây là muốn nhìn xem một chút xem có người mới lên đảo mà bị bắt nạt hay không, hiện tại xem ra ngươi tương đối an toàn, bất quá ngươi cũng phải cẩn thận những nam nhân bên cạnh ngươi, bọn họ đối với ngươi đều không có ý tốt, những thứ họ đối với ngươi đều giả dối, bọn họ đối với thân thể ngươi mới là thật! " Hoa Mị Ảnh giọng điệu có chút lo lắng mà nhắc nhở.

"Hoa tiên bối, ta có thể xin gia nhập vào Hoa Điệp cốc được không? . Xích Luyến đột nhiên nói.

"Không được! " Du Dương vừa nghe Xích Luyến nói, lập tức lên tiếng phản đối.

"Tiểu suất ca, ngươi nhất định là muốn nàng làm vài chuyện với ngươi nên mới không muốn cho nàng đi chứ gì?! Xấu hổ, tỷ tỷ không thể để cho ngươi dễ dàng mà bắt nạt tỷ muội ta, nếu như là ngươi tình nàng nguyện, ta đây chắc chắn là sẽ không can thiệp vào chuyện giữa hai ngươi, nhưng ngươi muốn dùng sức mạnh, tỷ tỷ ta sẽ không thể đáp ứng ngươi! " Hoa Mị Ảnh nói.

"Ha ha, ta đây lấy tư cách lão công của Xích Luyến cùng nhau gia nhập Hoa Điệp cốc của tỷ tỷ thì được chứ?" Du Dương tiếp tục thể hiện sự vô sỉ nói.

"Không được". Hoa Mị Ảnh thẳng thắn cự tuyệt đề nghị của Du Dương, sau đó mang người tự nhiên rời đi trong ánh mắt mọi người đang nhìn vào.

Du Dương không có ngăn cản, tại cái nơi mà đâu đâu cũng có nguy hiểm đang rình rập mà mạo hiểm trên đảo mang theo một nữ nhân xác thực không quá thuận tiện, hơn nữa Du Dương cũng muốn thông qua Xích Luyến, chờ thời cơ chín muồi đi Hoa Điệp cốc nhìn thử xem có gì hay không, Hoa Mị Ảnh trong lời nói đã rất rõ ràng là chỉ lấy nữ tử thì đối với Du Dương có thể có sức hấp dẫn không nhỏ.

Đồng thời Du Dương cũng nhìn ra Hoa Mị Ảnh mang trong người thực lực kinh khủng, hẳn là thực lực không có dưới Nữ võ thần là bao. Đối với sự tồn tại của Võ Thần cấp, Du Dương còn không có đủ thực lực để chống lại bọn họ. .

Trước đây Du Dương cho rằng Võ Thần là thần tồn tại bình thường. Nhưng hiện tại khi lên mạo hiểm đảo này, lại phát hiện Võ Thần cùng mọi nơi như nhau, khắp nơi đều có thể có!

Du Dương và mọi người tự nhiên là sẽ không gia nhập vào Từ Không Thiên Tinh Thiên Tinh Bang, bọn họ xoay người rời đi. Xích Vô Tà đương nhiên cũng sẽ không ngu mà đi tham gia vào, người của tam đại liên minh nghe lời nhắc nhở đầy thiện ý của Hoa Mị Ảnh, cũng sẽ không thể qua loa mà gia nhập vào Thiên Tinh Bang, mọi người xoay người cùng rời khỏi chỗ này.

"Không cho phép đi! Ai cũng không cho phép đi! " Từ Không Thiên Tinh phẫn nộ kêu lên.

Từ Không Thiên Tinh đứng đó mà kêu nửa ngày, nhưng không ai để ý đến hắn. Bởi vì có mạo hiểm đảo quy tắc nên, mọi người cũng không sợ hắn làm ra cái gì đi trái với quy định đặt ra trên đây!

"Hừ, các ngươi đám người này là người mới cho rằng không để ý tới ta là có thể sống yên ổn sao? Ta sẽ cho các ngươi biết sự lợi hại của ta! Bắt nạt người mới, chính là sở trường lớn nhất của ta! " Từ Không Thiên Tinh khò trên mặt lộ ra nét âm hiểm!

Mọi người đều Cười khinh thường. Du Dương cùng với Nam Cung mập mạp bọn người cùng nhau hướng trong rừng rậm đi đến, Nam Cung mập mạp nói: "Cũng không biết cái mạo hiểm đảo này có bao nhiêu to lớn, nếu mà có tấm bản đồ ở đây thì thật là tốt biết bao".

Du Dương mở ra đồng hồ huy chương, sau đó vào đến mạo hiểm đảo Thương Thành, Du Dương tại trong Thương Thành lấy ra được một tấm bản đồ.

Mạo hiểm đảo trong Thương Thành chứa vô số vật phẩm rực rỡ muôn màu. Nhiều vô số kể, hơn nữa phân ra rất nhiều loại, có thức ăn, dược phẩm, trang bị, các loại vũ khí... rất nhiều chủng loại, lớn như Võ Thần khí cụ, kinh thế cấp vũ kỹ mà nhỏ như áo mưa, thuốc tráng dương đều có hết. Bên trong toàn là vật phẩm, người muốn cái gì thì đều có hết, chỉ cần người có thể nghĩ được đồ vật nào, cơ bản ở bên trong đều có thể tìm được.

Du Dương ở bên trong Thương Thành mạo hiểm đảo mở ra bản đồ liệt kê danh sách, Thương Thành liệt kê ra hai mươi mấy loại mạo hiểm đảo bản đồ. Có mạo hiểm đảo bản đồ địa hình, có mạo hiểm đảo bản đồ phân bố khoáng thạch, có mạo hiểm đảo bản đồ phân bố nguồn nước uống, còn có cái gì mạo hiểm đảo bản đồ phân bố quái thú.

Bản đồ nội dung bất đồng, giá cả cũng bất đồng. Bản đồ phân bố nguồn nước uống chỉ cần có mười mấy mạo hiểm tệ là có thể mua được, nhưng bản đồ phân bố tự nhiên lực trường lại phải có trên hơn một nghìn vạn mạo hiểm tệ mới có thể mua, giá cả thật cao kinh người.

Du Dương bọn họ hiện nay cần nhất chính là bản đồ mạo hiểm đảo chỉ dẫn về địa hình, trước tiên cần tìm hiểu một chút tình hình cơ bản về mạo hiểm đảo đã.

Bất quá bản đồ về mạo hiểm đảo địa hình cơ bản cũng phải có trên một trăm mạo hiểm tệ tài mua có thể mua được, hiện tại trên người mọi người ở đây một cái mạo hiểm tệ cũng không có, hơn nữa Du Dương cũng bởi vì đánh lén Xích Vô Tà, bị phạt trừ một trăm mạo hiểm tệ, hần bây giờ trong tài khoản chính là âm 1 trăm mạo hiểm tệ a.

Du Dương nói: "Mạo hiểm đảo trong Thương Thành có bán bản đồ về địa hình cũng như nhiều loại bản đồ khác. Nhưng chúng ta phải nghĩ biện pháp kiếm thật nhiều mạo hiểm tệ mới mong mua được! Đi thôi, chúng ta đi vào trong rừng rậm phía trước nhìn xem có thể hay không gặp phải cái gì mà làm gia tăng mạo hiểm tệ."

Mạo hiểm rừng rậm rất tươi tốt, các dạng các loại thực vật nhiều không kể hết, có loại cây cỏ thụ che trời. Có những bụi cây khổng lồ, có hoa ăn thịt, nắm to như phòng ốc.

Du Dương bọn họ năm người là lính mới lên đảo, cũng không rõ ràng lắm những thứ nào hữu dụng những thứ nào vô dụng. Năm người đi một hồi. Không có nửa điểm thu hoạch.

"Không được, ta đói! Ta muốn mua hai cái chân giò hun khói ăn! " Nam Cung mập mạp kêu lên.

"Muốn ăn chân giò hun khói, vậy cũng phải có mạo hiểm tệ mới mua được! "Đồng Phương vô địch liếc mắt nhìn Nam Cung mập mạp nói.

Bắc Minh thần tình nói: "Như vậy không phải biện pháp hay. Ta xem mọi người hay là chia nhau ra trong phạm vi nhỏ tìm kiếm thức ăn hoặc thứ gì đó cũng được! "

Năm người đều đồng ý ý kiến mà Bắc Minh thần tình đưa ra, mọi người đều tự tản ra tìm kiếm.

Du Dương phân ra hai cái chuồn chuồn phân thân, sau đó điều khiển một cái đi dò đường cho mình, một cái khác giới bay trên không trung để kiểm tra tình huống an toàn của mình. Du Dương vốn dự định phân thân ra mấy cái nhưng thực lực của hần bây giờ tối đa cũng chỉ có thể nhiều nhất phân thân ra ba cái, nhiều hơn nữa hần thì không chế không nổi.

"Ấn? Là thỏ! " Du Dương chuồn chuồn phân thân dò xét được chỗ cách hần 20m có một con thỏ màu xám đen.

"Thỏ nướng mùi vị hần là cũng không tệ! "

Thấy con mồi thân thể Du Dương lao về phía trước nhanh như gió đi bắt cái con thỏ kia, con thỏ có cái lỗ tai rất thính, ý thức được nguy hiểm của mình lại thấy Du Dương đang tiếp cận lập tức mở to miệng hướng Du Dương cắn đến. Thỏ không quá lớn nhưng khi hé miệng nhìn thập phần kinh khủng, nó có hàm răng trông giống như cá ăn thịt người, hàm răng sắc bén, hơn nữa phần miệng rất rắn như sắt, chả nào cái miệng lại lớn như vậy.

"Ta đâm, sản phẩm của Hòa Tinh xác thực cùng với sản phẩm ở địa cầu không giống nhau a! " Du Dương bị cái biến dị của con thỏ dọa giật mình một cái, nhưng thể loại quái thú nhỏ nhỏ này vẫn là trốn không thoát nổi ma chướng của Du Dương.

Du Dương tại đó giết chết con thỏ, sau đó hần dùng đồng hồ huy chương quét hình một chút, đồng hồ huy chương nhắc nhở nói: "Mạo hiểm giả đạt được một con thỏ liêu rãng, giá trị năm mạo hiểm tệ, thu được điểm tích lũy năm phần trăm! Có hay không bán ra?"

"Móa, một con thỏ mới năm mạo hiểm tệ! Tinh thể nào đây, hay là giữ lại ăn, hoặc là đưa cho mập mạp bán đi cũng được! "

Hiện tại Du Dương trong tài khoản mạo hiểm tệ đang âm một trăm, bán con thỏ này đi cũng không đủ vẫn còn thiếu, thời gian cho bữa trưa đã tới gần, hay là trước mắt cứ giải quyết vấn đề ăn uống đi đã rồi tính sau.

Du Dương mang theo chiến lợi phẩm thỏ trở về địa điểm chỗ năm người trước đó hẹn gặp lại.

Đông Phương vô địch bắt được một con chim trĩ loại biết bay, Bắc Minh thần tình cái gì cũng không tìm được. Mà Tây Thành Xuy Tuyết thu hoạch tương đối tốt, đã giết chết một con sói hoang. Mấy người đều chưa có bán ra chiến lợi phẩm của mình, tính toán đợi mọi người nghiên cứu sau rồi mới xử lý.

"Mập mập đâu?" Du Dương không thấy bóng dáng của Nam Cung mập mập đâu nên hỏi.

"Còn chưa có trở lại! " Bắc Minh thần tình nói.

"Tiểu tử kia nói không chừng núp ở chỗ nào đó ăn mảnh không chừng! "Đông Phương Vô Địch nói.

Lấy cái tính cách tham ăn của Nam Cung mập mập mà nói thì khả năng này là rất dễ xảy ra!

Mấy người đang nghĩ ngợi xem như thế nào để giáo dục Nam Cung mập mập khi hắn trở lại thì trong, rừng rậm đột nhiên xuất hiện động tĩnh rối loạn. Du Dương bốn người cùng hướng phía nam nhìn lại.

Xa xa, bốn người chợt nghe thấy tiếng Nam Cung mập mập đang gào thét gì đó.

"Mập mập gặp chuyện không may?"Đông Phương Vô Địch nói.

Du Dương mặc dù mắt có thị lực phụ trợ plug-in. Nhưng ở rừng cây um tùm lại, không thể nhìn thấy gì hết.

Suru suru chớp. . .

Nam Cung mập mập còn chưa thấy trở về thế mà đã thấy mấy con tiểu quái vật chạy tới chỗ bọn người Du Dương, chúng nó theo hướng Du Dương mấy người rất nhanh chạy tới, khi tất cả mấy người còn chưa có phát hiện ra.

Lúc này, mập mập đã chạy về, chỉ thấy trong lòng ngực của hắn ôm một cái vật hình tròn giống quả trứng khổng lồ, cái quả trứng kia có đường kính gần một mét, mập mập uể oải thở không ra hơi. Mập mập nói "Chạy Nhanh lên, có một đoàn người đang đuổi theo! "

Nam Cung mập mập lời nói còn chưa có hết đã trực tiếp hướng phía trước mặt mà chạy đi.

Lúc này thanh âm trận chấn động to lớn càng ngày càng gần, cái thứ gây ra chấn động cũng đã đến trước mặt mấy người.

Đột nhiên, một cái trông như đầu xe tải đánh vỡ rừng cây, hướng tới chỗ bọn người Du Dương xông lại.

"Bà mẹ nó! Đây, , đây, , đây là Khủng Long Bạo Chúa trong truyền thuyết a! "

Đông Phương Vô Địch cùng bọn người bị cảnh này hù dọa lập tức chạy tán loạn cả lên theo các phương hướng bất đồng, chỉ có Du Dương hướng nam cung mập mập đang chạy trốn mà đuổi theo.

Du Dương tốc độ nhanh như thiểm điện, trong chớp mắt thì đuổi kịp Nam Cung mập mập, Du Dương kêu lên: "Ngu ngốc. Khủng Long Bạo Chúa đuổi theo ngươi vì ngươi lấy trứng rồng, ngươi nhanh đưa thứ thu được vào không gian nén ép trong đồng hồ huy chương đi. "

Nam Cung mập mập vừa chạy vừa kêu lên: "Ta cũng muốn a. Nhưng ta sẽ không trả đâu! "

Nghe được đầu đuôi của sự việc từ Nam Cung mập mập, Du Dương tức muốn chết. Hắn một tay đoạt lấy trứng rồng trong tay của Nam Cung mập mập. Thấy con Khủng Long Bạo Chúa đã đuổi tới phía sau lưng hai người. Du Dương bay lên trên không đồng thời đem Nam Cung mập mập đá bay ra ngoài. Du Dương một cước này dùng mấy vạn thất lực lượng, một cước sẽ đem Nam Cung mập mập đá lên không trung khiến mập mập biến thành một ngôi sao nhỏ loang loáng trên bầu trời.

Du Dương ôm lấy trứng rồng, mượn ngự Phong Thoa tăng tốc. Lấy cây cối phía trước làm lá chắn liên tục chạy trốn.

Du Dương dùng một chút sức lực đem Khủng Long Bạo Chúa dẫn đi hơn mười km, cảm thấy Nam Cung mập mập bọn họ đã ở vào khoảng cách an toàn, sau đó Du Dương với ngự phong thoa bay lên trên cao.

Du Dương trong tay ném đi trứng rồng của Khủng Long Bạo, sau đó hắn hướng về phía Khủng Long Bạo Chúa khiêu khích nói: "To con, có bản lĩnh thì bay lên đây mà đuổi ta này! "

Khủng Long Bạo Chúa hai mắt nhìn chăm chăm vào trứng rồng trong tay của Du Dương. quan sát Du Dương một lát, sau đó nó đột nhiên đối với Du Dương nổi giận gầm lên một tiếng, một loạt Hỏa Viêm theo cái miệng thật lớn của nó phun ra, chốc lát đã hướng lên bầu trời chỗ Du Dương đánh tới.

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Địch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 128: Khiêu Chiến Với Mạo Hiểm Gia Tứ Tinh

Hừ, Tinh Tinh Chi Hòa. Cũng muốn liệu nguyên! Lùi trở về cho ta.

Đột nhiên phía sau lưng Du Dương mọc ra hai cái cánh màu bạc, vù vù... hai cái đem Khủng Long Bạo Chúa đang phun ra Hỏa Viêm cấp đầy trở về.

Cùng lúc Khủng Long Bạo Chúa phun ra Hỏa viêm, Du Dương vỗ cánh bay lên cao, cùng giữ với Khủng Long Bạo Chúa một khoảng cách an toàn, không cho nó phun Hỏa Viêm chạm vào người của mình.

Khủng Long Bạo Chúa không biết bay, mắt thấy Du Dương trong tay đang cầm trứng rồng nhưng lại không có biện pháp để lấy lại, nó gấp đến độ đứng trên mặt đất hét lên điên cuồng, thô bạo quét ngã một mảnh rừng cây trước mặt.

Du Dương bay trên không trung quan sát những hành động điên cuồng của Khủng Long Bạo Chúa. Du Dương so sánh chính mình cùng con Vương Long này thực lực có sự sai biệt khá lớn.

Du Dương thầm nghĩ: "Con Khủng Long Bạo Chúa này hẳn là quái thú cấp lãnh chúa, có thể đòi lấy không ít mạo hiểm tệ cùng kinh nghiệm điểm tích lũy a, nếu như có thể giết chết con quái vật này thì chính mình hẳn là có thể phát tài rồi!"

Du Dương từ mạo hiểm đảo trong Thương Thành biết được, mạo hiểm đảo quái thú chia làm năm cấp bậc, theo thứ tự là thú bình, thú tướng, lãnh chúa, thú vương, thú hoàng, mỗi cấp lại phân ra làm mười sao.

Thú bình cấp quái thú tại cái mạo hiểm đảo này có giá trị từ một mạo hiểm tệ đến một trăm mạo hiểm tệ, tối đa sẽ không vượt qua một trăm mạo hiểm tệ.

Thú Tướng cấp quái thú giá trị từ một trăm mạo hiểm tệ đến một nghìn mạo hiểm tệ, tối đa sẽ không vượt qua con số một nghìn mạo hiểm tệ.

Lãnh chúa cấp quái thú giá trị khoảng một nghìn mạo hiểm tệ đến mười vạn mạo hiểm tệ, tối đa sẽ không vượt qua con số mười vạn mạo hiểm tệ.

Thú vương cấp quái thú có giá trị khoảng mười vạn mạo hiểm tệ đến mười vạn mạo hiểm tệ, tối đa sẽ không vượt trên con số mười vạn mạo hiểm tệ.

Thú hoàng cấp quái thú có giá trị khoảng mười vạn mạo hiểm tệ đến một trăm vạn mạo hiểm tệ. Đây cũng là cấp cao nhất trong các loại quái thú.

Trước mặt Du Dương chính là Khủng Long Bạo Chúa tam tinh lãnh chúa cấp quái thú, nếu như giết được nó thì có thể được ba nghìn mạo hiểm tệ - cùng ba nghìn kinh nghiệm điểm tích lũy.

Nghĩ đến những tờ mạo hiểm tệ xanh mướt cùng điểm tích lũy nhiều không đếm hết, Du Dương nhất thời nổi lên sát tâm!

Du Dương sử dụng kinh thế cấp vũ kỹ của Võ Thần: "Phiên Vân Phúc Vũ kiếm" có lực sát thương mạnh nhất, chỉ đáng tiếc ở đây không có nhiều kim loại, trong thân thể của hắc bạch biến Thái Tuế Thoa nhiều nhất cũng chỉ có thể biến thành một đôi cánh cùng một thanh đao dài, thế nên sử dụng "Phiên Vân Phúc Vũ kiếm" là không thể được.

"Trước mắt Chi có thể thử một chút thực lực của nó, nếu như có thể đánh được thì giết, không thể đánh thắng vậy tốt nhất là nên rời đi!"

Trước tiên Du Dương đem quả trứng rồng thu được ném vào không gian nén ép trong đồng hồ huy chương, tiếp theo đem hắc bạch biến Thái Tuế biến thành một cây cự đao, sau đó cách không ngự đao hướng về phía mặt đất chỗ con Khủng Long Bạo Chúa đang đứng bỏ tới. Khủng Long Bạo Chúa thể thân thật lớn cho dù Du Dương có nhắm mắt lại thì cũng có thể bỏ trứng.

Rầm rầm rầm... .

Du Dương với hắc bạch biến Thái Tuế cầm đao bổ liên tiếp trên người con Khủng Long Bạo Chúa, thân đao phun ra vô số tia lửa. Nhưng trên người Khủng Long Bạo Chúa một chút vết cắt cũng không có, không có cách nào có thể chế đôi thân thể nó ra.

"Ta Đâm! Cứng như vậy sao!" Du Dương hiện tại lực lượng đã vượt qua tứ vạn thất, nhưng chém không nổi thân thể Khủng Long Bạo Chúa. "Mẹ, ta không tin ngươi không có điểm yếu nào hết!"

Du Dương ngón tay huy động hắc bạch biến Thái Tuế tạo ra bảo đao, tại trên thân thể Khủng Long Bạo Chúa trước trước sau sau, tả xung hữu đột, liên tiếp chém hơn mười đao, tuy rằng Khủng Long Bạo Chúa có chỗ bụng tương đối yếu đuối, nhưng cũng chỉ có thể mở ra một lỗ thủng nhỏ. Chút tổn thương da thịt này không thể làm nó đi gặp ông bà vài được.

Với lại Khủng Long Bạo Chúa biết Du Dương đã phát hiện ra nhược điểm của nó nên nó tích cực bảo vệ vùng bụng, không cho Du Dương tấn công vào đó nữa!

Kinh ý đặc thù (dùng đầu suy nghĩ là xong việc – ta đoán thế)

Du Dương rất bất đắc dĩ ,nhưng chỉ có thể đem bách biến Thái Tuế thu hồi lại trong cơ thể,trong lúc này hai tay của hắn lại huyền ra một cây Âm Dương Lưỡng Nghi đao có chiều dài một mét.

Nếu như bàn về độ sắc bén, Du Dương với Âm Dương Lưỡng Nghi đao có thể nói là vô địch a! Nhưng Âm Dương Lưỡng Nghi đao lại tiêu hao năng lượng nhiều hơn so với sử dụng bách biến Thái Tuế.

"Sát!"

Du Dương mang theo Âm Dương Lưỡng Nghi đao hướng về phía Khủng Long Bạo Chúa lao xuống.Nếu như khoảng cách quá xa thì Du Dương sợ Âm Dương Lưỡng Nghi đao không chạm đến một cánh tay của Khủng Long Bạo Chúa! !Mà khi lực đạo thiếu sẽ không có cái tác dụng gì đối với nó.

Con Vương Long thấy thân thể Du Dương hướng nó xông lại,nó lập tức vươn móng vuốt ra, hướng tới chỗ Du Dương đã lao đến.

PHỐC! Máu tươi bay tứ tán!

Móng vuốt của Khủng Long Bạo Chúa bị Du Dương dùng Lưỡng Nghi - âm dương đao cắt rời hơn phân nửa.

"Tốt! Xem ta như thế nào thu thập người ;!" Âm Dương Lưỡng Nghi đao đã thành công khi phá vỡ thân thể Khủng Long Bạo Chúa. Du Dương trong lòng mừng rỡ, hai tay đều được huy động với mười ngón tay, từng ngón tay đều bắn ra một cái Âm Dương Lưỡng Nghi đao với đường kính một mét.

Trước kia Du Dương đồng thời dùng mười chuỗi Âm Dương Lưỡng Nghi đao đều có kích cỡ lòng bàn tay lớn nhỏ như nhau,nhưng mà bây giờ đối phó lại là hai mươi mét với con Khủng Long Bạo Chúa này, Du Dương đem Âm Dương Lưỡng Nghi đao huy động đến cực hạn, nếu như một kích không thắng thì Du Dương sẽ không lãng phí sức lực ở kích thứ hai nữa!

"Siêu cấp tuyệt sát trận!"

Từ trước tới nay,đây là lần đầu tiên Du Dương sử dụng “âm dương tuyệt sát trận” để đối phó với Khủng Long Bạo Chúa.

PHỐC PHỐC PHỐC. . .!

Siêu cấp tuyệt sát trận đem cả người con Khủng Long Bạo Chúa biến thành một đồng thịt bùn, đầu Khủng Long Bạo Chúa oanh một tiếng nổ lên,chết đến không thể chết hơn được nữa!

Một con tam tinh lãnh chúa cấp quái thú bị Du Dương mới chỉ là cấp mạo hiểm già giết chết!

Dưới tình huống bình thường,《 Niệm Lực Thôi Động 》tứ trọng thiên cường giả không thể nào mà nói đơn giản là giết chết tam tinh lãnh chúa cấp quái thú được,Du Dương có thể giết chết con Khủng Long Bạo Chúa này,chủ yếu là bởi vì Du Dương có Vô Thân khí cụ chuyển hoá thành thân thể plug-in, khiến cho Du Dương sử dụng ra kinh thể cấp vũ kỹ vượt cấp.

Du Dương sau khi giết Khủng Long Bạo Chúa, hắn lập tức dùng đồng hồ huy chương quét qua một chút giá trị của con Khủng Long Bạo Chúa này.

"Mạo hiểm già Du Dương, giết chết một con tam tinh lãnh chủ cấp vị Vương Long, giá trị ba nghìn mạo hiểm tệ, cũng thu được ba nghìn điểm tích lũy! Có hay không bán ra tam tinh lãnh chủ Khủng Long Bạo Chúa!" Đồng hồ huy chương hướng Du Dương nhắc nhở.

Du Dương trong đồng hồ huy chương chọn bán ra. Tại lúc Du Dương xác định bán ra,đồng hồ huy chương đeo trên tay Du Dương xuất hiện một đạo ánh sáng bạc lại thì thể Khủng Long Bạo Chúa, sau đó màn sáng chợt lóe, trên mặt đất thì thể Khủng Long Bạo Chúa đã bị truyền tống đi.Cùng lúc đó,đồng hồ huy chương nhắc nhở Du Dương khi bán ra thì thể Khủng Long Bạo Chúa đã được ba nghìn mạo hiểm tệ,bị lấy đi một trăm mạo hiểm tệ vì lần đánh nhau trước, tài khoản của Du Dương còn lại hai nghìn chín trăm mạo hiểm tệ.

Du Dương đồng thời bán đi trứng rồng trong tay, trứng rồng này không ngờ còn rất đáng tiền, dĩ nhiên lại đổi được một xe mạo hiểm tệ cùng rất nhiều điểm tích lũy!

"Cái quả trứng rồng này thật con mẹ nó đáng giá, sau đó chuyên môn đi ăn trộm trứng rồng để kiếm tiền cũng không tệ, tuy rằng cách này không nhiều bằng giết Khủng Long Bạo Chúa giá cả cũng không kém nhiều là bao,mà ta có Ngự Phong Thoa đánh không lại chạy trốn chắc chắn không thành vấn đề!"

Lại nói tiếp, Du Dương còn muốn cảm tạ Nam Cung mập mạp. Nếu như không có hắn đưa tới Khủng Long Bạo Chúa, Du Dương hẳn cũng không thể nào thoát cái kiếp được nhiều mạo hiểm tệ cùng điểm tích lũy như vậy được,và lại quả trứng rồng này chính là do Nam Cung mập mạp trộm được.

Có được mạo hiểm tệ,việc trước tiên Du Dương muốn làm là xem xem có thể mua được thứ gì hay ho hay không, Du Dương hiện tại cần có nhất chính là tìm được cao áp lực trường trên mạo hiểm đảo này, nhưng cao áp lực trường bản đồ quá đắt, Du Dương mua không nổi, Du Dương bắt đầu kiểm tra các loại danh sách vũ kỹ trong mạo hiểm đảo Thương Thành.

Vũ kỹ trên Mạo hiểm đảo này tuy rằng cũng chia là siêu phẩm, kinh thể,đường ngày ba cấp bậc, nhưng mạo hiểm đảo lại đem mỗi cấp bậc chia làm thập - tinh.

Mạo hiểm già chỉ có thể mua siêu phẩm cấp vũ kỹ. Hơn nữa còn tùy vào người mạo hiểm huy chương mấy sao, người cũng chỉ có thể mua từng đống mấy sao siêu phẩm cấp vũ kỹ.

Tương tự, kinh thế cấp vũ kỹ phải khi nào ngươi trở thành mạo hiểm gia mới có tư cách mua! Tương ứng tinh cấp học kinh thế cấp vũ kỹ, ngươi muốn có thì phải có số sao tương ứng mới mong mua được.

Du Dương hiện tại ngay cả một ngôi sao cũng không có, vì vậy ngay cả siêu phẩm cấp vũ kỹ hần cũng không thể mua, nếu như muốn mua kinh thế cấp vũ kỹ, tiền không nói trước, ít nhất cũng phải trở thành mạo hiểm gia mới mong có được.

Du Dương đang không biết làm cách nào mà trong thời gian ngắn thăng cấp lên mạo hiểm gia, thì đột nhiên đồng hồ huy chương trên tay Du Dương vang lên nhắc nhở: "Tứ cấp mạo hiểm gia Tư Không thiên tinh hướng ngươi khởi xướng khiêu chiến sinh tử! Có hay không chấp nhận?"

"Ân?" Du Dương trong lòng cả kinh, chắc không phải là tự nhiên nhận được từ Tư Không thiên tinh khiêu chiến sinh tử chứ!

Đây này!

Đang trong lúc Du Dương kinh ngạc thì vang lên giọng nói, Du Dương quay lại thì thấy Tư Không thiên tinh gầy còm đang đi từ trong rừng cây tối.

Đến đây đi

"Tiểu tử, ngươi vận khí không tệ a! Vừa mới lên mạo hiểm trên đảo mà ngươi liền giết chết một con Khủng Long Bạch Chúa! Có chút bản lĩnh, ngươi dám chấp nhận khiêu chiến sinh tử từ ta không?" Tư Không thiên tinh khiêu khích nhìn Du Dương nói.

Tư Không thiên tinh tuổi nhiều nhất cũng chỉ hơn bốn mươi, vóc người gầy, má hóp lại nhợt nhạt, nhìn hần là biết ngay đây là một tên tiểu nhân hèn hạ! Lúc trước hần không khiêu chiến Du Dương chủ yếu là chờ khi nào Du Dương có thu hoạch lớn sau đó mới ra khiêu chiến, cái này rõ ràng chính là bắt nạt người mới tới có thực lực thấp hơn mình!

"Thế nào, ngươi dám chấp nhận khiêu chiến sinh tử từ ta không?" Tư Không thiên tinh lại hỏi một lần nữa.

Du Dương đệ nhị trí não liên tục vận chuyển, hần đang suy tính về thực lực của Tư Không thiên tinh.

Nếu như dựa theo đẳng cấp bốn sao mạo hiểm gia để phán đoán. Vậy hần ít nhất cũng có thể là tồn tại Vô Thần. Du Dương còn nhớ rất rõ ràng Nữ Vô Thần cũng là cấp bốn sao mạo hiểm gia. Nhưng nếu như hần là Vô Thần thì không nên là người làm ra cái loại hành động vô sỉ khi bắt nạt người mới tới mạo hiểm đảo này để kiếm điểm tích lũy cùng mạo hiểm tệ chứ.

Du Dương nhớ tới lời của Hoa Mỹ Ảnh khi trước "khóa tinh của ngươi không có cái nào là lấy được bằng bản lĩnh thật sự của ngươi... đều là lừa - người mới, từ trên người bọn họ mà bóc lột ra!"

Du Dương tự hỏi trong lòng, cuối cùng lựa chọn chấp nhận khiêu chiến!

"Ngươi... Ngươi... Ngươi vậy mà chấp nhận khiêu chiến từ ta sao!"

Tư Không thiên tinh vẫn còn ở vào trạng thái kinh ngạc; trong khi đó hai người cũng đã tiến nhập vào trong lực trường không gian ở giữa.

"Ngươi không sợ chết sao? Lẽ nào ngươi không biết ta là bốn sao mạo hiểm gia sao?" Tư Không thiên tinh kêu lên.

Tư Không thiên tinh bắt nạt người mới tới rất nhiều, từng người mới đều là ngoan ngoãn dâng lên phân nửa mạo hiểm tệ cùng điểm tích lũy của chính mình, chưa từng có ai thật thà mà chấp nhận khiêu chiến từ hần. Chờ mười ngày qua đi, hần trở lại khởi xướng khiêu chiến, sau đó cướp đi nốt một nửa khác điểm tích lũy cùng mạo hiểm tệ, hành vi để tiện đến cực điểm!

"Ngươi đừng nhiều lời vô ích!"

Du Dương sử dụng bách biến Thái Tuế biến thành đao cách không thủ vật liền hướng tới phía Tư Không thiên tinh mà chém. Tư Không thiên tinh tranh thủ thời gian tránh né. Cả kinh nói: "Ngươi là vô thần!"

"Hừ hừ, ngươi biết thì đã quá muộn; !" Du Dương hừ lạnh cười nói. (vô thần cái rắm)

Du Dương phát hiện ra Tư Không thiên tinh cũng không có lực trường lĩnh vực! Cái đó và hần suy đoán như nhau "Tư Không thiên tinh còn không có tu luyện thành Vô Thần, hần chỉ là tu luyện 《Niệm Lực Thôi Động》 cường giả.

Chỉ cần không phải là Vô Thần thì Du Dương có bảy phần cơ hội để giết hần!

"Không đánh, không đánh, ta chịu thua. Ta cho ngươi phân nửa mạo hiểm tệ cùng điểm tích lũy của ta!" Tư Không thiên tinh kêu lên. Tại tử đấu nếu như một bên chủ động chịu thua. Cũng phải xuất ra phân nửa mạo hiểm tệ cùng điểm tích lũy của mình. Là có thể xin ngưng hần tử đấu, bất quá ngưng hần tử đấu còn cần một bên khác đồng ý mới được!

"Ha ha, ta - cực tuyệt!" Du Dương cười tà nói.

"Mẹ nó, tiểu tử ngươi quá dễ tiện, dĩ nhiên giả heo ăn thịt hổ, ta Tư Không thiên tinh liều mạng với ngươi!"

Tư Không thiên tinh gặp phải tình huống Du Dương không chịu kết thúc từ đầu. Hắn cũng rất gấp, xuất ra lực lượng lớn nhất của mình, "Chín vạn chín ngàn thất lực lượng! Siêu phẩm cấp vũ kỹ. Thiên Tinh Trích Tâm Thủ!"

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Định* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 129: Chiến Lợi Phẩm

Tư Không Thiên tinh không có tu luyện thành Vô Thần, nhưng hắn đã tu luyện《Niệm Lực Thôi Động》đến cảnh giới cao nhất là đệ thập trọng thiên, lực lượng đã đạt được chín vạn chín mươi thất, tay hắn hướng tới ngực Du Dương chớp lấy, muốn lấy xuống trái tim của Du Dương.

"Nghĩ muốn hái trái tim ta hả, ta phê tay của ngươi!"

Du Dương ngồi chỉ nghênh đón, đồng thời giữa năm ngón tay bắn ra năm cái Âm Dương Luân Nghi đao, hướng phía cánh tay của Tư Không thiên tinh chém qua.

PHỐC PHỐC,,

Tư Không thiên tinh hét thảm một tiếng, tay hắn dường như rơi vào một cái cối xay thịt, lập tức bị cắt đứt, huyết nhục bay tứ tán.

"Đi chết đi!" Một cái phân thân cao một thước trông giống Du Dương đột nhiên xuất hiện tại phía sau lưng của Tư Không thiên tinh. Phân thân biến tay phải thành một cây kiếm bằng kim loại. khi mà Tư Không thiên tinh còn đang đau nhức, cây kiếm đã đâm vào phần gáy của hắn, trực tiếp cắt đứt sinh cơ của Tư Không thiên tinh.

Tiểu phân thân rút lại cây kiếm, cây kiếm biến thành ngón tay, sau đó tiểu phân thân dùng y phục của Tư Không thiên tinh lau lau trên tay vết máu còn dính lại, sau đó bay trở về trong thân thể Du Dương.

Du Dương là 《Niệm Lực Thôi Động》tứ trọng thiên, với thực lực hiện giờ mà trong khoảng thời gian ngắn giết chết một 《Niệm Lực Thôi Động》thập trọng thiên cường giả. Có thể làm được loại việc này thì liên tiếp nhảy lên mấy cấp bậc, việc này chủ yếu là do Du Dương vận dụng tốt chiến thuật. Trước tiên cho Tư Không thiên tinh một cái đá kích, sau đó dùng phân thân đánh lên mới có thể giải quyết dễ dàng như vậy. (thâm thật)

Tư Không thiên tinh đã ngã xuống, từ đầu lực trường đã dần tiêu thất, cùng lúc đó đồng hồ huy chương trên tay Du Dương xuất hiện nhắc nhở: "Mạo hiểm giả Du Dương đạt được thắng lợi trong khiêu chiến sinh tử, giết chết cấp bốn sao mạo hiểm gia Tư Không thiên tinh. Thắng lấy được của đối phương tài khoản sở hữu mạo hiểm tệ tổng cộng là ba mươi tám vạn, lấy được danh hiệu của đối phương là cấp bốn sao mạo hiểm gia".

Khi mà Du Dương còn đang kinh ngạc thì lúc đó đồng hồ huy chương trên tay Du Dương phát sinh biến hóa, đồng hồ đang có màu trắng bạc biến thành màu vàng kim, đồng thời kim quang ở phía trên ngưng tụ thành bốn ngôi sao năm cánh chui vào trong đồng hồ huy chương.

Hơn nữa không gian nén ép trong đồng hồ huy chương cũng phát sinh biến hóa, Du Dương trước kia thì không có mạo hiểm cấp bậc thời gian. không gian nén ép cỡ là 10 mét vuông, nhưng khi Du Dương thăng cấp đến bốn sao mạo hiểm gia, thì bên trong không gian nén ép đã biến thành bốn trăm mét vuông. Đồng hồ huy chương của mạo hiểm gia mỗi lần tăng một sao thì bên trong không gian sẽ tăng thêm 10 mét vuông, mà đồng hồ huy chương của mạo hiểm gia mỗi lần tăng một sao thì bên trong không gian sẽ tăng thêm một trăm mét vuông. Đẳng cấp mà đến mạo hiểm Vương thì không gian nén ép có thể tích càng thêm rộng lớn!

"Ta đâm, ta đã biến thành cấp bốn sao mạo hiểm gia!"

Mạo hiểm đảo sứ giả đã là Vô Thần tồn tại, hắn tại trên mạo hiểm đảo đã lâu mới được làm cấp bốn sao mạo hiểm gia, mà Du Dương là người mới đến trên đảo vẫn chưa tới một ngày, thế mà hắn liền trở thành bốn sao mạo hiểm gia trong thời gian ngắn như vậy, nếu để cho người khác biết người khác không phải là gen tức đến chết à.

Du Dương có được thu hoạch to lớn như vậy, chủ yếu là bởi vì Du Dương vận khí quá tốt, gặp phải Tư Không thiên tinh là cái loại tiểu nhân dễ tiện lợi nhất gan sợ chết, hắn ở trên đảo hoành hành hai mươi mấy năm, chuyên lấy loại thủ đoạn bắt nạt người có thực lực yếu để lấy mạo hiểm tệ cùng điểm tích lũy, không nghĩ tới hắn khổ công hai mươi mấy năm lại bị một Du Dương lấy hết thành quả trong chưa đến một giờ.

Tư Không thiên tinh mấy năm nay tiết kiệm ăn uống sinh hoạt chỉ là để mua được một tờ vé tàu để rời khỏi mạo hiểm đảo này, hiện tại Du Dương tại khiêu chiến sinh tử chiến thắng hắn. Được sở hữu tài sản cùng mạo hiểm tệ của hắn, Du Dương kiểm tra lại một cái đại tiện nghi to lớn từ hắn.

Du Dương chẳng những lấy được từ Tư Không thiên tinh mạo hiểm tệ cùng điểm tích lũy, mà ngay cả vật phẩm cùng không gian nén ép trong đồng hồ huy chương của Tư Không thiên tinh cũng đều được truyền tống đến bên trong đồng hồ huy chương của Du Dương. Nhưng bên trong cũng không có đồ

vật gì có giá trị cả, đều là chút thức ăn cùng đồ dùng cuộc sống. Bất quá bên trong có một khối tảng đá lớn có hình nắm đấm khiến cho Du Dương phải chú ý.

Du Dương đem nguyên dạng tảng đá màu nâu đen trong không gian nén ép lấy ra, sau đó dùng đồng hồ huy chương quét qua xem lý lịch về nó như thế nào, đồng hồ huy chương lập tức nhắc nhở nói:

"Vật phẩm: thiên tinh thạch!"

"Có trọng lượng: hai nghìn bảy trăm cân!"

"Giá trị: sáu ngàn mao hiểm tề!"

"Có hay không bán ra?"

Du Dương không ngờ nguyên dạng hòn đá này vậy mà dĩ nhiên có giá trị sáu ngàn mao hiểm tề, so với cái kia Khủng Long Bạo Chúa vẫn còn có giá trị! Không gian nén ép của Tứ Không thiên tinh lại không có đồ vật gì đáng. Hẳn lưu lại tảng đá kia có thể là bởi vì tảng đá kia cùng cái tên của hắn giống nhau, cũng gọi là thiên tinh.

Du Dương hiện tại trong tài khoản thoáng cái nhiều lên ba mươi tám vạn mao hiểm tề, sở dĩ cũng không kém này sáu ngàn mao hiểm tề, hẳn muốn nghiền cứu một chút công dụng của viên thiên tinh này một chút.

Du Dương niệm lực khẽ động, trên tay hắn thiên tinh Thạch Lập tức khắc bay lên, sau đó Du Dương ngón tay huy động, thiên tinh thạch bắn về phía một cái cây đại thụ trước mắt du Dương.

Oanh! Thiên tinh thạch mang theo hơn vạn thất lực lượng, thoáng cái đem thân cây đánh ra một cái động lớn.

"Rất cứng rắn, hơn nữa nó còn có kim loại thuộc tính!"

Nghĩ đến cái thiên tinh thạch này là kim loại, Du Dương liền nhớ tới biến bách Thái Tuế.

Một phân thân cao chừng một thước tụ tập thành hình người đứng tại trước người Du Dương, phân thân cầm lấy viên thiên tinh thạch trong tay Du Dương, dùng bàn tay nhỏ của nó ách chừng, sau đó đặt viên thiên tinh thạch vào bên mép, Gặm. . . Gặm. . . Bắt đầu gặm thiên tinh thạch.

Tiểu tử kia chỉ dùng hai ba miếng, đã đem viên thiên tinh thạch to lớn hình nắm đấm ăn vào trong bụng.

Du Dương nghe được rõ tiếng ừng ực ực vang lên trong bụng tiểu phân thân kia chỉ chốc lát tiểu tử kia thả ra một cái rắm, đem một vài phế vật vô dụng bài xuất ra bên ngoài cơ thể, sau đó hắn lại khởi động lưng cho đỡ mỏi, bị giam giữ lưng trong quá trình làm cho nó thấy mỏi. Tiểu phân thân lại cao thêm bốn năm cm!

Bách biến Thái Tuế sau khi ăn xong thiên tinh thạch, thể tích tăng lên không ít, Du Dương thầm nghĩ: "Nếu có thật nhiều thiên tinh thạch, cái Bách biến thái tuế không còn sợ không lớn được nữa"

Du Dương tại trong mao hiểm đảo Thương Thành tra kiếm một chút, nhìn xem có hay không có bán thiên tinh thạch, Du Dương tại danh sách liệt kê khoáng thạch tìm được rất nhiều thiên tinh nguyên bản, bất quá mao hiểm đảo thương thành có giá bán nếu so với thu mua thiên tinh thạch thì giá cả cao hơn rất nhiều! Vừa cái kia thiên tinh thạch nguyên bản của Tứ không thiên tinh trong mao hiểm đảo Thương Thành mua về có giá tiền là sáu ngàn mao hiểm tề, nhưng khi bán ra một viên như thế giá cả cũng là một vạn mao hiểm tề, nếu như Du Dương muốn thông qua mua thiên tinh thạch có kích thước giống viên mà du dương cho tiểu phân thân vừa ăn, thì số tiền mà Du Dương giành được ba mươi tám vạn mao hiểm tề từ tay Tứ không thiên tinh sợ rằng còn chưa đủ.

"Con mẹ nó, , mua không nổi, vậy thì lão tử chính mình đi hái!"

Tại mao hiểm đảo trong Thương Thành chẳng những có vật phẩm bán ra. Song song cũng có cung cấp những tin tức về nơi có thể tìm được nó, nói thí dụ như người mua không nổi bán đồ phân bố cao áp lực trường, nhưng người có thể dùng tiền mua một ít tin tức có quan hệ với cao áp lực trường, sau đó chính mình đi tìm. Đồng dạng, tại trong Thương Thành cũng có thể mua được tin tức về thiên tinh thạch mỏ.

Một cái tin tức về thiên tinh thạch mỏ đại khái phải cần một vạn mao hiểm tề, hơn nữa một cái tin tức về cao áp lực trường thì cao đến mười vạn mao hiểm tề. Hơn nữa một ít tin tức chuẩn xác còn không dùng lại mười vạn mao hiểm tề.

Có lẽ là do lấy được tiền một cách rất dễ dàng, nên Du Dương thoáng cái tiêu dùng mười một vạn mao hiểm tề, theo mao hiểm đảo trong Thương Thành mua hai cái tin tức về thiên tinh thạch mỏ.

"Thời rồi, phát này thì lớn!"

Thấy nội dung của hai tin tức, Du Dương thật muốn khóc, hai cái tin tức một cái là về cao áp lực trường, một cái khác nói về thiên tinh thạch mỏ, trong hai tin tức đều nhắc tới cùng một chỗ. . . Vẫn Tinh Sơn!

Cũng có thể nói là, tại Vẫn Tinh Sơn chẳng những có thiên tinh thạch. Hơn nữa cũng có thể có cao áp lực trường tồn tại!

"Sớm biết rằng chúng cùng có tại một chỗ, ta đây sẽ chỉ mua tin tức về thiên tình thạch mở".

Du Dương hối hận, nhưng tiêu hết mạo hiểm tệ cũng không thể trả lại!

Du Dương lại tiêu một trăm mạo hiểm tệ, tại mạo hiểm đảo trong Thương Thành mua một cái bản đồ cơ bản nhất nói về mạo hiểm đảo. Bản đồ là điện tử, trực tiếp tải lên đồng hồ huy chương trên ngón tay giữa của Du Dương.

Du Dương khởi động bản đồ, đồng hồ huy chương lập tức cấp cho Du Dương một cái không gian ba chiều phóng ra một bức ảnh. Bản đồ Mạo hiểm đảo không có bản đồ toàn cảnh, bản đồ điện tử chỉ biểu hiện người sử dụng xung quanh phương viên một trăm km trong vòng hình vẽ. Cái này không biết khu vực cần tới, phải tự chính mạo hiểm giả từng bước đi thăm dò mà thôi.

Du Dương tại bản đồ truyền vào địa phương tên Vãn Tinh Sơn, tuy rằng bản đồ không có phương pháp biểu hiện một trăm km bên ngoài vị trí địa hình, nhưng bản đồ lại cấp cho Du Dương một cái phương hướng để đi tới đó, chỉ cần Du Dương nhớ lấy cái phương hướng này thì chắc chắn sẽ đi tới, là có thể tìm được Vãn Tinh Sơn.

Du Dương trong không gian nén ép lấy ra một ít thức ăn còn lại của Tư Không thiên tình, hắn vừa ăn vừa đi trở về. Đi tìm Nam Cung mập mạp mấy người.

Du Dương trở lại địa điểm tập hợp trước đây hẹn gặp nhau nhưng một bóng người cũng không thấy đâu, Nam Cung mập mạp cùng Đông phương vô địch bọn người, một người cũng không thấy, cũng không biết chạy đi đâu hết rồi.

"Móa, đám người này không giảng nghĩa khí gì cả!" Du Dương lại không biết, thời gian hắn dùng ngực không bay lên thì Nam Cung mập mạp bốn người đang từ mặt đất hướng của hắn bay mà đuổi theo, truy theo hướng hắn cùng với Tư Không thiên tình từ đầu, chỉ là bọn hắn mấy người không có gặp được Du Dương mà thôi.

Tìm không được bốn người Nam Cung mập mạp, Du Dương không thể làm gì khác hơn là tự mình một người đi trước Vãn Tinh Sơn.

Trên đường Du Dương lại tra nhìn một chút danh sách liệt kê các loại vũ kỹ trong mạo hiểm đảo Thương Thành, hắn hiện tại đã là bốn sao mạo hiểm gia, nói cách khác hắn có thể mua kinh thể cấp vũ kỹ bốn sao.

Mạo hiểm đảo trong Thương thành kinh thể cấp vũ kỹ cấp bốn sao có không ít, nhưng giá cả cũng rất cao, một cái kinh thể cấp vũ kỹ cấp bốn sao là bốn mươi vạn mạo hiểm tệ.

Du Dương hiện ở trên người chỉ còn lại có 27 vạn mạo hiểm tệ, chỉ đủ mua một cái kinh thể cấp vũ kỹ cấp hai sao.

Du Dương ngẫm lại. Hắn hiện tại đã có hai cái kinh thể cấp kỹ. Cuối cùng buông tha cái suy nghĩ về việc mua vũ kỹ, chờ tài chính sung túc sau lại mua.

Du Dương trong rừng rậm đi hơn bốn mươi km về phía trước, vị trí Vãn Tinh Sơn xuất hiện tại giữa bản đồ điện tử trong đồng hồ huy chương trên tay Du Dương.

"Còn có một trăm dặm lộ trình". Du Dương nhìn trời, hắn biết hôm nay là không tới được Vãn Tinh Sơn!

Du Dương thả chậm tốc độ, dự định tìm một địa phương để qua đêm.

Du Dương không có kinh nghiệm dã ngoại sinh tồn, hắn lớn như vậy vẫn còn là lần đầu tiên qua đêm tại dã ngoại, nếu không phải có tài cao cùng có lá gan to lớn, thì tại ban đêm hắn vẫn còn không dám thâm nhập rừng rậm này.

Mặt trời đã xuống núi, trời đã bắt đầu tối. Lúc này Du Dương thị lực phụ trợ plug-in phát huy tác dụng, với công năng nhìn ban đêm khiến Du Dương có thể thấy rõ ràng tất cả mọi vật trong ban đêm.

Du Dương trong rừng rậm tìm kiếm địa phương thích hợp cho việc nghỉ ngơi.

Lúc này, ngoài hai cây số cách Du Dương có ánh lửa hấp dẫn Du Dương.

"Có người? Có phải hay không là nhóm người mập mạp bọn họ?"

Du Dương ngẫm lại, liền hướng về địa phương có ánh lửa ghé qua xem thử. Mượn thị lực phụ trợ plug-in có công năng nhìn ban đêm, Du Dương tại cây trong rừng rất nhanh đi động tới. Hai cây số khoảng cách, mấy thời gian Du Dương đã đi tới.

Du Dương thấy tại dưới vách núi đá bên cạnh mọc lên một đống lửa trại, bên cạnh đống lửa còn có một tòa trường bông trông rất tinh tế.

Du Dương đang tìm kiếm xem người ở đâu thì một cái thân ảnh có vài phần quen thuộc từ trong lều vải đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Địch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 130: Gặp Hai Mươi Lần Cao Áp Lực Từ Trường

Liếc mắt qua thân ảnh mỹ mỹ vận y phục đen đối diện, mặc dù nhìn không thấy nàng khác chiến tuyến, nhưng hẳn lại nở nụ cười ở phía ngoài áo choàng.

Tóc mây, làn mi cong. Đôi mắt sáng tựa như sao, mỗi ánh đảo thủy nộn ướt át, núp ở phía sau cây Du Dương sau khi thấy thật muốn xông lại gần hung hăng cắn lên một ngụm.

Bất quá sau khi Du Dương thấy trên tay nàng Kim Hoàng Sắc bốn sao mạo hiểm giả huy chương, lập tức bỏ đi cái suy nghĩ này. Bởi vì Du Dương nhận ra thân phận của nàng, "Đây không phải là mạo hiểm giả sứ giả đón chúng ta lên đảo sao? Nàng nhưng là Võ thần tồn tại a".

"Người nào?" Du Dương đang suy nghĩ có muốn hay không hiện thân thời gian này, Nữ Võ Thần đã phát hiện hắn, hơn nữa nàng nhanh chóng dùng áo choàng che lại nụ cười của mình.

"Mẹ kiếp, Võ thần thì có thể làm sao, lão tử còn không phải là nhìn cạn sạch thân thể của ngươi!"

Nghĩ tới đây, Du Dương to gan từ phía sau cây đi ra.

"Là ngươi". Nữ Võ Thần nhận ra Du Dương, nàng ở trên thuyền bị người rình trộm, Du Dương chính là một trong những đối tượng nàng hoài nghi.

"Di, mỹ mỹ, chúng ta biết sao?" Du Dương cố ý giả bộ ngu, không nói ra thân phận của nàng.

"Là ta nhận lầm người, ta nghĩ đến ngươi là ta đã thấy một người bạn!" Nữ Võ Thần thấy Du Dương không nhận ra nàng, liền sửa lời nói. Nữ Võ Thần nhìn về phía đồng hồ huy chương trên tay Du Dương, trong lòng cả kinh nói: "Hả? Bốn viên tinh!"

"Ngươi là bốn sao Mạo Hiểm Giả?" Nữ Võ Thần sau khi thấy đồng hồ huy chương hỏi.

"Đúng vậy a, mới bốn sao! Cách mơ ước mạo hiểm Vương của ta còn thật xa!"

Vận khí Du Dương nghĩ thầm "Thấy bốn viên tinh ngươi tựa kinh ngạc thành như vậy! Nếu như ta đem đồng hồ huy chương ngụy trang lại, vậy ngươi không kinh ngạc chết a!"

Đồng hồ huy chương hẳn đã dùng bách biến Thái tuế làm một tầng ngụy trang, cho nên chỉ có thể nhìn đã có mấy viên tinh, nhìn không thấy tới chân chính màu sắc của nó.

Mạo hiểm giả vì tích phân quy tắc nàng là phi thường rõ ràng, Mạo Hiểm Giả nếu như muốn đạt được một viên tinh, vậy thì cần một vạn điểm vì tích phân, bốn viên tinh cũng chính là bốn vạn điểm vì tích phân! Một cái trên mạng đảo người mới, một ngày tựu lấy được bốn viên tinh! thành tích này có điểm quá kinh khủng!

Nàng mặc dù tham gia mạo hiểm thời gian tương đối ngắn, nhưng mẫu thân dạy, bắt đầu lúc mạo hiểm cũng đã tu luyện thành Võ thần rồi, nhưng mạo hiểm một ngày, nàng cũng chỉ đạt được thành tích một viên tinh! Du Dương thoáng cái đạt được bốn viên tinh, điều này làm cho nàng hơn hoài nghi ban đầu người nhìn lên mình chính là Du Dương.

Bất quá Dương Minh mình chỉ có « niệm lực thôi động » tứ trọng thiên thực lực, đây là nàng có thể nhìn ra được. Du Dương làm sao có thể ở trong một ngày tựu đạt được bốn viên tinh, Nữ Võ Thần thật nghĩ mãi mà không rõ.

"Mỹ mỹ. Chúng ta biết một chút, ta gọi Du Dương, còn ngươi, ngươi tên là gì?" Du Dương trước giả bộ làm không biết thân phận của đối phương, sau đó bắt đầu lời kéo làm quen.

Nữ Võ Thần biết được lai lịch của Du Dương, thấy Du Dương vậy liền phóng hạ cảnh giác, nàng nói: "Ta gọi Thiện Nhục Thủy!"

Thiện Nhục Thủy, cái tên rất hay! Người cũng như tên, thật sự là làn da như Nhục Thủy a! "Du Dương nghe được tên Nhục Thủy sau đó khen. Du Dương biết nữ nhân đều là có lòng hư vinh, cũng thích người khác khen các nàng xinh đẹp"

"Ừ?" Thiện Nhục Thủy nghe được Du Dương lời nói sau đột nhiên cảm tức nhìn lên Du Dương, nàng kia trong đôi mắt đẹp lộ ra um tùm sát khí, mặc dù Du Dương nhìn không thấy, nhưng có thể cảm giác được.

Thời gian mới Mạo Hiểm Giả giá tiền đắt tiền nhất, như vậy đối với người mới vào đảo Mạo Hiểm Giả nổi lên nhất định tác dụng bảo vệ! Loại này không tuân theo quy định giết người, chẳng những phải giao nộp phạt tiền, đồng thời không chiếm được ở kẻ bị giết trên người bất kỳ vật gì! Nói cách khác trừ phi có cái gì thâm cừ đại hận, người bình thường là sẽ không vô cớ giết người!

"Mẹ kiếp, sớm biết như vậy. Mới vừa rồi nói tựu cẩn thận chút! Hiện tại Thiện Nhục Thủy kia khẳng định hoài nghi ta hơn!"

Du Dương muốn chạy, nhưng lại vừa nghĩ không thể chạy, nếu như chạy đã nói lên trong lòng mình có quý, vậy thì càng làm cho thiện Nhục Thủy hoài nghi mình !

"Hiện tại Vô bằng vô có, nàng lại không thể nghiêm hình bức cung, nàng là cái chim!"

Nghĩ tới đây, Du Dương ở mạo hiểm ô trong Thương Thành mua một gian lều. Hắn mua gian phòng này nếu so với lều của Thiện Nhục Thủy, xung quanh là diện tích ở bảy tám thước vuông trái phải, giữa là lều chính.

Lều của Thiện Nhục Thủy đã cùng phòng ốc nhỏ không sai biệt lắm, Du Dương lều cùng nàng vừa so sánh, keo kiệt hơn rất nhiều! Nhưng cái này lều nhỏ vậy xài 280 mạo hiểm tệ, bình thường người mới có thể lại mua không nổi đâu.

Thiện Nhục Thủy trở lại trong trường bông găm bánh bích quy, Du Dương mượn cơ hội độc bá đồng lửa, hắn từ trong Thương Thành mua chút ít thịt tươi, vừa mua chút ít đồ nướng cùng thiết bị, ở bên cạnh đồng lửa vừa suy nghĩ vừa xâu thịt nướng.

Chỉ chốc lát, mùi thơm lan tỏa bốn phía, trong trường bông Thiện Nhục Thủy đã bị mùi thịt vị hấp dẫn đi ra ngoài.

Du Dương thấy thiện Nhục Thủy đi ra ngoài, hắn hào phóng phân cho thiện Nhục Thủy mấy chuối, thiện Nhục Thủy nếm thử một miếng sau nói cảm ơn, liền xoay người cầm lấy xâu thịt trở về trường bông.

Cả quá trình thiện Nhục Thủy thân thể cũng giấu ở bên trong áo choàng, không để cho Du Dương nhìn nàng trước mặt.

Du Dương trong lòng cười thầm nói: "Có cái gì tốt mà giấu, người coi trường bộ dạng ca cũng xem qua!"

Thiện Nhục Thủy trở lại trong trường bông, Du Dương thấy lều nàng sáng lên ánh đèn, ở dưới ánh đèn thân ảnh của nàng hiện ra rõ nét!

Thấy Thiện Nhục Thủy một chút phòng bị cũng không có mà ăn xiên thịt của mình, Du Dương thầm nghĩ: "Ta mà sớm biết trước vậy, cho vào chút ít tình thuốc... Đồ vật này nọ!" (khà khà...@@@)

Du Dương vừa ăn một bên quan sát động tác của Thiện Nhục Thủy!

"Hừ, bắt đầu cởi quần áo!"

Du Dương thấy dưới ánh đèn thiện Nhục Thủy đã ăn xong thức ăn, cởi áo choàng trên người, lộ ra đường cong lung linh bên trong!

"Ta sắp. Vẫn còn tiếp tục!"

Thiện Nhục Thủy sau khi cởi bỏ áo choàng, lại bắt đầu cởi áo ngoài!

"Kháo, cô nàng này chẳng lẽ nghĩ ngủ trần?"

Du Dương lang tâm xuẩn đục động, "Có hay không phải cái phân thân đi nhìn lên đây?"

Du Dương trong nội tâm thiện ác giao chiến, "Nhìn, hay là không nhìn?"

"Không được, không thể đi nhìn!" Du Dương lý trí chiến thắng sắc tâm, "Cô nàng này quá nguy hiểm, vạn nhất bị nàng phát hiện mà nói..., hậu quả kia thiết tưởng không chịu nổi!"

Nghĩ tới đây, Du Dương bình phục một chút đục hóa trong lòng, sau đó thu lại dụng cụ nướng, trở về trường bông của mình trung ngồi xuống tu luyện.

Một người khác trong trường bông, Thiện Nhục Thủy dùng niệm lực khống chế Con Rối ở dưới ánh đèn đã lột sạch quần áo, nhưng không có phát hiện cái gì dị động.

"Chẳng lẽ thật không phải là hắn, là ta phán đoán sai lầm!" Thiện Nhục Thủy tắt đèn, thu hồi Con Rối.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, ngày thứ hai ở Du Dương đi ra lều, Thiện Nhục Thủy đã thu thập xong bọc hành lý rồi đi trước!

Du Dương trong lòng có chút tiếc hận, không có thể cùng mỹ nữ chung đụng một thời gian ngắn, "Tính ra, hiện tại tăng cường sự yên tĩnh quan trọng hơn, sau khi có thực lực, đừng nói một chỗ, chính là chỗ nào cũng có thể mạnh mẽ đi!"

Du Dương đem lều áp súc trong không gian, tiếp theo sau đó hướng phương hướng núi sao băng đi tới.

Núi Sao băng là một tòa núi cao vút tận trong mây, bất quá cũng không phải là tảng đá trong tưởng tượng của DD, cũng không phải là không có người ở núi hoang, ở lưng núi trong rừng mơ hồ có thể thấy được phòng ốc cùng một lâu bóng dáng.

Du Dương ở dưới chân núi thấy được một khối núi đá khổng lồ, núi đá bị người dùng lợi khí cắt ra một cái mặt bằng thẳng đứng, phía trên bề ngoài vẽ ba chữ to "Long Phi Phương Vũ tinh phái!"

"Ta sắp, nơi này vẫn còn có môn phái! Nếu có môn phái mà nói..., vậy trong này cao áp lực trường nhất định bị bọn họ chiếm đoạt! Của ta một vạn mạo hiểm tiền a!"

Du Dương theo đường núi hướng trên núi đi tới, nếu đã tới, thì phải chuẩn bị rõ ràng, nếu không một vạn đồng mất trắng! Du Dương hướng trên núi đi không bao xa, một nam tử hơn ba mươi tuổi ngăn cản Du Dương, "Đứng lại! Mua phiếu lên núi!"

"Mua phiếu? Mua cái gì phiếu! Vế xem phim sao? Chẳng lẽ nơi này có rạp chiếu bóng?" Du Dương ngạc nhiên nói.

"Nơi này là sao băng phái chúng ta, người muốn sử dụng cao áp lực trường dĩ nhiên phải mua phiếu tốn tiền!" nam tử nói.

"ách, còn có thể như vậy!"

"Các thế lực lớn làm như vậy có rất nhiều có cái gì kỳ quái!" nam tử nói.

"Kia huynh đài, cửa này phiếu muốn bao nhiêu tiền. Cao áp lực trường thu phí thế nào?" Du Dương hướng nam tử bán vé hỏi.

"Vé vào cửa tiện nghi, bất quá phí sử dụng dụng cao áp lực trường tự hồi mất! Nếu như tính giờ lời mà nói..., mỗi giờ năm mươi mạo hiểm tiền! Bất quá cũng có thể tiến hành tính tiền tháng cùng bao năm, tính tiền tháng mỗi tháng một vạn mạo hiểm tiền, bao năm thì hàng năm mười vạn mạo hiểm tiền!" nam tử bán vé nói.

"Sao băng núi có cao áp lực trường là bao nhiêu lần?" Du Dương lại hỏi.

"Cao nhất gấp hai mươi! Người là tính giờ hay là tính tiền tháng?" nam tử hỏi.

(Thì gần xong làm tạm 1 chap cho đỡ lạnh đã nhì. Rét quá các bác ăk. 5 độ, cóng hết tay.)

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 131: Chiến Đấu- Đánh Cuộc

"Tính tiền tháng đi!" Du Dương tính toán.

"Đúng là tính theo tháng thì có lợi hơn. Tính tiền tháng thì có thể miễn vé vào cửa, người chỉ cần trả một vạn mạo hiểm tệ là có thể vào" nam tử bán vé nói

Đồng hồ huy chương có công năng chuyển khoản, Du Dương thanh toán một vạn mạo hiểm tệ cho nam tử bán vé, sau đó hắn cấp cho Du Dương một tờ tính tạp, đưa Du Dương lên núi.

Thông qua nam tử bán vé giới thiệu, Du Dương hiểu được tình hình về Vãn Tinh Sơn này. Vãn Tinh Sơn bị Vãn Tinh Phái chiếm lĩnh, Vãn Tinh Phái này chỉ có bảy người, tự xưng là Vãn Tinh Thất Hùng, nam tử bán vé này chính là Thất Hùng lão ngũ tên là Du Hồng Nhạn, tháng này vừa đúng lúc đến phiên hắn làm nhiệm vụ trông coi sơn môn.

Du Dương nhìn qua đồng hồ huy chương của hắn. Đồng hồ huy chương của hắn là màu vàng kim tam tinh, so với huy chương Du Dương còn thấp hơn một cấp, nhưng thực lực của hắn thì Du Dương lại không nắm rõ, lực lượng hắn là phải trên Du Dương.

Du Hồng Nhạn mang theo Du Dương băng qua vài toà lầu gỗ cao bên trên núi, đi vào lầu đàn đằng sau một cái động khẩu. Du Hồng Nhạn chỉ vào cái động khẩu bằng kim loại có cửa điện tử đó nói: "Thiên nhiên cao áp lực trường ở trong sơn động đấy, người quét thẻ là có thể tiến nhập vào bên trong, nhưng mà thẻ của người có thời hạn và hiệu lực một tháng, quá thời hạn mà người vẫn còn muốn sử dụng thì người cần phải đến sơn môn chỗ ta để tiếp tục đóng phí, tháng sau là đến Lục đệ trực ban, đến lúc đó người có thể tìm hắn.

Du Hồng Nhạn mang Du Dương đưa đến cái động khẩu, sau đó sẽ lại phải quay về dưới chân núi tiếp tục bán vé vào cửa cho những người khác.

"Cao áp lực trường sao lại dễ tìm đến thế?" Du Dương trong lòng có chút hoài nghi.

Cửa kim loại do thép hợp kim siêu cứng cấu thành, Du Dương đem tính tạp quét qua công cụ kiểm soát trên cửa một lần, sau đó cửa kim loại tự động mở ra. (B: cái đồ quét ko biết dịch thế nào nên để tạm là công cụ kiểm soát, có gì ace góp ý để sửa chữa)

Cửa kim loại mở ra sau đó xuất hiện trước mắt Du Dương là một cái sơn động trống trải, trên tường động có đèn chiếu sáng, ngọn đèn đem sơn động chiếu sáng trung.

Du Dương hướng vào trong sơn động đi một đoạn khá sâu, đi qua hơn 10m, Du Dương phát hiện xung quanh lực trường phát sinh biến hóa, mỗi một thước về phía trước lực lượng áp lực sẽ tăng lên một phần

Du Dương trong lòng kinh hãi, "Cao áp lực trường này là thật!"

Trước Du Dương vẫn còn sợ mình bị lừa. Nhưng tự mình đã ở vào khoảng giữa cao áp lực trường, Du Dương rốt cục yên lòng. Dùng tiền hán không đau lòng, nhưng tiền nhiều thì phải đến được địa phương mình cần tìm mới đáng giá.

Du Dương tiếp tục hướng vào trong sơn động thâm nhập, đi sâu vào trong. Bên trong lực trường áp lực càng mạnh! Du Dương tính toán một chút, mỗi khi thâm nhập khoảng 50m, lực trường áp lực sẽ gia tăng gấp đôi.

Khi Du Dương đi tới phạm vi gấp ba lực trường áp lực thì Du Dương trông thấy có bóng người, có một năm sao mạo hiểm giả đang ngồi ở chỗ kia tu luyện.

Du Dương quan sát một chút người này. Hắn một thân trang phục màu lam, trang phục cùng với trang phục của Đông Thắng thần Châu hoàn toàn bất đồng, Du Dương suy đoán hẳn có thể là người đến từ cái đại lục nào đó

Du Dương phát hiện tại thời điểm hắn tu luyện, đồng hồ huy chương của hắn tự động mở ra một cái năng lượng vòng bảo hộ, vòng bảo hộ có thể phòng ngừa người khác đối với hắn tiến hành đánh lén. cái này có thể là mạo hiểm giả đối với mạo hiểm giả cấp cho một loại pháp bảo hộ thân.

Du Dương tiếp tục đi về trước, theo bội lực trường bắt đầu đi, cứ mỗi lần đi 50m, Du Dương có thể phát hiện rất nhiều mạo hiểm giả đang ở vào trạng thái tu luyện. Bọn họ đẳng cấp cao có, thấp có. Thấp nhất hai sao, tối đa bảy tám sao. Trên đường đến, Du Dương thấy gần hai mươi người tại cao áp lực trường tu luyện. Trong đó gấp năm lần đến chín lần cao áp lực trường chiếm nhân số nhiều nhất.

"Nhiều người như vậy ở bên trong này tu luyện, cái môn phái Văn Tinh Thất Hùng này không phải phát tài à!" (DG: Gato rồi□)

khi Du Dương đi tới cao áp lực trường gấp 10 lần thì dừng lại, Du Dương dự định bắt đầu từ mười lần cao áp lực trường bắt đầu tu luyện.

Du Dương nhìn một chút bốn phía, chung quanh hắn có ba người đang tu luyện, một cái Cửu Tinh mạo hiểm giả. Còn có hai cái một sao (nhất tinh) mạo hiểm giả.

Du Dương tìm một chỗ bên góc ngồi xuống, sau đó tiến vào trạng thái tu luyện.

Du Dương đến mạo hiểm giả trước đó đã tu luyện tới 《Niệm Lực Thôi Động》 đệ tứ trọng thiên, vì hắn tại cao áp lực trường có thể tiến nhập đến trạng thái vô pháp vô niệm cảnh giới, do đó hắn có tốc độ tu luyện so người khác phải nhanh gấp mấy lần. Hơn nữa Du Dương trong thân thể lại có đệ nhị trí não, hắn đối với thân thể, trình độ khống chế là không người nào có thể so sánh với hắn được, hắn có thể hoàn mỹ khống chế thân thể cân đối lực trường với áp lực. Khiến cao áp lực trường áp lực tác dụng phòng đại đến lớn nhất, khiến tốc độ tu luyện của hắn tiến một bước lớn.

Trong khi Du Dương tiến nhập đến trạng thái tu luyện thì cao áp lực trường trong này cũng có người tiến đến, cũng có người đi ra ngoài, nhưng đối với một người mới tới, cũng không có bao nhiêu người chú ý đến hắn.

Du Dương tu luyện phi thường nhập tâm, lần đầu tiên tu luyện mà đã tu luyện những mười hai giờ, khi hắn kết thúc lần đầu tiên tu luyện. Du Dương cảm giác đệ tứ trọng thiên Cảnh giới của hắn đã tu luyện tới đỉnh phong kỳ, chỉ cần một bước có thể đột phá tứ trọng thiên cảnh giới, tiến nhập đến ngũ trọng thiên Cảnh giới.

Du Dương dùng chút thức ăn, sau đó lại tiếp tục hướng vào trong sơn động, thâm nhập vào sâu hơn nữa, Du Dương nghĩ áp lực càng mạnh lại càng dễ khiến hắn đột phá.

Du Dương đi tới mười một lần cao áp lực trường, trong phạm vi mười một lần cao áp lực trường chỉ có một mình Du Dương.

Lúc này đây Du Dương chỉ tu luyện bốn giờ. Bốn giờ sau, Du Dương lại tiến nhập đến mười hai lần cao áp lực trường, nhưng Du Dương vẫn không có đột phá.

Lại quá bốn giờ, Du Dương đã tiến nhập đến mười ba lần cao áp lực trường.

Lúc này, hành động của Du Dương khiến cho một người chú ý, hắn chính là Văn Tinh Thất Hùng lão nhị, Hoàng Thế Ngọc. Văn Tinh Thất Hùng bảy người mỗi tháng đều có người luân phiên (phiên) trông coi đỉnh núi, những người khác sẽ ở cao áp lực trường tu luyện, cũng có trường hợp khác biệt khi thành viên ra ngoài tiếp nhận nhiệm vụ. (D: làm nhiệm vụ)

Hoàng Thế Ngọc tại bội số lớn cao áp lực trường Trung Xuyên tu luyện. Bất quá hắn không hề giống Du Dương có thể ở lâu giữa cao áp lực trường. Hắn nhiều cũng chỉ có thể tại cao áp lực trường tu luyện mười giờ.

Hai ngày này hắn trong lúc vô ý đã từng gặp Du Dương. Hắn nhớ kỹ Du Dương trước là ở mười lần lực trường tu luyện. Không được hai ngày thời gian mà hắn đã có thể đi tới mười ba lần lực trường, cái tốc độ này quá không bình thường

Du Dương cũng không biết có người ở đó chú ý hắn. Hắn vẫn còn tiếp tục tu luyện, bởi vì hắn đã ở vào sát biên giới đột phá, tùy thời cũng có thể đột phá, tiến nhập đến 《Niệm Lực Thôi Động》 ngũ trọng thiên

Rốt cục, Du Dương tại mười ba lần cao áp lực trường tu luyện hai giờ, Du Dương đã thành công đột phá, tiến nhập đến 《Niệm Lực Thôi Động》 đệ ngũ trọng thiên.

Ngay sau khi đột phá, Du Dương cũng không có quá nhiều kinh hỉ, tuy rằng hiện tại hắn đã tu luyện tới 《Niệm Lực Thôi Động》 đệ ngũ trọng thiên, nhưng Du Dương lại không hài lòng lắm, với tốc độ này, chờ đến gấp hai mươi cao áp lực trường thì hắn cũng tu luyện không được Niệm Lực Thôi Động thập trọng thiên!

"Xem ra cao áp lực trường bội số này hay là vẫn quá thấp a!" Du Dương thầm nghĩ.

Đột phá 《Niệm Lực Thôi Động》 đệ ngũ trọng thiên, Du Dương quyết định đi ra ngoài hít thở không khí, tuy rằng hắn có thể trong thời gian dài ở bên trong cao áp lực trường, ăn cơm là không thành vấn đề, nhưng đi tiêu lại không được, sở dĩ Du Dương đành phải đi ra hít thở không khí là giải quyết một chút nhân sinh đại kế.

Du Dương ra khỏi cao áp lực trường, sau đó tìm một địa phương không người trên Vãn Tinh Sơn dừng lại; hoa hoa thảo thảo chăm chú giải quyết cho xong! Sau khi xong việc, Du Dương đang muốn trở lại cao áp lực trường tiếp tục tu luyện thì hắn nghe được trên đỉnh núi truyền đến âm thanh náo nhiệt tiếng đánh nhau!

"Có người ở tử vong đối chiến?" Du Dương kéo dài thời gian tu luyện đi theo con đường nhỏ hướng trên núi đi đến.

Tổng thể Vãn Tinh Sơn là một ngọn núi đá hàng trăm nghìn năm, bất quá ngọn núi này cũng có hình dạng và rất cứng. Nếu nện vào mặt đất thì không thể lún xuống dù chỉ một tí, do đó cái núi này đã trải qua hàng trăm nghìn năm mà vẫn không hề biến hóa gì cả, hình thành nên núi Vãn Tinh ngày hôm nay.

Vãn Tinh Sơn có đỉnh núi rất nhọn, nhưng bị người khác cắt gọt thành đỉnh bằng.

Tại một nơi trơ trọi bằng phẳng giữa đỉnh núi có một tòa đối chiến đài, bây giờ trên chiến đài đang có hai người đối chiến. Bốn phía còn có hai ba mươi người đang vây xem.

Du Dương đi tới phía dưới đối chiến đài, kéo một người hỏi: "Vị lão ca này, ở đây thế nào náo nhiệt như vậy!"

Du Dương không nghĩ tới tại đỉnh núi Vãn Tinh Sơn còn có thể có nhiều người như vậy.

Hoàng Thế Ngọc vừa nhìn cái người kéo hắn chính là người trước kia tại mười ba lần cao áp lực trường tu luyện Du Dương, Hoàng Thế Ngọc, nói: "Tiểu huynh đệ người tên là gì, là lần đầu tiên tới Vãn Tinh Sơn này à!"

"Ta là Du Dương, mới đến đây không được hai ngày!" Du Dương nói.

"Tại hạ là Hoàng thế nhiệm, Vãn Tinh Phái đứng hạng thứ 2!" Hoàng Thế Ngọc tự giới thiệu mình.

Du Dương không nghĩ tới chính mình tùy tiện lôi kéo thì lôi ra ngay một Vãn Tinh Phái Nhị đương gia.

"Nguyên lai là Nhị đương gia, thất kính thất kính! Nhị đương gia, hai người bọn họ là đang tiến hành tử vong đối chiến sao?" Du Dương hỏi.

"Không phải, nơi này là do chúng ta Vãn Tinh Phái mở ra chính là sông bạc! Hai người bọn họ là đang tiến hành đánh cuộc". Hoàng Thế Ngọc đáp.

"Đánh cuộc? Cái đó và tử vong đối chiến có cái gì khác nhau?" Du Dương ngạc nhiên nói.

"Tử vong đối chiến là sinh tử đấu, thắng bại lấy sinh tử mạng người trao đổi! Còn đối với đánh cuộc không phải tử đấu, song phương quy định tốt tiền đặt cược, chỉ khi có một bên chịu thua thì đấu thì là kết thúc, người thắng thắng được tiền đặt cược của người thua! Đối với đối chiến thì chính là tử vong đối chiến phương thức khiêu chiến cấp thứ nhất!" Hoàng Thế Ngọc cấp cho Du Dương một lời giải thích.

"Ah, lại vẫn có loại này đối chiến phương thức!"

Du Dương theo Hoàng Thế Ngọc thì đã hiểu rõ về cái này, tại mạo hiểm đảo có một bộ phận người chuyên môn lấy đánh cuộc mà sống. Bọn họ có tiền bạc, điểm tích lũy chủ yếu đều là thông qua đánh cuộc thu được.

Tại mạo hiểm đảo không chỉ Vãn Tinh Sơn sắp đặt sông bạc, mà các địa phương khác cũng có đánh cuộc sông bạc, bất quá các sông bạc đối với các nhân viên tham gia có thực lực và trình độ không giống với nhau, giống như đến Vãn Tinh Sơn, đối với sông bạc này thì người đến phải là có trình độ từ ngũ đến Cửu Tinh mạo hiểm gia chiếm đa số. Mỗi cuộc tranh tài, Vãn Tinh Phái đều phải trong tay người thắng lợi rút ra năm điểm phí dụng.

Du Dương rốt cục hiểu tại sao trước đây lúc lên núi cần phải tốn tiền mua phiếu vé, nguyên lai không phải vé xem phim, đó là phiếu vé để tham gia kiểu đối chiến này.

Du Dương nhìn về phía sông bạc giữa hai người đang đánh nhau kia, hai người kia thực lực tương đương nhau, đều là lục tinh mạo hiểm gia, thực lực trên dưới 《Niệm Lực Thôi Động》 thất trọng thiên.

Oanh! Hai người đối quyền với nhau sau đó liền tách xa nhau! Trên trận đấu người có chòm râu dài tự nhận không phải là đối thủ với tên còn lại nên giao ra một cái hẹn rồi rời cá cược đối chiến đài. Hắn xuống đài, lập tức hướng về phía sườn núi chỗ cao áp lực trường chạy đi, hắn muốn gia tăng tu luyện,

sau đó quay trở lại, giành lại số tiền thua vừa này.

Người thắng tự nhiên vui vẻ, ra đường sau đôi chiến đài đóng phí.

"Còn có ai muốn tiến hành đánh cuộc?" Hoàng Thế Ngọc đối với mọi người hô

Tất cả mọi người tại chỗ nhìn những người chung quanh bên cạnh, chủ yếu là nhìn đồng hồ huy chương trên tay đối phương, dự định tìm ra người có thực lực tương đương để tiến hành khiêu chiến đánh cuộc!

"Bằng hữu! Đánh cuộc không?"

Du Dương đang ở dưới quan sát bên trên thì, có một người đi đến trước người Du Dương, hấn hướng tới Du Dương khởi xướng khiêu chiến đánh cuộc!

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 132: Thiên Tinh Cự Thạch

Du Dương nhìn người muốn cùng hấn đánh cuộc. Chính là lúc Du Dương mới vào có gặp qua, tại gặp 3 lực trường nhìn thấy người áo lam năm sao mạo hiểm giả kia.

Người này đến từ Nam Lăng hải Vực, tên là Bắc Minh Hán! Bởi vì các thuyền sứ giả tuyển chọn nhân tài lên đảo thời gian cũng không hoàn toàn giống nhau, Đông Thắng Thần Châu cùng Nam Lăng Hải Vực thời gian kém hơn 5 năm, thời gian Bắc Minh Hán lên đảo so với Du Dương thì sớm hơn 5 năm.

Huy chương của Du Dương biểu hiện là tứ tinh mạo hiểm giả, so với huy chương của Bắc Minh Hán thấp hơn một cấp bậc. Ai cũng thích tìm người có tinh cấp thấp hơn mình để đánh cuộc, như vậy đối với chính mình mới có lợi!

"Đánh cuộc? Người muốn đánh cuộc gì?" Du Dương nhìn Bắc Minh Hán nói.

"Đương nhiên là đánh cuộc mạo hiểm tệ cùng điểm tích lũy!" Bắc Minh Hán trả lời.

"Sao, người muốn đồ bao nhiêu?" Du Dương hỏi.

"Một nghìn! Mạo hiểm tệ cùng điểm tích lũy mỗi thứ 1k!" Bắc Minh Hán nói.

Bắc Minh Hán ko có vận khí shit chó tốt như Du Dương, mạo hiểm tệ cùng điểm tích lũy của hấn chính là bản thân hấn tích lũy từng chút một mà có, cho nên hấn đối với mạo hiểm tệ cùng điểm tích lũy rất là quý trọng.

"Không, ta không đồng ý" Du Dương nói lại.

"Thế nào? Nếu như người cảm thấy quá nhiều thì chúng ta có thể thương lượng lại, nếu như ta thua, ta sẽ trả một nghìn mạo hiểm tệ cùng một nghìn điểm tích lũy. Còn nếu người thua, người chỉ phải trả 800 mạo hiểm tệ cùng 800 điểm tích lũy là được!" Bắc Minh Hán sợ Du Dương không dám chiến, liền cấp cho DU DƯƠNG điều kiện cực kỳ ưu đãi!

"No no, ta là chê người cược quá cmn ít đó. Ít nhất cũng phải cược hai vạn mạo hiểm tệ cùng điểm tích lũy mới chơi." Du Dương cười nói.

"Hai vạn?" Không riêng gì Bắc Minh Hán, mà ngay cả những người có mặt ở đây nghe xong cũng đều giật mình.

Tại Vãn Tinh Sơn, những người chiến đấu đánh cuộc đều là từ ngũ tinh đến cửu tinh mạo hiểm giả, bọn họ tài sản tối đa cũng không cao hơn mười vạn, một lần đánh cuộc liền cược hai vạn mạo hiểm tệ cùng tích phân, số tiền đặt cược này thật sự là quá lớn!

Bắc Minh Hán có chút do dự, bình thường đều là hai bên song phương đều đi tìm những người có thực lực tương đồng để chiến đấu, hấn tìm tới Du Dương là vì thấy Du Dương là tứ tinh mạo hiểm, so với chính mình thấp hơn một cấp bậc, như vậy hấn sẽ nắm chắc thắng lợi hơn một chút. Nhưng mà DU DƯƠNG hiện tại lại gia tăng thêm tiền đặt cược, hai vạn mạo hiểm tệ đã là toàn bộ gia sản của hấn, nếu như thua, hấn có lẽ phải yêu lại từ đầu a.

DU DƯƠNG thấy Bắc Minh Hán không đủ tự tin vượt lên chính mình, hấn liền nói thêm: "Nếu như ta thua, ta sẽ trả hai vạn năm nghìn mạo hiểm tệ cùng điểm tích lũy, còn nếu người thua, người chỉ cần bỏ ra hai vạn mạo hiểm tệ cùng điểm tích lũy là được!"

Đây chính là dụ hoặc trắng trợn a, Bắc Minh Hán đã động tâm, nhưng mà điểm tích lũy trong tay hấn đều dùng để thắng cấp đồng hồ huy chương, nếu

như thua, đẳng cấp mạo hiểm giả của hắn sẽ bị tụt xuống đến tam tinh cấp.

...

Đẳng cấp đối với mạo hiểm giả là cực kỳ trọng yếu, trừ có thân phận đặc thù bên ngoài, nếu không khi mua sắm trên Thương Thành mạo hiểm đảo, đẳng cấp càng cao, quyền hạn mua sắm lại càng cao, Thương Thành ưu đãi càng nhiều.

Bác Minh Hán ngẫm lại rồi nói: “Hai nghìn mạo hiểm tệ thì có thể, nhưng điểm tích lũy thì ta ko có nhiều như vậy! Ta tối đa cũng chỉ có thể bỏ ra năm nghìn điểm tích lũy!”

“Năm nghìn điểm sao?” Du Dương trầm ngâm: “Tuy rằng có ít một chút, nhưng mà thịt muối cũng là thịt! OK hết”

Sau một thương lượng mua đi bán lại, hai người liền ước định tiền cược là hai vạn mạo hiểm tệ và năm nghìn điểm tích lũy! Không có ai chiếm tiện nghi của ai.

Chiến đấu cũng không có nhiều quy củ cho lắm, chỉ cần một bên chịu thua hoặc bị rút xuống đài chiến đấu là bị xử thua.

Du Dương cùng Bác Minh Hán cùng nhau lên đài chiến đấu.

Bác Minh Hán trong lòng cực kỳ khẩn trương, tuy rằng hắn không phải lần đầu tiên lên đài chiến đấu, nhưng mà đặt cược món tiền lớn như vậy thì từ bé đến giờ là lần đầu.

“Năm vạn thất lực lượng! Siêu phẩm cấp vũ kỹ. Cự Sa Quyền!” Để có thể dễ dàng thắng Du Dương, Bác Minh Hán vừa lên đài liền lập tức xuất Siêu phẩm cấp vũ kỹ. Nắm tay của hắn giống như một đầu cá mập to lớn trong biển, đầu cá mập khoe ra một hàm răng chắc khỏe (như vừa dùng P/s trà xanh) hướng DU DƯƠNG cắn tới.

“Bốn vạn chín nghìn thất lực lượng! Siêu phẩm cấp vũ kỹ. Hình Ý Cửu Biến – Hồ Khiếu Quyền!” DU DƯƠNG cũng vận dụng siêu phẩm cấp vũ kỹ.

Bác Minh Hán là cá mập, mà Du Dương lại là mảnh hổ, bá chủ trong biển cả VS vương giả trên đất liền.

Oanh!

Hai người cứng đối cứng, Du Dương lui lại ba bước, còn Bác Minh Hán lui hai bước rưỡi.

Bác Minh Hán trên mặt mỉm cười, trong lòng dấy lên hi vọng thắng lợi, thấy Du Dương đối cứng thua mình một bậc, hắn lập tức tấn công. Hướng Du Dương đánh ra một quyền, “Năm vạn chín nghìn thất lực lượng. Cự Sa Chấn Tứ Hải!”

Thấy Bác Minh Hải lại xông đến chính mình, Du Dương lập tức xuất chiêu đón trả, “Năm vạn tám nghìn thất lực lượng. Hồ Khiếu Kinh Thiên Biến!”

Oanh! Ầm!

Du Dương vẫn là thua nửa bước nhỏ!

Thấy kết quả như vậy, Bác Minh Hán trong lòng vui vẻ, thân thể hắn không ngừng lại, lập tức hướng Du Dương xông đến, hắn dự định trong một hơi thở, đem Du Dương đánh rơi xuống đài chiến đấu.

Chỉ có điều Du Dương lại rất ngoan cường, tuy rằng mỗi chiêu đều là thua một chút như vậy, nhưng Bác Minh Hán cũng không có cách nào đem hắn đánh rơi xuống đài chiến đấu.

Bác Minh Hán càng đánh càng gấp, rõ ràng là thiếu chút nữa là có thể thắng lợi, nhưng mà dai dẳng mãi mà không thể đánh đổ được Du Dương.

Dần dần, Bác Minh Hán bắt đầu giảm sút lực lượng!

“Đờ mụ, ta liều mạng với ngươi!” Bác Minh Hán cắn răng nói: “Cuồng Sa Thôn Kinh Quyền!”

Quyền ảnh của Bác Minh Hán biến ra vô số đầu cá mập to lớn. Cho dù Du Dương có là Cá Kinh, thì mồm cá mập cũng phải đem hắn cắn nuốt bằng được!

“Hình Ý Cửu Biến – Long Tạng Phục Ma!”

Oanh! Sau một trận gà bay chó sủa, bụi đất mù mịt diễn ra, Bác Minh Hán đã bị DU DƯƠNG đánh rơi xuống đài chiến đấu. Du Dương đối với không chế lực lượng rất tốt, chỉ chiếm một chút thượng phong, khiến cho Bác Minh Hán thua không cam lòng, hắn nghĩ thắng lợi phải là hắn, chính là mình vận khí không tốt mới thua trận.

Không chỉ Bác Minh Hán có loại suy nghĩ này, mà tất cả mọi người ở đây đều nghĩ như vậy, đều cho rằng Bác Minh Hán thua quá đáng tiếc, Du Dương thắng nhờ vận khí.

Bác Minh Hán đau lòng đem hai vạn mạo hiểm tệ cùng năm nghìn điểm tích lũy chuyển đến tài khoản của Du Dương. Sau đó rời đi đài chiến đấu, đi

thăng đến cao áp lực trường đề tu luyện. Hắn muốn gia tăng tu luyện, gia tăng thực lực, sau đó tìm Du Dương đấu lại, đem số tiền thua cược trở về.

Một trận chiến này, Du Dương thoải mái thu hoạch hai vạn mạo hiểm tệ, người bình thường có lẽ là một năm đều không thể kiếm được nhiều như vậy.

Cùng Bác Minh Hán chiến đấu, Du Dương còn ăn đi mấy tầng thực lực. Du Dương phát hiện cái đài chiến đấu đánh cuộc này rất là tuyệt, hắn muốn thả lưới câu thêm nhiều cá to hơn nữa.

Sau khi chiến đấu với Bác Minh Hán xong, Du Dương lại trở về cao áp lực trường tu luyện.

DU DƯƠNG lập cho mình một cái kế hoạch, mỗi ngày tại cao áp lực trường tu luyện 20 giờ, sau đó 4 giờ tiếp theo thì đến đài chiến đấu tìm kiếm đối thủ đánh cuộc chiến đấu, tuy rằng không phải ngày nào cũng tìm được người đánh cuộc chiến đấu, nhưng có thể hấp thu một số kinh nghiệm võ kỹ của người khác cũng tốt.

Mới đầu, người cùng với Du Dương tiến hành đánh cuộc chiến đấu rất nhiều, nhưng dần dần mọi người phát hiện ra Du Dương dĩ nhiên là chưa từng thua một lần nào, tuy rằng tất cả đều là thắng trong hiểm cảnh, nhưng mà người thắng cuối cùng thì vẫn là hắn a.

Dần dần, bề trên của Văn Tinh Sơn bắt đầu chú ý tới Du Dương.

Có người phát hiện dưới gấp 10 lần lực trường không hề thấy bóng dáng của Du Dương đâu cả, lúc này mọi người bắt đầu hoài nghi Du Dương, cho rằng thực lực bản thân hắn rất mạnh, chỉ là đẳng cấp mạo hiểm giả của hắn tương đối thấp mà thôi.

Bác Minh Hán sau lần bại bởi Du Dương, hắn khắc khổ tu luyện, sau một đoạn thời gian, lại tìm đến DU DƯƠNG thách chiến, nhưng cuối cùng vẫn bị thua.

Sau lần thứ ba thua cuộc, Bác Minh Hán rốt cuộc tỉnh ngộ, nhưng mà lúc này Bác Minh Hán đã thua tới tảng gia bại sản, từ ngũ tinh mạo hiểm giả, biến thành nhất tinh mạo hiểm giả.

Du Dương tại Văn Tinh Sơn đã tu luyện được hơn hai mươi ngày trong thiên nhiên cao áp lực trường.

Hắn tại trong gấp 13 lần lực trường, liên tục tu luyện tới khi thực lực tăng lên không còn rõ ràng, mới có thể tiến nhập hạ cấp cao áp lực trường, như vậy mới có thể lợi dụng cao áp lực trường hiệu quả trọn vẹn.

Hơn hai mươi ngày thời gian, Du Dương đã tu luyện tới [Niệm Lực Thôi Động] đệ cửu trọng thiên đỉnh kỳ. Hiện tại hắn đã tiến vào gấp 18 lần lực trường. Tầng cao áp lực trường gấp 19 lần và gấp 20 lần cuối cùng hắn không có tiến vào, Du Dương dự định muốn dùng hai tầng cuối cùng để đột phá rào chắn đệ cửu trọng thiên, giúp mình tiến nhập [Niệm Lực Thôi Động] đệ thập trọng thiên cảnh giới.

Sau khi kết thúc tu luyện ngày hôm nay, Du Dương lại tới đài chiến đấu trên đỉnh núi, hôm nay hắn dự định tìm đến nhất động mạo hiểm giả tiến hành đánh cuộc chiến đấu, bởi vì nơi này mạo hiểm giả đều biết thành tích bất bại của Du Dương. Hiện tại đã không còn ai nguyện ý cùng hắn đánh cuộc chiến đấu nữa.

Trên Văn Tinh Sơn mạo hiểm giả chiếm đa số, nhưng là cũng có mấy người mạo hiểm giả cấp khá thấp, Du Dương muốn từ trên người bọn họ kiếm chút mạo hiểm tệ cùng điểm tích lũy.

Du Dương đi tới đài chiến đấu trên đỉnh núi, hắn phát hiện hôm nay trên đỉnh núi có rất nhiều người, trừ mấy người còn đang tu luyện trong cao áp lực trường, những người khác còn lại đều đến, hơn nữa Văn Tinh Thất Hùng cũng toàn bộ đồng đủ, không chỉ như thế, tại trên chiến đài vẫn còn có thêm một vài gương mặt mới.

“Duong Phong Lôi, hôm nay năm người huynh đệ chúng ta muốn cùng Văn Tinh Thất Hùng các người đồ chiến, dùng toàn bộ sở hữu tài sản trên người chúng ta đánh cược Văn Tinh Sơn các người. Các người có dám cược hay không!”

Du Dương thấy trên chiến đài đứng năm người, năm người này có hai người cùng mình lực lượng tương đương, mà ba người kia Du Dương nhìn không thấu, trong đó có hai người xung quanh thân thể tựa hồ có sóng lực chuyển động.

“Đcim, là Vô Thần, hơn nữa là hai tên Vô Thần! Hai Vô Thần đến đập phá, Văn Tinh Thất Hùng lần này gặp nạn rồi-!” Du Dương cả kinh nói.

Du Dương chen chúc đám người xung quanh, đi tới bên người Hoàng Thế Ngọc nhỏ giọng hỏi: “Hoàng lão ca, năm người này có địa vị gì, như thế nào mà kiêu ngạo như vậy?”

Hoàng Thế Ngọc cùng Du Dương cũng coi như là người quen cũ, Hoàng Thế Ngọc cau mày, nhỏ giọng đáp: “Bọn họ là Lang Nha ngũ huynh đệ! Tuy rằng bọn họ chỉ có năm người, nhưng trong bọn họ đã có hai người tu luyện thành Vô Thần!”

Dương Phong Lôi là lão đại Văn Tinh Thất Hùng, đã lăn lộn trên đảo mạo hiểm được hơn hai mươi năm, trở thành Vô Thần đã được mấy năm. Dương Phong Lôi nói: “Mạc Tham Lang, năm người huynh đệ các người có hai người là Vô Thần, mà huynh đệ chúng ta chỉ có mình ta là Vô Thần, nếu như các người muốn ba trận hai thắng mà nói, vậy chúng ta tuyệt đối sẽ không đồng ý!”

“Không phải ba trận hai thắng, ta và người, hai người chúng ta so đấu, một ván định thắng thua.” Lang Nha ngũ huynh đệ lão đại Mạc Tham Lang nói.

“Cái này...” Dương Phong Lôi vốn là muốn cự tuyệt Mạc Tham Lang chiến đấu, nhưng mà Mạc Tham Lang đưa ra điều kiện cũng xác thực là quá cmn

mê người.

Lang Nha ngũ huynh đệ nhân khí so ra cũng không kém Thất Hùng bọn hần, hơn nữa Mạc Tham Lang cùng Dương Phong Lôi tuổi tác tương đồng, tu vi sần sần như nhau, ai thắng ai thua rất khó nói, chỉ có thể xem ở vũ kỹ phát huy thế nào mà thôi!

“Đại ca, theo chân bọn hần đánh cuộc, các huynh đệ ủng hộ người!” Hoàng Thế Ngọc dẫn đầu nói.

Lúc trước Hoàng Thế Ngọc vẫn còn lo lắng Lang Nha ngũ huynh đệ dùng phương thức nhiều người chiến đấu. Nhưng sau khi nghe nói chỉ đấu một ván, bọn họ đối với tiền đặt cược đúng là đã động tâm.

“Tốt, ta tiếp thu đánh cuộc khiêu chiến của người!” Được các huynh đệ ủng hộ, Dương Phong Lôi tiếp nhận Mạc Tham Lang khiêu chiến.

“Vãi em, cấp bậc Võ Thần chiến đấu a!” Du Dương trong lòng đầy hưng phấn, hần lần đầu tiên nhìn thấy nhân vật cấp Võ Thần giao chiến.

Mọi người cùng nhường lại đài chiến đấu cho Mạc Tham Lang và Dương Phong Lôi, tuy rằng khi chiến đấu đồng hồ huy chương của hai người sẽ hình thành một cái lồng lực trường không gian, nhưng mà mọi người vẫn là thối lui đến một khoảng cách an toàn. Mạc Tham Lang cùng Dương Phong Lôi đứng đối mặt trên đài, lực trường quanh thân hai người đều hình thành lực trường lĩnh vực.

Du Dương thấy Mạc Tham Lang cùng Dương Phong Lôi lực trường lĩnh vực phạm vi dĩ nhiên kéo dài ra 20m. DU DƯƠNG biết, đây là chứng tỏ |Lực trường lĩnh vực| tu luyện tới đệ nhị trọng thiên.

“Dương Phong Lôi, các người Thất huynh đệ chiếm Vãn Tinh Sơn này đã lâu, hần là nên thay đổi chủ!” Mạc Tham Lang nói.

“Muốn Vãn Tinh Sơn. Vậy thì người phải xuất ra bản lĩnh thật sự mới được!”

Hai người lực trường lĩnh vực va chạm lẫn nhau, sau đó lại trung hòa lẫn nhau. Tiến vào cận chiến, từng người đều xuất ra vũ kỹ của chính mình.

Vừa ra tay, hai người đều sử dụng kinh thế cấp vũ kỹ! Bởi vì Võ Thần có lĩnh vực của chính mình. Tại trong lĩnh vực bọn họ có thể tự do biến vô hình hóa hữu hình.

“Mười hai vạn thất lực lượng! Liệt Yên Phong Nhận Trảm!” Dương Phong Lôi cách không phát ra một phong nhận bổ tới Mạc Tham Lang.

Du Dương thấy một phong nhận hình trăng lưỡi liềm ẩn chứa mười hai vạn thất lực lượng hướng Mạc Tham Lang chém qua.

“Đây là chân chính kinh thế cấp vũ kỹ sao? Phong nhận này hoàn toàn là do tư duy niệm lực biến thành, hơn nữa lực lượng thật lớn, là chân chính vô kiến bất tòi!” Du Dương dùng đệ nhị trí não tính toán một chút, một phong nhận trảm này, nếu đổi lại là hần, muốn tránh né là không có vấn đề, nhưng muốn tiếp được, tuyệt đối là không có khả năng.

“Kinh thế cấp vũ kỹ? Ta cũng biết, mười hai vạn thất lực lượng. Nga Lang Thôn Nguyệt!” (sói đói nuốt trăng)

Trước người Mạc Tham Lang hiện ra một cái đầu sói thật lớn, đầu sói hé miệng, một ngậm đem phong nhận trảm của Dương Phong Lôi nuốt vào, phong nhận hình trăng lưỡi liềm biến mất vô ảnh vô tung.

Mạc Tham Lang đắc ý: “Chiêu ‘Nga Lang Thôn Nguyệt’ này của ta chính là khắc chế Phong Nhận Trảm của người!”

“Mạc Tham Lang, xem ra hôm nay các người ngũ huynh đệ là có chuẩn bị mà đến, nhưng người cùng đừng nên đắc ý, tiếp thêm chiêu của ta ‘Phong Xé Lôi Hành’ !” Chiêu này của Dương Phong Lôi chẳng những có phong nhận mà còn kèm theo cả lôi bạo sấm sét.

“Hừ, Nga Lang Thôn Thiên!”

Hai bên đối đầu bằng kinh thế cấp vũ kỹ. Trận chiến cực kỳ gay cấn, bọn họ vừa đánh đã sử dụng những chiêu cực mạnh của bản thân.

Du Dương xem quá sượng, dùng đệ nhị trí não đem chiêu thức vũ kỹ của hai người đều ghi chép lại, sau đó tiến hành phân tích. Tuy rằng phân tích chiêu thức rõ ràng, nhưng Du Dương bây giờ cũng không thể sử dụng, muốn sử dụng kinh thế cấp vũ kỹ, nhất định phải là sử dụng tại lực trường lĩnh vực tự nhiên.

Oanh!

Hai người chính diện đối quyền. DƯƠNG Phong Lôi liền bị đánh rơi xuống đài chiến đấu.

“Người... người đã tu luyện đến |Lực trường lĩnh vực| đệ tam trọng thiên!” Dương Phong Lôi che vết thương ở ngực, sắc mặt tái nhợt nói ra.

“Ha ha, nếu như không phải ta tu luyện tới đệ tam trọng thiên lực trường lĩnh vực, ta sẽ không tới Vãn Tinh Sơn cùng người đối chiến. Tốt, người đã thua, từ hôm nay trở đi, Vãn Tinh Sơn này chính là của năm huynh đệ chúng ta!” Mạc Tham Lang nói tiếp, “Nhưng mà ta có thể cho các người một lần cơ hội, trong vòng nửa năm, người có thể khiêu chiến lấy lại toàn bộ gia sản của huynh đệ các người!”

“Hừ, trong vòng nửa năm, ta Dương Phong Lôi nhất định sẽ trở về đoạt lại Vãn Tinh Sơn này!” Thua trận trên sân nhà, Dương Phong Lôi cực kỳ mất mặt. Hần một phút đồng hồ cũng không muốn ở lại đây, bước nhanh rời khỏi đỉnh núi.

“Hoàng lão ca, các ngươi đi thật sao!” Du Dương kéo Hoàng Thế Ngọc lại nói.

“Đánh cược bị thua, ngày khác sẽ thắng lại là được. Đúng rồi, có chuyện ta muốn nói cho ngươi biết!” Hoàng Thế Ngọc ghé vào tai Du Dương nói thầm hai câu.

“Thật sự?” Du Dương trên mặt lộ ra sắc mặt vui mừng.

“Hiện tại Vãn Tinh Sơn này đã không phải là của chúng ta, ta lừa ngươi làm jh!” Hoàng Thế Ngọc nói.

“Ha ha, tốt, ta đây thật sự cảm tạ Hoàng lão ca!” Du Dương cười nói.

Vãn Tinh Thất Hùng xám xịt rời đi, từ trên người bọn họ, Du Dương cảm giác được cái jh gọi là thắng làm vua thua làm giặc.

Mạc Tham Lang thắng được Vãn Tinh Sơn, hân lập tức tuyên bố. Bắt đầu từ ngày mai, người nào muốn đi vào cao áp lực trường để tu luyện, đều phải nộp phí thêm một lần nữa.

“Đcml, lão tử tính ra tiền tháng này vẫn còn chơi đùa được bảy tám ngày nữa mới hết!” Du Dương trong lòng mắng chửi.

Không riêng gì Du Dương, còn có không ít người cũng giống như vậy, nhưng đám người Dương Phong Lô đã mang tiền đi, người ta là Vô Thần, ai dám đi đòi lại! Hơn nữa bọn họ vừa mới thua trận, trong bụng đầy hỏa khí, ai còn dám đi tìm phiền phức nữa, ngán mình sống quá lâu sao. Trong lòng mọi người tuy rằng không hài lòng, nhưng cũng chỉ có thể ngậm đắng nuốt cay giả vờ câm điếc.

Nghe được Mạc Tham Lang nói, Du Dương lập tức chạy về chỗ cao áp lực trường tại sườn núi, hân muốn dùng những ngày cuối cùng này để đột phá [Niệm lực thôi động] đệ thập trọng thiên.

Du Dương tiến vào gấp 19 lần lực trường, tại trong gấp 19 lần lực trường hân tu luyện hơn mười giờ, đến khi lực lượng áp súc, tích lũy đến đỉnh điểm, Du Dương liền tiến vào gấp 20 lần lực trường. Du Dương mở hướng trùng kích [Niệm lực thôi động] đệ thập trọng thiên.

Một giờ.

Hai giờ..

Ba giờ...

Cuối cùng, ở gấp 20 lần lực trường, Du Dương trùng kích đệ thập trọng thiên hơn năm giờ sau, hân rốt cục đột phá rào chắn, tiến nhập cảnh giới [Niệm lực thôi động] đệ thập trọng thiên. Đến đệ thập trọng thiên, nói cách khác Du Dương đã thấy được cánh cửa Vô Thần rộng mở, trở thành Vô Thần ngay trước mắt!

Tu luyện tới [Lĩnh hội thôi động] đệ thập trọng thiên, Du Dương kết thúc tu luyện, vì kỳ hạn như Mạc Tham Lang nói đã sắp hết. Du Dương muốn trước khi hết hạn tìm được đồ vật mà hân cần.

Lúc này Du Dương tỉ mỉ quan sát hoàn cảnh trong gấp 20 lực trường một chút, Du Dương tại chỗ trung tâm, quả thực thấy tảng đá kia như lời Hoàng Thế Ngọc nói.

Tảng đá kia toàn bộ là màu đen, cao cỡ hai người, từ trên đó tỏa ra lực trường cường đại, toàn bộ cao áp lực trường trên Vãn Tinh Sơn là từ trên người nó phát ra.

“Nguyên lai khối tinh thạch này chính là then chốt cấu tạo thành cao áp lực trường, phẩm chất của nó so với tư không thiên tinh kia mạnh hơn gấp trăm lần, tư không thiên tinh đem đặt trên khối thiên tinh kia căn bản không cảm giác được có lực trường tồn tại”.

Tư không thiên tinh kia niên đại đã lâu năm, lực trường đã muốn sớm biến mất. Nhưng trước mắt Du Dương khối thiên tinh thạch này lại khác, lực trường của nó phát ra thập phần mạnh mẽ.

“Gấp 20 lần lực trường này đối với ta tác dụng không lớn. Giữ lại cũng không có đất dùng, cạc cạc cạc!” Du Dương cười tà ác

“Bạch bạch...”

Tiểu phân thân Du Dương từ trên người hân bay ra. Nó há to mồm, đem nguyên khối thiên tinh thạch này trở thành thức ăn, bắt đầu tự kỷ gặm nhấm.

Tiểu phân thân vừa ăn vừa tiêu hóa, thân thể hân không ngừng lớn lên, một thước, hai thước... khi hân ăn được hơn nửa thiên tinh thạch, hân đã lớn bằng Du Dương bình thường không khác biệt lắm.

Chương 133: Giết Võ Thần

Cao áp lực trường trên núi này là do một khối thiên tinh thạch thật lớn cấu thành. Hiện tại thiên tinh thạch bị Du Dương Thái Tuế phân thân ăn phân nửa, lực trường lập tức phát sinh biến hóa, lực trường áp lực chợt hạ xuống, tại giữa lực trường mọi người đang tu luyện đều chịu ảnh hưởng.

PHỐC PHỐC PHỐC",

Mấy người đang trong quá trình tu luyện nhập tâm. Trong miệng phun ra máu tươi.

Vạn sói đối là Lang Nha Ngũ huynh đệ lão tam, 《Niệm Lực Thôi Động》 đã tu luyện tới thập trọng thiên, cũng là có hi vọng trở thành Võ Thần cường giả, ngày hôm nay nghe theo mệnh lệnh của đại ca Mạc Tham Lang đến giữa cao áp lực trường giữa dọn bãi, khiến những người đang tu luyện bên trong một lần nữa giao nộp phí

Vạn sói đối mới vừa mới đi tới bốn lần lực trường ở bên trong, mới đuổi ra ngoài một người, lúc này lực trường áp lực đột nhiên phát sinh chấn động. "Chuyện gì xảy ra?"

Vạn sói đối chống đỡ vài lần áp lực hướng vào bên trong chỗ biến động chạy vội vào, thế nhưng hắn càng chạy lực trường áp lực càng giảm theo thời gian. Hắn thấy một cái cự nhân cao hơn ba mét đang ở đằng trước găm thiên tinh thạch có chứa lực trường áp lực kia.

Vạn sói đối bây giờ mới biết tác dụng của viên tinh thạch này, hắn hô to: "Người đang làm cái gì, mau thả thiên tinh thạch ra".

Cự nhân thấy vạn sói đối nói nhưng cũng không để ý tới hắn, trái lại đem thiên tinh thạch còn lại một chút tung lên trên không, sau đó miệng hắn há to so với thiên tinh thạch còn lớn hơn. Một ngụm đem thiên tinh thạch nuốt vào trong bụng.

Vạn sói đối nhìn thiên tinh thạch theo cổ của cự nhân trôi vào trong bụng.

"Đem thiên tinh thạch nhỏ ra cho ta ". Vạn sói đối thấy cự nhân đem thiên tinh thạch cuối cùng cũng ăn nốt, hắn lập tức cấp tốc phi thân hướng cự nhân tấn công.

Ăn xong một khối thiên tinh cuối cùng, sau đó Du Dương phân thân đã cao được hơn ba mét, gặp phải vạn sói đối đang hướng hắn lao tới, hắn quay cái bụng to ừng ực ực ngược trở lại, khi vạn sói đối vọt tới trước người hắn thì hắn đột nhiên phun ra các phế vật trong thân thể. Đồng thời lúc đó trong người phân thân tỏa ra một lực trường nén ép gần mười vạn thất lực lượng, thoáng cái đem vạn sói đối đạn đẩy bay ra ngoài.

Vạn sói đối cũng là 《Niệm Lực Thôi Động》 thập trọng thiên cường giả, lực lượng cũng tiếp cận mười vạn thất, cho nên cũng chỉ bị Du Dương phân thân đẩy lùi, cũng không có triệt để đánh bại được hắn.

Vạn sói đối nhìn cự nhân cao to trước mắt này, hắn cả kinh nói: "Lực trường lĩnh vực? Người là Võ Thần!"

Du Dương Thái Tuế phân thân tại vì ăn thiên tinh thạch nên hắn không chỉ đồng hóa thiên tinh thạch trong kim tinh, song song cũng hấp thu thiên tinh thạch giữa cao áp lực trường, chính mình trở thành một lực trường lĩnh vực mới.

Nói cách khác Du Dương Thái Tuế phân thân đã tiến hóa thành Võ Thần phân thân.

Lực lượng của Võ Thần phân thân cùng lực lượng Du Dương tương đồng, đều là chín vạn chín ngàn thất lực lượng, nhưng phân thân lại có được 20m lực trường lĩnh vực, so với bản thân Du Dương còn cường đại hơn.

Võ Thần phân thân thân thể run rẩy, thân thể của hắn lấy mất thường có thể thấy được tốc độ bắt đầu biến hóa cuối cùng biến thành giống như Du Dương, đây là phân thân cải biến mật độ thân thể, thu nhỏ lại thể tích.

Vạn sói đối bị cảnh tượng trước mắt làm kinh ngạc đến ngây người, Võ Thần tuy rằng có thể tinh thông dễ dàng không chế thân thể, nhưng không có cái loại năng lực này, biến lớn thu nhỏ lại dễ dàng.

Du Dương phân thân nhỏ đi về phía vạn sói đối, hắn đi mỗi bước một gần hơn vạn sói đối, vạn sói đối cả kinh nói: "Người", người", người muốn làm gì? .

Võ Thần phân thân trên mặt lộ ra một nụ cười tà trông giống hệt Du Dương, hắn nói: "Không làm gì, chỉ là muốn nghiệm chứng một việc!"

Võ Thần phân thân nói xong, hắn đột nhiên vọt tới trước người vạn sói đối, một quyền đánh vào ngực vạn sói đối.

Võ Thần phân thân tạo ra lực trường lĩnh vực làm cho vạn sói đối chịu áp lực thật lớn, cho nên một quyền này Võ Thần phân thân tùy ý đánh tới trên người vạn sói đối.

PHỐC! Vạn sói đôi bị đánh nôn ra một ngụm máu tươi, thân thể bay ra ngoài, đập vào trên vách đá bằng thạch bích, làm rơi mấy khối đá vụn.

Du Dương theo đó đi vào trong góc, hẩn nhìn về phía đồng hồ huy chương của chính mình, chờ đợi, nhưng huy chương không có bất kỳ nhắc nhở nào xuất hiện.

"Haha, phân thân vậy mà không chịu mạo hiểm đảo pháp tắc, ta đây sau này muốn đánh ai có thể không cần lo lắng á!"

Du Dương cũng rất quan tâm đến việc phân thân đã dung hợp thiên tính thạch và được trở thành Vô Thần 《 lực trường lĩnh vực 》, điều này làm cho Du Dương mừng rỡ không thôi, lần này hành trình đến Vãn Tinh Sơn thu hoạch thật sự là quá lớn!

"Không được! Làm ra động tĩnh lớn như vậy, ta phải mau nhanh rời khỏi! Lang Nha Ngũ huynh đệ còn có hai là Vô Thần á! Tuy rằng lấy thực lực của phân thân có thể ứng phó một người, nhưng nếu như hai người đều đi tới thì toi rồi. Vậy thì không dễ xử lý lắm".

Nghĩ tới đây, Du Dương lấy tay vỗ lên vai Vô Thần phân thân, Vô Thần phân thân lập tức thu vào trong thân thể của Du Dương, bởi vì nó là một cái plug-in trong thân thể của Du Dương, vì thế mà Du Dương đối với nó có thể tùy tâm sở dục thu thả ra bên ngoài.

Hiện tại Du Dương chính là đang có bách biến phân thân trên một thân thể gốc là Du Dương, nói cách khác Du Dương hiện tại đang sở hữu một phân thân, nếu như muốn mình càng ngày càng nhiều phân thân, vậy hẳn phải tìm được nhiều đồ vật có chứa tinh năng lượng, tốt nhất là đồ vật được cấu thành như hòn đá kim loại có chứa cao áp lực trường này, như vậy mới tăng thể tích của phân thân, khiến chính mình càng nhiều phân thân hơn. Đồng thời cũng có thể tăng thêm cho phân thân " Cường độ lực trường lĩnh vực "

Thu hồi lại phân thân, sau đó Du Dương hướng bên ngoài động chạy vội đi.

Du Dương đang trong quá trình lẩn trốn nhưng quên trên mặt đất còn có một vạn sói đôi đang nằm đó, hẩn dùng đồng hồ huy chương mở chức năng qua lại bằng thư từ, lúc này đám người Mạc Tham Lang đã nhận được thư cầu cứu của vạn sói đôi.

Khi Du Dương đi ra tới cửa bằng tốc độ nhanh nhất thì đám người Mạc Tham Lang đã ngăn ở cửa động khẩu.

"Tặc tử chạy đâu! Đánh thương tam đệ ta ngươi còn muốn chạy!" Mạc Tham Lang cũng không chú ý tới mạo hiểm đảo pháp tắc. Hẩn hét lớn một tiếng liền hướng Du Dương xông lại.

"Muốn bắt ta, còn lâu đi! ", Du Dương đột nhiên thi triển ra hai cái cánh màu xám bạc, hai cánh cùng động, mấy tích tắc đã bay lên trời, định mang người bay đi.

"Vô Thần khí cụ?" Mạc Tham Lang không nghĩ tới Du Dương trên người sẽ có Vô Thần khí cụ có thể phi hành.

Nhưng Mạc Tham Lang lại không chịu có ý buông tha cho Du Dương. Hẩn hai chân đạp một cái, thân thể như một viên đạn pháo phản nộ bắn hướng lên trời.

"Trở lại cho ta!" Mạc Tham Lang một trào hứ không về phía Du Dương đem hẩn nhốt vào trong lực trường lĩnh vực. Một cái bàn tay to vô hình lập tức định thu phục Du Dương.

Du Dương cảm giác thân thể bị vật gì đó trói buộc chặt, hẩn lập tức phái ra Vô Thần phân thân. Một quyền mạnh mẽ hướng về phía Mạc Tham Lang

Oanh! lực lượng của Mạc Tham Lang nếu so với lực lượng của Du Dương Vô Thần phân thân mạnh hơn nhiều, nhưng do hẩn đang ở trên không trung. Thân thể đã tiêu thất hơn phân nửa năng lực. Một quyền này của hẩn cùng với Du Dương Vô Thần phân thân cân sức ngang tài, ai cũng không có chiếm được tiện nghi của nhau.

Vô Thần phân thân mượn phản chấn của lực lượng, bay trở về trong thân thể Du Dương, thân thể hẩn cũng thoát ra khỏi sự khống chế lực trường của Mạc Tham Lang, Du Dương đang muốn bay đi thì đồng hồ huy chương của Du Dương xuất hiện nhắc nhở:

"Cấp năm sao mạo hiểm gia Mạc Tham Lang hướng ngươi khởi xướng tử vong khiêu chiến, ngươi hay không chấp nhận!"

Đã bay lên cao trên bầu trời Du Dương đột nhiên trụ thân dừng lại, hẩn cau mày nhìn về phía Mạc Tham Lang trên mặt đất, lúc này Mạc Tham Lang đang nhe răng cười nhìn hẩn, "Muốn chạy, đem phân nửa tài sản cùng vi tích phần của ngươi lưu lại rồi hãy đi!"

Du Dương thu cánh, từ trên bầu trời rơi xuống. "Tuồng dùng chút công sức mà lấy đi tiền của ta sao, cho dù có là Thiên Vương lão tử cũng không thể lấy!"

Du Dương hào phóng không do dự lựa chọn "Tiếp thu khiêu chiến!"

Đồng hồ huy chương hình thành lực trường không gian, đem hai người bao vây tại lực trường trong không gian.

"Ngươi còn không có tu luyện thành Vô Thần, ngươi cho là chỉ bằng Vô Thần khí cụ trên người của ngươi có thể thắng ta nổi ta sao?" Mạc Tham Lang nói.

"Hừ làm sao ngươi biết ta không phải Vô Thần!"

Du Dương trong lúc nói chuyện, Võ Thần phân thân hiện ra trước người hắn, quanh thân thể phân thân lực trường chuyển động, hình thành trong phạm vi 20m tồn tại lực trường lĩnh vực!

"Ân?" Mạc Tham Lang lần đầu tiên thấy loại phân thân năng lực này, hơn nữa lực lượng phân thân còn so với bản chủ mạnh hơn nhiều.

Du Dương sợ một lúc nữa các huynh đệ khác của hắn đều chạy tới, hắn biết bên trong vẫn còn một Võ Thần tồn tại. Nếu như cùng chống lại hai Võ Thần, cái đó chính mình không dễ dàng rời khỏi, cho nên hắn chấp nhận tiếp thu tử vong khiêu chiến với Mạc Tham Lang.

Du Dương Võ Thần phân thân vừa xuất hiện về sau lưng hắn, Du Dương lập tức phát động công kích.

"Phong Nhận Xé Trời Trảm!" Du Dương vừa ra tay chính là kinh thế cấp vũ kỹ, tuy rằng hắn không có thể tùy ý sử dụng kinh thế cấp của Võ Thần, nhưng Võ Thần phân thân của hắn thì có thể.

Du Dương liên tiếp phóng ra bảy tám cái Phong Nhận Xé Trời Trảm. Bọn chúng gào thét hướng phía Mạc Tham Lang bắn xuyên qua.

Mạc Tham Lang sử dụng một chiêu "Sói đói nuốt nguyệt" đem toàn bộ những Bán Nguyệt Lưỡi Dao Gió đao của Du Dương toàn bộ hóa giải.

Mạc Tham Lang nói: "Tuy rằng ngươi có phân thân kỹ thuật cao hộ vệ. Nhưng lực lượng quá thấp, vẫn chưa tới mười vạn thất, Dương Phong lời đã tu luyện tới 《 lực trường lĩnh vực 》 đệ nhị trọng thiên, nhưng hắn cũng không phải đối thủ của ta, ngươi thì càng không được làm đối thủ của ta!"

"Cũng không hẳn là như vậy! Phiêu Miêu Long Du Bộ! Phong Thần Mê Tung bộ!"

Phân thân long du, bản thể mê tung, hai bóng người tương hỗ giao thoa cùng hướng Mạc Tham Lang tiến lên, cũng không đứng im mà chạy quanh thân hắn.

Du Dương thi triển bộ pháp tại Ngự Phong thoa tăng nhanh, tốc độ như thiểm điện, làm cho Du Dương cùng Võ Thần phân thân bóng dáng biến mất, bản thể cùng phân thân tạo thành một cái lưới hồ quang điện thật lớn, đem Mạc Tham Lang vây ở trong lưới điện đó. Nếu như nhìn kỹ còn có thể thấy hồ quang bên trong chứa nhiều tiểu Thái Cực Âm Dương đao.

"Âm dương tuyệt sát không gian!" Du Dương tư duy niệm lực khẽ động, muốn dùng âm dương tuyệt sát không gian thu chặt lại, muốn đem Mạc Tham Lang phân thân ở bên trong.

Âm dương tuyệt sát không gian là bản âm dương tuyệt sát trận đã được thăng cấp, muốn thành công thì Du Dương cùng Võ Thần phân thân của hắn phải chung sức mới hoàn thành.

"A! Không" Mạc Tham Lang tại trong không gian âm dương tuyệt sát trận gây dựa kịch liệt.

Võ Thần lực lượng nếu so với lực lượng võ thần phổ thông mạnh hơn rất nhiều, nhưng Du Dương âm dương Lưỡng Nghi đao ngay cả phi thuyền bằng từ trường đều có thể cắt được, Võ Thần **, cái kia tự nhiên muốn cắt qua dễ hơn nhiều.

PHỐC! Từ đầu lực trường trong không gian dần dần xuất hiện một mảnh huyết vụ

《 lực trường lĩnh vực 》 tam trọng thiên Võ Thần bị Du Dương thất cổ tại âm dương tuyệt sát trong không gian của hắn. Lang Nha mấy huynh đệ bị một màn trước mắt làm kinh ngạc đến ngây người, Mạc Tham Lang là đại ca của bọn hắn Ngũ huynh đệ, lực lượng cường đại nhất, tận mắt thấy đại ca của mình bị người khác thất cổ, bọn họ thể nào cũng không thể tin được đây là sự thực.

Từ đầu lực trường không gian tiêu thất, Du Dương không nói hai lời, lập tức vỗ cánh bay cao rời khỏi Vãn Tinh Sơn.

Du Dương cùng với Mạc Tham Lang tử vong đối chiến bị những mạo hiểm giả trên sao băng núi đều xem rõ ràng, Du Dương bọn họ đều biết qua, đã từng có một bộ phận các mạo hiểm giả vẫn cùng Du Dương tại chiến đài đánh cuộc qua không ít lần.

Bọn họ nhận thức Du Dương tuy rằng thắng qua bọn họ, nhưng cũng không thể tưởng tượng có ngày hôm nay, như thế này quả là biến thái quá.

Trong đám người Bắc Minh Hán hai chân liên tục run. Khóc ròng nói: "Hắn, hắn, hắn một chiêu là có thể giết chết Võ Thần, ta dĩ nhiên không biết sống chết lại liên tục khiêu chiến hắn ba lần!"

Cạc cạc, Võ Thần cũng cùng cái trắng như nhau, một đao có thể chém chết một người! Ha ha! Cái trắng đêm nay xin nghỉ, chỉ có thể canh một, xin lỗi! Liên tục mãi hai bán nguyệt viết, thể xác và tinh thần uể oải khiến cái trắng nghỉ ngơi một đêm, cảm tạ!

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 134: Liệt Viêm Kinh Lôi

Nhị ca, làm sao bây giờ. Lang Nha Ngũ huynh đệ lão đại là Mạc Tham Lang đã chết trận,giờ tất cả đều nhìn về phía nhị ca Hách sắc lang của bọn họ.

"Thực lực của hần trên đại ca. Chúng ta cũng không phải đối thủ của hần! Bất quá thù của đại ca không thể cứ như vậy mà bỏ qua được! Chúng ta giết không nổi hần. Nhưng trên mạo hiểm đảo có rất nhiều người có thể giết hần!" Lão nhị Hách sắc lang nói.

Du Dương bay khỏi Vãn Tinh Sơn, hần rơi xuống bên cạnh một mảnh sơn cốc, Du Dương nhìn trên bản đồ một chút, phiên sơn cốc này là Truy Tinh Cốc.

Du Dương rơi xuống mặt đất,sau đó hần bắt đầu kiểm tra lại chiến lợi phẩm của mình! Hần tại tử vong khiêu chiến chiến thắng năm sao mạo hiểm gia Mạc Tham Lang, được toàn bộ tài sản của Mạc Tham Lang. Bao gồm tài khoản Mạc Tham Lang sở hữu mạo hiểm tệ cùng vi tích phân, trừ những thứ đó ra còn có đồng hồ huy chương, toàn bộ vật phẩm áp súc trong không gian của Mạc Tham Lang.Khi mà Du Dương giết chết Mạc Tham Lang những vật phẩm này đã tự động truyền tống đến đồng hồ huy chương trong không gian áp súc của Du Dương.

Mạc Tham Lang tài khoản mạo hiểm tệ không có nhiều như Du Dương tưởng tượng, chỉ có hơn hai mươi vạn mạo hiểm tệ. Vi tích phân cũng không nhiều, hơn nữa bản thân vi tích phân của Du Dương, vừa vận tốt khiến Du Dương có đẳng cấp mạo hiểm tăng lên tới cấp năm sao.

Mạc Tham Lang có đẳng cấp mạo hiểm cũng là cấp năm sao mạo hiểm gia,cho dù vi tích phân của Du Dương thiếu, hần cũng có thể thu được đẳng cấp mạo hiểm của Mạc Tham Lang, trở thành cấp năm sao mạo hiểm gia.

Du Dương lại tra cứu một chút vật phẩm trong không gian áp súc của Mạc Tham Lang, tìm nửa ngày, lại không phát hiện cái đồ vật gì có giá trị cả. Kiểm tra xong chiến thắng khí cụ,Du dương dự định trở về mạo hiểm đảo trong Thương Thành mua một cái tin tức về cao áp lực trường.

Du Dương còn chưa kịp tiến nhập thương thành, đồng hồ huy chương lại đột nhiên bắn ra một cái nhiệm vụ tin tức, nội dung là: mạo hiểm đảo hồng sắc lệnh truy sát, mục tiêu cấp năm sao mạo hiểm gia Du Dương!

Hơn nữa hồng sắc lệnh truy sát còn có hình ảnh của Du Dương. Tuy rằng Du Dương ấn dấu cấp bậc chân thật. Nhưng vào thời gian tuyên bố lệnh truy sát trên mạo hiểm đảo. Mạo hiểm đảo đã xác định mạo hiểm đẳng cấp của Du Dương rồi.

"Ta đâm! Hồng sắc lệnh truy sát, Lang Nha huynh đệ này đủ quyền để lục soát a!"

Du Dương không cần đoán cũng biết treo giải thưởng tin tức này là Lang Nha Tứ huynh đệ, mạo hiểm đảo lệnh truy sát phân bốn cái cấp bậc. Theo thứ tự là lam sắc, hoàng sắc, màu cam cùng hồng sắc, trong đó hồng sắc lệnh truy sát là cấp bậc cao nhất, thù lao đạt được một trăm vạn mạo hiểm tệ.

"Một trăm vạn mạo hiểm tệ a! Không biết sẽ có bao nhiêu nhân vật cấp Võ Thần động tâm đây!"

Truy sát hồng sắc lệnh dùng để truy sát truy nã người.Do đó không được mạo hiểm đảo bảo hộ, không cần phát sinh tử vong khiêu chiến. Ai cũng có thể giết hần, ai giết trước thì người đó được.

"Con mẹ nó,. Lang Nha Tứ huynh đệ thật là hung ác!"

Một trăm vạn mạo hiểm tệ. Chẳng những có thể hấp dẫn đến Võ Thần. đồng thời cũng sẽ khiến Du Dương ở vào sự truy sát cùng nguy hiểm vô tận.

Du Dương trầm nghĩ: "Phải nhanh một chút tăng thực lực của chính mình mới được!"

Tuy rằng hần hiện tại có Võ Thần phân thân, có thể chiến thắng 《 lực trường lĩnh vực 》 tam trọng thiên Võ Thần, nhưng vẫn là có rất nhiều người có thể giết chết hần?

Du Dương mở mạo hiểm đảo Thương Thành danh sách vũ kỹ, hần muốn mua một cái kinh thể cấp vũ kỹ, hiện tại Lang Nha Tứ huynh đệ phát ra "Hồng sắc lệnh truy sát" trong tay mình có nhiều hơn một cái vũ kỹ lợi hại, vậy thì nhiều hơn một lần bảo vệ tiền vốn a.

Du Dương bây giờ là cấp năm sao mạo hiểm gia. Hần có thể mua cấp năm sao kinh thể vũ kỹ. Cấp năm sao kinh thể cấp vũ kỹ giá là năm mươi vạn mạo hiểm tệ. Trước Mạc Tham Lang cùng Dương Phong lời sử dụng kinh thể cấp vũ kỹ đều là một sao cấp, còn không có được như Du Dương tự nghĩ ra "Âm Dương Lưỡng Nghi đạo" cường hần, Du Dương với Âm Dương Lưỡng Nghi đạo nếu như tiến hành ước định. Ít nhất cũng là hai sao kinh thể cấp vũ kỹ

Du Dương trước khi đến Vãn Tinh Sơn thì trong tài khoản có hơn hai mươi vạn mạo hiểm tệ, ngày hôm nay giết chết Mạc Tham Lang, Du Dương lại có thêm hơn hai mươi vạn mạo hiểm tệ. Thêm cùng nhau, vừa lúc có hơn năm mươi vạn.Cũng đủ mua một cái kinh thể cấp vũ kỹ.

Du Dương tại danh sách liệt kê kinh thể cấp vũ kỹ năm sao nhìn một chút. danh sách liệt kê vũ kỹ có rất nhiều thể loại, Du Dương nhìn trúng một cái, là "Liệt Viêm Kinh Lôi" kinh thể cấp vũ kỹ.

Du Dương sở dĩ nhìn trúng cái vũ kỹ này. Là vì Du Dương nhìn trúng hai chữ bên trong ‘viêm, lôi’. Du Dương trong đầu có một chút kinh thể cấp vũ kỹ hình thức ban đầu, chính là cần hòa cùng lôi hợp nhất mới thành.

Tuy rằng năm mươi vạn mạo hiểm tệ là một con số không nhỏ. Nhưng Du Dương biết, chỉ có tiền thì không thể được. Còn phải dựa vào số mệnh mới có thể tồn tại được.

Sở dĩ Du Dương quả quyết mua xuống "Liệt Viêm Kinh Lôi" vì cái này là cấp năm sao kinh thể vũ kỹ

Du Dương trước tiên là xác nhận chính mình lựa chọn vũ kỹ, sau đó chuyển khoản, sau khi trả tiền cấp năm sao kinh thể vũ kỹ Liệt Viêm Kinh Lôi được download đến trong đồng hồ huy chương của Du Dương à?

Du Dương lập tức xem lướt qua một lần. Sau đó khiến đệ nhị trí não tiến hành phân tích số liệu. Đồng thời tìm ra chỗ tu bổ nâng cấp lên, cuối cùng hắn lại tăng thêm một vũ kỹ plug-in, Du Dương vũ kỹ plug-in lại hoạt động ba bốn lần. Kinh thể cấp vũ kỹ này đã thăng cấp đến cấp Bạch Ngân một sao.

Bởi vì chủ thể Du Dương còn không có tu luyện thành là Võ Thần. Cho nên dưới tình huống không có Võ Thần khí cụ, hắn vô pháp sử dụng kinh thể cấp vũ kỹ.

Bất quá Du Dương đệ nhị trí não lại cấp Du Dương nghĩ ra một biện pháp, đó chính là phân thân phụ thể.

Phân thân phụ thể chính là khiến Võ Thần phân thân phụ thể tại trên thân thể Du Dương, khiến cho Du Dương có phân thân lực trường lĩnh vực! Bởi vì Võ Thần phân thân chính là một cái plug-in của Du Dương, cho nên hắn có thể hoàn mỹ mà phụ thể tại trên người Du Dương, như vậy, Du Dương mới có thực lực của Võ Thần. Du Dương xác thực thực lực của chính mình một lần nữa đồng thời có thể sử dụng kinh thể cấp vũ kỹ.

"Liệt viêm!" quát lên một tiếng, tay trái của Du Dương bốc cháy lên liệt hỏa hùng hực.

"Sấm sét!" Xèo xèo C-K-I-T...T, lòng bàn tay phải của Du Dương xuất hiện lam sắc điện quang cuộn cuộn, điện quang tại nơi lòng bàn tay hắn chậm rãi ngưng tụ tạo ra một cái quang cầu.

"Ha ha ha" ta hiểu rồi! Liệt viêm cùng sấm sét nguyên lai là hình thành như vậy!" Du Dương vui vẻ nói.

Lôi là điện biến dị, muốn có lôi thì dựa giỡn trước mới có điện được, Võ Thần lực trường lĩnh vực có thể là do trong thân thể các tế bào cao tốc cọ xát lẫn nhau, trong khi đó cũng có thể khiến bên trong các vật chất tương hỗ cọ xát cùng nhau, cọ xát nhanh sẽ sản sinh điện lưu, niệm lực khống chế tốt, dĩ nhiên là có thể hình thành sấm sét.

Mà nguyên lý của Liệt viêm là chỉ dùng niệm lực cường đại đem lực trường bên trong lĩnh vực thủy phân tử mạnh mẽ xé rách. Đem hơi nước tạo thành khí hy-đrô cùng khí ô-xi, khống chế tốt tỉ lệ, sau đó chỉ cần một chút hồ quang, những khí này tự nhiên sẽ bốc cháy lên.

PHỐC! Du Dương tay trái vung lên, trong tay hắn liệt viêm nhất thời hình thành một cái Hỏa Long, Hỏa Long dưới sự khống chế của Du Dương, thiêu hủy một mảnh cây cối trước mắt.

Sau đó Du Dương tay phải cùng chỉ gãy nhẹ một cái. Trong tay hắn Lôi cũng bắn ra ngoài

Oanh một tiếng, đem một khối tảng đá đánh nát tan.

"Ta đảm, ta chỉ dùng hai tầng lực lượng mà có uy lực lớn như vậy! Cấp năm sao kinh thể vũ kỹ quả nhiên lợi hại!"

Chiều này "Liệt Viêm Kinh Lôi" điều quan trọng nhất là sử dụng như thế nào không cho Hỏa Viêm làm bị thương chính mình cùng với điện lôi chuyển hướng, nếu như là người thường cho dù là có được cái phương pháp tu luyện vũ kỹ này, nhưng muốn tu luyện ra Hỏa Viêm cùng Lôi Điện, đều cần phải tập luyện rất nhiều lần, mà muốn sử dụng trình độ nhuần nhuyễn thì thời gian là rất lâu. Không giống như Du Dương cứ như vậy lấy ra sử dụng, sợ rằng trên thế giới này cũng chỉ có một mình hắn có thể làm được.

Mặc dù Du Dương dưới tình huống chính mình phân thân phụ thể tạo ra Võ Thần với lực trường lĩnh vực, nhưng chung quy không phải lực lượng của bản thân hắn, Du Dương muốn chính mình tu luyện thành là Võ Thần mới là cuối vương đạo.

Du Dương lại vào mạo hiểm đảo trong Thương Thành tra tìm tin tức hữu dụng có liên quan đến cao áp lực trường.

"Ân? tin tức này thế nào mà dễ dàng tìm được như vậy?"

Du Dương tại mạo hiểm đảo trong Thương Thành thấy một cái tin tức về cao áp lực trường, giá cả của một cái tin tức này chỉ cần một vạn mạo hiểm tệ.

"Thế này là tiện nghi cho mọi người rồi?" Du Dương nghĩ một hồi, hay là quyết định đến xem thử.

Bởi vì Du Dương vừa tiêu hết năm mươi vạn mạo hiểm tệ, trong tay hắn tài chính đã không đủ mười vạn, hắn vốn định mua một cái tin tức trên dưới mấy vạn nhưng đột nhiên thấy tin tức này chỉ có một vạn mạo hiểm tệ.

Tại Vãn Tinh Sơn này hơn hai mươi ngày. Du Dương cũng cùng các mạo hiểm giả khác giao lưu quá nhiều những mạo hiểm tâm đắc, hắn biết giá cả tin tức càng thấp thì hệ số nguy hiểm lại càng cao.

Du Dương trước chỉ cần tốn mười vạn mạo hiểm tệ để mua tin tức, có thể nói căn bản là không có gì nguy hiểm. Chỉ cần tiêu chút mạo hiểm tệ, hắn có thể tiến nhập đến cao áp lực trường.

Mà chỉ cần dùng một vạn mạo hiểm tề là mua được tin tức. Hẳn là tồn tại không ít nguy hiểm.

Bất quá Du Dương chính là vì cao áp lực trường mà mạo hiểm tới nơi này.

Du Dương nhìn một chút tin tức mua được. Trong tin tức mua chỉ viết có đúng ba chữ: Truy Tinh Cốc.

"Truy Tinh Cốc? Ta đảm, không phải là cái chỗ dưới chân ta đây sao? ***, mạo hiểm đảo Thương Thành có chuyện quái gì xảy ra vậy, luôn luôn đùa giỡn lão tử phải không! Không thể để cho ta tiêu tiền thoải mái một chút sao!"

Lần đầu tiên Du Dương dùng tiền mua hai cái tin tức, được đáp án cùng một chỗ, mà lần này lại càng trùng hợp. Tin tức mua được chỉ rõ địa điểm là dưới chân Du Dương, cái này làm sao không khiến Du Dương tức giận.

Du Dương nhìn một chút Truy Tinh Cốc trước mắt, Truy Tinh Cốc có hình dáng trắng lười lười, chạy liên tục vài dặm, cốc sâu không thấy đáy, hai bên đều là vách đá, người bình thường muốn xuống phía dưới thập phần trắc trở.

Bất quá cái này không làm khó được Du Dương. Du Dương thì triển ra đằng sau lưng một đôi cánh màu bạc, sau đó thân thể nhảy lên hướng về đáy cốc bay xuống.

Du Dương trên chân có Ngự Phong Ngựa, cho nên bay đi thoải mái, nhẹ nhàng tránh thoát khỏi những tán cây trong rừng, cuối cùng an toàn rơi xuống mặt đất.

Du Dương lướt xuống mặt đất, hẳn chợt nghe được âm thanh từ chỗ không xa truyền đến tiếng đánh nhau.

"Lẽ nào cũng có người tới nơi này tìm cao áp lực trường?" Du Dương chân điểm nhẹ tại trên lá cây, thân thể như gió hướng thanh âm đầu nguồn bay qua.

Khi Du Dương đi tới chỗ thanh âm đầu nguồn. Hắn thấy một người mặc hắc y áo choàng, bóng người đang cùng quái thú đối chiến.

"Thiên Nhục Thủy!" Du Dương có thị lực phụ trợ plug-in. Hắn liếc mắt thì nhận ra Thiên Nhục Thủy.

Lúc này Thiên Nhục Thủy cùng cái quái thú kia chính là đang chiến đấu kịch liệt một chỗ, cái con quái thú là một con trên đầu có sừng, tóc vàng dài, đại tinh tinh.

Du Dương tại đồng hồ huy chương kiểm tra một chút tư liệu về cái con tinh tinh tóc vàng kia, cả kinh nói: "Ta đảm. Là Vương cấp quái thú vượn một sừng tóc vàng! Xem thực lực của nó hẳn là có năm đến sáu tinh! Dựa vào năm sao hoặc lục tinh Vương cấp quái thú, cái con quái thú kia mà chỉ có 50~60 vạn mạo hiểm tề a!"

"Thần Thủy Kiếm Chi Thủy Vực Lao Lũng!" Thiên Nhục Thủy nhẹ nhàng nói

Thiên Nhục Thủy tạo lực trường bên trong lĩnh vực, nâng tụ nước thành bố. Hai tay huy động, nước bố hướng phía quái thú vượn một sừng tóc vàng cuốn qua. . .

Mồ hôi. Mãi đến lúc này mới mở ra nhất chương! Xin lỗi!

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 135: Thủy Thần Kiếm

Thiên Nhục Thủy không chế lỏng nước tùy tâm sở dục, đem tinh tinh một sừng vây kín, chỉ có hai chân là lộ ra bên ngoài.

Thiên Nhục Thủy đem tinh tinh lông vàng một sừng giam ở trong lồng thủy vực, nước vây kín miệng mũi, khiến nó không thể hô hấp. Tinh tinh lông vàng một sừng không ngừng cào xé lồng nước trên người, nhưng mà cái lồng giam này làm bằng nước a, nó làm sao có thể xé rách được nước đây.

"GR...À..OOOO!!!"

Tinh tinh lông vàng một sừng nổi giận gầm lên trời gầm lên một tiếng. Chỉ thấy trên người nó xuất hiện lam sắc điện quang dao động, sau đó lam sắc điện quang đều hội tụ lên chiếc sừng trên đầu nó.

C-K-I-T..T...T "

Chiếc sừng của tinh tinh lông vàng phá lồng giam của Thiện Nhục Thủy chui ra ngoài, một đạo quang điện hướng Thiện Nhục Thủy đánh tới.

“Rẹt”

Thiện Nhục Thủy đang tập trung cùng tinh tinh lông vàng một sừng chiến đấu, thân là Vô Thần, nàng đương nhiên có thể tránh thoát đạo quang điện này. Nhưng mà, một bóng người đột nhiên vọt tới bên người nàng, một tay ôm lấy nàng vào trong lồng ngực, sau đó thuận thế đập mặt đất vọt ra ngoài.

Thiện Nhục Thủy vừa mới phân tâm, tinh tinh lông vàng một sừng lập tức phá tan lồng giam thủy vực của nàng, từng đạo hồ quang điện liên tục hướng hai người phóng tới.

Hai người lăn lộn mười tám vòng trên mặt đất, tay đối phương tại trên thân thể Thiện Nhục Thủy trước sau trái phải cũng sờ soạng mười tám lần, một vòng sờ một lần.

Hai người lăn đến phía sau một khối nham thạch.

DD thủ đoạn ám muội một tay ôm lấy bộ ngực Thiện Nhục Thủy còn một tay ôm chặt cặp mông nàng, DD nói: “Em gái, không cần cảm tạ ta, ca đây là gặp chuyện bất bình giữa đường ra tay giúp đỡ!”

Những lời này của DD thiếu chút nữa đem Thiện Nhục Thủy ngất xỉu. Bản thân mình đang chiếm được thượng phong, con tinh tinh lông vàng một sừng kia dùng hồ quang điện công kích căn bản là không thể đánh trúng được nàng, nếu không có người này xuất hiện, có lẽ con tinh tinh lông vàng một sừng kia đã bị mình giết chết rồi.

Tiểu tử này không chỉ làm hỏng chuyện tốt của mình, mà còn mượn cơ hội chiếm tiện nghi của mình, càng không chịu được là hắn còn nói mình không cần cảm tạ hắn.

Thiện Nhục Thủy trong nháy mắt phát ra lực trường lĩnh vực muốn giết chết tên hỗn đản khinh bạc nàng, DD cũng ngay tại lúc này tạo ra lực trường lĩnh vực lập tức bay lên, trực tiếp hướng tới tinh tinh lông vàng một sừng tiến lên.

“Thủy Thần Kiếm – Cuồng Mãng Chi Tai!”

Thiện Thủy Nhục trên mặt đất nhìn thấy kinh ngạc, kinh thể tuyệt học [Thủy thần kiếm] của nàng lại xuất hiện trên tay DD, hơn nữa còn là chiêu thức nàng chưa từng nhìn thấy.

Chỉ thấy trong không khí hơi nước ngưng tụ thành một con thủy mãng dài 20m, thủy mãng gào thét liên hướng tinh tinh lông vàng một sừng tiến lên. Tinh tinh một sừng nhìn thấy thủy mãng hướng chính mình xông đến, nó tức giận gầm lên một tiếng, nắm quyền hung hăng đập lên người thủy mãng, đem thủy mãng đánh tứ phân ngũ liệt.

DD tính toán một chút, tinh tinh lông vàng một sừng từng quyền lực đã tiếp cận mười thất. Tương đương với một cường giả [Niệm Lực Thôi Động] thập trọng thiên, bởi vậy có thể thấy được sự kinh khủng của Vương cấp quái thú.

Thủy mãng tuy rằng bị tinh tinh lông vàng một sừng một quyền đánh tán, nhưng ngay tức khắc lại khôi phục lại nguyên trạng. Thoáng cái quần lấy người tinh tinh lông vàng một sừng, hơn nữa đầu rắn liền đem đầu tinh tinh lông vàng một sừng ngậm trong miệng.

DD lực lượng tiếp cận mười vạn thất, tinh tinh lông vàng một sừng cũng tiếp cận mười vạn thất lực lượng, hai bên giằng co lực lượng. Ai cũng không làm gì được ai, bất quá DD nhìn thấy tinh tinh một sừng quanh thân lại đang nổi lên hồ quang điện dị năng của hắn.

“Liệt Viêm Kinh Lôi!”

Hồ! Thủy mãng đang quần trên người tinh tinh một sừng đột nhiên bốc cháy lên, liệt hỏa hùng hục thiêu đốt tinh tinh một sừng kêu thảm thiết.

Thiện Nhục Thủy ở một bên nhìn thấy DD sử dụng chiêu “Liệt Viêm Kinh Lôi” này kinh ngạc đến ngây người, kinh thể cấp vũ kỹ nàng gặp nhiều, [Thủy thần kiếm] của nàng là ở Thương Thành mạo hiểm đảo dùng tiền mua, người khác sử dụng cũng không có gì kỳ quái. Nhưng DD dùng một chiêu này kinh thể cấp vũ kỹ nàng vẫn là lần đầu tiên nghe thấy. Đặc biệt chiêu “Liệt Viêm Kinh Lôi” này phối hợp cùng “Thủy Thần Kiếm”, lực sát thương thoáng cái tăng lên gấp bội.

DD làm cho Thiện Nhục Thủy kinh ngạc vẫn còn chưa hết, nàng thấy trên tay phải DD điện quang chớp nháy. Một quả lôi cầu xanh trắng chậm rãi hình thành trên tay hắn, lớn cỡ bằng một quả bóng chuyền.

“Đi!”

Lôi cầu bắn về phía tinh tinh lông vàng một sừng, chuẩn xác bắn vào trên chiếc sừng của nó.

Oanh!

Hơi nước đầy trời, hoa lửa bốn phía, điện quang chớp hiện!

Ngũ cấp thú vương tinh tinh lông vàng một sừng bọ đánh cho chỉ còn lại tứ chi, đầu đã bị oanh tạc triệt để tiêu thất.

Đình! Đồng hồ huy chương của DD phát ra tin tức: “Mạo hiểm gia DD giết chết năm sao ngũ cấp quái thú, giá trị năm mươi vạn mạo hiểm tệ, điểm tích lũy hai mươi vạn. Nhưng tinh tinh lông vàng một sừng bị hủy mất sừng, giá trị giảm một nửa. Mạo hiểm giả có bán ra hay không?”

“Đcml, một cái sừng mà trị giá lớn như vậy, sớm biết thế thì đánh vào ngực của hần mới phải.”

Tuy rằng giá trị bị giảm phân nửa, nhưng DD vẫn là lựa chọn bán ra.

Đột nhiên, đồng hồ huy chương của DD lóe ra kim quang, cuối cùng trên đồng hồ huy chương hình thành một ngôi sao năm cánh.

DD mạo hiểm giả đẳng cấp đề thăng một cấp, tăng lên sáu sao mạo hiểm giả.

“Ngươi” Thiện Nhục Thủy bị DD làm cho tức muốn chết, nằng thật vất vả mới tìm được một con vương cấp quái thú. Thế mà tại thời khắc mấu chốt lại bị người này đoạt mất.

“Ha ha, em gái, ngươi không cần cảm tạ ta a. Những việc anh hùng cứu mỹ nhân như thế này ta làm rất nhiều, ngươi cũng không cần xấu hổ. Không phải muốn lấy thân báo đáp ta sao, ngươi cứ lớn mật nói ra đi, ca ca ta sẽ không chê cười đâu.

“Lấy thân báo đáp! Phi. Ta giết ngươi! Thủy Thần Kiếm – Vạn Kiếm Xuyên Tâm!”

Thiện Nhục Thủy ngón tay ngọc khẽ vung lên, hơi nước trong không khí liền ngưng tụ vài thủy kiếm, thủy kiếm theo ngón tay Thiện Nhục Thủy chỉ hướng, nhắm phía DD bay vút qua.

DD trái tránh phải trốn, chật vật tránh thoát Thiện Nhục Thủy “Vạn Kiếm Xuyên Tâm”.

“Nàng.. ngươi không lấy thân báo đáp cũng không nói, làm sao lại còn muốn giết người giết khẩu?” DD cả giận nói.

Thiện Nhục Thủy nhìn đồng hồ huy chương của mình. Chờ một lát, đồng hồ huy chương không có xuất hiện xử phạt không tuân theo quy định đánh người, nàng nhìn hướng DD nói: “Quả nhiên là ngươi! Không nghĩ tới chưa tới một tháng thời gian, ngươi dĩ nhiên có thể phát triển như thế. Từ một người mới thăng cấp trở thành một năm sao mạo hiểm giả! Lại còn bị hồng sắc lệnh truy sát truy nã!”

"Haha, ta tưởng là ai, thì ra là Nhục Thủy MM a!" Du Dương bây giờ có được Vô Thần thực lực. Hần cũng không phải sợ Thiện Nhục Thủy, lại bắt đầu khôi phục bản sắc nam nhân của hần.

"Không nghĩ tới ngươi ẩn dấu sâu như vậy. Ở trên thuyền rình coi chúng ta nhất định là ngươi?" Thiện Nhục Thủy hỏi.

“Được rồi, được rồi, ta biết sau khi nhìn thấy thân thể của ngươi. Ngươi nhất định sẽ khóc muốn gả cho ta! Ngươi yên tâm, ca sẽ phụ trách. Nhưng mà nữ nhân bên cạnh ca nhiều lắm, ngươi chỉ có thể chịu ủy khuất chút, làm vợ ba vợ bốn hầu ở bên ngoài!” DD nói.

"Vô si. Ta muốn giết ngươi!" Vừa là đoạt con mồi, vừa là rình trộm, vừa là hồng sắc lệnh truy sát. Thiện Nhục Thủy có rất nhiều lý do giết chết Du Dương.

Thiện Nhục Thủy trong tay chém ra một cái thủy tiên(roi nước). Thủy tiên hướng Du Dương đánh tới.

Du Dương cũng không né tránh, dùng tay nắm thủy tiên của Thiện Nhục Thủy, sau đó niệm lực khẽ động, bùng một chút, trên thủy tiên liền bốc cháy viêm hỏa hùng lực, viêm hỏa từ trên thủy tiên thiêu đốt ngược lại Thiện Nhục Thủy.

Thiện Nhục Thủy vội vã dùng “Thủy Vực Lao Lung” đem viêm hỏa bao trùm.

Hai người người tới ta đi, trong chớp mắt giao đấu mấy hiệp.

Thiện Nhục Thủy đã tu luyện tới [Niệm lực lĩnh vực] đệ nhị trọng thiên, lực lượng cao tới mười hai vạn thất, DD chỉ là [Niệm lực thôi động] thập trọng thiên. Lực lượng vẫn chưa tới mười vạn thất. Nhưng DD có Vô Thần phân thân, người mang vô số kinh thế cấp vũ kỹ, còn có rất nhiều plug-in, Thiện Nhục Thủy muốn giết chết được hần, đó là điều không thể.

"Nhục Thủy MM, ngươi cũng mệt mỏi rồi. Nghỉ ngơi một chút đi! Ca ca ta bảo đảm sẽ không trốn mà!" Du Dương đối với Thiện Nhục Thủy khuyên nhủ.

Thiện Nhục Thủy đã sử dụng toàn bộ bản lĩnh, nhưng mà vẫn không làm jh được DD. Nàng giận đến run người, nhưng mà cũng không có biện pháp, cuối cùng chỉ có thể dùng đôi mắt pleyku của mình nhìn chăm chăm DD, ý đồ dùng ánh mắt giết chết hần.

"Hừ! Ta nhất định sẽ giết chết ngươi!" Một lúc sau. Thiện Nhục Thủy quay người tiến vào rừng cây.

"Nhục Thủy MM, chờ đi a! Lưu lại chúng ta cùng nhau bồi dưỡng tình cảm có được hay không!"

Du Dương hướng về phía bóng lưng Thiện Nhục Thủy kêu nửa ngày, nhưng Thiện Nhục Thủy vẫn không quay đầu lại tiến thẳng rừng cây.

Du Dương biết Thiện Nhục Thủy sẽ không đi xa, nhất định là đang tìm kiếm cơ hội giết chính mình, Du Dương cười nói: "A a, có thêm nữ nhân nhớ thương mình cũng tốt!"

Thiện Nhục Thủy tức giận bỏ đi, Du Dương bắt đầu ở trong hạp cốc tìm kiếm tung tích cao áp lực trường. Trước mắt việc trọng yếu nhất chính là tìm được cao áp lực trường để thăng thực lực của chính mình. Tuy rằng DD có Vô Thân phân thân phụ thể vẫn có lực trường lĩnh vực của chính mình, nhưng nếu như không phải chính bản thân đột phá, lực trường lĩnh vực chân chính bản thân. Vậy thì lực lượng cũng không thể nào tiến thêm được một bước, vĩnh viễn dừng lại ở dưới mười vạn thất.

Trụ Tinh Cốc tuy rằng địa hình phức tạp, quanh co vài dặm, nhưng Du Dương tốc độ kinh người, hai đến ba giờ thời gian hắn đã đem Trụ Tinh Cốc kiểm tra vài lần.

Tìm nửa ngày, nhưng Du Dương ngay cả cái bóng của cao áp lực trường cũng không thấy.

“Rốt cuộc là ở đâu chứ, động to, động nhỏ ta cũng đã kiểm tra hết rồi!”

"Lẽ nào mạo hiểm đảo thương trường cấp tin tức là giả? Không đúng, loại khả năng này tính không lớn! Cao áp lực trường vốn là rất thưa thớt, nếu như dễ dàng tìm được, chỉ ít cũng phải là Vô Thân. Trên Vãn Tinh Sơn cao áp lực trường mặc dù tốt, nhưng với gấp 20 lần lực trường, người bình thường muốn tu luyện thành Vô Thân, cũng cần một thời gian rất dài mới được.”

“Lẽ nào lại ở nơi này! Toàn bộ Trụ Tinh Cốc đã tìm qua duy chỉ có nơi đó là chưa có tìm.”

Thân thể DD chậm rãi hạ xuống trước Phồn Tinh hồ. Phồn Tinh hồ là một hồ nước tù đọng hơn trăm mét, mặt hồ trong suốt, sâu không thấy đáy. Đứng bên hồ, ngẫu nhiên còn có thể có tôm cá bơi lội.

“Nếu như Trụ Tinh Cốc thật sự có cao áp lực trường như lời nói, vậy khả năng lớn nhất là ở trong này!” Toàn bộ địa phương trên cơ bản đều bị DD lục tìm hết, chỉ còn cái Phồn Tinh hồ này là không có tí mĩ tìm qua.

Du Dương tại bên hồ đi qua đi lại vài lần. Nhưng hắn vẫn không dám xuống thủy. "Đcml! Ca ca ta không có biết bơi a!" Du Dương là một con vịt cạn, không biết bơi thì lại càng không cần phải nói lặn xuống nước.

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 136: Vô Thân Lĩnh Vực

Chẳng lẽ lại phải ép ta lắp đặt một cái plug-in mang cá đằng sau thì mới có thể xuống hồ sao! Ách, nghĩ đi nghĩ lại chỉ còn cách này, thật là khiến người ta chán ghét mà!"

Du Dương plug-in chuyển hoá khí cụ hiện tại đã là Hồng Toàn cấp. Có thể đem sinh vật thể đặc tính chuyển hoá thành thân thể plug-in. Sau đó lắp đặt trên người. Lắp đặt cho mình một cái mạng cá dưới cằm, có thể tự do hô hấp dưới nước, nhưng hình dạng mình lúc đó là rất xấu. Sau đó nhất định là tán không được gái.

"Bất quá chỉ lo lắng cái mạng cá này chỉ có thể hô hấp được dưới nước! Tính toán lắp đặt một cái đến lúc plug-in trở lại trên đất bằng sau lại tháo nó đi cũng được a!"

Nghĩ không ra được biện pháp tốt, cũng chỉ còn cách được bước nào hay bước đó.

Du Dương phát động Vô Thân phân thân lực trường lĩnh vực, năm ngón tay hướng về hồ nước hư không một trảo, lập tức từ trong nước tụ tập thành một quả bóng nước to lớn bằng người, trong quả bóng nước có cá có tôm, còn có cả rong rêu.

Du Dương đem quả bóng nước đến trước mặt mình. Bên trong cá nhỏ có vài loại, Du Dương muốn từ bên trong quả cầu nước chọn ra một số thứ hữu ích có công năng giúp mình hô hấp dưới nước.

"Ân? Bên trong còn có một ít ếch! A. Ếch! F***, ta tại sao không có nghĩ đến chứ!"

Thấy quả bóng nước ở giữa có một con ếch nhỏ, Du Dương đột nhiên nhớ tới đặc điểm của ếch, ếch là động vật vừa sống trên cạn vừa sống dưới nước. Nó chẳng những có thể dùng phổi hô hấp, tại dưới nước thì còn có thể dùng da để tiến hành hô hấp.

"Dùng da hô hấp! Ha ha, cái này so ra với mạng cá còn tốt hơn! Không ảnh hưởng tới bề ngoài anh tuấn tiêu sái, ngọc thụ lâm phong của ca, đồng thời

còn có thể hô hấp trong nước, chính là ở trên đất bằng có chút hoàn cảnh đặc thù cũng là có thể dùng đến chức năng này!"

Du Dương đem con ếch nhỏ xem lại một chút, đem tôm cá đều thả lại trong nước.

Du Dương cầm con ếch nhỏ thả tại bàn tay trái. Đối với nó nói: con ếch nhỏ, xấu hổ, ta cần hô hấp công năng bằng da của người, người sau đó chỉ có thể làm một con ếch xấu xí!"

Hiện tại Du Dương plug-in chuyển hoá khí cụ đã thăng cấp đến Hồng Toàn cấp. Đã không còn có hình dạng của chiếc nhẫn. Mà là biến thành một đạo ánh sáng hồng sắc, chỉ khi Du Dương cần nó thì nó mới hiện ra.

Về sau khi plug-in chuyển hoá khí cụ thăng cấp qua Hồng Toàn cấp, hẳn không cần phải đem vật thể hút vào trong không gian chuyển hoá khí cụ nữa.

"Sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ, xác lập công năng hô hấp bằng da ếch!"

Du Dương tay trái xuất ra một đạo hồng quang hình thành một cái hồng sắc quang cầu, đem tay Du Dương cùng tay đang cầm ếch đều bao bọc ở bên trong.

"Xác lập thành công, cần chuyển hoá thành loại đẳng cấp sinh vật plug-in nào?" Plug-in chuyển hoá khí cụ trả lời.

Thanh Thạch da hô hấp plug-in thu lấy dưỡng khí có thể cung cấp duy trì sinh mệnh cần thiết cho một người.

Cấp Bạch Ngân da hô hấp plug-in thu lấy dưỡng khí có thể cung cấp duy trì sinh mệnh cần thiết cho năm người.

Hoàng kim cấp da hô hấp plug-in thu lấy dưỡng khí có thể cung cấp duy trì sinh mệnh cần thiết cho mười người.

Du Dương ngẫm lại, căn cứ theo nguyên tắc tiết kiệm. Chỉ đem da hô hấp plug-in chuyển hoá thành hoàng kim nhất cấp plug-in. Bởi vì hoàng kim cấp có thể thỏa mãn cho nhu cầu của DD!

Hiện tại plug-in chuyển hoá khí cụ còn có hơn 100 vạn tinh. Chuyển hoá hoàng kim nhất cấp plug-in cần một vạn tinh, từng đó năng lượng bây giờ đối với Du Dương mà nói cũng không coi vào đâu. Nhưng Du Dương hiện ở trên người đã lắp đặt mười cái plug-in, hẳn muốn lắp đặt một cái plug-in mới, chỉ có thể đem một số cái lắp đặt trước đây không cần thiết tháo dỡ đi.

Du Dương cảm giác plug-in kỳ hóa tạm thời đã không dùng được, cho nên đem tháo dỡ đi. Sau đó lắp đặt thượng hoàng kim một sao da hô hấp plug-in.

Du Dương thử một chút, cái hoàng kim một sao da hô hấp plug-in công năng này đã rất cường đại. Trong không khí hấp thu dưỡng khí phi thường đầy đủ, thân thể hoàn toàn không có cảm giác không thích ứng.

Du Dương thả con ếch đi. Sau đó bắt đầu chậm rãi hướng trong hồ đi đến. Tuy rằng đã có năng lực hô hấp dưới nước rồi, nhưng Du Dương vẫn có chút không quen.

Hắn trước hết để cho nước không tới ngực, sau đó nín thở, qua rất lâu Du Dương rốt cục đã thích ứng cảm giác da tại dưới nước hô hấp, lúc này hắn mới cả người chui vào trong nước.

Mặc dù đã tiến nhập vào dưới nước. Nhưng Du Dương sẽ không tại dưới nước di động.

Du Dương tỉ mỉ quan sát những con cá nhỏ bơi bên cạnh người. Sau đó thu thập số liệu để cho đệ nhị trí não tiến hành phân tích, sau đó lại khiến đệ nhị trí não điều khiển thân thể của mình, khiến thân thể của DD tại dưới nước di động dễ dàng rất nhanh.

"Ha ha! Bơi cũng không có gì là khó khăn cả? Ca thật là một thiên tài!"(D: tự sướng tập một :v).Du Dương tự cười to nói. Đem mọi thứ quên hết sạch.

Du Dương đang ở dưới nước du lịch thì đồng hồ huy chương đột nhiên bắn ra một cái tin tức "Bán ra tin tức về vị trí của năm sao mạo hiểm gia Du Dương, mỗi lần một trăm mạo hiểm tệ!"

"Ta đảm, chỉ có Thiện Nhược Thủy mới cần biết vị trí của ta! Cô nàng này thật ngoan độc! Không được, ta phải nhanh lên một chút tìm được cao áp lực trường, tăng thực lực lên mới được! Một trăm vạn mạo hiểm tệ a, giết một cái Hoàng cấp quái thú cũng bằng cái giá này!" Du Dương thầm nghĩ.

Trước khi đám người mạo hiểm không biết vị trí hoàn hảo của Du Dương, chỉ cần Du Dương cẩn thận một chút, người bình thường sẽ không tìm được hắn, nhưng hiện tại Thiện Nhược Thủy đem tin tức về hình dáng của mình bán đi, sợ rằng có rất nhiều người quay về đây truy sát hắn.

Du Dương rất nhanh hướng trong nước bơi đi, hy vọng có thể nhanh lên một chút tìm được cao áp lực trường, nếu như trong hồ không có. Vậy hắn phải lập tức ly khai nơi này.

Du Dương hướng nơi sâu nhất trong hồ bơi đến, cùng chỗ hắn đi không lâu sau đó, Thiện Nhược Thủy cũng tiến nhập vào trong nước, nàng không có chức năng ở dưới nước hô hấp như DD, nhưng nàng có vũ kỹ chính là điều khiển nước tạo ra một không gian hình cầu rộng năm thước bao quanh. Quả cầu nước này bao trùm một khoảng không lớn bên trong, nàng không ngừng ở bên trong hấp thu không khí, nàng ở dưới nước không ngừng xé rách phân tử nước, để tạo ra nhiều dưỡng khí, đem những chất khí không cần thiết đẩy ra ngoài cầu nước.

Kỳ thực Thiện Nhược Thủy dùng phương thức này Du Dương cũng có thể làm được, chỉ là DD chính mình có thời gian tạo ra lực trường lĩnh vực quá

ngắn, lực trường lĩnh vực còn có nhiều chức năng khác mà hắn chưa biết nên không thể phát huy hết mức. Mặt trên của hồ có diện tích không quá lớn, nhưng nước trong hồ đặc biệt sâu, Du Dương từ bên hồ bơi xuống, hắn phát hiện hồ này có độ dốc phi thường dốc đứng, toàn bộ hồ thì giống như là do một trái bom nổ tạo thành.

Nước áp lực nén rất lớn, nhưng áp lực này không mạnh hơn lực trường áp lực, Du Dương mở đồng hồ huy chương chiếu sáng công năng, tiếp tục lặn xuống.

Du Dương tính toán một chút, mình đã lặn xuống sắp được 100m, nhưng cách hồ trong còn một khoảng cách rất xa

Du Dương trầm nghĩ: "Lẽ nào cao áp lực trường không ở chỗ này! Ân?"

Đang hoài nghi thì Du Dương đột nhiên cảm giác được lực trường trong nước biến hóa, loại lực trường áp lực này không phải áp lực nước, "Haha, tìm được rồi. Chính là trong chỗ này! Thật rất may mắn tại dưới nước có thể tìm được!"

Du Dương cảm giác một chút, mỗi lần đi thêm mười thước. Lực trường áp lực sẽ gia tăng gấp đôi. Ở đây cùng Vãn Tinh Sơn cao áp lực trường bất đồng, Vãn Tinh Sơn cao áp lực trường mỗi 50m mới có thể gia tăng gấp đôi, ở đây lực trường mật độ lớn hơn nhiều, mỗi mười thước lực trường áp lực sẽ gia tăng gấp đôi.(10 thước= 10m)

"Xem nơi này lực trường áp lực chỉ ít phải ngoài ba mươi lần a!" Du Dương trong lòng vui vẻ nói.

Du Dương rất nhanh thâm nhập, trực tiếp đến hai mươi một lần cao áp lực trường ở bên trong, sau đó khoanh chân ngồi trong nước. Ở bên trong tu luyện, bởi vì mạo hiểm giả tại thời điểm tu luyện đồng hồ huy chương sẽ mở ra một tầng vòng bảo hộ. Cho nên dưới nước sinh vật sẽ không thể ảnh hưởng đến Du Dương, hơn nữa tại hai mươi một lần cao áp lực trường. Trong nước sinh vật phi thường thiếu, cơ bản nhìn không thấy. Các loại tôm cá phổ thông sống dưới nước chủ yếu sống bên ngoài cao áp lực trường.

Thiện Nhược Thủy lặng lẽ đi theo sau Du Dương, phía nàng không nghĩ tới Du Dương sẽ ở dưới nước tìm được cao áp lực trường. Thiện Nhược Thủy khi đi tới mười hai lần lực trường thì bị ép dừng lại, bởi vì nàng dùng lực trường lĩnh vực hình thành khí cầu, bị cao áp lực trường ép cho nhỏ đi rất nhiều, đường kính đã nhỏ hai thước, nếu như lại đi về phía trước, nàng sẽ không thể khống chế không khí bên cạnh mình.

"Người này thật là một con quái vật, dĩ nhiên không dùng sức tạo lĩnh vực mà có thể tại dưới nước tự do hô hấp!" Thiện Nhược Thủy trầm nghĩ

Thiện Nhược Thủy chờ nửa ngày. Nhưng không thấy Du Dương theo cao áp lực trường giữa đi ra ,chỉ đành ở cao áp lực trường giữa tiến hành tu luyện. Bất quá nàng tốc độ tu luyện cũng rất chậm, bởi vì nàng tại dưới nước phải tạo ra lực trường lĩnh vực, như vậy nàng phải trung hoà đại bộ phận lực trường áp lực,muốn tu luyện hiệu quả cũng không được. Nhưng vì để chặn giết Du Dương, nàng bắt buộc phải ở chỗ này chậm rãi chờ hắn.

Du Dương hiện tại đã tu luyện tới 《 Niệm Lực Thôi Động 》 đệ thập trọng thiên, bước tiếp theo chính là tu luyện Võ Thần 《 lực trường lĩnh vực 》 cảnh giới.

Cái gọi là lực trường lĩnh vực, chính là người có tư duy niệm lực lần thứ hai phát sinh biến đổi về chất, đem niệm lực phóng ra bên ngoài cơ thể. Hình thành một cái viên cầu niệm lực lực trường.

Khi cường giả 《 Niệm Lực Thôi Động 》 tu luyện tới đệ thập trọng thiên thời, thì niệm lực cũng đã rất cường đại. Mấu chốt là làm sao đem niệm lực phóng ra bên ngoài cơ thể. Cuối cùng hình thành cho chính mình lực trường lĩnh vực.

Về Võ Thần cảnh giới lực trường lĩnh vực. Du Dương từng nghe Vây Quỷ nói qua. Hắn biết một ít, hơn nữa hiện tại Du Dương Võ Thần phân thân chính mình đã có 《 lực trường lĩnh vực 》,cho nên Du Dương nếu so với những người không có tu luyện thành Võ Thần cường giả thì hiểu rõ hơn về 《 lực trường lĩnh vực 》.

Du Dương hiện tại không có tu luyện thành 《 lực trường lĩnh vực 》. Chỉ là thiếu khuyết nhất chính là quá trình tu luyện vốn tích lũy,kinh nghiệm.

Tại dưới nước tu luyện không thể so ở trên đất bằng, có rất nhiều điều bất tiện,cho nên Du Dương dùng đệ nhị trí não của mình khống chế thời gian, tại mỗi tầng áp lực ở giữa Du Dương chỉ tu luyện hai giờ. Sau đó tiếp tục thâm nhập, hắn muốn tại trong vòng hai mươi tiếng đồng hồ đột phá 《 Niệm Lực Thôi Động 》bản thân tu luyện ra《 lực trường lĩnh vực 》.

Du Dương biết Thiện Nhược Thủy đã đem vị trí của hắn tuyên bố đến mạo hiểm đảo trong thương trường, không bao lâu sẽ có Võ Thần tồn tại tới Truy Tinh Cốc truy sát hắn,cho nên Du Dương phải trong thời gian ngắn nhất đột phá cảnh giới trở thành Võ Thần tồn tại.

Hai giờ về sau, Du Dương cũng không có đột phá, hình thành cho chính mình lực trường lĩnh vực.

Du Dương lại tiến thêm gần mười thước, tiến nhập đến hai mươi hai lần cao áp lực trường giữa tu luyện.

Lại quá hai giờ, Du Dương lại tiến nhập đến hai mươi ba lần cao áp lực trường.

Hai mươi bốn lần!

Hai mươi lăm lần!

Hai mươi sáu lần!

Du Dương tại cao áp lực trường giữa đã tu luyện mười giờ, nhưng còn không có đột phá.

Khoảng cách giữa cường giả cùng Vô Thần có một bình phong che chở thật lớn, cũng không phải có thể dễ dàng đột phá. « Niệm Lực Thôi Động » thấp trọng thiên cường giả có rất nhiều nhưng để đột phá cái rào chắn đó để trở thành Vô Thần cũng rất ít người có thể làm được.

Du Dương đã tiến nhập đến 27 lần cao áp lực trường ở bên trong, "

Thiện Nhược Thủy trong nước tu luyện hơn mười mấy giờ. Nàng biết Du Dương đối với cao áp lực trường có năng lực thích ứng rất cường đại, nhưng lại không rõ Du Dương vì sao lại ở dưới nước lâu như vậy.

Oanh! Thiện Nhược Thủy chính lúc đang suy đoán Du Dương là dùng phương pháp gì tại dưới nước lâu như vậy thì đột nhiên một đạo lực trường sóng xung kích theo đáy hồ ở chỗ sâu nhất xông lại"

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 136: Vô Thần Lĩnh Vực

Chẳng lẽ lại phải ép ta lắp đặt một cái plug-in mang cá đằng sau thì mới có thể xuống hồ sao! Ách, nghĩ đi nghĩ lại chỉ còn cách này, thật là khiến người ta chán ghét mà!"

Du Dương plug-in chuyển hoá khí cụ hiện tại đã là Hồng Toàn cấp. Có thể đem sinh vật thể đặc tính chuyển hoá thành thân thể plug-in. Sau đó lắp đặt trên người. Lắp đặt cho mình một cái mang cá dưới cằm, có thể tự do hô hấp dưới nước, nhưng hình dạng mình lúc đó là rất xấu. Sau đó nhất định là tán không được gái.

"Bất quá chỉ lo lắp cái mang cá này chỉ có thể hô hấp được dưới nước! Tính toán lắp đặt một cái đến lúc plug-in trở lại trên đất bằng sau lại tháo nó đi cũng được a!"

Nghĩ không ra được biện pháp tốt, cũng chỉ còn cách được bước nào hay bước đó.

Du Dương phát động Vô Thần phân thân lực trường lĩnh vực, năm ngón tay hướng về hồ nước hư không một trảo, lập tức từ trong nước tụ tập thành một quả bóng nước to lớn bằng người, trong quả bóng nước có cá có tôm, còn có cả rong rêu.

Du Dương đem quả bóng nước đến trước mặt mình. Bên trong cá nhỏ có vài loại, Du Dương muốn từ bên trong quả cầu nước chọn ra một số thứ hữu ích có công năng giúp mình hô hấp dưới nước.

"Ân? Bên trong còn có một ít ếch! A. Ếch! F***, ta tại sao không có nghĩ đến chứ!"

Thấy quả bóng nước ở giữa có một con ếch nhỏ, Du Dương đột nhiên nhớ tới đặc điểm của ếch, ếch là động vật vừa sống trên cạn vừa sống dưới nước. Nó chẳng những có thể dùng phổi hô hấp, tại dưới nước thì còn có thể dùng da để tiến hành hô hấp.

"Dùng da hô hấp! Ha ha, cái này so ra với mang cá còn tốt hơn! Không ảnh hưởng tới bề ngoài anh tuấn tiêu sái, ngọc thụ lâm phong của ca, đồng thời còn có thể hô hấp trong nước, chính là ở trên đất bằng có chút hoàn cảnh đặc thù cũng là có thể dùng đến chức năng này!"

Du Dương đem con ếch nhỏ xem lại một chút, đem tôm cá đều thả lại trong nước.

Du Dương cầm con ếch nhỏ thả tại bàn tay trái. Đối với nó nói: con ếch nhỏ, xấu hổ, ta cần hô hấp công năng bằng da của ngươi, ngươi sau đó chỉ có thể làm một con ếch xấu xí!"

Hiện tại Du Dương plug-in chuyển hoá khí cụ đã thăng cấp đến Hồng Toàn cấp. Đã không còn có hình dạng của chiếc nhẫn. Mà là biến thành một đạo ánh sáng hồng sắc, chỉ khi Du Dương cần nó thì nó mới hiện ra.

Về sau khi plug-in chuyển hoá khí cụ thăng cấp qua Hồng Toàn cấp, hẳn không cần phải đem vật thể hút vào trong không gian chuyển hoá khí cụ nữa.

"Sinh vật plug-in chuyển hoá khí cụ, xác lập công năng hô hấp bằng da ếch!"

Du Dương tay trái xuất ra một đạo hồng quang hình thành một cái hồng sắc quang cầu, đem tay Du Dương cùng tay đang cầm ếch đều bao bọc ở bên trong.

"Xác lập thành công, cần chuyển hoá thành loại đẳng cấp sinh vật plug-in nào?" Plug-in chuyển hoá khí cụ trả lời.

Thanh Thạch da hô hấp plug-in thu lấy dưỡng khí có thể cung cấp duy trì sinh mệnh cần thiết cho một người.

Cấp Bạch Ngân da hô hấp plug-in thu lấy dưỡng khí có thể cung cấp duy trì sinh mệnh cần thiết cho năm người.

Hoàng kim cấp da hô hấp plug-in thu lấy dưỡng khí có thể cung cấp duy trì sinh mệnh cần thiết cho mười người.

Du Dương ngẫm lại, căn cứ theo nguyên tắc tiết kiệm. Chỉ đem da hô hấp plug-in chuyển hoá thành hoàng kim nhất cấp plug-in. Bởi vì hoàng kim cấp có thể thỏa mãn cho nhu cầu của DD!

Hiện tại plug-in chuyển hoá khí cụ còn có hơn 100 vạn tinh. Chuyển hoá hoàng kim nhất cấp plug-in cần một vạn tinh, từng đó năng lượng bây giờ đối với Du Dương mà nói cũng không coi vào đâu. Nhưng Du Dương hiện ở trên người đã lắp đặt mười cái plug-in, hẳn muốn lắp đặt một cái plug-in mới, chỉ có thể đem một số cái lắp đặt trước đây không cần thiết tháo dỡ đi.

Du Dương cảm giác plug-in kỳ hóa tạm thời đã không dùng được, cho nên đem tháo dỡ đi. Sau đó lắp đặt thượng hoàng kim một sao da hô hấp plug-in.

Du Dương thử một chút, cái hoàng kim một sao da hô hấp plug-in công năng này đã rất cường đại. Trong không khí hấp thu dưỡng khí phi thường đầy đủ, thân thể hoàn toàn không có cảm giác không thích ứng.

Du Dương thả con ếch đi. Sau đó bắt đầu chậm rãi hướng trong hồ đi đến. Tuy rằng đã có năng lực hô hấp dưới nước rồi, nhưng Du Dương vẫn có chút không quen.

Hắn trước hết để cho nước không tới ngực, sau đó nín thở, qua rất lâu Du Dương rốt cục đã thích ứng cảm giác da tại dưới nước hô hấp, lúc này hắn mới cả người chui vào trong nước.

Mặc dù đã tiến nhập vào dưới nước. Nhưng Du Dương sẽ không tại dưới nước di động.

Du Dương tỉ mỉ quan sát những con cá nhỏ bơi bên cạnh người. Sau đó thu thập số liệu để cho đệ nhị trí não tiến hành phân tích, sau đó lại khiến đệ nhị trí não điều khiển thân thể của mình, khiến thân thể của DD tại dưới nước di động dễ dàng rất nhanh.

"Ha ha! Bơi cũng không có gì là khó khăn cả? Ca thật là một thiên tài!"(D: tự sướng tập một :v).Du Dương tự cười to nói. Đem mọi thứ quên hết sạch.

Du Dương đang ở dưới nước du lịch thì đồng hồ huy chương đột nhiên bắn ra một cái tin tức "Bắn ra tin tức về vị trí của năm sao mạo hiểm gia Du Dương, mỗi lần một trăm mạo hiểm tệ!"

"Ta đây, chỉ có Thiên Nhược Thủy mới cần biết vị trí của ta! Cô nàng này thật ngoan độc! Không được, ta phải nhanh lên một chút tìm được cao áp lực trường, tăng thực lực lên mới được! Một trăm vạn mạo hiểm tệ a, giết một cái Hoàng cấp quái thú cũng bằng cái giá này!" Du Dương thầm nghĩ.

Trước khi đám người mạo hiểm không biết vị trí hoàn hảo của Du Dương, chỉ cần Du Dương cẩn thận một chút, người bình thường sẽ không tìm được hắn, nhưng hiện tại Thiên Nhược Thủy đem tin tức về hình dáng của mình bán đi, sợ rằng có rất nhiều người quay về đây truy sát hắn.

Du Dương rất nhanh hướng trong nước bơi đi, hy vọng có thể nhanh lên một chút tìm được cao áp lực trường, nếu như trong hồ không có. Vậy hắn phải lập tức ly khai nơi này.

Du Dương hướng nơi sâu nhất trong hồ bơi đến, cùng chỗ hắn đi không lâu sau đó, Thiên Nhược Thủy cũng tiến nhập vào trong nước, nàng không có chức năng ở dưới nước hô hấp như DD, nhưng nàng có vũ kỹ chính là điều khiển nước tạo ra một không gian hình cầu rộng năm thước bao quanh. Quả cầu nước này bao trùm một khoảng không lớn bên trong, nàng không ngừng ở bên trong hấp thu không khí, nàng ở dưới nước không ngừng xé rách phân tử nước, để tạo ra nhiều dưỡng khí, đem những chất khí không cần thiết đẩy ra ngoài cầu nước.

Kỳ thực Thiên Nhược Thủy dùng phương thức này Du Dương cũng có thể làm được, chỉ là DD chính mình có thời gian tạo ra lực trường lĩnh vực quá ngắn, lực trường lĩnh vực còn có nhiều chức năng khác mà hắn chưa biết nên không thể phát huy hết mức. Mặt trên của hồ có diện tích không quá lớn, nhưng nước trong hồ đặc biệt sâu, Du Dương từ bên hồ bơi xuống, hắn phát hiện hồ này có độ dốc phi thường dốc đứng, toàn bộ hồ thì giống như là do một trái bom nổ tạo thành.

Nước áp lực nén rất lớn, nhưng áp lực này không mạnh hơn lực trường áp lực, Du Dương mở đồng hồ huy chương chiếu sáng công năng, tiếp tục lặn xuống.

Du Dương tính toán một chút, mình đã lặn xuống sắp được 100m, nhưng cách hồ trong còn một khoảng cách rất xa

Du Dương thầm nghĩ: "Lẽ nào cao áp lực trường không ở chỗ này! Ân?"

Đang hoài nghi thì Du Dương đột nhiên cảm giác được lực trường trong nước biến hóa, loại lực trường áp lực này không phải áp lực nước, "Haha, tìm được rồi. Chính là trong chỗ này! Thật rất may mắn tại dưới nước có thể tìm được!"

Du Dương cảm giác một chút, mỗi lần đi thêm mười thước. Lực trường áp lực sẽ gia tăng gấp đôi. Ở đây cùng Vẫn Tĩnh Sơn cao áp lực trường bất động, Vẫn Tĩnh Sơn cao áp lực trường mỗi 50m mới có thể gia tăng gấp đôi, ở đây lực trường mật độ lớn hơn nhiều, mỗi mười thước lực trường áp lực

sẽ gia tăng gấp đôi.(10 thước= 10m)

"Xem nơi này lực trường áp lực chỉ ít phải ngoài ba mươi lần a!" Du Dương trong lòng vui vẻ nói.

Du Dương rất nhanh thâm nhập, trực tiếp đến hai mươi một lần cao áp lực trường ở bên trong, sau đó khoanh chân ngồi trong nước. Ở bên trong tu luyện, bởi vì mạo hiểm giả tại thời điểm tu luyện đồng hồ huy chương sẽ mở ra một tầng vòng bảo hộ. Cho nên dưới nước sinh vật sẽ không thể ảnh hưởng đến Du Dương, hơn nữa tại hai mươi một lần cao áp lực trường. Trong nước sinh vật phi thường thiếu, cơ bản nhìn không thấy. Các loại tôm cá phổ thông sống dưới nước chủ yếu sống bên ngoài cao áp lực trường.

Thiện Nhục Thủy lặng lẽ đi theo sau Du Dương, phía nàng không nghĩ tới Du Dương sẽ ở dưới nước tìm được cao áp lực trường. Thiện Nhục Thủy khi đi tới mười hai lần lực trường thì bị ép dừng lại, bởi vì nàng dùng lực trường lĩnh vực hình thành khí cầu, bị cao áp lực trường ép cho nhỏ đi rất nhiều, đường kính đã nhỏ hai thước, nếu như lại đi về phía trước, nàng sẽ không thể khống chế không khí bên cạnh mình.

"Người này thật là một con quái vật, dĩ nhiên không dùng sức tạo lĩnh vực mà có thể tại dưới nước tự do hô hấp!" Thiện Nhục Thủy thầm nghĩ

Thiện Nhục Thủy chờ nửa ngày. Nhưng không thấy Du Dương theo cao áp lực trường giữa đi ra ,chỉ đành ở cao áp lực trường giữa tiến hành tu luyện. Bất quá nàng tốc độ tu luyện cũng rất chậm, bởi vì nàng tại dưới nước phải tạo ra lực trường lĩnh vực, như vậy nàng phải trung hoà đại bộ phận lực trường áp lực, muốn tu luyện hiệu quả cũng không được. Nhưng vì để chặn giết Du Dương, nàng bắt buộc phải ở chỗ này chậm rãi chờ hần.

Du Dương hiện tại đã tu luyện tới 《 Niệm Lực Thôi Động 》 đệ thập trọng thiên, bước tiếp theo chính là tu luyện Vô Thần 《 lực trường lĩnh vực 》 cảnh giới.

Cái gọi là lực trường lĩnh vực, chính là người có tư duy niệm lực lần thứ hai phát sinh biến đổi về chất, đem niệm lực phóng ra bên ngoài cơ thể. Hình thành một cái viên cầu niệm lực lực trường.

Khi cường giả 《 Niệm Lực Thôi Động 》 tu luyện tới đệ thập trọng thiên thời, thì niệm lực cũng đã rất cường đại. Mấu chốt là làm sao đem niệm lực phóng ra bên ngoài cơ thể. Cuối cùng hình thành cho chính mình lực trường lĩnh vực.

Về Vô Thần cảnh giới lực trường lĩnh vực. Du Dương từng nghe Vây Quỷ nói qua. Hần biết một ít, hơn nữa hiện tại Du Dương Vô Thần phân thân chính mình đã có 《 lực trường lĩnh vực 》,cho nên Du Dương nếu so với những người không có tu luyện thành Vô Thần cường giả thì hiểu rõ hơn về 《 lực trường lĩnh vực 》.

Du Dương hiện tại không có tu luyện thành 《 lực trường lĩnh vực 》. Chỉ là thiếu khuyết nhất chính là quá trình tu luyện vốn tích lũy,kinh nghiệm.

Tại dưới nước tu luyện không thể so ở trên đất bằng, có rất nhiều điều bất tiện,cho nên Du Dương dùng đệ nhị trí não của mình khống chế thời gian, tại mỗi tầng áp lực ở giữa Du Dương chỉ tu luyện hai giờ. Sau đó tiếp tục thâm nhập, hần muốn tại trong vòng hai mươi tiếng đồng hồ đột phá 《 Niệm Lực Thôi Động 》bản thân tu luyện ra《 lực trường lĩnh vực 》.

Du Dương biết Thiện Nhục Thủy đã đem vị trí của hần tuyên bố đến mạo hiểm đảo trong thương trường, không bao lâu sẽ có Vô Thần tồn tại tới Truy Tinh Cốc truy sát hần,cho nên Du Dương phải trong thời gian ngắn nhất đột phá cảnh giới trở thành Vô Thần tồn tại.

Hai giờ về sau, Du Dương cũng không có đột phá, hình thành cho chính mình lực trường lĩnh vực.

Du Dương lại tiến thêm gần mười thước, tiến nhập đến hai mươi hai lần cao áp lực trường giữa tu luyện.

Lại quá hai giờ, Du Dương lại tiến nhập đến hai mươi ba lần cao áp lực trường.

Hai mươi bốn lần!

Hai mươi lăm lần!

Hai mươi sáu lần!

Du Dương tại cao áp lực trường giữa đã tu luyện mười giờ, nhưng còn không có đột phá.

Khoảng cách giữa cường giả cùng Vô Thần có một bình phong che chở thật lớn,cũng không phải có thể dễ dàng đột phá .《 Niệm Lực Thôi Động 》 thập trọng thiên cường giả có rất nhiều nhưng để đột phá cái rào chắn đó để trở thành Vô Thần cũng rất ít người có thể làm được.

Du Dương đã tiến nhập đến 27 lần cao áp lực trường ở bên trong. "

Thiện Nhục Thủy trong nước tu luyện hơn mười mấy giờ.Nàng biết Du Dương đối với cao áp lực trường có năng lực thích ứng rất cường đại, nhưng lại không rõ Du Dương vì sao lại ở dưới nước lâu như vậy.

Oanh! Thiện Nhục Thủy chính lúc đang suy đoán Du Dương là dùng phương pháp gì tại dưới nước lâu như vậy thì đột nhiên một đạo lực trường sóng xung kích theo đáy hồ ở chỗ sâu nhất xông lại"

Chương 137: Xảo Thủ Chu Thần

27 lần cao áp lực trường.

Quanh thân Du Dương, lực trường chuyển động, tạo ra mười thước lực trường lĩnh vực, Du Dương rút cục đột phá rào chắn, hình thành ra bản thân lực trường lĩnh vực, trở thành một tồn tại cấp Vô Thần.

Du Dương đứng ở trong nước, hần yên lặng cảm thụ lực trường lĩnh vực của chính mình. Du Dương phát hiện, bản thân mình có lực trường lĩnh vực thì dường như giống như việc thân thể kéo dài ra phía ngoài vậy, không chế lại càng dễ dàng, so với thân thể phụ thì phù hợp hơn rất nhiều.

Nghĩ đến chính mình có phân thân, Du Dương đột nhiên nghĩ đến cái cao áp lực trường này, nếu như cái cao áp lực trường này ở giữa cũng là do một thiên tinh thạch cấu thành, chính mình lại cho vô thần phân thân đồng hóa nó, sau đó năng lực của Vô Thần phân thân không phải lại trở nên cường đại hơn sao?

Du Dương đang muốn thâm nhập đi tra xét một chút cao áp lực bên trong thì hần kinh ngạc phát hiện, cái cao áp lực bên trong này dĩ nhiên lại hướng chính mình di động. Hơn nữa lực trường cùng phạm vi đang không ngừng co rút lại. Cuối cùng biến thành một cái lực trường không gian rộng ba mươi mét.

"Chuyện gì xảy ra vậy?" Du Dương vẫn còn là lần đầu tiên đụng phải chuyện kỳ quái này.

"Là Hoàng cấp quái thú!" Cao áp lực trường tiêu thất vì thế Thiện Nhược Thủy tìm được Du Dương bên trong, nàng cũng cảm giác được lực trường biến hóa, một câu nói toạc ra điều hần khó hiểu.

Du Dương đang muốn hướng về phía Thiện Nhược Thủy hỏi đến tột cùng. Đã thấy hồ nước xuất hiện một con cự trai to lớn trên năm mét. Cái con cự trai kia có hai mảnh vỏ sò như trần châu đen to như nhau lóe sáng, lúc mở lúc đóng, tốc độ rất nhanh, trong nháy mắt đã di chuyển đến trước mặt Du Dương cùng Thiện Nhược Thủy hai người, cũng liền hướng hai người quét qua.

Phanh!

Du Dương cùng Thiện Nhược Thủy hai người bị cự trai đụng bay ra ngoài, Du Dương hoàn hảo không có gì, hần dưới nước đã có năng lực hô hấp, hơn nữa hần dưới nước có tốc độ nhanh. Nhưng Thiện Nhược Thủy thì chật vật, lực trường lĩnh vực của nàng bị cự trai thoáng cái đụng vỡ nát, liền tiếp sặc mấy ngụm nước hồ, nàng còn chưa tới mức cấp bách hồ đồ nên lại tạo ra cho chính mình lực trường lĩnh vực, cự trai mãnh liệt mở hai mảnh vỏ sò to lớn của nó. Cũng sử dụng ra lực trường lĩnh vực của nó kéo dòng nước lại định đem Thiện Nhược Thủy hút vào giữa hai vỏ sò.

"Ta đâm, lão tử lại đụng phải tình huống gặp nguy hiểm"

Du Dương Vô Thần phân thân trong nháy mắt theo lệnh của Du Dương từ trong thân thể đi ra, mang theo mười một vạn thất lực lượng, một quyền oanh tạc trên người cự con trai, Vô thần phân thân cùng con cự trai đều thối lui hơn hai mươi thước.

Thân thể Du Dương trong một cái nháy mắt cũng vọt tới bên người Thiện Nhược Thủy, một tay dùng lực ôm nàng vào trong ngực!

Loại cơ hội tốt này hần sao có thể buông tha, không cần nhiều lời trực tiếp hôn tới, sau đó dùng miệng hướng về phía miệng Thiện Nhược Thủy cung cấp đường khí cho nàng.

Từ khi con cự trai tập kích, đến lúc Du Dương hôn Thiện Nhược Thủy đôi môi loạn động. Quá trình vẫn chưa tới một giây. Du Dương thì nhân cơ hội này cướp đi nụ hôn đầu tiên của Thiện Nhược Thủy.

Oanh! Thiện Nhược Thủy mãnh liệt tạo ra chính mình lực trường lĩnh vực, đem Du Dương bắn ra.

Thiện Nhược Thủy tại trong lực trường lĩnh vực của mình ho khan vài cái. Sau đó đối với Du Dương tức giận nói; "Ngươi, ngươi..."

Du Dương mặc dù là cứu nàng, nhưng lại đoạt mất nụ hôn quý giá đầu tiên của nàng, Thiện Nhược Thủy không biết mắng cái gì cho đỡ hả giận.

"Không cần cảm tạ ta, chỉ là một cái hô hấp nhân tạo mà thôi, không phải chuyện gì to tát, loại chuyện tốt này ca ca ta thường làm, về sau nếu như ngươi cần loại chuyện như thế này cứ kêu ta." Du Dương lời còn chưa nói hết, Cự Trai đã bức lui phân thân Vô Thần của Du Dương xong lại hướng hai người xông lại.

"Nhược Thủy MM ngươi đừng sợ, ta đến bảo hộ ngươi!" Du Dương ngăn tại trước người Thiện Nhược Thủy.

"Người đi chết đi!" Thiện Nhục Thủy một quyền đem Du Dương đang đứng trước người đánh bay ra ngoài, nàng nói: "Người đã đoạt mất Vương cấp quái thú vượn một sừng tóc vàng của ta rồi, Hoàng cấp cự trai tinh này ta phải lấy!"

Thiện Nhục Thủy đánh bay Du Dương, sau đó đón nhận cự trai tinh đang hướng nàng xông lại.

Thiện Nhục Thủy lực trường lĩnh vực tuy rằng bản chất là khổng chế nước. Nhưng nếu so sánh với cự trai tinh thì kém rất nhiều! Cự trai tinh nhiều năm sinh hoạt tại cái hồ này, tuy rằng hắn chỉ là quái thú, nhưng niên kỷ sống của hắn là vĩnh viễn, đối với nước lĩnh vực nếu so với Thiện Nhục Thủy cao hơn rất nhiều.

Bởi vì cự trai tinh thân thể khổng lồ, Thiện Nhục Thủy trong người lại chiếm nhiều pháp thượng nên chiếm chút thượng phong, nhưng cự trai tinh có vô số thập phần cứng rắn, do vậy Thiện Nhục Thủy dù đem hết toàn lực cũng không tổn thương được hắn.

Một người một thú ở vào thế giằng co lẫn nhau, ai cũng không làm gì được ai.

Du Dương ở một bên tỉ mỉ quan sát cự trai tinh. Hắn phát hiện cái cao áp lực ở trong này là phát ra trên người cái con cự trai này.

"Lẽ nào cao áp lực tràng này là do cự trai tinh này tạo ra?" Du Dương trầm nghĩ.

Đột nhiên, cự trai lại mở hai mảnh vỏ sò của nó ra! Du Dương cho rằng nó lại muốn đem thân thể Thiện Nhục Thủy hút vào vỏ sò ở bên trong thì lại thấy từ trong vỏ sò bay ra một viên hắc sắc trân châu. Viên trân châu này trông giống lam cầu lớn, đánh vào trên lực trường lĩnh vực của Thiện Nhục Thủy.

Tam kích lực lượng thật lớn không gì sánh được, hơn nữa Du Dương còn phát hiện viên trân châu đen kia tản ra cao áp lực trường cường đại.

Phanh một tiếng, Thiện Nhục Thủy với cao áp lực trường của nàng bị chấn tứ phân ngũ liệt (chia năm sê bảy), lực trường lĩnh vực bị hủy làm nàng phun ra một ngụm máu tươi, người cũng bị chấn cho bất tỉnh.

"Bảo bối gì đây? Lực lượng như thế chỉ sợ rằng..."

Du Dương xem ra đã đúng thời cơ, quả quyết xuất thủ, hắn đầu tiên là dung tay trái chấn trụ Thiện Nhục Thủy, tay phải tiếp đón cự trai trân châu đen. Viên trân châu đen này chính là then chốt hình thành nên cao áp lực trường ở trong hồ này, Du Dương nhất định phải có được nó.

Lam Cầu đại trân châu đen lơ lửng tại không trung trên đầu Du Dương cùng cự trai, bất quá cự trai lực trường lĩnh vực rõ ràng mạnh hơn Du Dương, chỉ thấy cái trân châu đen kia đang không ngừng di động quanh thân thể con cự trai.

Du Dương khoe miệng lộ ra nụ cười tà, hắn nói: "Trả lại cho người!" Buông ra trân châu đen đang tranh đoạt, Du Dương không hề để ý tới cái cự trai tinh, mà lại cúi đầu lại một lần nữa hôn Thiện Nhục Thủy trong lòng, lúc này đây Thiện Nhục Thủy cũng không có đẩy Du Dương ra. (D: xong cmnr :v)

Du Dương vốn có thể tạo ra lực trường lĩnh vực, khiến Thiện Nhục Thủy ở bên trong tự do hô hấp, nhưng Du Dương không có làm như vậy, loại cơ hội này có thể quang minh chính đại hôn mê, hắn sao có thể lãng phí. Cự trai tinh gặp lúc Du Dương tư duy niệm lực buông ra bản mạng Bảo Châu của nó, hai mảnh vỏ sò mở ra một đạo khe đem bản mạng Bảo Châu thu hồi trong cơ thể, chuẩn bị tiếp tục công kích, nhưng ngay khi nó còn không có hoàn toàn khép lại vỏ sò thì một đạo bóng đen đột nhiên chạy nhanh vào giữa vỏ sò của nó.

"Gió Xoáy Bông Vù trảm!". Vô Thần phân thân hai tay biến thành hai thanh đao sắc bén, sau đó thân thể tại bên trong vỏ sò cao tốc xoay tròn, đem vỏ sò mềm mại bên trong xoắn nát bấy.

PHỐC PHỐC PHỐC",

Vô số máu loãng theo vỏ sò bên trong mép chảy ra.

Phanh! Bên trong vỏ sò cự trai trầm đục vang một tiếng, Vô Thần phân thân người đầy máu loãng từ bên trong lao ra, ở trong tay hắn vẫn còn cầm một miếng lam Cầu đại trân châu đen.

Cự trai lúc này đã mất đi sinh mệnh lực. Hướng đáy hồ chậm rãi chìm xuống.

Hắc sắc trân châu vì mất đi sự khổng chế của cự trai nên cao áp lực trường lần thứ hai phóng ra ngoài, áp lực chừng ba mươi hai lần. Vô Thần phân thân nhìn thấy liền một ngụm đem nó nuốt vào trong bụng. Vô Thần phân thân cái bụng nhúc nhích nửa ngày, lại không thể dễ dàng mà đồng hóa viên trân châu đen này.

Vô Thần phân thân liền thật yên tĩnh ngồi trong nước, sau đó chậm rãi tiêu hóa hấp thu nó.

Khi mà Vô Thần phân thân đang đồng hóa cự trai bản mạng trân châu đen thì Du Dương bản thể cũng đồng thời cướp đoạt đi đôi môi Thiện Nhục Thủy.

Du Dương dùng cơ hội này cung cấp đường khí cho Thiện Nhục Thủy, dâm lưỡi của hắn đã xâm lược đến bên trong miệng Thiện Nhục Thủy, cũng không ngại trêu đùa cái lưỡi thơm tho của Thiện Nhục Thủy. Mà trong hôn mê Thiện Nhục Thủy thấy được cung cấp đường khí, nàng theo bản năng

đáp lại Du Dương.

Hai người trong nước trằn miên rất lâu, Du Dương lang thủ đã tạy trên người Thiện Nhực Thủy sờ soạng triệt để, chỉ đáng tiếc dưới nước không thể sử dụng điện lưu, không có biện pháp làm nằng tiết xuân thủy!

Thiện Nhực Thủy lo lắng tỉnh lại, nằng tự thức tỉnh mình không thể rơi vào ngọt ngào mộng xuân, đầu lưỡi vẫn còn không chịu thua phản công rút trở về, lại không nghĩ rằng giữa đôi phương mai phục. Đôi phương mút chặt cái lưỡi nhỏ thom tho của nằng, không bao giờ chịu buông ra.

Thiện Nhực Thủy thân thể mềm mại rung lên, tựa hồ ý thức được cái gì. Mảnh liệt mở hai mắt ra, nhưng thấy khuôn mặt chính mình ghét nhất lại ở trước mắt mình, hơn nữa chính mình đầu lưỡi lại đang ở trong miệng hắn.

Thiện Nhực Thủy vừa tức vừa thẹn, vội vả phản quyền liên tục tạy trên ngực Du Dương đánh, nhưng Du Dương chính là không chịu thua cái lưỡi nhỏ thom tho của nằng ra. Thiện Nhực Thủy cũng không dám làm cứng rắn, sợ làm bị thương đầu lưỡi của chính mình.

Lúc này Du Dương trở nên ôn nhu, hai tay nhẹ vỗ về thân thể Thiện Nhực Thủy, tựa hồ như khiêu khích, lại giống an ủi, đầu lưỡi của hắn động tác cũng mềm nhẹ đi rất nhiều, lại hảo hảo đòi lấy mà cuốn, lâu lâu lại chậm rãi mà đem cái lưỡi thom tho Thiện Nhực Thủy đưa trở về. Cũng lại cấp cho Thiện Nhực Thủy một ngụm dưỡng khí.

Hai trái đôi môi rốt cục tách ra, Thiện Nhực Thủy trái tim phù phù phù phù nhảy không ngừng, nằng theo thói quen hít sâu một hơi, nhưng quên chính mình vẫn còn ở trong nước. Lại sắc một miệng nước lớn.

Một bên Du Dương lập tức quan tâm kéo nằng qua, lại dùng miệng hôn lên, cho nằng độ mấy ngụm dưỡng khí, về sau Thiện Nhực Thủy rốt cục khôi phục trạng thái bình thường.

Thiện Nhực Thủy thoát khỏi sự ô nhiễm của Du Dương, sau đó tạo ra chính mình lực trường lĩnh vực, bắt quá nằng vừa bị cự trai tinh bản mạng Bảo Châu đã thương, hiện tại lực trường lĩnh vực miễn cưỡng có thể tạo ra trong ba thước.

Thiện Nhực Thủy không nghĩ tới chính mình trong lúc hôn mê lại đặc biệt làm cái loại sự việc cảm thấy khó xử sự này, nhất thời không biết như thế nào đối đãi Du Dương mới tốt.

Du Dương đương nhiên biết Thiện Nhực Thủy đang suy nghĩ gì. Hắn bơi tới trước người Thiện Nhực Thủy, nói: "Cái kia thế nào. Cự trai tinh ta đã giúp ngươi giết chết. Thi thể ngay dưới đáy hồ, đi, ta cùng ngươi đi lấy"

Nói xong, Du Dương vươn tay vào bên trong lực trường lĩnh vực của Thiện Nhực Thủy, nắm tay nằng. Sau đó lôi kéo nằng hướng đáy hồ bơi đi.

Thiện Nhực Thủy tránh hai cái, nhưng Du Dương đem nằng tay tóm lấy gắt gao, vẫn cứ đem nằng tằm hướng đáy hồ lôi đi.

Thiện Nhực Thủy vết thương tuy không có nguy hiểm tánh mạng. Nhưng cũng không nhẹ, vốn nằng là muốn trở lại trên đất bằng chữa thương, nhưng bị Du Dương cứng rắn kéo đến đáy hồ.

Hai người càng bơi càng sâu, trong nước áp lực cũng càng lúc càng lớn!

Phanh! Thiện Nhực Thủy cũng không kiên trì nổi nữa, lực trường lĩnh vực lần thứ hai đổ nát!

Du Dương khoe miệng lộ ra nụ cười tà. Hắn như trước lôi kéo Thiện Nhực Thủy tiếp tục lặn xuống, đối với phía sau phát sinh sự việc gì đều không phát hiện.

Không có lực trường lĩnh vực, Thiện Nhực Thủy tại dưới nước không thể bình thường hô hấp, nằng cắn chặt răng, lần thứ hai tạo ra chính mình lực trường lĩnh vực

Phanh! Hai người lại lặn xuống vài mét nữa, Thiện Nhực Thủy lực trường lĩnh vực lại đổ nát!

Thiện Nhực Thủy tư duy niệm lực đã tiêu hao đến cực hạn, tạm thời không thể lại vận dụng lực trường lĩnh vực, không có cách nào hô hấp, gấp đến độ nằng dùng sức lôi kéo Du Dương.

Lúc này Du Dương xoay người, nói: "Đừng nóng vội, lập tức tới ngay"

Nói xong hắn lại lôi kéo Thiện Nhực Thủy tiếp tục lặn xuống.

Du Dương lôi kéo Thiện Nhực Thủy tại đáy hồ di chuyển nửa ngày, cảm giác Thiện Nhực Thủy đã đến cực hạn thời gian không thể hô hấp. Du Dương mới lôi kéo nằng đi tới bên cạnh thi thể con cự trai.

"Ta đoạt của ngươi Vương cấp một sừng tóc vàng quái thú. Hiện tại ta đem cái này Hoàng cấp cự trai quái thú trả cho ngươi! Chính là trả nợ cho ta trước đã xem qua thân thể ngươi, vì thế ngươi cũng không bồi thường, ngươi sau đó cũng không thể lại tìm ta gây sự "

Du Dương còn chưa nói xong, Thiện Nhực Thủy đột nhiên ôm hắn, đôi môi chủ động dăng lên, cái lưỡi thom tho của nằng nhảy vào bên trong miệng của Du Dương. Diễn cuồng đòi lấy dưỡng khí trong miệng Du Dương

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Định* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 138: Đem Nữ Thần Biến Thành Nữ Nô.

Gian kế thực hiện được, mỹ nữ chủ động hiến hôn, nếu như sự việc này mà giả bộ tình khiết thì người đó cũng không phải là đàn ông.

Du Dương dâm lưỡi đáp lại Thiện Nhược Thủy, trong quá trình hôn nồng nhiệt Du Dương cấp cho Thiện Nhược Thủy một chút dưỡng khí để thở, những thứ dưỡng khí như này rất ít, chỉ đủ duy trì cho thân thể của Thiện Nhược Thủy mà thôi, như vậy khiến cho Thiện Nhược Thủy không thể chủ động rời khỏi Du Dương.

Du Dương lang thủ bắt đầu không thành thật một chút, bắt đầu đánh lên những bộ vĩ mẫn cảm trên thân thể của Thiện Nhược Thủy.

Cũng không biết là vì thiếu dưỡng khí, hay là vì động chân tình, Thiện Nhược Thủy ý thức bắt đầu không rõ ràng. Thân thể như nhũn ra, tê liệt ở trong lòng Du Dương. Du Dương lang thủ nhân cơ hội duỗi tay vào trong quần áo Thiện Nhược Thủy. Bắt đầu từ bộ ngực sữa của sò sâu vào trong tiếp xúc, cũng cẩn thận tạo ra một chút lực trường linh vực, khiến ngón tay bắn ra điện lưu, đi kích thích hai điểm mẫn cảm nhất trên bộ ngực của Thiện Nhược Thủy. (D: phun máu mũi :v)

Thiện Nhược Thủy đã động xuân tình, hạ thân xuân thủy tràn lan. Du Dương tay kia không khách khí chút nào dò xét xuống phía dưới, lúc Thiện Nhược Thủy dưới tình huống ý thức không rõ DD đã thành công đột phá mũi phòng thủ hậu phương của nàng, tiếp xúc với mảnh đất tam giác thần bí nhất của thân thể nữ nhân.

Lúc này, Du Dương lại bắt đầu mấy chuyện xấu! Hắn bắt đầu rộng lượng cấp cho Thiện Nhược Thủy mấy ngụm dưỡng khí, làm cho nàng chậm rãi khôi phục thần trí. Du Dương cảm giác còn giống như kém chút gì đó. Hắn đem tay đang công kích ở hạ thể Thiện Nhược Thủy rút về, sau đó nắm ngọc thủ của nàng. Đem ngọc thủ của nàng dẫn hướng về phía như ý long đầu còn dưới háng hắn.

Hoàn thành nhiệm vụ lang thủ chưa có trở lại trước trận địa, mà là xé rách y phục của Thiện Nhược Thủy, trực tiếp ấn trên mông lớn của nàng, sau đó theo khe mông giữa trượt xuống "

Lần này, thân thể của Thiện Nhược Thủy triệt để bị Du Dương sờ soạng mấy lần, đối với Du Dương mà nói. Thân thể nàng đã không còn bất kỳ bí mật nào!

Thấy Thiện Nhược Thủy thần trí khôi phục rất nhiều, Du Dương chậm rãi rút hai tay của mình về, cũng tại thời gian hai người hôn lưỡi. Du Dương coi như vô ý khẽ cắn một chút vào cái lưỡi thom tho của Thiện Nhược Thủy.

Trong nháy mắt bị đau, khiến Thiện Nhược Thủy thần trí đang bị mất phương hướng thanh tỉnh rất nhiều.

Đột nhiên, Thiện Nhược Thủy tỉnh táo lại! Nàng hoảng sợ ngượng ngập phát hiện, chính mình tay phải đang ôm cổ của Du Dương còn cùng hắn hôn nồng nhiệt, mà hai chân chính mình lại ôm chặt lấy thắt lưng của Du Dương, động tác của tay trái càng cảm thấy khó xử chính mình lại cầm lấy như ý côn của hắn.

"Trời ạ! Ta sẽ không làm loại sự việc khiến người ta cảm thấy khó xử sự này". Thiện Nhược Thủy cả kinh nói.

"Nhất định là tên hỗn đản này giả vờ quý!" Thiện Nhược Thủy trong lòng nghĩ đến. Nhưng nàng lại hồi tưởng lại toàn bộ quá trình chính mình dường như đều có chút ấn tượng, lúc ban đầu thì là mình chủ động hôn hắn. Mà xem tư thế hiện tại của hai người, không phải hắn giả vờ với chính mình. Mà mình ở "Phản đẩy ngã" hắn.

"Ta, ta, ta thể nào như thế nào lại dám dăng? Lẽ nào đây là bản tính của ta?"

Lúc này Du Dương tạo ra lực trường linh vực cho chính mình, bốn phía có dưỡng khí, hai người đều buông nhau ra không hôn môi nữa.

Thiện Nhược Thủy phát hiện mình thậm chí có điểm luyến tiếc, cái cảm giác đánh tới đánh lui lưỡi trong miệng đối phương khiến nàng thích thú. Nàng ngượng ngùng tựa đầu ở trên ngực của Du Dương, không biết phải làm gì cho tốt.

Du Dương đánh tan cái không khí xấu hổ này, hắn nói: "Cái kia, tay ngươi có thể hay không buông huynh đệ của ta ra trước, ngươi mà khiêu khích hắn, cũng không ai ủi cho hắn, hắn rất dễ bùng lên ngọn lửa đó"

"A". Thiện Nhược Thủy lúc này mới nhớ lại tay mình chính đang cầm lấy long đầu côn dưới háng của Du Dương đang phẫn nộ, nàng trông giống như bắt được rắn nhanh tay buông nó ra.

Thiện Nhượng Thủy xấu hổ muốn chết, ghé vào trước ngực Du Dương khóc thút thít.

"Đừng, đừng, đừng khóc a! Sự việc này của chúng ta, ta bảo chứng không truyền ra ngoài! Sự tình này coi như là ta khiêu khích người trước được không?!" Du Dương vô sỉ nói.

Thiện Nhượng Thủy khóc một hồi, nước nở nói: "Người, người, có đúng hay không nghĩ ta là một nữ hài tử dám dăng hèn hạ."

"Ách" vẫn còn hoàn hảo á! Chỉ cần người yêu ta nhiều một chút, cái loại sự việc kia ta vẫn là có thể tiếp thu mà!" Hiện tại dùng từ để tiện vô sỉ đã không đủ để hình dung về Du Dương nữa rồi.

Du Dương không để cho Thiện Nhượng Thủy có quá nhiều cơ hội để hỏi, hần nâng cái cằm nhỏ của Thiện Nhượng Thủy lên, nhìn Thiện Nhượng Thủy hai mắt đang rung rung nước mắt, hần thấp thỏm thâm tình nói rằng: "Nhượng Thủy, người thật đẹp!"

Du Dương chủ động hướng về đôi môi Thiện Nhượng Thủy hôn lên! Lúc này đây thì Thiện Nhượng Thủy thần trí thanh tỉnh, Du Dương hôn rất nhẹ cũng rất nhu tình.

Thiện Nhượng Thủy nội tâm đấu tranh, đấu tranh tâm lý. "Ta thế nào đây? Sẽ không biến thành cái dạng này chứ!"

Có lẽ là trước hai cái hôn quá thành thạo. mà Thiện Nhượng Thủy không tự giác đối với Du Dương làm ra hành vi đáp lại đôi môi!

"Ai! Nguyên lai ta thực sự là một nữ nhân có nội tâm dám dăng thấp hèn". Thiện Nhượng Thủy trong lòng than thở.

Thấy Thiện Nhượng Thủy phản ứng, Du Dương trong lòng mừng rỡ. "Ha ha! Rốt cục đã đối phó được Nữ Vô Thần. Cho dù người là nữ thần, lão tử cũng muốn cho người biến thành dâm đảng thiếu nữ đẹp trên giường của ta, biến thành nữ nô tài của Du Dương ta!"

Bất quá muốn đem Thiện Nhượng Thủy biến thành tình nô (nô lệ tình dục) của chính mình, còn cần phải dùng một ít thủ đoạn, cần một quá trình, trước phải đập nát được cái gọi là tôn nghiêm của nàng, làm cho tâm lý nàng rơi vào tay giặt, sau đó lại... ha ha...

Một lúc lâu sau, Du Dương mới chấm dứt hôn môi giữa hai người!

Du Dương chỉ vào đáy hồ chỗ thi thể cự con trai nói: "Chúng ta hay là trước đi thu hoạch thành quả đã!"

"Người giết chết, cũng là người thu đi!" Thiện Nhượng Thủy nói.

Du Dương trong lòng mừng rỡ, thầm nghĩ: "công phu hôn miệng của ta thật tốt. Hôn vài lần sẽ đem nàng biến thành nhu thuận! Như thế này mà để huynh đệ của ta giáo dục cho nàng, nàng còn không dễ bảo mới lạ a".

Du Dương nói: "Ta nói này, đây là bồi thường trước kia vượn một sừng tóc vàng của người ta chiếm mất!"

Thiện Nhượng Thủy gặp sự kiên trì của Du Dương, trong lòng nhất thời ảm áp. Phát hiện Du Dương anh tuấn rất nhiều, hơn nữa càng xem càng thuận mắt, đáy lòng tình cảm bắt đầu chậm rãi mọc rễ nảy mầm!

Thiện Nhượng Thủy mở đồng hồ huy chương của chính mình. Bắt đầu quét hình thi thể con cự trai.

Đồng hồ huy chương nhắc nhở nói: "Mười sao Vương cấp quái thú cự trai tinh, giá trị một trăm vạn mạo hiểm tệ, năm mươi vạn vi tích phân, nhưng do thiếu khuyết bản mạng Bảo Châu, giá trị giảm phân nửa! Có hay không bán ra?"

"Dì, nó rõ ràng có chính mình lực trường lĩnh vực, hẳn là Hoàng cấp quái thú mới đúng a!" Tuy rằng kỳ quái. Nhưng Thiện Nhượng Thủy vẫn là đem thi thể cự trai tinh bán ra mạo hiểm đảo thương thành, bởi vì nàng biết mạo hiểm đảo Thương Thành là sẽ không ra sai giá. Hai mươi lăm vạn vi tích phân, khiến cho Thiện Nhượng Thủy mạo hiểm gia đẳng cấp lại thăng hai cấp, trở thành thất tinh cấp mạo hiểm gia. "Cự trai tinh bản mạng Bảo Châu đâu? Vật kia có thể là phi thường đáng giá!" Thiện Nhượng Thủy lại hỏi.

"Ách" Du Dương nói: "Ta đem cái khóa trần châu đen kia nghiền nát, làm nó thành bụi phấn, dự định tặng cho người làm đồ dùng để dưỡng da! Người da như thế này, dùng nó hẳn là rất thích hợp!"

Du Dương nhắc tới da của nàng, Thiện Nhượng Thủy lập tức nghĩ đến Du Dương rình coi mình, trong lòng vừa tức vừa thẹn.

Lúc này Du Dương Vô Thần phân thân đã đem cự trai tinh bản mạng Bảo Châu đồng hóa không sai biệt lắm, Bảo Châu bên ngoài trần châu bột phấn đối với Vô Thần phân thân không có tác dụng gì, Vô Thần phân thân đều đem chúng nó bài xuất bên ngoài cơ thể. Du Dương vô thần phân thân đứng lên, tại trần châu đen trung tâm có cái hồng sắc tinh thạch cỡ móng tay. Cự trai tinh bản mạng Bảo Châu có cao áp lực trường đều là từ nó phát ra.

Du Dương suy đoán cái hồng sắc tinh thạch này nhất định là thiên tinh từ trên trời rơi xuống cái hồ nước đầy sao này ở Trục Tinh Cốc, cái hồ này hình thành là do hồng sắc tinh thạch rơi vào mà thành, mà cái con cự trai có thể là trong lúc vô ý đem nó hấp thụ đến trong cơ thể, quanh năm suốt tháng cuối cùng hình thành cái khóa trần châu đen kia, chính là cự trai tinh bản mạng Bảo Châu, cái bản mạng Bảo Châu này khiến con cự trai chính mình có lực trường lĩnh vực, cho nên Thiện Nhượng Thủy mới có thể cho rằng nó là Hoàng cấp quái thú.

Vô Thần phân thân đã đồng hóa cái hồng sắc tinh thạch này, bất quá khi hấp thụ xong cái vô danh hồng sắc tinh thạch này thì thể tích, thân thể của vô thần

phân thân cũng không có tăng trưởng, bất quá thì lực trường linh vực của hắn thì lại tăng cường rất nhiều, phạm vi lực trường linh vực đã đạt được 50m, tương đương với 《 lực trường linh vực 》 tu luyện tới đệ ngũ trọng thiên Vô Thần ,chẳng qua lực lượng có thấp hơn một ít. Hắn cùng với lực lượng của Du Dương tương đồng, đều đang trên dưới mười một vạn thất.

Vô Thần phân thân biến ảo thành nhỏ bé như hạt cát, lặng lẽ trở lại trong thân thể. Du Dương

Vô số trân châu bột phấn xuất hiện tại trong tay Du Dương, dưới sự khống chế của Du Dương tư duy niệm lực, cuối cùng hình thành một khối cầu bột phấn, Du Dương đem nó đưa đến trước người Thiện Nhược Thủy, nói: "Sau đó khi tắm thoa một ít, bảo đảm da ngươi lại sáng vừa tròn!"

Vừa nhắc tới tắm, hai gò má Thiện Nhược Thủy lập tức xấu hổ bắt đầu hồng lên.

Du Dương cười nói: "Yên tâm đi, ta bảo đảm không có nhìn trộm!"

"Hừ!" Thiện Nhược Thủy xấu hổ quát một tiếng.

"Ha ha, sau đó ca ca ta muốn quang minh chính đại xem!" Nói xong, Du Dương tại trên miệng Thiện Nhược Thủy véo một cái.

DD vừa bấm xong, khiến Thiện Nhược Thủy trăm cay ngàn đắng áp chế xuân thủy chảy ra, nhất thời bị DD phá vỡ, vỡ òa chảy xuống rất nhiều xuân thủy.

"Trời ạ, thân thể của ta tại sao có thể như vậy! Hắn như vậy khinh bạc, thân thể của ta ta dĩ nhiên xuất hiện loại phản ứng cảm thấy khó xử này!" Thiện Nhược Thủy vốn là thiên chi kiều nữ. Hiện tại xuất hiện loại sự tình này, nàng xấu hổ khóc lên.

"A, Nhược Thủy đừng khóc a, có đúng hay không ta véo đau ngươi?" Du Dương vội la lên.

"Ta" Du Dương vừa hỏi xong Thiện Nhược Thủy lại khóc lớn hơn

Du Dương dối trá đem Thiện Nhược Thủy ôm vào trong lòng, một bên dùng tay lau nước mắt cho Thiện Nhược Thủy, một bên lấy danh nghĩa khinh thường miệng nàng mà vừa xoa vừa nắn.

Nếu trên người Thiện Nhược Thủy không có thương tích, Du Dương nhất định đem nàng ngay tại chỗ tử hình, cùng nàng thuần khiết uyên ương du hí.

Du Dương thầm nghĩ: "Ca cho ngươi thời gian hai ngày. Nếu như hai ngày sau đó ngươi không đem những thương tổn chữa cho tốt, ca có thể không hề thương hương tiếc ngọc mà trừng phạt đó".

Du Dương mang theo Thiện Nhược Thủy nổi lên mặt nước, nhưng cố sức dùng linh vực làm khô sương ướt trên quần áo.

Du Dương quan tâm chăm sóc giúp Thiện Nhược Thủy chỉnh lại y phục của nàng, cũng trả lại hắc áo choàng cho nàng, đem khuôn mặt nàng đều giấu ở trong áo choàng.

Du Dương trong lòng xì xì nói: "Bình thường đem khuôn mặt đẹp giấu kín như thế, nguyên lai là khó chịu a!"

"A! Không tốt!" Thiện Nhược Thủy đột nhiên kêu lên. "Lúc ngươi vào nước không lâu, ta đã đem vị trí của ngươi tuyên bố ra ngoài.

Thiện Nhược Thủy tại đồng hồ huy chương tra tìm một chút sau đó nói: "Đến bây giờ mới được một ít thôi, chỉ ít có mười người mua cái tin tức này, trời, thậm chí có hai cái là mạo hiểm Vương, chúng ta phải lập tức rời đi mới được."

Thiện Nhược Thủy lôi kéo Du Dương đang muốn đi.

Đột nhiên trong rừng cây lờ ra mấy người, bọn họ ngăn trở lối đi của Du Dương.

"Du Dương, không nghĩ tới bị hồng sắc thông truy lệnh truy sát nhân thật là ngươi! Ngày hôm nay ta nhất định phải đem ngươi băm thây vạn đoạn!"

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Thực Lực Kinh Khủng

Du Dương xem xét, nguyên lai bọn người đến ngăn trở mình chính là Thất hoàng tử của Đế Long đế quốc, Bát Đức hộ vệ vẫn luôn đi theo phía sau hắn.

Xích Vô Tà thấy Thiện Nhược Thủy bên cạnh Du Dương, cả kinh nói: "Sứ giả đại nhân! Ngài tại sao lại ở chỗ này?"

Xích Vô Tà có chút kinh hãi, trước mắt hắn thấy hai người có biểu hiện thân mật, nếu như Nữ Vô Thần cùng Du Dương đều cùng phe, như vậy chính mình thù đã không thể báo được rồi!

"Cút!" Thiện Nhục Thủy hừ lạnh nói.

Trước mặt người ở bên ngoài, Thiện Nhục Thủy khôi phục bộ mặt luôn luôn lãnh đạm của nàng.

Thực lực của Thiện Nhục Thủy, Xích Vô Tà đã thấy qua, thực lực hắn dù cao hơn người khác rất nhiều, lại được đề thăng không ít, nhưng bọn họ cũng vẫn không phải đối thủ của Nữ Vô Thần này. Xích Vô Tà thầm nghĩ: "Lẽ nào thù của ta không thể báo sao?"

Du Dương đi tới trước người Thiện Nhục Thủy, vô cùng thân thiết vuốt vuốt khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng trong áo choàng, nói: "Đây là việc của nam nhân chúng ta thì tự ta sẽ giải quyết, ngoan chờ ta bên kia đi!"

"Ừ!" Nghe được Du Dương khuyên, Thiện Nhục Thủy ngoan ngoãn đi ra phía sau Du Dương.

"Ách. . ." Xích Vô Tà bọn người bị động tác của Du Dương làm cả kinh, cảm đều rớt xuống đất.

Này. . . Này. . .

Đây là Vô Thần sư giả trước kia sao? Nàng bây giờ nhìn lại thế nào lại giống một con mèo nhỏ dịu ngoan vậy?

"Vi sao chuyện tốt đều bị hắn chiếm! Ta đường đường là Xích Long đế quốc hoàng tử, mỹ nữ đều phải thuộc về ta mới đúng chứ!" Xích Vô Tà trong lòng tuôn ra ước ao vô hạn xen lẫn nỗi hận cực độ, cá giận nói: "Du Dương, ngày hôm nay ta nhất định phải giết ngươi!"

Du Dương lười biếng đuổi cái lưng mồi, nói: "Chỉ bằng ngươi sao? Ngươi cảm giác ngươi có thể chứ?"

"Hừ, ngươi bây giờ bị Hồng Sắc lệnh phát lệnh truy nã, không hề được sự bảo hộ từ quy tắc của mạo hiểm đảo, chúng ta không cần sợ."

"Ta muốn giết ngươi không phải chịu quy tắc của mạo hiểm đảo!" Xích Vô Tà cười nói.

"Bằng vào các ngươi? Cái khả năng này chỉ là một mình ngươi suy nghĩ thôi?" Du Dương xoay người đối mặt với tám người Xích Hiếu và Bát

Đức hộ vệ nói: "Các vị huynh đệ, ta nói đúng không!"

Bát đức hộ vệ đều cúi đầu, Xích hiếu mặt lộ vẻ xấu hổ nói: "Chúng ta phải chấp hành mệnh lệnh của Thất hoàng tử!"

"Ha ha. . ." Xích Vô Tà đắc ý cười nói, "Nghe đi, ngươi muốn phân hoá quan hệ của chủ tớ chúng ta sao?"

"Kiếp sau nhé!" Bát đức hộ vệ, giết hắn cho ta!"

"Vâng!"

Xích hiếu bọn người ứng một tiếng, tất cả đều hướng Du Dương xông lại.

Du Dương hiện tại đã là Vô Thần tồn tại, so cảnh giới với bọn người Xích hiếu cao hơn mấy bậc, so về lực tràn lĩnh vực, thực lực xích hiếu bọn người càng không thể so sánh cùng Du Dương, hoàn toàn là hai cấp độ khác biệt.

Lúc này xích hiếu đám người đã đánh đến trước người Du Dương, mặc dù vài ngày trước《 Niệm Lực Thôi Động 》của Xích Hiếu đã tu luyện tới đệ bát trọng thiên, nhưng lại không có cách nào bắt được thân thể của Du Dương.

Chỉ thấy Du Dương thân thể như gió vũ động, bay quanh thân thể mọi người trong.

Rầm rầm rầm. . .

Liên tiếp tám thanh âm vang lên, cán dao trên tay của Du Dương đặt giữa phần gáy xích hiếu tám người, tám người nhất thời mất đi ý thức, té xỉu trên mặt đất.

Tám người này đều đã tu luyện đến《 niệm lực thôi động 》 cường giả, nếu như sống ở trong Đông Thắng thần châu, cũng có thể dễ dàng là nhân vật độc bá nhất phương, nhưng ngày hôm nay sau một cái chớp mắt, bị Du Dương 1 chiêu dễ dàng chế phục, nhưng lại không có thương tổn đến tánh mạng ai.

Tám người này đức hạnh không phải là xấu, đáng tiếc rất có chấp, Du Dương không thể làm gì khác hơn là trước để cho bọn họ mất đi năng lực chiến đấu.

Du Dương chế phục bát đức hộ vệ, hắn phi thân rơi xuống trước người Xích Kinh Thế, nói: "Ta nhớ được vừa nãy dường như có người muốn giết ta, lại còn muốn bầm thây vạn đoạn, là ngươi hả?"

"Ngươi. . ." Vài ngày không gặp, Xích Vô Tà không nghĩ tới thực lực Du Dương sẽ kinh khủng đến loại trình độ này. Xích Vô Tà song quyền nắm chặt,

trong lòng của hắn muốn cùng Du Dương chiến đấu, nhưng Du Dương khí thế đã áp chế hắn hít thở không thông, lực lượng điều động thể nào đi chăng cũng không phát huy được.

Du Dương nắm ngón tay hư không một trào, đem một khối đá bên người của Xích Vô Tà dựng đứng lên, sau đó nắm ngón tay nắm lại thật chặt. . .

Phanh! tảng đá cao cỡ nửa người lớn bị Du Dương cách không bóp vỡ!

Du Dương nhìn Xích Vô Tà cười tà nói: "Ngươi là muốn tìm cảm giác thống khoái, vậy ta trước tiên đem trứng chim ngươi bóp vỡ cho ngươi thử cảm giác thống khoái!"

"A!" Xích Vô Tà bị hù dọa tranh thủ thời gian che hạ thể chính mình, hắn nói: "Ngươi. . . Ngươi. . . Ngươi không thể giết ta, ngươi không có tiến hành từ vong khiêu chiến mà dưới tình huống giết người, ngươi sẽ phải chịu xử phạt của mạo hiểm đảo!"

Xích Vô Tà nghĩ, nếu như Du Dương hưởng hắn phát sinh từ vong khiêu chiến, hắn còn có thể lựa chọn cự tuyệt, cái này có thể bảo vệ tính mệnh mình, chỉ cần mình không chết, tổn thất phân nửa tài sản cùng vì tích phân cũng không sao cả.

"Cạc cạc -. . ." Du Dương tà ác cười nói: "Ngươi quên sao ta bây giờ là bị hồng sắc lệnh truy nã truy sát nhân, hiện tại ta không được mạo hiểm đảo pháp tắc bảo hộ, cũng không chịu mạo hiểm đảo pháp tắc trời buột! cho nên ta muốn giết ngươi liền có thể giết ngươi! Chuẩn bị chịu chết đi!"

Du Dương quanh thân lực trường chuyển động, đi bước một hướng tới gần người Xích Vô Tà.

"Không! Ta không muốn chết. . ." Xích Vô Tà quỳ xuống đất cầu khẩn nói: "Du Dương, cầu xin ngươi bỏ qua cho ta đi! Trước là ta có mắt không trông không nên cùng ngươi đoạt nữ nhân! Ngươi. . . Ngươi. . . Ngươi coi như ta là cái rắm, đem ta thả đi. . ."

Du Dương ôm hai tay, tay phải vuốt cằm chính mình, nói: "Ai! Ta có tật vừa nhìn thấy nước mắt thì nhẹ dạ, ngươi nếu có thể để rơi vài giọt nước mắt cho ta xem xem, ta bỏ qua ngươi cũng không phải là không được!"

Du Dương thanh âm chưa dứt, Xích Vô Tà nước mắt nước mũi đồng loạt khóc nức lên.

"Ta dám! Xích Vô Tà, hành động này của ngươi thực sự làm mất thể diện của hoàng tử, ngươi hẳn là đi diễn điện ảnh được đó!"

"Điện Ảnh đó, muốn cầm cái vua màn ảnh gì đó là không thành vấn đề!" Du Dương nói.

"Hừ! Phế vật! Mất hết mặt mũi của xích gia chúng ta!" Đột nhiên có người từ sơn cốc chỗ cao nhất nhảy xuống.

Người trên mặt đất cùng Xích Vô Tà có vài phần tương tự, bất quá niên kỷ lớn hơn rất nhiều, ít nhất cũng phải hơn bốn mươi tuổi, mà ở trên cổ tay hắn, có một hắc sắc một sao đồng hồ huy chương đặc biệt khiến người khác chú ý.

"Một sao cấp mạo hiểm Vương?" Du Dương cả kinh nói, hắn vẫn còn là lần đầu tiên gặp phải người có mạo hiểm Vương cấp.

Không cần phải nói, người này nhất định là Vô Thần, hơn nữa cảnh giới chắc chắn sẽ không quá thấp.

"Thập tứ hoàng thúc! Ngươi là thập tứ hoàng thúc Xích Diệt Thiên!" Xích Vô Tà kinh hi hét lớn.

Trước khi đến đây phụ hoàng đã cho ta xem qua hình ảnh của ngươi, không nghĩ tới ngài thật còn sống!"

Ngươi là con trai của Tứ ca ta?" Xích Diệt Thiên nhìn qua một chút Xích Vô Tà hỏi.

"Đúng, đúng! Ta là Xích Long đế quốc đế Thất hoàng tử, là Thất diệt của thập tứ hoàng thúc ngươi!" Xích Vô Tà hưng phấn nói, hắn rốt cục thấy được hi vọng sống.

Hừ, năm đó phụ thân ngươi lên sửa di chiếu, đoạt mất ngôi vị hoàng đế của ta, vẫn còn dám tới gần mạo hiểm đảo của ta mà cầu cứu! Ngươi là con của hắn, ta đây vừa lúc muốn giết ngươi, xả mối hận trong lòng của ta!" Xích Diệt Thiên phẫn nộ nói rằng, đồng thời một chương ép Xích Vô Tà quỳ gối dưới chân của hắn.

"Thập tứ hoàng thúc!" Xích Vô Tà tranh thủ thời gian nắm chặt cánh tay của Xích Diệt Thiên, tâm tư của hắn nhanh quay ngược trở lại, nói:

Kì thực phụ hoàng ta năm đó xác thực không nên đoạt ngôi vị hoàng đế của ngài, bức ngài rời nhà, ! a, . . . ; kì thật phụ thân vẫn không ngừng hối hận vì sự việc năm đó! Nay không, năm nay lại là vừa đủ mười năm có cơ hội một lần lên đảo mạo hiểm, cha ta cố ý phát mệnh lệnh cho ta lên mạo hiểm đảo để tìm kiếm tung tích của ngài! Nếu như ngài bình yên không việc gì, cha ta nói hắn muốn mời ngài về nước, sau đó đem ngôi vị hoàng đế trả lại cho ngài!"

Kỳ thực sự thực căn bản không phải như lời của Xích Vô Tà nói, Xích Vô Tà phụ thân đúng là cho hắn xem ảnh của Xích Diệt Thiên nhưng đó là báo cho hắn cẩn thận, đừng để ở bên ngoài Xích Diệt Thiên trả thù giết hắn.

Nghe được lời nói của Xích Vô Tà, Xích Diệt Thiên do dự! Mặc dù biết chuyện này bảy phần là giả, nhưng hắn vẫn là ôm ba phần hi vọng.

Xích Diệt Thiên nói: "Ngươi trước đứng lên, sự việc nhà chúng ta một hồi bàn lại sau, ta trước giải quyết tiểu tử trước mắt này rồi hãy nói!"

"Nghĩ giải quyết lão tử! Mẹ, ngươi phải có bốn sự này mới được!" Du Dương đột phá bay tới trước người Xích Diệt Thiên.

Lực lượng tụ lại trên người, một quyền oanh hướng thân thể của hắn.

Du Dương không thể tin có người lương thiện nào như thế này, biết rõ Xích Diệt thiên này là vì giết chính mình mà đến, hơn nữa lại là hoàng thúc của Xích Vô Tà, đã có thân phận như vậy khẳng định không có đàm phán, nếu như người ta mà động thủ trước, vậy hắn chính là đầu đất rồi!

"Phiêu Miểu Long Du Bộ!" Xích Diệt Thiên xuất ra siêu Phàm cấp bộ pháp, muốn né tránh một quyền của Du Dương.

Oanh! Du Dương 1 quyền rắn chắc đánh vào trên người Xích Diệt Thiên.

"Làm sao có thể? Ngươi sao có thể phá giải Phiêu Miểu Long Du Bộ của ta?" Xích Diệt Thiên che ngực nói

Du Dương một quyền này dùng mười vạn thất lực lượng, mặc dù đối với Xích Diệt Thiên tạo thành thương tổn cũng không lớn, nhưng Xích Diệt Thiên lại hết sức kinh ngạc về vũ kỹ của Du Dương. 《Phiêu Miểu Long Du Bộ》chính là siêu phàm cấp bộ pháp được lấy từ trong đỉnh cấp bộ pháp, trừ phi là kinh thể cấp bộ pháp, thì không có khả năng áp chế được Phiêu Miểu Long Du Bộ.

"Chỉ là một bộ pháp mà thôi, không có gì hay hiếm có cả!" Du Dương cao thâm nói. Hắn đối với Phiêu Miểu Long Du Bộ thuộc như lòng bàn tay, nắm giữ các chiêu thức bộ pháp của Xích Diệt Thiên quá bình thường.

"Xem ra là ta xem thường ngươi!" Xích Diệt Thiên chăm chú đứng lên, hai tay đột nhiên dấy lên Liệt Hỏa hùng hực, "Mười lăm vạn thất lực lượng, Xích Viêm Song Long Sát!"

Trải qua mới một quyền, Du Dương biết Xích Diệt Thiên thực lực ít nhất cũng phải có 《lực trường lĩnh vực》ngũ trọng thiên thực lực, hắn với hai cái Hỏa Long dài đến hơn 40 mét, quanh quẩn trên không trung liên hướng Du Dương cắn nuốt qua.

"Thần Thủy Kiếm Nước Long Săn Viêm!" đứng sau lưng Du Dương, Thiện Nhục Thủy nói. Du Dương còn không có ra tay.

Thiện Nhục Thủy đi trước một bước ngưng tụ ra một cái Thủy Long, bảo vệ tại trước người Du Dương.

Phanh! Nước lửa gặp nhau.

Thiện Nhục Thủy cùng Xích Diệt Thiên chênh lệch quá lớn, hơn nữa nàng lại có tổn thương trong người, hai người chiêu thức chạm vào nhau, Thiện Nhục Thủy với Thủy Long trong nháy mắt tan vỡ, cũng chấn cho nàng tổn thương càng nặng thêm, lại nôn ra một ngụm máu tươi.

Móa, ca ca ta không phải bảo ngươi ở phía sau không nên nhúng tay sao?" Du Dương một cái lắc mình né tránh Xích Diệt Thiên chiêu thức "Xích Viêm Song Long Sát", thối lui đến bên cạnh Thiện Nhục Thủy.

"Ta. . . Ta biết sai rồi!" Thiện Nhục Thủy ủy khuất hai mắt rưng rưng.

Du Dương đem nàng ôm vào trong ngực, trong lòng vừa tức lại vừa cảm động, "Được rồi! Đừng khóc, ca ca biết ngươi là lo cho ta! Chờ ta thu thập xong cái lão già chết tiệt này ta nhất định khen thưởng ngươi!"

Du Dương song chưởng đầy mạnh đem Thiện Nhục Thủy đưa ngoài chiến trường, sau đó rất nhanh xoay người, tại trong hai tay ngưng tụ ra một cái Cao Cầu Thủy Thuần cao hai mét, dùng nước thuần ngăn trở Xích Viêm Song Long Sát đánh qua đây!

Du Dương vừa tu luyện tới 《lực trường lĩnh vực》, chỉ có mười một vạn thất lực lượng, mà Xích Diệt Thiên Lực trường lại có số lượng lớn đủ so với hắn đại học năm 4. Chiêu thức hai người đối quyền, Du Dương bên người bị chiêu của Xích Diệt Thiên "Xích Viêm Song Long Sát" đẩy ra mấy chục mét, hai chân trên mặt đất kéo thành một hàng dài rãnh sâu.

"Tiểu tử, ngươi chịu chết đi!" Nói xong, Xích Diệt Thiên trên tay lại tăng thêm chút lực đạo

"Hừ, Xích Viêm Song Long Sát! Xem ta như thế nào phá chiêu thức của ngươi!"

Du Dương hai tay buông ra sự khổng chế đối với Thủy Thuần, sau đó song chưởng vũ động, lực trường kéo quanh thân di chuyển, Du Dương hét: "Thái Cực Vân Thủ Chỉ Gió Cuốn Mây Tan!"

Do Du Dương hai tay kéo lực trường xuống, trước người Du Dương khí lưu hình thành một cái vòi rồng to lớn, vòi rồng này gió bão cuồng bạo xoay chuyển mấy ngày liền mới tiếp đất, tuy rằng Du Dương bản thân lực lượng chỉ có mười một vạn thất, nhưng vòi rồng hình thành, sau đó hắn càng nâng càng mạnh, lực lượng đã vượt lên trước lúc ban đầu Du Dương cho nó. Nó không chỉ đem Xích Diệt Thiên trong tay có hai cái Hỏa Long cuốn vào, đồng thời còn hướng Xích Diệt Thiên giết qua.

Xích Diệt Thiên với Xích Viêm Song Long tuy rằng bị hủy, nhưng Xích Diệt Thiên không chút kinh hoảng, hắn lực trường chuyển động quanh nắm tay phải, nắm tay oanh hướng vòi rồng đang hắn giết qua.

"PHÁ...!" Xích Diệt Thiên hét lớn.

Xích Diệt Thiên một quyền này đã chính mình cho ra mười sáu vạn thất lực lượng, lực lượng khổng lồ, một quyền đã đánh bại vòi rồng đang hướng cổ hẳn truy đâm tới.

Cuồng phong tản đi khắp nơi, hủy đi cây cối vô số.

"Mười một vạn thất lực lượng, Sấm Sét Bạo Phá Quyền!"

Du Dương tại trong lúc Xích Diệt Thiên đang phá giải vòi rồng của hẳn, hẳn thừa cơ theo sát vòi rồng lao tới chỗ Xích Diệt Thiên, tại lúc Xích Diệt Thiên đánh ra chiêu thức, DD một quyền đánh vào trên nắm tay Xích Diệt Thiên.

Bạo! Bạo! Bạo. . .

Hai quyền chạm nhau, Du Dương bị quyền kinh Xích Diệt Thiên chấn thối lui hơn 10m, nhưng Xích Diệt Thiên nắm tay cùng cánh tay cũng xuất hiện ánh sáng chớp động, sau đó từng khúc nổ tung.

"A!" Xích Diệt Thiên đau nhức kêu to lên.

Du Dương Bạo Phá Quyền rốt cục thắng cấp trở thành chân chính kinh thế cấp vũ kỹ!

Trước đây Du Dương mua mạo hiểm đảo Thương Thành kinh thế cấp vũ kỹ 《Liệt Viêm Kinh Lôi》 thì hẳn chính là nhìn trúng đặc tính sấm sét bạo tạc, muốn đem nó dung hợp vào cùng với Bạo Phá Quyền của mình.

Du Dương vẫn đang có ý nghĩ này, hôm nay vừa lúc gặp Xích Diệt Thiên giúp thực nghiệm một chút, lại không nghĩ rằng uy lực kinh người như thế! Xích Diệt Thiên đã đạt tới 《lực trường lĩnh vực》 lực trọng thiên Vô Thần, Du Dương Bạo Phá Quyền dĩ nhiên có thể liên tiếp vượt qua mấy cấp để đã thương hẳn. Có thể thấy được Bạo Phá Quyền này uy lực lớn đến cỡ nào.

Xích Thiên cánh tay đã bị rách toạc đến bả vai, nếu như lực lượng của hẳn lại yếu hơn Du Dương, hoặc là Du Dương lực lượng cường đại trở lên một ít, sợ rằng một quyền này sẽ xé tạc đến ngực hẳn, trực tiếp lấy tính mệnh của hẳn!

"Thập tứ hoàng thúc!" Một bên Xích Vô Tà cả kinh kêu lên, hẳn biết lực lượng của Du Dương cường đại, nhưng không nghĩ tới hẳn đã cường đại đến tình cảnh kinh khủng này.

"Đi!" Xích Diệt Thiên đã bị Du Dương đá thương, nếu như cố sức chiến đấu, chỉ có thể là thảm bại, hẳn tay trái vung lên, quyết đoán đánh ra vài đạo Hỏa Viêm ứng phó cùng Hỏa Viêm tường dùng để ngăn trở Du Dương, sau đó dẫn theo Xích Vô Tà chui lên son cốc có vách đá cao.

Du Dương quanh thân lực trường chuyển động, một tầng nước ngưng tụ tại bên ngoài thân thể hẳn, khi hẳn xông qua tường lửa thì Xích Diệt Thiên đã mang theo Xích Vô Tà chạy được hơn trăm mét.

"Bán Nguyệt Lưỡi Dao Gió Dao! Âm Dương Lưỡng Nghi đao!"

Du Dương hai tay cấp bách vung lên, tay trái bán nguyệt, tay phải Lưỡng Nghi, trong nháy mắt hơn mười cái Lưỡi Dao Gió Dao, âm dương đao phóng qua.

Bọn chúng trên không trung vẽ ra vô số đường vòng cung, hướng về phía Xích Diệt Thiên hai thúc cháu đuổi theo.

Xích Thiên tuy rằng bị Du Dương làm đứt một tay, nhưng bộ pháp vẫn còn, bởi vì khoảng cách quá xa, Lưỡi Dao Gió đao cùng âm dương đao đã phóng ra sau đó lại không thể điều khiển ở khoảng cách quá xa, cho nên Xích Diệt Thiên đều dễ dàng tránh thoát.

Bất quá Xích Vô Tà trên tay lại không có vận tốt như vậy, mặc dù có Xích Diệt Thiên trợ giúp, nhưng vẫn là bị một cái Âm Dương Lưỡng Nghi đao bắn trúng dưới háng hẳn. Du Dương thấy dưới háng hẳn máu tươi bắn ra, phỏng chừng Xích Vô Tà sau này không thể làm nam nhân!

"Ai! Đáng tiếc! Nếu như có thể giết được Xích Diệt Thiên, nhất định có thể từ trên người hẳn lấy được rất nhiều chỗ tốt!"

Du Dương nếu như không phải lo lắng thương tích trong người của Thiện Nhục Thủy, thì cho dù là đuổi tới chân trời góc biển. Hẳn cũng nhất định phải đem xích gia hai thúc cháu kia giết chết.

Du Dương trở lại bên người Thiện Nhục Thủy, ấn thân thể thơm mát của Thiện Nhục Thủy xuống, nói: "Nhục Thủy, chúng ta đi thôi! Ở đây quá nguy hiểm, sợ rằng một hồi vẫn còn sẽ có người tới truy sát ta!"

"Ta không dậy nổi! Điều là ta không tốt! Nếu như không phải ta đem tin tức của ngươi phát tán đi, thì bọn họ sẽ không biết ngươi ở nơi này!" Thiện Nhục Thủy yếu ớt nói, lúc Du Dương ở trước mặt nàng, Vô Thần uy nghiêm của nàng đã tiêu thất sạch sẽ, không chút tồn tại.

"Ha ha, ta còn muốn cảm ơn Nhục Thủy lão bà của ta đây! Những người này tới giết ta, ta chính càng dễ dàng

dùng bọn họ mà luyện vũ kỹ của ta!" Du Dương an ủi Thiện Nhục Thủy nói.

"Ai. . . Ai. . . Ai là lão bà của ngươi!" Nhục Thủy e thẹn nói.

Du Dương chỉnh lại thân thể của Thiện Nhục Thủy, nhẹ nhàng dùng tay giơ lên khuôn mặt nàng, sau đó hai mắt dùng thuật thôi miên nhìn Thiện Nhục Thủy, nói: "Nhục Thủy, làm lão bà của ta có được hay không?"

"Ta ~~~~~" "

Thiện Nhục Thủy còn chưa tới mức phải cấp bách trả lời, trong sơn cốc lại hiện ra mấy cái mặt mà Du Dương quá quen thuộc, cắt đứt cảnh tình chàng ý thiếp của hai người, người tới chính là Lang Nha Tứ huynh đệ!

Lúc Lang Nha Tứ huynh đệ tới, phía sau còn có bảy tám người, xem bộ dáng là cùng Lang Nha Tứ huynh đệ đi cùng nhau.

"Du Dương, ngày hôm nay chúng ta Tứ huynh đệ nhất định phải giết ngươi, thay đại ca của chúng ta báo thù!" Hách Sắc Lang đi đầu nói. Bọn họ Tứ huynh đệ tìm được mấy sự giúp đỡ, trong đó còn có Võ Thần cấp tồn tại, cho nên lo lắng giám đi rất nhiều.

Nhất, nhị, tam, tứ! Mười một người, tổng cộng bốn tên Võ Thần, Võ Thần lại xuất hiện nhiều vô số.

"Sao lại như vậy? Thế nào mạo hiểm đảo khắp nơi đều có!" Du Dương cả kinh nói.

"Du Dương, ngươi hẳn là cảm thấy tự hào, chúng ta mười một người, bốn Võ Thần, đội kinh khủng như vậy chỉ để đi truy sát ngươi

Hiểm Vương cấp cũng không có đội hình xa hoa như thế này!" Hách sắc lang nói

Lúc này trong sơn cốc lại xuất hiện thêm rất nhiều người, trong đó có không ít người Du Dương đã gặp qua, có người cùng hắn lên thuyền tới mạo hiểm đảo chính là tam đại liên minh, cũng có người cùng hắn chưa từng chọn lựa đến mạo hiểm giả. Còn có một số người Du Dương chưa thấy qua, có thể là Đông Thắng thần châu hoặc người từ bên ngoài tới.

"Ta đâm, không nghĩ tới ca ca ta ảnh hưởng lớn như vậy, dĩ nhiên hấp dẫn đến nhiều người như vậy!" Du Dương nói.

"Du Dương, nhiều người như vậy tới giết ngươi, ngươi hôm nay cho dù có chấp cánh cũng bay cũng không ra nổi cái Trụ Tinh Cốc này!" Hách

Sắc lang oán hận nói rằng

"Ai muốn giết chết huynh đệ của ta, trước con mẹ nó đi qua cái cửa này của ta rồi hãy nói!" Đột nhiên có người quát.

Du Dương vừa nhìn, dĩ nhiên là Nam Cung mập mập cùng Đông Phương vô địch bốn người, bọn họ theo sơn cốc bên kia

Đi tới.

"Ách. . . Mập mập!" Du Dương phát hiện Nam Cung mập mập cùng Đông Phương vô địch bốn người thực lực đều đề thăng

Không ít, xem ra mấy người bọn họ cũng đều là tự mình kỳ ngộ được.

"Bạn thân đừng sợ! Có chúng ta mấy người giúp ngươi đây!" Nam Cung mập mập nói. Nói xong, hắn cùng với Đông

Phương vô địch bốn người che ở trước người Du Dương

" Ta cảm giác dường như chúng ta không có tình bạn thâm hậu đến loại trình độ này! Các ngươi muốn giết ta cứ việc nói thẳng ra!

Du Dương nói.

"Coi kìa, ta nói ngươi rồi chiêu này không dùng được đâu mà!" Đông Phương vô địch xoa xoa đầu Nam Cung mập mập nói

Nam Cung mập mập ôm đầu kêu lên: "Bạn thân, ngươi không thể không thông minh như vậy được, nói như thế nào hai chúng ta cũng là huynh đệ một hòi, ngươi mà để bị người khác giết không bằng để ngươi chết trong tay chúng ta cho mấy người chúng ta tiện nghi!"

"Móa!" Du Dương khinh bỉ hướng về phía nam cung mập mập vèn vèn đưa ra một ngón tay giữa.

Nam Cung mập mập đối với Du Dương nói: "Bạn thân, ngươi bây giờ thế mà giá trị một trăm vạn mạo hiểm tậ a! Không phải ta không muốn làm huynh đệ tốt của ngươi, then chót là ngươi có giá trị quá mê người!"

"Tốt lắm, mấy người các ngươi tới phía trước ta đi, nếu như một hòi ta thật là đánh không lại huynh đệ hắn, đến lúc đó các ngươi bót đi một gánh nặng!" Du Dương với một bộ dạng giao hữu đi tới trước mặt chúng người.

Trước mặt Du Dương chừng hơn trăm người, hắn liếc mắt quan sát mọi người, hào khí ngất trời, nói: "Các ngươi đều muốn giết ta đúng không? Vậy thì đừng đứng nơi ấy ra về đáng thương, đều con mẹ nó cùng lên đi!"

Du Dương chỉ có một người, mà bọn họ đã có hơn trăm người, trong đó vẫn còn có mấy tồn tại Võ Thần.

Dưới tình huống bình thường, coi như là một người một quyền cũng có thể đánh chết Du Dương, mọi người rục rịch, đều muốn kiếm một chén canh.

"Ai cũng không được cùng chúng ta tranh đoạt hần!" Lang Nha Tứ huynh đệ Hách sắc lang đột nhiên cao giọng nói. Hần

Mang theo tới ba cái Vô Thần đang nhắm phía Du Dương xông lại.

Hơn nữa có cả Hách sắc lang, tổng cộng có bốn cái Vô Thần!

Thiện Nhục Thủy xem thế kinh hãi, bốn cái Vô Thần, mặc dù chỉ là 《 lực trường lĩnh vực 》 nhất, Nhị Trọng Thiên Vô Thần, nhưng bốn người liên thủ lại, cái kia lực sát thương cũng không thể khinh thường a!

Thiện Nhục Thủy hồi hận vì trước đây đã bán ra tin tức về Du Dương, nhưng hiện tại hối hận cũng muộn rồi, hơn nữa nàng hiện tại bản thân bị trọng thương, muốn giúp Du Dương cũng bất lực, gấp đến độ lòng nàng như lửa đốt, nhưng lại không có biện pháp nào tốt cả.

Bốn gã Vô Thần hướng Du Dương xung phong liều chết qua đây, nhưng Du Dương lại ngẩng đầu lên nhìn bầu trời, trong miệng lầm bầm thì thầm: "Thái Cực có thể hóa một mạch, phân Lưỡng Nghi, định Tam Tài, bố tứ tượng, hóa Ngũ Hành, khóa Lục Hợp, động Thất Tinh, ôm Bát Quái, đi Cửu Cung, trấn áp mười phương! Ta hiện tại có thể hóa một mạch, phân Lưỡng Nghi, định Tam Tài này quá khó khăn, định thiên, định đất, định nhân, cũng có thể lý giải thành định Nhật Nguyệt Tinh, lấy ta thực lực bây giờ là không thể nào làm được! Bất quá từ bố tứ tượng trở lại là có thể, tứ tượng lại bảo Tứ Tượng, phân chi Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ, ta mặc dù không có tứ thần thú này, nhưng ta có Thủy Hỏa Phong Lôi!"

Đột nhiên, Du Dương di chuyển!

"Tứ tượng tuyệt sát không gian!"

Trong sơn cốc mọi người thấy đến bốn gã Vô Thần đang muốn vây khốn Du Dương là lúc Du Dương thân thể biến ảo thành hai cái thân ảnh, một trước một sau đem bốn gã Vô Thần kẹp ở giữa. Kế tiếp, mọi người thấy một cái cảnh tượng để cho bọn họ suốt đời cũng quên không nổi. . .

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 140: Giết Chết Tứ Đại Vô Thần

Màu lam nhạt bao phủ toàn bộ Trụy Tinh Cốc, hai bên đều là vách tường đá kéo dài liên miên không ngót, đáy cốc hoàn toàn không có đến bụi cỏ, không có nổi một ngọn cây, cũng chỉ có mỗi một hồ nước đầy !

Lúc này, bên bờ hồ Trụy Tinh Cốc đang ngập tràn ánh sáng. Một trận quyết đấu ác liệt đang diễn ra, bỗng đến thời khắc then chốt thì . .

Bốn gã cấp Vô Thần cùng lúc hướng Du Dương xuất thủ, nhưng lại bị Du Dương vây khốn trong “Tứ tượng tuyệt sát không gian” mà hần vừa lĩnh ngộ ra được!

"Thủy Hỏa Phong Lôi “Tứ tượng tuyệt sát không gian”!"

Du Dương trái thao phong, phải không hỏa trong khi Vô Thần phân thân tay trái luyện bạo phong, tay phải tạo sấm sét!

Thủy Xà, Hòa Long, Bạo Phong, Sấm Sét tứ tượng hình thành một hình tứ phương tuyệt sát không gian, đem tứ đại Vô Thần vây khốn ở trong đó. Trong “Tứ tượng tuyệt sát không gian”. Thủy Xà cuồng đại cùng Hòa Long tương giao phối hợp, chúng kết hợp uy lực không chỉ không giảm, trái lại tăng lớn gấp mấy lần, đem tứ đại Vô Thần với lực trường lĩnh vực xoắn nát bấy. Hơn nữa, “Tứ tượng tuyệt sát không gian” do Lưỡi Dao Gió hình thành gió xoáy cuồng bạo như lăng trì cắt đi thân thể của bốn vị Vô Thần cấp! Cuối cùng, trong “Tứ tượng tuyệt sát không gian”, lam, từ sắc lôi quang chớp động liên tục nổ tung, sấm sét dày đặc như hưởng ứng làm toàn bộ tuyệt sát không gian trông như một cối chết!

"Đây là vũ kỹ gì vậy? Là kinh thế cấp! Hay là nghịch thiên cấp trong truyền thuyết!" Thiện Nhục Thủy cả kinh nói. nàng khi lần đầu tiên thấy Du Dương trong thương thành, bắt đầu từ đó Du Dương đã gây cho nàng vô số lần khiếp sợ, mà loại khiếp sợ này không chỉ có một lần mà là vô số lần theo thời gian!

Trụy Tinh Cốc hiện tại có hơn 100 vị mạo hiểm giả, bọn họ đều là tới giết Du Dương. Nhưng sau khi chứng kiến một chiêu này của Du Dương 《 “Tứ tượng tuyệt sát không gian” 》. Tất cả mọi người đều bỏ ý niệm này đi.

Trên bầu trời khắp nơi đều là mùi máu tanh, tứ đại Vô Thần đã biến mất trong chiêu thức của Du Dương “Tứ tượng tuyệt sát không gian”, ngay trước mắt mọi người mà biến mất như chưa từng hiện hữu trên thế giới, nếu như không phải mùi máu tanh tản ra nồng đậm trong không khí, ai cũng sẽ không tin tưởng một màn vừa qua là thật.

Bốn Vô Thần cấp a! “Kinh thế cấp vũ kỹ” của bọn họ vẫn còn chưa kịp phát huy ra thì đã bị giết chết. Chính là chết không toàn thây! Ở đây tất cả mọi

người cả kinh nghĩ như vậy!

"Một chiêu giết chết bốn gã Vô Thần! Trời à, ai có thể nói cho ta biết đây không phải là sự thật đi". Có người đột nhiên giật mình tỉnh giấc, kêu lên.

"Ta cũng không tin đây là sự thật! Nhưng sự thực thì ngay ở trước mắt!"

"Dù là 《lực trường linh vực》đạt mức thập trọng thiên của cảnh giới Vô Thần cũng không làm sao trong một chiêu mà giết chết bốn gã Vô Thần à"

***! Vừa rồi ta còn muốn xông lên để kiểm chút tiện nghi! May mà có mấy thể loại Vô Thần ngu xuẩn xung phong lên trước". Có người may mắn nói.

"Chúng ta cùng hấn không sai biệt lắm, cùng tiến lên đảo, không được một tháng thời gian, hấn làm sao có thể biến thành mạnh như vậy". Tam đại liên minh có người nói.

Lang Nha Ngũ huynh đệ hiện tại chỉ còn lại có ba người, ba người sắc mặt tái mét, bọn họ đã tuyệt vọng, đời này cũng đừng mong tương vị đại ca, nhị ca bọn họ mà báo thù.

Tại lúc mà mọi người còn đang kinh ngạc. Du Dương phân thân đã thần không biết quỷ không hay trở lại trong thân thể của hấn, người ở bên ngoài xem thấy cũng chỉ cho rằng Du Dương phân thân là một cái ảo ảnh mà DU DƯƠNG tạo ra, vừa rồi quá trình diễn ra quá nhanh không ai nhìn rõ ràng quá trình chi tiết, chỉ biết kết quả cuối cùng. Kết quả cuối cùng chính là Du Dương một chiêu giết chết bốn gã Vô Thần, khiến bốn gã Vô Thần hồn phi phách tán, sau đó biến mất không tung tích!

"Còn có ai không? còn có ai muốn giết ta không! Là đàn ông thì cùng lão tử đứng ra khiêu chiến". Du Dương kiêu ngạo kêu gào nói.

Hơn một trăm người, trong đó có hơn ba mươi vị mạo hiểm gia, nhưng lúc này không người nào dám ngẩng đầu nhìn Du Dương, bọn họ hoặc là cúi đầu dùng chân giẫm trên mặt đất tìm một con kiến nào đó. Hoặc là giả bộ nói chuyện với nhau, không phải thì cũng là ngẩng đầu nhìn trời. Nói chung không có ai dám trực tiếp đối đầu Du Dương. Càng không có ai dám tiếp thu chất vấn của Du Dương.

"Móa, toàn một đám đàn bà!" Du Dương cực kỳ ngang ngược mắng một câu, sau đó xoay người đi về phía Thiện Nhược Thủy đang ở đằng sau.

Hơn 100 tên mạo hiểm giả, bị Du Dương mắng nhưng không có một người nào dám thốt ra một lời!

Lúc này ai dám phát ra âm thanh a! Người ta giết bốn cái Vô Thần cũng dễ dàng như chơi đùa, lấy thực lực của bọn họ, Du Dương giết bọn hấn cùng giết chết con kiến dễ dàng như nhau.

"Aha! Lão đại. Ngươi vừa nãy thần sắc rất dũng mãnh phi thường! trông rất giống Đàn ông thuần khiết đàn ông, tuyệt đối thuần khiết đàn ông". Nam Cung mập mạp thay mặt đầu tiên cùng Đông Phương Vô Địch bốn người vây lấy Du Dương. Bọn họ đối với Du Dương xưng hô cũng từ bạn thân đổi Thành lão đại.

"Lão đại, chúng ta đối với ngươi rất ngưỡng mộ tôn sùng"

Đông Phương Vô Địch ba người cũng đang có ý định lại gần để nịnh hót DU DƯƠNG, nhưng lại bị Du Dương cắt đứt, hấn nói: "Ta nhớ được vừa rồi các ngươi hình như cũng muốn giết ta mà!"

"Ha ha, ha ha" bốn người cùng kha kha cười cười. Nam Cung mập mạp nói: "Chúng ta là đến ủng hộ cho ngươi, vừa rồi là chúng ta điều hòa bầu không khí. Chúng ta là sợ ngươi khản trương!"

"Vậy hả. Ta đây hấn là phải cảm tạ ngươi rồi~!" Du Dương hỏi ngược lại

"Không cần, không cần!" Bốn người đồng thời nói: "Những điều này đều là chúng ta phải làm, chúng ta sao có thể khiến lão đại ngài cảm tạ chúng ta đây! Chúng ta không cầu gì, chỉ cầu lão đại ngươi sau này để cho chúng ta mấy người theo ngài đi mạo hiểm là được!"

"Muốn cùng ta đi mạo hiểm?" Du Dương cười hỏi

"Đúng vậy a! Đúng a! Bốn người cùng nói.

"Cũng không có tiền lương khởi công nhé! ,Du Dương nói nhỏ.

"Không cần, chúng ta không cần tiền lương!" Bốn người nói

"Chẳng những không có tiền lương, sau đó mỗi tháng các ngươi còn phải thay nhau nộp tiền viện phí, phí bảo hộ, phí cá nhân, ăn uống cũng phải có phí" Du Dương nói một đồng lớn phí dụng.

"Ách! Không thành vấn đề". Bốn người đau lòng nói.

"Hơn nữa đều rất đắt đó"

Bốn người không nói gì

Du Dương hung hăng bắt chẹt một chút bốn cái tên không có nghĩa khí, cuối cùng mới tính buông tha cho bọn họ.

Nam Cung mập mạp cùng Đông Phương Vô Dịch, Bắc Minh thần tinh, Tây Thành Xuy Tuyết bốn tên lau lau mồ hôi lạnh trên trán, rút cục nhà ra một ngụm khí lạnh! Bọn họ sinh tử giờ đều nằm trong một ý niệm của Du Dương! Hiện tại nếu tên "tiểu châu" này mà muốn giết bọn hắn, vậy thì cùng thái cái trắng như nhau!

"Nhược Thủy, thương thế của ngươi tốt hơn một chút nào chưa? . Du Dương quan tâm hỏi. Du Dương sờ đi bày ra thực lực kinh khủng để hoàn toàn chinh phục Thiện Nhược Thủy.

"Vừa ta tại mạo hiểm đảo thương thành đã mua đan dược để chữa thương, hiện tại thương thế của ta đã thật sự giảm đi rất nhiều!" Thiện Nhược Thủy nói

Thiện Nhược Thủy mới vừa rồi nhìn thấy hơn trăm người đến để truy sát Du Dương, trong lòng lo lắng! Hơn nữa những người này cũng đều là mua được tin tức do nàng tuyên bố ra, Thiện Nhược Thủy đối với Du Dương thập phần hồ thẹn, cho nên để có thể trợ giúp cho Du Dương nàng đã dùng thật nhiều tiền tại mạo hiểm đảo trong Thương Thành mua nhanh thuốc chữa thương có hiệu quả tốt, cho nên hiện tại thương thế của nàng thực sự đã tốt hơn rất nhiều.

"Thật sao? Loại dược liệu gì mà tốt như vậy?" Du Dương nói

"Là thật mà, không tin ngươi xem xem!" Nói xong, Thiện Nhược Thủy quanh thân lực trường chuyển động. Hình thành lực trường lĩnh vực

"Ha ha, tốt là tốt rồi, tốt đi một chút cũng tốt!" Du Dương vô cùng thân thiết vuốt vuốt khuôn mặt nhỏ nhắn như ngọc của Thiện Nhược Thủy trong áo choàng!

"A, đây không phải là người dẫn chúng ta đến mạo hiểm đảo sứ giả sao! Nàng chính là Võ Thần cấp bậc tồn tại a!" Tam đại liên minh có người cả kinh nói

"Trời ạ! tên Du Dương này rốt cuộc là có địa vị gì. Thế nào mà tán gái lại là Võ Thần cấp!" Trong đám người có người kêu lên

Lúc này tìm hiểu xong sự việc của Thiện Nhược Thủy, Du Dương xoay người đối với bọn người kia nói: "Các ngươi còn không đi, lẽ nào chờ ta đi ra hướng các ngươi khởi xướng từ vong khiêu chiến sao?"

"Ách."

Mọi người vừa nghe xong, lập tức dung hết sức bình sinh trong thời gian ngắn nhất chạy trốn chết, chớp mắt hơn một trăm người biến mất sạch sẽ.

"Lão đại, ngươi thật oai hùng!"

"Lão đại, ngươi là thần tượng của ta!"

"Lão đại, ngươi thật uy vũ!"

"Lão đại, ta đối với ngươi thập phần kính trọng" Nam Cung mập mạp bốn người thay phiên nhau mà tăng bốc Du Dương lên trời xanh.

Du Dương nhìn bốn người, khoe miệng lộ ra nụ cười tà nói: "Các ngươi mỗi người một câu, quay vòng mà nói, ai cũng không cho phép ngừng, nếu như đến lúc hết từ đề mà nói, vậy sau này mỗi tháng tiền viện phí sẽ tăng gấp bội! Hơn nữa không được lặp lại lời nói của người khác!"

Nam Cung mập mạp nghe xong quyết định của DU DƯƠNG, lập tức đoạt tại vị trí trước hết nói: "Lão đại ngài anh tuấn tiêu sái, phong lưu phóng khoáng, ngọc thụ lâm phong, còn trẻ tiền nhiều, dũng mãnh phi thường uy vũ, vô địch thiên hạ đứng thứ nhất, tích mịch cao thủ, đao thương bất nhập, duy ngã độc tôn, ngọc diện lang quân, nhân giả vô địch, dũng giả không sợ, King Kôông không sợ, anh minh thần võ, hiệp nghĩa phi phạm, nghĩa bạc vân thiên, hùng hồn phóng khoáng có ý nghĩ khôn khéo, Hiệp Trung Hào Kiệt, nhân trung long phượng, có tình có nghĩa, có đảm lược, có sắc tiểu độc nhất vô nhị, đã lãnh khốc lại đẹp trai, là người làm gương mẫu, thành thực có thể tin, ăn nói phóng khoáng có Phong độ, khí thế khinh người khí chất cao quý, có thể thi đấu với Phan An, trí thắng Không Minh, dũng mãnh so Từ Long, nghĩa khí như Quan Vũ, xảo diệu càng giống Lỗ Ban, chí tôn chí thánh cao nhất, hoa lệ sáng lạn, là tấm gương đạo đức dù làm gì trong lòng vẫn không loạn, tri thức uyên bác tài trí hơn người, ngạo thị chúng sinh, thế ngoại cao nhân, quang minh lỗi lạc, chính là đương đại đệ nhất đại anh hùng đại hào kiệt đại hiệp khách đại tông sư" (D: mĩa. quá khủng :v) (Khủng thật)

"Ách" Tây Thành Xuy Tuyết bị Nam Cung mập mạp nói không nói nổi gì.

"Thao" Bắc Minh thần tinh chỉ dùng một chữ để hình dung Nam Cung mập mạp.

"Nam Cung mập mạp, ngươi quá là đề tiện, một mình ngươi đem tất cả những từ có thể sở hữu ra đều sử dụng hết, ngươi để cho chúng ta nói gì đây!" Đông Phương Vô Dịch cá giận nói.

"Lão đại, thế nào, ta biểu hiện không tệ chứ, ta thế là đang kiếm tiền cho ngươi đó" . Nam Cung mập mạp vô sỉ nịnh nọt nói.

"Ha ha, không tệ, không tệ, có tiền đồ, hảo hảo mà nỗ lực, ta xem trọng ngươi đó!" Nói xong, Du Dương vỗ vỗ bả vai hắn, sau đó không hề để ý tới bốn người, đi bồi tiếp Thiện Nhược Thủy nói chuyện.

"Nam Cung mập mạp!" Đông Phương Vô Dịch, Bắc Minh thần tinh, Tây Thành Xuy Tuyết ba người nghiêng răng nghiêng lợi cùng hướng về phía nam cung

Du Long nhào tới?

"Các ngươi làm gì đó", aaaaa"

Nam Cung mập mạp bị Đông Phương Vô Dịch ba người đè dưới thân thể. Tại chỗ hắn đứng đó chỉ thấy phát ra một tiếng heo gào thét, sau lại không thấy có thanh âm nào phát ra nữa!

"Bọn họ mấy người, sẽ không nào loạn mà gây ra tai nạn chết người đó chứ?" Thiện Nhược Thủy thấy Nam Cung mập mạp bị Đông Phương Vô Dịch ba người đè xuống đất mãnh liệt đánh đập, lo lắng hướng về phía Du Dương mà hỏi.

"Không có đâu, mập mạp kia da dày lắm! Ngươi đừng nhìn hắn trông béo như vậy, kỳ thực trên người hắn tất cả đều là thịt chính hiệu đó, cho dù hắn là heo, cũng là lợn rừng a!

Du Dương không hề bàn bạc về Nam Cung mập mạp mấy người lâu hơn nữa, mà là đem Thiện Nhược Thủy ôm vào trong ngực, tại bên tai nàng nói khẽ."Ngươi đã trị khỏi thương thể không sai biệt lắm, vậy tối nay ta sẽ cho ngươi, cho tiểu dam nữ này một cái cơ hội. Cho ngươi tại dưới người của ta hảo hảo mà biểu diễn một lần"

"A!" Đối mặt với sự khiêu khích của Du Dương, Thiện Nhược Thủy xấu hổ xấu hổ vô cùng, nhưng thân thể lại xuất hiện một loại cảm xúc hưng phấn không nói lên lời, đồng thời trong lòng cũng sinh ra một tia chờ mong.

Ục ục

Đột nhiên đồng hồ huy chương của mấy người vang lên tiếng tin tức nhắc nhở. Mà ngay cả trên mặt đất xích xiếc bọn người đồng hồ huy chương cũng đều vang lên thanh âm nhắc nhở khác hẳn với bình thường.

Du Dương dừng lại dùng tay trái xoa nắn lấy cái mông đầy đặn của Thiện Nhược Thủy. Đông Phương Vô Dịch ba người cũng đình chỉ động tác đánh đập đối với Nam Cung mập mạp. Tất cả mọi người đều nhìn về phía đồng hồ huy chương của chính mình.

Đồng hồ huy chương của mọi người cùng bắn ra một cái tin tức có nội dung tương đồng:

"Thông tin Trọng yếu phải báo cho mọi người: mạo hiểm đảo trong ba mươi ngày sau sẽ tiến hành thi đấu hai mươi lăm năm một lần: chọn lựa đảo chủ mạo hiểm đảo !"

"Điều kiện để Báo danh: yêu cầu người tham gia phải là một tinh cấp hoặc một sao cấp đã ở trên mạo hiểm Vương"

"Thời gian để Báo danh: từ ngày hôm nay đến ba mươi ngày sau!"

"Phương thức để Báo danh: thông qua đồng hồ huy chương của mỗi người để báo danh"

"Địa điểm Thi đấu: CẦU VÒNG THÀNH!"

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 141: Uyên Ương Nghịch Nước

"Mạo hiểm đảo chọn lựa đảo chủ thi đấu.Như thế nào mà Mạo hiểm đảo không có đảo chủ à. , Du Dương đành hỏi, "Một đảo lớn như vậy, nhiều như vậy pháp tắc, còn có công năng cường đại Thương Thành, lẽ nào không có ai quản lý sao?"

"Mạo hiểm đảo xác thực không có đảo chủ! Hơn nữa hình như bây giờ cũng không có,cho nên đem các ngươi từ Hóa Tinh và các nơi khác đưa tới, chính là để từ đó tuyển ra một đảo chủ mới a" . Thiện Nhược Thủy nói.

"Ách, không có đảo chủ? Thế những thứ bình thường trên đảo và cả mạo hiểm giả đều là do ai quản lý?" Du Dương lại hỏi.

"Đương nhiên là mạo hiểm đảo pháp tắc! Còn có cả cái này!" Thiện Nhược Thủy đối với Du Dương lắc lắc cổ tay chiếc đồng hồ huy chương.

Mạo hiểm đảo pháp tắc phi thường hoàn thiện,nó cùng đồng hồ huy chương của mạo hiểm giả xứng đôi vô cùng, khiến cho trên đảo mạo hiểm giả hình thành nhất động.Hoàn cảnh sống phi thường có trật tự.

"Móa,phải là mạo hiểm Vương cấp mới có tư cách tham gia! Không có đùa giỡn a, ta mới là tam tinh mạo hiểm giả, nhất định là không có hi vọng tham gia rồi!" Nam Cung mập mạp ngồi dưới đất kêu lên, hắn cắt đứt Du Dương cùng Thiện Nhược Thủy hai người nói chuyện.

"Thế nào, mập mập ngươi muốn tham gia?" Du Dương nói

"Lão đại, là đảo chủ a! Nếu như làm đảo chủ của mạo hiểm đảo, thì sau này không cần sợ người khác dồn vào chỗ chết, đến lúc đó ngay cả vô dạ thành thành chủ Vô Giới Vô Thần đều phải nghe ta, lúc đó chúng ta Nam Cung gia tộc không phải trở thành gia tộc cường đại nhất Đông Thắng thần châu a! Thành lập một Nam Cung đế quốc cũng có thể!" Nam Cung mập mập nói.

"Mạo hiểm đảo đảo chủ có quyền lực lớn như vậy sao? . Du Dương lại hướng phía Thiện Nhược Thủy hỏi. Nàng từ nhỏ ở mạo hiểm đảo lớn lên, cho nên hiểu biết so người khác hơn rất nhiều.

"Chưa có ai làm nổi mạo hiểm đảo đảo chủ, cụ thể có bao nhiêu quyền lực to lớn thì không ai biết trước được! Bất quá trên đảo thì Vô Thần nhiều như mây, nếu như có thể khống chế những Vô Thần này mà nói, cái suy nghĩ nhất thống tinh hỏa kia hẳn không phải là việc khó gì khó khăn!" Thiện Nhược Thủy phân tích nói.

Không đợi Du Dương nói tiếp, một bên Nam Cung mập mập đã chặn bị lên đường: "Lão đại, ngươi bây giờ đã là lục tinh cấp mạo hiểm gia, lấy thực lực bây giờ của ngươi, trong một tháng thẳng cấp đến mạo hiểm Vương là không thành vấn đề! Lão đại nếu như ngươi đi tham gia mạo hiểm đảo chọn lựa đảo chủ thì đầu, ngại nhất định có thể thắng được. Trở thành mạo hiểm đảo đảo chủ a! Lão đại, ta rất tin ở ngươi".

"Đúng vậy a, lão đại! Chúng ta cũng rất tin ở ngươi!" Đông Phương vô địch ba người lập tức hưởng ứng nói.

"Móa, dùng các ngươi rất có ích đó!" Du Dương trong lòng có dự định nói.

"Tốt, các ngươi bốn người đi đi! Chúng ta một tháng sau gặp lại nhau ở Cầu Vòng Thành!"

Du Dương cũng không muốn quản bốn tên này muốn làm gì. Hắn cũng không muốn mấy tên này ở lại làm bóng đèn, hắn còn muốn nhân cơ hội cùng Thiện Nhược Thủy hoàn thành triết lý nhân sinh của đời người, sao có thể để bốn người bọn họ theo chính mình làm vướng chân vướng tay.

Nam Cung mập mập bốn cái đầu là những người thông minh, biết Du Dương đang ở vào giai đoạn tán gái then chốt, cũng không dây dưa, trong giây lát liền biến mất trước mắt Du Dương.

Lúc này trên mặt đất bát đức hộ vệ Xích hiệu bốn người cũng đều tỉnh lại.

"Du huynh đệ, xin hỏi ngài có biết Thất hoàng tử của chúng ta đi về nơi nào không? . Xích hiệu cung kính hướng về Du Dương hỏi.

Du Dương thẳng thắn đáp: "Bị ta Giết rồi!" "A!" Tám người kinh hãi.

"Thế nào, các ngươi định vì hắn báo thù sao?" Du Dương hướng tám người hỏi

"Báo thù! Mấy người chúng ta không có cái năng lực đó! Xin hỏi Du huynh đệ thi thể của Thất hoàng tử chúng ta ở đâu. Chúng ta phải đem thi thể của Thất thu xếp cho tốt". Xích hiệu nói.

"Sau đó thì sao?" Du Dương lại hỏi.

"Chúng ta tám người không làm tròn bổn phận, không thể bảo vệ cho Thất hoàng tử chu toàn, chỉ có thể lấy cái chết để tạ tội". Xích hiệu nói.

"Bà mẹ nó! ta phục bốn người các ngươi rồi! Cái họ Xích kia cũng đâu phải cha ngươi cũng không là mẹ ngươi a. Các ngươi sao phải như vậy?". Du Dương tức khí mắng to.

Xích hiệu tám người bị Du Dương mắng không dám lên tiếng, Du Dương liếc mắt nhìn tám người, cuối cùng bất đắc dĩ nói: "Hay như vậy đi, nói cho các ngươi biết, Thất hoàng tử của các ngươi không chết, bị cái gì mà Xích Diệt Thiên cứu đi rồi! Muốn tìm hắn thì các ngươi cứ theo cái phương hướng này mà tìm đi!"

Du Dương cố ý chỉ cho tám người một cái phương hướng ngược lại.

Xích hiệu tám người hướng phía Du Dương nói lời cảm tạ, sau đó theo phương hướng mà Du Dương chỉ đuôi theo.

Du Dương vô cùng tán thưởng mấy người này về lòng trung thành, định có ý thu phục nhân tâm mấy người này, nhưng đáng tiếc tám người này tính tình trung thành vô cùng thuần chất, không để cho Du Dương một điểm cơ hội.

Du Dương tiếc hận nhìn tám người bọn họ rời đi, thầm nghĩ: "Bọn họ có thể sánh bằng Nam Cung mập mập mấy người kia về lòng trung thành a! Hơn nữa thực lực cũng cao hơn. Xem ra có cơ hội ta phải hảo hảo mà giáo dục bốn cái tên kia một chút, để cho bọn họ hảo hảo mà hướng xích hiệu tám người học tập!"

Tất cả mọi người đều đã đi hết! Trụy Tinh Cốc thoáng cái biến nên yên tĩnh lạ thường.

Lúc này, trong cốc gió nhẹ khẽ thổi, cỏ thơm tản ra hương thơm mát nhàn nhạt, trong rừng chim nhỏ cất tiếng hót trong trẻo líu lo, trên đảo thanh âm hòa theo mùi hoa cỏ, vờn quanh tại thân thể của Du Dương cùng Thiện Nhược Thủy.

Du Dương nói: "Nhược Thủy, thương thế của ngươi thật tốt rồi sao?"

"Ân, đã không có trở ngại gì!" Thiện Nhược Thủy nói.

"Nếu như hiện tại cho ngươi chống lại quái thú vườn một sừng tóc vàng, ngươi có thể đánh thắng nó chứ?" Du Dương lại hỏi

Thiện Nhược Thủy thử vận một chút lực, cũng hoạt động một chút thân thể, sau đó khẳng định đáp: "Hắn là không thành vấn đề!"

"Thật?" Du Dương lần thứ hai xác nhận nói.

"Thật". Thiện Nhược Thủy thập phần khẳng định gật đầu.

"Ha...! Cái kia quá tốt!" Du Dương đột nhiên hưng phấn nhảy dựng lên.

Thiện Nhược Thủy không rõ vì sao Du Dương lại đột nhiên cao hứng như vậy (D: gà quá,sắp bị thịt mà cũng không biết), đang lúc nàng nghi hoặc thì Du Dương đột nhiên ôm lấy nàng.

"A" Thiện Nhược Thủy còn chưa có kêu hết, đã bị Du Dương dùng môi để hôn che lại đôi môi nàng.

Du Dương tại lúc hôn Thiện Nhược Thủy đồng thời một tay ôm lấy cái eo nhỏ và dài của nàng, tay kia ôm lấy hai chân nàng, sau đó hai người từ từ bay lên bầu trời!

"Ân" ân" Thiện Nhược Thủy cất lực giãy thoát ra khỏi cái hôn của Du Dương, nàng kinh ngạc nhìn bốn phía, "Ngươi.. ngươi sao có thể ngực không phi hành?"

"Ha ha Du Dương nở nụ cười thâm trầm nhìn vào trong ngực của Thiện Nhược Thủy, hắn nói: "Chờ một lát đi lão bà của ta,sau đó ta sẽ nói cho ngươi biết!"

Du Dương ôm Thiện Nhược Thủy bay đến trên mặt hồ đầy sao. Sau đó thân thể trên không trung chậm rãi hạ xuống.

"Ngươi đây là muốn?" Thiện Nhược Thủy không rõ vì sao Du Dương một hồi muốn bay lên trời, một hồi lại muốn hạ xuống nước."Ha ha.Tiểu bảo bối của ta! Chúng ta một lúc nữa muốn làm chuyện này. Đương nhiên không thể không lộ ra thân thể. Ta thì không sao cả, nhưng ngươi nếu như mỏng đất nhỏ mà bị nam nhân khác thấy ta đây lại bị chịu thiệt thòi rồi, cho nên chúng ta hay là ở dưới nước cho nó an toàn!"

Nói xong, Du Dương lại hôn Thiện Nhược Thủy, sau đó ôm nàng,roi vào trong nước

Du Dương trước không có ở trong nước đem Thiện Nhược Thủy trực tiếp đẩy ngã, chủ yếu là bởi vì lúc đó Thiện Nhược Thủy thân thể có thương tích,hắn sợ nàng chịu không được chính mình chà đạp! Hiện tại Thiện Nhược Thủy thương tổn đã tốt lên tám tầng, Du Dương đâu chịu lại buông tha cho nàng.

Du Dương ôm Thiện Nhược Thủy rơi vào trong nước,sau đó Du Dương không có tạo ra lực trường lĩnh vực, Thiện Nhược Thủy cũng phi thường phối hợp với Du Dương, cũng không có tạo ra lực trường lĩnh vực cho mình.

Hai người ở trong nước lãng mạn hôn nồng nhiệt lẫn nhau!

Thiện Nhược Thủy trong lòng biết, hôm nay nàng là trốn không thoát nổi ma trảo của Du Dương! Trong lòng tuy rằng kinh hoàng, nhưng lại thập phần chờ mong. Tại vì Du Dương có ý định nói dối,cho nên Thiện Nhược Thủy đã thừa nhận chính mình có bản tính dâm nữ!

Du Dương dâm lưỡi thăm dò vào trong miệng Thiện Nhược Thủy,cho vào trong cổ họng nàng đi tìm cái lưỡi thơm tho, hắn hai tay cũng bắt đầu trắng trợn chiếm đoạt, tay trái chộp vào cái hông đầy đặn Thiện Nhược Thủy sau đó tiến về phía khe hông, tay phải đánh úp về phía hai ngọn núi bạch ngọc của nàng!

Du Dương hai tay đều tạo ra lực trường không gian nho nhỏ, sau đó dùng điện lưu kích thích những bộ vị mẫn cảm nhất trên thân thể của Thiện Nhược Thủy. Chiêu này chuyên dùng để chế ngự nữ tử thì Du Dương đã luyện tới mức lô hỏa thuần thanh, chiêu này xuất ra thì ngay cả những cô gái cương trực trong trắng cũng phải tước vũ khí đầu hàng.

Mà Thiện Nhược Thủy đã bị Du Dương nói dối là dâm nữ, nàng tại trước mặt Du Dương đã vứt bỏ tôn nghiêm, hoàn toàn buông ra tư tưởng bó buộc duyên phận, không chỉ tùy ý cho Du Dương trêu đùa, còn lớn gan hơn đáp lại trêu đùa của Du Dương

Du Dương hai tay làm từng kiện từng kiện y phục của Thiện Nhược Thủy rơi xuống!

Rốt cục, trước ngực Thiện Nhược Thủy hai cái ngọc trắng như tuyết đã hiện ra tại trước mắt Du Dương!

Du Dương hai mắt phun ra lửa dục hùng hực, thoả thích xoa nắn lấy, Thiện Nhược Thủy đau nhức mặt nhăn nhu, nhưng rất nhanh đau đớn lại biến thành một loại hưởng thụ!

Thiện Nhược Thủy dâm tính hoàn toàn bị Du Dương kích cho nổ tung! Nàng không cần Du Dương chỉ giáo thì đã chủ động xé toang y phục của Du Dương

Du Dương bao quanh ở hai chân Thiện Nhược Thủy, đem chân nàng nhấc tới, làm cho hai chân nàng tại bên hông mình kẹp chặt, Du Dương cấp cho Thiện Nhược Thủy một ngum lớn đường khí, sau đó nhẹ giọng tại bên tai Thiện Nhược Thủy nói: "Tiểu dams nữ, ca ca muốn tới" .

Thiện Nhược Thủy hai tay dôi qua đầu của Du Dương, hung hăng hôn xuống, đồng thời phần eo hướng chìm xuống, đón nhận phối hợp cùng Du Dương.

Tại chỗ hai người chỗ giao hợp, tản ra nồng đậm hồng sắc tơ nước, hồng sắc tơ nước từ chỗ hai người rất nhanh di động, chậm rãi tỏa ra trong hồ nước.

Thí nghiệm lần đầu, uyên ương nghịch nước, hai người không biết mệt mỏi dây dưa liên tục.

Rốt cục, tại một lúc lâu sau đó, hai người đồng thời nhắm nháp những thứ quan trọng nhất của đời người.

Lúc này, Du Dương tạo ra mười mét xung quanh lực trường lĩnh vực, để cho Thiện Nhược Thủy có thể hảo hảo mà thờ dốc một chút!

Thiện Nhược Thủy nghỉ ngơi chỉ chốc lát, ngay sau đó mãnh liệt tại đầu vai của Du Dương cắn một ngum, để trả thù hành vi thô bạo của Du Dương!

"A! Nàng dám cắn ta! Xem ta dùng gia pháp để trị nàng đây" . Nói xong, Du Dương kéo Thiện Nhược Thủy qua hung hăng đánh hai cái lên mông nhỏ của nàng, lập tức trên làn da trắng nõn của nàng xuất hiện hai cái bàn tay to hồng.

"Sau này còn dám cắn ta không?" .

"A, ta không dám nữa!" Thiện Nhược Thủy đau nhức hai mắt rung rung muốn khóc, bắt quá nước mắt không thấy đau nhưng lại lộ ra yêu thích, "Cầu lão công người tha cho ta đi!"

"Tha cho người cũng được, nhưng phải xem biểu hiện của nàng đã!" Nói xong Du Dương đem đầu của Thiện Nhược Thủy ấn xuống dưới háng của mình,,

Thiện Nhược Thủy đôi mắt quyến rũ hướng về phía Du Dương, nhẹ nhàng mở cái miệng anh đào nhỏ của nàng ra,,

Nhất thời, cảm giác một cỗ lửa nóng tập kích vào trong óc DD, trong lòng sinh ra một loại cảm giác chinh phục thỏa mãn.

Thiện Nhược Thủy động tác rất không lưu loát, nhưng Du Dương cũng là mới bắt đầu học, một lúc sau Thiện Nhược Thủy khoe miệng mang theo dịch nhờn, nhẹ nhàng đối với Du Dương nói "Lão công ta nghĩ muốn tiếp, dưới háng Du Dương long đầu còn lập tức lại dựng đứng lên.

Du Dương từ trong đồng hồ cùng trong không gian nén ép lấy ra một cái giường lớn trông rất thoải mái, sau đó một tay ôm lấy Thiện Nhược Thủy ném tới trên giường, cũng ngay tức khắc nhào tới, tiến hành công kích như cuồng phong vũ bão,

Hai người tại dưới nước điên cuồng triển miên tận mấy giờ, Thiện Nhược Thủy hoàn toàn bị Du Dương biến thành dams nữ , chỉ là khi hai người nghĩ đến cách thức vừa qua, lại cảm thấy khó xử. Sự việc nàng làm đều là do Du Dương khiêu khích!

Sau khi điên cuồng xong, hai người trên giường ngủ say sưa!

Tuy rằng Du Dương ngủ, nhưng lực trường lĩnh vực lại do đệ nhị trí não khống chế vẫn đang hoạt động bình thường, cũng đem một bộ phận phân tử nước xé rách thành đường khí cùng hy-đrô khí, những khí vô dụng thì đều đẩy ra bên ngoài lực trường lĩnh vực.

Quá hồi lâu sau, hạ thể Du Dương bị cái cảm giác ngứa ngứa làm tỉnh giấc! Hắn nhìn về phía dưới háng mình, đã thấy Thiện Nhược Thủy không biết từ lúc nào đã tỉnh, đầu nàng tại dưới háng mình cùng nhau khẽ phồng lên, luyện tập kỹ xảo dùng miệng cho tốt.

"Ha ha tiểu dams nữ, rất chuyên nghiệp nha! Đến đây nào, ca ca phải hảo hảo mà thưởng cho người" .

Du Dương đem Thiện Nhược Thủy kéo đến trên người mình,

Đã từng nữ vô thần, Thiện Nhược Thủy hiện tại đã trở thành một người dams tính mười phần!

Thiện Nhược Thủy đang ở trên người Du Dương tìm kiếm lấy cảm giác vui vẻ. Nàng đột nhiên cảm giác phía sau có người vuốt ve kiều đồn mình, cũng có một vật gì đó cứng rắn ở sau lưng nàng.

"A!" Thiện Nhược Thủy giật mình, nàng nhìn lại, đã thấy một người cùng Du Dương giống nhau như đúc đang đứng ở sau lưng nàng!

"Lão bà, đừng sợ, đây là năng lực đặc thù của lão công ta, người thấy sự tình này có thể có phúc rồi~!"

Thiện Nhược Thủy biết Du Dương sẽ không lừa gạt mình, cũng không có tâm tình suy nghĩ nhiều lắm, nàng thả lỏng thân thể, đi nghênh hợp với một người khác giống Du Dương.

Du Dương cùng Vô Thần phân thân của hắn một trước một sau đem Thiện Nhược Thủy kẹp ở chính giữa, biến nàng thành một cái bánh sandwich.

Thiện Nhược Thủy tiếng rên rỉ bắt đầu cất lên trong cuộc chiến, sau đó thì không có dừng lại.

Du Dương thầm nghĩ: "Tiểu dams nữ, lão công sau này lại tạo ra thêm một cái phân thân, không thể để cho cái miệng nhỏ nhắn của người cứ như vậy nhàn

rồi a!" (D: nóng quá)

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Định* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 142: Thái Hồng Thành

Dưới đáy hồ, cao áp lực trường đã tiêu tan, sinh vật trong hồ không bị áp chế, hiện tại chúng đã có thể tự do tự tại di chuyển trong hồ.

Du Dương cùng Thiện Nhược Thủy nằm trên chiếc giường lớn màu trắng, bên trên là một tấm trần mỏng. Trên mặt Thiện Nhược Thủy nở một nụ cười hạnh phúc, nàng gối lên tay Du Dương cùng Du Dương ngắm những chú cá đang bơi lượn bên ngoài trường lĩnh vực.

- Nhược Thủy, nàng thích ở đây sao?

Du Dương vuốt ve làn da láng mịn của Thiện Nhược Thủy hỏi.

- Ân!

Thiện Nhược Thủy nhẹ nhàng nói:

- Hôm nay là một ngày khó quên nhất trong đời ta! Ta vĩnh viễn sẽ nhớ kỷ ngày này, nhớ kỷ từng chi tiết ta với chàng tại hồ nước này!

- Ha ha!

Du Dương cười đậm nói:

- Có phải đã thích kiểu hí thủy này rồi hả?

- Người ta còn chưa có ở khác địa phương thử qua, làm sao biết được kiểu nào là hay nhất!

Thiện Nhược Thủy làm nũng nói.

Hai người tại hồ nước vui đùa âm ỉ triển miên đại thiên, mãi mới thu thập quần áo trở lại trên bờ!

- Nhược Thủy, nàng biết trên Mạo Hiểm đảo có chỗ nào có cao áp lực trường không? Loại lớn gấp 30 lần càng tốt.

Du Dương nói.

Du Dương đối với vị trí đảo chủ Mạo Hiểm đảo cũng không phải không có chút nào động tâm, bất quá qua nhiều năm như vậy mà vị trí đó vẫn còn trống hẵn là cái chức đảo chủ này không phải dễ dàng mà có thể làm được. Vậy nên Du Dương muốn tăng thực lực của chính mình, có siêu cường thực lực thì sẽ có tất cả!

- Cao áp lực trường sao! Vật đó thì nhà của ta có!

Thiện Nhược Thủy nói.

- Nhà nàng? Nhà nàng ở nơi nào! Đừng nói với ta là nhà nàng ở Hoa Diệp cốc đấy.

Du Dương cả kinh nói.

- Không, nhà của ta không phải ở Hoa Diệp cốc, nhà của ta ở Thái Hồng thành!

Thiện Nhược Thủy ngượng ngùng xoa xoa góc áo, nói rằng:

- Lão...lão công, theo ta cùng về nhà gặp mẫu thân của ta có được hay không?"

- Ách... gặp mẹ vợ a! Cái này... cái này, ta chưa có chuẩn bị tốt a.

Đồ mờ hôi !©,®! Soán đoạt con gái nhà người ta, Du Dương định trốn a!

Thiện Nhược Thủy nghe Du Dương không muốn gặp mẫu thân của nàng, hai mắt lập tức ươn ướt ắt lên, cúi đầu yếu ớt nhỏ giọng nói:

-Đó! Ta biết mà!

-Nàng biết cái gì?

- Ta biết, ta là một tiểu nha đầu dâm đảng.

Nói xong Thiện Nhục Thủy nước mắt cũng gần không được, ào ào chảy xuống, nàng vừa nức nở vừa nói:

- Ta không cầu làm vợ chính thức, chỉ muốn ta sau này có thể ở bên cạnh người là tốt rồi.

Du Dương thầm nghĩ: "Oa ha ha, " quá thành công! Lão tử thật là một thiên tài! Có thể đem cao quý Nữ Võ Thần biến thành nữ nhân của mình như vậy"

Du Dương cũng không nói ra, mà chỉ nói:

- Cùng nàng về nhà gặp mẹ vợ cũng không phải là không thể được! Bất quá ta có hai điều kiện, nếu như nàng có thể đáp ứng ta, ta đây liền đi theo nàng!

- Ân! Vô luận là điều kiện gì! Nhục Thủy đều sẽ đáp ứng ca ca!

Nghe Du Dương đồng ý cùng mình đi gặp mẫu thân, Thiện Nhục Thủy lập tức nín khóc mỉm cười.

- Thứ nhất. Mặc kệ nàng bên cạnh ta có bao nhiêu phóng khoáng, nhưng ở trước mặt người khác nàng nhất định phải bảo trì hình tượng của một nữ thần cao quý.

Du Dương trong lòng tà ác cười nói.

-Ân, Nhục Thủy chấp nhận! Sẽ chỉ nhu hòa với một mình ca ca mà thôi.

Thiện Nhục Thủy nói.

- Thứ hai. Lát nữa trên đường đi, ta có thể nghỉ ngơi, nhưng nàng không thể nghỉ ngơi, nếu có thời gian rảnh thì phải luyện tập kỹ thuật "thối kèn" cho đến khi ta hài lòng mới thôi!"

Thiên hạ ai vô sỉ nhất? Loại chuyện vô sỉ như vậy cũng chỉ có tên siêu cấp vô sỉ như Du Dương này nghĩ ra.

Câu trả lời của Thiện Nhục Thủy lại khiến Du Dương ngoài ý muốn, nàng đen đầu lưỡi liếm một vòng đôi môi ướt át mà mị nói:

- Ta một mình sẽ không luyện, ta muốn ca ca phải phối hợp với ta mới được!

- Ta đâm! Nàng quả nhiên có tư chất mà! Bây giờ lại dám tới câu dẫn ca ca ta có đúng hay không?

Tiểu Du Dương bên dưới lại bị Thiện Nhục Thủy kích nộ dục hỏa.

- Hi hi, nếu muốn chấp hành gia pháp, vậy ca ca phải bắt được ta mới được!

Thiện Nhục Thủy đùa nghịch nói.

- Hừ, ca ca muốn bắt nàng lại còn không phải chuyện dễ dàng sao!

Vừa nói Du Dương liền hướng Thiện Nhục Thủy bỏ nhào qua.

Thiện Nhục Thủy đương nhiên không thể để cho Du Dương khinh ý thực hiện được, hai người một chạy một đuổi, tiếng cười vang vọng Tinh Sơn cốc.

Cuối cùng, Du Dương tại bãi cỏ cũng bắt được Thiện Nhục Thủy.

- Hừ, xem nàng còn chạy đường nào.

Du Dương đem Thiện Nhục Thủy đè trên mặt đất nói.

Thiện Nhục Thủy quay đầu, dùng mắt to ngáp nước nhìn Du Dương, nói:

- Cầu ca ca người so với tối hôm qua thô bạo thêm một chút!

- Ta đâm! Đồ ** nhỏ này, lại còn thích tăng khẩu vị!

Du Dương đem Thiện Nhục Thủy đặt trên cỏ, hai người trên bãi cỏ bắt đầu "Đã chiến" Thiện Nhục Thủy rên rỉ vang vọng toàn bộ Truy Tinh sơn cốc. Thái Hồng thành nằm gần trung tâm Mạo Hiểm đảo mà Truy Tinh cốc lại nằm ở phía rìa ngoài nên Du Dương cùng Thiện Nhục Thủy hai người cãi nhau

âm ỉ, mất ba ngày mới đi đến vùng phụ cận Thái Hồng thành.

- Nhược Thủy, nhà nàng ngoài nàng ra thì còn những ai nữa?

Du Dương bắt đầu tìm hiểu tình huống trong nhà Thiện Nhược Thủy.

- Chỉ có hai người, ta với mẫu thân.

Thiện Nhược Thủy nói.

- Vậy còn cha của nàng đâu?

- Không có nghe mẫu thân của ta nói qua! Không rõ lắm!

Du Dương trong lòng vui mừng mà nói:

- Chỉ có một mình mẹ vợ a, vậy là có thể xử lý tốt rồi.

- Đúng rồi, Nhược Thủy mẹ của nàng làm cái gì? Nhà nàng tại sao có thể có cao áp lực trường?

Cao áp lực trường không phải ai cũng có thể có được. Mẫu thân Thiện Nhược Thủy có thể sở hữu một cao áp lực trường, như vậy mẫu thân của nàng nhất định không phải là một nhân vật đơn giản.

- Hi hi, không nói cho chàng, chàng đi rồi sẽ biết!

Thiện Nhược Thủy thần bí cười nói.

- Không nói?

Du Dương tà ác cười nói:

- Có phải lại muốn ta dùng gia pháp dạy nàng hay không?

- A! Ngày hôm nay thật không được! Người ta phía dưới đã bị chàng bắt nạt bây giờ còn đang đau nhức, ca ca ngày hôm nay tha ta đi! Thiện Nhược Thủy cầu khẩn nói.

- Phía dưới không được, vậy còn phía trên thì sao?

Du Dương không chịu buông tha Thiện Nhược Thủy.

- Ta đầu lưỡi mệ như hết rồi.

- Vậy a, đến đây, ca ca dùng đầu lưỡi đâm bóp cho nàng một chút!

OoOoO

Thái hồng thành tọa lạc bên nhiều dãy núi, những dãy núi nối liền hình đài hoa hình thành một cái liên hoa thật lớn. Đem Thái Hồng thành vây quanh ở trong các cánh hoa.

Tại phía nam Thái Hồng thành cứ nửa tháng lại hình thành Thái Hồng hồ, ánh sáng mặt trời chiếu xuống hồ nước, trên mặt hồ xuất hiện một cái cầu vòng kéo từ phía đông sang tây rất đẹp.

Diện tích Thái hồng thành cũng không lớn lắm, chỉ là một thành thị có thể chứa khoảng hơn vạn người, kiến trúc thành thị cũng rất phổ thông, cũng rất cổ xưa, không giống với Vô Dạ thành là xe cộ bay đầy trời. Ở chỗ này, ngoại trừ đi bộ, cũng chỉ có thể dựa vào một số ít động vật để đi lại.

Thái hồng thành cũng có từ điểm, có thương điểm để phục vụ nhu cầu sinh hoạt của người dân, bất quá những thứ này đều là sản nghiệp của Mạo Hiểm đảo.

Đến Thái Hồng thành, Thiện Nhược Thủy tháo áo choàng của nàng xuống, để lộ ra khuôn mặt xinh đẹp bên trong.

- Nhược Thủy, nhà nàng ở nơi nào? Có còn xa lắm không!

Du Dương lớn như vậy, nhưng là lần đầu tiên đi gặp mẹ vợ của mình, trong lòng có chút khẩn trương.

- Hi hi, đến nơi sẽ nói cho chàng biết!

Trở lại Thái Hồng thành, tâm tình Thiện Nhược Thủy vô cùng tốt, không khỏi đối với Du Dương làm nũng.

- Hừ, có phải cái mông nhỏ kia lại muốn ăn đòn?

Du Dương cả giận, vươn cánh tay véo lên cặp mông của Thiện Nhược Thủy một cái.

- Hồn đản, mau bỏ cái tay thói của ngươi ra!

Du Dương đang mò mẫm thoải mái, đột nhiên có người nổi giận gầm lên một tiếng, cắt đứt hành động hèn mọn của Du Dương.

- Ta đâm, lão tử thích như thế đấy! Là người nào không biết sống chết dám ngăn cản lão tử?

Du Dương xoay người nhìn lại truy tìm thanh âm, thì thấy sau lưng có một thanh niên tóc vàng anh tuấn, hắn đang dùng vẻ mặt hết sức tức giận nhìn Du Dương.

Lúc này Thiện Nhược Thủy cũng xoay người, thanh niên tóc vàng vừa thấy Thiện Nhược Thủy liền mừng rỡ bước nhanh chân đến bên cạnh Thiện Nhược Thủy nói:

- Nhược Thủy muội muội, ngươi rời đi lâu như vậy, sao bây giờ mới trở về?

- Hừ!

Thiện Nhược Thủy khôi phục vẻ mặt lãnh khốc trước đây của mình, lạnh lùng nói rằng:

- Levi's, ta có trở về hay không thì có quan hệ gì đến ngươi?

Levi's sớm đã sớm quen với vẻ lãnh khốc của Thiện Nhược Thủy, đối với sự băng lãnh của Thiện Nhược Thủy tuyệt không để ý. Mà vừa rồi nhìn thấy Du Dương sờ soạng cái mông của Thiện Nhược Thủy, Levi's cho rằng đây chẳng qua chỉ là ảo giác, hắn thà tin tưởng đó là ảo giác, cũng sẽ không tin tưởng nữ thần giống như Thiện Nhược Thủy lại để cho nam nhân sờ soạng mông của mình trước mặt mọi người. Bất quá hắn đối với Du Dương lại lộ ra địch ý mãnh liệt.

- Nhược Thủy, hắn là ai vậy?

Levi's chỉ vào Du Dương nói.

- Nhược Thủy, nàng cùng hắn rất quen thuộc sao!

Thiện Nhược Thủy không để ý đến Levi's, mà thập phần nhu thuận đối với Du Dương đáp:

- Ca ca yên tâm, sau này nếu không có sự cho phép của ca ca, ta tuyệt đối sẽ không cùng nam nhân khác tùy tiện nói chuyện!

- Nhược Thủy thật ngoan!

Du Dương vô cùng thân thiết véo véo khuôn mặt nhỏ nhắn nũng nịu của Thiện Nhược Thủy.

- Ngươi... ngươi... ngươi làm sao dám đối với Nhược Thủy vô lễ như vậy, mau đưa cái tay bẩn của ngươi ra!

Levi's hai mắt sung huyết, nổi giận nói.

- Nếu ta sẽ không bỏ tay ra, thì ngươi có thể làm gì ta!

Du Dương cười tà nói:

- Ta không chỉ không bỏ tay ra, ta còn muốn làm như vậy này!

Nói xong, Du Dương nâng chiếc cằm nhỏ của Thiện Nhược Thủy lên, hôn lên đôi môi nhỏ xinh của nàng, cái lưỡi còn cố ý liếm liếm cái môi trên của nàng, động tác này muốn có bao nhiêu hèn mọn thì có bấy nhiêu.

Ken kết...

Levi's phảng phất nghe được thanh âm nghiền nát thứ gì đó, trong suy nghĩ của hắn nàng là nữ thần hoàn mỹ nhất, vậy mà bây giờ ngay trước mặt hắn lại bị nam nhân khác giờ trò hèn mọn.

Levi's cảm giác đất trời rung chuyển, tâm tình như rơi vào vực sâu vạn trượng!

- Ca ca, ngươi thật xấu! Trên đường nhiều người như vậy, vạn nhất truyền tới tai mẫu thân của ta thì làm sao?

Thiện Nhược Thủy xấu hổ giống như mèo nhỏ trốn trong lòng Du Dương.

- Ách, là ta lỡ mồm! Chúng ta mau đi thôi, đến trước mặt mẫu thân của nàng thú tội, tranh thủ có thể nhận được sự khoan dung từ người!

Du Dương nói.

Du Dương cùng Thiện Nhược Thủy không để ý tới Levi's đang hóa đá giữa đường, hai người tiếp tục hướng nhà của Thiện Nhược Thủy mà đi.

Hai người đi được hơn hai mươi thước, Levi's đột nhiên đuổi theo hai người, hấn ngăn trước mặt Du Dương nói:

- Ta muốn cùng ngươi đánh cược!

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 143: Nguyên Lai Là Mẹ Vợ

Ngươi muốn cùng ta đánh cược?" Du Dương đánh giá Levi's (Lý Duy Tư), phát hiện hắn là sáu sao cấp mạo hiểm gia.

"Làm sao, ngươi không dám sao?" Levi's nói.

"Ha ha tiền cược của ta rất là cao nha! Ngươi nếu có thể lấy ra cái gì có thể khiến cho ta động tâm, có lẽ ta sẽ đáp ứng ngươi!" Du Dương nói.

"Ta lấy đồng hồ huy chương bốn sao của ta cùng ngươi đánh cược, ngươi bây giờ là sáu sao mạo hiểm gia, chỉ cần ngươi có thể từ tay ta lấy được bốn sao. Ngươi có thể thắng cấp làm mạo hiểm Vương có tư cách tham gia cuộc thi lựa chọn mạo hiểm đảo đảo chủ! Như thế nào, ngươi đồng ý không?" Levi's nói.

"Điều kiện coi như mê người, vậy ngươi muốn đánh cược thứ gì của ta?" Du Dương nói.

"Ta muốn ngươi rời khỏi Nhược Thủy, sau này không bao giờ ... được phép xuất hiện trước mặt Nhược Thủy!" Levi's nói.

"Levi's, ta với ai ở chung một chỗ không cần đến ngươi can thiệp!" Thiện Nhược Thủy cá giận nói.

"Nhược Thủy, hắn thi triển thuật mê hoặc đối với ngươi. Ngươi như thế nào lại hướng về hắn!" Levi's lòng chua xót nói.

Du Dương thật muốn nói cho Levi's, hắn không phải thi triển yêu thuật, mà là thuật ngự nữ trên giường. .

"Ca ca, chúng ta đi, không nên cùng cái tên buồn nôn này lý sự!" Thiện Nhược Thủy lôi kéo Du Dương muốn chạy.

Du Dương nói: "Nhược Thủy, nếu như ta cùng với hắn tiến hành đồ chiến, ngươi nghĩ hắn có thể thắng ta sao?"

"Đương nhiên không thể!" Thiện Nhược Thủy phi thường khẳng định đáp.

"Ha ha, nếu hắn không có khả năng thắng ta, ta đây vì sao không đáp ứng hắn!" Du Dương cười tà nói.

Du Dương hướng Levi's nói, "Được rồi. Ta đáp ứng ngươi"

Trên mạo hiểm đảo, muốn đồ chiến đều phải tại mạo hiểm đảo thừa nhận, tiến hành trên đài đồ chiến, hơn nữa Thái Hồng Thành chỉ có một đài đồ chiến chính là sân thi đấu Văn Thần Thai.

Văn Thần Thai, chính là nơi tồn tại cấp Võ Thần cũng có thể ngã xuống.

Sân thi đấu Thái hồng giống như một cái sân thể dục hình tròn, ở giữa sân là một cái đài đối chiến rộng năm nghìn mét. Đài chiến đấu bốn phía còn có thể khởi động màn từ trường để bảo vệ khán giả.

Thiện Nhược Thủy nhỏ giọng nói với Du Dương: "Những nhiệm kỳ trước đây, mạo hiểm đảo đảo chủ chọn lựa thi đấu cũng đều ở chỗ này tiến hành."

Du Dương chưa từng thấy đài đối chiến có diện tích lớn như vậy. Cái đài đối chiến này so với đài đối chiến của Hoa Đô học viện lớn hơn gấp trăm lần.

"Đài đối chiến ở đây sao lại lớn vậy?" Du Dương thất kinh hỏi.

"Nơi này là đài đồ chiến lớn nhất trên mạo hiểm đảo, bình thường sẽ có nhân vật cấp Võ Thần ở phía trên đồ chiến. Đài đối chiến quá nhỏ, bọn họ sao có thể thi triển ra hết sức mạnh được." Thiện Nhược Thủy giải thích nói.

"Cái đài đồ chiến này là của ai? Mạo hiểm đảo phía chính phủ sao? Du Dương lại hỏi.

"Hi hi , chờ ca ca ngươi thắng ta sẽ nói cho ngươi biết." Thiện Nhược Thủy bướng bỉnh cười nói.

"Tốt, lại muốn câu dẫn ta dùng gia pháp đối với ngươi có phải không?" Du Dương cười thâm nói.

Vẫn Thần Thai không phải ai muốn lên là có thể lên, trước tiên phải đăng kí. Sau đó trận đấu mới được đấu thống nhất an bài! Sân thi đấu không chỉ thu phí đồ chiến của song phương, còn có thể bán vé vào cửa, mở ra những bàn cá cược.

"Ta đảm, lão bản sân thi đấu này đúng là là thiên tài! Quá biết kiếm tiền!" Du Dương khen.

Lúc này, trên đồ chiến đài có hai người đang tiến hành đồ chiến. Mà đồ chiến của Du Dương cùng Levi's vẫn còn phải đợi hai tràng nữa mới đến phiên bọn họ.

Thiện Nhược Thủy giới thiệu một ít tình huống cơ bản của Thái Hồng Thành cho Du Dương.

Trên mạo hiểm đảo có rất nhiều dân cư cư trú, bọn họ đều con cháu của những mạo hiểm giả đến mạo hiểm đảo từ rất lâu đời rồi. Những người này trên cơ bản đều ở tại Thái Hồng Thành, nắm giữ tất cả sản nghiệp ở Thái Hồng Thành. Bọn họ là nghiệp đoàn có thế lực nhất trên mạo hiểm đảo.

Trừ người dân bản địa trên mạo hiểm đảo, còn có một nhóm người tại mạo hiểm đảo lẫn lộn mấy chục năm. Cũng thành lập một ít nghiệp đoàn có thế lực.

Levi's là dân bản địa ở mạo hiểm đảo, cha hắn Lý Long là lão bản từ điểm Đại Đường tại Thái Hồng Thành, tại Thái Hồng Thành cũng có chút thế lực. Levi's truy cầu Thiện Nhược Thủy mấy năm, ở trong lòng Levi's, Thiện Nhược Thủy chính là biểu tượng của nữ thần.

Nhưng Thiện Nhược Thủy đối với Levi's luôn luôn không để ý tới, hiện tại Thiện Nhược Thủy cùng Du Dương thân mật như vậy. Levi's đương nhiên không chấp nhận được.

Tại trong gian phòng nghỉ dành cho tuyển thủ, Du Dương đang ôm Thiện Nhược Thủy.

"Nhược Thủy, nhân rồi không có việc gì, chúng ta hun nhau đi." Chờ hồi lâu cũng không có đến phiên Du Dương và Levi's, Du Dương đương nhiên rảnh rồi sinh buồn chán, hướng Thiện Nhược Thủy biểu đạt ý tứ nói.

"Ồ đây không được, quá nguy hiểm á! Chờ đôi lầy địa phương an toàn hơn, người ta cho ngươi hôn đủ." Thiện Nhược Thủy cự tuyệt nói.

"Nguy hiểm?" Du Dương không nghĩ nơi này có gì nguy hiểm, Du Dương nói: "Càng là địa phương nguy hiểm. Làm cái việc kia càng kích thích."

"A! Không được!" Thiện Nhược Thủy hoảng sợ nói liền chạy trốn khỏi ma chưởng của Du Dương.

"Ha ha, không phải ngươi nói không được là không được!" nói xong Du Dương hướng Thiện Nhược Thủy mà bỏ nhào qua. Thiện Nhược Thủy làm sao là đối thủ của tên sắc lang chuyên nghiệp Du Dương, chạy được vài bước đã bị Du Dương đẩy ngã trên mặt đất, hai người đang làm chuyện tốt đến thời điểm mấu chốt thì bên ngoài đài đồ chiến gọi tên của Du Dương và Levi's.

"Lão lão công, đến lượt ngươi thi đấu kia!" Thiện Nhược Thủy dừng lại động tác của mình nói.

"Ha ha, cái này không cần ngươi lo lắng!Đ quan trọng nhất là chuyên tâm làm việc, không nên phân tâm." Du Dương đối với hạ thân của Thiện Nhược Thủy dạy dỗ nói.

Levi's đã sớm đứng trên lôi đài. Trận đấu sớm đã được tuyên truyền trước đó bởi vì Du Dương là khuôn mặt mới. Mọi người đều đem tiền đặt cược lên Levi's bởi vì so với Du Dương thì mọi người xem hắn khá hơn.

Trong phòng nghỉ, Du Dương thô bạo chà đạp Thiện Nhược Thủy! Nếu như đổi lại là bình thường, Thiện Nhược Thủy nhất định phải rên rỉ kinh thiên động địa, nhưng ngày hôm nay nàng nhưng áp chế thanh âm chính mình, từ bờ môi nàng chỉ có thể nghe được tiếng rên khẽ. Thiện Nhược Thủy tuy rằng rên rất khẽ, nhưng vẫn có thể khiến cho người khác chú ý.

Phân thân Du Dương mở rộng cửa đi ra phòng nghỉ, sau đó đem cửa phòng khóa trái, không để cho người khác quấy rối chuyện tốt của Du Dương cùng Thiện Nhược Thủy.

Lúc này, Du Dương thấy một nữ nhân có vài phần giống như Thiện Nhược Thủy đi tới, tuổi tác nàng cùng Thiện Nhược Thủy xấp xỉ, nhưng khí chất nếu so với Thiện Nhược Thủy thành thực hơn rất nhiều, mà khiến Du Dương cảm kích là đồng hồ huy chương trên tay nàng, dĩ nhiên là một cái hắc sắc lục tinh mạo hiểm Vương.

"Ta kháo, nữ nhân này cùng Nhược Thủy như thế nào giống nhau như thế! Là tỷ tỷ của Nhược Thủy? Không đúng, Nhược Thủy không có tỷ tỷ! Ta đảm, không phải là mẫu thân của Nhược Thủy đi! Quá không có khả năng! Nếu như là mẫu thân Nhược Thủy không có khả năng còn trẻ như vậy!" Bên trong phòng Du Dương cùng phân thân trao đổi tin tức, hắn lập tức dùng tiểu đệ đệ ngăn chặn cái miệng nhỏ của Thiện Nhược Thủy, không cho nàng phát ra âm thanh.

"Thời gian thi đấu của ngươi đã đến, ngươi thế nào còn không lên sân khấu!" Nữ nhân trông giống với Thiện Nhược Thủy nói.

"Ách, lập tức đến!" phân thân Du Dương tranh thủ thời gian hướng Vãn Thần Thai chạy tới. Nữ nhân kia ngó lướt qua trong phòng, sau đó quay về phòng quan chiến! Du Dương thầm nghĩ nguy hiểm thật, nhưng ở nữ nhân kia đi rồi, hẳn lại cùng Thiện Nhược Thủy tiếp tục hưởng thụ.

Trên Vãn Thần Thai, Du Dương cùng Levi's đồ chiến chính thức bắt đầu. Levi's là lục tinh cấp mạo hiểm gia, song song cũng là Võ Thần cấp, hẳn tại lực trường lĩnh vực đã tu luyện tới đệ nhị trọng thiên cảnh giới, lực lượng tối đa đạt được mười hai vạn thất, lĩnh vực phạm vi đạt được 20m!

Du Dương Võ Thần phân thân lĩnh vực phạm vi đạt được 50m, nhưng lực lượng thì cùng Du Dương như nhau, chỉ có mười một vạn thất lực lượng. Levi's không rõ năng lực của Du Dương, hai người khai chiến, trước hết hẳn dùng một cái hư chiêu, muốn thử xem thực lực của Du Dương!

Hiện tại bản thể Du Dương đang cùng Thiện Nhược Thủy khoái hoạt, phân thân trên cơ bản đều là do đệ nhị trí não khống chế, tuy rằng đệ nhị trí não là do máy vi tính chuyển hoá thành plug-in, nhưng chính là thuộc về tư duy Du Dương mở rộng, chỉ là năng lực tính toán của đại não hẳn cường đại hơn.

Lúc Levi's ra chiêu trước, cũng đã suy tính ra lối ra chiêu của Levi's, tuy rằng Levi's cũng là Võ Thần, nhưng thực lực của hắn cùng bị Du Dương cách nhau một trời một vực, kinh nghiệm thực chiến kém hơn rất nhiều.

Levi's vọt tới trước người Du Dương trong nháy mắt, Du Dương sử dụng ra Phong Thần Mê Tung bộ, thân thể chút vọt ra phía sau Levi's, sau đó dùng một tay chém vào gáy Levi's!

Phù phù! Levi's té trên mặt đất, ngất đi! Du Dương phân thân chỉ dùng một chiêu, đã đem Levi's giải quyết! Nữ nhân trông giống TNT nhú mày, hẳn nhiên kết quả này khiến cho nàng ngoài ý muốn.

Đồng thời, trong thính phòng có người kêu lên: "***, quá giả đi? Một chiêu liền bại, tiểu tử Levi's này nhất định là cùng tiểu tử trên đài kia liên hợp lại lừa gạt tiền chúng ta!"

"Mẹ, bọn họ đánh giả! "

"Móa, ta đặt Levi's một vạn mạo hiểm tệ a! ta như thế tín nhiệm hắn! Gạt ta tiền là chuyện nhỏ, nhưng hắn lừa dối tình cảm ta khó có thể chịu được! Không được, ***, phải đánh hắn một trận để hả giận!"

"Không được, vô cớ đánh người sẽ bị xử phạt."

"Móa, Levi's là lục tinh cấp mạo hiểm gia giết hắn thì chúng ta nhiều lắm là bồi thường một nghìn mạo hiểm tệ! Vừa Ta X con mẹ nó** có thể là bởi vì hắn thua một vạn mạo hiểm tệ a! Chúng ta chỉ muốn đánh không chết hắn, phạt không mất bao nhiêu tiền chứ!"

Lại có người phần nộ kêu lên: "Mẹ, trả tiền cho ta! Ai đòi tiền cùng ta tiến lên"

Đánh với Levi's, Du Dương được bốn sao! Đăng cấp tự động lên tới một sao mạo hiểm Vương. Giao đồ chiến phí dụng, Du Dương bước xuống vãn thần đồ đài.

Du Dương bước xuống đồ đài, Levi's mơ mơ màng màng mờ mắt, hắn vừa rồi trong lúc mạc danh kỳ diệu bị Du Dương đánh ngất đi, mờ mắt suy nghĩ chuyện gì vừa xảy ra thì đột nhiên một đám người xông lại, cũng đều là nhân vật cấp Võ Thần, đợi hắn chính là một trận quyền đấm cước đá, Levi's tỉnh vẫn chưa tới hai giây, thì lại bị đánh ngất xỉu.

Du Dương thắng Levi's, điều này làm cho hắn thoáng cái trở thành một sao mạo hiểm Vương, như vậy hẳn đã có tư cách tham gia thi đấu chọn lựa mạo hiểm đảo đảo chủ. Hắn nhất thời hưng phấn, hạ thân mãnh liệt đấm hai cái, dưới người hắn hiện Nhược Thủy đau nhức kêu lên sợ hãi.

"Hừ" nữ trông giống Thiện Nhược Thủy nghe được tiếng kêu của Thiện Nhược Thủy, bước nhanh về phía phòng nghỉ của Du Dương.

"Ta đâm, không xong." Du Dương trong lòng cả kinh nói. Phân thân rời khỏi đồ đài vẫn còn chưa có trở lại phòng nghỉ, hắn đem tất cả đều nhìn ở trong mắt, truyền lại cấp cho bản thể Du Dương trong phòng nghỉ.

Phanh! Nàng kia một cước đạp mở cửa phòng!

"Nhược Thủy?" Nữ tử cả kinh nói.

"Mẹ!!!" Thiện Nhược Thủy đồng dạng cả kinh nói.

"Ách" Du Dương cũng thập phần khiếp sợ, thầm nghĩ: "Ta đâm, nữ tử xinh đẹp này nguyên lai là mẹ vợ ta a!"

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 144: Tiến Nhập Vào Không Gian Trong Đồng Hồ Huy Chương

Y phục toàn thân Du Dương là do phân thân bách biến plug-in biến hình mà thành. Nếu hắn muốn mặc vào chỉ cần tư duy niệm lực khẽ động, sẽ xuất hiện trên người hắn. Nhưng y phục Thiện Nhược Thủy dù là năng tốc độ mau hơn nữa, trong thời gian ngắn như vậy cũng không thể mặc hết y phục vào được.

Lúc này trên người Thiện Nhược Thủy phủ lên một các áo choàng màu đen, nội y, y phục đều mất trật tự tán rơi trên mặt đất. Mẫu thân Thiện Nhược Thủy thân là người từng trải, làm sao mà không rõ chuyện gì vừa phát sinh. Du Dương trong lòng toát mồ hôi, soán soát nữ nhi người ta, bị bắt ngay tại trận, lần này chết chắc!

Oanh! Một cỗ lực trường mạnh mẽ thoát cái đem Du Dương đánh bay ra ngoài, đem Du Dương đung vào vách tường trong phòng nghỉ.

"Lão công!" Thiện Nhược Thủy thấy Du Dương bị mẫu thân của nàng đánh bay tới vách tường, đau lòng cả kinh kêu lên.

"Người gọi hắn là cái gì?" Mẫu thân Thiện Nhược Thủy - Thiện Như Ngọc phần nộ hỏi.

Thiện Nhược Thủy chưa thấy qua mẫu thân phần nộ như thế, "Mẫu thân, không phải hắn sai, là ta tự nguyện!" Nữ nhi nàng không thể đánh, nàng chỉ có thể đem lửa giận trong lòng phát tiết lên trên người Du Dương.

Thiện Như Ngọc nắm ngón tay trong không trung trảo một trảo lên bức tường, thoát cái đem Du Dương trên tường cách không cầm ra. Thiện Như Ngọc thân là lục tinh cấp mạo hiểm Vương, thực lực siêu quần. Lực trường lĩnh vực đã tu luyện tới đệ cửu trọng thiên, tại mạo hiểm đảo cũng là nhân vật số một số hai, nếu như nàng muốn tăng đẳng cấp mạo hiểm của chính mình lên, có lẽ đã đem đẳng cấp mạo hiểm đề thăng tới cấp bậc cao nhất!

PHÁ...! Du Dương hét to một tiếng, vận dụng toàn bộ lực lượng bản thân, gãy khỏi ràng buộc của Thiện Như Ngọc.

Song song, phân thân hóa thành hạt căn bản lạng lẹ theo trong không khí bơi về trong thân thể Du Dương, phụ thân vào trên người Du Dương, giúp Du Dương tăng lực lượng.

"Dì, người nghe ta giải thích!"

Du Dương thật không ngờ nữ nhân cùng Thiện Nhược Thủy niên kỷ không sai biệt lắm. Hơn nữa cùng Thiện Nhược Thủy trông giống nhau lại là mẫu thân nàng. Du Dương cho rằng, nữ nhân này tới đa cũng chính là biểu tỷ các loại của Thiện Nhược Thủy. Thế nào cũng không nghĩ ra nữ nhân còn trẻ như vậy sẽ là mẫu thân Thiện Nhược Thủy đây.

"Bắt nạt nữ nhi của ta, người phải chết!" Thiện Như Ngọc lửa giận đang thịnh, nghe Du Dương giải thích là điều không thể nào.

"Băng Phong Thiên Lý!" Thiện Như Ngọc ánh mắt khẽ động. Theo ánh mắt Thiện Như Ngọc, không khí cùng mặt đất trong nháy mắt đóng băng, bức thẳng đến vị trí chỗ Du Dương.

"Mẹ vợ, người không phải là muốn con gái của người làm quả phụ đấy chứ?" Du Dương vội la lên.

Du Dương lên tiếng, hắn đã bị Thiện Như Ngọc Băng Phong Thiên Lý phong ấn tại bên trong khối băng. Toàn bộ bên trong, trừ chỗ Thiện Nhược Thủy, địa phương khác đều bị băng phong.

"Mẫu thân!" Thiện Nhược Thủy thấy Du Dương bị mẫu thân mình đóng băng, lập tức tiến lên đi cầu tình.

Nhưng Thiện Như Ngọc vung tay trái lên đem Du Dương đã bị đóng băng thu vào trong không gian áp súc.

Thiện Như Ngọc đối với Du Dương thực sự là nổi sát tâm. Nếu như không phải nghe câu "Người không phải là muốn con gái của người làm quả phụ đấy chứ" nhắc nhở Thiện Như Ngọc, có lẽ bây giờ thân thể Du Dương đã cùng khối băng vỡ ra từng mảnh.

Loại sự tình này, làm sao phụ mẫu không tức giận, Thiện Như Ngọc dự định điều tra rõ ràng sau đó mới xử lý Du Dương.

Thiện Như Ngọc là lục tinh cấp mạo hiểm Vương, vì thế đồng hồ huy chương có không gian áp súc phi thường lớn, đại khái có thể dùng rộng vô hạn để hình dung, đừng nói là nhốt một Du Dương mà 180 Du Dương cũng không thành vấn đề.

Du Dương không biết, Thiện Như Ngọc chẳng những là lục tinh cấp mạo hiểm Vương, đồng thời nàng cũng là chủ nhân sân thi đấu thái hồng. Tại Thái Hồng Thành rất có sức ảnh hưởng. Du Dương ở trong nhà người ta đem nữ nhi người ta xxoo như thế, Thiện Như Ngọc không tức giận mới là lạ.

Có kết quả như vậy cũng tại Du Dương. Thiện Nhược Thủy đã cảnh cáo hắn ở đây quá nguy hiểm, nhưng hắn chính là không nghe, hiện tại khòe, không chỉ bị mẫu thân Thiện Nhược Thủy, Thiện Như Ngọc đóng băng, lại bị nhốt trong không gian áp súc của đồng hồ huy chương này.

Thiện Như Ngọc thu thập Du Dương, trong nội tâm nàng lửa giận cũng tiêu hơn phần nửa, bắt đầu thăm vấn Thiện Nhược Thủy.

Trong không gian đồng hồ của Thiện Như Ngọc!

Du Dương tuy rằng bị băng phong trong khối băng, nhưng hắn không có chết, cũng không có thụ thương. Đề nghị trí não nhanh chóng vận chuyển, đang suy tư biện pháp trốn ra. Đề nghị trí não liên tục suy tính, phương thức lực trường lĩnh vực chuyển động Thiện Như Ngọc đóng băng chính mình, còn có quá trình khối băng hình thành, Du Dương chỉ cần lãnh ngộ được chiêu thức Băng Phong Thiên Lý, như vậy hắn mới có thể phá băng mà ra.

Băng Phong Thiên Lý của Thiện Như Ngọc không phải đơn giản là đóng băng, nếu như là đóng băng bình thường mà nói. Chính mình dùng mười một vạn thất lực lượng, Du Dương chỉ cần một ngón út sẽ phá băng mà ra. Băng Phong Thiên Lý của Thiện Như Ngọc trừ việc kết cấu sắp xếp của phân tử nước ra, ở phía trên năng vẫn còn thêm vào lực trường giam cầm đặc thù, nếu như muốn phá vỡ đóng băng. Chỉ có một là lực lượng mạnh hơn Thiện Như Ngọc, mạnh mẽ phá vỡ; hai chính là phá giải nguyên lý của lực trường giam cầm.

"Nguyên lai là có chuyện như vậy!" Dựa vào đề nghị trí não, Du Dương rốt cục đã biết rõ ràng nguyên lý lực trường giam cầm của Thiện Như Ngọc, nguyên lai lực trường giam cầm chính là một cái tiểu hình lực trường đặc thù, mà cái lực trường này có phương thức vận chuyển đặc biệt, hình thành một cái lực trường pháp trận, lực trường năng lượng vận chuyển qua lại, sinh sôi không ngừng, hình thành một lực trường xiềng xích, khiến người ta không thể khinh ý phá vỡ.

Bên trong khối băng, chỗ băng băng phong Du Dương từng chút một bị phân giải, Du Dương không có dám làm ra động tác mạnh, sợ kinh động chủ nhân đồng hồ huy chương là Thiện Như Ngọc.

Quá thời gian hơn mười phút, Du Dương rốt cục lặng lẽ phá vỡ đóng băng, từ bên trong trốn ra.

Du Dương quan sát một chút đồng hồ huy chương áp súc không gian của Thiện Như Ngọc, suy tư muốn làm như thế nào trốn đi. Nhưng muốn ra vào áp súc không gian chỉ có thể do chủ nhân đồng hồ huy chương ra lệnh, đồ vật bên trong là không thể nào tự động đi ra ngoài.

Thử nghiệm hồi lâu, Du Dương cũng không có tìm được biện pháp đi ra ngoài! Hơn nữa là Du Dương khi đi ra ngoài, hắn còn phải đối mặt cửu trọng thiên Võ Thần Thiện Như Ngọc, nếu như Thiện Như Ngọc hết giận thì hoàn hảo, nếu như không có nguôi giận, bên ngoài còn không bằng ở trong này an toàn hơn.

Tạm thời trốn không thoát, Du Dương tại áp súc không gian Thiện Như Ngọc luyện tập võ kỹ Băng Phong Thiên Lý.

Bá! Một khối khối băng ngưng tụ thành hình!

"Haha, cũng không khó khăn lắm!" Du Dương vui cười nói. Tuy rằng bị vây ở chỗ này, bất quá vẫn là có thu hoạch.

Du Dương nhìn khối băng lớn trước mắt thâm nghĩ: "Cùng khối băng lúc trước vậy khờ ta như nhau, chỉ là bên trong không có ta!"

Trốn cũng không trốn không thoát được, Băng Phong Thiên Lý chính là kinh thế cấp vũ kỹ cũng đã nghiên cứu xong. Du Dương nhàn rỗi không có việc gì đánh giá áp súc không gian của Thiện Như Ngọc.

Thiện Như Ngọc là lục tinh cấp mạo hiểm Vương. Hơn nữa còn là nhân vật quan trọng của Thái Hồng Thành. Trong áp súc không gian của nàng tự nhiên sẽ có chút thứ tốt.

Du Dương ở trong áp súc không gian lục lợi tìm tòi.

"Áo ngủ!" Du Dương bắt được trước tiên đưa mũi ngửi, "Vãi, vẫn còn lưu lại mùi thơm trên cơ thể mẹ vợ. Du Dương nội tâm đấu tranh một hồi, cuối cùng vẫn là đem áo ngủ Thiện Như Ngọc đặt ở chỗ cũ.

"Móa, thế nào nhiều quần lót như vậy? Đề là hàng đã sử dụng qua nữa chứ!" Du Dương tà ác tay ngả vào giữa không trung, nội tâm đấu tranh hồi lâu, cuối cùng vẫn là buông tha dự định cất dấu chúng. Đầu tiên là áo ngủ, sau đó là quần lót, nịt ngực tự nhiên cũng không ít!

"Ta đảm, của Nhục Thủy đã to mà dĩ nhiên của mẹ vợ còn to hơn." Du Dương nhện không được hồi tưởng lại bộ ngực mẹ vợ, dùng đề nghị trí não đi nghiệm chứng những thứ này, nịt ngực có đúng hay không là của nàng???

Áp súc không gian Thiện Như Ngọc phi thường lớn, Du Dương tìm nửa ngày, rốt cuộc tìm được một cái thứ tốt.

Đây là một thứ màu xám bạc, dịch thể thủy ngân hình cầu, nếu như từ bề ngoài mà xem, hẳn chính là thủy ngân. Nhưng cái thủy ngân cầu này lại có thể phiêu phù giữa không trung, hơn nữa tại nơi này dịch thể hình cầu còn tán ra xung quanh cao áp lực trường cường đại! Du Dương tính toán vóc dáng của thủy ngân cầu, lực trường bội số ít nhất phải có năm mươi lần.

"Ta kháo, mẫu thân Nhục Thủy thật trâu bò quá a, cao áp lực trường dĩ nhiên lại cất dấu trong đồng hồ huy chương." Du Dương nói.

Nhìn cái dịch thể hình cầu này từ xa. Du Dương thở ra một hơi dài, nhỏ giọng nói, "Xử lý cái vô danh dịch thể cầu này như thế nào đây? Là khiến phân thân đồng hóa nó. Hay là lấy ra tu luyện? Nếu như cứ như vậy ăn tươi thì còn có chút đáng tiếc. Nhưng nếu như không ăn, hiện tại dùng để tiến hành tu luyện, chỉ sợ mẫu thân Nhục Thủy đột nhiên nhớ tới mình, không có người còn được không có cả của thì làm sao bây giờ đây?"

Nghĩ tới nghĩ lui, Du Dương cuối cùng quyết định trước tiên hắn đem thu vào áp súc không gian của mình, hiện tại Du Dương đã là một sao mạo hiểm Vương. Áp súc không gian mặc dù không có lớn như của Thiện Như Ngọc nhưng cũng không tính là quá nhỏ. Du Dương đem vô danh dịch thể cầu thu vào trong áp súc không gian của mình.

Lúc này, trong đầu Du Dương đột nhiên linh quang chợt lóe, nhớ tới đồng hồ huy chương còn có công năng chuyển đồ đi xa!

"Ta có thể hay không khởi động cái công năng chuyển đồ đi của đồng hồ huy chương, nếu như có thể khởi động, đem chính bản thân mình truyền đi ra ngoài, vậy là không phải có thể từ nơi này đào tẩu sao! Nếu như có thể truyền tới chỗ Nhữợc Thủy thì càng tốt! Cạc cạc" Du Dương thầm nghĩ.

Bất quá muốn khởi động công năng chuyển đồ của đồng hồ huy chương, như vậy nhất định phải xâm nhập vào hệ thống trình tự của đồng hồ huy chương! Du Dương tại lúc ban đầu bắt được đồng hồ huy chương thì liền nghĩ đến dùng đệ nhị trí não xâm lấn hệ thống mạo hiểm đảo, từ đó trộm 1 ít vũ kỹ! Nhưng đồng hồ huy chương mặt ngoài đã có một tầng đặc thù lực trường bảo hộ lấy, trí não sóng điện từ của Du Dương cũng vô pháp xâm lấn đến bên trong.

"Hiện tại đang ở bên trong đồng hồ huy chương, không biết được chưa!" Du Dương thầm nghĩ.

Du Dương trí não thử phát sóng điện từ, liên tiếp truyền vào hệ thống đồng hồ huy chương!

"Haha, thành." Du Dương không nghĩ tới lại thuận lợi như vậy. Nếu như Du Dương là ở bên ngoài. Vô luận hấn dùng biện pháp gì cũng không thể xâm nhập vào hệ thống đồng hồ huy chương, nhưng hiện tại Du Dương đang ở bên trong đồng hồ huy chương, hấn hiện tại chẳng khác nào một mã Virus độc được cài ở bên trong, có thể dễ dàng tự động vận hành.

Tư duy Du Dương tiến nhập hệ thống đồng hồ huy chương của Thiện Như Ngọc, dễ dàng cướp đoạt quyền khống chế đồng hồ huy chương. Du Dương thật không ngờ sự tình lại đơn giản như vậy, nếu như hấn hiện tại muốn đi ra ngoài, chỉ cần tư duy hấn khẽ động, hấn liền có thể đi ra ngoài.

Bất quá Du Dương cũng không dám như thế. Nếu như hấn muốn đi ra ngoài, đó cũng là đem mình truyền đến bên trong đồng hồ huy chương của Thiện Nhữợc Thủy, nơi ấy so với mẹ nàng thì an toàn hơn nhiều.

Hiện tại Du Dương nắm giữ quyền chủ động, trái lại không hề lo lắng, hấn mượn đồng hồ huy chương của Thiện Như Ngọc, bắt đầu xâm lấn hệ thống mạo hiểm đảo Thương Thành!

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 145: Cướp Bóc Trắng Trợn

Du Dương tìm cách dùng đồng hồ huy chương của Thiện Như Ngọc kết nối vào đến bên trong mạo hiểm đảo. Du Dương cảm giác mình tiến nhập đến một ma trận không gian nhỏ, ma trận thế giới khiến Du Dương cảm giác giống một tinh hệ, tại trung tâm tinh hệ có một ngôi sao lớn sáng chói. Tại đây xung quanh ngôi sao ấy, vây quanh là vô số điểm sáng nhỏ, những điểm sáng này có cái đứng yên, có cái lại di chuyển không có quy luật.

Du Dương suy đoán, những điểm sáng này chính là những người mạo hiểm trên đảo, mà ngôi sao lớn kia chính là hệ thống trong mạo hiểm đảo.

Mục tiêu của Du Dương chính là hệ thống trong mạo hiểm đảo, tuy nhiên trong quá trình xâm lấn hệ thống mạo hiểm đảo, hấn phát hiện trước mắt các điểm sáng có chút bất đồng, chúng có độ sáng mạnh yếu khác nhau. Du Dương đếm một chút, điểm sáng có độ sáng cực mạnh tổng cộng có chín mươi sáu cái, hơn nữa trong đó có hai cái là trùng nhau, ngay tại vị trí lúc này của Du Dương.

Du Dương lập tức hiểu, những điểm có độ sáng cực mạnh này đại biểu cho mạo hiểm Vương trên đảo mạo hiểm, nói cách khác, tại mạo hiểm trên đảo, đạt được mạo hiểm Vương cấp tính luôn hấn có 96 người.

"Trời ạ! Chín mươi sáu cái! Có thể đạt được mạo hiểm Vương, vậy nhất định là Võ Thần, mạo hiểm đảo tại sao có thể có nhiều Võ Thần như vậy? ,Du Dương kinh hãi không ngớt.

"À? . Đột nhiên Du Dương trong đầu linh quang chợt lóe, "Mình hiện tại có thể đem thân thể của mình đi qua đồng hồ huy chương không gian đi đến không gian trong đồng hồ huy chương mạo hiểm giả, vậy có thể hay không đem vật phẩm trong đồng hồ kẻ khác truyền đến của mình nhì!"

"Trước mắt có nhiều như vậy mạo hiểm Vương, đồng hồ huy chương bọn họ ắt hấn có rất nhiều thứ tốt!" Du Dương nghĩ vậy, nói là làm.

Xích Diệt Thiên bị Du Dương dùng [Kinh Lôi Bạo Phá Quyền] cắt đi cánh tay phải, hấn chạy về sào huyệt, đi tìm không ít mạo hiểm tề, tại mạo hiểm đảo Thương Thành mua rất nhiều thuốc chữa thương, vết thương mau chóng lành. Hấn khôi phục chiến đấu thực lực của chính mình. Hấn theo mạo hiểm đảo Thương Thành mua một cánh tay kim loại.

Loại cánh tay do kim loại lỏng cấu thành này hoàn toàn do người sử dụng điều khiển bằng tư duy, nhưng lại có thể biến hình, đồng thời giống như nguyên bản, nơi cánh tay bị hao tổn còn có thể tự chữa trị, nói trắng ra, đây là một cái Võ Thần khí cụ, chỉ là làm thành hình cánh tay giả.

Vì vậy cánh tay kim loại lỏng này, giá trị xa xỉ, một cái sẽ một trăm vạn mạo hiểm tề mới có thể mua được, làm Du Dương bị hồng sắc lệnh truy nã cũng

chỉ một trăm vạn mạo hiểm tặc. Xích Diệt Thiên chẳng những không có giết chết Du Dương, trái lại bị Du Dương cắt cánh tay phải, thực sự là mất cả chì lẫn chài.

Xích Diệt Thiên đau lòng mua xuống cánh tay kim loại này. Một trăm vạn mạo hiểm tặc, đã là 90% tài sản của hắn. Sau khi trả tiền, mạo hiểm đảo Thương Thành dùng không gian truyền công năng truyền cánh tay kim loại đến đồng hồ huy chương của Xích Diệt thiên.

Xích Diệt thiên đang muốn đem cánh tay kim loại trong áp súc không gian lấy ra, đột nhiên. Đồng hồ huy chương hiện ra một cái tin tức: "Ngài đã thành công đem cánh tay kim loại, sinh lực tinh thạch, dung dịch tái sinh" truyền đến một sao mạo hiểm Vương Du Dương"

"Cái chết!" . Xích Diệt Thiên hai mắt lờ ra, hắn không thể tin những gì mình thấy, hắn không có làm thao tác nào hết, thế nào xuất hiện loại sự tình này, hơn nữa đối tượng truyền vật phẩm lại còn là đại cừu nhân của mình -Du Dương!

"Du Dương! Vô luận chân trời góc biển, ta nhất định thông ass người!"

PHỐC! Xích Diệt Thiên khí huyết dâng lên, phun ra một ngụm tiên huyết, sau đó trước mắt tối sầm, đã bất tỉnh.

Trong huy chương không gian của Thiên Như Ngọc Du Dương cầm một cái cánh tay kim loại nhìn, nói một câu "Cái eo gì đây" sau đó ném ở bên cạnh.

Du Dương vừa đứng dịp cướp đi Xích Diệt Thiên cánh tay kim loại, chủ yếu là bởi vì Du Dương tại ma trận thế giới thấy hệ thống trung tâm truyền tới một cái quang điểm, vừa lúc truyền đến hướng Xích Diệt, Du Dương biết là nhân vật cấp mạo hiểm Vương tại thương thành mua vật gì tốt, nên liền hướng Xích Diệt Thiên ra tay.

Xích Diệt Thiên sớm không mua, muộn không mua, hết lần này tới lần khác, bị Du Dương cướp đi, chỉ có thể nói hắn quả không may, quá nhẹ cho đội sóc ló.

không lâu sau khi Xích Diệt Thiên đồ vật trong huy chương không gian bị Du Dương đánh cắp, lục tục, mạo hiểm Vương khác đều xuất hiện cùng loại tình huống, bọn họ vật phẩm trong áp súc không gian liên tục hướng Du Dương truyền tới

"Du Dương? Du Dương là ai?" Một ít mạo hiểm Vương thích ăn cư nghi ngờ nói.

Kỳ thực có rất ít người nghe qua cái tên Du Dương, nghe nói hắn mấy ngày hôm trước huy hoàng chiến tích. Đầu tiên là đoạn một tay mạo hiểm Vương cấp Xích Diệt Thiên. Lại miêu sát bốn Vô Thần nhân vật! Không lâu, hắn lại ở đồ chiến đài một chiêu hạ gục Lý Duy Tư (levi's).

Trước đó Du Dương chỉ ở mạo hiểm gia cấp độ lưu truyền rộng rãi, nhưng từ giờ khắc này bắt đầu, trên mạo hiểm đảo, mạo hiểm Vương ai cũng biết cái tên "Du Dương" này. Đồng thời hắn đã thành kẻ thù chung.

Du Dương từ hệ thống nội bộ trộm lấy vật phẩm của hơn chín mươi vị mạo hiểm Vương, nhưng hắn quên đồng hồ huy chương có tin tức nhắc nhở công năng. Du Dương đều là chọn đồ vật đáng giá, nhưng chỉ mới mấy thứ này, cũng sớm khiến đồng hồ không gian quá tải.

Mạo hiểm đảo tổng cộng có chín mươi sáu mạo hiểm vương, trừ Thiên Như Ngọc huy chương không gian, hắn đều trắng trợn thu lấy

Trộm được một đồng lớn đồ vật, sau đó Du Dương bắt đầu xâm lấn vào trong mạo hiểm đảo hệ thống.

Du Dương suy nghĩ theo kết nối giữa đồng hồ huy chương và trung ương hệ thống tiến nhập vào. Mục tiêu của hắn là thẳng đến mạo hiểm đảo Thương Thành.

Khi Du Dương tại tiến nhập Thương Thành, nhìn trước mắt rất nhiều thương phẩm nhưng cũng không rảnh đến thăm, hắn không biết mạo hiểm đảo hệ thống có hay không firewall. Nếu có, vậy hắn có trộm được đồ vật cũng phải nhanh chạy. Nếu không, vậy thì thoải mái, sau đó này mạo hiểm đảo cùng hậu viện nhà hắn như nhau. Ngày hôm nay là lần đầu tiên, Du Dương chỉ là ném thử, thử xem mạo hiểm đảo hệ thống phòng ngự. Du Dương tư duy tiến nhập đến mạo hiểm đảo Thương Thành, thương phẩm hắn cũng không chạm, thẳng đến bên trong khu vực vũ kỹ.

Tại vũ kỹ khu, Du Dương tới nhìn một chút, trong đó có hơn mấy trăm siêu phẩm cấp vũ kỹ, tuy rằng những vũ kỹ này cầm đi ra bên ngoài đều giá trị xa xỉ, nhưng Du Dương cũng không dừng lại thêm. Chỉ quét mắt một vòng thì bỏ đi.

Du Dương đang suy nghĩ, hắn là trước lấy kinh thể cấp vũ kỹ, hay là nghịch thiên cấp vũ kỹ? Tại mạo hiểm đảo Thương Thành có bán ra nghịch thiên cấp vũ kỹ, nhưng cũng không phải phổ thông Vô Thần có thể sử dụng, nếu Du có chúng, cũng vô pháp sử dụng, giống như《Niệm Lực Thời Động》cường giả không thể sử dụng kinh thể cấp vũ kỹ.

Du Dương lo lắng thiệt hơn. Quyết định trước đầu kinh thể cấp vũ kỹ. Nếu như lấy nghịch thiên cấp vũ kỹ, vạn nhất bị phát hiện, thì lãng phí cơ hội thật tốt này.

Du Dương tâm tư thoáng cái chạy ào đến kinh thể cấp vũ kỹ khu, sau đó rất nhanh phá giải nội dung bên trong kinh thể cấp vũ kỹ, cùng lúc đem nội dung sau khi phá giải truyền đến đệ nhị trí não.

Tốc độ phá giải của Du Dương rất nhanh, trên cơ bản một giây có thể được mười kinh thể cấp vũ kỹ nội dung. Nhưng chỉ quá ba giây, Du Dương cảm giác được mạo hiểm đảo hệ thống trung ương có một cỗ hồng sắc quang tuyến hướng hắn xung phong liều chết xông qua.

"Không tốt, bị phát hiện, thật có firewall" . Du Dương thâm nghĩ không tốt, vừa giải xong vũ kỹ thứ 36 Du Dương đã thấy hồng quang xông lại.

Du Dương lập tức thu hồi tư duy, khi đi ngang qua nghịch thiên cấp vũ kỹ khu thì Du Dương cướp đoạt hai cái nghịch thiên cấp vũ kỹ. Đây là Du Dương trước đó trù tính tốt. Nếu như bị phát hiện, vậy thì chọn dùng bạo lực đoạt một cái nghịch thiên cấp vũ kỹ.

Du Dương tư duy đã đạt được tốc độ ánh sáng. Hắn khi đi ngang qua Thương Thành thì lại đoạt ba vé tàu điện từ rồi khỏi mạo hiểm đảo.

Du Dương tư duy đang lần trốn, nhưng này đạo hồng sắc đối với Du Dương tư duy theo đuổi không dứt. Qua trong giây lát Du Dương tư duy chạy trốn tới Thiện Như Ngọc đồng hồ huy chương không gian. Ngay khi Du Dương tư duy trở lại đồng hồ huy chương, hắn lập tức chặt đứt liên hệ giữa huy chương cùng ngoại giới.

Nhưng Du Dương tốc độ vừa thông thả được 1% giây, hồng sắc quang thoáng cái nhảy vào đồng hồ huy chương Thiện Như Ngọc, trong nháy mắt cướp đoạt quyền không chế đồng hồ huy chương Thiện Như Ngọc.

Hồng quang theo Du Dương tư duy đến áp súc không gian, nó bao trùm toàn bộ áp súc không gian, sau đó hồng quang liên tục quét hình vật chất bên trong, cuối cùng hồng quang dừng lại trên người Du Dương

"Móa, ta đã đến nhà, ngươi còn có thể hóa thành thực thể hướng ta khỏi xướng tử vong khiêu chiến phải không". Du Dương nói.

Cái kia hồng quang phẳng phất là nghe được Du Dương lời nói, toàn bộ trong không gian hồng quang theo bốn phương tám hướng phóng đến trước người Du Dương, cuối cùng mờ ra thành một người màu hồng, hắn mở miệng hướng Du Dương nói rằng: "Du Dương, ngươi xâm lấn mạo hiểm đảo hệ thống, trộm lấy Thương Thành kinh thể cấp vũ kỹ, hiện tại ta tuyên án ngươi xâm lấn cùng trộm cướp tội danh, phán xử ngươi chung thân giam cầm".

"WTF, ngươi cho là ngươi là ai? Tương có thể phán xử ta chung thân giam cầm, ta trước đùa giỡn mạng ngươi rồi hãy nói." Du Dương thế nào chịu vậy, để cho kẻ khác ở trước mặt mình kiêu ngạo. Hắn định tiến lên một quyền đem hồng quang hội tụ đánh tan.

"Đek, tương vậy khốn ta, vậy thì đừng trách lão tử với ngươi chơi bạo lực!"

Nếu đã bị tóm, hệ thống căn cứ Du Dương đồng hồ huy chương đã xác thực thân phận của hắn. Du Dương cũng không có ý định ẩn dấu. Hắn muốn cùng mạo hiểm đảo hệ thống tiến nhập chính diện giao phong.

Du Dương đem lực lượng trong thân thể của mình đều chuyển hoá thành tư duy niệm lực, sau đó qua chính mình đệ nhị trí não đi đi trộm trong mạo hiểm đảo hệ thống, giờ đã bại lộ thân phận, Du Dương dự định tiến hành quang minh chánh đại cướp đoạt.

Lúc này, áp súc không gian xuất hiện dị động, tại phía trên áp súc không gian, đột nhiên xuất hiện một cái động lớn. Bên trong động một mảnh hư vô, giống là hắc động không gian trong truyền thuyết

Du Dương còn đang kinh ngạc, hắc động kia đột nhiên phát sinh một cỗ cuồng đại vòng xoáy, vòng xoáy này thoáng cái đem Du Dương thân thể cuốn ở bên trong, muốn mạnh mẽ đem Du Dương cuốn vào trong hắc động, vòng xoáy này cho dù Du Dương có cố gắng đều không làm nên chuyện gì, cuối cùng Du Dương bị hút vào trong hắc động.

Sau khi hút Du Dương vào hắc động kia sau đó, áp súc trong không gian bầu trời lại khôi phục như lúc ban đầu

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 146: Lực Trường Địa Lao

Đem nữ nhi Thiện Nhục Thủy mang về nhà. sau đó mới tra hỏi. Thiện Như Ngọc đối với việc nữ nhi của mình cùng Du Dương tự tiện sống chung với nhau làm cho nàng vừa tức vừa giận, hỏi hạn trước đây đồng ý cho nàng một mình ra ngoài ma luyện. Hiện tại vãn đã đóng thuyền, chỉ có thể trước đem Thiện Nhục Thủy bề quan, chờ điều tra rõ ràng thân phận Du Dương sau đó lại tính tiếp.

Thiện Như Ngọc ban ngày tra một chút tư liệu về Du Dương, kết quả làm cho nàng phi thường giận mình. Đa thương mạo hiểm Vương cấp Xích Diệt Thiên không nói, lại vẫn miếu sát bốn cái Vô Thần cấp nhân vật. Nếu như từ thực lực Du Dương mà xen, vậy hẳn thật là có tư cách làm chồng với nữ nhi của mình.

Mà khi Thiện Như Ngọc tra được thời gian Du Dương lên đảo, nàng càng thêm giận mình, "Mới vừa lên đảo một tháng cũng đã thăng cấp đến mạo hiểm Vương cấp! Trời!, như vậy tốc độ có thể nói là xưa nay chưa từng có a!"

"Tên này cũng không phải vật trong ao!" Thiện Nhục Thủy thấy tư liệu Du Dương về sau, bắt đầu có ý kén rể, nhưng trong lúc nàng thấy Du Dương chỉ dùng một tháng thời gian thì tấn thăng đến mạo hiểm Vương, trong lòng của nàng lại có điểm do dự, "Nam nhân như vậy, thì nữ nhân khẳng định không thiếu, nếu để cho Nhục Thủy đi theo hắn, Nhục Thủy sau đó nhất định sẽ chịu rất nhiều ủy khuất!"

Nghĩ vậy, Thiện Như Ngọc dự định trước tiên khảo nghiệm Du Dương một chút, nếu như hắn có thể toàn tâm toàn ý đối với nữ nhi của mình, vậy cũng được đồng ý cho hắn thu vài tiểu tình nhân, nhưng nếu như hắn là nam nhân hoa tâm. Thì Thiện Như Ngọc sẽ một đao giết hắn, là nữ nhi của mình, đau dài không bằng đau ngắn.

Thiện Như Ngọc trở lại phòng luyện công của mình, sau đó muốn từ không gian áp súc trong đồng hồ huy chương lấy ra Du Dương.

"Hả? Chuyện gì xảy ra?"

Thiện Như Ngọc tư duy tiến nhập vào không gian trong đồng hồ, lại phát hiện tìm không được Du Dương, không chỉ như thế, vật để chính mình dùng để tu luyện cao áp lực trường cũng không thấy đâu.

"Tiểu tử kia chạy đi đâu?" Thiện Như Ngọc lần tìm trong không gian áp súc, khắp mỗi ngõ ngách cũng không có tìm được cái bóng Du Dương.

Thiện Như Ngọc tuyệt không tin Du Dương có thể chính mình chạy đi ra, nhưng hiện tại lại tìm không được Du Dương, Thiện Như Ngọc chính mình cũng không rõ rằng đây là chuyện gì.

Du Dương bị hút vào trong hắc động, trong hắc động cũng không phải không gian hư vô, hơn nữa có một bầu trời bao la trong không gian thông đạo!

"Đek, đây là đem ta truyền ra ngoài!" Du Dương lập tức biết rõ ràng tình cảnh của mình bây giờ, đây là hệ thống mạo hiểm đảo thi hành xử phạt với hắn.

"Sẽ đem ta truyền đến địa phương nào đây?" Du Dương trong lòng xuất hiện vô số suy nghĩ, "Là núi đao, hay là biển lửa, bất kể là đâu, coi như là mười tám tầng địa ngục, chỉ cần có một mỹ nữ ở cùng là tốt rồi!"

Du Dương cảm giác mình tại không gian thông đạo bị truyền thật lâu, nhưng hình như lại chỉ là một hồi, chạm một tiếng, Du Dương té ngã trên mặt đất.

Du Dương ngẩng đầu nhìn lên, trên đầu cái hắc động đem mình ném đến địa phương này sau đó nhanh chóng khép lại. Lúc Du Dương nhìn lên thì hắc động đã thu nhỏ bằng cái nắm đấm sau đó biến mất không thấy gì nữa.

"WTF, đây là nơi nào? Hú hù, có em xinh tươi nào ở đây không vậy?"

Trả lời Du Dương chỉ có tiếng vang, không có cái gì khác.

Hiện tại vị trí Du Dương trong một cái không gian đen kịt, bốn phía tuy rằng rất đen, nhưng Du Dương có thị lực phụ trợ plug-in, hắn có thể nhìn rõ ràng cảnh vật xung quanh.

Du Dương quan sát vị trí của mình bây giờ. Hắn bây giờ ở trong một cái không gian vài trăm m² bị bịt kín.

"Ở đây lẽ nào chính là ngục giam mạo hiểm đảo?"

Rầm rầm rầm! Du Dương liên tiếp đối với tường đánh vài quyền, khiến Du Dương không thể nói gì hơn là bức tường này một cái chấn động cũng không có, mười một vạn thất lực lượng, lẽ nào không thể lay động bức tường.

Du Dương trong tù tìm một vòng, ở đây chẳng những không có cửa sổ, thứ khác cũng không có, "Ta đâm, cả cái cửa để đưa cơm vào cũng không có. Không phải nói chung thân giam cầm sao? Thế này, chẳng lẽ là làm cho ta chết đói!"

Du Dương thử một chút đồng hồ huy chương của mình, hắn phát hiện đồng hồ huy chương hoàn hảo, còn có thể tiến nhập mạo hiểm đảo Thương Thành, còn có thể từ trong Thương Thành mua thức ăn.

"May mà trong không gian áp súc mình mang nhiều thức ăn, hơn nữa mạo hiểm tệ cũng tương đối sung túc, nếu như là người nghèo, nói không chừng vài ngày thì chết đói. Du Dương thầm nghĩ.

"Ai, nếu có thể đem chính mình thu vào huy chương áp súc trong không gian là tốt rồi, có thể rời khỏi cái địa phương quỷ quái này! Đáng tiếc đồng hồ huy chương không có cái công năng kia, chỉ có thể thu người khác, không thể thu chính mình!"

Trong ngục giam mặc dù không có cửa cùng cửa sổ, nhưng có một thang lầu hướng xuống, Du Dương có thể đi qua cái thang lầu này tiến nhập xuống tầng dưới.

Hiện ở chỗ này chỉ có một con đường, buộc Du Dương phải hướng tầng dưới đi xuống.

Du Dương đi tới tầng thứ hai, tầng thứ hai về sau, Du Dương quan sát một chút phát hiện tầng thứ hai trên cơ bản cùng tầng thứ nhất không có gì khác nhau, chỉ là không gian nếu so với tầng thứ nhất hơi nhỏ hơn một chút.

Du Dương đi tới tầng thứ hai về sau, hắn trừ phát hiện ở đây ngoại trừ không gian so tầng thứ nhất nhỏ hơn một chút, hắn còn phát hiện ở đây lực trường áp lực so với tầng thứ nhất lớn hơn, đã đạt được gấp hai áp lực.

"Ân, cái địa lao này chẳng lẽ là một cái thiên nhiên cao áp lực trường?"

Tạm thời ra không được, Du Dương dự định dò xét đến tận cùng, có lẽ có thể tìm được biện pháp đi ra ngoài.

Tầng thứ hai cùng tầng thứ nhất như nhau, cũng là chỉ có một thang lầu đi xuống phía dưới.

Làm Du Dương tiến nhập tầng thứ ba về sau, Du Dương mừng rỡ phát hiện, tầng thứ ba lực tầng áp lực lại tăng thêm, đạt được gấp ba áp lực. Hơn nữa tầng thứ ba cũng nhỏ hơn tầng hai.

Du Dương tiếp tục hướng xuống, hắn phát hiện mỗi lần xuống phía dưới một tầng, lực trường áp lực sẽ gia tăng gấp đôi, song song không gian diện tích cũng sẽ thu nhỏ lại một chút. Du Dương cảm giác toàn bộ địa lao giống một cái Kim Tự Tháp chổng ngược, càng xuống phía dưới càng nhỏ.

"Có lẽ đi tới tầng cuối cùng, là có thể tìm được đường đi ra ngoài!"

Du Dương vẫn đi xuống phía dưới, hắn một hồi đi tới tầng số 28, khi hắn tiến nhập đến tầng hai mươi tám, Du Dương không có tiếp tục đi xuống. Trước Du Dương tại dưới hồ ở áp lực 27 lần lực trường đột phá trở thành Vô Thần, hai mươi tám lần cao áp lực trường hắn còn không có trải qua, vì vậy hắn dự định ở đây trước tu luyện một chút, lợi dụng một chút cao áp lực trường ở đây, chờ thân thể thích ứng hai mươi tám lần lực trường áp lực sau đó lại tiếp tục đi xuống dưới.

Du Dương không biết ở đây cao áp lực trường cao nhất là gấp bao nhiêu lần, vì vậy hắn vô cùng quý trọng! Hắn tại hai mươi tám cao áp lực trường tu luyện mười giờ, làm thực lực đề thăng sau đó hắn mới thông thả hướng tầng dưới mà đi xuống.

Ngày đầu tiên, Du Dương tiến nhập đến ba mươi lần cao áp lực trường.

Ngày thứ hai, Du Dương tốc độ thêm nhanh một chút, tiến nhập đến ba mươi ba lần cao áp lực trường.

Ngày thứ ba, Du Dương xuống đến tầng thứ ba mươi tám, song song lực trường lĩnh vực của hắn tiến nhập đến đệ nhị trọng thiên, lực trường phạm vi tăng đến 20m, lực lượng cũng đề thăng tới mười hai vạn thất.

Ngày thứ tư, Du Dương chỉ dùng tám giờ, mới tiến vào đến bốn mươi lần cao áp lực trường.

Khi Du Dương xuống đến tầng thứ bốn mươi, Du Dương rốt cục phát hiện ở bên trong có đồ vật xuất hiện. Du Dương đi tới tầng thứ bốn mươi về sau, hắn theo thường lệ ở bên trong đi quanh một vòng, mỗi khi đi qua một tầng, Du Dương đều phải tỉ mỉ kiểm tra một lần, sợ bỏ qua bảo bối bên trong.

Lúc Du Dương trên mặt đất tầng thứ bốn mươi tìm tòi thì tại nơi cửa thang lầu đi xuống tầng dưới hắn nhìn thấy một cổ cây khô! cổ cây khô hình thể cao to, xem ra đã chết rất nhiều năm, Du Dương nhẹ tay chạm một chút thấy khô, y phục thấy khô lập tức nát ra cùng khung xương đều sụp xuống phía dưới.

"A! Huỳnh đài, thật xin lỗi, ta là cố tình chứ không cố ý à!"

Du Dương tranh thủ thời gian sắp xếp lại, nhưng cây khô đã chết nhiều năm lắm, có nhiều chỗ xương đựng một cái thì vỡ. Xem trên mặt đất một đồng xương, Du Dương đồ mồ hôi nói: "Huỳnh đài, ta không biết xương người làm sao lại giòn như thế!". Người chết đã lâu, Du Dương cung kính đối với nắm xương trên mặt đất cúi chào, khi hắn khom lưng thì Du Dương thấy có đồ vật phát quang trong đám xương.

"Tiểu bảo bối gì đây?"

Du Dương vội vã lấy ra xem, "Lục tinh cấp mạo hiểm Vương!"

Xuất hiện tại trước mắt Du Dương là một cái hắc sắc đồng hồ huy chương, tại mặt trên đồng hồ huy chương vẫn còn khảm 6 ngôi sao.

Du Dương thử một chút, cái đồng hồ huy chương này đã bị gien khóa lại, hắn vô pháp tra xét vật phẩm trong áp súc không gian, chẳng qua nếu như Du Dương tiến nhập đến cái đồng hồ huy chương khác, hắn có thể xâm lấn đến bên trong, đem đồ vật bên trong lấy ra. "Ta và người có thể tại địa lao gặp nhau, cũng là duyên phận của chúng ta, người đưa cho ta lễ vật ta sẽ không khách khí!" Du Dương vô sỉ nói, đem cái đồng hồ huy chương thu vào trong không gian áp súc của mình.

"Xem ra ta không phải là tù phạm duy nhất trong địa lao, đúng, có thể hay không còn có người còn sống, nếu có cái mỹ nữ vậy thì rất tốt!" Du Dương thầm nghĩ. Du Dương ôm hy vọng cùng mỹ nữ tu luyện, làm tốc độ tu luyện nhanh hơn (DG: hám gái vãi :3)

Ngày thứ bảy, Du Dương tại tầng thứ năm mươi lăm tu luyện tới lực trường lĩnh vực đệ tam trọng thiên, lĩnh vực phạm vi mở rộng đến ba mươi mét, lực lượng tăng đến mười ba vạn thất.

Ngày thứ chín, Du Dương xuống đến địa lao tầng thứ sáu mươi chín, lực trường lĩnh vực lại tiến một tầng, tu luyện tới đệ tứ trọng thiên. Theo tầng thứ bốn mươi đến tầng thứ sáu mươi chín, Du Dương tổng cộng thấy thi thể ba người, trừ cái thứ nhất hoàn hảo, còn lại hai cỗ thi thể đều bị người đến thăm, đồng hồ huy chương của bọn họ đã bị người lấy đi.

"Xem ra phía dưới còn có những người khác, cũng không biết hiện tại sống hay chết!"

Du Dương tiếp tục thâm nhập, hi vọng ở bên trong có thể gặp được người sống, trong một cái không gian bị bít kín như vậy. Không ai cùng hắn nói chuyện phiếm, hơn nữa không biết phía dưới có còn xa lắm không, cho dù Du Dương luôn luôn tương đối lạc quan, nhưng thời gian quá dài, cũng sẽ điên mất.

Ngày thứ mười hai, Du Dương xuống đến địa lao tầng thứ tám mươi năm. Lúc này, Du Dương lực trường lĩnh vực đã tiến nhập đến đệ ngũ trọng Thiên Cảnh giới.

Mười hai ngày trôi qua, Du Dương trong lòng phát sinh biến hóa, nhiều mấy phần phiền muộn, hắn đã xuống đến tầng tám mươi lăm, nhưng còn không có đi tới tầng cuối, cảm giác cái địa lao này thì giống một cái vực sâu không đáy, đi thế nào cũng không đi đến tầng cuối được.

Rầm rầm rầm,

Ngay lúc Du Dương đang phiền muộn thì mặt đất phía dưới chân hắn truyền đến rầm rầm tiếng vang, truyền ra thanh âm có người đánh vào tường!

"Àn? Có người!" Du Dương một cái lắc mình vọt tới đầu bậc thang, phi thân hướng tầng thứ tám mươi sáu nhảy xuống"

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 147: Cảnh Giới Tối Cao

Người này đầu tóc rối bời. Chòm râu rất dài. Bộ râu xoã tung hoàn toàn bao kín mặt hắn. Tuy rằng hắn là người sống, nhưng cũng cách cái chết không xa.

Du Dương thấy người này đang chảy máu, hấp hối, hiển nhiên là hấp thụ áp lực lực trường quá lớn. Thân thể thụ thương nghiêm trọng.

Du Dương đem người này kéo tới trong lực trường lĩnh vực của mình. Giảm bớt áp lực tác động lên thân thể của hắn, sau đó mang theo hắn hướng về tầng trên đi đến.

Người này hiện tại thụ thương rất nặng. Nhất định phải đưa tới chỗ có áp lực thích hợp với hắn, như vậy có thể giảm bớt tổn thương tới thân thể của hắn. Phòng chừng mấy quyền kia, là hắn dùng chính chút sức lực cuối cùng của mình mà phát tiết.

Du Dương đem người này đưa tới tầng thứ năm mươi mới dừng lại, sau đó lại từ đồng hồ huy chương tìm ra vài loại thuốc chữa thương, những thứ này được đều là Du Dương lấy từ chỗ chín mươi vị mạo hiểm Vương, khẳng định đều là thuốc tốt, tuy rằng không biết những thứ này tác dụng cụ thể ra sao, nhưng còn hơn thà nằm đợi chết.

Mạo hiểm Vương cất dấu thuốc chữa thương, quả nhiên đều là thuốc tốt, ăn xong, các vết thương bắt đầu chuyển biến tốt.

Tạ,, cảm tạ!" Đối phương dùng giọng thều thào nói với Du Dương. "Ông trời a, nhiều ngày như vậy, ta rốt cục có thể nói!" Du Dương không biết mình nên cười hay nên khóc.

Du Dương nói: "Lão huynh, ngươi nên nghỉ ngơi dưỡng thương cho tốt, chúng ta trò chuyện sau.

"Có gì ăn không?" Đối phương hỏi.

Có!" dùng đồng hồ xuất ra nước uống cùng 2 phần lương khô (D: chỗ này là thức ăn nhưng ta phiên thành lương khô cho nó dân dã)

Người Thần bí điều tức một chút, sau đó ăn thức ăn của Du Dương, ăn hết thức ăn của Du Dương, lúc này trong mắt hắn mới khôi phục một chút thần thái.

"Cảm ơn người tiểu huynh đệ, còn không biết ân nhân tên gì?" Thần bí nhân nói.

"Ta là Du Dương, lão huynh ngươi là ai". Du Dương hỏi.

Du Dương từ trong miệng đối phương biết được hắn gọi là Cỗ Mạn, bị vây ở chỗ này đã gần hai mươi lăm năm.

"Ta khát, hai mươi lăm năm!" Du Dương cả kinh nói, "Lão huynh, nói đùa ta sao".

"Ngươi xem hình dạng ta có giống đang nói đùa không?" Cỗ Mạn nói.

"Ách" người phạm tội gì mà bị giam lâu như vậy à? Lẽ nào cùng ta như nhau, cũng là tù chung thân?" Du Dương nói

"Tù chung thân???Ta là tự nguyện tới nơi này."- Cỗ Mạn nói

“A! Tự nguyện”

“đúng vậy, năm đó ta tham gia mạo hiểm đảo, đảo chủ chọn lựa thí đấu, nơi này chính là khảo nghiệm cuối cùng, nếu như có thể từ nơi này đi ra ngoài, có thể trở thành mạo hiểm đảo chủ! Ai, hiện tại suy nghĩ một chút, coi như là trở thành đảo chủ thì thế nào! Cái gì quyền lực, tiền tài, những điều này đều là phù phiếm, tự do tự tại sống mới là thật! Ai!” Cổ Mạn than thở.

Đây chính là khảo nghiệm cuối cùng? Những người chết ở chỗ này đều là những người tham gia khảo nghiệm? . Du Dương nói.

Àn, hai mươi lăm năm một lần, đảo chủ chọn lựa thí đấu, hiện tại đã có hơn mười lần!” Cổ Mạn nói

Du Dương từ trong miệng Cổ Mạn biết được, mạo hiểm đảo đảo chủ chọn lựa thí đấu cửa ải cuối cùng chính là tiến nhập lực trường địa lao , chỉ nếu có thể từ nơi này sống đi ra ngoài, đó chính là mạo hiểm đảo đảo chủ. Bất quá qua mấy trăm năm, vẫn còn không ai sống từ nơi này đi ra ngoài.

Phía dưới cao áp lực trường phẳng phát vô biên vô tận. Nhưng là có thể đi ra ngoài, nhất định phải hướng phía trước , hướng nơi áp lực càng cao tiến tới. Mỗi ngày đều sinh hoạt bên trong cao áp lực trường, Vô Thần cũng không thể chịu được, hơn nữa lực trường là càng xuống phía dưới áp lực càng lớn.

“Từ xưa tới giờ ngươi xuống tới tầng bao nhiêu?” . Du Dương hỏi.

“Ta tới nơi này đã gần hai mươi lăm năm , toàn bộ tài sản đều hết, ta cũng chỉ có xuống dưới đó có 1 lần. Ngày hôm nay trước khi ngươi tới ta đang tới tầng thứ 128, nhưng còn không có đi tới cùng, phía dưới áp lực quá lớn, ta lui tới gần tầng 80 thì đã kiệt sức nếu như không gặp ngươi có lẽ đã chết.

Cổ Mạn lại nói: “Ngươi là lần này là người thắng trận được chọn lựa đi? Phắc! Thực lực ngươi cũng không cao hơn ta, hơn nữa vừa tiến đến nơi đây, ngươi, ngươi... ngươi sẽ không xuống đến hơn tám mươi tầng chứ?”

Ách, " Du Dương không biết mình nên giải thích thế nào.

Ta xuống đến tầng thứ tám mươi , phải dùng dùng thời gian mười năm, ngươi dĩ nhiên không dùng đến hai mươi ngày thời gian đã đi xuống đến hơn tám mươi tầng!. Điều này sao có thể?" Cổ Mạn cả kinh nói.

Cao áp lực trường tuy rằng có thể dùng đến tu luyện đẩy nhanh hơn tốc độ tu luyện, nhưng người bình thường lại không thể kéo thời gian dài sinh hoạt bên trong. tu luyện một đoạn thời gian là lại phải trở lại trong không gian bình thường, phải từ từ mới được, chỉ có Vô Thần mới có thể vẫn sinh hoạt tại trong cao áp lực trường

Giống như Cổ Mạn là Vô Thần, bọn họ có thời gian dài sinh hoạt tại cao áp lực trường nhất định phải chậm rãi thích ứng, khiến thân thể thích hợp cao áp hoàn cảnh. Tuy rằng bọn họ có thể một hơi thở xuống phía dưới hơn mười tầng, nhưng cuối cùng còn phải lui về. Có thể giống như Du Dương dựa vào đệ nhị trí não đến tính chuẩn điều tiết thân thể, trên thế giới cũng chỉ có hắn mới có thể làm được.

Du Dương chỉ có thể giải thích với Cổ Mạn: "Có thể là thân thể của ta đặc thù, đối với cao áp lực trường năng lực thích ứng tương đối mạnh đi!"

Nhìn thấy người sống, Du Dương liền có hi vọng đi ra ngoài, không có biện pháp đi tới cùng thì chỉ có nghĩ cách ra ngoài. Nếu như xác định ra không được, về sau, có thể cho Cổ Mạn đem hắn thu vào đồng hồ huy chương , sau đó đi qua huy chương không gian truyền tống.

Nhưng trước là Cổ Mạn phải sống, như vậy mới có thể đem Du Dương thu được vào trong không gian huy chương

“ta có biện pháp đi ra ngoài!" Du Dương nói.

"Đi ra ngoài? Tất cả ta đều thử qua, ở đây trừ xuống phía dưới đi, không nữa đừng mong!" Cổ Mạn bắt đầu đi nói

“ta thật có biện pháp đi ra ngoài!" Nhưng biện pháp Du Dương không thể nói ra được.

Du Dương nói: "Ta vừa phát hiện, ở đây không gian mỗi lần hướng một tầng sẽ thu nhỏ lại một chút, nếu như cái tỷ lệ này thu nhỏ lại xuống phía dưới, cái này địa lao xuống phía dưới tới đa sẽ không vượt lên ba trăm tầng, ta phỏng chừng hai trăm sáu bảy mươi tầng. Lấy thân thể của ta đối với cao áp lực trường thích ứng năng lực đến tính toán. Khoảng chừng một tháng thời gian ta có thể đến nơi ấy! Ta nghĩ tại tầng cuối cùng nhất định có biện pháp đi ra ngoài!"

Hơn hai trăm tầng! Ngươi thật có thể tại một tháng thời gian đi tới đó!" Cổ Mạn có chút không tin, hắn dùng 20 năm thời gian mười năm mới đi đến tám mươi tầng, hắn thế nào cũng không thể nào tin nổi tài năng của Du Dương trong một tháng có thể tới hơn 200 tầng.

“Hắn là không có vấn đề, bất quá sẽ ủy khuất một chút cho ca, cho ngươi tiến nhập đồng hồ huy chương áp súc trong không gian của ta, chờ ta tìm được đường đi ra ngoài, chúng ta có thể một lần đi ra ngoài!" Du Dương nói.

“Cái này có cái gì ủy khuất. Nếu như không phải nhìn thấy ngươi. Ta khả năng đã chết! Tốt, ta có thể ly khai nơi này hay không đều ký thác vào trên người của ngươi!" Cổ Mạn nói.

Du Dương sẽ trợ giúp Cổ Mạn, chủ yếu là Du Dương cho mình một cái đường lui, vạn nhất đến địa lao dưới cùng cũng tìm không được biện pháp, đến lúc đó Du Dương chỉ có thể đi qua huy chương không gian của Cổ Mạn truyền đi ra ngoài.

Bất quá có thể tìm được thiên nhiên cao áp lực trường tốt như vậy, có thể nói là hiếm có, Du Dương vẫn còn luyện tiếu không lập tức đi ra ngoài, hấn muốn trước đem lực lượng đề thăng tới cực mạnh mới tính đi ra ngoài.

Du Dương cùng Cổ Mạn trò chuyện cả đêm, hai người trò chuyện rất ăn ý, một đêm qua đi, hai người đã bắt đầu thấy huynh đệ tương đồng.

Đại ca, ủy khuất cho người rồi, muốn người đến huy chương trong không gian một đoạn!" Du Dương nói.

Tiểu huynh đệ lo ngại, ta ở chỗ này hai mươi năm, sinh tử hiện tại với ta mà nói đã không trọng yếu, nếu như có thể một lần nữa thấy mặt trời t, nhưng vĩnh viễn ta ra không được cũng không sao cả, ta trước khi chết có thể kết giao huynh đệ, ta thâu cũng đã đủ!" Cổ Mạn nói

Du Dương đem Cổ Mạn thu vào trong không gian huy chương, sau đó tiếp tục hướng địa lao phía dưới đi tới.

Hiện tại Du Dương đi đặc biệt nhanh,. Hấn tại mỗi tầng chỉ mất hai giờ thích ứng. Hấn tiếp tục hướng xuống đi tới.

Ngày thứ mười ba, Du Dương đến tầng chín mươi bảy!

Ngày thứ 10, Du Dương hạ đến tầng một trăm lẻ chín!

Ngày thứ mười lăm, 120 một tầng.

133 tầng rồi 140 tầng

Du Dương không ngừng xuống phía dưới, Du Dương thực lực cũng tăng nhanh-. Người khác cần vài năm tài năng tu luyện ra thành quả, hấn chỉ muốn một hai ngày có thể đạt được

6 lần trọng lực

7 lần trọng lực

8 lần trọng lực

Du Dương đến địa lao lực trường mới 24 ngày, hấn đã chạy tới 253 tầng, 《 lực trường linh vực 》 đã tu luyện tới đệ cửu trọng. Chính là hướng về đệ thập trọng thiên tối cao rào bước tiến lên."whoa!, lập tức sẽ đạt đệ thập trọng thiên!"

Du Dương trong lòng phi thường kích động, lần này mạo hiểm đảo hành trình không chỉ khiến chính mình trở thành Vô Thần, bây giờ lập tức sẽ tu luyện tới Vô Thần cảnh giới cao nhất đệ thập trọng thiên.

Bất quá lúc này Du Dương trong lòng xuất hiện một tia nghi hoặc, tuy rằng hấn hiện sẽ muốn tu luyện tới Vô Thần cảnh giới cao nhất, nhưng Du Dương nhưng cảm giác mình lực lượng so sánh cùng với trong truyền thuyết Vô Thần đại năng, dường như phải kém rất nhiều, cũng tỷ như địa cầu Thiên Đường Đảo huyền phù đối chiến đài hấn hiện tại làm không được

Trước đột phá đến 《 lực trường linh vực 》 đệ thập trọng thiên rồi hãy nói!"

Ngày thứ 25, Du Dương ở tại tầng 255 . Thì ra là 255 lần cao áp lực trường . Hấn rốt cục lần thứ hai đột phá 《 lực trường linh vực 》 tu luyện tới tối cao đệ thập trọng thiên.

rốt cục tu luyện tới đệ thập trọng thiên! Vũ Thiên , chờ ta, ca ca rất nhanh sẽ đi cứu ngươi!"

Có lực lượng cường đại. Du Dương nghĩ đến thứ nhất chính là đi cứu Trương Vũ Thiên, chính là là cứu Trương Vũ Thiên trên mặt trăng...(nói thật e cũng muốn cứu Hằng Nga về xxx)

Nghĩ đến nữ nhân, Du Dương lại nghĩ tới Thiên Nhược Thủy, vừa nghĩ tới nàng, Du Dương máu huyết xông xao!

cũng không biết Nhược Thủy hiện tại thể nào

Tu luyện tới 《 lực trường linh vực 》 đệ thập trọng thiên, Du Dương đã vô tâm lại tiếp tục tu luyện xuống phía dưới, hấn muốn đi ra ngoài, muốn đi thấy nữ nhân của mình, tiết dục hóa trong lòng! Còn muốn đi mặt trăng đem người yêu cướp về

Du Dương tính toán, địa lao cao áp lực trường sẽ không vượt 300 tầng, lấy thực lực bây giờ cùng năng lực thích ứng của thân thể đối với cao áp lực trường, Du Dương tin tưởng hấn có thể trực tiếp đi ra ngoài.

Quyết định, Du Dương không hề do dự, hấn thật chạy xuống tầng 256!

Đến tầng 256, Du Dương không muốn dừng lại, định chạy xuống phía dưới, nhưng lúc này hấn lại phát hiện, hấn đã chạy tới cùng

Chương 148: Tuyệt Thế Cường Giả

Tầng 256 của địa la không còn là không gian trống trải, tại trung tâm là nhiều tầng đá hợp thành bãi đá. Tại trên bề mặt đá có một khối đá thủy tinh thật lớn dựng thẳng.

Khối thủy tinh hình chóp này cao 3 thước, rộng một thước rưỡi, toàn bộ cao áp lực trường của địa lao đều do khối thủy tinh này phát ra

“what the *beep*”

Du dương kinh ngạc nhận ra trong khối thủy tinh có 1 người- 1 nam nhân! Hắn có mái tóc đen dài, khuôn mặt lãnh tuấn lúc này cũng đang dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn Du Dương

Du Dương tránh né sang hai bên vài cái, phát hiện ánh mắt nam nhân này không có biến hóa: “Vãi, cứ tưởng đang nhìn ta”

Ánh mắt của nam tử tóc đen không phải là thứ làm cho Du Dương kinh ngạc nhất mà là thân thể hắn, thân của hắn chỉ còn nửa người trên, phần còn lại đều đã tiêu thất.

Điều làm cho Du Dương kì quái là theo góc độ nhìn của Du Dương có thể thấy nội tạng phía trong vết thương, đặc biệt là lá phổi. Vết thương không phải là do lợi khí sát thương, cũng không giống như bị xé ra. Điều này làm cho Du Dương có cảm giác giống như nó hồi phục rất nhanh, giả sử không bị phong bế trong thủy tinh, có lẽ hắn đã trở lại bình thường. (vãi siêu namec)

Du Dương tách đá thủy tinh ra thành khối nhỏ sau đó cho phân thân đồng hóa xem có thể tăng phân thân lực trường của mình hay không.

“256 lần cao áp lực trường, nếu như phân thân có thể đồng hóa thì bá cmn đạo rồi!” Du dương thầm nghĩ

Nhưng thực tế làm cho Du Dương thất vọng, thủy tinh này lại không chứa nguyên tố lực trường, khiến hắn không thể nào tăng lực trường bản thân lên được. “Xem ra lực trường trong địa lao này là do người trong thủy tinh này phát ra! Đệt, người còn một mẫu thể này đã phát ra lực trường cường đại như thế, nếu như hắn còn sống không biết sẽ bá đạo đến cỡ nào” Du Dương thật không thể tưởng tượng ra được (khúc này dịch cho vui tai)

"Tất nhiên phân thân không thể đồng hóa lực trường, vậy trước tiên thu lại đi! 256 lần cao áp lực trường, nếu như xuất ra bán, tuyệt đối có thể bán một cái giá trên trời." Du Dương trong lòng tính toán.

Du Dương bày đồng hồ huy chương ra muốn thu khối thủy tinh này vào trong áp súc không gian

“hừ! sao không có phản ứng gì chứ?” Du Dương ngạc nhiên

Đồng hồ huy chương không nghe lệnh đưa đá thủy tinh vào, cho dù Du Dương ra chỉ thị 1 chút phản ứng cũng không có.

“*beep*, chuyện gì vậy, chẳng lẽ bị lực trường ở đây làm hỏng?”

Đúng lúc này, một đạo tia sáng theo giữa đồng hồ huy chương Du Dương bắn ra, đạo này tia sáng phóng tới trước đá thủy tinh, hình thành một bạch y nữ tử

Cô gái này tướng mạo xinh đẹp, giống như Cửu Thiên huyền nữ hạ phàm trần!

Nữ tử đi tới trước thủy tinh thạch, dùng tay khẽ vuốt vuốt thủy tinh, trong mắt lộ ra yêu mến vô tận. Trong nội tâm nàng muốn khóc, nhưng không cách nào khóc được!

Du Dương thấy nữ tử lộ ra ưu thương thân thái, nhìn không được trong lòng co rút đau đớn một chút!

Lúc này, nữ tử xoay người nhìn về phía Du Dương, nàng nói: "Không nghĩ tới người dĩ nhiên có thể đi tới 256 tầng, hơn năm trăm năm, nếu như không phải người, chỉ sợ ta vẫn không cách nào nhìn thấy hắn"

"Năm trăm năm! Ách" Du Dương hoàn toàn nghe không hiểu cô gái này đang nói cái gì, "Đường như chút bấn loạn, có thể hay không nói cho ta biết trước, người là ai?"

"Chúng ta trước đã gặp mặt. Lúc người trộm trong Thương Thành vũ kỹ, ta còn đuổi bắt người đấy". Nữ tử nói.

"A, người, người, người là trung ương hệ thống phản xâm lấn trình tự!" Du Dương cả kinh nói.

"Ta không là cái gì phản xâm lấn trình tự. Chính xác mà nói, ta chính là mạo hiểm đảo hệ thống!" Nữ tử nói.

Trung ương hệ thống! Du Dương trong lòng kinh ngạc. Hắn nói: "Xem ra nếu như không có ta, ngươi là không thể nào tới đây, lời nói cảm tạ ngươi cũng không cần nói! Chỉ muốn ngươi đem ta từ nơi địa lao này thả ra, vậy chúng ta nhau!"

"Không được, ngươi bây giờ không thể đi! Ngươi giúp ta làm một việc ta mới có thể thả ra, ta chỉ muốn ngươi giúp ta hoàn thành chuyện này, ngươi sau này sẽ là này mạo hiểm đảo đảo chủ!" Nữ tử nói.

"Đảo chủ? Điều kiện rất mê người, bất quá thông thường điều kiện mê người như thế, chuyện kia độ khó nhất định sẽ rất cao!" Du Dương nói.

"Không, độ khó một chút cũng không cao!"

Nói xong, từ trong không gian áp súc đồng hồ huy chương của Du Dương truyền ra tới một dụng cụ thủy tinh. Dụng cụ thủy tinh đựng dịch thể trong suốt, tại trong chất lỏng có một trái tim đang nhảy.

Nữ tử nói: "Một hồi ta sẽ gỡ bỏ phong ấn của khối thủy tinh, điều ngươi phải làm là đem trái tim trong tay ngươi đưa cho hắn!"

"Đơn giản như vậy? .

"Ân! Thế nào, ngươi lo lắng à?" Nữ tử có vẻ có chút nóng ruột.

"Chẳng lẽ không!" Du Dương nói: "Ngươi cùng huynh đệ bên trong thủy tinh đều quá quý dị! Mà ngươi để cho ta làm việc cũng mạo danh kỳ diệu, trừ phi ngươi đem sự tình nói rõ ràng, bằng không ta không giúp ngươi!"

"Ngươi cho là ngươi có được lựa chọn sao? . Nữ tử giọng hơi uy hiếp nói.

Du Dương cười tà nói: "Nếu như ngươi không quan tâm tới năm trăm năm qua, ngươi có thể không nói" .

Nữ tử chờ năm trăm năm, mới đợi được một người có năng lực đến đây, đương nhiên sẽ không khinh ý buông tha, gặp Du Dương kiên quyết, nàng không thể làm gì khác hơn là nói ra chân tướng.

Nguyên lai cô gái này cùng nam tử trong thủy tinh là một đôi tình lữ. Nam tử là Nhiếp Thiên Phong, mà hơn nữa. Nữ tử là Bộ Thái Vân, hai người đều là thực lực cường đại tuyệt thế mộng dã. Tòa mạo hiểm đảo chính là do hai người bọn họ làm chủ nhưng năm trăm năm trước, một hồi kinh thế đại chiến, Nhiếp Thiên Phong bị thương nặng, cần một trái tim của cường giả mới có thể cứu, Bộ Thái Vân vì cứu hắn, dùng mật pháp trước tiên đem Nhiếp Thiên Phong phong ấn tại bên trong thủy tinh. Chờ có trái tim tuyệt cường lại thì hành cứu trị.

Nhưng tràng kinh thế chi chiến như thế này, cường giả ngã xuống hơn phân nửa, kẻ sống lại có ai nguyện ý đem trái tim cho người khác! Bộ Thái Vân không thể làm gì khác hơn là sáng lập mạo hiểm đảo, hy vọng có thể chính mình bồi dưỡng ra tuyệt thế cường giả, tìm được trái tim thích hợp, nhưng quá mấy chục năm, mạo hiểm đảo cũng không có xuất hiện một tuyệt thế cường giả. Trái lại Bộ Thái Vân lại tu luyện thành là tuyệt thế cường giả. Vì chính nam nhân yêu mến, nàng quyết định hiến dâng trái tim bản thân!

Để sau khi chết còn có thể nhìn thấy người yêu, Bộ Thái Vân sau khi lấy trái tim tự đem suy nghĩ của mình dung hợp đến mạo hiểm đảo hệ thống, nhưng phong ấn thủy tinh của Nhiếp Thiên Phong hình thành một áp lực siêu cường cao áp lực trường, tuy rằng bộ Thái Vân vì tình mà từ bỏ trái tim, cũng không cách nào giao trái tim đến trước mặt chính người mình yêu.

"Nguyên lai thi đấu chọn đảo chủ đều là một cái âm mưu!" Du Dương rốt cục hiểu sự tình chân tướng.

"Ta thủ tục đã thiết định tốt! Chỉ muốn ngươi có thể hoàn thành nhiệm vụ ta giao cho ngươi, ngươi sẽ chính là mạo hiểm đảo đảo chủ!" Bộ Thái Vân sợ Du Dương không giúp nàng, lập tức tung cảnh ô-liu đến.

"Được rồi! Ngươi vì chính mình người yêu hi sinh lớn như vậy, ta thật tìm không ra lý do không giúp ngươi!" Du Dương nói.

"Rất đa tạ ngươi!" Bộ Thái Vân phát ra lời cảm ơn từ nội tâm đến Du Dương. Đồng hồ huy chương lại truyền ra một chiếc đồng hồ 7 màu, bộ Thái Vân nói: "Một hồi ta sẽ gỡ bỏ thủy tinh phong ấn, sau đó, lực lượng tiêu hao quá lớn, tư duy ta sẽ tiến nhập cái đồng hồ huy chương này. Ta sẽ ngủ say một đoạn thời gian rất dài, ngươi giúp ta đem đồng hồ cùng trái tim này đưa cho hắn!"

Du Dương tiếp nhận thất thái đồng hồ huy chương. Bộ Thái Vân lại nói: "Ta không ở trong mạo hiểm đảo, hệ thống sẽ tự hành vận chuyển, ngươi sẽ được thăng lên mạo hiểm đảo đảo chủ!"

"Ha ha, vậy đảo chủ có gì tốt hả!" Du Dương chảy nước bọt nói.

"Đợi làm đảo chủ ngươi sẽ biết!" Bộ Thái Vân thần bí nói rằng.

Sau khi chuẩn bị cho tốt tất cả, Bộ Thái Vân bắt đầu cởi ra thủy tinh phong ấn!

Du Dương trong tay thất thái huy chương phát sinh một đạo cường quang, đạo cường quang phân giải thành nhiều loại màu sắc rực rỡ, sau đó bao phủ lấy khối thủy tinh.

Du Dương phát hiện, thủy tinh phong ấn so 《Băng Phong Thiên Lý》cao hơn mình mấy lần,《Băng Phong Thiên Lý》cùng bộ Thái Vân thủy tinh phong

ấn so sánh quả là 1 trời 1 vực!

Tạch tạch tạch",

Du Dương thấy thủy tinh phong ấn bị tia sáng màu sắc rực rỡ sáng bao phủ, không lâu sau sau đó, trên thủy tinh bắt đầu xuất hiện đạo liệt ngân.

Thải quang càng ngày càng yếu, cuối cùng thu hồi về cái đồng hồ huy chương sắc sỡ trong tay Du Dương.

Phanh! Thủy tinh cụ thạch đột nhiên vỡ ra!

Du Dương cảm giác áp lực trong không gian đột nhiên tăng mạnh, phần còn lại của chân tay đã bị cụt của Nhiếp Thiên Phong huyền phù trên không trung, tuy rằng hắn chỉ có không được phân nửa thân thể, nhưng hắn đem đến cho Du Dương áp lực xưa nay chưa từng có, vô tiền khoáng hậu!

"Người là ai? Người thế nào quay về chỗ này!" Chỉ còn lại có nửa người Nhiếp Thiên Phong đột nhiên mở miệng nói. Hắn dùng năm ngón tay bắt lấy, một cổ hơn mười vạn thất lực lượng đem Du Dương đã nắm lên.

Lúc này, thất thái đồng hồ huy chương trong tay Du Dương lại sáng lên, phóng ra một thân ảnh xinh đẹp!

"Thiên phong".

"Thái Vân! Người, người, "

"Thiên phong, nhìn thấy chàng thật là cao hứng! Nhưng hiện tại ta không có nhiều thời gian lắm, trái tim này là ta vì người mà chuẩn bị, người trước khi phục thân thể, chờ sau khi người khôi phục thân thể, vị tiểu huynh đệ này sẽ nói cho người biết tất cả

Nói xong, bộ Thái Vân thân ảnh cấp tốc trở thành nhạt nhòa, cuối cùng biến thành tia sáng màu sắc rực rỡ, trở lại đồng hồ huy chương.

"Thái Vân!" Nhiếp Thiên Phong vội kêu lên

Du Dương đem dụng cụ thủy tinh đưa tới trước người Nhiếp Thiên Phong. Nói: "Bạn thân, muốn giúp đỡ sao?"

"Cảm ơn, ta tự mình có thể".

Nhiếp Thiên Phong tay phải hướng dụng cụ thủy tinh trong tay Du Dương hư không bắt lấy, khiến Du Dương kinh ngạc!

Dụng cụ thủy tinh trong tay Du Dương bắt đầu từng khúc phân giải, đầu tiên là phân giải thành phần tử. Sau đó lại do phân tử phân giải thành nguyên tử, cuối cùng lại từ nguyên tử bị phân giải thành cái con mẹ gì ấy. (ừ bik nó là cái gì nữa, nguyên văn: lạp tử)

"vãi dãi!" Du Dương hắn có thể đem phân tử xé rách, nhưng làm không được skill này, dĩ nhiên có thể đem vật chất triệt để phân giải, phân giải thành hạt tối cơ bản.

Nhiếp Thiên phong cấp Du Dương kinh ngạc còn chưa kết thúc, những thứ hạt sau khi phân giải đều hội tụ đến miệng vết thương của Nhiếp Thiên Phong, sau đó chúng nó bắt đầu một lần nữa tổ hợp.

"Móa, lão Thiên. Hắn vậy mà gây dựng lại thân thể của hắn! Điều này sao có thể!" Du Dương cả kinh nói.

Dụng cụ thủy tinh cùng dịch thể bên trong đều bị Nhiếp Thiên Phong phân giải, đều đem cấu thành thân thể của hắn! Lúc này, trong không gian trái tim 5 trăm năm này bay vào lồng ngực Nhiếp Thiên Phong, Du Dương thấy Nhiếp Thiên Phong chỗ ngực rất nhiều cơ thịt dài ra. Tự động đem trái tim đó lôi xuống tiến nhập lồng ngực.

Dụng cụ thủy tinh cùng dịch thể bên trong đã tiêu hao sạch sẽ. Thủy tinh bao quanh Nhiếp Thiên Phong bắt đầu phân giải rơi trên mặt đất, hắn cần đá thủy tinh này gây dựng lại thân thể của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 149: Tế Bào Tái Sinh

Du Dương có thể nhìn thấy rõ ràng trái tim của Bộ Thái Vân bị Nhiếp Thiên Phong tiếp lấy, sau đó nó bắt đầu đập.

Trong nháy mắt sau khi tim đập, Du Dương cảm thấy thân thể Nhiếp Thiên Phong phát ra áp lực mạnh hơn rất nhiều.

Lúc này trên mặt đất thủy tinh bị phân giải với tốc độ nhanh hơn. Tốc độ tái tạo cơ thể Nhiếp Thiên Phong cũng tăng nhanh. Đầu tiên là thân người, sau đó là hai chân, ngón chân, sau cùng là cái áy của nam nhân xuất hiện trước mắt Du Dương. ~

Trên mặt đất thủy tinh vẫn bị Nhiếp Thiên Phong phân giải, cuối cùng hình thành một bộ quần áo luyện công rộng thùng thình.

"ngươi, ngươi... đây là cái trình gì vậy?" đem vật chất tùy tiện có thể gây dựng lại thành thân thể, thật quá biến cmn thái đi mất.

Nhiếp Thiên Phong không có trả lời lời nói của Du Dương, mà lại cau mày hướng Du Dương hỏi ngược lại: "Ngươi cùng Thái Vân là quan hệ như thế nào?"

Đm! Vị nhân huynh này ghen tuông quá z!

Du Dương nói: "Cái này nói ra tương đối phức tạp"

"Không cần ngươi nói, tự ta xem!" Nói xong, một đạo điện quang do Nhiếp Thiên Phong bắn ra từ trong mắt, trực tiếp bao Du Dương lại.

Du Dương cảm giác tư duy của mình đều như khóa thân hiện ra trước mắt Nhiếp Thiên Phong!

"Tư duy thấu suốt! Từu quý cũng có năng lực như thế!" Du Dương nhớ lại từu quý cũng có thể đọc tư tưởng của hắn.

Một lúc lâu sau, Nhiếp Thiên Phong lấy tay đặt lên ngực, trên mặt lộ ra vô tận bi thương, "Thái Vân, ngươi thế nào lại ngốc như vậy! Ngươi có biết hay không, không có ngươi, ta sống còn gì ý nghĩa!"

"Đại ca gì đó ời!" Du Dương cắt đứt tâm trạng bi thống của Nhiếp Thiên Phong, cảm động hồ huy chương 7 màu đưa tới trước mắt Nhiếp Thiên Phong, nói: "Thái Vân tỷ tỷ cũng không có thật tiêu thất, tư duy của nàng ở bên trong đồng hồ huy chương này, nàng nói qua một thời gian ngắn thì sẽ ra ngoài gặp ngươi!"

Nhiếp Thiên Phong tiếp nhận đồng hồ huy chương trong tay Du Dương, chăm chú nắm trong tay. "Thái Vân, ta Nhiếp Thiên Phong hướng lên trời phát thệ, nhất định phải giúp nàng hồi sinh"

"Đúng vậy a, ngươi có thể đem thân thể gây dựng lại, ngươi hãy một lần nữa cải tạo một thân thể cho nàng đi!" Du Dương nói.

Nhiếp Thiên Phong nhìn Du Dương, cười khổ nói: "Ta có thể gây dựng lại thân thể của mình, đó là bởi vì chúng ta đối với cấu tạo thân thể của mình phi thường am hiểu, hơn nữa tư duy niệm lực bản thân cùng thân thể là nhất thể, nhưng cải tạo thân thể người khác lại không đơn giản như vậy, lấy lực lượng hiện tại của ta vẫn còn vô pháp làm được, ta phải tu luyện tới cảnh giới cao hơn mới được!"

"Ách, còn muốn đạt cảnh giới cao hơn!" Du Dương lúc ban đầu, cho là mình tu luyện tới 《 lực trường linh vực 》 thập trọng thiên thì chính là lực lượng hoành Phong, hiện tại xem ra, mình vs tuyệt thế cường giả như Nhiếp Thiên Phong trước mặt vẫn còn cực kỳ cùi bắp.

"Nhiếp.. Nhiếp tiền bối!" Du Dương không tìm được từ xưng hô thích hợp, chỉ dùng tiền bối để xưng hô vs Nhiếp Thiên Phong, hắn nói: "Ta hiện tại tu luyện tới 《 lực trường linh vực 》 đệ thập trọng thiên, Nhiếp tiền bối ngươi có thể hay không chỉ điểm một chút ta nên tu luyện thế nào!"

"Tiểu huynh đệ ngươi gọi Du Dương đúng không!" Nhiếp Thiên Phong đọc tư duy Du Dương, vì vậy biết tên Du Dương cũng không kỳ quái, Nhiếp Thiên Phong nói: "Ngươi không cần gọi tiền bối, nếu như không tính ta bị giam trong khối thủy tinh kia hơn năm trăm năm, ta cũng chỉ hơn ngươi mười mấy tuổi mà thôi, hơn nữa ngươi đối với ta có ân, nếu như ngươi không chê, hãy gọi ta một tiếng đại ca đi!" Nhận một tuyệt thế cường giả làm đại ca, loại chuyện tốt này Du Dương đương nhiên sẽ không bỏ qua, lập tức đổi giọng. Đồng thời thần thiết đứng lên.

Nhiếp Thiên Phong đối với Du Dương nói: "Mọi người sau khi tu luyện thành 《 lực trường linh vực 》 niệm lực có thể cách không ngự vật, hơn nữa cũng có thể dùng niệm lực xé rách phân tử, đồng thời phối hợp một ít vũ kỹ có thể hình thành kinh thể thần thông, vì vậy mọi người mới đem cái cảnh giới vô giả này xưng là Vô Thần! Bất quá đây chỉ là mọi người lúc ban đầu xưng hô, sau mọi người lại phát hiện 《 lực trường linh vực 》 thập trọng thiên cũng không phải lực lượng cao nhất. Không chỉ như thế, có người tiến cảnh tu luyện cơ hồ là vĩnh viễn, không chừng mực! do đó mọi người mới biến《 lực trường linh vực 》 cảnh giới vô giả là sơ cấp Vô Thần, sau sơ cấp Vô Thần trên còn có trung cấp Vô Thần, cao cấp Vô Thần, đỉnh Vô Thần đợi đã nào...! Kỳ thực 《 lực trường linh vực 》 mới là bắt đầu con đường tu luyện chân chính, sau đó ngươi còn phải đi quãng đường rất dài!"

"Ách" 《 lực trường linh vực 》 chỉ là bắt đầu!" Du Dương đỏ mặt, lúc sau này mình có thể đại sát bốn phương, lại không nghĩ rằng trên thế giới còn tồn tại kẻ lợi hại hơn tuyệt thế cường giả.

Nhiếp Thiên Phong lại nói: "thời ta sống là thời kỳ đỉnh phong của vô giả, tuyệt thế cường giả vô số! Nhưng tràng đại chiến có một không hai lan ra toàn bộ Thái Dương Hệ, hầu như hết thảy tuyệt thế cường giả đều ngã xuống, nếu không chết, cũng đều trọng thương không thể chữa trị, kết cục cùng ta không sai biệt lắm. Cái này có thể là nguyên nhân chủ yếu khiến vô đạo hiện tại sa lầy!"

"Đại ca, thực lực ngươi bây giờ là thuộc về cảnh giới nào, là cao cấp Vô Thần hay là hoành phong Vô Thần?" Đối với thực lực Nhiếp Thiên Phong, Du Dương phi thường tò mò.

"Ha ha, cũng không phải! sau này chờ ngươi tu luyện tới, ta sẽ nói cho ngươi biết!" Nhiếp Thiên Phong lại nói: "Ngươi bây giờ đã tu luyện tới 《 lực trường linh vực 》 đệ thập trọng thiên, ta có thể đem cảnh giới tu luyện kế tiếp nói cho ngươi biết, mà cảnh giới khác, ta sẽ tạo một cái ấn ký trong đầu ngươi, chờ ngươi tu luyện tới tới cảnh giới, ấn ký bên trong về phương thức tu luyện sẽ mở sang tầng tiếp! Ngươi có muốn biết cảnh giới tu luyện cuối là cái gì

không?"

"muốn!" Du là trông mà thèm đáp.

"Ha ha, vậy thì nỗ lực tu luyện đi!" Nhiếp Thiên Phong cười nói.

"Móa, nói như không!"

Nhiếp Thiên Phong lại nói: "Thân thể của ta vừa hoàn thành cải tạo, lực lượng giảm không ít, hơn nữa nếu ta muốn tạo cho Thái Văn một cái thân thể, lực lượng còn khá xa mới đủ, vì vậy ta phải ở chỗ này chuyên tâm tu luyện một thời gian ngắn! tuy nhiên trước khi tu luyện ta có thể chi điểm người một chút, giúp người đột phá 《 lực trường lĩnh vực 》, tiến nhập đến 《 tế bào trọng tổ 》 cảnh giới.

"Tế bào trọng tổ?" Du Dương cả kinh nói.

"Tế bào trọng tổ cảnh giới nghĩa là niệm lực lực trường của võ giả lần thứ hai tăng cường, làm niệm lực lực trường cường độ vượt lên trên hai mươi vạn thất... Nhất: về sau, người tư duy niệm lực chẳng những có thể đủ xé rách phân tử. Song song còn có thể phân giải lập tử, đồng thời có thể sử dụng hạt căn bản một lần nữa tổ hợp, cấu thành tế bào thân thể của mình! song xé rách nguyên tử không khó, chỉ cần niệm lực cường độ đủ là có thể, khó là làm thể nào gây dựng lại tế bào bản thân, bước này nhất định niệm lực bên ngoài và tư duy bên trong phải hòa hợp, như vậy mới có khả năng gây dựng lại tế bào thân thể!" Nhiếp Thiên Phong đối với Du Dương chỉ điểm.

"Tế bào gây dựng lại chỉ là lực lượng sau khi tăng lên cảnh giới một cái biểu tượng, đối với võ giả mà nói, then chốt lực lượng cùng vũ kỹ phối hợp, ngàn vạn đừng tưởng rằng có tế bào gây dựng lại năng lực thì chính mình Bất Tử Chi Thân, trở thành vô địch thiên hạ!" Nhiếp Thiên Phong lại nói.

"Vâng, ta hiểu!"

Du Dương sau khi được Nhiếp Thiên Phong chỉ điểm, tiến nhập trạng thái tu luyện, hẳn muốn đột phá 《 lực trường lĩnh vực 》, tiến nhập đến 《 tế bào trọng tổ 》 cảnh giới!

Nhiếp Thiên Phong biết cao áp lực trường đối với tu luyện rất tốt, vì vậy hẳn tản ra cường đại lực trường áp lực trợ giúp Du Dương tu luyện.

Một ngày, "

Hai ngày, "

Du Dương tại mạo hiểm đảo "Địa lao" tu luyện, điều này làm Thiện Nhưộc Thủy lo lắng!

Thiên Như Ngọc đang ở trong phòng, Thiện Nhưộc Thủy lời kéo mẫu thân Thiên Như Ngọc, cầu khẩn nói: "Mẫu thân, người đã đóng băng hẳn ba mươi ngày, cầu mẫu thân người buông tha hẳn đi!"

Trước đây Du Dương bị Thiên Như Ngọc thu vào trong không gian của đồng hồ huy chương, Thiện Nhưộc Thủy mỗi ngày đều cầu xin mẫu thân Thiên Như Ngọc thả Du Dương, nhưng Du Dương sớm đã thoát đi, Thiên Như Ngọc cũng không biết Du Dương chạy đi đâu, căn bản không thể nào thả người.

"Nhưộc Thủy, người không cần cầu, ta đã đem hẳn giết! Người nhanh lên một chút đem hẳn quên đi!" Thiên Như Ngọc nói.

"Không, không có khả năng, mẫu thân sẽ không làm như vậy!" Mẫu thân giết người yêu chính mình, loại sự tình này Thiện Nhưộc Thủy vô pháp tiếp thu, cấp bách ngắt đi.

Thiên Như Ngọc không nghĩ tới nữ nhi phản ứng lại mãnh liệt như vậy, trong lòng đối với Du Dương hận nói: "tiểu tử họ Du, người nếu dám chạy không trở lại, nếu như người thực có can đảm bỏ rơi nữ nhi của ta mà chạy, nữ nhi của ta nếu có điều gì không hay xảy ra, coi như là đuổi tới chân trời góc biển ta cũng sẽ giết người!"

Ba mươi ngày sau khi Du Dương tiến nhập mạo hiểm đảo "Địa lao", thi đấu chọn lựa mạo hiểm đảo đảo chủ hai mươi lăm năm một lần bắt đầu!

Ngày thi đấu lựa chọn đảo chủ là ngày náo nhiệt nhất trên đảo, trên đảo mạo hiểm giả đều phải tụ tập tại thái hồng thành, cho dù không có tư cách tham gia chọn lựa, nhưng đều phải đến thái hồng thành quan sát thi đấu, mở mang kiến thức! Cũng lại có thể tại đây đánh cược thử thời vận.

Sân thi đấu chọn lựa đảo chủ mạo hiểm đảo được thiết lập tại nhà Thiện Nhưộc Thủy-sân thi đấu thái hồng, lõi đài chính là vãn thần đồ chiến đài.

Tuyển thủ ở mỗi giới đến thi đấu đều phải cấp Thiên gia phí dụng không nhỏ, bất quá Thiên gia cũng phải mạo hiểm đảo giao nộp một khoản “chủ sự phí dụng” nhất định.

Bởi vì thi đấu chọn lựa đảo chủ mạo hiểm đảo đối với Thiên gia mà nói là ngày cực kì quan trọng, tuy rằng Thiện Nhưộc Thủy nhớ nhưng Du Dương. Nhưng nàng cũng phải đến sân thi đấu hiệp trợ mẫu thân của nàng Thiên Như Ngọc chủ trì thi đấu.

Ngày hôm nay sân thi đấu thái hồng tụ tập rất nhiều người, tại hàng trước nhất, ngồi đúng chín mươi vị mạo hiểm Vương, tuy rằng bọn họ không tham gia thi đấu, nhưng cuộc thi lựa chọn đảo chủ hai mươi lăm năm một lần, vẫn còn hấp dẫn bọn họ đến đây quan sát.

Tại chỗ chín mươi vị mạo hiểm Vương, Xích Diệt Thiên cũng ngồi ở trong đó, hần đi theo sau Xích Long đế quốc hoàng tử Xích Vô Tà.

Nếu như Du Dương ở chỗ này, hần nhất định sẽ phát hiện cánh tay phải đứt rời của Xích Diệt Thiên lại có. Không chỉ có, càng là không phải tay giả, là cánh tay thật.

Xích Diệt Thiên vuốt ve cánh tay phải của mình, hướng tới một người gầy gò sát bên, vuốt chòm râu dê khô quắt, lão đầu nói: "Lý Y Tiên, thực sự là rất cảm tạ ngươi, nếu như không phải ngươi giúp ta thay thế cánh tay, chỉ sợ ta đời này thì phé! Không còn có thời gian xoay sở!"

Lão đầu khô quắt là Lý Thi Bạch, là người có y thuật cao minh nhất mạo hiểm đảo, được mọi người gọi tôn xưng là Y Tiên!

"không cần cảm tạ, ta biết ngươi cùng một kẻ tên là Du Dương có cừ oán, hơn nữa tay cánh tay chính là bị hần đoạn(đứt) , chỉ muốn ngươi có thể giết hần, thay cho việc ngươi giao tiền thuốc men!" Y Tiên Lý Thi Bạch nói.

"Thế nào, Lý Y Tiên ngươi cùng cái tiểu tử chết tiết kia cũng có thù?" Xích Diệt Thiên hỏi.

"Ân, không biết tiểu tử kia dùng thủ đoạn gì, đem mặt được tích góp từng tí một nhiều năm của ta trong không gian huy chương đều trộm đi!" Lý Y Tiên nói.

"A! Thế nào, vật phẩm trong không gian huy chương của Lý Y cũng bị hần trộm mất!" Xích Diệt thiên cả kinh nói.

Lúc này, một mạo hiểm vương vốc người khô ngô ngồi phía bên kia của Xích Diệt Thiên nói: "đồ vật trong không gian huy chương của các ngươi có đúng hay không một kẻ tên là Du Dương trộm!"

Y Tiên Lý Thi Bạch đối với khô ngô nam tử nói: "Đỗ Khắc [Duke], lẽ nào vật phẩm trong không gian của ngươi cũng bị hần trộm quá?"

A, lẽ nào các ngươi đều bị

Ba người đồng thời cả kinh, sau đó đều tự hỏi mạo hiểm Vương khác bên cạnh mình. Bọn họ vừa hỏi mới biết được, từng mạo hiểm Vương ở đây, vật phẩm trong không gian huy chương của bọn họ nhiều hoặc ít đều bị Du Dương trộm mất.

"Mẹ, nếu như kẻ gọi là Du Dương tiểu tử dám tới nơi này, lão tử nhất định xé xác hần!"

"Tiểu tử này quá *** can rở, đồ vật của ta hần cũng dám trộm!"

"Tiểu tử này xác thực rất can rở, hần cũng dám trộm đồ vật của chúng thate này là đã cấp cho mạo hiểm Vương chúng ta một loại khinh thường, một loại vũ nhục! Chúng ta nhất định không thể buông tha hần, nếu là hần ngày hôm nay không đến, chúng ta cũng nhất định phải tìm được hần, đem hần băm thây vạn đoạn, khiến mọi người biết, tôn nghiêm của mạo hiểm vương chúng ta là thần thánh không thể xâm phạm!"

Ngay lúc “thanh niên nghiêm túc” đang thảo luận sôi nổi về Du Dương, đồng hồ huy chương của tất cả mọi người trên mạo hiểm đảo bắn ra một tin tức: "Quy tắc chọn lựa đảo chủ mạo hiểm đảo có thay đổi"

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 150: Khiêu Chiến Đảo Chủ

Trong khi tất cả mọi người chờ cuộc thi bắt đầu tiến hành tuyển chọn, hệ thống mạo hiểm đảo liên nhắc nhở, quy tắc tiến hành thi đấu tuyển chọn đảo chủ có thay đổi, từ thi đấu tuyển chọn thay đổi thành thi đấu khiêu chiến!

- Thi đấu khiêu chiến? Thi đấu khiêu chiến là có ý gì?

Mọi người nghi ngờ nói.

Mạo hiểm đảo từ mấy trăm năm qua, vẫn luôn là thi đấu lựa chọn đảo chủ, lần này thi đấu khiêu chiến đảo chủ vẫn là lần đầu tiên xảy ra.

- Khiêu chiến? Là chúng ta khiêu chiến người khác, hay là để cho người khác khiêu chiến chúng ta!

Lần đầu tiên thi đấu khiêu chiến, ai cũng không biết phương thức thi đấu khiêu chiến này là như thế nào.

Lúc này, toàn bộ đồng hồ huy chương mạo hiểm giả lại hiện ra tin tức:

- Mạo hiểm Vương Du Dương đã chính thức được đề cử làm đảo chủ mạo hiểm đảo. Toàn bộ mạo hiểm giả, bao gồm mạo hiểm Vương, mạo hiểm gia cùng mạo hiểm giả nếu có nghi ngờ việc đề cử này có thể hưởng Du Dương tiến hành khiêu chiến. Nếu như trong ba giờ liên tục không có người nào đến khiêu chiến, Du Dương sẽ chính thức lên làm đảo chủ mạo hiểm đảo!

- Du Dương! Du Dương là thằng trâu tre nào??

Tin tức này vừa công bố ra, đám người mạo hiểm trên mạo hiểm đảo lập tức nổ tung rồi, tất cả đều lập tức truy hỏi tin tức về Du Dương này là ai.

Hơn 90 vị mạo hiểm Vương sau khi thấy được cái tin tức này, đều nhủ mảy:

- Chẳng lẽ người lấy trộm huy chương của chúng ra trong không gian vật phẩm, là Du Dương!

- Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng! Nhất định không phải là hắn!

Xích Vô Tà lẩm bẩm nói.

Xích Diệt Thiên vừa thấy tin tức này xong, Sắc mặt hắn dị thường khó coi, hắn có cảm giác, người được đề cử là đảo chủ mạo hiểm đảo chính là Du Dương chặt đứt một cánh tay của mình kia.

Xích Luyện đang trong đám đông, nàng cùng Du Dương cùng lên đảo, thời gian còn không được hai tháng, Du Dương từ một người mới giống như ngòi hỏa tiễn tấn thăng lên làm mạo hiểm Vương, không những thế, bây giờ còn được đề cử làm đảo chủ mạo hiểm đảo, loại tốc độ thăng cấp đến biến thái này làm Xích Luyện hoảng sợ.

Đảo chủ mạo hiểm đảo, quyền lực thật sự là quá lớn, trong lòng Xích Luyện hối hận, hối hận chính mình trước đây không nên cùng hắn đối nghịch, trong nội tâm nàng tự nhiên có suy nghĩ, “Nếu như trước đây sau khi lên đảo cùng ở bên cạnh hắn, thì thực lực của chính mình có khả năng sẽ tăng lên rất nhanh. Nếu như trước đây thật sự cùng hắn...”

- A, ta đang suy nghĩ cái gì vậy!

Xích Luyện xấu hổ mặt đỏ bừng, thấy không có ai chú ý tới mình, nàng mới nhẹ nhàng thờ ra.

Thấy được tin tức chấn động này, hưng phấn nhất chính là nhóm bốn người Nam Cung mập mạp cùng Đông Phương Vô Dịch, bọn họ vì chính quyết định anh minh ngày trước mà cảm thấy may mắn.

- Con bà nó, lão đại tđ'n lại lợi hại như vậy, dĩ nhiên vô thanh vô tức được đề cử làm đảo chủ!

Nam Cung mập mạp nói.

- Du Long, Du Dương này chính là người kia mà người nói tới sao?

Một vị lão giả hỏi.

Vị lão giả nào ngồi ở trước người Nam Cung mập mạp, là một vị Cửu Tinh mạo hiểm Vương, ở bên cạnh hắn còn có mười mấy người khác, những người này hai đầu long mày đều có vài phần giống với Nam Cung mập mạp.

- Tổ gia gia, hắn chính là lão đại biến thái mà ta nói!

Nam Cung mập mạp nói.

- Người khẳng định chính là một người.

Lão giả lại nói.

- Đúng thế, trừ hắn ra, không còn có ai có thể trực tiếp được đề cử làm đảo chủ!

Nam Cung mập mạp khẳng định nói.

Nghe được lời nói của Nam Cung mập mạp, lão giả trầm mặc, nhủ mảy suy tư!

Vì lão giả này không phải ai khác, lão chính là lão bằng hữu Nam Cung Ngạo Thiên trong lời nói của thành chủ Vô Dạ Thành Vô Giới Võ Thần. Năm đó hắn cùng với Vô Giới Võ Thần cùng đi lên mạo hiểm đảo, Vô Giới Võ Thần là một trong số ít người lựa chọn rời khỏi mạo hiểm đảo, còn Nam Cung Ngạo Thiên chọn ở lại trên đảo, làm người bảo hộ của Nam Cung gia trên đảo.

Bởi vì Nam Cung gia là gia tộc có số người lên mạo hiểm đảo đông nhất, vì thế bọn họ tại trên đảo thành lập một thế lực không nhỏ. Trừ dân bên ngoài cư trú trên đảo, Nam Cung gia tộc trên mạo hiểm đảo là đoàn thể có thế lực nhất. Ba gia tộc khác trong tứ đại gia tộc, Đông Phương gia tộc, Bắc Minh gia tộc cùng Tây Thành gia tộc trên mạo hiểm đảo nếu so sánh với Nam Cung gia tộc thì ít hơn nhiều.

Trong tứ tôn của Nam Cung Ngạo Thiên chỉ ít có mười người là Võ Thần, nếu như hiện tại Nam Cung Ngạo Thiên mang bọn hắn trở lại Đông Thắng

Thần Châu thì bọn họ tuyệt đối có thể thành lập một cái đế quốc không kém gì Xích Long đế quốc.

Trong sân thi đấu Thái Hồng, mọi người vẫn còn đang bàn luận về cái tên Du Dương thì trên bầu trời sân thi đấu Thái Hồng, hai nam tử trông giống như thiên thần đang đứng giữa không trung, một người mặc quần áo luyện công màu trắng là Niếp Thiên Phong, người còn lại chính là người được đề cử làm đảo chủ mạo hiểm đảo - Du Dương.

- Lão đệ, ta chỉ dẫn ngươi đến đây thôi.

Niếp Thiên Phong nói với Du Dương.

- Đại ca, mạo hiểm đảo này chính là của huynh, hơn nữa thực lực huynh lại cao cường, ta cảm thấy cái ghế đảo chủ này huynh đến ngồi là thích hợp nhất.

Du Dương nói.

- Ta còn muốn đi tìm tu, nào có thời gian đi làm đảo chủ. Ta bây giờ trọng yếu nhất chính là đi đề thăng thực lực của chính mình! Hiện tại ta đối với những sự tình thế tục này không có hứng thú. Sau này nếu ngươi gặp phải chuyện gì không thể giải quyết, ngươi có thể quay lại tìm ta!

Niếp Thiên Phong lại nói:

- Thái Vân nàng sắp xếp cho ngươi cái đảo chủ thi đấu khiêu chiến này chính là tạo cơ hội để cho ngươi lập uy. Nếu để cho ngươi trực tiếp trở thành đảo chủ, nhất định sẽ có rất nhiều người không phục, ngươi muốn làm đảo chủ thì nhất định phải thể hiện ra thực lực cường đại mới được.

- Hắc Hắc. Ta sẽ làm hết sức.

Du Dương khiêm tốn nói.

Du Dương cũng chỉ trước mặt Niếp Thiên Phong mới khiêm nhường như vậy.

Bên trong sân thi đấu Thái Hồng!

- Người gọi là Du Dương tại sao vẫn còn chưa xuất hiện. Không phải là sợ không dám tới chứ.

- Hừ, ta xem đúng thế. Ở đây có nhiều người cấp mạo hiểm Vương như vậy, cho dù hấn lợi hại tới đâu, cũng không thể chiến thắng tất cả mọi người! Một tên lên đảo còn chưa tới hai tháng mà muốn lên làm đảo chủ, nằm mơ chắc.

Mẹ con Thiện Như Ngọc và Thiện Nhưộc Thủy cũng đều thấy được tin tức này, Thiện Nhưộc Thủy kích động hỏi mẫu thân:

- Mẹ, không lẽ đúng là Du Dương hấn, người nhanh thả hấn ra đi, nhìn xem người trong tin tức có đúng là hấn hay không.

Thiện Như Ngọc hết sức kinh ngạc, cũng vô cùng muốn biết Du Dương ở trong tin tức là ai,:

- Nhưộc Thủy, không phải là mẹ không muốn thả hấn, mà là hấn thật sự trốn mất, ngươi muốn ta thả như thế nào.

- Mẹ.

Thiện Nhưộc Thủy không tin Du Dương có thể tự mình chạy ra khỏi không gian áp súc trong đồng hồ huy chương, nàng đang muốn tiếp tục cầu khẩn mẫu thân thì trên trần nhà sân thi đấu đội nhiên xuất hiện dị tượng.

Khung kim loại trần nhà đột nhiên bị phân giải, những thủy tinh gắn trong khung kim loại cũng đều bay lên, một thân ảnh chậm rãi hạ xuống.

- Du Dương.

Xích Luyện đang ở giữa những nữ tử Hoa Diệp cốc là người đầu tiên nhận ra Du Dương.

Du Dương hạ xuống, đồng thời khung kim loại trên đỉnh đầu hấn bắt đầu khôi phục lại nguyên dạng, những thủy tinh lại lần nữa gắn vào bên trong.

- Oa, hấn chính là Du Dương sao? Đẹp trai quá, không biết như thế nào làm quen với hấn a, nếu có thể gả cho hấn thì quá tốt rồi.

Một cô nàng mê trai giữa quần thể Hoa Diệp cốc hai mắt lóe sáng, thầm nói.

- Tương lai chính là đảo chủ mạo hiểm đảo, người đừng có mơ giữa ban ngày!

Một đồng bạn với nàng đã kích nói.

Xích Luyện nhìn thấy Du Dương, tâm tư vô cùng phức tạp, cũng không ai biết trong nội tâm nàng đang suy nghĩ chuyện gì.

- Lão đại! Lão đại!

Bốn người Nam Cung mập mập cùng Đông Phương Vô Định vừa thấy Du Dương, lập tức chạy tới chỗ Du Dương chào hỏi.

Tuy rằng Du Dương bây giờ còn chưa chính thức trở thành đảo chủ mạo hiểm đảo, nhưng cũng có rất nhiều người hâm mộ bọn người Nam Cung mập mập, hâm mộ bọn họ có thể tìm được một lão đại tốt như vậy, nếu như Du Dương thật sự trở thành đảo chủ mạo hiểm đảo. Vậy tiền đồ sau này của bốn người bọn họ quá sáng lạn rồi.

- Lão đại, người xuất hiện thật là quá cmn phong cách! Đám mỹ nữ Hoa Diệp cốc kia đều chết mê chết mệt người rồi!

Nam Cung mập mập nhanh chân giành vị trí đầu tiên, hướng Du Dương vuốt mông ngựa.

- Lão đại!

- Lão đại!

- Lão đại!

Đông Phương Vô Định, Bắc Minh Thần Tinh cùng Tây Thành Xuy Tuyết ba người không có tranh được vị trí thứ nhất lập tức tranh nhau cướp lấy vị trí thứ hai, ba người trên mặt đất loạn đánh thành một đoàn.

Du Dương không để ý đến bốn tên thủ hạ không trung tâm không có nghĩa khí này, sau khi hấn hạ xuống sân thi đấu, lập tức dùng ánh mắt tìm thân ảnh Thiện Nhục Thủy.

Hai mẹ con Thiện Như Ngọc và Thiện Nhục Thủy trong sân thi đấu này đúng là hai người nổi bật nhất, tướng mạo xinh đẹp không cần phải nói, cực kỳ hấp dẫn bốc lửa, mặc dù là mẹ con nhưng lại trông giống như hai chị em. Nếu như có thể cùng hai mẹ con giống như hai chị em này cùng nhau chơi đùa song phi, thì con bà nó tuyệt đối là siêu cấp hưởng thụ rồi.

Du Dương dễ dàng tìm được Thiện Nhục Thủy, Thiện Nhục Thủy cũng thấy Du Dương, nàng kích động mặt đỏ bừng, cực kỳ vui mừng, con mắt to ngân ngấn nước đứng lên.

- Lão...

Thiện Nhục Thủy muốn gọi lão công, nhưng ở đây có nhiều người như vậy, cuối cùng nàng vẫn là ngượng ngùng đem chữ “công” nuốt vào bụng không nói ra.

Hai người đang sung sướng hưởng thụ những ngày tuần trăng mật đột nhiên bị chia cách. Du Dương nhìn thấy Thiện Nhục Thủy bộ dáng ướm át hấp hấp kia, hận không thể lập tức đem nàng lên giường hành quyết!

Bính Boong

Đúng lúc này, đồng hồ huy chương của mọi người hiện ra tin tức nhắc nhở:

- Thi đấu khiêu chiến Đảo chủ mạo hiểm đảo chuẩn bị bắt đầu!

Mười!

Chín!

Tám!

....

Hai!

Một!

Bắt đầu!

Thi đấu khiêu chiến bắt đầu!

Hệ thống trong mạo hiểm đảo không cho Du Dương và Thiện Nhục Thủy có thời gian ôn lại chuyện xưa, giao thông kết hợp, vác cày qua núi, tụy ông đẩy xe... Trục tiếp bắt đầu đảo chủ khiêu chiến thi đấu.

Du Dương vẫn đứng trên võ đài, dâm uy mãnh liệt, khí thế bao quát chúng sinh!

Người bên dưới đài ngơ ngác nhìn ta, ta nhìn lại ngơ ngác, không ai dám bước lên đài. Trong đó mạo hiểm giả cùng mạo hiểm gia đều không có dự định lên đài. Du Dương một chiêu giết bốn vị Võ Thần, có ai mà không biết, nếu như không có thực lực mạo hiểm vương, bước lên đài chính là tự chịu ngược đãi, hận mình sống quá lâu hay sao.

Mọi người đều tập trung ánh mắt vào trên người chín mươi vị mạo hiểm vương, hiện tại có tư cách khiêu chiến Du Dương cũng chỉ có 90 vị mạo hiểm vương này.

Trước đó Xích Diệt Thiên còn muốn lên võ đài khiêu chiến Du Dương. Nhưng sau khi nhìn thấy Du Dương xuất hiện trên sân thi đấu, Xích Diệt Thiên phát hiện Du Dương đã thay đổi, thay đổi so với trước kia càng cường đại hơn. Trước đây chính mình cũng không phải đối thủ của Du Dương, hiện tại Du Dương mạnh hơn, mà chính mình còn bị đứt một cánh tay, tuy rằng đã lắp một cánh tay mới, nhưng thực lực nhiều nhất cũng chỉ là bằng với ngày trước, cùng Du Dương bây giờ so sánh, chênh lệch thật sự quá lớn.

- Diệt Thiên lão đệ, chuyện chúng ta nói lúc trước, ngươi không phải là đã quên à?

Y Tiên Lý Thi Bạch nói với Xích Diệt Thiên.

- Ta.

Xích Diệt Thiên không phải người ngu, việc giết người không lợi ích hắn cũng không muốn làm.

Ngay khi Xích Diệt Thiên đang do dự thì đột nhiên có người phi nhân nhảy lên võ đài.

- Tiểu tử, ngươi muốn làm đảo chủ, trước hết phải đi qua cửa này của ta rồi hãy nói!

Du Dương nhìn lại, người đầu tiên lên võ đài khiêu chiến hắn dĩ nhiên lại là Thiện Như Ngọc mẫu thân của Thiện Như Thủy.

- Ách, mẹ vợ, việc này...việc này...không tốt lắm đâu!

Du Dương nói.

- Ít nói nhảm, nếu như ngươi có thể thắng ta, ta sẽ đem Như Thủy gả cho ngươi!

Thiện Như Ngọc nói.

- A! Mẹ nói thật hả?

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 151: Thăng Long Diệt Nhật Quyền

- Tất nhiên là thật. Nhưng mà phải để xem ngươi còn mạng đi xuống Vãn Thần Thai hôm nay không đã.

Thiện Như Ngọc nói.

Du Dương tất nhiên là hiểu ý của Thiện Như Ngọc. Chỉ cần mình đánh thắng nàng, sau đó lại lên làm đảo chủ mạo hiểm đảo, thế thì tự nhiên Thiện Như Ngọc sẽ đồng ý đem con gái nàng gả cho mình.

- Băng Phong Thiên Lý!

Thiện Như Ngọc sử dụng tuyệt học sở trường của nàng - Băng Phong Thiên Lý.

- Mẹ vợ tương lai à, vì hạnh phúc chung thân của con gái người, ta chỉ có thể đắc tội thôi. Băng Phong Vạn Lý!

Du Dương nói.

Du Dương cũng đã sớm nghiên cứu qua Băng Phong Thiên Lý của Thiện Như Ngọc, Băng Phong Thiên Lý chính là khống chế phân tử nước, thay đổi phương thức sắp xếp trong phân tử nước, đem nước từ trạng thái lỏng biến thành trạng thái rắn cố định.

Hai người Du Dương cùng Thiện Như Ngọc sử dụng vũ kỹ giống nhau, nhưng Du Dương trong “Lực trường địa lao” đã tu luyện đến lực trường linh vực thập trọng thiên, sau đó lại được Niếp Thiên Phong chỉ điểm, thực lực của hắn tăng lên rất nhiều, đến một trình độ người thường không thể tưởng tượng nổi. Tuy rằng Băng Phong Vạn Lý của Du Dương vẫn chưa thể chân chính đạt đến “Vạn Lý”, nhưng uy lực vẫn là mạnh hơn Băng Phong Thiên Lý của Thiện Như Ngọc rất nhiều.

Ầm!

Du Dương đánh tan chiêu thức của Thiện Như Ngọc, sau đó đem băng sương liên tục vây quanh lấy Thiện Như Ngọc.

Thiện Như Ngọc thế nào cũng không thể nghĩ đến, mới một tháng thôi, lực lượng của Du Dương đã biến thái đến như vậy. Một tháng trước vẫn còn không thể tiếp nổi một chiêu của mình, hiện tại không chỉ tiếp được Băng Phong Thiên Lý của chính mình mà lại còn bị hấn copy.

Băng sương liên tục trên đỉnh đầu của Thiện Như Ngọc hình thành một cái băng trảo thật lớn, băng trảo lập tức tóm đến thân thể Thiện Như Ngọc, như muốn đem Thiện Như Ngọc đóng băng lại, sau đó bẻ vụn!

- Lão công, không nên!

Thấy băng sương muốn đóng băng giết chết mẫu thân của mình, Thiện Như Ngọc kêu to muốn ngăn cản Du Dương.

Nghe được lời nói của Thiện Như Ngọc, băng trảo trên đỉnh đầu Thiện Như Ngọc đột nhiên dừng lại trên không trung. Kỳ thực dù Thiện Như Ngọc không gọi, Du Dương cũng sẽ không làm Thiện Như Ngọc bị thương. Du Dương còn đang muốn lấy con gái người ta đây, người còn chưa tới tay, lại đi đã thương mẹ vợ, hấn còn chưa ngu tới tình trạng như vậy.

Thiện Như Ngọc đánh giá thấp thực lực của Du Dương, bị lực lượng của Du Dương chấn kinh ngay tại trận.

Lúc này, Du Dương không chế băng trảo di động, nắm lấy thân thể Thiện Như Ngọc, đem nàng đưa xuống dưới võ đài.

Thiện Như Ngọc là lục tinh mạo hiểm vương, “lực trường lĩnh vực” cũng phải sắp si cừu trọng thiên, nhưng lại bị Du Dương một chiêu đánh bại, hơn nữa lại là bại ở chiêu thức chính nàng am hiểu nhất.

Không riêng gì Thiện Như Ngọc kinh hãi, tất cả mọi người có mặt ở đây đều hít sâu một hơi, thầm nghĩ: “Tên biến thái này là từ chỗ quái nào xuất hiện vậy!”

- Mẹ, người không sao chứ!

Thiện Như Ngọc vừa xuống đài, con gái Thiện Như Ngọc lập tức chạy đến, tuy nói mẫu thân nàng thua, nhưng về mặt nàng vô cùng mừng rỡ, rõ ràng đúng tiêu chuẩn nữ sinh hướng ngoại.

- Hừ, Nhìn người xem. Người muốn gả cho hấn, vậy cũng phải xem hấn còn mạng đi xuống võ đài hay không!

Thua như thế không phục, Thiện Như Ngọc hơi tức giận.

- Hi Hi, tất nhiên là không sao rồi, anh ấy nhất định có thể chiến thắng.

Bây giờ Thiện Như Ngọc đối với nam nhân của mình cực kỳ sùng bái.

- Còn ai muốn khiêu chiến ta nữa, đều đến xếp hàng đi, từng người từng người đến, yên tâm, tất cả mọi người đều có cơ hội.

Du Dương chiến thắng Thiện Như Ngọc, khí thế bùng phát, dâm uy tỏa sáng.

Thấy Du Dương nhẹ nhàng mà chiến thắng Thiện Như Ngọc cấp độ lục tinh mạo hiểm vương, mấy mạo hiểm vương khác dưới đài cũng không dám khinh thường tiến lên đài khiêu chiến Du Dương.

Nhìn thấy thái độ kiêu ngạo của Du Dương, các nhân vật cấp mạo hiểm vương đều muốn lên đài giáo huấn Du Dương, nhưng lại sợ không phải đối thủ của Du Dương. Cấp mạo hiểm vương không ai lên đài, mấy tên mạo hiểm giả kia cùng mạo hiểm giả cấp thấp nhất thời lại càng không ai dám lên đài.

Hơn chín mươi vị mạo hiểm vương người nhìn ta, ta nhìn người, đều đang đợi người khác làm chim đầu đàn.

- Thập tứ hoàng thúc, tiểu tử Du Dương này quá kiêu ngạo.

Xích Vô Tà đứng phía sau Xích Diệt Thiên nói.

- Hừ, nếu người có bản lĩnh thật sự, người cũng có thể kiêu ngạo như vậy!

Xích Diệt Thiên sắc mặt không tốt hừ lạnh nói.

- Thập tứ hoàng thúc, lần trước người thua hấn là do nhất thời sơ suất, nếu như đường đường chính chính đơn đả độc đấu, ta tin hấn nhất định không phải là đối thủ của người.

Xích Vô Tà sau lưng kích động Xích Diệt Thiên.

Xích Vô Tà cùng Du Dương có thù không đội trời chung, chính mình không có bản lĩnh báo thù, hấn chỉ muốn xúi giục Xích Diệt Thiên thay hấn báo thù.

Xích Vô Tà nói không phải là không có lý, ngày đó Du Dương chặt đứt cánh tay hấn là dùng những mưu kế tiểu nhân, nhưng là hôm Du Dương cùng

ngày đó khác nhau quá lớn, thực lực tăng lên gấp mấy lần, Xích Diệt Thiên tự nhiên có thể nhìn ra được.

- Diệt Thiên lão đệ, nếu như người muốn báo mối thù cụt tay kia, ta có thể giúp người.

Y Tiên Lý Thi Bạch vuốt vuốt chòm râu dê của mình, cao thâm nói ra.

- Lý Y tiên, người muốn cùng ta liên thủ sao?

Xích Diệt Thiên nói.

- Muốn giết hắn, còn chưa cần đến ta và người liên thủ, chỉ cần mình người là có thể!

Y Tiên Lý Thi Bạch nói.

- Việc này..

Mặt Xích Diệt Thiên lộ vẻ khó xử.

- Diệt Thiên lão đệ, không phải làm khó người, ta đưa người một vật, có thể giúp người chiến thắng hắn.

Nói xong, trên tay Y tiên Lý Thi Bạch hiện ra một viên đan dược màu đen.

- Đây là cái gì?

Xích Diệt Thiên nghi hoặc nhìn Lý Thi Bạch.

- Thuốc này tên là Phong Ma Bạo Niệm Hoàn. Sau khi dùng nó có thể tăng cường niệm lực, tăng cường lực lượng ít nhất là gấp đôi. Tác dụng trong hai tiếng đồng hồ, thời gian dài như vậy cũng đủ để người giết chết tên tiểu tử này chứ!

Lý Thi Bạch hướng Xích Diệt Tà giải thích.

- Có tác dụng phụ gì khác không?

Xích Diệt Thiên hỏi.

- Có một chút tác dụng phụ, nhưng mà Diệt Thiên lão đệ người yên tâm, có ta ở đây, không đến thời gian hai ngày là có thể giúp người điều trị hết.

Lý Thi Bạch nói.

Kỳ thực viên Phong Ma Bạo Niệm Hoàn này có tác dụng phụ rất lớn, nhẹ thì lực lượng thụt lùi, nặng thì tư duy trì trệ biến thành ngu ngốc, nhưng mà Lý Thi Bạch không có nói cho Xích Diệt Thiên biết. Hắn cũng muốn giết chết Du Dương, nhưng hắn lại không muốn tự mình động thủ.

- Tốt! Nếu Lý Y Tiên đã muốn hắn chết, ta đây sẽ đem đầu hắn mang tới cho Lý Y Tiên!

Xích Diệt Thiên không còn cách nào khác, cầm lấy “Phong Ma Bạo Niệm Hoàn” trong tay Lý Thi Bạch. Sau đó nuốt vào trong miệng, dược lực chỉ trong chớp lát đã tiêu hóa hết, Xích Diệt Thiên nhảy lên vô đài.

- Ngon, rốt cục cũng có người chịu lên đài! Oh, cánh tay của người.

Du Dương nhớ kỹ mình đã dùng Kinh Lôi Bạo Phá Quyền chặt đứt cánh tay hắn, nhưng bây giờ nhìn thấy cánh tay Xích Diệt Thiên lại hoàn hảo không bị hao tổn gì.

- Lý Y Tiên y thuật thần thông, chỉ là phục hồi cánh tay, không có gì đáng ngạc nhiên.

Xích Diệt Thiên nói

- Mẹ nó, thì ra là người khác giúp hắn a!

Du Dương giật mình, tưởng Xích Diệt Thiên nhân phẩm bạo phát, cũng biết “Tề Bào Trọng Tổ” thần thông.

- Du Dương, hôm nay ta không chỉ muốn báo mối thù đứt tay, ta còn muốn giết người, lấy đầu người.

Xích Diệt Thiên còn chưa nói hết, Du Dương đã xen ngang vào lời hắn:

- Nín, nói nhảm nhiều như vậy làm gì, ta chờ lâu buồn muốn chết rồi, nhanh xuất chiêu đi.

Lúc này, dược lực của Phong Ma Bạo Niệm Hoàn đã bị Xích Diệt Thiên tiêu hóa hết, dược lực hóa ra một đạo năng lượng cường đại nhanh chóng chạy thẳng lên thức hải đại não của Xích Diệt Thiên.

Oanh! Xích Diệt Thiên phát ra lĩnh vực lực trường của hắn, phạm vi lĩnh vực đã vượt lên trên trăm mét.

- WTF...phạm vi lĩnh vực lớn như vậy, đã có thể vượt qua cực hạn của Võ Thần.

Những nhân vật cấp Võ Thần ở đây đồng thời chấn kinh.

- Không, hắn không thể nào vượt qua được cảnh giới Võ Thần, người không thấy hắn ngồi bên cạnh Y tiên Lý Thi Bạch đó sao, lực lượng của hắn đột nhiên tăng mạnh như vậy, nhất định là do Lý Thi Bạch đã cho hắn dùng đan dược tăng cường nội lực gì đó.

Phía dưới nghị luận, có vài người trong đó tinh mắt đã nhìn ra được. Hai mắt Xích Diệt Thiên đỏ rực, lực lượng trong cơ thể bạo phát ra ngoài.

- Hai mươi vạn thất lực lượng! Xích Diễm Cuồng Ma.

Hỏa Viêm từ trên người Xích Diệt Thiên bùng phát, bay lên trên không, ngay tại phía sau Xích Diệt Thiên hình thành một Xích Diễm Ma Thần cao hơn 10m.

Ma Thần này hoàn toàn là do hỏa diễm biến thành, trên đầu có hai sừng trâu, hai cánh tay giống như hỏa long, từ trên trời giáng xuống, nhắm thẳng hướng Du Dương trên mặt đất mà đập.

Phốc! Xích Diễm Cuồng Ma của Xích Diệt Thiên hung mãnh nện lên người Du Dương.

- Ha Ha, chịu chết đi, ta đốt chết ngươi!

Xích Diệt Thiên đứng trên võ đài điên cuồng kêu lên, Phong Ma Báo Niệm Hoàn ảnh hưởng đến thần chí của hắn, làm hắn có điểm “không nghiêm túc”.

Thiên Nhược Thủy bên dưới đài khăn trương nắm chặt tay, năm ngón tay nắm quá chặt đã khiến bàn tay ngọc nhỏ chảy máu.

Xích Luyện hiện tại thể xác và tinh thần rất là mâu thuẫn. Nàng nghĩ muốn Du Dương thua, nhưng lại càng không muốn hắn bị Xích Diệt Thiên giết chết.

- Ha ha! Dám kiêu ngạo, dám ngươi đoạt nữ nhân của lão tử, đốt chết ngươi, đốt chết.

Xích Diệt Thiên đang hưng phấn kêu loạn, liền thấy Du Dương thông thả từ trong Xích Diễm Cuồng Ma đi ra, hắn từng bước đi tới trước người Xích Diệt Thiên. Tất cả mọi người trong sân thi đấu đều một trận kinh hãi, hai mươi vạn thất lực lượng Xích Diễm Cuồng Ma, mọi người ở đây đều tự nhận là không mấy người có thể tiếp được chiêu này. Du Dương dĩ nhiên lại không hao tổn một sợi lông tóc từ trong đi ra, cái này sao có thể khiến mọi người không kinh hãi.

- Ngươi chỉ có một chút bản lĩnh như vậy thôi sao? Ta quá thất vọng, ngươi hay là trở về nhà luyện lại vài chục năm rồi lại đến khiêu chiến ta đi!

Du Dương đột nhiên giống như thuận di, thân thể hiện ra trước người Xích Diệt Thiên, sau đó bay lên một cước mạnh mẽ đập lên người hắn, đem Xích Diệt Thiên đá lên trên không trung, đụng nát trần sân thi đấu, thân thể giống như là một ngôi sao bay về phía bầu trời xa xăm mất tăm mất tích. (một cảm giác thật đáng ghét - Meow)

- Con bà nó, lão đại quá biến thái, Xích Diệt Thiên đây chính là hai mươi vạn thất lực lượng đấy, đây chính là lực lượng cực hạn của Võ Thần a. Lão đại dĩ nhiên một cước đá bay hắn, lẽ nào lực lượng của lão đại đã vượt qua Võ Thần!

- Sau này ta quyết tâm một lòng đi theo lão đại.

Nam Cung mập mạp cùng Đông Phương Vô Địch ba người cùng nhau thầm nói.

Mọi người còn đang cho rằng Du Dương chiến thắng Xích Diệt Thiên, thì đột nhiên một cỗ sóng nhiệt từ trên bầu trời áp xuống, chỉ thấy hiện ra một mặt trời đỏ. Cái mặt trời đỏ kia chính là đang nhắm hướng sân thi đấu Thái Hồng hạ xuống.

- Hai mươi một vạn thất lực lượng! Kinh thể cấp vũ kỹ, Xích Nhật Hàng Thể!

Xích Diệt Thiên cả người hóa thành một hỏa cầu đường kính năm thước, từ trên trời lao thẳng về phía Du Dương.

- Hai mươi một vạn thất lực lượng! Kinh thể cấp vũ kỹ, Thăng Long Diệt Nhật Quyền!

Du Dương sử dụng một chiêu kinh thể cấp vũ kỹ trộm từ trong Thương Thành.

Kinh khí quanh thân Du Dương hóa thành một khí long, xoay quanh thân thể Du Dương, bay lên tiếp đón hỏa cầu. Đầu rồng mở cái miệng khổng lồ, một hơi đem hỏa cầu nuốt vào trong miệng.

Nắm tay Du Dương huyền hóa thành long nha. Oanh. Trên bầu trời hỏa lửa bắn ra bốn phía, hỏa cầu đường kính năm thước bị Du Dương một quyền đánh tan, mà thân thể ở giữa hỏa cầu theo hỏa cầu bị Du Dương đánh tan đã trực tiếp bị ngọn lửa đốt thành tro bụi!

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Định* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 152: Bách Ảnh Bạo Phá Quyền

Thăng Long Diệt Nhật Quyền đánh tan Xích Nhật Hàng Thế của Xích Diệt Thiên nhưng khí thế vẫn không giảm, bay thẳng lên trời xanh, biến mất tại phía chân trời.

- Là ta hoa mắt sao? Là Ròng à...

Một vài mạo hiểm giả cả kinh nói.

- Hai mươi một vạn thất lực lượng! Vượt qua cực hạn Vô Thần! Điều này sao có thể? Lẽ nào hắn không sợ bạo thể sao?

Cường giả cấp Vô Thần đều hết sức kinh ngạc, nếu như nói Xích Diệt Thiên ăn đan dược tăng cường lực lượng, vậy Du Dương thì sao? Lẽ nào Lý Thi Bạch đưa cho mỗi người một viên, sau đó để cho hai người lên đài biểu diễn? Tuyệt đối không có khả năng, đáp án chỉ có một, chính là Du Dương đã đột phá cực hạn Vô Thần, nắm giữ phương pháp tu luyện tăng cao hơn.

Xích Diệt Thiên dùng “Phong Ma Bạo Niệm Hoàn” nhưng vẫn bị đánh tan thành mây khói. Trong sân kinh ngạc nhất chính là Y Tiên Lý Thi Bạch, hắn là người rõ ràng tác dụng của đan dược nhất!

- OMG! Tiểu tử này quá kinh khủng! Nếu như hắn làm đảo chủ, nhất định sẽ biết người đưa đan dược cho Xích Diệt Thiên là ta.

Lý Thi Bạch trên người xuất hiện đầy mồ hôi lạnh.

- Còn ai không! Muốn khiêu chiến ta thì nhanh cmm lên!

Du Dương nói.

- Đm! Xích Diệt Thiên lực lượng đã vượt qua cực hạn Vô Thần cũng bị hắn đánh bại, giờ còn ai dám đi lên!

Có người nói.

Trong số các Vô Thần ở đây có một số ít người biết sau khi tu luyện “lực trường linh vực” đến đỉnh phong vẫn còn có thể tiến thêm một bước nữa, nhưng vẫn chưa có người nào có thể đột phá, bọn họ đều không biết được “Tế Bào Trọng Tổ” huyền bí.

Thân thể nhân loại tối đa chỉ có thể thừa nhận hai mươi vạn thất lực lượng! Nếu như nhiều hơn nữa, thì có khả năng sẽ bị bạo thể. Mọi người ở mạo hiểm đảo đều biết có thể tu luyện tới “lực trường linh vực” thập trọng thiên là sơ cấp Vô Thần, nhưng bọn họ không cách nào đột phá, nguyên nhân trọng yếu chính là thân thể không cách nào thừa nhận được lực lượng vượt qua hai mươi vạn thất. Muốn thân thể có thể tiếp nhận được lực lượng mạnh hơn, thì nhất định phải lĩnh ngộ được “Tế Bào Trọng Tổ” huyền bí, phục hồi lại tế bào thân thể, khiến mật độ tế bào vững chắc hơn, có thể thừa nhận lực lượng càng mạnh hơn.

Lúc trước Xích Diệt Thiên bị Du Dương dễ dàng đánh bại, chính là sau khi Xích Diệt Thiên sử dụng lực lượng vượt qua cực hạn thân thể cùng việc thân thể không thể thừa nhận có liên quan nhất định.

Vẫn Thần Thai lần thứ hai yên lặng, không ai dám lên đài khiêu chiến Du Dương.

Có điều cứ như vậy để cho một tiểu tử mới lên đảo chưa được hai tháng lên làm đảo chủ, rất nhiều người tâm lý không phục, đặc biệt là dân cư trú trên đảo, bọn họ đang tự do thoải mái sinh hoạt trên đảo, nếu như để người của bọn họ lên làm đảo chủ thì người ta còn dễ tiếp thu, nhưng nếu để cho Du Dương làm đảo chủ, thống trị bọn họ, điều này khiến bọn họ không thể chấp nhận.

Cuối cùng, cũng có người lên đài!

Dân cư trú trên mạo hiểm đảo tuyển ra một đại biểu, cũng là người có danh vọng giống với Thiện Như Ngọc, Lý Long Cơ, lão bản tử điểm Đại Đường mạo hiểm đảo, chính là người trước kia đã cùng Du Dương đánh bạc, phụ thân của Lý Duy Tư. Thiện Như Ngọc đã khiêu chiến với Du Dương, hắn tất nhiên cũng phải đứng ra giữ thể diện cho nguyên dân cư trú.

- Du Dương, ta là Lý Long Cơ thay mặt nguyên dân cư trú mạo hiểm đảo đề nghị khiêu chiến với ngươi!

Lý Long Cơ nói.

- Tốt, rất hoan nghênh! Nhưng mà ngươi cảm thấy ngươi có thể thắng được ta sao?

Du Dương nói.

- Không thể, lấy thực lực của ta bây giờ đích thực không phải là đối thủ của ngươi, cho nên ta muốn yêu cầu một chuyện, chính ta cùng với bốn người khác liên thủ cùng nhau khiêu chiến với ngươi, nếu như ngươi chiến thắng được chúng ta, vậy thì nguyên dân cư trú mạo hiểm đảo chúng ta sẽ thừa nhận tư cách ngươi làm đảo chủ, tất cả mọi người đều sẽ tuyên thệ thuần phục!

Lý Long Cơ nói.

Du Dương quan sát Lý Long Cơ một chút, hần nói:

- Ngươi có thể đại diện toàn bộ cư dân trên đảo sao?

- Ở mạo hiểm đảo, Lý gia chúng ta cùng Thiệu gia lời nói là có phân lượng nhất, hơn nữa nguyên dân cư trú chúng ta cũng vừa bàn qua quyết định này, ngươi yên tâm, chúng ta sẽ không thất hứa!

Lý Long Cơ nói.

- Tốt, ta đồng ý lời khiêu chiến của các ngươi!

Ngạo khí Du Dương trong lòng tỏa ra, tiếp thu Lý Long Cơ khiêu chiến.

Lý Long Cơ hướng bên dưới đài nháy mắt, lập tức có thêm bốn người nhảy lên võ đài. Bốn người này một cao, một lùn, một béo, một gầy, tuổi tác bọn họ xấp xỉ Lý Long Cơ. Lý Long Cơ hướng Du Dương giới thiệu bốn người này một chút, trong đó người cao tên là Chu Minh Chương, người lùn tên Lý Thành Công, người béo tên Triệu Tổng Dân, người gầy tên Tàn Thủy Nhất, bốn người họ tại Thành Thái Hồng cũng có sản nghiệp không nhỏ, cũng coi như là nhân vật quan trọng cấp trên. (thêm đội Tam quốc nữa cho đủ bộ)

Năm người vây Du Dương vào giữa Văn Thần Thai, năm người tự tạo ra lực trường lĩnh vực, lực lượng khoảng bát, cửu, thập trọng thiên.

- Khoan đã!

Năm người Lý Long Cơ đang muốn động thủ, Du Dương đột nhiên gọi lại.

- Sao, ngươi sợ, muốn đổi ý?

Lý Long Cơ nói.

- Không phải, các ngươi chờ một chút.

Du Dương đi ra vòng vây của năm người, sau đó hần hướng về phía mọi người bên dưới võ đài nói:

- Nguyên dân cư trú trên mạo hiểm đảo đã tuyển ra năm người đại diện, vậy ngoại lai cư dân có hay không muốn lên đài, nếu có, vậy cũng tuyển ra năm đại diện tiến lên, ta một người, nghênh chiến mười người các ngươi!

Năm người là đánh, mười người cũng là đánh, Du Dương muốn các thế lực khắp nơi cùng tiến lên đài, giải quyết một lần cho xong, không chi đờ phiền phức, nếu như thắng còn có thể gây dựng lên uy tín cho hần.

- Mười người! Tiểu tử ngươi cũng quá ngông cuồng đấy?

Có người tức giận nói.

Chín mươi vị mạo hiểm vương, những người này đã tiến vào lực trường lĩnh vực thập trọng thiên rất nhiều năm, chỉ là không có đột phá mà thôi. Nếu như 1 vs 1 bọn họ có thể e ngại Du Dương, nhưng Du Dương muốn 1 vs 10, đây chính mà vũ nhục đối với bọn họ, một ít lão già rút cuộc cũng ngồi không yên. Du Dương vừa nói xong, lập tức có tám người đồng thời nhảy lên võ đài chiến đấu. Còn có một số người muốn lên, nhưng thấy vậy nên vẫn không có dõn dõng ngồi.

Tám lão già này sau khi lên võ đài, liền phát hiện thấy thừa người, ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, ai cũng không chịu đi xuống. Mấy người này đều là nhân vật cấp mạo hiểm vương, trước đây Du Dương chòm của bọn họ không ít bảo bối, bọn họ hận Du Dương đến ngứa cả hàm răng, cho nên có loại cơ hội báo thù tốt như thế này, bọn họ tuyệt đối không thể dễ dàng bỏ qua.

- Ha ha, các ngươi không cần nhìn nữa, đều lưu lại đi! Mười người, hay mười ba người cũng không có gì khác nhau hết!

Du Dương vô cùng tự tin nói.

Bọn người Lý Long Cơ biết Du Dương lợi hại, cũng không nói lời vô ích cùng Du Dương, mười ba vị Võ Thần cùng hướng Du Dương xuất chiêu.

Mười ba vị Võ Thần, ngoại trừ kinh thế đại chiến thời đại Niếp Thiên Phong kia ra, thì cũng không còn thấy xuất hiện loại tràng cảnh hoa lệ như này nữa! Mười ba vị Võ Thần, sợ rằng trừ trên mạo hiểm đảo này ra, cũng không thể đồng thời tìm đâu ra được nhiều Võ Thần đỉnh phong như vậy.

- Hai mươi vạn thất lực lượng! Kinh thế cấp vũ kỹ, Kinh Thế Đế Hoàng Quyền!

Lý Long Cơ là người thứ nhất xuất chiêu.

- Mười chín vạn thất lực lượng! Kinh thế cấp vũ kỹ, Đại Lăng Đào Sa!

Một đạo sóng cát đánh úp về phía Du Dương.

- Hai mươi vạn thất lực lượng! Kinh thế cấp vũ kỹ, Tuyết Vực Khuynh Tinh!

Băng tuyết che phủ khắp bầu trời hướng Du Dương bay tới.

- Hai mươi vạn thất lực lượng! Kinh thế cấp vũ kỹ, Liệt Diễm Phần Tinh!

Liệt diễm hùng lực đồng thời cùng cát và băng tuyết đánh về phía Du Dương.

- Hai mươi vạn thất lực lượng! Kinh thế cấp vũ kỹ ....

- Hai mươi vạn thất lực lượng! Kinh thế cấp vũ kỹ ....

Những mạo hiểm giả cấp thấp trong sân thi đấu đều bị những kinh thế cấp vũ kỹ này làm chấn kinh hoa cả mắt! Chưa từng có một ai được chứng kiến nhiều kinh thế cấp vũ kỹ đồng thời thi triển ra như thế này.

- Trời ạ! Lão đại nguy rồi! Quá khủng bố! Như thế này, đến cả thần tiên cũng không sống nổi mất!

Nam Cung mập mập kêu lên.

Nhìn thấy tình cảnh như vậy, Thiện Như Ngọc nhú chặt mày, thầm nghĩ: “Tiểu tử này kiêu ngạo quá mức!”

Thiện Như Ngọc Thủy bên người Thiện Như Ngọc, bàn tay nhỏ nắm chặt, trong miệng lầm bầm nói:

- Không có việc gì, nhất định không có việc gì, anh ấy là vô địch! Nhất định có thể đánh thắng bọn họ!

OANH HHH~!

Mười ba cái kinh thế cấp vũ kỹ oanh tạc vào người Du Dương, thân thể Du Dương dần tiêu tán giữa Vãn Thần Thai.

Một lúc sau, mây khói tan đi, tất cả mọi người đều chăm chú nhìn lên võ đài, nhưng trên đài làm gì còn có bóng dáng Du Dương nữa đâu.

- Chết...lão đại chết rồi.

Nam Cung mập mập nói.

- Không, nhất định không, anh ấy là vô địch, hần không thể nào thua được!

Thiện Như Ngọc Thủy ghen ngào nói.

- Mau nhìn, đó là gì.

Đột nhiên có người lêu lêu, mọi người đều nhìn theo tay hần chỉ, ngay tại trên không trung Vãn Thần Thai, Du Dương bình yên nhẹ nhàng bay bổng tại đó, y phục hoàn hảo không tổn hao gì, thậm chí ngay cả tóc cũng không tổn thương nửa sợi.

Hóa ra Du Dương ban nãy ngay lúc mười ba vị Võ Thần hướng về phía hần xuất chiêu, hần liền sử dụng một chiêu kinh thế cấp bộ pháp “Thuần Tức Thiên Lý”, tránh thoát một kích liên thủ của mười mấy người.

Trước kia Du Dương sử dụng “Phiêu Miểu Long Du Bộ”, “Phong Thần Mê Tung Bộ” cũng chỉ là siêu phẩm cấp bộ pháp.

Du Dương vừa mới sử dụng “Thuần Tức Thiên Lý” kinh thế cấp bộ pháp, là Du Dương đột nhập vào hệ thống mạo hiểm đảo, ở trong Thương Thành mạo hiểm đảo lấy trộm, “Thuần Tức Thiên Lý” này chẳng những là kinh thế cấp bộ pháp, mà còn là kinh thế cao cấp bộ pháp! Thuần tức thiên lý, thuần tức thiên lý, nếu như sau này Du Dương có đủ thực lực, thì sẽ thật sự có thể làm được di chuyển ngàn dặm trong thời gian ngắn.

Hiện tại tốc độ của Du Dương, trong mắt của mọi người, hoàn toàn có thể xem như là “thuần dĩ”!

- Nhiều công kích tập trung vào hần như thế, làm sao hần có thể tránh thoát được.

Những người trên võ đài rất rõ uy lực của một kích liên thủ của bọn họ. Tất cả đều không thể hiểu nổi Du Dương làm cách nào để có thể tránh thoát được một kích của bọn họ.

- Hắc hắc, các người đã xuất chiêu, hiện tại đến phiên ta! Kinh thế cấp vũ kỹ “Thuần Tức Thiên Lý” giao thông cùng kinh thế cấp vũ kỹ “Kinh Lôi Bạo Phá Quyền”, “Bách Ảnh Bạo Phá Quyền” ra đời!

Du Dương di chuyển, thân thể hắn đột nhiên cảm đầu lao xuống, chỉ trong nháy mắt Du Dương liền biến mất.

Khi Du Dương lần nữa xuất hiện thì thân thể hắn đã hiện ra trước người mười ba người Lý Long Cơ, Chu Minh Chương, Lý Thành Công... Lúc trên không trung, Du Dương vẫn chỉ có một người, nhưng chỉ trong chớp mắt thời gian, trên võ đài đột nhiên hiện ra mười ba người Du Dương.

Rầm rầm rầm

Cơ hồ là cùng một thời gian, mười ba người, mỗi người đều bị dính một quyền, bay ra ngoài, đồng thời lúc bọn họ còn bay trên không trung, thân thể đều bắn ra nhiều đóa huyết hoa.

Một chiêu đánh tan mười ba vị Võ Thần, trong đó còn có mười người là Võ Thần đỉnh phong, đây còn là Du Dương đã hạ thủ lưu tình với bọn họ. Chỉ một chiêu Du Dương hoàn toàn có khả năng giết chết bọn họ, nhưng Du Dương không thể làm như vậy, hắn còn đang muốn lập uy, không phải là giết chóc.

- Quay lại!

Du Dương sau khi đánh bay bọn người Lý Long Cơ, chân thân xuất hiện ở giữa Vãn Thần Thai, tay phải xuất ra một trảo, đem tất cả mọi người bị đánh bay ra ngoài đều cách không bắt trở lại.

Phù phù! Phù phù! Phù phù. . .

Mười ba người bọn Lý Long Cơ rơi xuống bề mặt võ đài.

Du Dương đi đến trước mấy người, bao quát bọn họ. Lúc này mười ba người đã bị Du Dương đánh thương, vết thương máu thịt lẫn lộn, sức chiến đấu chỉ còn lại không đến ba thành.

- Chúng ta chịu thua! Từ nay về sau này ngài chính là đảo chủ của chúng ta, chúng ta tuyên thệ thuận phục ngài!

Lý Long Cơ dẫn đầu nói. Hai bên chênh lệch quá lớn, mười ba người không tiếp nổi một chiêu của người ta, hiện tại bị trọng thương thành như vậy, còn đánh bằng niềm tin a!

- Các người thì sao?

Du Dương nhìn về phía tám gã mạo hiểm vương lên đài sau kia.

- Chúng ta cũng chịu thua!

Tám người đại diện cùng nói.

Mọi người chịu thua, việc này đại biểu rằng bọn họ đã thừa nhận thân phận đảo chủ của Du Dương.

Du Dương nói với mọi người:

- Ta thấy mười ba người các người có mười người đã tu luyện đến “lực trường linh vực” đỉnh phong, hôm nay ta sẽ chỉ điểm cho các người một chút, từ sơ cấp Võ Thần đột phá lên trung cấp Võ Thần, hãy xem ngộ tính của các người!

Du Dương tay phải chỉ về phía mấy người bị thương máu thịt lẫn lộn, nói:

- Tế Bào Trọng Tổ!

Tất cả mọi người trong sân thi đấu, lập tức thấy một cảnh tượng mà cả đời bọn họ không thể nào quên!

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 153: Dã Tâm Của Du Dương

Vết thương của đám người Lý Long sau khi được Lực trường lĩnh vực của Du Dương chiếu vào, dùng mắt thường cũng có thể thấy được rõ ràng tốc độ tế bào trọng tổ.

Số huyết nhục bị phân giải lúc trước, đã được gây dựng lại thành huyết nhục mới.

Bây giờ Du Dương đã hiểu vì sao khi lão tửu quý nhắc tới võ thần lại xem thường như vậy. rõ ràng lão cũng là tồn tại siêu việt võ thần sơ cấp.

Nhờ Niếp Thiên Phong chỉ điểm, dù Du Dương tuy vừa lĩnh ngộ tế bào trọng tổ không lâu nhưng đã có thể giúp người khác trọng tổ tế bào, bất quá Du Dương bây giờ chỉ có thể trọng tổ vết thương ngoài da. Còn các bộ phận phức tạp khác, đừng nói là Du Dương, ngay cả Niếp Thiên Phong cũng không thể trọng tổ được, đặc biệt là tim và não bộ.

Dùng hơn 10 phút, Du Dương đã trọng tổ hoàn hảo mười ba vết thương, ngoài lỗ thủng trên y phục ra, thì không còn nhìn thấy chỗ nào thương tích nữa.

Trên sân thi đấu, tất cả mọi người đều tròn mắt há hốc mồm, bị lực lượng của Du Dương làm cả kinh. Loại lực lượng này tuyệt đối siêu việt lực lượng của võ thần!

- Được rồi, vết thương của các người ta đã chữa lành! Đây là Dưỡng Khí Đan, các người ăn vào điều dưỡng một đêm ngày mai sẽ khỏi hẳn!

Nói xong, Du Dương từ trong tay bắn ra mười ba viên đan về phía đám người.

- Đây,..đây... đây là đan dược của ta mà!

Lý Thi Bạch thấy Du Dương tặng đan dược, đầu lòng kêu lên. Dưỡng Khí Đan đối với tu luyện giả có hiệu quả chữa thương rất tốt! Mạo hiểm giả phổ thông căn bản không thể mua nổi, bình thường hẳn bán mười vạn mạo hiểm tệ một viên đấy.

Bọn Lý Long Cơ sau khi phục dụng đan dược của Du Dương, khí sắc đã tốt hơn rất nhiều. Lý Long Cơ dẫn đầu hướng về Du Dương thần phục.

- Cảm ơn đảo chủ đã thủ hạ lưu tình. Ta đại biểu cư dân trên Mạo Hiểm Đảo hướng ngài thuận phục, kiếp này nguyện đi theo đảo chủ, vĩnh viễn không phản bội!

Lý Long Cơ đã chính thức thừa nhận thân phận đảo chủ của Du Dương, lấy thực lực của Du Dương, hiện tại tuyệt đối có thể đảm nhiệm chức vụ đảo chủ này.

- Ta tuy rằng không thể đại biểu mạo hiểm giả ngoại lai trên đảo, nhưng ta cũng nguyện ý đi theo đảo chủ đại nhân, vĩnh không phản bội!

Tám gã mạo hiểm Vương đồng thời nói.

Tám gã mạo hiểm giả này không chỉ có người của Đông Thắng thần châu còn có mạo hiểm giả địa vực Hỏa Tinh.

Du Dương nhìn mười ba vị mạo hiểm vương gật đầu, rồi nói:

- Phía dưới còn có ai muốn khiêu chiến ta nữa không, có thể cùng tiến lên!

Chúng nhân dưới đài nghe được lời của Du Dương, không ai dám đáp lời, ai bảo đảo chủ đại nhân quá cường hãn a!

Lúc này, Du Dương giơ tay trái lên, một trận bạch sắc quang hoa hiện lên, một bóng người xuất hiện trên Vãn Thần Thai.

- Ha ha! Không nghĩ tới đời này ta còn có cơ hội thấy lại ánh mặt trời!

Bóng đen được thả ra từ đồng hồ huy chương trên tay Du Dương sung sướng hét to.

- Cổ lão ca, chúng ta bây giờ đang tiến hành thi đấu khiêu chiến đảo chủ, nếu như ngươi muốn làm đảo chủ chỉ cần nói với ta một tiếng!

Du Dương hướng bóng đen nói.

- Mạng của ta là do ngươi cứu. Ta báo đáp ngươi còn chưa kịp. Sao có thể tranh vị trí đảo chủ với ngươi được!

Bóng đen đi tới trước đài, hẳn hướng phía dưới đài nói:

- Các người ai muốn khiêu chiến với ân nhân cứu mạng của ta, trước hết phải qua ải của Cổ Lăng ta!

- Cổ Lăng? Đây không phải là người chiến thắng cuối cùng trong trận thi đấu tuyển chọn đảo chủ lần trước sao. Hẳn trong khi tiếp nhận khảo nghiệm cuối cùng đã mất tích hai mươi năm năm. Sao tự xưng lại xuất hiện ở đây.

Những mạo hiểm vương đang ngồi ở đây, cũng có người đã tham dự cuộc thi đấu tuyển chọn đảo chủ lần trước. Người khác không biết Cổ Lăng là ai, nhưng bọn họ lại thập phần rõ ràng

Hai mươi lăm năm trước, Cổ Lăng là nhân vật đứng đầu Mạo Hiểm Đảo, hẳn quét sạch tất cả các tuyển thủ dự thi, đạt được tư cách khảo nghiệm đảo

chủ cuối cùng

Hai mươi lăm năm trước, Cổ Lăng cũng đã quét ngang Mạo Hiểm Đảo! Vậy hai mươi năm sau đó thì sao? Cũng sẽ kinh khủng giống Du Dương trên đài chứ?

Một Du Dương đã đủ vô địch! Giờ lại còn thêm cả Cổ Lăng nữa, vừa rồi còn có mấy người ý định muốn liên thủ xông lên đài, vừa nhìn thấy Cổ Lăng xong, ngay lập tức từ bỏ đi ý định ban đầu.

- Ta Nam Cung Ngạo Thiên, đại biểu mười tám người Nam Cung gia, tuyên thệ thuận phục đảo chủ, kiếp này vĩnh không phản bội!

Nam Cung mập mạp cùng gia chủ đứng lên, mang theo mười tám người Nam Cung gia tuyên thệ hướng Du Dương thuận phục.

Nam Cung gia là một thế lực lớn nhất trong số những cư dân ngoại lai, hẳn thừa nhận thân phận đảo chủ của Du Dương, cũng tuyên thệ thuận phục về sau, tiếp đó các đoàn thể, các thế lực đều thừa nhận Du Dương là đảo chủ, cũng tuyên thệ hướng Du Dương thuận phục.

- Đ-A-N-G...G!

Đồng hồ huy chương bắn ra tin tức nhắc nhở.

- Mạo Hiểm Đảo đảo chủ khiêu chiến thi đấu kết thúc, Du Dương chính thức trở thành đảo chủ Mạo Hiểm Đảo!

Du Dương chính thức trở thành đảo chủ Mạo Hiểm Đảo, đồng hồ huy chương cũng phát sinh biến đổi lớn, biến thành một đạo quang ảnh vờn quanh cổ tay Du Dương, chỉ cần một ý niệm của Du Dương, lúc cần phải xuất hiện nó sẽ xuất hiện, không cần thì giấu ở cổ tay trái Du Dương nữa.

Từ đồng hồ huy chương có rất nhiều tin tức dũng mãnh tràn vào não hải Du Dương, đều là phương pháp thao tác điều khiển hệ thống trung ương, là quyền hạn đặc thù của đảo chủ! Du Dương rốt cuộc nắm được quyền hạn chí cao trên Mạo Hiểm Đảo.

Du Dương trở thành Mạo Hiểm Đảo đảo chủ, đảo chủ khiêu chiến thi đấu cũng chính thức kết.

Du Dương nhanh chóng ban bố ba đảo quy :

Thứ nhất: Phạm là mạo hiểm giả được xưng hào mạo hiểm giả, đều là công dân của Mạo Hiểm Đảo, công dân phải thực hiện nghĩa vụ công dân, đồng thời cũng nhận được quyền lợi công dân của Mạo Hiểm Đảo.

Thứ hai: Công dân có trách nhiệm bảo vệ Mạo Hiểm Đảo an toàn, giữ gìn hình tượng của Mạo Hiểm Đảo, không được khiến bất luận kẻ nào ức hiếp công dân Mạo Hiểm Đảo.

Thứ ba: Quyền lợi của công dân Mạo Hiểm Đảo, tất cả công dân trên đảo đều được Mạo Hiểm Đảo che chở.

Du Dương ban bố ba điều đảo quy mục đích chính là để mạo hiểm giả hình thành một chính thể, trong đó ba điều đảo quy ý tứ là, ngươi là người của Mạo Hiểm Đảo, nếu như bị người khi dễ, Mạo Hiểm Đảo sẽ ra tay giúp ngươi! Đồng dạng, khi đảo dân bị người khi dễ, ngươi cũng có nghĩa vụ đi hỗ trợ.

Trên Mạo Hiểm Đảo, số Võ Thần dùng hàng trăm để tính toán, tổng hợp lại chính là một lực lượng khổng lồ, nói cách khác, chỉ cần trở thành công dân Mạo Hiểm Đảo, vậy sau này sẽ không sợ người khác bắt nạt!

Du Dương lại ban bố mấy cái chế độ mới:

Thứ nhất, hạ thấp giá vé tàu rời đảo, khuyến khích công dân Mạo Hiểm Đảo phát triển sự nghiệp ngoài đảo. căn cứ vào thành tích sự nghiệp ngoài đảo. Cũng sẽ thu được điểm tích lũy tương ứng!

Thứ hai, đề cao giới hạn ngoại lai muốn lên đảo. Thực lực đạt đến mức độ yêu cầu, vẫn phải mua vé tàu lên đảo, mỗi vé mười vạn mạo hiểm tệ. Không có mạo hiểm tệ người có thể sử dụng Hòa Tinh tệ để trao đổi, một mạo hiểm tệ bằng mười Hòa Tinh tệ.

Thứ ba, đối với những nhân tài đứng đầu các nơi trên Hòa tinh, Mạo Hiểm Đảo sẽ phát thư mời miễn phí, lên đảo không cần bất kỳ phí dụng nào.

Thứ tư, mạo hiểm giả cấp càng cao, địa vị càng cao, quyền lực càng lớn.

Đằng sau bốn điều trên, còn nói rõ ràng tất cả các chi tiết liên quan.

Du Dương ban bố ba điều đảo quy cùng bốn chế độ ban bố sau đó, nếu như làm tốt, thế lực Mạo Hiểm Đảo sẽ nhanh chóng mở rộng, thời gian tới thống nhất Hòa Tinh cũng không phải không có khả năng.

Thái Hồng Thành cũng có đảo chủ phủ, nhưng trước giờ vẫn một mực đề không, rốt cuộc đã được nghênh đón chủ nhân đầu tiên.

Mạo hiểm giả trên đảo vây quanh Du Dương, đem Du Dương mời đến đảo chủ phủ, những người này đều không phải người ngu, bọn họ thấy Du Dương vừa ban bố mấy cái đảo quy cùng chế độ thì nhìn ra dã tâm của Du Dương, bọn họ đi theo Du Dương. Vậy sau này Du Dương quả thật nhất thống Hòa Tinh, thành lập đế quốc, vậy bọn họ chính là khai quốc công thần a. Những người này vây quanh nịnh nọt, chỉ mong có thể tạo ấn tượng tốt trong lòng Du

Dương

Du Dương phí sức chín trâu hai hổ, mới đuổi được đám người này đi. Đảo chủ phủ chỉ còn lại có hai người, Du Dương cùng Thiện Nhục Thủy!

- Nhục Thủy, mẹ em đâu?

Du Dương hỏi.

- Mẹ về nhà trước rồi!

Thiện Nhục Thủy cắn môi nói.

- Đêm nay lưu lại, không đi có được hay không!

Hai mắt Du Dương bắn ra dâm quang .

- Không được. Nếu như em không quay về, mẹ sẽ biết!

Hai gò má Thiện Nhục Thủy đỏ bừng, nói thêm

- Hầu hạ anh xong, em mới đi!

- Ha ha, vài ngày không gặp, lại nhu thuận hơn không ít a! Xem ra ca ca phải hảo hảo khen thưởng em mới được!

Nói xong, Du Dương như sói đói hướng Thiện Nhục Thủy nhào tới.

Thiện Nhục Thủy cuối cùng vẫn ở lại đảo chủ phủ, bởi vì nàng bị Du Dương lấn qua lấn lại, toàn bộ khí lực tiêu hao hết, cả người mềm nhũn, không còn sức về nhà!

Ngày thứ hai, mặt trời đã chiếu đến mông, Du Dương vẫn chưa rời giường, hắn đã rất lâu rồi không được ngủ thoải mái như thế, trước ở trong lực trường địa lao hắn vẫn ở vào trạng thái tu luyện, tối hôm qua lại cùng Thiện Nhục Thủy đại chiến một phen, cho nên vẫn chưa thức dậy.

Lúc Du Dương rời giường thì Thiện Nhục Thủy đã dậy. Lúc này không biết chạy đi đâu.

Du Dương trần truồng nhảy xuống giường. Võ Thần phân thân biến hóa thành chiếc quần dài hắc sắc.

Du Dương ra khỏi phòng, tới trước buồng vệ sinh xả nước, sau đó đi tìm Thiện Nhục Thủy! Du Dương vừa rời giường, tiểu Du Dương đã nhất trụ kinh thiên, hắn muốn tìm Thiện Nhục Thủy đến phục vụ bản thân một chút, khiến huynh đệ mình ngoan ngoãn nghe lời trở lại .

Đảo chủ phủ rất lớn, rất rộng. Hơn nữa cũng có rất nhiều gian phòng, Du Dương tìm một gian phòng không có, lại tìm một gian còn không có, Du Dương tìm thêm ba gian phòng nữa, cũng không có. Hắn thất vọng ra khỏi phòng, lại trông thấy bóng lưng quen thuộc đứng trước cửa.

Du Dương lác mình vọt tới phía sau nàng, tay trái trao mông, tay phải bắt được hai ngọn núi rắn chắc! Du Dương lại dùng như ý long đầu cộn cọ khắp nơi trên kiều đồn mềm mại .

- Lão bà à, chúng ta quay về giường đại chiến 300 hiệp nữa nào.

BA~! Du Dương lời còn chưa nói hết, phía sau hắn đột nhiên truyền đến thanh âm đồ sứ vỡ nát!

Du Dương nhìn lại phía sau, lại bắt gặp Thiện Nhục Thủy đang đứng tại phía sau mình, một chén thập toàn đại bổ canh trong tay nàng đã rơi xuống mặt đất, vỡ vụn.

- Nhục Thủy, em thế nào lại ở chỗ đó? Ác, vậy thì, vậy thì đây là ai?

Trên đầu Du Dương xuất hiện vô số mồ hôi lạnh!

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 154: Trở Về Điểm Xuất Phát

Lúc này Du Dương có dùng đầu gối mà suy nghĩ thì cũng có thể nghĩ được người mình đang ôm trong ngực là ai.

Nếu là người khác, muốn đánh lên Thiện Như Ngọc từ phía sau là không có khả năng, nhưng Du Dương có “Thuần Tức Thiên Lý” là kinh thể bộ pháp đỉnh cấp. Ở trên Văn Thân Thai, Du Dương dùng “Thuần Tức Thiên Lý” phối hợp “Kinh Lôi Bạo Phá Quyền” liền có thể cùng lúc đánh bại mười ba tên Vô Thân, muốn đánh lên Thiện Như Ngọc thành công cũng không có gì là kỳ quái.

Phanh!

Thiện Như Ngọc độc thân nhiều năm, gặp phải nam nhân cận thân chính mình như vậy, ngay khi Thiện Như Ngọc Thủy làm rơi vỡ bát sứ liền giật mình bừng tỉnh, trong nháy mắt nàng tạo ra lực trường lĩnh vực của chính mình, đem Du Dương đánh bay ra ngoài.

Nếu như đổi lại là người khác, Du Dương sẽ nhân cơ hội mà đùa giỡn một phen, nhưng Thiện Như Ngọc thì không thể được, nàng chính là mẹ vợ tương lai của mình a!

Tình cảnh hiện tại, hai người đều vô cùng xấu hổ, Du Dương dựa thể bay đứng vào trên tường, sau đó trốn trong đồng ngói, không dám đi ra.

- Anh~

Thiện Như Ngọc muốn đi cứu Du Dương từ trong đồng ngói ra, nhưng lại bị Thiện Như Ngọc mẫu thân của nàng kéo lại. Đêm qua Thiện Như Ngọc Thủy một đêm không về nhà, Thiện Như Ngọc biết con gái nhất định sẽ ở bên cạnh Du Dương. Sáng sớm muốn qua đây tìm con gái, ai ngờ lại bị Du Dương phi lễ.

Thiện Như Ngọc vừa tức vừa hận, Du Dương bây giờ là đảo chủ, chính mình cũng phải nghe lệnh của hắn, mới vừa rồi bị sờ soạng hai cái, khẳng định là không thể làm gì được hắn rồi, Thiện Như Ngọc tức giận lôi kéo Thiện Như Ngọc Thủy, nói:

- Đi, theo ta về nhà.

- Nhưng anh ấy đang bị thương.

Thiện Như Ngọc Thủy đau lòng nhìn lại đồng ngói đỏ.

- Hừ, hắn còn không chết được!

Thiện Như Ngọc mạnh mẽ đem nữ nhi lôi ra phủ đảo chủ.

Mẹ con Thiện Như Ngọc đi rồi, Du Dương mới chui từ dưới đất lên, lực trường lĩnh vực vận chuyển, bức tường đổ nát liền khôi phục lại như lúc đầu.

Du Dương nhìn nhìn hai tay của mình nói:

- Cảm giác thật là thoải mái. So với thân thể thiếu nữ còn mềm mại hơn, không có tí gì giống với phụ nữ đã có con.

Lúc trước Du Dương hoài nghi quan hệ giữa Thiện Như Ngọc và Thiện Như Ngọc Thủy, bây giờ hắn lại càng thêm nghi ngờ. Vô luận là nhìn tuổi tác hai người, hay là cảm giác vừa rồi, Du Dương đều cho rằng Thiện Như Ngọc không phải là nữ nhân đã làm mẹ.

- Nhất định hôm nào phải đi hỏi Như Ngọc Thủy một chút mới được!

Du Dương trầm nghĩ.

Du Dương ở lại phủ đảo chủ hai ngày, hắn làm đảo chủ cực kỳ thoải mái, cơ bản là không có chuyện gì cần hắn làm, nếu như có chuyện thì hắn chỉ cần thông qua đồng hồ huy chương sử dụng hệ thống trung ương thông báo ra là được.

Du Dương cảm giác đã đến lúc mình nên rời đi.

Mục đích đi Mạo Hiểm Đảo lần này hắn đã đạt được, không chỉ đem lực lượng chính mình tăng lên mạnh mẽ, đồng thời hắn còn được lên làm đảo chủ Mạo Hiểm Đảo.

Bởi vì Du Dương ban hành quy định mới, mạo hiểm giả có đẳng cấp ngoài mạo hiểm gia đều là công dân Mạo Hiểm Đảo vĩnh viễn, sau khi rời đảo còn có thể lên đảo, cho nên hai ngày này lực tục có rất nhiều mạo hiểm vương cấp Vô Thân rời khỏi Mạo Hiểm Đảo. Trên Mạo Hiểm Đảo có thể họ không phải là cường giả đứng đầu, nhưng khi bọn họ quay về đại lục, bọn họ liền có thể xưng bá một phương. Đồng thời, Du Dương nói đảo quy mới vẫn còn vì bọn họ cung cấp điều kiện có lợi, có Mạo Hiểm Đảo làm hậu trường, ai còn dám đi trêu chọc bọn họ.

Nhưng người này trước khi rời đảo đều cùng đảo chủ Du Dương nói chuyện qua, bọn họ đều là người thông minh, nói thẳng ra, bọn họ chính là giúp Du Dương làm tiên phong mở đường, giúp Du Dương đi giành chính quyền, sau này Du Dương thống nhất Hỏa Tinh thì bọn họ chính là khai quốc nguyên lão.

Hai ngày, Du Dương cũng không có nhìn thấy Thiện Như Ngọc Thủy, Du Dương biết Thiện Như Ngọc Thủy nhất định là bị Thiện Như Ngọc mẫu thân của nàng ước thúc.

Du Dương dự định rời khỏi Hỏa Tinh, đi một chuyến tới mặt trăng, cho nên dù bị đánh mắng cũng phải đến gặp Thiện Như Ngọc, bởi vì hắn có một số việc muốn nhắn nhủ với Thiện Như Ngọc.

Du Dương đang muốn ra ngoài, liền thấy Lý Long Cơ mang theo Chu Minh Chương, Lý Thành Công, Triệu Tông Dân, Tàn Thủy Nhất năm người đang đến cầu kiến hắn.

- Đào chủ!

Lý Long Cơ sau khi năm người nhìn thấy Du Dương, hơi cúi người cung kính nói.

- Ừm? Ngươi đột phá?

Du Dương liếc mắt thấy Lý Long Cơ, liền kinh ngạc nói.

- Hôm qua vừa mới đột phá, được đào chủ chỉ điểm, may mắn lĩnh ngộ sự huyền bí của “Tế Bào Trọng Tổ”. Hôm nay cố ý đến cảm tạ đào chủ.

Lý Long Cơ mặt đầy hưng phấn nói.

Lý Long Cơ bị vây khốn tại “Lực Trường Linh Vực” thập trọng thiên đã nhiều năm, nếu không phải có Du Dương chỉ điểm, hắn cũng không có khả năng nhanh như vậy đột phá bình cảnh, tiến vào cảnh giới “Tế Bào Trọng Tổ”.

- Còn các người?

Du Dương nhìn bốn người còn lại.

Tàn Thủy Nhất cùng Chu Minh Chương đều là “Lực Trường Linh Vực” thập trọng thiên, sơ cấp Vô Thần, nhưng thực lực của bọn hắn so với Lý Long Cơ còn kém hơn một ít. Mà Lý Thành Công và Triệu Tông Dân còn chưa tu luyện đến “Lực Trường Linh Vực” thập trọng thiên.

Tàn Thủy Nhất nói:

- Chúng tôi mặc dù không đột phá, nhưng được đào chủ chỉ điểm cũng đều nhận được không ít chỗ tốt, cho nên cùng với Lý đại ca đến cảm tạ đào chủ.

Năm người này, vừa nhìn là biết do Lý Long Cơ dẫn đầu. Hôm nay tới đây nói lời cảm tạ, chủ yếu là để thể hiện ra lòng trung thành của họ.

Du Dương suy nghĩ rồi nói:

- Các người tới vừa đúng lúc, ta đang có chuyện cần mấy người trợ giúp.

- Đào chủ ngài có chuyện gì, cứ phân phó chúng ta là được.

Lý Long Cơ nói.

- Trong khoảng thời gian này ta tại trên Mạo Hiểm Đảo vẫn cùng với Thiện gia Thiện Nhục Thủy ở cùng một chỗ, chúng ta tình thâm ý hợp, cho nên ta muốn nhờ mấy người giúp ta đi Thiện gia bàn về chuyện hôn sự.

Du Dương nói.

Thiện Như Ngọc ở trên vô đài đã chính mồm đáp ứng hôn sự của Du Dương và Thiện Nhục Thủy. Bây giờ Du Dương nói như vậy, một là muốn hóa giải chuyện xấu hổ kia với Thiện Như Ngọc, hai là trước mặt bọn người Lý Long Cơ làm rõ mối quan hệ giữa mình và mẹ con Thiện gia, một người là nữ nhân của mình, phu nhân đào chủ tương lai, một người là mẹ vợ đào chủ. Sau khi Du Dương rời đảo, dự định đem quyền lực tạm thời chuyển giao cho Thiện Như Ngọc, làm cho bọn người Lý Long Cơ sẽ không có chuyện gì dị nghị.

Bọn người Lý Long Cơ nhận mệnh lệnh của Du Dương, đi Thiện gia giúp Du Dương làm mai mối.

Thiện Nhục Thủy cùng Du Dương đã sớm gạo nấu thành cơm, Thiện Như Ngọc muốn không đáp ứng cũng không được, hơn nữa Du Dương bây giờ là đào chủ, Thiện Như Ngọc cũng không tìm được lý do gì để không đồng ý. Chỉ là Thiện Như Ngọc đối với Thiện Nhục Thủy giám sát chặt chẽ, không cho Thiện Nhục Thủy ngủ lại phủ đào chủ. Khiến cho Du Dương không thể làm gì khác hơn là đem công tác trên giường buổi tối đổi thành công tác ban ngày.

Tiếp tục trôi qua hai mươi ngày, Du Dương đem “Tế Bào Trọng Tổ” tu luyện tới cảnh giới tam trọng thiên. Hắn đem quyền lực đào chủ tạm thời giao cho Thiện Nhục Thủy, cũng đề cho bọn người Lý Long Cơ giúp đỡ nàng. Có hệ thống trung ương Mạo Hiểm Đảo, việc Thiện Như Ngọc cần làm không nhiều lắm, chủ yếu là thu thập một ít tình báo trên đại lục Hỏa Tinh, mời chào một ít thiếu niên có tiềm chất lên đảo. Tất cả đều an bài tốt, Du Dương bước lên lộ trình phản hồi Đông Thắng thần châu.

- Anh, để Nhục Thủy đi cùng anh có được không!

Trước khi đi, Thiện Nhục Thủy nép vào trong lòng Du Dương, muốn cùng Du Dương đi Đông Thắng thần châu.

- Yên tâm, anh rất nhanh sẽ trở về. Ngoan ngoan chờ anh là được!

Du Dương cũng thật không muốn xa Thiện Nhược Thủy. Nhưng hẳn đi chuyến này là muốn đi đến mặt trăng cứu Trương Vũ Thiển, không cần biết sẽ có nguy hiểm hay không, chỉ là mang một tiểu mỹ nữ xinh đẹp đi cứu người, Du Dương nghĩ rất không thích hợp.

Cuối cùng Du Dương nhờ tới Thiện Như Ngọc trợ giúp, để Thiện Nhược Thủy ở lại mạo hiểm đảo.

Trước khi lên thuyền, Du Dương gọi Lý Long Cơ sang một bên. Du Dương nhỏ giọng nói với Lý Long Cơ:

- Trong Hoa Điệp Cốc, có cô gái tên là Xích Luyến. Nếu như có khả năng, giúp ta chiếu cố nàng một chút.

- Vâng, đảo chủ đã phân phó, thuộc hạ nhất định làm tốt.

Lý Long Cơ thầm nghĩ “Không nghĩ tới đảo chủ còn là một kẻ đa tình. Aiz, đáng tiếc a, chính mình chỉ có một đứa con trai, không có con gái a.”

Du Dương một người đứng ở đầu chiếc thuyền lớn màu bạc. Lúc đến, đồng hành cùng Du Dương có năm mươi người, mà bây giờ rời đi thì cũng chỉ có một mình Du Dương. Những người khác còn đang trên đảo mạo hiểm mà luyện chính mình, mà Du Dương thì cũng đã trở thành đảo chủ đảo mạo hiểm.

Hiện tại mạo hiểm đảo đã không còn giống như ngày xưa, Du Dương ban bố đảo quy mới, đã có hơn trăm người quay về các đại lục ở Hóa Tinh, nhưng những người trở về, tất cả đều là Vô Thần. Gần trăm tên Vô Thần a. Tin tức này vừa ra, lập tức gây nên một cơn sóng lớn. Trước đây mạo hiểm đảo là một danh từ thần bí, nhưng khi Du Dương ban hành đảo quy mới, mạo hiểm đảo đã trở thành cường đại.

Du Dương mất thời gian ba ngày trở lại hải vực Đông Thắng thần châu. Du Dương nhìn thấy đường bờ biển xa xa, phía sau Du Dương dài ra hai cánh màu bạc, hẳn không để cho thuyền cập bờ. Còn cách bờ biển một đoạn, Du Dương lệnh cho thuyền trở về địa điểm xuất phát, một mình hắn để cho phân thân bách biến biến thành đôi cánh cùng với sự trợ giúp của giày ngự không, hẳn lẹ làng bay trở về lục địa.

Du Dương muốn đi Mặt Trăng, nhưng lúc hắn đi đảo mạo hiểm thì Lăng Yêu Nhiều còn chưa có cho hắn hộ chiếu Hóa Tinh. Du Dương tính toán về xích tinh quảng lấy hộ chiếu trước, thuận tiện bổ sung thêm năng lượng cho plug-in.

Lúc này, dưới chân Du Dương là hải cảng Tây Tây Lý, thuộc biên cảnh giữa Vô Dạ Minh và Xích Long đế quốc. Là cảng khẩu mật dịch thông thương của Đông Thắng thần châu cùng đại lục.

Nhà máy xích tinh quảng của Du Dương ở sâu trong lục địa, cách nơi này rất xa. Du Dương muốn trở về thì phải có phương tiện giao thông thích hợp mới được. Trước đây Phong Cuồng Sa đưa cho hắn chiếc phi hành khí đã bị hắn luyện công không cẩn thận phân giải mất. Nếu như Du Dương muốn nhanh chóng trở về, chỉ có thể ngồi phi thuyền công cộng, hoặc là tự lái phi hành khí.

Du Dương tiến vào thành Tây Tây Lý, thành Tây Tây Lý là nơi quan trọng, trong thành cực kỳ nhộn nhịp, trình độ phát triển đạt gần với Vô Dạ Thành, thành thị trung tâm của Vô Dạ Minh.

Du Dương hỏi thăm một chút, chuyến bay công cộng không hề đi tới xích tinh quảng của hắn, nhưng mà dù sao trong tay hắn có không ít tinh tệ, đều là từ chỗ Lãnh Huyết, Vô Tinh, Truy Mệnh tam đại tinh phi lấy được, Du Dương dự định mua một chiếc phi hành khí, tự mình trở về.

Du Dương nhờ người chỉ dẫn, hắn đi tới cửa hàng phi thành khí lớn nhất thành Tây Tây Lý. Cửa hàng phi hành khí Tốc Lôi.

- Hoan nghênh đến thăm cửa hàng Tốc Lôi! Tiên sinh muốn mua phi hành khí sao?

Du Dương vừa bước vào cửa, lập tức có một nhân viên bán hàng đi đến, hướng Du Dương mời chào.

- Ủ!

Du Dương đánh giá bên trong cửa hàng phi hành khí.

Thông qua nhân viên cửa hàng giới thiệu, Du Dương biết được Tốc Lôi phi hành khí là một trong ba nhãn hiệu phi hành khí lớn trong Thái Dương Hệ. Bất kể là về ngoài cùng tính năng, cũng đều không thua kém chiếc phi hành khí bạch kim số lượng có hạn do Phong Cuồng Sa đưa trước đây.

- Tiên sinh muốn mua phi hành khí có giá cả thế nào?

Nhân viên cửa hàng quay lại hỏi Du Dương.

- Giá cả không quan trọng, giúp ta chọn một chiếc có tốc độ nhanh nhất, trí năng tối cao, trang trí đẹp mắt chút, có thể thì chọn loại tự động trăm phần trăm là tốt nhất.

Du Dương nói.

- Tốc độ nhanh, trí năng cao! Vậy thì ta kiến nghị tiên sinh nên nhìn một chút sản phẩm do Tốc Lôi chúng ta mới tung ra gần đây nhất, sản phẩm nhóm series 7.

Nói xong, nhân viên cửa hàng dẫn Du Dương tới khu triển lãm sang trọng.

Nơi đây triển lãm trưng bày hơn hai mươi chiếc phi hành khí, màu sắc đều khác nhau, tuy rằng đều là Tốc Lô thất đại sản phẩm, nhưng cũng có rất nhiều kiểu dáng.

Trong sảnh triển lãm mỗi một chiếc phi hành khí đều rất xinh đẹp, nhưng những thứ này lại không thể hấp dẫn ánh mắt của Du Dương, ánh mắt Du Dương bị một người con gái bên cạnh một chiếc phi hành khí màu hồng thu hút.

“Tại sao là nàng! Nàng tại sao lại ở chỗ này?”

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 155: Võ Thần Cũng Không Phải Là Vạn Năng.

Một cô gái trẻ, mái tóc đen dài, đôi mắt to tròn trong sáng lóe lên vẻ mỉa mai, dáng người cao gầy, bộ ngực đầy đặn, vòng eo tinh tế, hai mông săn chắc vểnh lên, tựa như là một yêu nữ vậy.

“Liệt Nguyệt Điện” Du Dương nhớ kỹ cái cô gái đã từng có quan hệ mập mờ với mình này, cha của nàng là Liệt Cô Thành là tâm phúc bên người Vô Giới Võ Thần thành thủ thành Vô Dạ.

Lúc này, bên cạnh Liệt Nguyệt Điện là nhân viên cửa hàng đang cẩn thận giới thiệu cho nàng về tính năng của chiếc phi hành khí màu hồng này.

- Nguyệt Điện tiểu thư, đã lâu không gặp!

Du Dương đi tới trước người Liệt Nguyệt Điện, chủ động cùng Liệt Nguyệt Điện chào hỏi.

Liệt Nguyệt Điện đang tập trung nghiên cứu về Tốc Lô phi hành khí series 7, bỗng thấy một người con trai đi đến trước mặt mình, lại hướng chính mình chào hỏi.

Liệt Nguyệt Điện ngẩng mặt lên, thấy một khuôn mặt đẹp trai trước mắt có chút quen thuộc. Đồng thời, một cổ hơi thở nam nhân thành thực ào ào kéo đến bao phủ lấy nàng, khiến đầu óc nàng có chút bối rối.

Con trai dạng gì hấp dẫn nhất, con trai thành thực hấp dẫn nhất, có thể khiến con gái mê mẩn đến thần điên bất đảo.

- Du Dương.

Liệt Nguyệt Điện nhìn kỹ hơn nửa ngày, rốt cục cũng nhận ra Du Dương. Hiện tại khí chất Du Dương đã thay đổi, không còn là tiểu nam hài ngây thơ trước kia nữa, mà đã trở thành nam nhân chân chính. Trên người hân tỏa ra hơi thở nam nhân, giờ tay nhắc chân cũng lộ ra khí chất quân lâm thiên hạ. Làm cho Liệt Nguyệt Điện vừa nhìn thấy hân cũng không thể nhận ra ngay được.

- Thế nào? Mới mấy tháng không gặp mà Nguyệt Điện mỹ nữ đã quên mất bạn trai của mình rồi sao?

Du Dương trên đùa Liệt Nguyệt Điện.

- Hìhì, ta nhớ trước đây ngươi còn không dám hôn người ta, cho nên không thể nói chúng ta là một cặp được.

Liệt Nguyệt Điện nở nụ cười nói. Một nụ cười câu hồn đoạt phách, mê mẩn tâm trí, có thể kích thích thú tính của bất kỳ người đàn ông nào.

- Vậy sao? Du Dương đột nhiên tiến lên ôm lấy Liệt Nguyệt Điện. Nói:

- Không biết bây giờ ta hôn lại có còn kịp hay không.

Liệt Nguyệt Điện khéo léo thoát khỏi tay Du Dương, dời đi trọng tâm câu chuyện đi chỗ khác, nói:

- Người không phải đã đi mạo hiểm đảo sao? Tại sao lại quay về nhanh như vậy?

Trong lòng Liệt Nguyệt Điện, mạo hiểm đảo là một nơi có đi mà không có về, tuy rằng gần đây có rất nhiều người đi ra từ đảo mạo hiểm, nhưng Du Dương vừa mới lên đảo được hai ba tháng, không thể nào nhanh như vậy sẽ trở về được!

- Vừa từ mạo hiểm đảo trở về! Đúng rồi, nhà của ngươi không phải ở thành Vô Dạ sao? Tại sao ngươi lại chạy đến đây?

Du Dương hỏi ngược lại.

- Ta tới mua phi hành khí. Nghe nói Tốc Lôi phi hành khí seri 7 được tung ra thị trường, cho nên đi tới đây xem.

Liệt Nguyệt Điệp nói.

Nơi sản xuất phi hành khí của Tốc Lôi nằm tại một phiên đại lục khác ở phương tây, bởi vì thành Tây Tây Lý là nơi hải cảng thông thương trọng yếu giữa hai đại lục, cho nên tại đây là nơi nhập hàng sớm nhất. Liệt Nguyệt Điệp là người cuồng phi hành khí, đặc biệt yêu thích Tốc Lôi phi hành khí, nghe được phi hành khí seri 7 có hàng, nàng là người đầu tiên chạy đến mua.

Liệt Nguyệt Điệp đặc biệt thích chiếc phi hành khí màu hồng trước mắt này. Nàng nói:

- Người đã muốn làm bạn trai của ta. Vậy người mua giúp ta chiếc này đi.

Du Dương bất ngờ từ đảo mạo hiểm trở về Đông Thắng thần châu, Liệt Nguyệt Điệp rất ngạc nhiên, muốn tìm hiểu nguyên nhân trong đó, cho nên muốn mượn cơ hội tiếp cận Du Dương.

Du Dương nhẹ nhàng vuốt vuốt khuôn mặt nhỏ nhắn của Liệt Nguyệt Điệp, hần nói:

- Người là quả thật một con tiểu hồ ly, muốn ta mua cho chiếc phi hành khí này cũng không phải là không thể được. Nhưng là phải là xử lý việc ở trên giường trước mới được. Ta sợ vừa trả tiền giúp người xong, người một mình lấy phi hành khí chạy mất, đến lúc đó ta tìm ai tâm sự đây.

- Hừ, nhỏ mọn!

Liệt Nguyệt Điệp chu cái miệng nhỏ của mình lên, nói:

- Còn nói muốn làm bạn trai ta, chỉ là một chiếc phi hành khí cũng không mua cho ta!

Nhìn cái miệng nhỏ đáng yêu của Liệt Nguyệt Điệp, Du Dương kìm nén không được, muốn tiến lên cắn ngay một cái.

- Mỹ nữ, nhìn người tức giận thật là mê người! Bạn trai người không chịu mua cho người, vậy để đại gia ta đến mua cho người nha.

Hôm nay Vương Tử Kỳ đến mua phi hành khí cho thúc thúc hần, không ngờ lại gặp được một siêu cấp mỹ nữ, sắc tâm lập tức nổi lên.

Du Dương đang muốn hạ thủ với Liệt Nguyệt Điệp, tự nhiên lại có người đến quấy rối.

Du Dương và Liệt Nguyệt Điệp thấy ở cửa vào có một nhóm năm người, bốn gã bảo tiêu, một người dẫn đầu mặc bộ tây phục, giày da đen bóng, dáng thấp lùn, khuôn mặt chữ điền, tóc chải theo kiểu đầu dừa hầu cực kỳ ngứa mắt. Đặc biệt gay chú ý là chiếc mũi to của hần, lông mũi tười tốt, mọc dài thêm chút nữa chắc có thể thay thế ria mép được.

“Ách, người này mặt mũi thật cmn có ý tưởng. Thật bội phục cha mẹ của hần có thể nghiên cứu sinh ra được hần.” Du Dương thầm nghĩ.

Vương Tử Kỳ nghênh ngang đi tới trước người Du Dương và Liệt Nguyệt Điệp, lộ ra hàm răng đầy xỉ vàng do hút nhiều thuốc, nói:

- Mỹ nữ, người nhìn trúng chiếc nào, thoải mái chọn lựa, đại gia giúp người trả tiền.

Ọc ọc. Liệt Nguyệt Điệp bị Vương Tử Kỳ gọi mà nổi hết cả da gà, nhìn Vương Tử Kỳ, khi thấy được bộ lông mũi dững mảnh cùng hàm răng vàng siêu cấp của hần, nàng cũng không thể không nổi nữa, đứng một bên nôn mửa.

Du Dương thấy phản ứng Liệt Nguyệt Điệp, thầm nghĩ “Cô nàng này quý kẻ đa đoan, chớp mắt có thể nghĩ ra được muôn vàn quý kẻ, hôm nay lại gặp người này khiến người ta chán ghét như vậy, không biết lúc nữa nàng sẽ chính tên tiểu tử này ra sao đây.

Du Dương vỗ vỗ lưng giúp Liệt Nguyệt Điệp, sau đó trách cứ nói:

- Đã nói nên làm ít đi một chút, người cứ không nghe, còn muốn sung sướng thêm nữa. Bây giờ thì nhìn xem!

Liệt Nguyệt Điệp vừa nôn hết liền hung hăng trừng mắt với Du Dương. Vốn định muốn một ngụm cắn chết tên Du Dương hãm hại thanh danh của nàng này, nhưng đôi mắt xinh đẹp vừa chuyển, sửa lời nói:

- Hừ, cũng tại người vô dụng, cả đêm làm bảy tám lần, tất cả cộng lại còn chưa tới 10 phút, nếu ta là người, đã sớm đập đầu vào tường tự sát rồi!

Trong lòng Du Dương kêu to: “Phắc, dám bôi nhọ năng lực của ca ca, xem ra phải tìm cơ hội để cho tiểu huynh đệ của bản thiếu gia giáo huấn tiểu hồ ly tinh này thật tốt mới được.”

- Ha ha, bảy tám lần cộng lại vẫn chưa tới 10 phút!

Vương Tử Kỳ nói với Liệt Nguyệt Điệp:

- Mỹ nữ, đêm nay hãy về đội của ta, đại gia sẽ cho ngươi ném thử cái gì mới là nam nhân chân chính.

Liệt Nguyệt Diệp sắc mặt tái nhợt, thật vất vả mới ngăn lại cảm giác buồn nôn, nàng giả bộ biểu hiện hết sức ngưng trọng, giống như đang lựa chọn một việc quan trọng, qua một lúc, nàng mới thật nghiêm túc nói với Du Dương:

- Chiếc Tóc Lôi phi hành khí seri 7 Hỏa Điều này ngươi rút cuộc có chịu mua cho ta hay không!

- Không cần phải hỏi hần làm gì. Con chim lửa này, đại gia mua cho ngươi!

Vương Tử Kỳ hào phóng nói, từ trong túi móc ra một chiếc thẻ vàng, ném cho nhân viên cửa hàng, nói:

- Chiếc phi hành khí seri 7 Hỏa Điều này đại gia muốn mua, mau quét thẻ giúp đại gia!

Sau khi trả tiền thành công, Vương Tử Kỳ cầm lấy chìa khóa của chiếc Hỏa Điều đưa cho Liệt Nguyệt Diệp.

- Sao hả mỹ nữ, đại gia ta hào phóng chứ. Chỉ cần người theo ta, đừng nói là một chiếc Hỏa Điều, cho dù là tám cái mười cái, đại gia ta cũng mua tặng ngươi.

Liệt Nguyệt Diệp cũng không khách khí, nhận lấy chìa khóa, lập tức tiến hành xác nhận dấu vân tay nhận chủ.

Xác nhận thành công, Liệt Nguyệt Diệp đang định vỗ mông dời đi, Du Dương đột nhiên nói:

- Nguyệt Diệp, ngươi không thể đi cùng hần, chiếc phi hành khí này ta mua cho ngươi còn không được sao.

Du Dương cùng Liệt Nguyệt Diệp bốn mắt nhìn nhau, Liệt Nguyệt Diệp lập tức hiểu ý của Du Dương, nàng hiểu, Du Dương cũng muốn chinh tên Vương Tử Kỳ này một trận, Liệt Nguyệt Diệp thông minh không phải người thường có thể so sánh, ngay lập tức nghĩ ra được một kế hay. Cùng Du Dương phối hợp nói:

- Bây giờ mới đồng ý mua cho ta, muộn rồi.

Vương Tử Kỳ ở một bên đắc ý cười nói:

- Anh bạn, quá muộn cho một cuộc tình rồi. Sau này ra ngoài tán gái, nhớ là phải hào phóng một chút, phải học giống như ca vậy.

- Học theo ngươi, hào phóng một chút. Tốt!

Du Dương kẻ cắn môi hung ác nói:

- Nguyệt Diệp, ta mua cho ngươi hai chiếc. Một chiếc Hỏa Điều, một chiếc Lam Long, cho ngươi hai tay hai súng.

- A! Hai chiếc?

Liệt Nguyệt Diệp hai mắt sáng lên, hiện lên vẻ tham lam. Tô về hạnh phúc nói :

- Ta biết ngay người yêu ta nhất mà!

- Cmm, tiểu tử, vừa dạy ngươi kỹ thuật tán gái, ngươi lại đem chơi lại ta hả!

Vương Tử Kỳ gấp gấp nói:

- Phi hành khí ta đã đưa rồi, không thể tặng không !

Du Dương ra vẻ muốn rút thẻ trả tiền, Vương Tử Kỳ hung dữ nói:

- Hai cái phi hành khí thì tính cái gì! Đại gia ta tặng ngươi ba chiếc. Trừ chiếc Lam Long bên ngoài, đại gia cho ngươi thêm một chiếc Hắc Ưng. Người đâu, quét thẻ!

Du Dương lộ vẻ mặt khó xử, tựa hồ đang đấu tranh chọn lựa trong lòng, đợi sau khi Liệt Nguyệt Diệp thu được hai chiếc chìa khóa vân tay phi hành khí, hần rốt cục quyết định, phẫn nộ kêu lên:

- Ta mua cho ngươi năm cái, Hỏa Điều, Lam Long, Hắc Ưng, Lục Tiến, Ngân Dực, năm cái này ta mua hết!

- A! Thật hả! Lão công ngươi thật tốt!

Liệt Nguyệt Diệp hưng phấn nhảy vào lòng Du Dương, trao cho hần một nụ hôn nóng bỏng vào mặt, sau đó nhỏ giọng thì thầm bên tai Du Dương:

- Thấy tốt thì lấy đi, ta hai cái, ngươi một cái là cũng được rồi.

Du Dương nói:

- Chia cho ta một cái phi hành khí sao được. Ít nhất cũng phải để cho ta hôn miệng một cái chứ.

Vương Tử Kỳ ở một bên giận đỏ bừng cả mặt. Hắn tặng đi ba cái cao cấp phi hành khí, nhưng ngay cả một cái ôm cũng không thấy đâu, hắn cả giận nói:

- Tiểu tử, ngươi biết ta là ai không? Cũng dám tranh đoạt nữ nhân của ta!

Du Dương đẩy Liệt Nguyệt Điệp đang trong người ra, lúc đẩy nàng ra, Du Dương còn nhân cơ hội bóp bóp ngực nàng một cái, Liệt Nguyệt Điệp tức giận hung hăng trừng mắt với Du Dương, Du Dương nhỏ giọng bên tai nàng:

- Anh muốn kiểm hàng, xem hàng thật hay hàng giả.)

Đẩy Liệt Nguyệt Điệp ra, Du Dương giả bộ suy nghĩ một lát, sau đó đột nhiên bừng tỉnh:

- A. Vương Tử Kỳ.

- Hừ! Thế nào, sợ rồi hả?

Vương Tử Kỳ héch cầm lên, vênh vào ngất trời, nói.

- Ách, chưa từng nghe qua.

Du Dương nói:

- Nói tên ra thì có bản lĩnh gì, người vừa nói, tán gái phải hào phóng ga lăng một chút. Không bằng người ta thì kêu tên ra dọa người thì tính bản lĩnh cái gì.

- Cmn hào phóng, năm cái thì đã là cái gì. Mỹ nữ, đại gia ta cho ngươi bảy cái, cho ngươi mỗi ngày đổi một cái dạo chơi.

Vương Tử Kỳ thần nhiên nói.

- Bảy cái!

Liệt Nguyệt Điệp lưu luyến nhìn Du Dương, sau đó bước một bước nhỏ cùng Du Dương tách ra một khoảng.

- Quét thẻ!

Thấy Liệt Nguyệt Điệp hướng chính mình bước tới, Vương Tử Kỳ tuy rất đau lòng nhưng vẫn là lấy ra thẻ của mình.

Nghe được Vương Tử Kỳ la hét, Du Dương không nói gì. Từng gặp qua thẳng ngu, nhưng chưa thấy thẳng nào ngu như thế này.

Bảy cái Tốc Lôi đỉnh cấp phi hành khí seri 7 đều bị Vương Tử Kỳ mua lại, đều đưa hết cho Liệt Nguyệt Điệp.

Liệt Nguyệt Điệp tự nhiên được tặng bảy cái đỉnh cấp phi hành khí, trong lòng cực kỳ cao hứng. Lẽ ra nàng chỉ có hai cái, nhưng bây giờ bảy cái đều đã vào tay, nàng vui vẻ ôm lấy Du Dương, đặt một nụ hôn vào miệng hắn.

- O!

Vương Tử Kỳ cho rằng Liệt Nguyệt Điệp muôn hôn hắn, không ngờ lại đi hôn Du Dương, hắn cay cú nói:

- Mỹ nữ, đại gia ở chỗ này, người hôn sai chỗ rồi.

Liệt Nguyệt Điệp cùng Du Dương kết thúc nụ hôn cháy bỏng, nàng xoay người, thần nhiên nói:

- Không sai đâu! Hắn mới là bạn trai ta, ta không hôn hắn thì hôn ai đây.

- Ngươi... , ta mua cho ngươi bảy cái đỉnh cấp phi hành khí, ngươi phải đi theo ta mới đúng.

Vương Tử Kỳ cố nén cơn giận trong lòng nói.

- Tại sao ta phải đi theo ngươi. Phi hành khí này là ngươi tự nguyện mua cho ta, hơn nữa hình như ta cũng không đáp ứng ngươi chuyện gì nha.

Liệt Nguyệt Điệp giả hoạt nói.

Du Dương tại trên cặp mông Liệt Nguyệt Điệp lén véo một cái. Nhỏ giọng nói:

- Ngươi cũng ác quá a, thoáng cái lừa gạt của người ta bảy cái phi hành khí.

Liệt Nguyệt Điệp nói:

- Hừ, hừ khiến người ta chán ghét không phải lỗi tại hừ, nhưng mà hừ lại chạy đến đây khiến bản tiểu thư chán ghét chính là hừ không đúng. Bản tiểu thư không chinh hừ thì chinh ai.

Du Dương vừa nghe, nhanh chóng im lặng. Cô nàng này giáo hoạt vô cùng. Chỉ sợ rằng kẻ tiếp theo nàng ám toán chính là mình,

- Các ngươi biết ta là ai không?

Vương Tử Kỳ hét lên.

- Hình như là gọi Vương cái gì Kỳ a.

Liệt Nguyệt Điệp nói.

- Không phải. Phải gọi hừ là ngu vl mới đúng.

Du Dương nói.

Liệt Nguyệt Điệp gọi nhân viên cửa hàng tới, đưa cho nàng một cái địa chỉ. Nói:

Hỏa Điều và Lam Long chúng ta lái đi, còn lại năm cái các ngươi mang đến địa chỉ này cho ta.

Nói xong, Du Dương và Liệt Nguyệt Điệp muốn đi vào phi hành khí.

- Đứng lại, không cho phép các ngươi đi!

Vương Tử Kỳ quay sang vệ sĩ của mình, hét lên:

- Đi bắt nữ nhân kia trở lại cho ta.

Bốn vệ sĩ của Vương Tử Kỳ ngay cả “Niệm Lực Thôi Động” còn chưa có luyện tới, đừng nói là Du Dương, mà ngay cả Liệt Nguyệt Điệp so với bọn hừ cũng mạnh hơn.

Nhìn bốn gã vệ sĩ nhắm chính mình đến. Liệt Nguyệt Điệp nói:

- Loại việc thế này, không nên để cho ta động thủ ha.

Du Dương nho nhã khom người, nói:

- Nguyên ý vì mỹ nữ tiểu thư cống hiến sức lực.

Nhưng Du Dương nói xong, lại nói tiếp:

- Nhưng mà mỹ nữ phải hôn ta một cái, cho ta thêm động lực mới được.

- Đợi buổi tối đi.

Liệt Nguyệt Điệp ám muội chớp chớp mắt với Du Dương, ý như là nói buổi tối sẽ có thưởng lớn.

Du Dương nghĩ thầm: “Ta tin ngươi mới là lạ.”

Chẳng qua Du Dương vẫn là che ở trước người Liệt Nguyệt Điệp, loại việc thế này thì nam nhân tất nhiên phải đứng ra. Đối phó với bốn gã vệ sĩ, Du Dương một quyền một cước, một tầng lực lượng còn chưa dùng tới đã đem bọn hừ đánh quỵ rạp trên mặt đất.

Vương Tử Kỳ không ngờ vệ sĩ của mình ăn hại như vậy, nhẹ nhàng đã bị giải quyết hết rồi, thấy Du Dương một bước hướng chính mình đến, vội kêu lên:

- Người đừng tới đây, người ngàn vạn lần đừng tiến đến, nếu ngươi dám đụng đến ta một sợi lông, thúc thúc của ta sẽ không bỏ qua cho ngươi. Nói cho ngươi biết, thúc thúc của ta chính là Vô Thần đấy.

- Vô Thần?

Du Dương dừng bước lại.

Thấy Du Dương nghe được Vô Thần liền dừng bước, Vương Tử Kỳ lấy lại tinh thần. Hừ từ trên mặt đất nhảy dựng lên, chỉ vào Du Dương nói:

- Hừ, sợ sao! Người nếu như biết điều thì ngoan ngoãn để bạn gái của ngươi lại đây. Lão tử ngủ đủ, chơi chán, có lẽ còn có thể trả lại cho...Aaa.

Vương Tử Kỳ còn chưa kịp nói xong, Du Dương đột nhiên xông lên một cước đá vào bụng hắn, đem hắn đá bay ra ngoài.

- Đm, Vô Thần thì sao. Vô Thần thì tính là đêch chứ!

Du Dương cực kỳ trâu bò nói.

Một đá của Du Dương không tính là quá mạnh, hắn không dám dùng lực quá lớn, sợ một phát đem Vương Tử Kỳ đá nát, làm Liệt Nguyệt Diệp lại nôn nữa.

Vương Tử Kỳ từ mặt đất đứng lên, chỉ vào Du Dương nói:

- Các người chờ đấy, có bản lĩnh đừng có chạy.

Vương Tử Kỳ chạy mất dép.

Liệt Nguyệt Diệp đi tới bên người Du Dương, nói:

- Vô Thần? Thúc thúc của hắn sẽ không thực sự là Vô Thần chứ. Nếu thật là Vô Thần vậy thì cũng rắc rối rồi.

- Sẽ không trùng hợp như vậy đâu!

Du Dương nói.

- Ta nghe nói thời gian gần đây, có rất nhiều nhân vật cấp Vô Thần từ mạo hiểm đảo trở lại các đại lục Hòa Tinh, vạn nhất thành Tây Tây Lý có Chân Vũ Vô Thần trở về, chúng ta hay là chạy nhanh đi.

Liệt Nguyệt Diệp lo lắng. Nàng kêu nhân viên bán hàng, lấy lại địa chỉ của mình.

Du Dương nói:

- Sao thế, những thứ này ngươi không muốn sao.

- Muốn, nhưng là mang đi, nếu như thúc thúc của tên kia thật sự là Vô Thần, sau này sẽ có phiền phức đến. Lấy được hai chiếc phi hành khí là tốt rồi.

Liệt Nguyệt Diệp ngoài miệng tuy rằng nói như vậy, nhưng ánh mắt thì là ngược lại.

- Ngươi đã không cần, vậy thì ta lấy hết vậy.

Du Dương vung tay trái lên, trên cổ tay lóe sáng, năm chiếc phi hành khí trong sảnh triển lãm đều biến mất.

- A, người làm như thế nào thế?

Liệt Nguyệt Diệp kinh ngạc nói

- Haha, muốn biết sao? Lại đây, cho ca ca ta hôn một cái, ta sẽ nói cho ngươi biết!

Du Dương cười xấu xa nói.

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 156: Quân Lâm Thiên Hạ

Liệt Nguyệt Diệp lấy tay chỉ vào khuôn mặt nhỏ nhắn của mình, nói:

- Ừm, hôn đi! Không được phép lộn xộn, chỉ được hôn chỗ này!

- Haha, không đủ thành ý, không hôn!

Du Dương trầm nghĩ “Chỉ hôn vào mặt sao có thể thỏa mãn ca!”

Du Dương mặc kệ Liệt Nguyệt Điệp đứng một chỗ, chính mình đi ra khỏi cửa hàng Tóc Lôi.

- Shit!

Liệt Nguyệt Điệp chủ động, không ngờ Du Dương không thèm hôn, Liệt Nguyệt Điệp tức giận hung hăng giậm chân, sau đó cũng đi ra.

Liệt Nguyệt Điệp đuổi theo Du Dương:

- Chúng ta còn không đi sao, nguoi đứng ở chỗ này làm gì, không phải là thật sự muốn chờ tên đầu dừa hấu kia gọi người giúp đẩy chứ?

- Ta chính là muốn nhìn xem Võ Thần trong miệng Vương Tử Kỳ kia là cái dạng gì!

Du Dương nói.

Nếu như lời Vương Tử Kỳ nói là thật, cái tên Võ Thần này rất có thể chính là công dân trở về từ Mạo Hiểm hiểm, Du Dương rất không thích công dân đảo của mình đi trợ giúp hỗn đản Vương Tử Kỳ quần áo lụa là này làm xằng làm bậy.

- Võ Thần a! Vạn nhất thúc thúc hấn thật sự là Võ Thần thì làm sao bây giờ? Ta xem hay là chúng ta rồi đi thôi!

Phụ thân Liệt Nguyệt Điệp mặc dù là người tâm phúc bên người Vô Giới Vô Thần, nhưng cấp nhân vật như Võ Thần thì nàng cũng không thể đắc tội nổi.

- Phi hành khí nguoi đã cầm, nếu như nguoi sợ, nguoi có thể đi trước.

Du Dương nói.

- Ai nói ta sợ!

Liệt Nguyệt Điệp cắn cắn môi của mình, sau khi mạnh mẽ đấu tranh tư tưởng, nàng vẫn quyết định lưu lại.

Liệt Nguyệt Điệp rất tò mò bí mật của Du Dương, nàng càng muốn tìm hiểu kĩ, thì lại càng phát hiện hấn thần bí.

Du Dương chờ bảy tám phút, từ xa xuất hiện mấy chiếc phi hành khí từ trên đường cái thành Tây Tây Lý bay tới, một nam nhân trung niên ba mươi tuổi đứng bên trên chiếc phi hành khí cỡ lớn hình thoi đi đầu tiên.

Phi hành khí tốc độ nhanh hơn vận tốc âm thanh, nhưng người này vậy mà có thể đứng vững vàng bên trên phi hành khí, hơn nữa quần áo trên người hấn cũng không bay theo gió, người sáng suốt vừa nhìn là cũng biết hấn dùng "Lực Trường Lĩnh Vực" của Võ Thần.

- Người kia là ai vậy. Lại có thể đứng trên phi hành khí đang bay, thật sự là oai phong nha!

Người qua đường Khiết nói.

- Hấn mà nguoi cũng không biết =.=. Hấn chính là vinh quang của thành Tây Tây Lý, chính là Võ Thần duy nhất của thành Tây Tây Lý chúng ta!

Người qua đường Độc nói lại.

- Võ Thần? Toàn bộ khu vực Vô Dạ Minh chỉ có thành chủ thành Vô Dạ là một Võ Thần, thành Tây Tây Lý từ lúc nào cũng xuất hiện Võ Thần vậy?

- Nghe nói Võ Thần này gọi là Vương Lâm, là tiểu thúc(em chồng) của ác phụ nhà Vương thị kia, gần đây mới từ đảo mạo hiểm trở về, khi trở về thì đã là tồn tại cấp Võ Thần.

- Mẹ nó, xem ra nhà Vương gia bây giờ càng thêm kiêu ngạo. Tên công tử con trai của Vương ác phụ không phải là càng thêm coi trời bằng vung sao. Không được, vì an toàn của con gái nhà ta, mau đi thu dọn đồ đạc, lập tức dọn nhà.

Du Dương nhìn nhìn Vương Lâm kia tư thế uy phong lẫm liệt, nói:

- Thật đúng là Võ Thần nha!

- Thật sự là Võ Thần. Làm sao bây giờ? Hay là chúng ta bỏ chạy đi.

Liệt Nguyệt Điệp lo lắng nói.

- Ta nhớ là tên đầu dừa hấu kia rất thích nguoi nha, cho nên nguoi không cần phải sợ!

Du Dương nói.

Liệt Nguyệt Điệp tuy rằng thông minh giáo hoạt, nhưng nàng bây giờ cũng hết sức sợ hãi, bởi vì tên Vương Tử Kỳ đầu dừa hấu kia cực kỳ háo sắc. Liệt

Nguyệt Diệp muốn chạy trốn, nhưng nhìn thần thái bình tĩnh tự nhiên của Du Dương thì nằng lại do dự. Nàng không biết tại sao Du Dương lại bình tĩnh như vậy, nội tâm đấu tranh rất nhiều, cuối cùng Liệt Nguyệt Diệp khẽ cắn môi quyết định lưu lại, Liệt Nguyệt Diệp đánh cược, chính mình đánh cược Du Dương còn có con bài chưa lật.

Du Dương cùng Liệt Nguyệt Diệp đứng ở cửa ra vào cửa hàng Tốc Lôi. Vương Lâm mang theo mấy chiếc phi hành khí gào thét tới, bao vây lấy Du Dương cùng Liệt Nguyệt Diệp.

Vương Tử Kỳ từ trên phi hành khí nhảy xuống, lúc này hắn không còn bộ dáng chật vật thảm hại lúc trước, chỉ vào Du Dương nói:

- Tiểu tử, mày ngu, đánh bốn đại gia mà vẫn còn dám lưu lại đây.

Ngay sau đó, một người đàn bà mập mập nhìn rất giống với Vương Tử Kỳ từ trên một chiếc phi hành khí khác đi xuống, một tên nam nhân vội vàng chạy tới đỡ lấy tay bà ta.

Người đàn bà đánh đá này chỉ vào Du Dương nói:

- Các ngươi lại dám đánh bị thương con trai ta, các ngươi thực sự là chán sống rồi! Người đâu, xông lên đập tàn phế tên tiểu tử này cho ta. Cô bé kia nhìn thật là tươi ngon nha, mau đem nàng bắt lại, bồi dưỡng cho con ta chữa thương.

- Vâng!

Người đàn bà đánh đá ra lệnh một tiếng, lập tức có mấy tên võ giả hương Du Dương cùng Liệt Nguyệt Diệp tiến lên.

- Haizz! Cô bé kia thật là xinh đẹp! Thật đáng tiếc...

Người qua đường Thở than thở.

- Đôi trai gái yêu nhau này chắc là người bên ngoài mới đến, không biết ác danh Vương ác phụ.

Ngay khi những người qua đường còn đang cảm thán đồng tình với Du Dương cùng Liệt Nguyệt Diệp thì chỉ nghe “bình bốp bốp” vài tiếng. Tám gã võ giả nhắm phía Du Dương tiến lên đều bị Du Dương đánh bay ra ngoài.

Mọi người ở hiện trường, chỉ thấy bóng người bay tán loạn, không ai nhìn rõ Du Dương làm như thế nào, bao gồm cả Liệt Nguyệt Diệp đứng bên cạnh hắn, cũng không nhìn rõ được động tác của Du Dương.

Vương Lâm vẫn đang đứng trên phi hành khí vừa mới nhìn thấy Du Dương thì hết sức kinh ngạc, sau khi thấy Du Dương nhẹ nhàng đánh bay tám gã võ giả của Vương gia, lập tức trên trán Vương Lâm xuất hiện đầy mồ hôi lạnh.

- Tiểu thúc, tiểu tử này rất khó đối phó, xem ra phải mời ngài ra tay rồi.

Vương ác phụ mẫu thân của Vương Tử Kỳ lớn tiếng hô:

- Các ngươi đều nhìn kỹ cho lão nương, sau này nếu còn ai dám đụng vào con trai ta, lão nương sẽ cho hắn nếm thử lợi hại của Võ Thần! Là Võ Thần nha!

- Tiểu thúc...

Vương ác phụ đang muốn gọi em chồng ra tay cho mọi người thành Tây Tây Lý nhìn, lại đột nhiên im miệng không nói ra lời.

Người trên đường phở vốn tưởng rằng Võ Thần kia cao cao tại thượng dùng thần thông giết chết Du Dương, bỗng thấy Võ Thần vốn cao cao tại thượng uy phong lẫm liệt, không ai bì nổi mà đột nhiên lại quỳ một gối xuống trước người Du Dương.

Mọi người có mặt tại chỗ đều tròn mắt há mồm.

Trời ạ! Đây chính là Võ Thần cao cao tại thượng ư! Tại sao đột nhiên lại quỳ trước một người vậy, mặc dù chỉ là nửa quỳ, nhưng loại sự tình này cũng quá cảm choáng àk nha! Trong mắt của người thường, Võ Thần chính là tồn tại tương đương với thần linh trên cao vậy.

Dù cho Liệt Nguyệt Diệp thông minh hơn người, nhưng nàng cũng nghĩ không thông rốt cuộc là đã phát sinh chuyện gì.

- Tiểu thúc, là ta bảo ngươi giết hắn, chứ không phải bảo ngươi quỳ trước hắn.

Vương ác phụ vội vàng kêu lên, hôm nay là nàng muốn cho tiểu thúc mang danh Võ Thần lập uy tại thành Tây Tây Lý, nhưng tiểu thúc lại đột nhiên quỳ gối trước mặt địch nhân.

- Tiện nhân, cảm ơn cho ta!

Vương Lâm tức giận trừng mắt với Vương ác phụ, "Lực Trường Linh Vực" mở ra đem Vương ác phụ chân bay ra ngoài. Thân thể mập mập của mẹ mạnh mẽ bay qua đường đập mạnh vào bức tường trên đường phố.

Hai người Vương Tử Kỳ và Vương Minh đại ca của Vương Lân đều bị một màn này hù dọa đến ngu người.

Du Dương lạnh lùng nhìn Vương Lân quỳ trước mặt, toàn thân tan mát ra một loại khí thể quân lâm thiên hạ, uy áp khiến mọi người không thể thờ nổi.

Sau lưng Vương Lân hoàn toàn ướt nhẹp mồ hôi lạnh. Hắn cố gắng trấn định, tận lực làm cho thanh âm của mình nghe thật tự nhiên:

- Cấp bốn sao mạo hiểm giả Vương Lân bái kiến đảo chủ, kính xin đảo chủ tha thứ tội thuộc hạ bất kính.

- Vương Lân? Người biết ta sao?

Du Dương vừa nói thì liền thấy trong tay Vương Lân xuất hiện một chiếc huy chương mạo hiểm giả bốn sao màu vàng.

Vương Lân nói.

- Vâng, Lân thi đấu khiêu chiến đảo chủ thì thuộc hạ may mắn nhìn thấy được thần uy của đảo chủ, nhưng mà tiểu nhân chỉ là bốn sao mạo hiểm giả, đứng cách xa Vãn Thần Đài, cho nên đảo chủ chắc sẽ không biết thuộc hạ.

- Nhân vật cấp Võ Thần vậy mà lại tự xưng là thuộc hạ trước mặt thanh niên này. Trời ạ! Chuyện gì thế này? Thanh niên này có địa vị gì vậy?

Mọi người trên đường lập tức bùng nổ tiếng nghị luận.

- Vương Lân, ta hạ thấp ngưỡng cửa rồi đảo không phải là để cho các người ra ngoài làm xằng làm bậy trợ trụ vi ngược.

Du Dương nhìn Vương Lân, dùng một loại thanh âm cực kỳ uy nghiêm nói.

- Đảo chủ, thuộc hạ biết sai, thuộc hạ chỉ là muốn đến thành Tây Tây Lý gặp anh trai, năm đó anh trai vì bồi dưỡng ta, ở rể Vương gia, chịu rất nhiều đau khổ. Ta lần này chỉ là muốn đến cảnh cáo mẹ ác phụ kia một chút, nhưng không ngờ lại gặp được đảo chủ ngài ở đây.

Vương Lân giải thích.

- Hừ, ác phụ như vậy còn cần phải cảnh cáo sao?

Du Dương hừ lạnh nói.

- Vâng, thuộc hạ hiểu.

Vương Lân đứng dậy, hướng phía phố đối diện tiến lên hai bước, sau đó bàn tay hướng phía Vương ác phụ cách không quay một cái đã đem mẹ bắt lại, nắm ngón tay nắm lại.

PHỐC!

Thân thể mập mạp của Vương ác phụ lập tức nổ tung thành làn sương máu.

A...

Trên đường phố lập tức vang lên vô số tiếng kêu sợ hãi.

- Chú, người điên rồi sao?

Vương Tử Kỳ hoảng sợ nói.

- Ta không phải chú của người.

Phốc!

Vương Lân lại một quyền đánh chết Vương Tử Kỳ. Trong nháy mắt, ác phụ cùng tên thiếu gia quần áo lụa là đã bị Vương Lân đánh thành sương máu. Võ Thần muốn giết một người bình thường, đơn giản giống như là bóp chết một con kiến. Mọi người lúc này mới chân chính biết đến sự khủng bố của Võ Thần. Đồng thời mọi người càng hiếu kỳ về người thanh niên thần bí này, không biết thanh niên thần bí này rốt cuộc là có địa vị như thế nào.

- Mẹ nó! Ta chỉ bảo người giết ác phụ, thế mà người lại đi giết cả cháu của người!

Lòng dạ độc ác đến cả người thân cũng giết, trong lòng Du Dương hiện lên một tia phản cảm.

- Đảo chủ, hẳn không phải là cháu ta, hẳn là con của chồng trước của ác phụ kia trước kia anh trai ta đến ở rể.

Vương Lân thấy Du Dương cau mày, lập tức hướng Du Dương giải thích.

Thì ra là như vậy! Khó trách tên đầu dura hấu này cùng với anh em Vương Lâm không có một điểm nào giống nhau, không phải con đẻ thì làm sao có thể giống nhau. Mà Vương Minh anh trai của Vương Lâm nhìn thấy vợ cùng con trai chết cũng không hề đau lòng, xem ra đối với mẹ con ác phụ kia thực là không có cảm tình gì.

- Vương Lâm, người hành động quyết đoán, là nhân tài tốt! Nhưng nếu để cho ta biết được ngươi làm xằng làm bậy, làm tổn hại đến danh dự Mạo Hiểm Đảo, ta nhất định sẽ loại bỏ thân phận công dân Mạo Hiểm Đảo của ngươi, đồng thời sẽ khiến cho ngươi biến mất trên thế gian này.

Du Dương nghiêm nghị nói.

- Vâng, thuộc hạ nhất định sẽ nhớ kỹ lời dạy bảo của đảo chủ.

Vương Lâm âm thầm thở ra, thầm nghĩ chính mình cuối cùng cũng nhặt được một mạng về. Hung danh về Du Dương ở trên đảo không người không biết, không người không hiểu, giết chết Vô Thần giống như đi chơi, hần chỉ là một tên "Lực Trường Linh Vực" nhị trọng thiên sơ cấp Vô Thần, Du Dương chỉ cần một ngón tay nhỏ là có thể giết chết hần.

- Tốt! Ta còn có việc, mang theo mọi người giải tán đi! Nhớ kỹ, bất luận là thời điểm nào cũng không được làm tổn hại danh dự của Mạo Hiểm Đảo!

Du Dương nói.

Giải tán bọn người Vương Lâm xong, chiếc Lam Long cùng Hóa Điều phi hành khí liền tự động bay ra ngoài cửa hàng, bay đến trước mặt Du Dương và Liệt Nguyệt Diệp.

Du Dương điều khiển chiếc Lam Long đi xong, Liệt Nguyệt Diệp mời từ trong khiếp sợ giật mình tỉnh lại, nàng rất nhanh nhảy lên Hóa Điều phi hành khí, hướng phía Du Dương bay đuổi theo.

Du Dương cài đặt là tự động điều khiển, mà Liệt Nguyệt Diệp lại là điều khiển bằng tay, không quá vài giây, Liệt Nguyệt Diệp đã đuổi kịp Du Dương.

Liệt Nguyệt Diệp dùng phi hành khí trao đổi thông tin hướng Du Dương hỏi:

- Du Dương, mau giải thích cho ta một chút, vừa rồi là chuyện gì xảy ra? Vô Thần kia tại sao lại sợ ngươi như vậy? Hần gọi ngươi là đảo chủ là có ý gì?

Du Dương lười biếng dựa vào ghế trên phi hành khí, nói:

- Muốn biết sao? Nếu như ngươi thành tâm muốn biết, vậy thì...

- Vậy thì hôn ngươi một cái, đúng không? Tốt, ta đồng ý với ngươi.

Liệt Nguyệt Diệp tranh trước nói.

- Hì hì hì, nếu như ngươi thành tâm muốn biết, thì ca đây sẵn lòng trả lời, nhưng mà phải cùng ca ca ngủ một giấc trước mới được!

Du Dương nói.

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 157: Động Vào Người Của Ta.

- Hic, ta đáp ứng ngươi, nhưng ngươi phải trả lời ta trước, ta sợ ngươi sẽ nuốt lời.

Liệt Nguyệt Diệp thành thật nói.

- Ha ha, ta mà tin tiểu hồ ly ngươi mới là lạ. Chờ sau khi ta trả lời cho ngươi biết, ngươi lại nói là chỉ được phép ngủ thôi không được làm chuyện gì khác. Cùng nhau ngủ một giường mà chuyện gì cũng không làm nếu không không bằng cầm thú sao, Du Dương ta không làm được. Cho ngươi thời gian trở về suy nghĩ kỹ càng rồi đến tìm ta.

Du Dương cho phi hành khí tăng tốc, hướng mục tiêu Xích Tinh Quảng bay đi.

Liệt Nguyệt Diệp nhìn Du Dương bay đi, do dự một lúc lâu, cuối cùng cũng thay đổi phương hướng, nhắm phía thành Vô Dạ bay đi.

Từ thành Tây Tây Lý đến nhà máy xích tinh quảng của Du Dương mất một đoạn đường rất dài. Du Dương cài đặt chương trình tự động điều khiển, sau

đó bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

Lúc này, Lăng Yêu Nhiều tại nhà máy xích tinh quảng cũng đang không yên ổn. Đang gặp phải nguy cơ trước giờ chưa từng có.

Xích tinh quảng đang bị mấy trăm người bao vây. Lăng Yêu Nhiều và Phong Cuồng Sa cũng bị vây trong đó, mà phía đối diện bọn họ, một chiếc ghế dựa bên trên một cái đĩa từ phi hành đang trôi nổi trên không có một nam nhân hơn 40 tuổi đang ngồi, người này da đen, đầu trọc, nhưng râu mép lại cực kỳ cá tính, râu dày mà không dài, khiến cho hắn nhìn có vẻ rất nam tính. Tại phía sau hắn, còn có bốn cường giả đứng trên phi hành khí hình chiếc bàn bay trôi nổi giữa không trung.

- Tinh Chiến, người là tinh phi (cuóp vũ trụ) xếp hạng thứ nhất trên tinh phi bảng, hôm nay vậy mà là lại đi làm chó săn cho đế quốc Xích Long, ta fuck cm người.

Phong Cuồng Sa ngước lên bầu trời nhìn thẳng nam nhân trên ghế quất lớn.

- Phong Cuồng Sa, ta nói thức thời mới là trang tuần kiệt. Đế quốc Xích Long ngạo thị thiên hạ, ngày sau nhất định thống nhất Đông Thắng Thần Châu, trở thành bá chủ Hòa Tinh cũng không phải là không có khả năng. Còn người, vậy mà lại đi trở thành hộ vệ bám váy cho nữ nhân.

Tinh Chiến rít điều xì gà, thò ra một làn khói trắng, nói.

- Nơi này là mỏ quặng của bằng hữu ta, người muốn đoạt khu mỏ này, ta tất nhiên là không thể đáp ứng người.

Phong Cuồng Sa nói.

- Hừ! Chỉ bằng người! Người cho rằng người là đối thủ của ta sao?

Tinh Chiến cao ngạo nói.

- Ta đáp ứng bằng hữu của ta, chỉ cần ta còn lại một hơi thở, ta cũng nhất định phải bảo vệ khu mỏ này bình an. Người muốn khu mỏ này trước hết hãy đi qua cửa ải của ta rồi hãy nói.

Phong Cuồng Sa kiên quyết nói ra.

- Phong thành chủ, ta thấy hay là cứ đem xích tinh quảng cho bọn hắn đi.

Lăng Yêu Nhiều tuy rằng luyến tiếc khu mỏ của mình, nhưng thực lực hai bên chênh lệch quá lớn, ngày hôm nay muốn tránh một kiếp cơ bản là không thể nào.

- Không được. Ta đã đáp ứng Du Dương huynh đệ. Chỉ cần ta còn một hơi thở, cũng phải bảo vệ khu mỏ này bình an vô sự! Yêu Nhiều tiểu thư, người đi trước, để ta ở lại chặn Tinh Chiến.

Phong Cuồng Sa nói.

- Phong Cuồng Sa, người đã gian ngoan mất linh (ngu si không nghe lời) vậy thì đừng trách ta vô tình! Lão ngũ, người đi lên dạy bảo hắn, cho hắn biết cái gì là lễ độ.

Tinh Chiến hướng về phía cường giả một mắt ở phía sau mình rồi nói.

- Vâng, Đại ca!

Tinh Chiến có bốn người anh em, lão nhị Tinh Cuồng, lão tam Tinh Kiếm, lão tứ Tinh Trần, lão ngũ Tinh Nhân.

Tinh Nhân nhận mệnh lệnh của đại ca Tinh Chiến, từ trên bầu trời lao thẳng xuống Phong Cuồng Sa. Nắm tay mang theo kinh khí cường đại quét về phía Phong Cuồng Sa trên mặt đất.

- Năm vạn thất lực lượng! Siêu phẩm cấp vũ kỹ, Thiên Không Lưu Tinh Quyền!

Tinh Nhân nắm tay, như lưu tinh từ trên bầu trời rơi xuống, hung hăng hướng Phong Cuồng Sa nện xuống.

- Sáu vạn thất lực lượng! Siêu phẩm cấp vũ kỹ, Cuồng Sa Bạo Phong Quyền!

Phong Cuồng Sa đánh ra tuyệt học của bản thân, đối chiến với siêu phẩm cấp vũ kỹ Thiên Không Lưu Tinh Quyền của Tinh Nhân.

Thiên Không Lưu Tinh Quyền của Tinh Nhân từ trên không đánh xuống, nương theo quán tính chiếm ưu thế rất lớn từ năm vạn thất lực lượng được quán tính tăng lên thành năm vạn năm nghìn thất lực lượng. Tuy rằng Phong Cuồng Sa dùng sáu vạn thất lực lượng, nhưng Thiên Không Lưu Tinh Quyền lực công kích lại tập trung, mà Cuồng Sa Bạo Phong Quyền của Phong Cuồng Sa lực công kích phân tán. Cho nên hiệp thứ nhất hai người đều dùng siêu phẩm cấp vũ kỹ lực lượng là ngang nhau, Phong Cuồng Sa lui về phía sau hai bước, mà Tinh Nhân mượn lực phản chấn nhảy lên không trung.

- Sáu vạn thất lực lượng! Thiên Không Lưu Tinh Quyền!

Tinh Nhân một quyền không công mà lui, lần thứ hai đánh ra tăng thêm một vạn thất lực lượng hướng về phía Phong Cuồng Sa đánh xuống.

Phong Cuồng Sa đã lĩnh giáo sự lợi hại của Thiên Không Lưu Tinh Quyền, hắn không nghĩ tới năm huynh đệ Tinh Chiến thực lực lại mạnh mẽ như vậy, lực lượng thấp nhất là lão ngũ mà cũng có sáu vạn thất lực lượng.

Phong Cuồng Sa không hề cùng Tinh Nhân liều mạng. Dưới chân thay đổi bộ pháp, sử dụng một loại siêu phẩm cấp bộ pháp “Sa Tùy Phong Vũ”, thân ảnh như cuồng sa bay loạn khắp trời, sau đó đột nhiên biến vào trong bão cát.

Tinh Nhân một quyền đánh hụt, người rơi xuống mặt đất, đồng thời lọt vào trong bão cát mù mịt xung quanh.

- Sáu vạn chín nghìn thất lực lượng! Long Quyền Phong Sa Quyền!

Rầm rầm rầm

Người bên ngoài không thấy được rõ chiến trường trong bão cát, chỉ nghe được thanh âm tiếng quyền đối quyền, quyền đối thịt.

Bão cát theo gió tan hết, Phong Cuồng Sa như thanh tùng đứng thẳng một chỗ trong chiến trường, mà Tinh Nhân khoe miệng chảy máu, hai tay chống đỡ thân thể, mất đi sức chiến đấu.

Phong Cuồng Sa nhìn Tinh Nhân trước người, nói:

- Tinh Nhân, ngươi không nên cùng một chiêu thức mà dùng hai lần đối với ta, không phải là ngươi vũ nhục ta, mà là đang vũ nhục chính ngươi.

- Ngươi.

Tinh Nhân đang muốn phản bác hai câu, lại bị tiếng vỗ tay “ba,ba,ba” cắt đứt.

- Tốt tốt tốt! Phong Cuồng Sa, xem ra là ta đã coi thường ngươi!

Tinh Chiến ngồi trên ghế lớn vỗ tay nói.

- Đại ca, cho ta lên đi.

Tinh Trần phía sau Tinh Chiến thấy ngũ đệ không địch lại Phong Cuồng Sa, hắn chủ động nói với đại ca Tinh Chiến muốn lên ứng chiến.

- Lão tứ, vừa nãy là ta đánh giá thấp lực lượng của hắn. Giờ nhìn lại, hắn và ngươi có lực lượng tương đương với nhau.

Tinh Chiến quay đầu nói với lão tam Tinh Kiếm phía sau:

- Lão tam, ngươi lên!

- Vâng! Đại ca.

Lão tam Tinh Kiếm từ trên bầu trời nhảy xuống, như một thanh kiếm sắc bén đứng trước người Phong Cuồng Sa. Tinh Kiếm, người cũng như tên, như một thanh kiếm tinh không từ trên trời giáng xuống, đồng thời kiếm khí tỏa ra, bức thẳng đến phía Phong Cuồng Sa cách đó không xa.

- Bảy vạn chín nghìn thất lực lượng! Siêu phẩm cấp vũ kỹ, Long Quyền Phong Sa Quyền!

Sau khi Du Dương đi rồi, Phong Cuồng Sa thực lực lần thứ hai đột phá, trước nghĩ muốn ẩn dấu thực lực, nhưng hiện tại thấy Tinh Kiếm bày ra khí thế to lớn, Phong Cuồng Sa không thể làm gì khác là phải bày ra toàn bộ thực lực của bản thân.

- Tám vạn thất lực lượng! Siêu phẩm cấp vũ kỹ, Nhất Chi Xuyên Tâm Kiếm!

Tinh Kiếm lấy ngón tay thay kiếm, huyền hóa ra vô số kiếm ảnh, thân thể hắn xuyên thẳng vào bên trong con lỗ cát long quyền phong của Phong Cuồng Sa, một kiếm, hai kiếm, ba kiếm. . .

Chỉ trong thời gian vài giây đồng hồ, Tinh Kiếm tổng cộng đánh ra bảy bảy bốn mươi chín kiếm. Kiếm khí do lực lượng tinh khiết hình thành đánh thủng tường cát của Phong Cuồng Sa, đầu ngón tay điểm tan long quyền phong, chỉ kinh phóng thẳng đến người Phong Cuồng Sa.

Nhìn như hơi hợt, nhưng mỗi một chi của Tinh Kiếm đều ẩn chứa tám vạn thất lực lượng.

Không có âm thanh kinh thiên động địa, không có kinh khí bạo tạc. Chỉ thấy Phong Cuồng Sa bị “Nhất Chi Xuyên Tâm Kiếm” của Tinh Kiếm đánh bay ra ngoài, may mắn Phong Cuồng Sa kinh nghiệm chiến đấu phong phú, trong lúc chiến đấu tránh né được chỗ yếu hại, tuy rằng vẫn bị thương nhưng còn không đến mức chí mạng, cho dù thể thi bộ dáng vẫn rất chặt vật, quần áo bị Tinh Kiếm đánh rất nát toí tã, còn có vết máu loang lổ.

- Phong thành chủ!

- Không sao, ta còn chịu được!

Lăng Yêu Nhiều muốn tiến lên đỡ lấy Phong Cuồng Sa, lại bị Phong Cuồng Sa ngăn lại.

Phong Cuồng Sa nhú nhú lông mày, nói:

- Tinh Kiếm, sao ngươi giống đàn bà thế, sức mạnh chỉ có thể thôi sao.

- Đm, chết đến nơi rồi còn tinh tướng àk con! Tám vạn chín nghìn thất lực lượng! Siêu phẩm cấp vũ kỹ, Lục Chi Lạc Tinh Kiếm!

Ngón tay Tinh Kiếm lần thứ hai gia tăng thêm lực lượng, như ngôi sao sáng sớm từ bầu trời rơi xuống, một kiếm thêm một kiếm đánh về phía Phong Cuồng Sa.

Phong Cuồng Sa lực lượng kém hơn Tinh Kiếm, hắn không thể làm gì khác là dùng bộ pháp để bù lại, nhưng như thế thì Phong Cuồng Sa vẫn dần dần rơi vào thế hạ phong.

Lăng Yêu Nhiều thấy Phong Cuồng Sa ngăn không nổi Tinh Kiếm, phi thân nhảy lên, muốn tiến lên giúp đỡ Phong Cuồng Sa, nhưng ngay lập tức, một thân ảnh ngăn cản Lăng Yêu Nhiều, không cho nàng quấy rối Tinh Kiếm cùng Phong Cuồng Sa chiến đấu.

- Mỹ nữ, làm gì vậy? Nếu như ngươi không chịu ngồi yên, vậy hãy để Tinh Cuồng ta đến chơi đùa cùng ngươi.

Tinh Cuồng khoanh tay cánh tay to khỏe trước ngực, chắn ở trước người Lăng Yêu Nhiều.

Lăng Yêu Nhiều nhìn ra, thực lực tên Tinh Cuồng này còn trên cả Tinh Kiếm, nàng cũng không phải là đối thủ của hắn. Bên kia Phong Cuồng Sa đã bị kiếm chí của Tinh Kiếm gây ra vô số vết thương, máu chảy rất nhiều. Thực lực như Phong Cuồng Sa đều có thể dùng niệm lực khống chế máu thịt chữa thương, có thể làm cho Phong Cuồng Sa chảy nhiều máu như vậy, có thể thấy được kiếm chí của Tinh Kiếm có lực phá hoại cực kỳ đáng sợ.

- Tinh Chiến! Khu mỏ này chúng ta không cần nữa, các ngươi mau dừng tay!

Lăng Yêu Nhiều nhìn Tinh Chiến trên không trung lớn tiếng nói.

- Mỹ nữ àk, chúng ta không chỉ muốn xích tinh quảng này, mà cả ngươi chúng ta cũng muốn, hahaha.

Tinh Cuồng nói xong liền lộ ra vẻ mặt cực kỳ dâm dăng.

- Vô sỉ!

Lăng Yêu Nhiều tức giận mắng.

- Ha ha, mỹ nữ đừng vội, chờ huynh đệ chúng ta bắt được ngươi xong còn rất nhiều chuyện vô sỉ muốn làm đấy.

Nói xong, năm huynh đệ Tinh Chiến đều cười rộ lên vẻ dâm dăng.

Oanh! Một tiếng thật lớn đột nhiên vang lên, Phong Cuồng Sa trả giá bằng một cánh tay, đón đỡ một chiêu của Tinh Kiếm, một cánh tay của hắn bị Tinh Kiếm chặt đứt, nhưng Phong Cuồng Sa cũng chớp được cơ hội, một quyền đánh trúng ngực Tinh Kiếm, tạm thời đẩy lui hắn.

Đẩy lui Tinh Kiếm, Phong Cuồng Sa chạy tới trước người Lăng Yêu Nhiều. Chỉ thẳng mặt Tinh Cuồng, giận giữ hét:

- Con mẹ nó, nếu ngươi là đàn ông thì hãy nhắm vào ta mà đánh.

- Phong thành chủ!

Lăng Yêu Nhiều kêu lên.

Phong Cuồng Sa xoay người nhỏ giọng nói với Lăng Yêu Nhiều:

- Yêu Nhiều tiểu thư, ta cản trở bọn chúng, ngươi hãy tìm cơ hội trốn đi. Nếu như tìm thấy Du Dương huynh đệ, hãy thay ta nói với hắn, ta không thể giúp hắn bảo vệ tốt khu mỏ này cùng với ngươi, người ca ca này xin lỗi hắn.

- Đi? Ai cũng không được phép đi!

Tinh Kiếm mang theo lực lượng cường đại xông lại phía Phong Cuồng Sa và Lăng Yêu Nhiều.

- Tiểu thư đi mau!

Phong Cuồng Sa cố sức đẩy Lăng Yêu Nhiều ra ngoài, sau đó vận lực lượng cực hạn của chính mình nghênh đón Tinh Kiếm.

- Bảy vạn chín ngàn chín trăm thất lực lượng! Phong Sa Mãn Diệt Quyền!

Phong Sa Mẫn Diệt Quyền là chiêu thức liều mạng cuối cùng của Phong Cuồng Sa, là một chiêu thức đồng quy vu tận cùng địch nhân.

Oanh! Chiêu thức của Phong Cuồng Sa và Tinh Kiếm va chạm vào nhau, Tinh Kiếm bị chấn lui hơn hai mươi mét, quần áo trên người toàn bộ bị nghiền nát, đồng thời còn nôn ra một ngụm máu lớn.

Nhưng Phong Cuồng Sa so với Tinh Kiếm còn thâm hại hơn gấp mấy lần, hắn bị Tinh Kiếm đánh bay lên trên trời, máu phun như mưa, thân thể đã mất đi năng lực hoạt động, từ trên không nện thẳng xuống mặt đất.

Vèo! Chỉ nghe được một âm thanh xé gió, một thân ảnh đột ngột xuất hiện ở bên cạnh Phong Cuồng Sa, vững vàng tiếp được hắn, sau đó nhẹ nhàng hạ xuống mặt đất.

Vèo! Một tia ánh sáng màu lam mang theo âm thanh xé gió, bắn thẳng vào chiếc ghế của Tinh Chiến ở giữa bầu trời.

Ầm! Tia sáng lam đánh trúng chiếc ghế, tiếng nổ bạo tạc, làm Tinh Chiến từ trên không trung nhảy xuống mặt đất.

- Du Dương!

Lúc này, Lăng Yêu Nhiêu cũng nhìn rõ ràng hình dáng người đến, dĩ nhiên là người mà chính mình ngày đêm mong nhớ. Du Dương tại thời khắc mấu chốt xuất hiện ở nơi này, Yêu Nhiêu vui mừng đến phát khóc, nếu không phải trong ngực hắn đang ôm Phong Cuồng Sa đang hấp hối, nàng nhất định phải nhào vào trong lòng hắn, phát tiết hết tất cả nỗi oan ức của chính mình.

- Huynh đệ, đại ca vô dụng, không thể bảo vệ...

Phong Cuồng Sa còn chưa nói hết, đã bị Du Dương cắt lời.

- Không, đại ca, ngươi không có thất hứa! Ta đã trở về, tất cả giao lại cho ta đi.

Du Dương có phụ trợ plug-in thị lực nên ở ngoài nghìn dặm đã thấy được khu mỏ xảy ra chuyện, thời gian gấp rút, hắn để cho phi hành khí đi đụng Tinh Chiến, sau đó chính mình dùng Thuần Tức Thiên Lý, nghỉ trong thời gian ngắn nhất xuất hiện tại chiến trường, nhưng mà không ngờ vẫn chậm một bước, khiến Phong Cuồng Sa mất đi một cánh tay, còn bị thương nặng.

Du Dương đặt Phong Cuồng Sa xuống mặt đất, nói:

- Từ hôm nay trở đi, Phong Cuồng Sa chính là đại ca của Du Dương ta. Ai dám làm tổn thương hắn một phần, Du Dương ta thề với trời, vô luận là chân trời góc biển, chắc chắn ta sẽ đuổi giết không tha.

Rầm rầm rầm! Trên bầu trời đột nhiên vang lên tiếng sấm, giống như là làm chứng cho lời Du Dương vừa mới nói.

Du Dương phát xong lời thề, cách không tung một trảo nhằm vào Tinh Kiếm cách mấy chục mét, thoáng cái đã cách không bắt Tinh Kiếm qua đây, cho dù thực lực Tinh Kiếm có mạnh hơn nữa, nhưng vào trong tay Du Dương, hắn cũng không có lực phản kháng, giống như một con chuột chò chết.

Phốc! Thân thể Tinh Kiếm đột nhiên nổ tung, hóa thành một làn sương máu.

- Ngươi chặt đứt cánh tay của đại ca ta, thế thì ta lấy thân thể của ngươi đền bù! Tê liệt vật chất, trọng tổ tế bào!

Du Dương nói. Trước mắt mọi người Tinh Kiếm nháy mắt bị Du Dương cách không bóp nát thành máu, sau đó lại bị phân giải, cuối cùng Du Dương dùng một phần máu trong đó giúp Phong Cuồng Sa tái tạo lại một cánh tay mới.

Phong Cuồng Sa bởi vì mất máu quá nhiều, hơn nữa sử dụng lực lượng vượt quá cực hạn, sau nhìn thấy Du Dương đến tâm lý cuối cùng cũng được buông lỏng, đã hôn mê bất tỉnh.

Mọi người tại đây đều bị thủ đoạn của Du Dương hù dọa hoảng sợ.

- Đây là thần thông gì, là năng lực của thần sao?

Tinh Chiến vốn là muốn đi lên cứu Tinh Kiếm. Nhưng tốc độ Du Dương quá nhanh, hắn còn chưa kịp phản ứng, Tinh Kiếm đã bị Du Dương bóp nát thành sương máu.

- Ngươi ngươi ngươi là ai ?

Hỏi câu này không phải là bọn người Tinh Chiến, mà là Lăng Yêu Nhiêu bên người Du Dương.

- Là ta!

Du Dương nói.

- Là ngươi thật sao!

Lăng Yêu Nhiều không thể tin nổi, Du Dương mới đi hai ba tháng, sau khi trở về lại mạnh mẽ như vậy. Quả thực chính là sức mạnh của thần a!

- Là ta! Là người sẽ biến ngươi thành nữ nhân chân chính! Ta chính là cố ý trở về giúp ngươi kết thúc cuộc đời xử nữ nha!

Du Dương nói.

- Thật sự là ngươi!

Lúc này Lăng Yêu Nhiều mới thật sự tin tưởng người trước mắt chính là Du Dương, cũng chỉ có hắn, mới dám trắng trợn nói ra những lời khiêu khích như vậy.

- Ngươi là ai!

Tinh Chiến hướng Du Dương hỏi. Tinh Chiến gặp được Hoàng Đế của Xích Long đế quốc, được Hoàng Đế Xích Long đế quốc trợ giúp, huấn tu luyện ra ‘Lực Trường Linh Vực’, trở thành sơ cấp Vô Thần, lúc này mới bán mạng vì Xích Long đế quốc. Nhưng ở trong ấn tượng của Tinh Chiến, cho dù là Hoàng Đế của Xích Long đế quốc cũng không thể mạnh mẽ biến thái như Du Dương được.

- Ta là ai, các ngươi còn chưa có tư cách biết. Các ngươi dám đến đoạt khu mỏ của ta, đánh tổn thương huynh đệ của ta, còn muốn bắt nạt nữ nhân của ta, hôm nay tất cả các ngươi đều phải chết!

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 158: Thân Phận Của Tử Quỷ

Trước mắt mọi người, Tinh Kiếm nhảy mất bị Du Dương cách không bóp nát thành máu mà chết, sau đó lại bị phân giải, cuối cùng Du Dương dùng một phần máu trong làm lại cánh tay mới cho Phong Cuồng Sa.

Du Dương sờ đi thể hiện thực lực của mình đã hoàn toàn vượt qua bọn người Tinh Chiến làm cho bọn chúng hiểu được sau đó bọn chúng sẽ phải chết. Tinh Chiến lấy làm kinh hãi, uy phong trước đó không còn sót lại chút gì, vội vàng kêu lên:

- Bắn hắn! Nhanh bắn hắn, dùng súng điện từ bắn chết hắn cho ta!

Bọn người Tinh Chiến mang đến hơn 300 tinh phi. Mỗi tên tinh phi đều cầm trong tay một cây súng điện từ. Ba trăm tên tinh phi nghe được mệnh lệnh của Tinh Chiến, tất cả nòng súng của bọn chúng đều chĩa cả vào người Du Dương, khi bọn chúng còn chưa kịp nổ súng, đột nhiên súng trong tay 300 tên tinh phi nổ tung, vô số linh kiện tan rã văng xuống đất.

“A!” Những người ở đây đều chấn kinh. Đặc biệt là Tinh Chiến. Dùng lĩnh vực làm vỡ súng điện từ hắn cũng có thể làm được, nhưng dưới tay hắn ba trăm tên tinh phi hình thành vòng vây, cự ly cách Du Dương ít nhất phải có 200m. Hắn cũng luyện đến « Lực trường lĩnh vực », biết « Lực trường lĩnh vực » mức cao nhất Thập Trọng Thiên, phạm vi lực trường mới có 100m, nhưng trước mắt Du Dương, phạm vi lực trường lĩnh vực của hắn ít nhất cũng phải hơn 200m!

- “Hắn” “hắn” hắn rốt cuộc là thần thánh phương nào vậy!

Tinh Chiến cả kinh nói.

Du Dương hiện tại tu luyện tới « Tế Bào Trọng Tổ » đệ tam trọng thiên. Đến cảnh giới « Tế Bào Trọng Tổ », lực lượng mỗi khi đề thăng nhất trọng thiên, lực trường lĩnh vực phạm vi không phải tăng hơn mười thước, mà là tăng 100m, cho nên hiện tại phạm vi lực trường lĩnh vực của Du Dương đã đạt đến 300m. Lấy Du Dương làm trung tâm, trong phạm vi 300m, Du Dương chính là “Thần”.

- Mười vạn thất lực lượng! Kinh thế cấp vũ kỹ, Từ Điện Phong Bạo!

Du Dương hô to một tiếng.

« Từ Điện Phong Bạo » là kinh thế vũ kỹ Du Dương cướp được từ Thương Thành trong Mạo Hiểm đảo. Bên trong phạm vi 300m lĩnh vực của Du Dương, không khí phân tử cao tốc cọ xát, xuất hiện vài tia điện màu lam bay tán loạn.

“Rầm” “rầm” “rầm”

Bên trong lực trường lĩnh vực của Du Dương không ngừng có điện quang chớp động, cứ một đạo lại một đạo. Hướng vào trên người 300 tên tinh phi mà

bỏ vào.

Du Dương sử dụng một chiêu khiến hơn 300 tên tinh phi toàn bộ bị điện nướng cháy, vô số cổ thi thể phả ra khói xanh té ngã trên mặt đất.

Vài giây trước, Tinh Chiến ngũ huynh đệ vẫn còn lấy được ưu thế tuyệt đối, nhưng từ khi Du Dương vừa xuất hiện, một người thực lực kinh thiên làm tình thế đại nghịch chuyển! Hơn 300 tên tinh phi thủ hạ, không chỉ súng điện từ không phát huy được tác dụng, còn bị Du Dương một chiêu « Từ Điện Phong Bạo » làm toàn quân bị diệt!

Du Dương xuất hiện, làm cho mọi người ngoài kinh hỷ thì nhiều hơn là chấn động! Chấn động không gì sánh được, trước nay chưa từng có!

Du Dương giải quyết 300 tên tinh phi, nhưng không có vội vã giết bọn người Tinh Chiến!

Du Dương hướng Tinh Chiến đi tới, trên người hần tán ra khí thể, quân lâm thiên hạ làm cho bọn người Tinh Chiến hít thở không thông. Tinh Kiếm đã bị Du Dương giết chết, hiện tại trừ Tinh Chiến còn thừa lại 3 người Tinh Cuồng, Tinh Trần, Tinh Nhân. Ba người bọn họ thực lực cùng Du Dương so sánh như tiểu hài tử vậy, lúc này bọn họ đối mặt với khí thể cường đại của Du Dương, sớm đã bị áp chế quỳ trên mặt đất.

- Các người là ai? Vì cái gì muốn tới đoạt xích tinh quảng của ta?

Du Dương hừ lạnh nói.

Đối mặt với áp lực thật lớn từ phía Du Dương, Tinh Chiến hai tay nắm chặt, muốn tránh thoát khỏi ràng buộc của Du Dương, nội tâm của hắn lại điên cuồng gào thét:

- Ta là Vô Thần! Ta là Vô Thần, ta sẽ không thua, không có khả năng thua! Ở trước mặt hắn cơ hội hoàn thủ cũng không có? Ta không phục, không phục! Ta không phục! ! !

Oanh! Trước áp lực cực lớn từ phía Du Dương, Tinh Chiến lâm trận đột phá, từ « Lực Trường Linh Vực » nhất trọng thiên tiến nhập đến đệ nhị trọng thiên!

Y phục Tinh Chiến bị kinh khí cường đại nứt vỡ, hắn ngửa mặt lên trời rống giận, trừ phát tiết sự tức giận trong lòng, một phần cũng là muốn hướng Du Dương thị uy!

- Quỳ xuống!

Trong miệng Du Dương thở khè hai chữ, tuy rằng chỉ có hai chữ, nhưng chi văn vận là hai chữ này, đã đem « Lực Trường Linh Vực » đệ nhị trọng thiên sơ cấp Vô Thần áp chế quỳ rạp trên mặt đất.

- Ta không cho các ngươi cử động. Ta cho ngươi cơ hội, nếu muốn chết thống khoái, thì ngoan ngoãn trả lời câu ta vừa hỏi.

- Ta! Chúng ta là tinh phi, chúng ta là nghe hoàng đế Xích Long đế quốc mệnh lệnh, tiến hành cướp bóc các thế lực vây quanh Vô Dạ Minh! Ở đây chỉ là đi ngang qua!

Tinh Chiến run rẩy đáp. Hắn sợ, bây giờ chính là thực sự sợ. Không còn là một Vô Thần cao cao tại thượng, ánh mắt ngược lên trời nữa.

- Lại là Xích Long đế quốc! Các ngươi có thể chết! Thủy Hỏa Phong Lôi tứ tượng tuyệt sát không gian.

Du Dương quay lại hướng Tinh Chiến bốn người vung tay lên, đem bốn người cuốn vào giữa Thủy Hỏa Phong Lôi tứ tượng tuyệt sát không gian, đem bốn người xoắn chết trong Thủy Hỏa Phong Lôi tứ tượng không gian.

« Thủy Hỏa Phong Lôi tứ tượng tuyệt sát không gian » của Du Dương, hắn đã từng dùng qua để miêu sát bốn gã Vô Thần, giết bốn người Tinh Chiến, quả thực là đại tài tiểu dụng, bốn người trực tiếp chết đi tại tứ tượng tuyệt sát không gian. Như chưa từng xuất hiện ở cái thế giới này!

Du Dương vỗ vỗ bụi bặm, nhìn Lăng Yêu Nhiêu nói:

- Mỹ nữ xinh đẹp, ca ca ta đã về rồi, đến đây, cho ca ca ôm một cái!

Lăng Yêu Nhiêu vẫn còn ở trong sự khiếp sợ chưa tỉnh lại, cho nên lời Du Dương nói nàng chưa tiếp thu được, trước đây nàng nhìn tận mắt Du Dương tu luyện thành « Niệm Lực Thôi Động », trở thành cường giả, nhưng hắn mới chỉ đi có ba tháng, dĩ nhiên có thể giết chết Vô Thần, điều này cũng quá biến thái đi mất! Coi như là thần cũng không thể luyện với tốc độ như thế a!

- Bọn họ đều...đều chết hết rồi sao?

Lăng Yêu Nhiêu có chút không tin vào sự thực trước mắt mình, nếu như không có 300 cổ thi thể kia làm chứng, Lăng Yêu Nhiêu tuyệt đối không tin sự việc vừa rồi đã phát sinh.

- Trên cơ bản bọn họ đều đã hóa thành tro. Anh nghĩ là em không thể nhận ra được nữa đâu!

Du Dương phóng đăng không kèm chế được nói.

- Anh như thế nào lại mạnh biến thái như vậy? Chẳng lẽ anh đã tu luyện thành Vô Thần?

Lăng Yêu Nhiều nói.

- Ha ha, tất nhiên. Nếu kẻ hết ra thì sự tình tương đối phức tạp, chờ buổi tối trên giường, anh chậm chậm nói cho em nghe!

Du Dương đùa giỡn Lăng Yêu Nhiều.

Du Dương xử lý 300 thi thể sạch sẽ, sau đó cùng Lăng Yêu Nhiều đang đỡ Phong Cuồng Sa tới phòng y vụ trong khu mỏ. Du Dương đã từng ở phòng y vụ qua.

Trên người Du Dương có rất nhiều thuốc của Y Tiên Lý Thi Bạch lúc trước hắn lấy được, sau đó hắn được làm đảo chủ. Lý Thi Bạch sợ Du Dương chinh hắn, nên cố ý chạy đến phủ đảo chủ, biểu Du Dương rất nhiều thứ tốt, từ thuốc chữa thương, thuốc kích dục nữ nhân đến thuốc tráng dương bổ thận, cái gì cần là có! Sau khi Du Dương cho Phong Cuồng Sa ăn một viên « Đại Nguyên Khí Đan », sắc mặt Phong Cuồng Sa lập tức trở lên hồng nhuận.

Sau khi thương thế Phong Cuồng Sa đã ổn thỏa, Du Dương mới hỏi rõ nguyên nhân sự tình!

Du Dương nghe xong mới biết, bọn người Tinh Chiến là tinh phi đứng thứ nhất trên bảng xếp hạng tinh phi, Xích Long đế quốc cho bọn họ chỗ tốt. Được Xích Long đế quốc chiêu hàng, sau đó giúp Xích Long đế quốc mở rộng phạm vi ra những vùng ngoài của Vô Dạ Minh. Trước đó bọn họ đã chiêu hàng không ít thế lực nhỏ gần đó, mà khu mỏ xích tinh quang lại có thực lực yếu hơn nữa còn là nơi tốt rất đáng giá. Bọn họ đương nhiên sẽ không bỏ qua.

Phong Cuồng Sa xuất hiện ở chỗ này. Do trước đó hắn đã nghe được phong thanh. Cho nên hắn mang theo tinh anh của Cuồng Phong thành cố ý tới trợ giúp Lăng Yêu Nhiều bảo vệ khu mỏ.

- Nếu như lần sau lại có sự việc nguy hiểm như thế này phát sinh. Không được thấy chết mà bảo vệ nó, giữ mạng quan trọng hơn! Khu mỏ có đáng giá, cũng không quan trọng bằng sự an toàn của em được!

Du Dương nói.

- Du Dương, em thaays không chỉ công phu anh tăng mạnh mà bản lĩnh hoa ngôn xảo ngữ so với trước cũng tăng lên không ít a!

Lăng Yêu Nhiều hừ nói.

- Ha ha, anh không chỉ có bản lĩnh hoa ngôn xảo ngữ đề cao, mà ngay cả công phu trên trường cũng đề cao, tỷ tỷ xinh đẹp có muốn hay không tí nữa thử một chút a!

Du Dương khiêu khích nói.

Hai gò má Lăng Yêu Nhiều ửng hồng, trầm mặc nửa ngày, cuối cùng nói:

- Du Dương, em có chuyện muốn nói với anh. Nếu như không nói, tảng đá lớn trong lòng em không thể nào bỏ xuống được.

- Ách, nghiêm trọng không? Nếu như rất nghiêm trọng, hay là em không cần nói, không lại làm cho lòng anh đau nhức!

Du Dương nói.

- Anh nói nghiêm trọng là chỉ cái gì?

Lăng Yêu Nhiều nói.

- Chính là..chính là người trước ở chung với rất nhiều nam nhân!

Du Dương nói.

- Anh đi chết đi! Anh mới ở chung với nhiều nam nhân!

Lăng Yêu Nhiều tức giận mắng.

Du Dương tránh thoát phản quyền của Lăng Yêu Nhiều, ngẩng đầu ưỡn ngực đồng dục nói:

- Thông cục hoa à. Anh tương đối phản cảm, nhưng nếu như là tỷ tỷ xinh đẹp đến sắm vai “Thụ”, ta sắm vai “Công”. Nếu như vậy mà nói, thử một chút, cũng không phải là không thể được!

- Anh tại sao lại không đi chết đi! Người ta muốn cùng anh nói chuyện đúng đắn. Anh lại nói những chuyện không đúng đắn như vậy.

Lăng Yêu Nhiều bị Du Dương làm cho tức giận.

- Được rồi, được rồi, em nói đi, anh chăm chú nghe đây! Nhưng mà phải kể thật tình ý mới được!

Du Dương nói.

Nếu như không phải Lăng Yêu Nhiều trong lòng có tâm sự, nàng thật muốn một quyền đem Du Dương đánh lên trời, khiến cho hắn bị vỡ mặt mới thôi.

Lăng Yêu Nhiều kể cho Du Dương nghe một ít cổ sự của mình, nguyên lai Lăng Yêu Nhiều cũng là người địa cầu, vốn là cô nhi không có nhà, lưu lạc khắp nơi, sau lại được một vị cường giả thiên tài thu nhận, vị cường giả này chính là một trong hai người nghĩa huynh của nàng. Tuy rằng lúc đó nàng còn rất trẻ nhưng lại len lén thích vị nghĩa huynh này, bất quá vị nghĩa huynh này thích một nữ tử họ Lam trên mặt trăng.

- Thiên tài cường giả của địa cầu! Trên mặt trăng có họ Lam nữ tử! Vâng vâng, vị nữ tử họ Lam kia không phải gọi là Lam Vũ Đình đấy chứ?

Du Dương vội vàng hỏi. Chẳng lẽ, sẽ không trùng hợp như thế chứ!

- Làm sao anh lại biết được tên của đại tẩu?

Lăng Yêu Nhiều ngạc nhiên nói.

- Ách! Vị nghĩa huynh kia của em có phải tên là Trương Thúy Tiên?

Du Dương lại nói.

- Đúng vậy a! Anh làm sao lại biết!

Lăng Yêu Nhiều trừng hai mắt nhìn Du Dương.

- Vậy bọn họ kết hôn. Nữ nhi của bọn họ là Trương Vũ Thiển, em có biết không?

Du Dương lại hỏi.

- Đương nhiên biết, đại tẩu lúc sinh Vũ Thiển bị khó sinh nên qua đời! Em lúc đó còn chiếu cố Vũ Thiển nữa mà!

Lăng Yêu Nhiều nói.

- Ách, tại sao lại có sự tình trùng hợp như vậy chứ!

Du Dương lại đem chuyện của Trương Vũ Thiển kể cho Lăng Yêu Nhiều nghe một lần.

- Tại sao có thể như vậy? Là ông trời đùa giỡn ta sao? Đại tẩu, năm đó cướp đi nghĩa huynh của ta. Hiện tại ta thật vất vả mới quên đi hình bóng của nghĩa huynh, nhưng ta lại yêu thích bạn trai của con gái đại tẩu!

Lăng Yêu Nhiều cay đắng nói, hai mắt cùng lúc đều trở lên ướt át.

- Ha ha. Tỷ tỷ xinh đẹp người đừng khóc nha. Nếu mọi người là thân thích thì càng dễ làm, mọi người vốn chính là người một nhà, sau đó thân càng thêm thân không phải là xong sao!

Du Dương vô si nói.

- Ta sẽ không cùng Vũ Thiển tranh đoạt người!

Lăng Yêu Nhiều nói.

- Ha ha, các em không cần tranh dành, yên tâm đi. Cho dù là nhiều hơn mười tám nữ nhân cũng đủ phân!

Du Dương vô si nói. Làm phân tán tâm tình Lăng Yêu Nhiều, Du Dương lại nói:

- Đúng rồi, nghe nói em có hai nghĩa huynh, một vị đại ca là phụ thân của Vũ Thiển, vậy một vị nghĩa huynh khác có địa vị gì?

- Là Nhị ca của ta gọi là Dương Toái Thần, tên hiệu là tửu quý!

- A! Tửu... Tửu quý?

Du Du Dương cả kinh nói.

Chương 159: Cải Tạo Lực Trường.

- CMN! Làm sao có thể có chuyện trùng hợp như vậy!

Du Dương cả kinh.

- Thế nào?

Lăng Yêu Nhiều không rõ tại sao Du Dương khi nghe đến hai chữ tửu quỷ lại kinh ngạc như vậy.

- Ta nhớ lúc trước ta bị người bán tới nơi này, người bán ta gọi là tửu quỷ, ta dám khẳng định hẳn chính là nhị ca Lý Toái Thần của ngươi!

Du Dương đột nhiên nghĩ thông suốt rất nhiều chuyện, trước đây tửu quỷ cứu mình, mà còn giúp mình đề thăng tu vi, cũng không phải ngẫu nhiên, rất có thể chuyện này là do phụ thân của Trương Vũ Thiên là Trương Thúy Tiên làm nên, hơn nữa tửu quỷ đem mình bán cho Lăng Yêu Nhiều ở đây, cũng có thể là một nước cờ!

- Lăng tỷ tỷ, đại ca ngươi có biệt danh là ma bài bạc đúng không!

Du Dương nói.

- Đại ca vốn có danh hiệu là Đổ Thần, nhưng từ khi đại tẩu(chị dâu) qua đời, hẳn đánh bạc toàn thua, biến thành một tên nát cờ bạc không hơn không kém!

Lăng Yêu Nhiều nói.

Du Dương nói:

- Lăng tỷ tỷ, nếu như ngày hôm nay ta không xuất hiện, bọn họ sẽ không tự hiện thân cho ngươi biết. Đúng rồi, ta biết phụ thân Vũ Thiên bây giờ đang ở đâu, ngươi có muốn đi tìm hắn không?

Du Dương nhớ kỹ ở địa cầu lúc gần đến đây tửu quỷ có nói với hắn, nếu như gặp phải khó khăn thì đến địa phương có sông bạc gọi là Bò Kinh hoàng gia, tìm một người gọi là ma bài bạc! Hiện tại nhớ lại, ma bài bạc kia nhất định là phụ thân của Trương Vũ Thiên là Trương Thúy Tiên.

- Trong mắt đại ca cùng nhị ca, ta vĩnh viễn đều là tiểu cô nương, vô luận ta thay đổi thành thực cờ nào, bọn họ đều đối đãi với ta như là tiểu muội muội!

Lăng Yêu Nhiều nói đến đây, trên mặt hơi có vẻ tức giận.

Du Dương cười nói:

- Ha ha, ta biết, thì ra Lăng tỷ tỷ có tình huống như vậy a! Không quan hệ, ta đeo thêm một ít râu mép, với ngươi nữa là vừa đủ một đôi!

.

Bị Du Dương nói trúng tâm sự, Lăng Yêu Nhiều xấu hổ chỉ có thể dùng bàn tay bé nhỏ của mình đánh vào ngực Du Dương để che dấu sự xấu hổ trong lòng. Lăng Yêu Nhiều từ nhỏ được Trương Thúy Tiên nuôi dưỡng, đối với Trương Thúy Tiên có tình cảm rất sâu không muốn rời xa hắn, đáng tiếc Trương Thúy Tiên vẫn đối đãi với Lăng Yêu Nhiều như là tiểu muội muội của mình, cho nên Lăng Yêu Nhiều mới giả trang thành thực, khiến chính mình biểu hiện ra khí chất nữ nhân thành thực, để hấp dẫn Trương Thúy Tiên chú ý.

- Lăng tỷ tỷ, lượng thứ cho đệ hỏi một câu, ngài năm nay thật sự là bao nhiêu tuổi?

Du Dương nói.

- Hừ, ngươi không biết hỏi tuổi tác nữ nhân vấn đề này không lễ phép sao?

- Ha ha, không lễ phép. Ta đây chỉ có thể tự mình thử nghiệm!

Nói xong, Du Dương muốn đánh về phía Lăng Yêu Nhiều.

- Không nên a!

Lăng Yêu Nhiều đẩy Du Dương ra.

- Mấy ngày nay thân thể người ta không tiện, không nên xằng bậy!
- Ta dám! Tại sao chuyện tốt lần nào cũng đều con mẹ nó có sự cố vậy!

Bất đắc dĩ, Du Dương không thể làm gì khác hơn là buông tha Lăng Yêu Nhiều.

Du Dương trong lòng nhớ đến chuyện của Trương Vũ Thiển, xem ra phụ thân Trương Thúy Tiên biết nữ nhi của mình bị Lam gia bắt đi, nhưng hấn vẫn không đi cứu, “Chẳng lẽ muốn ta đi cứu sao?”

“Nhìn thực lực của tứ quý, thì thực lực Trương Thúy Tiên tuyệt đối sẽ không yếu, nữ nhi mình bị bắt đi, hấn vì sao không đi cứu? Chẳng lẽ là có cái gì ẩn tình!”

Du Dương muốn đi Bồ Kinh hoàng gia sòng bạc tìm phụ thân Trương Vũ Thiển. Nhưng vừa nghĩ lại, liền bỏ ý niệm này đi. Nữ nhân của mình thì mình đi cứu tốt hơn, hơn nữa chính mình có thực lực này, nếu Trương Thúy Tiên không đi cứu nữ nhi của hấn, tự nhiên sẽ có nguyên nhân của hấn.

Nghĩ vậy, Du Dương nhớ tới Diệp Mộng Hàm, Du Dương đánh di động cho Diệp Mộng Hàm. Muốn hỏi một chút tình hình gần đây của Trương Vũ Thiển. Nhưng đáp án là Diệp Mộng Hàm cũng không có ở mặt trăng. Hấn lại nhớ tới Diệp Mộng Hàm ở địa cầu nhậm chức, hiện tại tình hình gần đây của Trương Vũ Thiển cũng không rõ ràng lắm.

Lúc trước Du Dương đi Mạo Hiểm đảo, trong khoảng thời gian này Lăng Yêu Nhiều đã làm cho Du Dương một cái hộ chiếu Hóa Tinh, cho nên hấn hiện tại có thể chứng nhận đến Mặt Trăng, hơn nữa sự tình đã qua ba bốn tháng, đối với lệnh truy nã Du Dương, đã sớm bị đám người bọn họ quên lãng.

Du Dương dự định rời Hóa Tinh, nhưng hiện tại đi hấn lại không yên lòng về Lăng Yêu Nhiều cùng Phong Cuồng Sa. Bọn người Tinh Chiến chỉ là chó săn của Xích Long đế quốc, bọn họ Phong Cuồng Sa đã không thể phản kháng, nếu như là quân chính quy của Xích Long đế quốc, vậy thì bọn họ càng không có cách nào chống đối.

Thực lực của Xích Long đế quốc, Du Dương cũng chỉ hiểu được một ít.

“Phải nghĩ biện pháp làm cho Phong đại ca cùng tỷ tỷ xinh đẹp tăng thực lực mới được! Nhưng dùng biện pháp gì giúp cho hai người bọn họ trong thời gian ngắn tăng thực lực đây? Cao áp lực trường!”

Trong đồng hồ không gian của Du Dương có một cái cao áp lực trường một trăm bội cao áp lực trường, hấn trước đây bị Thiện Như Ngọc thu vào áp súc không gian, theo áp súc không gian của Thiện Như Ngọc. Năm mươi bội cao áp lực trường. Tuyệt đối đủ cho hai người tu luyện.

- Lăng tỷ tỷ. Mỏ nhà máy của chúng ta có hay không quặng mỏ vớt đi?

Du Dương nói.

- Người muốn quặng mỏ vớt đi làm cái gì?

Lăng Yêu Nhiều không biết Du Dương làm gì.

- Chỗ đó có thể hữu dụng! Mỏ nhà máy chúng ta có sao?

- Có mấy mạch khoáng đã khai thác hết nhiều năm, nếu như mà người cần. Ta sẽ gọi bọn hấn kêu công nhân rút khỏi đó!

Lăng Yêu Nhiều nói.

- Tốt, vậy chúng ta đi xem đi!

Du Dương theo Lăng Yêu Nhiều tới hầm mỏ, nhìn thợ mỏ bận rộn ra ra vào vào. Du Dương nhìn từ đó thấy được vài thân ảnh quen thuộc, chính là bọn người da đen trước đây muốn “Làm” Du Dương thành cây hoa cúc, bọn họ bây giờ nhìn thấy Du Dương thì như thấy thần, đều quỳ rạp trên mặt đất không dám lộn xộn, khi trước Du Dương đại triển thâm uy đánh bại tinh phi trên bảng xếp hạng thứ nhất toàn bộ tinh phi đều bị giết, bọn họ đều thấy rất rõ ràng, vừa nghĩ tới người trước mắt chính mình lúc trước muốn đem người ta bạo hoa cúc, bọn họ thật sự sợ Du Dương bị mất hứng sẽ dùng sét đánh bọn họ.

Đối với những tên tiểu nhân này, Du Dương không có tâm tình để ý tới bọn họ. Liếc mắt một cái, Du Dương liền theo Lăng Yêu Nhiều đi qua.

Vài tên da đen người to cao đều bị hù dọa đá ra quần, mà trong đám người đó Trương Tùng hiện tại trong lòng liền hối hận, thầm nghĩ: “Nếu như chính mình trước đây đi theo Du Dương mạnh mẽ này hấn bây giờ thật là tốt!”

Lăng Yêu Nhiều mang theo Du Dương đi xem ba đầu mạch khoáng, ba đầu mạch khoáng cũng đã khai thác gần hết, hàm lượng xích tinh khoáng đã không còn bao nhiêu.

- Nhìn trúng cái nào chưa?

Lăng Yêu Nhiều hỏi.

- Chỗ cuối cùng này đi! Tuy rằng trong mạch khoáng thạch cũng không thiếu xích tinh, nhưng mạch khoáng này phù hợp với yêu cầu của ta nhất, chỗ này đi!

Du Dương nói.

- Tốt, ta lập tức cho bọn hắc kêu công nhân rút tới!

Lăng Yêu Nhiều hành sự phi thường nhanh nhẹn, chỉ hơn nửa giờ, bên trong nhân viên công tác đều thanh lý sạch sẽ!

- Cần ta hỗ trợ không?

Lăng Yêu Nhiều hỏi.

- Cần! Mạch khoáng thạch cách phòng của ngươì tương đối gần, ngươì bây giờ kêu công nhân đem cửa hầm mở cùng tòa nhà nối liền lại đi, sau đó lại đem cửa vào cố gắng ẩn giấu bí mật một chút

Du Dương phân phó xong, hắc ngườì vuông góc thẳng với bậc thang tiến vào bên trong hầm mở.

Du Dương tiến vào bên trong hầm mở, ở phía dưới một đêm. Chờ hắc đi ra thì, Lăng Yêu Nhiều đã đem cửa hầm mở và phòng nằng nối liền cùng một chỗ.

Phong Cuồng Sa ăn “Đại Nguyên Khí Đan” của Du Dương. Sau đó, qua một đêm tu dưỡng đã hoàn toàn khôi phục, hiện tại hắc đang cùng Lăng Yêu Nhiều cùng nhau chờ ở cửa hầm mở.

- Phong đại ca, thương thế của ngươì khỏe hơn chưa?

Du Dương nhìn thấy Phong Cuồng Sa khí sắc hồng hào, trong lòng hết sức cao hứng.

- Đều rất tốt rồi, nhưng mà ta không rõ cánh tay của ta rõ ràng là đứt rồi, nhưng bây giờ...

Phong Cuồng Sa vung vẩy cánh tay mình vài cái, không thể tin sự thực trước mắt mình.

Hiện tại khoa học kỹ thuật, làm ra một cánh tay ngườì cũng không có gì kỳ quái, nhưng làm ra một cánh tay thật, tuy rằng cũng có thể làm được, nhưng không thể tiếp nhận tự nhiên như thể được, không có dấu vết, cùng cánh tay trước kia của mình không có gì thay đổi.

- Muốn làm được cũng rất đơn giản, chỉ cần đủ lực lượng, Phong đại ca ngươì cũng có thể làm!

Du Dương nói.

- Lực lượng siêu nhiên như vậy chỉ có thần mới làm được chuyện này a!

Phong Cuồng Sa có chút không tin, nói.

- Cũng không khó lắm, chỉ cần lực lượng vượt qua hai mươi vạn thất là có thể! Nhưng mà không phải thuần lực lượng, mà là Tư Duy Niệm Lực, nếu làm Tư Duy Niệm Lực vượt qua hai mươi thất, sau đó có thể tự tái tạo tế bào thân thể!

Du Dương giải thích cho Phong Cuồng Sa biết.

- Dùng Niệm Lực xé rách vật chất, sau đó tạo lại thành tế bào? Loại sự tình này với ta mà nói dường như quá xa xôi!

Phong Cuồng Sa nói.

- Tuyệt đối không xa, ta ngay lập tức thiết kế cho Phong đại ca cùng Lăng tỷ tỷ một nơi tu luyện, chỉ cần các ngươì tiến vào bên trong tu luyện gian khổ, không bao lâu sau, các ngươì cũng có thể có lực lượng giống như ta!

Du Dương nói.

Du Dương mang theo Phong Cuồng Sa cùng Lăng Yêu Nhiều tới hầm mở.

Trên mặt đất, Lăng Yêu Nhiều đã che giấu, bước xuống bậc thang xuống hầm khoảng 50m, đã không thấy đường hầm trong mỏ, trước mắt ba ngườì là một cục kim loại dày đặc.

Du Dương dùng đệ nhị trí não lập trình, chế tạo ra một cánh cửa điện tử, cần thân thể đặc biệt nghiêm chỉnh mới có thể đi vào. Mà cửa kim loại là Du Dương dùng năng lực khống chế kim loại của mình chế tạo ra một cánh cửa kim loại mật độ cao, thông thường sơ cấp Võ Thần cũng phải mất rất nhiều khí lực mới có thể làm cho nó mạnh mẽ mở ra.

Tiến vào bên trong cánh cửa, toàn bộ đường hầm trong hầm mở đều bị Du Dương dùng kim loại khảm trên vách tường một tầng dày đặc, toàn bộ đường

hầm trong mỏ giống như một cái ống sắt thật lớn.

Phong Cuồng Sa đi vào bên trong vài bước

- Trong này cùng áp lực bên ngoài thế nào lại không giống nhau?

Phong Cuồng Sa lại đi tới vài bước

- Há? Lại tăng thêm, đây là...

- Nơi này hiện tại được ta tái tạo thành năm mươi lần cao áp lực trường tự nhiên, cũng đủ cho Phong đại ca cùng Lăng tỷ tỷ hai người các ngươi trong khoảng thời gian ngắn tu luyện thành Vô Thần! Đặc biệt Phong đại ca ngươi tu luyện ở nơi này, không tới hai tháng bản thân ngươi có thể tu luyện ra Lực Trường Linh Vực.

Du Dương nói.

- Năm mươi lần cao áp lực trường tự nhiên!

Hai người Phong Cuồng Sa cùng Lăng Yêu Nhiêu đều cả kinh.

Năm mươi bội a! Còn là cao áp lực trường tự nhiên! Nếu như tin tức này truyền đi, khẳng định toàn bộ đại lục võ giả trên Đông Thắng Thần Châu đều phải điên cuồng, chắc chắn khiến cho các thế lực khắp nơi phải tranh đoạt.

- Ta hiện tại chỉ có thể làm ra được năm mươi lần cao áp lực trường tự nhiên. Nếu như các ngươi cần bội số cao áp lực trường lớn hơn mà nói, chỉ có trên mạo hiểm đảo mới có! Ở trên đây, ta sẽ giúp các ngươi tìm được bội số cao áp lực trường lớn hơn!

Du Dương nói.

- A! Vẫn còn... vẫn còn còn bội số lớn hơn sao?

Lăng Yêu Nhiêu cùng Phong Cuồng Sa hai người lần thứ hai kinh hãi.

Du Dương sau khi trở về, hết lần này đến lần kia gây cho hai người chấn động. Hai người đến muốn chết lặng!

- Phong đại ca, Lăng tỷ tỷ, hai người các ngươi trước hết ở chỗ này tu luyện, để ta xem xem còn biện pháp nào giúp các ngươi đề thăng thực lực nhanh hơn không!

Du Dương lại nói.

- Ách! Còn có biện pháp khác!

Lăng Yêu Nhiêu cùng Phong Cuồng Sa hai người hoàn toàn không biết nói gì.

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 160: Tạo Thần.

Du Dương dự định cho Phong Cuồng Sa cùng Lăng Yêu Nhiêu lắp đặt plug-in sinh vật nhanh chóng đề cao tốc độ tu luyện. Nhưng dạng plug-in này lại làm khó Du Dương. Những plug-in khác hoàn hảo, có thể tùy thời lắp đặt trên thân thể hai người, nhưng plug-in trí não lại không được, lắp đặt nhất định sẽ khiến hai người bọn họ phát hiện, Du Dương không thể nào giải thích rõ ràng cùng hai người bọn họ, lại sợ hai người bọn họ không chịu nhận.

- Cho Phong đại ca cùng Lăng tỷ tỷ chuyển hoá dạng plug-in gì đây?

Du Dương khó khăn.

Tây Bộ biên giới Xích Long đế quốc Phi Hoàng thành.

Phi Hoàng thành phủ thành chủ.

Thành chủ Xích Diệt Sơn đang ngồi trên ghế dựa làm bằng da thú của hắn.

Xích Diệt Sơn là hoàng đệ của hoàng đế Xích Long đế quốc, tuy rằng không phải huynh đệ ruột thịt, nhưng bản thân Xích Diệt Sơn tu luyện ra Lực Trường Linh Vực, cho nên được Xích Long hoàng đế trọng dụng. Không chỉ cho hắn trấn thủ Tây Bộ biên giới Phi Hoàng Thành, đồng thời còn phong hắn là Chinh Tây đại tướng quân, mở rộng bản đồ phía tây Xích Long đế quốc.

Xích Diệt Sơn hướng tổng quản thân tín chính mình Hồ Vạn nói:

- Năm huynh đệ Tinh Chiến đã đi được một ngày một đêm, tại sao lại chưa trở lại, một chút tin tức cũng không có?
- Tướng quân, ta đã phái người đi tìm hiểu! Hắn là lập tức có tin tức!

Hồ Vạn cúi đầu nói.

Lúc này, dụng cụ thông tin của Hồ Vạn lập tức có tiếng vang, tin tức chuyển tới, hắn vừa xem hai câu lập tức sắc mặt đại biến!

- Thế nào, xảy ra chuyện gì?

Xích Diệt Sơn nói.

- Thành chủ, gặp chuyện không may! Tinh Chiến bọn họ, bọn họ
- Bọn họ thế nào? Chẳng lẽ thất bại?

Xích Diệt Sơn cả kinh nói.

- Không phải! Là bọn hắn mất tích.

Hồ Vạn nói.

Xích Diệt Sơn bị hù dọa lập tức nhảy xuống ghế da thú, cả kinh nói:

- Cái gì? Mất tích! Thế nào lại mất tích?
- Bọn họ ngày hôm qua đi cướp một khu mỏ nhà máy nhỏ, nhưng từ khi đó tới giờ vẫn không có trở lại!

Hồ Vạn nói.

- Một người cũng chưa trở lại?
- Vâng, một người cũng chưa có trở lại!

Xích Diệt Thiên ngồi trên ghế da thú của hắn suy nghĩ, một lúc sau hắn lại nói:

- Mỏ nhà máy kia rất đáng tiền, đáng giá để bọn họ phản bội ta?
- A! Tuy rằng mỏ xích tinh quặng kia giá trị chút tiền, nhưng cũng không thể sánh bằng đế quốc chúng ta cho bọn họ chỗ tốt! Bọn họ sẽ không vì lợi ích nhỏ như vậy phản bội chúng ta, Năm huynh đệ bọn họ đều là người thông minh, sẽ không làm ra chuyện ngu ngốc như thế!

Hồ Vạn nói.

- Vậy chuyện gì xảy ra? Lẽ nào bọn họ đều bị giết?

Nói ra lời này, ngay cả Xích Diệt Sơn chính mình cũng không tin.

- Chắc có lẽ không, nói như thế nào Tinh Chiến cũng là Võ Thần, ai có bản sự lớn như vậy vô thanh vô tức giết chết hắn, còn hơn 300 tên thuộc hạ bị giết thì không có khả năng. Tuyệt đối không có khả năng.

Hồ Vạn nói.

- Ngày mai người mang theo 2000 Xích Giáp Quân, ta cùng người đi xem mỏ nhà máy đó rốt cuộc có bản lĩnh ra sao!

Thuộc hạ mất tích, Xích Diệt Sơn làm tướng quân, đương nhiên phải đem sự tình tìm hiểu rõ ràng.

Phong Cuồng Sa cùng Lăng Yêu Nhiêu ở trong năm mươi lần cao áp lực trường đã được Du Dương tái tạo tu luyện, mà Du Dương vẫn đang suy nghĩ biện pháp giúp hai người nhanh chóng gia tăng thực lực.

Du Dương đã bác bỏ ý nghĩ cho hai người lắp đặt plug-in trí não, Du Dương trong lòng suy nghĩ “Cho bọn họ plug-in chuyển hoá gì để nhanh chóng đề cao thực lực đây? Lẽ nào dùng từ trường quá nhiều khí cụ chuyển hoá thành plug-in từ trường lĩnh vực giống của ta? Tuy rằng cũng được, nhưng sau

này bản thân tu luyện được Lực Trường Linh Vực, plug-in này có điểm yếu!”

Hiện tại Du Dương phạm vi của Lực Trường Linh Vực đã đạt được 300m, so với phạm vi Từ Trường Linh Vực muốn lớn hơn, hiện tại Từ Trường Linh Vực trừ đối với không chế vật chất kim loại, đã thể hiện tác dụng không nhiều lắm.

“Trí não không thích hợp, mà từ trường quá nhiều khí cụ lại yếu, làm thế nào chuyển hoá tốt đây?” Du Dương không muốn tùy tiện cho phân thân Du Dương chuyển đổi plug-in thân thể, một cái plug-in đẳng cấp cao thì cần rất nhiều năng lượng.

Một cái đồng dạng hô hấp xuyên qua da của Du Dương, xuất hiện trên bàn tay Du Dương, “Nếu có thể cho bọn họ chuyển đổi thành Vô Thân phân thân thì tốt rồi!”

“A! Đừng rồi! Nếu như phân thân trên người ta lấy ra một ít, đưa cho bọn họ chuyển hoá thành plug-in Lực Trường Linh Vực, Phong đại ca cùng Lăng tỷ tỷ không phải tự mình có được lực trường linh vực sao?” Linh quang trong đầu Du Dương chợt lóe, đột nhiên nghĩ đến một ý kiến hay.

Du Dương lập tức đem tiểu phân thân hút vào plug-in chuyển hoá khí cụ của mình, “có hay không chuyển hoá thành Lực Trường Linh Vực plug-in?”

Bởi vì khí cụ sinh vật plug-in đã thăng cấp đến Hồng Toàn cấp, có thể tự động dựa theo ý thức Du Dương đặt ra yêu cầu công năng với plug-in chuyển hoá. Chỉ cần sử dụng tài liệu phù hợp với yêu cầu, thì chuyển hoá khí cụ có thể chuyển đổi ra plug-in cần thiết đúng như yêu cầu.

“Không thể chuyển hoá! Vật chất vốn đã là Sinh vật plug-in, không thể nào tiến hành chuyển hoá lần nữa”. Chuyển hoá khí cụ plug-in trả lời Du Dương.

- Đelml! Tại sao lại như vậy! Thật vất vả mới nghĩ ra một ý nghĩ tốt, nhưng lại không thể chuyển hoá!

Trong lòng Du Dương phi phươg thất vọng, ý nghĩ tốt, lại không thể thực hiện, điều này làm cho Du Dương vô cùng buồn bực.

- Con mẹ nó! Ta không tin có thể làm khó được ta!

Du Dương đi tới chỗ tái tạo năm mươi lần cao áp lực trường. Du Dương tiến vào bên trong cao áp lực trường, Lăng Yêu Nhiều cũng đang ở bên trong năm lần cao áp lực trường tu luyện, còn Phong Cuồng Sa thì đang ở giữa sáu lần cao áp lực trường tu luyện, Du Dương không có quá rối hai người, mà là đi vào bên trong lực trường.

Năm mươi lần cao áp lực trường, đối với Du Dương mà nói như đi trên đất bằng, hơn hai trăm lần cao áp lực trường Du Dương đều có thể thừa nhận.

Du Dương đang bên trong cải tạo cao áp lực trường nhìn một lọ thủy tinh chứa dịch thể đang lơ lửng, dịch thể này có khả năng phân sức hút trái đất, có thể trôi lơ lửng trên không trung. Tuy rằng dịch thể đứng im bất động, nhưng bên trong lại có dòng nước chậm chậm chảy.

Không ai biết vật chất này là gì, trước đây Nhiếp Thiên Phong dùng vật này giúp Bộ Thái Văn đề cao tu vi, đặc biệt vì năng suất tầm dị bảo. Sau lại rơi vào trong tay Thiện gia, hiện tại nó ở trong tay Du Dương.

Lúc đầu Du Dương định trả lại cho Thiện Như Ngọc, nhưng hiện tại giữa hai người phát sinh sự kiện kia khiến cho bọn họ phi thường xấu hổ, cho nên Du Dương quên đem đồ vật trả lại cho Thiện Như Ngọc. Hiện tại vừa vận cải tạo cho Phong Cuồng Sa cùng Lăng Yêu Nhiều thành cao áp lực trường.

Bởi vì hai người Phong Cuồng Sa cùng Lăng Yêu Nhiều đang tu luyện, nên Du Dương không dám làm ra động tĩnh quá lớn, hẳn đối với dịch thể thủy ngân ngoắc ngoắc ngón tay, vài giọt dịch thể thủy ngân đổ ra, bởi vì một ít dịch thể thủy ngân không có ảnh hưởng tới cao áp lực trường.

Vài giọt thủy ngân dịch thể bay vào trong tay Du Dương. Lần thứ hai Du Dương lại hướng plug-in chuyển hoá khí cụ hỏi:

- Chuyển hoá khí cụ, có thể chuyển hoá thành plug-in lực trường linh vực hay không?

“Vật chất phù hợp yêu cầu chuyển hoá, có thể chuyển hoá!”

- Ta xxx! Thật có thể!

Du Dương hưng phấn nhảy dựng lên, nếu như không phải sợ ảnh hưởng đến hai người Phong Cuồng Sa cùng Lăng Yêu Nhiều, Du Dương thật muốn vui vẻ hét lớn một tiếng.

Có thể chuyển hoá! Đây là khái niệm gì a! Điều này đại biểu cho Du Dương sau đó có thể tùy tiện chế tạo ra cho chính mình Lực Trường Linh Vực sơ cấp Vô Thân.

- Đelml, ta đây không phải có thể chế tạo ra một chi quân đội sơ cấp Vô Thân sao! Cần quét Hỏa Tinh tính là cái đếch gì, lão tử cần quét Thái Dương Hệ cũng không thành vấn đề a!

Nghĩ đến mình có thể sở hữu một quân đội sơ cấp Vô Thân, cảnh tượng đó thực sự rất oai phong a!

Du Dương trước tiên bỏ trạng thái dịch vật vào hai cái lọ nhỏ làm mẫu, sau đó đem chúng chuyển hoá thành sinh vật plug-in, làm cho plug-in phát huy ra uy lực lớn nhất, Du Dương đem hai lọ mẫu trạng thái dịch vật chuyển hoá thành sinh vật plug-in cấp Hồng Toàn, mỗi cái plug-in đều tiêu hao một trăm vạn tinh năng lượng của hắn.

Du Dương không có nhiều năng lượng như thế để chuyển hoá plug-in khí cụ. Bất quá bây giờ hắn là lão bản mở xích tinh, cho plug-in chuyển hoá khí cụ sung hai trăm vạn tinh cũng không là bao.

Bất quá sử dụng hai vạn tinh làm cho nhà máy hao tổn không ít. Nếu như Du Dương muốn sáng tạo ra số lượng lớn sơ cấp Võ Thần, vậy mở xích tinh quảng nhỏ này không thể thỏa mãn yêu cầu của hắn.

Du Dương chờ hai người Lăng Yêu Nhiều cùng Phong Cuồng Sa sau khi tu luyện xong. Liền gọi vào phòng Lăng Yêu Nhiều.

- Phong đại ca, Lăng tỷ tỷ, ta đã tìm được phương pháp giúp các người nhanh chóng đề cao thực lực rồi! Du Dương hô lớn.

- Thật sự có phương pháp nhanh chóng đề cao thực lực!

Phong Cuồng Sa mặc dù biết Du Dương có năng lực biến thái, nhưng làm cho hai người thực lực tăng nhanh, Phong Cuồng Sa có chút không thể tin được.

- Có, ta ở mạo hiểm đảo gặp được một vị Y Tiên, hắn am hiểu luyện đan, hắn cho ta ba viên Khai Thần đan có thể làm cho năng lượng Niệm Lực Thôi Động phóng ra bên ngoài cơ thể. Hình thành chính mình lực trường lĩnh vực sơ cấp Võ Thần!

Du Dương nói.

Du Dương không thể đem chân tướng nói cho hai người, sợ bọn họ không chịu nhận, chỉ có thể bịa ra việc “Khai Thần đan” để che dấu một chút.

- Khai Thần đan? Ăn xong có thể trở thành Võ Thần?

Hai người Lăng Yêu Nhiều cùng Phong Cuồng Sa không thể tin vào lỗ tai chính mình.

- Ta lúc đầu cũng là ăn Khai Thần Đan mới có lực trường lĩnh vực của mình, sau đó thêm một ít kỳ ngộ, cho nên mới được trình độ như ngày hôm nay! Bất quá thuốc này phi thường bá đạo, nếu như không thể thừa nhận được lực của nó có thể bạo thể mà chết, bởi vậy là nguyên nhân mà ta không dám đưa các người ăn! Bất quá ta vừa rồi mới liên hệ Lý Y Tiên mạo hiểm đảo, chỉ phương pháp về sau các người dùng thuốc, ta có thể giúp các người khống chế được lực hấp thu. Tuyệt đối sẽ không xuất hiện bất kỳ nguy hiểm nào.

Du Dương nói. Du Dương nói dối không chớp mắt, hai người Phong Cuồng Sa cùng Lăng Yêu hoàn toàn tin tưởng lời Du Dương nói.

Du Dương giả vờ lấy ra hai viên thuốc bỏ, sau khi ăn hai viên, Du Dương để cho hai người bọn họ khoanh chân ngồi xuống, sau đó Du Dương hai tay đặt ở sau lưng hai người, giả vờ cho hai người vận công hấp thu được lực.

Du Dương thừa dịp này, đem plug-in đã chuyển hoá xong lắp đặt vào thân thể hai người.

Vài giọt lực trường vật chất, sau đó chuyển hoá thành sinh vật plug-in cấp Hồng Toàn. Hắn có thể cho người khác sử dụng được 100m phạm vi lực trường lĩnh vực. Phạm vi như thế, tương đương với Lực Trường Lĩnh Vực tu luyện tới thập trọng thiên sơ cấp Võ Thần bởi vậy có thể thấy plug-in chuyển hoá khí cụ của Du Dương công năng cường đại cỡ nào.

Bất quá plug-in cũng không phải vạn năng, tuy rằng hắn có thể cho người khác phạm vi Lực Trường Lĩnh Vực nhưng lại không thể đề thăng lực lượng cho người khác, giống như lực lượng mạnh nhất của Phong Cuồng Sa là bảy vạn chín ngàn thất, như vậy hắn cũng chỉ có thể xuất ra bên ngoài tư duy niệm lực lực lượng cao nhất cũng chỉ có bảy vạn chín ngàn thất.

- Tốt!

Du Dương vỗ tay nói.

- Tốt?

Hai người vừa ăn đan dược xong, mới ngồi xuống đất không tới 10 giây mà đã được rồi!

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 161: Hiễn Lộ Thần Uy.

- Tốt rồi sao.

Phong Cuồng Sa ngạc nhiên nói. Ăn đan dược vào căn bản không hề có cảm giác gì cả.

- Haha, bây giờ ta lực lượng cao như vậy, hóa giải được lực chỉ là chuyện cón con mà thôi. Được rồi, hai người thử phóng niệm lực ra ngoài cách không thử vật xem sao.

Du Dương nói.

Lăng Yêu Nhiều quay về phía chén nước trên bàn, vung tay một cái chén nước ngay lập tức bay đến tay của nàng.

- A! Ta đang nằm mơ sao?

Lăng Yêu Nhiều không thể tin đây là sự thật.

Một viên đan dược lại có thể có tác dụng lớn như vậy.

Phong Cuồng Sa cũng thử một chút, hần liền cảm thấy có chút khác biệt.

- Không đúng! Tuy rằng ta không có tu luyện tới lực trường lĩnh vực, nhưng ta đối với lực trường lĩnh vực cũng có hiểu biết một chút, nhất trọng thiên Võ Thần, phạm vi lĩnh vực chỉ có bán kính 10m, mà lực trường lĩnh vực của ta dĩ nhiên lại đạt đến 100m.

Lăng Yêu Nhiều và Phong Cuồng Sa cùng nhìn về phía Du Dương.

- Ách!

Du Dương trong lòng đồ mồ hôi, lúc trước chỉ muốn làm sao giúp hai người tăng nhanh thực lực, lại quên đi mất chi tiết này, Du Dương làm ra dáng vẻ cao nhân nói dối mặt không đổi sắc:

- Chuyện này, vừa nãy lúc ta giúp các người hóa giải được lực có truyền thêm một ít công lực của ta vào, cho nên hai người lĩnh ngộ lực trường lĩnh vực có phạm vi tăng lớn hơn rất nhiều.

- Truyền công?

- Không đúng! Ta không có cảm giác gì a! 10 giây cũng chưa tới, người làm sao mà truyền công?

Phong Cuồng Sa và Lăng Yêu Nhiều nghi ngờ hỏi.

- Haiz!

Du Dương xoa xoa cái trán đầy mồ hôi của mình, nói:

- Ta truyền công tuy rằng thời gian ngắn, nhưng mà chất lượng a! Thôi bỏ đi, có giải thích với các người, chắc các người cũng không thể hiểu được đâu, chờ khi các người đạt tới trình độ như của ta thì liền dễ hiểu rồi.

Du Dương giải thích không rõ, liền trực tiếp giả bộ cao thâm.

Du Dương lại nói:

- Tuy bây giờ các người đã có được lực trường lĩnh vực của chính mình, hơn nữa phạm vi cũng rất lớn, nhưng đây cũng không phải là tự bản thân tu luyện mà có, cho nên lực lượng của các người vẫn không thay đổi, Phong đại ca lực lượng của người là bảy vạn chín ngàn chín trăm thất, hiện giờ vẫn là bảy vạn chín ngàn chín trăm thất. Các người chỉ khác với người khác ở chỗ là đã có được lực trường lĩnh vực của chính mình, cho nên sau này các người cần phải siêng năng tập luyện, đem lực lượng của bản thân tăng cao hơn.

Tuy rằng Phong Cuồng Sa và Lăng Yêu Nhiều lực lượng còn rất thấp, nhưng có và không có lực trường lĩnh vực là hai khái niệm khác nhau, khi đánh nhau cường giả có lực trường lĩnh vực hoàn toàn chiếm ưu thế tuyệt đối, hơn nữa người có lực trường lĩnh vực còn có thể sử dụng kinh thế cấp vũ kỹ.

Du Dương các cứ vào đặc điểm của hai người, lại truyền cho mỗi người ba môn kinh thế cấp vũ kỹ. Bởi vì lực lượng hai người vẫn còn thấp, có một vài vũ kỹ cần phải xé rách vật chất, bọn họ còn không có cách nào sử dụng. Nhưng lực trường lĩnh vực của hai người đặc biệt lớn.

Du Dương truyền cho Lăng Yêu Nhiều kinh thế cấp vũ kỹ theo thứ tự là Bán Nguyệt Phong Phận Dao, Băng Phong Thiên Lý và Thủy Thần Kiếm.

Còn truyền cho Phong Cuồng Sa là Kinh Thế Đế Hoàng Quyền, Đại Lăng Đào Sa, Liệt Không Phong Nhận Trảm.

Đem kinh thế cấp vũ kỹ truyền thụ cho Phong Cuồng Sa và Lăng Yêu Nhiều, Du Dương nghĩ hai người sau này tự bảo vệ chắc không có vấn đề gì, liền quyết định lập tức đi trước Mặt Trăng giải cứu Trương Vũ Thiên.

Du Dương không thể đợi thêm được nữa rồi, tuy rằng hiện tại hần không thiếu nữ nhân, dù lúc trước mình cùng Trương Vũ Thiên hành động thân mật nhất chỉ là nắm tay, bình thường muốn hôn mỗi một cái cũng khó khăn, nhưng Trương Vũ Thiên là mối tình đầu của hần, Du Dương lại ưa thích cái tính

cách nóng này của Trương Vũ Thiến. Tình cảm giữa hai người không cách nào dùng ngôn ngữ có thể diễn tả được.

Sáng sớm ngày thứ hai, Du Dương thu thập xong hành lý, chuẩn bị đi Mặt Trăng.

- Phong đại ca, nếu như còn có người đến cướp đoạt mỏ nhà máy này, cứ cho bọn chúng cướp. Cùng lắm thì chờ ta trở lại, chúng ta sẽ lấy lại nó.

Du Dương dặn dò trước khi đi, hẳn không muốn chuyện lần trước xảy ra một lần nữa.

- Tốt, ta biết rồi!

Phong Cuồng Sa nói.

Du Dương nói có thể lấy về, vậy thì nhất định có thể lấy về.

Phong Cuồng Sa thấy Du Dương và Lăng Yêu Nhiều còn có lời muốn nói với nhau, thức thối chuồn qua một bên.

Du Dương đi tới trước người Lăng Yêu Nhiều, nói:

- Lăng tỷ tỷ, thân thể ngươi còn vấn đề sao, nếu như ngày mai có thể ‘cái đấy’ thuận tiện thì ta đây sẽ đợi đến ngày mai hai chúng ta cùng nhau bàn chuyện nhân sinh. ‘Bảo bối’ ngươi để cho ta đợi nhiều năm như vậy cũng đến lúc để cho ta hái lấy rồi chứ.

- Hừ! Không thuận tiện, ngày mai không thuận tiện, ngày kia không có thuận tiện, ba ngày sau cũng không có thuận tiện!

Đối với Du Dương miệng lưỡi ba hoa, Lăng Yêu Nhiều rất tức giận, đặc biệt bên cạnh còn đang có người thế mà hắn lại có thể nói trắng ra như thế.

- Ách! Thế lúc nào có thuận tiện a?

Du Dương méo mặt nói.

- Bản tiểu thư lúc nào cao hứng, thì lúc đó thuận tiện! Cho nên ngươi cứ an tâm mà đi đi!

Lăng Yêu Nhiều nói.

- An tâm? Ta sao có thể an tâm! Để một cô gái xinh đẹp quyến rũ như này ở chỗ này, ta làm sao có thể an tâm! Không bằng...

Du Dương liến môi háo sắc liếc mắt về phía ngực Lăng Yêu Nhiều.

- Không bằng cái gì?

Lăng Yêu Nhiều nghi ngờ hỏi lại.

Không bằng chúng ta cứ ‘vượt đèn đỏ’ đi.

Du Dương vô sỉ nói.

- Ngươi... Vô sỉ! Đi chết đi!

Lăng Yêu Nhiều một cước đá bay Du Dương đi xa vạn dặm.

Oanh! Du Dương bị đá văng lên trời, vừa lúc đập vào một cái phi hành khí bay ngang qua.

Du Dương vừa định cứu người, nhưng sau đó liền phát hiện ra đây là một cái phi hành khí không người, một cái trí năng phi hành khí dùng để điều tra trinh sát.

- Là ai đang điều tra mỏ nhà máy của chúng ta !

Du Dương ngực không phi hành, đứng ở giữa trời, hắn thấy ở phương Đông có mấy trăm cái phi hành khí bay tới, tại trung tâm đông đảo phi hành khí, có một chiếc chiến hạm to lớn hơn trăm mét, bọn họ đứng là hướng phía nhà máy mỏ đang chậm rãi bay tới.

Tại trên chiếc chiến hạm lớn nhất, Du Dương thấy trên khung máy có in một cái hỏa điểm cự long màu đỏ thẫm, chính là ký hiệu của Xích Long đế quốc.

Du Dương hạ xuống mặt đất.

Lăng Yêu Nhiều quan tâm hỏi:

- Ngươi không sao chứ, lần sau ta không đá ngươi nữa!

Du Dương nói:

- Không có việc gì, ta bây giờ ‘vượt đèn đỏ’ hai mươi lần cũng không có vấn đề gì, hehe.

- Người...

Du Dương không để ý tới Lăng Yêu Nhiều chuẩn bị nổi giận, mà là quay sang nói với Phong Cuồng Sa:

- Phong đại ca, quân đội Xích Long đế quốc, xem ra là đang đi về phía chúng ta.

Phong Cuồng Sa và Lăng Yêu Nhiều theo ngón tay Du Dương chỉ nhìn theo, thấy được đầy trời phi hành khí đang ùn ùn kéo đến phía xích tinh quảng bay đến.

- Bọn họ nhất định là vì đám người Tinh Chiến mà đến!

Phong Cuồng Sa nói.

- Du Dương, làm sao bây giờ?

Lăng Yêu Nhiều nhìn về phía Du Dương, hỏi.

- Không có việc gì, hai người các người hiện tại là Võ Thần rồi, bọn hắn là cái chim gì! Bọn họ nếu nói lời khó nghe, chúng ta diệt sạch bọn hắn. Dù sao chúng ta cùng Xích Long đế quốc sớm có cừ oán rồi, lúc nữa không cần do dự, nên đánh thì cứ đánh.

Du Dương nói.

Phong Cuồng Sa và Lăng Yêu Nhiều thấy phi hành chiến hạm khổng lồ của Xích Long đế quốc, trong lòng có chút lo lắng, nhưng thấy Du Dương tự tin như vậy, hai người bọn họ cũng quyết tâm hơn.

Xích Long đế quốc cùng đám tinh phi Tinh Chiến kia không giống nhau. Lúc này tới đây, đều là đội ngũ tinh anh Xích Giáp Quân của Xích Long đế quốc. Hai nghìn Xích Giáp Quân đứng trên phi hành khí, đem nhà máy xích tinh quảng vây ở giữa, giống như một cái lưới che, trùm kín bầu trời phi trên nhà máy.

Tổng quân phủ tướng quân Hồ Vạn, chân đạp phi hành khí từ trên chiến hạm to lớn hạ xuống.

Hồ Vạn bay đến bầu trời phía trên ba người Du Dương, cao ngạo nhìn xuống, chỉ vào Du Dương nói:

- Vừa rồi là do người đụng vào làm hỏng chiếc điều tra khí cụ Ứng Nhân của chúng ta?

- Con mẹ nó, đúng là bốc phét không biết điều! Rõ ràng là phi hành khí của các người đập vào người ta mới đúng.

Du Dương nói.

- Ách!

Hồ Vạn được xem là đệ nhất nhân bên cạnh tướng quân Xích Diệt Sơn, hắn nhiều mưu mô, rất am hiểu lấy cớ trị người, lại không nghĩ bị Du Dương đoạt lời trước.

- Tiểu tử, người biết ta là ai không?

Hồ Vạn sắc mặt tức giận nói.

Du Dương đánh giá Hồ Vạn từ trên xuống dưới một lượt, sau đó vỗ tay một cái nói:

- A! Ta nhớ ra rồi! Ta có xem một bộ phim điện ảnh ‘đồng tính nam’, người không phải chính là nam diễn viên chính đó chứ! Thất kính, thất kính!

Hồ Vạn nghe được Du Dương nói, tức giận đến nỗi khuôn mặt biến thành màu đen, Du Dương lại nói tiếp:

- Có một chuyện lâu nay ta đặc biệt tò mò, diễn to như vậy, các người có dùng cái gì bôi trơn sao? Là mỡ bò, hay là...

- Đeln! Người muốn chết!

Hồ Vạn triệt để nổi giận, quát:

- Người đâu, giết hắn cho ta.

Hồ Vạn ra lệnh một tiếng, lập tức có một gã thiên tướng từ trên phi hành khí nhảy xuống, đánh úp về phía Du Dương trên mặt đất.

Du Dương nhìn tên thiên tướng đang lao về phía hắn, khóe miệng lộ ra nụ cười tà khinh miệt.

- Kinh thế cấp vũ kỹ, Kinh Thế Đế Hoàng Quyền!

Nhìn có người lao đánh về phía Du Dương, Phong Cuồng Sa lập tức tung một quyền hướng về phía bóng người từ trên trời nhảy xuống.

Chiêu kinh thế cấp vũ kỹ này là Du Dương học trộm từ Lý Long cư dân trên mạo hiểm đảo, hiện tại truyền cho Phong Cuồng Sa, Phong Cuồng Sa vừa mới học được không lâu, bây giờ liền đem ra thử chiêu.

Thiên tướng kia vừa nhảy xuống phi hành khí, đang muốn đi tập kích Du Dương, chỉ thấy một nắm tay thật lớn do khí công hình thành từ mặt đất lao lên.

Nắm tay rộng năm mét, hơn nửa tốc độ cực nhanh, chỉ thấy thiên tướng kia vừa lao xuống được nửa đường, đã thấy bị nắm tay to lớn đánh bay lên.

- Kinh thế cấp vũ kỹ, Bán Nguyệt Phong Nhật Dao.

Vù! Một cái phong nhận (đao gió) dài gần một mét từ trong tay của Lăng Yêu Nhiều bay ra ngoài.

Phốc! Một đao, chém ngang người tên thiên tướng kia, đem thi thể chia làm hai.

- Cigt...

Hồ Vạn bị biến cố trong nháy mắt này làm choáng váng.

Đây chính là kinh thế cấp vũ kỹ a! Người khác không biết, nhưng hẳn chính là quân gia kiêm sư gia của Xích Diệt Sơn, hẳn rõ ràng hơn ai hết về kinh thế cấp vũ kỹ, muốn sử dụng được kinh thế cấp vũ kỹ, thì chắc chắn phải là Võ Thần có lực trường lĩnh vực của chính mình.

Vừa nãy Hồ Vạn nhìn ra một chút phạm vi lực trường lĩnh vực của hai người Phong Cuồng Sa và Lăng Yêu Nhiều ít nhất cũng ngoài 50m.

50m a ! Đó chính là ngũ trọng thiên Võ Thần trở lên. Hơn nữa lại còn là hai người !

- Trời ơi! Tướng quân Xích Diệt Sơn mới chỉ là tứ trọng Võ Thần!

Nghĩ vậy, mồ hôi trên người Hồ Vạn chảy xuống như mưa.

Hồ Vạn sợ hãi kêu lên một cái, mà Xích Diệt Sơn trên phi hạm to lớn lại càng hoảng sợ hơn.

- Một cái nhà máy xích tinh quảng nhỏ nhỏ cũng ẩn giấu hai cai Võ Thần, lại còn là đã ngoài ngũ trọng thiên Võ Thần, điều này sao có khả năng.

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Địch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 162: Đi Mặt Trăng.

Xích Diệt Sơn cử Hồ Vạn cùng với hai nghìn Xích Giáp Quân đến đây. Cứ tưởng dẹp cái nhà máy mỏ này dễ như ăn kẹo, nào ngờ đến đây mới biết đụng trúng thiết bản rồi.

Hiện tại Xích Diệt Sơn cùng Hồ Vạn hai người tiến thoái lưỡng nan, không biết nên làm thế nào cho phải.

Du Dương ngoắc ngón tay, phi hành khí dưới chân Hồ Vạn mất đi không chế, bị Du Dương dùng niệm lực kéo đến trước người của hắn.

- Trời ạ! Lại thêm một Võ Thần!

Hồ Vạn hiện tại cực kỳ hối hận, thầm nghĩ “Dĩ nhiên lại là ba vị Võ Thần, vừa nãy ta thật không nên kiêu ngạo như vậy”.

Du Dương cách không bắt Hồ Vạn đưa tới trước người của mình, nói:

- Ta thật sự còn không biết ngươi đi, nói xem ngươi là ai?

Hồ Vạn liên tục xoa mồ hôi lạnh trên trán, nói:

- Ta...ta là Hồ Vạn, tổng quản phủ thành chủ Phi Hoàng thành Xích Long đế quốc, sư phụ của đại tướng quân Xích Diệt Sơn!

- Tên gì? Hồ Vạn?

- A, Võ Thần đại nhân có nghe qua tên của tiểu nhân sao?

Hồ Vạn ngạc nhiên nói.

- Haha, chưa từng nghe. Có điều tên của ngươi cũng rất có ý tứ đấy chứ, nếu ngươi đi chơi mát chược nhất định là không hề đầu cũng không hề bính a!

Du Dương cười nói.

- Ách!

Hồ Vạn đang tự hỏi xem làm cách nào thoát thân thì Du Dương đột nhiên quát:

- Các ngươi cmm không ở phủ tướng quân của các ngươi chơi mát chược cho tốt, lại lần lượt kéo nhiều người như thế đến địa bàn của ta là có ý đồ gì?

- Chúng ta... chúng ta chỉ là đi ngang qua.

Hồ Vạn quay về phía Xích Diệt Sơn trên phi hạm hô lớn :

- Tướng quân, chúng ta chỉ là đi ngang qua, đúng không ?

- Đi ngang qua ? Nơi này là địa bàn của ta, các ngươi chưa đc ta cho phép mà dám tùy tiện đi ngang qua, cút xuống giao nộp lộ phí cho ta !

Du Dương tư duy niệm lực khẽ động, làm nhiễu loạn hệ thống động lực tất cả phi hành khí trong phạm vi 300m, ngay cả phi hạm to lớn kia cũng chịu ảnh hưởng đều rơi xuống.

- Sát! Giết hết bọn chúng cho ta!

Xích Diệt Sơn nhảy lên trên không thét lên.

Nói như thế nào thì hắn cũng là chinh tây đại tướng quân của Xích Long đế quốc, cũng là một nhân vật quyền khuynh một phương, cũng là một Võ Thần cao cao tại thượng, mặt mũi hắn không thể đánh mất, mà mặt mũi Xích Long đế quốc hắn càng không thể đánh mất.

Tuy rằng Du Dương thể hiện ra lực lượng vượt quá tưởng tượng, nhưng Xích Diệt Sơn nhưng không tin Du Dương thực sự đã vượt qua Võ Thần, Xích Diệt Sơn cho rằng Du Dương ở tại bốn phía mở nhà máy lắp đặt các loại đồ vật từ lực khuấy rầy khí cụ.

- Sát!

Xích Diệt Sơn mang đến Xích Giáp Quân là tinh anh quân đội của Xích Long đế quốc, Xích Diệt Sơn ra lệnh một tiếng, bọn họ lập tức hướng Du Dương ba người xung phong liều chết lao qua.

Ba người vs hai nghìn, tràng diện cực kỳ hoành tráng.

- Phong đại ca, Lăng tỷ tỷ, những người này tới vừa lúc cho các ngươi luyện tập, mà luyện vũ kỹ của các ngươi!

Du Dương nói.

Xích Giáp quân mặc dù là tinh anh đội ngũ của Xích Long đế quốc, nhưng bọn hắn đa số đều là võ giả phổ thông, chỉ có mấy cái đội trưởng, thiên tướng là cường giả Niệm Lực Thôi Động. Bọn họ cùng Phong Cuồng Sa và Lăng Yêu Nhiêu hiện tại so sánh với, thực lực một cái ở trên trời, một cái trên mặt đất .

Đánh úp về phía Phong Cuồng Sa cùng Lăng Yêu Nhiêu , Xích Giáp quân bị 2 người đánh cho bay lượn đầy trời căn bản không cách nào tiếp cận được hai người.

Du Dương bước một bước đi tới hướng Xích Diệt Sơn rơi xuống trên mặt đất, Xích Giáp quân đứng cản đường đã bị hắn dùng lực trường lĩnh vực như đạn bắn ra bên ngoài.

- Chẳng lẽ ngươi muốn cùng Xích Long đế quốc đối địch sao?

Xích Diệt Sơn nói.

- Người không chọc ta, ta không phạm người, người nếu phạm ta, ta diệt cả nhà! Trước đám tinh phi kia là các ngươi phải tới a? Ngày hôm nay ngươi lại dẫn tới một nhóm người đến như vậy, nếu như không cho các ngươi một chút giáo huấn, ngươi thật đúng là cho rằng Xích Long đế quốc các ngươi có thể vô địch thiên hạ nữa nha!

Du Dương nói.

- Ngươi là ai?

Xích Diệt Sơn kinh hãi, đối phương rõ ràng không có đem Xích Long để quốc bọn họ để vào mắt. Người như vậy, không phải người điên, thì chính là người có đại thân phận.

- Ta là ai, ngươi còn chưa có tư cách biết! Trở về nói cho hoàng đế của các ngươi biết, nếu là còn dám xâm phạm ta nữa, thì đích thân ta sẽ tiêu diệt đế quốc chó má của các ngươi!

Du Dương nói xong. Một chiêu Kinh Thế Đế Hoàng Quyền đem Xích Diệt Sơn đánh bay lên không, lóe lên như một vì sao, biến mất ở phía cuối chân trời. (đoạn này tưởng tượng như xem picachu ý.)

Hồ Vạn nhìn thấy nuốt một miệng lớn nước bọt.

- Quá biến thái rồi! Quá mạnh mẽ! Xích Diệt Sơn tướng quân thế nhưng là tử trọng thiên Vô Thần a, chẳng những không có sức hoàn thù, vẫn còn bị người ta một quyền đánh bay, ta đây không phải nằm mơ ư"

Du Dương đánh bay Xích Diệt Sơn, sau đó lại hướng Hồ Vạn ngoắc ngón tay, lúc này Du Dương không dùng bất luận lực lượng gì, nhưng Hồ Vạn vẫn hấp tấp chạy đến trước người Du Dương, nói:

- Anh hùng, ngài có cái gì phân phó?

- Mẹ nó, ngươi nói ai là anh hùng, chỉ có nhân tài chết đi mới được gọi là anh hùng. Ngươi rửa lão tử chết có đúng không?

Du Dương mang bộ mặt lưu manh tức giận mắng.

- Ách! Ta nói sai rồi, nói sai rồi, là đại hiệp, đại hiệp! Đại hiệp, ngài có cái gì phân phó?

Hồ Vạn lập tức sửa lời nói.

- Đcml! Đại hiệp, theo đuôi người ta làm việc mới được gọi là đại hiệp, chẳng nhẽ ngươi coi ta hèn kém như vậy!

Du Dương nói,

- Ngồ, ngồ, lão đại, ngài bỏ qua cho ta đi.

Hồ Vạn khóc van cầu nói.

Du Dương nói:

- Ngươi là tổng quản phủ tướng quân?

- Ách, tiểu nhân... đúng vậy!

Hồ Vạn lập tức đáp

- Nếu là tổng quản, vậy ngươi trở về bảo cái tên tướng quân rầm chó kia, không có việc gì đừng có mang theo một đám người rêu rao khắp nơi. Lần tới nếu như dám đến nữa, ta cũng không phải là chỉ lấy lộ phí đơn giản như vậy.

Du Dương nói.

- Vâng ! Vâng ! Tiểu nhân hiểu !

Hồ Vạn lập tức đáp. Nhưng trong lòng hắn lại nghĩ, "Ta làm sao có bản lĩnh quản được tướng quân cơ chứ."

Có điều lúc này hồ vạn mặc kệ nói và nghĩ khác nhau, thoát khỏi chỗ này trước đã, giữ được tánh mạng rồi hãy nói.

Du Dương cùng Hồ Vạn nói chuyện, bên kia tình hình chiến đấu bên cũng đến hồi kết, Phong Cuồng Sa cùng Lăng Yêu Nhiều hai người như hổ nhập bầy cừu, lực trường lĩnh vực phạm vi 100m, hơn nữa dùng kinh thế cấp vũ kỹ, coi như là phổ thông Vô Thần cũng bị bọn họ hành hạ, huống hồ là phổ thông võ giả.

Phong Cuồng Sa cùng Lăng Yêu Nhiều bây giờ là sơ cấp Vô Thần có lực trường lĩnh vực, hơn nữa lại có kinh thế cấp vũ kỹ, bọn họ cao hơn ra xích giáp quân nhiều cái đẳng cấp, coi như là bên trong có Niệm Lực Thời Động kỳ cường giả, bọn hắn cũng tiếp không được 1 chiêu của hai người!

Du Dương nói:

- Đem người của các ngươi, bất kể là đã chết, hay là không chết, cũng mang đi cho ta, lập tức cút cho ta

Nghe được chữ cút của Du Dương, hồ vạn như nghe được hoàng đế đại xá, cao hứng biết bao nhiêu rồi! Hắn lập tức mệnh lệnh cho những thuộc hạ còn

có thể cử động quét rợn chiến trường.

Hồ Vạn nhìn trên mặt đất trên trăm cái phi hành khí, áp ứng mà nói:

- Cái này, cái này

- Còn chưa cút, không phải là muốn để cho ta tiễn ngươi một đoạn đường đi.

Du Dương cả giận nói.

- Không, không, không, chúng ta lập tức cút ngay, lập tức biến mất, hiện tại thì biến mất! Nói xong Hồ Vạn lập tức biến mất, trên trăm cái phi hành khí hẳn cũng không cần!

Ba người vs hai nghìn, toàn thắng!

Phong Cuồng Sa cùng Lăng Yêu Nhiều đi tới trước người Du Dương, hai người vẻ mặt hưng phấn, vẫn còn trong vui sướng.

- Phong đại ca, Lăng tỷ tỷ, như thế nào? Vũ kỹ ma luyện tốt cả chứ.

Du Dương nói.

- Haha, quá sung sướng! Từ trước đến giờ đánh nhau hơn nghìn lần, đây là lần đã nghiền nhất của ta.

Phong Cuồng Sa nhìn song quyền của mình nói.

- Lăng tỷ tỷ thì sao?

Lúc này hai má Lăng Yêu Nhiều ửng hồng, ngực phập phồng không ngừng, bộ dáng rất là hấp dẫn.

- Ân!

Lăng Yêu Nhiều chỉ đáp lại một câu hết sức đơn giản.

Trong nội tâm nàng có rất nhiều điều muốn nói, nhưng mà có Phong Cuồng Sa ở đây, nàng lại không tiện nói ra miệng.

Phong Cuồng Sa nhìn gần trăm cái phi hành khí đầy mặt đất, nói:

- Những chiếc phi hành khí này giờ làm sao?

- Haha, coi như là bọn họ trả lộ phí là được rồi. Chúng ta đành nhận thôi, có thể bán được không ít tiền nha. Đại ca trước đây không phải là làm việc này sao, chẳng lẽ người ta chủ động đưa đến cửa, người lại xấu hổ không thu.

Du Dương cười nói.

- Cmm, nhiều phi hành khí như vậy, đây chính là một món tiền lớn a! Đặc biệt là chiếc chiến hạm ung cấp kia, có tiền cũng không mua được.

Phong Cuồng Sa mừng rỡ nói.

Phi hành quân hạm chia làm các cấp: Hoàng phong cấp, ung cấp, thanh vân cấp, lôi tư thuần cấp, trong đó hoàng phong cấp thấp nhất, cao nhất là lôi tư thuần cấp. Tuy rằng ung cấp không phải là cấp cao nhất, nhưng nó cũng là vô giá rồi. Người thường căn bản không thể mua nổi.

- Đáng tiếc. Phi hành quân hạm không thể phi hành bên ngoài tầng khí quyển, nếu không thì lấy làm phương tiện di chuyển trong vũ trụ thật là tốt.

Du Dương than thở.

- Huynh đệ, ngươi cuối cùng có đi hay không ?

Phong Cuồng Sa hướng Du Dương hỏi.

- Đi là phải đi, có điều chúng ta bây giờ cùng Xích Long đế quốc kết thù oán, ta sợ sau khi ta đi bọn họ sẽ đến gây phiền phức. Cho nên sau khi ta đi, Phong đại ca và Lăng tỷ tỷ cũng nên rời khỏi một thời gian ngắn đi.

Du Dương nói.

- Được, ta cũng đi ra ngoài rất nhiều ngày rồi. Ta sẽ trở về cuồng sa trường.

Phong Cuồng Sa nói.

- Lãng tử tỷ thì sao? Ngươi có tính toán gì không?

Du Dương hỏi.

- Ta sao, ta không có sở thích gì, hứng thú lớn nhất là đánh bài. Năm nay Thái Dương Hệ có một cuộc thi đấu bài tây, tháng sau bắt đầu. Không có việc gì làm, ta dự định đi Las Vegas tham gia thi đấu bên ngoài vệ tinh.

Lãng Yêu Nhiều nói.

Thái Dương Hệ thi đấu bài tây nguồn gốc từ ngàn năm trước tại Las Vegas ở địa cầu thi đấu bài tây thế giới, nội dung thi đấu là “Vô hạn bài tây”, quán quân tiền thưởng cao khiến người ta khó có thể tưởng tượng, đồng thời giá ngồi vào bàn cũng rất cao. Cuộc thi đấu này phát triển cho tới ngày nay, giá vé vào cửa dự thi cũng đã đạt đến một triệu tinh tệ. Bởi vì giá vé rất cao, có nhiều người không mua nổi giá vé dự thi, nên tổ chức cũng cung cấp thi đấu bên ngoài vệ tinh, người không có tiền có thể tham gia thi đấu bên ngoài vệ tinh trước, từng tầng từng tầng một chậm rãi thi đấu, người thắng cuối cùng sẽ đạt được một tấm vé vào cửa dự thi.

- Tham gia vệ tinh thi đấu! Một triệu người cũng chỉ có một người đạt được vé dự thi vào cửa, không bằng trực tiếp mua vé dự thi vào cửa đi.

Du Dương nói.

- Ta chỉ là tùy tiện chơi đùa thôi, có thể vào được thì tiếp tục chơi, còn không vào được thì thôi.

Lãng Yêu Nhiều nói.

Du Dương nói:

- Kỳ thực ta đối với bài tây cũng rất hứng thú đấy, hàng năm trận chung kết cuối cùng đều tiến hành tại địa cầu, năm nào ta cũng đều là xem trực tiếp đấy. Được rồi, đến lúc đó Lãng tử tỷ cũng giúp ta mua một tờ vé dự thi.

Vừa nói Du Dương từ đồng hồ huy chương của hắn lấy ra một tờ thủy tinh chi phiếu, hắn đưa cho Lãng Yêu Nhiều nói :

- Lãng tử tỷ, ta nơi này có không ít tiền, nếu như người thi đấu vệ tinh thua, vậy thì người mua cho hai chúng ta mỗi người một tấm vé dự thi.

- A! Thủy tinh chi phiếu!

Lãng Yêu Nhiều giật mình nói. Lãng Yêu Nhiều càng ngày càng nhìn không thấu Du Dương rồi, hắn đi mấy tháng, không chỉ thực lực đề thăng tới một trình độ kinh khủng, còn có thể tùy tiện là lấy ra thủy tinh chi phiếu. Thủy tinh chi phiếu a, ít nhất phải có hơn trăm triệu tinh tệ gửi ngân hàng mới có thể được sử dụng thủy tinh chi phiếu.

- Cái thẻ này quá quý trọng rồi, ta không thể nhận được.

Lãng Yêu Nhiều đem thủy tinh chi phiếu đẩy lại trả về cho Du Dương.

Lúc này Phong Cuồng Sa đã đi tới, hắn nói :

Huynh đệ, ngươi đi Mặt Trăng nhất định sẽ gặp sự tình cần dùng tiền, chi phiếu này hay là chính ngươi mang theo người đi. Thật ra ta cũng là một kẻ yêu thích bài tây, chờ khi nào bắt đầu thi đấu, ta cũng sẽ đi tham gia, cho nên năm này vé vào cửa của các ngươi để ta bao hết.

Phong Cuồng Sa cũng là một thổ tài chủ, Du Dương nhớ là hắn cũng có một tấm thủy tinh chi phiếu đấy.

Du Dương đương nhiên sẽ không cự tuyệt ý tốt của Phong Cuồng Sa, sau khi ba người trao đổi phương thức liên lạc, Du Dương liền bước lên lộ trình đi lên Mặt Trăng.

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 163: Thiên Không Chi Thành.

Lãng Yêu Nhiều biết Du Dương đắc tội Xích gia trên Mặt Trăng, cho nên nàng tự mình giúp Du Dương làm hộ chiếu Hỏa Tinh, nàng tìm cho Du Dương một thân phận giả, quê quán thay đổi làm dân cư trú của Vô Dạ Minh trên Hỏa Tinh, tên cũng sửa lại, đem Du Dương đổi thành Trương Dương, một cái tên cực kỳ phổ thông.

Thái Dương Hệ nhân loại hoạt động chủ yếu tại ba tinh cầu lớn theo thứ tự là Địa Cầu, Hỏa Tinh và Mặt Trăng, ngoại trừ ba tinh cầu lớn đó, những tinh cầu khác trong Thái Dương Hệ cũng đang được kiến thiết cơ sở, nhân loại đang dần dần di cư lên những tinh cầu đó.

Địa cầu là khởi nguồn của nhân loại, lịch sử lâu đời, nhưng người địa cầu có thể chất cùng với khoa học kỹ thuật tương đối lạc hậu.

Hỏa Tinh, bị người trên Mặt Trăng coi là một dã man tinh cầu, là một tinh cầu tất cả do lực lượng quyết định.

Mặt Trăng, trung tâm chính trị, kinh tế, văn hóa của nhân loại bây giờ.

Du Dương ngồi trên một phi thuyền vận chuyển hàng hóa loại nhỏ, bởi vì xích tinh quảng của Du Dương có xuất khẩu đến Mặt Trăng, cho nên một vài công ty vận chuyển hàng hóa có sinh ý thường lui tới, muốn thuận tiện mang một cá nhân đi tới Mặt Trăng, là việc không khó khăn gì.

Ngồi trên phi thuyền vận chuyển hàng hóa từ Hỏa Tinh, tại phương diện kiểm an sẽ dễ dãi hơn rất nhiều, sẽ không sợ bị cảnh sát hình sự giữa các vì sao truy xét đến. Tuy rằng giảm bớt đi phiền phức và tiền lộ phí, nhưng trên phi thuyền lại không có những tiếp viên hàng không xinh đẹp, mất đi cơ hội tán gái tuyệt hảo rồi.

Phi hành vũ trụ là cực kỳ khô khan và chán nản, Du Dương không việc gì làm, cũng không có gái để cưa, hắn không thể làm gì khác là lẳng lặng ở trong khoang thuyền tu luyện.

Hiện nay Du Dương đã tu luyện đến tể bào trọng tổ tam trọng thiên, theo lời Niếp Thiên Phong nói, Du Dương bây giờ thuộc về trình độ trung cấp Võ Thần, trên trung cấp Võ Thần còn có cao cấp Võ Thần, trên cao cấp Võ Thần còn có đỉnh Võ Thần. Hơn nữa, Niếp Thiên Phong còn nói với Du Dương, đỉnh phong Võ Thần còn không phải là cuối cùng, tại trên đỉnh Võ Thần, còn có thể tu luyện ra lực lượng càng mạnh mẽ hơn.

Kinh thế đại chiến năm trăm năm trước, Niếp Thiên Phong không có tiết lộ cho Du Dương nhiều lắm, nhưng từ trong lời nói của Niếp Thiên Phong, Du Dương biết được hiện tại trong thế giới nhân loại, hắn là còn có rất nhiều tuyệt thế cường giả tồn tại, chỉ là cấp độ tồn tại của bọn hắn, người thường không cách nào tiếp xúc được.

Trên Mặt Trăng, tam đại liên minh có thế lực nhất là vũ khí đạn dược, mậu dịch và tiền tệ. Tuy rằng tam đại liên minh tại Hỏa Tinh thế lực yếu nhược, nhưng tam đại liên minh nắm giữ trong tay nhân loại khoa học kỹ thuật tiên tiến nhất, trong Thái Dương Hệ các hành tinh chủ yếu khác cũng nằm trong lòng bàn tay của bọn hắn.

Ở trong mắt người Địa Cầu, toàn bộ Mặt Trăng có thể được xem như là khu nhà giàu, mà trên Mặt Trăng, Thiên Không Chi Thành mới chân chính được mọi người trên Mặt Trăng xem là khu nhà giàu. Tam đại liên minh các gia tộc trung tâm cơ bản là đều ở tại Thiên Không Chi Thành.

Trải qua phi hành vũ trụ khô khan nhàm chán, Du Dương ngồi trên phi thuyền vận chuyển hàng hóa rốt cục cũng đáp xuống cảng vũ trụ trên Mặt Trăng.

Trong tưởng tượng của Du Dương, Mặt Trăng hẳn là tinh cầu toàn màu xám bạc, bề ngoài bao trùm những kiến trúc sắt thép. Nhưng sau khi Du Dương tự mình đi đến Mặt Trăng, mới phát hiện trước mắt hoàn toàn không như trong tưởng tượng.

Mặt Trăng, đã không phải là cái tinh cầu hoang vắng như ngàn năm trước kia, mà biến thành một cái thế giới giống như trong tiên cảnh.

Mặt đất xanh biếc, hồ nước xanh thẳm ánh bạc, từng tòa từng tòa thành phi hành lơ lửng cùng với những đám mây trên bầu trời.

- Đây là Mặt Trăng, chính là nơi trước đây ta mong tới nhất. Quá tuyệt vời, thật sự là nhân gian tiên cảnh a!

Thấy cảnh đẹp trước mắt, Du Dương không nhịn được sợ hãi than.

Du Dương xuống phi thuyền vũ trụ, lập tức thử thăm dò xâm nhập mạng hệ thống trên Mặt Trăng. Hệ thống Internet Mặt Trăng thật không giống với Hỏa Tinh, ở đây Internet cực kỳ hoàn thiện.

Hệ thống Internet Mặt Trăng so với ở địa cầu tính an toàn cao hơn rất nhiều, nhưng Du Dương cũng chỉ mất chút khí lực xâm nhập vào Internet, sau khi phá tường lửa thành công, Du Dương truy cập vào hệ thống Internet Mặt Trăng giống như dễ dàng đi trên đất bằng vậy.

Thiên Không Chi Thành, huyền phủ thành lớn nhất trên Mặt Trăng.

Thiên Không Chi Thành, Lam gia.

Trong một gian khuê phòng ở Lam gia thành bảo, Trương Vũ Thiển một thân sa áo ngủ mỏng manh đang ôm một con thú bông gấu Teddy nhìn bầu trời ngoài cửa sổ, ánh mắt dừng ở một tinh cầu màu xanh thật lớn.

- Du Dương người ở đâu ?

Trương Vũ Thiển nhìn tinh cầu màu xanh buồn bã nói.

Qua một lúc lâu, Trương Vũ Thiển đột nhiên đem gấu Teddy hung hăng ném trên mặt đất, sau đó liều mạng đánh đấm, vừa đánh vừa mắng :

- Du Dương chết tiệt, đồ khốn nạn, đã lâu như vậy còn chưa đến tìm ta. Vứt ta một mình một người ở chỗ này không quan tâm. Đừng để cho ta thấy người, nếu để cho ta thấy người, ta nhất định sẽ đánh cho người so với gấu mèo còn khó nhìn hơn.

Ping Pong

Trương Vũ Thiển vừa phát tiết tức giận trong lòng, thì lập tức có tiếng đập cửa vang lên.

- Vào đi!

Trương Vũ Thiển sửa sang lại mái tóc của mình rồi nói.

- Vũ Thiển muối muối!

Từ ngoài cửa đi vào là một thiếu nữ đáng vẻ tương tự với Trương Vũ Thiển.

- Ah! Là Hải Nguyệt tỷ tỷ!

Trương Vũ Thiển mặt không biểu tình đáp lại một tiếng.

- Muối muối, còn đang tức giận lúc trước ta đem muối tới Mặt Trăng sao?

Lam Hải Nguyệt nói.

- Ngươi nói đi!

Trương Vũ Thiển lạnh lùng nói.

- Vũ Thiển, sự thật đã được chứng minh rồi, ngươi xác thực là con gái của cô cô. Ta lúc đầu mang ngươi tới Mặt Trăng cũng không có sai, chỉ là muốn cho ngươi một cuộc sống tốt đẹp hơn.

- Sống tốt hơn? Ngươi cảm thấy cuộc sống này thật tốt hơn sao? Ngươi có tự do sao? Ngươi có thể chính mình chọn người mình yêu sao?

Trương Vũ Thiển hỏi ngược lại.

Trương Vũ Thiển hỏi lại khiến Lam Hải Nguyệt không nói được gì, tuy rằng ở đây đời sống vật chất cực kỳ tốt, nhưng sự thật đúng như lời Trương Vũ Thiển nói, tại trong đại gia tộc, đa số con gái, có lẽ đều là vật hi sinh.

Một lúc sau, Lam Hải Nguyệt nói:

- Hôm nay Bạch gia tiểu thư tổ chức sinh nhật, ta đã xin phép cha, hẳn cũng đã đồng ý cho ngươi đi cùng với ta. Thế nào, đi ra ngoài hít thở không khí chứ.

Để phòng ngừa Trương Vũ Thiển chạy trốn, Lam gia đã hạn chế tự do của Trương Vũ Thiển, nàng không thể tùy tiện đi lại, bình thường chỉ có cùng đi với Lam Hải Nguyệt, nàng mới có thể đi ra Lam gia thành bảo.

Trương Vũ Thiển suy nghĩ một chút, cũng đáp ứng với Lam Hải Nguyệt, nếu như ra khỏi Lam gia thì cơ hội chạy trốn của nàng lớn hơn một chút.

- Muối muối, tỷ tỷ mất thật lớn công sức mới làm cho cha đồng ý cho ta mang ngươi ra ngoài đấy, ngươi ngàn vạn lần đừng có gây phiền toái gì cho tỷ tỷ đây.

Lam Hải Nguyệt tựa hồ nhìn thấu tâm sự của Trương Vũ Thiển.

Ngoại trừ chuyện Lam Hải Nguyệt đưa Trương Vũ Thiển đến Mặt Trăng, những chuyện khác, Lam Hải Nguyệt cũng rất là quan tâm tới Trương Vũ Thiển.

Trương Vũ Thiển nói:

- Ta sẽ cố gắng.

Lam Hải Nguyệt bất đắc dĩ cười cười, hẹn thời gian tốt, Lam Hải Nguyệt liền đi ra khỏi phòng Trương Vũ Thiển.

Du Dương bây giờ đã là tam trọng thiên trung cấp Vô Thần, tư duy niệm lực cực kỳ mạnh mẽ, suy nghĩ của truy nhập vào Internet Mặt Trăng, lấy tốc độ ánh sáng cấp tốc bao trùm toàn bộ hệ thống Internet, không chỉ như thế, tư duy niệm lực của Du Dương còn xâm nhập đến cả vệ tinh bên ngoài tầng khí quyển Mặt Trăng, toàn bộ hệ thống Internet, Du Dương có thể đem trọn Mặt Trăng nắm giữ trong đầu của mình.

Du Dương thông qua Internet rất nhanh tìm được vị trí Lam gia. Chỉ tiếc trong phòng Trương Vũ Thiển không có thiết bị quan sát, Du Dương dùng vệ tinh giám sát toàn bộ Lam gia nhưng cũng không tìm được Trương Vũ Thiển.

Du Dương đi ra khỏi cảng vũ trụ, chính thức bước lên Mặt Trăng. Du Dương tìm một cái địa phương không người, từ trong đồng hồ huy chương lấy ra chiếc Lam Long phi hành khí lấy được tại thành Tây Tây Lý.

Cảng vũ trụ chỗ Du Dương và Thiên Không Chi Thành có một khoảng cách rất lớn, tuy rằng trong lòng Du Dương rất nhớ Trương Vũ Thiển, nhưng hẳn cũng không thể lập tức đến bên người Trương Vũ Thiển được.

Du Dương một bên phi hành hướng Thiên Không Chi Thành, một bên thì thông qua Internet giám sát Lam gia thành bảo.

Cuối cùng, trải qua kiên trì chờ đợi và cẩn thận tìm kiếm, Du Dương rốt cục thấy được một người con gái của mình, bộ ngực bé nhỏ kia, tính cách mạnh mẽ, nóng nảy ấy.

Ánh mắt mở lớn vô hạn, Du Dương nhắm mắt lại, gợn tay lên, muốn xoa khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu của Trương Vũ Thiển kia, nhưng sờ soạng nửa ngày, Du Dương mới phát hiện khoảng cách giữa hai người vẫn còn hơn ngàn dặm. Giai nhân tuy rằng gần trong gang tấc, ngay trước mắt, nhưng thực tế lại là em ở đầu sông anh cuối sông.

- Tăng tốc! Tăng tốc! Tăng tốc!

Trong lòng Du Dương nóng như lửa đốt, hẳn hẳn không thể ngay lập tức bay đến trước mắt Trương Vũ Thiển.

Lam Long phi hành khí dưới sự khống chế của đệ nhị trí não của Du Dương, tốc độ đã tăng lên đến cực hạn, biến thành một đường lam quang nhắm thẳng chỗ phương hướng Trương Vũ Thiển bắn tới.

Du Dương có thể thông qua vệ tinh và Internet quan sát thấy Trương Vũ Thiển, nhưng lại không nghe được Trương Vũ Thiển và Lam Hải Nguyệt đang nói cái gì. Có điều việc vậy cũng không làm khó được Du Dương, khi Trương Vũ Thiển cùng Lam Hải Nguyệt đối thoại, Du Dương dùng vệ tinh nắm bắt tần suất khí lưu chấn động bên mép khi hai người nói chuyện, sau đó phân tích tần suất chấn động, cuối cùng thông qua đệ nhị trí não tính toán ra nội dung cuộc nói chuyện của hai người.

- Vũ Thiển muội muội, hôm nay sinh nhật Bạch gia tiểu thư, sẽ có rất nhiều các thế gia công tử đến tham gia, đến lúc đó tỷ tỷ sẽ giới thiệu cho người mấy người, đảm bảo hơn gấp trăm lần so với tên tiểu tử nghèo kia.

Lam Hải Nguyệt nói.

Trong lòng Trương Vũ Thiển vĩnh viễn cũng không quên một màn Du Dương liều mình cứu chính mình kia.

- Hẳn trong lòng ta chiếm một địa vị không ai có thể thay thế! Tỷ tỷ không cần phải nói nữa! Nếu như tỷ tỷ vẫn còn giống như hai lần trước giới thiệu cho ta, vậy thì ta sẽ không đi nữa.

- Tốt, tốt, tốt, ta sợ người rồi. Bạch gia tiểu thư là bạn của ta, nếu như hôm nay có người muốn quán quýt lấy người, người có thể kiên nhẫn một chút, đừng giống như lần trước, không nói một tiếng đem mũi của người ta cắt đứt.

Nhắc tới việc này, Lam Hải Nguyệt nhin không được, che miệng cười khẽ.

Lam Hải Nguyệt rất hâm mộ tích cách thẳng thắn của Trương Vũ Thiển, tùy tâm sở dục, có rất nhiều chuyện nàng cũng muốn làm, nhưng ràng buộc rất nhiều, nàng không thể làm như vậy được.

Bạch gia tiểu thư tên là Bạch Ngưng Lộ, cũng là một mỹ nữ đồng cấp với Lam Hải Nguyệt, hôm nay là sinh nhật nàng, nàng vừa bước ra, lập tức nhận được sự theo đuổi của mọi người,

Thấy Bạch Ngưng Lộ đang ở sảnh yến hội, Lam Hải Nguyệt vội kéo Trương Vũ Thiển nói:

- Đến đây, tỷ tỷ giới thiệu người với Bạch gia tiểu thư một chút.

- Không được, tỷ tỷ. Người cùng với Bạch gia tiểu thư ôn chuyện đi. Ta ra đây tùy tiện nhìn xem một chút.

Trương Vũ Thiển nói.

Lam Hải Nguyệt suy nghĩ một lúc, cuối cùng nói:

- Vậy người cũng không nên đi loạn, cũng không được gây sự, càng không thể cắt đứt mũi của người khác!

- Được rồi! Tỷ tỷ người yên tâm đi!

Trương Vũ Thiển chỉ vào một bãi cỏ ít người, nói:

Ta đến bên kia hít thở không khí, lúc nữa tỷ tỷ có thể đến bên đó tìm ta.

Lam Hải Nguyệt là bạn thân của Bạch Ngưng Lộ, nhất định phải đi tặng quà, Trương Vũ Thiển không chịu đi, nàng cũng không có cách nào, đành phải một mình đi sang đó.

Lam Hải Nguyệt đi rồi, Trương Vũ Thiển một mình đi tới bãi cỏ không người kia, nàng vừa đi vừa kiểm tra địa hình xung quanh, tìm cơ hội chạy trốn.

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 164: Bạch Ngưng Lộ Khuynh Thành.

Bạch gia cũng là một danh môn vọng tộc ở Thiên Không Chi Thành, hệ thống bảo vệ làm tương đối nghiêm mật.

- Vũ Thiển tiểu thư, người cũng ở nơi này a!

Ngay lúc Trương Vũ Thiển đang phiền muộn, thì đột nhiên có một người ngăn cản đường đi của nàng.

Trương Vũ Thiển ngẩng đầu nhìn lên, nói:

- Là người? Người vẫn còn dám xuất hiện trước mắt ta, có phải là lại ngứa mũi rồi không?

Ngăn cản Trương Vũ Thiển chính là một thanh niên tóc vàng tướng mạo tuấn tú, hấn gọi là Sứ Khảo Đặc, là đệ tử của Mã Đình gia tộc trong liên minh vũ khí đạn dược.

- Vũ Thiển tiểu thư, lần trước là ta lỡ mắng. Hôm nay ta chân thành xin lỗi người.

Sứ Khảo Đặc Mã Đình vừa nói xong, trong đại sảnh vừa lúc vang lên tiếng nhạc, Sứ Khảo Đặc lập tức nói:

- Vũ Thiển tiểu thư, cho ta một phân mặt mũi, mời nàng nhảy một bài được không?

- Thật tiếc nói cho người biết, ta không biết khiêu vũ.

Trương Vũ Thiển nói xong liền xoay người rời đi.

- Không sao, ta có thể dạy nàng nhảy.

Sứ Khảo Đặc chưa chịu từ bỏ ý định, nói tiếp.

Trương Vũ Thiển xoay người, giận dữ nhìn Sứ Khảo Đặc nói:

- Ta nói cho người biết, cho dù ta biết nhảy, cũng sẽ không thèm nhảy cùng người, người đừng mơ mộng hão huyền.

- Nếu Vũ Thiển tiểu thư không thích khiêu vũ, chúng ta hay là đi qua địa phương khác ngồi một chút, uống chén rượu tâm sự nha.

Sứ Khảo Đặc lại nói.

Trương Vũ Thiển buồn phiền muốn chết, bị tên Sứ Khảo Đặc này quấy rối không rời, lửa giận trong lòng đã áp chế không nổi, Trương Vũ Thiển nói:

- Uống rượu thì quên đi, có điều tâm sự thì có thể.

- Ah! Vậy thì tốt quá. Không biết Vũ Thiển tiểu thư thích tâm sự về chuyện gì.

Sứ Khảo Đặc trong lòng cao hứng nói.

Trương Vũ Thiển hướng Sứ Khảo Đặc ngoắc ngoắc ngón tay, nói:

- Người đến gần chút, ta nói cho người biết.

Sứ Khảo Đặc tiến tới trước người Trương Vũ Thiển, đang muốn lợi dụng cơ hội ngửi mùi hương trên người Trương Vũ Thiển. Đột nhiên một cái nắm tay hiện ra ngay trước mắt hắn.

Bình! Sứ Khảo Đặc đầu óc quay cuồng, đồng thời máu mũi phun tung tóe.

A!

Sứ Khảo Đặc đau đớn kêu lên, không nghĩ tới Trương Vũ Thiển hung ác vẫn chưa dừng lại, tiếp theo đó chỉ thấy nàng tung ra hàng loạt cuồng phong bạo

vũ quyền.

Trong thân thể Trương Vũ Thiển được Du Dương lắp đặt tâm tạng plug-in, Tâm Huyết Thần Tốc cũng sớm đã tu luyện đến đỉnh phong, sau khi đi tới Mặt Trăng, nàng dễ có thể chạy trốn, mỗi thời khắc đều là tu luyện, hiện tại nàng đã là Niệm Lực Thời Động tam trọng thiên. Muốn chinh một tên Sứ Khảo Đặc không học vấn không nghề nghiệp ăn chơi trác táng thật là thừa sức.

Sứ Khảo Đặc kêu la thảm thiết lập tức dẫn tới mọi người chú ý, trong đại sảnh mọi người ngừng khiêu vũ, chạy ra xem là có chuyện gì.

Lam Hải Nguyệt thấy Trương Vũ Thiển đánh người, trên trán hiện lên vài tia hắc tuyến, vội vã kéo Sứ Khảo Đặc ra khỏi tay Trương Vũ Thiển.

Trương Vũ Thiển đem Sứ Khảo Đặc hung hăng đánh cho một trận, hòn dỗi trong lòng tiêu tan không ít, đánh người thật so với đánh gấu Teddy thoải mái hơn nhiều.

- Vũ Thiển, người... người tại sao lại đánh Sứ Khảo Đặc.

Lam Hải Nguyệt nói.

- Không tại sao. Trong lòng khó chịu, đang muốn tìm thứ gì xả giận thì hắn lại tự mình đưa tới cửa.

Trương Vũ Thiển nhún nhún vai nói.

Trương Vũ Thiển trả lời khiến Lam Hải Nguyệt bó tay. Người ở chỗ này đều là người có thân phận, tự nhiên sẽ không giống Trương Vũ Thiển như vậy động cái là đánh người. Sứ Khảo Đặc tuy bị Trương Vũ Thiển vô cớ đánh cho một trận, nhưng hôm nay là sinh nhật Bạch Ngưng Lộ, hắn cũng không dám lập tức nổi giận.

Xảy ra chuyện này, Lam Hải Nguyệt cũng không dám để Trương Vũ Thiển rời khỏi chính mình nửa bước, Trương Vũ Thiển đi đâu nàng theo đến đó, mà nàng đi đâu cũng nhất định sẽ kéo theo Trương Vũ Thiển đến đấy.

Sứ Khảo Đặc được người đỡ lên, tuy rằng bị Trương Vũ Thiển hung hăng đánh cho một trận, nhưng nhìn chung cũng không bị tổn thương lớn lắm, chỉ là một ít vết thương nhỏ ngoài da.

Sứ Khảo Đặc, ta thật không rõ, đứa con gái họ Trương ngược thì như sân bay kia có gì hay, lẽ nào người lại có đam mê đặc biệt đó.

Bạn của Sứ Khảo Đặc, Thiết Nhi Đức thuộc liên minh tiên tệ nói.

Sứ Khảo Đặc dùng giấy bạc lau sạch vết chân trên mặt, nói:

- Móa nó, ta nhất định phải đem nàng của tôi tay. Sau đó... Hừ Hừ.

Sứ Khảo Đặc trên mặt lộ ra nụ cười âm thầm âm hiểm.

- Móa, thật là tổn sức. Ta nghe nói nàng người nhà bên ngoại của Lam gia, đợi ngày nào đó đem nàng gọi ra, sau đó cho nàng tỳ thuốc.

Thiết Nhi Đức nói.

- Dùng thuốc, vậy mà người cũng nghĩ ra được, thật mất mặt.

Có người bất mãn nói.

- Đúng thế! Con gái cần phải chinh phục dần dần mới có hứng thú. Nhất là nữ nhân xinh đẹp, mấu chốt là quá trình chinh phục nàng, khiến các nàng ngoan ngoãn nghe lời mới có ý tứ.

- Con mẹ nó! Người nói thì dễ! Ta cũng muốn từ từ chinh phục, nhưng hiện nay ngay cả tay ta còn chưa được cảm mà đã biến thành như này! Muốn chinh phục cô nàng này, thật khó quá.

Sứ Khảo Đặc nói.

- Có thể hay không tán gái, không có gì là khó khăn. Mấu chốt là nhìn người tán theo cách nào, xem người có bản lĩnh tán gái hay không mà thôi.

Sứ Khảo Đặc đang thảo luận cùng người xem bắt Trương Vũ Thiển như thế nào, thì đột nhiên có người cắt chen ngang bọn họ.

- Người là ai?

Sứ Khảo Đặc mọi người đang nói chuyện sôi nổi, lại đột nhiên xuất hiện một người bọn họ không quen biết.

Người này dáng người mảnh mẽ, ánh mắt thâm thúy chỉ cần liếc mắt một cái là có thể mê hoặc hàng nghìn thiếu nữ.

Nhìn người nọ, chúng nam nhân ở đây như cảm thấy một cỗ áp lực vô hình, phảng phất như toàn bộ ánh sáng chói lọi đều chiếu trên người của hắn. Thấy

Sử Khảo Đặc nhìn về phía mình, hần nói:

- Ta là ai không quan trọng, quan trọng là... Các người của gái gặp khó khăn nhưng ta chỉ cần một cái liếc mắt là có thể của đến tay.
- Chém gió, người nếu như có thể đem người con gái kia của đến tay. Ta sẽ thua cho người một chiếc Tóc Long chiến cơ vũ trụ.

Sử Khoa Đặc nói:

- Ha ha! Mở to hai mắt ra mà xem nhé.

Người này nói xong, thì hướng Trương Vũ Thiên đi tới.

Thiết Nhi Đức nói:

- Tiểu tử này là ai, các người có biết không?

Tất cả mọi người lắc đầu, ai cũng không nhận ra hần.

- Đi, cùng đi lên xem!

Thiết Nhi Đức nói:

Mười mấy tên đệ tử nhà giàu theo Thiết Nhi Đức cùng nhau đi lên.

Lúc này Trương Vũ Thiên đang bị Lam Hải Nguyệt kéo tay, hai người đứng bên người Bạch Ngưng Lộ, Lam Hải Nguyệt cùng Bạch Ngưng Lộ đang cùng nhau trò chuyện gì đó.

Đột nhiên, tất cả nữ nhân trong đại sảnh đều cảm thấy một cỗ hấp lực vô hình, làm cho các nàng không hẹn mà cùng nhìn về phía của phòng khách.

- Oa! Hần là ai?

- Ánh mắt của hần thật mê người!

- Hần đang nhìn ta sao ?

Trong đại sảnh, các tiểu thư đều là con cháu các đại gia tộc, được giáo dục rất tốt, trước mặt người khác chưa bao giờ thất thố như vậy.

Có điều ngày hôm nay, giờ này khắc này, các nàng lại thất thố rồi! Không phải các nàng năng lực kiểm chế kém, mà là người nam nhân này mị lực quá lớn. Trên người hần tỏa ra hơi thở của nam nhân, nữ nhân chỉ cần dính lên một chút thì sẽ tự thân sa ngã ngay.

Ánh mắt tất cả mọi người đều tập trung trên người nam nhân có đôi mắt mê người này.

Lam Hải Nguyệt thấy người này, trái tim của nàng đập nhảy mãnh liệt, trong lòng kinh ngạc không gì sánh được.

Trương Vũ Thiên đầu tiên là cả kinh, sau đó là vui mừng, cuối cùng lại tức giận nhìn đối phương, oán giận đối phương tới quá muộn.

Người đến không phải là ai khác, chính là Du Dương. Từ lúc bắt đầu tìm được Trương Vũ Thiên, hần một khắc cũng dùng vệ tinh theo sát nàng, Trương Vũ Thiên nhất cử nhất động đều ở trong tầm mắt của hần.

Du Dương trực tiếp bay đến Bạch gia, mà bảo vệ của Bạch gia trước đệ nhị trí não của Du Dương thì giống như là thùng rỗng kêu to, hần không tốn nửa điểm khí lực để đi vào.

Khi thấy Sử Khảo Đặc quần quýt lấy Trương Vũ Thiên, Du Dương cũng đã tiến vào Bạch gia, vốn là hần muốn đi lên xử đẹp Sử Khảo Đặc, nhưng không ngờ Trương Vũ Thiên đã ra tay trước rồi.

Nữ nhân trong đại sảnh đều chú ý đến Du Dương, mà Du Dương chỉ nhìn chăm chú vào Trương Vũ Thiên, bốn mắt nhìn nhau, Du Dương nói:

- Mỹ nữ, để ca ca hôn môi một cái có được hay không?

Bạch Ngưng Lộ gặp qua rất nhiều nam nhân tuấn tú đẹp trai, nhưng nàng tâm cao khí ngạo, không có một người nào lọt vào mắt xanh của nàng, nhưng khi vừa thấy Du Dương lần đầu tiên, nàng đã bị hơi thở nam nhân trên người Du Dương hấp dẫn, phương tâm thiếu nữ cũng không khống chế nổi nữa, mãnh mẽ nhảy lên.

Hôm nay là tiệc sinh nhật của Bạch Ngưng Lộ, nàng là diễn viên chính. Du Dương từ cửa đi vào liền nhìn về chỗ của nàng, tuy rằng nàng không nhận ra Du Dương, nhưng nàng cũng cho rằng Du Dương cũng là đến dự sinh nhật của nàng.

Mà câu nói của Du Dương “Mỹ nữ, để ca ca hôn môi một cái có được hay không?” kia Bạch Ngưng Lộ cũng tưởng là đang nói với nàng đấy.

Trương Vũ Thiên hưng hăng trọn mắt nhìn Du Dương, tuy rằng Du Dương đột nhiên xuất hiện trước mặt nàng, cho nàng kinh hi rất lớn, trong nội tâm nàng rất cao hứng, hận không thể lập tức nhào vào trong ngực của hắn, nhưng Du Dương tại trước mọi người đưa ra yêu cầu quá mức như thế làm cho nàng rất giận dữ.

Trương Vũ Thiên nội tâm đắn đo, suy xét xem có nên đáp ứng yêu cầu của Du Dương hay không. Trương Vũ Thiên tuy là tính cách mạnh mẽ nóng nảy, nhưng đụng đến loại chuyện như này, nàng vẫn là cực kỳ xấu hổ.

Nhìn lại ánh mắt say đắm của Du Dương kia, Trương Vũ Thiên cũng say mê rồi. Nàng đối với Du Dương mở trừng hai mắt, ý tứ đồng ý với yêu cầu của Du Dương.

Ngay khi Trương Vũ Thiên đợi chờ Du Dương hôn môi thì một cái bóng trắng đột nhiên nhào tới lao vào trong lòng Du Dương, đồng thời chủ động hiến đôi môi của mình.

Bạch Ngưng Lộ tuy rằng không biết Du Dương là ai, nhưng nàng cảm thấy Du Dương chính là bạch mã hoàng tử của mình, chính là người mà lâu nay mình vẫn chờ đợi, người mà sẽ cùng với mình sánh đôi.

Bạch Ngưng Lộ trong nội tâm nghĩ: “Chính mình mộng tưởng giấc mơ tình yêu thực sự xảy ra a! Thật mỹ lệ biết bao! Khiến người khác hâm mộ ước ao a!

Bạch Ngưng Lộ chủ động, lưu loát hôn hít lấy đôi môi của Du Dương.

Tạch tạch tạch! Trong đại sảnh, không gian như đông cứng, vô số nam nữ, đồng thời tan nát cõi lòng.

- Trời ạ! Thiên sứ của ta, nữ thần của ta, Ngưng Lộ của ta!

Một tên con trai đau lòng nói.

- Ách! Cái này... như vậy cũng được sao.

Trong đám người kinh ngạc nhất chắc chắn là Sử Khảo Đặc rồi. Người trong lòng hắn, của Bạch Ngưng Lộ mới là khó khăn nhất đấy.

Bạch Ngưng Lộ được xưng là thiên sứ thuần khiết, là nữ thần mỹ lệ, là người được công nhận là bông hoa khuynh thành ở Thiên Không Chi Thành.

Tuy Lam Hải Nguyệt dung mạo cũng không thua kém Bạch Ngưng Lộ, nhưng Lam Hải Nguyệt là hoa sớm đã có chủ, cho nên là không thể đánh đồng cùng Bạch Ngưng Lộ được.

Du Dương vốn là muốn hướng Trương Vũ Thiên hôn, lại không nghĩ tới một cái siêu cấp mỹ nữ đột nhiên nhào vào trong ngực của mình, lại còn chủ động dâng lên nụ hôn nồng nhiệt. Du Dương theo bản năng từ trên người đối phương sờ soạng vài cái, sau đó tay phải chống đỡ trên bộ ngực của đối phương, cực khổ đẩy người đẹp ra, nói:

- Mỹ nữ! Ngươi làm rồi a! Ta muốn hôn không phải là ngươi!

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 165: Bạch Gia Tuyệt Học – Đại Phích Lịch Thủ.

Bạch Ngưng Lộ tâm xuân đang rộn ràng. Du Dương nói cái gì nàng cũng không nghe rõ, nhưng mà tất cả mọi người ở trong đại sảnh thì lại nghe rõ thất thanh nhĩ sở.

- Trời ạ! Điên rồi! Bạch Ngưng Lộ chủ động dâng hiến, người này dĩ nhiên lại nói là không phải muốn hôn nàng!

Có người kêu lên.

Tất cả nam nhân ở đây đều bị đá kích trầm trọng. Tiểu tử này bắt được tâm hồn thiếu nữ Bạch Ngưng Lộ, cướp đi nụ hôn đầu của nàng còn chưa tính, thế mà hắn còn dám nói muốn hôn không phải là nàng.

- Ngươi nhân a!

- Sai rồi, đây mới thực sự là cao thủ tán gái! Cái này gọi là lật mềm buộc chặt, một kế trong ba mươi sáu kế tán gái trong truyền thuyết.

- Mẹ nó! Cái gì ngu nhân, cái gì cao thủ, cmm dám khinh nhòn nữ thần của ta, anh em lên giết hần.

Có người xắn tay áo lên, muốn xông lên đập Du Dương.

Bạch Ngưng Lộ mặc dù là mỹ nữ khuynh quốc khuynh thành, nhưng bây giờ Du Dương cũng không có tâm trạng thưởng thức, bởi vì nữ nhân hần yêu đang ở ngay trước mắt hần. Du Dương thấy Bạch Ngưng Lộ vẫn còn đang chìm đắm trong mộng tưởng tình yêu, hần nói:

- Mỹ nữ, hôm nay ca có việc, nếu nguoi muốn hôn thì chúng ta hẹn nhau lần sau nha.

- Còn muốn có lần sau!

Trương Vũ Thiên nổi giận nói.

Bình! Trương Vũ Thiên bay lên một cước đem Bạch Ngưng Lộ đang chìm trong mộng đẹp đá bay ra ngoài.

Trương Vũ Thiên trừng mắt nhìn Du Dương:

- Đem miệng của nguoi lau sạch sẽ!

Du Dương lập tức lau sạch vết son môi của Bạch Ngưng Lộ ở trên môi mình, sau đó nói:

- Mỹ nữ, bây giờ có thể hôn à nha!

Trương Vũ Thiên không dám chậm trễ nữa, nằng sợ động tác của mình chậm, lại có thêm nữ nhân khác giống Bạch Ngưng Lộ xông vào đoạt vị trí của mình, nhìn xung quanh xem mấy nữ nhân ở đây đều đang chảy nước miếng đấy.

Trương Vũ Thiên hung hăng nhào vào lòng Du Dương, sau đó chủ động hôn lên.

Trong lòng Sứ Khảo Đặc bị đá kích nặng nề nhất từ lúc chào đời đến nay, lảm bảm nói:

- Điều này sao có thể!

Sứ Khảo Đặc lấy tay đẩy một thiếu nữ gần mình, nói:

- Mỹ nữ, cho ta hôn môi một cái có được hay không!

BA~! Một cái dấu bàn tay năm ngón đỏ chói in lên mặt Sứ Khảo Đặc.

- Oa oa...vì sao...vì sao chiều này ta dùng lại không được!

Sứ Khảo Đặc ngửa mặt lên trời thét dài.

Du Dương và Trương Vũ Thiên xa cách lâu ngày gặp lại, hai người hôn nhau cực kỳ nồng nhiệt.

Bên kia thì lại bắt đầu đại loạn, bông hoa xinh đẹp của Thiên Không Chi Thành là Bạch Ngưng Lộ bị Trương Vũ Thiên một đá bay ra ngoài. Làm tất cả mọi người đều vội vã chạy ra ngoài đi tìm Bạch Ngưng Lộ.

Lam Hải Nguyệt như thế nào cũng không nghĩ ra sẽ phát sinh sự tình lớn thế này, Trương Vũ Thiên đá bay Bạch Ngưng Lộ việc này cũng không trọng yếu nhất, quan trọng nhất là Du Dương. Du Dương có thể vô thanh vô tức xuất hiện tại Bạch gia. Lam Hải Nguyệt lập tức cảm thấy có gì đó không ổn. Nàng lập tức thông báo cho phụ thân của mình, Lam gia đại gia chủ Lam Đạo Thiên.

Một lúc lâu, Du Dương và Trương Vũ Thiên cuối cùng cũng kết thúc nụ hôn cháy bỏng sau bao nhiêu ngày xa cách.

- Thật ngọt, thật mềm!

- Du Dương khen ngợi đôi môi của Trương Vũ Thiên.

Trương Vũ Thiên híp mắt nhìn chăm chăm Du Dương hồi lâu, nói:

- Nguoi sao kỹ thuật hôn môi lại đột nhiên cao như vậy? Thành thật khai báo, học được ở đâu, hay là luyện tập với ai hả?

- Ách...là ta tự nghĩ ra.

Du Dương giật mình trả lời.

- Hừ! Có quý mới tin nguoi!

Trương Vũ Thiên nói.

Du Dương sợ Trương Vũ Thiến lại hỏi tiếp, lắp tức chuyển trọng tâm câu chuyện, nói:

- Vũ Thiến, chúng đi ly khai nơi này thôi.

- Dạ!

Những lời này, Trương Vũ Thiến đã muốn nghe lâu rồi, mỗi ngày nàng đều tưởng tượng Du Dương đột nhiên xuất hiện trước mặt mình, sau đó đem mình đi khỏi nơi này. Ngày hôm nay rốt cục cũng trở thành sự thật rồi.

Trên bầu trời xuất hiện một chiếc Lam Long phi hành khí màu xanh, phi hành khí chậm rãi đáp xuống bãi ở bên ngoài phòng khách.

Du Dương kéo thắt lưng mảnh khảnh của Trương Vũ Thiến, đi tới hướng Lam Long phi hành khí.

- Các người không thể đi!

Lam Hải Nguyệt ngăn cản lối đi của Du Dương và Trương Vũ Thiến. Chấn ở trước người Du Dương còn có đệ đệ của Lam Hải Nguyệt, Lam gia thiếu gia chủ Lam Húc Dương.

- Vì sao chúng ta không thể đi!

Du Dương nhìn Lam Hải Nguyệt nói.

- Đứng rồi, sao chỉ thấy mình người, vị hôn phu Xích Kinh Thế kia của người đâu rồi. Hắn không phải muốn giết ta sao, ta đứng ở chỗ này, hắn tại sao không dám đến thế.

- Đây là việc của Lam gia, không liên quan đến Xích gia. Người và Xích Kinh Thế có thù oán ta mặc kệ, nhưng người không thể mang Vũ Thiến đi!

Lam Hải Nguyệt nói.

- Bây giờ ta muốn mang Vũ Thiến đi, nếu như người có bản lĩnh thì cứ việc ngăn cản ta lại.

Du Dương bước về phía trước một bước, một cỗ lực trường vô hình từ trên người Du Dương phát ra, lập tức chấn lui Lam Hải Nguyệt và đệ đệ Lam Húc Dương của nàng.

- Lực Trường Linh Vực?

Lam Húc Dương bị chấn bay ngoài giạt mình nói.

Du Dương không để ý đến Lam Hải Nguyệt và Lam Húc Dương, hắn ôm Trương Vũ Thiến tiếp tục hướng Lam Long phi hành khí trên bãi cỏ đi đến.

- Các người không thể đi!

Du Dương giải quyết xong Lam Hải Nguyệt và Lam Húc Dương. Nhưng trước mặt hắn lại xuất hiện mấy người chạy ra ngăn cản lối đi của hắn và Trương Vũ Thiến.

Những người này đều là người ái mộ Bạch Ngưng Lộ. Lúc trước Du Dương khinh nhờn Bạch Ngưng Lộ nữ thần trong lòng của bọn họ, Trương Vũ Thiến còn thô bạo đá bay nàng ra ngoài. Làm người ái mộ Bạch Ngưng Lộ, bọn họ sao có thể buông tha cho hai người Du Dương cùng Trương Vũ Thiến.

- Hừ!

Du Dương khinh thường hừ một tiếng, tiếp tục đi về phía trước. Xem mọi người uy hiếp hoàn toàn không thấy.

Du Dương ôm Trương Vũ Thiến tiếp tục đi, phàm là ai chặn đường, hắn đều dùng lực trường linh vực chấn bay ra ngoài. Những đệ tử thế gia này, bình thường đều là nhân vật cao cao tại thượng, hôm nay lại bị Du Dương dạy cho một bài học thật tốt, mấy chục người cũng không có một ai có thể ngăn cản hai người Du Dương.

Lúc Du Dương và Trương Vũ Thiến đi tới trước Lam Long phi hành khí, gặp một già một trẻ đứng chắn trước phi hành khí.

- Hai người các người bắt nạt em gái ta xong còn muốn bỏ đi sao!

Người trẻ nói.

Người trẻ một đầu tóc dài, diện mục anh lông mày kiếm, vừa nhìn là biết không phải nhị thế chủ tầm thường. Mà lão già, tuy rằng mặt mũi nhìn mặt mũi hiền lành, nhưng trên người lại lộ ra một cỗ âm khí. Một già một trẻ này chính xác là Bạch gia thiếu chủ Bạch Vô Sâu và quản gia Bạch Kỳ.

- Em gái người? Ai là em gái của người?

Du Dương tuy rằng đã đoán được em gái của Bạch Vô Sầu là ai, nhưng mà hắn vẫn giả ngu, làm bộ như không biết.

- Em gái ta là Bạch Ngưng Lộ, chính là cô bé bị người... bị người... bị nàng đánh lên kia.

Bạch Vô Sầu buồn bực nói.

- Ah, người nói là cô bé xinh đẹp có đôi môi mềm mại kia...A!

Du Dương còn chưa kịp nói xong, dưới hông đã bị Trương Vũ Thiên hung hăng bấm véo một phát.

Bạch Vô Sầu bị Du Dương nói làm tức giận không thôi, nhưng lại không biết phản bác lại Du Dương như thế nào.

Du Dương tiếp tục nói:

- Người nói như vậy ta mới nhớ, em gái người ép hôn ta, vốn là ta muốn nàng đền bù tổn thất tinh thần, nhưng mà nể tình nàng lần đầu phạm lỗi nên lần này coi như xong, nhưng nếu như còn tái phạm lần nữa thì... cho dù ta không muốn nàng đền bù tổn thất, nhưng bà xã của ta thì lại không nhẹ tay như vậy đâu.

Bạch Vô Sầu bị Du Dương nói không còn lời nào để nói. Nhớ lại thì đúng là em gái của hắn Bạch Ngưng Lộ ép hôn Du Dương. Câu nói kia của Du Dương xác thực không phải nói với Bạch Ngưng Lộ mà là nói với Trương Vũ Thiên. Bạch Ngưng Lộ tại trước mặt Trương Vũ Thiên ép hôn bạn trai người ta, bị người ta đá một cước cũng không oan uống.

Bạch Vô Sầu không nói được gì, nhưng lão quân gia Bạch Kỳ phía sau hắn lại xem vào:

- Chuyện của các tiểu thư thiếu gia thì lão nô mặc kệ, cũng không có quyền hỏi đến, nhưng người tự động xâm nhập vào Bạch gia ta, làm quân gia của Bạch gia ta không thể tha cho người. Người muốn đi, trước tiên hãy qua cửa này của ta rồi hãy nói.

- Thân thể khô gầy của Bạch kỳ chợt lóe, liền đi tới trước người Du Dương, năm ngón tay co lại thành trảo vung tới, tiếng va chạm với không khí vang lên, đại phích lịch thủ trực tiếp đánh về phía Du Dương.

- 110 nghìn thất lực lượng! Kinh thể cấp vũ kỹ! Đại Phích Lịch Thủ!

- Dừng sơ cấp Võ Thần để làm quân gia, xem ra nội tình của Bạch gia thật thâm hậu a!

Du Dương từ thân phận và thực lực của Bạch Kỳ thấy được rất nhiều, đối với các thể lực trên Mặt Trăng một lần nữa phỏng đoán cao hơn trước.

Bởi vì Du Dương đã tạo lực trường linh vực của chính mình trước, cho nên Bạch Kỳ vừa ra tay đã là 110 nghìn thất lực lượng, sử dụng là kinh thể cấp vũ kỹ.

Du Dương không có vội vã ra chiêu, mà là ôm Trương Vũ Thiên, dưới chân sử dụng siêu phẩm cấp bộ pháp Phiêu Miểu Long Du Bộ né tránh phải, Du Dương tỉ mỉ quan sát Đại Phích Lịch Thủ của Bạch Kỳ, dùng đệ nhị trí não phân tích huyền bí của chiêu Đại Phích Lịch Thủ này.

Đại Phích Lịch Thủ là một chiêu thuộc khổng chế lôi điện, mỗi một trảo, giữa năm ngón tay đều hình thành lôi đạn châu, những lôi đạn này sẽ theo công kích, tùy ý bộc phá, khiến người ta khó lòng phòng bị.

- Phiêu Miểu Long Du Bộ? Người và Xích gia có quan hệ gì? Tại sao lại có Phiêu Miểu Long Du Bộ?

Bạch Kỳ đã nhận ra bộ pháp của Du Dương.

- Ha ha, cái này ta khó mà nói. Hay là người tự mình đến Xích gia mà hỏi đi nha.

Du Dương nói.

- Tiểu tử, chờ ta bắt được người thì ta sẽ hỏi rõ ràng ngay thôi.

Nói xong, Bạch Kỳ ra chiêu càng thêm mãnh liệt.

- Thời gian chơi đùa kết thúc!

Đột nhiên thân thể Du Dương dừng lại không tránh né nữa.

- 110 nghìn thất lực lượng! Kinh thể cấp vũ kỹ! Đại Phích Lịch Thủ!

Đột nhiên, Du Dương đánh ra chiêu thức giống hệt Bạch Kỳ, Bạch gia tuyệt học, Đại Phích Lịch Thủ.

Oanh! Bạch Kỳ bị Du Dương đánh bay ra ngoài.

Tại phương diện vận dụng chiêu thức thì Du Dương so với Bạch Kỳ mạnh gấp mấy lần, chỉ một cái biến thân là bắt được sơ hở của Bạch Kỳ, một chiêu đem Bạch Kỳ đánh bay.

- Ngươi... ngươi... tại sao lại biết Bạch gia tuyệt học.

Bạch Vô Sầu kinh ngạc nói.

- Điều này không có gì là ngạc nhiên, thật ra Bạch gia các người và Xích gia vũ kỹ đều là do ta dạy cả.

Du Dương vô sỉ nói.

- Nói bậy! Tuyệt học nhà chúng ta đã lưu truyền mấy đời, tại sao có thể là ngươi dạy! Chuyện hôm nay ngươi không có nói rõ ràng thì đừng hòng rời khỏi.

Bạch Vô Sầu nói.

Bạch Vô Sầu là Bạch gia thiếu chủ. Cũng không phải là một nhị thế tổ vô dụng.

- Mười ba vạn thất lực lượng! Kinh Thế cấp vũ kỹ. Phích Lịch Toàn Phong Cước!

Bạch Vô Sầu hai chân mang theo vô số tia sét lôi đạn hướng Du Dương đánh tới. Nhị thế chủ giống như Bạch Vô Sầu, có thể có thực lực như hãn ở Thiên Không Chi Thành cũng không có mấy người, có thể nói hãn cũng là một người nổi bật một đời tuổi trẻ ở Thiên Không Chi Thành.

Đáng tiếc, hãn gặp phải Du Dương. Du Dương thấy Bạch Vô Sầu đánh Phích Lịch Toàn Phong Cước, kinh thường mà nói:

- Không có ý tứ, đổi thang mà không đổi thuốc. Xem ta dùng binh dân vũ kỹ phá chiêu thức của ngươi, Thái Cực Vân Thủ!

Du Dương một tay ôm Trương Vũ Thiên, tay kia đánh ra vô số huyền ảnh, thủ ảnh như nước chảy mây trôi. Đem toàn phong cước của Bạch Vô Sầu từng tia sét lôi đạn bắt xuống.

- Trả lại cho ngươi!

Du Dương đem tia sét lôi đạn trong tay đột nhiên bắn ngược ra ngoài.

Rầm rầm rầm...

Vô số tia sét lôi đạn bạo tạc trên người Bạch Vô Sầu. Bạch Vô Sầu dĩ nhiên lại bị gây ông đập lung ông bởi tia sét của mình.

Đánh bại Bạch Vô Sầu, Du Dương nhìn xung quanh một vòng, nhìn mọi người vây quanh xem nói:

- Còn có ai muốn mời ca ca ở lại ăn cơm chiều sao? Nếu như không có thì ca ca đi đây, không cần tiễn!

Nói xong, Du Dương đi lên Lam Long phi hành khí.

- Tiểu tử, nhà của ta ngươi nói đến là đến, nói đi là đi sao?

Đột nhiên một thanh âm từ ngoài cửa truyền tới.

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 166: Càn Khôn Phích Lịch Thủ Đấu Thiên Đạo Sát Quyền.

Theo thanh âm từ bên ngoài cửa lớn đình viện truyền vào chỉ thấy xuất hiện hai người trung niên nhân, khí thế bất phàm, mặt mày lộ ra vẻ uy nghiêm. Xem tướng mạo của hai người, Du Dương có thể nhìn ra được, hai người bọn họ hẳn là có một người là người của Bạch gia, còn một người là người của Lam gia, bởi vì Bạch Vô Sầu và Lam Húc Dương cùng hai người này có vài phần giống nhau.

Trong đó người mặc y phục màu xanh chính là Lam gia đương đại gia chủ Lam Đạo Thiên vừa nhận được tin tức của Lam Hải Nguyệt chạy đến, mà một người khác chính là Bạch gia gia chủ Bạch Càn Khôn. Mới vừa rồi chính là do Bạch Càn Khôn nói.

Du Dương đánh giá Bạch Càn Khôn và Lam Đạo Thiên một chút, phát hiện ra hai người đều là tu luyện tới lực trường lĩnh vực sơ cấp Vô Thần. Có điều thực lực hai người cũng không tính là cao thủ, chỉ tu luyện tới trên dưới lực trường lĩnh vực ngũ trọng thiên mà thôi.

- Tiểu tử, ngươi là ai ? Cũng dám đến Bạch gia ta gây chuyện ?

Bạch Càn Khôn hướng Du Dương hỏi. Bạch Càn Khôn thấy Du Dương một chiêu đánh bại con mình và quản gia Bạch Dĩ, còn chưa rõ thân phận Du Dương cho nên không có vội vã động thủ.

Du Dương vẫn không trả lời, Lam Hải Nguyệt đi tới phía sau hai gia chủ, nói nhỏ bên tai hai người vài câu, Bạch Càn Khôn nghe xong liền nhíu mày.

Lam Đạo Thiên suy tư một lát, đi lên trước, đối với Du Dương nói:

- Nói như vậy, ngươi gọi là Du Dương, là bạn của Vũ Thiển nhà ta?

Du Dương ôm Trương Vũ Thiển, cười đối với Lam Đạo Thiên ngoắc ngoắc ngón tay, nói:

- Ngươi nói sai rồi! Không phải Vũ Thiển nhà các ngươi, mà là Vũ Thiển của ta. Vũ Thiển là bà xã của ta, cho nên nói nàng là người nhà Du gia mới đúng.

Nghe Du Dương nói hai câu này trong lòng Trương Vũ Thiển vui mừng, thân thể không tự giác lại nhích lại gần thân Du Dương.

- Ta mặc kệ ngươi cùng Vũ Thiển là quan hệ như thế nào, mẹ của Vũ Thiển không còn, ta là cậu của nàng, nhất định phải chiều cố tốt cho nàng, cho nên ngươi không thể mang nàng đi được.

Lam Đạo Thiên ngăn cản trước lối đi của Du Dương.

- Mẹ của Vũ Thiển tuy rằng đã mất, nhưng cha của nàng vẫn còn sống, ta sẽ dẫn nàng đi tìm cha nàng. Cho nên không nhọc đến người cậu như ngươi quan tâm a!

Du Dương nói lại.

- Ngươi biết cha của Vũ Thiển ở đâu ?

Lam Đạo Thiên vội la lên.

- Hừ, các ngươi bắt Vũ Thiển đi, không phải là vì muốn dẫn dụ cha của Vũ Thiển sao? Các ngươi muốn biết đúng không? Ha ha, ca ca không nói cho các ngươi, có bản lĩnh thì thử ngăn cản ta xem!

Oanh!

Du Dương đột nhiên tạo ra lực trường, gần 200 nghìn thất lực lượng, thoáng cái đem Bạch Càn Khôn và Lam Đạo Thiên đánh bay ra ngoài.

- Cái gì?

Bạch Càn Khôn và Lam Đạo Thiên đồng thời cả kinh. Gần 200 nghìn thất lực lượng. Điều này sao có thể?

- Còn trẻ tuổi như vậy mà có lực lượng mạnh mẽ như thế, năm đó Trường thúy Tiên cũng không có mạnh được như hắn a! Địa cầu, quả nhiên có nhiều điều thần bí.

Bạch Càn Khôn và Lam Đạo Thiên trao đổi ánh mắt, hai người một trái một phải hướng Du Dương đánh tới. Thiên Không Chi Thành hai đại gia chủ, đã hơn mười năm không có liên thủ đối địch. Với tu vi và địa vị của bọn họ, đã có rất ít người đáng giá hai người động thủ, huống chi là cả hai đồng thời xuất thủ, mà vẫn còn là liên thủ cùng nhau.

- Mười lăm vạn thất lực lượng! Kinh thế cấp vũ kỹ, Càn Khôn Phích Lịch Thủ!

- Mười vạn vạn thất lực lượng! Kinh thế cấp vũ kỹ, Thiên Đạo Sát Quyền!

Bạch Càn Khôn và Lam Đạo Thiên dù sao cũng là thiên tài tu luyện, hai người đánh ra sát chiêu cũng là dung hợp kinh nghiệm võ đạo bản thân, tự mình sáng tạo ra.

Càn Khôn Phích Lịch Thủ là dựa trên cơ sở Bạch gia tuyệt học Đại Phích Lịch Thủ, thêm vào đó Bạch Càn Khôn đối với thiên địa càn khôn có lĩnh ngộ, uy lực lớn hơn, lực sát thương càng mạnh hơn, mơ hồ có xu thế định thiên, diệt địa, chấn càn khôn.

Mà Thiên Đạo Sát Quyền của Lam Đạo Thiên là một loại quyền giết chóc. Trong quyền tràn đầy sát ý, ẩn chứa lấy sát ý bình thiên hạ, lấy sát ý định loạn thế. Coi sát như là một loại thiên đạo.

Du Dương chứng kiến Bạch Càn Khôn và Lam Đạo Thiên một trái một phải đồng thời đánh tới chính mình, quanh thân lực trường lĩnh vực xoay quanh,

làm ra đòn đỡ chiêu thức của hai người.

- Muốn chết!

- Tiểu tử quá càn rỡ!

Bạch Càn Khôn và Lam Đạo Thiên hai người thấy được Du Dương không thèm né tránh, muốn đón đỡ chiêu thức của hai người, hai người đồng thời cười hiểm ác, lực lượng trên tay lại gia tăng thêm hai phần.

- Kinh thế cấp bộ pháp, Thuận Tức Thiên Lý!

Trong nháy mắt khi Càn Khôn Phích Lịch Thủ và Thiên Đạo Sát Quyền muốn đánh trúng vào người Du Dương, Du Dương đột nhiên sử dụng kinh thế cấp bộ pháp Thuận Tức Thiên Lý, thoáng cái biến mất trong tầm mắt của hai người.

Oanh!

Càn Khôn Phích Lịch Thủ và Thiên Đạo Sát Quyền không có đánh trúng Du Dương, mà trái lại đụng trúng vào nhau.

Kinh khí bắn ra bốn phía, bụi đất tung bay, Bạch Càn Khôn và Lam Đạo Thiên hai người liều mạng, đều thối lui hơn 20m, quần áo trên người bị đánh nát, trông cực kỳ chật vật.

Hai người hung ác nhìn Du Dương, quát:

- Tiểu tử, người thật xảo quyệt!

- Ha ha, là do hai người quá yếu, không đánh cho ta xuất thủ!

Du Dương cố ý chọc giận hai người.

Hai đại gia chủ hai gia tộc bình thường đều là cao cao tại thượng, chính là đại nhân vật, cứ như vậy bị cười nhạo, hai người liền trao đổi một cái ánh mắt, lập tức lại hướng Du Dương lao tới.

- Hai người các ngươi vũ kỹ không tệ, đánh tiếc ở trong tay các ngươi lại bị chà đạp rồi! Xem ta dùng nó phát dương quang đại đi.

Du Dương chậm rãi nói.

Du Dương tay trái ôm Trương Vũ Thiên, trước tiên hất hướng về phía bên phải nghiêng đón Lam Đạo Thiên tiếp chiêu.

- Mười lăm vạn thất lực lượng, Càn Khôn Phích Lịch Thủ.

Du Dương sử dụng chính là Càn Khôn Phích Lịch Thủ đỡ Thiên Đạo Sát Quyền của Lam Đạo Thiên.

Rầm Rầm Rầm...

Hai người liều mạng ra chiêu. Lam Đạo Thiên bị Du Dương đánh bay hơn 40m.

Du Dương đánh lui Lam Đạo Thiên, nương theo lực phản chấn, ôm Trương Vũ Thiên quay người lại, lại đón nhận Bạch Càn Khôn ở một bên khác.

- Mười lăm vạn thất lực lượng, Thiên Đạo Sát Quyền!

Du Dương lại sử dụng Thiên Đạo Sát Quyền của Lam Đạo Thiên tiếp đón Càn Khôn Phích Lịch Thủ của Bạch Càn Khôn.

Hai người mạnh mẽ ra chiêu, cuối cùng Càn Khôn Phích Lịch Thủ của Bạch Càn Khôn không địch lại Thiên Đạo Sát Quyền của Du Dương, đồng dạng bị Du Dương đánh ra hơn 40m.

Du Dương tại trong chớp mắt, trước đông sau tây, phân biệt dùng chiêu thức của Bạch Càn Khôn và Lam Đạo Thiên đánh bại chính bọn họ.

Một màn này đã rơi vào trong mắt mọi người

- Điều này sao có thể?

Giật mình nhất chính là hai người Bạch Càn Khôn và Lam Đạo Thiên. Càn Khôn Phích Lịch Thủ và Thiên Đạo Sát Quyền đều là tuyệt học do hai người tự nghĩ ra, là vũ kỹ bọn họ cực kỳ tự hào, là vũ kỹ thành danh của hai người, vũ kỹ này ngay cả con cái của mình cũng không dạy qua, bọn họ nghĩ rằng cũng không biết tại sao Du Dương lại có thể biết được vũ kỹ này.

Mà càng làm cho Bạch Càn Khôn và Lam Đạo Thiên giật mình chính là Du Dương dĩ nhiên lại dùng chiêu thức của chính hai người bọn họ lần lượt đánh bại đối phương. Hai người đã từng tranh đấu với nhau nhiều lần, nhưng mà mỗi lần đều là ngang sức ngang tài, ai cũng không thắng được đối phương. Ngày hôm nay Du Dương dùng chiêu thức của bọn họ phân biệt đánh bại đối phương, điều này nói rõ cái gì, nghĩ vậy, Bạch Càn Khôn và Lam Đạo

Thiên trong lòng nổi lên một cổ hàn ý, một cổ cuồng liệt sợ hãi, cảm giác như vậy chỉ có tại hai 20 năm trước bọn họ cảm nhận được trên người của Trương Thủy Tiên. Không, chuẩn xác mà nói, cảm giác hiện tại càng thêm mãnh liệt hơn.

Đánh bại Bạch Càn Khôn và Lam Đạo Thiên, Du Dương như quân vương tiêu sái nhẹ nhàng hạ xuống bãi cỏ.

Du Dương liếc một vòng.

- Còn có người muốn tiến ta sao ! Nếu như không còn ai muốn tiến nữa thì ta đây có thể đi à nha.

- Làm sao bây giờ?

Lam Đạo Thiên dùng ánh mắt ý hỏi Bạch Càn Khôn, Lam Đạo Thiên tuy rằng muốn lưu Du Dương ở lại, nhưng mà ở đây là Bạch gia, còn muốn để Bạch Càn Khôn làm chủ.

- Ngăn hấn lại! Không tiếc bất cứ giá nào, phải ngăn hấn lại!

Bạch Càn Khôn quát.

Hôm nay là sinh nhật Bạch Ngưng Lộ, một đời thanh niên trẻ tuổi Thiên Không Chi Thành hầu như đều ở nơi này, nếu như để Du Dương cứ như vậy mà đi, vậy thì mặt mũi Bạch gia để vào đâu, sau này làm sao còn uy nghiêm tại Thiên Không Chi Thành.

Bạch Càn Khôn ra lệnh một tiếng, người của Bạch gia lập tức tiến lên bao vây lấy Du Dương, đồng thời thuộc hạ của Lam Đạo Thiên mang đến cũng nhận được mệnh lệnh, xông về phía Du Dương.

Lực lượng của hai đại gia tộc không thể khinh thường, hơn trăm người xông lên muốn bắt Du Dương. Những người này trên cơ bản đều là cường giả Niệm Lực Thời Động.

- Kinh thế cấp vũ kỹ! Liệt Diễm Song Long Sát! Xích Diễm Cuồng Ma!

Du Dương đánh về phía trước hai con hỏa long, sau đó lại biến thân trở thành một pho tượng hỏa diễm cuồng ma, hai cái kinh thế cấp vũ kỹ liền đẩy lùi tất cả mọi người muốn lao đến phía hắn.

Du Dương bây giờ đối với hỏa diễm không chế lộ hóa thuần thục, tuy Trương Vũ Thiển bị hấn bao vây ở trong giữa hỏa diễm, nhưng nàng lại không hề mấy may chịu một tổn thương nào.

Sinh nhật của Bạch Ngưng Lộ đã bị Du Dương triệt để quấy nhiễu rồi, mà Bạch gia cũng bị Du Dương làm cho không còn mặt mũi nào. Biệt thự bị phá tan tành, mặt cỏ bị liệt diễm của Du Dương đốt cháy vô cùng thâm.

Từng đợt từng đợt người lao đến phía Du Dương, nhưng đều bị biến lửa của Du Dương thiêu đốt trở về.

- Đây là Xích gia vũ kỹ, tiểu tử này và Xích gia có quan hệ?

Bạch Càn Khôn giận dữ hét.

Ở đây chỉ có Lam Hải Nguyệt là rõ ràng chuyện Du Dương nhất, nàng biết đây là Du Dương đang cố ý giả họa cho Xích gia.

Xèo Xèo

Hỏa diễm qua đi, để lộ ra thân hình Du Dương tướng mạo đẹp trai sẵn có.

Du Dương đứng trên mặt cỏ, như thiên thần hàng thế quân lâm thiên hạ trị kẻ ác nhân.

Mấy cô gái đến tham gia sinh nhật ánh mắt sáng ngời nhìn Du Dương.

- Quá đẹp trai a!

- Là hắn, chính là hắn, ta nhất định phải gả cho hắn !

Các cô gái đều bị Du Dương thực lực và mỹ lực chinh phục. Còn đối với Trương Vũ Thiển đang được Du Dương ôm trong lòng vuốt ve, bọn họ ước ao muốn chết, Du Dương làm ra động tĩnh lớn như vậy cũng chỉ là để mang giai nhân trong lòng đi.

- Nếu có thể đổi thành ôm ta thì ta chết cũng mãn nguyện a!

Nữ nhân, nhìn Du Dương với ánh mắt mê say, ái mộ. Nhìn Trương Vũ Thiển lại là ước ao, đố kỵ.

Nam nhân, nhìn Du Dương đều là ước ao, đố kỵ, hận.

- Vũ Thiển đối với biểu diễn của ca ca ta hôm nay có thỏa mãn sao? Người có phải là nên cho ta một chút khen thưởng chứ, hôn một cái nào.

Du Dương ôm Trương Vũ Thiển nói.

Trương Vũ Thiển chẳng những không có khen thưởng Du Dương, trái lại trừng mắt với Du Dương, nói:

- Tu vi của ngươi cao như vậy, tại sao ngay cả Bạch tiểu thư kia đánh lên cũng không tránh thoát? Nói, ngươi có ý có phải không?

- Ách...cái đó...cái đó

Du Dương thầm nghĩ: “Loại sự tình này và vấn đề tu vi đâu có liên quan, mấu chốt là phải nhìn đôi phương lớn lên có xinh đẹp hay không mà thôi.”

Nhưng lời này Du Dương nào dám nói ra khỏi miệng.

Du Dương còn đang suy nghĩ xem phải nói như thế nào mới lừa được Trương Vũ Thiển, đột nhiên một đạo bóng đen từ sâu bên trong Bạch gia bay vút đến, đồng thời theo đó là một chiêu Đại Phích Lịch Thủ chụp tới hậu tâm Du Dương.

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 167: Lâm Trận Đột Phá.

Người nào? Du Dương trong lòng cả kinh, hẳn cảm nhận được chiêu thức của đối phương có uy lực rất lớn, lực lượng dĩ nhiên không thua kém 200 nghìn thất lực lượng. Bạch gia vậy mà có trung cấp Võ Thần, điều này làm cho Du Dương giật mình.

Oanh! Máu tươi bắn ra, Du Dương ôm Trương Vũ Thiển bị Đại Phích Lịch Thủ đánh trúng bay ra ngoài.

- Du Dương!

Trương Vũ Thiển cả kinh kêu lên.

Trương Vũ Thiển bình yên vô sự, nhưng sau lưng Du Dương lại bị Đại Phích Lịch Thủ đánh cho huyết nhục không rõ, cũng không biết nội tạng có bị thương hay không.

Du Dương tại thời khắc mấu chốt cuối cùng dùng thân thể của mình bảo vệ Trương Vũ Thiển, giúp nàng tránh thoát được đối phương đánh lên.

Du Dương khóc miệng chảy máu, được Trương Vũ Thiển ôm vào trong ngực, lúc này đã thở ra thì nhiều mà hít vào thì ít.

- Du Dương, ngươi không thể chết được, đừng bỏ ta lại mà, huhu.

Trương Vũ Thiển khóc lóc nói.

- Vũ Thiển...

Du Dương lấy tay vuốt ve gương mặt của Trương Vũ Thiển, mệt mỏi nói:

- Vũ Thiển, xin lỗi, lâu như vậy ta mới đến cứu nàng, nàng không trách ta chứ?

- Không, không trách. Ngươi có biết không, lúc ngươi đột nhiên xuất hiện trước mắt ta, ta vui mừng biết bao, hận không thể ngay lập tức nhảy vào trong lòng ngươi! Du Dương, I love You!

Trương Vũ Thiển vừa khóc vừa nói.

- Vũ Thiển, I love you tooo!

Nói xong, Du Dương học ra một bãi máu tươi, sau đó gian nan tiếp tục nói:

- Vũ Thiển, ta có lỗi với nàng! Xin lỗi, ta rất phong lưu, lúc nào cũng muốn nhất hoàng nhị phi, ba vợ bốn nàng hầu, tam cung lục viện.

- Du Dương, ngươi đừng nói nữa, chỉ cần ngươi không có việc gì, cho dù ngươi muốn nhất hoàng mấy hậu cũng được, muốn mấy vợ thì mấy vợ, muốn mấy thiếp thì mấy thiếp, đều tùy ý ngươi! Ngươi không thể chết được, ta không muốn ngươi chết!

Trương Vũ Thiển nói năng lộn xộn.

- Vũ Thiển... bà xã, nàng thật tốt, nếu có kiếp sau, cho dù ta có ngàn vạn nữ nhân, nàng cũng đều là nữ nhân mà ta yêu nhất.

Du Dương càng lúc càng mệt mỏi, vô lực.

- Không, ta không muốn kiếp sau! Ta muốn đời này kiếp này cơ!

Du Dương và Trương Vũ Thiển hai người diễn biến vô cùng thâm trầm.

Tất cả mọi người trong đình viện Bạch gia xông tới, một ít nữ nhân nhìn thấy bộ dạng Du Dương, còn chứng kiến chân tình giữa Du Dương và Trương Vũ Thiển, cũng cùng khóc lên.

Lúc này, người đánh lén Du Dương cũng lộ mặt.

Nhìn người nọ, Bạch Càn Khôn cung kính nói:

- Cha, con trai vô năng, quấy rầy ngài thanh tu.

Người được Bạch Càn Khôn gọi là cha nhìn qua chỉ hơn 30 tuổi, ánh mắt lạnh lùng, bộ dáng so với Bạch Càn Khôn còn muốn trẻ tuổi hơn.

Bạch Phá Quân!

- Hắn là ai?

Bạch Phá Quân nhìn Du Dương trọng thương nằm trên mặt đất nói.

- Hắn..

Bạch Càn Khôn cũng không biết Du Dương là ai, nhất thời không trả lời được.

- Quên đi, mặc kệ hắn là ai, hắn đều phải chết!

Nói xong, tay Bạch Phá Quân dần dần ngưng tụ ra một lói đạn sấm sét, lói đạn càng ngưng càng lớn, trong chớp mắt liền to bằng một nắm đấm lớn.

- Không, ông ngoại, không thể giết hắn!

Ngay khi Bạch Phá Quân muốn giết Du Dương, Bạch Ngưng Lộ đột nhiên chạy tới, che ở trước người Du Dương và Trương Vũ Thiển.

- Ngưng Lộ, ngươi làm cái gì vậy?

Bạch Phá Quân nhìn đứa cháu gái mình yêu thương nhất, nhất thời không giải thích được, không có cách nào hạ sát thủ.

- Ngưng Lộ, mau tránh ra!

Bạch Càn Khôn hướng con gái của mình quát.

- Không! Con không cho phép các người giết hắn!

Bạch Ngưng Lộ ngăn trước mặt mọi người nói.

Trương Vũ Thiển ôm Du Dương, vừa khóc vừa tức vừa cười nói:

- Người là người xấu, lại thêm một cô bé bị người lừa mất tâm hồn thiếu nữ.

Du Dương cười lớn nói:

- Không có biện pháp, ai bảo mệnh lực của ca quá lớn!

Trương Vũ Thiển ôm Du Dương, dùng ngón tay ngọc khẽ vuốt tóc của Du Dương, nàng nói:

- Ngươi thực sự là chết không đổi, bị thương nặng như vậy mà còn sức để cười đùa.

Du Dương lại nói:

- Nếu như Vũ Thiển có thể hôn ta một cái, cho ta bổ sung năng lượng, biết đâu thương thể của có khi lại khỏi ngay đây.

Trương Vũ Thiển cũng không quản Du Dương nói thật hay đang nói đùa, nàng chủ động hôn lên đôi môi của Du Dương.

Hai người trao nhau một nụ hôn nồng nhiệt.

Đột nhiên, vết thương của Du Dương xuất hiện biến hóa, các tế bào chỗ vết thương dùng mắt thường có thể thấy được tốc độ phân giải trọng tử.

- Không tốt! Tế Bào Trọng Tử! Hẳn thế mà lại lâm trận đột phá!

Bạch Phá Quân giật mình nói.

Du Dương vốn là diễn trò trước mắt Trương Vũ Thiên, ai ngờ Bạch Phá Quân lại phối hợp với hắn như vậy, lại nói Du Dương “lâm trận đột phá”.

Bạch Phá Quân dùng mấy chục năm thời gian mới lĩnh ngộ được cảnh giới Tế Bào Trọng Tử, lại không nghĩ rằng thiếu niên trước mắt này tại trước khi chết lại lĩnh ngộ được Tế Bào Trọng Tử huyền bí.

- Đáng tiếc, thiên tài như vậy lại không phải người của Bạch gia.

Bạch Phá Quân lập tức nổi lên sát ý.

Bạch Phá Quân bắt chấp cháu gái Bạch Ngưng Lộ ngăn cản, hắn lướt qua Bạch Ngưng Lộ, trực tiếp nhắm vào Du Dương và Trương Vũ Thiên đánh tới.

Trương Vũ Thiên thấy Bạch Phá Quân đánh về phía chính mình và Du Dương, nàng sao có thể khiến Du Dương lại bị thương nữa, nàng ôm Du Dương, dùng chính thân thể mình ngăn cản một kích lực lượng vượt quá 200 nghìn thất lực lượng của Bạch Phá Quân.

Trương Vũ Thiên đã quyết tâm phải chết, nàng nhắm hai mắt lại, chờ đợi được chết cùng Du Dương, cùng nhau rời khỏi thế giới này.

- Không!

Bạch Ngưng Lộ kêu lên, nàng muốn lên ngăn cản, nhưng cái gì cũng đã chậm.

Lam Hải Nguyệt cũng muốn ngăn cản, nhưng nàng biết mình không có cái năng lực đó.

Lam Đạo Thiên cũng muốn ngăn cản, thân thể hắn hơi giật giật, nhưng cuối cùng vẫn là không có tiến lên ngăn cản Bạch Phá Quân.

Oanh!

Đại Phích Lịch Thủ hơn hai mươi vạn thất lực lượng của Bạch Phá Quân đem vị trí chỗ của Du Dương và Trương Vũ Thiên đánh ra một cái hố thật lớn.

- Đã chết rồi sao?

Có người hỏi.

- Hẳn chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ. Bạch gia lão gia chủ xuất thủ, lực lượng mạnh như thế, ai có thể trốn thoát.

Khói bụi tan đi, mọi người chỉ thấy Bạch Phá Quân đứng đó, không hề thấy bóng dáng hai người Du Dương và Trương Vũ Thiên.

Thực lực cao nhất ở giữa sân là Bạch Càn Khôn và Lam Đạo Thiên cũng toát mồ hôi lạnh, thực lực Bạch gia lão gia chủ Bạch Phá Quân, hai người bọn họ là rõ ràng nhất, một kích toàn lực dĩ nhiên lại không có đánh trúng người, mà liếc mắt nhìn biểu tình trên mặt Bạch Phá Quân, thấy ngay cả Bạch Phá Quân cũng hết sức kinh ngạc.

“Xem ra thật sự không có đánh trúng.” Lam Đạo Thiên thầm nghĩ.

Đột nhiên một thanh âm từ trên đầu mọi người truyền đến:

- Hừ! Ngươi hai lần đối với nữ nhân của ta hạ sát thủ. Hôm nay ta nhất định phải giáo huấn ngươi thật nặng.

Mọi người ngẩng đầu nhìn lên, kinh ngạc nhìn Du Dương hoàn hảo không hề tổn thương đang bay trên đỉnh đầu mọi người.

- Trời ạ! Làm sao có thể, như vậy cũng không chết, hơn nữa hình như thương thế của hắn cũng tốt lên rồi.

Có người khẽ nói.

- Quá biến thái! Quá mạnh mẽ!

Mọi người nghị luận.

- Kinh thế cấp vũ kỹ, Xích Nhật Hàng Thế!

Du Dương ôm Trương Vũ Thiên, hóa thân thành một mặt trời chói chang, hướng Bạch Phá Quân phía dưới mặt đất mà đập xuống.

- Lại là Xích gia vũ kỹ!

Bạch Càn Khôn giật mình nói. Ngày hôm nay đệ tử trẻ tuổi của Xích gia chưa có đến, nếu như đến, hẳn nhất định phải hướng người Xích gia hỏi rõ ràng. Có điều Xích gia không có ai đến, Bạch Càn Khôn lại càng hoài nghi Xích gia có vấn đề.

Ầm ầm! Hỏa tinh bắn ra bốn phía, Xích Nhật Hàng Thế của Du Dương mạnh mẽ đập vào trên người Bạch Phá Quân, đem hổ sấu dưới người Bạch Phá Quân càn tàn phá lớn gấp đôi.

Ngon lửa tan đi, mọi người thấy được Du Dương hai tay ôm Trương Vũ Thiển trước ngực. Hai chân đang dẫm nát bờ vai Bạch Phá Quân, khiến Bạch Phá Quân một chân quỵ trên đất, gãy dựa thế nào cũng không thể đứng dậy nổi.

Du Dương nói:

- Ngươi hai lần hạ sát thủ đối với Vũ Thiển của ta, ta vốn có thể giết ngươi, nhưng nể mặt Bạch tiểu thư, hôm nay ta tha ngươi một lần! Nếu như có lần sau, nhất định sẽ giết chết ngươi.

Nói xong, hai chân Du Dương điểm nhẹ, đem Bạch Phá Quân đè sấp trên mặt đất, sau đó Du Dương mượn lực bay lên bầu trời, Lam Long phi hành phí nghênh đón, Du Dương trực tiếp bay vào Lam Long phi hành khí.

Du Dương tại lúc đi vào Lam Long phi hành khí, không quên hô to với Sử Khảo Đặc trên mặt đất:

- Nhớ chuẩn bị tốt Tốc Long chiến cơ vũ trụ!

- Ách! Tốt, tốt.

Sử Khảo Đặc bây giờ đối với Du Dương bái phục sát đất, không chỉ tán gái lợi hại, mà thực lực cũng cường hãn, hẳn đối với Du Dương nào dám không nghe theo.

Du Dương lái Lam Long phi hành khí bay lên bầu trời, muốn bay ra khỏi Bạch gia tòa thành.

- Mở lưới trời từ trường, chuẩn bị pháo ly từ năng lượng cao. Không thể để cho hắn đi, bắn hắn rụng xuống cho ta.

Bạch Càn Khôn đối với người đối diện quát lớn.

- Vâng!

Người làm lĩnh mệnh, lập tức đi mở hệ thống phòng hộ tòa thành lưới trời từ trường, cùng đi chuẩn bị pháo ly từ năng lượng cao.

Pháo ly từ năng lượng cao uy lực cực lớn, gấp trăm lần súng điện tử xung mạch, cho dù là Võ Thần đứng giữa nòng pháo thì cũng bị bắn mất xác.

Du Dương lái Lam Long phi hành khí bay lên cao, đang muốn bay ra khỏi phạm vi của Bạch gia thì lại bị lưới từ trường chặn lại.

- Làm sao bây giờ?

Trương Vũ Thiển đối với uy lực của lưới từ trường vẫn còn nhớ rõ, trước đây Du Dương cũng là bị lưới này ngăn cản mới khiến cho hai người xa cách lâu như vậy.

- Vũ Thiển, nàng hôn ta một cái đi nào. Lúc này nàng chỉ hôn ta một cái khiến ta lâm trận đột phá, bây giờ nàng lại hôn ta cái nữa, giúp ta tăng thêm lực lượng, biết đâu ta có thể một quyền phá nát cái lưới từ trường này a.

- Người thật xấu >

Trương Vũ Thiển dùng quyền ngọc đấm đấm Du Dương, nhưng nàng vẫn là chủ động hôn lên.

Du Dương thành công gạt đôi môi của Trương Vũ Thiển, hẳn dùng từ trường lĩnh vực của chính mình, dễ dàng quấy nhiễu lưới từ trường trên trời, ngay tại trên lưới từ trường phá ra một cái lỗ lớn, Lam Long phi hành khí từ đó trực tiếp bay ra ngoài.

Chờ cho người làm của Bạch gia chuẩn bị xong pháo ly từ năng lượng, thì đã không còn thấy được bóng dáng của Lam Long phi hành khí đâu nữa.

Tất cả mọi người nhìn lên bầu trời, ngẩn ngơ im lặng.

Hôm nay Du Dương đã mang đến cho bọn hắn quá chấn động khiến mọi người khó quên.

Bên trong phi hành khí, Trương Vũ Thiển vui sướng hạnh phúc tựa vào trong lòng Du Dương, nàng nói:

- Ngày này ta mơ đến đã lâu rồi!

Du Dương đề tiện nói:

- Haha, ngày này ta cũng chờ thật lâu rồi. Vũ Thiển, nàng xem hôm nay ta anh hùng cứu mỹ nhân vất vả như vậy, nàng có phải là nên dùng thân báo đáp chút ít đi nha.

- Ta không thèm !

Trương Vũ Thiển ngoài miệng nói không cần, nhưng thân mình lại càng dựa sát vào trong lòng Du Dương hơn.

Du Dương nhìn Trương Vũ Thiển không giống như mọi khi cự tuyệt hần, thậm nghĩ: “Có cơ hội a!”

Du Dương cho phi hành khí bay trôi nổi trên không trung, sau đó hần ấn ấn vài nút điều khiển, kính thủy tinh trên phi hành khí lập tức biến thành màu đen, đồng thời không gian bên trong phi hành khí cũng biến đổi, từ ghế ngồi chuyển thành giường nằm, tuy rằng không lớn lắm, nhưng mà hai người ở bên trên làm một số chuyện cũng là thoải mái. ^^

Những hành động hôm nay của Du Dương, đã làm rung động tâm tư của Trương Vũ Thiển, nàng rốt cục cũng chuẩn bị đem thân thể giao cho Du Dương rồi.

Du Dương thấy Trương Vũ Thiển không có cự tuyệt, trong lòng mừng rỡ, lập tức đem Trương Vũ Thiển đẩy ngã xuống giường, trong lòng hần nghĩ: “Đã được hưởng qua cảm giác trong nước, hôm nay thử cảm nhận trên bầu trời xem sao.”

Bàn tay sói của Du Dương đang muốn cỡi cức áo của Trương Vũ Thiển, đột nhiên phía bên ngoài phi hành khí vang lên tiếng quát:

- Tiểu tử, lăn ra đây cho ta! Ngay lập tức!

- Đcm! Là tên khốn nào dám quấy rối chuyện tốt đẹp của lão tử. Đm, không muốn sống nữa chắc!

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 168: Nghịch Thiên Cải Vật

Du Dương hôn nhẹ xuống đôi môi mềm mại của Trương Vũ Thiển, dịu dàng nói:

- Vũ Thiển! Em đừng vội, chờ anh một phút, anh ra giải quyết tên không có mắt bên ngoài kia rồi sẽ trở lại ngay!

Du Dương mở cửa Phi hành khí, đứng dậy nhảy ra ngoài. Du Dương bay đến bên ngoài Lam Long phi hành khí, hần thấy một người nam nhân trung niên đang đứng ngay đằng trước Lam Long phi hành khí.

Người nam nhân trung niên này đầu tóc rối tung, râu mép không dài, nhưng rất lòi thoi!

Chứng kiến cảnh đối phương dĩ nhiên không cần bất luận vật phẩm gì lại có thể lẳng không đứng ở trên bầu trời, trong lòng Du Dương cảm thấy thất kinh!

Niếp Thiên Phong đã từng đã nói với Du Dương, “Lực trường lĩnh vực” là sơ cấp Võ Thần, “Tể Bào Trọng Tổ” là trung cấp Võ Thần, mà tu luyện tới cao cấp Võ Thần năng lực biểu hiện chính là “Phản Trọng Lực”. Đó chính là không mượn sự giúp đỡ của bất kỳ vật ngoài thân gì, tự lấy lực trường lĩnh vực của chính mình để trung hoà lực hấp dẫn, tiến tới ngự không phi hành.

Du Dương thấy người trước mắt này hoàn toàn bất đồng với mình. Chính mình là vì có giày bay nhờ plug-in chuyển hoá, cho nên mới có thể ngự không phi hành, mà người trước mắt này lại không cần mượn bất kỳ ngoại vật gì.

- Móa, chẳng lẽ lại là Võ Thần cao cấp cảnh giới “Phản trọng lực”? Nếu như là Võ Thần cao cấp cảnh giới “Phản trọng lực”, vậy thì lực lượng ít nhất cũng còn cao hơn mình bảy tám vạn thất, muốn tốc chiến tốc thắng quả thật có chút khó khăn!

Du Dương thậm nghĩ.

Du Dương vốn định một quyền đem đối phương đánh bay đi, nhưng bây giờ không dám tùy tiện xuất thủ nữa. Du Dương nói:

- Đại thúc, ngài tìm ta có việc gì sao? Bạn gái của ta đang nằm trên giường chờ ta đây! Nếu như không có cái đại sự gì, ta phải đi luôn đây!

- Cha!

Trương Vũ Thiển ở bên trong Lam Long phi hành khí đột nhiên kêu lên.

- Cha?

Du Dương trong lòng toát mồ hôi lạnh, tự nhủ:

"Lẽ nào người này chính là phụ thân của Vũ Thiển - Trương Thúy Tiên, người Lam gia muốn tìm kia!"

- Cha, ông tại sao lại ở chỗ này! Ông...

Trương Vũ Thiển thấy Trương Thúy Tiên lẳng không đứng ở trước mặt, nàng kinh sợ nói không ra lời.

Trương Thúy Tiên vừa thấy Trương Vũ Thiển, trên mặt lập tức lộ ra nụ cười từ ái.

- Vũ Thiển, đã hai năm không gặp rồi, mau lại đây cho cha ngắm cái nào!

- Hừ! Ông còn nhớ được mình có đứa con gái này sao? Từ nhỏ đến lớn ông không quản đến tôi, suốt ngày chỉ biết là bài bạc, phòng ỏ, ruộng đồng thua phải cầm cổ đi hết, ông lại không nói một lời nào bỏ tôi ở lại, biến mất vô ảnh vô tung! Tôi không có một người cha như vậy!

Trương Vũ Thiển cả giận nói.

- Ha ha, thì ra là Trương thúc thúc a! Cháu là bạn trai của Vũ Thiển, tên là Du Dương!

Du Dương lập tức tiến lên tự giới thiệu mình.

- Tiểu tử, ta biết ngươi! Lần này tới chính là để tìm người nói chuyện!

Trương Thúy Tiên nói.

- Tìm cháu?

Du Dương giật mình nói.

- Đúng, ta chính là tới tìm ngươi!

Trương Thúy Tiên nói:

- Ngươi cùng con gái ta tiếp xúc bình thường ta không phản đối, nhưng hiện tại ngươi lại còn nghĩa muội Yêu Nhiêu của ta phát sinh quan hệ, ngươi cũng không thể lấy một lúc cả cô lẫn cháu được? Hai người bọn họ, ngươi chỉ có thể chọn một!

- Ách!

Du Dương trong lòng toát mồ hôi, hắn thật không ngờ phụ thân của Trương Vũ Thiển, Trương Thúy Tiên tìm chính mình là vì việc này.

Du Dương trầm mặc!

Trương Vũ Thiển cùng hắn thâm tình, hai người tình cảm mặn nồng, trải qua một hồi sinh tử đã chứng minh, bất cứ giá nào Du Dương cũng sẽ không buông tha cho nàng được.

Lăng Yêu Nhiêu tuy rằng cùng mình không có tình cảm quá sâu nặng, nhưng hiện tại Lăng Yêu Nhiêu đã hứa hẹn với hắn bằng cả tấm lòng. Du Dương từ trước đến nay bác ái, hơn nữa tham muốn chiếm hữu rất mạnh, người con gái mình thích hơn nữa chính nàng cũng thích mình, Du Dương quyết sẽ không buông tha cho nàng!

- Du Dương, đây là chuyện gì?

Trương Vũ Thiển hướng Du Dương hỏi.

- Ách! Là như thế này, sau khi em bị Lam Hải Nguyệt đưa đi khỏi Trái Đất, anh liền vội vã nghĩ cách đi tới Mặt Trăng, sau đó anh đi tới Sao Hỏa trước, cho nên mới chậm trễ thời gian lâu như vậy.

- Nói điểm chính đi!

Trương Vũ Thiển đã cắt đứt lời Du Dương.

- Sau khi anh tới Sao Hỏa, gặp được một người con gái, người con gái ấy là nghĩa muội của Trương thúc thúc, cũng chính là cô cô của em.

Nói xong, Du Dương không dám nhìn thẳng hai mắt của Trương Vũ Thiển.

- Uhm, vậy thì sao? Cùng em có quan hệ gì chứ! Cha em rảnh rồi quản việc có hơi thái quá, ông nếu quả thật có trách nhiệm, phải đi nghĩ cách chuộc lại nhà cửa, ruộng vườn mới đúng!

Trương Vũ Thiển nói.

- Ách!

Du Dương cho rằng Trương Vũ Thiển sẽ nổi trận lôi đình, lại không nghĩ tới Trương Vũ Thiển sẽ có thái độ như vậy.

- Tại sao lại không có quan hệ. Tuy rằng ta không phản đối một chồng nhiều vợ! Nhưng Yêu Nhiều là cô cô của Vũ Thiển con, hai người các con sao có thể gả cho cùng một người đàn ông được! Loại sự tình này, ta tuyệt đối không cho phép!

Trương Thúy Tiên lớn tiếng nói.

- Trước đây ông mỗi ngày chỉ biết tới bài bạc, chưa bao giờ quản tôi! Hiện tại tôi có người đàn ông mình thích, tìm được một người có thể dựa dẫm cả một đời. Ông lại đi ra ngăn cấm, nếu như ông muốn xen vào, đi quản nghĩa muội của ông là được rồi. Nói chung tôi sẽ không rời khỏi Du Dương đâu!

Trương Vũ Thiển phi thường kiên định nhìn cha của nàng Trương Thúy Tiên nói.

Hai câu Trương Vũ Thiển nói này khiến trong lòng Du Dương sáng khoái vô cùng, có thể yêu được một người con gái như vậy, coi như là nỗ lực phải trả một cái giá cực lớn kia cũng đáng!

- Thúc thúc, người và Vũ Thiển đã đã lâu không gặp mặt rồi! Cháu xem không bằng chúng ta tìm một chỗ uống một ngụm trà, ăn chén cơm nhạt, những chuyện khác chúng ta có thể chậm rãi nghiên cứu tiếp!

Du Dương đưa ra ý kiến.

- Uống trà? Ăn cơm? Mọi chuyện đều là do nguoi dựng lên, ta thấy không bằng ta giết nguoi rồi, chuyện gì cũng được giải quyết xong!

Nói xong, Trương Thúy Tiên đột nhiên hướng Du Dương tập kích.

Trương Thúy Tiên tựa hồ đối với Du Dương phi thường quen thuộc, biết hẳn có thể dùng thời gian rất ngắn học được vũ kỹ của người khác, cho nên lúc hẳn công kích Du Dương thì, không có sử dụng bất luận vũ kỹ gì, chỉ là đơn thuần sử dụng lực lượng.

Oanh!

Một trọng quyền đánh về phía Du Dương, Du Dương dơ song chưởng lên đỡ, bị một quyền của Trương Thúy Tiên này đẩy lui hơn 100m.

Một quyền này lực lượng dĩ nhiên lên tới ba trăm ngàn thất!

- Đâu móa, biến thái!

Du Dương trước vẫn còn hoài nghi thực lực của Trương Thúy Tiên, nhưng hiện tại có thể khẳng định, Trương Thúy Tiên tuyệt đối có thực lực Võ Thần cao đẳng.

Trương Vũ Thiển thấy cha của mình cùng Du Dương đánh nhau, trong lòng phi thường nóng vội, nhưng cô lại không thể ngự không phi hành, cũng không có dụng cụ phi hành, lại càng không lái được Lam Long phi hành khí. Cô chỉ có thể ở trên phi hành khí lo lắng suông, không có nửa điểm biện pháp nào để giải quyết.

Trương Thúy Tiên tiếp tục một quyền đánh đuổi Du Dương, hẳn không để cho Du Dương có cơ hội thở dốc, lập tức lại xông tới.

Du Dương thấy một kích của Trương Thúy Tiên ngày sau đó, lại hướng chính mình xung phong liều chết qua đây, vội la lên:

- Thúc thúc, người không phải định đánh cháu thật đấy chứ?

- Vũ Thiển là con gái của ta. Yêu Nhiều mặc dù là nghĩa muội của ta, nhưng ta từ nhỏ nhìn nó lớn lên, nó và con gái của ta cũng không có gì khác nhau! Vô luận nguoi lấy ai, cũng sẽ làm tổn thương đến người kia, cho nên cuối cùng chỉ có một phương pháp xử lý là giết nguoi! Nguoi chết, bọn nó rồi cũng sẽ quên nguoi thôi!

Nắm tay Trương Thúy Tiên lần thứ hai đánh úp về phía Du Dương.

- Cháu cưới cả hai người cùng một lúc là được mà? Như vậy tất cả đều vui vẻ, thật tốt a!

Du Dương dưới chân sử dụng kinh thế cấp bộ pháp “Thuần tức thiên lý”, tránh thoát một quyền này của Trương Thúy Tiên.

- Nghĩ hay đấy! Ta đã cho nguoi một cơ hội để lựa chọn, thế nhưng nguoi lại tham lam như vậy, ta đây không thể làm gì khác hơn là giết nguoi, đây là biện pháp giải quyết vấn đề tốt nhất!

Trương Thúy Tiên một lần nữa đánh tới Du Dương.

Du Dương bị Trương Thúy Tiên liên tục đánh mấy quyền, trong lòng rất khó chịu, bởi vì hắn là cha của Vũ Thiển, vốn là phải rất tôn kính hắn, không nghĩ tới hắn nhưng không nói lý lẽ như vậy. Du Dương cả giận:

- Vậy thì sao. Lão già không hiểu chuyện này, suy nghĩ ngoan cố không chịu thay đổi, chỉ chú trọng ngạo cảm giác của mình mà không nghĩ tới người khác! Ngươi không có tư cách làm cha của Vũ Thiển, cũng không còn tư cách làm nghĩa huynh của Lăng tỷ tỷ!

Du Dương cũng nổi giận, hắn không hề tránh né, mà là chủ động đón nhận nắm đấm của Trương Thúy Tiên.

- Hai mươi ba vạn thất lực lượng! Kinh thế cấp vũ kỹ, Phích Lịch Bạo Phá Quyền!

OANH!

Phích Lịch Bạo Phá Quyền hai mươi ba vạn thất lực lượng cùng Trương Thúy Tiên ba mươi vạn thất lực lượng một quyền đối một quyền đụng vào nhau.

Trên khung như một vụ nổ hạt nhân, lấy hai người làm trung tâm, khí lăng tuôn ra xa gần nghìn thước.

Du Dương bị quyền này của Trương Thúy Tiên chấn lui hơn 100m, đầu cánh tay bị lực lượng mạnh mẽ đánh thành một đồng bầy nhảy.

"Tê Bào Trọng Tổ!"

Cánh tay bị phé, Du Dương lập tức vận chuyển lực trường lĩnh vực của chính mình, gây dựng lại ra một cái cánh tay mới tinh.

Cánh tay Du Dương bị lực lượng mạnh mẽ cắt đứt, Trương Thúy Tiên đối diện cũng không khá hơn là bao.

Rầm rầm rầm...

Du Dương Bạo Phá Quyền kết hợp với lực lượng Phích Lịch lôi đạn, uy lực một lần nữa đề thăng! Du Dương đem Phích lịch lôi đạn đã đánh vào cánh tay Trương Thúy Tiên, làm Trương Thúy Tiên kinh người. "Phích Lịch Bạo Phá Quyền" làm nổ tung cánh tay của hắn, hắn cũng đã đem lực lượng bạo tạc còn lại của Du Dương bức ra khỏi cơ thể.

"Tê Bào Trọng Tổ!"

Trương Thúy Tiên cũng gây dựng lại ra cánh tay của mình.

Hai người lần đầu tiên chính diện giao phong, Trương Thúy Tiên rõ ràng hơi thắng Du Dương một bậc.

- Tiểu tử, tuy rằng ngươi tu luyện đến cảnh giới "Tê Bào Trọng Tổ", cũng được gọi là kỳ tài, nhưng ngươi muốn chiến thắng ta, đó là chuyện không thể xảy ra! Đừng nói ta không để cho ngươi cơ hội, nếu như hiện tại ngươi trốn, vẫn còn kịp đấy!

Trương Thúy Tiên hướng Du Dương khuyên nhủ.

- Để cho ta bỏ Vũ Thiển một mình chạy trốn, càng là chuyện không thể xảy ra!

Du Dương kiên định nói.

- Ngươi đã muốn chết, ta đây để ngươi xem cái gì mới là lực lượng chân chính! Cũng làm cho ngươi chết có giá trị! Bốn mươi lăm vạn thất lực lượng! Nghịch thiên cải vật!

Trương Thúy Tiên vùng tay lên, một đám mây trắng phía sau hắn bị hắn cách không túm lấy, vài trăm mét vuông mây trắng oet trong tay của hắn ngưng tụ, trước ngưng tụ thành từng giọt nước nhỏ, sau đó giọt nước mưa lại tập trung lại với nhau, kế tiếp, một màn kinh người phát sinh.

Du Dương được plug-in thị lực phụ trợ thấy rõ ràng, Trương Thúy Tiên dưới sự khống chế thủy phân tử bị xé nứt, phân giải, đầu tiên là phân giải thành nguyên tử, sau đó tiếp theo bị phân giải thành hạt căn bản nhỏ hơn. Sau khi tất cả các giọt nước bị phân giải thành cơ bản nhất hạt căn bản, những thứ này dưới lực trường lĩnh vực của Trương Thúy Tiên kết cấu lại, một lần nữa sắp hàng tổ hợp lại. Quá trình ấy kết thúc, nước lúc trước toàn bộ biến mất, trên tay Trương Thúy Tiên lại xuất hiện một thanh đao, một thanh hợp kim bảo đao khí phách mười phần!

Loại hợp kim này tỉ lệ pha trộn phi thường hoàn mỹ, thân đao cứng cỏi sắc bén, có thể đoán được đao này chém sắt như chém bùn!

- Bốn mươi lăm vạn thất lực lượng! Nghịch thiên cải vật?

-Hắn dĩ nhiên lại là đỉnh cấp Võ Thần!

Du Dương kinh hãi nói.

Sơ cấp Võ Thần: Lực trường lĩnh vực.

Trung cấp Võ Thần: Tế Bào Trọng Tổ.

Cao cấp Võ Thần: Phản trọng lực .

Đình cấp Võ Thần: Nghịch thiên cải vật.

Muốn đạt đến cảnh giới Đình Cấp Võ Thần “Nghịch thiên cải vật”. Lực lượng nhất định phải vượt lên trước bốn mươi vạn thất lực lượng mới được, hơn nữa Trương Thúy Tiên sử dụng lực lượng đã đạt đến bốn mươi lăm vạn thất, đây đã là “Nghịch thiên cải vật” ngũ trọng thiên sức mạnh!

- Tiểu tử, ngươi có thể chết dưới lực lượng mạnh nhất của ta, ngươi hẳn là có cảm giác vinh hạnh rồi!

Nói xong, Trương Thúy Tiên cầm thanh Tuyệt Cường Phách Dao kia hướng Du Dương bỏ tới.

Một đao bốn mươi lăm vạn thất lực lượng, lực lượng cao gấp đôi Du Dương, Du Dương có thể tiếp được sao?

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Địch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 169: Nhất Đao Khuynh Thành

Năm vạn bảy ngàn thất lực lượng mà Du Dương chỉ có hai vạn bảy ngàn thất lực lượng. Hơn kém nhau hẳn hai mươi hai vạn thất, loại hơn kém này so với mấy trăm, mấy nghìn ở Địa Cầu khác nhau một trời một vực. Cho nên Du Dương muốn chính diện nghênh đón một đao phách tuyệt thiên hạ này là không có khả năng.

- Thuấn Tức Thiên Lý! Bách Ảnh Bạo Phá Quyền!

Đón đỡ trực tiếp là chuyện không thể, cho nên Du Dương không thể làm gì hơn là sử dụng kinh thế bộ pháp để né tránh, đồng thời Du Dương lại sử dụng “Bách Ảnh Bạo Phá Quyền” tiến hành phản kích.

Trên bầu trời thoáng cái xuất hiện hơn mười Du Dương, trực tiếp lấy hơn mười quyền giao đầu cùng Phách Dao của Trương Thúy Tiên.

Bang bang. . .

Du Dương mặc dù không có đón đỡ trực tiếp đao chiêu, nhưng hẳn lợi dụng vũ kỹ của mình, trực tiếp đem Phách Dao dài hơn mười thước đánh nát bấy.

- Toái đao của ta? Nghịch Thiên Cải Vật!

Trương Dực tiên bên trong lĩnh vực của hắn nháy mắt đem Phách Dao phục hồi nguyên vẹn.

- Nhất Đao Khuynh Thành!

Sau khi khôi phục Phách Dao, hắn liền một tay trở đao, sử dụng một chiêu kinh thế đao pháp, đem hơn mười hư ảnh Du Dương bao phủ trong đao mang của hắn, một đao kinh thế kia, có thể đem một tòa thành trì san bằng thành bình địa.

PHỐC!

Cũng không quản cái bóng nào là Du Dương thật, hơn mười cái hư ảnh kia đều bị đao mang trực tiếp đánh thành hư vô, một giọt máu cũng không có cơ hội chảy ra.

- Du Dương!

Trương Vũ Thiên ở trong Lam Long phi hành khí thấy Du Dương biến mất trong đao mang của cha mình, thất thanh kêu lên.

Ngay lúc Trương Vũ Thiên thất thanh la lên thì đồng thời, Du Dương lại đột nhiên xuất hiện phía sau lưng Trương Thúy Tiên, ra tay đánh lên.

- Cha vợ, ông bị lừa rồi!

Du Dương cười tà nói.

- Hừ, là ngươi bị lừa mới đúng! Ngươi cho là ngươi với từng đó bản lĩnh mà đòi múa rìu qua mắt thợ ư?

Phách Dao đồng thời chuyển sang tay trái, đao thế đột nhiên quay ngược trở lại, dĩ nhiên chặn đứng Du Dương phía sau lại.

- Ông.

Du Dương tay chỉ vào mặt Trương Thúy Tiên, không thể tin vào sự thật trước mắt.

Trương Thúy Tiên nhìn Du Dương nói:

- Hiện tại ta cho ngươi một cơ hội, chỉ cần đáp ứng ta. Sau này vĩnh viễn đừng xuất hiện trước mắt Vũ Thiên. Ta có thể cho ngươi một con đường sống.
- Tha cho tôi?

Về mặt kinh ngạc trên mặt Du Dương đột nhiên biến mất, thay vào đó hần lại cười tà, nụ cười như một ác ma.

Trương Thúy Tiên thấy các vết thương bên hông Du Dương bị chặt đứt lập tức khép lại, mà ngay cả y phục cũng đồng dạng như thế.

- Ngươi... làm cách nào? Lẽ nào ngươi cũng tu luyện đến cảnh giới “ngịch thiên cải biến”, không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng.

Nếu nói Du Dương có thể trọng tổ lại tế bào trong cơ thể, thì hần còn khả năng tiếp thụ. Nhưng Du Dương còn trẻ như vậy lại có thể đạt đẳng cấp như mình thì quá phò trương. Có thể nói người khác không biết nhưng Trương Thúy Tiên hần lại biết muốn đạt được cảnh giới như vậy thì phải tu luyện phi thường gian nan.

Du Dương trước mắt Trương Thúy Tiên cười càng thêm tà ác:

- Muốn biết thực hư không? Được thôi, tôi sẽ nói cho ông biết.

Oanh!

Đột nhiên, một quyền từ đầu trực tiếp đánh vào lưng Trương Thúy Tiên, đem hần đánh văng ra xa ngàn thước.

Trương Thúy Tiên sau khi bị chấn bay, hần liền ổn định lại thân thể, khoe miệng của hần chảy ra một vệt máu tươi, khi hần quay người lại nhìn về phía Du Dương, thì Du Dương đã biến hóa thành hai người.

Thì ra trong lúc sử dụng Bách Ảnh Bạo Phá Quyền, đồng thời hần cũng khiến Vô Thần phân thân biến thành chính mình, mục đích của hần là núp lùm chờ cơ hội tốt thì tiến hành đánh lên.

Chỉ tiếc Trương Thúy Tiên thực lực kinh người, Du Dương một quyền đánh lên này chỉ đem thân thể hần đánh thủng một lỗ máu. Trương Thúy Tiên lập tức vận dụng Tế Bào Trọng Tổ, đem vết thương chữa trị hoàn toàn.

Trương Thúy Tiên là nhạc phụ tương lai của mình, cho dù hần có bị Trương Thúy Tiên đánh thì cũng không có khả năng hần hạ sát chiêu đoạt mệnh, nếu hần giết nhạc phụ tương lai thì nhất định hần và Trương Vũ Thiên không thể nào có hạnh phúc viên mãn được nữa rồi.

Du Dương trong lòng phi thường phiền muộn, lực lượng của hần so với Trương Thúy Tiên còn kém nhiều, lại không thể hạ sát chi, cái này là lão thiên bắt hần phải cù nhây với đối phương a.

- Đừng đánh, hai người đừng đánh nhau nữa!

Trương Vũ Thiên đứng trong Lam Long phi hành khí hét lên.

Bất luận là Trương Vũ Thiên kêu la thế nào thì nộ hỏa trong hai người đều xung thiên, không ai để ý đến nàng.

- Hai người, hai người, hai người lại đánh nhau nữa thì ta nhảy từ trên này xuống!

Trương Vũ Thiên tức giận hét lớn.

Một bên là cha mình, dù nàng có giận đến đâu thì nói cho cùng cũng là người thân sinh ra mình, một bên lại là nam nhân mình yêu thương nhất. Nàng thật lòng không muốn ai bị thương, đừng nói đến việc hai người lại còn tổn thương lẫn nhau.

- Hai người.

Trương Vũ Thiên kêu nửa ngày, Du Dương cùng Trương Thúy Tiên hai người căn bản không ai để ý đến nàng.

Phanh!

Trương Vũ Thiên tức giận một quyền đánh vào Lam Long phi hành khí đánh ra tia lửa.

Phi hành khí nhanh chóng bốc khói, chúc đầu lao xuống mặt đất.

- Aaa, Du Dương, cứu em!

Trương Vũ Thiển lúc trước muốn nhảy xuống là muốn hù dọa hai người, chứ thật ra thì nàng cũng không có dám nhảy, mà một quyền vừa rồi, chẳng qua là ngoài ý muốn.

Du Dương cùng Trương Thúy Tiên hai người đầy nộ hỏa, đột nhiên nghe thấy tiếng kêu thất thanh của Trương Vũ Thiển liền hết hồn.

- Vũ Thiển!

Du Dương thấy Trương Vũ Thiển trong phi hành khí nhanh chóng rơi xuống, liền không để ý đến Trương Thúy Tiên, hướng phía phi thuyền lao đến.

- Thuấn Tức Thiên Lý!

Du Dương liên tục sử dụng Thuấn Tức Thiên Lý hướng về phía Vũ Thiển vọt tới, chớp mắt mấy cái đã đến Lam Long phi hành khí

Du Dương đang muốn đưa Vũ Thiển rời khỏi phi thuyền, Trương Thúy Tiên lại đột nhiên xuất hiện bên cạnh hắn

Thừa dịp Du Dương không để ý, một quyền đánh lén, đem Du Dương đánh văng hơn hai trăm thước.

Lúc Du Dương quay lại, Trương Thúy Tiên đã khống chế được Lam Long phi hành khí, đồng thời khiến Vũ Thiển rơi vào trạng thái hôn mê.

- Không được làm hại Vũ Thiển.

Du Dương thấy thế liền la lớn.

- Ngươi yên tâm, Vũ Thiển là nữ nhi của ta. Ta sẽ không tổn thương đến nó đâu!

Trương Thúy Tiên lại nói thêm:

- Hôm nay đối với khảo nghiệm của ta ngươi coi như tạm thời thông qua, ta đối với thực lực và tình cảm của ngươi dành cho Vũ Thiển, cũng cảm thấy hài lòng.

- Hà , khảo...khảo nghiệm? Mẹ nó ta nói này nhạc phụ tương lai, người sắp hù chết ta rồi đấy, ta còn tưởng người muốn cùng ta liều mạng, cũng may ta không có hạ sát chiêu a!

Du Dương đầu đầy mồ hôi nói.

- Không có hạ sát chiêu? Tiểu tử , tuy thực lực không kém nhưng cũng chớ nên tự đại thế chứ.

Trương Thúy Tiên đối với thực lực của Du Dương tương đối hài lòng nhưng hắn nói hắn còn sát chiêu mạnh chưa bộc lộ thì cũng có chút không tin tưởng. Trương Thúy Tiên lại nói:

- Vẫn còn chưa xong chuyện, trước hết đừng có mở mồm kêu ta là nhạc phụ tương lai này nọ, ta đã đồng ý cho ngươi làm con rể ta bao giờ??

Du Dương trợn 2 con mắt lên:

- Hà, không phải lão nhân gia người vừa cho ta thông qua sao?

- Muốn làm rể nhà ta, trình ngươi còn kém lắm

Trương Thúy Tiên tà tà nói.

- Ai da, người xem có điều kiện tiêu chuẩn gì cứ nói cho ta biết đi, biết đâu ta thừa tiêu chuẩn làm con rể rồi nha.

Trương Thúy Tiên nói:

- Địa Ngục Sâm lâm ngươi từng nghe nói qua chưa?

Bạn đang đọc truyện *Sáp Kiện Vô Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.